

НАУКОВО-
ДОКУМЕНТАЛЬНА
СЕРІЯ КНИГ
**РЕАБІЛІТОВАНІ
ІСТОРІЄЮ**

**ПАМ'ЯТІ
ЖЕРТВ
ПОЛІТИЧНИХ
РЕПРЕСІЙ
ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ**

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П.Т.
(голова)
РЕСНТ О.П.
(заступник голови)
ДАНИЛЮК Ю.З.
(заступник голови)
БОГУНОВ С.М.
БОГУЦКИЙ Ю.П.
БОРЯК Г.В.
ВОЙНАЛОВИЧ В.А.
ГОРБИК В.О.
ЖУЛИНСЬКИЙ М.Г.
ЗЯБЛЮК М.П.
КОКІН С.А.
КРЕМІНЬ В.Г.
КУРАС І.Ф.
ЛИТВІН В.М.
ЛОЗИЦЬКИЙ В.С.

МАКОВСЬКА Н.В.
МАРЧУК Є.К.
МОТРЕНКО Т.В.
НОВОХАТЬКО Л.М.
ПАПАКІН Г.В.
ПИРИГ Р.Я.
ПРИСТАЙКО В.І.
ПШЕННИКОВ О.М.
РЕПРИНЦЕВ В.Ф.
РУБЛЬОВ О.С.
СКЛЯРЕНКО Є.М.
СМИРНОВ Ю.О.
СМОЛІЙ В.А.
СОХАНЬ П.С.
ТАБАЧНИК Д.В.
ЧИЖ І.С.
ШЕМШУЧЕНКО Ю.С.

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ ТОМУ

ПРОСІН В.В.

(голова)

ГОЛЕНКО В.М.

(заступник голови)

МИХАЙЛИЧЕНКО В.В.

(заступник голови)

МИХАЙЛОВСЬКИЙ Г.М.

(відповідальний секретар)

ВИСОЦЬКИЙ В.І.

ЖЕЛІЗНИЙ В.О.

ЖИГАЛЬЦЕВА В.Л.

ІГНАТОВСЬКИЙ В.В.

КЛИМОВ А.О.

КРИЖАНОВСЬКИЙ С.В.

МІРОШНИК Р.В.

ПОПОВ В.І.

СЕМІСТЯГА В.Ф.

СКЛЯРЕНКО Є.М.

СТАРОВОЙТОВ М.М.

ФЕСЕНКО Л.І.

*Видається у відповідності з постановами
Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р.
та Кабінету Міністрів України
від 11 вересня 1992 р.*

Редактор-упорядник
В.В.МИХАЙЛИЧЕНКО,
заслужений журналіст України

Рецензенти:
І.Ф.КУРАС,
академік НАН України,
доктор історичних наук, професор
В.М.КУРИЛО,
доктор історичних наук, професор
В.Ф.ЛИТВИНЕНКО,
доктор історичних наук, професор
Ю.Г.СЕРГІЄНКО,
доктор історичних наук, професор
В.М.СИНЬОВ,
академік АПН України, заслужений юрист України

Реабілітовані історією: У двадцяти семи томах. Луганська область: У 3 кн. / Головна редколегія (голова П.Т.Гронько, заступники голови О.П.Реєнт, Ю.З.Данилюк та ін.); редколегія тому (голова В.В.Просін, заступники голови В.М.Голенко, В.В.Михайличенко та ін.). - Кн. 1. - Луганськ, 2004. - ... с., іл.

ISBN

Книга розповідає про політичні репресії радянської доби у Луганській області, розкриває їх природу, характер, наслідки для регіону. Короткі біографічні довідки, архівні документи, спогади жертв політичних репресій, документальні нариси про колишніх в'язнів – громадян області, які в роки тоталітарного сталінського режиму зазнали необґрунтованих репресій, переконливо ілюструють наслідки терору і насильства.

© Луганська обласна редколегія
книги "Реабілітовані історією.
Луганська область". 2004 р.
© Автори статей, 2004 р.

ISBN

З проголошенням України незалежною державою почали виявляти свої барви й глоси колишні білі плями на її історичній карті. І те, що вони вже встигли оповісти, відкрило неупередженим сучасникам очі на десятиріччями приховувані сторінки минулого. На гірку правду з приводу засудженої Законом "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" практики масових переслідувань громадян за дії і думки, які не вкладалися у визначені кремлівськими можновладцями рамки поведінки "будівників соціалізму". Завісу секретності скинуто, й відтепер – черга за осмисленням причин того трагічного явища, за тим, щоб урахувати його уроки й не допустити нічого подібного у майбутньому.

Одним з напрямків роботи по усуненню наслідків свавілля стала здійснювана згідно з постановами Президії Верховної Ради і Кабінету Міністрів України підготовка багатотомного науково-документального видання "Реабілітовані історії".

Випуском у світ у складі цієї серії тому по нашій області віддається данина пам'яті землякам, що свого часу потрапили під коток невиможливої машини придушення. З лещат примусового забуття вирвані й повернені Луганщині імена тисяч і тисяч її синів та дочок, а всім тим, хто безвинно постраждав, – честь і достоїнство.

У розділі тому "Мовою документів" на основі матеріалів з державних, відомчих та приватних архівів, музеїв, свідчень періодичної преси, мемуарної літератури, спогадів жертв і самовидців розповідається, яким чином здійснювалися репресії в регіоні, яких набули масштабів, як позначалися на економіці, розвитку науки й культури, формуванні соціальної сфери, на моральному стані населення.

Глибинні причини й наслідки політики репресій на Луганщині досліджені у вступній статті до книги. Автори розглядають їх як явище цілком привнесене, таке, що не мало коріння на рідній землі, стало прямим результатом тривалого панування на теренах колишнього Союзу РСР тоталітарного режиму, його імперської національної політики. На догоду сумнівним теоріям, заради примарного "кращого майбутнього" носіями більшовицької ідеології перекреслювалося мало не все, створене розумом і працею попередніх поколінь, оголошувалися шкідливими освячені віками скарбниці духовності й моралі, безжально руйнувалися символи колишньої величі і слави.

Положення й висновки статті підтверджуються вміщеними у розділах тому "Мовою документів" та "З полону забуття" матеріалами і документами, які раніше здебільшого не оприлюднювалися. Подаються зразки службових документів з практики тодішніх карних структур: ордери на арешт і обшук, анкети арештованих, протоколи обшуків та допитів, вироки, фрагменти власноручних письмових показань підслідних тощо.

Все це, гадаємо, дозволить читачеві подумки перенестися у часі на кілька десятиріч назад, відчутти морально-політичну атмосферу доби, за якої чинилися беззаконня, побачити, як вершилися судові процеси й позасудові розправи над так званими "ворогами народу".

Документи подаються мовою оригіналу, як правило, із збереженням орфографії й пунктуації. Точкуванням у квадратних дужках позначаються редакційні купюри у текстах документів, подаються розшифровки зроблених у них укладачами скорочень, відновлюються пропущені, але необхідні для вірного розуміння суті мовленого слова. Нумерація доку-

ментів окрема для кожної з шістьох тематичних добірок розділу №1 – "Мовою документів".

У томі на вкладках "Документи доби" подаються витяги з директивних рішень партійних та урядових органів, виступів і оперативних розпоряджень керівників держави, центральних і місцевих властей, що визначали політику країни і регіонів на той чи інший поточний момент. Значна частина документів адресувалася ЧК-ДПУ-НКВС-КДБ, висувала перед ними нові завдання, зокрема, щодо насильницьких методів викачування хліба з українського села на початку двадцятих і в подальші роки. Часто-густо відповіддю карних структур на вказівки "згори" ставали нові гоніння стосовно певних верств населення. Йдеться, між іншим, про повторні репресії проти заможних селян, санкції щодо членів сімей військовослужбовців, звинувачуваних (досить часто безпідставно!) у зраді Батьківщини, огульні арешти у 1937-1938 роках поляків і німців за однією тільки національною ознакою тощо.

Хто ж потрапляв під "червоні жорна", кого і за які провини засуджували до вищої міри покарання, тривалих строків позбавлення волі, каторжних робіт?

Відповіді на такі запитання читач знайде у спогадах учасників і свідків трагічних подій, у документальних нарисах, присвячених землякам, які чесно й сумлінно служили економічному і культурному розвитку й звеличенню України, людям, які намагалися відстоювати свою – таку, що не співпадала з офіційною, – думку з ключових напрямків становлення країни, зокрема, у національному питанні. Зазнавали утисків і особи, далекі від будь-якої політики, – за злободенний анекдот, нарікання на труднощі життя, невіру у те, про що пишуть газети, за визнаний "антирадянською вихваткою" виступ на зборах чи заняттях по вивченню історії ВКП(б)...

Найбільшу за обсягом частину тому складають короткі біографічні довідки на колишніх репресованих, які народилися, жили і працювали на території області, а також урожденців інших регіонів колишнього Союзу РСР, що були пов'язані з Луганщиною за родом професійної діяльності, мали перед нею певні заслуги у сфері економіки, освіти, науки, культури.

До кожної з більш як 30 тисяч персоналій, включених до книги, подано біографічні дані: вік, національність, освіта, партійність, місце народження і проживання, рід діяльності, назва судового чи позасудового органу, що вів справу, час і міра покарання...

У випадках, коли у справах трапляються різні написання прізвища людини, першим подаємо те, що значиться в анкеті заарештованого або написано ним власноручно, інші – у дужках. Те ж саме – з датами народження.

Названа вище кількість репресованих ґрунтується виключно на наявних документальних даних. Справжня ж цифра уявляється більшою. За свідченням УСБУ в Луганській області, значний масив архівних справ 1937-1938 рр. був втрачений в ході евакуації в період Великої Вітчизняної війни. Явно заниженими є й дані про число репресованих впродовж двадцятих років. Напевно ж дасться взнаки те, що до середини 1938 р. територія нинішньої Луганщини входила до складу Донецької області.

За десятиріччя, що минули від часу ведення слідчих справ, в адміністративно-територіальному поділі області, як і України в цілому, сталися суттєві зміни. Чимало населених пунктів виключено з облікових даних у зв'язку з переселенням жителів, ще більше (в основному це стосується сіл) змінили назви, об'єдналися з іншими, включені до смуги міст і селищ міського типу тощо. За цієї обставини зафіксовані в архівних документах назви місць народження і проживання репресованих, які (назви) давно змінені і про які більшість населення області, напевно, не має вже й згадки, подаємо у книзі так, як вони іменуються на сьогоднішній день. Скажімо, колишнє с.Погоріле колишнього Косіорівського району – як с.Валуйське Станично-Луганського району, колишнє с.Бауергейм Новоайдарського району –

с.Переможне того ж району, с.Церковне Міловського району – с.Хоминське того ж району, селище Шарапкине – як місто Свердловськ, селище Криндачівка – місто Красний Луч і т.п.

Відносно обласного центру, який неодноразово з Луганська ставав Ворошиловградом і навпаки, то в усіх випадках, за винятком цитування архівних документів, назва подається за нормою сьогоднішнього дня.

Що ж до назв хуторів, сіл, станиць, селищ, міст і районів інших областей України, інших республік колишнього Союзу РСР, то вони, як правило, подаються відповідно до адміністративно-територіального поділу, що існував на час заповнення слідчих документів.

Місця роботи колишніх репресованих (шахти, заводи, колгоспи, радгоспи, установи, артілі тощо) в усіх випадках іменуються в томі так, як зазначено в архівних документах. До речі, їх назви мінялися свого часу досить часто, у тому числі й з причин розгулу репресій: перейменовувалися одразу ж по тому, як сходили зі сцени (не за своєю, зрозуміло, волею) видні діячі Української держави, чиї імена вони носили, – В.Я.Чубар, С.В.Косіор, П.П.Любченко...

Перед назвами населених пунктів, знятих з облікових даних, ставиться позначка кол. (колишне, колишній).

До опрацювання матеріалів розділу "Мовою документів" облредколегія залучала науковців з вищих навчальних закладів – істориків, правознавців, соціологів, а також працівників суду і прокуратури, архівів, музеїв, бібліотек.

При редакційно-видавничому підрозділі працювала група студентів-старшокурсників кафедри історії України педагогічного університету імені Тараса Шевченка. Майбутні фахівці-освітяни узагальнювали дані статистичних комп'ютерних аналізів з різних аспектів теми політичних репресій, зокрема, щодо професорсько-викладацького складу свого вузу. З їх участю було оформлено книжково-ілюстративний стенд "Реабілітовані історією", матеріали якого використовувалися студентами при підготовці до семінарських занять, написанні курсових робіт.

Редакційно-видавнича група працювала в постійному контакті з обласною, міськими і районними комісіями по відновленню прав реабілітованих. Автори матеріалів тому, зокрема біографічних нарисів, працювали в архівах Києва і Москви, листувалися з правоохоронними органами регіонів Російської Федерації, інших країн СНД, куди за радянської доби виселяли репресованих мешканців Луганщини.

Окремі спірні питання, що виникали в процесі роботи, вирішувалися членами експертної ради, до складу якої, крім наукових працівників, було залучено письменників і журналістів, колишніх репресованих. Цій же меті сприяли періодичні консультації з членами редакційно-видавничої групи сусідньої Донецької області.

В роботі над книгою редакційно-видавнича група користувалася програмою і методичними рекомендаціями Головної редакційної колегії. Її голова, академік НАН України, завідуючий відділом Інституту історії України НАН П.Т.Тронько, заступники голови: заступник директора Інституту історії України О.П.Реєнт, провідний науковий співробітник цього ж інституту Ю.З.Данилюк, доктор історичних наук Є.М.Скляренко давали необхідні поради і роз'яснення, допомагали оперативно вирішувати питання, які виникали в ході опрацювання матеріалів тому.

Робота облредколегії та її редакційно-видавничої групи сприяла посиленню інтересу громадськості області до теми політичних репресій, знайшла активних послідовників-ентузіастів. Значну пошукову роботу здійснюють, зокрема, інженер холдингової компанії "Луганськтепловоз" С.О.Боровков та колишній працівник відділу кадрів Луганського

м'ясокомбінату М.Т.Телятников. Їх зусиллями вже виявлено і повернено трудовим колективам прізвища понад 500 працівників підприємств, що свого часу стали жертвами незаконних переслідувань. В Рубіжному впродовж багатьох років простежує долі репресованих земляків-освітян ветеран педагогічної праці В.М.Клеменов. І подібні приклади не поодинокі.

Не лишаються осторонь й міські та районні газети. Під відповідними рубриками періодично друкуються біографічні нариси про репресованих, повідомлення про заходи по увічненню їх пам'яті тощо.

Підготовка тому "Реабілітовані історією. Луганська область" здійснювалася за постійною підтримкою місцевої влади. Обласна державна адміністрація сприяла видавничій діяльності обласної бібліотеки та її робочої групи. У 1995 році була видана книга "Возвращение имени и чести" – збірка нарисів та інформаційно-довідкових матеріалів, що вперше пролили світло на окремі з епізодів періоду масових репресій на Луганщині, показали, як в області втілюються в життя вимоги Закону України від 17 квітня 1991 року "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні". Разом із Старобільською райдержадміністрацією у 1998 році видано книгу "Так было. Репрессии 30-х годов на Старобельщине. Очерки. Воспоминания. Документы". Обидві книги поповнили фонди бібліотек, зокрема, вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, загальноосвітніх шкіл. Їх презентації, що відбулися в містах і районах області, щоразу збирали чималу читацьку аудиторію.

Вагому допомогли редакційно-видавничій групі надавали в процесі її роботи співробітники УСБУ в Луганській області – начальник підрозділу, підполковник В.Б.Завгородній, інспектори А.В.Лебедева, А.П.Ткаченко; Державного архіву Луганської області – директор М.М.Старовойтов, провідний спеціаліст відділу інформації та використання документів Т.І.Челишева; обласної наукової бібліотеки імені Горького – директор, заслужений працівник культури України І.П.Риб'янцева, завідувач відділом ділової інформації Н.О.Кушкова; помічник прокурора області, старший радник юстиції О.А.Деняк; голови міських і районних комісій по відновленню прав реабілітованих: Стахановської – Т.О.Жильцова, Старобільської – І.О.Мірошниченко; колишні репресовані Ю.Г.Бондаренко, І.І.Криуля, Г.П.Шепелев; ветеран педагогічної праці І.Ю.Коломойцев; журналісти М.Ф.Блохін, О.І.Каліхевич.

На книгу "Реабілітовані історією. Луганська область", сподіваємося, чекає гідна доля. У сотнях і сотнях домашніх бібліотек вона зберігатиметься як данина святої пам'яті рідним і близьким, що стали жертвами протиправних репресій, як свідчення визнання їх честі й достоїнства.

Гадасмо, займе книга належне місце і в державних книгозбірнях, у тому числі в бібліотеках навчальних закладів, де стане для учнів, студентів, викладачів, науковців, широкого читацького загалу своєрідним вікном у світ правди історії України, минувшини рідного краю.

В історії кожного народу є сторінки, якими він по праву пишається, але є й такі, звернення до яких відзивається болем і неприйняттям. Ми зберігаємо в пам'яті славетність своїх досягнень і звершень, але не повинні забувати й про трагічні періоди, чорні відмітини на довгому й багатостраждальному шляху до незалежності. В їх числі – таке чуже, насильно привнесене на наш ґрунт явище, як політичні репресії сталінського режиму. Осмислення цього феномену дозволяє по-новому побачити минуле своєї країни – таким, яким воно було насправді, а не подавалося ідеологами панівної у колишньому СРСР партії у перекрученому, бажаному для неї світлі.

Довгим, із зупинками, а то й кроками назад виявився процес десталінізації. Пригадаємо: тривалий час була недоступна для широких мас доповідь М.С.Хрущова на XX з'їзді КПРС, хоча з позицій сьогоденного дня виразно видно і її обмеженість, і недомовленості, і надмірну зосередженість на персоні Й.В.Сталіна, а не на самій природі культу особи.

Десятиріччями під найсуворішою завісою секретності перебувало все, що могло пролити світло на політику незаконних репресій, які чинилися владою, їх корені, масштаби, наслідки. І лише з настанням гласності дійшли до нашого покоління думки провидців, які в числі перших підняли голос проти червоного терору, розкрили його згубність для країни та її народу. Активний учасник революції і громадянської війни, політичний діяч, літератор і дипломат Федір Раскольников у своєму вражаюче сміливому відкритому листі Й.В.Сталіну від 17 серпня 1939 року писав:

"Нескінченний список Ваших злочинів. Нескінченний список імен Ваших жертв! Неможливо усе перелічити. Рано чи пізно радянський народ посадить Вас на лаву підсудних, як зрадника соціалізму й революції, головного шкідника, справжнього ворога народу, організатора голоду й судових підлогів"¹.

Процес, як відомо, почався на XX з'їзді КПРС, але бажаного продовження він тоді не дістав, хрущовська "відлига" тривала недовго. Бо ж багатьма співвітчизниками на той час поділялася думка, що критичний погляд у минуле може призвести до очорнення власної історії, а це, мовляв, небезпечно і непатріотично.

І як результат – вибіркове замовчування історичних реалій і подій, їх упереджене тлумачення.

Сьогодні без об'єктивного осмислення уроків минулого, без усвідомлення всієї правди про нього наша держава не може вважати себе захищеною від рецидивів "хвороби". Документи архівів ВЧК-ДПУ-НКВС-КДБ, що стали надбанням гласності, спогади жертв та свідків політичного свавілля вразили людей характером і масштабами явища, в результаті якого, як зазначено в ухваленому в 1991 році Законі "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні", "... пролилося багато людської крові. Мільйони невинних людей на підставі антигуманних і антидемократичних законів та внаслідок прямого беззаконня й свавілля зазнали переслідувань за свою політичну діяльність, висловлювання та релігійні переконання".

Аналізуючи сьогодні минуле, ми маємо можливість об'єктивно оцінити обставини й фактори, що сприяли розвитку всієї післяжовтневої історії України саме тим шляхом, який був пройдений нею у складі СРСР, мав свої позитивні моменти і навіть злети, але з часом закономірно обернувся безславним крахом.

Якою ж у цьому була роль культу особи і напряду пов'язаного з ним розгулу репресій?

В історичній і публіцистичній літературі другої половини минулого століття оцінка ролі Сталіна у розв'язанні політичних репресій була лише підміною, евфемізмом глибокого й серйозного осмислення ситуації, прагнення з'ясувати витoki, корені явища. І тільки з часом, у міру демократизації суспільства, поступового звільнення його від шор і страху, що так довго сковували будь-яку живу думку, аксіомою став висновок: сталінізм – результат суб'єктивного сприйняття ленінізму, ніким не контрольованої і нічим не обмеженої деспотичної влади.

Встановлення диктатури пролетаріату, а фактично диктатури партійно-державної верхівки, призвело до того, що терор, розв'язаний більшовиками проти повалених класів, незабаром поширився й на вчорашніх прихильників нового режиму, а потім взагалі став тотальним і невинувато жорстоким. Ось що писав у 1924 р., спираючись на відомі йому факти і прогнозуючи подальший розвиток подій, історик С.П.Мельгунов, який на той час перебував в еміграції: "Не можна пролити більше людської крові, ніж це зробили більшовики, не можна уявити собі більш цинічної форми, ніж та, в яку втілюється більшовицький терор. Це система, яка знайшла своїх ідеологів; це система планомірного впровадження в життя насильства; це такий відкритий апофеоз убивства, як знаряддя влади, до якого не доходила ще ніколи жодна влада у світі"².

Така само, як і в цілому по Союзу, картина спостерігалася і в Україні. 3 грудня 1918 р. створюється Всеукраїнська Надзвичайна Комісія – каральний орган, що став відділом Наркомату внутрішніх справ. За прикладом Центру діяльність української ЧК не регламентувалася законом і не регулювалася органами влади. Всупереч широковиголошуванню деклараціям уся її робота була спрямована на захист корпоративних партійних інтересів, а не інтересів народу. З часом і самі більшовики не приховували, що "ЧК створені, існують і працюють лише як прямі органи партії за її директивами і під її контролем"³.

В подальшому партія постійно коригувала дії репресивно-карального апарату у відповідності зі своїм політичним курсом. Республіканські НКВС, які функціонували на підставі положення про загальносоюзний наркомат і старанно виконували його волю, свідомо не брали до уваги ніякі юридичні норми, ніякі моральні принципи. Таку практику засвідчив, зокрема, вельми кострубатий уривок із заключної промови прокурора М.В.Криленка на відомій "Шахтинській справі" 1928 року, де безпідставно звинувачувалася у контрреволюційних діях група інженерно-технічних працівників Донбасу. "Тут пройшли перед нами, – говорив Криленко, – в досить значній кількості ті факти, які іменуються "обмовами" і які мають досить умовне доказове значення. Так, в крайньому випадку, прийнято думати згідно теорії буржуазного права... Сама по собі обмова, звичайно, мало що значить, але якщо ця обмова буде повторюватись неодноразово різними особами, якщо ці обмови будуть співпадати в тих чи інших своїх дрібнотах або деталях, якщо ці обмови будуть зроблені різними особами і в різних місцях, або ж якщо ті, що обмовляють, були допитані різними особами і в різному розрізі слідчого попереднього розслідування, такі обмови набувають повного доказового значення"⁴.

У ситуації, що склалася на початок тридцятих років, Кремль був невдоволений керівництвом Компартії України з кількох причин. Головні з них Сталін вбачав у пасивності керівного ядра КП(б)У в протистоянні українському націоналізму та його деморалізації, викликаній страхіттями колективізації й голодомору. Для виправлення стану справ терміново були вжиті заходи кадрового характеру. У січні 1933 року за ініціативою генсека до Києва був направлений секретар ЦК ВКП(б) П.Постишев, який фактично перебрав на себе повноваження першої особи у керівництві республіки. З такою ж метою – для зміцнення своїми людьми владних структур – були відраяджені до України з Росії сотні інших партійних функціонерів, чекістів.

Одночасно почалися масові репресії проти українських комуністів. Багатьох з них виключали з партії нібито за "ідейні помилки і прорахунки", а по суті – за навіть часткову незгоду з політикою Сталіна та його оточення, за недостатню їм вірність. Після того, як у серпні 1937 року на Україну прибули В'ячеслав Молотов, Микола Єжов і Микита Хрущов, протягом 10 місяців

було арештовано й розстріляно 17 наркомів, знищено майже всіх членів ЦК і Політбюро ЦК КП(б)У⁵.

Сьогодні можна з повним правом говорити про те, що політичні репресії – закономірне продовження тоталітаризму, боротьба якого з демократією стала однією з найхарактерніших тенденцій ХХ століття. Для наших суспільствознавчих наук поняття тоталітаризму порівняно нове, тоді як на Заході воно увійшло в політичний лексикон ще в 20-х роках двадцятого століття у зв'язку з майже одночасною появою на європейській політичній арені двох тоталітарних режимів: в Росії (1917 р.) і в Італії (1922 р.).

В історичній літературі розмах і суворість репресій нерідко пояснювалися безкомпромісністю класової боротьби. Подібне твердження, вважаємо, є не тільки спрощеним, але й таким, що уводить убік від дійсних причин явища. Справа в іншому. Із завершенням збройної боротьби і переміщенням центру протистояння між старим і новим у сферу економіки одразу ж далася взнаки відсутність у більшовицьких лідерів необхідних знань і практичного досвіду керівництва життям держави, передусім у забезпеченні чіткого функціонування всього комплексу господарського механізму. Довелося покладатися на вольовий тиск, що вже не раз виручало у минулому. І така політика, попри всі труднощі, давала у багатьох галузях бажані результати. Та в міру розширення обсягів робіт загострювалися неминучі за подібної організації справи негаразди. Наростали кризові явища в економіці, загрозливих форм набувала зубожілість частини населення.

Але своєї вини в цьому Й.В.Сталін і його найближчі соратники визнавати не хотіли. І тому в хід пускалися різні надумані тлумачення з приводу "культурної відсталості", горезвісних "перешкоджіть капіталізму", "поширення опору повалених класів" і т.ін.

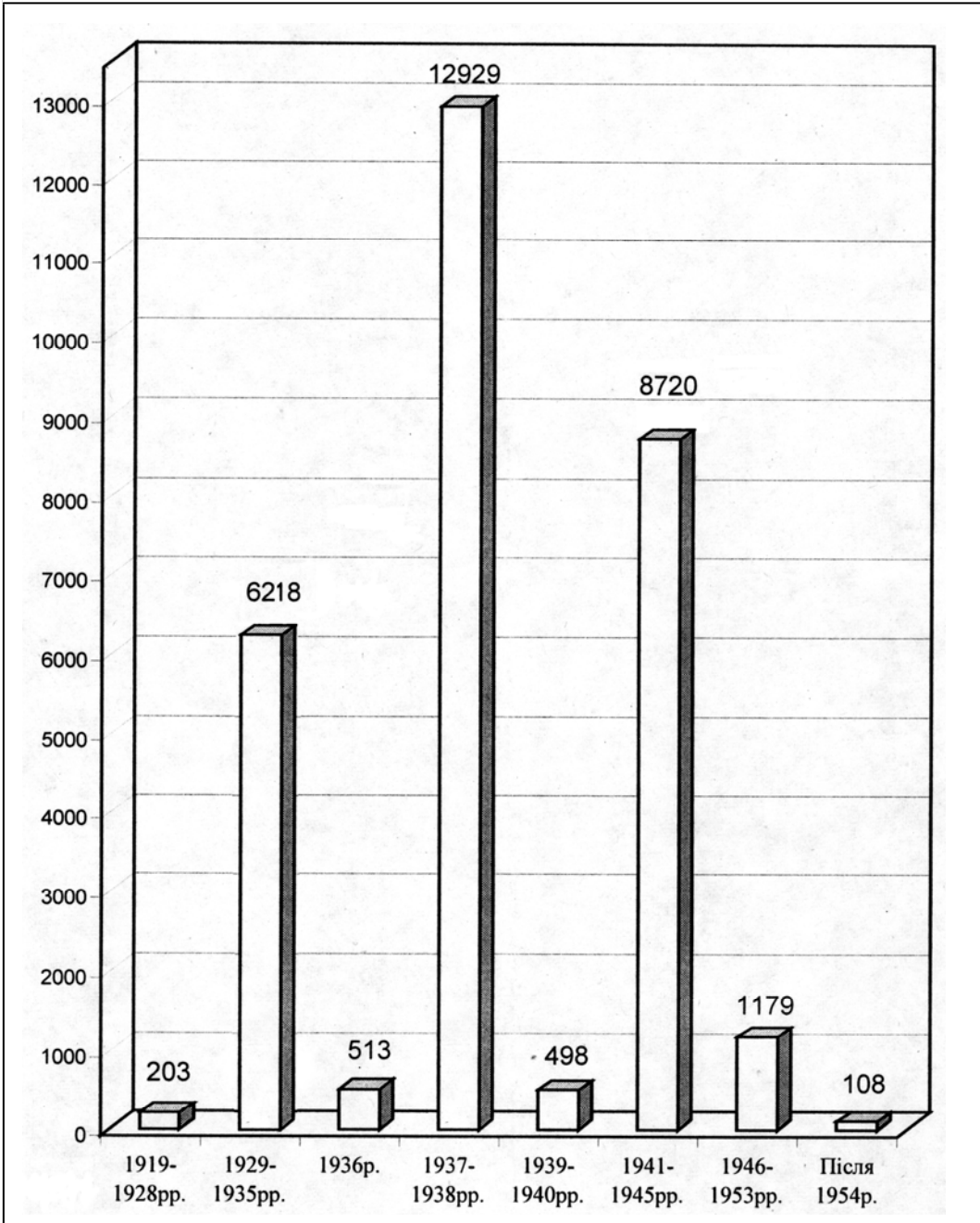
На догоду владі діяли й каральні органи. З невблаганністю, успадкованою від часів громадянської війни, в намаганні обілити режим і зайвий раз довести йому свою відданість та необхідність вони почали дедалі частіше "викривати" ними ж самими вигадуваних "ворогів народу", ліквідувати різного роду контрреволюційні організації, що існували переважно лише в їх уяві.

Сьогодні, вирвана з чіпких об'ємів минулого, правда про політичні репресії вражає їх розмахом і часовими рамками. На Луганщині, як і повсюдно в країні, найбільші сплески репресій припали на так званий "час пік" (1937-1938 рр.) і на період Великої Вітчизняної війни (1941-1945 рр.). Загалом же за роки тоталітарного режиму було розстріляно, засуджено до різних строків позбавлення волі, виселено з місць проживання, відправлено на заслання понад 30000 уродженців і мешканців області⁶. І це лише видима частина айсберга: кожний факт репресії стосовно однієї людини бив рикошетом по членах сім'ї та найближчих родичах, на довгі роки переводив їх у розряд ізгоїв суспільства. Членів сімей тих, кого безпідставно оголошували ворогами народу та зрадниками Батьківщини, відправляли до "виправно-трудова" таборів, виселяли у віддалені, необжиті райони Півночі, Уралу, Сибіру, Середньої Азії. Десятиліттями несли тяжкий хрест знедолених діти засуджених "за політику". Перед ними були наглухо зачинені двері середніх і вищих навчальних закладів, існували суворі обмеження при влаштуванні на роботу.

На підтвердження сказаного можна навести багато прикладів.

У липні 1938 року Особливою нарадою при НКВС СРСР була засуджена до 5 років таборів як дружина "зрадника Батьківщини" мешканка м.Попасна, домогосподарка А.П.Бородаєва. Її чоловік, В.О.Бородаєв, розстріляний згідно з постановою Військової колегії Верховного суду СРСР у січні 1938 року, реабілітований у 1958 році⁷. За аналогічними звинуваченнями зазнали репресій дружини безвинно покараних редактора "Ворошиловградської правди" С.Я.Каплана – Ф.А.Каплан⁸, кріпильника шахти № 2-2-біс (смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради) Г.Т.Аржановича – К.М.Аржанович⁹.

Хронологічна картина репресій на Луганщині

Цифри над стовпчиками показують кількість репресованих за відповідний період.

Про тяжкі випробування, що випадали на долю дітей жертв політичних репресій, говорять у своїх спогадах (вміщені у цій книзі) луганчанин Г.П.Шепелєв і кіровчанка О.Ю.Іванова. Ось невеличкий фрагмент розповіді останньої: "У нашому селі була початкова школа. Я ходила до першого класу. Школярам давали "холодні сніданки". Але вчителька, її звали Олександрою Іллівною, пильно стежила, щоб таким, як я, сніданку не діставалося... Витягне з-за столу і виштовхає в спину... "Вас взагалі треба було вивезти звідси!" – волила вчителька... Почуття образи й досі живе в мені".

Кількість мешканців Луганщини, по яких боляче бив безпідставно навішуваний ярлик кривдності із "зрадником", обчислювалася багатьма сотнями. Деяким доводилося десятиріччями жити з цим важким тягарем.

На собі відчули усю гіркоту такого становища вісім синів та дочок колгоспника колгоспу ім.Сталіна з с. Рафайлівка Антрацитівського району І.С.Малярчука, стільки ж дітей старшого майстра Сєверодонецької ДРЕС О.М.П'яткова, з яких п'ятеро на момент розстрілу батька були неповнолітніми, семеро дітей конюха колгоспу ім.Сталіна з с.Дар'ївка тодішнього Свердловського району Ф.В.Друпа...¹⁰

Нерідко карали "ворогів народу" цілими сім'ями. Лінійний суд Північно-Донецької залізниці у вересні 1935 року засудив до тривалих строків позбавлення волі за "антирадянську агітацію" мешканця м.Попасна пенсіонера Н.К.Іванова, його сина Семена і дочку Пелагію. Реабілітація, якої довелося чекати десятки років, засвідчила їх повну невинність¹¹. У жовтні 1937 р. засудили до 10 років позбавлення волі С.І.Жалковського та двох його синів – Федора і Сергія. До арешту вони проживали у Кадіївці (нині м. Стаханов), працювали на шахті № 2-5 "Кам'янка". Усі троє реабілітовані в 1962 р.¹²

Найжорстокішими вироками, у тому числі й розстрілами, дуже часто оберталося для наших земляків необережно сказане у приватній розмові "гостре" слівце, нарікання на труднощі життя, що кваліфікувалися як "антирадянські настрої", "наклепи на умови життя в СРСР" і таке подібне.

Окремо слід сказати про тих, кого засуджували як членів сімей осіб, репресованих за звинуваченням у зраді Батьківщини. Доволі часто траплялися випадки, коли з часом виявлялося, що ніякої зради не було, що чесна людина та її рідні ставали жертвами беззаконних дій карних структур.

Широко практикувалися переслідування "за недоносительство". За таким мотивом, зокрема, відбували різні строки покарання у виправно-трудовах таборах електрослюсар шахти № 3 ім.Володарського (м.Свердловськ) М.Г.Джуров, колгоспниця колгоспу "Комсомолец" (сміт Нижній Нагольчик Антрацитівського району) Л.І.Анищенко, підземний робітник шахти № 162 (сміт Іванівка Антрацитівського району) Й.П.Антонюк¹³.

У процесі підготовки до видання даної книги робочою групою облредколегії за участю студентів історичного факультету Луганського педагогічного університету було проведено статистичний аналіз архівних справ земляків, засуджених за політичними міркуваннями. Хто ж виступав у ролі суддів? Кого і за що засуджували? Які оголошувалися вироки?

Картина така: більше половини з тих, хто зазнав репресій за нібито контрреволюційні злочини, були засуджені позасудовими органами ("трійка", Особлива нарада, Комісія НКВС і Прокуратури СРСР тощо). Долю решти вирішували легітимні інстанції – військові трибунали, обласний, міський та районні народні суди.

Які тільки причини не фігурують в архівних справах тих, хто притягався до відповідальності! До вже названих вище додамо ще кілька найбільш типових: за шпигунство на користь Німеччини (Польщі, Італії, Англії, Бельгії тощо), вихвалання переваг способу життя у країнах капіталу, намір здійснити терористичний акт проти керівників партії та держави, "навмисне" неякісне виконання доручених виробничих операцій, заплутування бухгалтерського обліку і таке інше.

П.П.Свища, мешканця села Ковпаки Новоайдарського району, Військовий трибунал військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засудив до 8 років позбавлення волі за недовіру до повідомлень радянської преси. Слюсареві Лисичанського заводу "Строммашина" О.М.Чекаліну Луганський обласний суд визначив 5 років за антирадянські написи на виборчих бюлетенях. Ціною життя заплатив за висловлювання невдоволення заходами партії і уряду в галузі сільськогосподарського виробництва голова колгоспу ім. Сталіна (с.Новоіванівка Попанянського району) Д.О.Абакумов¹⁴.

Політика репресій згубним чином позначалася не лише на долях окремих людей, а й на темпах розвитку економіки країни. За даними згаданого вище аналізу, на Луганщині через масове позбавлення волі трудівників промислового і сільськогосподарського виробництва було втрачено загалом близько 100 тисяч людино - років (!).

Багатьма сотнями років обчислюються втрати через невмотивоване утримання громадян у закладах попереднього ув'язнення. Строки такого ув'язнення, до речі, коливалися від лічених днів до кількох років.

Пік протиправної діяльності каральних органів, як уже зазначалося, припав на 1937-1938 роки. Тільки за ці два роки на Луганщині було засуджено майже 13 тисяч осіб. Чекісти працювали не тільки у будні, але й у дні, позначені в календарі червоним кольором. Військовий трибунал військ НКВС Луганської області засудив жителя Кадіївки Т.Ф.Сергієнкову до 8 років позбавлення волі... в день жіночого свята 8 Березня¹⁵.

Інтенсивність репресування досягла апогею у грудні тридцять сьомого, коли протягом одного місяця було винесено 2346 вироків.

Стосовно жителів області, репресованих у роки панування тоталітарного режиму, виносилися найчастіше такі рішення: розстріл, позбавлення волі на різні строки, вислання за межі України, заборона проживання у певних місцевостях та містах країни, відбирання підписки про невїзд тощо. При цьому трагічним фіналом міг обернутися будь-який вид покарання. Адже життя репресованих обривали не лише кулі катів.

Тисячі земляків, не дочекавшись закінчення строку ув'язнення, гинули від голоду, холоду й хвороб, знущання наглядачів та кримінальних елементів, від непосильної праці на лісоповалі, у згубних шахтах та копальнях.

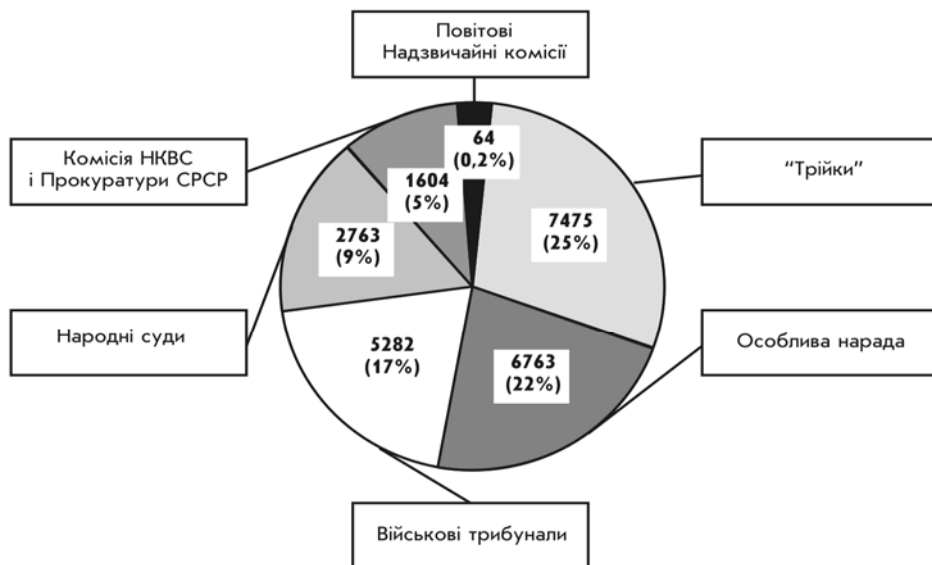
Від політики репресій терпіли не тільки окремі громадяни і верстви населення. Жорстоким гонінням піддавалися передові ідеї, найновіші досягнення наукової думки у різноманітних галузях людської діяльності. Режимом у багнети сприймалося багато з того, що він не міг поставити у заслугу особисто собі, використати засобами пропаганди для вихвалання "переваг соціалістичного способу життя".

З таких міркувань, зокрема, було оголошено лженаукою кібернетику, розгорнуто справжнє полювання на прибічників учення про генетику...

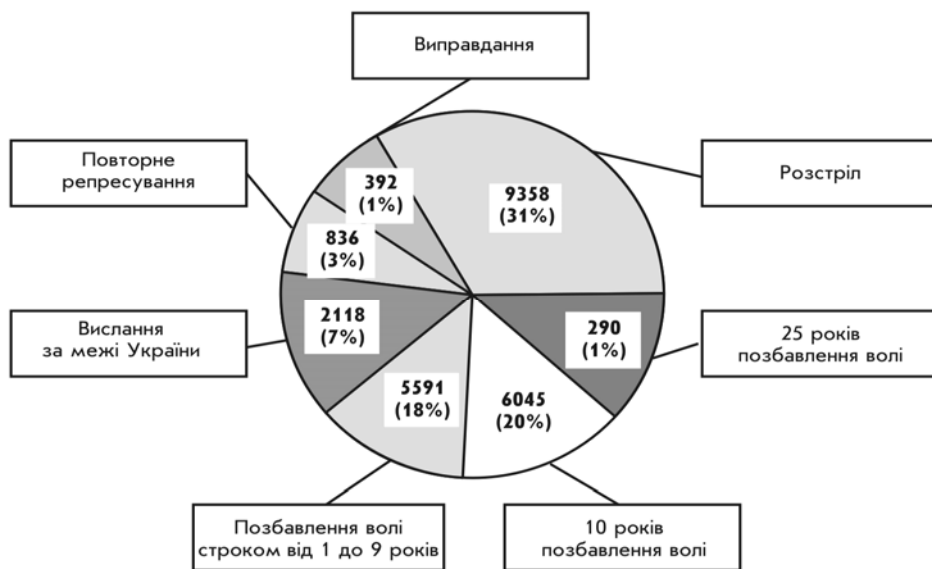
У ряді випадків разом з "антирадянськими елементами" дискримінації піддавалися і результати їх творчої діяльності. У 1938 році згідно з рішенням бюро Луганського обкому партії з бібліотек вилучалася брошура "Виноградарство в Краснодарском районі"¹⁶. Підставою для цього стала "неблагонадійність" одного з авторів – К.Є. Зиміна, а також згадування в позитивному плані прізвища колишнього секретаря Донецького обкому партії С.А.Саркіса, оголошеного недовзі після виходу брошури у світ "найлютішим ворогом народу".

Кон'юнктурною, такою, що відповідала лише вузькопартійним інтересам, є й така завуальована форма ущемлення інтересів селянства та інтелігенції, як проголошення робітничого класу гегемоном, провідною силою нового суспільного ладу. Підґрунтя тут доволі просте: пролетаріат, який не мав нічого, крім своїх робочих рук, на відміну від селянства з його приватновласницькою психологією, був зручним і для управління, і для протистояння тому ж селянству, у відносній економічній незалежності якого більшовики напередодні колективізації вбачали одну з головних загроз для свого режиму.

Повернення імені і честі

Головні судові й позасудові органи і кількість засуджених ними

Такі вироків найчастіше виносилися карними структурами

Що ж до "переваги" робітничого класу перед інтелігенцією, то вона визначалася його спільною вірою у проголошені лозунги, нездатністю аналізувати з наукових позицій постулати партії та дії уряду, давати їм при нагоді об'єктивну оцінку, обґрунтовано пропонувати альтернативні шляхи розбудови держави, розв'язання соціальних проблем.

Відверту декларативність твердження влади про "авангардну роль" робітничого класу добре видно на такому, зокрема, прикладі. Свого часу до складу радянського уряду про людське око ввели робітника-металіста А.С.Шляпникова. Та невдовзі за настирність у відстоюванні законних інтересів свого класу його виключили з партії, позбавили керівної посади і ... розстріляли.

Викривлення у здійсненні соціальної політики обернулися значним відставанням від країн заходу в науці й техніці, впровадженні прогресивних технологій та обладнання, передусім у галузях, орієнтованих на задоволення насущних потреб населення, – в легкій, харчовій, фармацевтичній промисловості, в сільському господарстві. У подальшому все це, поряд з іншими факторами, обернулося неминучим фіналом – розвалом СРСР.

Одного кореня з репресіями була й політика правлячої партії, спрямована на нівелювання народів і народностей колишнього Союзу РСР, прагнення створити нову спільноту людей – "радянський народ". Плоди докладених щодо цього у свій час зусиль добре видно на прикладі Луганщини, де й сьогодні чимала частина населення не володіє в достатній мірі державною мовою.

Національний склад репресованих

Національність	Кількість репресованих	Процент від загальної кількості репресованих
Українці	16361	54,1
Росіяни	7139	23,9
Німці	3266	10,8
Поляки	2136	7,1
Євреї	303	1,0
Білоруси	254	0,8
Греки	152	0,5
Молдавани	55	0,18
Румуни	20	0,07
Турки	5	0,02

Соціальний стан репресованих

Рід занять	Кількість репресованих	Процент від загальної кількості репресованих
Робітники	12088	39,9
Колгоспники	5183	17,1
Селяни-одноосібники	2985	9,9
Інженерно-технічні працівники	1596	5,2
Службовці	2015	6,2
Кустарі	239	0,8
Медичні працівники	244	0,8
Освітняни	723	2,4
Культпрацівники	89	0,3
Військовослужбовці	1841	6,1
Служителі релігійного культу	163	0,5
Домогосподарки	723	2,4
Чистильники взуття	15	0,05
Без певних занять	631	2,1

Віковий стан репресованих

Вік	Кількість репресованих	Відсоток від загальної кількості репресованих
До 30 років	8312	27,5
Від 30 до 50 років	16291	53,8
Понад 50 років	5659	18,7

Освітній стан репресованих

Освіта	Кількість репресованих	Відсоток від загальної кількості репресованих*
Вища	863	2,8
Незакінчена вища	263	0,87
Середня	2465	8,15
Неповна середня	1360	4,5
Початкова	23308	77,0
Неписьменні	953	3,15

* У деяких архівних справах дані про освіту відсутні.

Згадаємо: в останні роки існування Радянського Союзу у містах регіону майже не було шкіл з викладанням українською мовою. Російською мовою видавалася переважна більшість газет, велось справочинство в партійних і радянських органах, у всіх установських структурах, російська мова звучала на зборах, конференціях, семінарах усіх рангів та рівнів. Не приділялося належної уваги й вивченню основних європейських мов. Як правило, ними не володіли випускники не тільки середніх, але й вищих (за винятком профільних) навчальних закладів.

У здійсненні політики репресій на Луганщині, як і повсюдно в Україні, виразно видно періоди "припливів" та "відпливів". Найбільш нищівні хвилі переслідувань припадають на 1928-1933, 1937-1938, 1941-1945, 1948-1953 роки. Перша обумовлена розгортанням двох взаємопов'язаних кампаній – колективізації та індустріалізації.

Але перш ніж докладно зупинитися на цьому питанні, повернемося на деякий час назад, до перших післяреволюційних років і перших кроків створеної у грудні 1917 року Всеросійської Надзвичайної Комісії (ВЧК), перетвореної з часом в ОДПУ і пізніше – МДБ. На Луганщині шлях до наступних масових репресій торували дві регіональні ЧК – в Луганському і Старобільському повітах. Предметом особливої уваги чекістів були не стільки кримінальні елементи, скільки окремі особи та групи населення, що в роки революції і громадянської війни в тій чи іншій формі виступали на боці поваленого режиму.

Маються на увазі передусім представники колишніх привілейованих класів, стосовно яких, до речі, для порушення кримінальної справи було достатньо факту належності до певного соціального стану. Мішенню номер один стали колишні військовослужбовці царської армії, священнослужителі, купці, дрібні ремісники, заможні селяни. При цьому, однак, не можна обійти увагою ту обставину, що певний час репресивна політика повітових ЧК Луганщини відбувалася на тлі "білого терору", розв'язаного військами генерала Денікіна, що вторглися на українську землю, безчинств, які творили тут німецькі окупаційні війська.

Аналіз справ, що їх розглядали місцеві ЧК, свідчить, зокрема, про відсутність у частини оперативних працівників не тільки необхідних знань у галузі права, але й елементарної грамотності, чітких моральних позицій. Зрозуміло, це не могло не призводити до численних помилок, платити за які, часто ціною життя, доводилося безправним звинувачуваним.

Характерним є такий приклад. У березні 1919-го Старобільська ЧК розглянула справу про звинувачення сімнадцятилітньої хатньої робітниці Анни Стукалової у неприйнятті політи-

ки більшовиків. Показання допитаних свідків були суперечливими, сама Стукалова винною себе ні в чому не визнала. І все ж ЧК звинуватила Стукалову у зв'язках з білокозаками, визнала за нею "шкідливість для справи революції" і на цій "підставі" засудила до... розстрілу¹⁷.

У 1992 році Стукалова була реабілітована за відсутністю будь-яких доказів її вини.

Цей приклад, подібних до якого можна було б навести багато, свідчить про те, що від самого початку своєї діяльності репресивні органи, вирішуючи долі тисяч людей, досить часто спиралися не на закон, а на примарне класове чуття, яке переважувало на терезах червоної Феміди будь-які факти й докази.

А тепер звернемося до причин, характеру та масштабів масового сплеску репресій, пов'язаних із здійсненням у країні колективізації та індустріалізації. Кінець 20-х - початок 30-х років... Для Союзу РСР, у тому числі й для України, це був період глибоких перетворень і в економіці, і в соціальній сфері. У планах форсування темпів соціалістичного будівництва, які ґрунтувалися на вольбових рішеннях генсека та його найближчого оточення, першорядна роль відводилася індустріалізації. В ході її здійснення намічалось перетворити країну з відсталого аграрної на високорозвинену в промисловому відношенні державу. Реалізація цієї доктрини втілювалася в життя під безпосереднім керівництвом Й.В.Сталіна. Першорядними цілями було проголошено побудову економічного фундаменту соціалізму в роки першої п'ятирічки і основ соціалізму – у другій.

Донецькому басейну, зокрема Луганщині, в тих планах відводилася особлива роль. Адже саме тут були зосереджені тоді підприємства таких базових галузей промисловості, як вугільна, металургійна, хімічна тощо. Економічна специфіка Донбасу обумовлювала і його демографічну унікальність. Сюди і за власним бажанням – у пошуках роботи, і за оргнабором приїжджали українці із західних регіонів, росіяни – переважно із сусідніх областей Російської Федерації, представники інших національностей практично з усіх республік колишнього Радянського Союзу. Так, ще в 1920 році, протягом березня-вересня з Орловської, Тамбовської, Курської та інших губерній РРФСР для участі у відродженні вугільної промисловості прибуло 16 тисяч чоловік¹⁸. Практикувалися такого роду "трудові десанти" і в подальшому, зокрема, у передвоєнні і перші післявоєнні роки.

Для здійснення індустріального штурму насамперед потрібні були кошти. Але де взяти їх у напівжебрацькій, зруйнованій і пограбованій у ході революції та громадянської війни країні? Реальною була лише одна, та, що вже не раз "виправдовувала" себе у минулому можливість: викачувати необхідні ресурси з села. Згадаємо: у 1919 році, коли російські міста відчували гостру нестачу продовольства, на Україну з Москви та Петрограда для проведення акції "похід за хлібом" було направлено 3 тисячі робітників. Вони дочиста відбирали у селян хліб, вдаючись при цьому до найжорстокішого насильства. А ще через два роки, у 1921-му, Москва вимагала від Києва щоденного відвантаження 100 вагонів хліба.

Подібна практика, що її центральна влада незмінно додержувалася і в подальшому, обернулася для України страшним голодом 1932-1933 років, який забрав кілька мільйонів людських життів¹⁹.

До початку 30-х років поставки українського хліба в державні засіки досягали 50 відсотків від загальної кількості заготовленого союзними відомствами²⁰.

Альтернативи вичавленню всіх соків з села для здійснення своїх далекосяжних планів "перебудови країни" у більшовиків не було. Отож, доводилося, як з часом стане ясно, рубати гілку, на якій сторіччями трималося благополуччя всієї держави.

Згадаємо, яким був тоді стан справ в українському селі. Після проведення у 1921 році земельної реформи конфісковану у поміщиків землю передали тим, хто її обробляв, – селянам. У Старобільському окрузі кожна сім'я одержала по 2,5-3 десятини на їдця²¹. Тоді ж Земельний банк під заставу частини землі видавав селянам позики на придбання насіння, робочої худоби, сільгоспреманенту²².

Результати такої політики, гадаємо, краще за все показати на типовому для того часу прикладі. До революції Семен Ксенофонович Дейнеко з с.Чмирівка Старобільського району був безземельним, батракував. Одержавши землю, вперше відчув себе господарем своєї долі. За вісім років важкої праці усіх членів родини вдалося сколотити міцне господарство. Спорудили будинок, комору, вітряний млин, придбали двох корів, пару волів та коня, завели пасіку. Збиралися, кооперуючись з такими ж, як самі, працелюбами, придбати трактор і молотарку...²³ В такий же спосіб, об'єднуючись по 7-10 дворів, міцні господарі купували у спільне користування потрібну сільськогосподарську техніку, разом споруджували дрібні переробні підприємства. Менш заможні співробітничали у складі тесов (товариств по спільному обробітку землі), артилей, комун²⁴. І така форма господарювання швидко довела свої переваги.

Уже в 1926 році валовий збір зерна в республіці (на той час у кооперативи тут було об'єднано 85 відсотків господарств) досяг довосенного (1913 р.) рівня. Здавалося, після випробувань революцією і двома спустошливими війнами українське село дістало нарешті можливість міцно стати на ноги.

Та з початком колективізації всі райдужні плани селян зазнали краху. У накреслених Кремлем планах перебудови села не знаходилося місця ні для селянина-одноосібника – людини, від держави майже незалежної, ні для кооперативів, у господарській самостійності і юридичній свободі яких режим угледів загрозу абсолютизації своєї влади на селі.

З метою придушення будь-яких спроб землеробів відстоювати свої законні економічні права, влада поряд з іншими дискримінаційними заходами почала вживати так звані "ножиці цін", в результаті чого ціна пшениці, що збувалася землевласниками, у середньому по країні виявилася на третину нижчою від вартості купованих селянами промислових товарів. Водночас було припинено практику фінансування банками операцій з хлібом приватних заготівельників, з їх володіння вилучалося товарне борошномельне виробництво, обмежувалися обсяги перевезень хлібовантажів залізницею тощо.

З початку 1927 року знову було введено продрозкладку – обов'язкову здачу хліборобами державі за твердими цінами всіх "надлишків" хліба та інших продуктів.

В результаті тільки у січні-лютому 1928-го в Україні шляхом ревізії було заготовлено 70 мільйонів пудів хліба. У тих селян, хто не справлявся із завданнями, які щоразу свавільно збільшувалися, відбирали будинки, господарські будівлі, худобу, сільгоспреманент. Весною 1929 року за невиконання "твердого завдання" в республіці описали майно 18264 селянських господарств, з них 8012 було продано на торгах. 1150 власників притягли до кримінальної відповідальності²⁵.

Тиск на селянство, що невпинно посилювався, як і треба було очікувати, уже в 1928 році обернувся найгострішою кризою.

Зажожні селяни почали в масовому порядку розвозити своє майно по родичах, забивати і продавати худобу. Але припинити згубний процес, який руйнував підвалини села, було вже неможливо, скочування вниз відбувалося за всіма позиціями.

Свого апогею кампанія по колективізації та розкуркулюванню досягла в Україні у 1929-1932 роках. Розрахунок сталінського режиму був простим: кожен з тих, хто вступав до колгоспу, передавав йому свої права на розпорядження всією вироблюваною продукцією, втрачаючи право вважати її своєю власною. І це одразу ж обернулося для селян повним безправ'ям. Обмолочений хліб прямо з колгоспних токів стали вивозити на державні зсипні пункти та елеватори.

Процес усупільнення повсюдно супроводжувався порушеннями законності, набував форм прямого свавілля. Ось кілька прикладів, зафіксованих на початку 1930 року у Старобільському окрузі:

"Містківський район. Голубівська комісія по мобілізації посівного матеріалу в одного куркуля забрала не тільки зерно, але й чоботи, піджак і 22 карбованці грошей. Ця ж комісія у складі вчителя, двох комсомольців узяла 15-літнього хлопця, сина середняка, і пострілами над голо-

вою примушувала сказати, чому він не йде до комсомолу. Внаслідок цієї екзекуції хлопець втрапив мову і збожеволів.

Біловодський район. При перевірці списків розкуркулених виявилося 15 середняцьких господарств і три господарства червоноармійських... При розкуркулюванні доходило до відбирання одягу, білизни, меблів, продовольства, овочів і т.д.

У селі Безгинове Новоайдарського району розкуркулювали середняцькі господарства, в яких забирали все абсолютно.

У селі Стрільцівка Міловського району із 10 розкуркулених трьох середняків виселено з своїх дворів за те, що не вступали до колгоспу, забрали у розкуркулених все до брудної білизни включно²⁶.

Чимало подібних прикладів можна було б навести й по інших районах.

Повсякчас заганяли селян до глухого кута комісії по хлібозаготівлях. Після виконання доведених до дворів початкових планів їх збільшували доти, доки виконання ставало неможливим. І тоді господарства, "які не справлялися з планом", продавали з торгів.

Виступаючи у грудні 1929 року на Всесоюзній конференції аграрників-марксистів, Сталін визначив долю всієї маси селянських господарств, віднесених до куркульських, заявивши про перехід до політики ліквідації класу куркульства²⁷.

Курс на колективізацію було проголошено XV з'їздом ВКП(б) у 1927 р. Але не минуло й року, як Центр почав квапити керівництво на місцях з її завершенням.

Заходи, що вживалися, не допомагали, значна частина селян до колгоспів не йшла. Така картина верхи не задовольняла. 1 лютого 1930 року ВЦВК і РНК СРСР ухвалили постанову "Про заходи щодо соціалістичної перебудови сільського господарства в районах суцільної колективізації й боротьби з куркульством". Виконуючи вимоги цієї постанови, сільські Ради Луганщини, як і всієї республіки, поділили жителів села на куркулів першої, другої і третьої категорій, середняків та бідняків. Потім виділили ще підкуркульників.

Водночас було вирішено, що куркулі першої категорії підлягають висланню за межі України, другої – з села на виселки або, як тоді говорили, "на ярки". Куркулів третьої категорії переселяли до бідняцьких хат. Але часто, як уже зазначалося вище, під розкуркулювання потрапляли й середняки, й навіть селяни, які вступили до колгоспів²⁸.

Такі дії місцевої влади викликали різку реакцію у відповідь з боку розкуркулюваних. Ось деякі з прикладів по селах Осинівського (нині Новопсковського. – Авт.) району, наведених у доповіді Старобільського окружного відділу ДПУ до вищих інстанцій у січні 1930 року:

"Бідняк і колишній партизан с. Осинове Чумаков Терентій з приводу колективізації говорить так: "Це панщина настала. Хоч голову хай одріжуть, а в колектив не підемо"..."²⁹

Секретар сільради с.Новорозсош Татарченко, бідняк, член комнезаму, заявляв: "Краще вести індивідуальне господарство, то там буде можливість існувати, а в колективі будемо ходити босі й голі!"³⁰.

Бідняк села Білолуцька Жовтолог Олександр Якович писав синові в армію: "Хлібозаготівля зняла з нас останню сорочку. Якщо дізнаються, що у когось трохи хліба залишається, то приходять і забирають, не питають, чи є в тебе що їсти, чи ні. Так що я тобі раджу, коли відслужиш, то додому не приїжджай, тут немає нічого доброго"³¹.

Та тільки словами невдоволення селян колективізацією не обмежувалося. У 1929 році по округу було зареєстровано 30 терористичних актів, з них два вбивства, 6 замахів на вбивство і 23 випадки підпалу майна сільських активістів³².

Вище вже йшлося про таку форму боротьби з "куркулями", як виселення їх на виселки. У січні 1933 року секретар Луганського міськкому КП(б)У Іванов, вважаючи, що така акція не дає бажаних результатів, звернувся до обкому партії з пропозицією "висилати куркулів до віддалених районів Союзу"³³. Й невдовзі з обкому пішла на місяць директива: "Органами ДПУ у даний

час проводиться робота по виселенню куркульства за межі України. Розгорніть навколо цього питання масову роботу, не допускаючи активних виступів і вихваток класового ворога. Вживайте заходів щодо надання допомоги ДПУ під час виселення"...³⁴

Кампанія по виселенню заможних українських селян на Північ, Урал та в інші віддалені місця країни набула масового характеру. В ході її допускалося багато фактів невинуватої жорстокості.

Серед справ, які розглядалися обласною комісією по відновленню прав реабілітованих, була і шістдесятилітньої давності справа мешканця с.Підгорівка Старобільського району П.І.Шевцова. Пожовклі сторінки протоколу загальних зборів жителів села воскрешають типову для тридцятих років людську трагедію. У протоколі записано: "Обговоривши питання про шкідництво, яке приносить куркуль Шевцов під час проведення ряду намічених заходів, як-от: хлібозаготівля, мобілізація коштів і т.д., агітуючи проти їх проведення, чим підриває найшвидше виконання даних планів, загальні збори вважають за необхідне доручити президії сільської Ради підшукати підхожу бідняцьку хату і переселити в неї куркуля Шевцова П.І. з усім його сімейством"³⁵.

"Переселили" Шевцова... на Урал, відправили з багатьма такими ж, як і він, умільцями, роботящими хліборобами на спецпоселення у місця, де передбачувана попервах бідняцька хата здалася б справжнім раєм.

Про жахливі умови життя селян, висланих з Луганщини на Урал, у даній книзі йдеться у спогадах Г.П.Шепелева "Втеча з аду".

Вживалися й інші заходи, щоб надійно ізолювати визнаних "куркулями". На початку 1933 року обкомом партії було створено комісію, перед якою поставили завдання: "визначити галузі промисловості, підприємства, агрегати та окремі професії, на які куркулі не повинні допускатися до роботи".

Сьогодні важко назвати точну кількість земляків-селян, висланих у процесі розкуркулювання за межі України. Доводиться задовольнятися різного роду неофіційними джерелами. Приміром, старожили Лозовівки, Чмирівки, Новоборового, Лиману, Проїжджого та інших сіл колишнього Старобільського округу стверджують, що тут у кожному населеному пункті розкуркулювали більше половини дворів, а висилали від 12 до 22 сімей³⁶. Загальна кількість сіл в окрузі на початок 30-х років становила близько шестисот. Отже, мова йде про тисячі сімей, які налічували нерідко до 10 і більше дітей.

Влітку 1931 року Луганщина відрепортувала керівництву республіки: колективізація в основному завершена, нею охоплено 84 відсотки селянських господарств. А по окремих районах цей показник ще вищий: у Сватівському – 98,5 відсотка, Новосвітлівському – 86 відсотків³⁷.

Вражаючі відсотки колективізації дуже прикрашали рапорти до вищих інстанцій. Однак у багатьох випадках створені колгоспи аж ніяк не виправдовували надій, що на них покладалися.

Не змогли виправити стану справ на селі й так звані "двадцятип'ятитисячники" – на початку 1930 року партія, згідно з постановою листопадового (1929 р.) Пленуму ЦК ВКП(б), направила в колгоспи 25 тисяч передових робітників з промислових підприємств. Та хіба ж спроможними були вони замінити справжніх, від діда-прадіда знавців і умільців хліборобської справи, оголошених владою "глитаями" і ліквідованих як "ворожий народів" клас куркульства!

Наслідком несумісності всмоктоної з молоком матері психології селянина-індивідуаліста із силоміць запроваджуваною колективною формою господарювання стало різке зниження врожайності сільгоспкультур, занепад тваринництва. А коли так, то дуже швидко довелося вдаватися до репресій і ... проти колгоспів, і проти колгоспників.

У селі Чмирівка Старобільського району новостворений колгосп нарекли ім'ям Леніна. Але невдовзі власті сполошилися: артіль з такою назвою замість того, щоб показувати приклад іншим, скотилася за всіма показниками на останнє місце в районі. І тоді її позбавили почесного

імені і почали не без гумору називати "колгосп № 36" (на той час у районі налічувалося тридцять шість колективних господарств). Секретаря парторганізації колгоспу Величка виключили з партії і притягли до суду³⁸.

У селі Лиман того ж району за зрив посівної кампанії розпустили бригаду № 2 колгоспу "Червоний плугатар", а бригадира Череватого вислали за межі області³⁹.

До речі, так "легко" відбувалися винуватці в провалах справ далеко не завжди. У багатьох випадках до обвинувачуваних за аналогічними мотивами застосовувалися традиційні міри покарання – розстріл, ув'язнення на тривалий строк у виправно-трудої колонії. Наприкінці 1932 року Луганський обласний суд "за серйозні недоліки у керівництві колгоспом ім. Будонного" (с.Верхня Покровка Старобільського району) засудив його голову І.А.Шерстюка до вищої міри покарання, а групу керівників структурних підрозділів господарства – до різних строків позбавлення волі⁴⁰. Всі вони звинувачувалися у шкідництві, зриві хлібозаготівлі, сприянні розкраданню хліба, занепаді дисципліни.

Та найбільше зазнавали через вади організації колективної праці рядові колгоспники: одержували за свій труд платню набагато меншу, ніж робітники у промисловості. Свідченням цього можуть слугувати документи на виплату зарплати членам колгоспу і заводським робітникам⁴¹, датовані 1930 роком.

**Список
членів комуни "Червона зірка" Лутугинського району на виплату
заробітку за 1930 господарський рік**

Прізвище, ім'я, по батькові	Кількість упряжок*	Сума заробітку	Одержано авансом і матеріалами	Належить до виплати	Сума боргу
Мироненко Іван Якович	225	128 крб. 53 коп.	164 крб. 54 коп.	-	27 крб. 43 коп.
Мироненко Марія Іллівна	162	92 крб. 68 коп.	111 крб. 30 коп.	-	18 крб. 62 коп.
Мудрий Григорій Трохимович	196	111 крб. 72 коп.	110 крб. 07 коп.	1 крб. 65 коп.	-

Всього у списку значаться прізвища 27 членів комуни.

*Упряжка – одиниця виміру трудових затрат у колгоспах, що передувала трудовню.

**Таблиця
показників по заводу Луганському механічному ім. Косіора
за особий* квартал 1930 р.**

Зарплата робітників на місяць	За планом	Виконано	Процент виконання
	93 крб. 77 коп.	80 крб. 68 коп.	86,04

*Так у документі.

Одним з логічних наслідків знекровлення села задля форсування темпів індустріалізації став голод 1932-1933 років.

Ще однією бідою, якою обернулася колективізація для України й українців, стала глибока моральна ерозія. Потерпіли від неї, до речі, не тільки заможні, але й малоїмущі господарі. Перші нараз позбавилися всього майна, нажитого багаторічною важкою працею, другі розпрощалися з природним прагненням і самим коли-небудь "вибитися в люди". У ході розкуркулювання влада всіляко протиставляла одне одному "багатих" і "бідних". А коли земельну "революцію зверху" (вислів Й.В.Сталіна) було завершено, поставила усіх на одну дошку колгоспною зрівнялівкою і жебрацькими трудовнями.

Методи, якими режим здійснював колективізацію, давали вихід найогиднішим людським почуттям. У намаганні відвернути загрозу від себе, люди писали доноси на односельців, давали лжеприсяги як свідки на допитах. Були не від того, щоб поцупити якусь крихту добра при розкуркулюванні сусіда.

Найбільш згубно впливала морально-психологічна атмосфера, в якій відбувалася колективізація, на свідомість дітей та підлітків, на формування їхнього світогляду. Розкуркулювання руйнувало міцні селянські родини, вбивало клин між дітьми й батьками. Останні, оголошені владою ворогами трудового народу, вже не тільки не могли слугувати для синів та дочок прикладом і авторитетом, але й перетворювалися для них часом на важкий і навіть небезпечний тягар. Страхаючись тавра "куркульське поріддя", що заступало шляхи до освіти й роботи, чимало молодих людей приховували своє соціальне походження, а то й діяли більш радикально: прилюдно, через газети зрікалися "батьків-глитаїв".

Багато води сплигло в річках України відтоді, як на її теренах було насильно впроваджено колективну форму господарювання на землі. Довгий час не вщухали суперечки між войовничими прихильниками і переконаними противниками колгоспів. Та ось у дискусії мовлене, здається, останнє слово.

Згідно з ухваленим у жовтні 2001 року Верховною Радою Земельним кодексом, українські селяни дістали право повернути у свою власність землю (близько 30 мільйонів гектарів), яку під час колективізації було відібрано в їхніх дідів та прадідів⁴².

Так колесо історії українського села, щоб мати змогу рухатися вперед і подолати руйнівні наслідки минувшини, зробило принциповий оберт у зворотньому напрямі.

В одних часових рамках, у нерозривному зв'язку з розкуркулюванням і колективізацією проводилася індустріалізація.

І вона була багата на перегини та прорахунки. З великими труднощами народжувалися кожний новий цех, завод, фабрика, електростанція, лінія залізниці... Справжній ентузіазм та ударництво частини робітників сусідили з примусовою, непосильною працею в'язнів таборів ГУЛАГу на лісозаготівлях і погибельних рудниках, на будівництві судноплавних каналів та зрошувальних систем.

Уся сімдесятирічна історія Союзу РСР переконливо засвідчила: найбільш легкою і відносно безкровною справою було для більшовиків захоплення влади у жовтні 1917-го. В подальшому ж всі їх зусилля щодо реалізації планів перебудови суспільства, накреслених В.І.Ленінінм, більшовицькою партією, весь час наштовхувались на численні непереборні перешкоди соціального, економічного, управлінського характеру.

Не була винятком й індустріалізація, яка в суто теоретичному плані уявлялася спочатку її ініціаторам не такою вже й важкою справою. Сталін, як відомо, ставив завдання справитися з нею за десять років⁴³.

Названий строк не був, однак, підкріплений ні точними економічними розрахунками, ні науковими прогнозами. Упевненість в успіху живилася переважно лише почуттям ейфорії від колишніх перемог у революції та громадянській війні, вірою в непереможність хвацьких "кавалерійських атак" і на фронтах господарського будівництва. Немає, мовляв, таких фортець, які не могли б узяти більшовики!

І численні "фортеці", незважаючи ні на що, тоді були таки взяті. В Україні згідно з відомим планом ГОЕЛПРО були збудовані такі потужні на той час електростанції, як Зуївська і Штерівська. Останню спорудили поблизу шахтарського міста Красний Луч. Найбільшою гідроелектростанцією Європи став закінчений будівництвом у 1932 році Дніпрогес. У Луганську приступили до реконструкції паровозобудівного заводу, у Лисичанську розширювали потужності по виробництву кальцинованої соди та скла, в Рубіжному – різноманітної хімічної продукції, в Алчевську та Алмазній – різних видів металу тощо.

На початку 30-х років з 1500 промислових підприємств, які перебували в процесі будівництва в СРСР, 400 припадало на Україну⁴⁴. У 1926-1930 роках в її промислових регіонах удвічі зросла чисельність міського населення⁴⁵.

Країні, яка проголосила курс на індустріалізацію, як повітря, потрібне було вугілля – для заводів і фабрик, теплових електростанцій, для залізничного транспорту та соціальної сфери. Аршинними літерами "стріляли" зі стін плакати-заклики: "Шахтар, дай добич!" Газети й радіо закликали підземних робітників Кадіївки і Лисичанська, Краснодона і Красного Луча: "Відстали, наздоганяйте передових! Ми позбавимося зубожіння і злиднів тільки тоді, коли всі без винятку зробимося ударниками"⁴⁶.

Ударників ставало більше, але це не означало, що індустріалізація відбувається так, як бажалося партійному керівництву. Дуже скоро стало ясно, що робота в режимі гарячкового штурму неминуче обертається безладдям, безвідповідальністю, високим процентом браку, марнотратством.

Незважаючи на введення в дію багатьох промислових підприємств і поставку селу 100 тисяч тракторів, у країні спостерігався підрив найважливіших основ виробництва і головного його потенціалу – робітничого класу і колгоспного селянства. Упала до критичної позначки їх платіжна і купівельна спроможність. Та й як було не статися такому, якщо нове будівництво велося не за рахунок прибутків держави, а шляхом експропріації значної частини заробітної плати трудящих у вигляді різного роду податків, позик, непомірного підвищення цін на товари першої необхідності, шляхом надексплуатації основних мас села.

До числа найважливіших центрів індустріалізації входила й територія нинішньої Луганської області. З усіма плюсами й мінусами, що для неї з цього випливали. З постійною міграцією робочої сили, великою плинністю кадрів керівників вищої і середньої ланки у базових галузях промисловості, заохоченнями тих із них, хто відзначався, з подальшим звинуваченням у злочинах, скиданням з посад, судом і суворим покаранням.

Але повернемося до справ шахтарських. Одного ентузіазму для здійснення бажаного "ривка" виявилось не досить. Були потрібні нові прогресивні технології і відповідна гірнична техніка. Була потрібна економічна зацікавленість робітників у підвищенні продуктивності праці, яку, як відомо, сам вождь Жовтня вважав головною умовою для доведення переваги соціалістичного способу виробництва. На ділі домогтися такої мети ніяк не виходило.

Що ж до окремих трудових рекордів, то вони мали і зворотний бік, ставали часом палицею на два кінці: приносили не тільки відчутну користь, але й немалі втрати. Скажімо, після стахановського рекорду, що набув всесоюзного розголосу, на багатьох шахтах без будь-яких підстав, без урахування специфічних місцевих умов почали підвищувати норми виробітку. Зрозуміле при цьому невдоволення шахтарів сприймалося як прояв саботажу, за "фактами" якого вживалися заходи репресивного характеру.

Наведемо уривок з книги спогадів колишнього репресованого Ю.І.Чиркова: "У Кремлі (один з підрозділів Соловечького табору. – Ред.), – пише автор, – з'явився гірничий інженер Грицай, широко освічений спеціаліст. Його відправили на Соловки за аналіз рекорду Стаханова, який у 1935 році виконав 1400 відсотків норми на видобутку вугілля... Якщо норму можна перевиконати в чотирнадцять разів, то що це за норма? А якщо "норма" – це дійсно великий обсяг важкої роботи, яку виконує вибійник, і вона перевиконана в 14 разів, то, виходить, на рекордиста працювали також і "помічники"⁴⁷. Грицай наводив дані, скільки шахтарів працювало "на похваті" у Стаханова, розповідав про численні арешти серед гірників, які критично ставилися до таких рекордів.

З кінця двадцятих - початку тридцятих років найважливішими віхами не тільки індустріалізації, але й всього комплексу соціалістичного будівництва стали так звані сталінські п'ятирічки. Перша з них, як тоді стверджувалося, була "виконана" у 1929-1932 рр., тобто за чотири роки. Насправді ж картина була далеко не така райдушна. Так, шахтарі Донбасу при плані 53 мільйони тонн вугілля фактично видобули його тільки 45 мільйонів тонн⁴⁸.

Обурений генсек зажадав від місцевих керівників знайти винних і суворо їх покарати⁴⁹. Регіональна влада з полегшенням і розумінням вчепилася за цей кинутий їй "рятивний круг". Зрозуміло, "знайти винних" набагато легше, ніж забезпечити сталу високопродуктивну роботу гірничих колективів. В результаті почалися масові арешти "злісних саботажників". Жертвами ставали керівники галузі, рядові вибійники та кріпильники, персонал допоміжних служб: шахтних контор, відділів робітничого постачання, ідалень та крамниць. Усі ті, на кого можна було списати помилки керівництва.

Більшість справ осіб, що притягалися до відповідальності і по гарячих слідах сталінської вимоги, і в наступні роки, велися начебто за одним сценарієм. Характерний приклад – справа арештованого наприкінці 1936 року І.Й.Зубкова, який працював тоді керуючим трестом "Донбасантрацит". На перших допитах він рішуче відкидав звинувачення у навмисному розвалі роботи шахт, зриві стахановського плану вуглевидобутку. Але після відповідної обробки "зізнався" у всіх "злочинах", що приписувалися йому слідством.

Хоча й найменшої частини висунутих проти Зубкова звинувачень суто технічного й управлінського характеру було достатньо для винесення смертного вироку, слідство не утрималося перед спокусою приписати йому ще й причетність до... вбивства С.М.Кірова та підготовки ряду терористичних актів проти керівників ВКП(б) і радянського уряду... 10 липня 1937 року Зубков був розстріляний.

Реабілітований він у 1956 році⁵⁰.

Подібного роду свавілля творилося тоді не тільки в шахтарських колективах. "Ворогів" шукали на підприємствах усіх без винятку галузей промисловості, в установах, колгоспах і радгоспах. Шукали і "знаходили". Щодня, щогодини...

По одній з кримінальних справ, з якою ми ознайомилися в архіві УСБУ в Луганській області, проходило 20 чоловік – робітників крейдового кар'єру Лисичанського заводу "Донсода". Усі двадцятьоро звинувачувалися в антирадянській агітації і всіх їх засудили до розстрілу. Тоді ж були репресовані великі групи робітників Попаснянського вагоноремонтного заводу, залізничної магістралі Москва-Донбас, Рубіжанського хімкомбінату...

Репресії стали невід'ємною складовою індустріалізації. Вони оперативнo "реагували" на кожний її крок, успіх чи провал, на кожний трудовий почин. На початку 1936-го старобільська газета "Колгоспна правда" у матеріалі "За саботаж стахановського руху – до суду" писала: "Директор Старобільського хлібозаводу Бондар навмисне не хотів створювати умов для впровадження стахановських методів роботи: не забезпечував завод водою, паливом тощо, чим фактично саботував стахановський рух, який розгортався на заводі.

Бюро окрпрофради ухвалило рішення: порушити перед окрспоживспількою питання про негайне звільнення Бондаря з роботи. Крім того, порушено питання перед окрпрокуратурою про притягнення Бондаря до суворої відповідальності"⁵¹.

Матеріали на подібну тему публікувалися в місцевих газетах і в подальшому. Аналіз їх переконливо свідчить, як у масовому порядку буквально з нічого фабрикувалися гучні кримінальні справи, що завершувалися смертними вироками.

Невгамовно "трудилися" на ниві індустріалізації усі існуючі на той час позасудові органи: "трійки", Особливі наради, а також суди, військові трибунали тощо. Назви різні, а суть одна – штампування вироків. У результаті дії такого конвеєра невпинно поповнювалася армія в'язнів ГУЛАГу. Дармова зеківська праця найширшим чином використовувалася на важких, згубних для здоров'я людей роботах.

Тому не дивно, що далеко не всім пощастило дочекатися закінчення строку ув'язнення. А тим, хто доживав, як правило, давали новий. Так було, приміром, з луганчанами І.І.Криулею та І.М.Білогубом, рубіжанином Л.М.Голомбом. А потім їх ще й обмежували у виборі місця проживання.

Із загальної кількості жертв тоталітаризму на Луганщині майже половина, понад 12 тисяч, припадає на 1937-1938 роки – роки, які стали своєрідним піком сталінських репресій. Багаторазове зростання числа притягнутих до відповідальності за політичними мотивами і в цілому по країні, як зазначав М.С.Хрущов у доповіді на XX з'їзді партії у лютому 1956 року⁵², і, зокрема, по нашій області пов'язане з втіленням у життя настанови Сталіна й рішення березневого (1937р) пленуму ЦК ВКП(б) щодо організаційної перебудови апарату держбезпеки. Мається на увазі і зміцнення його новими кадрами, і звільнення з органів "бюрократів, що розклалися, втратили більшовицьку гостроту та пильність у боротьбі з класовим ворогом і ганьбили славне ім'я чекістів"⁵³.

Один із пунктів резолюції згадуваного пленуму проголошував: "Продовжити і завершити реорганізацію апарату Наркомвнусправ, особливо апарату ГУДБ, зробивши його справді бойовим органом, здатним забезпечити покладені на нього партією і радянським урядом завдання по забезпеченню державної і громадської безпеки в нашій країні"⁵⁴.

Тоді ж наркомом внутрішніх справ став М.І.Єжов, який змінив на цьому посту Г.Г.Ягоду. Новий чекіст-І взявся за справу із завидною енергією. При ньому з органів держбезпеки у 1936-1938 рр. було звільнено за "контрреволюційну діяльність, розвал роботи, кримінальні злочини" і за іншими мотивами 5229 осіб. І за той же час прийнято на роботу 5359 нових співробітників⁵⁵. Суттєві кадрові зміни сталися і в нашому регіоні. У червні 1938 року Управління НКВС тільки-но утвореної Луганської області очолив посланець Москви капітан держбезпеки Г.І.Коркунов.

Політична атмосфера в Донбасі була на той час такою ж, як і повсюдно в Україні. Головні завдання поточного моменту сформулював у серпні 1937 р. на пленумі Донецького обкому партії його новий перший секретар Е.К.Прамнек (до того працював першим секретарем Горьковського крайкому, Російська Федерація). "Головне тепер, – сказав він, – добивати ворогів, які ще залишилися і затаїлися, очистити Донбас від куркулів, націоналістів і всілякої іншої наводлі..."⁵⁶

Діставши таку настанову, "органи" запрацювали з ще більшим навантаженням, стали виносити дедалі суворіші вирокі. У жовтні-листопаді-грудні того ж тридцять сьомого слухання кримінальних справ за політичними мотивами закінчувалося, за рідкісними винятками, засудженням до вищої міри покарання.

У другій половині 1938 року, невдовзі після утворення Луганської області (виділилася із складу Донецької області), тут приступила до роботи власна "трійка". На перших десяти своїх засіданнях, що відбулися у вересні, ця карна структура розглянула понад тисячу справ. І за всіма, без жодного винятку, ухвалила стандартний вирок: "Розстріляти, майно конфіскувати"⁵⁷.

Приводами для ухвалення смертних вироків були, як правило, дрібні упущення і помилки спеціалістів, робітників і колгоспників у виконанні своїх професійних обов'язків: ненавмисне псування інструменту, виведення з ладу окремих вузлів верстатів, низька якість продукції рільництва і тваринництва тощо.

У всіх справах, що розглядалися тоді новоствореною "трійкою", була одна характерна риса. У жодному з проаналізованих нами архівних документів не містилося ніяких конкретних прикладів протиправних дій, в усіх лише голослівні звинувачення загального характеру, які за бажання можна було пред'явити кому завгодно.

Тоді ж влада стала широко вдаватися до повторних репресій. Стосувалося це передусім розкуркулених і висланих за межі України селян, які після відбуття строку покарання влаштувалися, як могли, на роботу, сподівалися розпочати життя заново. Але вдавалося таке дуже небагато. Тих, хто повертався, знову піддавали репресіям, тільки на цей раз більш суворим.

Житель села Верхньошевірівка Краснодонського району Є.Є.Зимін у 1930-му був розкуркулений, у 1932-му засуджений за "приховування хліба". Наприкінці 1936-го повернувся з таборів, а в листопаді тридцять сьомого "трійка" визначила йому за "антирадянську агітацію" вищу міру покарання – розстріл з конфіскацією майна. Подібна доля і в Ф.К.Сушецького, розкур-

куленого і засудженого у 1930-му до 10 років виправно-трудовах таборів. Достроково звільнений, він оселився у Луганську, пішов робітником на завод ім. 20-річчя Жовтня. У вересні 1938-го його звинуватили в контрреволюційній діяльності і засудили до розстрілу. І Зімін, і Суцєвський реабілітовані посмертно⁵⁸.

Той же період позначений змінами у соціальному складі репресованих. Якщо раніше жертвами переслідувань ставали здебільшого куркулі та непмани, колишні офіцери, уламки старої інтелігенції, заможні прошарки населення міст і сіл, то на кінець тридцятих років каральний круговорот став усмоктувати в себе представників усіх без винятку верств населення. Справжній "дев'ятий вал" переслідувань обрушився на партійний і радянський апарат, командний склад Червоної Армії, господарських керівників - висуванців. Більшості з тих, кого арештовували, без будь-яких підстав пред'являлося стандартне звинувачення у приналежності до "контрреволюційних троцькістських, терористичних, шкідницько-диверсійних, повстанських організацій". Справ було так багато, що вироки по них почали виносити не індивідуально, а за списками.

Які ж обвинувачення ставали приводом для винесення смертних вироків?

Робітника краснотульської шахти № 2 Д.П.Напрєєва розстріляли за виведення з ладу електромоторів. П.Ф.Губського, який працював на шахті ім.ОДПУ (м.Лисичанськ), – за проведення контрреволюційної пропаганди й роз'ятрення ран коням з підземної конюшні. Завідуючому цегельним заводом (с. Нова Астрахань Кременського району) Ф.Х.Чорнобривку вищу міру покарання призначили за "приналежність до повстанської організації"⁵⁹. Кучер шахти № 28-29 (м. Антрацит) Олександр Іванович Климов був звинувачений у тому, що "виступав проти заходів партії та Радянської влади"⁶⁰. Робітник Перевальської ковбасної фабрики Володимир Янович Вохельський "займався шкідництвом у виготовленні ковбасних виробів, тобто випускав зіпсовану ковбасу"⁶¹. Помічник начальника цеху Лисичанського заводу "Склубуд" Олександр Гнатович Гашинський "надавав допомогу міжнародній буржуазії"⁶².

Тоді ж багато хто із земляків заплатив життям за свій "зв'язок з агентами іноземних розвідок, видачу їм державних таємниць". Луганчанин Юхим Петрович Білоцерківський, завідувачий базою об'єднання "Головкондитер", був оголошений агентом італійської й німецької розвідок, слюсар Рубіжанського хімкомбінату Михайло Михайлович Драгниш – японської. Дані для англійської розвідки "збирав і передавав" службовець луганського готелю "Червона зірка" Соломон Вульфівич Шац⁶³.

Однією з жінок, засуджених до розстрілу "трійкою" у вересні тридцять восьмого, була луганчанка, бухгалтер облкниготоргу Н.П.Брейтман, яка й раніше притягалася до суду. Звинувачувалася в тому, що разом зі своїм чоловіком була у минулому членом меншовицької організації. І хоча жодного факту антирадянських дій з боку подружжя слідству довести не вдавалося, їм щоразу виносилися обвинувальні вироки. На запитання слідчого про те, скільки часу пробув у місцях заслання її чоловік, Н.П.Брейтман відповіла: "Мій чоловік з 1923 року до нинішнього часу не перебував у заслання тільки 2 роки".

До речі, за абсолютно однакові "гріхи" різні каральні органи виносили незрівнянні за суворістю вироки – від розстрілу до покарання умовно. 16 грудня 1937 року майстра трубного цеху Луганського заводу ім. Якубовського Миколу Семеновича Айдіна арештували за "розповсюдження антирадянських анекдотів, спрямованих на дискредитацію керівників партії та уряду". У вересні 1938-го ухвалою УНКВС по Луганській області справу було припинено. Айдіна з-під варті звільнили⁶⁴. "Трійка" ж подібних "злочинів" не прощала.

І наведені вище, і багато інших звинувачень за справами 1937-1938 рр. викликають найсерйозніші сумніви у вірогідності інкримінованих злочинів. Дійсно, в якому середовищі міг вести антирадянську агітацію колійний обхідник, що мешкав у службовій будці на п'ятдесятому чи, скажімо, сотому кілометрі тієї чи іншої дільниці Північно-Донецької залізниці?! Нерідкі й

випадки репресування взагалі... без пред'явлення будь-якого звинувачення. Так, до восьми років позбавлення волі був засуджений Особливою нарадою при НКВС СРСР у листопаді 1942 року вчитель ровеньківської школи № 5 Е.Г.Артес, визнаний соціально небезпечним елементом⁶⁵. За такою ж ознакою, під яку можна підвести кого завгодно, засудили до ув'язнення у виправно-трудова табори і до вислання за межі України швачку артіль "Коопшвей" (м.Алчевськ) А.А.Агасяниц, колгоспницю колгоспу "Політвідділ" Станично-Луганського району А.М.Гаркушу-Коршик, луганчанина, найманого пастуха Я.І.Коротуна-Артеменка⁶⁶.

Одним з характерних явищ періоду репресій стало обвальне "виявлення" у містах і районах області численних контрреволюційних організацій.

Технологія "викриттів" була проста. Від кожного арештованого вимагали назвати "спільників", а також усіх тих, кого він знає як осіб, що виступають проти існуючого ладу, виявляють свої терористичні наміри стосовно керівництва партії та уряду і т.д. І допитувани називали. Та й як було не назвати, якщо на той час каральні органи вже мали на виправдання своїх "методів дізнання" нове теоретичне положення, висунуте генеральним прокурором Союзу РСР Вишинським, який користувався особливою довірою Сталіна. Відтоді слідству не треба було доводити провину підозрюваного у тому чи іншому злочині, було достатньо одного лише визнання підслідним своєї "провини". А технологію одержання таких "визнань" співробітники органів НКВС засвоїли напрочуд швидко. Під тортурами люди наговорювали і на себе, і на інших все, що завгодно.

Політика репресивних структур, дії яких ставали з часом все більш зухвалими й безконтрольними, не узгоджувалися з партійними органами, хоча й з великим запізненням викликала серйозну стурбованість останніх, примусила вжити заходів щодо відновлення своєї провідної і керівної ролі.

В архіві УСБУ зберігається цікавий документ того часу – ухвала заступника військового прокурора Харківського військового округу, бригадного комісара І.М.Ніколаєва, який перевіряв стан справ у Луганському облуправлінні НКВС. Підставою для перевірки стали численні сигнали про неправомірні дії слідчих, що надходили до центральних владних структур.

Автор одного з таких сигналів (друкується із скороченнями. – Ред.) на час арешту працював завідувачим навчальною частиною Луганського педагогічного інституту:

*"Народному Комісару Внутрішніх Справ СРСР
гром. Берія Л.
Від ув'язненого Козуляєва Михайла Олексійовича,
утримуваного в тюрмі НКВС м. Старобільська.*

Я з робітників і сам робітник. У Червоній Армії служив 8 років і в боях з білими був двічі поранений. У партії перебував безперервно з січня 1919 року до липня 1938 року. Будь-яких ухилів та хитань від генеральної лінії партії не мав. У 1938 р. Ворошиловград став обласним центром, і нові працівники обласного Управління НКВС вирішили показати себе і "показали", почали масові арешти, а 14 липня був заарештований і я... Мені пред'явили звинувачення у троцькізмі, шпигунстві, шкідництві і терорі. Це звинувачення, як і сам арешт, були для мене громом серед ясного неба.

Протягом червня-жовтня 1938 р. щодо мене застосовувалися тортури у буквальному й справжньому розумінні цього слова.

Опишу лише один спосіб, застосований щодо мене. Роздягнули майже догола, кинули на підлогу, один "слідчий" сів на голову, попередньо заткнувши мені рота ганчіркою, другий сів на ноги, двом стали по боках, і екзекуція почалася. Знаряддями екзекуції були ніжка від віденського стільця й спеціально виготовлена палиця в 1 метр, приблизно, довжиною й сантиметри 3 у діаметрі.

Роль заплічних справ майстрів виконували такі особи: Пекарев, Воронов (слідчі), Соколов – начальник 4-го відділу та 4-й – у цивільному одязі (прізвища його не знаю, але упізнати зможу).

Розрубати цей клубок жаклих злочинів у Ворошиловграді дуже легко. Пришліть слідчу групу із солідними повноваженнями, яка б складалася із справжніх більшовиків, і через короткий час перед нею постане картина злочинів і провокацій, що вражають своїм цинізмом.

10/IV-39р.

М.О.Козуляєв⁶⁷.

Заяві Козуляєва, нагадаємо, одній із багатьох подібних, був даний хід. У процесі ретельної перевірки виявилися хибні методи роботи УНКВС по Луганській області. Відзначалося, зокрема, що у липні тридцять восьмого до міськрайапаратів були спущені так звані "ліміти", за якими необхідно було щоразу арештовувати по 150, 200, 300 і більше осіб. Норми визначалися не тільки по містах і робітничих селищах, але й по окремих шахтах.

Про те, якого значення надавав їх виконанню тодішній керівник луганських чекістів Коркунов, розповів у своєму коментарі до документальної оповіді письменника Г.Довнара "Перевернута піраміда" (друкується у цій книзі) генерал-полковник Ю.В.Земляньський, який у 1994-1998 роках очолював Управління Служби безпеки України в Луганській області: "Коркунов роз'їжджав по районах, щоб особистою участю прискорити виконання "лімітів".

Про справжній розгул репресій у регіоні свідчать також багато інших фактів. Побувавши у липні 1938 року на Луганщині, нарком внутрішніх справ УРСР О.Успенський доповідав союзному наркому Єжову, що тут лише на заводі № 60 (нині виробниче об'єднання "Луганський верстатобудівний завод") виявлено 1400 чоловік "антирадянського і соціально чужого елемента, в тому числі кадрові троцькісти, меншовики, есери, дашнаки, куркулі, перебіжчики, колишні білі, діти репресованих, виключених з лав ВКП(б) тощо".

Сьогодні, коли знайомишся з матеріалами закритих раніше архівів, складається враження, ніби між міськими і районними відділами НКВС йшло тоді негласне змагання: хто "розкриє" більше різного роду контрреволюційних організацій, груп, угруповань, випередить інших за кількістю викритих і знешкоджених "ворогів народу". Тож і старалися слідчі будь-якими способами вибивати з допитуваних якомога більше прізвищ співучасників у "контрреволюційних діях". Учителю малювання однієї з шкіл м. Старобільська, звинувачений у "проведенні націоналістичної роботи і передачі даних шпигунського характеру польській розвідці", під час допитів назвав як таких, що виношували антирадянські заміри, десятки прізвищ⁶⁸.

Розгулу репресій 1937-1938 рр. передувала розв'язана Кремлем широка ідеологічна кампанія по підготовці громадської думки до різкого посилення боротьби з "троцькістсько-зинов'євським охвістям", різного роду "зрадниками", "шкідниками" й іншими "ворогами". Відповідні питання регулярно розглядалися на засіданнях бюро міськкомів і райкомів партії, партійних зборах у трудових колективах. Їх учасники наголошували на необхідності посилення пильності комуністів і всіх трудящих, спрямування зусиль на викриття "ворогів народу".

При обговоренні в Луганському міськкомі партії закритого листа ЦК ВКП(б) про терористичну діяльність троцькістсько-зинов'євського контрреволюційного блоку секретар міськкому Шац сказав: "Троцькісти і зинов'євці... самі зізналися у тому, що своїми руками готували вбивство тов. Кірова, готували вбивство наших вождів. Ми бачимо, яким геніально прозорливим був тов. Сталін, коли визначав троцькізм як передовий загін контрреволюційної буржуазії.

Коли вороги партії – троцькісти, зинов'євці та націоналісти – ведуть особливо законспіровано свою роботу, коли ворог дворушничас та одягає маску друга партії, потрібно, як правильно вказує ЦК, "щоб невід'ємною якістю кожного більшовика стало вміння розпізнавати ворога партії, як би добре він не був законспірований"⁶⁹.

Таку ж лінію проводили й місцеві газети. З номера в номер на їх сторінках друкувалися гнівні відгуки трудящих з вимогами вжити найсуворіших заходів щодо різного роду "антирадянських елементів". У березні 1938 року "Социалистический Донбасс" (орган Донецького обкому

партії) опублікував резолюцію зборів робітників Луганського заводу ім. Жовтневої революції: "Уважно стежачи за ходом процесу над фашистською бандою "право-троцькістський блок", з кожним днем дізнаємося все більше і більше про шпигунську, шкідницьку, терористичну, провокаційну роботу вбивць з кривавої банди фашиста Іудушки-Троцького.

Ми не сумніваємося, що суд винесе найманій зграї бандитів, які продалися фашистам, єдиний вирок – розстріл"...⁷⁰

У резолюції зборів колгоспників артілі ім. Куйбишева Новопсковського району, як повідомила окружна "Колгоспна правда", було записано: "Тяжким болем переповнилися наші серця, коли ми дізналися, що товариш Куйбишев став жертвою фашистських шпигунів Бухаріна, Рикова, Ягоди та інших учасників "право-троцькістського блоку". Хай будуть прокляті навіки вороги народу, озвірілі вбивці, наймити іноземних розвідок. Ми вимагаємо стерти з лица землі фашистських гадів!"⁷¹

Наступний виток репресій, які з 1939 року пішли, було, на спад, припав на час Великої Вітчизняної війни і на початковий період післявоєнного відродження народного господарства. А втім, "воєнні мотиви" почали проявлятися у практичній роботі каральних органів значно раніше – ще з середини тридцятих років. Різного ступеня суворості вироків виносилися тоді не тільки військовослужбовцям, що порушували присягу і дисципліну, але й суто цивільним особам, яких звинувачували у зневажливих висловлюваннях про боєздатність Червоної Армії, у вихвалюванні вермахту, міркуваннях про більш високий рівень його озброєнь тощо.

У числі багатьох засуджених тоді за такого роду звинуваченнями можна назвати ровеньківця, тесляра транспортного цеху тресту "Фрунзевугілля" Миколу Михайловича Давидова⁷², жителя смт Фрунзе Слов'янського району, ремонтного робітника залізничної станції Сентянівка Миколу Олександровича Голубченка⁷³, майстра Попаснянського вагоноремонтного заводу Василя Васильовича Августа⁷⁴ та інших.

Чималу групу репресованих становили у передвоєнний період особи, засуджені в рамках розпочатої в країні кампанії по зміцненню трудової дисципліни. Робітникам і службовцям категорично заборонялося самовільно змінювати місце роботи, передбачалися суворі покарання за найменше запізнення на роботу, необережне поводження з інструментом⁷⁵ і т.ін. Тим самим у котрій вже раз засвідчувалася неспроможність влади добитися підвищення ефективності виробництва за рахунок суто економічних факторів, а не шляхом випробуваннях ще в роки перших п'ятирічок методів воєнно-комуністичного штурму, прямого адміністрування, застосування екстенсивних форм господарювання.

Причини трагічного для Союзу РСР початку війни за час, що минув відтоді, досліджували й тлумачили історики, воєначальники, політологи, письменники, журналісти. Багато хто з них наголошував на згубному впливі масштабної репресивної кампанії по придушенню "крамоли" у військовому середовищі. Як відомо, протягом 1937-1941 років за безпідставними звинуваченнями були винищені численні кадри командирів і політруків Червоної Армії. Лише в Україні тільки за першу половину 1938 року у військових з'єднаннях і укріпрайонах Київського та Харківського військових округів було "виявлено" і знешкоджено понад дві тисячі "змовників" і "заколотників".

У числі тих, хто потерпів від тієї "кампанії", було й чимало уродженців та мешканців нашої області. Серед засуджених до розстрілу – комісар 30 стрілецького полку С.Г.Бессарабов⁷⁶ і начальник авіамайстерень Луганської школи військових пілотів А.А.Кононов⁷⁷, до 25 років позбавлення волі – помічник командира по госпчастині 97 кавалерійського полку 25 кавалерійської дивізії К.А. Бардишев⁷⁸, до 5 років позбавлення волі – рядовий 145 будівельного батальйону 1 будівельного корпусу Р.Г.Пріль⁷⁹.

З початком війни набули широкого розмаху репресії щодо цивільних осіб, які в приватних розмовах про ситуацію на фронтах виявляли "пораженські настрої" і "невіру у повідомлення ра-

дянської преси", "вихваляли силу вермахтівської зброї"... 10 років таборів одержали вибійник шахти ім. Артема (м. Привілля Лисичанської міськради) Г.І.Каламбет⁸⁰ і двірник (!) Старобільського учительського інституту Ф.М. Гончаренко⁸¹. Жителя села Грицаївка Білокуракинського району С.Я.Бабака вислали за межі України⁸².

Зрозуміло, аналізуючи архівні справи засуджених у роки війни, не можна скидати з рахунку і особливості моменту, і природне прагнення військових юристів надавати вирокам дисциплінуючого характеру, розглядати їх як метод, хай і дуже жорстокий, для зміцнення бойового духу військовослужбовців, переконання у неминучості суворого покарання усіх так званих самострілів, дезертирів, перебіжчиків.

У моменти, коли стан справ на фронтах був критичним, коли доля країни висіла буквально на волосинці, надмірною навряд чи могла здатися будь-яка міра покарання.

Проте й за такої ситуації немало вироків, що ухвалювалися в умовах бойових дій військовими трибуналами дивізій, бригад, корпусів, тоді ж оперативно переглядалися у вищих інстанціях – передусім у військових трибуналах фронтів. Останні нерідко пом'якшували вирок, замінюючи розстріли різними строками позбавлення волі, у тому числі з відстрочкою виконання й поверненням до лав діючої армії.

У числі тих, хто відважно бився із загарбниками на полях Великої Вітчизняної, було немало раніше репресованих. Серед них – Юхим Єрмолайович Бова. Одинадцятирічним він разом з батьками був висланий з хутора Попівка, що в Старобільському районі, до Чусовського району на Уралі. У 23 роки – на фронті, рядовий окремого саперного батальйону 37 стрілецької дивізії. За бойові подвиги у 1944 році посмертно удостоєний звання Героя Радянського Союзу⁸³. З честю виконував солдатський обов'язок і син безпідставно розкуркулених батьків з с.Маломиколаївка Перевальського району Г.П.Шепелев. Повернувся з фронту з орденами Вітчизняної війни і Слави, трьома медалями⁸⁴.

У 1941-1945 роках, траплялося, слухалися справи й стосовно уродженців і жителів Луганщини, що служили у різного роду тилових установах, військових частинах, які готувалися до відправки на фронт, проходили підготовку у військових училищах.

Про деякі з таких справ докладно розповідається в даній книзі у розділі "Мовою документів". Окремі з них справляють сьогодні одіозне враження, здаються злою карикатурою на справжнє правосуддя. Миколу Пилипчука, курсанта Луганської школи військових пілотів, евакуйованої до м.Уральська (Казахська РСР), притягли до відповідальності за те, що він "відмовився за сніданком від своєї порції каші, вважаючи її заниженою, і агітував за колективне відмовлення від їжі товаришів по навчанню".

Аматорську репетицію примітивного водевілю нагадує й хід слідства, що проводилося по звинуваченню рядового окремого кулеметного батальйону 18 стрілецької дивізії А.А.Рябова. Нашому землякові ставилося за провину те, що він, зайшовши під час нічного чергування по частині до Ленінської кімнати і побачивши там на стіні стенд з портретами членів Політбюро ЦК ВКП(б), "взяв гвинтівку... і кількома ударами багнета зробив проколи на портреті вождя народів тов. Сталіна".

Окрему, досить численну групу становлять справи військовослужбовців, які в ході бойових дій потрапляли до ворожого полону, а також цивільних осіб, силоміць вивезених з тимчасово окупованих територій на примусові роботи до Німеччини. Такі справи слухалися здебільшого вже після війни.

Характерною в цьому відношенні є доля старобільчанина, члена Спілки письменників України Івана Савича. Влітку 1942 року він, старший лейтенант 884 полку 295 стрілецької дивізії, був тяжко поранений при спробі з боєм вийти з чергового оточення і потрапив у полон. До кінця війни промучився у німецькому концтаборі, а через деякий час після звільнення і повер-

нення на Батьківщину, у лютому сорок восьмого, був арештований і безпідставно засуджений до 25 років виправно-трудових таборів⁸⁵.

Михайлові Коцерубі на початок Великої Вітчизняної виповнилося 15 років. У 1942 р. з групою однолітків його насильно вивезли до Німеччини, примусили працювати на фермі багатого землевласника. Навесні сорок п'ятого був звільнений військами союзників і невдовзі опинився в Англії. З часом перед ним постав вибір: залишитися у Великобританії, поїхати до Америки чи Канади, повернутися на Батьківщину. Без вагань вибрав останнє. Повернувся. Влаштувався на роботу. Та невдовзі був заарештований і засуджений до 25 років побавлення волі⁸⁶.

Подібних випадків можна було б навести чимало. Пізніше мешканець Стаханова Ю.Г.Бондаренко, якому випало поневірятися у таборах на чужині і на батьківщині, на запитання, де було важче, відповів:

– Там знущалися наді мною вороги, а тут – свої. Вдома було удвічі важче.

Масового характеру набули на початку війни випадки, коли через наближення лінії фронту ставав неможливим розгляд на місці справ громадян, яких заарештовували. Таких (неважко уявити, в яких умовах!) етапували углиб країни, з наміром почекати із слідством до сприятливих часів. Дізнатися про те, як склалися подальші долі багатьох з етапованих, у тому числі жінок, підлітків, людей похилого віку, вдавалося далеко не завжди. Заочна, а то й посмертна їх реабілітація зайвий раз засвідчує, як мало важило їм цінувалося тоді людське життя. У числі тих, хто на собі відчув увесь тягар етапування, – луганчанин, пенсіонер Олександр Кирилович Калининцев⁸⁷, кріпильник шахти ім.Войкова (м.Лисичанськ) Григорій Михайлович Кальчев⁸⁸.

Окремо слід сказати про долю жителів області, які в роки війни в силу тих чи інших причин залишилися на тимчасово окупованих німцями територіях. Частина з них була зайнята на підприємствах, роботу яких (здебільшого марно!) намагалася налагодити окупаційна влада, в різного роду утворених нею установах. У відповідності до правових норм, що діяли у повоєнний час, така робота за відсутності обтяжувальних обставин не повинна була правити за підставу для притягнення до кримінальної відповідальності. На жаль, дуже часто співробітники органів НКВС на це не звертали уваги. Свідчення тому – велика кількість подальших рішень про реабілітацію тих, хто був репресований за названими мотивами.

І головне тут не надмірна суворість окремих служителів Феміди, не судові помилки, що їх списували пізніше на плутанину у показаннях свідків. Вирішальною ставала створювана зусиллями влади атмосфера, що формувала вкрай негативне, навіть вороже ставлення в суспільстві до названої категорії співвітчизників. Не можна не сказати тут і про таку форму дискримінації, як необхідність відповідати на горезвісне запитання, що десятиріччями фігурувало у різного роду анкетах, істотно псуючи життя тисячам і тисячам земляків: "Перебував чи ні на тимчасово окупованій території?"

У багатьох випадках ні слідчі, ні судові інстанції не аналізували належним чином мотивів, за якими люди влаштувалися на роботу до опікуваних окупантами установ, підприємств. Гадаємо, цю думку варто підкріпити конкретним прикладом. Скажімо, справами Петра Кузьмича Вауліна та його сина Валентина Петровича, звинувачуваних у пособництві німецьким окупантам. Як було з часом безперечно доведено, обидва вони, працюючи відповідно керівниками цегельного і емальовального заводів, всіляко ухилялися від виконання вказівок окупаційної влади, ризикуючи життям, приховували цінну сировину, яка невдовзі, як вони й передбачали, дуже згодилася в ході післявоєнного відродження обласного центру⁸⁹.

П.К. і В.П.Вауліни були реабілітовані за відсутністю складу злочину.

Період історії колишнього Союзу РСР, що став першим кроком на шляху десталінізації, іменувався ще "відлигою". Один з її проявів – початок планованого перегляду справ осіб, які зазнали незаконних репресій.

Водночас відбувалися суттєві зміни в структурі, характері та методах роботи карних служб. Поступилися місцем законним судовим органам "трійки" й Особливі наради, зійшли зі сцени військові прокуратури і військові трибунали у військах НКВС, лінійні суди... Було знято гриф "секретно" з архівних справ осіб, що за часів панування тоталітарного режиму зазнавали переслідувань за політичними мотивами.

Однак політики, які змінили біля керма влади М.С.Хрущова, почали гальмувати процес подолання культу особи і ліквідації його наслідків. Знов стали "загвинчувати гайки" й на Україні. Мішенню номер один, як і раніше, були тут "українські націоналісти". Кремлівські ідеологи нещадно переслідували усіх тих, хто протидіяв їх намаганням розчинити українство у примарній новій спільності людей – "радянському народові".

Багаторазове зменшення кількості справ, що з початком "відлиги" перебували водночас у процесі розгляду, дозволяло слідству не тільки всебічно й неквапливо розбиратися у "підривних діях" співгромадян, але й, маючи доволі часу, займатися "профілактикою" – передбачати і попереджати "крамольні наміри". До контролю за станом політичної атмосфери в країні, думками і настроями населення залучалися графологи, знавці шрифтів друкарських машинок, горезвісні "секретні співробітники"... Отож порівняно швидко виявлялися носії "антирадянських" чуток, автори "підривних" написів на виборчих бюлетенях, "непатріотичних" анонімних листів до різних інстанцій.

Та головною відмінною рисою періоду було все ж інше. Залишилися в минулому огульні арешти, катування під час допитів, якими ні в чому не винних людей примушували "визнавати" свою провину. Було скасовано вищу міру покарання – розстріл, пом'якшувалися вироки. Натомість увійшли в практику профілактичні "співбесіди", направлення найбільш "неслухняних" громадян на примусове лікування до недоброї пам'яті "психушок"...

Як і однойменне явище природи, "відлига" була недовгою. Та зерна, заронені нею у політичний ґрунт, зійшли з часом "гласністю", "перебудовою", подальшими демократичними змінами.

На загальному тлі репресій особливою непримиренністю виділялася їх гостра спрямованість проти інтелігенції. Попервах старої, буржуазної, а потім, у міру її послідовної нейтралізації, і нової, у багатьох випадках поспіхом підготовленої з учорашніх робітників та селян для "залатування дірок" у сфері науки, культури, освіти. Негативне ставлення до інтелігенції поступово визрівало й посилювалося у суспільстві під прямим впливом поглядів і переконань вождя революції.

Загальновідомі різкі висловлювання Леніна про соціально-духовні якості інтелігенції, звинувачення її в істеричності, непрактичності, непослідовності... Не поважав він і тих, хто пішов на співробітництво з новим режимом, звинувачував їх у недбалстві та неакуратності в роботі, схильності підмінити справу дискусією, роботу – балачками, нарікав на відсутність достатнього контролю за організаторською роботою інтелігентів з боку робітників.

Показовим у цьому плані є ставлення вождя Жовтня до творчості видатного представника української інтелігенції, письменника В.Г.Короленка. У листі Максиму Горькому від 15 вересня 1919 року Ленін писав: "... Жалогідний міщанин, полонений буржуазними забобонами!.. Таким "талантам" не гріх посидіти з тиждень у в'язниці, якщо це треба зробити для відвернення змов... Інтелектуальні сили робітників і селян ростуть і міцніють у боротьбі за повалення буржуазії та її пособників, інтелігентиків, лакеїв капіталу..."⁹⁰

До речі, до жовтня 1918 року Ленін був щодо Короленка найвищої думки. Відомо, зокрема, що саме під враженням його сибірських оповідань, опису могутньої і невтримної ріки Лени Володимир Ульянов вибрав собі свій знаменитий псевдонім – Ленін. І от після приходу до вершини влади – така метаморфоза: політичні міркування взяли гору над чисто людським почуттям...

Такого ж погляду на інтелігенцію додержувалося й багато сподвижників Леніна. У 1930 році на XVI з'їзді ВКП(б) "залізний нарком" Л.М.Каганович, у минулому робітник-швець, висловився так: "Кращі елементи з спеціалістів перевиховати, схилити на свій бік, вигнати негідних і шкідливих, розстріляти, вислати на Соловки тих, хто займається шкідництвом та зриває наше соціалістичне будівництво"⁹¹. Відомий державний і партійний діяч, член ЦК ВКП(б) О.М.Коллонтай стверджувала: "Спеціаліст "сумлівається" – значить ворог". У своїй книзі "Економіка перехідного періоду" (1929 р.) видний ідеолог партії М.І.Бухарін зазначав, що пролетаріат на першій стадії свого перебування при владі розглядає технічну інтелігенцію й інтелігенцію взагалі (інженери, техніки, агрономи, зоотехніки, лікарі, професори, адвокати, журналісти, учительство у своїй більшості тощо) як силу, що протистоїть. Інтелігенцію в цілому Бухарін, як і його соратники по партії, відносив до "ворожого табору".

Впродовж багатьох десятиріч ідеологи КПРС вважали своїм обов'язком спрямовувати діяльність творчої інтелігенції виключно у потрібному для здійснення свого політичного курсу напрямі. Настійно вчили письменників, як слід писати, композиторів – творити музику, художників – малювати. У цьому відношенні можна згадати, зокрема, погромні висловлювання секретаря ЦК ВКП(б) А.О.Жданова щодо творчості Анни Ахматової і Михайла Зощенка, постанови ЦК партії по журналах "Звезда" і "Ленинград", судовий процес над майбутнім Нобелівським лауреатом Йосипом Бродським, переслідування, яких зазнавали видні представники української інтелігенції, у тому числі уродженці Луганщини Микола Руденко, Василь Голобородько, Іван та Надія Світличні...

Відчутним ударом по творчій інтелігенції став відомий рознос, що його вчинив у 1962 році М.С.Хрущов на художній виставці у Москві групі майстрів пензля, чії твори здалися йому ідейно не витриманими.

Все це, зрозуміло, негативно позначалося на атмосфері, що панувала у середовищі луганських митців, збіднювало їх творчий доробок.

Добре відомо, як примусили внести "корективи" у роман "Молода гвардія" Олександра Фадєєва. На вимогу московських можновладців письменник у другому виданні книги подав подвиги героїв-молодогвардійців як результат партійного керівництва ними з боку підпільників-комуністів. Насправді ж юні патріоти, як незаперечно доведено, чинили опір ворогу, планували і вержили свої бойові операції за власною ініціативою, на власний розсуд і ризик.

В багнети зустріли кремлівські ідеологи один з найкращих віршів нашого земляка поета Володимира Сосюри "Любіть Україну". До речі, схаменулися вони лише через вісім років (!) після того, як вірш був написаний і дістав схвальні відгуки відомих українських письменників і поетів, широкого загалу цінителів таланту Сосюри.

Справжній "дев'ятий вал" шаленої критики обрушився на вірш після того, як у перекладі на російську мову (перекладач О.Прокоф'єв) він був вміщений у п'ятому номері журналу "Звезда" за 1951 рік.

Початок безпрецедентної дискримінації поклала стаття "Проти ідеологічних перекручень в літературі", надрукована 2 липня 1951 р. в центральному органі ЦК ВКП(б) газеті "Правда"⁹².

Вже у перших рядках твору –

*Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.*

*Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну. –*

газета і ті, хто її "надихав", угледіли серйозну крамолу. Мовляв, любити передусім слід великий і могутній Радянський Союз, партію і уряд, а вже потім усе інше...

Надумані вади вірша Сосюри союзна влада використала для того, щоб зайвий раз наголосити на хронічних серйозних недоліках і помилках в ідейно-виховній роботі в Україні, вказати на загрозу для "ленінсько-сталінської" дружби народів СРСР з боку українських буржуазних націоналістів, які все ще не дістають в республіці належної відсічі. Попутно було зроблено серйозні критичні зауваження з приводу збочень ідеологічного характеру на адресу театральних діячів та композиторів.

На критику зверху в республіці відреагували традиційно – беззастережно визнали її вірною і своєчасною. Зокрема, президія правління Спілки радянських письменників України на своєму засіданні одностайно визнала статтю "Правды" цілком правильною і сприйняла її, як вияв більшовицького піклування про радянську літературу, як допомогу партії Леніна-Сталіна письменникам Радянської України в боротьбі проти проявів буржуазного націоналізму...⁹³

Після 2 липня 1951 року публікації на тему "виховання інтелігенції" на тривалий час захлеснули сторінки центральних і місцевих газет.

Роль першої скрипки в кампанії по викриттю шкідливості вірша Сосюри, а заодно і інших творів українських письменників і митців, вражених вірусом "буржуазного націоналізму", грала республіканська і місцева преса. Газети "Радянська Україна", "Ворошиловградская правда" і "Прапор перемоги", як і всі інші, передрукували на своїх сторінках статтю "Правды", а потім й ще один першополосний виступ головного рупора ЦК партії – статтю "Вище ідейний рівень і художню майстерність!", опубліковану 8 липня.

Потому обласні газети взялися за аналіз творчості місцевих письменників і літераторів. Добре перепало тоді таким знаним на Луганщині майстрам пера, як Микита Чернявський, Василь Горяїнов, Костянтин Суханцев, Федір Вольний, Іван Зенін...⁹⁴

"Любіть Україну" було оголошено віршем "нон грата", й відтоді він довгий час не включався у збірки творів В.М.Сосюри, що видавалися в Україні. Так було у 1954, 1965, 1974 роках... Прогалину деякою мірою заповнювали шанувальники поета з діаспори. Стараннями видавництва "Україна" (США) у 1952 році побачили світ книжки Сосюри "Любіть Україну. Love Ukraine" та "Засуджене і заборонене".

В оспіваному поетом місті над Дінцем – Лисичанську, де провів він свої юнацькі роки, ім'ям В.М.Сосюри названо Палац культури, споруджено пам'ятник.

Немає терезів, на яких можна було б виміряти шкоду, заподіяну Україні, духовності і менталітету її народу вкрай упередженим ставленням влади до інтелігенції. Бо ж історія з віршем Сосюри – це лише одне кільце в нескінченному ланцюгу звинувачень її в українському буржуазному націоналізмі. Сплески повчань і покарань спостерігалися й значно раніше, зокрема, у двадцятих-тридцятих роках, і пізніше – вже після викриття культу особи, в кінці 50-х.

На Луганщині особлива упередженість властей до інтелігентського "прошарку" обумовлювалася ще й специфікою краю: інтенсивнішими, порівняно з більшістю інших областей, темпами індустріалізації і, як результат, гострою потребою у кадрах технічної інтелігенції. Становище було парадоксальним: з одного боку – потреба, що не задовольнялася, з іншого – репресу-

вання з вищеназваних причин. Суди над інженерно-технічними працівниками сягають корінням у перші післяреволюційні роки.

У грудні 1923 року до Кадіївського міськвідділу ДПУ надійшов донос на головного інженера місцевого рудоуправління Гулякова. Мовляв, займається економічним шпигунством. Заяву, хоча в ній не містилося жодного конкретного факту, було прийнято з ентузіазмом. Гулякова заарештували, і в ході слідства швидко "виявилось", що він "передавав представникові польського консульства у Харкові Ружицькому економічні дані шпигунського характеру", що заодно з Гуляковим діяли ще п'ятеро інженерів. На чому ж ґрунтувалися такі висновки слідства? На примітивному доносі, на свідченнях безіменних робітників, які начебто були свідками "шкідницької діяльності шпигунів"⁹⁵.

Сфабриковану з нічого справу у липні 1924 року розглядав Верховний суд УРСР.

Процес широко і вкрай тенденційно висвітлювався у пресі. Читачеві настирливо торочили: всі біди від того, що "специ" йдуть проти політики партійного керівництва, свідомо гублять справу. Публікації пістрявіли твердженнями на зразок: "...Коли Гуляков і його спільники були арештовані, 5000 робітників Кадіївки в один голос заявили, що тепер їм зрозумілі причини біди кадіївських рудників, і вони впевнені, що тут наявна економічна контрреволюція"⁹⁶.

Процес Гулякова і його "спільників" став прологом широко відомої "Шахтинської справи", яка слухалася у 1928 році в Москві. Процес супроводжувався проведенням повсюдно в Донбасі мітингів і зборів на підтримку більш жорстокої репресивної політики за соціальними ознаками. З номера в номер друкувала відгуки "обурених читачів" окружна газета "Луганская правда". Автори вміщували на її сторінках публікацій, як і учасники мітингів, вимагали суворого покарання ворогів робітничого класу і колгоспного селянства, наголошували на необхідності посилювати пильність, давати гідну відсіч зазіханням агентів міжнародного капіталізму.

Учасники масової демонстрації протесту, організованої в Луганську місцевою владою, – вчителі, наукові працівники, студенти, учні профшкіл, фабзавучів, гнівно проголошували:

– Геть контрреволюціонерів і білогвардійців з наших наукових організацій!

– Ми вимагаємо вищої міри покарання для контрреволюціонерів!

– У відповідь на контрреволюційну діяльність ми посилено наше соціалістичне будівництво, виконаємо п'ятирічку за чотири роки!

На довгі роки потрапили відтоді в опалу багато викладачів вузів і шкільних вчителів, медичних працівників, службовців.

На Луганський педагогічний інститут хвиля репресій почала насуватися в 1929 році, коли був заарештований за так звану антирадянську контрреволюційну діяльність професор українознавства Іван Іванович Ліщина-Мартиненко, який отримав 10 років таборів.

У 1933 році органи НКВС викрили в інституті – мовою того часу – "контрреволюційну троцькістську організацію". Тоді заарештували професорів Сергія Григоровича Грушевського (розстріляний у 1937 р.), Родіона Васильовича Кутепова, Івана Мироновича Погодіна, деяких студентів, серед них і талановитого поета Петра Височина. У 1934 році увільнено від роботи професора історії української літератури Григорія Олександровича Костюка. Наступного року за рішенням Донецького обкому КП(б)У від роботи увільняється низка кваліфікованих викладачів, яких обвинуватили в націоналізмі та антирадянських проявах⁹⁷.

У 1936 році черговою жертвою нової сфабрикованої "справи" став завідувач кафедри, спеціаліст у галузі української літератури професор Олександр Семенович Пулинець. У 1937 році в інституті ліквідується "шпигунська організація", заарештовується кілька викладачів і студентів, серед яких професор історії Надія Юстівна Мірза-Авакянц, викладач військової справи Іван Андрійович Рутковський. 1938 рік додав до списку репресованих викладачів Івана Воло-

димировича Барибіна, Івана Микитовича Рубашка, Якова Карловича Герца. На жаль, репресії тривали й надалі. Загалом їх жертвами у 20-х – 40-х роках стали понад 250 професорів, доцентів, викладачів, співробітників, студентів. Майже всі репресовані були розстріляні й реабілітовані лише посмертно⁹⁸.

Практика жорстоких переслідувань громадян за політичними мотивами, неможливість вільно висловлювати думки щодо морально-політичної атмосфери в країні, стану справ в економіці й соціальній сфері не могла не викликати в частини населення різного роду форм протесту. Та будь-які прояви вільнодумства в корені нищилися владою. Характерним прикладом може служити "ліквідація" так званої партії "Народна воля".

Діяльність її членів, переважно представників інтелігенції, що не виходила за межі абстрагованих міркувань про те, як би добре було розпустити колгоспи і віддати землю селянам, налагодити зв'язки з колишніми керівниками правої опозиції Бухаріним і Риковим, вкрасти на шахті друкарську машинку для друкування програми своєї партії, подавалася каральними органами, як небезпечна державна змова. В обвинувальному висновку у даній справі від 2 грудня 1933 року було зазначено:

"У серпні 1933 р. Краснолуцьким міськвідділом ДПУ розкрито і ліквідовано контрреволюційне угруповання, що мало пряму тенденцію до оформлення в контрреволюційну організацію, яка іменувала себе партією "Народна воля".

Ініціатива створення даного угруповання належить колишньому члену ЛКСМУ, синові орендаря кустарних підприємств Головку Івану Васильовичу. Будучи не згодним з політикою партії і Радвлади в галузі сільського господарства, Головка І.В., на ґрунті спільності думок з колишнім членом ЛКСМУ Головком Іваном Пантелеймоновичем, дійшов висновку про необхідність організованої боротьби з Радянською владою шляхом створення певних контрреволюційних кадрів, які в подальшому своєю практичною діяльністю мали бути об'єднані в контрреволюційні осередки. Ініціативною групою була створена програмова частина угруповання, в якій передбачалися докорінні зміни тих практичних заходів, що втілюються в життя Радянською владою...

Наступна ліквідація контрреволюційного угруповання не дала змоги до його зростання як за рахунок створення контрреволюційних кадрів, так і за рахунок практичної діяльності"⁹⁹.

Долю членів "Народної волі" вирішила Особлива нарада при Колегії ДПУ УРСР. І.П. Головка був висланий на три роки до Північного краю, І.В. Головка засуджений до трьох років позбавлення волі¹⁰⁰. Справу щодо П.С.Гончарова було припинено за відсутністю складу злочину, Й.Г.Напалков засуджений до трьох років позбавлення волі умовно¹⁰¹.

Дещо пізніше широкий резонанс дістала аналогічна справа "Літературно-політичного товариства".

Наприкінці 1939 року четверо учнів Стахановського (тоді Сергівського) гірничого технікуму – Олександр Волков, Володимир Гвоздирьов, Петро Бушин та Василь Лисянський – зблизилися на ґрунті загального інтересу до поезії. Часто збиралися разом, декламували вірші, розмовляли на різні теми: про внутрішню і зовнішню політику країни, становище робітників і колгоспників. Проіснувала група недовго. Хтось з учнів технікуму доніс на друзів-мрійників у відповідні органи, і "змовників" арештували.

По закінченні слідства справу було передано до Луганського обласного суду. І він 14 вересня 1940 року засудив О.Волкова до 10 років позбавлення волі, В.Гвоздирьова і В.Лисянського – до 7, П.Бушина – до 5 років¹⁰². До Києва пішла реляція про викриття і нейтралізацію ще однієї "ворожої організації". З настанням "відлиги", в 1956 році, Президія Верховного суду СРСР скасувала вирок Луганського обласного суду і припинила справу стосовно В.Гвоздирьова, О.Волкова, В.Лисянського і П.Бушина за "недоведеністю злочину"¹⁰³. До сказаного хочеться до-

дати ще один штрих. У 1949 році В.Гвоздирьов "за вчинене ним у 1940 році" знову був засуджений. На цей раз до вислання у Карагандинську область Казахської РСР¹⁰⁴.

Незаконним утискам у тридцятих роках піддавалися представники інтелігенції прямо протилежних політичних переконань, яскраво виражені ідеологічні противники. Важко, скажімо, знайти антиподів більш непримиренних, ніж жінки-поетеси Софія Яківна Дальня і Анна Олександрівна Баркова. С.Дальня була професійною революціонеркою, членом РСДРП з 1903 року, прийнята до партії Луганською організацією¹⁰⁵. З її активною участю у березні 1914 р. був заснований перший в Росії журнал для працюючих жінок – "Работница".

Всією силою свого поетичного дару Дальня оспівувала Жовтневу революцію, нову владу, її політику і вождів. Однак ця влада побачила в жінці, що не вмiла пристосовуватися, кривити душою, потенційну небезпеку. В 1936 році С.Дальня була засуджена за "антирадянську діяльність" і провела у таборах понад 10 років¹⁰⁶.

А.О.Баркова свого часу працювала в секретаріаті першого радянського наркома освіти А.В.Луначарського, в редакції газети "Правда"¹⁰⁷, жила і займалася літературною працею на Луганщині. Пристрасно виступала проти більшовиків, проти примарного "світлого майбутнього", називаючи його "нікому не потрібним залізобетонним раєм". Зрозуміло, що режим з усією жорстокістю обрушився на Баркову. Тричі – у 1934, 1948, 1957 роках їй "давали строки" за контрреволюційні твори¹⁰⁸.

С.Дальня і А.Баркова переконано і до кінця стояли по обидва боки барикади, але судили їх за одними й тими ж статтями карного кодексу, сторінки їх пухлих справ рябили однотипними, стандартними, обкатаними у тисячах звинувачень формулюваннями. Однаково жорстокими були й вирoki обом жінкам – позбавлення волі на тривалі строки.

Типовою для творчої інтелігенції 30-х років була й доля нашого земляка, поета Івана Приблюдного (Якова Петровича Овчаренка). Він не хотів писати на замовлення, славити те, чого не приймав, співати панегірики "вождів народів". І за це жорстоко поплатився. 13 серпня 1937 року після 20-хвилинного засідання Військова колегія Верховного суду СРСР засудила Івана Приблюдного до розстрілу. Того ж дня вирок було виконано¹⁰⁹.

До інтелігентських професій підвищеної небезпечності у тридцятих роках, крім інженерів-гірників, належали і журналісти. У 1937-му був арештований редактор "Ворошиловградской правды" Самійло Каплан. Звинувачувався в активній участі в діяльності антирадянської троцькістської організації, що проводила роботу проти політики партії і радянського уряду. На перших допитах, як свідчать матеріали справи, Каплан рішуче відкидав усі пред'явлені йому надумані звинувачення. І тільки на 49-й день ув'язнення, зломлений фізично й морально, почав говорити те, що хотілося чути слідчому¹¹⁰. У грудні 1937 року Каплана засудили до вищої міри покарання і зразу ж після оголошення вирoku розстріляли¹¹¹.

Переслідуванням за політичними мотивами піддавалося й багато інших наших земляків – письменників та журналістів. У їх числі були Григорій Баглюк, Іван Савич, ряд інших літераторів.

Репресій зазнавали часом не тільки автори, але й належні їх перу твори, в тому числі такі, що пропагували передовий виробничий досвід, важливість якого для того часу важко було переоцінити. Вище ми наводили характерний приклад – про вилучення з бібліотек брошури з садівництва. Тепер же торкнемося цієї теми дещо докладніше.

Третього грудня 1934 року на засіданні бюро Луганського міськпарткому було ухвалено постанову "Про вилучення контрреволюційної літератури з бібліотек та книготоргівельної мережі". У постанові, зокрема, зазначалося: "Попередити усіх директорів навчальних закладів, завідуючих книгарнями – членів партії, секретарів парторганізацій, де є бібліотеки, і завідуючих бібліотеками – членів партії, що вони несуть персональну відповідальність за негайну очист-

ку їх бібліотек від належної до вилучення контрреволюційної, націоналістичної і троцькістської літератури... Попередити міськнаросвіту, завідуючих бібліотеками, директорів книготорговельних організацій, у віданні яких є бібліотеки, що вони зобов'язані найсуворішим чином стежити за тим, щоб при вилученні літератури не допускалися випадки перекручень і не вилучалася б більшовицька література"¹¹².

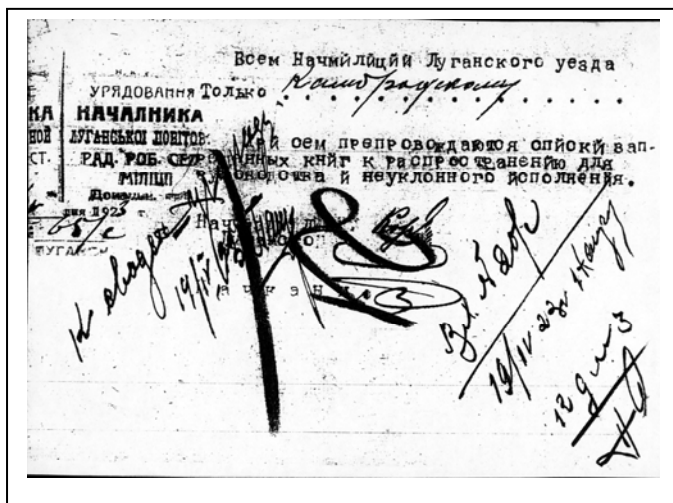
Про темпи і масштаби подальшої "чистки" свідчить такий факт: до кінця року тільки за списком № 1 з 38 бібліотек було вилучено 6960 книг¹¹³. У числі авторів, книги яких тоді вилучалися, – Грушевський, Скрипник, Вишня, Баглюк...

Тотальне утискування інтелектуальної еліти обернулося з часом згубними наслідками для самого режиму. Монопольне право на істину в останній інстанції неминуче позбавляло партію більшовиків бійцівських якостей, вело до застою й рутини, оберталося ухвалою помилкових рішень у політичній, економічній, соціальній сферах. Такі рішення і дії на їх виконання підточували розумовий потенціал країни, породжували серед значної частини інтелігенції апатію, спонукали її під страхом опинитися в числі репресованих жити подвійним життям, діяти всупереч своїм переконанням, прилюдно схвалювати те, що внутрішньо ними різко засуджувалося.

Не існувало в колишньому Союзі РСР класів чи груп населення, які б не перебували в полі зору недремного ока каральних органів. Але з особливою невмолимістю і лютістю переслідували і карав режим священнослужителів.

Войовничий атеїзм, зведений після Жовтня 1917-го у ранг державної політики, довгі роки руйнівним смерчем вирував над країною. Швидко зрозумівши неможливість відлучити людей від церкви переконаннями, влада взяла на озброєння силові методи. Висаджувалися в повітря храми, у тому числі й ті, що будувалися народним коштом на честь пам'ятних подій вітчизняної історії, як, скажімо, храм Христа Спасителя у Москві. Така ж доля спіткала Золотоверхий Михайлівський монастир у Києві, Соборно-Миколаївський собор у Луганську. В місті на Лугані в числі інших були також зруйновані Казанська, Преображенська, Успенська церкви, синагога, римсько-католицький собор¹¹⁴.

Одна за одною закривалися культові споруди у селах Старобільського округу. Така доля спіткала, зокрема, церкви у Новоборовому, Підгорівці, Титарівці, Омельковому, Шульгинці, Лозовівці, Чмирівці, Курячівці. У 1923-му осиротіли жіночий монастир "Всіх скорботних радість" і церква Святої Трійці¹¹⁵. Закрився храм Успіння пресвятої Богородиці у селі Лиман¹¹⁶. У 1934-му не стало Старобільського кафедрального собору Божої Матері¹¹⁷.

Книжкові "аутодафе" проводилися більшовицьким режимом з перших же років його приходу до влади. Одне із свідчень цього – документ, що наводиться. (ДА.Ю.-Ф.Р-766, оп.2, спр.1, арк.21).

У спалюваних приміщеннях (там, де місцева влада була не в змозі висадити споруди в повітря) облаштовували різного роду майстерні, склади.

Один із створених тоді на Старобільщині колгоспів не з великого розуму нарекли... "Безбожником" (за В.І.Далем, безбожник – "безсоромна, нечестива, злодійна, беззаконна людина"!).

Повсюдно набуло масового характеру глумління над релігійними почуттями віруючих. У тодішньому с.Борівському Попаснянського району "активісти" вивели церковний хор у центр села й силою примусили співати партійний гімн "Інтернаціонал". Комсомольці с.Кризького Марківського району привселюдно танцювали на відібраних у населення і кинутих на пильну землю іконах. Подекуди навіть організовували соцзмагання на ... кількість і швидкість знищення образів¹¹⁸.

З дорослих атеїстів брали приклад заповзяті піонери. Дізнавшись від шкільних вихователів, що "Бога немає", глузували з своїх віруючих батьків, дідусів та бабусь, вимагали звільняти красні кути помешкань від ікон. Проте пустими "святі місця" не лишалися. Аби заповнити їх, усім бажаним (а небажаним примусово) видавали... портрети Леніна, Сталіна та їх духовних учителів, "великих німецьких революціонерів" Карла Маркса, Фрідріха Енгельса, Карла Лібкнехта, Розі Люксембург, Клари Цеткін... З місць, де ще недавно витав святий дух, "червоні проповідники" благословляли безбожництво, утверджуючи духовну розбещеність і всездозволеність.

З початку 20-х років під жорна репресивної машини буквально втягувалися служителі культу, а з часом – і багато тисяч просто віруючих. Безжалюньо карали власті людей за всмоктані з локом матері, покликані зберігати чистоту всіх їхніх справ і думок релігійні переконання.

Головне завдання в цьому плані було відверто сформульоване у листі В.І.Леніна В.М.Молотову для членів Політбюро ЦК РКП(б) від 19 березня 1922 року. У ньому, зокрема, говорилося: "...Вилучення цінностей, особливо найбільш багатих лавр, монастирів та церков, має бути проведене з нещадною рішучістю, безперечно, ні перед чим не зупиняючись і в найкоротший строк. Чим більше представників реакційного духовенства і реакційної буржуазії вдасться нам з цього приводу розстріляти, тим краще. Потрібно саме тепер прочити цю публіку так, щоб на кілька десятків років ні про який опір вони не сміли й думати"¹¹⁹.

Настійно втілювалася в життя ця ленінська настанова й на Луганщині. У травні 1936 року газета "Луганская правда" випустила листівку-звернення, в якій закликала городян оголосити нещадну боротьбу церквам і церковникам¹²⁰. У такому ж дусі ухвалювалися тоді рішення на численних антирелігійних мітингах, які організовувала місцева влада.

Результатом такої політики став, зокрема, сплеск доносителства як на священнослужителів, так і на простих віруючих. Одурманені більшовицькою пропагандою люди нерідко свідчили навіть проти своїх рідних. У вересні 1938 року були страчені мешканці Луганська Г.Захаров, І.Захаров та Є.Торопчин, уся вина яких полягала в тому, що збиралися разом на молитви. Заарештували їх після того, як до органів НКВС надійшов донос від... батька одного з віруючих¹²¹.

За подібних обставин був страчений православний клірик Іоанн Казін, який після закриття храму в колишньому селі Мала Вергунка продовжував виконувати свій пастирський обов'язок. На колишньому хуторі Сорокиному (Краснодонський район) панотець Максим Мельник охрестив двох дітей. Цього виявилось достатнім для того, щоб священника звинуватили в контрреволюційній агітації і засудили до розстрілу¹²².

Широко практикувалося примушення священників до того, щоб вони прилюдно відрікалися від віри й духовного сану. Сила тиску була такою, що встояти змогли далеко не всі. У числі тих, хто не злякався жодних погроз, – священник С.С.Ведутенко, що одержав наприкінці двадцятих років прихід у с.Гайдуківка (нині с.Калмиківка) Старобільського району. Невдовзі після того, як він улаштувався на новому місці, його стали викликати до райвідділу ДПУ. Вимагали відректися. Ведутенко відповідав рішучою відмовою¹²³.

У різний час, без будь-яких доказів злочинної діяльності в числі багатьох інших були сувро засуджені служителі культу П.І.Карський, Я.Г.Ткаченко, М.Т.Попов з Антрацитівського району, Л.П.Ампілов – з Краснодонського, Г.Н.Попов – з Старобільського. Переслідувалися за релігійні переконання жителі Новоайдарського району А.А.Висторобський, Я.М.Ляшенко, О.П.Говтенко¹²⁴. Жительку Брянки П.Д.Сухачову засудили до розстрілу¹²⁵.

Новий сплеск утисків на священнослужителів та віруючих припав на пік репресій – на 1937-1938 роки. А потім настала викликана війною пауза, коли Сталін для піднесення бойового духу народу вперше назвав співвітчизників "братями та сестрами", згадав про ратну славу Олександра Невського, Олександра Суворова, Михайла Кутузова. На деякий час були залишені у спокої вцілілі служителі культу та віруючі. Зате у післявоєнні роки щодо них власті немовбито забажали надолужити прогагане. Багато судових розправ того часу, як і ті, що творилися по гарячих слідах згаданого вище ленінського листа, вражають надмірною жорстокістю.

До числа типових належить справа жителя Лисичанська, викладача техніки водіння автомобіля Юхима Йосиповича Невмири. Від першого до останнього дня пройшов він дорогами Великої Вітчизняної війни. Був нагороджений орденом, кількома медалями. У роки війни Невмира не дістав жодного поранення. А ось після того, як у 1948 році примкнув до релігійної течії "Божжа віра", виявився вельми вразливим. Звинуватили в контрреволюційній пропаганді, у зраді Батьківщини. Двічі засуджували – до 25 і до 10 років позбавлення волі¹²⁶.

Приблизно в один час з Невмирою були засуджені до 25 років позбавлення волі немало інших наших земляків, у тому числі жительки селища Красноріченське Кремінського району Г.С.Авраменко та М.О.Ушкало¹²⁷.

Багатьох з репресованих незабаром після смерті Сталіна звільнили, іншим пом'якшили міру покарання. Але остання крапка у їх справах поставлена у квітні 1991 року ухвалою Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації".

Нині в області живаються заходи щодо відновлення й будівництва нових культових споруд.

ЧАС РОЗКИДАТИ КАМІННЯ...

Перевезення скинутого дзвона на переплавку. Луганськ, 1929 р.
Фото з фонду Держархіву кінофотодокументів України.

ЧАС ЗБИРАТИ КАМІННЯ...

Підняття хреста на купол споруджуваного Свято-Володимирського собору. Луганськ, серпень 2003 р.

Важко переоцінити вагомість зробленого в нашій країні по реалізації положень Закону "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17 квітня 1991 року.

Тисячам безвинних жертв політичних репресій повернені добре ім'я, честь і гідність, забезпечена посильна компенсація матеріальної і моральної шкоди.

<p>ЛУГАНСКАЯ ОБЛАСТНАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ КОМИССИЯ ПО ВОССТАНОВЛЕНИЮ ПРАВ РЕАБИЛИТИРОВАННЫХ</p> <p>РЕШЕНИЕ №7</p> <p>"26" июня 1997 года г. Луганск</p> <p>О заявлении гр. Шведунова Б.М., возврате дома в с. Николаевка Станицко-Луганского района Луганской области</p> <p>... Областная комиссия по восстановлению прав реабилитированных решила:</p> <p>1. Руководствуясь статьей 5 Закона Украины "О реабилитации жертв политических репрессий на Украине", п.п. 12,13 "Положения о порядке выплаты денежной компенсации, возврата имущества или возме- щения его стоимости реабилитированным гражданам или их наследникам" областному управлению имуществом области в установленном действующим законодательством порядке возвратит наследникам раскулаченного гр. Шведунова М.Е. домостроение в с. Николаевка Станицко-Луганского района Луганской области, принадлежащее Николаевскому дому-интернату.</p> <p>комиссии ответственной секретари комиссии Б. Рудик В. Рудикова</p>	<p>КОМИССИЯ ЛУГАНСКОГО ОБЛАСТНОГО СОВЕТА НАРОДНЫХ ДЕПУТАТОВ ПО ВОССТАНОВЛЕНИЮ ПРАВ РЕАБИЛИТИРОВАННЫХ</p> <p>РЕШЕНИЕ №-34</p> <p>"26" апреля 1994 года г. Луганск</p> <p>О заявлении гр. Филипповой Лидии Николаевны, прожива- ющей в с. Нежеретово Белоку- раинского района, - несоглас- сия с решением Белокураинс- кой районной комиссии от 28 фев- рاليا 1994 года</p> <p>... На основании изложенного областная комиссия по восстано- вию прав реабилитированных р е ш и л а</p> <p>1. Руководствуясь статьей 5 Закона Украины "О реабилитации жертв политических репрессий на Украине" и п.п. 17, 18 "Положени о порядке выплаты денежной компенсации, возврата имущества или в мещения его стоимости реабилитированным гражданам или их наследн кам" пункт 1 решения Белокураинской районной комиссии от 28 фев ля 1994 года отменить.</p> <p>2. Возвратить наследникам раскулаченного гр. Филиппова Н.Д. сохранившееся домостроение в селе Нежеретово, из"тгое вследствие репрессии в 30-е годы.</p> <p>3. Выплатить наследникам раскулаченного гр. Филиппова Н.Д. 15 минимальных заработных плат, увеличенных в 1,8 раза, из средст местного бюджета Белокураинского района за несохранившееся имуще</p> <p>Председатель комиссии комиссии ответственной секретари комиссии Б. Рудик В. Рудикова</p>
---	--

На підставі таких рішень комісії задовольнялися заяви громадян щодо відшкодування завданих збитків.

Вагомий вклад у цю справу внесли обласна, районні та міські комісії по відновленню прав реабілітованих. Працювали в тісному контакті з правоохоронними органами не тільки Луганщини й України в цілому, а й Росії, Білорусі, Казахстану... Аби задовольнити численні прохання, що надходили звідусіль, вели обширне листування з архівними закладами, буквально по крихтах збирали необхідні дані. У своїй роботі широко використовували місцеву пресу, можливості радіо і телебачення.

Загалом за сприяння комісії потрібні роз'яснення та посильну компенсацію матеріальних і моральних збитків, заподіяних репресованим та їх сім'ям, одержали від держави понад 12 тисяч громадян. Від багатьох з них надійшли ширі подяки.

Значний обсяг пошукової і роз'яснювальної роботи по відновленню історичної справедливості виконаний обласним Управлінням Служби безпеки України. Зокрема, з метою інформування громадськості про документи періоду репресій, створення умов для історичних і політико-правових досліджень, забезпечення законних прав громадян користуватися забороненими раніше документами здійснено передачу архівних документів колишнього УКДБ на державне зберігання до облдержархіву.

Своєрідним прокурорським і судовим захистом став перегляд тисяч і тисяч архівно-слідчих справ працівниками обласної прокуратури і обласного суду. Найбільший обсяг роботи було виконано ними протягом перших років після розпаду СРСР і здобуття Україною незалежності. Так, у 1989 р. було оформлено 1867 справ, у 1990 – 682, у 1994 – 409.

Політичні репресії радянської доби на Луганщині... Сьогодні це тисячі й тисячі розсекречених архівних справ земляків, що зазнали протиправних переслідувань, стали жертвами беззаконня й свавілля тоталітарного режиму. І ще це й незагойна рана на тілі і в душі народу, і пересторога на майбутнє, щоб ніколи не допустити нічого подібного до того страшного, про що йдеться на сторінках цієї книги.

**Н.М. ГУПАН, доктор педагогічних наук.
А.О. КЛИМОВ, кандидат історичних наук.**

¹ Цит. за кн.: Реабилитирован посмертно. - М., 1989. - С. 235.

² Мельгунов С.П. Красный террор в России. 1918-1923. - М., 1990. - С. 6.

³ На защите революции. Из истории Всеукраинской Чрезвычайной комиссии 1917-1922 гг.: Сборник документов и материалов. - К., 1971. - С. 43.

⁴ Реабілітовані історією. - Київ-Полтава. - 1992. - С. 9.

⁵ Орест Субтельний. Україна. Історія. - К., 1991. - С. 366.

⁶ За даними Державного архіву Луганської області (далі ДАЛО) і архіву Управління Служби безпеки України (далі УСБУ) в Луганській області.

⁷ ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 6891-р. Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 5816-р.

⁸ ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 1030-р.

⁹ Там само, спр. 2495-р.

¹⁰ ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 12170-р., 4354-р. Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9809-р.

¹¹ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20892-р.

¹² ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 9419-р.

¹³ Там само, спр. 18901-р. Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 24959-р., 22016-р.

¹⁴ Там само, спр. 20049-р., 20740-р. ДАЛО.-Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 2073-р.

¹⁵ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20926-р.

¹⁶ ДАЛО.-Ф.П - 179, оп. 1, спр. 12, арк. 24.

¹⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 22399-р.

¹⁸ История рабочих Донбасса. - К., 1981. - Т.1. - С. 196.

¹⁹ Гупан Н.М., Климов А.О., Пометун О.І. та ін. Історія України ХХ століття. (Навчальний посібник для учнів, вступників до вищих навчальних закладів, студентів, учителів). - Луганськ, 1996. - С. 39.

²⁰ Марочко В.І. 1932-1933 рр. Голодомор в Україні: причини і наслідки. Конспекти лекцій. - К., 1994. - С. 12.

²¹ Мирошниченко И.Е. Так было. Репрессии 30-х годов на Старобельщине.-Луганск-Старобельск, 1998. - С. 12-13.

²² Там само, с. 13.

²³ Там само, с. 29.

²⁴ Там само, с. 13.

- 25 Марочко В.І. Вказ. праця, с. 27.
- 26 ДАЛО.-Ф.П - 4, оп.1, спр. 586, арк. 31-33.
- 27 Сталин И.В. - Соч. - Т.12. - С. 166.
- 28 Мирошниченко И.Е. Вказ. праця, с. 20.
- 29 ДАЛО.-Ф.П - 4, оп.1, спр. 585, арк. 3.
- 30 Там само.
- 31 Там само, арк. 4.
- 32 Там само, арк. 11.
- 33 Державний архів Донецької обл. (далі ДАДО).-Ф.П - 326, оп. 1, спр. 2, арк. 6-6зв.
- 34 Там само, оп. 5, спр. 2, арк. 83.
- 35 Возвращение имени и чести, с. 275-276.
- 36 Мирошниченко И.Е. Вказ. праця, с. 22.
- 37 Очерки истории Ворошиловградской областной партийной организации.- К., 1979.- С. 210.
- 38 Мирошниченко И.Е. Вказ. праця, с. 42.
- 39 Там само.
- 40 Степова Комуна. - 1933. - 3 січня.
- 41 ДАЛО.- Р - 567, оп. 1, спр. 9, арк. 72; Р- 184, оп. 1, спр.1, арк. 21.
- 42 Урядовий кур'єр. - 2001. - 8 листопада.
- 43 Сталин И.В. - Соч. - Т.13. - С.39.
- 44 Орест Субтельний. Вказ. праця, с. 353.
- 45 Там само, с. 355.
- 46 Возвращение имени и чести, с. 167.
- 47 Чирков Ю.Н. А было все так... - М., 1991. - С. 106.
- 48 Возвращение имени и чести, с. 168.
- 49 Там само, с. 168-169.
- 50 Красный Луч. - 1994. - 8,17 сентября.
- 51 Колгоспна правда. - 1936. - 10 січня.
- 52 Известия ЦК КПСС. - 1989. - № 3. - С. 128-166.
- 53 Свободная мысль. - 1997. - № 6. - С. 117.
- 54 Там само.
- 55 Там само.
- 56 ДАДО.- Ф.П - 326, оп.1, спр. 872, арк. 2.
- 57 Архів УСБУ в Луганській обл., ф.51, оп.4, пор. № 1. Протоколи засідань Особливої трійки по Луганській обл. № 1-10.
- 58 Возвращение имени и чести, с. 263-264.
- 59 Архів УСБУ в Луганській обл., ф.51, оп. 4, пор. № 1, прот. № 2, арк.18; прот. № 8, арк. 5; прот. № 7, арк. 35.
- 60 Там само, прот. № 2, арк. 7.
- 61 Там само, прот. № 3, арк. 7.
- 62 ДАЛО.-Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 6848-р.
- 63 Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, пор. № 1, прот. № 8, арк. 14; прот. № 9, арк. 18; прот. № 10, арк. 20.
- 64 Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 3319-р.
- 65 ДАЛО.-Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 5521-р.
- 66 Там само, спр. 19915-р., 19877-р., 13672-р.

- ⁶⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 11500-р., т. 2, арк. 3-5.
- ⁶⁸ ДАЛО.-Ф.Р - 3747, оп. 2, спр.12686-р.
- ⁶⁹ Там само.-Ф.П - 5, оп.1, спр. 571, арк. 7.
- ⁷⁰ Социалистический Донбасс. - 1937. - 9 марта.
- ⁷¹ Там само.
- ⁷² Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20992-р.
- ⁷³ Там само, спр. 21250-р.
- ⁷⁴ Там само, спр. 2679-р.
- ⁷⁵ Гупан Н.М., Климов А.О., Пометун О.І. та ін. Вказ. праця, с. 49.
- ⁷⁶ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9315-р.
- ⁷⁷ ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 7527-р.
- ⁷⁸ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 10746-р.
- ⁷⁹ Там само, спр. 25041-р.
- ⁸⁰ Там само, спр. 24419-р.
- ⁸¹ Там само, спр. 20047-р.
- ⁸² Там само, спр. 21564-р.
- ⁸³ Мирошніченко І.Е. Вказ. праця, с. 48.
- ⁸⁴ Жизнь Луганска. - 1994. - 8 апреля.
- ⁸⁵ Наша газета. - 1994. - 21 мая.
- ⁸⁶ Новый путь. - 1994. - 2 июня.
- ⁸⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 18854-р.
- ⁸⁸ Там само, спр. 10000-р.
- ⁸⁹ Луганская правда. - 1994. - 10,12 марта.
- ⁹⁰ Ленин В.И. Полн.собр.соч. - Т. 51. - С. 48.
- ⁹¹ XVI съезд ВКП(б). Стенографический отчет.- С. 78.
- ⁹² Правда.-1951.- 2 липня.
- ⁹³ Радянська Україна.- 1951.- 7 липня.
- ⁹⁴ Луганская правда.- 1951.- 14 липня.
- ⁹⁵ Донбас (Донецьк). - 1990. - № 5.- С. 149.
- ⁹⁶ Там само.
- ⁹⁷ Климов А.О. Луганський державний педагогічний університет імені Тараса Шевченка. 1923-1998. Історичний нарис.- Луганськ, ВАТ "ЛЮД", 1998.- С. 24-25.
- ⁹⁸ Там само, с.73,75.
- ⁹⁹ ДАЛО.-Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 14580-р., арк. 113-114.
- ¹⁰⁰ Там само, арк. 141-142.
- ¹⁰¹ Там само, арк. 138.
- ¹⁰² Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 1227-р., т.1., арк. 243.
- ¹⁰³ Там само, арк. 296.
- ¹⁰⁴ Там само, т.2, арк. 35.
- ¹⁰⁵ Возвращение имени и чести, с. 49.
- ¹⁰⁶ Там само.
- ¹⁰⁷ Луганская правда. - 1994. - 2,5 апреля.
- ¹⁰⁸ Там само.
- ¹⁰⁹ Жизнь Луганска. - 1994. - 29 июля.
- ¹¹⁰ Луганская правда. - 2004. - 18 мая.

- ¹¹¹ Там само.
- ¹¹² ДАЛО.-Ф.П - 5, оп. 1, спр. 186, арк. 119,124.
- ¹¹³ Там само, спр. 187, арк. 6-6зв.
- ¹¹⁴ Життя Луганська.- 2000.- 14 вересня.
- ¹¹⁵ Мирошніченко І.Е. Вказ. праця, с. 95.
- ¹¹⁶ Там само.
- ¹¹⁷ Там само.
- ¹¹⁸ Форостюк О.Д. Правове регулювання державно-церковних відносин на Донбасі у 1917-1941 роках. Видання друге, перероблене і доповнене.- Луганськ.- 2000.- С. 115.
- ¹¹⁹ Известия ЦК КПСС. - 1990. - № 4. - С. 193.
- ¹²⁰ Форостюк О.Д. Вказ. праця, с. 133.
- ¹²¹ ДАЛО.- Ф.Р- 3747, оп. 2, спр. 18903-р.
- ¹²² Форостюк О.Д. Вказ. праця, с. 133.
- ¹²³ Мирошніченко І.Е. Вказ. праця, с. 96.
- ¹²⁴ Возвращение имени и чести, с. 267.
- ¹²⁵ Там само.
- ¹²⁶ Там само, с.197-204.
- ¹²⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 12455-р, 22014-р.

Понад
30000
МЕШКАНЦІВ
ЛУГАНЩИНИ
ЗАЗНАЛИ
РЕПРЕСІЙ
ПОЛІТИЧНОГО
ХАРАКТЕРУ
ЗА РОКИ
ТОТАЛІТАРИЗМУ

Розділ I

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

ХРОНІКА ПОЛІТИЧНИХ
РЕПРЕСІЙ
НА ЛУГАНЩИНІ

За матеріалами
державних архівів
і особистих збірань громадян,
документами музейних закладів,
свідченнями періодичної преси

Упорядник розділу "Мовою документів"

викладач кафедри історії України
Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка
В.Ф.Семистяга

У доборі й опрацюванні матеріалів розділу брали участь:

Б.Г.Нагорний,
доктор соціологічних наук, професор

Г.М.Намдаров,
кандидат історичних наук

С.Б.Бажутіна,
кандидат педагогічних наук

О.В.Борисова,
кандидат історичних наук

О.Д.Форостюк,
кандидат юридичних наук

Документальні нариси, перебіг окремих кримінальних справ прокоментували:

Ю.В.Землянський,
генерал-полковник

І.В.Попов,
кандидат юридичних наук

В.І.Висоцький,
директор Луганського обласного краєзнавчого музею,
заслужений працівник культури України

Г.Т.Гайовий
голова Київської організації Спілки письменників України

ЧК: перший сплеск репресій

Надзвичайні комісії були створені, існували і працювали лише як прямі органи партії за її директивами і під її контролем.

Чекістські органи проявляли велику гуманність і обережність у виборі покарань.

Ці положення цілком і повністю стосувалися й діяльності Всеукраїнської Надзвичайної комісії.

На зашите революции. Из истории Всеукраинской Чрезвычайной комиссии 1917-1922 гг. — К., 1971.

Створена і керована Ф.Е.Дзержинським Всеросійська Надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією, саботажем і злочинами за посадою стала центральним органом державної безпеки в радянській Росії у 1917-1922 роках. Відзначалася кривавими репресіями щодо противників більшовицької влади.

Український енциклопедичний словник. — К., 2000.

Печатка і штамп Луганської і Старобільської повітових Надзвичайних комісій.

Товариші! Будьте насторожі! Стійте на варті республіки вдень і вночі. Ворог досі ще не винищений цілком. Не зводьте з нього своїх очей!

Ф.Е.Дзержинський

За три роки, протягом яких діяли Луганська і Старобільська повітові ЧК, ними репресовані за політичними міркуваннями 64 мешканці Луганщини (60 чоловіків і 4 жінки).

Найбільше справ було розглянуто у 1920 році – 31, у 1919 – 14, у 1921 – 19.

Половину репресованих становили молоді люди віком до 30 років, осіб у віці від 30 до 50 років було 18, старше п'ятдесяти – 12. Наймолодшому на той час виповнилося 15 р., найстарішому – шістдесят два.

Національний склад засуджених: українці – 26, росіяни – 29, євреї – 1, німці – 1 (в ряді справ національність не вказано).

Соціальний стан репресованих характеризується такими, зокрема, цифрами: селян-одноосібників – 20, службовців – 12, робітників – 9, непрацюючих – 9.

Серед репресованих переважали особи з початковою освітою – 46, з вищою і незакінченою вищою освітою – не було жодного.

Вироки перших чекістів Луганщини були такими: до смертної кари засуджено 32 підслідних, до позбавлення волі строком від 2 до 5 років – 22. Щодо решти застосовані такі заходи, як вислання за межі України, направлення до робітничого батальйону, на примусові роботи.

"ЗА ШКІДЛИВІСТЬ ДЛЯ СПРАВИ РЕВОЛЮЦІЇ"

Документ № 1

УХВАЛА СТАРОБІЛЬСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ ЧК ПРО ЗАСУДЖЕННЯ ДО СМЕРТНОЇ КАРИ А.І.СТУКАЛОВОЇ

3 березня 1919 р.

1919 года Марта 3 дня Старобельская Уездная Чрезвычайная Комиссия по борьбе с контрреволюцией, рассмотрев в заседании дело по обвинению гражд[анки] Стукалову¹ Анну в доносах немцам и принимая во внимание, что, как видно из показаний свидетелей, Стукалова доносила казакам, но с другой стороны видно, что она сама сидела в тюрьме по обвинению ее казаками в большевизме, также учитывая, что остальные свидетели указывают на отрицательное отношение Стукаловой к большевикам, при чем выяснилось, что за все время ее службы в качестве прислуги она избирала должности исключительно у властей казачьих и немецких², что убеждает Суд в ее сочувствии такому и говорит за ее вредность для дела революции.

Именем революции определила приговорить Стукалову к смертной казни через расстрел.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 22399-р., арк. 7-7зв. Оригінал. Рукопис.

Підписи

¹ Так у документі.

² У квітні-листопаді 1918 року Старобільський повіт був тимчасово окупований німецькими військами.

Документ № 2

ВИСНОВОК ПРОКУРОРА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПРО РЕАБІЛІТАЦІЮ А.І.СТУКАЛОВОЇ

3 лютого 1992 р.

Стукалова Анна Измайловна¹, 1901 года рождения, беспартийная.

3 марта 1919 г. Старобельской Уездной Чрезвычайной Комиссией по борьбе с контрреволюцией подвергнута расстрелу² за сочувствие казакам и вредность для дела революции.

Обвинялась в том, что выдала казакам своего дядю-большевика, который впоследствии ими был расстрелян, сочувствовала казакам и отрицательно относилась к большевикам. Виновной себя не признала. Решение по делу не пересматривалось.

Материалами дела предательская деятельность Стукаловой не подтверждается.

На Стукалову А.И. распространяется действие ст.1 Закона Украинской ССР "О реабилитации жертв политических репрессий на Украине" от 17 апреля 1991 года. [...]

За
начальника следственного отделения
УКГБ УССР по Луганской области

Підпис

Ляхов Г.Н.

Старший помощник прокурора Луганской
области по надзору за следствием
в органах госбезопасности
советник юстиции

Підпис

Набивач В.М.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 22399-р., арк. 8-8зв. Машинопис. Оригінал.

¹ У документах справи трапляється, крім Измайлівна, й інше по батькові Стукалової – Мануйлівна.

² Йдеться про засудження до страти. Дати виконання вироку у справі немає.

Документ № 3

З ВИРОКУ СТАРОБІЛЬСЬКОЇ ПОВІТОВОЇ ЧК У СПРАВІ МЕШКАНЦЯ с.МІСТКИ СВАТІВСЬКОГО РАЙОНУ П.П.КОНОНЕНКА

11 березня 1919 р.

Принимая во внимание, что показаниями свидетелей установлен как самый факт участия его в карательной экспедиции, так и то, что Кононенко занимался агитацией против Советской власти, а также из допроса свидетелей и следователя видно, что Кононенко был во главе карат[ельного] отряда

и при этом был жесток и кровожаден, особенно в Струковке¹, именем революции приговорить Кононенко Порфирия Павловича к смертной казни через расстрел².

Підписи

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 22481-р., арк. 26,26зв. Рукопис. Оригінал.

¹ Нині село Світле Старобільського району.

² Реабілітований у 1992 році.

Документ № 4

З ВИСНОВКУ У СПРАВІ МЕШКАНЦЯ СЕЛА КАЛМИКІВКИ СТАРОБІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ Л.А.БЛОУСА

19 листопада 1920 р.

Я, следователь Укр[аинских] Особотделов южных фронтов¹, Ковальов Ф.М., рассмотрев дело Белоуса, установил:

1. Гр[ажданин] Белоус – офицер – подпоручик (бывший народный учитель).
2. Служил в белой армии 1 год 3 месяца.
3. В боях, по его словам, не участвовал.
4. В плен попал во время отступления батальона в с. Покровском. На основании вышеизложенного полагал бы передать на рассмотрение "Чрезвычайной тройки" и расстрелять.

Слідчий

Підпис

ДАЛО.-Ф.Р-3747, оп. 2, спр. 23821-р., арк. 4. Рукопис. Оригінал.

¹ Такі підрозділи ЧК були створені і діяли в армії і на флоті.

Документ № 5

З ПОСТАНОВИ НАДЗВИЧАЙНОЇ "ТРИЙКИ" ПРИ 1-МУ КРИМСЬКОМУ ОСОБЛИВОМУ ПУНКТІ ОСОБЛИВОГО ВІДДІЛУ ПІВДЕННОГО ФРОНТУ

20 листопада 1920 р.

Гр[ажданину] Белоус Лаврентию Авксентьевичу предъявленное обвинение в службе у белых считать доказанным, Белоус Лаврентия Авксентьевича расстрелять¹.

ДАЛО.-Ф.Р-3747, оп. 2, спр. 23821-р., арк. 5. Машинопис. Завірена копія.

¹ Реабілітований у 1992 році за недоведеністю звинувачення.

Документ № 6

З ІНФОРМАЦІЇ ГОЛОВИ ДОНЕЦЬКОЇ ГУБЕРНСЬКОЇ ЧК В.М.КАРЛСОНА

1920 р.

Уездные ЧК не только не уменьшили, а наоборот увеличили количество обысков и арестов руководителей рудников и шахт, инженеров, рядовых технических работников, что пагубно отражается на работе промышленных предприятий.

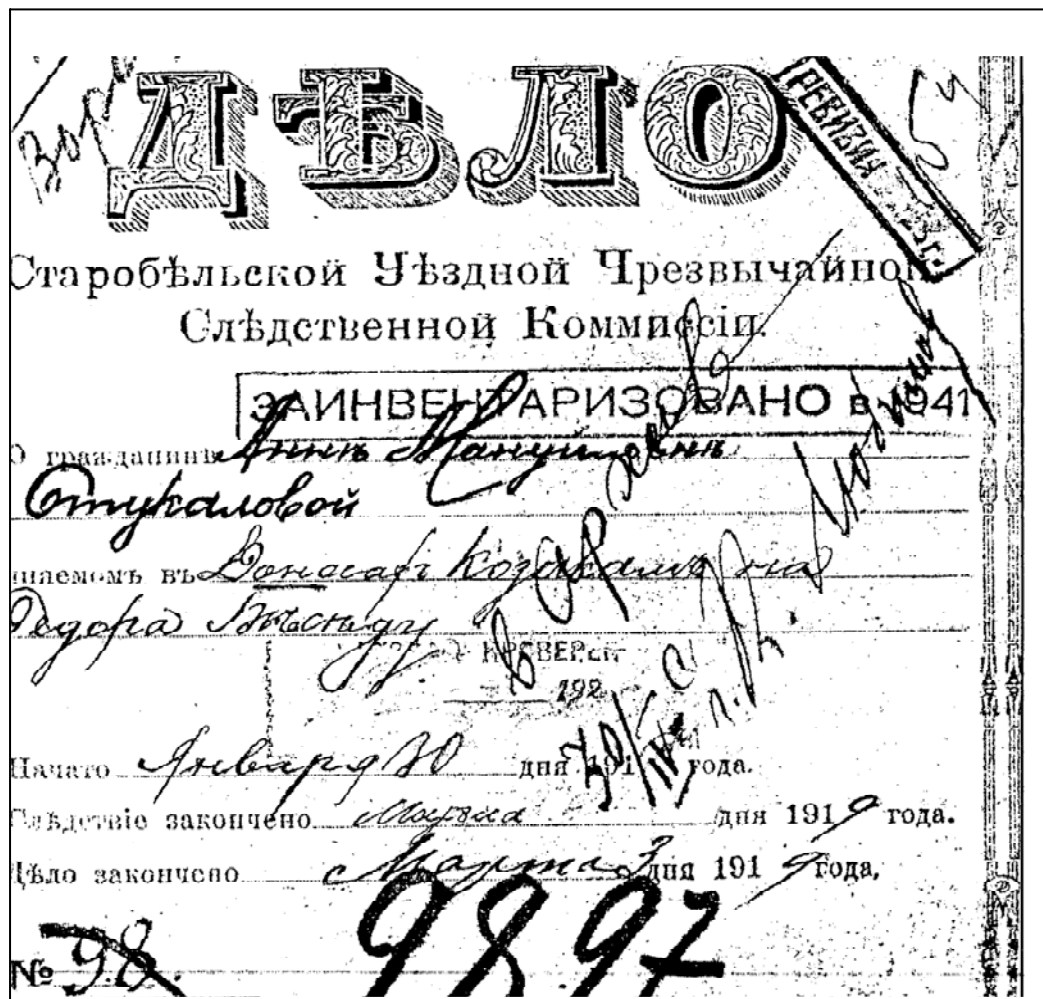
История Донецкой милиции. – Донецк, 2000. – С. 47.

Документ № 7

З ПЕРЕДОВОЇ СТАТТІ ГАЗЕТИ "ВІСТІ ВУЦВК", ПРИСВЯЧЕНОЇ 5-й РІЧНИЦІ УТВОРЕННЯ ВЧК І ПЕРЕЙМЕНУВАННЮ ЇЇ НА ДПУ

19 грудня 1922 р.

Анализируя 5 лет борьбы ЧК с контрреволюцией, еще раз напомним, что семиголовая гидра еще не убита, что головы рубить ей придется еще много раз и прижигать на отрубе каленым железом, что-бы не выросли ядовитые клыки снова. Без органов Государственного политического управления не

Обкладинка справи Анни Стукалової.

быть нам спокойными, "не быть безопасными от ударов в спину", что иногда бывает страшнее открытого нападения более сильного врага.

Вісті ВУЦВК. – К., 1922. – 19 грудня.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

Біля джерел масових репресій на теренах України стояли Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією та саботажем і створена наприкінці 1918 року за її образом і подобою Всеукраїнська ЧК. У числі її регіональних підрозділів були Луганська і Старо-

більська повітові надзвичайні комісії. Поле боротьби, на якому робили вони перші свої кроки, не мало меж.

Уявимо собі ті часи. У країні палахкотіло полум'я громадянської війни. І створена у грудні 1918 року Всеукраїнська надзвичайна комісія, її

органи на місцях теж воювали. Діяли на своєму особливому фронті, лінія якого проходила не тільки через хиткі території протиборствуючих сторін, а й крізь людські долі, безжално поділяючи на "своїх" і "чужих" батьків та синів, рідних братів та сестер.

Перші українські чекісти (добиралися переважно із співробітників органів ВЧК у прикордонних з Україною російських регіонах!) свято вірили В.І.Леніну і його соратникам, не мали жодних сумнівів у правоті і справедливості проводжуваної ними політики. Брак грамотності, фахової підготовки і досвіду прагнули "компенсувати" і горезвісним "революційним чуттям", і непримиренністю до ворогів – і справжніх, і удаваних.

Щодо тих, хто потрапляв у її тенета, "червона гільйотина революції" діяла однаково суворо і нещадно: декретом Раднаркому РРФСР чекістам було надано право на власний розсуд здійснювати превентивні розстріли, керуючись тільки класовими мотивами. Неминучі при цьому викривлення і перегини списувалися на складність боротьби за благо народу, за світле майбутнє для прийдешніх поколінь. Особливо жорстокістю відзначалися заходи щодо осіб, у діях яких (дуже часто безпідставно) вбачалися політичні мотиви.

Типовий приклад – справа Ганни Стукалової (документи № 1,2).

Усі без винятку визначальні моменти слідства у справі цієї дівчини тлумачилися на користь звинувачення. Бралися до уваги тільки бажані йому показання свідків і відкидалися геть усі інші, якими б переконливими вони не були. Голосливим, не підкріпленим жодним конкретним прикладом, як видно з наведених вище документів, є звинувачення найманої хатньої робітниці у шпигунстві. Від страти не врятували ані спірність і недостатність зібраних доказів її провини, ані вік – сімнадцять років (!).

З лічених аркушів складаються й датовані тим же беззем дев'ятнадцятого і листопадом двадцятого років справи П.П.Кононенка та Л.А.Білоуса (документи № 3,4,5). У них, як і у більшості подібних, – узяті із стелі звинувачення, брутальні епітети, угідні слідству показання безіменних свідків.

Майже за однаковими схемами і характером (мінімум доказовості, максимум жорстокості) вершилося тоді у Старобільському і Луганському повітах чимало інших справ. Серед тих, кого місцеві ЧК безпідставно звинуватили у ворожих діях та засудили до розстрілу і тривалих строків позбавлення волі, – мешканець села Старий Айдар Станично-Луганського району П.А.Гушин, М.М.Гребенник з села Підгорівки Старобільського району, П.А.Калінін з села Нижній Мінченко Станично-Луганського району, І.Т. Берестовий з м.Лисичанська.

В широкому спектрі проблем, якими з перших же кроків довелося займатися першим чекістам Луганщини, швидко визначилися пріоритети, у тому числі репресії проти представників старої, ще дореволюційної виучки, а, отже, "політично неблагонадійної" технічної інтелігенції. Здійснювалися вони з такою запозятливістю, що дуже швидко базові галузі важкої індустрії, передусім вугільна, стали відчувати гостру нестачу досвідчених інженерних кадрів (документ № 6).

Невдовзі після того, як у 1922 році ВУЧК передала свої повноваження ДПУ (Державному політичному управлінню), співробітники останнього дістали від влади "благословіння" на подальше посилення боротьби проти всіх тих елементів, що становлять загрозу для завоювань революції (документ № 7).

Колективізація – „революція згори”

До літа 1931 року на Луганщині, як і повсюдно в країні, безповоротно переміг колгоспний лад.

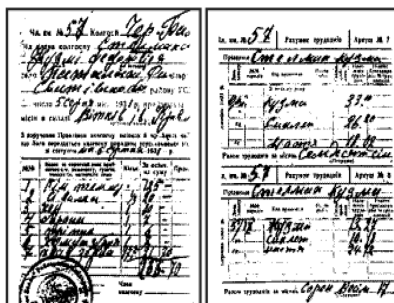
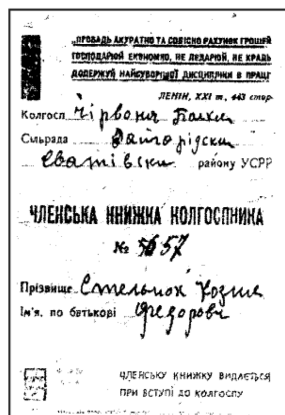
Колективізація назавжди позбавила село від куркульської кавали, від класового розшарування, від руйнації і жебрацтва.

Очерки истории Ворошиловградской областной партийной организации. – К., 1979.

Суспільна примусова колективізація супроводжувалася репресіями проти заможних і частини середніх селян (розкуркулювання).

Привела до занепаду сільського господарства, стала однією з причин голодомору 1932-1933 років.

Український енциклопедичний словник. – К., 2000.

Обкладинка і перші сторінки членської книжки колгоспника колгоспу „Червона балка” Сватівського району Кузьми Федоровича Стельмаха.

Нешадне придушення куркулів, цих кровопивців, вампірів, грабіжників народу, спекулянтів, що наживаються на голоді, – ось яка є програма свідомого робітника. Ось політика робітничого класу.

В.І.Ленін

Судових переслідувань за неприйняття курсу партії на колективізацію зазнали 3140 мешканців області. У тому числі 2615 селян-одноосібників і 525 колгоспників. Переважали люди віком від 30 до 50 років і старше: відповідно 53,1 та 38,9 відсотка.

Більшість репресованих становили українці - 2428 чоловік, росіян було 528, німців – 165...

Майже 90 відсотків притягнутих до відповідальності мали початкову освіту. Осіб з вищою і незакінченою вищою освітою не було.

Члени партії становили 0,7 відсотка.

228 противників колективізації засуджено до розстрілу, 206 – до 10 років позбавлення волі, 1120 вислано за межі України. Решта відбували різні строки покарання у так званих виправно-трудовах таборах, давали підписку про невийзд, перебували під гласним чи негласним наглядом тощо. 21 заарештованого було виправдано.

Сотні звинувачуваних у протидії колективізації після відбуття строку покарання були засуджені знову.

Свій вклад у розправи з тими, хто не поспішав із поданням заяв про „добровільний” вступ до колгоспу, вносили всі існуючі на той час каральні структури: органи ДПУ, „трійки”, особливі наради, суди та ін.

ЛІКВІДАЦІЯ КУРКУЛЬСТВА

Документ № 1

ПРО ФАКТИ ПРИДУШЕННЯ ОРГАНАМИ ДПУ СПРОБ ПРОТИДІЇ ПРОВЕДЕННЮ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ У ПЕРЕВАЛЬСЬКОМУ І СЛОВ'ЯНОСЕРБЬСЬКОМУ РАЙОНАХ

1930 р.

В Комиссаровке и Мануиловке¹ были кулацкие сговоры еще накануне коллективизации, но временно были раскрыты, расстреляно было 12 ч[еловек], посажено на 10 л[ет] – 8 ч[еловек]. В селе Петровеньки убит председатель КНС² за работу по хлебозаготовкам. Расстреляно 12 ч[еловек].

ДАЛО.-Ф.П-34, оп. 1, спр. 1048, арк. 254. Машинопис. Копія.

¹ Нині смт Комісарівка і м. Зоринськ Перевальського району.

² Комітет незаможних селян (комнезам). Організація селянської бідноти, брала участь у заходах по ліквідації куркульства як класу.

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ ВИБІРНИКІВ с. КРУЖИЛІВКА НОВОСВІТЛІВСЬКОГО РАЙОНУ¹ ЛУГАНСЬКОГО ОКРУГУ

17 лютого 1930 р.

Було присутніх 165 ч[оловік].

Голова – Нощенко

Секретар – Гамалій

Слухали – обговорення кулацьких кандидатур

Чайки Акіла Демитревича

В обговоренні брали участь:

1) Бараниченко Сергій: Чайка в 1921 р., будучи лесником, спекулював громадським лісом, для власної наживи й тим, хто мішав йому в цьому, погрожував життям.

2) Базарний Левко: До 1917 року Чайка був у партії меншовиків, а також і зараз, завжди виступає проти радянських міроприємств.

3) Громаченко Петро Павлович: Під час громадянської війни Чайка був у банді. Приймав участь в убийстві активістів. [...]

Ухвалили: Чайку Акіла Демитревича занести до списку кулаків і просити належні органи влади вислати за межі Республіки.

Голова зборів
Секретар

Підпис
Підпис

(Нощенко)
(Гамалій)

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 19262-р., додаток № 3, арк. 2. Рукопис. Завірена копія.

¹ Нині Краснодарського району.

Документ № 3

З ДОПОВІДІ СТАРОБІЛЬСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ ДПУ ОКРУЖКОМУ КП(б) УКРАЇНИ ПРО ПОЧАТОК ОПЕРАЦІЇ ПО ВИСЕЛЕННЮ КУРКУЛІВ

30 березня 1930 р.
Совершенно секретно

Согласно директивы ГПУ УССР Старобельскому округу контрольная цифра была дана ориентировочно 872 семейства, или 4360 чел[овек], из которых и проводилась подготовительная работа по семи районам сплошной коллективизации по состоянию на 1-е февраля 1930 г.

По всему округу было погружено: 723 семейства, или 4635 чел[овек], из них мужчин старше 18 лет – 1402; женщин старше 18 лет – 1213 и детей до 18 лет – 2020.

30/III - [19]30 г.
г. Старобельск

Нач[альник] Окроддела ГПУ

Підпис

(Егоров)

ДАЛО.- Ф.П-4, оп.1, спр. 585, арк. 55,56,57. Машинопис. Оригінал.

Документ № 4

З ІНФОРМАЦІЇ ЛУГАНСЬКОГО ОКРУЖНОГО ВІДДІЛУ ДПУ ПРО КУРКУЛЬСЬКІ ЕЛЕМЕНТИ, ЯКІ ПЕРЕНЕСЛИ КЛАСОВУ БОРТЬБУ В СЕРЕДОВИЩЕ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ¹

1930 р.

За последнее время по каменно-угольной промышленности нами выявлено 372 кулака, в большинстве своем поступивших на шахты после раскулачивания.

Характерен социальный состав обвиняемых, привлеченных к ответственности по 30 следственным делам: за антисоветскую к[онтр]р[еволюционную] агитацию 40 человек, по сощположению и происхождению: кулаков – 9, бывших белых и жандармов – 6, торговцев – 1, служащих – 1, владелиц колбасной фабрики – 1, из крестьян в большинстве с невыясненной прослойкой – 13 и рабочих – 9.

Из этих данных видно, что 50% привлеченных являются социально чуждым элементом, перенесшим классовую борьбу в среду рабочего класса.

Нач[альник] Луганского
Окроддела ГПУ

(Белкин)

ДАЛО.- Ф.П-34, оп.1, спр. 1049, арк. 34. Машинопис. Копія.

¹ Була подана до окружному КП(б)У.

Документ № 5

З ДОПОВІДНОЇ ЗАПИСКИ ЛУГАНСЬКОГО МІСЬККОМУ КП(б)У ДОНЕЦЬКОМУ ОБКОМУ ПАРТІЇ ПРО КУРКУЛЬСЬКІ ВИСЕЛКИ¹

11 січня 1933 р.

*Совершенно секретно
Секретарям Донецкого областного
комитета КП(б)У
т.т. Акулову И.А., Вайнову А.Р.*

Во время ликвидации кулачества на территории Луганского района часть кулаков выселяли на специально созданные кулацкие выселки. Таких выселок в районе было создано 12, куда выселили 173 кулацких семейства, численностью в 597 душ.

Кулацкие семьи не изолированы и живущие на выселках кулаки фактически свободно общаются с колхозной массой, действуя разлагающе на наименее устойчивые элементы села и города.

Поэтому выдвигаю перед обкомом следующие вопросы:

1. Ликвидировать кулацкие выселки, как очаг контрреволюционной работы кулачества, выслать кулачество из этих выселок в отдаленные районы Союза. [...]

Секретарь Луганского Горкома КП(б)У
г. Луганск
11/І-[19]33 г.

Підпис

Иванов

ДАДО.- Ф.П-326, оп.1, спр. 2, арк. 6-6зв. Машинопис. Оригінал.

¹ Необжита місцевість, куди влада виселяла розкуркулованих. Багатодітні сім'ї жили там у виритих в яругах землянках.

Документ № 6

**ПРО РЕПРЕСИВНІ ЗАХОДИ У БОРОТБІ З КУРКУЛЬСТВОМ.
З ПРОТОКОЛУ ЗАКРИТОГО ЗАСІДАННЯ БЮРО ДОНЕЦЬКОГО
ОБКОМУ КП(б)У**

21 січня 1933 р.
Особая папка
Совершенно секретно

А. Поручить комиссии в составе тт. Лифшица, Воробьева, Шаца, Гроссмана, Соколова, Фурера, Рубченко, Масленко, Иванова, Исаева, Карташева, Осипова – разработать ряд мероприятий по очистке Донбасса от кулацких элементов.

Б. Поставить перед комиссией задачу разработки вопросов:

а) Установление отраслей промышленности, предприятий, агрегатов и отдельных профессий, на которых кулаки не должны допускаться для работы.

б) Мероприятия профилактического характера, обеспечивающие приостановку притока в Донбасс кулацких элементов.

В. Комиссии предоставить Бюро Обкома свои предложения в декадный срок.

Секретарь обкома
КП(б)У

Підпис

(И.Акулов)¹

ДАДО.- Ф.П-326, оп. 5, спр. 2, арк. 5. Машинопис. Завірена копія.

¹ 30 жовтня 1939 року був засуджений до розстрілу, звинувачувався в антирадянській діяльності.

Документ № 7

**ПРО ЧЕРГОВИЙ ЕТАП ОПЕРАЦІЇ ПО ВИСЕЛЕННЮ КУРКУЛІВ.
З ПРОТОКОЛУ ЗАКРИТОГО ЗАСІДАННЯ БЮРО ДОНЕЦЬКОГО
ОБКОМУ КП(б)У**

16 червня 1933 р.
Особая папка
Совершенно секретно

а) Принять к сведению сообщение ГПУ о выселении из области 350 кулацких семейств.

б) Предложить Горрайпарткомам развернуть соответствующую массовую работу, оказать органам ГПУ необходимую помощь, обеспечив выселяемых трехмесячным запасом продовольствия, и выделить на каждые пять выселяемых семейств – одну лошадь, фураж и соответствующий инвентарь.

Секретарь
обкома КП(б)У

Підпис

(Саркіс)¹

ДАДО.- Ф.П-326, оп. 5, спр. 2, арк. 82. Машинопис. Оригінал.

¹ Саркіс (Саркісов) С.А. У 1932-1937 рр. – секретар, перший секретар Донецького обкому КП(б)У. За звинуваченням у приналежності до контрреволюційної троцькістської організації 1 вересня 1937 року Військовою колегією Верховного суду СРСР засуджений до розстрілу.

Документ № 8

**З ТЕЛЕГРАМИ НАРКОМА ВНУТРІШНІХ СПРАВ СРСР М.І.ЄЖОВА
ПІДЛЕГЛИМ ОРГАНАМ**

4 липня 1937 р.

Всем начальникам НКВД и начальникам УНКВД краев и областей. С получением настоящего возьмите на учет всех в вашей области кулаков [...], которые вернулись после отбытия наказания [...], всех учтенных кулаков поделить на две категории:

I. Наиболее враждебных элементов, которые подлежат аресту и расстрелу в порядке административного проведения дел через тройки.

II. Менее активных, но все же враждебных элементов, подлежащих высылке в район по указанию НКВД СССР.

До 8 июля 1937 г. телеграфом сообщите мне количество лиц I и II категории. О времени операции и порядке проведения указание дам дополнительно.

Див.: Реабілітовані історією. – Київ - Полтава, 1992. – С.22.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

У березні 1921 року Раднарком України ухвалив постанову про земельну реформу. Одержавши згідно з нею солідні наділи, селяни в пошуках нових шляхів господарювання зробили ставку на кооперування. І така форма роботи на землі швидко довела свої переваги. До 1926 р. валовий збір зерна в республіці досяг рівня цілком благополучного для аграріїв довоєнного 1913 року.

Здавалося, після випробувань революцією і двома виснажливими війнами українське село, нарешті, міцно стає на ноги. Та саме тоді кремлівське керівництво, угледівши в господарській самостійності і юридичній свободі кооперативів перепону на шляху до абсолютизації своєї влади на селі, приступило до колективізації. В результаті кооперативи, що перебували тоді на піднесенні, поступилися місцем безправним, цілком підвладним режимові колгоспам.

Насильницький злам віками усталеного способу життя і праці на землі викликав хвилю опору в селянському середовищі. Відчайдушні виступи, до яких вдалися мешканці Комісарівки, Мануйлівки, Петровеньків (документ № 1), мали місце і в інших селах. Зокрема, у лютому 1930 року серйозні заворушення сталися у Сватівському, Кременському, Білокуракинському районах. Усі вони були жорстоко придушені. З притягнутих до суду 75 селян одинадцятьох засудили до розстрілу.

Прапором, під яким здійснювався процес розкуркулювання, стали відомі слова з виступу Й.В.Сталіна на Всесоюзній конференції аграрників-марксистів про перехід до політики ліквідації куркульства як класу.

На це й спрямовували центральні та місцеві власті свої зусилля. Для досягнення поставленої мети вони використовували широкий спектр заходів (від ідеологічної обробки до жорстокого силового тиску). Зокрема, у деяких селах "декораціями" для розправ над "класовими ворогами" слугували селянські збори. Залякані й відповідним чином проінструктовані, їх учасники вимагали суворого покарання "куркулів" (документ № 2).

За ситуації, що склалася, багато заможних селян були вимушені кидати домівки й тікати разом з сім'ями на навколишні шахти і заводи. Але й там, як і на горезвісних виселках, мало хто з них знаходив спокій. Обком КП(б)У прагнув максимально обмежувати права утікачів на одержання роботи, а отже, й засобів до існування (документи № 4,5,6).

Широких масштабів набули поетапно здійснювані операції по виселенню куркулів у північні і східні регіони СРСР (документи № 3, 7). Та відбуттям строку вислання поневіряння репресованих не закінчувалися. Влітку 1937 року убивчим акордом у намаганні влади покінчити з куркульством пролунала надіслана на місця телеграма наркома внутрішніх справ М.І.Єжова (документ № 8). Адресатам – обласним управлінням НКВС наказувалося протягом двох днів персонально визначити, кого саме з "куркулів", які вже були засуджені, відбули строк покарання і повернулися додому, слід знов заарештувати і піддати розстрілу.

Одразу ж потому повторні арешти набули широкого розмаху. Всього на Луганщині за роки колективізації за неповними даними було репресовано понад 3200 осіб.

ГІРКІ ІСКРИ ПАМ'ЯТІ

Колективізація, розкуркулювання... Гостра, болюча, як рана, тема. Останнім часом їй присвячено чимало наукових досліджень, творів художньої літератури, публікацій мемуарного характеру. Відтворювану в них цілісну картину ніби підсвічують зсередини, надаючи їй особливої вірогідності, посилюючи емоційний вплив, іскорки пам'яті старобільчан-старожилів.

Отже, слово жертвам, учасникам і самовидцям трагічних подій 20-30-х років.

Свідчення земляків записані головою Старобільської районної комісії по відновленню прав реабілітованих І.О.Мірошниченком у 1979-1992 роках.

З ТЕПЛИХ ОСЕЛЬ – В ЗЕМЛЯНКИ НА "ЯРКАХ"

ЩО ВІДБРАЛИ – ПШЛО ПРАХОМ

Марія Савеліївна Світлична, с. Тутарівка:

– Роки колективізації запам'яталися мені назавжди. Наша хата була простора, і сільрада часто оселяла в нас на прожиття уповноважених по її проведенню.

Наприкінці 1929 і весь 1930 рік майже щодня засідала президія сільської ради. Вирішували, з ким вести мову про вступ до колгоспу, кого розкуркулювати, добирали для цього активістів. Призначали відповідальних за вступ до колгоспу кожної сім'ї.

Під розкуркулювання потрапляли не тільки беручки до роботи господарі, які за кілька років працюючи всієї родини створили міцні господарства. Постраждали й ті, хто просто побоювався йти в одну артіль з тими, хто не звик багато і добре працювати, любив випити й поцупити чуже. Страхалися люди і зривнялівки, не розуміли, як це буде, коли все стане спільним.

Засідання ж проходили так. За столом сиділи голова ради, уповноважений райвиконкому та дільничний міліціонер. А на вулиці чекала рішення група активістів – молодих хлопців, готових за якусь годину зробити з подвір'я пусте місце.

Надто багатих, таких, які б жили за рахунок праці найманих робітників, у нашому селі не було. Були міцні господарства, але глитаїв-куркулів пригадати не можу.

Одним з перших розкуркулили Калину Семеновича Петренка. Мав він олійницю, пару волів, коня, корову, близько сотні вуликів. Працею найманих робітників ніколи не користувався. До сонця прокидався й пізно лягав, не знав відпочинку ні в буденні дні, ні на свята. Загубила ж його ота олійниця, що багато кому муляла очі. Другою на селі олійницею володіли Іван Єгорович Колесник та Федір Михайлович Бондар. Обоє їх розкуркулили слідом за Петренком. Так само, як і власника млина Кирила Марченка. Що ж до олійниць та млина, послугами яких раніше користувалося все село, то вони, ставши нічийними, швидко зруйнувалися...

КОЛГОСПНА ПАЙКА – СКЛЯНКА ПШОНА

Ганна Михайлівна Біличенко-Скрипник, м. Луганськ:

– Мій батько, Скрипник Михайло Микитович, був дуже працювитою людиною. Ми мешкали на хуторі Лозовому Караяшницької сільради. У 1932 році нас розкуркулили. Забрали геть усе, не залишили навіть казанка та ложок.

Тоді ж нас вивезли в якийсь ліс, у напівзруйновану хатину. Мама готувала їжу на сковороді, а тато зробив дві ложки, і ми їли по черзі. Спали на соломі.

Через кілька днів після виселення заарештували й посадили у Старобільську тюрму батька. Мати залишилася одна з п'ятьма малими дітьми. Щоб якось нас прогодувати, попросилася на роботу в колгосп разом із старшим сином, якому щойно виповнилося одинадцять років. За день роботи одержували склянку пшона. Тим і жили. Від такого життя невдовзі померли мої брати Свирид та Ванюша. А в

33-му від голоду померла й мати. Через деякий час довідалася ще про одне лихо – в тюрмі помер батько.

Нас, трьох сиріт, відвезли до Старобільського дитячого будинку. У ньому вмер п'ятирічний Федя.

На сьогодні з усієї чималої родини залишилася я одна. Й часто думаю: а кому стало легше, що так обійшлися з нами, загубили чесну, працювиту сім'ю?

З МАНДАТОМ І НАГАНОМ

Іван Миколайович Бабка, м. Старобільськ:

– Працював я тоді слюсарем у чавуноливарному цеху механічного заводу імені Блюхера. Восени 1931 року мене послали в село Караяшник з мандатом уповноваженого райвиконкому по розкуркулюванню. Голова сільської Ради Домнич скликав пленум сільради, на якому намітили сім'ї, що підлягали розкуркулюванню і виселенню з села.

Одразу ж після пленуму пішли виконувати ухвалене рішення. Розкуркулили і вивезли "на ярки" тоді п'ять родин.

Узимку того ж року разом із співробітником міліції Ковбасюком мене послали до того ж Караяшника уповноваженим по хлібозаготівлі. В міліції мені видали наган... Чимало людей гинуло на "хлібному фронті" у ті роки.

ПЕРШ ЗА ВСЕ ВИБИВАЛИ ВІКНА

Марія Сергіївна Ковтун, с. Шульгинка:

– Господарство батька, Погорелова Сергія Івановича, було невеликим. Будинок, сарай, амбар, шаповальня, корова і кінь. Сім'я – вісім чоловік.

Коли почалася колективізація, батько не пішов у колгосп. І тоді узимку тридцятого року на нашому подвір'ї з'явилися активісти. Перш за все побили в хаті усі вікна й зруйнували грубку, щоб в оселі не можна було жити. Потім забрали майно й повезли на санях до сільради – розпродавати. Повезли з собою й батька. Повернувся він додому, коли вже вечоріло. І сказав, що сім'ю включили у список для виселення на Північ. Тієї ж ночі мої брати пішли з села в надії влаштуватися працювати на шахтах. Слідом за ними вирушили батько з матір'ю і я.

Будинок з повибитими вікнами й розваленою грубкою, як і пограбоване подвір'я, лишилися без господарів. Невдовзі садибу нашу остаточно зруйнували і розтягли. Шаповальню розібрали і перевезли на бригадний двір, але не змонтували і не скористалися з неї.

ЖОВТІ ЧЕРЕВИКИ, ЗЕЛЕНІ ПОВОРОЗКИ

Олена Іванівна Черниш, с. Лиман:

– Коли прийшли нас розкуркулювати, біля подвір'я зібралось багато народу. Нас мати вдягла у все нове, бо діяли розкуркулювачі тоді звичайно так: з одягу забирали все дочиста, окрім того, у що селяни та їх діти були зодягнені.

Почалося з того, що вивели з двору худобу, потім витягли бричку, гарбу, сани. Затим перенесли на бригадний двір сівалку, косарку, плуг. Відтак возили з комори зерно, забрали все з льоху й хати. Коли на подвір'ї і в хаті нічого не лишилося, а одяг і посуд були розпродані, натовп почав розходитися.

Пішли й члени комісії, до складу якої входив учитель сільської школи. А потім він раптом повернувся. Підійшов до мене, нахилився, розшнурував мої жовті черевики, зняв їх, зв'язав зелені поворозки, почепив їх на вказівний палець, як на гачок, й поквапився наздоганяти комісію.

Потім я ходила до школи, а він мене навчав.

УРОК РОЗКУРКУЛЮВАННЯ

Тихін Платонович Зайцев, с. Шульгинка:

– Народився я і виріс у селі Омелькове. Коли почалося розкуркулювання, навчався у сьомому класі. Пам'ятаю, як ранньою весною класний керівник водив нас, учнів, розкуркулювати одну сім'ю, у якій було багато дітей.

Прийшли ми всім класом, відігнали на колгоспний двір худобу і гусей. Потім роздягнули дітей і винесли дещо з хати, майже все те поділили проміж собою. Учитель взяв собі нові чоботи, жіночі хустки, кілька відрізів мануфактури.

ЗРІКСЯ БАТЬКА Й САМ ЗАГИНУВ

Петро Миколайович Василенко, с. Калмиківка:

– Мешкали ми в Калмиківці. Сім'я була середньою. Батьки, Микола Дмитрович та Марфа Свиридівна, мали чотирьох синів: Назар, Федір, Степан та я, Петро. У 1929 році, коли вступили до колгоспу "Комінтерн", батькові й матері було по 40, а нам – від 7 до 17 років.

Жили в старій хаті, нову будували. Але справити входи не встигли. Батька виключили з колгоспу, а сільрада ухвалила рішення виселити нашу родину за межі України. Як куркульську. А причиною всього був кінь, якого батько рішуче відмовлявся здавати в колгосп. І батько, і ми, діти, дуже любили нашу конячину, вважали її повноправним членом сім'ї.

Дізнавшись про рішення сільради, старший брат Назар, аби його не виключили з комсомолу, зрікся батька й поїхав шукати кращої долі до Лисичанська. Кілька років працював на шахті, там і загинув. Батько на Назара зла не тримав, часто про нього згадував.

КУПИТИ КОНЯ НЕ ВСТИГЛИ

Арсентій Тимофійович Кудря, с. Лозовівка:

– До революції свого господарства наша родина не мала. Усі дорослі батрачили. У 1922 році одержали землю і почали хазяйнувати самі. Попервах не вилазили з боргів. Майже увесь врожай доводилося продавати, щоб мати змогу погашати банківську позику, сплачувати податки, виконувати сільгоспоставки. Тільки на початок 1930 року зуміли завести пару волів та корову. Збиралися купити ще й коня, але не встигли. Батька викликали до сільради і запропонували усе майно здати до колгоспу. А коли він відмовився, пригрозили висланням на Соловки.

У тридцятому році нас розкуркулили. Спочатку відібрали все, що можна було забрати, а потім наказали звільнити хату. Довелося їхати з села...

Окрім нас, тоді ж були розкуркулені Лозовий Гнат, Радченко Петро, Бондар Іван, Бриль Леонтій, Бриль Андрій, Сергієнко Іван, Шевела Мойсей, Кулачко Никандр, Лозовий Семен, Юник Павло, Білашенко Корній, Володазький Іван, Лозовий Іван, Ковба Карпо, Кулачко Панас, Матюшенко та багато інших.

Усіх уже й не пам'ятаю.

Тільки дехто з них повернувся до Лозовівки. Повернувся і я, вже пенсіонером...

ЧУЖА У... СВОЇЙ ХАТІ

Ксенія Володимирівна Фатієва, с.Новоборове:

– Мої батьки жили в Новоборовому, мали невелике хазяйство. Своєї землі було мало, тому щороку брали її ще й в оренду. Сіяли в основному зернові. З худоби тримали двох корів, пару биків, коня, свиней та овець.

Розкуркулили нас у 1932 - му. Члени комісії замкнули нашу хату й забили вікна.

Деякий час тулилися ми в сараї. Взимку тридцять третього батьки померли від голоду. Я пішла працювати в колгосп. Ночувала то на фермі, то на току. Потім стала навідуватися до своєї хати. Вечорами, ховаючись від усіх, відчиняла вікно, влазила в кімнату. Помаленьку топила пічку, але запалювати світло побоювалася. Та все ж невдовзі про це дізнався голова сільради й наказав зламати дім на дрова. Довелося знов ночувати на фермі.

У селі розкуркулили тоді багатьох. Деяких з них пам'ятаю. Це Матвій Попов, Гаврило Корчагін, Андрій Салов, Гордій Купаєв, Макар Лукін, Свилазови, Живагіни, Старокожови, Харєбіни, Білицькі. Багатьох вислали на Соловки, в Архангельську область. Коли вивозили Салових, бабка сховалася, залишилася в селі. Їхній дім розібрали, і вона кілька років прожила у погребі.

ВСЕ ДОБРО – З-ПІД МОЗОЛЯ

Лідія Миколаївна Черв'як, с.Підгорівка:

– У 1930 році мешканцю Чмирівки Сергію Черв'яку виповнилося п'ятдесят. Господарство його лише з натажкою можна було назвати середняцьким. Хата, комора, кінь і корова. Двір був, немов скринька. Охайний, чистий, все на своєму місці. Не було нічого зайвого, нічого нажитого чужою працею. Все – з-під свого мозоля.

Тому й не думав, не гадав Сергій Іванович, що будуть його розкуркулювати. Але в сільраді вирішили інакше. Прийшли активісти і, нічого до пуття не пояснивши, вивели коня, корову, відтягли інвентар, вивезли зерно, борошно, розпродали меблі, одяг і посуд.

Сергій Іванович хати не покидав. Сидів на табуретці, тримав у руках ікону і просив Бога бути справедливим, захистити його, просив не відбирати нажитого тяжким трудом.

Підхопивши під руки, Сергія Івановича вивели з хати два активісти. Присутні при цьому односельці плакали. Приголомшений селянин, здавалося, не міг усвідомити, що трапилося, не міг опам'ятатися й вирішити, що робити. Через деякий час з іконою в руках босоніж пішов через усе село до хати, де мешкав його брат...

ВИСЛАННЯ ДО ПІВНІЧНОГО КРАЮ

ЕШЕЛОНИ ЗНЕДОЛЕНИХ

Сонце з ранку ховалося за хмарами, стояв не по-весняному похмурий, непривітний день. Довга валка підвод з родинами розкуркулених повільно піднімалася вгору. Проводжаючих вже не було: залишилися по той бік Айдару, що вийшов з берегів. По мосту коні понуро пройшли по коліна у каламутній, холодній воді. На горі вигнанці, немов по команді, повернули голови в бік Старобільська – туди, де лежали щедро політі їх селянським потом поля. Для багатьох це був останній прощальний погляд на теплий свій дім, на землю батьків і дідів.

Попереду – довга дорога до студеного Білого моря, в чужі, невідомі краї. Туди, де чекало на людей барачне, напівголодне життя, важка, незвична, безрадісна праця.

Вже в сутінках під'їхали до села Містки. На відпочинок розмістилися в сільській школі. Днем раніше тут ночували родини таких же розкуркулених з Нижньопокровки, Суханівки, Маринівки, інших сіл колишнього Новоолександрівського району. А ще раніше – сільчани з Новоборової.

За вечерею майже не розмовляли. Кожен думав про своє. І від дум тих у людей нагорталася на очах сльози. Ще б пак! Лише день тому вони до сонця вийшли в поле. Весна тридцятого року видалася ранньою, ґрунт на радість хліборобам дозрівав швидко. От і поспішали закрити вологу, боронували. Робота спорилася. Та раптом... У середині дня серед працюючих з'явилися міліціонери. Забрали, зв'язуючись із списком, частину мужиків, повели за собою. Невдовзі оголосили: готуватися до виселення разом з сім'ями.

Осиротіла без вмілих, люблячих, працюючих рук земля. Погасли такі світлі, веселі ще вчора глазниці багатьох сільських хат у селах Старобільщини...

На залізничній станції Єватове старобільські міліціонери передали розкуркулених місцевим "стражам порядку". Збори під їх наглядом затягнулися на кілька днів. До ешелону весь час під'їжджали репресовані з сіл Новопокровського, Білолуцького, Новоайдарського, інших сусідніх районів. Заповзятливість відповідальних за проведення "кампанії", їх жорстокість не знали меж. З часом вчинене ними назвуть "перегином", але тоді навіть натяк на сумнівність акції міг дорого обійтися кожному, хто не вмів тримати язика за зубами.

Вже перед самим відправленням ешелона прибули "пасажири" з Калмиківки. Відтоді минуло понад шість десятиріч, а Наталія Полікарпівна Калмиченко (у дівочтві Лаврикова) пам'ятає події тих днів у деталях:

"Сім'я наша жила на хуторі Володине. У другу неділю поста батько поїхав до Старобільська на базар. Повернувся близько полудня. Не встиг пообідати, як до хати увійшли троє:

– Збирайся!"

Це ж коротке слово нівечило тоді, в березні тридцятого, долі багатьох інших сільчан. Як правило, найбільш сумлінних, працелюбних.

Шість калмиківських родин – Лаврикових, Головіних, Летучих, Яїцьких, Пономарьових, Харчикових – на початку 1929 року розпродали все до нитки: вирішили спільно купити на виручені кошти трактор. Відвезли гроші до Харкова, але трактора так і не дочекалися. А от до ешелону підоспіли вчасно. Лаврикови дісталися до станції на двох підводах. Крім батька і матері, їхали бабуся, Наталія, її брати Роман і Пантелій, сестри Євдокія й Аксютка.

...Нарешті, состав рушив з місця. Потяглися гнітючі дні довгої дороги. Поїзд йшов уперед, а думки селян линули у зворотньому напрямі.

Семен Ксенофонтівич Дейнеко з Чмирівки до революції був безземельним, працював у наймитах. У рік вислання йому виповнилося 46 років. Мав п'ятьох синів і трьох дочок – шестеро з них сиділи поруч з батьком у вагоні.

Радянську владу Дейнеки сприйняли, як свою: одержали землю і право працювати на ній, відчували себе господарями своєї долі. Працювали з усіх сил і за вісім років зуміли досягти чималого. Власними руками звели будинок, амбар, вітряний млин. Завели двох корів і вола, коня. Облаштували

пасіку. Все, що одержували від землі та подвір'я, тут же використовували для подальшого розвитку господарства. На харчуванні й одягу економили, як тільки могли. Достаток, мовляв, треба поставити на більш міцну основу. Планували купити разом з іншими, такими ж, як і вони, працьовитими сільчанами, трактор, молотарку.

Але, як мовиться, хлібороб передбачає, а влада вирішує. Москва проголосила курс на колективізацію. Семен Ксенофонтівч вступив у місцевий колгосп "8 Березня". Здав у нього майже все, що нажив. Залишив собі тільки корову й коня. Трудився на колгоспному полі, як на своєму: повірив, що колективом легше обробляти землю, облаштовувати життя по-новому. Та незабаром переконався: як на колгосп не працюй, добра не дочекаєшся...

На початку 1930 року голова сільради Безпалов і уповноважений райвиконкому Заболоцький запропонували Дейнеці звільнити будинок: запав їм в очі для колгоспної контори. Семен Ксенофонтівч, зрозуміло, на таке не погодився. Як же можна лишатися великій родині без житла? Але влада була невмолимою: "Так ти проти колгоспу? Заважаєш будувати світле майбутнє?" І ось тепер замість даху рідної домівки над головою Дейнеки та його родини – дах арештантської теплушки.

ГІРКІ РОЗДУМИ В ДОРОЗІ

У протилежному кутку того ж жахливого вагону – земляк-чмирянин Іван Захарович Авдюха. Він ніяк не міг віднести себе до куркулів. Навіть до середняка, як вважав, не дотягував: корова, кінь та три десятка курей. Чому ж везуть його з синами на Північ, а дружину з малими дітьми виселили "на ярки" поблизу села Караяшник? За що ж покара така люта?

Подібні питання хвилювали і братів Соломахів з Верхньої Покровки, їх односельчан Петра Кириленка та Петра Соломенного, що зайняли з своїми сім'ями майже половину вагона.

Брати Соломахи трималися, як і мешкали, разом. А жили вони у трьох хатах, однією великою родиною, в якій тільки працездатних було 17 чоловік, а всього – понад тридцять душ. Господарство вели спільне, керував усім батько – старий Прокіп Соломаха. Він вирішував, де і що сіяти, коли і що саме робити, що купувати в першу чергу, а без чого можна ще обійтися. Мати знаходила спільну мову з чотирма невістками, вміло гасила суперечки, що виникали час від часу. Молоді ремствували з приводу того, що всі кошти вкладаються у господарство, а на одяг їм і навіть дітям мало що лишається. Прокіп Соломаха прагнув утримувати велику родину разом, вважав, що так надійніше, легше працювати на землі. А коли з'явиться більше робочої худоби, сільгоспремнаненту, тоді можна буде й відокремити синів – нехай господарюють самі.

У 1925 році віддав у заставу землю, взяв позичку: потрібні були плуг, борони, сівалка, косарка, віялка. Нелегко було викручуватися. Після сплати позички, податків, виконання поставок майже нічого не лишалось. Через чотири роки, у 1929-му, зробив останні сплати в рахунок позички, повністю розрахувався з Земельним банком. Гадав, що наступний врожай цілком залишиться родині. Та все рухнуло з початком колективізації.

На сімейній раді вирішили в тому році до колгоспу не вступати, придивитися, добре все обміркувати. Але часу на роздуми їм не дали. Не встиг Прокіп Соломаха й поділити господарство проміж синами, як радили мужики. Не вірив, що можуть позбавити селянина господарства, яке нажив він багаторічно важкою працею. Адже не користувався працею наймитів, не жирував. То ж чого побоюватися?

Так міркував старий Прокіп Соломаха. Іншою була думка активістів з сільської Ради. Прийшли разом з дільничним міліціонером, забрали худобу, зерно, реманент. А його з дружиною, синами та їхніми сім'ями відправили до Сватового і тепер везуть у далекий Північний край.

З двома дорослими синами, що вже мали свої сім'ї, їхав за межі матері-України й сімдесятирічний старожил Чмирівки, селянин із золотими руками Павло Петрович Григоренко. Прикро було йому не тільки за себе, своїх рідних, а й за всіх односельчан. Земля, на яку вони молилися з малих років, раптом охолонула до них, виявилася нездатною досхочу нагодувати. І чим швидше розкручувалося колесо колективізації, тим більше, всупереч обіцяному новою владою, ставало на Старобільщині бідняків, тим несамовитіше виступали вони проти сусідів – людей солідних, з діловою жилкою, з міцним господарством.

Розмови про непродуманість, лютість заходів щодо розкуркулених починалися у вагонах з ранку й тривали до пізнього вечора. У кожного було про що повідати товаришам по нещастю.

В селі Шпотине у "куркулів" відбирали все до ниточки. До того ж не відмовляли собі у вдоволенні досхочу познуватися над тими, хто потрапив до списків "соціально небезпечних елементів". Найбільш відзначався в цьому один з нероб-активістів. Лазив на горища осель, забирав зерно, ретель-

но підмітав підлогу віником. А опісля того ще вимагав від господарів "перевірки": чи не залишилося там ще бодай кількох зернятко?

У Новоборовій, коли один з розкуркулених відмовився залишати оселю, активісти підпалили її. Ледве встиг селянин вивести кризь полум'я сімох своїх дітей. Прагнули не відставати від інших й колективізатори з Ярославівки – села, де, крім двох братів Хрипунових, ніхто не дав згоди вступати до колгоспу ні добровільно, ні після погроз. Покарання було жакливим. Членів близько десяти родин у розпал зимових холодів вивезли в Коржовий ліс. І там усіх, з немовлятами і старими, загалом дев'яносто чоловік, оселили в одній з покинутих хат...

Їхали багато діб під замком, як злочинці. На коротких зупинках дозволяли виходити з вагонів лише по одній людині – за водою.

БОСОНІЖ – ПО СНІГУ

Нарешті, ешелон зупинився. В чистому полі, неподалік від станції Лепша (за Вологдою). Почалось вивантаження. Але випускали не всіх – тільки жінок, дітей та старих. Чоловіків повезли далі. Знов згадує Наталія Полікарпівна Калмиченко:

"Розбрелися ми тоді по засніженому полю. Копирсалися після довгої дороги в своєму збіжжі, як могли, приводили в порядок самих себе.

Біля самого насипу розташувалась родина Головіних. Численні її дітлахи босоніж бігали навколо клумаків. Минуло відтоді більш як шістьдесят років, а мені й зараз страшно згадувати про таке".

На станції Лепша для висланих були приготовлені два бараки з двоярусними нарами – кожний чоловік на двісті.

"В бараках було холодно, люди часто недужали, – згадує Марія Матвіївна Зима (Носаль). – Жили упроголодь. Раз на десять днів через старосту на кожний барак видавали суворо за списком нужденний пайок.

З середини квітня почали важко хворіти діти. Деяких не вдалося врятувати, і тоді місцева влада дозволила відправляти дітей додому. За ними приїжджали з Старобільщини рідні. Новини, що їх привозили земляки, не радували. Розкуркулювання тривало. Як і раніше, з Старобільського, інших районів звозили репресованих на залізничні станції, направляли на Урал – в Чусовської район Пермської області, у Нижній Тагіл.

Від тих, хто приїздив за дітьми, дізнавалися й про випадки непокори в середовищі розкуркулюваних, вбивств ними сільських активістів, уповноважених райвиконкомів. У Шульгинці були вбиті голова сільради С.М.Бова і член правління колгоспу "Комсомолец" Т.С.Скрипник, у Курячівці – військомом К.Х.Дерев'яно, міліціонери П.Т.Яценко і К.Х.Шаповалов. Обстановка в селах загострювалася до межі. Стало зрозуміло: коли й пощастить декому з висланих повернутися додому, то станеться це дуже нескоро".

"КУРКУЛІВ ПРИВЕЗЛИ!"

З настанням теплої пори життя висланих, всупереч надіям, кращим не стало. Ілля Іванович Трохименко, на той час 16-річний хлопчина, у своїх спогадах, надісланих до Старобільська з Санкт-Петербурга, пише:

"В кінці травня 1931 року нас посадили в теплушки й повезли до Архангельська, а звідти, на пароплаві "Канін" Білим морем у с.Малашуйка Онезького району. На березі з натовпу тих, що прийшли на нас подивитися, чулися крики: "Куркулів привезли!" Нас підселили в оселі місцевих жителів, виходити за межі села суворо заборонялося.

Усіх працездатних (до того часу чоловіки приєдналися до своїх сімей) щодня вили на будівництво дороги до Перінг-озера, що за 20 кілометрів від Малашуйки. Одночасно на березі озера почалося спорудження барачного селища. В ньому нас з часом і поселили. В одній з кімнат на нарах стали жити три сім'ї: наша, Оліфірових з Містків та Рибальченків з Старобільська. У кожній родині по четверо дорослих, троє-четверо дітей. Усі дорослі від темна до темна були на роботі. Стинали ліс".

Вислані, як згадує Яків Павлович Григоренко, зуміли-таки пристосуватися до нових умов, примусили бідну північну землю годувати себе: "Розкорчували ліс навколо селища, зорали землю, стали вирощувати хліб, картоплю, капусту. А батько мій, Павло Петрович, поставив теплиці, в яких дозрівали помідори, морква, огірки, салат. Попит на овочі був великий – і в 1943 році батько зміг внести в Фонд оборони країни 1 мільйон 200 тисяч карбованців.

Коли померла мати, я не зміг потрапити на похорон – був у тайзі на вирубці. Ходив у селище брат. І через кілька днів повернувся з своїм річним сином, який жив у селищі з бабусею. Тепер же домовкою для нього стала тайга".

І ще раз хочеться звернутися до спогадів Н.П.Калмиченко:

"У Малошуйці нашу родину оселили в одному будинку з кількома іншими. Всі ми, більш як сорок чоловік, жили там на першому поверсі, а господарі – на другому. В нас було тісно і гамірно, а взимку ще й холод дошкуляв. Але головною бідою було інше: весь час хотілося їсти.

Довгий час не втрачали надії на те, що скоро відпустять додому. Адже ми не злочинці! Та дочекались зовсім іншого. Нас почали поступово перевозити в селище на Перінг-озері.

Коли приходили за черговою партією засланих сани, хто-небудь неодмінно запитував:

– Куди стоять сани копилами?

Вважалося, що коли на південь, то їхати нам у рідні краї, а якщо на північ – до озера. Та як би не стояли тоді сани, везли вони українців до селища на озері. Там розселяли в дерев'яних бараках. На сім'ю давали, як правило, секцію з нарами в ... п'ять ярусів.

КАТУВАННЯ ЛІСОПОВАЛОМ

Тоді ж мене записали в лісоруби. Норма була така, що я, хоч як би не старалась, виконувала її далеко не кожного дня. А втомлювалася так, що ледве діставалася ввечері до свого місця в бараку. Непокоїло й інше: вже двічі лише чудом виверталася від тільки-но стинених величезних стовбурів дерев, що падали прямо на мене.

Вирішила тікати. Зі мною погодилася йти одна з подруг. Обидві ми знали, що досі втеча тут нікому не вдавалася: далі Вологди не діставався жоден з утікачів. Та нас це не зупинило. Зібрали в дорогу хліба, якихось харчів. І темної жовтневої ночі тридцять третього року обережно вибралися з бараку, що поринув у важкий сон. До найближчої залізничної станції йшли кілька діб. Вдень відсипалися у відлюдних місцях, а ночами йшли, лякаючись кожного звуку. Невдовзі після того, як з'їли останній шматочок хліба, побачили вогні станції, почули гудок паровоза...

Влізли в товарний вагон, сховалися в щілині проміж складених штабелями дощок, затаїлися, як миші. День і ніч стукотіли по рейках колеса, день і ніч думали ми одну думу: "Проскочимо?", "Спіймають?"

Так доїхали до Москви. З столиці, теж товарняком, дісталися до Сватового. У рідну Калмиківку заявили голодні, брудні, обірвані... Ніхто нас тоді не чіпав, але страх не відпускав ще дуже довго. З нашої родини на Півночі довше всіх пробув батько. Валив архангельську тайгу цілих вісімнадцять років..."

Про те, які страждання випали на долю тих, хто працював у тайзі і на лісозаводі, розповідає Ілля Іванович Трохименко: "Жили в бараках, спали на матрацах і подушках, набитих солом'ю. Мене поставили на укладку дощок у штабелі. Робота дуже важка, годували погано. Комендантом у нас був Артемов. Дуже любив давати волю кулакам. Одного разу й мені, коли зайшов до нього у кабінет, так дав по голові, що я впав. На лісорозробках починали зміну з світанком, а закінчували пізно ввечері. Далеко не всі витримували таку каторжну працю".

Дорога додому для тих, хто вижив у засланні, була довгою і важкою. Для більшості чоловіків вона пройшла крізь війну. Призвані у перші ж дні Великої Вітчизняної земляки гідно воювали, були відзначені нагородами. Старики, жінки й діти дістали дозвіл повернутися додому у 1947 році. Але повернулися не всі. Голод, холод, хвороби Північного краю стягали з репресованих жорстоку данину.

ОБШУКИ У СЕЛЯН

Довідки уповноважених по проведенню обшуків і конфіскації майна
у мешканців сіл колишнього Ворошиловського району Луганського округу¹

1933 р.

Документ № 1

У куркуля Надуда з села Ящикове під час обшуку виявлено і відібрано:

1. Зерна 10 пуд[ів] – пшениці
2. Борошна 12 пуд[ів] 10 ф[унтів]
3. Сухарів 11 пуд[ів]
4. Сало свиняче 3 пуд[и]
5. Смальцю 2 пуд[и]
6. Масло коров'яче 1 пуд
7. Свиняче м'ясо 2 п[уди] 10 ф[унтів]
8. Цукор грудков[ий] 1 1/2 пуд[а]
9. Картопля 40 пуд[ів]
10. Полотна 40 метрів
11. Мануфактури 50 метрів
12. Обаполів із шахт 50 штук
13. Четвертина горілки
14. Коняка з бричкою

Уповноважений Загорний

ДАДО.- Ф.П-326, оп. 1, спр. 128, арк. 26. Машинопис. Копія.

Документ № 2

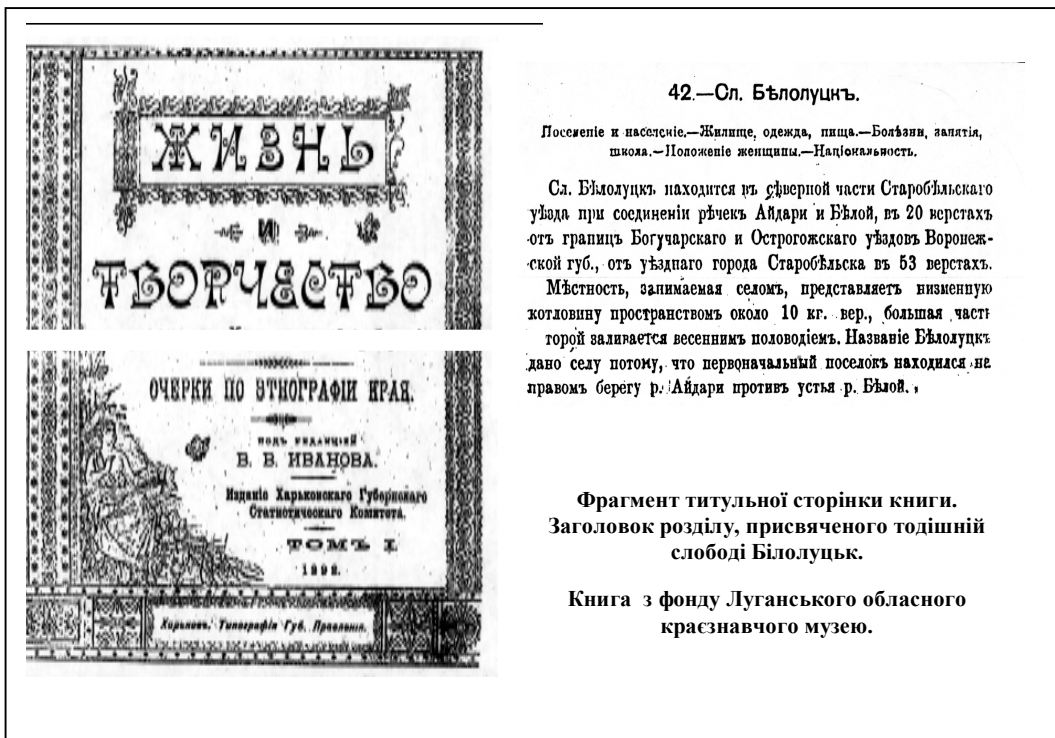
У куркулів Волги Микити та його сина Волги Лаврентія з села Юр'івка:

1. Рушниця мисливська з набоями, без права носіння
2. Жита 6 пудів
3. Кукурудзи 12 пудів
4. Соняшнику 4 пуди
5. Взуття нового 18 пар
6. Ковдр 15 штук
7. Простирадл 22 штуки
8. Скатертин 30 штук
9. Сала (зіпсованого) 7 кілограмів
10. Сала свинячого – ящик
11. Сиру 1 барило
12. Масла вершкового 15 кілограмів
13. Взуття поношеного 60 пар
14. Борошна 1 мішок
15. Костюмів 13 штук
16. Пальто 9 штук
17. Мануфактури 4 штуки

Уповноважений Хайновський

ДАДО. - Ф.П - 326, оп. 1, спр. 128, арк. 26. Машинопис. Копія.

¹ Довідки подані до тодішнього Донецького обкому КП(б)У.

42.—Сл. Бѣлолуць.

Поселеніє и населеніє.—Жилище, одежда, пища.—Болезни, занятія, школа.—Положеніє женщины.—Национальность.

Сл. Бѣлолуць находится въ сѣверной части Старобѣльскаго уѣзда при соединеніи рѣчекъ Айдары и Бѣлой, въ 20 верстахъ отъ границъ Богучарскаго и Острогожскаго уѣздовъ Воронежской губ., отъ уѣзднаго города Старобѣльска въ 53 верстахъ.

Мѣстность, занимаемая селомъ, представляетъ низинную котловину пространствомъ около 10 кв. вер., большая часть горой заливаема весеннимъ половодіемъ. Названіе Бѣлолуць дано селу потому, что первоначальный поселокъ находился на правомъ берегу р. Айдары противъ устья р. Бѣлой.

Фрагмент титульної сторінки книги.
Заголовок розділу, присвяченого тодішній слободі Білолуць.

Книга з фонду Луганського обласного краєзнавчого музею.

КОМЕНТАР ДИРЕКТОРА ОБЛАСНОГО КРАЄЗНАВЧОГО МУЗЕЮ, ЗАСЛУЖЕНОГО ПРАЦІВНИКА КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ В.І.ВИСОЦЬКОГО

Кількість відібраного може попервах вестити читача в оману: мали, мовляв, обшукувані всього з чималим гаком. Зважимо, однак, на таке. Селянські родини були тоді, як правило, багатодітними, налічували до десяти, а часто й більше їдців. Отож, і продуктів потребували чимало. Запасалися ними від урожаю до урожаю. З покоління у покоління передавалося у таких сім'ях прагнення ошадливо ставитися до всього нажитого. Одяг і взуття від старших дітей передавались братам і сестрам, які підростали. Заздалегідь запасалися приданим для майбутніх наречених, всляким крамом на можливий "чорний день".

Відбирали у розкуркулюваних усе, як то кажуть, дочиста. Шукали продукти не лише в коморах, погрібах, на горищах, а й у горщиках і навіть... у валянках. Окрім їстівного та одягу відбирали посуд, ложки, виделки...

За радянських часів засоби масової інформації полюбляли вустами селян зазвучувати їх "жах" від однієї тільки думки про

те, яким би жебрацьким було їх життя, коли б не перемога революції, не запровадження колгоспного ладу.

Сьогодні ми маємо можливість увияти собі, як жили пересічні селяни в нашому краї в кінці XIX – на початку XX століть. Що саме і скільки їли, скільки витрачали на одяг, взуття, весілля тощо... Допоможе в цьому книга "Жизнь и творчество крестьян Харьковской губернии", видана у 1898 році Харківським губернським статистичним комітетом. Неупередженість тодішніх статистиків загальновідома.

Розгорнемо названу книгу на сторінці 355, поцікавимося тим, як харчувалися мешканці слободи Білолуцьк (нині смт Білолуцьк Новопсковського р-ну. – Авт.):

"Мешканці Білолуцька полюбляють їсти: яйця, масло, молоко, сир, баранину, сало, свинину, м'ясо свійської птиці – все це поїдається ними самими і лише незначна частка цих харчових продуктів іде на продаж... В урожайні роки

місцевий мешканець не любить собі відмовляти в їжі, оскільки молоко, сметана, сир, м'ясо свійських тварин і птиць, пшоно, кутя, сало, конопляна чи соняшникова олія є в нього у достатній кількості, а борщ, юшка, куліш, локшина, галушки, млинці являють досить різноманітну їжу...".

Там же дізнаємося, у що вдягалися мешканці того ж Білолуцька, в які кошти обходився одяг чоловікам і жінкам:

"Вартість одягу бідного за рік – 3-5 чоловічих сорочок по 50 коп. кожна, 3-5 пар штанів по 40 коп. кожен, картуз 35 коп., капелюх 60 коп., чоботи 3 крб., піджак чи камдзель 1 крб., кожух 4 крб., свитка 3 крб. 50 коп., велика свитка 4 крб., пасок 40 коп., загалом річна вартість одягу – 21 крб. Вартість одягу селянина середнього достатку – 53 крб., багатого – 69 крб. 50 коп.

"Вартість жіночого вбрання як у багатих, так і у середніх та убогих майже однакова. Вартість така: очіпок парчевий 1 крб. 50 коп., ситцевий 50 коп., хустка ситцева 30 коп., вовняна 1 крб., сатинова (прядиво з папером) 80 коп.,

спідниця чи кірсет 2 крб., фартух 50 коп., чобітки 3 крб., черевики 90 коп., панчохи 30 коп., свитка 5 крб., кожух 8-12 крб., халат 3 крб., пасок 30 коп. Разом це становить від 30 до 40 крб., якщо додати вартість сорочок".

Так харчувалися і одягалися наші земляки-селяни за часів, що передували Жовтневій революції, колективізації і розкуркулюванню.

За часів радянської влади одним з найпоширеніших газетних штамтів, застосовуваних при вихвалянні щасливого життя села, були риторичні запитання-вигуки героїв численних публікацій: "А як би жив я, коли б не Жовтнева революція?!" Відповідь не давалася, але розумілася сама собою: жив би, мовляв, у злиднях, упроголодь...

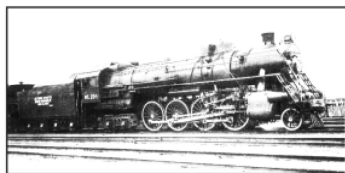
Наведені вище витяги з дореволюційної книги, авторам якої аж ніяк не можна дорікнути за упередженість, засвідчують дещо інше.

Індустріалізація: світло і тіні

XVIII з'їзд ВКП(б), що відбувся навесні 1939 року, підбив підсумки перехідного періоду від капіталізму до соціалізму. Була розроблена конкретна програма боротьби за вирішення завдань, які постали перед партією в період завершення будівництва соціалізму і поступового переходу до комунізму.

Керуючись вказівками В.І.Леніна, з'їзд висунув основне економічне завдання — наздогнати і обігнати головні капіталістичні країни по виробництву продукції на душу населення.

Очерки истории Ворошиловградской областной партийной организации. — К., 1979.

У 1938 році локомотив „ИС” Луганського паровозобудівного заводу був удостоєний Золотої медалі Всесвітньої виставки у Парижі. Того ж року директор заводу М. С. Чумичев (на фото) і ще 183 трудівники підприємства були арештовані за безпідставними звинуваченнями у проведєнні підірвної шкідницької роботи.

В роки індустріалізації розвиток промисловості України базувався на екстенсивних факторах господарювання, на недосконалій техніці і технології. Індустріалізація страшним тягарем лягла на плечі трудового народу. Були згорнуті ринкові відносини, НЕП.

Історія України
XX століття. —
Луганськ, 1996.

Ми відстали від передових країн на 50-100 років. Ми повинні пробігти цю відстань за десять років. Або ми зробимо це, або нас зімнуть. Потрібно покарати всіх тих, від кого тхне хоча б віддаленим душком саботажу.

Й.В.Сталін

Постійне підхльостування темпів індустріалізації дорого обійшлося трудівникам Луганщини. За безпідставними звинуваченнями у навмисному гальмуванні роботи, саботажі й шкідництві у 1930-1940 роках було репресовано 11128 чоловік. У тому числі робітників – 8661 (77,8 відсотка), службовців - 1337 (12 відсотків), інженерно-технічних працівників – 1130 (10,2 відсотка).

Українців серед притягнутих до відповідальності було 5271 (47,4 відсотка), росіян – 3079 (27,7 відсотка), поляків і німців – відповідно 980 і 970 (8,8 і 8,7 відсотка), євреїв – 185, білорусів – 167, греків – 117 (відповідно 1,7 – 1,5 – 1,1 відсотка).

З великим відривом переважали особи з початковою освітою – 8993 (80,8 відсотка). З вищою і незакінченою вищою освітою було 415 чоловік (3,7 відсотка), неписьменних 242 (2,2 відсотка).

Члени партії становили 4,8 відсотка.

5143 звинувачених у створенні перепон на шляху індустріалізації (46,2 відсотка) були засуджені до розстрілу, 1724 (15,5 відсотка) – до 10 років позбавлення волі, до 25 років – 10 чоловік. Вислано за межі України 400 (3,6 відсотка), виправдано 72 (0,6 відсотка).

Найбільшу кількість вироків – 5009 (16,6 відсотка) було ухвалено „трійками”, 1839 (6,1 відсотка) – особливими нарадами. Народними судами розглядалася лише кожна десята із справ подібного характеру.

ПОШУКИ "САБОТАЖНИКІВ" В ... ІНЖЕНЕРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Документ № 1

З ЛИСТА СЕКРЕТАРЯ ДОНЕЦЬКОГО ОБКОМУ КП(б)У С.А.САРКІСА Л.М.КАГАНОВИЧУ

3 жовтня 1933 р.

Секретно
ЦК ВКП(б)
тов. Кагановичу Л.М.

Органами ГПУ раскрыта существовавшая продолжительное время вредительская организация в Лисичанском рудоуправлении треста "Кадиевуголь".

Эта вредительская контрреволюционная организация, состоявшая из кулацких, петлюровских и офицерских элементов, имела своих людей как в самом рудоуправлении, так и на ряде шахт (им. ОГПУ, 1 Мая, Артема, Мельникова, Рухимовича, Черноморка, Томашевка). Основное ядро организации состояло из лиц, работавших на шахтах в качестве начальников участков, десятников, бригадиров, монтеров, слесарей, инструкторов по механизации. Арестованы и содержатся под стражей 16 активных организаторов и исполнителей всякого рода вредительских актов, дезорганизовавших производство и разрушавших шахты.

В показаниях этих 16 обвиняемых фигурирует особая группа лиц, которая занимала и занимает командные посты в рудоуправлении и на ряде шахт, состоят техноруками шахт и т.д. Из 26 человек, составляющих эту группу, – 20 чел[овек] являются инженерами и техниками. Среди них – Лагунов, инженер, работник треста "Кадиевуголь", б[ывший] техдиректором Лисичанского рудоуправления, в прошлом колчаковский офицер.

Часть этой группы занималась активной обработкой и вербовкой в свою организацию работавших на шахтах монтеров, слесарей, десятников и т.д., которые впоследствии и являлись организаторами подземных пожаров, завалов в механизированных лавах, порчи механизмов и оборудования, недоброкачественного ремонта, хищнической эксплуатации пластов, срыва подготовительных работ и т.п.

Донецкий обком партии просит ЦК, ввиду особого значения этого дела для Донбасса, разрешить судить участников вредительской организации открытым процессом, который сыграет большую роль в повышении классовой бдительности донецких рабочих и преданных им ИТР.

Секретарь обкома КП(б)У

Підпис

Саркис

ДАДО. - Ф.П - 326, оп. 5, спр. 4, арк. 283-284. Машинопис. Копія.

Документ № 2

ІЗ ЗІЗНАНЬ НА ДОПИТІ ГОЛОВНОГО ІНЖЕНЕРА ШАХТИ ім.ОДПУ П.Ю.ТОПЧІЯ

25 червня 1933 р.

Хочу перечислить основные моменты, по которым деятельность организации¹ протекала. Они являются следующими:

- 1) Сознательная разработка пластов хищническим путем, что приводило к обрушению (потерям) угля и пожарам от самовозгорания угля (ш. "Рухимович")
- 2) Преднамеренное нарушение правил техники безопасности с целью создания условий для возникновения пожаров (шах. "Рухимович")
- 3) Сознательное укрытие запасов в недрах (шах. "Рухимович")
- 4) Умышленное оставление шахты без запасных забоев (шах. "Рухимович") с целью срыва производственной программы
- 5) Умышленное непринятие мер по управлению кровлей в механизированных лавах и сознательное неправильная организация работ по креплению лав (шахты "Рухимович" и "ОГПУ")
- 6) Умышленное выведение из строя механизмов путем диверсионных актов (ш.ш. "Рухимович" и "Артем")
- 7) Умышленное непринятие мер по надзору за пневматическим хозяйством (ш. "Рухимович")

8) Умышленное отсутствие надзора за водоотливом (ш. им.Рухимович)
9) Сознательное непринятие мер к ремонту уклонов с целью срыва эксплуатационных работ (шах."Артем").

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 17229-р., т.1, арк. 91-91зв. Машинопис. Копія.

¹ Вигадана органами ДПУ контрреволюційна диверсійна організація, керівництво якою приписувалося В.П.Лагунову.

Документ № 3
З ПОСТАНОВИ СУДОВОЇ "ТРИЙКИ" ПРИ КОЛЕГІЇ
ДПУ УРСР У СПРАВІ П.Ю.ТОПЧИЯ

11 січня 1934 р.

Топчий Петра Ефимовича – заключить в исправтрудлагерь сроком на ТРИ года, считая срок с 14/V-[19]33 г.

Секретарь Судебной Тройки

Підпис

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 17229-р., т.2, арк. 317. Машинопис. Копія.

Документ № 4
ІЗ ЗАКЛЮЧНОЇ ПОСТАНОВИ ЕКВ¹ ДОНЕЦЬКОГО
ОБЛВІДДІЛУ ДПУ УРСР У СПРАВІ В.П.ЛАГУНОВА

23 лютого 1934 р.

1934 года февраля 23 дня Уполномоченный ЭКО Донецкого облотдела ГПУ УССР – Городецкий, рассмотрев следственное дело № 17-18 по обвинению Лагунова Владимира Петровича,

НАШЕЛ:

ЭКО Доноблотдела ГПУ в 1933 году была раскрыта контрреволюционная организация, существовавшая в Лисичанском рудоуправлении треста "Кадиевуголь",

ПОЛАГАЛ БЫ:

Лагунова Владимира Петровича передать суду Судебной тройки при Коллегии ГПУ УРСР за то, что в период с 1930 г. являлся руководителем к[онтр]р[еволюционной] подрывной организации.

Уполномоченный ЭКО

Підпис

(Городецкий)

Согласен:

ВРИД начальника ЭКО

Підпис

(Эрик)

Утверждаю:

Начальник Донецкого Обл[отдела] ГПУ

Підпис

(В.Иванов)

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 13312-р., арк. 78,79. Машинопис. Оригінал.

¹ Економічний відділ.

Документ № 5
З ПОСТАНОВИ СУДОВОЇ "ТРИЙКИ" ПРИ КОЛЕГІЇ ДПУ УРСР У СПРАВІ
В.П.ЛАГУНОВА

24 лютого 1934 р.

Лагунова Владимира Петровича – заключить в исправтрудлагерь сроком на ПЯТЬ лет, считая срок с 20/XII-[19]33 г.

Секретарь Судебной Тройки

Підпис

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 13312-р., арк. 80. Машинопис. Оригінал.

Документи № 6,7

З ПУБЛІКАЦІЙ СТАРОБІЛЬСЬКОЇ ГАЗЕТИ
"КОЛГОСПНА ПРАВДА"

1936 р.

Різке підвищення продуктивності, зразки стахановської роботи викликали ненависть до стахановців у класового ворога. Ледар Муштай зненавидів кращого стахановця тов.Капусту, що першим включився в стахановський рух і показав найвищу продуктивність.

Муштай почав агітувати стахановця Капусту кинути роботу в майстерні. Тов.Капуста з обуренням відкинув це, тоді Муштай перейшов до активних дій. Влаштувавши п'янку в себе на квартирі, Муштай підговорив своїх друзів забити Капусту. Коли цей озвірілий класовий ворог зробив уже засаду, щоб виконати свій мерзенний задум, його було викрито й заарештовано.

Троїцький район.

К.Яковлєв

29 лютого в селі Троїцькому відбувся суд над куркулем Муштаєм А.Т. та його помічником у злочинних справах Катасоновим М.К.

На суді цілком викрито ворогів стахановського руху, які намагалися вчинити замах на стахановця Троїцької МТС тов. Капусту.

Цього ж дня ухвалено вирок – Муштаєв засуджено на 5 років позбавлення волі в далеких місцевостях Радянського Союзу, Катасонова – на 2 роки позбавлення волі.

Колгоспна правда. - 1936. - 20 лютого, 3 березня.

Документ № 8

З ХАРАКТЕРИСТИКИ НА РОБІТНИКА ШАХТИ ім.ІЛІЧА
ТРЕСТУ "КАДІВВУГІЛЛЯ" І.Г.ДЕМЕНЧУКА

1936 р.

Деменчук Ілья Григорьевич, работая на шахте "Ильича", выступал против Стахановского движения, указывая на то, что Стахановское движение – это грабеж, это искусственные приписки работок стахановцам для того, чтобы повысить рабочим нормы и снизить заработную плату, отчего рабочие должны коллективно не выполнять нормы, этим самым добиваться перед руководством не повышения норм, а унижения.

Пред[седатель] Шахткома ш. Ильича Підпис (Федоров)

Зав[едующий] Столом личного состава Підпис (Усенко)

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 17035-р., арк. 6. Машинопис. Копія.

Документ № 9

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ СЕРГОВСЬКОГО МІСЬКВІДДІЛУ НКВС
У СПРАВІ І.Г.ДЕМЕНЧУКА

12 вересня 1938 р.

Деменчук, будучи недовольным на Советскую власть, проводил среди трудящихся шахты отъявленную антисоветскую агитацию, высказываясь в к[онтр]р[еволюционной] оскорбительной форме в отношении вождя народов тов.Сталина и руководителей партии и правительства.

Отношение Деменчука к производству характеризуется тем, что, работая люковым, он по его личному признанию систематически недогружал вагоны углем.

Дело направляется на рассмотрение тройки УГБ УНКВД по Ворошиловградской области.

Опер[ативный] уполномоченный УГБ Підпис (Рауде)

"Утверждаю" – начальник Сер[говского] гор[одского] отд[ела] НКВД Підпис (Коробчанский)

Реабілітовані історією. Луганська область

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 17035-р., арк. 47-48. Машинопис. Копія.
Документ № 10

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № 9

49

ЗАВЕДАННЯ ОСОВОЮ ТРОЙКИ УНКВД ПО ВОРОШИЛОВГРАДСКОЙ ОБЛАСТИ

От 20 сентября 1938г.

СЛУШАЛИ:

ПОСТАНОВИЛИ:

Дело № 110478 Сергоской Межрайследгруппы, по обвинению **ДЕМИНЧУКА** Ильи Григорьевича, 1894г. р. урож. м. Красилровка, того-же р-на, Винницкой области, участник кулацкого восстания за что судим на 6 лет: Является участником к-р по встанческой диверсионной организации.

ДЕМИНЧУКА Илью Григорьевича **РАССТРЕЛЯТЬ**, имущество конфисковать.

ВЕРЮ: /ИНСПЕКТОР I СПЕЦОТДЕЛА УТВ *Иванов*

ДАЛО.- Ф.Р - 3747, оп. 2, спр. 17035-р., арк. 49. Машинопис. Копія.

Вирок щодо І.Г.Деменчука (в документі, який наведено вище, у прізвищі допущена помилка) було виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

В одних часових рамках, паралельно з індустріалізацією, що всіляко форсувалася, на Луганщині тривала робота по "очищенню" промисловості від "класово чужих" фахівців дореволюційної формації. Отож щоразу, коли владою з тих чи інших міркувань примножувалися зусилля на одному з цих "фронтів", погіршувався стан справ на іншому. Відсутність знань і досвіду у робітників, яких поспіхом навчали і призначали на вивільнювані через арешти попередників інженерно-технічні посади, серйозно гальмувала темпи індустріалізації, негативно позначалася на собівартості продукції і якості виконуваних робіт.

Першим, ще на початку 20-х років, як уже зазначалося в розділі "ЧК: перший сплеск репресій", забило на сполох з приводу такої пара-

доксальної ситуації тодішнє керівництво ДонгубЧК. Йому не заперечили, але й не підтримали: і органи ДПУ, і галузеві наркомати мали свої специфічні плани дій, що аж ніяк проміж собою не стикувалися... А після того, як Й.В.Сталін назвав "винних" у гальмуванні індустріалізації ворогами соціалізму й агентами класових супротивників, проблема ще більш загострилася.

Донецький обком КП(б)У, угледівши у сказаному слухну нагоду зайвий раз продемонструвати вищим інстанціям і "робітничому середовищу" свої "здобутки" у відсічі найменшим спробам "економічної контрреволюції", звернувся до союзного уряду з проханням дозволити проведення на Донеччині відкритого показового процесу над шкідниками (документ № 1). І хоча пропозиція підтримки не дістала, роботи в

місцевих органів НКВС одразу побільшало (документи № 2,3,4,5).

Діяли чекісти суворо за партійною "наводкою". В числі перших був заарештований названий секретарем обкому В.П.Лагунов. Враження від показань, зафіксованих у протоколах допитів Лагунова та його колеги П.Ю.Топчія, однозначні: справа шилася "білими нитками". Звичайнісіньким промахом і упущенням суто технічного характеру, які через тодішній рівень кваліфікації підземних робітників були неминучими, слідство прагнуло надавати чисто політичного забарвлення. Конкретних даних про шкоду, заподіяну шахтам "злочинними діями" спеціалістів, слідство і суд не виявили, проте з урахуванням особливостей поточного моменту визнали останніх винними і покарали. За подібного роду надуманими звинуваченнями тоді ж були засуджені сотні інших інженерно-технічних працівників вугільної промисловості.

З середини 30-х років, у самий розпал індустріалізації, ще одним витком пошуків "шкідників" та "саботажників" обернулося розгортання стахановського руху. Важелі керівництва ним, а також заходами по боротьбі з противниками почину приводилися в дію партійними комітетами, часто з допомогою друкованих органів (документи № 6,7,8).

Суворо каралися також будь-які критичні висловлювання щодо встановленого О.Г.Стаха-

новим рекорду, а тим паче спроби узяти під сумнів саму його можливість. За спробу переконливо довести таке з допомогою елементарних арифметичних викладок був, як уже зазначалося, висланий на Соловки гірничий інженер Грицай.

Широка пропаганда стахановського руху супроводжувалася вольовими рішеннями про підвищення виробничих норм у різних галузях промисловості, що викликало зрозуміле невдоволення робітників.

На багатьох підприємствах, аби відвести від себе гнів вищого керівництва, почали вдаватися до приписок, організувати "рекорди", уславляти "липових" стахановців.

Більш суворими ставали вироки, що їх виносили суди звинувачуванім у гальмуванні ходи індустріалізації (документи № 8,9,10).

Індустріалізація з її гарячковим прискоренням темпів робіт, пріоритетним нарощуванням обсягів випуску продукції в оборонній промисловості важким тягарем лягала на плечі трудящих. Рівень життя населення попри всі здобутки в економіці, які в окремих галузях були такі досить вагомими, впродовж десятиріч лишався вкрай низьким.

За остаточним принципом фінансувалися галузі промисловості, покликані задовольняти насущні потреби населення, – передусім легка і харчова. Повільними темпами велося будівництво житла, об'єктів соцкультпобуту.

ОДИН ДЕНЬ МИКОЛИ СЕМЕНОВИЧА

Кінець 30-х років... У Донбасі завершується трудова епопея на ім'я – "Індустріалізація". В Луганську її об'єктом № 1 була реконструкція паровозобудівного заводу. В міру здійснення накреслених планів збільшувалися поставки залізницям локомотивів "ИС" і "ФД", названих так на честь Йосифа Сталіна та Фелікса Дзержинського.

Водночас на підприємстві, як і повсюдно в країні, розкручувався маховик політичних репресій. Драматичні події розгорталися навколо директора заводу М.С.Чумичева. Їх перебіг став предметом журналістського дослідження, що подається нижче.

На заводі загроза репресій дамокловим мечем висіла над кожною головою: господарського керівника, інженерно-технічного працівника, службовця, чорнороба... За стандартними звинуваченнями у "шпигунстві", "шкідництві", "намірі здійснити терористичний акт" тощо за часів індустріалізації було притягнуто до відповідальності понад 500 заводчан – більше, ніж за всі попередні і наступні роки тоталітарного режиму разом узяті.

Очевидна невмотивованість, надмірна жорстокість, з якими слідчі вели справи, не тільки нівечили людські долі, але й дезорганізовували виробництво, оберталися для підприємства великими моральними і матеріальними збитками.

З усією виразністю видно це на прикладі переслідування колишнього директора заводу М.С.Чумичева.

Його справу, як здається, керівництво облуправління НКВС вирішило зробити кульмінаційною у процесі "викриття і знешкодження" широко розгалуженого "ворожого угруповання". Попередньо слідство запаслося необхідними "козирними картами". Головною з них було вибите шляхом катувань свідчення секретаря заводського партійного комітету С.О.Стеценка¹ про те, що завербований ним до контрреволюційної організації Чумичев активно проводив на заводі підривну шкідницьку роботу.

Уявимо ситуацію, що склалася на той час. На початку квітня 1938 року главу НКВС М.І.Єжова призначили ще й наркомом... водного транспорту. Сумісництво таких несумісних посад не могло не внести сум'яття в чекістське середовище, не породити чуток про можливі службові перетруси, різного роду перевірки і кадрові чистки. Тривога посилилася після того, як незабаром місце звільненого з "органів" Єжова зайняв новий сталінський ставленик Л.П.Берія.

В Луганську зміна керівництва НКВС, як показав аналіз ряду резонансних справ тієї пори, позначилася, насамперед, на характері оперативно-слідчої роботи. Внесла в дії слідчих елементи нервозності, а часом і розгубленості.

Яскравий приклад тому – перипетії справи М.С.Чумичева.

Простежимо за ними.

... Заарештували Чумичева 22 вересня 1938 року. На той час йому виповнилося тридцять три роки. Перебував у лавах ВКП(б) з 1924 р. Мав вищу технічну освіту, закінчив Московський механіко-машинобудівний інститут імені Баумана. Представляв інтереси виборців-земляків у Верховній Раді УРСР. Звинувачувався, нагадаємо, у диверсійно-шкідницьких діях, гальмуванні виробництва. Всупереч тому, що керований ним завод тоді виконував і перевиконував виробничу програму, передусім по основному виду продукції – по паровозах.

Одразу ж після арешту, показавши Чумичеву, що це таке – справжній допит з тортурами, слідство сподівалося швидко його залякати і морально обеззброїти, зробити слухняним і поступливим, нездатним до опору. Звичайно подібна тактика спрацьовувала без осічок. Тут же вони виникали одна за одною. Чумичев не зламався, виявив волю до протидії. І в двобій із слідством кінець кінцем виявився переможцем.

Буквально за кілька кроків до трибуналу лінія долі екс-директора вписалася в крутий і, як виявилось, рятівний для нього політичний віраж...

Під враженням від "знайомства" зі своїми слідчими, від їх словесних погроз і тяжких кулаків Чумичев з ходу написав на ім'я начальника облуправління НКВС заяву. Прочитуємо її початкові рядки:

**"Репрессированного врага
народа Чумичева Н.С.**

ЗАЯВЛЕНИЕ

Оторвавшись от всего честного человеческого общества ВЕЛИКОГО СОВЕТСКОГО СОЮЗА, предав интересы партии ЛЕНИНА-СТАЛИНА, став на путь борьбы с СОВЕТСКОЙ ВЛАСТЬЮ, в середине 1937 года я примкнул к правотроцкистской организации г. Ворошиловограда.

Этим самым я предал интересы социалистического строительства, предал интересы рабочего класса и колхозного крестьянства на пользу помещикам и капиталистам.

Какими б не были мнение следствия и решение нашего пролетарского суда, заранее благодаря Великому партии СТАЛИНА за будущую перековку меня и возможное возвращение в дальнейшем в ряды честных тружеников СОВЕТСКОГО СОЮЗА" 2.

Притупивши в такий спосіб пильність слідчих, примусивши їх подумати, що надалі особливих труднощів у веденні його справи у них не виникне, "репресований ворог народу", як сам себе не без задньої думки назвав Чумичев, дістав передих від силових допитів і час для обмірковування стратегії і тактики захисту...

За згодою слідства засів за нову заяву, пообіцяв у деталях відобразити в ній повну картину злочинів троцькістської організації на заводі, до якої "примкнув і в якій відігравав провідну роль". Писав кілька днів. Догоджуючи чекістам, що уважно стежили за його "роботою", щедро вигадував на себе убивчий компромат. А на закінчення буквально приголомшив слідчих рядком-викликом. На 80-й(!) сторінці, перш ніж поставити останню крапку, чітко вивів:

"Все мои показания чистейший вымысел и клевета на себя" 3.

Подобиці герцю із слідством, на який наважився Чумичев, згодом докладно виклав у датованій 18 березня 1940 року постанові заступник прокурора Харківського військового округу, бригадний комісар І.М.Ніколаєв. До нашої області він був відраджений після того, як до Москви і Києва надійшов звідси ряд скарг на протизаконні дії місцевих працівників НКВС.

Автором однієї з них був згаданий у вступній статті до тому завідуючий навчальною частиною педагогічного інституту М.О.Козуляєв. Наведені ним кричущі факти знущань і катувань 4 виявилися для нового керівництва НКВС дуже своєчасними.

Наводимо витяги з постанови І.М.Ніколаєва (виділені шрифтом і форматом) з авторським аналізом, відступами і коментарями.

Отже...

Відчайдушно сміливе чумичевське "Все мои показания... клевета на себя" попервах не дуже схвилювало слідчих. Перебуваючи ще в полоні уяв про свою непогрішимість і безконтрольність, вважали, що і надалі завжди зможуть запросто з "білого" робити "чорне" і навпаки. От і вирішили образливу для себе заяву трансформувати у "покаянну". Мовляв, власноручний підпис підслідного є, а решта – "справа техніки". Далі слідчий Сквірський, який вів справу Чумичева, вдіяв так:

"... Вырвал из заявления две первые страницы, жульнически пронумеровав их стр. 15-16 и вшил в дело. Остальные же страницы, где была написана для Сквирского "неудовлетворительная концовка", были вырваны и спрятаны в так называемом "наблюдательном производстве", где и хранились до тех пор, пока на суде не вскрылось это безобразие" 5.

Та невдовзі потому слідчий, скоріш за все, під враженням від якоїсь нової інформації, що насторожила, вирішив замінити підроблений документ на "справжній". Сам виклав на папері "показання" директора таким чином, щоб вони ні в чому не суперечили фабулі справи, яка фабрику-

валася, і зажадав від підслідного поставити під новою "липою" свій підпис. Чумичев же вирішив ще

У С **УЧТЕНО В 1962г**
НКВД
 Управление Государственной Безопасности

ДЕЛО № 110837

По обвинению: *Чумичева*
Николая Семеновича

по ст. ст. 17-54-8, 54-9, 54-11 УК УССР.

780
3238 Ф. М. № 2

НАЧАЛЬНИКУ ОБЛАСТНОГО УПРАВЛЕНИЯ НКВД, ВОРОШИЛОВГРАДСКОЙ ОБЛАСТИ

РЕПРЕССИРОВАННОГО ВРАГА
 НАРОДА ЧУМИЧЕВА М.С.

ЗАЯВЛЕНИЕ

Отрешившись от всего чужого, чужеземного, великого
 Советского Союза, преданной партии ЛЕНИНА - СТАЛИНА,
 встал на путь борьбы с советской властью, в середине 1937 г.
 я примкнул к право-фашистской организации в Ворошиловграде.
 Этим путем я предан интересам социалистического строительства, предан
 интересам рабочего класса и коммунистическим на нашу партию.

В 1938 году покаявшись, избравшись членом и членом
 на себя *пол. С. С. С. С. С.*

раз зробити ризикований хід: ставити підпис відмовився.

Слідство відповіло ультиматумом:

" Либо показания, либо:

- 1) продолжим непрерывный допрос, будем избивать,
- 2) арестуем жену,
- 3) переведем в камеру, которая сделает тебя инвалидом, неспособным защищаться на суде, и
- 4) проведем дело показным процессом, уговорившись с военным прокурором и судом о приговоре, – расстреляем" ⁶.

Розуміючи, що сказане може бути не просто загрозою, Чумичев документ підписав. "Зізнався" у тому, що влітку 1937 року секретарем ЗПК Стеценком був завербований до складу контрреволюційної організації, яка ставила собі за мету підриви економічної могутності країни. Здавалося б, після цього слідство розв'язало собі руки для благополучного завершення справи за здавлегідь накресленою схемою. Ще, мовляв, трохи часу, зусиль, і...

Та саме тоді трапилося те, чого одна із сторін осі і примарну, надію на поряту-

Обкладинка справи М.С.Чумичева.
 Фрагменти заяви від 30 вересня 1938 року.

осіб, що притягалися до відповідальності за політичними мотивами. Одним з документальних свідчень тому є пояснювальна записка прокурора Луганської обласної прокуратури Ношенка на запит Генпрокуратури СРСР з приводу законності дій співробітників облуправління НКВС щодо підслідних Терехова, Стеценка, Богданова і Латишева, звинувачуваних в антирадянських діях у складі провотроцькіської організації. Аби не "виносити сміття з хаги", прокурор вдався до грубого оказамілювання, спроби приховати факти беззаконня.

Повідомив вищу інстанцію про те, що, мовляв, ретельно ознайомився з усіма слідчими матеріалами і не виявив жодних порушень. Що Терехов та інші під час "передопиту" ґрунтовно повторили

В Луганську почалися ініційовані новим керівництвом НКВС перевірки ведення слідчих справ

і навіть деякою мірою розширили попередні показання про свою шкідницьку діяльність. Особливо наголосив Нощенко на тому, що не почув від підслідних аніяких скарг на дії луганських чекістів, на методи ведення ними слідчих справ.

Такий лінії поведінки "передопитуваних", здається, можна знайти лише одне вірогідне пояснення: за це їм, фізично і морально надломленим, було обіцяно поліпшення умов утримання під вартою і пом'якшення міри покарання. Що було, напевно, саме так, видно з подальшого перебігу подій. У ході допиту, що відбувся після згаданого "передопиту", Стеценко відповідав на запитання слідчих, в руках у яких не побачив добре знайомих знарядь залякування і "напоумлення". Відчув їх неупередженість, бажання докопатися до істини. Тому й заявив:

"Никто меня в контрреволюционную организацию не вербовал, также, как и я никого не вербовал. Первоначальные мои показания были мною даны вынужденно. Следствие по моему делу вели следователи Соколов и Пекарев. Избивали меня Соколов и Балычев..."⁷

Цим несподіваним показанням Стеценка ("я нікого не вербував") з рук Сквірського була вибита головна "козирна карта" у справі Чумичева. Але й після цього слідчий, діючи за інерцією, вимагав від підслідного з'ясування його ролі у контрреволюційній організації. Той же, знов відчувши у собі сили для боротьби, не побажав іти на повідку у слідчого. Від бажаних йому показань утримався:

"Контрреволюционной деятельностью не занимался. Во-первых, надо было оправдать перед ЦК ВКП(б) и Наркоматом свое назначение директором завода, а это можно сделать только хорошей работой; во-вторых, избрание меня депутатом Верховного Совета СССР могло произойти только при хороших показателях работы завода, подтверждаю это фактами"⁸.

Факти ж засвідчували таке: з 1-го вересня 1937 року по 1-е вересня 1938 року, коли Чумичев був директором, завод здав Наркомату шляхів 768 паровозів – на 65 більше, ніж передбачалося програмою 1938 року. Тривало виробництво надпотужних паровозів "ФД" та "ИС", був побудований надшвидкісний локомотив "2-3-2"⁹.

"После такого показания нужно было только сходить на завод и убедить-ся в правдивости показания Чумичева и, убедившись в том, что это именно так, освободить Чумичева из-под стражи.

Сквірський же поступив інакше – раз фальсифікувати, так фальсифікувати до кінця. І з цією метою Сквірський створив "експертизу", дав їй примірно наступну установку: "Идите в печь завод к сидящему там моему другу Карикову, поищите и возьмите от него сведения: не было ли каких аварий на заводе. Но, смотрите, не берите ни в коем случае сведения о положительной стороне работы завода". Експерт Любимов, було, попытався возражать против этого, но Сквірський показав Любимову внутрєнність своєї кобури – і тут Любимов сразу понял, в чем дело. Так мне заявили эксперты Гуцаленко и Любимов.

В результате такого "руководства" работой экспертов был добыт акт, ничуть не отражающий действительного положения вещей на заводе. Этот акт целиком опрокинут дополнительными материалами"¹⁰.

До речі, на пусту фікцію, імітацію додержання законності перетворювалося тоді проведення "експертиз" і щодо інших заводчан, звинувачуваних у шпигунських і шкідницьких діях. Зокрема, в ході розгляду справи лаборантки металографічної лабораторії Ю.Г.Гришук "експертів" зобов'язали не перевіряти правильність висунутих звинувачень, а "підтвердити підривно діяльність". Експерти "постаралися", і 20 жовтня 1938 року, майже тоді ж, коли утворювалася аналогічна комісія по Чумичеву, Гришук винесли смертний вирок.

Безсумнівно, таке ж покарання чекало й на Чумичева. І цілком імовірно здається припущення, що врятували колишнього директора виграні ним у слідства кілька тижнів чи навіть днів, а скоріш за все – один той день, коли він приголомшив своїх звинувачів останнім рядком своєї безпрецедентної заяви.

Чумичев здобув важку перемогу у виснажливому інтелектуальному поєдинку із своїм слідчим. Останній, до речі, був на боці тих співробітників облуправління НКВС, які не тільки

Заводська газета «Октябрьский гудок» і обласне радіо першими в горіде і області назвали імена своїх земляків — 158 труженників локомотивного заводу (ныне холдинговой компании «Лугансктепловоз»), репресированных и реабилитированных сегодняшний день.

Прошло время. После поисков в областном архиве и в редакции книги «Реабилитированы историей» при

Закруткин Николай. Николович — слесарь.
Зейдлер-Кельнер Паулина Фердянадовна — копи-ровальщица конструкторского бюро.
Земков Иван Николаевич — рабочий кузнечно-прессового цеха.
Бернышкин Михаил Павлович — сменыный инженер старо-котельного цеха.
Закеев Михаил Васильевич — начальник металлургического цеха.

Назовем поименно

Луганском областном стали известны имена еще 45 заводчан. Называем их:
Александров Владимир Иванович — рабочий.
Алещенко Николай Семенович — рабочий.
Аль Яков Иоганнович — заместитель начальника ремонтно-восстановительного цеха.
Белхеров Яков Григорьевич — заместитель главного инженера котельного

Зинченко Дмитрий Петрович — токарь.
Иванов-Галкин Николай Иванович — рабочий газо-генераторной станции новосталелитейного цеха.
Казычков Михаил Матвеевич — чернорабочий новопаровозного цеха.
Кравцов Иван Федорович — кладовщик.
Кравчук Петр Васильевич — рабочий.

Реабилитированные заводчане

Стали известны имена еще 17 паровозостроителей, незаконно репрессированных в годы политического террора. В результате продолжающейся работы областной комиссии по реабилитации

электрик; Прокопенко Иван Никитович, строгальщик; Пруцаков Василий Яковлевич, портной завода; Птара, машинский Константин Михайлович, бухгалтер модельного цеха; Пушина Артем Афанасьевич, сторож паровоз-

СПИСОК ДОПОЛНЯЕТСЯ

Благодаря Закону Украины «О реабилитации жертв политических репрессий на Украине», принятому 17 августа 1991 года, 10 лет тому назад, стали известны нам еще 24 репрессированных и реабилитированных

Иванович — приемщик ОТК, Рунг Вольдемар Иоганнович — мастер прокатного цеха, Рунге Вилли Августович — начальник участка инструментального цеха, Русецкий Александр Амвросиевич — рабочий.

З початком реалізації положень Закону України від 11 квітня 1991 року в області зріс інтерес до теми політичних репресій і процесу реабілітації, активізувалася робота по відновленню справедливості щодо осіб, які постраждали від свавлля. Вагомий вклад у цю справу вносили, зокрема, газета "Октябрьский гудок" холдингової компанії "Лугансктепловоз". На сторінках видання вже кілька років поспіль друкуються прізвища паровозобудівників, які зазнавали незаконних переслідувань і покарань за часів індустріалізації та в наступні роки. В такий спосіб чесне ім'я і гідність повернені вже сотням колишніх трудівників підприємства. Вище наведені фрагменти публікацій, вміщених у газеті за 26 липня 1990, 23 квітня і 3 липня 2001 років.

практично самі не вдавалися до силових методів при допитах, але й наважувалися інколи відкрито говорити у своєму середовищі про їх неприпустимість.

Що ж до епізоду з кобурою, то він міг бути просто ефектним театральним жестом, свідченням розуміння Сківрським того, як небезпечно було тоді в органах здаватися "білою вороною".

Свою постанову бригадний комісар Николаєв закінчив таким висновком:

"Дело Чумичева Николая Семеновича производством прекратить. Находящегося в заключении во внутренней тюрьме УНКВД по Ворошиловградской области Чумичева из-под стражи немедленно освободить" ¹¹.

В.МИХАЙ.ЛИЧЕНКО,
заслужений журналіст України.

¹ Реабілітований у 1941 р. У роки Великої Вітчизняної війни – секретар Ворошиловградського підпільного обкому партії. У 1967-1975 рр. – перший заступник голови Президії Верховної Ради УРСР.

² Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 780-р., т. 4, арк.15.

³ Там само, т. 6, арк. 315.

⁴ Там само, спр. 11500-р., т. 2, арк. 5.

⁵ Там само, спр. 780-р., т. 6, арк. 315.

⁶ Там само.

⁷ Там само, т. 7, арк. 217.

⁸ Там само, т. 6, арк. 317.

⁹ Там само.

¹⁰ Там само, спр. 11500-р., т.1, арк. 29.

¹¹ Там само, спр. 780-р., т. 6, арк. 319"а".

1937-1938. Роки великого терору

Потрібно, як правильно вказує ЦК, щоб невід'ємною якістю кожного більшовика стало вміння розпізнати ворога...

Запропонувати всім парторганізаціям на чергових партзборах обговорити передову статтю газети "Правда" — "Уміти розпізнати ворога".

З протоколів засідань бюро Ворошиловградського міськпарткому від 7 і 9 серпня 1937 року.

Політичним кредо режиму в 30-ті роки стала теза Сталіна про загострення класової боротьби в міру успіхів соціалістичного будівництва.

Наслідком такої політики були масові репресії 1937-1938 років.

Історія України
XX століття. –
Луганськ, 1996.

В архівах зберігається понад 12 тисяч справ політичного характеру, що вершилися проти мешканців Луганщини у 1937-1938 роках.

Кількість арештованих за звинуваченням у контрреволюційних злочинах збільшилась у 1937 році порівняно з 1936 роком більш ніж у десять разів!

М.С.Хрушов

У так звану „годину пік” на Луганщині зазнали репресій 12929 чоловік, з них 7089 – у 1937 р. і 5840 – у 1938 р. Українців серед них було 7600 (58,5 відсотка), росіян - 4900 (37,9 відсотка). Далі йшли німці й поляки. Переважали робітники – 8500 (69 відсотків) і колгоспники – 1400 (11 відсотків). Частка інженерно-технічних працівників – 0,5 відсотка.

Кількість репресованих почала стрімко зростати з другої половини тридцять сьомого. Динаміку процесу відбивають дані по найбільшому підприємству регіону – Луганському паровозобудівному заводу ім. Жовтневої революції. Якщо в січні було заарештовано троє заводчан, то у вересні вже 21, у жовтні 38, у листопаді 69... Така ж картина спостерігалася й по інших трудових колективах Луганщини, в цілому по Україні.

До розстрілу, позбавлення волі на тривалі строки, як і в попередні роки, засуджувалися переважно люди віком від 30 до 50 років.

Після 1938 року масштаби репресій пішли на спад (у 1939-му було заарештовано 321 чоловіка, у 1940-му – 176). Та період відносного спокою виявився недовгим – почалася Велика Вітчизняна війна.

ЛУГАНСЬКА "ТРІЙКА" ПОЧИНАЛА З РОЗСТРІЛІВ

ХРОНІКА ПЕРШИХ ДЕСЯТИ ЗАСІДАнь

Із загальної кількості наших земляків, які зазнали переслідувань за політичними мотивами (більш як 30 тисяч), майже половина припадає на два роки – 1937-й і 1938-й. В історію вони увійшли як час "піку репресій". Багаторазове зростання числа притягнутих тоді до відповідальності стало, зокрема, відповідно чекістів на виступ першого секретаря Донецького обкому партії Е.К.Прамнека на пленумі обкому 2 серпня тридцять сьомого року. "Контрреволюційні організації викриті і розтрощені, – наголошував партійний лідер. – Але вороги спіймані не всі. І завдання органів НКВС і всієї парторганізації – добивати ворогів, які ще залишилися і затаїлися".

У вересні 1938 року, невдовзі після надання Луганщині статусу області, тут була утворена і приступила до роботи регіональна "трійка". Діяла невтомно і безпощадно.

Документ № 1

9 вересня 1938 р.

Дело № 18378 Краснодарского р[ай]о[тдела] НКВД по обв[инению] ФОМИНА Макара Даниловича, 46-ти лет, урож[енца] хут[ора] Б[ольшой] Суходол¹ Краснодарского р[ай]она.[...] Являясь участником к[онтр]р[еволюционной] повстанческой организации и работая завхозом в колхозе им.Буденного, вывел из строя 32 шт[уки] скота путем умышленного плохого кормления.

ФОМИНА Макара Даниловича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать².

Документ № 2

10 вересня 1938 р.

Дело № 157572 Сергоровской Межрайследгруппы по обв[инению] ГОНЧАРОВА Григория Михайловича, 1909 г.р., урож[енца] с. Романовка, Белодуцкого р[ай]она³, из кулаков, дважды был судим, уголовник. [...] Работая на шахте № 1-2 "Горская" треста "Первомайскуголь", весной 1938 г. умышленно вывел из строя электросверло, получился простой 3 часа и потеря 40 тонн добычи.

ГОНЧАРОВА Григория Михайловича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать⁴.

Документ № 3

10 вересня 1938 р.

Дело № 112787 Краснолучской Межрайследгруппы по обвинению СКИДАН Даниила Дмитриевича, 1904 г.р., урож[енца] с. Н[ово]павловка Краснолучского р[ай]она⁵. Раскулачен. Проводил активную к[онтр]р[еволюционную] [...] деятельность. [...]

СКИДАН Даниила Дмитриевича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать⁶.

Документ № 4

10 вересня 1938 р.

Дело № 89240 Ворошиловского г[ор]о[тдела] НКВД по обв[инению] НЕЙМАН Кузьмы Петровича, 1899 г.р., урож[енца] с. Наушевата Сергоровского р[ай]она⁷. Раскулачен. По показаниям [...] агент немецкой разведки. [...] Вел активную контрреволюционную агитацию, резко критикуя новую Конституцию и компрометируя в контрреволюционном духе тов. Сталина.

НЕЙМАН Кузьму Петровича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать⁸.

Документ № 5

13 вересня 1938 р.

Дело № 110965 Краснолучского горотдела НКВД по обвинению ЦИПИНЮКА Абрама Леонтьевича, 1905 года рождения. Происходит из семьи кустика, имеет брата, проживающего в Америке. Обвиняется в том, что является активным участником к[онтр]р[еволюционной] анархо-синдикалистской организации, группировал вокруг себя антисоветский элемент, клеветал на руководителей партии и правительства.

ЦИПИНЮКА Абрама Леонтьевича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать⁹.

<u>ПРОТОКОЛ № 1.</u>	
ВАСЕДАННЯ ТРОЙКИ УНКВД по ВОРОШИЛЛОВГРАДСКОЙ ВЛАСТИ.	
<u>от 9-го сентября 1938 г.</u>	
ПРЕДСЕДАТЕЛЬ тов. ЧИСТОВ.	
Ч Л Е Н Ы : Т.Т. ЛЮБАВИН НОШЕНКО	
СЕКРЕТАРЬ: Т. ПОПОВ.	
О С Л У Ш А Л И :	П О С Т А Н О В И Л И :
<p>Дело № 12677/38-С. Стенная Гавриловича Степана, по обвин. ДАДЫКА Ефрема Дмитриевича, 1918 г.р. урож. хут. Лосева, Кузнецкого р-на, Харьковской области, из колхоза, в 1931 г. раскулачен. Работая электрослесарем на шахте № 1/2 "Горская", Треста "Первомуголь", проводил диверсионно-вредительскую работу, а именно: 5/II-33 г. с вредительской целью, вывел из строя электромашину, которая проработала 2 часа, потеряв добычу 45 тонн. 10/II-33 г. умышленно вывел из строя подземный трансформатор и одно электросверло, участок проработал 7 часов, потеря добычи, выражается в 85 тонн, и т.д.</p>	
<p style="text-align: right;">ДАДЫКА Ефрема Дмитриевича - РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать.</p>	
<p>ПРЕДСЕДАТЕЛЬ /ЧИСТОВ/</p> <p>Ч Л Е Н Ы : /ЛЮБАВИН/ /НОШЕНКО/</p> <p>С Е К Р Е Т А РЬ /ПОПОВ/-</p>	
<p style="text-align: center;">Ширина 14 см. Ширина 10 см.</p>	

До складу луганської "трійки", що розпочала свою роботу 8 вересня 1938 року, входили начальник обласного управління НКВС О.О.Чистов (голова), перший секретар обкому партії П.М.Любавін, прокурор області П.Х.Ношен-ко. Та вже через кілька днів Чистова змінив ставленик союзнаго наркома внутрішніх справ М.І.Єжова капітан держбезпеки Г.І.Коркунов. Трохи пізніше місце Любавіна і в складі карального органу, і в кабінеті першого секретаря обкому КП(б) України посів М.Г. Квасов.

Персональний склад "трійки", які характер ухвалюваних нею вироків, засвідчував надзвичайну важливість, що надавалась того часу боротьбі із справжніми і удаваними політичними противниками тоталітарного режиму.

На перших десяти засіданнях "трійка" розглянула 1226 справ (частина рішень наводиться). І за всіма винесла однаковий вирок: "Розстріляти, майно конфіскувати". В числі репресованих – 1224 чоловіка і дві жінки.

Свої розгонисті підписи під вироками, які попервах санкціонували льоровими олівцями – черво-

Фрагмент першої сторінки протоколу №1.
Підписи членів "трійки".
ним і синім. За кожним таким підписом – сотні і сотні неправедно репресованих земляків.

Документ № 6

14 вересня 1938 р.

Дело № 94418 Старобельской Межрайследгруппы по обвинению ДАДЫКА Ефрема Дмитриевича, 1885 г.р., урож[енца] с. Н[ово]павловка Краснолущского р[айо]на. [...] Среди населения проводил к[онтр]р[еволюционн]ую деятельность, направленную против партии и правительства. Работая бухгалтером в колхозе им. Кирова, с вредительской целью умышленно запутывал учет трудодней колхозников.

ДАДЫКА Ефрема Дмитриевича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать¹⁰.

Документ № 7

15 вересня 1938 р.

Дело № 95581 Ворошиловградской Межрайследгруппы по обв[инению] ДЕРКАЧЕВА Трофима Никитовича, 1908 г.р., урож[енца] с. Бирюково Свердловского р[айо]на¹¹. Являлся участником к[онтр]р[еволюционной] диверсионной группы, существовавшей в Бирюковской МТС. Проводил вредительство в ремонте с[ель]х[оз]инвентаря. Подготавливал диверсионные акты.

ДЕРКАЧЕВА Трофима Никитовича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать¹².

Документ № 8

17 вересня 1938 р.

Дело № 127064 УНКВД по Ворошиловградской обл[асти] по обв[инению] КУШНАРЕНКО Алексея Петровича, 1905 г.р., урож[енца] с. Приволье Кагановичского р[айо]на¹³. Приемный сын кулака. Являлся одним из руководителей шпионско-диверсионной организации (румынской).

КУШНАРЕНКО Алексея Петровича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать¹⁴.

Документ № 9

20 вересня 1938 р.

Дело № 118744 Ворошиловского г[ор]о[тдела] НКВД по обвинению СЕРЕБРЯНСКОГО Илья Ивановича, 1890 г.р., урож[енца] с. Бунчуковка Белокуракинского р[айо]на. Раскулачен в 1929 г. На протяжении долгого времени проводил активную к[онтр]р[еволюционную] агитацию. Работая сапожником, умышленно портил кожевенный материал.

СЕРЕБРЯНСКОГО Илью Ивановича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать¹⁵.

Документ № 10

27 вересня 1938 р.

Дело № 118048 Серговской Межрайследгруппы по обв[инению] ЛЕВЧЕНКО Григория Ивановича, 1914 г.р., урож[енца] села М[ало]александровка Сахновщанского р[айо]на Харьковской области. [...] Работая пом[ощником] врубмашиниста шахты № 1-бис "Криворожье"¹⁷, проводил вредительские действия по отношению врубмашины, а также проводил активную антисоветскую агитацию.

ЛЕВЧЕНКО Григория Ивановича – РАССТРЕЛЯТЬ, имущество конфисковать¹⁸.

¹ Нині село Великий Суходіл.

² Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот.1, пор. № 102, арк. 18.

³ Нині Білокуракиньського району.

⁴ Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот.1, пор. № 111, арк. 20.

⁵ Нині м. Міусинськ Краснолуцької міськради.

⁶ Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот. 3, пор. № 7, арк. 2.

⁷ Нині с. Березівське Попаснянського району.

⁸ Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот. 5, пор. № 58, арк. 11.

⁹ Там само, пор. № 115, арк. 21.

¹⁰ Там само, прот. 7, пор. № 119, арк. 20.

¹¹ Нині смт Бірюкове Свердловської міськради.

¹² Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот. 7, пор. № 226, арк. 37.

¹³ Нині м. Привілля Лисичанської міськради.

¹⁴ Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот. 8, пор. № 84, арк. 15.

¹⁵ Там само, прот. 10, пор. № 68, арк.12.

¹⁶ Так у документі. Правильно – Сахновщинського району.

¹⁷ Місто Брянка.

¹⁸ Архів УСБУ в Луганській обл., ф. 51, оп. 4, прот. 4, пор. № 59, арк. 12.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

Перше своє засідання луганська "трійка" провела 9-го вересня – було розглянуто 131 справу. Наступного дня засідали тричі, вирішувалася відповідно доля 123, 40 і 87 звинувачуваних. Подальшими "робочими днями" стали 15-го, 17-го, 20-го і 27 вересня.

Справи розглядалися не індивідуально, а списками, без представників органів суду і прокуратури, без самих звинувачуваних. Швидко, як на конвеєрі, штампувалися стандартні вирoki.

Найбільше "антирадянщиків" виявляла "трійка" у ключовій для регіону галузі промисловості – вугільній. Окрім названих вище шахтарів Г.М.Гончарова і Г.І.Левченка (документи № 2,10), за її вирокami наклали життям гірники І.Ф.Ковальов та І.Ф.Макаров. Перший, працюючи на перевальській шахті № 9, нібито халатно ставився до нагляду за вентиляційними установками, другий (шахта № 3, м. Краснодон) "навмисне" спалив мотор. Усі четверо – з тих вихідців із села, які в роки колективізації подалися в міста і робітничі селища Донбасу. Не маючи жодних професійних навичок, вони на перших порах просто не могли не допускати прикрих помилок у роботі. Та навіть найдрібніші з них кваліфікувалися як "терористичні акти".

Викривали "герористів" та "шкідників" і на селі. Робити це було не важко: чимало колгоспів одразу ж після утворення почали шкутильгати на обидві ноги. Через відсутність у людей стимулів до праці і невміле керівництво у колективних господарствах знижувалися врожаї, занепадало тваринництво. За "винних", як і на промислових підприємствах, слугували безправні виконавці директив, які щедро надходили від місцевих властей.

У колишньому колгоспі ім. Будьонного Краснодонського району стала загибель худоби через нестачу кормів. Та поточний момент вимагав політичного обґрунтування. Отож і з'явився на офіційному папері звинувачення завгоспа М.Д.Фоміна у "навмисне поганому годуванні" (документ № 1). Такими ж "білими нитками" були шиті справи сотень інших селян, у тому числі колгоспника сільгоспартілі ім.Менжинського (село Малоіванівка Перевальського району) В.М.Решетняка, мешканця села Лиман Старобільського району І.І.Колесникова,

бездоказово звинувачуваних у контрреволюційних поглядах та діях і засуджених "трійкою" до розстрілу.

За "компрометацію у контрреволюційному дусі тов. Сталіна", "наклепи на керівників партії і уряду" були засуджені до вищої міри покарання і страчені "вороги народу" мешканець м. Перевальська К.П.Нейман (документ № 4) та бухгалтер заводу ім. Петровського (м. Петровське Краснолуцької міськради) А.Л.Ципинюк (документ № 5).

"Успішно" велося полювання на "шпигунів". В особі вахтера Петровського заводу №59 (Краснолуцька міськрада) Т.Г.Каверіна пильні чекістські очі угледіли резидента фінської розвідки. Робітника Лисичанського заводу "Донсода" С.А.Ординського звинуватили в тому, що "видавав державні таємниці" польським спецслужбам. Один за одним "викривалися" агенти й інших розвідок – англійської, італійської, бельгійської, японської... В керівники румунської шпигунської організації був "зарахований" мешканець села Новоіванівка Попаснянського району О.П.Кушнарєнко (документ № 8).

Чималі групи розстріляних становили рядові працівники, на яких безпідставно перекладалися обумовлені суто об'єктивними причинами труднощі, упущення і недоліки в роботі промислових підприємств, колгоспів та радгоспів. Знаходили "стрілочників" і серед представників цієї "невдахи-професії". 26 вересня 1938 року був розстріляний "за шкідницькі дії" мешканець Краснодона, стрілочник станції Ярмонкіно Г.І.Єдаменко.

Серйозних кадрових втрат зазнали у 1937-1938 роках педагогічний і сільськогосподарський інститути, технікуми, школи фабрично-заводського навчання, загальноосвітні школи. Багатьох "ворогів" було виявлено тоді й серед продавців крамниць, сторожів, кучерів, пічників, чистильників взуття і навіть... асенізаторів.

Якщо у 1935-1936 роках на Луганщині було репресовано 1100 чоловік, то за наступні два роки в десять разів більше – понад 12 тисяч. З них майже половину було розстріляно. "Година пік" зняла з людської ниви Луганщини страшний "урожай".

ЛУГАНСЬКИЙ ФРАГМЕНТ НАРКОМІВСЬКОЇ ЧИСТКИ У СЛУЖБОВИХ КАБІНЕТАХ УДБ НКВС

У 30-х роках, коли маховик сталінських репресій набував дедалі швидших обертів, в радянському суспільстві не було таких верств, в яких би всевидяче око Управління державної безпеки Наркомату внутрішніх справ не назорювало так званих "ворогів народу". Їх щодня виявляли на промислових підприємствах і в наукових закладах, у колгоспах і установах культури, в партійних і радянських органах, у найвищих урядових колах союзних республік і на безлюдних, забутих Богом глухих залізничних полустанках.

Кількість тих, кого заарештовували тієї пори за різного роду надуманими звинуваченнями, зростала з місяця в місяць у геометричній прогресії.

Грунтового очищення від "зрадників і шпигунів" зазнали тоді навіть самі карні структури. Протягом 1936-1940 років були звинувачені у різного роду злочинах і увільнені з органів ГУДБ/УДБ тисячі оперативних працівників¹.

Не обійшли чистки й Управління НКВС по Луганській області.

Типова для того часу картина репресій відтворена у документальній оповіді, що подається нижче.

Г.С.ДОВНАР

ПЕРЕВЕРНУТА ПІРАМІДА

Миколу Федоровича Латишева заарештували 14 липня 1938 року. Дні ув'язнення в Луганській тюрмі тягнулися невимовно повільно. Один... п'ять... десять... п'ятнадцять...

На перший допит повели 1 серпня. Всадили за стіл з отворами для рук, вигаданими для того, щоб не тільки сковувати рухи, але й пригнічувати морально. А втім, того разу обійшлося без подібного приниження.

Навпроти, за іншим столом, сіли слідчі – лейтенант держбезпеки Соколов і сержант Пекарев. Соколов розгорнув папку із справою Латишева і почав вибірково читати:

"Латишев Микола Федорович, колишній начальник житлово-комунального управління Луганської області, член партії есерів з 1905 по 1918 рік... Проліз у партію більшовиків з метою ведення в ній підривної роботи... Звинувачується у злочинах за статтями 54-2, 54-8, 54-11 Карного Кодексу УРСР, які знайшли свій вияв у тому, що звинувачуваний є активним учасником правотроцькістської контрреволюційної організації..."

Створював військово-повстанські загони для боротьби з Радянською владою... Займався вербуванням до такої організації нових членів..."²

Латишев слухав з невимовним подивом і острахом.

– Визнаєте себе винним у цих злочинах?

– Жахливо... Неймовірно...

– Відповідайте на запитання. Визнаєте себе винним?

– Не визнаю. Це ж суцільний наклеп!

– Розповідайте про все з самого початку, – гнув свою лінію слідчий. – Розкривайте своє антирадянське нутро чесно, без утаювання. Тільки в цьому разі ви можете сподіватися на пом'якшення своєї провини, яка заслугує вищої міри покарання.

В приміщенні запанувала гнітюча тиша.

...Микола Федорович почав розповідь з 1905 року, коли під впливом революційної хвилі вступив до партії соціал-революціонерів, що, як і РСДРП, боролася проти царського самодержавства.

Після придушення революції, на початку 1906 року, його засудили до трьох років ув'язнення у фортеці. Був звільнений наприкінці 1908-го. А через чотири місяці – знов арешт і заслання до Сибіру.

Вийшов на волю у 1912 році й тоді ж приїхав до Луганська, влаштувався на паровозобудівний завод. Тут набирав сили робітничий рух, і він не міг залишитися осторонь. Примкнув до більшовиків, що були близькі йому за духом і переконаннями. В 1917 році організував перший робітничий соціалістичний загін. З часом, при поході 5-ї армії Ворошилова від Луганська до Царицина, був обраний командиром 2-го соціалістичного робітничого загону. Його місце було в одному вагоні з К.Є.Ворошиловим.

Луганський гарт тоді багато значив. В цьому ще раз Микола Федорович переконався на Царинському фронті. Підшуковуючи кандидатуру організатора роботи ВЧК в Астрахані, Й.В.Сталін зробив вибір, в якому не помилився: Латишев! А в кінці березня дев'ятнадцятого – нове призначення: помічником командира Особливого корпусу військ Всеукраїнської Надзвичайної комісії. В лютому 1920-го за наказом Ф.Е.Дзержинського прийняв повноваження начальника Київського сектора військ внутрішньої охорони РРФСР...

Пізніше, в тому ж 20-му році, Латишев перейшов на господарську роботу. Протягом 10 років обіймав ряд відповідальних посад у системі Робітничо-селянської інспекції (Робселін), у Наркоматі фінансів.

Тут Соколов обірвав Латишева:

– Ближче до справи. З ким ви боролися проти радянської влади? Чи відомі вам прізвища таких діячів, як Ляпін Зіновій, Богиня, Богданов, Шелковий, Максименко?

Всіх цих людей Латишев добре знав. І цього не заперечував, охарактеризував їх як активних борців проти білого козацтва, білогвардійців, як героїчних захисників Луганська від денікінців у 1919 році. Як людей, що гідно посідають у місті відповідальні партійні й радянські пости...

Через кілька днів Соколов і Пекарев пред'явили Латишеву "протокол" його допиту – 50 сторінок машинопису і запропонували поставити підпис під кожною його сторінкою.

Латишев почав читати, зосереджуючи увагу на головних моментах: "... Революцію я зустрів вороже, оскільки виступав проти більшовиків... Потім перейшов на їх сторону і в 1918 році вступив у партію більшовиків... Утаїв те, що був есером..."

Одержавши партквиток, я назавжди лишився ворогом партії. Протягом 20 років партквиток був для мене ширмою у боротьбі з партією.

З а п и т а н н я. Коли вступили до правотроцькістської організації?

В і д п о в і д ь. Ненависть до радянської влади штовхнула мене на це... Я дворушничав, а мене висували на відповідальні пости..."³ Микола Федорович різко відштовхнув від себе папери:

– Ні, не можу читати таку страхітливу брехню...

Пекарев розмахнувся й вдарив Латишева в щелепу. З такою силою, що той вилетів з-за столу й розтягнувся на підлозі.

– Ще додати? Чи будеш читати далі?

Латишев з трудом піднявся, сів за стіл. І тільки тут зрозумів: потрапив у безвихідь. Продовжив читати:

"З а п и т а н н я. Чим викликаний ваш переїзд до Луганська у 1937 році?

В і д п о в і д ь. Коли мене запросили до Луганська в 1935 році, ми з Максименком (начальник консусправління облземвідділу. – Авт.) у відвертих розмовах вирішили, що треба робити другу революцію..."

Наприкінці грудня Богиня запросив мене зустрічатися Новий рік у складі партійно-радянського активу... Відкликавши мене у бій, Богиня запропонував мені вступити до троцькістської організації і повідомив про весь її керівний склад.

... При організації був військовий повстанський штаб, начальником якого був Максименко. Мені запропонували... теж увійти до цього штабу і дати завдання організувати і очолити повстанський загін. Я охоче погодився.

Готувалося повстання. У місті й в цілому на Луганщині було вже кілька таких повстанських загонів.

З а п и т а н н я. А де ви сподівалися роздобути зброю, патрони?

В і д п о в і д ь. Основною нашою базою для одержання зброї був 240-й територіальний полк Червоної Армії, який базувався у Ворошиловграді. А за постачання патронами відповідав помічник директора патронного заводу Ходос. Крім того, сам директор заводу Шелковий і секретар парткому Стеценко теж були членами організації...

Безпосереднє керівництво організацією здійснювали секретар міськкому партії Терехов, 2-й секретар Логвинов, голова міськради Богиня і Максименко.

План повстання був розроблений до деталей...

38-й рік мав стати вирішальним..."⁴

Приведене вище – тільки частина того сфальсифікованого протоколу, в якому огульно, без будь-яких обґрунтувань, окрім самого Латишева, звинувачувалися у найтяжчих злочинах десятки керівних працівників регіону.

Колишній начальник УНКВС по Луганській області Коркунов, призначений на таку високу посаду при наркомі Єжові, та його найближчі підлеглі від кожного допитуваного вибивали відомості про "спільників", а від тих, після арешту, вимагали того ж самого. От і росла зловісна "піраміда", щось на зразок перевернутого символу з верещагінського "Апофеозу..."

– Підписуй, – підсунув до Латишева протокол і ручку Соколов.

– Жартуйте? Адже все це ваша вигадка – од першого й до останнього слова!

Та жартами там і не пахло.

Соколов і Пекарев повели Латишева у підвал, в похмуру кімнату без жодного віконця. Взяли в руки довгі міцні ніжки від стільців, і тієї ж миті на плечі, сідницю, литки Миколи Федоровича посилалися удари. Били, доки не впав, знепритомнівши...

До свідомості приходив довгих два тижні. Нестерпно боліли хребет, нирки, сочилися гноем численні рани. І ніякої медичної допомоги.

Навідувався один лише Пекарев. Щоразу запитував:

– Ну що, одумався? Підпишеш?

Латишев кріпився.

Та ось одного дня Пекарев показав йому кілька протоколів, немов дві краплини води схожих на той, від якого він так наполегливо відхрещувався. Під усіма ними стояли підписи підслідних, у тому числі й добре знайомий Миколі Федоровичу підпис секретаря міськкому партії Шаца.

– Вони підписали й можуть сподіватися на пом'якшення вироку. А ти сам підводиш себе до вищої міри, – прокоментував ситуацію Пекарев.

Латишев зрозумів: його загнали у кут, з якого немає прийняттого виходу. Або заб'ють до смерті, або...

19 серпня Микола Федорович підписав усі 50 сторінок протоколу. Плекав надію, що йому збережуть життя. А там, можливо, усьому цьому незаконно буде покладено край. В усьому розберуться, і він буде звільнений.

Та надія виявилася марною.

Того ж дня за завданням Коркунова на підставі підписаного Латишевим протоколу творився проект постанови:

"м.Ворошиловград, вересня 19 дня 1938 р.

Я, оперуповноважений 1-го відділення 4-го відділу УДБ УНКВС по Ворошиловградській області Куниця, розглянувши слідчу справу по звинуваченню Латишева М.Ф. за ст.ст. 54-6, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР, знайшов:

за вказаною справою, окрім уже заарештованих учасників антирадянської правотроцькістської організації, серед яких: Богиня, Любарський, Циганков, Сафонов, Гудков, Максименко, Шац, Підгорний, Богданов, Пивоваров, Третьяков, Капустін, Крицький, Стеценко, Литвинов, Жабко, Котелець, Ходос, Терехов, Логвинов, Епштейн, Лалакова, Дзедзиць, Іванов, Меркулов, Іткіс, Нагих, проходять також як учасники правотроцькістської організації особи, щодо яких необхідно виділити матеріали в окреме слідство і які підлягають арешту:

Митрофанов, Гусарев, Цитович, Придорожко, Мусько, Щербаков, Машаров, Попов, Долгальов, Осипенко, Зверев, Алексєєв (Кум), Скаунов, Скопіс, Ляпін, Шаліро, Шеремет, Сотников, Сила, Блиннов, Іногородських, Великих, Федоров, Винокуров, Краснощоків, Солдаткін, Шелковий, Мамушев, Чумичев, Принц, Забіякін, Зуєв, Петраков..."⁵

Як видно з наведених списків, "робота" в облуправлінні НКВС вирувала. Її виконавці вдавалися до найжорстокіших тортур, аби мати якомога більше "зізнань" підслідних. І от вже поповзли містом чутки, що в тюрмі після бузувірських катувань померли В.М. Максименко і завідуючий облфінвідділом Й.А.Епштейн.

Рідні сотень луганчан, заарештованих "за політику", весь час перебували в тривожному очікуванні.

Суд над Латишевим відбувся 10 квітня 1939 року, тривав 40 хвилин. Вирок був коротким і суворим:

"Латишева Миколу Федоровича піддати вищій мірі кримінального покарання: розстрілу з конфіскацією особисто йому належного майна"⁶.

4 січня 1940 року від голови Військового трибуналу Харківського військового округу М'ясникова надійшла доповідна записка:

"Вирок щодо засудженого Латишева Миколи Федоровича сього числа, 28 липня 1939 року, виконано"⁷.

Тим часом сигнали про нелюдське поводження з в'язнями Луганської тюрми дійшли до Києва і Москви. Вони збігалися у часі з арештом і розстрілом тодішнього наркома внутрішніх справ Союзу РСР М.І.Єжова – головного ініціатора ведення справи про міфічну всесоюзну троцькістську організацію. В основі ж усього того лежала далекоюсяжна політична гра, яку вів Сталін. Генсек уже розправився і з членами ЦК партії, і з делегатами XVII партз'їзду, в яких вбачав пряму загрозу своєму перебуванню при владі. І ось тепер – новий хід, розрахований на те, щоб виглядати в очах народу "великим борцем за торжество справедливості".

У березні 1940 року до міста на Лугані для перевірки стану справ в облуправлінні НКВС прибула повноважна комісія з Харківського військового округу. Перед нею відкрилася жахлива картина беззаконня. Значна частина підслідних, звинувачуваних у приналежності до правотроцькістської організації, що, нагадаємо, існувала лише в уяві Коркунова та інших кар'єристів-притосованців, була вже розстріляна, десятки безвинних засуджені до різних строків ув'язнення.

Члени комісії у присутності місцевих слідчих почали викликати на допити звинувачуваних. Йі тоді було незаперечно доведено злочинну упередженість слідства, протиправні методи ведення допитів, фальсифікацію документів. Винні в цьому були заарештовані.

Слідство в їх справі тривало впродовж трьох місяців. Було дуже не просто довести вину звинувачуваних. Останні посилалися (і не без підстав) на те, що діяли у межах повноважень, наданих їм наркомом внутрішніх справ і особисто генсеком Сталіним. При цьому щоразу посилалися на шифровану телеграму Сталіна від 10 січня 1939 року, яка була адресована секретарям обкомів, крайкомів, ЦК нацкомпартій, наркомам внутрішніх справ союзних республік і начальникам управлінь НКВС. У телеграмі, зокрема, говорилося:

"ЦК ВКП(б) роз'яснює, що застосування фізичного впливу в практиці НКВС було допущено з 1937 р. з дозволу ЦК ВКП(б)... Відомо, що всі буржуазні розвідки застосовують фізичний вплив по відношенню до представників соціалістичного пролетаріату і при цьому застосовують його в самих огидних формах. Питається, чому соціалістична розвідка повинна бути більш гуманна по відношенню заклятих агентів буржуазії, заклятих ворогів робітничого класу і колгоспників. ЦК ВКП(б) вважає, що метод фізичного впливу повинен обов'язково застосовуватись і надалі, у вигляді виключення по відношенню явних... ворогів народу як абсолютно вірний і доцільний метод"⁸.

Та справедливість тоді врешті - решт перемогла. 24 липня 1940 року Військова колегія Верховного суду СРСР визнала Г.І.Коркунова винним у здійсненні злочину, передбаченого ст.58-7 Карного кодексу РРФСР, позбавила його спеціального звання капітана держбезпеки і засудила до вищої міри покарання – розстрілу⁹.

Інші працівники УНКВС по Ворошиловградській області, визнані винними у застосуванні незаконних методів слідства, були засуджені до різних строків позбавлення волі.

17 квітня 1957 року з Військового трибуналу Київського військового округу дружини М.Ф.Латишева Анастасії Олександрівни Латишевої було надіслано витяг з рішення від 29 грудня 1956 року про реабілітацію її чоловіка¹⁰.

¹ Свободная мысль. - 1997. - № 6. - С. 112; № 7. - С. 110-111.

² Архів УСБУ в Луганській обл., - спр. 1856-р., арк. 2.

³ Там само, арк. 17-18, 20-21.

⁴ Там само, арк. 30-32, 35, 46, 53-55, 59-60.

⁵ Там само, арк. 12.

⁶ Там само, арк. 149зв.-150.

⁷ Там само, арк. 153.

⁸ Цит. за: Реабілітовані історією. - Київ - Полтава, 1992. - С. 42-43.

⁹ Архів УСБУ в Луганській обл., - спр. 1856-р., арк. 235-236.

¹⁰ Там само, арк. 260.

КОМЕНТАР НАЧАЛЬНИКА УСБУ В ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ, ЧЛЕНА ОБЛРЕДКОЛЕГІЇ КНИГИ "РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ" У 1994-1998 РОКАХ Ю.В.ЗЕМЛЯНСЬКОГО

Спеціалістам і широкому колу читачів добре знайомі яскраві нариси письменника-луганця Геннадія Довнара, присвячені проблемі реабілітації жертв політичних репресій. Попереджаючи його "Перевернуту піраміду", здається доцільним в контексті специфіки даної теми ще раз зупинитися на деяких маловідомих фактах, типових для обстановки того часу.

Трагічні масштаби репресій 1937-38 рр. на Україні, де в результаті беззаконня були знищені видні діячі радянської держави, три маршали Радянського Союзу, інші видатні представники командного і політскладу військових округів (близько п'ятдесяті воєначальників від комдивів і вище), багато керівників партійних і радянських органів на місцях. За два роки в республіці було заарештовано понад 267 тис. громадян, 197 тис. в подальшому були засуджені, з них до вищої міри – понад 122 тисячі.

Документи свідчать, що під особистим контролем наркома М.Єжова, який виконував вказівки Й.Сталіна, органи Наркомату внутрішніх справ на Україні зміцнювалися відданими йому керівними кадрами, включаючи пізній період репресій 1937-38 рр. Так, на початку 1938 року Наркомат ВС УРСР очолив О.Успенський, злочинна діяльність якого ознаменувала черговий етап масового кривавого беззаконня в Україні. Представляв Успенського в Києві Єжов. У

своєму виступі з цього приводу він, як зазначено у книзі "Реабілітовані історією", що вийшла друком у видавництві "Рідний край" (Київ-Полтава, 1992), вказав на відсутність роботи по викриттю антирадянського підпілля. Зауваження союзного наркома лягли в основу всієї подальшої діяльності НКВС України, наркома Успенського. Він, як відомо, вимагав викриття всеукраїнських центрів контрреволюційних формувань з метою гучних кампаній і демонстрацій проведеної роботи.

Гортаючи поживклі сторінки архівних документів з вицвілими чорнилами і часто-густо затертим олівцевим текстом трагічних свідчень, порівнюючи їх з іншими матеріалами, які характеризують той період, дедалі більше переконуюешся: Донбас слід віднести до таких регіонів України, що найбільше постраждали від руйнівної "чистки". Луганщина, що бурхливо розвивалася як індустріальна, наново створена адміністративна одиниця, з її масовим стахановським рухом, "Луганбудом", формуванням потужного вуглевидобувного, металургійного, коксохімічного, машинобудівного комплексів, припливом значної кількості досвідчених спеціалістів і партрадпрацівників (багато з яких були пов'язані з С.Кіровим, С.Орджонікідзе, іншими видатними діячами з когорти майбутніх "ворогів народу", що потенційно забезпечували своїм

революційним минулим ярлики троцькістів і контрреволюціонерів) в числі перших потрапила в жорна масових сталінських репресій, які обрушилися на Україну.

В Донецькому регіоні до середини 1937 року терор був спрямований не тільки проти партрадгоспактиву, інтелігенції, але й поширювався на всі соціальні гілки і національні групи населення, став дійсно масовим. "Головні імпульси, що рухали машину смерті, йшли з центру. Сталін і його найближче оточення, – як зазначено у вміщеній у журналі "З архівів ВУЧК-ДПУ-НКВС-КДБ", № 1-2 за 1995 рік публікації "Найбільша "чистка" в Донбасі", – використовуючи слухняного Єжова (на той час вождь називав його "наш маленький Марат") та догідливого прокурора Вишинського, бездумну слухняність республіканських, обласних органів партії, НКВС та прокуратури, розкрутили маховик репресій на всю його силу".

Почалась небачена в пролетарській історії Донбасу "глибока робота по його очищенню". Поряд з "традиційними", що пустили коріння з періоду розкуркулювання і "Шахтинської справи", викриттями різного роду терористичних, антирадянських і шкідницьких угруповань фабрикувалися гучні справи "націоналістичних організацій" (в основному українських, а також німецьких – з урахуванням ряду історичних поселень колоністів), які, на думку співробітників НКВС, ставили собі за мету відокремлення України від Союзу. Достатньо було графи "українець", щоб у справі заарештованого до стандартного звинувачення "учасник контрреволюційної терористичної організації" йшло доповнення – "української націоналістичної".

Репресії досягли апогею восени 1937 та взимку 1938 рр. Складно, з огляду на ряд об'єктивних історичних обставин, дати їх реальний кількісний аналіз, оскільки значний масив даних втрачений під час евакуації в період війни. Найвні зведені цифри свідчать, що органами НКВС в області у 1937-39 рр. всього було заарештовано близько 15 тисяч чоловік. Все це робилося виключно на догоду політичним та ідеологічним вимогам влади.

З червня 1938 р. обласне УНКВС очолив капітан держбезпеки Коркунов, що прибув у Донбас за рекомендацією Єжова. При його пред-

ставленні в Луганському управлінні Успенський заявив: "Я надіслав до вас своїх висуванців, яких особисто перевірів, це люди надійні і з ними можна працювати". Тільки за один місяць (вересень) під головуванням Коркунова "трійка" УНКВС по Луганській області без достатніх на те підстав ухвалила понад тисячу смертних вироків.

В одному з рапортів до Наркомату ВС УРСР того періоду зазначається, що в липні 1938 р. в міськрайапарати були спущені так звані "ліміти", за якими "необхідно було заарештовувати 150, 200, 300 і т.д. чоловік". Норми визначалися не тільки по регіонах, але й по окремих шахтах. Сам Коркунов роз'їжджав по районах, щоб особистою участю прискорити виконання "лімітів". Зокрема, перебуваючи в Перевальському (тоді Ворошиловському) районі і переглядаючи облікові дані, наклав резолюцію про негайні арешти осіб за одним лише реагуванням (на події) або соціальним минулим. Міськрайапаратам були пред'явлені категоричні вимоги подавати щодня по 30-40 і більше довідок на арешти. Ті, хто таку вимогу не виконував, каралися. За це був увільнений з роботи і заарештований начальник Краснодонського райвідділення УНКВС Косьмін.

У "Записці по проводу" до НКВС СРСР особисто Єжову, підготовлений у липні 1938 р. наркомом Успенським в період його перебування в Луганській області, тільки щодо оборонного заводу № 60 (нині виробниче об'єднання "Луганський верстатобудівний завод") відзначалося, що "проведеною спеціальною перевіркою особового складу заводу виявлено 1400 чол. антирадянського і соціально чужого елемента, у тому числі кадрові троцькісти, меншовики, есери, дашнаки, куркулі, перебіжчики, колишні білі, діти репресованих, виключених з лав ВКП(б) тощо".

Було б хибно вважати, що чекістський апарат того періоду цілком складався з кар'єристів-фальсифікаторів, негідників та нечистих на руку людей. В Луганському УНКВС вже на кінець 1938 року склалася достатньо стійка опозиція тому, що діялося. На нарадах і партзборах лунали оцінки з приводу створеної Коркуновим та його ревними помічниками обстановки "виключного свавілля щодо обґрунтованості арештів та ведення слідства". В історичній довідці про діяльність органів держбезпеки ВЧК-КДБ кон-

статується: "Краща частина чекістської громадськості вимагала наведення порядку, додержання норм радянського законодавства в оперативній і слідчій роботі. Однак подібні звернення до керівництва тоді були марні і небезпечні – будь-яка критика знизу нещадно глушилася, а особи, які наважувалися на неї, виганялися з органів безпеки або репресувалися за надуманими звинуваченнями у зраді Батьківщини, повстанській діяльності тощо. Саме з таких співробітників НКВС і склалася цифра 20 тисяч чоловік – жертв єжовського свавілля". Тільки на кінець 1938 року масовий терор слабшає, залишаючи кривавий слід, понівечені людські долі, дітей-сиріт, які були вимушені протягом багатьох років носити тавро "нащадків ворогів народу", підірване народне господарство. До 1939 року господарський комплекс був доведений до хаотичного стану, передусім вугільна промисловість, кадри якої зазнали справжнього розгрому. На заключному етапі великої трагедії на Луганщині список жертв сталінізму поповнили імена здібних господарських керівників, відомих заслугами в справі індустріалізації країни, таких, як керуючі трестами "Свердловантрацит" – О.О.Рогов, "Донбасантрацит" – І.Й.Зубков, директори заводів ім. 20-річчя Жовтня – В.І.Таран, ім. Артема – В.К.Войнов, ім. Якубовського – А.С.Сушков та інші.

У довоєнний період політичне керівництво радянської країни неодноразово відмежовувалося від масових незаконних репресій, перекладаючи основну відповідальність за них на правоохоронні органи, передусім на НКВС, але не було зроблено навіть спроб розібратися у причинах репресій, дати їм правову оцінку, виявити справжніх винуватців беззаконня. Тільки через десять місяців після ухвалення постанови січневого (1938 р.) Пленуму ЦК ВКП(б), де були піддані засудженню факти безпідставного зарахування людей до "ворогів народу", керівники НКВС СРСР – колишній нарком Єжов та його заступник Фріновський, майже всі наркоми союзних і автономних республік та більшість начальників УНКВС країв і областей були зняті з посад, які обіймали (в подальшому заарештовані, засуджені, в основному розстріляні). Коркунов у січні 1939 р. був заарештований і невдовзі розстріляний.

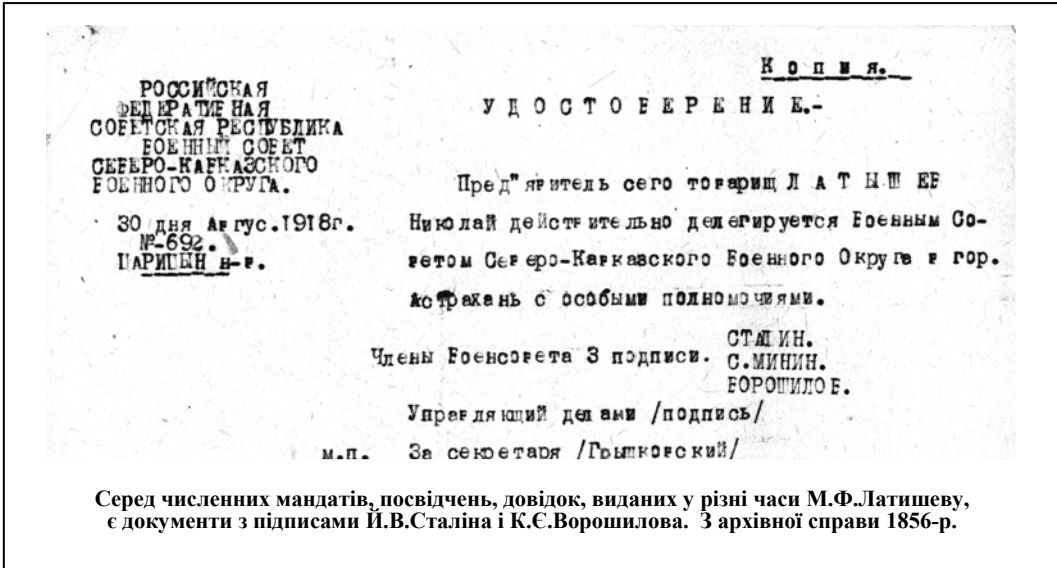
За даними Головної військової прокуратури протягом 1939-1940 років до кримінальної від-

повідальності за порушення соціалістичної законності при веденні слідства було притягнуто 2079 співробітників НКВС. Заходи, вжиті щодо відновлення законності в діяльності органів держбезпеки, сприяли значному поліпшенню слідчої і оперативної роботи. Масові репресії припинилися. Це було особливо важливо в умовах загрози агресії з боку гітлерівської Німеччини.

Однак накреслені заходи послідовно і до кінця виконані не були, оскільки залишилися основні причини порушень законності і обмеження демократії в країні, породжені культом особи Сталіна. Самі по собі рішення мали двоїстий характер, з одного боку у постановою Ради Народних Комісарів і ЦК партії та в наступних наказах НКВС схвалювалися заходи по боротьбі з "ворогами народу", а з іншого – засуджувалися методи, що застосовувалися для ведення цієї боротьби. Покарання за застосування незаконних методів ведення оперативної і слідчої роботи звалилися головним чином на місцевих працівників, які раніше сліпо виконували директиви центру. Берія і близькі до нього особи продовжували керувати органами державної безпеки, поступово зводячи нанівець раціональні моменти ухвалюваних рішень.

Як відомо, "відлига" другої половини 50-х років, потім активний процес реабілітації в кінці вісімдесятих - на початку 90-х років, нарешті, ухвалений у квітні 1991 року Закон "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" неминуче сприяли історичному поступовому процесу відновлення знехтуваної справедливості та гідних імен багатьох тисяч жертв беззаконня. На сьогоднішній день значною мірою ліквідовані "білі плями" на історичній карті масових політичних репресій.

Протягом всього цього непростого сорокарічного періоду робота по реабілітації жертв незаконних репресій для органів держбезпеки Луганщини фактично не припинялася. З часу утворення Управління СБ України в Луганській області комплекс заходів по перегляду кримінальних справ, що зберігаються в архіві УСБУ, став одним з пріоритетних напрямків у службовій діяльності. Ця робота, що має важливе політичне значення, була належним чином спланована, налагоджений суворий контроль за ходом її виконання, що дозволило організовано провести її у відносно обмежений

часовий термін. Перегляд масиву кримінальних справ був практично завершений до травня 1995 року. До моменту утворення Управління СБУ в його архіві зберігалось понад 30 тисяч справ, близько третини яких були переглянуті ще співробітниками УКДБ. Головний результат перегляду полягає в тому, що понад 30 тисяч громадян України, які стали в минулому невинними жертвами політичних репресій, були реабілітовані, з них зняті всі необґрунтовані звинувачення, відновлені гідні імена. В той же час, по переглянутих в основному воєнного періоду справах, відповідно із законом прийняті мотивовані рішення про відсутність підстав для реабілітації 4865 осіб, що проходили по них.

Паралельно з переглядом кримінальних справ була проведена важлива за значимістю і велика за обсягом робота по розгляду заяв реабілітованих та членів їх сімей, а також звернень громадян, які були насильно вивезені на примусові роботи в Німеччину і перебували в

німецькому полоні у 1941-1945 роках. Розглянуто 25920 звернень, у тому числі з питань реабілітації – 3601 і підтвердження факту перебування у фашистських концтаборах та інших місцях примусового утримання в Німеччині та інших країнах – 22319.

Незважаючи на значний потік заяв, особливо в період 1992-1994 рр., звернення громадян розглядалися оперативно і у передбачені строки. Всі законні прохання і вимоги заявників вирішувалися позитивно, у випадках відмов давалися мотивовані роз'яснення їх причин.

Нарис Г.Довнара, побудований на багатопластовому документальному зрізі, відбиваючи трагічні контрасти минулого, є важливою допомогою для розуміння й оцінки суперечливої динаміки рушійних сил і механізму репресій на Луганщині.

ПРАВОСУД ЗА МЕЖЕЮ ПРАВА

Документ № 1

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ РОБІТНИКА ШАХТИ ІМ.АРТЕМА ТРЕСТУ "ЛИСИЧАНСЬКВУГІЛЛЯ" Г.А.ЧУЧУКА

5 жовтня 1936 р.

ВОПРОС: Следствие располагает данными, что вы среди молодежи шахты им. Артема проводили контр[еволюционную] троцкистскую работу.

ОТВЕТ: Нет, никогда и ни при ком я контр[еволюционных] частушек и анекдотов не рассказывал и контр[еволюционной] деятельностью не занимался.

ВОПРОС: Вы говорите неправду. Зачитываю вам выдержку из показания рабочего Б.П.Семенюка: "Первого мая с[его] г[ода] ЧУЧУК Григорий, находясь в компании среди молодежи, пел частушки следующего содержания:

**"Огурчики соленые,
Картошка молодая,
Долой Советскую власть,
Давайте Николая!"**

Что вы можете ответить по существу показаний свидетеля?

ОТВЕТ: Нет, таких частушек я не пел и показания свидетеля отрицаю¹.

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВИДКА О.Ф.ПАЩЕНКА

7 жовтня 1936 року

ВОПРОС: Что вы можете показать о контр[еволюционной] деятельности ЧУЧУКА, проводимой среди молодежи?

ОТВЕТ: ЧУЧУК всегда среди молодежи ведет себя, как явный антисоветский элемент. Например, 1-го мая с[его] г[ода] несколько человек молодежи собрались провести вместе вечер. Присутствовавший на вечере ЧУЧУК Григорий под гармонию начал петь частушки следующего содержания:

**"Ленин играет на гармонии,
Сталин танцует гопака,
Довела нас пятилетка:
По сто грамм на едока".
"Когда Ленин умирал,
Сталину приказывал:
Чтоб он хлеба не давал
И сала не показывал" ².**

Документ № 3

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВИДКА К.М.СЕМЕНДЯЄВОЇ

10 жовтня 1936 р.

ВОПРОС: Вы слышали, чтобы ЧУЧУК на вечере рассказывал контрреволюционные частушки?

ОТВЕТ: Я не слышала³.

Документ № 4

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВИДКА Т.К.ШАЦЬКОЇ

10 жовтня 1936 р.

ВОПРОС: Вы слышали, чтобы ЧУЧУК во время вечеринки рассказывал антисоветские частушки?

ОТВЕТ: Я лично не слышала, чтобы ЧУЧУК пел антисоветские частушки⁴.

Документ № 5

З ВИРОКУ СПЕЦКОЛЕГІЇ ДОНЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ

15 листопада 1936 р.
ЧУЧУКА Григорія Антоновича на основани ст.54-10 ч.1 УК УССР подвергнуть наказанию в исправительно-трудовых лагерях в отдаленных местностях Советского Союза сроком на три (3) года⁵.

¹ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 5279-р., арк. 11, 11зв.

² Там само, арк. 19, 19зв.

³ Там само, арк. 25зв.

⁴ Там само, арк. 26зв.

⁵ Там само, арк. 53зв.

х х х

Документ № 1

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ М.Ф.КАЗИНА, СВИДКА У СПРАВІ БУХГАЛТЕРА ШАХТИ "КАРБОНІТ" (м. ЗОЛОТЕ ПЕРВОМАЙСЬКОЇ МІСЬКРАДИ) Т.М.КУРОПАТКИ¹

9 серпня 1938 р.
ВОПРОС: Что вам конкретно известно о к[онтр]р[еволюционной] деятельности Куропаткина Т.М.?²

ОТВЕТ: Работая в школе горпромуча шахты "Карбонит" бухгалтером, последний умышленно запутывал учет, с учащимися обращался очень грубо, чем самым дезорганизовывал учащихся, создавал искусственное недовольство.

Среди сотрудников, в общественных местах вел себя очень скрытно, но при частных беседах с отдельными лицами не выдерживал и проявлял большое недовольство существующим строем³.

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВИДКА А.О.МОЖАСВА

13 серпня 1938 р.
ВОПРОС: Что вам конкретно известно о вредительской и антисоветской деятельности Куропаткина Т.М.?

ОТВЕТ: Работая в школе горпромуча шахты "Карбонит" в качестве бухгалтера, Куропаткин умышленно запутывал учет, с учащимися обращался очень грубо, чем самым создавал искусственное недовольство среди учащихся, дезорганизуя этим самым работу.

Среди сотрудников, в общественных местах вел себя очень скромно, но при частных беседах проводил антисоветскую агитацию, проявляя большое недовольство существующим строем⁴.

Документ № 3

З ПРОТОКОЛУ ОЧНОЇ СТАВКИ Т.М.КУРОПАТКИ І А.О. МОЖАСВА

7 вересня 1938 р.
ВОПРОС А.О.: Повторите вкратце свои показания в присутствии Куропаткина.

ОТВЕТ: Работая в школе горпромуча шахты "Карбонит" в качестве бухгалтера, он умышленно запутывал учет, с учащимися обращался очень грубо, этим самым создавал искусственное недовольство среди учащихся, дезорганизуя этим самым работу.

Среди сотрудников, в особенности в общественных местах вел себя очень скромно, но при частных беседах проводил антисоветскую агитацию, проявляя большое недовольство существующим строем⁵.

Документ № 4

З ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ЛУГАНСЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ

22 березня 1961 р.
Постанову "трійки" УНКВС по Ворошиловградській області від 10 вересня 1938 року щодо Куропатки Тимофія Матвійовича⁶ скасувати, а справу судочинством припинити за недоведеністю складу злочину.

¹ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 8570-р., арк.17.

² Прізвище переплутано. Правильно – Куропатка.

³ Підкреслені рядки слідчий потім майже дослівно переписав з цього протоколу у два наступні.

⁴ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 8570-р., арк. 19, 19зв.

⁵ Там само, арк. 24, 25.

⁶ Був засуджений до розстрілу і страчений.

**КОМЕНТАР ДОЦЕНТА КАФЕДРИ КРИМІНАЛІСТИКИ ЛУГАНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
МВС ІМ. 10-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ, КАНДИДАТА
ЮРИДИЧНИХ НАУК І.В.ПОПОВА**

Гортаючи сторінки цих кримінальних справ, дивуюся з абсурдності звинувачень, упередженості, беззаконності методів "дізнання".

У жовтні 1936 року уповноважений УДБ Лисичанського райвідділу Донецького облуправління НКВС УРСР Яловий порушив кримінальну справу про "контрреволюційні частівки".

Переконливих доказів, які б засвідчували вину Чучука, зібрати не вдалося. Якщо два свідки заявили, що чули крамольні співи, то двоє інших показали прямо протилежне...

Як же повів себе в такій ситуації слідчий, офіційна особа, покликана буквально "йти слідом", ретельно вивчати, досліджувати і об'єктивно аналізувати всі обставини справи? У даному випадку не було ні дослідження, ні об'єктивності в оцінці показань свідків. Слідчий брав до уваги тільки ті факти і фактори, які вписувалися у заздалегідь обрану ним обвинувальну схему, і відкидав усі інші.

Висновок про наявність вини в діях Чучука з юридичної точки зору необґрунтований і не об'єктивний. Адже, якщо звинувачуваний дійсно співав образливі для влади та її керівництва частівки, то необхідно було довести, що робив він це з певною метою, з прагненням викликати у слухачів антирадянські настрої, довести, що дії Чучука, відповідно до інкримінованої йому ст.54-10 Карного кодексу УРСР, мали на меті завдання шкоди радянській владі. Але, як видно з матеріалів справи, дане найважливіше питання взагалі не розглядалося, так само, як не враховувалися при визначенні ступеня провини соціальне походження і стан звинувачуваного, рівень його загальної і політичної грамотності. Звинувачення будувалося на голій абстракції: співав –

і все! А з яких мотивів? Чи, що найбільш імовірно, взагалі без них, а просто через свою інфантильність і неосвіченість?

Та найбільш неосвіченим постає тут перед нами... саме слідство.

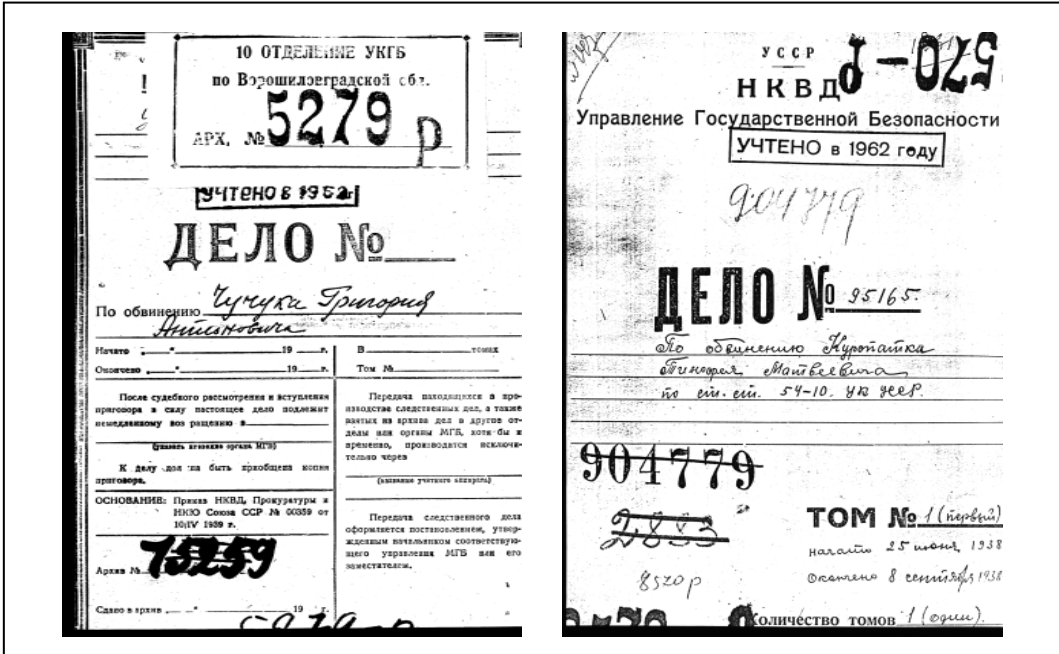
Здавалося б, на однобічність і не об'єктивність дізнання повинен був звернути увагу і відповідним чином відреагувати суд. Однак він, діючи в душі часу, сліпо продублював фабулу звинувачення.

Ані на попередньому, ані на судовому засіданні Чучуку не було забезпечено конституційне право на захист. Залишився сам на сам з необ'єктивною судовою машиною. І вона працювала стандартно і жорстоко.

Що ж до самих частівок, то в тридцятих роках мало хто не знав їх дослівно. Й саме широкою популярністю "крамоли" пояснюється вільне цитування її свідками Семенюком і Пащенкоком.

Для часів, про які йде мова, характерне нехтування з боку слідчих не тільки фундаментальними принципами юриспруденції, але й своїми службовими обов'язками, елементарними нормами порядності.

Зупинимося ще на одному з показових прикладів. У справі по звинуваченню бухгалтера школи гірпромучу шахти "Карбоніт" Куропатки Т.М. у шкідництві та антирадянській агітації слідчий Васильцов звів такий найважливіший елемент дізнання, як допит свідків, до чистіської фікції. Допитавши 9 серпня 1938 року свідка Казіна, він через чотири дні практично дослівно приписав усе мовлене ним іншому свідку – Можасеву. Далі ті ж свідчення повторені і в протоколі очної ставки Куропатки з Можасвим.

Обкладинки архівних справ Г.А.Чучука і Т.М.Куропатки.

При ознайомленні з названою справою впадає у вічі повна юридична безпорадність слідства, неконкретність звинувачення, небажання чи невміння слідчого аналізувати факти, робити логічні висновки. До того ж слідчий переплутав прізвище звинувачуваного: замість Куропатки в усіх випадках іменує його Куропаткіним. І це теж характерний приклад того, з якою зневагою ставилися за тих часів чекісти до людей, з якою бездушністю ламали їх долі.

У вересні 1938 року "трійкою" УНКВС по Луганській області Т.М.Куропатка був засуджений до розстрілу і через три дні страчений. До сказаного хотів би додати ще одне. Справи Чучука і Куропатки, як і багато подібних до них, зобов'язані своїм виникненням зініційованій владою масовій істерії навколо пошуків і викриттів "ворогів народу" та "зрадників Батьківщини", яка з часом логічно вилилася у сплеск репресій тридцять сьомого і тридцять восьмого років.

ЗАОХОЧЕННЯ ДОНОСИТЕЛЬСТВА

Документ № 1

З ЦИРКУЛЯРУ ДОНЕЦЬКОГО ГУБКому ЛУГАНСЬКОМУ ОКРУЖКОМУ КП(б)У ПРО ОБОВ'ЯЗКОВЕ ІНФОРМУВАННЯ ВИБОРНИМ ПАРТАКТИВОМ ОРГАНІВ ДПУ ПРО ПОЛІТИЧНУ СИТУАЦІЮ В МЕЖАХ ЇХНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

21 жовтня 1923 р.
Сов[ершено] Секретно
Вскрити лично Секретарю
Окрпарткома или его заместителю

Добейтесь во что бы то ни стало, чтобы секретари кусткомов, райкомов, секретари ячеек взяли на себя или поручили другому товарищу полную и систематическую информацию ГПУ о настроениях рабочих, о предметах недовольства, о контрреволюционных группах среди рабочих.

Секретарь Губкома (Криницкий)
Зав[едующий] орготделом (Ляпин)
Зав[едующий] агитпропом (Ольховой)

ДАЛО. - Ф.П - 34, оп. 2, арк. 15. Машинопис. Завірена копія.

Документ № 2

З ДОПОВІДНОЇ ЗАПИСКИ СТАРОБІЛЬСЬКОГО ОКРУЖКОМУ КОМСОМОЛУ ДО ЦК І ДОНЕЦЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ ПРО ПОЛІТИЧНО-ШКІДЛИВІ НАСТРОЇ СЕРЕД МОЛОДІ

20 грудня 1934 р.
ЦК ЛКСМУ
тов.тов. Андрееву, Краєвському
Донобком ЛКСМУ
тов.тов. Мускіну, Геירו

Комсомолец Пархоменко Ю.К., студент Старобільського технікуму комосвіти, коли йому сповістили про смерть тов. Кірова, заявив:

"На 800 грам хліба побільшало". Пархоменко з лав комсомолу виключений.

Кравцов, студент Старобільського педагогічного технікуму, під час суботника на будівництві магістралі Москва-Донбас прирівняв комсомольський суботник до "рабовладельческого периода".

Кравцов виключений з технікуму, комітет технікуму розпустили й секретаря Попова виключили з комсомолу.

Секретар Оргбюро Старобільського ОК ЛКСМУ Підпис Сухий

ЦДАГО України. - Ф. 7, оп. 1, спр. 1114, арк. 112-114.

Документ № 3

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ БЮРО ЛУГАНСЬКОГО МІСЬККОМУ КП(б)У

9 серпня 1936 р.
Совершенно секретно

Предложить всем парторганизациям на очередных партсобраниях обсудить передовую "Правды" "Уметь распознавать врага".

Секретарь Ворошиловградского Горпарткома Підпис.

ДАЛО. - Ф.П - 5, оп.1, спр. 569, - арк. 167. Машинопис. Копія.

Документ № 4

**ЛИСТ-ДОНОС ДИРЕКТОРА ДОНЕЦЬКОГО ХУДОЖНЬОГО ТЕХНІКУМУ НА ВЧИТЕЛЯ
СШ № 20 м. ЛУГАНСЬКА П.Г.ЧЕРЕДНИЧЕНКА**

1 лютого 1936 р.

Горотделу НКВД

г. Ворошиловград, т. Шевченко

Мне было заявлено студентом техникума, что он, будучи учеником 6-й группы, в 1930/31 гг. слышал, что Чередниченко, обвинялся в участии в С.В.У.¹ и якобы в то время у него на квартире нашли какую-то переписку. Сейчас студент увидел его здесь, в Ворошиловграде, после проработки о троцкистско-зиновьевском блоке², он заявил мне об этом.

Директор техникума

Підпис

Архів УСБУ в Луганській обл., - спр. 14853-р., арк. 1. Рукопис. Оригінал.

¹ Спілка визволення України.

² Маються на увазі, напевно, збори по обговоренню чергових настанов ЦК ВКП(б) щодо посилення пильності і викриття "ворожих елементів".

Документ № 5

З ДОВІДКИ ПРО ЗАСУДЖЕННЯ П.Г.ЧЕРЕДНИЧЕНКА

15 травня 1939 р.

СПРАВКА

Чередниченко Павел Григорьевич, 1901 года рождения, осужден тройкой УНКВД по Дон[ецкой] области 29/ХІІ [19]37 г. к 10 г[одам] ИТЛ¹.

Инспектор 1-го спецотдела
УНКВД по Сталинской области²

Підпис

ДАЛО. - Ф.Р - 3747, спр. 14853-р., арк. 25. Рукопис. Копія.

¹ Реабілітований у 1989 році.

² 3 червня 1938 року Донецька область була поділена на дві області – Сталінську і Луганську.

Документ № 6

**З РЕЗОЛЮЦІЇ, УХВАЛЕНОЇ НА МІТИНГУ ГІРНИКІВ ШАХТИ ІМ. Й.СТАЛІНА
ТРЕСТУ "ВОРОШИЛОВГРАДВУГІЛЛЯ"**

1 лютого 1936 р.

Наша шахта им. Сталина – одна из лучших механизированных шахт Донбасса, была поражена вредительством. Троцкисты-диверсанты ставили своей целью развалить эту шахту-новостройку через троцкиста Попова, который был прислан на нашу шахту для осуществления вредительских и диверсионных актов.

Этим негодяям в некоторой мере удалось осуществить свои гнусные планы. Враги портили механизмы, извращали зарплату рабочих, разлагая труддисциплину. Вследствие всего этого, шахта была запущена и находилась в глубоком прорыве.

Мы, рабочие и инженерно-технические работники шахты им. Сталина, заявляем органам НКВД: каждый рабочий будет чекистом; мы – ваш резерв, мы – ваши кадры. Мы твердо уверены, что железная рука НКВД под руководством Генерального комиссара Государственной Безопасности тов. Ежова раздавит всех фашистских гадов, всех врагов народа и окончательно очистит нашу родину от всякой контрреволюционной нечисти, пытающейся помешать нам строить счастливую радостную жизнь.

Да здравствует вождь и учитель народа великий Сталин!

Социалистический Донбасс. - 1936. - 2 февраля.

Документ № 7

З ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЗАПИСКИ УПРАВЛІННЯ НКВС НА ЗАПИТ ОБКОМУ КП(б)У ПРО НАЯВНІСТЬ КОМПРОМЕТУЮЧИХ МАТЕРІАЛІВ НА СЕКРЕТАРІВ РАЙКОМІВ КП(б)У

3 березня 1938 р.

Совершенно Секретно
Секретарю Обкома КП(б)У
лично тов. Пиндюр

На запрос Обкома КП(б)У от 2.III-1938 года сообщаем, что первый секретарь Сватовского РПК КОМАРНИЦКИЙ Ипполит Владимирович и первый секретарь Беловодского РПК ТОРБА Михаил Алексеевич – проходят по показаниям осужденных врагов народа, как участники право-троцкистской организации.

Первый секретарь Евсугского РПК Сафронов Тихон Константинович, по показаниям осужденно-го врага народа ЗУБЕНКО, проходит как человек, близко связанный с врагом народа ПЕЛЕВИНЫМ.

Первый секретарь Н[ижне]-Дуванского РПК МЕДВЕДЕВ Степан Петрович, по показаниям врага народа РАЙОМОВА, намечался для вербовки в контрреволюционную троцкистскую организацию.

Пом[ощник] нач[альника] УНКВД
по Д[онецкой] о[бласти]

Підпис

Вронский

Нач[альник] 4 отдела УГБ

Підпис

С.Гольдман

ДАДО. - Ф.П - 326, оп. 5, спр. 30, - арк. 27. Машинопис. Оригинал.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

Між вміщеними вище документами проглядається прямий причинно-наслідковий зв'язок. Наполягання на інформуванні органів ДПУ про настрої серед населення, на чому загострювалася увага у циркулярі Донгубкому (документ № 1), разом з багатьма іншими подібного роду партійними настановами, зокрема, тими, що їх регулярно друкувала газета "Правда", вилилося на теренах колишнього Союзу РСР, у тому числі й на Луганщині, у масове доносителство.

Прагнення знати, чим живуть і дихають співвітчизники, примушувало компартійну верхівку і органи НКВС невтомно і наполегливо, діючи за принципом "батога і пряника", стимулювати доноси людей одне на одного. Попри все це, як свідчать архівні документи, настрої в різних шарах суспільства далеко не завжди відповідали більшовицьким ідеалам, які настійно втовкмачувалися у свідомість людей партійними ідеологами.

Один з прикладів на підтвердження мовленого – доповідна записка секретаря Старобільського окружного ЛКСМУ Г.Г.Сухого на адресу ЦК і Донецькому обкому ЛКСМУ (документ 2).

І в наступні роки партійні структури прагнуть нагнати в суспільстві обстановку підозри-

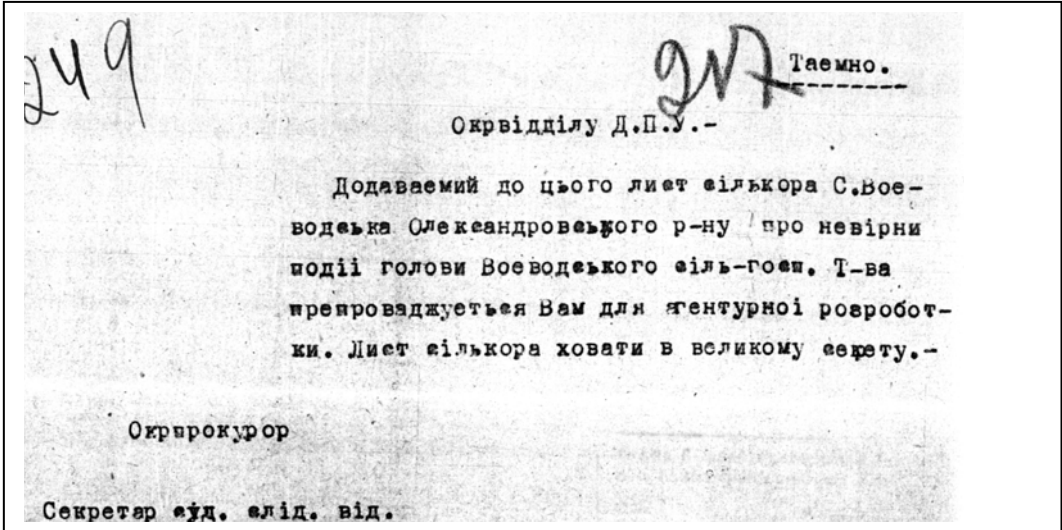
лості і доносителства, спираючись в цьому на допомогу парторганізацій, працівників суду і прокуратури.

Показова щодо цього постанова бюро Луганського міськпарткому "Про передову газети "Правда" – "Вміти розпізнавати ворога" (документ № 3), яка була надрукована сьомого серпня 1936 року.

На численних мітингах та зборах, що масово проводилися тоді на промислових підприємствах, у колгоспах і радгоспах, наукових закладах та установах (документ № 6), робітників і селян, представників інтелігенції закликали уважніше придивлятися одне до одного, виявляти й знешкоджувати "ворогів народу".

Та всього цього режимові здавалося замало. Влітку тридцять сьомого Й.В.Сталін зажадав більш ретельної перевірки доносів, визначивши, що коли "... в них буде правди хоча б на 5%, то й це хліб". У людському вимірюванні ті проценти оберталися тисячами й тисячами неправедних вироків.

Про характер, якого набуло доносителство на кінець тридцятих років у нашій області, свідчить, проміж інших, такий факт. У СШ № 13 м. Луганська більше половини з 20 членів пед-

Супровідний лист Луганської окпрокуратури до скарги сількора, надісланий в окрвідділ ДПУ. Дата документа 8 квітня 1926 р. (ДАЛО.- Ф.Р-1176, оп. 3, спр. 5, арк. 217.)

колективу фіксували буквально кожний крок своїх колег, прислухалися до кожного їхнього слова. І про все те, що могло засвідчувати неблагонадійність того чи іншого освітянина, повідомляли у міськвідділ НКВС. Така ж картина спостерігалася і у вищих навчальних закладах.

Істерія, роздмухана більшовицьким режимом навколо викриття "ворогів", з часом стала наблизатися до небезпечної для нього самого межі. Працівники центрального апарату і регіональних управлінь НКВС, розбещені повною вседозволеністю і безконтрольністю, стали, нехтуючи субординацією, збирати компромат й... на своїх прямих натхненників – партійних керівників, зокрема, секретарів партійних комітетів різних рангів.

І лише тоді, відчувши серйозну небезпеку для самих себе, компартійці схаменулися. Рядові заходи вживалися по всій вертикалі

підпорядкування. Одне з свідчень тому – запит Донецького обкому КП(б)У від 3 березня 1938 року до облуправління НКВС про справи перших секретарів Сватівського, Біловодського, Євсузького та Нижньодуванського райкомів партії, яких чекісти підозрювали у "приналежності до правотроцькістського блоку" (документ № 7). Невдовзі по тому усі звинувачення проти них було знято.

Поширенню доносительства сприяла негласна система заохочення "сексотів" органами НКВС. В одних випадках це могло бути сприяння у просуванні по службі, в інших – матеріальна допомога, у тому числі й грошове винагородження тощо.

Доносительство давалося взнаки довгі роки, обертаючись новими жертвами, згубними втратами.

Війна. Судили і... переможців

Тепер, коли сили наші подесятерилися, ми навіть не ставимо питання, переможемо ми ворога чи ні. Перемога безперечна. Зараз не в цьому справа.

Зараз питання ставиться так: якою ціною, якими жертвами ми переможемо.

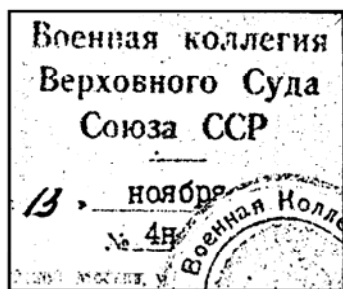
Особисто я вважаю, так вважає товариш Сталін, так вважає товариш Орджонікідзе, весь наш ЦК і Уряд, — що ми повинні перемогти ворога, якщо він наважиться на нас напасти, малою кров'ю, з ... найменшою кількістю життів наших славетних бійців.

З промови
К. Є. Ворошилова
на Всесоюзній нараді
стахановців,
листопад 1935 р.

За еталон війни майбутнього радянські горе-теоретики подавали операції в громадянську, разом з тим замовчувався досвід німецької та інших армій на європейському театрі другої світової війни.

Без жодних на те підстав завищувалися свої і недооцінювалися можливості противника.

Безсмертя.
Книга Пам'яті України
1941-1945. —
К., 2000.

Штамп Військової колегії Верховного суду СРСР. Печатки військових трибуналів військових частин 1080 і 41772.

Партія організовувала і згуртовувала десятки мільйонів людей, спрямовувала їх енергію, їх волю і дії до єдиної мети – до перемоги. Війна ще і ще раз підтвердила, що немає сили, здатної розхитати цю непорушну єдність.

Л.І.Брежнев

В роки Великої Вітчизняної війни зазнали репресій 6425 земляків-військовослужбовців. З них 1394, тобто приблизно кожний четвертий, були засуджені до розстрілу. Щодо 166 з них вищі інстанції замінили розстріл на інші міри покарання.

Кількість репресій, як засвідчив аналіз, напряму залежала від стану справ на фронтах. Найбільша кількість притягнень до судової відповідальності припала на 1942-1943 роки: відповідно 2216 і 2365 вироків, винесених військовими трибуналами різних рангів.

З переломом у ході війни після Сталінградської битви кількість притягнутих до відповідальності військових, уродженців і мешканців області різко зменшилася: у 1944 році таких було 490, у 1945 – 413.

Арешти і судові процеси проти військовослужбовців тривали й після 9 травня 1945 року.

Військовими трибуналами протягом 1941-1945 років було також притягнуто до відповідальності і засуджено сотні осіб з цивільного населення області, у тому числі жінок і підлітків.

ТРИБУНАЛИ НА ФРОНТІ І В ТИЛУ

Документ № 1

З ПОСТАНОВИ ЦК КП(б)У "ПРО ДОБІР КЕРІВНИХ СУДОВИХ ПРАЦІВНИКІВ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ТРИБУНАЛІВ ВІЙСЬК НКВС"

*29 червня 1941 р.
Особая папка*

1. Зобов'язати обкоми КП(б)У до 2-го липня 1941 року додатково добрати 31 члена ВКП(б) з числа судових працівників, які мають юридичну підготовку і практичний досвід з судової роботи, для направлення на роботу членами колегій Військових трибуналів військ НКВС.

Списки відібраних товаришів подати до відділу кадрів ЦК КП(б)У.

Центральний державний архів громадських об'єднань України (далі – ЦДАГО України), ф. 1, оп. 16, спр. 48, арк. 5. Машинопис. Оригінал.

Документ № 2

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СПРАВІ ЛУГАНЧАН, ФРОНТОВИКІВ Б.І.АВДЄЄВА І М.У.САЗОНОВА – КОМАНДИРА ТАНКА І МЕХАНІКА- ВОДІЯ 205 ТАНКОВОГО ПОЛКУ 89 СТРЕЛЦЬКОЇ ДИВІЗІЇ

21 серпня 1941 р.

Авдеев Борис Иванович, находясь на службе в Красной Армии, подрабатывал членом своего танкового экипажа для сдачи в плен противнику.

Сазонов Михаил Устинович, находясь на службе в Красной Армии, принимал участие в подготовке членов танкового экипажа к сдаче в плен противнику.

Кроме того, высказывал пораженческие настроения.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 25763-р., арк. 47. Машинопис. Оригінал.

Документ № 3

З ВИРОКУ ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ 19 АРМІЇ У СПРАВІ Б.І.АВДЄЄВА І М.У.САЗОНОВА

23 серпня 1941 р.

Сазонова Михаила Устиновича по совокупности содеянного и Авдеева Бориса Ивановича подвергнуть высшей мере уголовного наказания – расстрелу. Приговор окончательный и обжалованию не подлежит¹.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 25763-р., арк. 57, 57зв. Рукопис. Оригінал.

¹ Вирок було виконано 26 серпня. 16 жовтня 1997 року прокуратурою Луганської області М.У.Сазонов і Б.І.Авдеев реабілітовані за відсутністю в їх діях складу злочину.

Документ № 4

З ПОСТАНОВИ СЕРГОВСЬКОГО¹ МІСЬКВІДДІЛУ НКВС ПРО АРЕШТ Т.П.ГАЙВОРОНСЬКОГО, УРОДЖЕНЦЯ СЕЛА МИХАЙЛІВКА² ПОПАСНЯНСЬКОГО РАЙОНУ, КРИПІЛЬНИКА ШАХТИ № 1-2 "НОВА ГОЛУБІВКА"

9 квітня 1942 р.

Гайворонский Тимофей Филиппович, будучи военнообязанным, уклонился от эвакуации вглубь страны, остался проживать в селе, ожидая прихода немцев.

В период пребывания немцев в с. Михайловка Попаснянского района оказывал им содействие в изготовлении пищи. Выдал немцам раненого командира, оставшегося в селе в момент его занятия. Иронически высмеивал пленных красноармейцев³.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 1687-р., арк. 3-3зв. Рукопис. Оригінал.

¹ У 1943 р. місту Серго було повернено попередню назву – м. Кадіївка. З 1985 р. – місто Стаханов.

² Нині село Березівське Попаснянського району.

³ 9 квітня 1942 року Т.П.Гайворонський був арештований за звинуваченням у зрадницькій діяльності, у зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

Документ № 5

З ВИРОКУ ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ ВІЙСЬК НКВС ПО ОХОРОНІ ТИЛУ ВІЙСЬКОВОЇ ЧАСТИНИ 1080 У СПРАВІ КОЛГОСПНИКА КОЛГОСПУ ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО СВАТІВСЬКОГО РАЙОНУ М.С.ЛИСЕНКА

12 квітня 1942 р.

Подсудимый Лысенко в ноябре месяце 1941 г. во время эвакуации скота среди колхозников, сопровождавших скот, высказывал антисоветские слова по адресу руководителей советского правительства.

Лысенко Николай Савельевича лишитъ свободы в ИТЛ сроком на семь лет¹.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20293-р., арк. 36. Рукопис. Оригінал.

¹ Реабілітований у 1990 році.

Документ № 6

З ВИРОКУ ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ ВІЙСЬК НКВС ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ У СПРАВІ МЕШКАНКИ м.ЛУГАНСЬКА, ПРОДАВЩИЦІ ОВОЧЕВОГО МАГАЗИНУ Ф.С.КОШКІНОЇ

6 червня 1942 р.

Подсудимая Кошкина в октябре-ноябре месяцах 1941 года в беседах с соседями по дому высказывала пораженческие настроения по отношению СССР в войне с Германией и неверие в сообщения Совинформбюро.

Кошкину Феклу Сергеевну лишитъ свободы в ИТЛ сроком на шесть (6) лет¹.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20818-р., арк. 116. Рукопис. Оригінал.

¹ Реабілітована у 1990 році.

Документ № 7

З ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СПРАВІ УРОДЖЕНЦЯ м.ЛИСИЧАНСЬКА А.К.ЗАРИЦЬКОГО, КОМАНДИРА МІНОМЕТНОЇ УСТАНОВКИ 299 ОКРЕМОГО ДИВІЗІОНУ 84 ГВАРДІЙСЬКОГО МІНОМЕТНОГО ПОЛКУ

17 березня 1943 р.

Зарицкий Анатолий Кузьмич, поступив 22.XII-1942 г. на лечение в эвакогоспиталь № 3229 в г.Кагане¹, с первых дней пребывания в госпитале начал вести среди раненых и больных контрреволюционную профашистскую агитацию, как например:

– восхвалял Гитлера и фашизм

- в клеветническом духе отзывался о подготовке к обороне в нашей стране
 - высказывал антисоветские суждения о действиях Красной Армии
 - выступал в защиту взглядов врагов народа Бухарина, Рыкова и Троцкого
 - возводил контрреволюционную клевету на коммунизм
 - высказывал антисоветские измышления о заработках в совхозах и колхозах.
- Допрошенный в процессе следствия обвиняемый Зарицкий виновным себя не признал.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 25512-р., арк. 52. Машинопис. Оригінал.

¹ Каганського району Бухарської області, Узбекика РСР.

Документ № 8

З ВИРОКУ ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ 6 ЗАПАСНОЇ СТРЕЛЬЦЬКОЇ БРИГАДИ СЕРЕДНЬОАЗІАТСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ОКРУГУ

12 квітня 1943 р.

А.К.Зарицкого лишити свободи строком на 10 лет¹.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 25512-р., арк. 66зв. Рукопис. Оригінал.

¹ Реабілітований у 1995 році.

Документ № 9

З ПОСТАНОВИ УКДБ ПО ВОРОШИЛОВГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ У СПРАВІ КОЛГОСПНИЦІ КОЛГОСПУ ІМ. СТАЛІНА КРЕМІНСЬКОГО РАЙОНУ Є.Т.НЕЦВИТАЙ

12 січня 1944 р.

Нецвитай Евдокия Тимофеевна является женой изменника Родины Нецвитай Евстафия Даниловича. В сентябре месяце 1942 года в четвертой батарее 139 минометного полка была организована контрреволюционная изменческая группа, ставившая своей целью изменить социалистической Родине и перейти на сторону врага с оружием в руках, в которую входил Нецвитай. Осуществить переход Нецвитаю не удалось, так как с обеих сторон был сильный обстрел.

Нецвитай Евдокию Тимофеевну выселить из пределов Ворошиловградской области совместно с членами семьи: дочь Нецвитай Наталья Астафьевна, 1937 г. рождения, дочь Нецвитай Мария Астафьевна, 1942 года, с прикреплением к району поселения строком на 5 лет¹.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21583-р., арк. 7-7зв. Рукопис. Оригінал.

¹ Реабілітована у 1991 році.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

З перших же днів Великої Вітчизняної істотно змінилися умови роботи військових трибуналів, оперативно зміцнених, до речі, фахівцями-партійцями (документ № 1), принципово іншим став контингент осіб, чії справи доводилося розглядати. Замість вигадуваних "змов-

ників" і "шкідників", полювання на яких лихо манило командний склад Червоної Армії у 1937-1941 роках, зосередилися на викритті й покаранні справжніх порушників воїнської присяги – панікерів, симулянтів, самострілів, перебіжчиків. Та ними справа не обмежувалася...

Докладаючи зусиль до зміцнення боєздатності частин і з'єднань, рішучого очищення їх від елементів, що розклалися, військюристи раз у раз припускалися грубих помилок.

Типовий приклад – справа танкістів Б.І.Авдєєва і М.У.Сазонова (документи № 2,3). Платою за кожний з подібних "промахів" ставали чесне ім'я, гідність, а дуже часто й життя воїнів діючої армії.

"Порушників" воїнської присяги трибунали виявляли не лише в районах бойових дій, а й у глибокому тилу, у частинах, які перебували на формуванні, у військових училищах і навіть... у госпіталях. Серед засуджених за висловлювану в розмовах з іншими пораненими критику порядків в армії і країні в цілому був, зокрема, командир мінометної установки А.К.Зарицький (документи № 7,8).

Як до зрадників ставилися трибунали до командирів та рядових бійців, які не з своєї вини потрапляли в полон. Після визволення і повернення на батьківщину їх судили з особливою жорстокістю.

Не випадали з поля зору військової Феміди і суто цивільні особи. Приводами для їх засудження ставали несхвальні відгуки про окремі дії властей, вимушене виконання дрібних доручень німецьких окупантів, як правило, побутового характеру, сумніви щодо правдивості повідомлень Радінформбюро (документи № 4,5,6) тощо.

Траплялося, що вироки, які виносилися воїнам у фронтовій обстановці, рикошетом били по їх рідних у тилу. Колгоспницю Є.Т.Нецвітай

(документ № 9) разом з двома малолітніми дітьми вислали за межі України як дружину засудженого до розстрілу і страченого чоловіка Є.Д.Нецвітай (з часом реабілітованого за відсутністю складу злочину!). Подібного роду "подвійні удари" були, до речі, явищем досить поширеним.

Значну групу репресованих становили особи, слідство у справах яких через наближення лінії фронту не встигали здійснювати на місці. Таких, звинувачуваних здебільшого у балачках пораженьського характеру, етапували углуб країни – до "кращих часів". Та багато для кого такі часи не наставали ніколи. Люди, яких у ході післявоєнних перевірок визнавали ні в чому не винними, про це, на жаль, вже не дізнавалися: гинули у важкій дорозі, помирали у в'язницях, безвісно губилися у безкрайніх просторах східних регіонів країни.

Чимало роботи лишилося у трибуналів і на післявоєнні роки. Діючи всупереч крилатому вислову "Переможців не судять!", вони, зокрема, притягали часом вчорашніх фронтовиків до відповідальності за "крамольні" розповіді про умови життя і порядки, побачені у визволених країнах Європи. Прискіпливо розбиралися з усіма тими, хто перебував на тимчасово окупованих ворогом територіях, хто, повіривши в обіцяну недоторканість, добровільно повертався на Батьківщину з таборів для переміщених осіб. Головним у ставленні до таких співвітчизників була горезвісна презумпція "винуватості".

"БОЙОВІ ДІЇ" ЗА... УРАЛЬСЬКИМ ХРЕБТОМ

Документ № 1

З ПОСТАНОВИ НА АРЕШТ КУРСАНТА ВОРОШИЛОВГРАДСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АВІАШКОЛИ М.С.ПИЛИПЧУКА

3 січня 1942 р.

Я, уполномоченный ОО НКВД ВВАШ¹ мл[адший] лейтенант госбезопасности КОЛАНЬКОВ, рассмотрев материал о преступной деятельности ПИЛИПЧУКА Николая Семеновича, 1923 года рождения, уроженца города Первомайска Ворошиловградской области, украинца, беспартийного, курсанта ВВАШ, проживающего в гор[оде] Уральске²,

НАШЕЛ:

что Пилипчук Николай Семенович в курсантской столовой проводил агитацию за коллективный отказ в приеме пищи, в результате чего курсанты, в количестве 53-х человек, пищу принимать отказались,

ПОСТАНОВИЛ:

Пилипчука Николая Семеновича подвергнуть аресту и обыску³.

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ СВИДКІВ, КУРСАНТІВ 3-ї ЕСКАДРИЛІ

30 грудня 1941 р.

ВОПРОС: Норма каши, по сравнению с предыдущими днями, была одинакова или нет?

ОТВЕТ: Сегодня дали меньше, чем обычно.

ВОПРОС: Кто был организатором, чтобы не делить кашу и требовать увеличения порции?

ОТВЕТ: Основным организатором этого является курсант Пилипчук⁴.

Документ № 3

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ М.С.ПИЛИПЧУКА

8 січня 1942 р.

ВОПРОС: Что Вас побудило на то, чтобы проводить агитацию за коллективный отказ от приема пищи курсантами 29.XII - 41 г. на завтрак?

ОТВЕТ: На протяжении моей службы курсантом ВВАШ были случаи, когда мне не хватало пищи, т.е. я не наедался даваемой порцией в курсантской столовой, и я пытался кушать и кушал по два раза, за это получал взыскания, а поэтому, находясь на завтраке в курсантской столовой 29 декабря 1941 года, я решил проводить агитацию за коллективный отказ приема пищи курсантами с целью добиться этим добавки пищи, т.к. на мое мнение на завтрак 29/XII-1941 г. пища была выдана в уменьшенных порциях.

В принятии мной решения о проведении агитации за коллективный отказ приема пищи курсантами со мной никто не участвовал, а я это сделал один по своей инициативе⁵.

Документ № 4

З ПРОТОКОЛУ ЗАСІДАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКОГО БЮРО 3-ї ЕСКАДРИЛІ

13 січня 1942 р.

СЛУШАЛИ:

Разбор персонального дела к[омсомоль]ца Пилипчука Н.С.

ПОСТАНОВИЛИ:

Пилипчука Н.С. за организацию коллективного отказа от принятия пищи курсантами в столовой из комсомола исключить⁶.

Документ № 5

ІЗ ЗВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ У СПРАВІ М.С.ПИЛИПЧУКА

13 січня 1942 р.

Предъявленное Пилипчуку Николаю Семеновичу обвинение считать доказанным и следствием законченным.

Дело направить для внесудебного рассмотрения на Особое совещание при НКВД СССР, ходатайствуя о применении к обвиняемому меры уголовного наказания – лишения свободы сроком на 10 лет⁷.

Документ № 6

**З ПОСТАНОВИ ВІЙСЬКОВОГО ПРОКУРОРА 152 СТРЕЛЬЦЬКОЇ
БРИГАДИ, ВІЙСЬКЮРИСТА ЧОРНОВОЛА**

17 січня 1942 р.

Х о д а т а й с т в у ю о применении к обвиняемому М.С.Пилипчуку меры уголовного наказания – лишения свободы сроком на 3 года с конфискацией лично принадлежащего ему имущества⁸.

Документ № 7

**З ПОСТАНОВИ ПРО ПРИПИНЕННЯ СЛІДЧОЇ СПРАВИ
ПО ЗВИНУВАЧЕННЮ М.С.ПИЛИПЧУКА**

14 лютого 1942 р.

Я, мл[адший] следователь Особого отдела НКВД ЮжУралВО⁹ Ивин, рассмотрев материалы след[ственного] дела № 1808 по обвинению Пилипчука Николая Семеновича,

НАШЕЛ:

Из материалов дела усматривается, что инкриминируемое Пилипчуку обвинение – не соответствует материалам дела и в действиях Пилипчука признаков преступления совершенно нет.

При деле имеется копия докладной записки дежурного по школе, где он указывает, что поданная каша на 14 человек (т.е. с одного стола) была взвешена и установлено, что каша была подана по установленной норме. В норме ли была подана каша на остальных трех столах – ничем не установлено, поэтому показания свидетелей по этому вопросу – не вызывают сомнений.

На основании вышеизложенного, –

ПОСТАНОВИЛ:

Следственное дело № 1808 по обвинению Пилипчука Николая Семеновича производством прервать. Пилипчука из-под стражи освободить¹⁰.

¹ Особливий відділ НКВС Ворошиловградської військової авіашколи.

² На той час Західно-Казахстанської обл. Казахської РСР.

³ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9289-р., арк. 1, 1зв.

⁴ Там само, арк. 11, 16.

⁵ Там само, арк. 21, 21зв.

⁶ Там само, арк. 40, 40зв.

⁷ Там само, арк. 42зв.

⁸ Там само, арк. 45.

⁹ Південно-Уральського військового округу.

¹⁰ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9289-р., арк. 46-47.

х х х

Документ № 1

**З ПОСТАНОВИ НА АРЕШТ РЯДОВОГО ОКРЕМОГО КУЛЕМЕТНОГО БАТАЛЬЙОНУ
18-ї ОКРЕМОЇ СТРЕЛЕЦЬКОЇ БРИГАДИ А.А.РЯБОВА**

Квітень 1944 р.

Я, следователь Отдела контрразведки НКО "Смерш"¹ 18-й отдельной стрелковой бригады старший лейтенант Алексеев, рассмотрев материалы о преступной деятельности Рябова Анатолия Антоновича,

НАШЕЛ:

Рябов А.А., состоя на службе красноармейцем отдельного пулеметного батальона, находясь в суточном наряде, 7 апреля 1944 года в 24-00 часа зашел в Ленинскую комнату, где, подойдя к висящему на стене щиту с монтажом портретов Членов политбюро ЦК ВКП(б), взял винтовку на изготовку в положение "к бою" и штыком винтовки нанес три прокола на портрете вождя народов.

Совершенное Рябовым преступление достаточно подтверждено личным признанием Рябова А.А., протоколом воспроизводства происшествия и проведения эксперимента, а также косвенно протоколом экспертной комиссии и другими документами, собранными по делу.

На основании изложенного,

ПОСТАНОВИЛ:

Рябова Анатолия Антоновича подвергнуть аресту и обыску².

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ А.А.РЯБОВА

11 квітня 1944 р.

ВОПРОС: Вы заходили в какую-нибудь из комнат казармы во время дежурства?

ОТВЕТ: Ни в одну из комнат во время дежурства я не заходил³.

Документ № 3

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ А.А.РЯБОВА

20 квітня 1944 р.

ВОПРОС: Что же Вы можете показать о прокалывании штыком винтовки портрета вождя в Ленинской комнате?

ОТВЕТ: Об этом я ничего не знаю⁴.

Документ № 4

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ А.А.РЯБОВА

22 квітня 1944 р.

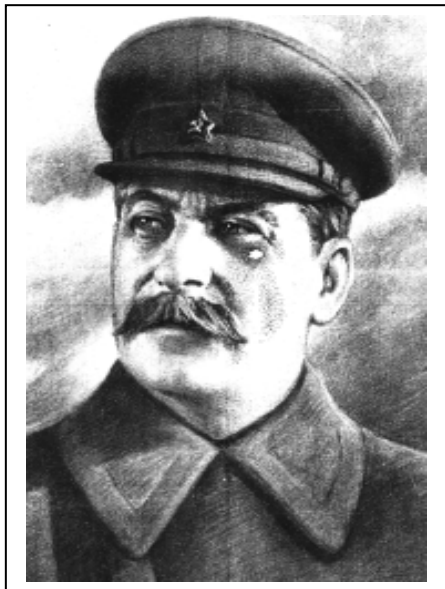
ВОПРОС: Расскажите, при каких обстоятельствах получилось, что Вы прокололи портрет вождя народов?

ОТВЕТ: Во время несения охраны я зашел в Ленинскую комнату, где сел на чугунную печь. Облокотившись на эту печь, поставил винтовку на ногу, взялся за ремень, и во время качания ноги у меня винтовка срывалась и задевала за стену, где висел смонтированный щит, на котором были портреты руководителей: Вождя народов и членов ЦК политбюро⁵.

Документ № 5

З ПОКАЗАНЬ А.А.РЯБОВА НА ЗАСІДАННІ
ВІЙСЬКОВОГО ТРИБУНАЛУ 15 АРМІЇ

25 травня 1944 р.

Портрет Й.В.Сталіна після "штыкової атаки". З архівної справи А.А.Рябова.

Я, Рябов Анатолий Антонович, 1914 года рождения, уроженец села Нижнее Сорокино Сорокинского района⁶ Ворошиловградской области, по соцпроисхождению из крестьян-середняков, по соцположению – рабочий, русский.

По прибытии в пулеметный батальон 18-й О[тдельной] С[трелковой] бригады я сразу же встретился с трудностями, в особенности на меня сильно повлияло то, что мне питания не хватало, а поэтому я занялся кражами...

Я совершил всего 3 кражи: похитил более 1 кг сала на квартире майора Потапова, у которого производил ремонт печи, вторую кражу я совершил на спиртном заводе, где украл около 2-х кг рису, в третий раз я похитил из каптерки батальона посылку, принадлежащую ефрейтору Зайцеву. В этой посылке находились сухари и масло.

За воровство на меня накладывали командиры взыскания, и вот, в связи с тем, что на меня накладывали взыскания, я проявил недовольство к командирам

Красной Армии, а затем у меня это недовольство появилось к партии и Советскому правительству. Я считал руководителей партии и Советского правительства виновными в том, что у нас такие плохие условия и особенно я был недоволен Сталиным. Это недовольство в отношении Сталина у меня особенно проявилось за несколько дней до заступления на дневальство во внутренний наряд 7 апреля 1944 года.

Зайдя в Ленинскую комнату, я прошел по ней несколько раз, и вот в это время у меня почему-то появилась мысль проколоть портрет вождя народов. Ночь была светлая, и в Ленинской комнате было видно, что на стене висит большой плакат с портретами членов Политбюро ЦК ВКП(б), я подошел к этому плакату, взял винтовку на "изготовсь" и нанес три укола в портрет Сталина. После этого я вышел из Ленинской комнаты, пошел в казарму и лег спать на свою постель⁷.

Документ № 6

З ВИРОКУ У СПРАВІ А.А.РЯБОВА

25 травня 1944 р.

Военный трибунал 15 Армии, рассмотрев в закрытом судебном заседании дело на рядового 1-й роты пулеметного батальона – Рябова Анатолия Антоновича,

ПРИГОВОРИЛ:

Рябова Анатолия Антоновича лишить свободы с отбыванием в исправительно-трудовых лагерях сроком на десять лет⁸.

¹ "Смерть шпигунам", офіційна назва органів радянської контррозвідки у 1943-1946 роках.

² Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9573-р., арк. 2.

³ Там само, арк. 15.

⁴ Там само, арк. 20.

⁵ Там само, арк. 21, 21зв.

⁶ З часом було включене до межі м. Краснодона.

⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 9573-р., арк. 118-118зв.

⁸ Там само, арк. 121, 121зв. Реабілітований у 1960 році.

**КОМЕНТАР ДОЦЕНТА КАФЕДРИ КРИМІНАЛІСТИКИ ЛУГАНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ МВС
ІМ. 10-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ, КАНДИДАТА
ЮРИДИЧНИХ НАУК І.В.ПОПОВА**

З початком війни справ у військових юристів побільшало, у тому числі і в... глибокому тилу, далеко за лінією фронту.

Унікальною уявляється справа курсанта М.С.Пилипчука, звинувачуваного у контрреволюційній вихватці. Слідство велося прискореними темпами, вже через 10 днів після арешту курсанта в обвинувальному висновку було зазначено: "Звинувачення вважати доведеним і слідство закінченим."

Зауважу: на той час достатніх доказів, які б підтверджували вину курсанта, слідству зібрати не вдалося. По суті, тут мало місце явище, відоме в юриспруденції як звинувачення особи без наявності провини.

В обвинувальному висновку пропонувалося передати справу Пилипчука до Особливої наради при НКВС СРСР – неконституційної каральної структури. При цьому обвинувачі клопотали про засудження курсанта, вся "провина" якого полягала у тому, що страждав від постійного недоїдання, до десяти років позбавлення волі. Правда, в останній момент схаменулися і виправили цифру "10" на "3".

Аморальна і незаконна метушня навколо "каші" відбувалася в глибокому тилу, в один з найнапруженіших моментів Великої Вітчизняної. Дрібний інцидент, який, коли б він трапився, скажімо, у трудколонії А.С.Макаренка, відомий педагог погасив би за лічені хвилини без персональних висновків, військові юристи звели в ранг особливо небезпечного злочину.

В опису у даній справі значаться 33 документи, складання яких потребувало відволікання від основних занять на тривалий час зусиль багатьох військовослужбовців, юристів, криміналістів, курсантів...

На щастя, далі трапилося явище для того часу аж ніяк не типове. Непомірно роздута "справа" лопнула, як мильна бульбашка. На ви-

соті становища виявився лише один з десятків офіційних осіб, які займалися "бунтом в ідальні", – молодший слідчий Особливого відділу НКВС Південно-Уральського військового округу Івін.

"Справі", що "творилася" впродовж трьох місяців, він поклав край одним розчерком пера – припинив за відсутністю складу злочину.

В ситуацію, схожу з тією, в якій опинився курсант М.С.Пилипчук, потрапив ще один наш земляк – рядовий кулеметного батальйону А.А.Рябов. Він був заарештований за те, що "багнетом зробив три проколи на портреті вождя народів".

У ході слідства і на судовому засіданні Рябов тричі докорінно міняв показання. Попервах усе заперечував, потім пояснював прикрою випадковістю і, нарешті, "зівзнався" у цілком свідомих злочинних діях. Мотив "нападу" пояснив тим, що вважав Сталіна винним у поганому харчуванні військовослужбовців.

Чому ж Рябов не тільки відмовився від того, що говорив на початку слідства, але й підвів під свій "злочин" смертельно небезпечний політичний ґрунт? Про це ми можемо сьогодні тільки здогадуватися, припускати різні версії – від залякування і катування під час допитів до цілком імовірної домовленості між слідчими і підслідним. В результаті перші записували в свій актив "розкриття" особливо небезпечного для режиму "злочину", а другий діставав запевнення у поблажливості суду і збереженні життя. Та це, повторюю, тільки припущення. Таємниця лишається таємницею, хоча гриф "Секретно" з архівної справи Рябова давно знято.

Документи справи, в яких перелічуються різного роду гріхи Рябова, були завізовані багатьма військовими і військюрістами у високих чинах. На жаль, серед них не знайшлося жодного, хто б, як названий вище Івін, поглянув на справу незашореними очима, не побоявся взяти

ХРАНИТЬ ВЕЧНО	
9289-р	26
ДЕЛО № 1808	
По обвинению <u>Пилипчука Николая Семёновича</u> по ст. 58-10 ч.1 и 4ч. Редер	
Начато „3“ <u>Июль</u> 1947 г. Окончено „13“ <u>Июль</u> 1947 г.	В _____ томах Том № _____
После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу, настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 1-й Специальный отдел НКВД Наз. ССР (город Алматы) или в УНКВД. К делу должна быть приобщена копия приговора.	Передача находящегося в производстве следственных дел, а также вещей из архива дел в другие органы НКВД, хотя бы и временно, производится исключительно через 1-й Специальный отдел НКВД.
Основание: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКВД СССР № 10389 от 10 апреля 1939 г.	Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления НКВД или его заместителем.
Арх. № _____ Сдано в архив _____ 19__ г.	Начато „16“ <u>Июль</u> Окончено „18“ <u>Июль</u>
РЕГИСТРИРОВАНО	

НКВД—СССР	
ОСОБЫЙ ОТДЕЛ ДАЛЬНЕВОСТОЧНОГО Ф	
Арх 9573	
657 00-ВФ	
Наблюдательное дело №	
ПО ОБВ. <u>Рябова</u>	
<u>Анатолья Антоновича</u>	
<u>ст. 58-10.2 УК РСФСР</u>	
247470	
Начато „16“ <u>Июль</u>	
Окончено „18“ <u>Июль</u>	
Арх 9573	

Обкладинки архівних справ М.С.Пилипчука і А.А.Рябова.

на себе відповідальність за припинення шитої білими нитками справи. Не виявилось й таких, хто б задумався: а де саме у складний військовий час більш потрібен кулеметник Рябов – на фронті чи у в'язниці?

"Замахи" на портрети радянських вождів траплялися й раніше. Про один із перших можна дізнатися з Ленінського збірника XXIV (сторінка 172).

4 березня 1919 року співробітники Царицинської ГубЧК знайшли у приміщенні однієї з установ міста покреслений і розмальований портрет В.І.Леніна. Як швидко з'ясувалося, вчинила таке співробітниця установи В.В.Першикова. Її одразу ж заарештували. Про те, що трапилося, повідомили Леніна. І він одразу ж дав на адресу голови Царицинської ГубЧК телеграму: "За спотворення портрета арештовувати не можна. Звільніть Першикову негайно, а якщо вона контрреволюціонерка, то стежте за нею".

Тоді ж В.І.Ленін наказав своєму секретареві: "Нагадати мені, коли надійде відповідь голо-

ви надзвичкому. (А матеріал весь потім віддати фейлетоністам)".

За сталінських часів "портретними справами" займалися вже не фейлетоністи...

І Рябов був не єдиним, хто на собі відчув суворість покарання за подібні витівки.

За "спотворення портрета Й.В.Сталіна" в номері "Ворошиловградської правди" за 21 лютого 1938 року дістала стягнення по "партійній лінії" і невдовзі була увільнена з посади редактор газети Г.В.Вейц.

26 вересня 1947 року Луганським обласним судом (облдержархів, справа 22160-р.) були засуджені відповідно до п'яти і шести років позбавлення волі учні Стахановської школи фабрично-заводського навчання № 12 сімнадцятирічний Г.М.Морозов і п'ятнадцятирічний В.Ф.Перелигін. Якось у присутності кількох інших вихованців школи вони, як пізніше з'ясувалося, пустуючи, без будь-яких політичних міркувань, стріляли з пневматичної зброї у портрет Й.В.Сталіна.

Репресії тривають...

Рішення XX з'їзду КПРС, а також постанова ЦК КПРС від 30 червня 1956 року „Про подолання культу особи і його наслідків” відіграли велику роль в утвердженні лєнінських норм партійного життя, принципів партійного і державного керівництва, сприяли розвитку творчої активності трудящих.

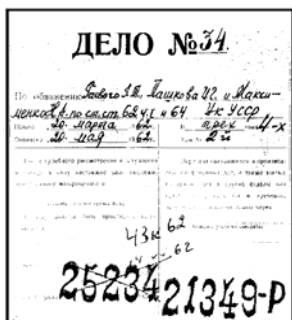
Виконуючи рішення XX з'їзду КПРС, обком, міськкоми, райкоми і первинні парторганізації Луганщини провели велику роботу по вдосконаленню своєї діяльності, поліпшенню роботи Рад, профспілкових і комсомольських організацій.

Очерки истории Ворошиловградской областной партийной организации. — К., 1979.

З середини 50-х років в Україні виник дисидентський рух, розпочалася спроба здійснення нової політики. Але реформи не підкріплювалися політичними перетвореннями і були зведені нанівець.

Новим явищем в громадському житті стала позацензурна друкована продукція, яку тоді називали „самвидавом”. Влада суворо переслідувала інакомислячих.

Історія України XX століття. — Луганськ, 1996.

АНКЕТА АРЕСТОВАНОГО	
ВІСЬМОК	КІСЬКО
ПІЛІПОВИЧ	ПІЛІПОВИЧ
ПІЛІПОВИЧ	ПІЛІПОВИЧ
ПІЛІПОВИЧ	ПІЛІПОВИЧ
ПІЛІПОВИЧ	ПІЛІПОВИЧ
ПІЛІПОВИЧ	ПІЛІПОВИЧ

У х в а д а

ІМЕНІ Територіальні Радянської Соціалістичної Республіки

Сторінка 1 з 1, дата видачі 28.05.62, 28.05.62

Підпис: [Handwritten signature]

Місце: [Handwritten location]

Дата: 28.05.62

ВИРОК

ІМЕНІ Радянської Радянської Соціалістичної Республіки

У х в а д а

Підпис: [Handwritten signature]

Місце: [Handwritten location]

Дата: 28.05.62

Обкладинка справи Г.Т. Гайового та інші і окремі документи з неї.

В СРСР багато тисяч людей переслідуються сьогодні за переконання в судовому і позасудовому порядку – за релігійні вірування, за читання небажаної властям літератури, за прагнення до гласності...

А.Д.Сахаров

В епіграфі – слова з тексту нобелівської лекції відомого правозахисника, що була прочитана у грудні 1975 року, коли „відлигу” вже змінив так званий „застійний період”.

Переміни, які сталися на той час у діяльності каральних органів країни, повною мірою стосувалися й Луганщини. Зменшилася кількість судових справ політичного характеру: з 1956 р. і до розпаду СРСР їх було розглянуто всього близько 100 – 0,3 відсотка від загальної кількості. Але і в той період у ставленні вищого керівництва СРСР до проблеми „культу особи” мали місце відчутні коливання.

Про них свідчать, зокрема, дані про кількість реабілітацій по нашій області: помітний сплеск у 1957 – 1960 роках, зведення нанівець у 1973 – 1986 і різке збільшення у перші роки після здобуття Україною незалежності, набуття чинності законом „Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні”. Відповідні цифри по названих періодах такі: 1722 – 96 – 8829.

Прикладом того, як за часів „відлиги” здійснювалося переслідування „інакомислячих” на Луганщині, може служити справа літпрацівника обласної комсомольської газети „Молода гвардія” Г.Т.Гайового. Основні документи справи з коментарем головного її фігуранта друкуються в цьому розділі книги.

ПРЕЗУМПЦІЯ ВИНУВАТОСТІ

Документ № 1

З АНКЕТИ ЗААРЕШТОВАНОГО ЖУРНАЛІСТА ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ГАЗЕТИ "МОЛОДА ГВАРДІЯ" ГАЙОВОГО Г.Т.

1962 р.

Фамилия, имя и отчество	Гаевой Григорий Титович
Год рождения	4 февраля 1937 года
Постоянное место жительства до ареста (подробный адрес)	г.Луганск, ул. Луначарского, 122
Профессия и специальность	журналист
Последнее место работы	литературный работник газеты "Молодая гвардия"
Национальность	украинец
Образование (указать, что закончил)	высшее, факультет журналистики КГУ

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 2, арк. 20-20зв. Рукопис. Оригінал.

Документ № 2

З ПРОТОКОЛУ ДОПИТУ Г.Т.ГАЙОВОГО

17 травня 1962 р.

[...] На первых двух курсах университета я начал лихорадочно приобретать знания, и тут, естественно, возникли у меня различные вопросы по поводу тех или иных жизненных явлений, причину которых я хотел выяснить. Но преподаватели и старшие товарищи, к которым я обращался с такими вопросами, [...] либо отделялись общими фразами, наподобие того, что "поживешь – увидишь", или предупреждали, что таких вопросов задавать нельзя, так как они-де провокационные.

Перелом наступил после XX съезда КПСС, разоблачения культа личности Сталина.

Я был полон надежд на то, что теперь уже можно будет говорить свободно обо всем, свободно высказывать свое мнение. А мнения возникали и таковы, что дело не в отдельной личности, а во всей системе. [...] К этому примешалось разочарование отдельными руководителями партии и правительства.

[...] У меня складывалось впечатление, что везде народ живет плохо и в материальном, и в культурном смысле, что это не отдельные недостатки, а система, а раз система – значит, она суть порождение общественно-политического и экономического строя. Отсюда вывод: чтобы устранить недостатки, надо как-то изменить систему. Но тут опять закрадывается сомнение: почему же тогда люди ничего не хотят изменять? И тут я делаю для себя другой вывод: люди не знают истинного положения вещей. Отсюда и пошла моя линия: надо раскрывать правду жизни или, как я иногда выражался, "открывать глаза народу". И в этом я видел свое призвание как журналиста¹.

Вопрос: Чем же вы объясняете свои записи в дневнике, где вы указывали, что социалистический наш строй гнусный и мерзкий, и что существующий в нашей стране строй как был фашистским, так и остался?

Ответ: [...] Этими записями я выражал свое недовольство существующим у нас в стране строем.

Вопрос: В этом же дневнике вы возводите клевету на руководителя КПСС и советского государства, заявляя, что он якобы "бряцает оружием" и заявляет, что "нам не нужен свежий воздух".

Ответ: Я был возмущен испытанием атомной бомбы в СССР и выступлением руководителя КПСС по поводу этого испытания. Поэтому и сделал такие записи в своем дневнике.

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 2, арк. 76, 77, 79, 88. Рукопис. Оригінал.

¹ Ці показання Г.Т.Гайового, включені до протоколу, написані ним власноручно.

Документ № 3

З ВИРОБНИЧОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА Г.Т.ГАЙОВОГО

18 травня 1962 р.

[...]

Гаевой обладал определенными журналистскими способностями, однако был лишен чувства долга и ответственности. Он избегал важных заданий и зачастую вместо порученных тем брался за совершенно другие, не нужные редакции.

Редакционный коллектив терпеливо относился к Гаевому, надеясь повлиять на него положительно, помочь ему изучить жизнь и стать настоящим комсомольским газетчиком. Однако эти усилия не возымели надлежащего действия. Гаевой прикрывался от них маской полушута, не пожелал идти навстречу коллективу, не посчитался с его заботой и мнением.

Вел себя Гаевой замкнуто, ни с кем из редакции не дружил. Как комсомолец был пассивен. Очень мало работал над собой: почти совсем не читал книг.

Редактор газеты
"Молода гвардія"

Підпис

А.Гаврилов

Председатель
месткома профсоюза

Підпис

Л.Алексеева

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 3, арк. 178-179. Машинопис. Оригінал.

Документ № 4

З КАСАЦІЙНОЇ ЗАЯВИ Г.Т.ГАЙОВОГО ДО ВЕРХОВНОГО СУДУ УРСР

2 липня 1962 р.

[...]

30 июня 1962 года Луганский областной суд [...] присудил меня к пяти годам лишения свободы.

Я считаю, что суд подошел к оценке и квалификации моей преступной деятельности неправильно, приписав мне организационную работу по созданию антисоветской организации и умышленное и регулярное проведение антисоветской агитации среди моего окружения.

[...]

Все свидетели показывают, что я никогда не высказывался о борьбе с советским строем и тем более никого не призывал к его свержению. Я лишь говорил о системе недостатков, с которыми надо бороться.

[...]

Я прошу Верховный Суд УССР пересмотреть дело и наказанием более объективным, но менее суровым дать возможность мне искупить свою вину перед народом и советским государством.

2/VII-1962 г.

Підпис

Г.Гаевой

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 4, арк. 20, 21. Рукопис. Оригінал.

Документ № 5

**ПРО ВІДМОВУ У ЗАДОВОЛЕННІ КАСАЦІЙНОЇ СКАРГИ Г.Т.ГАЙОВОГО.
З УХВАЛИ СУДОВОЇ КОЛЕГІЇ У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ ВЕРХОВНОГО СУДУ УРСР**

25 липня 1962 р.

[...]

Гаевой, будучи антисоветски настроен, начиная с 1958 года, стал на путь антисоветской деятельности. Он склонил к проведению борьбы против существующего в СССР строя сначала Максименко¹, а затем Пашкова².

[...]

Суд правильно оценил собранные по делу доказательства и вынес обвинительный приговор с учетом тяжести содеянного, общественной опасности совершенных преступлений и личности осужденного.

[...]

Кассационную жалобу ГАЕВОГО Григория Титовича [...] оставить без удовлетворения, а приговор Луганского областного суда от 30 июня 1962 года в отношении его без изменения.

Председательствующий	Підпис	В.Д.Ярославский
Члены суда	Підписи	А.В.Ледникова А.А.Таратухин

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 4, арк. 28, 30, 30зв. Рукопис. Оригінал.

¹ Максименко Микола Антонович, близький приятель і одностудець Г.Т.Гайового, проходив з ним в одній справі. Був засуджений до 2-х років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

² Пашков Іван Григорович, журналіст, товаришував з Г.Т.Гайовим, поділяв його погляди. Проходив у тій же справі. Засуджений до 3-х років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

Документ № 6

З ПОКАЗАНЬ Г.Т.ГАЙОВОГО – В'ЯЗНЯ 7-го ТАБІРНОГО ВІДДІЛЕННЯ ДУБРАВНОГО ВИПРАВНО-ТРУДОВОГО ТАБОРУ, – ДАНИХ ПІД ЧАС ДОПИТУ З ПРИВОДУ ЙОГО СКАРГИ НА АДРЕСУ КПК¹ ПРИ ЦК КПРС

29 червня 1965 р.

[...]

По поводу недозволённых методов следствия:

Арестовали без предварительной беседы со мной, тем самым лишили меня [возможности] дать подробное объяснение по поводу того, в чем я подозреваюсь;

Во-вторых: обращение со мной с первых же дней задержания как с преступником, не предъявив мне обвинения, точнее не доказав моей вины.

Следствие заранее предредило мою виновность. В-третьих: находясь в следственной тюрьме, создали мне невыносимые условия для жизни:

а) поместили в сырую подвальную камеру со сквозняками, постригли наголо, производили обыск с раздеванием донага,

б) кормили пищей, которую я по состоянию здоровья принимать не мог, т.к. я страдал гастритом острой формы, врачи не вызывались ни разу,

в) лишили связи с родными, лишили меня передач и посылок, т.е. создали мне условия, при которых я не мог получать материальной помощи в виде питания и денег, положенных по закону.

На предварительном следствии меня не били, оружием не угрожали. Но следует указать, что Абашенко² неоднократно угрожал отправить меня в сумасшедший дом, если не буду давать показаний.

В отношении работы суда:

1. Суд был закрытым, родственников на суд не допустили.

2. В течение судебного процесса, который продолжался три дня, не предоставляли обеды, принимал пищу только утром и вечером, причем вечером пища холодная, тем самым изнуряли физически, чтоб сделать неспособным к защите.

3. В судебном следствии вскрылись противоречия в показаниях одних и тех же свидетелей. На предварительном следствии они показывали одно, а в суде давали другие показания, однако суд про-

Заголовок публікації в газеті "Літературна Україна" за 30 листопада 2000 року.

творечия не устранил, во внимание не принял и в приговор вложил показания, данные на предварительном следствии.

Г.Гаевой

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 4, арк. 88, 88зв, 89. Рукопис. Оригінал.

¹ Комітет партійного контролю при ЦК КПРС.

² Тодішній начальник слідчого відділу УКДБ по Луганській області.

Документ № 7

З ВИСНОВКУ ПРОКУРАТУРИ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПРО РЕАБІЛІТАЦІЮ Г.Т.ГАЙОВОГО

15 серпня 1991 р.

На Гаевого Г.Т. распространяется действие ст.1 Закона Украинской ССР "О реабилитации жертв политических репрессий на Украине" от 17 апреля 1991 года.

Начальник следственного отделения
УКГБ УССР по Луганской области
Старший помощник прокурора
Луганской области по надзору
за следствием в органах
госбезопасности
советник юстиции

Підпис

Г.Н.Ляхов

Підпис

В.М.Набивач

Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21349-р., т. 4, арк. 117зв. Рукопис. Оригінал.

КОМЕНТАР ПИСЬМЕННИКА Г.Т.ГАЙОВОГО, ГОЛОВНОГО ФІГУРАНТА КРИМІНАЛЬНОЇ СПРАВИ, ЩО СЛУХАЛАСЯ В ЛУГАНСЬКОМУ ОБЛАСНОМУ СУДІ У 1961 РОЦІ

Коли настала так звана "відлига", я навчався на другому курсі факультету журналістики Київського держуніверситету. Засудження XX з'їздом КПРС практики знищення однопартійців (а саме про них йшлося) за політичними мотивами сприйняв як чергове окомиллювання забамбуленого населення з боку тієї ж злочинної влади, яка ніколи не гребувала ніякими методами, але час від часу при "зміні караулу" могла викинути "демократичне" колінце на кшталт сталінського "Запаморочення..." Тож відверто, без побоювань висловлювати своє ставлення до всього, що діється в країні, – про таку можливість було б наївно навіть думати, – саме так я тоді сприйняв лицемірне "засудження культу особи". І все ж... І все ж наважувався говорити про те лицемірство навіть на семінарах.

Такі погляди й поведінка обернулися згодом виключенням з вузу. І в цьому я не був винятком. Налякана зростанням "вільномумства" серед студентської молоді, влада вдалася у відповідь до заходів, в яких зовсім недавно сама звинувачувала сталінський режим. Був, зокрема, засуджений до п'яти років позбавлення волі старший за мене на два курси Борис Мар'ян, хоч чи не першим з когорти майбутніх

"шістдесятників" насмілювався кинути справді демократичний виклик режимові. А потім, у прагненні знищити "крамолу" в корені, власті репресували увесь наш факультет: на три роки (з 1957 по 1959) припинили прийом абітурієнтів.

Що ж до мене, то невдовзі повернули студентський квиток, дозволили закінчити навчання. Але, як я й передбачав і що потім підтвердилося, взяли під негласний нагляд. Отож до редакції луганської газети "Молода гвардія" поїхав не лише з офіційним направленням, а й з "хвостом" неблагонадійності – попередженням місцевим правоохоронцям: пильнуйте, мовляв, за ним! На початку 1962 року "пильнування" завершилося звинуваченням в антирадянській агітації і арештом.

Почалися допити. Порівнювати їх характер з методами дізнання, що застосовувалися органами НКВС у 30-х роках, не можу, оскільки сам не перебував у шкурі "тридцятників", а об'єктивних свідчень про тодішні методи дізнання ще не було. В усякому разі, мене не били ніжками від стільців і палицями, не вдавалися до інших подібних методів фізичного впливу. Робили ставку більше на моральний тиск, залякували відправленням у "психушку" або ж

максимально суворим вироком за небажання підписувати протоколи, в яких слідчі писали часом не те, що я говорив, а те, що бажали від мене почути.

Скажу відверто: не знаю, як би поведився я при застосуванні тортур. А в нав'язаному мені політико-інтелектуальному "двобої" прагнув не поступатися принципами, не пояснювати "крамольні" нотатки в щоденниках і думки, які нерідко висловлював у спілкуванні з колегами-журналістами й близькими приятелями, зокрема з Миколою Максименком та Іваном Пашковим, чийось "згубним" впливом, помилковістю суджень, бравадою чи інфантильністю. Добре розуміючи, що тим самим наражаюся на пристрасне ставлення слідства і суду, прямо заявляв про причини свого невдоволення тодішньою внутрішньою і зовнішньою політикою партії та уряду, зокрема, відомими войовничими заявами М.С.Хрущова. Попри все це, не відчував явної упередженості з боку слідчого, який вів мою справу, нехтування ним буквою і духом закону, образливих висловлювань на мою адресу.

Не можу не сказати й про "службову" характеристику, яку на запит слідства написали на мене керівники газети "Молода гвардія". Вони знайшли в собі сміливість не вдатися до грубих підтасовок, але не наважилися на те, аби не задовольнити слідство бажаним йому компроматом хоча б частково. Отож і приписали мені узяті із стелі не кращі людські якості, хоча за бажанням могли б переконливо засвідчити мою політичну неблагонадійність: я принципово не писав матеріалів "на замовлену тему", скажімо,

горезвісних схвальних "відгуків трудящих" щодо дій партії та уряду. З вдячністю згадую колег, які хоч і відкрито не підтримали мене у скрутну хвилину, але й не опустилися до наклепів та доносів.

Продовженням лінії поведінки, якої дотримувався на допитах, вважаю й свою скаргу на адресу Комітету партійного контролю при ЦК КПРС від 29 червня 1965 року. Пов'язував її не стільки із сподіванням на пом'якшення міри покарання, як з відстоюванням гідності, своїх громадянських прав.

Визначений мені п'ятирічний термін відбув повністю. Але то була лише частина покарання – після виходу на волю впродовж 20 років мені по суті не дозволяли працювати за фахом, хоча офіційного (судового) припису на це не було.

Перебивався чорноробом, вантажником, коচেгаром тощо.

Лише в 1986 році зміг влаштуватися на роботу в республіканську дитячу газету "Зірка". Та почувався я в редакції дуже невпевнено: через кожні два місяці мене звільняли, а потім знову зачисляли на щонайнижче оплачувану посаду – з тим, щоб я не набув офіційно статусу постійного працівника, і мене можна було, в разі чого, негайно звільнити з роботи.

Г. ГАЙОВИЙ.

м. Київ,

20 лютого 2003 року.

Нині Г.Т.Гайовий – заступник голови Київської організації Національної спілки письменників України, автор кількох книжок поезії і прози.

ВІД РЕДАКЦІЇ

У числі земляків, репресованих на хвилі "відлиги" і так званого "застійного періоду", були луганчани П.С.Клепей та О.О.Потоцький. В їхніх справах виразно проглядається головна тенденція тогочасної каральної системи – переслідування тих, хто чинив нехай найменший опір політиці Кремля в національному питанні, виявляв сумніви щодо її впливу на моральний стан суспільства.

Наведемо короткі уривки з показань "інакомислячих", даних ними на допитах і в ході судових засідань, що відбулися відповідно у 1958 і 1971 роках.

Клепей, робітник заводу ім.Пархоменка:

– Визнаю, що у двох своїх листах до сестри і в листах до свого товариша я допустив кілька антирадянських висловлювань, справа в тому, що я весь час вороже ставився до радянської влади і постійно мав ненависть до всього радянського. Причинами такого мого настрою були: по-перше, те, що вся моя сім'я була репресована радянськими органами, а я у 1949 році був засуджений. Після відбуття строку покарання мені не дозволили повернутися на свою батьківщину і навіть до місця заслання моїх рідних...

Я дійсно говорив, що українські націоналісти вели не бандитську боротьбу, а війну за визволення українського народу і за незалежну Україну, а Бандера є не бандитом, а вождем українського народу.

20 березня 1958 р. Луганським обласним судом П.С.Клепей був засуджений до 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році. (Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 20872-р.)

Потоцький, художник-освітлювач Палацу культури ім.Леніна:

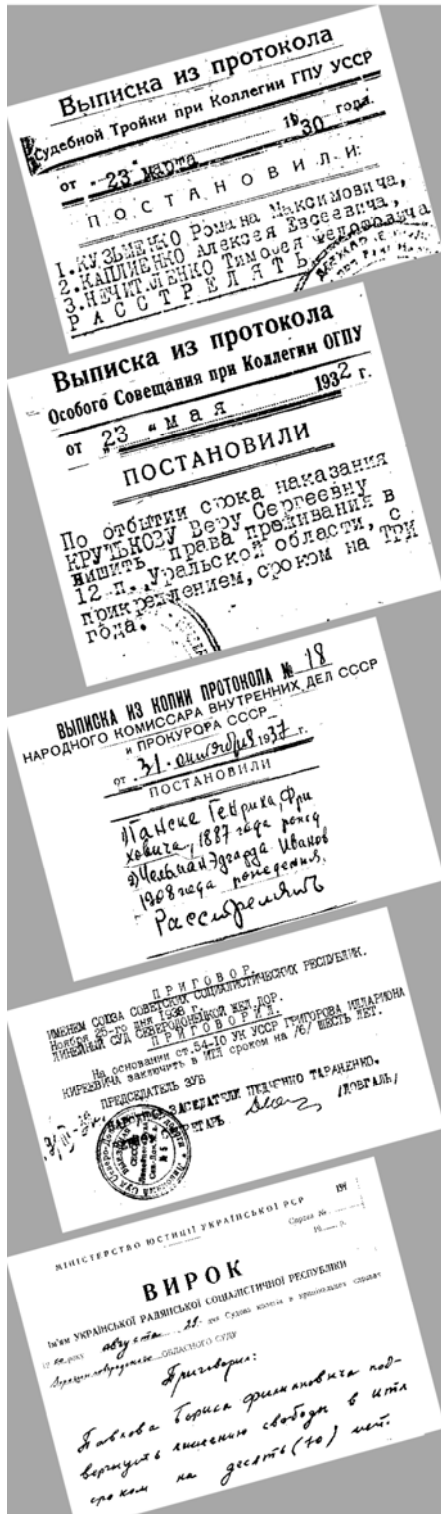
– Я як учасник групи ("Партія боротьби за реальність ленінських ідей" – Ред.) зумів через робітницю Северодонецької міської друкарні (прізвища не пам'ятаю) роздобути близько кілограма шрифтів. У середині лютого 1970 р. я переїхав до м.Ворошиловграда, де поступив працювати в Палац культури ім.Леніна. Зв'язки з учасниками групи постійно підтримував.

Я знав, що шрифт призначений для друкування газети "Факел". (Жодний номер її не був навіть підготовлений до друку. – Ред.)

10 березня 1971 року Луганським обласним судом О.О.Потоцький був засуджений до 3 років позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році. (Архів УСБУ в Луганській обл., спр.22688-р.)

Час, коли розглядалися справи П.С.Клепей і О.О.Потоцького, наклав відбиток на характер показань обох підслідних. Ні той, ні інший, як і Г.Т.Гайовий, не зазнавали в ході допитів вельми поширених у минулому заходів силового тиску.

Тортури і фізичні знущання почали поступатися іншим, не таким жорстоким методам дізнання. Отож звинувачувані не давали показань під диктовку слідчих, а відверто говорили на допитах про свою незгоду з режимом, що перебував при владі, у питаннях внутрішньої і зовнішньої політики, висловлювали підтримку борцям за незалежність України, яких можновладці називали "бандитами" і "ворогами". Усі фігуранти названих справ демонстрували неабияку волю, національну самосвідомість і гідність, сміливість.

Майже
9000
МЕШКАНЦІВ
ОБЛАСТІ
БУЛИ ЗАСУДЖЕНІ
ДО РОЗСТРІЛУ,
800
РЕПРЕСОВАНІ
ДВА, ТРИ
І БІЛЬШЕ РАЗІВ

Розділ I

З ПОЛОНУ ЗАБУТТЯ

БІОГРАФІЧНІ НАРИСИ
ПРО ТИХ,
ХТО НЕ СКОРИВСЯ
РЕЖИМУ

Свідчення жертв і самовидців
трагічних подій

Упорядник розділу "З полону забуття"
член Національної спілки письменників і Національної спілки журналістів України
М.В.Ночовний

Автори нарисів

Журналісти:
В.І.Анікєєва, В.В.Михайличенко

Наукові працівники:
А.В.Лебедева, О.І.Неживий

Заступник голови Луганського клубу воєнно-історичної реконструкції "Дон"
В.В.Федічев

Автори спогадів

Член сімей репресованих:
Н.Г.Щепотіна
Група літераторів

ПОЕТ З БЕРЕГІВ АЙДАРУ

Іван Прибудний (Овчаренко Яків Петрович)

Народився 1 грудня 1905 р. в с.Безгинове Новоайдарського району. Поет, близький друг Сергія Єсеніна. Зазнав переслідувань за небажання вихвалити режим і особисто генсека Сталіна. 13 серпня 1937 р. Військовою колегією Верховного суду СРСР засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований 24 листопада 1956 року.

**Пам'ятник поетові
у селищі Новоайдар.**

Відлунням жовтневого перевороту у Петрограді загромотіла полями України громадянська війна. Підхоплений її вихором, пішов з рідного села Яків Овчаренко. Майже півроку тривали його сповнені пригод мандрі. У грудні 1920-го був затриманий у розташуванні 2-ї Чернігівської дивізії Г.І.Котовського. З ворожими вивідачами, а саме таким здавався хлопець, що прибулдився до частини, деяким запопадливим особистам, суд у ті часи бував недовгим. Та Якову повірив начальник Особливого відділу дивізії Іван Воніфатійович Крилов. І на ознаку повної довіри взяв до себе їздовим тачанки.

За Яковом відтоді міцно закріпилося прізвище "прибудний", а Іваном він став називати себе сам – на честь "хрещеного батька" Івана Крилова. Такий нехитрий секрет літературного псевдоніма поета¹.

Влітку 1921 року одержали у дивізії наказ: увільнити з армії всіх неповнолітніх. З рекомендаційним листом І.В.Крилова молодий Овчаренко їде до Москви, де його влаштовують в інтернат для обдарованих дітей.

Та потяг до мандр, туга за Україною штовхають Якова на, здавалося б, безрозсудний крок. Він тікає з інтернату і повертається в ті місця, де ще зовсім недавно проходила з боями його дивізія. Майже рік мешкає у Кам'янець-Подільському. І вже звідти, з путівкою комсомолу, знов вирушає до столиці. У 1922 році, сімнадцятирічним, стає студентом Літературно-художнього інституту².

Валерій Брюсов, який очолював той заклад, зумів розгледіти в хлопчині з Луганщини ту "Божу іскру", що дається небагатьом. Повірив у його високе призначення – і не помилився.

Перші ж публікації Івана Прибудного у 1923 р. у журналі "Красная нива" дістали схвальні відгуки. У числі інших талант і темперамент побачив у поезії Прибудного відомий на той час критик В.Львов-Рогачевський. У ранніх віршах поета, позначених неприйняттям міської культури з її протиріччями, відчувається чисте дихання донецьких полів, чується, як по-молодому схвилювано б'ється його серце. У місті, "в залізо, в граніт закутому", людина, на думку Івана Прибудного, відчуває себе неприкаяною, не зрозумілою іншими. Тут немає ні "зелених річок", ні садів, що стелять "пух смородиновий", ні гостроверхих тополь, у вінках яких "зріють білі личинки хат".

Вже тоді до достоїнств його поезії відносили не тільки щирість і свіжість світосприйняття, але й ту легкість мови, коли здається, що вірші народжуються ніби самі собою, без будь-яких зусиль і творчих мук.

У 1923 році до Москви із зарубіжної подорожі повернувся Сергій Єсенін. Саме тоді й познайомився з ним Прибудний, потягнувся до знаменитого поета всім серцем. Єсенін відповів взаємністю: він одразу ж побачив у молодому другові самотність і талант. І вже у вересні того ж 1923-го прізвище Прибудного згадується в листі Єсеніна до своєї близької знайомої, літератора Галини Беніславської³.

Початок нового навчального року у Брюсовському інституті було ознаменовано урочистим вєчором. З читанням своїх віршів виступали тодішні кумири молоді – Маяковський, Пастернак,

Асеев, Безіменський. Але всі з нетерпінням чекали на Єсеніна. Зал зустрів його оваціями.

Після Єсеніна настала довга пауза: ніхто з поетів не наважувався вийти на сцену. У той момент і з'явився Іван Приблудний. Свій вірш "О, чернобровая Украина" він читав чудово, без властивого багатьом поетам "підвивання", невігладливо підкреслюючи його ритм і музичальність помахом руки.

*О, чернобровая Украина,
Мой край премудрый и простой,
Какая сказочная тайна –
Твой затуманенный простор.
Покину кручи и байраки,
Покину хаты в рамках нив,
И кто-то долго будет плакать,
Косою очи заслонив...*

Після того вечора Іван Приблудний став одним з найближчих до Єсеніна молодих поетів. Визмук 1923-1924 рр. Приблудним було написано більшість віршів, які увійшли до його першої збірки "Тополь на камне" (побачила світ у 1926 р. у видавництві "Никитинские субботники"). В їх числі: "Мне стыдно за мои стихи", "Город кирпичный, грозный, огромный", "Снова крыши инеем одеты", "Юность", "Песнь о перепеле". Відкрила збірку вже згадувана "О, чернобровая Украина".

Оптимізму сповнений вірш "Луг венком покрыли лозы". Поета відзначають у ньому тонке бачення природи, музичальність віршового ритму. Все тут рухається, співає, радіє від усвідомлення своєї необхідності у цьому світі. При цьому природа, красивд настільки пізнаються, що одразу ж уявляєш собі картинку сінокоосу на луках за околицею батькового Безгинового, де несе свої чисті води "голубий Айдар":

*Скрип телег, воли и косы,
Жаркий полдень, звон и гам –
Гимн стогрудый, стоголосый
Солнцу, воле и лугам.
– Мы родились в этих долах,
В этих долах мы умрем,
Неустанных и веселых,
Помяните нас добром!!!
Солнце – влево, солнце – вправо,
Ливни пламени – в плечо...
– Ой, как жарко телу в травах,
Ой, как сердцу горячо...*

Великий талант завжди в центрі уваги. Єсеніна оточував цвіт тогочасної творчої інтелігенції. До цього кола повноправним членом увійшов і Іван Приблудний.

Єсенін схвалював відвідини своїм молодим другом творчих вечорів "Никитинские субботники". На них бували найстаріша російська революціонерка В.М.Фігнер, письменники Леонід Леонов, Всеволод Іванов, Лідія Сейфулліна, Вікентій Вересаєв, Олексій Новиков-Прибой.

Входив Приблудний і до селянської групи при московському "Цеху поетів". Тодішній метр Сергій Городецький писав: "Трете покоління поетів-селян – Акульшин, Наседкін, Іван Приблудний, голос якого дедалі міцніє, – цілком уже в революції..."⁴

В середині червня 1924 року Єсенін приїздить до Ленінграда. В один з днів його, а також Івана Приблудного, Олексія Толстого, інших поетів і письменників запросили виступити перед любителями красивд письменства у Петергофі.

"Чи треба говорити, – писав про ту зустріч у своїх спогадах близький друг О.Блока поет Вл. Пяст, – що нічий успіх при цьому не можна було і зрівняти з єсенінським, який підкоряв усіх? Тільки ще ученє і продовжувач Сергія юний Ів. Приблудний привів публіку у велике захоплення"⁵.

На початку серпня того ж року Приблудний гостював у Сергія Єсеніна в його рідному селі Константиново на Рязанщині. Ось яким бачився тоді наш земляк сестрі поета Олександрі Олександрівні Єсеній: "Він був відчайдушний, задьористий, винахідливий весельчак, який вмє і посміятися, і пожартувати, і поспівати. Та краще за все він читав вірші. Особливо добре виходили в нього "Гайдамаки" Шевченка та власний "Петух". Читав він якомсь дивно просто, жестикулюючи правою рукою чи зрідка поправляючи чорну шапку волосся, але в його хрипливому голосі було стільки виразності, що важко забути таке читання"⁶.

Сільчани потім довго згадували, як Іван Приблудний учив константиновських дівчат чудових українських пісень.

Трапилося тоді й таке. Одного разу, повертаючись додому вночі, Приблудний побачив

полум'я над дахом одного з будинків. Не заспокоївся доти, доки не підняв на ноги усе село. Пожежу погасили. Пізніше про це Приблудний згадає в "Балладе о безумии и мудрых колоколах".

Восени 1924 року не стало В.Я.Брюсова. Єсенін пише некролог, де відзначає, як вітав Брюсов усе нове, молоде і талановите: "В літературному інституті його імені виростили і ростуть такі поети, як Наседкін, Іван Приблудний, Акульшин та ін."⁷.

Наступного року інститут був розформований, і частину студентів, у тому числі й Івана Приблудного, перевели до Ленінградського університету. І тут, на берегах Неви, він швидко входить у місцеві літературні кола, бере діяльну участь у культурному житті північної столиці.

Грудень 1925-го. До Ленінграда знову приїхав Єсенін. Приблудний зустрічається з ним майже щодня, буває у нього в готельному номері. Ось вони удвох на одній з останніх фотографій Єсеніна. Приблудний трохи нахилив до нього голову, ніби прислухається до слів старшого друга і вчителя...

Трагедія, що розіграла-ся в ніч на 28 грудня в "Англетері", усвідомлення того, що ніколи вже не буде поруч з ним Єсеніна, – у це було важко повірити. Як неприкаяний тинявся Приблудний по Ленінграду. Пам'ять раз у раз відсилала у ті світлі дні, коли писав він такі, присвячені Єсеніну рядки:

І.Приблудний і С.Єсенін. Одна з останніх фотографій.

*Я еще слаб, мне едва – восемнадцать,
Окрепну – песней поспорим с тобой,
Будем, как дома, – шутить, смеяться,
Мой стройный, кудрявый, хороший мой...*

На початку 1926 року Приблудний повертається до Москви. З хвилюванням бере в руки тільки-но видану свою першу збірку – вже згадуваний "Тополь на камне". Він добре сприйнятий не тільки читачами, але й критикою. Віктор Красильников так відгукується про автора: "Іван Приблудний з молодого покоління висуванців Жовтня найбільш талановитий"⁸. Знаходить теплі слова для характеристики поета і Валентина Динник: "Повторюється в І.Приблудному і особлива єсенінська рисочка – його любов до смугастого kota, що бігав за ним "собачкою" дідівською пасікою... Але в І. Приблудному більше хлопчачої заповзятливості. Вона лунає і в рядках поета про себе:

*И как встарь, забыв тревоги,
счастлив, глуп и рад,
перепутал все дороги,
растерял телят⁹.*

Кінець 20-х років. Час важких випробувань для країни. Нелегко жилося всім, а талантам – особливо. Довкола все гучніше лунав захоплений хор, який вихваляв мудрість "великого Сталіна". Заради теплого містечка під сонцем чимало відомих поетів забували про елементарні норми моралі. Не раз натякали й Приблудному: мовляв, треба б написати панегірик "найсвітлішому". Поет щоразу відмовлявся: не міг він поступитися своєю совістю.

Більше того, Іван Приблудний прагнув прямо і чесно висловлювати своє ставлення до всього, що діялося в країні, доносити до читача весь трагізм становища, яке склалося. У 1927 році у

другому номері журналу "Прожектор" він опублікував вірш "Баллада недоумений", в якому в особі півня намалював портрет Сталіна:

*С большим венком на голове,
как всякий вождь, суров и хмур...
...И был отцом он всех детей,
был мужем всех перистых жен
и был в республике своей
всех больше лаской окружен.*

Ця ж балада, але вже під іншою назвою – "Легенда" – була включена поетом у збірку "С добрым утром", яка вийшла у світ в 1931 році у видавництві "Федерация".

Не менш зрозумілий натяк на репресії, що розгорталися в країні, пролунав і у вірші "Товарищ". Згадуючи свого вчителя Сергія Єсеніна, Приблудний писав:

*Может быть, безобидный и кроткий,
ты случайно обидел кого,
и теперь часовым и решеткой
отгорожен от мира всего...*

У січневому номері "Нового мира" за 1931 рік був надрукований вірш Івана Приблудного "Неотосланное письмо брату Максиму". У ньому автор, немов багатом, стьобав бюрократів від літератури. На жаль, в останній момент з цього твору були вилучені найгостріші рядки:

*Это вежливый подарок
скопу снобов и гурманов,
классу холеных овчарок
и ученых доберманов,
парикмахерам культуры,
зрудитам геморроя,
что кудахтают, как куры,
в жажде высидеть героя,
что возносят стяг свой пресный,
как мигающий огарок,
это – вежливый, полезный
и последний им подарок...*

Чи треба говорити, з якою запеклістю сприймалися після цього будь-які нові вірші поета. "Критики" Волков і Любович так писали про другу збірку Івана Приблудного "С добрым утром": "...Відхід від актуальних проблем сучасності в особисті переживання, порожнеча і нікчемність тематики, надокучлива жага міщанського щастя і, нарешті, пуста словесна еквілібристика... Перед нами на весь зріст постає яскрава постать войовничого дрібного буржуа"¹⁰.

У такому ж дусі про поета писали й інші критики-приспосованці.

Після нетривалої "артпідготовки" на сторінках періодичної преси шлях до репресій проти поета виявився відкритим. Заарештували Івана Приблудного 17 травня 1931 року. Йому було пред'явлено звинувачення за ст.58-10 КК, а у просторіччі – "за язик". Але як не старався, не ухитрявся слідчий Микола Шиваров, вибити потрібні показання з упертого "хохла" так і не вдалося. Та слідство через таку "дрібницю" не забуксувало...

23 серпня того ж року постановою Колегії ОДПУ Іван Приблудний був засуджений до трьох років вислання до Астрахані. Роки, проведені в цьому південному портовому місті, були страшними. Ні роботи, ні засобів до існування... Єдиним, хто не відсахнувся тоді від поета в побоюванні за свою власну долю, хто всіляко підтримував його, був знаменитий артист Василь Качалов.

Тягар вислання, однак, не зламав дух поета. Іван Приблудний прагнув, як міг, брати участь у культурному житті Астрахані. Але в "клітці" пісня не складалася, голос втрачав силу і виразність.

Повернувшись у 1935 році до Москви, поет прагне повернутися і до літературної діяльності. Але двері столичних журналів виявилися для нього зачиненими. Суворе "табу" на свободу творчості обплітало павутинням неприйняття і замовчування.

Що ж робити? Відступитися? Боротися? Поет обрав друге.

Приблудний подає заяву з проханням прийняти його до Спілки письменників СРСР. Обговорення пройшло у знущальній формі. Керівник Спілки В.Ставський "по-дружньому" порадив поетові набути хорошої робітничої професії і назавжди кинути писати вірші¹¹.

Кільце невмолимо стискалося. Перший "дзвоник" пролунав на початку листопада 1936 року: Івана Приблудного три дні протримали у відділенні міліції. Розв'язка настала 31 березня 1937-го. Приблудного заарештували і пред'явили звинувачення в тому, ніби він був активним учасником терористичної організації, що з 1924 року проводить антирадянську агітацію, розповсюджував наклепницькі вигадки проти керівництва ВКП(б) і радянського уряду¹².

Слідство вів професіонал підземних казематів Луб'янки М.Х.Шиваров, який славився серед колег майстерністю у викритті письменників і поетів. Це він допитував і "доводив" провину Осипа Мандельштама і Миколи Клюєва, складав "висновки" на творчість Андрія Платонова та інших літераторів. Загубив багатьох, але й сам, мабуть, поділив їх долю: безслідно зник наприкінці 1937-го року. На допитах Приблудний мовчав, не назвав жодного прізвища своїх "спільників". Був вірним собі до кінця. Ось що згадувала вдова поета Н.П.Мілонова: "Щоразу, коли ув'язненим давали папір для заяв, Іван писав на ім'я наркома Єжова знущальні листи у віршах"¹³.

13 серпня 1937 року після 20-хвилинного засідання Військова колегія Верховного суду СРСР засудила Івана Приблудного до розстрілу. Того ж дня вирок було виконано.

Поета не стало, але ім'я його час від часу фігурувало у протоколах, що їх складали московські чекісти. При цьому в деяких з них він звинувачувався уже в гріхах значно "серйозніших", ніж той, за який пішов під розстріл. Ось приклад.

Із слідчої справи № 14441 по звинуваченню Наседкіна Василя Федоровича:

"ДОВІДКА

Наседкін В.Ф. є активним учасником терористичної групи літераторів, до складу якої входили засуджені до вищої міри соціального захисту терористи – М.Я.Карпов – колишній член ВКП(б) та І.Макаров – колишній член ВКП(б), П.Васильєв – безпартійний та І.Приблудний-Овчаренко. Група готувала терористичний акт проти товариша Сталіна"¹⁴.

Минули роки, перш ніж 24 листопада 1956-го вирок щодо Івана Приблудного скасували. Він був реабілітований. Посмертно...

Кращий і неупереджений суддя діянням людським – час. І от у наші дні він повернув Україні ім'я її талановитого і відчайдушного сина. В останні роки до читача прийшли три поетичні збірки Івана Приблудного: "У родных верб" (Донецьк, 1985), "Избранное" (Новоайдар, 1993), "Избранное" (Сов.Россия, Москва, 1986). З'являються статті про поета і його творчість у періодичній пресі, виходять монографії. Ще в 1924 році Іван Приблудний писав у вірші "Возвращение на Украину":

*Я, гражданин, поэт и воин,
За все, что в бурях перенес,
Сегодня снова удостоен
Увидеть жизнь родных полос...*

І от поет повернувся на свою батьківщину. У 1989 році в селищі Новоайдар поставлено пам'ятник Івану Приблудному, а в селі Безгиновому відкрито пам'ятну дошку на місці, де колись стояв його отчий дім¹⁵. Розсипані по різних виданнях, архівах, приватних зібраннях вірші Івана Приблудного важко, але неухильно пробиваються до нас. Немов омиті теплими дощами, вони сходять стиглим колоссям, даючи поживу розуму і серцю.

¹ Бишарев Олег. Ученик Есенина. - Донецк, 1989. - С.10.

² Там само.

³ Белоусов В. Сергей Есенин. - М., 1970. - Ч. 2. - С. 89.

⁴ Городецкий С. Жизнь неукротимая. - М., 1984. - С. 212.

⁵ С.А.Есенин в воспоминаниях современников. - М., 1986. - Т. 2. - С. 96.

⁶ Есенин А. Родное и близкое. - М., 1979. - С. 59.

⁷ Есенин С.А. Собрание сочинений. - М., 1979. - Т. 5. - С. 214.

⁸ На литературном посту. - М., 1927. - № 2.

⁹ Красная новь. - 1926. - № 12.

¹⁰ Смена. - 1931. - № 17.

¹¹ Ученик Есенина, - с. 75.

¹² Там само, - с. 77.

¹³ Особистий архів Н.П.Мілонової.

¹⁴ Наш современник. - 1992. - № 10. - С. 164.

¹⁵ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995. - С. 26.

ОПАЛЬНИЙ БРАТ СТАЛІНСЬКОГО ЛАУРЕАТА

Горбатов Володимир Леонтійович

Народився у 1910 році в м.Первомайську Луганської області, в сім'ї перукаря. Почав трудову діяльність учнем токаря. У 1937 році очолив відділ агітації і пропаганди Луганського міського партії. Того ж року заарештований і засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 вересня 1937 року. Реабілітований 10 серпня 1957 року.

Малюнок з газетної публікації 1933 року.

Володимир Горбатов був другим сином у бідній сім'ї. Його старший брат Борис, який народився у 1908 році, став відомим радянським письменником, співцем комсомольської юності Донбасу, лауреатом сталінських премій. Молодший, Михайло, з'явився на світ у 1912-му. Доля всіх трьох склалася трагічно.

Першим, у 27 років, пішов з життя від пострілу ката Володимир. У сорок першому загинув на фронті молодший з братів – студент Київського державного університету Михайло. Борис, здавалося б, обласканий увагою тих, хто стояв при владі, помер від тяжкої хвороби у неповні 46 літ, так і не дочекавшись реабілітації несправедливо репресованого брата.

Пережила усіх своїх синів мати – Олена Борисівна. Багато разів зверталася вона у найвищі інстанції з проханням переглянути справу Володимира, у невинності якого не сумнівалася. Просила реабілітувати сина, який все своє життя віддав комсомолу і партії. Страхітливою несправедливістю вважала стара жінка звинувачення Володимира в тому, що він, як зазначалося у кримінальній справі, "будучи завербованим контрреволюційною троцькістською організацією, проводив велику шкідницьку роботу по зриву рішень партії по комуністичному вихованню молоді в Донбасі"¹.

Довгий час на всі звертання надходили стандартні відповіді. Правильність вироку, мовляв, не викликає сумнівів. Бо ж були необхідні показання свідків.

Та й сам Володимир Горбатов у ході слідства визнав себе винним.

Та ось у п'ятдесят шостому році була додатково розслідувана справа колишнього секретаря ЦК ЛКСМУ С.Андрєєва, репресованого свого часу за "створення і керівництво молодіжною контрреволюційною організацією". У ході перевірки з'ясувалося, що комсомольського секретаря засудили необгрунтовано. Невинними виявилися й інші учасники "злочинної змови", у тому числі Іван Ханчас, який завідував військовим відділом Донецького обкому комсомолу. Той самий Ханчас, що нібито завербував у троцькістську групу Володимира Горбатова. Відтоді й почав розплутуватися клубок, намотуваний довкола Горбатова та його колег брудними руками слідчих-пристосуванців. І "справа" лопнула, як мильна бульбашка:

"Верховний Суд Союзу РСР

Ухвала № 4Н-03738

Військова Колегія Верховного Суду СРСР у складі:

Головуючого: полковника юстиції ЛІХАЧОВА

Членів: полковника юстиції ПАРФЕНОВА, капітана юстиції ФРАДКОВА

розглянула в засіданні від 10 серпня 1957 року висновок заступника Генерального Прокурора СРСР у справі колишнього завідуючого відділом агітації і пропаганди Ворошиловградського міського КП(б)У ГОРБАТОВА Володимира Леонтійовича, 1910 року народження, [...] засудженого 19 вересня 1937 року Військовою Колегією Верховного Суду СРСР за ст. ст. 54-7, 54-8 і 54-11 КК УРСР до розстрілу, з конфіскацією усього майна.

Заслухавши доповідь т. Фрадкова і висновок помічника Головного Військового прокурора полковника юстиції т. Логинова,

ЗНАЙШЛА:

Горбатов визнаний судом винним у тому, що він з 1936 року був учасником антирадянської троцькістської організації і займався шкідництвом.

У висновку прокурора порушено питання про відміну вироку і припинення справи щодо Горбатова за відсутністю складу злочину, оскільки додатковим розслідуванням з'ясовано, що дані, на яких ґрунтувалося звинувачення Горбатова, не відповідають дійсності і що він був засуджений необґрунтовано.

Розглянувши справу і матеріали додаткового розслідування, Військова Колегія, погоджуючись з висновком прокурора,

УХВАЛИЛА:

Вирок Військової Колегії Верховного Суду СРСР від 19 вересня 1937 року щодо Горбатова Володимира Леонтіївича за обставинами, які заново відкрилися, скасувати і справу щодо нього припинити за відсутністю складу злочину.

Головуючий:
Члени:

(Підпис)
(Підписи)"²

Отже, правда перемогла. Та життя невинно засудженому не повернеш... А скільки корисного і потрібного міг би ще зробити для людей, для рідної України Володимир Горбатов – ця непересічна людина, яка широко вірила в ідеали добра і справедливості, боролася за їх здійснення, не шкодуючи себе. Свідчення тому – коротка, але насичена щирими пориваннями і добрими справами біографія Володимира.

Як і багато його ровесників, що народилися й виховувалися в сім'ях з малим достатком, він почав працювати зовсім молодим. Опанував професію токаря. Потім – навчання в Артемівському індустріальному технікумі. В подальшому Володимир працює на одному із заводів у шахтарській Горлівці (Донецька область). Став там секретарем комсомольського осередку підприємства, а з часом був обраний секретарем міськкому комсомолу³.

Звідти Горбатова переводять до Луганська. На ту ж комсомольську роботу. І на новому місці він швидко завойовує авторитет, загальну повагу.

За рекомендацією ЦК ЛКСМУ комсомольці міста обирають В. Горбатова першим секретарем міськкому ЛКСМ України. Тоді ж молоді луганці довірили йому високу честь представляти їх інтереси в міській Раді. У вересні 1934 року міськком КП(б)У ввів Горбатова до складу членів пленуму міськкому, затвердив кандидатом у члени бюро. З новою силою проявляються відтоді його неабиякі здібності, вміння оперативно розбиратися у суті проблем, швидко знаходити оптимальні шляхи їх розв'язання. І ще одна характерна риса: велика працездатність. Без Володимира Горбатова у 1934-1937 рр. в Луганську не обходилося жодне важливе починання, жодна суспільно значима справа⁴. Він завжди на виду, завжди там, де вирують пристрасті, робиться жива, конкретна справа.

Згадує ветеран комсомолу М.Я.Кучма: "Хочу прямо сказати, що він був улюбленцем молоді, користувався значним авторитетом. За своїм характером Володимир був завжди життєрадісним, мів правильно організувати комсомольську роботу. Нічого негативного в його поведінці я не помічала, ніяких висловлювань проти радянської влади не чула. В стосунках з іншими він був ввічливий і витриманий". Високий професійний рівень Володимира підтверджує також ентузіастка молодіжного руху Д.Г.Пашковська, яка добре знала його по комсомольській роботі: "За своїм рівнем Горбатов був грамотним, користувався заслуженим авторитетом і вмів надихати комсомольців на всілякі заходи.

Комсомольцями була виконана величезна робота по реконструкції паровозобудівного заводу"⁵.

Реконструкція цього підприємства стала помітною віхою в історії вітчизняного транспортного машинобудування. Адже мова йшла не тільки про будівництво нових цехів. По всьому виробничому ланцюжку впроваджувалися нові технології, які дозволили створити незабаром кращі в Європі надпотужні й надшвидкісні паровози "ФД" (Фелікс Дзержинський) та "ЙС" (Йосиф Сталін). Ці локомотиви демонструвалися на Всесвітній виставці 1938 року в Парижі, де були відзначені першою премією і одержали золоті медалі⁶.

У турботах Володимира Горбатова "Луганбуд" значився під номером один. І це зрозуміло: тут паралельно з виготовленням нового локомотива виховувався новий тип робітника. Тут, на одному з найбільших підприємств країни, Володимир Горбатов практикою живої роботи перевіряв свої

міркування щодо вдосконалення діяльності міської комсомольської організації, посилення впливу молодих робітників на вирішальних ділянках матеріального виробництва.

Були, зрозуміло, у комсомольського секретаря й інші важливі справи. Заходилися, зокрема, луганці допомагати комсомольським організаціям приміських колгоспів і радгоспів у пожвавленні роботи – і за короткий час у місті для них зібрали 20 тисяч книг.

Давалися рекомендації щодо вдосконалення діяльності клубів, організації для сільської молоді лекторіїв з питань внутрішнього і зовнішнього становища країни. Нерідко й сільські клуби ремонтувалися спільними зусиллями. Багато часу забирала у Володимира робота в комісії по наданню практичної допомоги першим радянським полярникам-челюскінцям, шефство над якими взяли у 1934 році жителі Луганська.

За ініціативою першого секретаря бюро міськкому ЛКСМУ ухвалило рішення про обов'язкове вивчення юнаками й дівчатами історії свого міста. Тоді ж ЦК ЛКСМУ схвалив почин луганської комсомолії щодо підготовки і складання молоддю нормативів військово-технічного екзамену.

На IX з'їзді ЛКСМ України, що проходив у Києві з 2 по 8 квітня 1936 року, Горбатов був обраний членом Центральної ревізійної комісії республіканської комсомольської організації. Того ж місяця він бере участь у роботі X з'їзду ВЛКСМ.

Масштаби діяльності В.Горбатова, ступінь її значущості зросли з його переходом на роботу до Ворошиловградського міськкому партії – завідуючим відділом агітації і пропаганди. Про це свідчать протоколи засідань бюро міськкому партії за 1937 рік, які зберігаються в обласному державному архіві. Ось деякі із записів:

"Для перевірки складу працівників районних і багатотиражних газет затвердити комісію у складі тт.[...] Горбатова"; "[...] Доручити тов. Горбатову у п'ятиденний строк скласти план політико-масової роботи серед робітників [паровозобудівного заводу], які мешкають у селі Олександрівка". "Відрядити до МТС для підготовки і проведення наради [з питань штучного запилення кукурудзи] таких товаришів: [...] Горбатов – Волнухинська МТС"⁷.

Засідання бюро міськкому проводилися тоді щотижня, а то й частіше. І практично на кожному фіксувалося по кілька конкретних завдань на адресу Горбатова. Відповідно до них Володимир Леонтьйович водночас займався багатьма важливими питаннями: допомога селянам по організованому початку сезонних польових робіт, підготовка шкіл до нового навчального року, налагодження роботи гуртка міських есперантистів⁸.

В. Горбатов боровся з недоліками в роботі комсомольських організацій, не хотів миритися з хибими у керівництві ними з боку партійних комітетів. Особливо гостро відчув важливість саме такої своєї позиції, коли очолив відділ агітації і пропаганди міськкому партії. Сьогодні не викликає сумнівів: принциповий, неупереджений погляд на становище, яке склалося на той час у молодіжному русі, сміливість мати і відстоювати свою особисту думку й стали причиною його переслідування. У провину Горбатову ставилося, зокрема, те, що він вважав необхідним підвищити роль комсомолу у політичному житті країни, надати йому більшої самостійності у практичній роботі. Шкідливими були визнані також висловлювання про необхідність передати комсомолу керівництво Тсоавіахімом і фізкультурним рухом, піднести його роль у вирішенні питань суто господарського характеру.

Нікуди правди діти, тоді комсомольськими організаціями нерідко керували політично малограмотні партійці, подекуди в комсомольському апараті привільно почували себе групи людей, об'єднаних не ідеєю, а схильністю до випивок та чвар. Досвідчені в плетінні інтриг, вони не стільки захищались від звинувачень з боку Горбатова, скільки нападали на нього самі. Без будь-яких на те підстав звинувачували Володимира в тому, що в області не без його участі розвалено політичне навчання серед молоді, особливо учнівської. Що у вузах, технікумах і школах принижуюється (страшно навіть вимовити таке!) керівна роль товариша Сталіна⁹.

Звідси й потягнулася ниточка до того, що трапилося 18 липня 1937 року в будинку № 54 по вул. Карла Маркса. Володимира Горбатова заарештували, зробивши перед тим обшук. Вилучили блокноти, зошити із записами, а також револьвер з вісьмома патронами. Цього виявилось достатньо для звинувачення у тероризмі. До речі, той револьвер був вручений Горбатову за сумлінну роботу від імені Колегії ДПУ України.

Наступного дня відбулося закрите засідання бюро міськкому. Присутні на ньому не знайшли в собі мужності ретельно розібратися в пред'явлених Горбатову звинуваченнях. В ухваленому рішенні записали: виключити з лав КП(б)У як ворога народу¹⁰.

Далі події розвивалися за здалегідь продуманим сценарієм. На допиті 22 липня Горбатову було пред'явлено звинувачення як "активному учаснику контрреволюційної організації правих, що діяла спільно з українськими буржуазними націоналістами". З цим Володимир погодитися не міг. Але не бажали відступати від накресленої лінії дій і слідчі. "Ламали" Горбатова більше місяця. Як саме – про це ми, напевно, вже ніколи не дізнаємося. Можемо тільки робити припущення, виходячи із

спогадів інших репресованих, які відбулися довгими роками табірною "перевиховання". Вірогідно ж відомо одне. На наступних викликах до слідчих Володимир уже не заперечував того, що його "втягнули в контрреволюційну організацію".

З протоколу допиту В.Л.Горбатова від 22 липня 1937 року:

"Запитання: Коли і ким саме Ви залучені до контрреволюційної організації правих?

Відповідь: До контрреволюційної організації правих я ніколи і ніким не залучався".

З протоколу допиту В.Л.Горбатова від 27 липня 1937 року:

" Запитання : Коли і ким саме залучені Ви до контрреволюційної троцькістської організації?

Відповідь: До контрреволюційної троцькістської організації молоді в Донбасі я залучений колишнім заступником голови обласної ради Тсоавіахіму, колишнім членом бюро обкому ЛКСМУ Ханчасом Іваном Захаровичем на початку 1936 року"¹¹.

Зламавши Володимира на допитах, його швидко засудили й розстріляли.

Розгляд справи В.Горбатова розпочався о 13 годині 40 хвилин 19 вересня 1937 року. На закрите судове засідання не запросили жодного свідка. Підсудний визнав себе винним і попросив зберегти йому життя. Судді, однак, виявилися неохочими. О 14-й годині засідання закінчилося виголошенням вироку.

"ВИРОК

іменем Союзу Радянських Соціалістичних Республік виїзна сесія Військової Колегії Верховного Суду Союзу РСР у складі:

Головуючого: Диввійськюриса А.М.Орлова

Членів: Бригвійськюриса А.Ф.Козловського і Військового юриста I рангу Ф.А.Климіна

При секретареві: Військовому юристові I рангу А.А.Батнер

У закритому судовому засіданні в місті Сталіно 19 вересня 1937 року розглянула справу по звинуваченню Горбатова Володимира Леонтійовича [...] у злочинах, передбачених ст. ст. 54-7, 54-8 і 54-11 КК УРСР.

Попереднім і судовим слідством з'ясовано, що підсудний Горбатов є активним учасником контрреволюційної троцькістської терористичної організації, до якої був завербований у 1936 році. [...] Використавши своє становище в комсомолі – секретаря Ворошиловградського міськкому ЛКСМУ, підсудний Горбатов проводив шкідницьку роботу, зривав втілення у життя рішень партії і комсомолу по комуністичному вихованню молоді. Крім того, Горбатов поділяв терористичні методи боротьби контрреволюційної організації, в якій він перебував, проти керівників партії і радянського уряду. [...] Таким чином, доведена вина підсудного Горбатова у здійсненні ним злочинів, передбачених ст. ст. 54-7, 54-8 і 54-11 КК УРСР.

На підставі викладеного і керуючись ст. ст. 296 і 297 КПК УРСР, Військова Колегія Верховного Суду СРСР засудила:

Горбатова Володимира Леонтійовича до вищої міри карного покарання – розстрілу з конфіскацією всього особисто йому належного майна. Вирок остаточний, оскарженню не підлягає і на підставі постанови ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 року підлягає негайному виконанню.

Головуючий
Члени

(Підпис)
(Підписи)"¹²

Вирок був виконаний наступного дня – 20 вересня.

Але й після смерті Володимира Горбатова не залишили у спокої. У протоколі засідання бюро міськкому партії від 1 вересня 1937 р. записано: "Про члена партії Черняка Б.М. Черняк, працюючи секретарем райкому комсомолу, був тісно пов'язаний з ворогом народу Горбатовим і за вказівкою Горбатова організовував у себе на квартирі пиятики, споював комсомольський актив"¹³.

Розправа з Володимиром Горбатовим рикошетом вдарила і по його старшому брату Борису. У рукописній автобіографії Б.Л.Горбатова, яка зберігається в домашньому архіві вдови письменника артистки Н.М.Архипової, є такі рядки: "У мене було два брати, обидва молодші за мене: Володимир Горбатов, який працював секретарем Ворошиловградського міськкому ЛКСМ, репресований у 1937

році. У зв'язку з арештом мого молодшого брата Володимира я був увільнений від роботи в "Правде" і дістав партійне стягнення..."¹⁴

Герої повісті "Нескорені", одного з кращих творів Б.Горбатова, – земляки-луганці, що ні за яких обставин не поступаються перед совістю, не зраджують своїм переконанням. Одним з таких нескорених був і рідний брат письменника – Володимир Горбатов. Таким і залишився назавжди в пам'яті тих, хто його знав.

¹ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 4090-р., арк. 68.

² Там само, арк. 107, 107зв.

³ Демократична Україна. - 1992. - 17 вересня.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

⁶ Г.В.Жданов. Верность традициям. - М., 1981. - С. 87.

⁷ ДАЛЮ.- Ф.П-5, оп.1, спр. 617, арк. 153,155-156,160.

⁸ Там само, спр. 616, арк. 71.

⁹ Демократична Україна. - 1992. - 17 вересня.

¹⁰ ДАЛЮ.- Ф.П-5, оп. 1, спр. 617, арк. 195.

¹¹ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 4090-р., арк. 13-14.

¹² Там само, арк. 66, 66зв.

¹³ ДАЛЮ.- Ф.П-5, оп.1, спр. 618, арк. 110-111.

¹⁴ Демократична Україна. - 1992. - 17 вересня.

**Перший секретар
ЦК ЛКСМ України.
Фото 1937 року.**

РОЗПРАВА ЗА ПРОТИДІЮ РЕПРЕСІЯМ

Усенко Степан Іванович

Народився 18 серпня 1909 р. на хуторі Пришиб Слов'яносербського району Луганської області в сім'ї гірника. Перший секретар ЦК ЛКСМ України. Депутат Верховної Ради СРСР і УРСР, член ЦК Компартії України. 7 березня 1939 р. засуджений до вищої міри покарання і того ж дня розстріляний. Реабілітований 26 жовтня 1955 року.

У другій половині 30-х років ім'я цієї людини було широко відоме. А потім одразу ж кануло у небуття, згадувати про Степана Усенка, звинуваченого у багатьох гріхах – шкідництві, тероризмі, привласненні великих сум грошей з комсомольської каси тощо, стало справою небезпечною. Лише через півстоліття після трагічної загибелі українського комсомольця № 1 зв'язалися про нього перші об'єктивні публікації у пресі.

Хто ж він – невинна жертва системи, що безжалісно ламала людські долі, чи державний злочинець, якого публічно прокляв навіть... рідний батько?

Відповідь на запитання дає очищена від очорнителських нашарувань біографія Степана Івановича Усенка. Коротка і яскрава, як світло падаючої зірки. Типова для представників тогочасного покоління українських комсомольських лідерів, що швидко досягали значних висот, а потім стрімко падали вниз з полами крилами.

Народився Степан Усенко 18 серпня 1909 року в багатодітній шахтарській сім'ї на хуторі Пришиб Слов'яносербського району Луганської області. Рано залишився без матері. Одинадцятирічним пішов відбирником породи на Новосільцівський вугільний рудник. Та невдовзі його закрили, і сім'я у пошуках заробітку вирушила до Москви. Там батько надовго захворів, а Степан опинився у дитячому будинку.

Серед ровесників, що пройшли вогонь і воду, нікого й нічого не боялися, провінційному хлопчиську дуже легко було опинитися на другому, а то й на третьому плані. Він же швидко висунувся на перший. Ні перед ким не опускав очі, ніколи не ліз у кишеню за словом. Став одним з перших у навчанні і роботі. Вступив до комсомолу. Почав випробовувати себе у громадських справах. Виходило непогано.

Влітку 1925-го, подорослішавши, набравшись розуму й життєвого досвіду, повернувся у рідні місця. Працював на будовах, потім подався в геологорозвідувальну експедицію. Шукав вугілля у шедрих надрах Донбасу, заводив нових друзів. Виступав застрільником корисних справ у молодіжному середовищі.

Через чотири роки, двадцятирічним, без відриву від роботи закінчив робітфак – філіал Дніпропетровського гірничого інституту. Освіта відкрила шлях до громадського визнання. Був обраний членом Ровеньківського райкому ЛКСМ України. До кабінету, на дверях якого повісили табличку з його прізвищем, з ранку до вечора йшли юнаки і дівчата. Молодь міста знала: вислухає, розбереться в проблемі, допоможе!

...Початок тридцятих років. Робить свої перші кроки перша п'ятирічка. І тут людський ентузіазм наштовкується на парадокс: Донбас відчуває гостру нестачу... вугілля: бракує підземних робітників. В ударному порядку здійснюється масова мобілізація на шахти молоді. Степан Усенко – в центрі подій. Працевлаштовує прибулих, організовує їх побут і дозволя.

У листопаді 1932 року Усенка приймають до лав КП(б)У. Й одразу ж після цього – призов у Червону Армію. Служить на Житомирщині. Одержує кілька подяк від командування, завойовує

почесне право сфотографуватися біля розгорнутого прапора військової частини. Визріває думка назавжди пов'язати життя з армією. За такий вибір – його молодість, почуття обов'язку, романтика... Блискуче складає екзамен на звання командира вогневого взводу, і його залишають у лавах РСЧА².

Свій двадцять четвертий рік народження Степан зустрів у дорозі. Командування відрядило його, молодшого командира, що подавав неабиякі надії, у розпорядження Харківського військового округу. Їхав і думав: "Що вирішать там?" Вирішили так, ніби вгадали його найзаповітнішу мрію. Дали призначення в авіашколу. Ще через два роки Степан Іванович – інструктор політвідділу авіаційного з'єднання. Носить такі ж петлиці, як тодішні кумири радянської молоді, перші Герої Радянського Союзу, військові льотчики М.В.Водоп'янов, М.П.Каманін, С.О.Леваневський...

З Харковом була пов'язана й ще одна важлива і світла подія в житті Усенка. Зустрів свою давню добру знайому, ровеньчанку Ніну Цветкову. Незабаром справили весілля. У 1938-му народилася дочка Валерія.

По сходах, що вели вгору, Усенко піднімався, ступаючи одразу через два, а то й три шаблі: секретар комсомольської організації авіашколи, член міськкому комсомолу, делегат ІХ з'їзду ЛКСМ України, делегат Х з'їзду ВЛКСМ, член ЦК ЛКСМУ...³ Подібна стрімкість, проте, не сприймалася тоді, як щось виняткове. В умовах розгулу в країні сталінських репресій, збільшення числа їх жертв раз у раз ставали вакантними відповідальні посади.

Весною 1937-го над республіканською комсомольською організацією почали нависати хмари. ЦК ВКП(б), а слідом за ним і ЦК КП(б)У в ультимативній формі зажадали "шукати і викорчовувати ворогів народу" у молодіжному середовищі. Однак Центральний Комітет ЛКСМУ з цим явно не квапився. Ті, хто виступав на ІV пленумі ЦК (13 березня - 3 квітня 1937 р.), у тому числі й Усенко, гостро говорили про недоліки, були самокритичними, але у "ворогів" пальцями не тикали. Були одностайні: "Ворогів народу в нашій організації немає!"

Наслідки такої "сліпоти" не примусили дого на себе чекати. Органи НКВС провели численні арешти, якими практично обезголовили українську комсомолію. Тоді ж під тиском ЦК КП(б)У V пленум ЦК ЛКСМУ (липень 1937 р.) ухвалив безпрецедентне рішення – розпустити бюро ЦК, замінити апарат Центрального Комітету. Почалася упереджена перевірка виборних комсомольських органів, редакцій молодіжних газет⁴.

Кожний день приносив звістки про нові "викриття" й арешти. Проте до Усенка доля була милостивою. Його рекомендували й обрали членом бюро ЦК ЛКСМУ.

У серпні 1937-го в Москві проходив ІV пленум ЦК ВЛКСМ. Для участі у його роботі до столиці вирушила українська делегація на чолі з першим секретарем ЦК Г.Г.Сухим. Очікувалося, що пленум затвердить його на посаді, яку він нещодавно посів. Та несподівано для всіх Сухого одразу ж після приїзду... відправили назад, до Києва. І там невдовзі він був арештований співробітниками НКВС як "ворог народу"⁵.

Українську комсомолію очолив Усенко. До виконання нових обов'язків він приступив у дуже відповідальний момент: йшла підготовка до Х з'їзду ЛКСМ України. Перший секретар створив у зв'язку з цим спеціальну комісію з числа найдосвідченіших молодіжних працівників, які учіли під час розгону республіканського комсомолу⁶. Разом з ними зайнявся аналізом обстановки, що склалася, плануванням подальших дій. Ретельно знайомився із станом справ на місцях. Побачене й почуте в ході відряджень суттєво допомагало в роботі над звітною доповіддю. І вона, як мовиться, прозвучала. Але не обійшлося й без неприємного моменту. При висуванні кандидатур до нового складу ЦК проролуло запитання: "А чи не зв'язаний сам Усенко з ворогами?" На щастя, підтримки воно не дістало. С.І.Усенко знову був обраний першим секретарем ЦК⁷.

Степан Іванович багато зробив, щоб поживити роботу з молоддю. За його ініціативою була перебудована структура комсомольських органів, утворений сектор інформації. Вибірні працівники й актив закріплювалися за низовими ланками. У зв'язку з утворенням нових організацій довелось подбати про їх фінансування, забезпечення випуску місцевих і республіканських молодіжних газет і журналів⁸.

На той час у країні панувала атмосфера нестримного вихвалання генсека Й.В.Сталіна, його ролі у побудові соціалізму, посилювалася спрямовувана ним кампанія по боротьбі з "ворогами народу": шпигунами, диверсантами, націоналістами тощо. У суспільстві всіляко заохочувалися клепаки і доноси. Їх жертвою міг стати кожний.

Свого піку гоніння на комсомолію досягли у тридцять сьомому і тридцять восьмому роках. Проте для Усенка ті роки склалися успішно. Був обраний депутатом Верховної Ради СРСР по Прилуцькому виборчому округу Чернігівської області, депутатом Верховної Ради України по Амур - Нижньодніпровському округу м. Дніпропетровська. І в московських, і в кийських коридорах влади почувався гідно і впевнено. У республіканській Раді був обраний секретарем комісії по реорганізації структури і діяльності її президії. Розробив і запропонував зразки посвідчення і нагрудного знака

депутата, які дістали схвалення. Брав участь у підготовці документів для запланованих змін в адміністративно-територіальному поділі України, особисто розглядав найбільш складні й запутані заяви та скарги, допомагав виборцям, у тому числі молодим людям, у розв'язанні справ особистого характеру⁹.

Тісні стосунки з видними співвітчизниками, причетність до нагальних питань державного масштабу – все, здавалося, пророкувало Степану Івановичу гідне продовження кар'єри, що так добре почалася. Був молодий, енергійний, мав гострий аналітичний розум, легко знаходив спільну мову як із скромними виборцями, так і з людьми, що обіймали найвищі посади у республіці і Союзі... До того ж з початку 1939 року каральна машина дещо пригальмувала свої оберти. Складалося враження, ніби репресії, яким у міру своїх можливостей протидіяв Усенко, відходять у минуле. Почалися перегляди справ осіб, виключених з партії і комсомолу, частину арештованих випустили на волю, відновили на попередніх посадах.

При ЦК ЛКСМУ була створена спеціальна комісія, яка вивчала "сигнали", що надходили поштою. Усенко уважно переглядав їх і більшість з доносів відкидав як брехливі. Завдяки цьому було врятовано від необгрунтованих переслідувань не одну сотню молодих людей. За ініціативою першого секретаря гострі питання, пов'язані із здійсненням політики репресій, розглядалися на засіданнях бюро і пленумах ЦК ЛКСМУ, у прийнятній формі аналізувалися у молодіжній пресі¹⁰.

Дихати стало легше, але цілком небезпека не зникла. Як і раніше, вона кружляла поруч. Донощики придивлялися, прислухалися, вичікували, сигналізували...

У липні тридцять восьмого С.І.Усенко був обраний делегатом XIV з'їзду КП(б) України. На одному з його засідань повів мову про те, що найбільш хвилювало тоді республіканську комсомольську організацію. Розумів, що ризикує, але діяти по-іншому не міг. Відверто говорив про природу помилок і перегинів у роботі партійних і комсомольських організацій, про те, що їх жертвами стає чимало чесних, відданих країні і народу людей¹¹. Зрозуміло, таке сподобалося далеко не всім. Посипалися доноси і наклепи¹². Один з колишніх працівників апарату ЦК ЛКСМУ надіслав у різні інстанції одразу... дев'ять листів і телеграм, в яких обурювався діями Усенка по "висуванню і захисту ворогів народу"¹³.

До оргвисновків тоді справа не дійшла, але чаша терпіння служників системи наповнилася по вівця. Ще одна крапля, і...

Роковими виявилися для Степана Івановича його виступи на засіданнях бюро ЦК ВЛКСМ 3 серпня і 5 листопада 1938-го року. Звинувачував ЦК у несамостійності, повній залежності у діях від ЦК ВКП(б).

Про "злісні вихватки", які дозволив собі Усенко, одразу ж повідомили Й.В.Сталіна. І за його згодою "справі" був даний хід. Дістали з сейфів вибиті раніше у кількох заарештованих показання на Степана Івановича. І передусім про те, нібито був він одним з керівників контрреволюційної троцькістської молодіжної організації, яка планувала терористичний акт проти Першого секретаря ЦК КП(б) України М.С.Хрущова¹⁴.

У ніч на 14 листопада тридцять восьмого Степана Івановича арештували в його робочому кабінеті¹⁵. Одночасно здійснили обшук на квартирі. Серед "доказів" виявилися: авторські примірники кількох написаних ним брошур, фотографії, номери газет із статтями "ворогів народу", пропуск № 20 на святкову трибуну в день 7 листопада, пістолет системи Коровіна № А 49602 і до нього 8 патронів¹⁶.

Розслідування повели в швидкому темпі. Допит за допитом. І вже перший їх протокол засвідчує: занотовували далеко не все, про що йшлося у кабінеті начальника 2-го відділу УНКВС УРСР Л.Павличева. Однак і те, що фіксувалося, дає можливість простежити контури задалегідь спланованої кримінальної справи. Усенко заявляв, що не відчуває за собою провини, що висунуті на його адресу звинувачення – навмисний наклеп, продовження розправи над керівництвом комсомолу. "Якби я, як і раніше, перебував на низовій роботі, – сказав він слідчому, – а не був обраний секретарем ЦК ЛКСМУ, я не був би арештований"¹⁷.

Як робилося в ті часи, була розв'язана кампанія паплюження у засобах масової інформації. Чого тільки не приписували Усенку: побиття комсомольських кадрів, привласнення величезної суми грошей, тероризм разом із шпигунством... Був виключений з комсомолу, звільнений з усіх посад, які обіймав¹⁸. Зазнали репресії і його товариші по спільній роботі.

У ході слідства з УНКВС УРСР була направлена доповідна записка М.С.Хрущову про деталі "замаху, що готувався на нього у день святкової демонстрації і був попереджений чекістами". Прочитавши її, перший секретар заднім числом санкціонував те, що вже було зроблено: "Арештувати. М.С.Хрущов". Така віза була рівнозначна смертному вироку¹⁹.

Для завершального удару по ВЛКСМ, а заодно і ЛКСМУ сталінське керівництво вирішило використати трибуну VII надзвичайного пленуму ЦК ВЛКСМ (19-22 листопада 1938 року). Українська делегація поїхала на нього без свого тільки-но "викритого" лідера. Зате у повному складі з'явилися секретарі ЦК ВКП(б) на чолі з Й.В.Сталіним. З їх подачі пленарні засідання перетворилися на судилище над Генеральним секретарем ЦК ВЛКСМ О.В.Косаревим і С.І.Усенком. Особливо жорстоким був головний сталінський ідеолог А.О.Жданов. Усенка він назвав "білогвардійцем" і "злісним ворогом народу"²⁰.

Тон розправи задав сам Сталін, зауваживши: "Два роки шкідництво ліквідується, а помилок все ще дуже багато. Чи не має місця тут система?"²¹ Зрозуміло ж, зійшлися на тому, що така система є. Не було сумнівів і щодо її "фундаторів та вагажків" – Косарев і Усенко.

Після завершення роботи пленуму більшість його учасників була заарештована. Від них стали вивирати визнання про особисту участь у діяльності антирадянського молодіжного центру, свідочтв про керівну роль у ньому О.В.Косарева. У Києві морально й фізично "ламали" С.І.Усенка. 23 листопада він був вимушений написати на адресу М.С.Хрущова покаючого листа: "Важко і боляче в 29 років носити презирливі ім'я – ворога народу. Особливо тепер, коли знаєш, що ти прожив коротке життя, працював чесно... Я стою на колінах перед партією, Радянською владою і прошу: зробіть з мене чесну людину!"²² Ще через три дні С.І.Усенко "визнав", що з травня 1938-го розробляв план терористичного акту проти М.С.Хрущова. "Шкідницькі і терористичні дії" Усенка і Косарева "підтверджували арештовані тоді ж працівники ЦК ЛКСМУ і ЦК ВЛКСМ"²³.

27 листопада був заарештований О.В.Косарев. За вказівкою Сталіна цю операцію провів особисто Л.П.Берія. На одному з перших допитів Косарев "показав", що на початку 1938 року він залучив до антирадянської організації Усенка. І тоді негайно до Києва полетіла телеграма: "Доставити Усенка у розпорядження 11 відділу ГУДБ НКВС СРСР". Повезли під посиленням конвоєм, приховивши всі необхідні документи і "речові докази"²⁴.

Слідство велось прискореними темпами і в лютому було закінчене. В обвинувальному висновку говорилося: "Допитами Усенка... з'ясовано, що Усенко був завербований у правотроцькістську організацію в комсомолі у вересні 1937 р.

Давши згоду на участь у правотроцькістській організації в комсомолі, Усенко потім очолив цю організацію на Україні і керував її практичною контрреволюційною діяльністю в усіх галузях комсомольського будівництва аж до самого арешту"²⁵.

7 березня 1939-го Степана Івановича привели на закрите судове засідання Військової колегії Верховного суду СРСР. Головував В.Ульріх – один з найбільш одіозних вершителей сталінського беззаконня. "Винним себе не визнаю, попередні показання давав під тиском слідства", – сказав, відповідаючи на запитання, Усенко. А от з його останнього слова: "Син шахтаря, висунутий на високий пост в комсомолі. Завжди працював чесно, ніяких злочинних дій не робив". І все ж... Не наводячи ніяких переконливих доказів його шкідницько-терористичної діяльності, Військова колегія визнала Усенка винним і засудила до розстрілу з конфіскацією всього особисто йому належного майна. Того ж дня Степана Івановича розстріляли в одному з підвалів Луб'янки²⁶.

Минули роки. Перевірка, здійснена Генеральною прокуратурою СРСР, показала, що С.І.Усенко на допитах і очних ставках попервах категорично заперечував свою причетність до антирадянської організації в комсомолі. Було також з'ясовано: такої "організації" взагалі ніхто і ніде не створював, існувала вона лише у хворобливому уявленні тодішнього керівництва країни і НКВС. Що ж до "визнань", то їх вибили шляхом жорстоких катувань. Були виявлені факти фальсифікації протоколів допитів і очних ставок між під-слідними і свідками.

*Луб'янка
телефон 1750
і вказав на
Косарева
і Усенка
і Жданова
і Берія
і Молотова
і Ворошилова
і Миколєва
Влада Євгена
Мілош
Кривий
Усенко
Усенко*

Секретарь ЦК ЛКСМУ

Анкетный лист

	ОТВЕТЫ
	Усенко Степан Иванович
	18 тп 1909г. Донецкая обл. Сергевский-рин д.Тришуб (Абрамовка)
	політь 1932 Рубеневский РИК Донбасс № 0211502
	Политотдел 9 Воен школы лейтенантов ХВО 1924г. Москва №4608128

26 жовтня 1955 року за обставинами, що знов відкрилися, С.І. Усенко був реабілітований у судовому порядку. З Прокура-тури СРСР на адресу його дружини Н.В.Цветкової надійшло сповіщення:

"...Військова Колегія Верховного Суду СРСР, розглянувши висновок Головної Військової Прокуратури у справі Вашого чоловіка – Усенка Степана Івановича, засудженого у 1938 році, вирок щодо нього скасувала, а справу... припинила за відсутністю складу злочину". Принагідно зауважимо: свого часу рідним Степана Івановича було повідомлено, що він помер у січні 1942 року, відбуваючи покарання.

Розуміння істини почалося лише у 1989 році, коли вчені-історики у тодішньому Особливому архіві КДБ СРСР змогли ознайомитися із справою 4282²⁸.

¹ Возвращение имени и чести. - Луганск. 1995. - С. 144.

² Там само, с. 145.

³ Комсомолец України. - 1936. - 9 квітня.

⁴ Табачник Д.В., Головенько В.А., Корнієвський О.А. Чорні роки комсомолу України. - К., 1990. - С.111-113.

⁵ Державний архів Служби безпеки України, спр. 46343, арк. 3.

⁶ Усенко С.І. Підняти роботу комсомолу України // Комуніст. - 1937. - 15 листопада; Комсомол України – вірний помічник партії Леніна-Сталіна // Комсомолец України. - 1937. - 15 листопада; Комсомол України до X з'їзду ЛКСМУ // Партробітник України. - 1937. - № 21-22.

⁷ Усенко С.І. Ленінський комсомол України – вірний помічник партії Леніна-Сталіна. Звітна доповідь на X з'їзді Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України. - К., 1937. - С. 3-64.

⁸ Комсомолец України. - 1937. - 25 листопада.

⁹ Ярін Я. Степан Іванович Усенко // Більшовицька зміна. - 1938. - 16 червня; Первая сессия Верховного Совета Украинской ССР первого созыва 15-25 июля 1938 г. Бюллетень № 1-5. - К., 1938; Семистяга В. Степан Усенко. Член парламенту // Молодогвардієць. - 1989. - 7 листопада.

¹⁰ Усенко С.І. Не допускати помилок при виконанні рішень V пленуму ЦК ВЛКСМ // Комсомолец України. - 1938. - 6 квітня; Притягти до суворої відповідальності наклепників і кар'єристів // Комсомолец України. - 1938. - 17 квітня; Постанови II пленуму ЦК ЛКСМУ (квітень 1938 р.). - К., 1938. - С.3-24; По-бойовому виконати рішення II пленуму ЦК ЛКСМУ // Комсомолец - пропагандист. - 1938. - № 5. - С. 11-13.

¹¹ Промова С.І.Усенка на XIV з'їзді КП(б)У // Комуніст, - 1938. - 18 червня.

¹² Небольшевистские методы руководства // Комсомольская правда - 1938. - 28 сентября.

¹³ Особливий архів КДБ СРСР (далі – ОА КДБ СРСР), спр. Р. 4282, т.1, арк. 318 - 319; т. 2, - арк. 321зв.

¹⁴ Там само, т. 1, арк. 1-3.

¹⁵ Там само, арк. 27-32.

¹⁶ Там само, арк. 10.

¹⁷ Там само, арк. 32.

¹⁸ Центральний Державний архів громадських об'єднань України, ф.7, оп.14, спр. 25а, арк. 5-10.

¹⁹ Возвращение имени и чести, с. 151.

²⁰ Там само.

²¹ Там само, арк. 32.

²² ОА КДБ СРСР, спр. Р.4282, т.1, арк. 55-62.

²³ Там само, арк. 66.

²⁴ Там само, арк. 24,25.

²⁵ Там само, арк. 430,431.

²⁶ Там само, арк. 438.

²⁷ Російський центр збереження документів новітньої історії.

²⁸ Молодогвардієць. - 1989. - 28, 31 жовтня, 2, 7, 14, 21, 23 листопада; 1990, - 18 серпня.

М.І.Коцераба.
Фото 1990 року.

ГУЛАГОМ НЕ ЗЛАМАНІЙ

Коцераба Михайло Іванович

Народився 29 квітня 1926 р. у с.Добра Маньківського району Київської області. У 1942-му був вивезений на примусові роботи до Німеччини. Звільнений у березні 1945 р. Восени 1947-го приїхав у Донбас, брав участь у відновленні зруйнованих війною шахт, працював прохідником. У 1949 році був засуджений до 25 років позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

У числі наших земляків, що постраждали від репресій тоталітарного режиму, було немало вчених, діячів культури і мистецтва, письменників і журналістів. Але переважно більшість становили прості трудівники – робітники і селяни. Ті, хто не мав солідної освіти, але добре вмів і сумлінно робив свою справу: варив сталь, видобував вугілля, вирощував хліб. Ті, на чиїх плечах споконвічно трималася країна.

До такої категорії репресованих належав і Михайло Іванович Коцераба. Один з незліченного загону тих, чиї долі сконцентрував Олександр Солженіцин в образі свого першого літературного героя. Страшним був "Один день Івана Денисовича"... М.І.Коцераба прожив три тисячі таких днів.

Дитинство Коцераби припало на важкий для України час. Сім років було Михайлу, коли з опухлими від голоду 1933 року ногами прийшов він, тримаючись за руку батька, в школу рідного села з красивою назвою – Добра. Почалися його "університети". Перший вивчений вірш Михайлові запам'ятався назавжди. Стоячи босоніж біля класної дошки, він дзвінко декламував:

*У країні Сталіна,
У країні Рад
Ми ростем – зростаємо,
Як зелений сад!*

Був Михайло не по роках високим на зріст, кмітливим, з чіпкою пам'яттю. І це виручало, адже часу на домашні завдання не вистачало – селянським дітям доводилося багато працювати.

До речі, й пізніше, коли в годину воєнного лихоліття повезуть Коцерабу в товарному вагоні в Німеччину, добра пам'ять не раз виручатиме його у складних ситуаціях. Він швидше за багатьох інших остарбайтерів вивчив німецьку мову. Читав газети, слухав радіо і був у курсі всіх подій на Східному фронті. За кожної нагоди ділився новинами з такими ж, як і він, підневільними робітниками. Переконавав у тому, що війна йде до кінця, що остаточна перемога Радянської Армії вже не за горами.

...У передвоєнному сороковому році Михайло закінчив семирічку. Дуже хотів продовжити навчання, подавав документи до школи фабрично-заводського навчання. Але їх у нього не взяли: мовляв, не вийшов ще віком. Вирішив почекати. Влаштувався возієм у місцевий колгосп ім. Ворошилова. Благо, цій справі йому не треба було вчитися – мав потрібні навички. Виходило все добре, як у дорослих.

Життєві плани перекреслила війна. Одним з перших у селі одержав повістку з військкомату батько Михайла – Іван Федорович. На збірному пункті в останні хвилини прощання сказав синові: "Михайло, ти тепер в родині найстарший. Коли зі мною щось трапиться, будь матері помічником, а молодшим дітям – і братом, і батьком."

Більше батька вони не бачили... І навіть не змогли дізнатися, де саме і коли він загинув. У п'ятнадцять хлопчачих літ Михайло взяв на себе велику частку турбот про сім'ю.

Німці прийшли в село у серпні 1941-го. А через рік почалася відправка молоді в Німеччину. Михайло потрапив у третю партію. На станції під сльози матерів юнаків і дівчат загнали в товарні

вагони, і ешелон рушив на захід. У дорозі найбільше страждали від спраги. На кожній зупинці крізь щілини висовувалися руки з посудом: "Води, води!" А потім те ж саме – німецькою мовою: "Вассер, вассер!"

Михайло потрапив у робітники на ферму великого землевласника, чий маєток знаходився біля самісінького кордону з Голландією¹. Тут на нього чекала цілоденна важка, виснажлива праця. Коли дізнався про розгром армії Паулюса під Сталінградом, відчай змінився надією. І вона весь час міцнішала, ставала більш реальною.

Навесні сорок п'ятого Коцербуб визволили з рабського полону війська союзників, які вели наступ із заходу. У подальшому ця обставина найжорстокішим чином вплине на його долю.

Після недовгого перебування в таборі для переміщених осіб Михайла вивезли до Англії². І там перед ним постав вибір: залишитися у Великобританії, поїхати за океан – в Америку або Канаду, повернутися на батьківщину. Без коливань обрав останнє, хоча десятки разів чув від різних людей: "Там тебе одразу ж запрогорять у Сибір". Не вірив у таке, бо не відчував за собою ніякої провини. Та й батьківський наказ треба виконувати. Якщо батько не повернувся з війни, хто допоможе матері вивести в люди молодших дітей?

... Два тижні пливли військовим транспортом з Ліверпуля до Одеси. У ті дні Михайло часто згадував велике живописне полотно, яке привозили радянські представники у табір для переміщених осіб. За околицею села, серед дозрілих хлібів стояв дідусь у солом'яному брилі. Приклавши руку до лоба, доброзичливо вглядався у вічі співвітчизників, які потрапили у біду. Підпис під картиною гласив: "Рідний, повертайся швидше. Ми так чекаємо на тебе!"

Нарешті – довгождана Одеса. Корабель повільно швартується, подається трап. І тут у почуття невимовної радості вкрапляється перша гірчинка. І щохвилини тривога наростає. Бо ж не видно з палуби ані привітних облич зустрічаючих, ані квітів, не чути музики. На причалі – самі лише конвоїри при автоматах...

Коли зійшли на рідну землю, їх вишикували в колону і повели, як арештантів. Розмістили в напівзруйнованих казармах, де не було навіть ліжок. Спати довелося на брудній підлозі. Неприязно зустріла Вітчизна своїх ні в чому не винних перед нею синів...

Ранком вишикували всіх на великому майдані. Окремо військовополонених, окремо тих, хто, як і Михайло, не служив в армії. Зажадали здати зброю, валюту, фотоапарати, музичні інструменти. Потім – санобробка і... допити.

Михайло нічого не приховував, чесно розповів про все, що було після вивезення в Німеччину. Чекіст й чині капітана, який вів допит, мабуть, повірив юнакові. Увійшов у його становище і сам запропонував виправити у документах рік народження з 1926 на 1928, що дозволяло Коцербубі одразу ж повернутися додому, тоді як на багатьох його товаришів по нещастю чекало тривале заслання.

До села свого дитинства Михайло повернувся першим з тих, кого вивезли звідти до Німеччини. Звісна річ, став дорослішим, а ще – помітним, красивим хлопцем. До того ж був зодягнений у новеньку форму англійського солдата. Чи треба говорити, яке враження справляв він на односельчан. І старі, і малі поспішали подивитися на земляка, обмінятися рукокостисканнями, перекинутися кількома словами.

Від матері Михайло дізнався про загибель батька, про негаразди, що випали на долю сім'ї. Виходить, не помилився він, роблячи в Англії свій вибір. На нього тут так чекали, він так усім тут потрібний!

Переможний сорок п'ятий для хліборобів України видався вкрай невдалим. Посуха, нестача техніки й пально-мастильних матеріалів, неврожай... Працювали за "палички" – за трудодні, на кожен з яких видали восени по 180 грамів хліба.

Як не старалися, не напружувалися з останніх сил Михайло з матір'ю, прогодувати сім'ю було дуже важко. А тут ще почали прискіпуватися працівники місцевих органів НКВС: раз у раз викликали на допити про недавнє минуле. Не раз мати, Олександра Миколаївна, казала синові: "Поїхав би ти куди-небудь звідси. Не дадуть жити". Але як поїдеш, коли про паспорт чи про якусь довідку, що могла б замінити його, сільським мешканцям тоді було марно мріяти.

Восени 1947-го прямо в поле принесли Михайлу Коцербубі повістку з військкомату. Як незабаром з'ясувалося, весь той призов надійшов у розпорядження відомства трудових резервів – були потрібні люди для якнайшвидшого відновлення зруйнованих шахт Донецького басейну. Одразу ж було оголошено суворе попередження: за самовільну тимчасову відсутність – під трибунал, як за дезертирство у воєнний час.

Так на двадцять першому році життя Коцербуба приїхав у Донбас, з яким відтоді назавжди зв'язав свою долю. Одержав призначення на шахту імені Мельникова в м. Пролетарську³, який увійшов

пізніше в межі Лисичанська. Освоїв професію прохідника і незабаром по-справжньому захопився нею.

Країні, що заліковувала рани війни, було потрібно дедалі більше вугілля, і шахтарів тоді по праву називали гвардійцями праці. На шахті, де працював Михайло, як і на інших вугільних підприємствах міста, в широких масштабах використовувались врубмашини, електровози, транспортери, починалося впровадження вугільних комбайнів. Першими в області лисичанські гірники впровадили тоді так званий графік циклічності, що дозволило майже вдвоє підвищити продуктивність праці робітників очисних вибоїв.

У числі новаторів виробництва, тих, хто вносив і втілював у життя цінні раціоналізаторські пропозиції, випробував нові, прогресивні методи праці, був і прохідник з шахти ім. Мельникова М.І.Коцераба. І коли вже до 1949 року по тресту "Лисичанськвугілля" було досягнуто довоєнного рівня вуглевидобутку, він з повним правом міг би сказати: "В цьому досягненні є й частка моїх старань!"

Важлива подія назрівала тоді й в особистому житті Коцераби. Зустрів і покохав дівчину, яка відповіла йому взаємністю. Почали готуватися до весілля. Призначили його на 14 січня 1949 року. А 12 січня Михайла терміново викликали до кабінету начальника шахти. Там на нього чекали військові – майор і капітан. Утрюх пішли на квартиру нареченої, де вже повним ходом йшла підготовка до радісної події. Увійшли до домівки, привіталися, і тут майор сказав, як вистрілив: "Михайло Іванович Коцераба заарештований".

Арешт, допити, вимоги зізнання: "Ким завербований, якій з іноземних розвідок дав згоду служити, яке одержав вороже завдання?" Щоб вибити потрібні їм показання, слідчі не тільки погрожували, а й застосовували фізичні методи впливу. Але ні це, ні підсадка в камеру провокатора не допомагали: Коцераба не визнавав за собою ніякої провини.

6 серпня 1949 року Михайлові Коцерабі зачитали вирок Особливої наради при МДБ СРСР: 25 років позбавлення волі і 5 – обмеження у правах⁴. Дали, як мовилося тоді, на "повну катушку". Додали строку, слід думати, за норовистість і непокору.

У сорок другому Михайла везли в неволю на захід, у сорок дев'ятому – на схід. В місто Джезказган, що в Казахстані. Голий степ. Ані деревця, ані куща. Зона в кілька рядів огорожена колючим дротом. По кутах – вишки для охорони.

Поставили Коцерабу на найважчу і найбільш шкідливу роботу – добувати мідну руду. Присвоїли табірний номер: СХ-338⁵.

Влітку працювали в 40-градусну спеку, взимку – в лютий мороз. Слабкі здоров'ям такого довго не витримували.

Жоден день не обходився без смерті людей.

Єдиною ниткою, що зв'язувала тоді Михайла із зовнішнім світом, було листування – дозволялися два листи на рік. Ними спочатку і жив. Але підкралася ще одна халепа: захворів на тиф. Та в такій важкій формі, що, здавалося, не видужає. Згасав з кожним днем. Лікарі безнадійно зітхали... І раптом сталося диво. Медсестра принесла новину з Лисичанська: Михайло став батьком, сина нарекли Сергієм.

Радість Коцераби була такою бурхливою, що не тільки хвороба відступила, але й самі собою лягли на папір римовані рядки. З великим трудом, з допомогою вільнонайманих відправив Михайло у місто на Дінці своє поетичне послання Сергійку. З припискою: "Зберегти, поки син не навчиться читати". Відтоді минуло більше 50 років, та аркуш з віршем цілий і шанований.

*"Там, в далеком шахтерском Донбассе,
Над широкой рекою Донцом,
Ты живешь, мой сыночек, в несчастье,
Злой судьбой разлученный с отцом.
Ты еще не видал моей ласки,
А разлуке не видно конца.
Может быть, твои милые глазки
Много лет не увидят отца.
А быть может, мы скоро с тобою
Будем вместе и, верь мне, тогда
Жизнь польется бурливой рекою,
Звонким счастьем украсив года.*

Рудник Джезказган, 1951 год"⁶.

А потім листи з Лисичанська вже не надходили. В останньому колишня наречена написала, що вийшла заміж. От і все. Скінчилася любов. Але залишився син. І це надавало витримки, допомагало жити.

Працював у таборі бурильником по 10 годин на добу. На роботу й з роботи ходили під конвоєм, у супроводі спеціально видресированих собак. З харчів до хліба давали вівсяний суп і кашу. Картоплі й овочів не було.

Зі смертю Сталіна в житті Джекказганського, як і інших таборів неосяжного ГУЛАГу, почалися послаблення режиму, перегляди справ. Дійшла черга й до Коцериби. 20 червня 1956 року він був звільнений. Про той день пізніше згадував: "Я побіг до міста, молився, дивлячись на небо, цілував шпалі, по яких скоро поїду додому. Купив пляшку горілки, випив, але не сп'янів. Здавалося, вирости крила".

Михайло Іванович повернувся в село свого дитинства, до батьківського вогнища. Відпрацював там три місяці, накупив подарунків і вирушив у Донбас, побачити сина. "Приїхав до Лисичанська, – розповідав він, – відшукав товариша, який жив неподалік від батьків колишньої нареченої. За звичаєм, перш за все сіли за стіл. І тут – тупіт ніг і дитячий лемент. До кімнати вбіг Сергій – увесь в сльозах. Повис у мене на ший, промовляючи: "Татоньку, ріднесенький, ти приїхав до мене, нарешті!" Плакали й ми всі." Такою була їхня перша зустріч. За нею – інші. Михайло Іванович не раз брав Сергія на канікули до себе на Черкащину (до цієї області після війни відійшли село Добра і весь Маньківський район). Він тоді працював на Верхнянському цукрозаводі.

А потім ще раз, у вересні 1974 року, і тепер уже назавжди приїхав Коцериба до Лисичанська. Знов пішов на ту ж шахту ім. Мельникова, де освоював колись ази гірницької науки. Поставили кріпильником на дільницю ремонтно-відновлювальних робіт. Дільниця, як і шахта в цілому, була тоді на доброму рахунку, і Михайло Іванович прагнув іти в ногу з кращими. Трудився на совість. Не цурався й громадських доручень: вечорами частенько виходив на маршрути у складі добровільної народної дружини. Був грозою місцевих бешкетників, і в дні його чергувань на закріпленій дільниці панував повний порядок¹.

Доля безжалісно потріпала Михайла Коцерибу в його молоді і зрілі роки. А до старості змилостивилася, принесла спокій і умиротворення. Хоча й з великим запізненням, Михайло Іванович одружився. З роками ще більш зблизився з Сергієм. Радів тому, що їх пов'язують не лише родинні узи, але й близькість життєвих позицій, взаємне духовне тяжіння.

За плечима в шахтаря Коцериби відкрите й чесне життя, в якому поряд з муками ГУЛАГу були й народжений син, й посаджене дерево, й зведений власними руками дім. Життя, на яке не соромно озирнутися. Але й таке, якого б він не побажав нікому і ніколи.

¹ Новый путь (Лисичанск). - 1994. - 2 июня.

² Там само.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Луганская правда. - 1994. - 19 июля.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

А.О.КЛИМОВ
Г.М.НАМДАРОВ

КОМАНДИРОВКА БЕЗ ПОВЕРНЕННЯ

Ажажа Євген Гарасимович

Народився 19 лютого 1903 р. на Донеччині, в селищі залізничної станції Авдіївка, в сім'ї залізничника. Директор Луганського педагогічного інституту у 1936-1938 рр. 21 жовтня 1938 р. Військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений до вищої міри покарання – розстрілу. Реабілітований 29 серпня 1957 року.

Луганський педагогічний інститут. Фасад головного корпусу.

Плин часу неволимо віддаляє нас від згубних тридцятих років. Пори, коли в нескінченний, здавалося, потік репресованих співвітчизників затягнуло й чималу групу співробітників Луганського педагогічного інституту ім.Т.Г.Шевченка. До їх числа потрапили і троє ректорів (тоді вони іменувалися директорами): Костянтин Павлович Цикін (очолював вуз у 1932-1933 рр., розстріляний 25 жовтня 1942 р., реабілітований 1 лютого 1961 р.); Ілля Георгійович Паскель (1933-1935 рр., відбув 5 років у сталінських таборах); Євген Гарасимович Ажажа ¹.

На сьогоднішній день імена вчених-земляків, що ставали невинними жертвами режиму, очищені від наклепів і безпідставних звинувачень, повернені інституту і зайняли гідне місце в експозиції його музею, в пам'яті колективу. Рукою справедливості перекреслені незаконні вироки, зняті вигадані звинувачення в антинародних діях. Голосом змужнілої демократії рішуче засуджена практика переслідувань за політичними мотивами.

Однак крапку в розповіді про втрати, яких зазнав тоді інститут, ставити ще рано. Пам'ять про тих, хто був репресований, прагнення пізнати всю правду про той неоднозначний, суперечливий час примушує знов і знов звертатися до недавнього минулого. Знімати з нього глянець, що наводився системою, йти до істини через рови і надовби офіційної історії. Йти, щоб сповна віддати шану почесні жертвам свавілля, винести з п'ятми спецховищ на світло й суд сучасників імена натхненників репресій.

Архів управління Служби безпеки України в Луганській області. Папка із справою № 7970-р. На обкладинці виведено великими літерами: "Ажажа Євген Гарасимович". Десятки аркушів заповнені звинуваченнями, безглуздість яких видно порою неозброєним оком. Буквально все, що робив Є.Г.Ажажа як директор ДІНО (Донецького інституту народної освіти – так називався Луганський педагогічний до 1934 року), оберталось звинуваченнями на його адресу. Успіхи подавалися, як провали, найдрібніші огріхи – як злісне шкідництво. І все це щедро здобрювалося узятими із стелі деталями, подробицями його "контрреволюційних поглядів і дій".

Та всупереч такій крайній тенденційності матеріали справи за критичного до них ставлення, а також інші джерела дозволяють досить повно відтворити образ людини, яка чимало зробила для становлення інституту, залишила гідний слід в його історії. Слід, який довгі роки був присипаний піском забуття й умовчання. Сьогодні ім'я Ажажи вирвано з полону. Він по праву в числі тих, ким може пишатися місто на Лугані.

Євген Гарасимович Ажажа народився 19 лютого 1903 року в селищі залізничної станції Авдіївка Катерининської (нині Донецької) залізниці. Про атмосферу, в якій проходили його дитячі роки, формувався світогляд, свідчать такі рядки з клопотання за сина, написані після його арешту батьком, Гарасимом Володимировичем Ажажею: "Я старий залізничник, відпрацював на транспорті 45 років. За своє життя зазнав багато негараздів царського режиму, добре почав жити тільки за Радянської влади.

Я мав велику родину. Кілька дітей вмерли від голоду, а п'ятьох синів і дочку, які залишилися, я виховав у душі ненависті до експлуатації. За все життя я не мав приватної власності і своїх дітей виховав у напрямку любові до праці і чесності"².

Євген, його брати Георгій, Микола, Павло і Олександр, сестра Клавдія закінчили місцеву школу і водночас повний курс "домашнього університету", слухаючи розповіді батька про його участь у Всеросійському страйку залізничників у грудні 1905 року, збройних виступах робітників в Авдіївці, збройному повстанні в Горлівці. З часом усі вони здобули вищу освіту. Молодший з синів, Олександр, пішов стопами батька, Микола, Павло і Клавдія пов'язали життя з авіацією. На оборонному заводі в Москві працював Георгій.

Євген вирішив стати вчителем. І в середині 20-х років вступив до Дніпропетровського інституту народної освіти, на соціально-економічний факультет. Серйозно захопився фундаментальною соціальною наукою – політекономією. Своєю працездатністю, ерудованістю, вмінням яскраво, в образній і доступній формі говорити про найскладніші явища в системі "людина – виробництво – суспільство" вже на перших курсах звернув на себе увагу викладачів, керівництва інституту. Євгена обрали головою студентського профкому. У 1928 році він став комуністом. Тоді ж зустрівся з своєю майбутньою дружиною, яка до кінця залишилася йому вірним другом і однодумцем. Незадовго до закінчення інституту Євген Гарасимович і Олена Іванівна поєднали свої долі. У 1928 році в них народилася дочка Лідія.

Привабливі риси характеру Ажажі свого часу відзначав колишній завідуючий кафедрою Луганського педагогічного інституту О.М.Міланіч, який добре знав його по спільному навчанню в Дніпропетровську, а потім і викладацькій роботі: "Знаю Ажажу тільки з позитивного боку, хороший організатор. Вміло ставився до викладачів і студентів. Ніколи ніяких відступів від політики партії він не допускав"³. Така оцінка з вуст людини, яка користувалася в інститутському колективі заслуженою повагою і авторитетом, важила дуже багато.

Є.Г.Ажажа вступав у свій зрілий вік у складний, суперечливий час. В епоху, позначену і зовні світлим, благородним прагненням змінити світ і життя людей на краще, і пробудженням в тих же людях найчорніших, дикунських інстинктів, відкиданням моральних цінностей. Вітер великих потреб, що, як сподівалися керманічі революції, очистить довкілля від різного чортополоху, передусім нещадно руйнував тонкий і ніжний шар гумусу, на якому з сивої давнини сяяли кращі з пращурів "розумне, добре, вічне". На жаль, над цим мало хто тоді задумувався. Такі почуття, як терпимість, співчуття, милосердя меркли перед "величчю" збройного протистояння: "И вся-то наша жизнь есть борьба!"

Підхопив той боривітер і молодого вченого. На початку 30-х років Ажажа із запалом молодості, з святою вірою у правоту політики, яку проводив Кремль, відгукнувся на заклик властей взяти безпосередню участь у роботі по соціалістичній перебудові сільського господарства. Як й інші двадцятип'ятитисячники, Євген втілював у життя настанови партії по боротьбі з куркульством, по організаційно-господарському становленню колгоспів. Не раз тоді доводилося йому вдаватися до вольових рішень, до силових методів впливу. При цьому Ажажа не відчував сумнівів. Вірив, що все це для користі країни і блага людей, що настає час торжества крилатого вислову Ф.Енгельса про "стрибок... у царство свободи". А коли так, то не треба побоюватися конфліктів, уникати ситуацій, за яких не обійтися без примушування. Мета виправдовує засоби! Про це Євген знав ще з часів "батьківського університету": куркульо не місце в новому суспільстві, в новому щасливому житті!

Прозріння прийде пізніше, коли Ажажа дізнається про арешт брата Георгія, коли його самого примусять говорити про свою "провину" у тому, у чому не був винним. Тоді ж він сприймав дане доручення як велику для себе честь, пишався ним. І його старання були гідно оцінені. Незабаром після одержання диплома про вищу освіту Ажажі запропонували місце викладача політекономії у двох харківських інститутах – залізничному і автошляховому. Питання про роботу було вирішене. Ще в роки навчання йому пророкували блискучу кар'єру. Здавалося, все йшло до того...

На той час працівники вищої школи гостро відчували: назріває необхідність реформ. І вони не примусили довго на себе чекати. У постанові РНК СРСР і ЦК ВКП(б) "Про роботу вищих навчальних закладів і про керівництво вищою школою", що була оприлюднена в червні 1936 року, йшлося про незадовільний стан підготовки кадрів у вузах, містився ряд директивних вказівок щодо виправлення стану справ, вдосконалення навчально-виховного процесу.

Для втілення накреслених планів у життя були потрібні добре підготовлені, енергійні люди. У зв'язку з цим Ажажу викликали до Києва, у відділ вищої школи ЦК КП(б)У. Там молодому вченому запропонували очолити Луганський педагогічний інститут. Євген Гарасимович спробував заперечувати: мовляв, і молодий ще, і досвіду малувато. Але йому дали зрозуміти: все уже погоджено і вирішено. Дійсно, Ажажа відповідав високій ректорській посаді за всіма параметрами тієї пори: виходець з робітничої сім'ї, комуніст, з досвідом профспілкової роботи, людина, що на ділі (в ході колективізації) показала вміння досягати поставленої мети будь-якою ціною.

Тоді ж Євгена Гарасимовича докладно поінформували про стан справ у вузі, підкреслили необхідність прискорити процес українізації, звернути першочергову увагу на розвиток матеріально-технічної бази, зміцнення дисципліни. Особливо наголосили: головним критерієм при оцінці його роботи буде якість підготовки майбутніх учителів. Запропонували їхати без сім'ї, ніби в тривале партійне відрядження. Щоб за 2-3 роки піднести інститут на потрібний рівень і повернутися до Харкова, де, можливо, розглядатиметься тоді питання про його роботу в Наркоматі освіти України.

У травні 1936 року Євген Гарасимович приїхав до Луганська. І перш за все почав знайомитися з довіреним йому вузом, його історією. Вона тільки починалася: перших студентів інститут прийняв у вересні 1923 року. Спершу до його складу входили два факультети: робітфак (робітничий факультет) і факультет соціального виховання. Вуз мав досить скромну бібліотеку і примітивні учбові майстерні. Туртожиток став до ладу лише у 1932 році.

Першим директором інституту був Петро Федорович Єфремов. Він задав добрий тон у роботі для своїх послідовників. Достатньо сказати, що на кінець 1925 року в ДІНО функціонували 8 лабораторій і кабінетів, діяв педагогічний музей.

Зрозуміло, Євген Гарасимович передусім поцікавився своїми попередниками. Партійні керівники всупереч здоровому глузду пересували їх, як пішаків у шаховій грі. Слідом за П.Ф.Єфремовим ректорами були Володимир Григорович Галін (1926 - 1929 рр.), Олександр Григорович Воробйов (1929-1932 рр.), вже згадувані вище К.П.Цікін та І.Г.Паскель. Останні двоє, а також викладач українознавства І.І.Ліщина-Мартиненко були репресовані⁴.

Початок першого для Ажажі навчального року в Луганську (1936 - 1937) був затьмарений сфабрикованою, як з'ясується невдовзі, справою. 17 вересня заарештували викладача української літератури Олександра Степановича Пулинця. Слідство в його справі тривало кілька місяців, але зібрати переконливий компромат так і не вдалося. І тут важливу роль відіграла лінія поведінки Є.Г.Ажажі. Зумів створити у колективі атмосферу морального осуду доносів і наклепів, рішучого неприйняття страусячого принципу: "Моя хата скраю". Євген Гарасимович розумів, що багато чим ризикує, але піти проти совісті, проти свого глибокого переконання у невинності колеги не міг. Позиція, яку зайняв ректор, вирішальним чином вплинула на хід слідства, на його сприятливий для Пулинця результат.

За таких от складних умов почалася робота Ажажі на новій для нього посаді. Почалася в цілому успішно. Колектив одразу відчув його ерудицію, тверду волю і міцну руку.

Про перші враження розповідали пізніше вузівські викладачі В.П.Котляров та О.П.Алексєєва: "Енергія в ньому була через край. Одразу ж намітив великі плани роботи, підняв на їх виконання весь колектив"⁵.

За короткий час за безпосередньою участю Євгена Гарасимовича був створений факультет іноземних мов (1937р.), завершена підготовка до відкриття екстернату. Для інститутської лабораторії придбали рентген-установку, розгорнулись підготовчі роботи по введенню в дію метеорологічної станції. До 200 тисяч томів зріс книжковий фонд бібліотеки⁶.

Предметом особливої турботи ректора стало спорудження студентських туртожитків. Не було такого дня, щоб він не приходив на будмайданчики, не цікавився буквально всім: забезпеченням матеріалами, ходом виконання графіків робіт, настроями робітників і майстрів. На допомогу будівельникам регулярно виділялася потрібна кількість студентів. Періодично проводилися масові суботники.

Пильну увагу приділяв Є.Г.Ажажа науковій роботі. Всіляко підтримував, заохочував викладачів, які активно співробітничали в журналах "Просвещение Донбасса", "Радянська школа", "За політехнічну освіту". Уважно стежив за підготовкою до видання першого тому "Научных записок" інституту (вийшов у світ у 1940 році). На той же час припадає зародження наукового студентського товариства⁷.

Багато сил і часу віддавав Ажажа удосконаленню оборонно-масової роботи. "Если завтра война, если враг нападет..." – для керівника вузу це були не просто красиві слова оптимістичної пісні. Твердо знав: для захисту країни від загрози з боку фашизму, що швидко набирав силу, потрібні добре навчені військовій справі молоді люди. За діяльною участю Ажажі в інституті були створені і постійно удосконалювали свою роботу гуртки по вивченню сучасної бойової техніки, проводилися військові ігри, змагання на кращих стрільця, радиста, парашутиста. Сотні студентів опанували льотне мистецтво, займалися парашутним спортом при Луганському аероклубі. Й такі зусилля ректора, всього колективу приносили відрадливі результати. Вихованці інституту славилися успіхами в оволодінні оборонними видами спорту далеко за межами міста і області. Раз у раз у світлих вузівських коридорах з'являлися, привертаючи до себе загальну увагу, "Блискавки" такого, приміром, змісту:

"Кулеметна команда нашого інституту виявилася найвлучнішою на Всеукраїнських змаганнях на честь 20-річчя ВЛКСМ!", "Наша комсомольська організація – перша у Ворошиловграді за наданням шефської допомоги Червоній Армії і Військово-Морському Флоту!"

Така організація справи і її віддача були для студентів доброю школою товарищескості, взаємовиручки, патріотизму. Честь інституту, слава багатого на трудові звершення і традиції міста – з цього починалася і міцніла любов майбутніх педагогів до своєї Вітчизни, свого народу.

Варто відзначити, що саме в ті роки, в пору директорства Є.Г.Ажажі, в інституті навчалися майбутні Герої Радянського Союзу М.В.Галицький, В.Т.Цис, І.В.Туркенич, Герой Соціалістичної Праці Г.В.Кисунько, один з героїв руху Опору в період фашистської окупації України П.М.Мирнюченко, учасниця Краснодарської підпільної організації "Молода гвардія" Антоніна Єлисеєнко.

У травні 1938 року Євген Гарасимович їде до Москви – запросили на Всесоюзну нараду працівників вищої школи. Спількування з колегами було корисним, а от давно бажана зустріч з старшим братом, який вже давно жив і працював у столиці, не відбулася: Георгія тільки-но заарештували співробітники НКВС. І хоча Ажажа не відчував за собою ніякої провини, зрозумів: меч піднято і над його головою. Після повернення до Ворошиловграда доповів про те, що трапилося з братом, у парткомі інституту. Там спробували заспокоїти, але тривога не проходила, серце віщувало скору біду. Позбавлення від гнітючих дум знаходив лише в роботі. А втім, вона й раніше була головним сенсом його життя.

Тридцять восьмий рік... На інститут накотилася нова хвиля переслідувань. У червні за вигаданим звинуваченням у приналежності до "німецької агентури, шпигунські та диверсійні дії" був заарештований і невдовзі розстріляний викладач німецької мови Я.К.Герц. Тоді ж зазнали репресій І.О.Рутковський, М.О.Козуляєв, І.Л.Рубашка та ще кілька викладачів і студентів.

На той час Євген Гарасимович в основному справився з поставленим перед ним у 1936 році в Києві завданням. Можна було збиратися додому, з чистою совістю їхати за новим призначенням. Та цього зробити він не встиг... 21 липня люди у формі і при зброї прийшли до Ажажі з ордером на обшук і арешт.

За сфабрикованою справою про розкриття в Луганську троцькістської диверсійно-шкідницької організації разом з ректором проходили сотні людей. Їх кандидатури добиралися співробітниками УДБ УНКВС по Луганській області задалегідь, без будь-яких до того підстав. Спочатку їх заносили до списків тих, хто підлягав репресуванню, а вже потім починали збирати "компромет". Замітаючи сліди цих злочинів, власті потім розправлялися і з винними у знищенні чесних людей співробітниками органів НКВС. Через два роки, в 1940-му, начальника УНКВС по Ворошиловградській області Г.І.Коркунова засудили до розстрілу, кількох його підлеглих – до різних строків позбавлення волі – від 6 до 10 років. Як з'ясувалося тоді, Коркунов всіляко заохочував у довіреному йому управлінні ведення слідства із застосуванням заборонених методів, що призводило порою до смерті підслідних.

Протоколи допитів підганялися під бажані слідству версії. Від звинувачуваних вимагали "широсердного" визнання в усіх гріхах, що їм приписувалися, показань на осіб, які ніби "входили в одну з ними контрреволюційну організацію".

В руки таких от людей і потрапив Є.Г.Ажажа. Як майже всі репресовані, він попервах рішуче відкидав звинувачення, що їх йому пред'являли, але незабаром "зламався", не витримавши силових методів на допитах.

Євген Гарасимович, зокрема, був вимушений говорити слідчим про нібито дані йому міфічним Київським центром доручення по проведенню підривної роботи "щодо зриву закінчення будівництва гуртожитків для студентів", про своє прагнення "всіляко гальмувати і зривати виконання плану науково-дослідних робіт інституту", "добиватися зниження грамотності студентів, перекручувати історичну науку". І так протягом усього ходу слідства. Силовий натиск – потрібне показання, натиск – показання.

З протоколу допиту Є.Г.Ажажі від 1 жовтня 1938 року:

"Запитання: Ви заарештовані як ворог народу. Слідство має всі дані про ту підривну антирадянську роботу, яку ви проводили протягом ряду років.

Пропоную вам не заперечитися і приступити до правдивих та вичерпних показань. Що можете сказати по суті пред'явленого вам звинувачення?"

Відповідь: Зрозумівши марність подальшого опору, я вирішив говорити слідству тільки правду про спрямовану проти партії і радянської влади підривну антирадянську роботу, яку проводив разом з іншими особами, з якими був зв'язаний по контрреволюційній діяльності.

Запитання: У чому визнаєте себе винним по суті пред'явленого вам звинувачення?

Відповідь: Я визнаю себе винним у тому, що з вересня 1936 року був учасником антирадянської правотроцькістської терористичної організації, за завданням якої проводив активну підривну роботу"⁸.

Про те, в чому полягала ця "робота", йшлося під час допиту (від 30 вересня 1938 р.) завідуючого військовою кафедрою інституту І.О.Рутковського, що проходив в одній з Ажажею справі:

"Запитання: Яке дав вам завдання Ажажа як учаснику правотроцькістської організації?

Відповідь: У 1936 році, невдовзі після вербовки, Ажажа запропонував мені створити повстанський загін з учнів педагогічного інституту, добір проводити в основному з антирадянського елемента.

Запитання: Що практично зроблено вами по організації повстанського загону?

Відповідь: Одержавши завдання Ажажі, я залучив для повстанської роботи 4-х чоловік, з військових осіб 3-х для використання як молодших командирів повстанського загону і одного рядового...

Запитання: Що вами було зроблено щодо придбання зброї для повстанських загонів?

Відповідь: Крім тієї зброї, що була в інституті, – 6 кулеметів і 40 гвинтівок, за моєю ініціативою було вжито заходів до купівлі одного літака і двох танкеток. Закупівлю передбачалося провести під приводом необхідності навчання студентів, але цього зробити не вдалося.

Запитання: Що вам відомо про зброю, яку мав військово - повстанський штаб?

Відповідь: В цьому питанні мені нічого не відомо. (Такого штабу не існувало – він був потрібен слідству для створення бажаного уявлення щодо масштабів своїх "викриттів" – А.К., Г.Н.)"⁹.

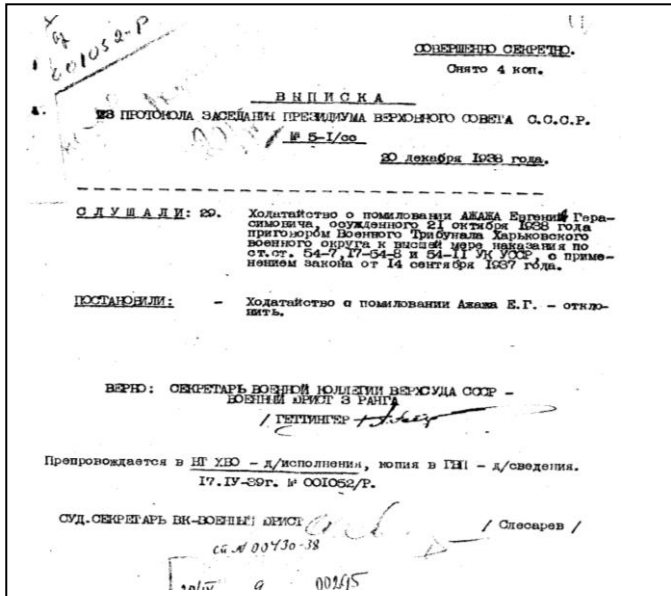
21 жовтня 1938 року в Луганську відбулося судове засідання Військового трибуналу

Харківського військового округу. Слухання справи Ажажі розпочалося о 14 годині 25 хви-лин й одразу ж було перерване після такої заяви підсудного: "У зв'язку з тим, що я не визнаю себе винним в інкри-мінованому мені злочині і що я недостатньо ознайомлений з матеріалами справи, прошу надати мені можливість ознайомитися з ними"¹⁰. На ознайомлення (понад 160 сторінок тексту) дали 30 хвилин.

В останньому слові Ажажа сказав: "Я прошу суд дати мені можливість трудитися"¹¹. Але ні ці слова, ні подальше клопотання про помилування не були взяті до уваги.

На виконання вироку трибуналу 25 січня 1939 року Є.Г. Ажажа був розстріляний.

У 1940 році справу про контрреволюційну організацію, по якій проходив Ажажа, було визнано сфальсифікованою і незаконною. Але рішення про

Клопотання про помилування відхилено. Документ з архівної справи 7970-р.

реабілітацію Євгена Гарасимовича ухвалено тільки в 1957 році.

З ухвали Військової колегії Верховного суду СРСР від 29 серпня:

"Вирок Військового трибуналу Харківського військового округу від 21 жовтня 1938 року щодо Ажажа Євгена Гарасимовича за обставинами, що знов відкрилися, скасувати і справу про нього у карному порядку припинити за відсутністю складу злочину"¹².

На посту директора Луганського педагогічного інституту Є.Г.Ажажа показав свої неабиякі здібності як вчений і керівник. Всі, хто знав Євгена Гарасимовича, пророкували йому завидне майбутнє. Доля розпорядилася інакше. Тривале відрядження в місто на Лугані стало в його житті останнім...

¹ Возвращение имени и чести.- Луганск, 1995.- С. 35.

² Там само, с. 36-37.

³ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 7970-р., т. 3, арк. 36.

⁴ Возвращение имени и чести, с. 40.

⁵ Там само.

⁶ Там само.

⁷ Там само, с. 41.

⁸ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 7970-р., т.1, арк.1.

⁹ Там само, арк. 82-83, 92.

¹⁰ Там само, т.2, арк. 8.

¹¹ Там само, арк.10.

¹² Там само, т.1, арк. 177зв.

<p><u>А К Т</u></p> <p>1939г., марта 28 дня</p> <p>Мы, суд.исполнитель 22-го участка Краковский А.С., представитель Катанович.РФО ЖАРЕЛЬ И.М. составили настоящий акт в следующем:</p> <p>Суд.исполнитель КРАКОВСКИЙ А.С. с одной стороны, передал /согл. решения трибунала ХВО № 2/168/ конфискованное имущество, принадлежавшее АЖАЖЕ Евгению Герасимовичу, а представитель Катанович. РФО ЖАРЕЛЬ И.М. - с другой стороны принял, заключающиеся в: пальто зимнее мужское стар. поношенное на подкл. с рван. мех.воротн., пиджак черный стар /т.синий/ с черной сатиновой подкладкой, рубашки верхние муж., верхн.ст. - 3 шт., туфли белые на рез. подошве рв. - 1 пара, жилетки разные старые - 3 шт.Сочинение ЛЕНИНА на укр.и русск.языках - 31 кн., журналов разных - 61, книг разных - 12 шт.,</p> <p>Сдал: СУД.-ИСП. /подпись/ Принял: /подпись/</p> <p>Верно: СУДЕБНЫЙ СЕКРЕТАРЬ ВТ К В О</p> <p style="text-align: right;">/СОЛДЯКОВА/</p>	<p>Як зазначалося вище, 25 січня 1939 року Є.Г.Ажажа на виконання вироку Військового трибуналу Харківського військового округу був страчений. А через два місяці по тому конфісковане у ректора особисте майно було передане до фінансової структури для реалізації і перерахування вирученої суми до держбюджету. Копія відповідного акта, що наводиться, засвідчує дуже скромний рівень матеріального достатку керівника вищого навчального закладу.</p> <p>Документ з архівної справи 7970-р.</p>
--	--

1-е МАЯ.

Написано в 1920 г. в
кутаїській каторжній тюр-
мі, в застєжках у мєськє-
заводє.

Обагрив своє рука в крові,
Переволнив все тєрьєми бор-
цєми,
Первогє мая жаєаєтє вы
Обмануть уж обманутых вами.

Царство свєтлє, царство трудя
Мы воадєагнем, насєаєтє смєтєа,
А покє жє грєми бєаєтє
Набєа поєсєа в дєнь 1-гє мая.
О. Дальєна.

Вірш написано у 1920 р.
у кутаїській в'язниці.
Копія з публікації в газеті
"Советская Абхазия".

БІЛЯ ВИТОКІВ ЖУРНАЛУ " РАБОТНИЦА "

Дальня Софія Яківна

*Народилася 14 вересня 1886 року в м. Бахмут (нині Арте-
мівськ Донецької області). Професійна революціонерка, поетеса.
Організатор першого в Росії журналу для трудової жінки – "Ра-
ботница". Переслідувалась царською охранкою і органами НКВС.
У 1936 р. була вперше репресована, провела у таборах і засланні
понад 10 років. Реабілітована у 1956 році.*

"Коли мені виповнилося шість місяців, помер мій батько, залишивши без будь-яких засобів існування мою матір і нас – п'ятьох дітей. Невдовзі ми переїхали до Луганська. Пам'ятаю себе з трьох років. Постійно блукала по подвір'ю, голодна, шукаючи, чого б поїсти, або спала біля ганку замкненого дому. Коли мені виповнилося дев'ять років, пішла працювати. Була нянькою, набивала цигарки у кустаря-цигарника. За це мені платили три карбованці на місяць"¹.

Так писала про своє дитинство й початок трудового життя революціонерка Софія Цукубліна. Народилася вона 14 вересня 1886 року в м.Бахмут (нині Артемівськ Донецької області). Софії не довелося ходити до школи. П'ятирічною самотужки навчилася читати й відтоді ніколи не розлучалася з книгою. Кожен її робочий день починався рано, годині о п'ятій ранку. Й закінчувався пізно вночі.

У 1902 році Софія познайомилася з Леоном Дерманом, який ввів її в гурток луганських соціал-демократів. Очоловав його Яків Моргенштейн. Він і Дерман, який став незабаром чоловіком Софії, розтлумачили дівчині ази марксистської теорії. Тақ Дальня (це її партійна кличка, що замінила з часом прізвище)² увійшла в революційний рух. Йому вона присвятила все життя, з 1903 року зв'язавши його з партією більшовиків³.

І тоді одразу ж гостро відчула: революціонера на кожному кроці чекає небезпека, загроза арешту весь час стоїть за спиною. І протиставити цьому можна лише одне: витримку і стиснену, як пружина перед ривком, волю.

Коли майже все ядро міської організації РСДРП потрапило в тенета поліції, Софії довелося терміново переховуватися. За порадою досвідчених підпільників, з одержаною від них адресою, вирушила до Катеринослава (нині Дніпропетровськ). Розшукала там явочну квартиру, знайшла в її господарів притулок і підтримку. Швидко пристосувалася до нових умов, стала налагоджувати зв'язки з потрібними людьми. І тут – новий удар. Її заарештували на сходці і три дні протримали у поліцейському участку⁴.

Після цього лишатися в Катеринославі було небезпечно, і Софія вирішує повернутися до Луганська. Благо, що на той час вийшов з в'язниці Моргенштейн, судом був виправданий Леон Дерман. Треба було відновлювати бойовитість організації, надолужувати прогаєне. Справ, на які націоналістична партія "Іскра", що нелегально доставлялася з-за кордону, вистачало на всіх.

Одне з перших завдань Софії на революційному поприщі – поїздка в Маріуполь до людини, яка співчувала соціал-демократам і мала можливість допомогти грошима для організації втечі з тюрми товариша по боротьбі. Справилася з цією місією Дальня блискуче. І одразу ж нове доручення: налагодити зв'язок підпілля з Луганським острогом. Налагодила. Політв'язні стали одержувати інформацію про ситуацію в місті, поточні справи і перспективні завдання місцевих соціал-демократів

Така активність, наполегливість Дальньої не могла не викликати підозри з боку поліції. У сестер Сергєєвих, що діяли спільно з нею, провели обшук. І хоча ніяких серйозних результатів він не дав, стало зрозуміло: за Софією здійснюється нагляд, будь-якої хвилини може статися арешт.

"У 1904 році, – напише з часом С.Дальня, – я вирушила до Катеринослава і під іменем Ольги працювала в міському районі. Мене призначили помічником організатора осередку"⁶.

Розстріл мирної демонстрації 9 січня 1905 року перед Зимовим палацом у Петербурзі сколихнув країну. Приступили до підготовки страйку й катеринославські більшовики. Дальня перебувала в епіцентрі подій. На той час до лав підпілників проліз провокатор. Відчувши небезпеку, Софія зуміла уникнути однієї з розставлених пасток. Та їх, на її біду, було кілька. В один з днів, коли Дальня пішла на збори, щоб обговорити можливість розповсюдження серед робітників листівок, які закликали до страйку, на її квартирі влаштували засідку.

Начальник Катеринославського губернського жандармського управління повідомляв у Департамент поліції: "З огляду на одержані Начальником Катеринославського Охранного відділення агентурні дані, що 16 січня 1905 року в квартирі № 5 будинку № 13 по Козацькій вулиці зберуться розповсюджувачі злочинних відозв, за моїм розпорядженням у названій квартирі 16-го січня зроблено обшук, причому в кімнаті, яка належала С.Цукубліній, поліцейські чини застигли Л.Верткіну, Б.Грінбург, З.Ольховську. Перші дві стояли біля столу і укладали в трикутники відозви, озглавлені: "До всіх робітників і робітниць". Таких відозв на столі виявилось 13 примірників... Обшуком квартири на підлозі за ліжком знайдені 29, а за кошелем – 54 примірники відозв... З.Ольховська та С.Цукубліна заарештовані"⁷.

Цього разу довелося пробути в тюрмі кілька місяців. Та як не старався штаб-ротмістр окремого корпусу жандармів В'ячеславов добитися від підслідної даних про підпілну організацію, її склад і найближчі плани, все було марно. До того ж справа Дальньої дістала небажаний для властей розголос. Газета "Вперед", що видавалася в Женеві, у № 9 за 1905 рік, а потім й інші видання з обуренням писали про утримання під вартою вагітної жінки. Невдовзі після цього під тиском громадськості Софію звільнили, і вона з сином Анатолієм, що народився в тюремних стінах, вирушає до Луганська. До міста, яке стало їй другою батьківщиною, довгі роки служило вірним пристанищем⁸.

У ті ж роки Дальня, незважаючи на безліч революційних справ і побутову невлаштованість, випробовує сили в літературі. У своїх віршах вона оспівує молодих донецьких робітників, закликає до боротьби проти гнобителів трудового люду.

*Пойдемте, братья, поскорее
На тот великий славный путь,
Где правду и свободу сеют,
Где знамя равенства несут.*

Поезія не тільки давала вихід енергії, що біла через вінця, але й приносила велике моральне задоволення.

Якось Софія показала свої літературні спроби революціонеру-професіоналу Івану Насальському, чия думка високо цінувалася в її середовищі. Насальський схвалив і сказав: "Пиши якомога більше, у нас пролетарських поетів мало". І Дальня писала, її перо не притуплялося до останніх днів життя.

В поетичному монолозі "На заре" (уривок з великої поеми), який був опублікований альманахом "Литературный Донбасс" (№ 31 за 1956 рік), Дальня згадувала атмосферу днів своєї молодості, коли душа була сповнена мрій про світле майбутнє:

*Ах ты, юность моя!
Сколько было огня,
Как бесстрашно глядели мы вдаль,
И во имя людей, коммунизма идей
Жизнь отдать свою было не жаль...*

Поема "На заре" була присвячена Івану Пількевичу – революціонеру і поету, який помер у засланні в 1909 році. Разом з ним Дальня називає друзів своєї молодості – Якова Моргенштейна, робітника Івана Рижова, розстріляного царськими катами учасника Горлівського повстання 1905 року Григорія Федоровича Ткаченка-Петренка.

З автобіографічних спогадів С.Дальньої: "З 1905 по 1909 рік я працювала в районі Катеринослава, Кам'янська, Луганська. Переїжджала з одного місця в інше... У 1909 році за провокацією Андрія Донецького знов була заарештована і дістала адміністративну висилку на

батьківщину, в Бахмут, на три роки під нагляд поліції"⁹. За висланням – новий арешт. 19 липня 1909 року Софія Дальня та її чоловік Дерман були затримані поліцією на Луганському залізничному вокзалі. А з наступного дня вони значаться вже як в'язні міської тюрми¹⁰.

Під час арешту в С.Дальньої, як було докладно зафіксовано у протоколі, виявили: "листи, зашиті в чорний кусок тканини, лист за підписом "Нюта", лист із зашифрованими адресами в незапечатаному конверті з маркою за сім копійок, одну пляшечку з написом "Отрута", брошури злочинного змісту". Це, на думку керівництва губернського жандармського управління, свідчило про те, що члени партії більшовиків Дальня та її чоловік є небезпечними для режиму особами. Тимчасово виконуючий обов'язки начальника названого управління підполковник Самійлов звернувся до катеринославського губернатора з проханням про вислання подружжя та кількох їхніх однодумців у віддалені місця імперії з підпорядкуванням гласному нагляду поліції¹¹.

Проте щодо Софії, то обійшлося без віддалених місць. Їй наказали їхати в її рідний Бахмут. Там же оселився й Леон Дерман.

...Вступала в свої права осінь. Дощі зробили вулиці містечка непрохідними. Зв'язок з Луганськом і Катеринославом обірвався. Вимушена бездіяльність пригнічувала Софію, і вона надумала переїхати в Юзівку (нині Донецьк). Подолавши чимало труднощів, добилася поставленої мети. На новому місці поступово налагоджувала потрібні контакти з місцевими соціал-демократами: Залмаєв, Корнієнко, Задависькіч, Чобітько.

Дальня проводила свою лінію, охроне відділення – свою. Вони постійно перетиналися, і кожен такий випадок знаходив в Департаменті поліції документальне відбиття. З повідомлень фіскалів: "Невгамовне подружжя створило в Юзівці ініціативну групу". "Піднаглядні без дозволу поліції їздили до Луганська".

"З Юзівки за чиюсь провокацією, – згадувала С.Дальня, – довелось тікати в Макіївку. Тут одразу ж налагодила зв'язки з робітниками через Якова Залмаєва та Митю, які поїхали зі мною. Мешкали в комуні, влаштовували збори, розповсюджували "Правду".

Чим далі, тим більше роздратування і осторогу викликає діяльність Дальньої у Донського жандармського управління. За спеціальним наказом від 29 серпня 1913 року в Макіївку для вжиття рішучих заходів виїздить завідуючий розшуковим пунктом ротмістр Хохлачов. Але тут ретельно відлагоджений механізм розшуку не спрацював. Товаришам вдалося випередити жандармів, попередити С.Дальню та Л.Дермана про загрозу арешту.

Залишивши все своє нехитре майно, Софія й Леон прибились до однієї з театральних труп і разом з нею вирушили до Майкопа. Там, перебуваючи вже на нелегальному становищі, жили під прізвищем Вольських. Леон давав приватні уроки математики, Софія викладала російську мову і словесність¹².

На ті роки припадає найбільш діяльна і результативна участь Дальньої в революційній пресі. Ще в 1911 році вона надіслала М.Горькому, який мешкав тоді на Капрі, п'єсу "На бойовий шлях", оповідання і кілька віршів. Від письменника надійшла відповідь: "Здібності є – треба вчитися"¹³. Софія виявилась талановитою ученицею.

Незабаром С.Дальня загоряється сміливою задумкою – організувати перший в Росії журнал, розрахований на трудову жінку. Над створенням "Работницы" (ось де її витоки!) працювала пліч-о-пліч з А.І.Ульяновою-Єлизаровою, Н.К.Крупською, К.М.Самійловою, І.Ф.Арманд, Л.М.Сталь, іншими видатними співвітчизницями.

Перший номер журналу вийшов у світ 8 березня 1914 р. Відкрив його вірш С.Дальньої "Наш празник", присвячений Міжнародному жіночому дню:

*Сестры, матери, жены, рабыни труда,
Обездоленной жизни тяжелой!
С нами смело вперед!
Даль приветна, светла,
Мы куем ее в доле суровой*¹⁴.

В тому ж номері було надруковано і її прозове вітання. Революціонерка писала: "Хай живе життя, хай живе наша згуртованість навколо нашого першого журналу "Работница"! Нехай вона, ця перша провісниця світлого майбутнього, широкої свідомості жінок-робітниць, гордо підрахує наші сили, послужить могутнім закликком нашим сестрам. Гарячий привіт тобі, перший російський журнал робітниць! Привіт всім сестрам нашої великої справи!"¹⁵

У третьому номері "Работницы" (від 9 квітня 1914 року) С.Дальня публікує ще один вірш, присвячений жінкам-трудівницям. Природньо, що гострі проблеми, які порушував журнал, приклади нещадної експлуатації жіночої праці, що наводилися в статтях талановитої публіцистки К.М.Самійлової (вона, до речі, як і С.Дальня, дістала більшовицьке загартування в Луганську), вірші С.Дальньої не могли не викликати озлоблення у царської охранки. Після виходу сьомого номеру журнал було заборонено¹⁶.

Плідно співробітничає в той час С.Дальня з газетою "Путь правды". Її непокоїть затишшя в політичному житті Майкопа й взагалі всього Північного Кавказу. В своїх кореспонденціях вона пише про важкі умови праці робітниць, їх відірваність від великих промислових центрів.

Перебуваючи на півдні, С.Дальня не забуває про дорогий їй серцю Донбас. В "Пути правды" від 4 травня 1914 року було надруковано вірш "В царстве угля":

*Я люблю мой край далекий –
Голые поля,
Где равниною широкой
Всюду степь легла.
Где убогая природа
Глаз не богатит
И поэту дара слова
С лаской не дарит...
Где ни рек, морей кипучих
Не найдешь вблизи,
И лесов больших, дремучих
Также не ищи...
Где кустарник оголенный
Заменил леса.
Где иною краской полной
Брызжет вся земля.
Где горящими огнями
Блещет круг полей,
Пышет злобными огнями
Хмурый ряд печей...
Где сверкающих заводов,
Шахт печальный ряд,
Черных, дымных, тесных сводов
Скованная рать...
Где раскинулись широко
Домики нужды,
В них ютятся одиноко
Пасынки руды.*

Після Лютневої революції 1917 року Дальня виступала з яскравими промовами на численних мітингах і зборах. На квартирі в неї зустрічаються майкопські більшовики: Плотников, Гребенщиков, Сабошвілі, Піщулін, Мешков. Повернувся із заслання і примкнув до них брат чоловіка Михайло Свободін. Вирішили випускати газету "Голос рабочего", затвердили її редакційну раду. До неї увійшли М.Свободін, С.Дальня, А.Плотников.

Про авторитет Дальньої, якій ішов тоді тридцять перший рік, свідчить обрання її делегатом на перший з'їзд Кубанської військової ради. На ньому з особливою яскравістю проявилися її незалежний характер, політична сміливість і воля. Коли було поставлено на голосування питання про довіру Тимчасовому уряду, проти піднялася тільки одна рука – представника Майкопської ради Софії Дальньої.

Одразу після того в місті почалися арешти. Були схоплені і кинуті за ґрати керівники комітету партії більшовиків Г.Піщулін, П.Мешков та інші. Саму ж Дальню оголосили поза законом¹⁷.

Рятуючись від переслідувань, Софія їде в Тифліс. Там працює технічним секретарем підпільного губкому, веде непримириму боротьбу з місцевими меншовиками. Справа доходить до її арешту і ув'язнення в тюрму м.Кутаїсі. Але незабаром більшовики добиваються її визволення, і Дальня переїжджає до Владикавказу, очолює там жінвідділ Терського обкому партії.

Після встановлення на Кавказі і в Закавказзі Радянської влади Дальня завідує жінвідділом Тифліського міського комітету, входить до складу жінвідділу ЦК КП(б) Грузії. Тоді ж її затверджують

членом редколегії журналу "Труженица Закавказья". З жовтня 1923-го по листопад 1925-го Софія Яківна навчалася в Москві на курсах при Соціалістичній академії. По їх закінченні завідувала відділом партійного життя газети "Трудовая Абхазия"¹⁸. Прийшла зрілість, але не поменшало молодого запалу. Як і в попередні роки, політика і література є головним змістом, магістральною колією її життя.

У 1926 році, до свого сорокаріччя, Дальня одержує гідний подарунок. У Держлітвидаві виходить книга її спогадів – "Перші кроки". Передмову до неї написала Н.К.Крупська¹⁹. По висхідній ідеї і службово кар'єра: С. Дальню обирають секретарем Закавказького ЦК.

У долі Софії Дальньої було багато зустрічей з людьми. І радісних, і прикрих. Роковою виявилася одна – з Л.П.Берією, що в тридцятих роках був на посту першого секретаря ЦК КП(б) Грузії. Він у той час на догоду Й.В.Сталіну переписував історію більшовицької організації Закавказзя. Прізвиська справжніх подвижників викреслювалися або затушовувалися. На перший план в усіх ситуаціях висувався кремлівський покровитель. Йому одному приписувалися всі успіхи – і ті, що дійсно мали місце, і вигадані – у протистоянні царату, у підготовці і здійсненні революції. Зрозуміло, яку небезпеку являли тоді для Берії люди, що знали справжній стан справ, – старі більшовики, партійні і радянські працівники, які мали доступ до архівних документів. На них спрямував Берія вістря репресій.

Берія не міг не знати того, що через руки С. Дальньої, коли вона працювала секретарем підпільного Тифліського губкому, проходило багато секретних документів. У тому числі й таких, які прямо суперечили тому, що було на руку і генсекові ЦК ВКП(б), і йому, Берії. А коли так, то...

Заарештували Софію Яківну в серпні 1936 року. Берія (нагадаємо: на той час партійний лідер республіки, а раніше – голова її ЧК) сам проводив допит у своєму кабінеті. Очевидно, дуже побоювався зайвих вух, витoku інформації. Дальня трималася з гідністю, не втрачала самовладання і навіть почуття гумору. На запитання про те, хто давав рекомендації в партію, відповіла: "Микола Другий і полковник Зубатов"²⁰.

...Відміряні їй 10 років позбавлення волі Софія Яківна відбувала у Воркутпечтабі Комі АРСР. Потім два роки передиху – і знов заслання, цього разу в Красноярський край²¹.

У 1956 році, через 20 років після допиту в берійському кабінеті і швидкого вироку, справу С. Дальньої було переглянуто, всі звинувачення на її адресу визнані надуманими, необґрунтованими. Прийшла повна реабілітація, і Софія Яківна повернулася до Тбілісі. Там вона й померла у 1960 році.

Поїхавши у 1913 році з Донбасу на південь, Софія Дальня більше вже ніколи не змогла побувати в краю свого дитинства і юності. Але зв'язків з ним не поривала. Довгий час листувалася з нашим земляком, випускником Луганського педагогічного інституту, літератором Євгеном Волошком. Надсилала вірші, які друкувалися в "Літературном Донбассе", повідомляла різні подробиці з свого життя. Розповіла, зокрема, про те, що, мешкаючи в Майкопі, одержала листа від В.І.Леніна, який перебував тоді в еміграції²².

Довгі роки на Луганщині мало що знали про Софію Дальню. Замовчувалася її участь у революційному процесі й літературна діяльність. І от настав час відновити справедливість, вписати в історію нашого краю і її ім'я.

¹ Луганская правда. - 1994. - 23 июля.

² Конст. Спасенко. Сквозь даль годов. - Донецк, 1969. - С. 223.

³ Олег Бишарев. На ладонях распятых рук. Литературные портреты. - Донецк, 1990. - С. 14-15.

⁴ ЦДАЖР СРСР, ф. 102, оп.с. 7.1900, од.збер. 2211, арк. 36.

⁵ На ладонях распятых рук, с.15.

⁶ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995. - С. 50-51.

⁷ ЦДАЖР СРСР, ф.102, - оп.с. 7.1905, од.збер. 276, арк. 5.

⁸ На ладонях распятых рук, с.10.

⁹ Луганская правда. - 1994. - 23 июля.

¹⁰ ЦДАЖР СРСР, ф.102,- оп.с. 7.1900, од.збер. 2211, арк. 45,30зв.

¹¹ Там само, арк. 53в.

¹² Луганская правда. - 1994. - 23 июля.

¹³ Там само.

¹⁴ Сквозь даль годов, с. 224.

¹⁵ Луганская правда. - 1994. - 23 июля.

¹⁶ Там само.

¹⁷ Там само.

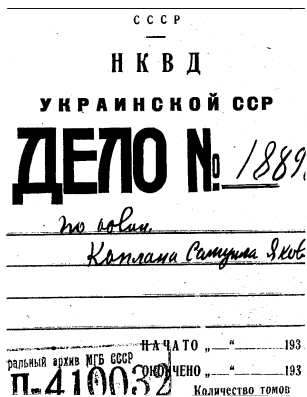
¹⁸ Там само.

¹⁹ Сквозь даль годов, с. 224.

²⁰ Луганская правда. - 1994. - 23 июля.

²¹ Там само.

²² Там само.

ПОЛЮВАННЯ НА РЕДАКТОРА

Каптан Самійло Якович

Народився у 1899 р. в колонії Пролетарська Новозлатопільського району Дніпропетровської області в селянській сім'ї. Журналіст, який першим оповістив країну про рекорд Стаханова. У 1937 році був призначений редактором "Ворошиловградської правди", через кілька місяців арештований і засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

Обкладинка кримінальної
справи С.Я.Каплана.

Разом з призначенням на пост редактора "Ворошиловградської правди" Самійло Каптан одержав і ордер на квартиру. Облаштувувачись у ній, повісив на килим предмет своєї особливої гордості – мисливську рушницю. За законами чеховської драматургії вона мала вистрілити. Але йшов тридцять сьомий рік, який не визнавав жодних законів, тим більш театральних. Головна трагедія того часу розигравалася не на сценічних підмостках, а в самому житті суспільства.

І стріляли не холостими, не дробом з мисливської зброї, а бойовими зарядами з казенних стволів, що перегрівалися часом від надмірної запопадливості. "Якщо ворог не здається..." – знав би Олексій Максимович, які жертви списуватимуться на ці його красні слівця!..

Один з незліченних пострілів 37-го поставив останню крапку в біографії Самійла Яковича Каплана – непересічного журналіста, першого літописця й пропагандиста стахановського руху. Вирок було виконано у грудні. Каптану йшов тридцять дев'ятий рік. Життя обірвалося на злеті, у пору зрілості й розквіту таланту.

Самійло Каптан народився у 1899 році на півдні України, в колонії Пролетарська Новозлатопільського району Дніпропетровської області, в бідній селянській сім'ї. Звістку про перемогу Жовтневої революції сприйняв з радістю й ентузіазмом. Адже раніше всі його помисли про майбутнє нагтовхувались на глухий мур станових, національних, майнових та інших обмежень. І ось мур зруйновано. "Хто був нічим, той стане всім"? У собі Каптан не сумнівався. Йому було не позичати енергії. Ятрили душу честолюбні надії.

Наділений від природи жвавим розумом і бурхливим темпераментом, якостями лідера, красномовний, здатний переконувати, Самійло з юнацьких років прагнув верховодити. Тому ніхто із земляків не здивувався, що саме він став першим організатором комсомольської роботи в своєму Новозлатопільському районі, а потім і першим головою сільради у рідній Пролетарській¹. Прогалини в освіті усував наполегливим читанням, вчився життя на практичній роботі, на чужих та й своїх помилках. Бажання якнайшвидше здійснювати задуми, що народжувалися один за одним, траплялося, призводило й до перегинів. Була навіть судимість на цьому ґрунті. Відбувся, правда, досить легко. Виручив принцип, про безпеку якого прагнули тоді не думати: "Мета виправдовує засоби!"

Дуже швидко діяльній натурі Каплана стає тісно в глушині провінції: немає масштабів, простору для дій, перспективи зростання. І на початку тридцятих років – він уже в гудучому і киплячому Донецьку, місті шахтарів, металургів, хіміків, будівельників. Попервах працює на середньої руки посадах у різних другорядних установах, а з часом знаходить і своє справжнє покликання – стає журналістом².

День, коли Самійло Каптан вперше завітав до редакції донецької обласної газети "Социалистический Донбасс", став переломним у його долі.

Серед засмиканих журналістів, які постійно кудись поспішають, Каптан відчув себе, як риба у воді. Та й сам він одразу ж припав тамтешнім газетярям до душі. З редакційним посвідченням Самійло Якович багато їздить по області (до неї входила й Луганщина), зустрічається й веде розмови з робітниками, селянами, спеціалістами. Враження від побаченого й почутого рядками скоропису лягають на аркуші блокнотів, відливаються в металі стереотипів, свіжими номерами

газети поспішають до читача. З кожним днем роботи Каплан усе більше й більше переконується, яку важливу роль відіграє газета в житті регіону, як тягнуться до неї люди, як прислуховуються до кожного її слова. Значить, і до його слова...

Сумлінність в роботі, проникливий погляд на явища життя, злободенність і гострота кореспондентського пера Каплана не залишаються непоміченими. У 1934 році його з солідним підвищенням у посаді переводять до Кадіївки: призначають редактором міської газети "Кадиевский пролетарий" (згодом – "Кадиевский рабочий"). Головне напуття було лаконічним: "Газета має допомогти ка-дівським шахтарям різко збільшити вуглевидобуток!" План першої п'ятирічки вони провалили – треба було надолужувати прогаєне. Яким чином? Думай, редакторе, думай!³

До Кадіївки Самійло Якович потрапив у її зоряний час. Вона носила тоді ще свою стару назву, дану за примхою одного з місцевих царських чиновників на честь свого сина Кадія. Але вже з'явилася, жила і працювала в місті людина, яка незабаром уславить його на весь світ, поділиться честю й ім'ям.

Зовні О.Г. Стаханов тоді нічим не вирізнявся з-посеред інших шахтарів "Центральної - Ірмине". Але було, мабуть, в ньому щось таке, що привернуло увагу парторга ЦК ВКП(б) на шахті К.Г.Петрова. Вже не один місяць ламав він голову над тим, як по-новому, більш продуктивно організувати працю підземних робітників у вибої. І от, здається, рішення знайдено. Ще і ще раз подумки проходить Костянтин Григорович ланцюжком своїх міркувань. Теоретично все сходиться, стикнується. Але як буде на практиці?

Для здійснення експерименту був потрібен надійний вибійник, і Петров шукав його з такою ж причепливістю, з якою досвідчений композитор шукає першого виконавця для свого нового твору. Знав: правильний вибір – гарантія успіху, помилка – майже неминучий провал.

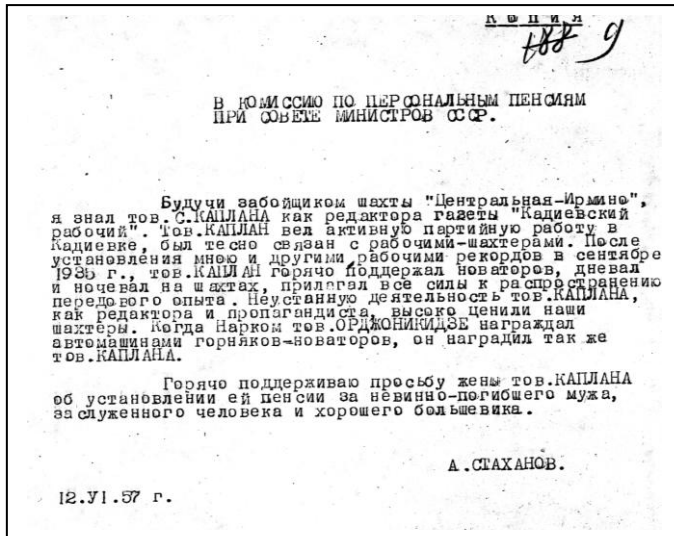
І от їхня зустріч. З перших же слів Петров переконався: перед ним той, хто потрібен. Був задоволений і Стаханов. Парторг казав про те ж, про що не раз останнім часом думав вибійник. Тільки бачив Петров далі, масштабніше оцінював можливі наслідки новаторського прориву.

Задумане вирішили здійснити в ніч на 31 серпня 1935 року. У вибій пішли удвох. Але в уяві бачився поруч з ними і третій. Той, хто на ранок мав повідати про результати сміливого експерименту і землякам, і всім співвітчизникам.

Каплану тут, як мовиться, і карти в руки: був авторитетом у своєму місті, вважався одним з найкращих позаштатних кореспондентів "Правды". І її перше коротке повідомлення про рекорд буквально сколихнуло всю країну: "Вибійник О.Г.Стаханов нарубував за зміну 102 тонни вугілля, дав 14 норм!" Кілька рядків у газеті одразу ж зробили Стаханова і Кадіївку знаменитими.

З метою запозичення передового досвіду до шахтарського міста зачастили делегації з багатьох регіонів колишнього Союзу РСР. Зацікавилися ним і спеціалісти-вугільники з Бельгії, Голландії, Іспанії, Китаю, ряду інших країн⁴.

"Самійла Каплана чудово пам'ятаю, – згадував через багато років К.Г.Петров. – Був він неабияким редактором, душевною, відкритою людиною. Добре розумів особливості того часу, завдання, які стояли перед країною. І, як міг,

О.Г.Стаханов високо цінував професійні і людські якості С.Я.Каплана, турбувався про моральну і матеріальну підтримку його сім'ї.

допомагав їх вирішенню. Передусім, вмілою, такою, що запалювала серця людей, пропагандою стахановського руху"⁵.

Тема стахановського руху стає відтоді визначальною на сторінках "Кадиевского пролетария". Газета з номера в номер розповідає своїм читачам про послідовників О.Г.Стаханова: В.Позднякова, Д.Концедалова, М.Дюканова та інших, настійно пропагує методи роботи гірників-новаторів. Але редактор добре розуміє: тільки цього недостатньо. Мало йти слідом за подіями. Треба привносити до руху щось своє, збагачувати його новими ідеями, ширше відкривати перед ним двері в практичну роботу. Народжується думка пошукати людей, здатних повторити те, що зробив Стаханов, в інших галузях промисловості – в металургії, хімії, будівництві, на транспорті. І газета веде таку лінію послідовно і цілеспрямовано. Добивається багатьох із поставлених перед собою цілей. Вже у вересні-жовтні тридцять п'ятого колективи ряду найбільших шахт міста відрпортували: вуглевидобуток зріс на 15-20 відсотків! Гірники й надалі додавали в роботі. Їх приклад наслідували трудівники інших галузей. До кінця року майже всі промислові підприємства Кадіївки справилися з виробничим планом. У цьому була немала заслуга місцевої газети, її редактора.

Роль преси у розвитку масового новаторського руху була особливо відзначена на першій Всесоюзній нараді стахановців. Не раз пролунало там й ім'я редактора "Кадиевского пролетария" С.Я.Каплана. Тоді ж разом з групою організаторів та зачинателів походу за впровадження прогресивних форм праці Самійло Якович був премійований наркомом важкої промисловості Г.К.Орджонікідзе легковим автомобілем "М-1"⁶.

Вугілля у кадіївчан – усьому голова. Та не одним ним, не одними проблемами промисловості живе в той час "Кадиевский пролетарий". Газета регулярно друкує матеріали з проблем соціального характеру, підвищення загальноосвітнього і культурного рівня населення. Серед ударних тем – житлове будівництво, медичне обслуговування трудящих та членів їх сімей, благоустрій і озеленення.

У пошуках нових тем, цікавих людей, живих вражень журналісти, яких всіляко заохочує в цьому редактор, не тільки спускаються глибоко під землю – у вугільні вибої, але й піднімаються на найвищу точку міста – площадку парашутної вишки, що височила над Кадіївкою. Редактор не відступав від правила: свою розповідь газетяр повинен вести з місця події, по гарячих слідах, з живими деталями і подробицями. Газета з номера в номер інформує городян про підготовку кадрів масових професій для шахт, збирання коштів на будівництво двох літаків, надання шефської допомоги селу тощо.

За Каплана, в якому щасливо уживалися творча, як мовиться, Божа іскра і міцна господарська жилка, газета швидко вийшла в число лідерів обласної преси. Постійно зростав авторитет "Кадиевского пролетария", поліпшувалися умови роботи журналістів і друкарів, зростало число передплатників.

Ветеран журналістики Луганщини З.Л.Компанієць згадував: "Каплан був відданий газеті, любив свою справу, проявляв у роботі ініціативу і підтримував ініціативу співробітників. Працював, не рахуючись з часом. [...]"

За ініціативою Каплана було споруджено нове, добре обладнане приміщення редакції газети "Кадиевский пролетарий" і друкарні⁷.

Добре складалося на той час і особисте життя редактора Каплана. В усьому він знаходив розуміння і підтримку дружини Фаїни, яка завідувала дитячим садком на шахті імені Ілліча. Росли син Іван і дочка Рада. Для всіх них головним і святим була робота батька. І вона в нього, повторимо, йшла на лад.

У бойовому редакторському корпусі Донбасу Каплан швидко висувається на одну з перших ролей. І коли в Луганську виникає необхідність зміцнити керівництво окружної газети, вибір падає на Самійла Яковича⁸.

У місто на Лугані С.Я.Каплан приїхав з відмінною характеристикою Кадіївського міськпарткому. Та вже скоро потягнуться звідти за ним відгуки прямо протилежного характеру: влітку тридцять сьомого швидше, ніж хліба на полях, достигали справи на "ворогів народу". І чим яскравішою, талановитішою, відвертішою була людина, тим більшою виявлялася для неї імовірність переслідування з трагічним кінцем. Непересічні особи у системи були не в пошані, вона віддавала перевагу стандартним "гвинтикам" із зручними пазами під викрутку: завернув-вивернув, і жодних турбот. А кожна яскрава людина – проблема.

Без них спокійніше.

Нове призначення підняло Каплана ще на одну сходинку і ще на один крок наблизило до... прирви.

Від червня 1937 р. прізвище нового редактора "Ворошиловградской правды" згадується в усіх протоколах засідань бюро міськпарткому. Жодне з них не обходиться без присутності Самійла Яковича, без розгляду питань, що вимагають його особливої уваги. Протоколи, які зберігаються зараз

в обласному Державному архіві, рясніють такого роду записами: "Зобов'язати редактора "Ворошиловградской правды" [...] висвітлювати на сторінках газети хід хлібозакупівель"⁹. "Надіслати візну редакцію "Ворошиловградской правды" з пересувною друкарнею на тактичні навчання дивізії Донбасу для допомоги 240 полку добитися першості в дивізії"¹⁰. "Доручити редакції "Ворошиловградской правды" – тов. Каплану – виступити в газеті з матеріалами: куди йдуть кошти від позик і про значення позики оборони"¹¹.

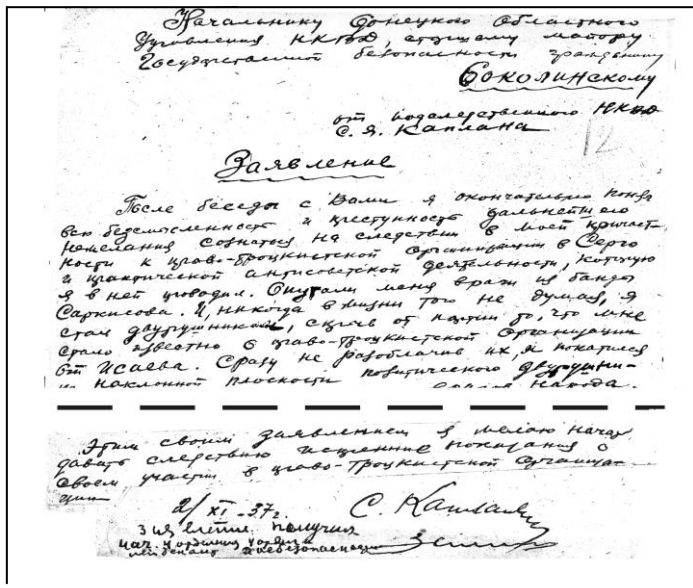
"Надіслати на мис Челюскіна делегацію у складі 3-х чоловік, з них одного старого більшовика, стахановця заводу імені Жовтневої революції і працівника редакції "Ворошиловградской правды"¹².

Робота редактора газети ніколи не була легкою. А в той час вона стала ще й однією з найнебезпечніших. Згадувана на початку нариса рушниця С.Я.Каплана місяцями не відчувала торкання рук господаря: про яке полювання могла йти мова при катастрофічній нестачі часу! Зате набувало темпів "полювання" на редактора. Заохочувані повідомленнями центральної і місцевої преси про наростаючі викриття "ворогів народу", вируванням пристрастей на робітничих зборах по обговоренню передової статті газети "Правда" "Вміти розпізнавати ворога" та інших подібних публікацій, все нові і нові "добровольці" включалися у "полювання на вільом". Вони не тільки від першого до останнього слова читали кожний номер "Ворошиловградской правды", вишукуючи граматичні і передусім політичні огріхи, але й з лупою в руках розглядали фотографії. Деяким вдавалося "побачити" при цьому "хитро замасковані" художником-ретушером зображення... свастики. І тоді до органів НКВС, до міськкому партії летів сигнал: "Вживайте заходів. Ворог не дримає!"

Насувалося лихо до Каплана й з іншого боку. В числі жертв розгулу репресивної кампанії виявлялося дедалі більше людей, які мали із Самійлом Яковичем службові й особисті контакти. Від кожного в ході допитів, застосовуючи тортури, вимагали:

"Назви спільників!" І підслідні "називали". Каплана знали усі...

14 вересня 1937 року С.Я.Каплан був заарештований як "учасник антирадянської троцькістської організації, що проводила контрреволюційну роботу проти політики партії і Радянського уряду"¹³. Слідчі органи оперативно добували потрібний їм компромат. Ось показання одного із звинувачуваних, який проходив у справі С.Я.Каплана: "Разом з Капланом ми накресливали конкретні заходи по виведенню з ладу механізмів, дільниць шахт. Ми також обговорювали проміж себе конкретні кандидатури для залучення в організацію і в окремих випадках проводили вербування"¹⁴.

Фрагменти заяви від 2 листопада 1937 року.

Сам Каплан на перших допитах рішуче відкидав надумані звинувачення, які пред'являлися йому. І тільки на 49-й день ув'язнення, не витримавши силових методів дізнання, написав "покаянну" самовбивчу заяву і почав говорити на допитах під диктовку слідчого все, що той вимагав.

З протоколу допиту С.Я.Каплана від 20-го листопада 1937 року:

"Запитання: Після півторамісячного відмовляння ви подали заяву, в якій визнали свою участь в антирадянській троцькістській організації і висловили намір дати правдиві, відверті визнання. Чи підтверджуєте ви цю свою заяву?"

Відповідь: Підтверджую цілком і повністю. Я, викри-

тий слідством і своїми співниками на очних ставках, розумію, що відмовляння мене не врятує, глибоко розкаююся і готовий дати правдиві і відверті показання, щоб назавжди покінчити із своїм контрреволюційним минулим...

Запитання: Які завдання ставила перед собою антирадянська троцькістська організація?

Відповідь: Завдання антирадянської троцькістської організації зводилося до вербування і розстановки своїх кадрів на всіх ділянках партійного, радянського і господарського апаратів, проведення шкідницької роботи і боротьби з партією з метою заміни сталінського керівництва правотроцькістським і зміни існуючого режиму в партії і країні¹⁵.

Сказати про себе таке було рівнозначно самогубству. Безсумнівно, Каплан розумів це. І все ж наважився. Значить, терпіти катування більше не міг.

2 грудня 1937 року Військова колегія Верховного суду СРСР засудила С.Я. Каплана до вищої міри покарання. Наступного дня він був страчений¹⁶.

Після Каплана місце редактора зайняв Буров. Але й після того хмари над газетою не розвіялися.

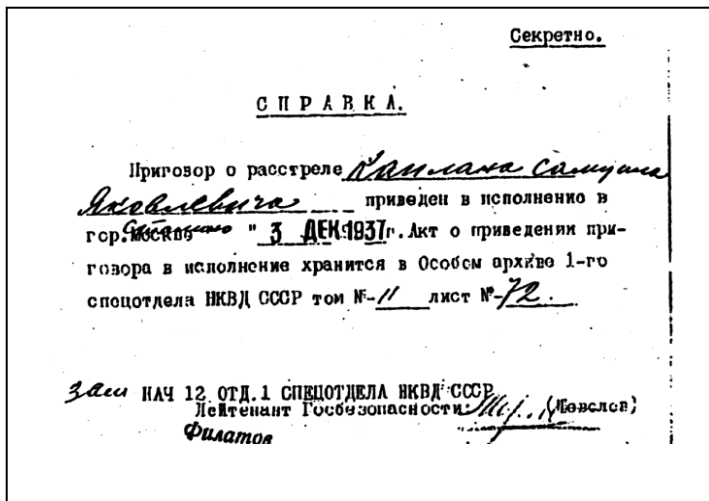
З протоколу засідання бюро Луганського міськкому партії від 21 жовтня 1937 р.:

"Про кліше в "Ворошиловградской правде":

Відзначити, що останнім часом на сторінках "Ворошиловградской правды" кліше виходять свастикою. Вказати тов. Бурову на неприпустимість такого становища, запропонувати виявляти більше пильності і контролю у виході кліше.

Провести перевірку кадрів редакції, друкарні. Проробити на робітничих і партійних зборах рішення МПК¹⁷.

Самійло Каплан пропрацював в "Ворошиловградской правде" сто днів. І після цього десятки років ім'я його старанно замовчувалося. Реабілітація, якої настійно добивалася вдова Самійла Яковича Ф.А.Каплан (вона, до речі, відбула в таборах 8 років як дружина "ворога народу"), прийшла у 1957-му. Добре ім'я редактора, чому активно сприяв О.Г.Стаханов, було відновлено, але завіса туманності оповивала його до наших днів. "Честь мундира" тих, хто творив неправий суд, ще довгий час цінувалася вище за правду і справедливість.

Довідка про страту. Документ з архівної справи 4274-р.

¹ Жизнь Луганска.-1994.-29 июля.

² Там само.

³ Там само.

⁴ История городов и сел Украинской ССР. Ворошиловградская область.-К., 1976.-С. 219-220.

⁵ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995.- С. 64

⁶ Там само, с. 65.

⁷ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 4274-р., т. 1, арк. 123зв.

⁸ Жизнь Луганска. - 1994.- 29 июля.

⁹ ДАЛО.- Ф.П-5, оп.1, спр. 618, арк. 50.

¹⁰ Там само, арк. 93.

¹¹ Там само, спр. 617, арк. 94.

¹² Там само, арк. 154.

¹³ Архів УСБУ в Луганській обл., - спр. 4274-р., т. 1, арк. 152.

¹⁴ Там само, арк. 51.

¹⁵ Там само, арк. 15зв.,17зв.

¹⁶ Там само, арк. 118,119.

Професор І.М.Білогуб.

КОВТОК СВОБОДИ ДОРОЖЧИЙ ЗА ЖИТТЯ

Білогуб Іван Михайлович

Народився 20 січня 1913 року в містечку Костянтиноград /нині м.Красноград/ Харківської області, в селянській родині. Вчений, кандидат філологічних наук. Автор багатьох наукових праць. Професор Луганського державного педагогічного інституту ім.Т.Г.Шевченка, працював у вузі з 1949 по 1994 рік. Відбував покарання у таборах ГУЛАГу. Реабілітований у 1964 році.

Сорок п'ять років життя віддав Іван Михайлович Білогуб Луганському педагогічному – одному з найстаріших вузів Донбасу. Його перу належить 250 праць та розвідок з питань літератури і мистецтва. Тисячі випускників інституту, що працюють нині в Україні та за її межами, завдячують йому за науку, за приклад вірного служіння обраній справі.

Дитячі роки майбутнього вченого проходили в селі Вознесенському на Харківщині. Була там тоді лише чотирикласна школа. Щоб навчатися далі, треба було ходити до райцентра – Краснограда. За десять кілометрів. І він ходив – щодня, за будь-якої погоди. А в 1930 році, закінчивши семирічку, поїхав до тодішньої столиці України Харкова. На підготовчі курси робітничо-селянської молоді для вступу до Інституту педагогічної і професійної освіти.

Сімнадцятирічний Іван Білогуб відчував неборимий потяг до знань, науки. До початку навчання на курсах спізнився, але від своєї мрії не відмовився. Додому вирішив не повертатися. Влаштувався робітником у ковальський цех заводу "Серп і Молот". Вдень працював, а після зміни поспішав на курси, де числився "вільним слухачем". Займався на них з такою жадобою і наполегливістю, що начальство врешті-решт змилювалося й зарахувало його "законним" курсантом.

Невдовзі по тому подолав Білогуб і наступну свою життєву висоту – став студентом Інституту підпрофесвіти, який, до речі, через два роки набув статусу університету.

Аби навчатися, не пасував ні перед якими труднощами. Оскільки навчальний заклад ще не мав свого гуртожитку, тривалий час ночував на сцені актового залу. А дні й вечори були щент заповнені лекціями, зустрічами з відомими українськими письменниками та митцями, читанням новинок літератури, відвідуванням театральних прем'єр. На останні з причини хронічного безгрошів'я доводилося часом проникати з друзями-студентами "зайцями". Блага, тодішні керівники видовищних закладів входили в їхнє становище і дивилися на безбілетників крізь пальці.

Зерна яскравих столичних вражень падали на благодатний ґрунт природної обдарованості недавнього сільського хлопця. Одразу ж після закінчення в 1934 році університету Іван Білогуб поринає в улюблену роботу, знаходить чимало корисних занять і в позаурочний час. Викладає українську літературу в Харківському бібліотечному інституті, успішно справляється з обов'язками молодшого наукового співробітника в Шевченківській картинній галереї¹. Друкує літературознавчі статті в періодичній пресі, виступає з лекціями в трудових колективах.

Попереду малювалися райдужні перспективи, відчувалися сили для того, щоб гідно потрудитися на ниві народної освіти. Та в суспільстві вже відчувалося наближення репресивної "грози". Долинали її розкати, хай ще глухі і далекі, й до Білогуба.

Зустрів якое товариша по навчанню в університеті, який незадовго до того побував на "співбесіді" в органах НКВС, і довідався, що там цікавилися і його, Івана Білогуба, особою: чому він, мовляв, співробітничав у сумнівному, на думку чекістів, журналі "Вікна"? Той часопис, розрахований на галицьких українців, які жили під Польщею, виходив у Харкові. В ньому Білогуб видрукував одну-єдину літературну розвідку про творчість західноукраїнського письменника-комуніста Петра

Козланюка, який переслідувався режимом Пілсудського. Цього виявилося достатнім, аби потрапити "на гачок".

Схвилював і такий випадок. Читав для робітників лекцію про Миколу Хвильового, а після її закінчення одна із слухачок підозріливо подивилася прямо у вічі й запитала: "А хіба ви не знаєте, що Хвильовий застрелився? З чого б це?..."

Незадовго до того заподіяв собі смерть Микола Скрипник. Був заарештований Володимир Затонський. Кулями викреслені з літератури імена Миколи Куліша, Івана Микитенка, Василя Чумака... Не може ж бути, щоб в усіх них він помилявся, щоб носили вони за пазухою камінь, були проти своєї країни, свого народу.

Біда підступала до Білогуба все ближче й ближче. Адже крім любові до всього українського, національного він ще мав "необачність" оженитися на сестрі ректора свого університету Я.С.Блудова, якого незабаром було заслано на Печору як "ворога народу". Останньою ж краплею, що переповнила чашу "гріхів" молодого вченого, став наклеп одного із заздрісників. Він голосливо приписував Білогубу "буржуазно-націоналістичні ідеї", що той їх нібито "протягував" у своїх статтях і лекціях. На біду молодого вченого кривда цінувалася тоді вище за правду...

Білогуба взяли, як брали в ті роки багатьох. За два дні до Першотравня 1937-го о другій годині ночі постукали в двері: "Перевірка паспортів!" А затим – ретельний трус у квартирі, вилучення "речодків" – "націоналістичних" книжок та конспектів. Фінал усього того дійства – арешт².

Слідство тривало чотири місяці. Від Білогуба вимагали визнати себе винним у проведенні буржуазно-націоналістичної пропаганди і назвати спільників. Він же не тільки все категорично заперечував, а й сам вимагав пояснення причин арешту. Їх не було, та слідчих така "дрібниця" не хвилювала. Була б людина, а вже вони "пришиють" їй який завгодно "злочин".

Вирок спецколегії Харківського обласного суду від 7 вересня 1937 року:

"За контрреволюційну пропаганду і зберігання буржуазно-націоналістичної літератури засудити Білогуба Івана Михайловича до 4 років виправно-трудових робіт у таборах з позбавленням виборчих прав на 3 роки після відбуття строку покарання"³.

До згаданої у вирокі "буржуазно-націоналістичної літератури", вилученої з домашньої бібліотеки Білогуба, належали підшивки журналів і назвати спільників. Він же не тільки все категорично заперечував, а й сам вимагав пояснення причин арешту. Їх не було, та слідчих така "дрібниця" не хвилювала. Була б людина, а вже вони "пришиють" їй який завгодно "злочин".

Про те, що було далі, Іван Михайлович не раз розповідав у своїх творах і публікаціях.

Фрагмент з повісті І.М.Білогуба "Тіні на снігу":

"Входила в свої права осінь. Жовтіли дерева. З журливим курликанням потяглися в далекі краї птахи. За кілька днів до 20-ї річниці Жовтневої революції почалося наше "велике переселення". Вночі по довгих тюремних коридорах залунали команди: "З речами - на вихід!" І виводили нас на подвір'я, а звідти везли на товарну станцію, натоптували в "телячі вагони" з двоюрусними нарами й заграбованими віконцями, перекликали, рахували і важко засовували та замикали двері.

Повезли. Куди? Ніхто не знав. Уранці по сонцю зорієнтувалися: на схід. Звісно, в Сибір – куди ж іще?

Усі великі станції ешелон минав ночами. Зупинки були, як правило, на задвірках товарних пакгаузів. Нерідко доводилося бачити на сусідніх коліях, часом і в два-три ряди, такі ж довгі, як і наш, состави з ув'язненими. Скільки ж нашого брата несло чорним вітром у безвість, а з них ще скільки – за межі життя!

На одній із станцій, уже за Волгою, повз наш вагон пронесли мертвого чоловіка років 60-ти. Помер бідолага (та й не він один!) уже в першому колі пекла. Причин для того було достатньо: холод у неопалюваних теплушках, затгле повітря, сухий, до того ж обікрадений вартою, пайок, моральна пригніченість, а ще до всього – цілковите засилля криміналу: бо ж разом з політичними засланцями до Сибіру етапувалися убивці, грабіжники, гвалтівники, злодії, які владно й безкарно запроваджували у вагонах свої вовчі порядки.

Після багатоденного етапу прибули в Новосибірськ і по "перестою" в далеких тупиках поїхали далі. На станції, що звалася Тайга, частину ешелону, в тому числі й наш вагон,

відчепили. Тут був розташований так званий Сибтаб, який чекав додаткових робочих рук для лісоповалу й заготівлі деревини.

Сумно нависли хмари над Тайгою.

Повалили сніги. У лісі вони лягли таким товстим шаром, що в окремих місцях було по груди, а то й на повен зріст. Ми ж мали добрести до місця повалу, одкопати аж до землі стовбур кожного дерева й спилати його так, щоб пень залишився не вищий 10-12 сантиметрів.

Так почалася наша каторга..."⁴.

Білогуб, як і всі, хто не відчував за собою ніякої провини, безугодно писав листи-скарги у високі правові інстанції з проханням розібратися й переглянути справу. Та відповіді надходили вряди-годи, до того ж були, як дві краплини води, схожі одна на одну: "Для перегляду справи немає підстав".

Влітку 1938 року за надмірну настирливість у пошуках правди Іван Михайлович знову потрапляє на етап. Цього разу його запроторюють в Устьвимтаб – табір біля гирла річки Вим у Комі АРСР. І тут – лісоповал. Місцевість була такою дикою, віддаленою від шляхів, що в'язні працювали з послабленим конвоем. Тож і визріло в серці обуреного несправедним судом Білогуба зухвале рішення – тікати!

Того разу подихати повітрям свободи пощастило цілу добу, за що до попереднього терміну ув'язнення додали ще три роки⁵. До того ж перевели у штрафний табпункт, у ще більш глуху зону.

Настала друга зима. Знов залягли сніги. І знову Білогуб робить спробу втекти. Характер! Ця спроба була ще безглуздіша за попередню: на свіжому снігу кожен крок залишав чіткий глибокий слід. Що ж поробити: ковток свободи здався тоді в'язню дорожчим за життя...

Ще один судовий процес – і знову додатковий термін каторги.

Лише в кінці серпня 1945 року нескорений політичний в'язень Іван Михайлович Білогуб вийшов на волю⁶. В кишені лежав єдиний документ – довідка про звільнення після відбуття строку покарання.

Приїхав до Харкова. Але тут на нього вже ніхто не чекав: ні робота, ні друзі, розкидані війною по світу, ні дружина.

Передусім постало перед Білогубом питання працевлаштування. На роботу недавнього в'язня, однак, ніде не приймали. Потрібен, мовляв, паспорт. А паспорта не видавали, бо він "тут не прописаний". Замкнене коло...

Знайти вихід із скрути допоміг старший брат, кандидат географічних наук Лука Михайлович Білогуб. Після повернення з фронту він викладав свій предмет у Луганському педагогічному інституті імені Т.Г.Шевченка. Довідавшись про поневіряння Івана, запропонував йому в одному з листів: "Приїжджай у Луганськ. Це ж Донбас: тут знайде роботу й пристанище кожний трудар, хай і ображений долею".

Восени 1947 року Іван Михайлович Білогуб приїхав до міста на Лугані. Став позаштатним лектором обласного відділення Всесоюзного товариства по поширенню політичних і наукових знань. Обрав літературно-мистецьку тематику⁷. Його цікаві, ґрунтовні лекції про поезію та живопис Т.Г.Шевченка, драматурга О.Є.Корнійчука із задоволенням слухали робітники заводів, колгоспники, службовці, молодь. Тоді ж лекції Білогуба дістали високу оцінку в республіканському Центрі лекційної пропаганди.

Зрештою, настає для Білогуба давно омріяний день. Влітку 1949 р. йому пропонують вести курс методики викладання української літератури в педагогічному інституті – на правах погодинника, а згодом зараховують до штату кафедри української літератури⁸.

Відтоді Білогуб з головою поринає у напружене, високодуховне життя інституту, що став для нього другою домівкою. Все знаходить тут Іван Михайлович: насолоду й щастя від заглиблення в науково-дослідницьку роботу, радість від спілкування з студентами, які широко люблять і поважають його як викладача й методиста, що глибоко знає свій предмет, уміє логічно, цікаво, часом посправжньому артистично викласти те чи інше питання перед аудиторією.

І вдень, і вночі відчував Білогуб, як давить йому на груди, заважає вільно дихати недоброї пам'яті 58-а стаття. І від того було важко на серці, і відчував, що крокує з усіх сил, але вперед не просувається. Скільки вже статей було опубліковано в місцевій і республіканській пресі, скільки наукових доповідей виголошено! Склав аспірантський екзамен, навіть кандидатську дисертацію написав: "Павло Безпощадний – співець Донбасу"⁹. Однак захистити її в 50-х роках не вдалося: заважали оті невидимі кайдани, тавро колишнього репресованого, що тримали людину в залізних лещатах.

Писав заяви, прохання зняти з нього надумане звинувачення в "буржуазному націоналізмі". І от, нарешті, на початку 1965 року надійшов довгожданий папір з печаткою Верховного суду України:

"Гр. Білогубу Іванові Михайловичу м.Луганськ, вул. Римського-Корсакова, 5

Д О В І Д К А

Постановою Пленуму Верховного Суду УРСР від 28 листопада 1964 р. вирок Харківського обласного суду від 7 вересня 1937 року і ухвала Верховного Суду УРСР від 29 вересня 1937 року стосовно Білогуба Івана Михайловича, що працював викладачем літератури в Харківському бібліотечному інституті, скасовані, а справа судочинством припинена за відсутністю складу злочину. Білогуб І.М. у даній справі реабілітований.

Заст. голови Судової колегії
у кримінальних справах Верховного Суду УРСР

Євсєєнко.

5 лютого 1965 року¹⁰.

За лічені хвилини, поки Іван Михайлович читав рядки цього офіційного документа, він став іншою людиною. Звалився з плеч страшенний тягар, помолоділа душа, додалося енергії.

З новими силами й творчим натхненням взявся І.М.Білогуб до роботи над дисертацією. В лютому 1967 року він успішно захистив її на Вченій раді Харківського державного університету¹¹. Рішенням Вищої атестаційної комісії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР І.М.Білогубу присуджується вчений ступінь кандидата філологічних наук. А в липні 1970 року та ж комісія затверджує його у вченому званні доцента по кафедрі української літератури¹².

І.М.Білогуб знов на злеті. Одна за одною виходять у світ його наукові розвідки й дослідження з актуальних питань літературознавства. Серед них: "Вогнем Прометея", "Іван Франко – борець за дружбу народів", "Павло Безпощадний – співець Донбасу", "Літературно-краєзнавча Луганщина", "Українсько-російські літературні зв'язки 2-ї половини XIX століття" та багато інших.

Для творчого почерку І.М.Білогуба як вченого-літературознавця характерні глибоке проникнення у предмет дослідження, всебічний аналіз літературного процесу.

Увагу вченого привертають проблеми дружніх зв'язків української дореволюційної літератури з літературою російською, матеріалістичного світогляду передових письменників як однієї з провідних ознак народності й реалістичного відображення дійсності. Обидві ці проблеми І.Білогуб розглядає в історичному аспекті, починаючи з фольклорних джерел творчості перших представників нової української літератури – Г.Сковороди, І.Вишенського, І.Котляревського і закінчуючи революціонерами-демократами.

І.Білогуба, який на власному гіркому досвіді переконався, як важко жити на світі, облутаному неправдою і неволею, хвилювали насамперед в літературі і мистецтві ідеї активного протесту проти соціального і духовного поневолення людини. Йому був дуже близький за духом волелюбний прометеїзм Т.Шевченка, І.Франка, Л.Українки, П.Грабовського, О.Кобилянської та інших корифеїв українського слова.

Нині в українську, як і в інші національні літератури колишнього Союзу РСР, повертаються імена письменників, що довгі роки недооцінювалися чи навіть перебували під "забороною". І.М.Білогуб вніс чималий вклад у справу реабілітації таких літераторів.

Серед них у нашому краї гідне місце посідає письменник-демократ, засновник українського товариства "Просвіта", лексикограф, упорядник "Словника української мови" Б.Д.Грінченко. Йому І.Білогуб присвятив солідне за обсягом і глибоке за змістом дослідження, в якому докладно розглянув проблеми збереження рідної мови й примноження духовних цінностей у творах і роздумах письменника.

"Б.Грінченко робить наголос на тому, – писав І.Білогуб, – що психологія рабства та рабське становище людини в суспільстві ніколи не були благом не тільки в соціальному, політичному, культурному, духовному житті, але й у таких, здавалося б, не надбудовних питаннях, як користування землею, збереження оточуючого середовища і всього сушого довкола нас.

Бездуховність як один з аспектів концепції людини і світу у творах Б.Грінченка відкриває простір для широких міркувань про роль мистецтва, літератури в суспільному житті, про людину і суспільство, про людину і світ в усій багатогранності і різноманітності цих зв'язків та їх проявів".

Дуже багато зробив І.Білогуб для популяризації і літературно-практичного осмислення творчості письменників та художників Донбасу, передусім Луганщини. З цією метою він, зокрема, багато років співробітничав з обласними газетами, радіо, телебаченням. В газетах "Луганская правда", "Прапор перемоги", "Наша газета", "Молодогвардієць" регулярно з'являлися ґрунтовні публікації І.М.Білогуба про нові видання книг або узагальнюючі огляди творчості письменників-земляків М.Чернявського,

І.Савича, І.Світличного, В.Титова, І.Низового, М.Малахути та інших. Постійну увагу приділяв вчений-літературознавець творчій молоді, що йде на зміну своїм старшим колегам.

Знаменним став для І.М.Білогуба 1980 рік. Саме тоді рішенням Вищої атестаційної комісії при Раді Міністрів СРСР йому було присвоєно звання професора¹³.

Іван Михайлович – автор посібника для вчителів "Літературно-краєзнавча Луганщина", який витримав кілька видань, а також багатьох рецензій і вступних статей до книг місцевих літераторів¹⁴. Як завідуючий кафедрою української літератури, він до останніх днів життя проводив активну методичну роботу з викладачами кафедри і вчителями шкіл області...

Його ім'я – в числі тих, ким пишається колектив Луганського педагогічного, що у 1998 році дістав статус університету.

¹ Архів Луганського державного педагогічного університету імені Тараса Шевченка. Особова справа професора І.М.Білогуба (автобіографія, службові характеристики, копії атестатів, дипломів та інших документів).

² Там само.

³ Трибуна студента.- 1994. - 11 травня.

⁴ І.Білогуб. Тіні на снігу. - Донбас.- 1989. - № 6.- С. 35-36.

⁵ Трибуна студента. - 1994. - 11 травня.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

⁸ Архів Луганського державного педагогічного університету імені Тараса Шевченка.

⁹ Там само.

¹⁰ Трибуна студента. - 1994. - 11 травня.

¹¹ Протокол № 4 Вченої ради Харківського державного університету від 24 лютого 1967 року.

¹² Протокол № 41 Вищої атестаційної комісії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР від 29 липня 1970 року.

¹³ Протокол Вищої атестаційної комісії при Раді Міністрів СРСР від 19 грудня 1980 року.

¹⁴ Трибуна студента. - 1994. - 8 червня.

АРЕШТ НА РОБОЧОМУ МІСЦІ

Петро Іванович Шелковий

Народився в 1890 р. у с.Мар'янівка на Полтавщині, в сім'ї сільського вчителя. Учасник першої світової і громадянської воєн. У 1932 р. – директор Луганського патронного заводу. Арештований у червні сорок першого, більше року перебував під слідством. У липні 1942-го справу було припинено за відсутністю складу злочину з реабілітацією. У 1956 р. став першим почесним громадянином м.Луганська.

П.І.Шелковий (у другому ряду в центрі) у колі заводчан.

Його арештували на сьомий день Великої Вітчизняної. Петрові Івановичу Шелковому, директору Луганського патронного заводу, йшов 51-й рік. У місті на Лугані його знали як людину заслужену, надійно випробувану в боях і праці...

Доля наділила Шелкового добрим і чуйним серцем, талантом організатора, вмінням вабити до себе людей, згуртовувати колектив, знаходити і висувати на керівні пости найбільш здібних спеціалістів. І завод під його началом успішно справлявся з доводжуваними завданнями, нарощував випуск продукції.

І ось на тобі! О 12-й годині дня до ганку заводу управління підкотила чорна легковушка М-1. З неї вийшли лейтенант і двоє рядових у кашкетах з малиновими околичками. Спецнаряд піднявся на другий поверх, проминув приймальню з секретаркою і, не питаючи дозволу, увійшов до кабінету Шелкового.

Лейтенант наблизився до безмежно здивованого Петра Івановича і, по-військовому відреккомендувавшись, простяг ордер на арешт. При цьому виразно поклав руку на кобуру пістолета.

Шелковий поплотнів.

– За що?

– В мої обов'язки входить лише виконання доручень, – відповів чекіст, – всі пояснення – на місці.

Запросивши когось із заводчан бути понятими, лейтенант приступив до обшуку. Перебрав усі до єдиного папери в сейфі, у шухлядах, на столі, у книжковій шафі, зазирнув у нішу для одягу. Заповнив бланк про проведення обшуку і вилучення речових доказів. Потому знов звернувся до Шелкового:

– Вам буде незручно на очах у підлеглих йти під вартою. Отже, за три хвилини чекаємо на вас у машині біля під'їзду. Можете віддати належні розпорядження головному інженеру.

– Він сам знає, що робити, – відповів Шелковий.

За кілька хвилин чорна машина виїхала за заводську прохідну. В житті директора почався довгий період поневірян.

...Незабаром на завод дійшла чутка з Москви: одночасно з Шелковим були арештовані народний комісар озброєння Б.Л.Ванников, начальник Головного управління військової промисловості, висуванець з Луганського патронного, С.І.Ветошкін, а також начальники ряду інших главків і директори багатьох номерних заводів, переважно артилерійських.

...Петро Шелковий народився у багатодітній сім'ї хуторського вчителя в тихій Мар'янівці на Полтавщині, де в'ється проміж вербами схожа на Луганку річка Орчик. Коли синові виповнилося десять років, батько відвіз його до родича в сусіднє село Карлівку, де була п'ятикласна школа. На час її закінчення сім'я переїхала до міста Краматорська, що на Донеччині. Тут батько вже не

вчителював – був радий місцю сторожа на машинобудівному заводі. Туди ж влаштувався й Петро – учнем ливарника.

Так у 1905 році почалася його трудова біографія. Потім була солдатчина... Коли з'явився у рекрутському прийомі, члени комісії ахнули:

– Оце солдат! Тільки для імператорської гвардії.

І повезли новобранця Петра у стольне місто Пітер. Зібрали там не одну сотню таких же відбірних молодиків з усієї Росії великої – і давай "розфасовувати": рудих – у Єгерський полк, ластатих – у Павловський, а таких класичних красенів, як Шелковий, – у Преображенський.

Повернувшись у 1912 році на свій машинобудівний, Шелковий зійшовся з соціал-демократами. Йому, що пізнав усі "принади" селянського, робітничого і солдатського життя, були зрозумілі й близькі ідеї захисту прав трудового люду.

Потрапив у "чорні списки" – вигнали з заводу. Подався до Луганська, на паровозобудівний. І тут швидко знайшов спільну мову з тими, хто виступав проти існуючих порядків. Своєю непримиренністю, впливом на робітничий колектив наклик на себе нову біду: заводське начальство включає його до списків "бунтівників", які підлягають відправці на фронт. На щастя для Шелкового, з початком війни виникла гостра потреба у додаткових робочих руках на патронному заводі, його приймають там за спеціальністю – ливарником¹.

Йшов 1916 рік... У мученій війною Росії назрівала революція. Усе виразніше відчувався її подих і на Луганському патронному.

У липні робітники підприємства вийшли на мітинг. Порушили перед директором немало економічних і політичних вимог, а коли той відмовився їх виконати, оголосили страйк... Директор викликав кінну сотню, а також заводську піхотну команду і наказав добряче провчити бунтівників. Шістнадцять робітників, у тому числі й Петра Шелкового, відправили до слов'янoserбського повітового воїнського начальника, а потім – на фронт, у Галичину, де точилися тоді запеклі бої².

Одразу ж після Жовтня 1917-го почався для Шелкового шлях червоного гвардійця: він вступив у бойову робітничу дружину Олександра Пархоменка. Брав участь у боях з каледніцями, німцями, які окупували значну частину території України. Але найбільше труднощів зазнав під час легендарного переходу 5-ї армії К.Є.Ворошилова від Луганська до Царицина. Через охоплені полум'ям громадянської війни донські степи бійці супроводжували 82 ешелони луганців з сім'ями і заводським устаткуванням.

Під час походу його учасники не раз і не два робили таке, що здавалося цілком неможливим. В один з моментів просування армію затримав зруйнований білогвардійцями міст через ріку Дон. До командування викликали досвідченого інженера-коліяника:

– Скільки часу потрібно для відновлення переправи?

– Як мінімум, три місяці. І лише при наявності спеціальної техніки, бетону та інших матеріалів.

Ешелони пройшли по мосту через три тижні. Без техніки і бетону.

До початку 1920 року у тільки-но визволеному від білогвардійців Луганську склалася вкрай тривожна обстановка. Для подолання кризи були потрібні енергійні люди, обізнані у потребах трудових колективів. І цілком закономірно, що на патронному згадали про Шелкового. У квітні голова заводського правління І.Й.Венецький відкликав Петра Івановича з-під Харкова, де військова частина, в якій він служив, дістала на той час короткий відпочинок після гарячих боїв.

Одразу ж після повернення на рідне підприємство Шелкового обрали заступником голови, а з часом – і головою робітничого комітету заводу³. Це був пост, якому б ніхто не позаздрив. Голодно, холодно робітникам та їх сім'ям – ляли спочатку його, а вже потім радянську владу. І як же радів Петро Іванович, коли щастило йому розв'язати хоча б одну якусь, велику чи малу проблему.

...Коли 8 армія, що стояла в Луганську і навколишніх селах, вирушала на Польський фронт, Шелковому вдалося домовитися з її командуванням про виділення для робітників заводу майже 1,5 тисячі пудів борошна. Довідавшись, що на території підприємства з давніх часів лежить гора непридатного для виробництва вугілля, пішов до Венецького: "Давай роздамо людям, бо ж їм немає на чому навіть борщу зварити..." Роздали.

А ще ж треба було турбуватися про допомогу сільським трудівникам, про організацію суботників і недільників. Шелковий встигав скрізь і завжди. Своїм прикладом запалював інших, цементував колектив.

Через рік Шелкового призначили завідуючим відділом постачання. А в 1923-му Петро Іванович був уже так званим комерційним директором заводу.

Роботи, турбот, відповідальності, зрозуміло, додалося. А коли так – настав час подумати про підвищення освітнього рівня: давнішня "п'ятикласка" аж ніяк не сприяла професійному зростанню.

Однак замість навчання посилають Шелкового... директором на Алчевський металургійний завод. І тільки у 1928 році пропонують вступити до Промислової академії. А в 1932-му Головне артилерійське управління Наркомату озброєння призначає його директором Луганського патронного⁴.

І тут великий досвід керівної роботи, знання, здобути в Промакадемії, дозволили на всю широчінь розкритися природним здібностям Шелкового. Працює з притаманними йому розмахом, наполегливістю. І плоди цих його зусиль – у всіх на очах. Завод росте, розширюється. Крім основного виробництва, успішно освоюється випуск різного призначення верстатів. Шелковий завойовує дедалі більший авторитет у луганчан. Будучи обраним депутатом Верховної Ради Союзу РСР, гідно представляє в ній інтереси своїх земляків.

За дев'ять років довоєнного директорства П.І.Шелкового завод у сім разів збільшив випуск патронів. Удвоє було знижено їх собівартість. Добилися цього завдяки впровадженню ряду технологічних нововведень, співдружності із запорізькими металургамі в пошуках необхідної марки металу. Ця ініціатива заводського колективу, його керівника була відзначена спеціальним наказом по Наркомату озброєння⁵.

Багато сил і часу віддавав тоді Петро Іванович громадській роботі. Був членом міського комітету партії, готував матеріали до чергових пленумів, виступав на них із слушними зауваженнями.

Архівні документи засвідчують: у 1937 році Ворошиловградський міськпартком водночас з розв'язанням масштабних, життєво важливих для міста проблем не цурався питань, які, на перший погляд, можуть здатися занадто вже незначними, такими, що не мають громадського звучання.

Міськком, його бюро, особисто член міськкому П.І.Шелковий не пошкодували, зокрема, часу, щоб допомогти рядовому комуністу – робітникові паровозобудівного заводу – підвищити свою активність у низовій парторганізації, більш ґрунтовно "підкуватися", як тоді говорили, в суспільно-політичних питаннях.

Щоправда, подібних рішень у міськкомівських протоколах зафіксовано менше, аніж тих, де мова йшла про виключення з лав партії у зв'язку з репресуванням органами НКВС, але вони були. І цього факту, як і слова з пісні, не викинеш.

Таку ж індивідуальну роботу із заводчанами-верстатниками, службовцями Петро Іванович постійно, день у день, проводив і на своєму підприємстві. Вона не відображалася ні в яких документах, але позитивно позначалася на головному для багатотисячного колективу – люди вчилися думати по-державному, підпорядковувати у ряді випадків свої особисті інтереси громадським. І як результат – підвищення продуктивності праці, збільшення випуску продукції.

З характеристики на директора заводу № 60 тов. Шелкового П.І., затвердженої на засіданні бюро Ворошиловградського міськкому партії від 25 січня 1937 року:

"...В опозиційних і антипартійних угрупованнях участі не брав, партстягнень не мав.

Активний учасник громадянської війни. За бойові заслуги в громадянській війні нагороджений орденом Червоного Прапора.

З часу приходу т.Шелкового на завод № 60 завод почав виходити з прориву і різко поліпшувати свою роботу по виконанню плану. План 1936 р. перевиконаний. За цей час завод освоїв верстатобудівну справу і випускає універсальні і складні шліфувальні верстати, що раніше ввозилися з-за кордону.

Найсерйозніший недолік у роботі заводу – високий процент браку.

За весь час своєї роботи тов. Шелковий проявив себе як стійкий більшовик, який опановує техніку, зв'язаний з робітниками.

Бере активну участь в житті і роботі Ворошиловградської парторганізації, є членом міськпарткому і членом Клімівського райпарткому"⁶.

З протоколу засідання бюро Ворошиловградського міськпарткому від 17 липня 1937 року:

"...Намітити директором паровозобудівного заводу ім. Жовтневої революції тов. Шелкового П.І., увільнивши його від обов'язків директора заводу № 60.

Просити обком партії і ЦК ВКП(б) затвердити"⁷.

Рекомендація, однак, не була схвалена. Причина такого рішення вищих інстанцій уявляється цілком зрозумілою: загроза війни з фашистською Німеччиною ставала дедалі більш реальною, і Наркомат оборони не хотів віддавати досвідченого директора одного з найбільших своїх заводів.

За що ж тепер, у перші дні війни, на випробуваного керівника такого життєво необхідного виробництва звалилося велике лихо?

...В кінці липня того ж 1941-го дійшла з Москви звістка: звільнені з-під варті нарком Ванников, його заступник Мірзаханов, начальник главку Ветошкін і багато директорів воєнних заводів, які були арештовані одночасно з Шелковим. Тому в Луганську чекали й на його повернення.

Секретар обкому партії А.І.Гайовий під різними приводами відкладав затвердження на бюро рішення про виключення Петра Івановича з лав партії "як репресованого органами НКВС". І тільки коли з главу повідомили, що Шелкового можна не чекати, було прийнято постанову: "Рішення Ворошиловградського МК КП(б)У від 22 липня 1941 року про виключення Шелкового з членів ВКП(б) затвердити".

Тим часом Червона Армія відступала, фронт наближався до Луганська.

Заводчани чекали на розпорядження з Москви про евакуацію підприємства. А його все не було і не було. В кінці серпня до міста прибув Ветошкін.

– Коли одержимо наказ про евакуацію? – спитав у нього О.Ф.Тарасенко, який змінив Шелкового на посту директора.

– Найближчим часом плануємо поділити ваш завод за видами продукції та калібрами патронів на кілька виробництв. Евакуюватися будете в різні міста Союзу як окремі підприємства.

Після того поговорили про Шелкового.

– Ви, мабуть, чули про серйозні сутички у верхах з питань переозброєння армії? – спитав Ветошкін.

– Дещо чули.

...Коли заступникові наркома оборони маршалу Кулику стало відомо, що німецька артилерія дещо переважає за калібрами нашу, він зажадав припинити випуск 45-міліметрових гармат і замість них негайно розпочати виробництво стволь більшого калібру. Ванников, інші спеціалісти переконували Кулика відмовитися від такого заміру, оскільки це вимагало багато часу, якого Радянський Союз тоді вже не мав. Однак треба було вести мову вже не з Куликом, а з самим Сталіним, підтримкою якого маршал встиг заручитися. Вислухавши Ванникова, Сталін погодився з ним, але при цьому виразно погрозив пальцем: мовляв, дивіться мені!

І коли в перші дні війни німецька артилерія панувала на полях боїв, Кулик натякнув Сталіну: бачите, на чиєму боці правда. І вождь пригадав своє "Дивіться мені!"

Ось тоді й пролунав грізний "залп" по вітчизняних гарматних, снарядних та патронних керівниках.

– Усім нам ставилося у провину одне: шпигунство на користь фашистської Німеччини і змова з метою випуску озброєння, яке б поступалося вермахтівському, – розповідав Ветошкін. – Та ось наша армія отямилася і почала показувати, що маємо гаубиці, які переважають німецькі, танки і штурмові літаки, кращі за ворожі. Після цього Сталін змінив гнів на милість.

А чому не звільнили Шелкового, йому, Ветошкіну, було невідомо.

Завод № 60 був евакуйований у різні міста країни – Чкалов, Володимир, Казань... Основне ж виробництво – патронне – перевели у Фрунзе (нині Бішкек).

Тут же перебувало і керівництво підприємства на чолі з Тарасенком, який, виконуючи розпорядження Наркомату оборони, розгорнув на початку 1942 року широкі роботи по спорудженню нових заводських корпусів.

Петра Івановича не було на підприємстві, але в усіх діях колективу відчувався його, Шелкового, стиль роботи, його головний принцип: кожне завдання треба виконувати не тільки в обумовлені строки, але й найкращим чином. Заводчани чітко, без втрат провели евакуацію, швидко змонтували на новому місці верстати, налагодили їх безперебійну роботу. І незабаром колектив зміг доповісти Наркомату: щодня даємо фронту шість мільйонів патронів!⁸

...Тихого літнього вечора водій старенького "ЗІСу", посланого на вокзал за прибулим з Москви головним архітектором заводської новобудови, привіз ще одного пасажира – худого довжелезного дядька у добряче поношеному костюмі. Коли цей чоловік вийшов з машини і, нервово посміхаючись, невпевненою ходою рушив навстріч Тарасенку, той спочатку із здивуванням поглядав на нього.

Та раптом зойкнув і затремтів від хвилювання:

– Петре Івановичу? Ти?..

– Я, Сашку, – проковтуючи клубок, що застряв у горлі, сказав Шелковий.

Наступного дня Петро Іванович, незважаючи на всі дані чекістам підписки, відповів Олександрові Федоровичу на запитання: чому так довго тримали його під слідством?

...Шелковий з самого початку не визнавав жодного з висунутих проти нього звинувачень. Та ще й поводив себе, на думку чекістів, "зухвало". Тому, коли арештованими військовими спеціалістами за дорученням Сталіна зайнявся Маленков, його, Шелкового, буквально сховали подалі від очей перевіряючих.

А потім трапилося несподіване. 20 липня 1942 року Шелковий почув від своїх слідчих не чергову пропозицію визнати себе винним у "шпигунських діях і назвати спільників", а два коротеньких слова, у зміст яких спочатку не міг повірити:

– Ви вільні...

На такий поворот справи Шелковий уже не сподівався. Був готовий до найгіршого, знав: діями "репресивної машини" щодо працівників його рангу керують часто не факти і логіка, а примхи найвищого керівництва.

Одне можна було сказати з певною долею імовірності: допомогло Петру Івановичу те, що був нескитним на допитах, не давав ніяких приводів розплутувати далі клубок слідчих дій.

На запитання "За що?", поставлене під час арешту, Шелковий дістав докладну відповідь. А от обставини звільнення назавжди лишилися для нього таємницею.

Через день після приїзду Шелкового до Фрунзе Тарасенко подзвонив начальнику главку Новикову:

– Володимире Миколайовичу, повернувся Шелковий.

– Знаю.

– Прошу видати наказ про призначення його директором нашого заводу.

– Але ж він повинен їхати.

– Куди?

– До Саратовської області, на один з воєнних заводів. Заступником директора.

... На початку жовтня 1943 року, коли у визволеному від німецьких окупантів Луганську починалося відродження заводу № 60, Петро Іванович повернувся у місто на Лугані. Народний комісар оборонної промисловості Д.Ф.Устинов призначив його директором цього підприємства – одного з найстаріших патронних заводів в Україні⁹.

І почалися для Петра Івановича нові турботи. Завод-велет, на якому працювали раніше майже 20 тисяч робітників, лежав у руїнах. Треба було терміново все відбудувати заново, встановити і налагодити обладнання, почати випуск патронів для діючої армії.

Кадрові робітники, а також домогосподарки, школярі Луганська, які прийшли на допомогу заводчанам, робили, здавалося б, неможливе, прагнули якомога швидше вдихнути нове життя у відбудовувані цехи. Безпосереднє керівництво всім комплексом робіт здійснював директор. Добивався реевакуації устаткування, зустрічав ешелони з ним, особисто стежив за ремонтом верстатів, налагодженням технологічних ліній. Не меншої уваги потребувало від нього формування колективу робітників та інженерно-технічних працівників. Спати доводилося коли-неколи, у кращому разі по чотири-п'ять годин на добу.

1 липня 1944 року перша черга виробництва по випуску патронів стала до ладу діючих. Крім патронів, завод почав випускати запасні частини для тракторів¹⁰.

У переможному сорок п'ятому завод подвоїв випуск патронів і приступив до верстатобудування. За успішне виконання завдань Державного комітету оборони Президія Верховної Ради СРСР нагородила орденами і медалями майже 2400 трудівників підприємства. П.І.Шелковий був удостоєний ордена Леніна. На прапорі заводу замайорів орден Трудового Червоного Прапора¹¹.

Після закінчення війни ще протягом 11 років Шелковий очолював підприємство (нині – виробниче об'єднання "Луганський верстатобудівний завод"), яке стало часткою його життя. Підприємство з року в рік росло, удосконалювалося.

У 1956 році, перед виходом на пенсію, Петро Іванович Шелковий став першим почесним громадянином міста Луганська¹².

¹ Музей історії виробничого об'єднання "Луганський верстатобудівний завод".

² Там само.

³ Луганская правда.- 1993.- 14 декабря.

⁴ Там само.

⁵ Там само.

⁶ ДАЛЮ, - Ф.П.-5, оп.1, спр. 616, арк. 65.

⁷ Там само, спр. 617, арк. 168.

⁸ Луганская правда.- 1993.- 14 декабря.

⁹ Там само.

¹⁰ Там само.

¹¹ Там само.

¹² Там само.

Л.М.Голомб. Фото 1945 року.
Село Сусмукчан,
Магаданська область.

В РУБІЖНЕ З ПАРИЖА – ЧЕРЕЗ КОЛИМУ

Голомб Леонід Михайлович

Народився 5 вересня 1911 р. в Києві. У роки громадянської війни був відірваний від сім'ї, опинився в Бельгії. Виховувався в інтернаті монахів-езуїтів, з їх допомогою здобув вищу освіту. В тридцятих роках повернувся на Батьківщину і незабаром був репресований. Після звільнення з таборів ГУЛАГу мешкав у м. Рубіжне. Доктор хімічних наук, професор. Автор більш як 100 наукових праць. Реабілітований 14 травня 1955 року.

Багато старожилів Рубіжного добре пам'ятають Л.М.Голомба, першого доктора наук у своєму місті, начальника колористичної лабораторії місцевого філіалу НДІОНіБа (науково-дослідного інституту органічних напівпродуктів і барвників), вихователя цілої плеяди вчених-хіміків. Леонід Михайлович народився у 1911 році в Києві, в сім'ї молодих лікарів. Його батько, Михайло Леонідович, був учасником першої світової війни. Після Жовтневої революції беззастережно сприйняв радянську владу, став одним з організаторів Харківського інституту охорони материнства і дитинства. Був відомим у медичних колах спеціалістом у галузі педіатрії, багато зробив для її розвитку в Україні. В різні часи завідував кафедрами в Дніпропетровському і Донецькому медінститутах. Останні роки свого життя провів у Рубіжному.

Зовсім по-іншому склалася доля матері Леоніда. У розпал громадянської війни вона разом з сином виїхала до Туреччини, в Стамбул. Там їхні шляхи-дороги незабаром розійшлися. Хлопчика довелося влаштувати в інтернат, який утримували монахи ордену езуїтів. З часом інтернат було переміщено у Бельгію, туди ж вирушив у числі його вихованців і Леонід Голомб. Так у 12 хлопчачих років почалося його самостійне життя далеко від батьківщини і батьків.

У 1929 році Леонід першим учнем закінчив коледж при інтернаті. Неабиякі здібності юнака привернули увагу опікунів, і монахи вирішили дати йому гідну путівку в життя. Для початку влаштували на спеціальні річні курси з математичних дисциплін при Лувенському університеті, потім потурбувалися й про подальше.

З стипендією для обдарованого неміщого студента Л.Голомб вступив до текстильного інституту в м. Вєрв'є. І тут залишився вірним собі – закінчив навчання з відзнакою¹.

На той час мало хто знав, що Леонід Голомб родом з України. Усі, навіть найближчі приятелі, вважали його французом. Але коли настав час одержувати паспорт, Голомб звернувся до радянського посольства в Парижі. Мріяв про Україну. Ніяка інша батьківщина йому не була потрібна.

Одержавши "молоткастий-серпастиий", Леонід, однак, не одразу повернувся на батьківщину. За порадою одного із співробітників Наркомату легкої промисловості влаштувався попрацювати інженером-колористом у лабораторії фірми Кюльман у Сен-Дені, під Парижем. Знав: його країна відчуває велику потребу в обізнаних спеціалістах.

Набувши професійних знань і навичок, збагатившись досвідом, Голомб приїжджає до Москви. Столичний НДІОНіБа збагатився на спеціаліста з великим теоретичним багажем, солідним досвідом практичної роботи, із знанням європейських мов. Голомб досконало володів англійською і французькою, вільно – німецькою, читав іспанською та італійською, а із словником – румунською, польською, чеською².

З літа 1936 р. Леонід – курсант Московського артилерійського полку. З успіхом оволодівав знаннями в новій для себе галузі – військовій справі. У нього було багато друзів, але знайшовся й

заздрісник. Доніс про те, ніби Голомб зловмисно вихвалявся своєю паризькою валізою: мовляв, не рівня нашим. Цього виявилось достатнім для арешту і звинувачення в ... контрреволюційній агітації. Особливою нарадою при НКВС СРСР Голомб був засуджений до п'яти років позбавлення волі³.

Про саму ж службу в полку, про його командира В.І.Казакова Леонід Михайлович згадував завжди з найкращими почуттями. І на згадку про ті часи зберігав у своєму домашньому архіві цікавий документ.

"ДОВІДКА

Дана т. Голомб Леоніду Михайловичу, 1911 р. народження, уродженцю м. Києва.

На даний час проживає в м.Рубіжне Ворошиловградської області, в тому, що я знаю його по сумісній службі в Артилерійському полку Московської Пролетарської стрілецької дивізії з вересня 1936 року по 3 жовтня 1937 року.

**Колишній командир
артполку МПСД маршал артилерії**

(Казаков)

**"10" січня 1958 р.
вих. № 6**

**Начальник канцелярії управління
командуючого артилерією
майор**

(Гаркуша)"⁴

**Печатка
командуючого артилерією Радянської
Армії.**

... Відбувати покарання відправили в табір на Карельському перешийку. Там, у Медвежегорську, почався його довгий і тяжкий шлях по колоніях та засланнях.

На початку 1939-го в таборі його... знов заарештовують(!)⁵. Перевели в одиночну камеру. Що ж трапилось? Виявилось, в Москві затримали одного із знайомих Леоніда, звинувачуваного у намірах вбити Андреева, Шверника та інших видних діячів партії і держави. У записній книжці молодшої людини значився номер московського телефону Голомба. Леоніда почали розшукувати і знайшли у місці позбавлення волі. І... ще раз арештували!

В одиночці у Леоніда Михайловича відібрали все, навіть окуляри. Морили голодом і холодом, не давали спати. Вимагали одного: "Розповідай усе про свої терористичні плани!" Це він витримав. Коли ж почали катувати, написав про себе все, чого від нього добивалися. Інкримінували ж йому багато чого. Звинувачували в проведенні контрреволюційної агітації, участі в організації "Младороси" (про неї Голомб вперше почув від слідчого, який вів його справу), груповому терорі і навіть... шпигунстві на користь королеви Бельгії.

Вирок був у дусі часу – вища міра покарання. У чеканні розстрілу провів довгих шість місяців у камері смертників. По кілька разів на день, коли відчинялися двері, холоділо в грудях: "За мною?" Але щоразу наглядач вигукував інші прізвища.

Там же, в тій страшній камері, зустрів лікаря, який незадовго до свого розстрілу подарував йому фармацевтичний довідник і порадив вивчити його найретельнішим чином. Голомб так і зробив: часу в нього було достатньо, і в подальшому це врятувало йому життя.

Поки чекав виконання вироку, "на волі" змінилася ситуація. Стали менше розстрілювати, почався перегляд справ, декого навіть відпускали додому. Л.П.Берія, який у 1938 році очолив НКВС, намагався створити видимість торжества справедливості. Відправили на дослідження й справу Леоніда Михайловича. Але час "справедливості" виявився недовгим. 15 березня 1941 року Голомбу "дали" ще 8 років і відправили на Колиму⁶.

Там, у бухті Пістрява Дрясва, почався його нестерпний шлях на будівництві траси на Омсукчан, Сеймчан, Ягідне. Шлях, що лише випадково не став для нього останнім.

Ті, хто відбував покарання на Колімі, гинули від непосильної каторжної праці, голоду, знущань конвоїрів. Тих, хто не міг іти, нерідко просто пристрілювали. Але Голомбу і тут "пощастило". Коли одного разу, знесилившись, Леонід упав і не зміг піднятися, наглядачі кинули його в багаття, що догоряло. Колона пішла своїм шляхом, а Голомба врятував старший конвою: наказав не тільки витягти з вогню, а й доставити до медпункту.

А незабаром у житті зека Голомба сталася дуже важлива для нього подія. Знадобився аптекар в Омсукчанський табір, і Леоніда Михайловича (на той час він ретельно проштудював фармацевтичний довідник) взяли на це місце. Тепер він був врятований.

Маючи доступ до ліків, Голомб врятував багатьох співтабірників. При цьому не раз доводилося ставити на кін власне життя...

Якось до Голомба звернувся один з карних злочинців, сказав, що на їхній шахті гине політичний в'язень. Місцевий "пахан" (на рудниках, шахтах вони були всесильні) пропонує вимінити його на кілька ампул з кофеїном. Леонід Михайлович погодився, і незабаром до лікарні доставили А.Н.Яхновича – колишнього заступника наркома харчової промисловості Казахстану.

У такий же спосіб були "викуплені" і врятовані колишній секретар Краснодарського крайкому партії Н.Д.Ткачов, колишній комерційний директор Челябінського тракторного заводу Н.Марков⁷.

Восени 1946 року прийшло довго очікуване визволення. Позаду дев'ять років ув'язнення, але Леонід ще молодий, йому тільки тридцять п'ять. Треба надолужувати прогаяне!

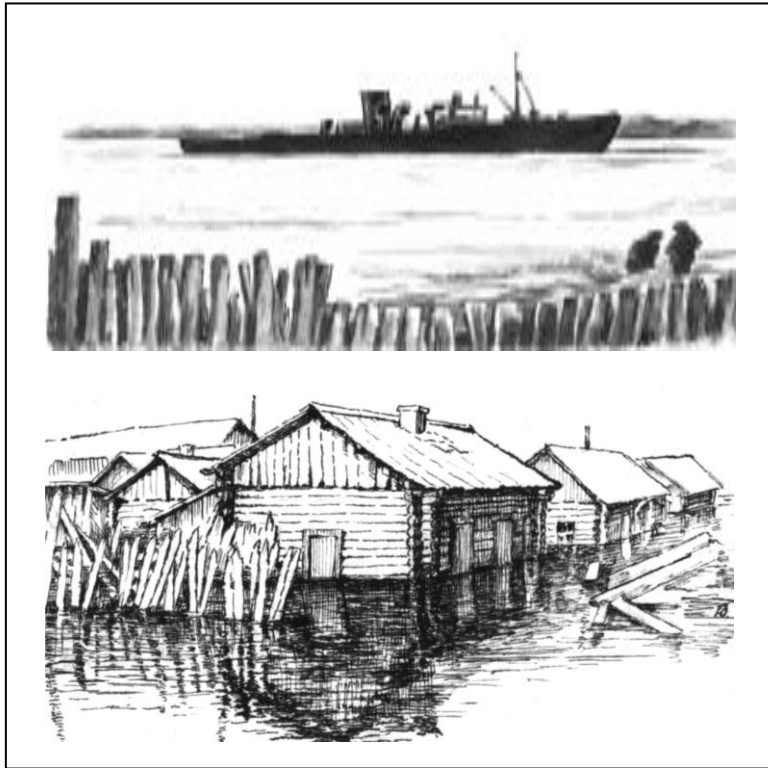
Повернення до Москви Леоніду Михайловичу було заборонене, тому поїхав до Дніпропетровська. Однак і там лишався практично без роботи. Кадровики рішуче відхрещувалися від людей з такими, як у нього, документами. Душа благала справжньої справи, а доводилося то фарбувати щось в одній артілі, то варити мило в іншій.

У 1947 році Голомб одружився, а на початку 1949-го його знов арештовують. Протримали чотири місяці в ув'язненні і відправили на безстрокове заслання у заполярну Ігарку, що в Красноярському краї⁸. Це була, як казали тоді, "всесоюзна акція". Народ, мовляв, зажадав знов ізолювати колишніх політв'язнів.

В Ігарці Леонід Михайлович влаштувався на роботу в міськпобуткомбінат, швидко налагодив хімічистку та фарбування одягу.

З часом перейшов на судноверф, де організував гальванічне відділення. Займалися там, зокрема, оцинкуванням кріпильних деталей до сейнерів⁹.

З успіхом застосовував тоді Голомб свої вміння і в ряді інших сфер. І незабаром дістав величезне моральне задоволення: в Ігарському міському музеї відкрилась виставка, всі експонати якої (усі без винятку!) були виготовлені Голомбом

Вид на Єнісейську протоку з віконечка будинку Голомбів. Під час повені доводилося тулитися на горищі. Замальовки Л.М.Голомба.

власноручно. Відвідувачам, правда, вони видавалися за "досягнення тугешніх умільців і місцевого керівництва". Голомб не заперечував: аби це тільки пішло на користь людям.

Влітку п'ятдесятого року, закінчивши медичний інститут і добившись направлення на роботу в Ігарку, до Леоніда Михайловича приїхала його молода дружина – Маргарита Федорівна з 10-місячною

дочкою. Купили маленький будиночок – зруб. Тут і народився в них син, якого на честь діда назвали Михайлом.

Оскільки заслання було безстроковим, почали обзаводитися господарством. Купили козу, розвели курей. Потім навчилися вирощувати редиску, цибулю, кріп, капусту. До Голомбів таке мало кому там вдавалося. Адже треба було особливим чином розбивати грядки, суворо додержувати складних правил догляду за рослинами. Леонід Михайлович справлявся чудово: талант завжди талант!

З віконець будиночка, що стояв на крутому березі, було видно Єнісейську протоку. О весняній порі, під час льодоходу, на ній часто утворювалися затори криги, вода піднімалася до 20 метрів, і тоді подружжю з дітьми доводилося користуватися човном і тулитися на горищі.

З настанням післясталінської "відлиги" Голомб був звільнений із заслання і за направленням "Голованлініпрому" приїхав до Рубіжного. Тут прожив і пропрацював до самої своєї смерті. У 1955 році був повністю реабілітований.

У філіалі НДІОНіБа Леонідом Михайловичем була організована колористична група, а з часом і лабораторія. Поступово ця служба виросла в потужний відділ інституту¹⁰. Наукові роботи, що проводилися тут, здобули визнання не тільки в нашій країні, а й за кордоном.

У 1961 році Леонід Михайлович захистив кандидатську, а невдовзі й докторську дисертацію. У Рубіжному він написав і опублікував понад 100 наукових праць, чимало з яких були удостоєні дипломів і премій. Одержав 13 авторських свідоцтв. Вийшли в світ три книги, присвячені проблемам виробництва і застосування барвників¹¹.

На той час припав процес швидкого зростання обсягів виробництва хімічних волокон, збільшувався їх випуск на основі нових текстильних матеріалів. А це, в свою чергу, сприяло розвитку високошвидкісних і високотемпературних методів фарбування, вимагало пошуків необхідних барвників. На розв'язанні цих проблем і зосереджував зусилля Леонід Михайлович. Одночасно почав роботу над великою монографією по випускних формах барвників. На початку 1972 року здав у видавництво "Хімік" рукопис своєї останньої книги "Фізико-хімічні основи технології випускних форм барвників". Книга вийшла у світ вже після смерті Л.М.Голомба. У ній він, як відзначили рецензенти, розробив загальну теорію виробництва випускних форм барвників – колоїдно-хімічну концепцію. Книга підбила підсумки багаторічної праці автора в англійській промисловості.

Кожний справжній учений, немов магніт, притягує до себе творчу молодь. Таким був і Леонід Михайлович. Під його керівництвом у Рубіжному написали і захистили кандидатські дисертації Л.С.Май, Н.А.Морозова, Е.В.Попов¹². Сьогодні учні Голомба працюють у багатьох містах України.

Учні і колеги про професора Л.М.Голомба:

В.В.ГЛАДКОВА, молодший науковий співробітник НДІОНіБа:

–Таких керівників, як Леонід Михайлович, у нас більше не було. І справа не лише у знаннях, вміннях, досвіді. Головне – його ставлення до людей, його доброзичливість, готовність завжди прийти на допомогу.

Коли ж випадала вільна хвилинка, не було людини, веселішої за нього, життєрадіснішої, дотепнішої. Вечори художньої самодіяльності за його участю запам'яталися на все життя.

Л.І.КОЖУШКОВА, ветеран праці виробничого об'єднання "Барвник":

–Праці Леоніда Михайловича мали велике практичне значення для нашого комбінату. Їх застосування дозволило не тільки підвищувати продуктивність праці і поліпшувати якість барвників, але й істотно полегшувало умови праці робітників підприємства.

Це була чарівна, товариська людина. Своєю життєрадісністю й енергією він заряджав оточуючих. Його улюбленим захопленням було збирати і заготовляти гриби. Ми, рубіжанці, багато чим йому зобов'язані.

Я.Б.ШТЕЙНБЕРГ, співробітник НДІОНіБа, кандидат хімічних наук:

–Леоніду Михайловичу не було чуже ніщо людське. Любив класичну музику і художню літературу. Не дурався й детективів. Якось сказав мені: "Тільки-но прочитав новий роман Сіменона. Одержав від автора з дарчим написом. Адже ми з ним давно листуємося. Познайомилися в Москві. Сподобалися одне одному..."¹³.

Л.М.Голомб прожив велике, важке і яскраве життя. Доля немало поносила його по світу, закидала у різні країни. І скрізь він був до вподоби, знаходив вірних друзів, був, як мовиться, на виду. Але по-справжньому його талант розкрився там, де він народився, – на землі України. У нашій області, в місті хіміків Рубіжне, сказав він своє вагоме слово в науці, став професором, автором книг, вихователем молодих наукових кадрів.

- ¹ Луганская правда. - 1944. - 22 декабря.
- ² Там само.
- ³ Там само.
- ⁴ Особистий архів Л.М.Голомба.
- ⁵ Луганская правда. - 1994. - 22 декабря.
- ⁶ Там само.
- ⁷ Там само.
- ⁸ Там само.
- ⁹ Там само.
- ¹⁰ Архів Рубіжанського НДІОНіБа.
- ¹¹ Там само.
- ¹² Там само.
- ¹³ Луганская правда. - 1994. - 22 декабря.

Відомий драматург Ігнатій Дворецький, дізнавшись про дивну долю Леоніда Михайловича Голомба, відобразив деякі її моменти в своїй п'єсі "Коліма". Хімік (Голомб) зайнятий в ній протягом усієї дії. Він незмінно в центрі подій – навіть у тих випадках, коли його немає на сцені.

П'єса була написана в 1962 році. Тоді ж почали її репетиції в театрах Москви і Ленінграда. Але до вистав справа не дійшла – заборонили. І лише через 25 років "Коліму" поставили в Ленінграді, в театрі ім. В.Ф.Комісаржевської. Життя Л.М.Голомба дістало продовження на сцені.

ЕПІЗОД З П'ЄСИ "КОЛИМА"

На фронті зустрілися комдив Рибаків, який відбував покарання разом з Хіміком і був звільнений у перші ж дні Великої Вітчизняної війни, та колишній табірний конвоїр Куангалієв. Рибаків спитав у Куангалієва, чи знав він його недавніх товаришів по ГУЛАГу. Конвоїр виявився улесливим і балакучим:

"Куангалієв: Знав, товаришу генерал! Усіх знав! Чернишова, Петрова, Хіміка... Усіх до єдиного знав! Чудові люди, товаришу генерал! Віддані товариші!

Рибаків (з недовірою): І знаєш, де вони? І що з ними сталося?

Куангалієв: Про всіх знаю, порадою вас! Всіх до єдиного звільнили! В новому обмундируванні відправили до Москви! Усім дали високі посади! Хіміка на керівництво кинули! Водночас обрали його в академіки!

Рибаків: Зрозумів, зрозумів тебе, старшина. На жаль, немає часу слухати байки твоєї, головна справа зараз – фашистів добити. Прощай!"

* Цит. за: Нева.- 1987.- № 12.- С. 128.

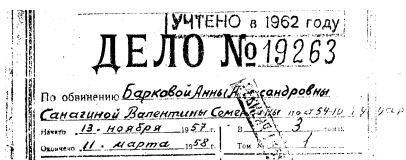

Б.Л. БЛАНК

ХРЕСНИЙ ШЛЯХ ПОЕТЕСИ

Баркова Анна Олександрівна

Народилася 16 липня 1901 року в м. Іваново-Вознесенську в сім'ї сторожа гімназії. Поетеса. Працювала в редакції газети "Правда". Жила, займалася літературною справою на Луганщині. Тричі зазнавала арештів "за контрреволюційну діяльність". Провела за ґрутом дотом 23 роки. Реабілітована у 1965 році.

**Фото з кримінальної справи №19263.
Луганськ, 1957 рік.
Фрагмент обкладинки справи.**

Її ім'я вперше з'явилося в літературі на початку двадцятих років. Прихід у поезію Анни Баркової вітали О.Блок, В.Брюсов, Б.Пастернак. Тоді її називали російською Жанною д'Арк. В одному із своїх листів Барковій у грудні 1921 року перший нарком освіти А.В.Луначарський писав: "Я цілком припускаюся думки, що Ви зробіться кращою російською поетесою за весь пройдений час російської літератури"¹.

...Анна Олександрівна Баркова народилася у 1901 році в Іваново-Вознесенську в сім'ї сторожа приватної гімназії. Навчалася в тій гімназії і закінчила її. Рано залишилася без матері. Про ту пору свого життя згадувала у віршах:

*Воспитала меня в провинции
В три окошечка мутных изба...*

Потім уточнила: народилася в кривобокій хатині, де "гхнуло горілкую, турботою життєвою, життям злосливим, ледве живим". Таким був і весь Іваново-Вознесенськ – мала батьківщина внучки кріпосних селян. Тут Анна захопилася літературою, Ф.М.Достоевський став її найбільшою любов'ю. Серед інших кумирів Баркової були також Едгар По, Оскар Уайльд, Федір Сологуб, Анатоль Франс.

Вісімнадцятирічною увійшла в трудове життя – почала працювати журналісткою в місцевій газеті "Рабочий край". І протягом трьох років майже в кожному номері з'являлися її публікації: звіти про засідання губкому, фейлетони на теми місцевого життя, статті про становище жінки після революції. Все її цікавило: й умови праці ткаць, й дитячі притулки, й ратні зв'язки сучасниць на фронтах громадянської війни. Була членом "Гуртка справжніх пролетарських поетів", друкувала свої вірші під псевдонімом "Калика Перехожая". Тоді ж стала готувати книгу віршів. Уже в 14 років Анна вела нотатки, які назвала "Щоденником внука підпільної людини"².

У 1922 році поетеса переїхала до Москви, стала працювати в секретаріаті А.В.Луначарського, оселилася в його кремлівській квартирі. Нарком освіти допоміг Анні у виданні її першої книги – "Женщина". Його звернення до молоді поетеси сповнені вимогливою турботи і щирої віри у велике майбутнє своєї літературної хрещениці.

Такою надією пройнята і передмова Анатолія Васильовича до збірки "Женщина": "Я аніскільки не ризикую, кажучи, що у товариша Баркової велике майбутнє, бо вона оригінальна без кривляння, має манеру без убивчої навіть у видних футуристів та імажиністів манірності". І там же: "Важко повірити, що авторові цієї книги 20 років. Подивіться: А.О.Баркова вже виробила свою своєрідну форму, в неї цілком особиста музика у віршах – терпка, свідомо грубувата, безпосередня до враження стихійності"³.

Пролеткультівці ж сприйняли вірші Баркової в багнети, хоча читав їх у Будинку преси сам Луначарський. "Всі звинувачення, – згадувала Баркова, – звалилися на мою голову: містицизм, естетизм, індивідуалізм, цілковита чужість пролетарській ідеології і, зрозуміло, "пролетарській" поезії. На мій захист виступив тільки небіжчик Борис Пастернак... Зорьові, Вогньові (прізвищ їхніх я

не пам'ятаю) ревно трощили мене за сміх над дурнями, за те, що насмілилась переплавити любов на вірші"⁴. Твори Баркової увійшли до виданої у 1925 році антології російської поезії XX століття. Здавалося, саме життя готувало їй чудовий шлях до вершин поезії.

Нарком освіти влаштував Анну на навчання в Літературно - художній інститут, яким керував В.Брюсов⁵. Але норовиста поетеса, прослухавши кілька лекцій уславленого метра, навідріз відмовилася відвідувати заняття. Тим часом Брюсов у статті "Вчора, сьогодні і завтра російської поезії" підкреслював, що вірші її "цікаві як спроба внести жіночий голос до хору пролетарських поетів"⁶.

Не склалися в подальшому й відносини Баркової з А.В.Луначарським. На щастя, саме тоді її помітила М.І.Ульянова. Допомогла одержати кімнату, влаштуватися на роботу в "Правду". Анна була там з 1925 по 1929 рік судовим референтом.

Після першого арешту Баркової Марія Іллівна намагалася визволити її з тюрми, та марно...

У 1933 році виходить ще одна книга Баркової – "Настасья Костер" – драматичні сцени з історії смутних часів. Дія відбувається в XVII столітті, в роки царствування Олексія Михайловича. Головний персонаж – розбійниця, ватажок козацької вольниці селянка Настасья Костер. Вона захоплена ідеєю жіночої свободи. Піднімає холопів на бунт проти бояр.

Після цього, починаючи з тридцятих років, все, що було пов'язано з іменем Баркової, з літератури викреслено. Влада не могла простити поетесі її незалежності, сміливості й відвертості суджень, прагнення писати тільки правду, якою б гіркою вона їй не вважалася.

Анна Олександрівна в числі перших розпізнала небезпеку, що її являє сталінізм для країни та її народу. Пророко звучали тоді такі рядки:

*Пропитаны кровью и желчью
Наша жизнь и наши дела.
Ненавидное сердце волчьё
Нам судьба роковая дала.
Разрываем зубами, когтями,
Убиваем мать и отца...*
("Пропитаны кровью и желчью..." 1925).

А невдовзі настали для Баркової і зовсім чорні дні. Перший строк вона отримала у 1934-му. "За контрреволюційні твори". Особливо нарадою при НКВС СРСР була засуджена до 5 років таборів. За свідченнями сучасників, від Баркової вимагали якийсь компромат на М.І.Ульянову.

Відбувала покарання у таборах Караганди. Вийшла на волю у 1939-му.

Баркову судили за... поезію. Не була допущена до друку друга збірка її віршів – визнали крамольними, такими, що не відповідають духові часу. Однак Анна Олександрівна не змінювала переконань, не пристосовувалась до ситуації.

Тоді ж, у тридцятих роках, у вірші "Великий перелом" писала: "Кругом темнота все гуще. Мир слеп..." І тут передчуття трагічного не лише в своїй особистій долі – "кроки командора" (Сталіна) невдовзі почули мільйони. Враження бомби, що вибухнула, справили такі рядки Баркової:

*"Словно смертный грех, неотвратим его шаг.
Вырастает ледяной вслед за ним мрак".*
("Командор").

Анна Баркова, жінка без сім'ї, але, на щастя, з вірними друзями, каторжниця і жебрачка, знала, на що йшла: "Моя остання вечеря недалеко..." Вона бажала, щоб її вірші дійшли до читачів (у це вона свято вірила!), щоб люди зрозуміли правду життя. Нерідко вдавалася в той час і до прозорої мови сатири. У повістях, оповіданнях, щоденникових нотатках висміювала "ідейних борців, які, крім слів обком, ЦиКа, МиКа та ВЛКСМ, нічого вимовити не можуть" ("Миф"); школу, що заохочувала ябедників та наклепників ("Детский рассказ"); диктаторів різного масштабу, кар'єристів, хабарників ("...И всюду страсти роковые"); пиятику і тупість деяких стражів порядку ("Восемь глаз безумия").

Побувавши у володіннях ГУЛАГу, Баркова й для інших привідкрила завісу над ним: це – "велике пекло", "загін для людської худоби". З сарказмом говорила про те, як безжалісно вбивають матір і батька під горезвісним приводом: "Мета виправдовує засоби". І зробила гіркий висновок: "Ні, краще, краще відвертий постріл, що так чесно пробиває серця".

За нею стежили у "вічко", вона чула голоси друзів, яких допитували за стіною, її відправляли в етапи, чинили "шмони", тягали по ночах на допити. Але до всього цього вона була морально готова. Адже ще в 1931 році були написані вірші про революцію, яка себе не виправдала: "Красные до крови

наші дни", "Угостили нас пустым орешком, погибали мы за явный вздор". А рік згодом – ще більш відверті:

*С покорностью рабскою дружно
Мы вносим кровавый пай
Затем, чтоб построить ненужный
Железобетонный рай.*

Пережили час вірші "Смотрим взглядом недвижимым и мертвым...", "Кладбище". В останньому – висловлений докір М.Горькому: "Меня человеком звали. И кто-то врал, что это звучит гордо". Анна Олександрівна з боєм говорить про те, що людина перетворюється на "гвинтик". У вірші "Парадокс" зводить з п'єдесталу літературних колег, яких стали іменувати "інженерами людських душ":

*Отреклись от Христа и Венеры,
Но иного взамен не нашли.
Мы, упрямые инженеры
Новой нежности, новой земли.*

За життя слава не прийшла до Баркової. Долею їй було уготоване ходіння по муках. І для нащадків її поезія залишалася невідомою.

Є в Анни Олександрівни полемічний вірш "Вера Фигнер" – про російську революціонерку-народоволку. Її засудили до страти, яку замінили потім довічним ув'язненням у Шліссельбурзькій фортеці. Двадцять років провела вона в її казематах за спробу "трон зруйнувати". Однак, на думку Баркової, зробити таке значно легше, ніж долати рабство сердець і умів: "Рождаются сонмы небывалых новых рабов". До образу В.Фігнер поетеса звертається неспроста: "Шла к последним товарищам верным. В клуб музейных политкаторжан". Доля Фігнер чимсь нагадувала її власну, не менш трагічну.

Після звільнення в 1939 році Анна Олександрівна жила в Таганрозі. Служила статистиком у проектному відділі міськкомунгоспу. Потім переїхала до Калуги. Там працювала прибиральницею і сторожем. У часи фашистської окупації бідувала, голодувала⁷.

При визволенні Калуги першими слідом за військами Червоної Армії у місті з'явилися працівники НКВС з усіма своїми архівами. Тих, кого підозрювали, насамперед репресованих раніше за 58-ю статтею (а у Баркової була саме така), заперли "до з'ясування" в підвал. "Що ж буде дали?" – хвилювалася Баркова. На той раз обійшлося. Відпустили.

На волі, однак, лишалася вона недовго – до 1947-го року. Арештували співробітники Управління Комітету держбезпеки по Калужській області. За стандартним звинуваченням у "контрреволюційній пропаганді". Новий строк був удвоє більшим за перший – 10 років таборів. Відбувала покарання у Комі АРСР⁸.

Дивної мужності, неабиякої стійкості була ця жінка. Ніколи не поривала з творчістю, ні за яких обставин не поступалася своїми переконаннями та ідеалами. Усвідомлюючи трагедію епохи й свого життя, Анна Олександрівна пише про непритулену сатиричну зброю: "Мне служат горькою пищей ирония, скорбь и гнев". Поетесі доводиться вдаватися до різних алегоричних образів і аналогій, аби говорити про сучасність – про червоний прапор, що вицвів, про міста, що захлинулися "в гнойном сраме, в муках подневольного труда" ("Тоска татарская"), про пасквільні писання часу ("Благополучие раба"), про притулок для помираючих ("Опять казарменное платье").

Після звільнення жила в Кемеровській області. Спробувала прописатися в Москві, але столиця від таких, як вона, рішуче відхрещувалась.

Що ж робити, куди податися їй, яка повернулася з ГУЛАГу інвалідом другої групи? І тоді Анна Олександрівна згадала про свою табірну подругу Санагіну, мешканку селища Штерівка, що неподалік від Красного Луча. Так почався ще один етап її неспокійного, невлаштованого життя. Етап, пов'язаний з нашою Луганською областю. І хоча в 1957 році Баркова була реабілітована – справу припинено "за недоведеністю звинувачення", хоча президія Московського міського суду виправдала її і в першій "справі" тридцять четвертого року, на волі пробула вона недовго.

Управління КДБ по Луганській області організувало за нею невиспущий нагляд. І в самісінький розпал хрущовської "відлиги" за черговим доносом співробітники органів перехопили на пошті посилку з її рукописами – відправляла їх своїм московським друзям на збереження. Вільного часу в Штерівці у Баркової було предостатньо, і вона багато писала (крамольного з точки зору влади).

І знову – суд. Матеріали слідчої справи (1957р.) пістрявлюють формулюваннями-ярликами типу: "Баркова є автором ряду рукописів злісного антирадянського змісту". Підкреслюється, що вона вже

Словесний портрет Анни Баркової

15. Словесний портрет (неужо підчеркнути?)

1. Лицо: высокий (171—180 см), очень высокий (выше 180 см), низкий (155—164 см), очень низкий (до 134 см), средний (165—170 см).
2. Фигура: толстая, полная, средняя, худощавая, тощая.
3. Плечи: приподнятые, опущенные, горизонтальные.
4. Шея: короткая, длинная, заметен зоб, выступает халды.
5. Цвет волос: белокурые, светлорусые, темнорусые, черные, рыжие, с проседью, седые.
6. Цвет глаз: голубые, серые, зеленоватые, карие, черные.
7. Лицо: круглое, овальное, прямоугольное, пиримидальное, ромбовидное.
8. Лоб: высокий, низкий, прямой, скошенный, выступающий.
9. Брови: прямые, дугообразные, извилистые, широкие, узкие, сросшиеся.
10. Нос: малый, большой, толстый, тонкий, широкий. Спинка носа: вогнутая, полая, выпуклая, с горбинкой. Основание носа: приподнятое, горизонтальное, опущенное.
11. Рот: малый, большой. Углы рта: опущены, приподняты.
12. Губы: тонкие, толстые, отвисание нижней губы, приподнятость верхней.
13. Подбородок: скошенный, полюй, выступающий, развонный, с ямкой, с поперечной бороздой.
14. Уши: мелкие, большие, овальные, треугольные, квадратные, круглые. Оттопыренность ушей: верхняя, нижняя, общая. Мочка уха: сросшаяся, отдельная, жаконая, угловатая, овальная.

16. Особые приметы

(Физические недостатки, увечья, повреждения, придатки: наросты, бородавки,

лашане на пальцах, пятая, рубцы, шрамы, болезненные движения тела, плоскостопие, асимметрия лица.

разноцветность глаз и другое)

татуировки (описание)

17. Прочие особенности и привычки

(картманг, завязки, грызет ногти, различные пальцевые

манюшалации, жесты, манеры (указывать как), автоматы, хрюкает, оплевыкает и т. д. и т. п.)

18. Когда арестован 16-го числа 1957 г., ордер № 3

19. Основание ареста Самолуча Кривошорова Вероника -

новгородской области от 13 ноября 1957 года
(указано название документа, наименование органа и дату)

20. За кем зачислен свояк виден

двічі притягалася до відповідальності "за контрреволюційні злочини", що "не відмовилась від своїх антирадянських переконань і лишилася на ворожих позиціях"⁹.

На одному з допитів відбулася вярта уваги розмова з приводу літературних занять Анни Олександрівни. Слідчий спитав у неї: "Навіщо ж ви писали такі твори, знаючи наперед, що вони не годяться для друку?" Поетеса відповіла: "Я сподівалася, що з часом в Радянському Союзі буде більш м'який, більш демократичний режим, і тоді мої твори у дещо переробленому вигляді будуть видаватися"¹⁰.

На тому ж допиті, відповідаючи на запитання про її особисті погляди на соціальні проблеми, А.О.Баркова сказала:

— Я вважаю, що період, пройдений радянською країною, не є кроком до комунізму. Коли щодо техніки Радянський Союз просувався вперед, то щодо ідеології, щодо демократії, щодо побутових умов він йшов назад. Такі явища в

нашій країні почалися, на мою думку, з 1935-1936 року¹¹.

Так само незалежно, сміливо трималася Анна Олександрівна й на подальших допитах.

У протоколі допиту від 23 листопада зафіксовано:

"Запитання. Загальновідомо, що радянський лад є найбільш демократичним і соціалістичним ладом. Як же треба вас розуміти?"

Відповідь. Особисто я вважаю, що до 1953 року в нашій країні не було ні соціалізму, ні демократії. Що буде далі, мені невідомо"¹².

Від своїх поглядів Анна Олександрівна не відступалася.

25 листопада поєдинок поетеси з чекістами тривав:

"Запитання. Чому ви не бажаєте розповідати про свою антирадянську діяльність?"

Відповідь. Антирадянською діяльністю я не займалася, мені розповідати нема чого. У творах, які я писала, я висловлювалася проти перекурчень і викривлень, допущених Й.В.Сталінінм"¹³.

3 протоколу від 10 грудня:

"Запитання. На минулих допитах ви стверджували, що зміст написаних вами творів не є антирадянським. Чи наполягаєте на цьому зараз?"

Відповідь. Так, наполягаю. Жоден з моїх творів за своїм змістом не є антирадянським. У них описуються події, які мали місце в період режиму, створеного Й.В.Сталінінм.

Запитання. Чому саме "режиму", а не як-небудь інакше?

Відповідь. Тому, що Й.В.Сталінін був створений режим гноблення народу, режим затиску свободи слова, режим переслідування невинних людей. Сотні тисяч ні в чому не винних радянських громадян сиділи в тюрмах і таборах. Виходячи з цього, цю епоху я називаю саме режимом, а не яким-небудь іншим словом. Після смерті Й.В.Сталіна жити стало значно легше, хоча рештки такого режиму, на мою думку, збереглися й до теперішнього часу, хоча багато людей з таборів звільнено і реабілітовано.

Запитання. Уточніть, які, на вашу думку, рештки залишилися до нинішнього часу?

Відповідь. По-перше, й досі людям не надається можливість вільно висловлювати свої власні думки, розповідати про те, чим вони не вдоволені. По-друге, немає досі повної свободи друку.

Запитання. Загальновідомо, що в Радянському Союзі Конституцією СРСР гарантується всім громадянам повна свобода слова та друку і що такий стан справ існує протягом усього часу існування радянської влади. Але законом заборонена агітація, спрямована на шкоду радянському народові. Отже, ваші твердження щодо режиму, гноблення народу і затиску свободи є наклепом на радянський лад. Що ви скажете на таке?

Відповідь. Я вважаю, що записані в Конституції статті на ділі не виконуються. У Конституції написано одне, а в дійсності робиться інше¹⁴.

Такою твердою, несхитною була позиція Анни Баркової, цієї зовні слабкої й тендітної жінки, що не боялася сам на сам виступити проти всевладного режиму у самий пік його жорстокого торжества. Її погляди свої вона відстоювала всіма доступними їй способами. І вибухонебезпечними віршами, і сміливістю прямо у вічі висловлювати свою думку про існуючий лад його невимолимим охоронцям-чекістам. Її поезія і політичні погляди, закладені в одну обійму, не були почуті сучасниками. Довгі десятиріччя її відважна муза мовчала. Мовчала, як куля в стволі.

Характерна й така деталь. В одній справі з Барковою проходила тоді й Санагіна. У неї було всього два класи освіти, однак це не завадило обвинувачам назвати її, латальницю спецодягу на шахті, "автором ряду рукописів злостивого антирадянського змісту". Обом інкримінувалося також і те, що вони "слухали наклепницькі передачі американського радіо".

Кожну засудили до 10 років позбавлення волі.

А.О.Баркова подала касаційну скаргу, в якій не просила полегкості для себе, хоча їй було вже майже шістьдесят. Висловлювала занепокоєння лише з приводу долі чернеток своїх белетристичних творів і щоденника, якого вела "для себе, а не для стороннього читача". Прохання, як свідчить документ, що наводиться нижче, не було відхилене.

Дороги все мои исхожены,

А счастья не было нигде,

В огне горела, приморожена,

В крови тонула и в воде.

(Из книги "Возвращение").

Двадцять три роки провела Баркова за колючим дротом. З останнього місяця ув'язнення звільнена в 1965 році завдяки втручання тодішнього редактора журналу "Новый мир" О.Т.Твардовського. За його депутатським запитом переглянули останню сфабриковану проти неї "справу".

15 травня 1965 року пленум Верховного суду УРСР скасував вирок Луганського обласного суду від 27 березня 1958 року і визначення Судової колегії у кримінальних справах Верховного суду УРСР від 15 травня 1958 року. "Судочинство припинити за недоведеністю звинувачення", – зазначалося в ухваленому рішенні, – Баркову А.О. і Санагіну В.С. з-під варті звільнити¹⁵.

Тоді ж Анні Олександрівні дали кімнату в Москві, в комунальній квартирі, де, за іронією долі, єдине вікно було заратоване і виходило на глуху стіну сусіднього будинку.

ар.2

СССР
КОМИТЕТ
ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ
при СОВЕТЕ МИНИСТРОВ СССР
Учетно-архивный отдел
"27" ноября 1965 г.
№ 16/Г-105154
гор. Москва

Взв 6-57
12
Секретно
№ 1/1966 экз. № 1

НАЧАЛЬНИКУ УЧЕТНО-АРХИВНОГО ОТДЕЛЕНИЯ
УПРАВЛЕНИЯ КГБ при СОВЕТЕ МИНИСТРОВ УССР
по ЛУГАНСКОЙ ОБЛАСТИ – подполковнику
ТОВ. ГОРОШЕНКО А.Д.
гор. Луганск

Направляем на Ваше рассмотрение заявление -
гражданин БАРКОВОЙ Анны Александровны, 1901 года
рождения, уроженки г. Иваново, в котором она просит
возвратить личные документы, изъятые при её аресте
в 1957 году на ст. Штеровка, Луганской области.
О принятом решении просим сообщить заявитель-
нице.
ПРИЛОЖЕНИЕ: заявление на 1 листе, только
адресату.

НАЧАЛЬНИК ОТДЕЛЕНИЯ
ПОДПОЛКОВНИК Милонов

11/28/65
П
Т.Твардовский А.И.
Просьба при казначействе
Возвращение
Милонов
Золот

Після реабілітації прожила трохи більше десяти років.

**"Оглянись изумленно: я жила или нет?
Полумертвой втащили меня в этот свет."**

("Культ нейлона и автомашины...", 1972р.).

Ленінградський поет Михайло Дудін у статті "В неї вірили Блок і Пастернак" писав: "Анна Баркова – чудовий поет, поет високої пристрасті, вогненного темпераменту і трагічної (гірше не вигадеш) долі... Адже чим більший талант, тим більша трагедія. Так вже у нас повелося, починаючи з Пушкіна. І Анна Баркова, ця вогневолоса Жанна д'Арк, пішла до вершин поезії своїм хресним шляхом страждань і віри у справедливість... Її вірші усно передавалися на етапах, у тюрмах і таборах. Вона померла в самотності, зі своєю змученою надією, в якійсь комунальці, забута людьми і Богом, старими лауреатами і молодими, жадібними до слави, моторними авторами віршів і пісень"¹⁶.

Через 15 років після смерті Баркової в Іваново вийшла друга книга її віршів – "Возвращение" (у видавництві газети "Рабочий край", тієї самої, в якій вона вперше випробувала своє перо)¹⁷.

Відомий критик і літературознавець Л.Анненський, говорячи про творчість Баркової, відзначив, що серед її віршів "добра дюжина – шедеври, гідні увійти в історію світової лірики. Більш ніж достатньо для одного життя!"

Частину збірки "Возвращение" становлять твори, написані за колючим дротом. Сама книга стала по суті воскресінням поетеси, яка зуміла всупереч усім приниженням і знущанням зберегти свою чисту душу, світлий розум, непогрішиму совість і головне – чудовий талант.

Доля вготувала їй важкий шлях – нескінченно страждати й творити, залишаючись непочутою своїм часом.

***Может быть,
Через пять поколений,
Через грозный разлив времен
Мир отметит эпоху смятенный
И моим средь других имен.***

("Хоть в метелях душа разметалась...", 1954г.).

Свою творчістю Анна Баркова повернулася і на Луганську землю, звідки втретє відправили її на політичну Голгофу. Вона мало прожила тут, але залишила добрий слід.

¹ Литературное обозрение.- 1991.- № 8.- С. 7.

² Луганская правда.- 1994.- 2, 5 апреля.

³ Волга.- 1991.- № 3.- С. 70.

⁴ Там само, с. 71.

⁵ Там само.

⁶ Луганская правда.- 1994.- 2, 5 апреля.

⁷ Там само.

⁸ Там само.

⁹ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 11235-р., т. 1, арк. 2-3.

¹⁰ Там само, арк. 32-33.

¹¹ Там само, арк. 32.

¹² Там само, арк. 37.

¹³ Там само, арк. 42-43.

¹⁴ Там само, арк. 49-50.

¹⁵ Там само, т. 2, арк. 308.

¹⁶ Литературная газета.- 1990.- 29 августа.

¹⁷ Луганская правда.- 1994.- 2, 5 апреля.

АННА БАРКОВА

х х х

*Все вижу призрачный, и душный,
И длинный коридор.
И ряд винтовок равнодушных,
Направленных в упор.*

*Команда... Залп... Паденье тела.
Рассвета хмури и мути,
Обычное, простое дело,
Не страшное ничуть.*

*Уходят люди без вопросов
В привычный ясный мир,
И разминает папиросу
Спокойный командир.*

*Знамена пламенную песню
Кидают вверх и вниз.
А в коридоре душном плесень
И пир голодных крыс.*

1931 г.

х х х

*Днем они подобны пороху,
А ночью тихи, как мыши.
Они прислушиваются к каждому шороху,
Который откуда-то слышен.*

*Там, на лестнице... Боже! Кто это?
Звонок... К кому? Не ко мне ли?
А сердце-то поет, а сердце – поет-то!
А с совестью – канители!*

*Вспоминается каждый мелкий поступок,
Боже мой! Не за это ли?
С таким подозрительным – как это глупо! –
Пил водку и ел котлеты!*

*Утром встают. Под глазами отеки,
Но страх ушел вместе с ночью.
И песню свистят о стране широкой,
Где так вольно дышит... и прочее.*

1954

х х х

*Что ж, мучай, замучай, домучай!
Ты, север, так сходен со мной:
Взгляд солнца короткий и жгучий,
Минута метели хмельной.*

*И вьется она, и смеется,
Змею кругом обовьет,
А сердце тревожно забьется
И так же тревожно замрет.*

*Метельную тяжкую тучу
Луч солнца случайно прорвет,
И снова метелью колючей,
Как петлей, меня захлестнет.*

31 мая 1954 г.

Т.О.ЖИЛЬЦОВА

М.О.Мендруть.

ПОКАРАННЯ ЗА ЧУЖІ ПРОРАХУНКИ

Мендруть Микола Онуфрійович

Народився 18 листопада 1910 року в м. Балта Одеської області в сім'ї селянина-наймита. У 1929 р. за путівкою комсомолу приїхав у Донбас – підносити вугільну промисловість. Працював у цій галузі 39 років. У 1937 р. був засуджений до 10 років позбавлення волі. Відбував покарання на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу, на лісопаліві в Сибіру. Реабілітований 23 листопада 1956 року.

У далеке минуле пішли ті часи, коли за одне необережне слово, а нерідко й взагалі без будь-якої причини навішували на людей страхітливе тавро – "ворог народу" з подальшими арештом, допитами, вимогами "визнання" у вигаданих злочинах, багатьма роками позбавленням волі, а то й життя. Серед тих, хто гідно витримав тоді усі випробування, що випали на його долю, – Микола Онуфрійович Мендруть.

М.О.Мендруть народився 18 листопада 1910 року в м. Балта Одеської області в сім'ї селянина-наймита. Його дитячі і юнацькі роки – бурхливий післяреволюційний час, епоха безоглядного руйнування старого суспільного ладу, надій на краще життя в уже недалекому, як багато хто тоді вірив, майбутньому.

Мендруть з раннього дитинства проявляв підвищений інтерес до знань, відрізнявся серед ровесників допитливістю і заповзятливістю. В усьому прагнув бути першим, кращим. І це йому, як правило, вдавалося. У 1922 році з гордістю пов'язав червоний піонерський галстук, у 1925-му, п'ятнадцятирічним, став головою міської піонерської організації. Через рік вступив до комсомолу.

Численні громадські справи в молодіжних організаціях не завадили Миколі з відзнакою закінчити школу-семирічку, а трохи згодом – і професійно-технічне училище. У 1929 році, відгукнувшись на заклик партії і комсомолу, Мендруть приїхав у Донбас на ліквідацію "вугільного прориву".

Перше гірницьке хрещення дістав на шахті № 2-5 "Кам'янка" Брянківського рудтресту, що перебував у межах тодішньої Кадіївки (нині м.Стаханов, у 1937-1943 рр.– м.Серго). Оформився вибійником, хоча мав фах бухгалтера. Здалося соромно займатися паперовими справами, коли аршинні літери плакатів вимагали: "Шахтар, дай добич!" І Мендруть її давав, старався в роботі, як міг.

І раптом жорстоке життєве випробування – серйозна виробнича травма позбавила можливості працювати під землею. З "Кам'янки", однак, не пішов: уже зріднився з колективом, мав тут вірних друзів, показав неабиякий хист у громадській роботі. Та й упевнився на той час: і поза вибоєм можна впливати на виробничі показники.

"Кам'янка" славилася тоді в місті своєю бойовитою комсомольською організацією. І в цьому була чимала заслуга Мендруля – її визнаного ватажка. "Роки з 1932 по 1937, – згадував він по тому, – були кращими в моєму житті. Найсвітлішими, сповненими радощів і щастя.

Робота, одруження, народження дочки... Чудовим ввижалося сьогодення, ще кращим, заманливим малювалося в уяві близьке майбутнє."

Енергія, організаторські здібності Мендруля не лишилися непоміченими. У березні 1932 року його прийняли з кандидатів у члени ВКП(б). У 1933-му проходить чистку партії. І в тому ж році його затверджують позаштатним інструктором міськпарткому.

У 30-х роках Кадіївка, що стала для Мендруля другою батьківщиною, бурхливо росла, розвивалася. Велику роль у цьому відіграла ухвалена у 1931 році урядова постанова про перетворення міста у великий промисловий центр Донбасу, яка передбачала асигнування на ці цілі 250 мільйонів карбованців¹. Життя в місті вирувало. У стислі строки зводилися і ставали до ладу діючих нові шахти, заводи і фабрики, підприємства промкооперації, легкої і місцевої промисловості.

У той час Миколу Мендруля часто бачили в трудових колективах. Позаштатний інструктор міському говорив з людьми про завдання городян, допомагав налагоджувати професійне навчання, розв'язувати питання соціального характеру.

До порад Миколи Онуфрійовича прислухалися в робітничому середовищі, його пропагандистські й організаторські здібності високо цінили старші товариші по партії. На черговій міській партійній конференції М.О.Мендруля обирають заступником голови ревізійної комісії міськпарткому. Швидко зростає він і в професійному відношенні – від рядового бухгалтера на "Кам'яниці" до завідуючого конторою шахти № 12 "Брянка".

М.О.Мендруль був одним із тих подвижників, які багато зробили для розвитку в Кадіївці стахановського руху, для оволодіння шахтарями, а потім і робітниками інших галузей новаторськими методами праці. Рекорди О.Г.Стаханова і його перших послідовників у серпні-вересні 1935 року посправжньому сколихнули місто, а потім і всю країну, позначилися на виробничих показниках. У 1936 році в Кадіївці достроково справилися з річним планом майже всі промислові підприємства. Щоправда, одного ентузіазму вистачило не надовго. Трудовий запал, не підкріплюваний заходами економічного характеру, поступово згасав.

...А потім настав недоброї пам'яті 1937 рік, рік масових арештів і репресій. Попервах Мендруль вважав такі дії правильними і необхідними. Адже ще свіжі були в його пам'яті головні подробиці "Шахтинської справи", в ході якої "визнали" свою провину багато відомих керівників вугільної промисловості Донбасу. Звідки було Мендрулю, його товаришам, таким же, як і він, рядовим гірникам-комуністам знати, що показання підсудних вибивалися катуваннями в ході слідства? Газети "малювали" зовсім іншу картину, а в правдивості друкованого слова тоді мало хто сумнівався.

"Бувало, – згадував уже після реабілітації Микола Онуфрійович, – як тільки з'явиться в пресі черговий матеріал про викриття "шкідників", я, пропагандист, одразу ж його проробляв на заняттях політшколи, таврував ганьбою "підлих прислужників імперіалізму і фашизму". А матеріалів таких публікувалося тоді багато, вони розпалювали обстановку в суспільстві, дезорієнтували людей. Ось, наприклад, що можна було прочитати тоді в кадіївській міській газеті: "Відсутність пильності призвела до того, що цілий ряд ворогів-троцькістів зуміли розставляти свої сили, пробиратися на найважливіші пости нашої партійної, господарської, культурної, радянської та іншої роботи. Потрібна ще величезна робота по повному викриттю і знищенню контрреволюційних троцькістів, дворушників"². І така робота велася дедалі в ширших масштабах.

Головна причина подібних дій тепер не є таємницею. На вигаданих "фашистів-шкідників-терористів" вище керівництво країни прагнуло списати всі прорахунки і помилки у своїй економічній політиці. Помилки, які, зокрема, гальмували й розвиток вугільної промисловості краю, негативно позначалися на результатах роботи галузі, зводили нанівець трудовий порив мас. Так, у вже згаданій міській газеті у березні 1937-го було подане поточне зведення про роботу вугільних підприємств тресту "Серговугілля": з 11 шахт з планом не справлялася жодна³.

Але Мендруль, як і раніше, не допускав і думки про те, що всі біди йдуть зверху, що в нас можуть засуджувати невинних. Доти, доки сам не опинився в числі репресованих.

...Біда прийшла несподівано. У ніч на 6 серпня 1937 року після ретельного трусу "чорний ворон" надовго, на цілих 9 років, повіз Мендруля з рідної домівки, від сім'ї.

Після кількох днів допитів і жорстокого побиття його відправили спочатку до луганської, а потім артемівської тюрми. Камери в них були настільки переповнені, що ув'язнені могли тільки стояти. Стоячи і спали. Число репресованих у 1937 році порівняно з попереднім роком зросло в багато разів.

В яких же гріхах звинувачували Мендруля? Ось що було записано в протоколі допиту одного із звинувачуваних у тій же справі, по якій проходив і Микола Онуфрійович: "Мендруль є учасником контрреволюційної фашистської організації, завербований у 1936 році. Дістав завдання викликати невдоволення робітників... Здійснював його таким чином: несвоєчасно виплачував зарплату робітникам, робив пропуски упряжок, від чого робітники втрачали прогресивку. Це спочатку

викликало в робітників невдоволення місцевими керівними органами, а згодом окремі відстали робітники виявляли невдоволення по відношенню до радянської влади..."⁴ Зараз це звучить наївно, але тоді й за менші "гріхи" багатьох засуджували до вищої міри покарання. Отже, можна вважати, що Мендрулю "пощастило".

26 серпня 1937 р. "трійкою" УНКВС по Донецькій області Мендруль "за антирадянську агітацію" був засуджений до 10 років позбавлення волі в таборі суворого режиму без права листування, побачень і одержання передач⁵.

Почалися довгі роки злиднів і поневірянь по таборах. Спочатку потрапив у число будівників Біломорсько-Балтійського каналу, які працювали у непрохідних лісах неподалік від фінського кордону, потім – в один з сибірських таборів.

Микола Онуфрійович згадує: "На лісоповалі ми перебували під суворою охороною військового конвою. Ставлення наглядачів до нас було безжалісним: ув'язнених могли на очах їх товаришів по нещастю вбити, без найменшого побоювання відповідальності за такі дії. Годували двічі на добу. Повний обід (суп з тріски, кашу і чай) одержували лише ті, хто виконував норму виробітку. Найважче доводилося в'язням із слабким здоров'ям, незвичним до фізичної праці. Скільки гинуло таких на моїх очах – вчених, письменників, артистів!"⁶

Та ось грянула війна, і всі злигодні й образи відійшли на другий план. Головне – вигнати агресора, розгромити фашизм. Мендруль багато разів писав заяви з проханням відправити його на фронт, але із статтею "ворог народу" не брали. Тоді з подвоєною енергією став працювати на заготовлі лісу, знаючи, що він іде й для потреб оборонної промисловості. Прагнув хоча б у такий спосіб наблизити перемогу, в якій жодного разу не засумнівався. І старання Мендруля не лишилися непоміченими – йому на один рік скоротили строк покарання.

Гірка доля випадала тоді й родинам репресованих. Одразу ж після арешту Миколи Онуфрійовича почалося переслідування його рідних і близьких, навіть знайомих. Дружину, Надію Денисівну, викликали до органів НКВС, вимагали від неї через газету зректися чоловіка. Вона не зреклася, і їй протягом двох років не давали можливості влаштуватися на роботу не тільки до школи (вона була вчителькою), а навіть чорноробом ніде не брали. Дочку Неллі не приймали у піонери, у комсомол.

Уже після звільнення Микола Онуфрійович дізнався про те, що в 1938 році його батько, Мендруль Онуфрій Овсійович, був засуджений на 10 років і загинув в ув'язненні. Реабілітували його у 1957 році.

По закінченні строку покарання, в серпні 1946 року, Микола Онуфрійович був звільнений і повернувся додому, до дружини й дочки. Тоді, до речі, вони утрюх сфотографувалися. У родинному альбомі Мендрулів ця фотографія сусідствує з такою ж, тільки зробленою до арешту Миколи Онуфрійовича. Як різняться вони! На першій Надія Денисівна ще зовсім молода, красива, щаслива... А з другої дивиться вже сумними очима, помітно постаріла. Не пощадили роки тяжких випробувань і главу сім'ї.

Довго ще минуле цупко тримало його у своїх руках. Тавро "ворога народу" пекло свідомість, позбавляло спокою, заступало дорогу. Чимало колишніх друзів і знайомих при зустрічах відверталися. Дуже важко було знайти роботу – скрізь за різного роду надуманими причинами відмовляли.

Після довгих поневірянь Микола Онуфрійович влаштувався старшим бухгалтером у школу ФЗН № 41. Зарекомендував себе здібним фахівцем, і в липні 1947 року обласне управління трудових резервів направило його на посаду головного бухгалтера у тільки-но створене в Кадіївці міське управління трудрезервів. Дещо пізніше – робота в Кадіївській гірничопромисловій школі № 19.

З початком "відлиги", що настала після доповіді М.С.Хрущова на XX з'їзді КПРС, М.О.Мендруль все міцніше стає на ноги. Його двічі обирають депутатом Іллічівської районної Ради. Поступово повертається авторитет серед городян, зникають завади морального плану.

І Микола Онуфрійович знов починає клопоти про перегляд своєї справи і реабілітацію. Знов звертається із заявами у відповідні органи. І добивається поставленої мети.

Від 14 червня 1955 р. З подання прокурора Луганської області начальника облууправління КДБ:

"Направляється для додаткової перевірки архівно-слідча справа № 9217 по звинуваченню Мендруль Миколи Онуфрійовича та його скарга...

У ході перевірки необхідно допитати засудженого Мендруль з усіх пунктів, вказаних в обвинувальному висновку...

Ще раз перевірити всі епізоди звинувачення Мендруль шляхом допиту свідків, вивченням архівних справ на учасників контрреволюційної організації, в якій перебував Мендруль, а також доданням відповідних документів, які б підтверджували чи спростовували провинність Мендруля"⁷.

Тепер, на відміну від 1939 року, коли така ж спроба відновлення справедливості закінчилася безрезультатно, всебічна перевірка скарги Мендруля проводиться ретельно й неупереджено. Цікаво, зокрема, порівняти дві характеристики, що повинні були дати уявлення про Миколу Онуфрійовича як фахівця у своїй справі.

Від 28 жовтня 1939 року. Керівництво шахти № 12 ім. Дзержинського:

"...Мендруль як зав. розрахунковою конторою до своєї роботи становився несумлінно. Облік перебував у хаотичному стані, що дозволяло робити різного роду незаконні виплати...

По відношенню до підлеглих співробітників був брутальний і несправедливий...

Роботу довіреного йому відділу знав погано"⁸.

Від 12 лютого 1950 року. Керівництво Кадіївського міськуправління Міністерства трудових резервів:

"...Мендруль показав себе як енергійний, здібний радянський працівник, що досконало знає бухгалтерську справу. Постійно проявляє ініціативу і творчість у роботі. Акуратний, вимогливий до себе й підлеглих. Забезпечує високу культуру і чіткість в роботі рахунково-бухгалтерського апарату навчальних закладів міськуправління"⁹.

Результатом перевірки стало й офіційне спростування всіх надуманих звинувачень. 23 вересня 1955 року президія Ворошиловградського обласного суду скасувала постанову "трійки" НКВС по Донецькій області від 26 серпня 1937 року щодо М.О.Мендруля і припинила справу за відсутністю складу злочину"¹⁰.

З 1965 року і до виходу на пенсію М.О.Мендруль працював головним бухгалтером відділу технічного постачання тресту "Кадіїввугілля". Його загальний трудовий стаж – 59 років, з них 39 віддано вугільній промисловості. За багаторічну плідну працю М.О.Мендруль нагороджений медаллю "За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.", кількома ювілейними медалями, медаллю "Ветеран праці"¹¹.

Шахтар завжди шахтар – так з повним правом можна сказати й про Миколу Онуфрійовича Мендруля.

¹ История городов и сел Украинской ССР. Ворошиловградская область. - К., 1976. - С. 219.

² Путь Серго. - 1937. - 26 мая.

³ Там само, 30 марта.

⁴ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 1203-р., арк. 5.

⁵ Там само, арк. 134.

⁶ Ветеран. - 1994. - 23 апреля.

⁷ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 1203-р., арк. 95.

⁸ Там само, арк. 40.

⁹ Там само, арк. 110.

¹⁰ Там само, арк. 145-146.

¹¹ Ветеран. - 1994. - 23 апреля.

Г.М.Крайнев.

СХОДЖЕННЯ ДО ... ПІРВИ

Крайнев Гнат Микитович

Народився 21 травня 1893 року в с.Заніно Алексінського повіту Тульської губернії, в селянській родині. Робітник, революціонер, чекіст, партійний працівник, господарський керівник. У 1933 -1937 рр. був директором Кадіївського, а потім – Алчевського металургійного заводу. Заарештований 22 липня тридцять сьомого. Військовою колегією Верховного суду СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований 28 травня 1957 року.

У травні 1937-го Г.М.Крайневу виповнилося 44 роки. І той свій день народження він вперше за останній час відзначав без дружини й дітей. Сім'я – в Донбасі, він – на Уралі. До Свердловська приїхав з України за завданням наркома важкої промисловості В.І.Межлаука. Одержав нове важливе призначення. Був сповнений енергії, будував райдужні плани на майбутнє. Але доля вже підвела його до краю пірви. Жити Гнату Микитовичу лишалось кілька місяців...

З наркомом Крайнев знайомий давно. У бойовому дев'ятнадцятому Гнат Микитович був комісаром Тульського патронного заводу¹, а Валерій Іванович Межлаук – членом реввійськради Південного фронту, військради Тульського укріпрайону. Наркомат він очолив порівняно недавно – після смерті Г.К.Орджонікідзе.

Того року на країну стрімко насувався "дев'ятий вал" репресій. Епіцентр недовіри й беззаконня – кремлівський кабінет Й.В.Сталіна. Генсеку скрізь ввижалися вороги. Навіть в його най-ближчому оточенні. Порятунок вбачав в одному – найсуворішій ізоляції, а то й у фізичному знищенні тих, хто викликав хоча б найменшу підозру. Крайнев був на похованні Орджонікідзе, розмовляв з його дружиною Зінаїдою Гаврилівною. Від неї за великим секретом дізнався: ніякого паралічу серця, про що повідомлялося у медичному висновку, у Серго не було... Не бачачи виходу з чорторію, в який затягував своїх соратників "вождь народів", він застрелився.

Крайнев, який був на той час директором Алчевського металургійного заводу, із зростаючою тривогою стежив за "чисткою" в своєму Наркоматі, що тривала. Тим більше, що там добре знали: він і Орджонікідзе були духовно близькі, додержувалися однакових поглядів на шляхи розвитку своєї галузі, товаришували сім'ями. От і стиснулося серце, коли одержав телеграму Межлаука. Що чекає на нього в Москві? Невже арешт?

Але нарком зустрів його прихильно, доброзичливо. Розповів про стан справ у металургії Уралу, запропонував високий пост у тресті "Східсталь".

– Коли виїжджати? – спитав Крайнев.

– Не виїжджати, а вилітати, – поправив Межлаук. – Сьогодні. Літак уже замовлено. На аеродром відвезе мій шофер.

Крайнев заїхав у готель. Поспіхом зібрав речі. Написав коротенького листа дружині. Повідомив, що їде до Свердловська. В кінці зробив приписку: "Поквався з приїздом".

У Свердловську попервах все йшло добре. Крайнева з огляду на його новий ранг обрали кандидатом у члени бюро обкому ВКП(б). А вже через місяць... виключили з партії як "ворога народу", звільнили з посади уповноваженого Наркомважпрому по "Східсталі".

З того дня почалися найтрагічніші сторінки в біографії Г.М.Крайнева. 22 липня його заарештували і етапували до Києва: українські чекісти "натрапили на слід" його "контрреволюційної діяльності".

Почалися допити. І вже 8 вересня того ж 1937-го справу Гната Микитовича розглядала Військова колегія Верховного суду СРСР. Вся процедура тривала 15 хвилин. Крайнева визнали винним у тому, що він ніби був членом троцькістсько-терористичної організації, проводив підіривну роботу проти партії і радянської влади, займався шкідництвом на підприємстві².

Оголосили вирок – вища міра покарання. Повели до камери смертників.

І до того Крайневу було знайоме зловісне рипіння тюремних дверей. За ним, добре відомим царській охранці підпільником, вони не раз зачиналися при старому режимі. Востаннє в 1916 році. Тоді його затримали в Петрограді як такого, що значився в розшуку, оголошеному Департаментом поліції³. Під посиленням конвоєм доставили у "Крести"– тюрму, в яку після революції 1905-1907 років саджали переважно політв'язнів. Томився в самотності близько шести місяців. У листопаді Гната Микитовича вислали до Якутська за звинуваченням в організації підпільних груп серед робітників, розповсюдженні листівок антивоєнного змісту⁴.

"До місця заслання я не дістався, – згадував пізніше Крайнев. – Лютнева революція застала мене в дорозі, у Верхоленську. Повернувся до Петрограда в кінці березня, 25-го чи 26-го"⁵.

У місті на Неві Крайнев одразу ж активно включився в бурхливу революційну діяльність. Спочатку більшовицьке керівництво направило його на завод Барановського із завданням максимально посилити там свій вплив. Гнат Микитович не тільки блискуче справився з дорученням, але й завоював неабиякий авторитет серед робітників. У травні 1917-го вони обрали двадцятичотирирічного Крайнева своїм представником до Петроградської Ради⁶.

Про велику роз'яснювальну роботу, в яку поринув тоді депутат Г.М.Крайнев, свідчить, зокрема, резолюція загальних зборів робітників Симоновського механічного заводу: "Заслухавши доповідь тов.Крайнева про політичний момент і в зв'язку з виступом Рад проти контрреволюційного уряду, який веде країну до загибелі всіх революційних завоювань, загальні збори робітників у кількості 160 чоловік ухвалили підтримати повністю Раду Р. і С. депутатів аж до відкритого виступу і виступити на перший заклик Ради. Повстанемо, як один, на захист інтересів революції!"⁷

Одразу ж знайшов своє місце Гнат Микитович і в багатогранній діяльності радянської влади.

У грудні 1917 року для керівництва промисловістю і транспортом постановою Ради Народних Комісарів було утворено Всеросійську Раду Народного Господарства (ВРНГ). Крайнева обрали членом президії її Північного району⁸. І тут він зарекомендував себе з найкращого боку. Тому ніхто не здивувався, коли влітку 1919-го Крайнев за особистим завданням В.І.Леніна був відряджений до Тули. Звідти направив кілька листів Володимиру Іллічу. В одному з них (від 27 жовтня) є рядки, що свідчать про їхнє особисте знайомство: "Тов.Леніну! Виконуючи своє зобов'язання, взяте у Вас у кабінеті, повідомляю..."⁹. І далі в листі докладно йдеться про те, як було організовано розвантаження вугілля на залізничній станції, налагоджено виробництво патронів на одному із заводів.

Виходець з селянської сім'ї села Заніно Алексінського повіту Тульської губернії (нині Алексінський район Тульської області, Російська Федерація), Г.М.Крайнев був одним з тих яскравих, самобутніх талантів, що народжуються в години великих потрясінь.

Грудень 1919 року. Крайнев одержує призначення на роботу в Петроградську ЧК. Попервах виконував тут обов'язки секретаря по боротьбі з контрреволюцією і спекуляцією, а в лютому 1920-го був призначений завідуючим особливим відділом¹⁰. Нерідко доводилося працювати в тісному контакті з головою ВЧК Ф.Е.Дзержинським, з тодішнім головою Петроради Г.Є.Зинов'євим.

Про масштаби і характер роботи, якою удень і вночі займався чекіст Крайнев, свідчить таким чином зафіксований в документах (у формулюваннях того часу) перелік покладених на нього обов'язків: "...грабіжники, підпалення, фальшивомонетники, незаконне збереження зброї, скуповування і перепродаж "миколаївських" грошей, скуповування крадених речей, крадіжки продуктів із складів, крадіжки продовольчих карток, спекуляція продуктами, махоркою, сіллю, сахарином, дріжджами, спиртом, самогонкою, дровами, гасом, фарбою, милом, ватою, гудзиками, цінностями, процентними паперами, золотом, діамантами, наркотиками..."¹¹.

За всім цим стояли люди, що являли величезну небезпеку для суспільства. І на той час найменші прояви м'якотілості, нерішучості були б для більшовиків рівнозначними смерті. Крайнев добре розумів це, діяв відповідно до ситуації, керуючись не тільки інструкціями і наказами керівництва, а й своїми власними почуттями і переконаннями. Він добре розбирався в людях, щоразу майже безпомилково обирав потрібну лінію поведінки з тими, з ким доводилося мати справу. І це в ньому цінували, заохочували.

На початку 1921 року Крайнева обрали делегатом X з'їзду РКП(б). Але взяти участь в його роботі Гнату Микитовичу не довелося. У Кронштадті спалахнув заколот, і проти цього відчайдушного виступу гарнізонів двох тамтешніх фортів, які зневірилися в політиці радянської влади, разом з військовими частинами влада кинула загін особливого призначення, сформований з делегатів з'їзду. Їх натиску повстали не витримали.

Наказом Реввійськради № 817 Г.М.Крайнев, разом з іншими бійцями загону, які відзначилися, був нагороджений орденом Червоного Прапора (№9444)¹².

Сьогодні щодо Кронштадтського заколоту, його мотивів існують полярно протилежні думки, але тоді всіх тих, хто "гасив пожежу", вшановували як героїв. Та трагічна подія надихнула поета Едуарда Багрицького на такі рядки, що їх і зараз не можна сприймати без хвилювання:

*Нас водила молодість
В сабельный поход,
Нас бросала молодість
На кронштадтский лед.
Боевые лошади
Уносили нас,
На широкой площади
Убивали нас.*

Г.М.Крайнев не посковзнувся тоді на льоду Фінської затоки, не був убитий у відкритому бою. Свою кулю він через півтора десятиріччя одержить від влади, якій все життя служив вірою і правдою...

З березня 1921 року Крайнев на партійній роботі: завідуючий оргвідділом Петроградського губкому¹³, відповідальний секретар Першого райкому партії м.Саратова¹⁴, відповідальний секретар Пензенського губкому¹⁵, завідуючий оргвідділом Московського комітету¹⁶.

У 1924 році його направили на навчання до Соціалістичної академії суспільних наук. Після її закінчення працює відповідальним секретарем Ташкентського обкому, а пізніше – Терського окружного партії. Брав участь у роботі XII, XIII, XV з'їздів партії.

Вже на першому засіданні XV з'їзду Крайнев відчув тяжку атмосферу, за якої почалася і тривала його робота. Незадовго до того (12 листопада 1927 року) Президія Центральної контрольної комісії виключила із складу ЦК і ЦКК групу їх членів за "фракційну діяльність", у тому числі Раковського і Бакаєва, з якими Гнат Микитович був добре знайомий ще по Петрограду. Особливо потоваришував з Бакаєвим. Отож і хвилювався: чи нададуть йому слово для виступу? Надали. Бакаєв пропонував слухати заходи щодо зміцнення союзу робітничого класу і селянства, регулювання соціального складу партії. Однак його думки до упереджених делегатів не доходили: промова переривалася демонстративним гамором, уїдливіми репліками, образами.

Далі з'їзд розглянув питання про виключення з партії 75 "активних діячів троцькістської організації". І ухвалив – виключити! Крайнев багатьох з них близько знав, був впевнений: вони чесні люди.

З Москви Крайнев повертався тоді із зіпсованим настроєм. До гнітючого враження від з'їзду додавалися негаразди особистого характеру. Дістав догану від Північнокавказької контрольної комісії за "непродумані дії по добору кадрів". Центральна контрольна комісія оголосила догану

за незначний, не вартий серйозної уваги проступок у побуті, відкликала з посади секретаря Терського окружкому.

Одразу ж гостро постало питання: що робити, як бути? Допомогла зустріч з С.М.Кіровим. Сергій Миронович підтримав Крайневу морально, пообіцяв роботу в Петрограді. Північнокавказький крайком не заперечував проти такого переміщення, дав дозвіл на виїзд.

На початку березня 1928 року Крайнев знов на берегах Неви, в місті своєї юності, добре знайомому йому з п'ятнадцятирічного віку. До речі, свою трудову біографію він розпочав у дев'ять років на заводах Тули. До Петербурга вперше приїхав у 1908-му. І тут же через три роки вступив до лав РСДРП...

У Петроградському губкомі партії Крайневу запропонували директорство на тютюнової фабрики ім. Урицького. А після того, як налагодив там дисципліну, відчутно підвищив ефективність виробництва, довірили керівництво машинобудівним заводом ім. Карла Маркса. І тут крива показників з його приходом різко пішла вгору. Програму першого року п'ятирічки заводчани виконали на 107,3 процента, випустивши високоякісної продукції на 10 мільйонів карбованців. Завданням на 1930 рік передбачалося довести цей показник до 15 мільйонів. Робітники висунули зустрічний план: "Збільшимо виробництво до 42 мільйонів!" Ініціативу колективу відзначила газета "Правда", назвала її цінним почином. Його підхопили на багатьох підприємствах у всіх регіонах країни, в тому числі і в Донбасі. Тоді ж газетярі нарекли цей почин "першим зустрічним".

Зі своїм зобов'язанням колектив машинобудівників справився тоді блискуче, виконав п'ятирічний план за два з половиною роки. Значний особистий вклад у трудову перемогу директора заводу був відзначений орденом Леніна¹⁷.

У 1933 році, як написав пізніше в своїй автобіографії Гнат Микитович, ЦК ВКП(б) мобілізував його на поліпшення стану справ у металургії. У зв'язку з цим одержав направлення до Кадіївки. А через кілька місяців з Москви надійшов наказ наркома Орджонікідзе: "Директора Кадіївського металургійного заводу т.Крайнева Г.М. призначити директором Алчевського металургійного заводу ім. Ворошилова"¹⁸.

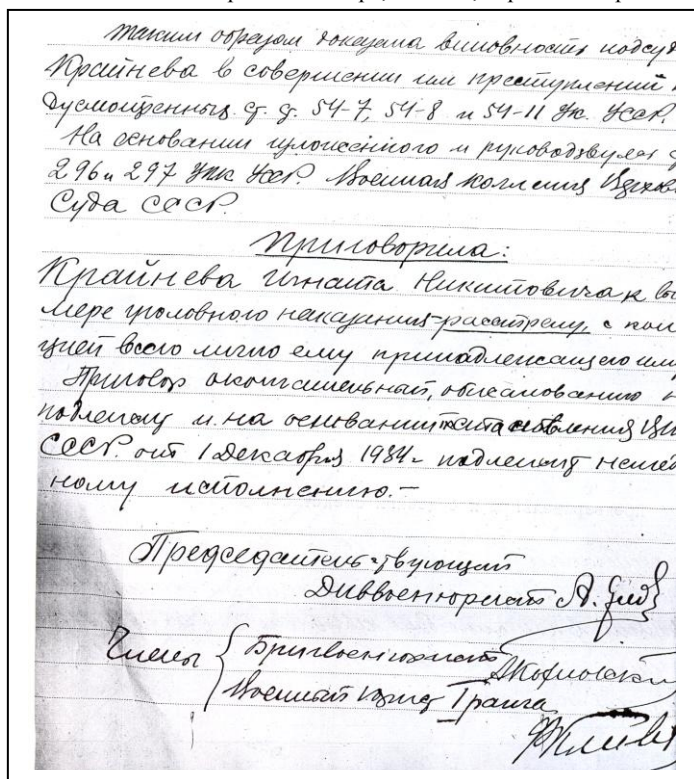
До Алчевська Гнат Микитович приїхав у важкий для металургів час. 1933-й рік вони закінчили із збитками, заборгували країні продукції на 18 мільйонів карбованців. Незадовільна робота алчевців обговорювалася у грудні того ж року на бюро Донецького обкому партії. Ухвалена постанова націлювала колектив на якнайшвидший вихід з прориву. Конкретна програма дій була обговорена і затверджена на заводській партійній конференції. За її реалізацію і взявся Гнат Микитович з перших же днів роботи на заводі – з натиском, як сказали б зараз, на людський фактор. І вже в перші місяці тридцять четвертого підприємство вийшло на планові показники, а потім і перевищило їх. Тоді ж "Правда" вмістила за підписом директора Г.М.Крайнева і парторга М.Є.Шевченка повідомлення про введення в дію ще однієї домни – № 2-біс¹⁹.

На всіх посадах, які обіймав Г.М.Крайнев, його відзначали творчий підхід до справи, вміння знаходити і висувати перспективних спеціалістів, прагнення вникати в премудрості економіки, сміливо експериментувати. Так було і в Алчевську, про що свідчить виданий у 1934 році по Наркомату важкої промисловості наказ №103: "1. Завод ім.Ворошилова з 1 вересня перевести на роботу без планових дотацій. 2. Об'єднання "Сталь"... з 1 вересня ц.р. припинити надання планових дотацій заводу ім. Ворошилова..."²⁰. Для того, щоб у той час самому відмовитися від держдотацій, треба було не тільки вміти думати масштабно, по-державному, але й мати неабияку мужність, вірити в свій колектив, не побоюватися неминучих труднощів і особистої відповідальності за кінцевий результат.

Крайнев не побоювався і досяг поставленої мети. Робота без дотацій, на чому він сам наполіг, цілком себе виправдала. Різко поліпшились всі техніко-економічні показники, одразу на 25 відсотків зріс рівень продуктивності праці²¹.

Тоді ж Гнат Микитович, вирішивши, що знайшов, нарешті, своє справжнє покликання, вступив на заочне навчання до металургійного інституту. Бувував великі плани. Але жодному з них не судилося збутися.

...Останній лист від Гната Микитовича рідні одержали 15 липня тридцять сьомого. А вже 9 вересня куля, санкціонована Військовою колегією Верховного суду СРСР, обірвала його життя. Чисте й чесне життя революціонера, чекіста, партійного працівника, талановитого господарника.

Але й таке покарання не задовольнило тих, хто стояв біля важелів репресивної машини. За їх вказівкою тоді ж була заарештована дружина Крайнеса – Лідія Іванівна. У гамірній їхній домівці одразу ж запанував відчай. Залишилися самотніми три дочки Гната Микитовича (від першого і другого шлюбу). Старшій, Лідії, йшов дев'ятнадцятий рік, молодшій, Кірі, – сьомий. Люда тієї осені пішла у перший клас. Оголошення батька "ворогом народу", арешт і наступне заслання матері перетворили їхнє життя на суцільний жах.

Лідія Іванівна провела вісім років у горезвісному Акмолінському таборі дружин "зрадників Батьківщини". Про перебування там вона докладно розповіла у своєму листі-сповіді, адресованому в січні 1956 року XX з'їзду КПРС. Завершувалося її послання такими словами: "... Прошу помертно розглянути справу Крайнеса Гната Микитовича, 1893 року народження...

Я хочу сподіватися, що він не був зрадником Батьківщини, що він не винуватий. Я твердо сподіваюся на найвищий орган, на XX з'їзд КПРС, що моє прохання, крик моєї душі він розгляне.

Лідія Крайнева. 24 січня 1956 року".

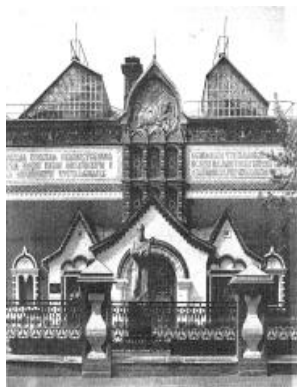
Документ з архівної справи Г.М.Крайнеса.

Листа було розглянуто, і невдовзі Військовий трибунал Київського військового округу, докладно ознайомившись з матеріалами слідства, прийшов до висновку: висунуті свого часу проти Л.І.Крайнесої звинувачення цілком надумані. Вирок щодо неї було скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину.

Аналогічне рішення стосовно Г.М.Крайнеса було ухвалено у липні 1957-го Акмолінським обкомом Компартії Казахської РСР. Останній, однак, не проінформував про це Луганський обком, і той у ході роботи по партійній реабілітації постраждалих від незаконних репресій теж ухвалив відповідну постанову. Склалася рідкісна ситуація: Гната Микитовича двічі виключали з партії – на засіданнях бюро Свердловського і Донецького обкомів партії у 1937 році і двічі – в Акмолінську і Луганську скасовували таке рішення з реабілітацією²².

Луганщині повернено ім'я ще одного з тих ентузіастів, які в буремні роки перших п'ятирічок розбудовували індустріальний Донбас, допомагали йому розправляти свої широкі трудові плечі.

- ¹ Державний архів Тульської області, Російська Федерація, ф. І012, оп. І, спр. 61, арк. 16.
- ² Архів УСБУ в Луганській області, спр. 2022-р., арк. 62.
- ³ Центральний державний архів Жовтневої революції СРСР (далі ЦДАЖР СРСР), ф.д - 5, од. збер. 363, ч. 21, арк. 8.
- ⁴ Довідка партійного архіву Свердловського обкому партії, Російська Федерація, № 1225-т від 13 вересня 1989 року.
- ⁵ Там само.
- ⁶ ЦДАЖР СРСР (Ленінград), ф. 7384, оп. 7, спр. 19, арк. 139.
- ⁷ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995. - С. 127-128.
- ⁸ Там само. - С.128.
- ⁹ Центральний партійний архів Інституту марксизму- ленінізму при ЦК КПРС (далі ЦПА ІМЛ), ф.5, оп. 1, спр. 1071, арк. 2.
- ¹⁰ ЦДАЖР СРСР (Ленінград), ф. 2279, оп. 8, спр. 86, арк. 22зв., 23.
- ¹¹ Возвращение имени и чести, с. 129.
- ¹² Довідка відділу нагород секретаріату Верховної Ради СРСР № 221-ОН від 11 грудня 1989 року.
- ¹³ ЦДАЖР СРСР (Ленінград), ф. 2279, оп. 8, спр. 86, арк. 22зв., 23.
- ¹⁴ Там само.
- ¹⁵ Там само.
- ¹⁶ Там само.
- ¹⁷ Труд. - 1931 . - 18 мая.
- ¹⁸ Возвращение имени и чести, с. 131-132.
- ¹⁹ Правда. - 1934. - 30 апреля.
- ²⁰ Социалистический Донбасс. - 1935. - 4 сентября.
- ²¹ Ямковой А.А., Плетенцов Г.А. Коммунарск. - Донецк, 1972. - С. 61.
- ²² Довідка партійного архіву Ціліноградського обкому Компартії Казахстану № 59 - п/а від 28 липня 1989 року.

ХУДОЖНИК З СВІТОВИМ ІМ'ЯМ

Ваулін Петро Кузьмич

Народився у 1870 р. на Уралі, в с.Черемиське Режевського району Свердловської області в сім'ї селянина. Художник-кераміст із світовим ім'ям. Оформив ряд відомих архітектурних споруд в Росії і Україні. З 1940 року жив і працював у Луганську. Перебуваючи під слідством, помер у 1943 році. Того ж року "кримінальну справу" було припинено за відсутністю складу злочину з реабілітацією.

**Фасад Третяковської галереї,
в оздобленні якої
брав участь П.К.Ваулін.**

Петро Кузьмич Ваулін прожив велике і яскраве життя. Були в його долі періоди творчого піднесення й угисків з політичних міркувань, світового визнання і майже повного забуття. Довгі роки ім'я цього самобутнього художника дуже рідко згадувалося в пресі, зустріти його можна було хіба що у спеціальних виданнях. Тому так важливі тепер для нас кожна оцінка, характеристика його таланту, його вкладу у скарбницю вітчизняної культури.

Ось, наприклад, що сказав про Вауліна російський композитор Андрій Петров, на той час народний депутат СРСР, у своєму запиті від 16 листопада 1989 року начальникові Управління КДБ по Луганській області: "В кінці 30-х років з Ленінграда у Ворошиловград був висланий відомий художник-кераміст Петро Кузьмич Ваулін. З його ім'ям пов'язано багато чого в розвитку російського і радянського образотворчого мистецтва. Він співробітничав з багатьма видатними художниками, його роботи були представлені на 1-й Всесвітній виставці в Парижі й удостоєні золотої медалі. В Ленінграді П.К.Ваулін художньо оформив ряд відомих архітектурних споруд, що мають історичну цінність"¹.

Свій запит А.П.Петров надіслав у зв'язку з підготовкою в місті на Неві виставки, присвяченої 120-річчю з дня народження П.К.Вауліна. Просив повідомити про останні драматичні роки життя Петра Кузьмича, матеріали про які зберігалися під грифом "Таємно". Що ж до періоду його творчості, який передував луганському, то про нього було відомо майже все. Плоди натхнення і щедрих рук митця, що вмів творити справжню красу, назавжди збереглися в історії світового мистецтва.

Дещо пізніше, у 1994 році, подібного роду прохання надійшло до Луганська й від дирекції Державного музею історії Санкт-Петербурга. На обидва запити було дано докладні відповіді.

Петро Ваулін, який народився у 1870 році за Уральським хребтом, в глухому селі Черемиське Режевського району нинішньої Свердловської області, ще в дитячі й ранні юнацькі роки дивував і ровесників, і дорослих своїм талантом "оживляти" глину, майструвати з неї кумедні композиції, фігурки, іграшки. Вони прикрашали оселі багатьох односельчан, дарували людям хвилини радості, відчиняли віконця у дивовижний світ прекрасного.

Минали роки, вдосконалювалося мистецтво Вауліна. Ним він жив, у ньому одному вбачав своє головне життєве призначення. А от співробітники НКВС, які з часом заведуть на нього кримінальну справу, побачать більш суттєвим у цьому художнику-самородку інше. І в слідчій справі, на перших же її сторінках, з'являться такі рядки: "Батько мав 10 десятин землі, 4 коня, 2 корови, овець штук 6-8, соху, борону"². З цього ж, на думку автора запису, сам собою напрашувався висновок: "Куркульський синок". А все інше – вторинне, неістотне. "Синкові", до речі, було тоді... 73 роки.

Рясніє справа й іншими подібного роду упередженими тлумаченнями різних сторін і обставин життя П.К.Вауліна. До найсерйознішого компромату було віднесено, зокрема, підтвердження ним того факту, що він "мав завод в орендованому приміщенні в містечку Кікеріно, за 75 верст від Ленінграда"³. При цьому, як і в інших моментах слідства, свідомо не бралось до уваги головне: коли

б не було того заводу, на якому й працювало всього-то 40-45 чоловік, не було б і знаменитої ваулінської художньо-архітектурної кераміки, яка сприяла зростанню міжнародного престижу вітчизняного прикладного мистецтва, принесла Петру Кузьмичу світове визнання.

У числі найбільш значимих робіт П.К.Вауліна – оздоблення Третьяковської галереї, московського готелю "Метрополь", Ярославського вокзалу в Москві, Будинку страхового товариства Росії за малюнками С.В.Чехоніна, академіків Ф.О.Шехтеля, М.К.Періха, Будинку кооперації і Андрєєвського собору у Кронштадті⁴. Перелік можна було б продовжувати і продовжувати.

Не обійшов увагою Петро Кузьмич й улюблену Україну. В пору розквіту свого обдарування брав участь в оздобленні будівлі Губернської земської управи в Полтаві⁵, керував практичними заняттями учнів Миргородської художньо - промислової школи.

Дуже плідною була робота Вауліна в Абрамцевській майстерні, відкритій відомим меценатом і покровителем мистецтв С.І.Мамонтовим у своєму підмосковному маєтку. Мистецтвознавець, теоретик, вчений А.Б.Салтиков згадує про ті часи: "Виконував моделі і розпис у матеріалі молодий талановитий майстер, який відав усім виробництвом, Петро Кузьмич Ваулін, що працював у керамічній майстерні від дня її заснування до 1904 року. У 1899 році Ваулін самостійно відкрив секрет виробництва відновлюваних глазурей, що мали металеві й перламутрові відблиски"⁶.

На той час припадає період співдружності Вауліна з М.А.Врубелем, який захопився керамікою. Працюючи за ескізами знаменитого майстра пензля, Петро Кузьмич привносить у них своє бачення творчого задуму, зокрема, варіює розцвічення зображень. Вдало доповнюючи одне одного, Врубель і Ваулін створювали дивні за оригінальністю, силою емоційного впливу на глядача твори.

На початку минулого століття майстерність П.К.Вауліна, який тільки-но переступив поріг свого тридцятиріччя, дивною за красою райдугою розцвіла на небосхилі вітчизняного мистецтва. Його ім'я ставиться в один ряд з такими корифеями, як В.А.Серов, В.Д.Поленов, В.М. і А.М.Васнецови, К.А.Коровін. І це при тому, що у Вауліна не було ніяких вчених звань. У 1890 році він закінчив Красноуфімську, що в Катеринбурзькій губернії, технічну школу, одержавши диплом інженера-механіка⁷. Другий диплом вручений йому через... 43 роки – після закінчення екстерном у 1932-1933 рр. Ленінградського технологічного інституту.

Після революції життя П.К.Вауліна пішло попервах по висхідній. Піком його можна вважати ту пору, коли він завідував підвідділом художньої промисловості при Народному комісаріаті освіти, був комісаром Державного фарфорового заводу і Петергофської гранітної фабрики.

Творче ставлення до справи, бажання з найбільшою користю попрацювати для блага Вітчизни, навчати людей з народу розуміти і цінувати прекрасне відзначає Вауліна і в цій службовій діяльності. У січні 1918 року Петро Кузьмич писав у доповідній записці наркомуну освіти А.В.Луначарському: "...Колишні Імператорські фарфоровий і скляний заводи не можуть лишатися фабрично-промисловими підприємствами, а повинні бути науково-художніми, щоб сприяти розвитку керамічної і скляної промисловості в Росії, шукати, досліджувати нові шляхи і відповідати на запити... промисловості"⁸. Характерна і така його думка у цьому питанні, висловлена у 1919 році в газеті "Искусство Коммуны": "Так! Художникам є робота у промисловості, у виробництві хоча б ситців, хусток, шпалер, ламп, бронзи, скла, фарфору, меблів тощо"⁹.

У той бурхливий час П.К.Ваулін часто виступає в пресі, говорить у своїх публікаціях про важливість присутності елементів мистецтва у виробництві, про необхідність відповідної підготовки робітників, про вклад, який можуть внести в цю справу художники. І ці його заклики були співзвучні лінії тих керівників, які заохочували союз мистецтва і виробництва.

Наприкінці квітня 1919 року почала функціонувати перша виставка виробів Державного фарфорового заводу. Її відкриттю передувало відповідне повідомлення П.К.Вауліна на засіданні Колегії у справах мистецтв і художньої промисловості Наркомату освіти. Було одностайно схвалено пропозицію показати потім цю виставку у Києві, щоб "розтормошити" провінцію, збудити там самостійність¹⁰. І це – ще одне свідчення симпатій, які з молодих років відчував П.К.Ваулін до України, її людей і самотутньої культури.

При всій зайнятості службовими справами П.К.Ваулін постійно відчував незборимий потяг до практичної роботи. Був упевнений: найближчим часом зростаючі масштаби будівництва зумовлять широкий попит на декоративний матеріал, багато розмірковував над проблемами збільшення його виготовлення, поліпшення якості. Тому з радістю прийняв запрошення Академії мистецтв до співробітництва у цій справі, організував відповідні майстерні й налагодив у них виробництво не лише фарфору, але й фаянсу, майоліки тощо¹¹.

Своїй подвижницькій праці Ваулін віддав понад 50 років. І до вже сказаного важливо додати ще кілька штрихів, що характеризують його багатогранні пізнання, вміння і відкриття у специфічній галузі мистецтва. Зокрема, в тій її сфері, деталі якої приховані від очей непричетних. У різні часи він

складав оригінальні рецепти виготовлення фарб і емалей. У 1930 році запропонував новий спосіб випалювання облицювальних плиток.

Творчо насиченою була робота Петра Кузьмича у Всесоюзному інституті будівельних матеріалів, де він завідував керамічною лабораторією. І тут він запропонував і втілював у життя кілька корисних пропозицій.

У 1930 році П.К.Ваулін відзначив своє шістдесятиріччя. Був сповнений нових задумів, творчих планів. Та життя внесло в них жорстокі корективи. Куля, якою 1 грудня тридцять четвертого року було вбито С.М.Кірова, рикошетом вдарила по тисячах і тисячах ні в чому не винних людей, насамперед представників інтелігенції, духовенства, колишніх дворян, офіцерів царської армії. Петра Кузьмича арештовують і, визнавши соціально небезпечним елементом, висилають з міста на Неві. Якою мірою втішало одне: їде на Волгу, до Куйбишева, до незабутніх, дорогих серцю місць народження і дитинства. Тут він працює у Вольському комплексному інституті, у Куйбишевській експериментальній лабораторії по винахідництву, в лабораторії Науково-дослідного інституту будіндустрії.

Восени 1940 року П.К.Ваулін разом з дружиною переїхав до Луганська, де жив і працював головним хіміком емальзаводу їх син Валентин. Здавалося б, тепер можна було вже й відпочити: пішов восьмий десяток. Так ні! Помисли і руки митця жадають роботи. Петро Кузьмич подовгу просиджує над сторінками рукопису книги про організацію майстерень по виробництву архітектурної кераміки. Добре розумів: в цій галузі в нього немає рівних, тому треба встигнути узагальнити досвід, поділитися із співвітчизниками усім, що знає і вміє робити сам. Пізніше викладав керамічну технологію, керував керамічною лабораторією в місцевому художньому училищі.

Нові, найтрагічніші сторінки в житті Петра Кузьмича відкрилися в роки Великої Вітчизняної війни, з моменту захоплення Луганська німецькими військами у липні 1942 року. Через сім місяців ворог був вигнаний, але радість Вауліна з цього приводу виявилася недовгою. Проти нього і його сина 19 березня 1943 року порушили справу за звинуваченням у зраді Батьківщини. У постанові на арешт Петра Кузьмича, який працював під час окупації керуючим, а потім інженером-консультантом цегельного заводу № 21, було написано: "Надавав активну допомогу окупантам, керуючи відновленням і пуском заводу, прагнув в усьому догодити німецькому командуванню. Серед працюючих на заводі проводив антирадянську агітацію, паплюжив Червону Армію і вихваляв німецьку армію. Висловлював пораженьські погляди щодо Червоної Армії"¹².

У різних варіаціях ці звинувачення повторювалися на сторінках справи неодноразово. Але там же зафіксовані й пояснення самого звинувачуваного: "Я ніде, ніколи не паплюжив Червону Армію. І це заперечую"¹³.

Звинувачення, про які мовлено, будуються на хиткому ґрунті чуток, доносів, припущень. Але куди більш істотним уявляється інше: П.К.Ваулін та його син Валентин Петрович зробили все можливе, щоб врятувати від зруйнування, зберегти для міста підприємства, на яких вони працювали, – цегельний та емальований заводи. Вони ж з ризиком для життя запобігали відправці робітників до Німеччини, ховали від окупантів цінну сировину, лабораторне устаткування, верстати. При цьому, зокрема, вдавалися до заміни написів на упаковках речовин, що зберігалися на складах. Наприклад, замість "Окис цинку" значилося "Чорна фарба", замість "Каустична сода" – "Ідкий хлор" і т.ін.¹⁴. Політика, що її проводили на своїх підприємствах батько і син Вауліни, дозволила після визволення міста у стислі строки відновити на цегельному та емальованому заводах виробничий процес. Навряд чи треба говорити, яку роль відіграли саме ці підприємства у найшвидшому післявоєнному відродженні Луганська!

На жаль, на початку слідчого процесу над П.К. і В.П.Ваулінами наголос робився тільки на компрометуючі обставини. Батькові і синові інкримінувалася зрада Батьківщини, чого Петро Кузьмич витримати не зміг... Попервах його справу припинили у зв'язку із смертю, а в грудні 1989 року, після додаткового вивчення матеріалів, – за відсутністю складу злочину з реабілітацією. Син Петра Кузьмича Валентин Ваулін був виправданий у 1943 році¹⁵.

П.К.Ваулін прожив у Луганську недовго. Та залишив тут про себе не тільки добру пам'ять, але й вірних послідовників, продовжувачів своєї справи. Саме під впливом його творчості скульптор Л.П.Трегубова заснувала в селі Пархоменко Краснодонського району керамічну школу. В системі

профтехосвіти області юнаки і дівчата із захопленням взялись за освоєння улюбленої Петром Кузьмичем гончарної майстерності.

Є, нарешті, в Луганську місце, де за бажанням кожний може наочно побачити, що ж це таке – монументальна художня кераміка. Гідний взірець цього високого мистецтва – мозаїчна композиція, яка прикрашає фасад будинку Державної холдингової компанії "Луганськвугілля" по вул. Лермонтова.

- ¹ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 1540-р., арк. 149.
- ² Там само, арк. 12.
- ³ Там само, арк. 17.
- ⁴ Художники народов СССР. Библиографический словарь.- М., 1972.- т. 2.- С. 209.
- ⁵ Там само.
- ⁶ А.Б.Салтыков. Избранные труды.- М., 1962.- С. 448.
- ⁷ Художники народов СССР, т. 2.- С. 209.
- ⁸ Фарфор, фаянс, стекло. Советское декоративное искусство. Материалы и документы 1917-1932.- М., 1980.- С. 76.
- ⁹ Искусство Коммуны.- М., 1919.- 2 марта.
- ¹⁰ Там само, 6 апреля.
- ¹¹ Керамика и стекло.- М., - 1927.- № 3-4.- С. 135-136, 242.
- ¹² Архів УСБУ в Луганській обл.- Спр. 1540-р., арк. 3.
- ¹³ Там само, арк. 19.
- ¹⁴ Там само, арк. 143зв.
- ¹⁵ Там само, арк. 206.

<p style="text-align: center;"><u>Справка</u> <u>Копия</u></p> <p>Вследствии трудового соглашения рабочие з-да восстановлены до 20го декабря.</p> <p>Для сохранения з-да, имущественного каботажника за его соглашения и акциями, каукою свами замещаем, проживающего вблизи з-да ин.ри Семеновской вблизи Кшижовича со всеми имущественными и отбуклетировано.</p> <p>12/12 432. Управ. з-дом Кшижовичи /Ваулин/</p> <p>12/12 433. Осипов</p>	<p>Одним із свідчень уваги, яку П.К.Ваулін протягом усіх семи місяців окупації Луганська приділяв збереженню матеріальної бази керованого ним цегельного заводу, став виданий за кілька днів до визволення міста наказ. В подальшому швидке введення підприємства в дію значною мірою сприяло високим темпам робіт по відновленню промислового потенціалу та соціально - культурної</p>
---	---

Ю.Г.Бондаренко.
Автопортрет.

ПОРТРЕТ НА ФОНІ КОЛЮЧОГО ДРОТУ

Бондаренко Юрій Григорович

Народився 6 травня 1926 року в селі Муратове Новоайдарського району Луганської області в селянській сім'ї. У 1942 р. був вивезений на примусові роботи до Німеччини, звільнений у 1945-му. Учасник Великої Вітчизняної війни. У липні 1950 року за надуманим звинуваченням засуджений до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 30 січня 1990 року.

Життя інколи закручує сюжети гостріше, аніж визнані майстри детективного жанру...

Навпроти мене сидить за столом і вже вкотре розповідає про себе мій старий знайомий. Слухаю й думаю: до чого ж щільно переплітаються часом у долі кожного з нас твердість і слабкість, наскільки залежні ми від усього того, що діється навколо, від людей, з якими доводиться зустрічатися на життєвому шляху.

Юрій Григорович Бондаренко народився 6 травня 1926 року в с.Муратове Новоайдарського району, в сім'ї селянина. Окрім нього, в сім'ї були старший брат і дві сестри. Коли хлопцю виповнилося чотири роки, померла мати. Невдовзі потому, у 1930 році, батько з дітьми переїхав до Кадіївки (нині м. Стаханов). Пішов працювати на шахту № 5 "Семенівка".

Кадіївка в середині тридцятих років стала відомою в усіх куточках Союзу. Раз у раз нагадувала сучасникам про себе трудовими рекордами шахтаря Олексія Стаханова, газетними повідомленнями про швидку і впевнену ходу індустріалізації.

Разом з усією країною шахтарське місто будувало нове життя, співало пісні про щасливе сьогодні, про світле майбутнє. Тут Юрій Бондаренко ходив до школи, мужнів, готувався до серйозних дорослих справ.

22 червня 1941 року... Тривожні повідомлення по радіо. Обличчя людей, що водночас посуворішали. Почалась Велика Вітчизняна. У перші ж її дні пішли на фронт старший брат Михайло (повернувся після перемоги в офіцерських погонах) і сестра Софія (служила радисткою).

Навесні 1942-го Юрій закінчив дев'ятий клас, вступив у комсомол. Просився на фронт – не брали. Не вийшов ще, мовляв, літами. І раптом дізнався: готується до відправки на збиральні роботи у прифронтову смугу група підлітків. Взяли і його. Й треба ж було такому статися: повезли до Новоайдарського району, у рідне Муратове... Перебуваючи там, Юрій дізнався, що німецькі війська увійшли до Кадіївки. Міг би, мабуть, перечекати в глибинці небезпечний час, та не давала спокою думка: що з батьком?

Пізнього вечора 8 листопада Юрій повернувся до міста. Двері відкрив батько. Світло не запалювали, розмовляли до самісінького світанку. А трохи пізніше прийшли поліцаї: хтось із сусідів побачив таки Юрія і поквапився до окупантів з доносом.

Юрія затримали і невдовзі, разом з багатьма його ровесниками, відправили на примусові роботи до Німеччини.

З розподільчого табору у Бранденбурзі на початку грудня 1942 року Юрія привезли до Берліна. Тут його й ще одинадцятьох таких же підлітків-остарбайтерів об'єднали в бригаду, навчили азів слюсарної справи і поставили до верстатів на машинобудівному заводі Бамаг-Меруїн¹. Працювати примушували від зорі до зорі. Двокілометрова дорога від заводу до табору за колючим дротом суворо охоронялася.

Юрію з самого початку пощастило. Поставили його підсобним робітником до майстра Віллі Енде, який у 1934-1937 роках монтував устаткування на автозаводах у Москві й Горькому. Відтоді

майстер зберігав найтепліші почуття до Радянського Союзу, його людей. І ось тепер повною мірою переніс їх на свого юного помічника. Якось навіть запросив Юрія до себе додому. Показав подарований йому від імені радянського уряду фотоальбом "Виды Москвы" з дарчим написом. Запрошував ще, але Бондаренко відмовлявся. Побоювався викликати підозру у сусідів Енде, яка могла обернутися для його наставника великою бідою.

З дитинства Юрій добре малював. І тут, у полоні, такий талант виявився дуже доречним. Багатьом забажалося одержати від нього свій портрет. З аркушів паперу, над якими з олівцем у руках "чаклував" Бондаренко, дивилися живі обличчя тих, хто позував. Художник-самоук не лише добивався дивної схожості, але й підкреслював типові риси характеру, виявляв людську сутність.

Розплачувалися з Юрієм по-різному. Вдячним словом, рукостисканням, траплялося – і скибкою хліба. Були, нікуди правду діти, серед "замовників" і німці-охоронники. Отто Пульф попросив намалювати по фотографії портрет сина, що загинув у Сталінграді. Платнею за виконання замовлення стало деяке послаблення суворості режиму щодо Бондаренка та інших робітників з України і навіть періодичне інформування про стан справ на Східному фронті.

Вміння малювати було, втім, не єдиним хистом Юрія. Доля нагородила його ще й чіпкою пам'яттю, здібністю до вивчення мов, спілкування з людьми. Немов магнітом, притягувало до нього все нових і нових людей, близьких за духом, оцінками всього того, що діялося довкола.

Найближче потоваришував Юрій з Гансом Кебшулем. Було його німецькому другові тоді 19 років. Після важкого поранення (воював у Північній Африці та Італії) був демобілізований. Пішов на завод, працював на електрокарі. У вільні хвилини Юрій та Ганс усамітнювалися й говорили, говорили... Й обом так це не минулося б, коли б хтось почув ті їхні розмови. Засуджували Гітлера та його політику, бажали найшвидшої перемоги радянської армії.

У вересні 1943 року авіація союзників зруйнувала завод, а разом з ним і табір, де утримувалися остарбайтери. Кебшуль розшукав Юрія й рішуче заявив:

- Тобі слід скористатися моментом і тікати з Берліна. На схід, назустріч вашим військам...
- Та як же це зробити?
- Беру все на себе. Згодний?
- Згодний.

І от 10 квітня 1944 року (день цей залишився в пам'яті до найменших подробиць) Кебшуль привів Бондаренка до своїх друзів-залізничників, які працювали на столичному Сілезькому вокзалі.

Попрощалися (Юрій на той час уже добре володів німецькою), впевнені, що розстаються назавжди...

У ящику для інструментів, обладнаному під днищем вагону, Юрій дістався до Польщі. Гадалося, мета вже близько. Але на вокзалі міста Хелм його затримали. Добряче побили й відправили назад.

У Берліні почалися допити: хто такий, що робив у Польщі? Юрій вперто повторював вигадану саме на такий випадок "легенду" – був найманим робітником у торгівця вугіллям. Коли почалося чергове бомбардування, сховався під вагоном...

Довге розслідування закінчилося ув'язненням у концтабір. Тут під номером 1292 перебував до вересня 1944 року. Увійшов до групи в'язнів, що об'єдналися під девізом "Брати-слов'яни"². Взаємопідтримка допомогла не занепасти духом, вистояти.

На кінець вересня сорок четвертого Юрій Бондаренко знов у Берліні. Працює на кабельному заводі. По закінченні кожної зміни його, як і раніше, під посиленою охороною відводили за колючий дріт табору.

Війна тим часом наближалася до кінця. І Юрій робить ще одну спробу втечі. Цього разу цілком успішну. Зустрічає передові загони Радянської Армії, стає рядовим у 241-му запасному батальйоні танкової бригади. З початку й до середини квітня 1945 року брав участь у невеликих боях місцевого значення. З радістю сприйняв звістку: розпочато операцію по взяттю Берліна.

21 квітня Бондаренка, який добре знав північну околицю міста, відправили в розвідку боєм. Завдання було виконано успішно – всіх членів екіпажу відзначили бойовими нагородами. Юрій прикріпив до гімнастерки орден Червоної Зірки. Пізніше був нагороджений медалями "За взяття Берліна", "За визволення Праги" та іншими³.

Війну закінчив у визволеній Празі у складі 9-го механізованого корпусу 91-ї танкової бригади 3-ї гвардійської танкової армії⁴. У ті дні йому виповнилося 19 років.

Після переможних салютів командування пропонувало Бондаренку вступити до військово-політичного училища. Він відмовився – мріяв про художній інститут. Але життя його все ще було пов'язане з армією. Перевели у Західносібірський військовий округ, у 230-у стрілецьку дивізію, яка дислокувалася у Барнаулі. Служив, чекав демобілізації, лічив місяці, тижні... Однак удома його зустріли ще не скоро...

Одного разу, після перегляду кінофільму "Падіння Берліна", комсорг роти, знаючи, що Юрій був у травні 1945-го в поваленій столиці рейху, спитав: "Чи прилітав до Берліна Сталін? Ти бачив його?" Бондаренко відповів: "Сталіна не було в Берліні у день Перемоги". І тими словами визначив свою подальшу долю. "Образа", якої, на думку командування, Бондаренко завдав Генералісимусу, круто змінила життя нашого земляка. "Компетентні" органи вдалися до пошуків компроматів і швидко добилися в цьому "успіхів". Знайшовся, зокрема, свідок, який показав: "Бондаренко стверджував, що німецький фотоапарат "Екзакта" кращий за нашого "ФЕДа". За "кадром" лишився, на жаль, тоді випадок, що міг би зовсім в іншому світлі показати ставлення Юрія Бондаренка до Й.В.Сталіна.

Згадує Ю.Г.Бондаренко:

"У двадцятих числах травня сорок п'ятого наш танковий батальйон розташувався у передмісті Праги – селищі Слуги. Місцеві жителі вирішили на знак вдячності подарувати воїнам-визволителям фотоальбом "Красиви Праги". Повідомили про це командування батальйону, призначили час проведення урочистої церемонії.

І тут наші схаменулися: що подаруємо у відповідь?

Згадали про мене. Викликали до командира.

–Зумієш за дві години намалювати великий портрет товариша Сталіна?

– Зумію.

– Тоді розпочинай!

Рівно через дві години я відійшов на кілька кроків від великого аркуша ватману, щоб оцінити зроблене. Сталін дивився на мене, усміхався і, здавалося, говорив: "Молодець! Гарно намалював!"

Швидко згорнувши аркуш у рулон, я побіг до місця проведення мітингу. Ще здалека побачив групу військових і цивільних, що стояли на невисокій трибуні й довкола. Зустрівся поглядом з командиром і зрозумів: підоспів вчасно! Ледве проштотхнувся до трибуни, простяг ватман. І тут же слово було надане комбату.

Говорив він мало, та й того не можна було почути: і наші бійці, і чехи із захопленням аплодували Сталіну".

На лісопівалі. Мал. Ю.Г.Бондаренка.

У березні 1950 року Ю.Бондаренка заарештували в червоному кутку частини. Звинувачення були грізними: "Наклеп на радянське кіно", "Перекручення історичних фактів", "Прихилиння перед чужоземщиною". 29 липня того ж року Військовий трибунал Західносибірського військового округу засудив Бондаренка до 10 років ув'язнення і позбавлення всіх бойових нагород⁵.

Після суду – місячне перебування в тюрмі, етапування до Північклубастабу, на станцію Яя Кемеровської області.

І знов випробування на витримку, стійкість. І знов (як і в Німеччині з Кебшудем) зустріч з людиною, яка відіграє рятівну роль в його долі. Перед етапом з Яі до місця відбуття покарання Юрія

Григорович познайомився з таким же, як і він сам, репресованим – лєнінградським композитором В.А.Подьяльським. Він був керівником культбригади, і за його клопотанням Бондаренка зняли з лісопояву, перевели на іншу "точку" – культорганізатором.

Я спитала в Юрія Григоровича:

– Де було важче, у фашистському концтаборі чи у своєму?

Не замислюючись, він відповів:

– Там знущалися наді мною вороги, а тут свої – було удвічі важче.

Довгождана свобода прийшла до Бондаренка 18 жовтня 1954 року. Він був звільнений із зняттям судимості і поверненням усіх громадянських прав та нагород⁶. І вже за два тижні трапилося те, про що мріяв довгих 12 років, – зустріч з рідними.

Повернувшись до Кадіївки, почав працювати художником і художнім керівником у клубі "Будівельник". З 1957 по 1992 рік був художником-оформлювачем на шахтах 4-2-біс, "Центральна-Ірміне", імені Ілліча, на експериментальному механічному заводі. З успіхом брав участь у багатьох виставках самодіяльних художників – від міських до республіканських.

У 1956 році Юрій Григорович одружився. Виростив і виховав трьох синів.

30 січня 1990 року пленумом Військової колегії Верховного суду СРСР Ю.Г.Бондаренко був повністю реабілітований⁷.

Після виходу у 1986 році на пенсію Юрій Григорович одразу ж активно включився у громадську роботу.

Очолив міське відділення Українського союзу колишніх малолітніх в'язнів фашистських концтаборів, обирався членом президії міської ради ветеранів війни і праці.

Коли робота над цим нарисом була завершена, я знов зустрілася з Юрієм Григоровичем. Попросила прочитати, висловити зауваження. Натомість прослухала його розповідь про недавню поїздку до Німеччини:

"8 квітня 1995 року я одержав від уряду землі Бранденбург іменне запрошення приїхати на ювілейні заходи з нагоди 50-річчя визволення в'язнів концентраційних таборів Заксенхаузен і Равенсбрюк. 21-го прибув до Берліна. Наступного дня побував у музей-комплексі Заксенхаузен. Ознайомився з його поновленою експозицією. Передав дирекції комплексу листа від керівництва Стахановського державного красназничого музею з проханням надати допомогу експонатами: в роки війни в'язнями Заксенхаузена були кілька уродженців нашого міста. Прохання пообіцяли задовольнити.

23 квітня відбувся мітинг біля обеліска Визволення. У ньому взяли участь колишні невільники Заксенхаузена і Равенсбрюка, запрошені до Німеччини з багатьох країн світу. День завершився прийомом, влаштованим урядом землі Бранденбург.

Наступного дня господарі знайомили нас з історичними і пам'ятними місцями Берліна, організували поїздку до Потсдама, де в липні-серпні сорок п'ятого керівники СРСР, США і

Напоумлення зеків, що задумали вдатися до голодування.

Мал. Ю.Г.Бондаренка.

Великобританії Й.В.Сталін, Г.Трумен та У.Черчилль, вирішуючи долі післявоєнної Німеччини і Європи, підписали документи Берлінської конференції ".

Після повернення Ю.Г.Бондаренко взяв участь у торжествах з нагоди 50-річчя Перемоги в рідному Стаханові. Прикріпив до лацкана піджака нові нагороди: ювілейну медаль "50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр." та пам'ятний знак "50 років визволення України".

¹ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995. - С. 156.

² Там само, с.158.

³ Там само, с.159.

⁴ Там само.

⁵ Там само, с.164.

⁶ Там само, с.165.

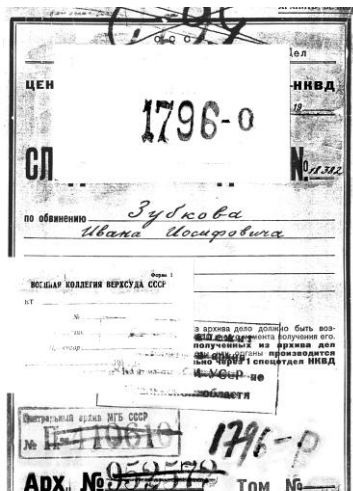
⁷ Там само.

В.В.МИХАЙЛИЧЕНКО

ЗА ВИЩОЮ НАГОРОДОЮ – НАЙВИЩА МІРА ПОКАРАННЯ

Зубков Іван Йосипович

Народився 24 березня 1897 року у селищі залізничної станції Синявська, що в Ростовській області Російської Федерації, в робітничій сім'ї. Трудове життя розпочав у 12-річному віці. У 1932 - 1936 рр. був керуючим трестом "Донбасантрацит" (м.Красний Луч). Засуджений до розстрілу і страчений 10 липня 1937 року. Реабілітований 2 червня 1956 року.

Обкладинка архівної справи 1796-р.

Кінець двадцятих – початок тридцятих років... Країна, що замахнулася на індустріалізацію, як повітря, потребувала вугілля, і слова "Донбас", "шахтар" були на вустах у всіх і скрізь.

Газетні заголовки закликали підземних робітників: "Підтягніться, ледачі! Підбадьортеся, міцні! Відстаючі, наздоганяйте передових! Ми позбавимося зубожіння тільки тоді, коли всі без винятку зробимося ударниками". У знаменитих "Віках РОСТА" українським газетярям втрувався поет-трибун Володимир Маяковський:

**"Горняк! Всей России нужны:
Уголь,
Руда,
Вступил ли ты в образцовую группу
Ударного труда?"**¹

Вирувало життя і в гірницьких містах та селищах Луганщини (вона входила тоді до складу Донецької області). Одна за одною закладалися нові шахти, реконструювалися і оснащувалися прогресивною на той час технікою діючі.

Радували масштаби робіт, їх темпи. Але очікуваної віддачі не було. Показники вуглевидобутку не прикрашали діаграм, позбавляли спокою командирів галузі. Незважаючи на всі старання, гірники регіону не справилися із завданням першої (1929-1932 рр.) п'ятирічки. Підняли на-гора тільки 45 мільйонів тонн вугілля – на 8 мільйонів менше, ніж намічалось².

У чому ж заковика? Дають зверху завищений план, ставить хтось палиці в колеса? Сьогодні ми знаємо відповідь. В упряжці з директивним плануванням, командно-адміністративними методами управління економіка не могла не шкунтильгати. Тоді ж ситуація не була такою ясною. І з кожним днем звужувалися можливості для її прояснення. Будь-яка незгода з лінією Центру, з його курсом на "великий стрибок" могла бути сприйнятою як "опортунізм", обернутися для незгідного жорстокою трагедією.

Зрозуміло, за таких обставин ще більше загострювалася проблема керівних кадрів вугільної промисловості. Тим більше, що в попередні роки у ставленні до неї, особливо після "Шахтинської справи" (травень-липень 1928р.), було допущено чимало серйозних прорахунків. Адже чого тільки не приносили тоді в жертву кон'юнктурним міркуванням, хльосткій революційній фразі. Огульно назвавши тисячі старих спеціалістів людьми "класово чужими", такими, що не викликають довіри, їх майже повсюдно замінили поспіхом підготовленими висуванцями з робітничого середовища. Анкетні характеристики керівних кадрів одразу ж різко поліпшилися, але вагонетки з вугіллям швидше не побігли. Багатьом "червоним директорам" явно бракувало технічних та управлінських знань, досвіду

господарської роботи. Не влаштували керівництво й люди "надто розумні", принципи, які мали в питаннях розвитку вугільної галузі свою думку, що не співпадала з директивною³.

Невдоволений тим, як ідуть справи у шахтарів Донбасу, Й.В.Сталін у 1934 році зажадав від Донецького обкому партії покарання "винних". У підписаній ним разом з В.М.Молотовим та Л.М.Кагановичем телеграмі, зокрема, говорилося: "Щоб перемогти, треба зробити подальший крок, щосили розгорнути критику і перевірку виконання по всіх рудоуправліннях і шахтоуправліннях без винятку, перевіряти людей на місці і, безумовно, покарати всіх тих, від кого тхне хоча б віддаленим душом саботажу"⁴.

Унюхати "душок" виявилось набагато легше, ніж налагодити сталу роботу шахт. І ось уже раз у раз дізнаються в Красному Лучі, Кадівці, Лисичанську про арешти "злісних саботажників". У тому числі й керівників, зовсім недавно призначених на свої пости. Походження до уваги уже не бралось. Репресії пішли по нарастаючій. Головним було показати масштаби "загрози", яку своєчасно "розпізнав" Кремль... Кадрова карусель набирала обертів. Призначали і знімали з роботи на ходу. "Хто наступний?" – таке запитання вибивало в людей ґрунт з-під ніг, позбавляло ініціативи, дамокловим мечем висіло над головою.

Одним з тих, хто посів тоді важливу посаду у гірничодобувній промисловості Луганщини, був Іван Йосипович Зубков. Доля його характерна для багатьох таких же, як і він, господарських керівників високого рангу: швидкий злет по службових східцях, похвали, заохочення – і швидкий суд горезвісної "трійки", Особливої наради чи будь-якого іншого карального органу.

Іван Зубков народився 24 березня 1897 року у селищі залізничної станції Синявська, що в Ростовській області, Російська Федерація. Сім'я ледве зводила кінці з кінцями, і щоб допомогти старшим, він уже в дванадцять років пішов працювати. У справі № 1796-р., що зберігається в архіві Управління служби безпеки України в Луганській області, наведений послужний список І.Й.Зубкова. Половина сторінки машинописного тексту увірвала в себе все його трудове життя, всі його 28 років – від першого до останнього дня. Відкривається список таким записом: "1909-1910 рр. Станція Харцизьк Катеринославської залізниці. Сільгосп. з-д. Хлопчик комірн". Робітник-малоліток, кадр "куди пошлють" у заводській коморі – такою була "стартова площадка" майбутнього здібного господарника, людини яскравої і трагічної долі.

Далі у названій справі є ще 16 свідочств про місця навчання і роботи Івана Йосиповича. Ким тільки не встиг побувати він до свого 35-річчя – часу переїзду на Луганщину! Учнем ливарника на трубному заводі в Харцизьку Донецької області, там же – заступником голови райвиконкому, заступником голови політвиконкому в м.Юзівка (нині м.Донецьк), студентом Харківського інституту народного господарства, керуючим трестом "Москвувугілля"...⁵

З кожної посади переходив, як правило, на більш високу, відповідальнішу, престижнішу.

У 1932 році Іван Зубков був призначений керуючим трестом "Донбасантрацит". Кинутий, як тоді говорили, на ліквідацію прориву. З попереднього досвіду знав: шлях до вугілля лежить не тільки через товщу гірських порід, а й через настрої шахтаря, його технічне озброєння, кваліфікацію. Тому одразу ж турботою номер один стало оснащення вугільних підприємств Красного Луча найновішими відбійними молотками, врубашинами, електровозами, конвеєрами. Не залишилися в тіні й допоміжні служби галузі. На рудоремонтному заводі, що недавно став до ладу діючих, налагоджувалося виготовлення транспортерів.

Соціальний зріз гірницького середовища, зроблений на замовлення Зубкова спеціалістами тресту, показав картину ще більш невтішну, ніж вважалося. Серед підземних робітників близько 80 процентів становили недавні вихідці із села.

Ось як писав про причини, що спонукали їх вирушати на роботу в міста, уславлений шахтар-новатор, наш земляк О.Г.Стаханов: "Я поїхав у Донбас з надією заробити побільше грошей і повернутися в село з власним конем. Цей пресловутий "сірий кінь" був заповітною мрією усіх безкінних селян. Заради нього вони з превеликим острахом спускалися в "пекельну", якою їм здавалася попервах шахта. Заради нього були готові все витерпіти, тим більше, що працювати під землею збиралися недовго. Ось мине якийсь строк, зароблять вони багато грошей – і прощай, шахта"⁶.

Як змінити, орієнтуючись на лінію влади, психологію таких людей, на якому вогні переплавити характери, розгорнути в бік індустріального міста весь життєвий уклад вчорашнього селянина?

Стараннями І.Й.Зубкова на шахтах тресту в ударному порядку створюються стахановські школи, гуртки технімуму. Всіляко заохочуються раціоналізаторство і винахідництво. Вивчається і впроваджується на всіх підприємствах досвід передових трудових колективів. Скажімо, шахти № 16 ім."Известий", де, вдосконаливши технологічний процес у вибої, значно підвищили навантаження на лави.

Не менше уваги приділяв І.Й.Зубков і роботі з технічною інтелігенцією. Добився відкриття в місті "Ділового клубу" інженерно-технічних працівників, де обговорювалися різного роду виробничі проблеми, читалися лекції і доповіді про шляхи розвитку вугільної промисловості, підвищення її ефективності⁷. Іван Йосипович, який свого часу побував на виробничій практиці на рудниках Руру в Німеччині, входив до складу комісії по закупівлі за кордоном гірничої техніки, добре розумів, як важливо для спеціалістів постійно збагачуватися передовим досвідом, оперативно дізнаватися про все нове, що сприяє розвитку галузі. В такому ж напрямку впливав на роботу краснолуцького гірничого технікуму, гірничопромислового училища⁸.

Здавалося б, все у Зубкова йшло гаразд, як треба. І в 1935 році можна було вже з цифрами в руках підбивати підсумки його майже п'ятирічної роботи у Красному Лучі. Червоніти за них не доводилося. На шахтах тресту стало підвищувався вуглевидобуток. Кожен третій гірник "Донбасантрациту" перевиконував завдання. Поліпшувались умови праці і побуту шахтарів. Велоса велике житлове будівництво, чимало робилося по благоустрою і озелененню міста.

Зміни на краще радували, надихали Івана Йосиповича. Адже вони значною мірою визначалися і його енергією, підприємливістю, вмінням добиватися взаєморозуміння з людьми.

Але наближався грізний тридцять сьомий, і робота керівника високого рангу, який постійно перебував на виду, у гушавині подій, дедалі більше нагадувала балансування на канаті. Кожен черговий крок міг стати останнім. І він багато для кого рано чи пізно наставляв. При цьому падіння нерідко траплялося одразу ж за новим призначенням чи заохоченням.

У 1935 році від імені Президії ВЦВК СРСР І.Й.Зубкову "за успішну роботу по піднесенню вугільного Донбасу і виконання плану за 1934 рік" була вручена найвища державна нагорода – орден Леніна.

А в 1937-му до нього застосували найвищу міру покарання – розстріл. При цьому ще до суду бюро Донецького обкому КП(б) України виключило його як "дворушника-троцькіста" з лав партії і вивело із складу членів бюро обкому. Наказом по "Донвугілля" Зубков був знятий з посади керуючого трестом⁹. "Червоний директор" з "білою" відмітиною "ворога народу" став персоною "нон грата".

Як же могло трапитися таке, за чією злого волею рухнула, мов карткова хатка, доля чесноі, непересічної людини?

Народному господарству країни було потрібне велике вугілля, а найближчому сталінському оточенню – ще й великі процеси над "троцькістами", "шкідниками" і "терористами", на яких так зручно було звалювати провину за всі свої помилки і прорахунки в управлінні економікою. Організаторам репресій процеси обіцяли чималий політичний капітал, а безпосереднім виконавцям – чини-нагороди. От і зростали в геометричній прогресії масштаби викриття "ворогів народу". Одним з них за волею сліпого жеребу виявився Зубков.

Слідчі, які з листопада 1936 року повели його справу, були людьми досвідченими, вміли швидко одержувати від допитуваних будь-які показання. Не витримуючи заходів впливу, насамперед фізичних, люди визнавали себе "винними" у створенні контрреволюційних організацій, підготовці диверсій, терористичних актів, "викривали" своїх співслужбовців, друзів і знайомих. На одному з перших допитів у справі Зубкова на запитання слідчого відповідав колишній завідувачий вугільним відділом Донецького обкому КП(б)У С.Я.Шаєв.

"Запитання: Коли був залучений до шкідницької роботи Зубков?"

Відповідь: У січні 1936 року я при зустрічі із Зубковим докладно домовився з ним у себе в кабінеті обкому КП(б)У про організацію ним шкідницької роботи на шахтах тресту "Донбасантрацит"...

Запитання: Розкажіть докладно про шкідницьку роботу Зубкова...

Відповідь: В результаті кадрової роботи Зубкова... шахти залишилися в липні без лінії вибою, відновлення якої потребувало не менш як 3-4 місяці. Стахановський план вуглевидобутку 1936 року по "Донбасантрациту" виявився таким чином зірваним, відставання від плану становитиме до кінця року приблизно 340 тисяч тонн вугілля¹⁰.

І слідчий, і допитуваний чудово розуміли: всі звинувачення на адресу керуючого трестом безпідставні. Але обидва вони були рабами ситуації, не мали вибору. Будь-який відступ від "правил гри", з якого б боку він не був допущений, жорстоко карався.

6 лютого 1937 року проходив черговий допит уже остаточно зламаною морально І.Й.Зубкова. Під кожною сторінкою протоколу – його підпис.

"Запитання: Якою була система диверсійно-шкідницької роботи у тресті "Донбасантрацит"?"

Відповідь: Шкідницька система роботи йшла по лінії:

- 1) – спуску заниженого плану підготовчих робіт,
- 2) – недовиконання навіть цього заниженого плану,
- 3) – згорання стахановських методів роботи,
- 4) – неправильного здійснення технічної політики при проведенні гірничих робіт,
- 5) – зриву планів попереджувального ремонту,
- 6) – завалів і підтопів шахт"¹¹.

Того, хто писав цей протокол, мабуть, аж ніяк не хвилювало те, що за шкідництво і диверсії видавалися типові, а на той час просто неминучі упущення у роботі. Які до того ж нерідко провокувалися вищими інстанціями. Скажімо, як не відстати з підготовчими роботами, коли зверху тиснуть і тиснуть: "Вугілля – будь-якою ціною!" Дивує і стиль протоколу: не фіксація живої людської мови, а складена в кабінетній тиші канцелярська довідка.

Після звільнення з поста керуючого трестом "Донбасантрацит" перед І.Й.Зубковим постало питання працевлаштування. У пошуках роботи він їде до столиці, їде на прийом до секретаря Московського комітету партії М.С.Хрушова. Докладно, нічого не приховуючи (та й що було приховувати!), розповів про себе, про свою попередню роботу. Микита Сергійович задовольнився почутим, повірив у чесність і невинність Зубкова. Посприяв у зарахуванні на інженерну посаду у Підмосковному вугільному басейні¹².

Здавалося б, "гроза" відгриміла. Так ні: Зубков уже міцно сидів "на гачку", доля його була вирішена. Органи НКВС збирали компромат, а послужлива преса лила й лила воду на їхній млин. Друкований орган Краснолуцького міськпарткому, міськради і міськпрофради в статті "Ставленикам Зубкова – не місце в парткомітеті тресту "Донбасантрацит" писав: "Партійна організація тресту не тільки не зуміла викрити заклятих ворогів народу, але навіть після зняття Зубкова постаралася "забути" про зубківщину і про боротьбу з тими шкідниками, які продовжували творити свої підлі контрреволюційні справи на шахтах"¹³. У такому ж дусі висловлювався і автор статті "На шахті 5-7 ще не викорчовані рештки зубківщини": "Ставленики Зубкова і Балабанова, підлі паростки троцькістської банди, залишилися на шахті непоміченими і не викритими й досі"¹⁴.

Справа колишнього керуючого трестом росла, збагачувалася все новими "свідченнями" його "злочинної діяльності". Краснолучан закликали підвищувати пильність, допомагати чекістам "виявляти" все нових і нових ворогів.

Кільце навколо Івана Йосиповича невмолимо стискалося. Третій дзвінок перед фінальним актом пролунав восени тридцять шостого: Зубкова звільнили з роботи в Підмосков'ї. Шукати нову не було сенсу: таких, як він, тоді вже нікуди не брали. Залишався один притулок – квартира батька в Харцизьку. Там він і поселився. Туди й прийшли невдовзі за ним з ордером на арешт. Суд відбувся 9 липня 1937 року в Харкові.

ВИРОК

Іменем Союзу Радянських Соціалістичних Республік Військова Колегія Верховного Суду Союзу РСР у складі головуючого: Диввійськюриса Н.М.Ричкова членів: Бригвійськюрисів І.М.Зарянова і А.Ф.Козловського при секретарі Військовому юристі 3 рангу Н.В.Козлові у закритому судовому засіданні в місті Харкові 9 липня 1937 р. розглянула справу по звинуваченню Зубкова Івана Йосиповича, 1897 р. народження, службовець, у злочинах, передбачених ст.ст.54-8, 54-9 і 54-11 КК УРСР.

Попереднім і судовим слідством доведена вина Зубкова в тому, що він був учасником антирадянської троцькістської диверсійно-терористичної організації, яка здійснила 1 грудня 1934 року злодійське вбивство тов. С.М.Кірова і готувала в наступні роки ряд терористичних актів проти керівників ВКП(б) і Радянського уряду.

Увійшовши в 1935 р. до складу троцькістської організації в Донбасі і працюючи керуючим трестом "Донбасантрацит", він за завданням організації проводив диверсійно-шкідницьку роботу, приховував інших шкідників і вербував до троцькістської організації нових осіб, чим здійснив злочини, передбачені ст.ст.54-8, 54-9 та 54-11 КК УРСР.

На підставі викладеного і керуючись ст.ст.296 і 297 КПК УРСР, Військова Колегія Верховного Суду СРСР засудила Зубкова Івана Йосиповича до вищої міри карного покарання – розстрілу з конфіскацією усього особисто йому належного майна. Вирок остаточний, оскарженню не підлягає і з огляду на Постанову ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. підлягає негайному виконанню.

Головуючий

Підпис.

Члени

Підписи¹⁵.

І справа з розстрілом, як свідчить наступний документ, не забарилася:

"Таємно

ДОВІДКА

Вирок про розстріл Зубкова Івана Йосиповича виконано в м.Харкові 10/VII-1937 р."¹⁶.

У червні 1956 року Іван Йосипович Зубков був посмертно реабілітований. У ході ретельної перевірки всі висунуті свого часу на його адресу звинувачення були визнані надуманими, необґрунтованими.

В історію вугільної промисловості Луганщини повернено ім'я ще одного гідного її подвижника. З великого загону тих, хто у важкий і жорстокий час піднімав на ноги Донецький басейн, здобував йому славу "Всесоюзної кочегарки".

¹ История рабочих Донбасса. - К., 1981, т.1. - С. 210.

² Історія України ХХ століття. - Луганськ, 1996. - С. 35.

³ Красный Луч. - 1994. - 8, 17 сентября.

⁴ Там само, с. 168-169.

⁵ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 1796-р., арк. 11-12.

⁶ Стаханов А.Г. Жизнь шахтерская. - М., 1973. - С. 716.

⁷ Красный Луч. - 1994. - 8, 17 сентября.

⁸ Там само.

⁹ Там само. - 17 сентября.

¹⁰ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 1796-р., арк. 117-119.

¹¹ Там само, арк. 22-23.

¹² Красный Луч. - 1994. - 8, 17 сентября.

¹³ Сталинський забой. - 1937. - 4 лютого.

¹⁴ Там само. - 5 лютого.

¹⁵ Архів УСБУ в Луганській обл, спр. 1796-р., арк. 212-212зв.

¹⁶ Там само, арк. 213.

В.Ф.СЕМІСТЯГА
Т.В.СТЕПІКІНА

Г.М.Баглюк.

КАМ'ЯНА КНИГА БАГЛЮКА ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО ЧИТАЧА

Баглюк Григорій Микитович

Народився 5 січня 1905 р. у селищі Лозова Павлівка, нині м.Брянка, в сім'ї гірника. Відповідальний секретар Вседонецького літературного об'єднання "Забой", головний редактор одноіменного двотижневика, засновник і головний редактор часопису "Літературний Донбас". 22 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Був страчений 1 березня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

***Не померкнет имя Баглюка,
Не остынут песенные строки,
Он остался в сердце горняка
Пламенным, сердечным, смелооком!***

Такі рядки присвятив пам'яті Г.М.Баглюка теж наш земляк, поет Павло Безпощадний. І сьогодні, через десятиріччя після загибелі Баглюка, в Луганську, Брянці, Лисичанську, Стаханові його вважають своїм. Так само, як і в Донецьку, Горлівці, Артемівську, як і в багатьох інших містах та гірницьких селищах Донбасу.

Наприкінці двадцятих – початку тридцятих років Г.М.Баглюк був улюбленим письменником тодішнього покоління. Його твори вивчали у навчальних закладах, у нього переймали досвід журналісти і літератори Києва, Харкова, Луганська, Ростова. "Шанували" його і карні структури.

З 1933 року ім'я Григорія Микитовича зникає з газетних та журнальних шпальт. Лиха доля чекала і на його твори. 6 червня 1934 р. вийшов черговий циркуляр Держліту УРСР про вилучення з бібліотек та книготорговельної мережі книжок майже п'ятдесяти українських письменників, які були гордістю вітчизняної літератури. Першими у тому чорному списку значилися прізвища Остапа Вишні, М.К.Вороного, Г.М.Баглюка. Відтоді про Григорія Микитовича стало небезпечно говорити, навіть згадувати його прізвище. Навішані на нього ярлики – "троцькіст", "націоналіст", "ворог народу", "зрадник інтересів робітничого класу" – могли обернутися для його друзів та шанувальників таланту трагічними наслідками.

Мертве коло "безпам'ятства" розірвали тільки роки післясталінської "відлиги". Завдяки наполегливості колишнього філфаківця Луганського педінституту, науковця і письменника Є.М.Волошка Григорій Баглюк був реабілітований і повернений вітчизняній літературі¹. І відтоді про нього без побоювань повели мову ті, хто особисто знав і цінував його як талановитого журналіста і критика, прозаїка і поета, як чесну і порядну людину. В їх числі були І.Ле (І.Л.Мойся), В.М.Сосюра, П.Г.Тичина, М.О.Шолохов та інші. У США та Канаді йому присвятили наукові та мемуарні видання Г.О.Костюк і В.А.Гайворонський (Гайдарівський). Його персоналію вміщено у першому томі виданої за кордоном "Енциклопедії українознавства"². На жаль, у роки так званого застою в Україні про Г.М.Баглюка знову забули.

І тільки після здобуття Україною незалежності, коли почалося переосмислення нашого історичного минулого, коли стало можливим знайомитися з архівними документами колишніх спецслужб, вийшли друком неупереджені дослідження життєвого і творчого шляху відомого майстра пера. Знову перевидаються, вивчаються у навчальних закладах його твори³.

Григорій Микитович Баглюк народився 5 січня 1905 року в багатодітній шахтарській сім'ї в колишній Лозовій Павлівці, нині м. Брянка. З десятирічного віку, по закінченні початкової школи,

пізнав виснажливу працю лампоноса, коногона, саночника на шахті "Центральна-Ірмине" в тодішній Кадіївці (нині м. Стаханов). З часом влаштувався учнем до механічних майстерень. Влітку випасав худобу.

У 1924 році видрукував перші вірші. Їх визначали декларативна народність, більшовицька партійність та ідейність. Так само, як і твори його майбутніх колег по перу, членів Спілки пролетарських письменників Донбасу – "Забой". Будучи одним з представників методу соціалістичного реалізму, Г.М.Баглюк тоді й думки не мав про якусь йому альтернативу.

Про що ж писав тоді Баглюк? Ось один з типових його віршів тієї пори. Поета не полишають думки про те, що –

*... скоро стане фактом
То, о чем лишь снилось мужикам:
Загуляет многосильный трактор
По полям, долинам и ярам.
И в деревне, темной и драной,
Что лежит на сереньких холмах,
Вместо хат и сереньких землянок
Разрастутся светлые дома.*

У 1925 році Артемівський губком комсомолу направив Григорія Баглюка до редакції загальнодонбасівської молодіжної газети "Молодой шахтер". І двадцятирічний новак-журналіст одразу ж з головою поринув у коло своїх професійних обов'язків. За його ініціативою газета взяла шефство над будівництвом Палацу культури в Артемівську, ряду промислових новобудов⁴.

Організаторська жилка, журналістська наполегливість і винахідливість, творча кмітливість Баглюка не лишилися непоміченими: згодом його призначають головним редактором газети⁵. Та кабінетна робота – не для нього. З олівцем і блокнотом у руках його щодня бачили у трудових колективах, у шахтарських гуртожитках і школах. Нова справа давалася йому нелегко, адже освіту здобував самотужки. Пізніше щиро зізнавався:

*Разве я виноват,
что стихи писать
На вагонах учился мелом.
Что и в знаниях моих,
как в моих стихах,
Много, очень много пробелов.*

Невдовзі Г.М.Баглюк переходить на роботу до редакції газети "Кочегарка". А в 1926 році молодого журналіста відряджають до Москви – навчатися у Державному інституті журналістики. Напружена робота, спогади у віршах:

*Простая жизнь в своих
стремленьях
Похожа часто на руду:
Там дуют в карты,
любят Ленина,
Читают Маркса, водку пьют.
Я их поэт.
Мне жизнью двигать,
Писать черты ее лица.
Я знаю: каменную книгу
Перелистаю до конца!*

Становлення сталінського тоталітарного режиму з його насильницькою перебудовою економічного життя, пошуками та покараннями "класових ворогів" гнітюче впливало і на духовну сферу. Від студентства, зокрема, вимагали передусім засвоєння різного роду псевдореволюційних догм. Маючи багатьох друзів з поглядами і міркуваннями стосовно шляхів суспільно-політичного розвитку країни, що істотно відрізнялися від офіційних, Г.М.Баглюк уважно придивлявся до того, що діялося в країні, вивчав і аналізував праці популярних політиків-сучасників. Це й породило сумніви, змусило стати в опозицію до здійснюваного ВКП(б) курсу. На зборах, що відбулися у вузі, Баглюк проголосував проти платформи партії. Невдовзі після того на нього наклали партійне стягнення і відраховали з інституту.

Через кілька днів після повернення до Артемівська Баглюка призвали до армії. Службу проходив у стрілецькому полку в Ленінакані. Увільнившись у запас, повертається додому. ЦК ЛКСМ України

направляє його на роботу до редакції газети "Молодой рабочий". І хоч, як писав сам Баглюк, він тоді вже відмовився від відкритої опозиції, поглядів на стан справ у країні не змінив. І це знайшло свій вияв, зокрема, у тому, що в своїй творчості перейшов з російської на українську мову. Виходять у світ його "Оповідання про підсудного" та роман "Молодість", в яких Баглюк постає перед читачами як майстерний оповідач і талановитий літописець шахтарського краю. А невдовзі письменник створює й очолює український журнал "Літературний Донбас". Досить швидко навколо нього згуртувалася талановита українська молодь, а сам часопис став одним з найкращих літературно-мистецьких видань в Україні.

Сталий характер носили його зв'язки з луганськими письменниками. Через "Літературну сторінку" газета "Луганская правда" регулярно знайомила своїх читачів з творчим доробком як маститих літераторів, так і початківців "Забою". Чималих зусиль доклав Г.М.Баглюк до організаційного зміцнення письменницьких організацій Луганщини, становлення молодих талантів. Сам особисто опікував обдарованих початківців – П.С.Височина, Ю.О.Жукова, Ю.А.Черкаського. Сприяв публікації їхніх творів, допомагав формувати перші збірки.

Г.М.Баглюк організовував і проводив у містах і робітничих селищах Донбасу літературні збори, вечори, зустрічі за участю відомих українських письменників, сам виступав в учнівських, студентських і робітничих аудиторіях, невтомно пропагував українську книгу та національну культуру. Тільки у 1931 році зробив понад 100 доповідей на літературні теми⁶.

У шостому номері часопису "Пролетарська революція" за 1931 рік був надрукований лист Й.В.Сталіна, що став практичною настановою щодо розправи з інакомисленням в СРСР. Під гаслами боротьби з "троцькістською контрбандою" генсеком була накреслена програма запровадження повної уніфікації офіційної ідеології. І відтоді будь-який виступ на зборах, у пресі, будь-яку наукову працю, художній твір каральним органам можна було оголошувати троцькістською вихваткою і на цій підставі як морально, так і фізично нищити опонента.

З того часу в письменницькому середовищі Сталіна стали називати диктатором, розповідати про нього жажливі історії та анекдоти, а згаданий лист до редакції кваліфікували як офіційне підтвердження антидержавного перевороту. Все це стало приводом для збору компромату на Г.М.Баглюка та його колег як партійними функціонерами, так і агентурою каральних органів.

Про те, що чекісти постійно цікавилися особою письменника, свідчать архівні документи. Один з них, що показав справжні масштаби нагляду за ним, виявлений в архіві колишнього Донецького обкому партії. Це "Меморандум СПВ (секретного політичного відділу. – Авт.) Донецького обласного відділу ДПУ на фігуранта розробки "Літератори" Г.М.Баглюка", датований 31 жовтня 1933 р. З нього видно, що Г.М.Баглюк перебував під пильним контролем ДПУ, що його постійно провокувала агентура тодішніх спецслужб⁷.

Виконуючи настанови Москви, бюро Донецького обкому КП(б)У на своєму засіданні від 2 листопада 1933 р. ухвалило постанову "Про троцькістські елементи серед письменників". І хоча в ній прямо не говорилося про русифікацію журналу "Літературний Донбас" та обласної філії Спілки письменників, саме названа постанова відкрила їй зелену вулицю⁸. Наступного ж після засідання бюро обкому партії дня співробітники Артемівського міськвідділу ДПУ поставили в друкарні біля машин, на яких друкувався "Літературний Донбас", озброєну охорону, вилучили вже видруковані матеріали. А вночі розпочалися арешти.

Четвертого листопада 1933 року, був виписаний ордер на обшук і арешт Г.М.Баглюка. Заарештованого відправили до обласного управління ДПУ, де оперуповноважений СПВ Дону облвідділу ДПУ УРСР М.Двін підписав постанову про початок попереднього слідства. Наступного дня обласна прокуратура санкціонувала утримання письменника під вартою.

Які ж були докази злочинної діяльності Г.М.Баглюка? Та ніяких. Під час обшуку квартири були виявлені книги оповідань І.Буніна, 48 аркушів особистих та ділових листів, 18 аркушів протоколів засідань керівних органів "Забою", 102 рукописні аркуші незавершеної книги оповідань "Друзі мого дитинства", різних фотографій, блокнотів тощо. Тому "свідчення" почали вибивати у самого Г.М.Баглюка. У карній справі підшиті тільки три протоколи допитів Баглюка. Усе інше – матеріали допитів свідків та акти "експертизи" спеціальної комісії, яка "проаналізувала" діяльність Г.М.Баглюка на посаді редактора журналів "Забой" та "Літературний Донбас". За умов, що склалися на той час, і співробітники редакції, і просто знайомі були вимушені або приховувати свої близькі стосунки з арештованим, або давати на нього хоча б дрібний компромат.

Сам же Баглюк наступного після арешту дня на поставлені слідчим запитання пояснив, що дійсно перебував в опозиції до офіційного курсу ВКП(б), але потім відійшов від неї.

13 листопада Артемівський міськком КП(б)У розпустив партосередок друкарів, де перебував на обліку Г.М.Баглюк, а його самого виключив з членів партії "у зв'язку з викриттям троцькістської контрреволюційної діяльності ...як зрадника – ворога партії і робітничого класу"⁹. Про спробу слід-

ства обґрунтувати "злочинну діяльність" Баглюка свідчить акт перевірки журналів "Забой" та "Літературний Донбас", складений за участю кількох письменників. Виконавши замовлення спецслужб, вони дали можливість чекістам записати в обвинувальному висновку, що Г.М.Баглюк дозволяв друкувати на сторінках журналів твори контрреволюційного, троцькістського, націоналістичного змісту. Такими ж були визнані його "Оповідання про підсудного" та роман "Молодість"¹⁰.

За день до закінчення терміну слідства, 16 лютого 1934 року, медкомісія Дноблвідділу ДПУ в акті медичного огляду, незважаючи на цілий "букет" небезпечних хвороб, записала, що підслідний "за станом свого здоров'я проживати в північних місцевостях Союзу може і слідувати туди етапним порядком може..."¹¹ І вже 24 лютого начальник облвідділу В.Іванов підписав підсумковий обвинувальний документ, в якому були, зокрема, такі рядки: "...вважаємо доведеним, що звинувачуваний Баглюк Г.М., залишившись у партії і будучи дворушником, фактично продовжував свою контрреволюційну троцькістську діяльність, підтримуючи зв'язок з окремими активними троцькістами, поширював антипартійні контрреволюційні погляди, серед близьких йому осіб роздавав троцькістську літературу і займався протягуванням троцькістських творів у журнали, які редагував"¹².

На підставі названого подання Особлива нарада при Колегії ОДПУ 2 квітня 1934 року ухвалила постанову про заслання письменника до Татарської АРСР терміном на два роки¹³.

У засланні Баглюк працював грабарем на будівництві фабрики кіноплівки. Чи займався літературною діяльністю – сказати важко. Ані літературних праць, ані їх копій виявити не вдалося.

Незадовго до закінчення строку заслання Г.М.Баглюк зніціював листування з редакцією журналу "Літературний Донбас" (російською мовою він став видаватися після арешту Баглюка. – Ред.) в надії на творчу співпрацю. Та не судилося. Правлячий режим міцно тримав його у своїх пазурах. Про листування були "поінформовані" Донецький обком КП(б)У та обласне управління НКВС, що, скоріш за все, і стало однією з причин повторної репресії¹⁴.

Як засвідчують матеріали карної справи № 2-12116, що зберігається в архіві Регіонального управління ФСБ Російської Федерації в Республіці Татарстан, термін ув'язнення Баглюка закінчився 5 листопада 1935 р. А вже 9 листопада його заарештували знов. Звинувачення було стандартним: організація в Казані контрреволюційної троцькістської групи та проведення антирадянської агітації.

Слідство завершили 9 січня 1936 року, матеріали було подано на розгляд Особливої наради при НКВС СРСР. І її рішенням від 3 лютого 1936 року Баглюка засудили до 5 років ув'язнення. Відбував покарання в Ухтинському виправно-трудовому таборі.

Та на цьому гоніння на письменника не припинилися. 22 грудня 1937 р. на Баглюка завели нову карну справу, і 27 грудня рішенням "трійки" по Архангельській області, Російська Федерація, він був засуджений до розстрілу.

Що ж трапилося? Відповідь на це запитання дає справа № 5944, що зберігається в архіві Регіонального управління ФСБ Російської Федерації в Республіці Комі. Вона невеличка – всього 32 аркуші, 20 з яких – матеріали слідства і 12 – листування з приводу справи. Обвинувальні документи від 27 грудня 1937 року свідчать: "Будучи вороже настроєним щодо існуючого ладу, ще при слідуванні етапом, червень-серпень 1936 року, і перебуваючи у тісному зв'язку з групою ортодоксальних троцькістів, влаштував ексцеси і конфлікти з табірною адміністрацією і конвоєм, називав останніх "жандармами" і "попками". В Архангельську, солідаризуючись з групою троцькістів, оголосив голодовку з 19 жовтня 1936 року по 19 березня 1937 року". Водночас відзначалося, що, перебуваючи у виправно-трудовому таборі, "систематично займався контрреволюційною троцькістською агітацією". На допиті під час попереднього розслідування винним себе не визнав¹⁵.

Як свідчать документи вищезгаданої карної справи, куля ката обірвала життя Г.М.Баглюка 1 березня 1938 року поблизу міста Ухти¹⁶. Точне місце його трагічної загибелі і поховання невідоме.

18 жовтня 1991 року рішенням Архангельської обласної прокуратури Григорій Микитович Баглюк був реабілітований. Громадськості повернено чесне ім'я ще одного патріота України. Його мужність, стійкість, самопожертва у протиборстві з нелюдським режимом варті найвищої поваги, а творчість – належного місця у вітчизняній літературі.

¹ Архів УСБУ в Донецькій обл., (далі - АУСБУ ДО), спр. 17110 - 2ф., арк. 209.

² Енциклопедія українознавства. - Львів, 1993. - Т.1. - С. 80.

³ Наша газета. - 1996. - 20 січня; Бахмутський шлях. - 1997. - № 1-2. - С. 37-41.

⁴ Замковой В.П. Артемовский литературный цех. - Артемовск, 1933. - С. 126.

- ⁵ Там само, с. 127.
⁶ АУСБУ ДО, спр. 17110 - 2ф, арк. 14.
⁷ Державний архів Донецької обл., (далі - ДАДО). Ф.П - 326, оп. 5, спр. 2, арк. 111,112.
⁸ Там само, арк. 108.
⁹ Там само. Ф.П - 17, оп.1, спр. 52, арк. 67-68.
¹⁰ АУСБУ ДО, спр. 17110 - 2ф, арк. 52-55, 118,121,122,123.
¹¹ Там само, арк. 117.
¹² Там само, арк. 125.
¹³ Там само, арк. 127.
¹⁴ ДАДО. Ф.П - 326, оп. 5, спр. 19, арк. 217.
¹⁵ Архів Регіонального управління ФСБ Російської Федерації в Республіці Комі, спр. 5944, арк. 18-19.
¹⁶ Там само, арк. 20.

ГРИГОРІЙ БАГЛЮК

х х х

*Слышал: "Товарищи!
Голода тень,
Нет хлеба! "
Без хлеба полез.
Полнормы, четверть, осьмуха.
Из жмыхов, из глины
Лепешки скатаны.
С голода мерли,
С голода пухли.
Рубили. Знали:
На конце обушков
Счастье грядущего
Спрятано!
Помню: снег по колени,
Пять минут пятого.
Траурно-гневно
Кричали гудки.
Слышал: "Товарищи!
Нет Ленина,
Смертью взятого,
Тише... Без плача,
Крепче сожмите
В руках
Обушки! "*

1925 г.

ОЧЕРЕДЬ ЧАСОВ

*За минутой тянутся минуты –
И плетется очередь часов,
Время – поезд точного маршрута –
Их отвозит к станциям веков.
Не собрать растроченные силы,
Мне и этих хватит впереди,
Только что-то сердце загрустило
В комсомольской молодой груди.
И о чем оно грустит – не знаю,
Ведь причин как будто бы и нет.
Не о степи ли широкой и без края,
Где скакал мой запорожец-дед?
Иль о шахте, темной и глубокой,
Где во мраке светятся огни,
Иль о жизни вольной и широкой,
Что куют сегодняшние дни.*

1925 г.

Обкладинка збірки автобіографічних поезій Івана Савича.

МУЗА ДОБРОЇ НАДІЇ

Іван Савич (Лук'яненко Іван Савич)

Народився 19 січня 1914 року в с.Савинки Корюківського району Чернігівської області в сім'ї сезонного робітника. Закінчив філологічний факультет Київського державного університету. Мешкав і вчителював у м.Старобільську. Поет, автор більш як двадцяти книжок. У травні 1948 року засуджений до 25 років позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

*В голодному фашистському полоні,
В камінному кар'єрі чи в колоні
Не раз одержував я палиці під крик:
– Оце тобі, проклятий більшовик!*

*... На півночі, де снігові завої
І вітру злющого надривний свист,
Погрозливо лунало від конвою:
– Не відставай, недобиток-фашист!*

Так сказав Іван Савич у процитованому вище вірші "Іронія долі" із збірки "Крізь полярні завої" про найжахливіші роки свого життя. Справді, іронія долі: майже три довгих роки відсидіти, відмучитися у фашистських таборах за те, що воював проти окупантів, а після довгожданого визволення ще сім нескінченних років відкаторжаними на півночі за те, що в тяжкій чужинській неволі всім серцем сумував за... рідним краєм.

Не зовсім зрозуміло?

Викладемо все з початку – проясниться. А допоможе нам повести цю невеселу розповідь сам Іван Савич – відомий український поет і прозаїк, автор більш як 20 книг, людина широкої душі, високої культури, людина, яка виросла у чесній, працьовитій селянській сім'ї.

Жила ця бідняцька родина в селі Савинки на Чернігівщині. З чотирьох синів майбутній поет був наймолодшим. Коли прийшла революція, Івану не виповнилося ще й чотирьох років. І все ж у його пам'яті навек закарбувалося, як навесні вісімнадцятого року люди привезли на їхнє подвір'я застрілених німцями дідуся – Дмитра Івановича Лук'яненка – та двоюрідну сестричку Марфушу. Ні дід, ні Марфуша нічого злого німцям не зробили, а просто тікали і від страху не спинилися на покрик. Так і поховали тоді обох в одній домовині.

Після закінчення громадянської війни Іван став, як мовиться, справжнім сільським трударем.

З теплою згадував він про ту пору свого життя у виданій в 1980 році в Києві книзі "Незборима пам'ять": "Неймовірно швидко в дитинстві підіймався я вгору по службовій драбині, і не знайдеться, мабуть, людини, яка б не позаздрила моїй кар'єрі. Так, я зовсім обминув перший курс пастушачого університету, тобто не пас гусей, їх у нас не було, а одразу був приставлений до свиней. Старші хлопці-свинопаси мене не дуже ганяли переймати прудконогого свиноту. Це тому, що я знав багато казок, отож і мав неабиякий авторитет, а головне – у мене було аж три старші брати, тож небезпечно було йти на мене війною.

Через рік я вже пас телят, а на десятому році велика наша сім'я благословила мене ганяти в колюче поле, на толоку, свою Рябу, дядькову Руду та вельми симпатичного бичка-перезимка".

А ще поважали юні пастухи Івана за те, що читав їм "Кобзаря". І нікому він тоді не признавався, що й сам написав уже одного вірша, який починався словами: "Кохайтеся, чорнобриві, та не з куркулями".

Не закінчивши семирічки, вступив Іван Лук'яненко (це вже значно пізніше він візьме собі псевдонім Савич – за ім'ям батька) на підготовчий курс зоотехпрофшколи, що відкрилася в колишньому поміщицькому маєтку біля села Лозівки – за 35 кілометрів від Савинок¹. Важко давалася сільським дітям-переросткам переважно з три-чотирикласною освітою премудрість наук, але вони штурмували їх уперто і завзято.

А ще через два роки в життя Івана Лук'яненка владно увійшла молодіжна комуна, організована неподалік від Конотопа. Спогадами про неї він поділився з читачами у збірці "Юнь комунівська":

"О, незабутні комсомольські роки! Це вони, бентежні і звияжні, восени 1929 року привели в щойно засновану комсомольську комуну імені 10-річчя ЛКСМУ мого брата Григорія. За ним поїхали з Чернігівщини й батько з матір'ю. До них, звісно, приєднався і я, ще не оперений студентик першого курсу зоотехпрофшколи.

Прибув я в комуну десь наприкінці травня чи на початку червня 1930 року. Приїхав, як додому, бо, крім батьків та Гриця, тут уже працювали інші мої родичі, друзі – колишні односельці.

Усіх комунарів нині я вже й не пригадаю, зате добре знаю, що кожний з них мав кучеряве серце – ніжне, чесне, завзяте, благородне, справедливе, хоробре – одне слово, мав серце молодій передової людини часів великої перебудови в країні".

Саме тут, у комуні, Іван Лук'яненко опановує найвищі премудрості життя: чесну працю, вірність у дружбі, любов до землі, до рідного краю, його краси, високе почуття справедливості. Тут же починаються і його творчі справи: він пише перші вірші і частівки для місцевої "радіогазети" (їх голосно читали в грамофонну трубу на площі, бо справжнього радіо там ще не було). А якось навіть за завданням голови комуні написав п'єсу для постановки молодіжним драмгуртком².

"Спасибі ж тобі, доле, що я мав щастя жити серед цих людей", – скаже через піввіку Іван Савич про своїх побратимів по комсомольській комуні.

Конотопський райком комсомолу, оцінивши поетичний і журналістський талант комунарівського "трубадура", відкликав його до штату районної газети "Комуна". Працюючи в ній, Іван закінчує заочне відділення Харківського дворічного інституту журналістики. Після того доля привела його на роботу у робітничий відділ республіканської газети "Пролетарская правда". Йшов 1934-й рік...

На початку тридцять п'ятого Іван Савич з рекомендацією "Кабинету молодого автора" вступає на підготовчі курси Київського державного університету, а в кінці літа складає вступні екзамени і стає студентом філологічного факультету³.

П'ять років навчання минають у кипінні літературного життя, настійному оволодінні філологією і педагогікою. В університетській літературній студії тих років Савичу судилося стати на творчий шлях пліч-о-пліч з такими відомими згодом письменниками, як Вадим Собко, Леонід Вишеславський, Леонід Новиченко, Абрам Кацнельсон, Юрій Івакін. Уже тоді молодий поет зближається з Іваном Ле, Максимом Рильським, Володимиром Сосюрою та іншими визнаними майстрами слова.

Рівно через півстоліття, у 1989 році, у передмові до чергової поетичної книги І.Савича його колишній побратим, академік-літературознавець Леонід Миколайович Новиченко скаже:

"Був Іван Лук'яненко (Савич) у ті часи найщирішим і найтипівішим зразком університетського поета-лірика. Умлівав, чуючи ім'я Сосюри, мембранно відгукувався на кожне слово, яке випадало почути з вуст "живого Рильського". Один з прекрасних виступів Максима Тадейовича в університеті запам'ятався мені саме в асоціативному зв'язку з сяючим обличчям Івана та ще кількох його друзів, які, здається, й самі виступали, вітаючи поета"⁴.

Після закінчення університету новоспечений викладач української літератури і мови одержує призначення у Кременецький вчительський інститут на Тернопільщині. А після першого ж року викладацької роботи він знову приїздить до рідного вузу – тепер уже складати екзамени в аспірантуру. Привозить з собою і щойно підготовлену до друку першу книжку віршів. Однак історія вже занесла над його головою, як і над головами мільйонів людей, невблаганний меч війни.

"За вікном тісної кімнатки мого приятеля Юрія Булатюка буяли київські каштани. У відчинену квартиру ранок дихав такою свіжістю, що ми не могли зосередити всю увагу на товстих книгах з історії і філософії і раз у раз поглядали на зелену вулицю: чи не піти б працювати десь на свіжому повітрі. Але ж ні, сьогодні неділя: всі парки, всі сквери й ботанічний сад будуть переповнені...

Десь о дванадцятій вийшли відпочити та пообідати. І одразу ж, як приголомшливий удар по голові, – жорстока звістка: війна!..

Біля військкомату Ленінського району міста Києва ні пройти, ні проїхати.

Юрій – простий солдат, а я – молодший лейтенант запасу. Це звання мені присвоєно ще три роки тому в студентській роті в Черкасах. Булатюк трохи старший за мене, досвідченіший. Він одразу ж сказав мені:

– Починаються найскладніші екзамени в нашому житті. Може, ти звідси – прямо на вокзал, може, ніколи вже більше й не зустрінемося. Отже, прощавай, друже, на всякий випадок.

Обнялися. Попрощалися. Виявилось – навіки.

А під вечір, голодний, стомлений, я отримав направлення і літер до Чортківського військкомату (Тернопільська область), де був приписаний як запасник. Виїхати мусив не пізніше 23-го⁵.

Так почалася воєнна біографія поета. До зими молодший лейтенант, а незабаром вже лейтенант Лук'яненко служить у 180 запасному полку 37 армії, відправляючи на фронт усе нові й нові поповнення. І сам полк, звичайно, рухався за фронтом, що відкочувався на схід. У лютому 1942-го Лук'яненко сформував чергову маршову роту і сам же повів, а вірніше – повів її у вагонах-теплушках на Південний фронт, у Донбас, де чекав на них знекровлений у боях 884 полк 295 стрілецької дивізії. Тут Савича призначають начальником штабу першого батальйону, йому присвоюють звання старшого лейтенанта⁶.

...Трагедія сталася у Сальських степах в останній день липня. Виходячи з чергового оточення, убогі рештки полку брели всю ніч полями і вибалками, обходячи хутори і станиці, а коли настав день, командир полку оголосив короткий відпочинок у стогах сіна. Змучені солдати зарилися в них і вже за кілька хвилин усі, крім дозорних, спали. І в той час мов з-під землі випірнули німецькі танки з десантниками на броні і з гармат та автоматів стали методично розстрілювати бійців, давити їх траками.

Старший лейтенант Лук'яненко з групою бійців кинувся до масиву нескошеної пшениці, але тут же упав, прошений ворожою кулею. Коли через кілька хвилин прийшов до тям, побачив над собою двох німецьких солдатів. Один з них клацнув затвором і прицілювався в червоного офіцера.

– Не робить честі солдатіві добивати пораненого, – сказав лейтенант по-німецьки.

Ці слова не справили на гітлерівського вояку ніякого враження, але, мабуть, зачепили за душу його напарника, і той одвів рукою ствол автомата, а затим допоміг офіцерові піднятися.

Його посадили на танк і повезли в станицю Пролетарську, де вже був обгороджений колочим дротом польовий табір для полонених. Коли Савич дихав, з рани на грудях, трохи вище серця, виривалися й лопалися червоні бульбашки, і старшому лейтенантові доводилося затуляти рану пальцем.

Так починався один з найважчих, найтрагічніших періодів життя радянського офіцера і поета Івана Савича, коли смерть холодом могили дихала йому в обличчя. Але чому "один з найважчих", а не просто "найважчий"? Хіба може бути щось страшніше за полон, за становище людини, приреченої на смерть на чужині? Виявляється, може бути. Тільки усвідомлення цього прийде до Савича з часом. Поки ж що він був увевнений: це – крайня межа людських страждань.

З станиці Пролетарської (рана на грудях на той час трохи затягнулася) Савича перемістили в такий же табір у станиці Миколаївській. Звідти етапом – у місто Шахти, потім – у Ростов, Таганрог, Кривий Ріг, нарешті, у Новоград-Волинський. Все було на тих невірільницьких, політих потом і кров'ю шляхах: голод, палиці, стогін, прокльони, скрегіт зубів, знесилення і дострілювання.

Ось лише один скорботний кадр пам'яті.

"Повільно повзе колона бранців по шляху Шахти – Ростов. Ледве човгаємо взуттям, кусаємо сухі потріскані губи, мовчимо.

Минаємо невеликий хутір. Жалісливі козачки вискочили з хат, стискають у руках невеличкі вузлики з харчами. Побачив конвоїр – вистрілив поверх голів. Розбіглися жінки, а одна, смілива, літня, мабуть, солдатська мати, стоїть край дороги, не зробивши ні кроку назад. Не витримали полонені, побачивши хліб у хустині. Кинулися до старої, схопили вузлик. Автоматник дав коротку чергу. Один, бідолаха, мов підрізаний, упав одразу, другий крутнувся на місці, похитався і теж завалився у бур'ян. Поліцей підскочив і вдарив жінку. Заливаючись сльозами, поволі пішла вона від шляху до хутора.

Колона рушила. Німець щось відмічає в записничку. Я озираюся. Бачу підведену руку з бур'яну. Ще не вмер, нещасний, когось кличе, на щось надіється...

– Льос, льос! – покрикує на нас німець і заспокоює сірого вовкодава, гладячи йому спину. Твердо ступають узбіччям шляху поліцейські ноги, взуті в добротні чоботи⁷.

У Новоград-Волинському, коли вже мороз почав сковувати землю, полонених роззули і босих (щоб не втікали) утиснули в "телячі" вагони і повезли ще далі на захід, у Ченстохов, а звідти – в Нюрнберг. З цього лігвища німецького фашизму частину полонених офіцерів, тепер вже "взутих" у

дерев'яні колодки, перегнали у режимний табір у Реттенбахен-Пегнітц для роботи на катодно-електродній фабриці. Івана Савича направили на дільницю виготовлення вогнетривкої цегли.

Жили в бараках, працювали по 11 годин на добу, годувалися табірною баландою, від якої усі танули на очах.

З усіх боків – охорона, суворий режим. Але й за таких умов у таборі діяло патріотичне підпілля, що мало стосунки з німецькими рот-фронтівцями. Вони допомагали червоним офіцерам, як могли: передавали інформацію про стан справ на фронтах, підготовували знесилених, виступали посередниками у зв'язках.

Іван Савич – один з членів організації, якою керував полковник Пшеницин. Потоваришував з вченим-зоологом з Києва Костянтином Ларіоновичем Татарком, який у післявоєнні роки став професором. Часто читав йому свої вірші, разом випускали антифашистські рукописні листівки. І коли наприкінці 1943 року до табору приїхали вербувальники з так званої Російської визвольної армії генерала Власова, жоден з полонених не вступив у її лави, а головного агітатора-зрадника українські дівчата, що працювали на фабриці, викупили в помиях.

На початку 1944 року Татарка, який добре володів німецькою мовою, звільнили з-під варти і направили у табір переміщених осіб у Вустрау під Берліном. Прощаючись з Савичем, той попросив його подарувати на пам'ять кілька віршів. Савич встиг переписати лише один – "Столиці". І поставив під заголовком присвяту – "К.Л.Татарку":

*Моя омріяна столице,
Мій славний Києве! Мені
Твоя краса так часто сниться
У час жорстокий в чужині.
Чи йду куди, мов раб нещасний,
В дроти заплутаний кругом,
Чи самотинний і безгласний
Сиджу з похиленим чолом,
Твій образ, Києве прекрасний,
В садах над красенем Дніпром
Встає в схвильованій уяві,
Й не забуваються мені
Твої каштани кучеряві,
Богдан на вороні-коні,
І України світла слава –
В саду замріяний Тарас,
І заводських гудків октави,
Що на роботу кличуть нас,
І земляків щасливі лиця,
Дівчат усмішки чарівні...
Моя омріяна столице!
Щоніч ти снишся в чужині.*

Хіба ж міг він, Іван Савич, знати, що в тому таборі, куди перевели його друга, українські побратими, випросивши в Костянтина Ларіоновича вірш "Столиці", вмістять його в рукописному журналі "Україна"? І то не біда, що рядки "Чи йду куди, мов раб нещасний, в дроти заплутаний кругом", вони підредагують: "Чи йду куди, такий нещасний, в туман окутаний кругом". Біда в тому, що хлопці-редактори разом з Татарком допоможуть після того й самому Савичу перейти у той табір у Вустрау, де, на лихо, було немало недругів Радянського Союзу.

І от – довгождана, вистраждана свобода! І мир!

"Мир! Мир! Весна! Білий цвіт садів! Звільнений з полону, – згадував з часом І.Савич у книзі "Незборима пам'ять", – я перші дні жив на ентузіазмі, radoщами волі. А фізичні сили не поновлювалися. Виснажений організм не сприйняв достатнього харчування, і я в містечку Перлеберг потрапив у госпіталь – "на відгодівлю", як сказав привітний комендант міста капітан Черниш.

...Лікар та молоденька медсестра годували мене манною кашею, сухарями, картопляним пюре. Комендатура допомагала галетами і навіть трофейним шоколадом.

Поволі почав поправлятися, ходити по подвір'ю, а далі й по місту".

У червні 1945 року близько тисячі недавніх полонених офіцерів Радянської Армії, пройшовши перше "чистилище" Особливого відділу, склали так званий будівельний батальйон. В його завдання входило демонтувати і відправляти в Союз трофейне заводське обладнання для відродження вітчизняної промисловості. Відновивши сили на військовому пайку, колишні військовополонені

працювали з вогником. У березні 1946-го їм повернули військові звання, подякували за службу і демобілізували.

Після жахливих років ходіння по муках на грані життя і смерті повернувся старший лейтенант Іван Лук'яненко до рідної домівки. Відпочивши місяць під крильцем батька-матері на Чернігівщині, поїхав до Києва, до Міністерства освіти, за призначенням на роботу. Та й зі старими друзями дуже хотілося зустрітися.

І зустрілися. Скільки було радощів, спогадів!

І призначення одержав – викладачем рідної мови і літератури у Старобільський вчительський інститут⁸.

Працювалося з насолодою. Дихалося легко, привільно. Хотілося творити. Хотілося любити. З'явилася сім'я. Чекали сина. Одержали квартиру. Сподобалося старе місто на березі Айдара – батьківщина Всеволода Гаршина, не раз з любов'ю описана видатним російським письменником. І до Савича зачастила тут улюблена муза – з натхненням і надіями. Поет знову став готувати до друку свою першу збірку, яку не встиг видати перед війною.

Коли людині дуже добре, їй стає страшно: чи не підкрадається біда?

Настало 9 лютого 1948 року.

Того чорного для Савичів дня до їхньої квартири завітали непрохані гості: озброєні люди в погонах з автоматами. Це були посланці Прикарпатського військового округу, зі Львова, куди потрапили архівні матеріали першої "фільтрації" колишніх полонених офіцерів. І повезли чекісти Івана Савича з собою на нову, другу "фільтрацію"⁹. На всяк випадок він попросився зі своєю Ганною, ніби їхав якщо й не назавжди, то дуже надовго. Так вішало йому серце. І недаремно.

Спершу органи цікавило одне-єдине питання: чи не той він Лук'яненко, який здійснив тяжкий злочин у блокадному Ленінграді? Швидко з'ясувалося: ніякого відношення до ленінградської справи Іван Савич Лук'яненко не мав. Але з наявних документів виплив факт публікації (нехай і в рукописному табірному журналі) "націоналістичного" вірша. Послужливі слідчі оперативно оформили справу, в якій значилося: "Співробітничав у фашистсько-націоналістичній пресі".

31 травня 1948 року Військовий трибунал Прикарпатського військового округу виніс Івану Савичу вирок: 25 років виправно-трудових таборів!¹⁰

І застукотів колесами по рейках состав, везучи "недобитого фашиста" – поета-патріота Івана Савича до самого Полярного кола, в Інтаб – під Воркутою, в Комі АРСР. Тільки тепер Савич зрозумів, що починається найстрашніше в його житті, про що він і думати не міг у ворожій неволі: полон у рідному краї!

Воркутинсько-Інтинський вугільний басейн, де будувалися нові шахти, потребував дешевих робочих рук. Але добровільно туди їхати ніхто не хотів, от і надходили "рознарядки" на поповнення шахтарських рядів за рахунок репресованих.

Сім довгих літ і зим провів Іван Савич на каторзі.

Кінець його мукам поклала доповідь М.С.Хрущова на XX з'їзді КПРС, в якій тодішній Перший секретар ЦК викрив і засудив страхітливі беззаконня сталінського режиму.

І от Савич знов на берегах Дніпра. Почуттями щастя й радості ділиться у вірші "Повернення в Київ":

*Полон, зневага, злигодні – позаду.
І відчуваю: знову молодий.
Ходжу по Києву, немов по саду,
Несу зерно озонових надій.*

А з Києва поет поспішає, зрозуміло, у свій Старобільськ, де на нього чекали дружина і вже восьмирічний син. Йому, Івану Савичу, йшов тоді 41-й рік, він знову відчував себе молодим, всім серцем повірив: біди позаду! І на душі було чисто і радісно. І народжувалися нові поезії – про яскраве сонце, золоте колосся, про непереможність вічного добра.

Він працював учителем у школі і писав вірші.

Івана Савича прийняли до Спілки письменників у 1959 році, після другої книги віршів – "Позивні з майбутнього"¹¹. А перша – "З вічних джерел" вийшла у 1957-му. І відтоді вони виходили одна за одною – через рік, а потім і щороку у різних видавництвах – у Донецьку, Києві, Москві. І вже самі назви збірок свідчать про глибину думки поета, його закоханість у життя, красу, сонце, працю, людину, творчість.

От вони – після перших двох – поетичні книги Івана Савича: "Щаслива та доріженька", "Марія Заньковецька" (поема), "Тяжіння земне", "Роси на травах", "Чистота", "Зоретворці", "І серце одпочине", "Народження колоска", "На шляхах буття", "Рубежі", "Зірκο моя вечорова". А прозові:

"Юнь комунівська", "Незборима пам'ять", "Розвідники весни" – це відверті розповіді про власну долю, про зустрічі на важких життєвих шляхах з людьми великих сердець, про силу людського духу.

Підсумувати сказане хочеться подякою славетного українського поета-лірика, нашого земляка, зверненою безпосередньо до свого молодшого колеги і друга:

*" Іванові Савичу
За щирий спів тобі подяка і пошана,
І за любов до рідної землі,
Де линули пісні у вітра на крилі
Із серця, коли йшли ми в грози
і тумани.*

Володимир Сосюра.
21 січня 1962 р."

Не занепасти духом, витерпіти нестерпне допомогли Савичу молодість і оптимізм, надія на перегляд справи і скасування несправедливого вироку. Не в меншій мірі цьому ж сприяла підтримка з боку нових табірних друзів, людей широко знаних і широко шанованих співвітчизниками. В їх числі був і видатний кінодраматург О.Я.Каплер, творець знаменитих фільмів "Ленін у Жовтні" та "Ленін у 18-му році".

В останньому виданні своєї книги "Розвідники весни" Савич присвятив Олексію Яковичу окрему главу – "Про Олексія Каплера – друга по нещастю". Наведемо (із скороченнями) кілька фрагментів з неї.

" ... У сірій березневий день, обережно і повільно переставляючи ноги, я чвалав до службового барака, де в невеличкому куточку-комірчині знаходилася посилочна: брат, голова колгоспу, не побоявся надіслати посилку "ворогові народу". Невисокий чоловік у шапці-вушанці з якоюсь домашньою красивою усмішкою на повнуватих вустах поклав мою посилку на стіл, звично і швидко розкрив її і, показуючи дещо наглядачеві, промовив:

– Все в порядку, громадянин начальник. І тут ніякого динаміту не виявлено.

В посилці були коржики, цукор, сало і домашня ковбаса. Делікатес! Очі у наглядача загорілись. Я догадався: треба пригощати. Він, навіть не сказавши дякую, прийняв два коржики і шматок ковбаси. Товаришеві по ув'язненню я вирішив не поскупитися більшою даниною.

– Ні-ні, ні в якому разі, Іване Савичу. Адже це у вас перша посилка. А я не голодний. Ні-ні, до побачення.

Жилося нам у таборі, звісна річ, голоднувато, і я був здивований категоричністю завідуючого посилочною.

Через півгодини разом зі своїм новим другом, нині заслуженим артистом УРСР Олександром Гриньком, я насолоджувався запашною ковбасою і чудовими коржиками і розповідав йому про нечувану в таборі подію: відмовлення від такого смачного пригощання.

– Так це ж Каплер. Я йому уже розповідав про тебе і твої вірші.

– Який Каплер? Той самий, що "Ленін у Жовтні" і "Ленін у 18-му році"?

– Той самий. Другий строк отримав. П'ять років.

– А за що ?

– Точно не знаю, не прийнято у таборах розпитувати. А москвичі говорять, що за дочку Сталіна, Світлану.

Десь через день-два Гринько повів мене в барак, де знаходились лише політичні, люди інтелігентні: декілька лєнінградських комуністів, колишні військовополонені офіцери, артисти, художники. Нарі не суцільні, "купейні", але, як і скрізь, двоповерхові. Місце Олексія Яковича знаходилось внизу біля внутрішньої стінки.

...Коли я закінчив читати, Олексій Якович, вживаючи й українські слова, порівняв мої вірші з віршами Володимира Сосюри і, мовби ділячись життєвим досвідом, сказав:

– Пишіть, пишіть більше, Іване. Живіть духовним життям, не опускайтеся. Не втрачайте надії на майбутнє. Заходьте частіше...

...Женя Хринюк до ув'язнення був учнем будівельного технікуму у Луцьку. Йому в парту хтось підсунув бандерівську листівку, і в свої неповні сімнадцять він опинився в Інті. Якось запропонував:

– Пішли до Олексія Яковича. Може, про Світлану розпитаємо.

Зі смутком, самоіронією, іноді з гумором Каплер розповідав майже годину. Всі тонкощі його розповіді, його інтонацію тепер не передати, тому коротко своїми словами...

Ще зовсім молодий кінорежисер, повен надій і дерзаних, прибув з Києва у Москву. Симпатичний, високоерудований, ініціативний, роботязкий, закоханий у кінематограф, він швидко освоївся у столиці і вирішив створити сценарій на нечувану досі тему – "Ленін у Жовтні". Ґрунтовно вивчивши матеріал, він засів за роботу. Старші колеги, які вже добре знали характер Сталіна, порадили Каплерові не скупитися на репліки для нього, інакше робота не матиме успіху. Вождь, звісно, зацікавився фільмом, і одного чудового дня молодого кінорежисера запросили на дачу самого Сталіна. Той був у доброму гуморі, похвалив сценарій, але зробив декілька обережних зауважень. Кмітливий сценарист догадався: треба ще додати кілька важливих реплік для Сталіна в присутності Леніна. Каплер так і зробив.

Коли поважна служниця Сталіна пригощала симпатичного кінорежисера кавою, їй допомогало миле чорняве дівчино, Світлана. Вона майже не знала ласки суворого батька і тому приголубилась на прощання до такого хорошого, усміхненого дяді.

А згодом ішла робота над стрічкою "Ленін у 18-му році". Світлана вже підросла і пригорнутися до відомої людини не посміла, але всією своєю поведінкою засвідчувала дружнє ставлення до кінорежисера.

Роки минали швидко. Світлана була акселераткою і в свої 16 років виглядала уже дорослою дівчиною. А в десятому класі, в 1942 році, розвинена розумово і фізично, вона стала дуже красивою. І Каплер, що на той час розлучився зі своєю дружиною, закохався в дочку самого Сталіна. Про наслідки не думав і, не дивлячись на те, що в школу і зі школи на певній віддалі за Світланою йшов її охоронець, нібито випадково потрапляв дівчині на очі, потім почав проважати її в школу, а частіше зі школи, коли вже було темно. Так почалась їхня любов. Без оспівчення, тільки довгі погляди та іноді рука в руці.

Та ось одного разу ввечері в трубі Каплерового телефона почувся грізний басовитий голос:

– Слухайте, ви, Каплер. Залиште дочку Сталіна в спокої, інакше буде погано.

Він не побоявся цього голосу і ввечері знову пішов до школи. Світлана, витираючи білою хустинкою великі очі, розповіла, що Сталін знає про їхні зустрічі, що він дуже гнівається, кричав на неї, що Каплеру й справді буде погано, якщо він негайно ж не виїде з Москви. Каплер погодився і пообіцяв завтра ж, як військовий кореспондент, виїхати до Сталінграда. І повільно пішли вони по темній та безлюдній вулиці. Охоронець десь ховався в тіні, а вони на кожному третьому кроці мовчки цілувалися. Що буде – те й буде!.."

Каплера відправили у Воркуту за "антирадянську агітацію".

...Майже одразу після XX з'їзду КПРС з чистим паспортом, чистою совістю і непоганою грошовою допомогою "на дорогу" повертався я в рідні краї. У Москві зробив зупинку, пішов до Каплера. Але він, на великий мій жаль, був десь у від'їзді. Я залишив свою нову адресу його сестрі.

Через декілька днів по поверненню додому отримав від Олексія Яковича телеграму: "Говорив про тебе з Бажаном. Звертайся до нього як літератор". Микола Платонович, друг Каплерової юності, тоді керував Спілкою письменників України. Добре відпочивши в селі, я поїхав у Київ до Бажана і не без його допомоги влаштувався на улюблену роботу викладача української літератури.

З Каплером ми листувалися. Я стежив за його активною творчою діяльністю. Він викладав в інституті кінематографії, брав участь у різних кінофестивалях, симпозиумах тощо. А головне, він створював нові сценарії, за якими один за одним на екранах країни з'являлися чудові фільми: "За вітриною універмагу", "Перші радощі", "Незвичайне літо", "Два життя"... В театрах ішла його драма "Буремний рік"¹².

¹ Іван Савич. Незборима пам'ять.- К., 1980.- С. 38.

² Возвращение имени и чести.- Луганск, 1995.- С. 177.

³ Там само.

⁴ Іван Савич. Кризь полярні завої.- К., 1989.- С. 3.

⁵ Іван Савич. Розвідники весни.- Донецьк, 1987.- С. 88-89.

⁶ Незборима пам'ять, - с. 62-63.

- 7 Там само, с. 99-100.
8 Возвращение имени и чести, с. 183.
9 Там само.
10 Там само.
11 Там само, с. 184.
12 Розвідники весни, с. 45-47, 51-54, 58-59.

ЛІТЕРАТУРНА ЛУГАНЩИНА

Збірка
бібліографічних матеріалів
про життя і творчість письменників
Луганщини та їх твори

Луганськ
Районна організація видавничої справи
обласної організації по літературі
1992

**Іван
САВИЧ**

Заголовок до автобіографічних
нотаток Івана Савича.
Публікація вміщена в альманасі
"Літературна Луганщина", виданому
у 1992 році.

ІВАН САВИЧ

**З ПОЕТИЧНОЇ ЗБІРКИ
"КРІЗЬ ПОЛЯРНІ ЗАВОЇ"**

XXX

От і все.

Загратований і задротований...

І шинельку солдатську зняли, й ордени.

І бушлат арештантський, брудний, нумерований,

Прикрива мої шрами – печатки війни.

А скажені вітри із Північного полюса

Полірюють мене наждаком, терпугом,

І даремно тугіше затягуси пояса –

Холодина і клята завія кругом.

Ой ви, карські вітри!

Хоч ви й Берії наймити,

Хоч, можливо, диявола люті сини,

Шрамів з тіла мого не зітрете – це знайте ви!

Ще настане година, як будуть вони

Свідчить кожному з вас, що грудьми проти ворога

Я стояв на Дніпрі, на Дінці, на Дону,

Що із серця солдатського, нині вже хворого,

Вам не вивітрить віри в прийдешню весну.

XXX

Одне і те ж, одне і те ж щодня:

Робота, сніг та ще нудьга безкрая.

Я сам собі нагадую коня,

Що цілорічно привода ганяє.

Одне і те ж: клубочаться сніги,

Тремтять берізки з холоду в пустині...

Тут можна й розум втратить од нудьги,

Який мені тут непотрібний нині...

XXX

Коли я бігав хлопчиком до школи

І був уже поетом у душі,

То уявляв собі Полярне коло,

Немов обруч дубовий на діжці.

Тепер, промірявши пуги Вітчизни,

Я сам побачив (та чи ж я один!):

Полярне коло – це обруч залізний,

А бондар-майстер – Берія Лаврін.

СІМНАДЦЯТЬ РОКІВ В'ЯЗНИЦЬ І ЛІСОПОВАЛУ

Рогов Олександр Олександрович

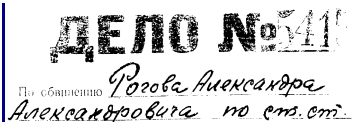

Фото з архівної справи О.О.Рогова.
Обкладинка справи.

Народився у 1903 р. в селищі Голубівський рудник (нині м.Кіровськ). З шістнадцяти років працював конононом на шахті. У 1937-1938 рр. — секретар Попаснянського райкому партії, керуючий трестом "Свердловугілля". Відбув у місцях позбавлення волі 17 років. Реабілітований 8 червня 1955 року.

З Олександром Олександровичем Роговим ми зустрілися у нього вдома. Сидимо, ведемо неквапливу розмову. Моєму співрозмовникові вже за дев'яносто, але мова його яскрава, образна. Відчувається великий життєвий досвід, практика спілкування з людьми із різних верств суспільства, в будь-яких місцях і ситуаціях: в урядових сферах і тюремній камері, в обласних керівних кабінетах і на засланні...

— Мені, — пригадує Рогов, — Лазар Мойсейович Каганович одного разу говорив: "Що у вас там — самі вороги народу? Як ти серед них працюєш?" Тоді вже по всій країні і, зокрема, в Донбасі багатьох партпрацівників і господарників пересаджали. А Лазар Мойсейович був суворим, міг собі дозволити і матом "загнути". Працював він, як і Сталін, ночами. Одного разу, при мені це було, викликає годині о третій ночі знаменитого донецького шахтаря Микиту Ізотова і каже: "А ну-ка дихни! Що це від тебе аптекою тхне?! Дивись мені, я тебе породив — я тебе і вб'ю!" До речі, здійснити таку погрозу було в ті часи дуже просто. І якщо тоді Каганович жартував, то іншого разу міг сказати й всерйоз".

Згадуючи минуле, Олександр Олександрович прагне не упустити жодної цікавої деталі, жодної подробиці з своєї бурхливої біографії. Розповідає про те, як працював у юнацькі роки на шахті конононом. Худіганив, каже, тоді трохи. А, можливо, й не трохи. Бо ж недарма Машу за нього заміж не хотіли віддавати. Та хіба такого утримаєш? Одружилися, прожили з Марією Никифоровною душа в душу 50 років. Без реєстрації у загсі.

Докладно розповідає мій співрозмовник про своє перебування у горезвісних "Крестах" у Ленінграді. Хвилюється, пригадуючи подробиці арешту:

— Забрали мене одразу ж після жовтневих свят тридцять восьмого... У ніч з десятого на одинадцять. Я цю дату на все життя запам'ятав.

Сиділи ми пізнього вечора в московському готелі разом з Леонідом Фоменком, він був тоді керуючим трестом "Горлівкаугілля". І раптом лунає телефонний дзвінок з відділу кадрів "Головвугілля": "Приїздіть сюди негайно!" У мене одразу ж якось неспокійно на душі стало... Навіщо так пізно викликають?

Приїхали до "Головвугілля". Провели нас до кабінету. Сидить у ньому якась маленька людина. І каже мені: "Хотілося б почути від вас деякі подробиці про знайомих вам товаришів. Треба поїхати з нами на Луб'янку". Що поробиш — треба, так треба. Але тут я вже перелякався не на жарг. Адже по всій країні йшли арешти. І хоча за собою ніякої провини не відчував, приготувався до найгіршого. І не помилвся...

Обшукали мене одразу ж при вході. Скрізь там вартові стояли. Піднялися ліфтом на якийсь поверх, зайшли до кабінету. І мені там раптом сказали, що я арештований. Потім повели у підвал внутрішньої тюрми. Підвал той виявився непростим: килими всюди, люстри яскраво світять, скрізь чистота. Сфотографували в профіль й анфас. Відвели до камери. Бачу — теж чисто. Два ліжка, простирадла, ковдри з підодіяльниками... Там уже сидів мій сусід по камері. Виявилось, це був колишній командуючий Білоруським військовим округом Яроцький. Одразу ж мені сказав: "Розташовуйся надовго, я вже другий рік тут..." Оце, думаю, потрапив! Можете увияти мій стан?"

О.О.Рогов народився у 1903 році у бідній сім'ї. Шістнадцяти років з п'ятикласною освітою почав слюсарювати в майстернях при шахті "Голубівка". А після смерті батька став годувальником великої родини. Довелося йти в шахту, працював саночником, коногоном. "А молодого коногона несуть с разбитой головой", – співалося у популярній тоді в Донбасі пісні. На щастя, Олександра така доля обминула.

У 1924 році за Ленінським призовом вступив до лав ВКП(б). Потім – служба в армії, на прикордонній заставі у Білорусії.

Після армії послали його на курси окружних партпрацівників до Харкова. Таким чином потрапив в обійму партійної номенклатури. І відтоді перестав бути господарем своєї долі: тепер усе за нього вирішувала партія.

У 1929 році Олександр Рогов бере участь у кампанії по розкуркулюванню в сільських районах Луганщини. Був тоді глибоко переконаний, що робить потрібну, важливу для країни, для робітничого людю справу. Не думалося, не гадалося, що настане час – і доведеться йому "тягнути строк" в одному таборі з "куркулями" і "підкуркульниками".

У 1931 році Рогова рекомендують і обирають секретарем Голубівського рудничого комітету профспілки вугільників.

З 1933 року працював партторгом ЦК ВКП(б) на шахті № 22 у Голубівці. У ті роки гриміла ця шахта на весь Донбас, на всю країну. Завідуючим був інженер К.К.Карташов. Удвох вони зуміли згуртувати колектив, налагодити чітку роботу в усіх ланках, запровадили передову технологію вуглевидобутку. І ордени Леніна одержали в один день – Карташов і Рогов¹. І знов – різкий поворот у долі: у 1937-1938 рр. О.О. Рогов – секретар Попаснянського райкому партії. А незадовго до арешту його призначили керуючим трестом "Свердловвугілля"².

Нове призначення Рогова збіглося з появою на карті області ще одного міста – Свердловська, що об'єднало селища Шапаркине, шахти ім.Свердлова, залізничної станції Довжанська, кілька інших населених пунктів. На той час тут проживало 37 тисяч чоловік. Кожний третій дорослий працював на шахтах створеного у 1935 році тресту "Свердловвугілля". Щодоби гірники видобували до 8 тисяч тонн антрациту³.

Закріпити, а потім і перевищити цей рівень – таким було головне завдання нового керуючого. І він одразу ж енергійно взявся за його виконання. На вугільних підприємствах міста почали приділяти першочергову увагу впровадженню передових технологічних досягнень – застосуванню металевого криплення, запровадженню графіків циклічної роботи і т.ін.

Не випускав Рогов з поля зору й інший важливий фактор – умови роботи і побуту гірників. З 1938 року в місті зросли масштаби житлового будівництва, і все більше шахтарів справляли новосілля у впорядкованих квартирах. При всьлякій підтримці Рогова розширялася мережа магазинів і їдалень. У Свердловську діяли Палац культури, 24 клуби і 18 бібліотек. Почала виходити районна газета "За стахановские темпы"⁴.

Було тоді Олександр Олександровичу 35 років. Відчував великий приплив енергії, здавалося, гори зсунути може. Однак...

Після арешту на Рогова чекали довгі сімнадцять років таборів, заслання. Але це стане відомим йому не одразу. Спочатку сподівався, що сталася помилка, що треба писати в ЦК, Сталіну, Берії, що вони зрозуміють, розберуться, допоможуть. Не знав він, що ордер на його арешт підписав сам Л.П.Берія.

Рогов писав...

"Важко зараз звертатися до Вас, Великого Вождя Народів, мені, затаврованому ганебним іменем "зрадника Батьківщини", але моя повна невинність і безмежна відданість партії Леніна-Сталіна впливають силу й впевненість у боротьбі за відновлення справедливості..."⁵ – це уривок з листа Рогова до Й.В.Сталіна з Медвежегорська від 15 червня 1941 року. Таких листів Олександр Олександрович написав і надіслав дуже багато. Але тоді марно було сподіватися на справедливість і милосердя.

Незабаром після арешту Рогова переводять з Луб'янки до Бутирського централу.

– Заїхали на чорному "воронку" прямо до вокзалу тюрми, – величезного такого ангара, – згадає О.О.Рогов. – Заштовхали мене в нішу в стіні і закрили скляними дверима. Тільки стояти можна, не ворухнутися. Стою годину, другу, чекаю: що ж буде далі? Нарешті, дочекався. Роздягнули мене, постригли, продезінфікували... Опісля того потрапляю у величезну камеру, набиту людьми. Усі брудні, обірвані, розлучені... Багато було там інтелігентів, військових, вчених, партпрацівників, господарників... Дехто роками не знав, за що його взяли, скільки доведеться сидіти. Не всі витримували таке. Яюсь вивели нас на прогулянку годині о другій ночі. Поруч зі мною йшов заступник наркома (прізвища його вже не пам'ятаю). І от він говорить: "Немає сил більше катування

терпіти. Прощайте!" І з розбігу – головою прямо в бетонну стінку, тільки кров бризнула в усі боки... Так! Було таке. Били на допитах нещадно, знущалися з особливою витонченістю...

З Бутирки Рогова переправили етапом до луганської тюрми. Тут уже й для нього починаються муки слідства. І били, і підсаджували провокаторів до камери, і навіть... пригощали кавою з тістечками. Обіцяли побачення з дружиною, якщо дасть потрібні чекістам показання на певних осіб.

Але Рогов виявився для слідчих міцним горішком. Не визнавав ніякої вини за собою, не "викривав" інших.

– У луганській тюрмі, – згадує Рогов, – сиділи кілька моїх знайомих – головний металург паровозобудівного заводу Олександр Олександрович Бобришев, секретар парткому того ж заводу Степан Омелянович Стеценко... Деякі розкаювалися в тому, що не змогли витримати тортур, давали показання на невинних людей. Гіркої правди не приховали: мало було таких, хто не "зламався" під катуваннями.

Рогова звинуватили в участі у контрреволюційній правотроцькістській організації, що займалася в Донбасі "підривною діяльністю". Під час слідства показували йому зізнання Ютанова, колишнього другого секретаря Кагановицького (нині Попаснянського) райкому партії, в тому, що він нібито був завербований Роговим, що від нього дістав завдання готувати теракт на шахті "Сокологорівка"⁶.

Висувалися проти Рогова звинувачення й у зневазі до робітників. Були "показання" Борисова, Кострикіна, Полякова про те, що він зірвав пуск електровозної відкатки на шахті № 22, що виселяв з квартир стахановців, заявляв на радіоперекликах про нерентабельність шахт...⁷.

– Такі от звинувачення, – продовжує свою розповідь Олександр Олександрович, – а я не чув ні про яку контрреволюційну організацію, ніякими підривними справами не займався. Звісна річ, можливо в чомусь і помилявся інколи, комусь не подобався через надмірну вимогливість і тим самим нажив собі ворогів. Ось вони й постаралися розквитатися, скориставшись нагодою...

Коли мене призначили керуючим трестом "Свердловвугілля", справи там були, м'яко кажучи, кепські. Тривалий час шахти не виконували план, шкутильгала дисципліна... Зрозуміло, довелося вжити жорстких заходів, але ж це для користі справи. А під час слідства яких тільки гріхів на мене не чіпляли! Звинуватили в обриві канату на шахті № 14-17, у тому, нібито я навмисне підтримував нестачу повітря у гірничих виробках, не встановлював вентилятори, примушував технічних працівників занадто часто спускатися в шахту. Дуже вже хотіли зробити з мене шкідника-контрреволюціонера і ворога народу, але перестаралися. Усі пред'явлені звинувачення виглядали сміховинно. Але хто тоді на це звертав увагу?

Судила Рогова Особлива нарада при НКВС СРСР. Вирок від 11 жовтня 1939 року – 8 років таборів⁸.

Винним себе Рогов не визнавав... Ні на кого не дав компрометуючих показань. Яким не дивним може це здатися, але саме така поведінка допомогла йому і зберегти честь, і залишитися в живих. Адже варто було назвати бодай одне прізвище "спільника", виказати тим самим свою слабину, і майстри допитів вибивали б усе нові й нові свідчення, нові "зізнання". І можна не сумніватися: збільшуючись, як снігова грудка, вони обернулися б страшною бідою для багатьох ні в чому не винних людей.

А далі були в'язниці: старобільська, харківська "Холодна гора", московська "Краснопресненська", ленінградська "Крести"...

– Нарешті, – продовжує Рогов, – опинився я у Карело-Фінській РСР, у Медвежегорську. Працював на лісоповалі на берегах Онезького озера. Ліс ішов на будівництво Біломорсько-Балтійського каналу. Жили у величезних холодних бараках, де лютували зграї клопів. На той час уже йшла війна з білофінами, і на нашу кухню доставляли вбитих коней. А одного разу я в лісі собаку сокирою зарубав... Мій приятель, латиш, не став їсти собачатину, а інші не відмовилися. Холоднеча була страшна, але мене рятували куртка на хутрі й такі ж брюки, що їх мені дружина привезла до луганської тюрми. Потім, правда, я той одяг на одного чоловіка обмінював.

Одного разу на лісоповалі дивлюся, стоїть якийсь дідусь на пеньку і плаче. Питаю у десятника: що за чоловік, яке у нього горе? Говорить, мовляв, від відчаю плаче, немає в нього сил працювати.

На ордері – підпис Л.П.Беріі.

Попросив я десятника: віддай нам цього чоловіка, а я тобі за нього куртку на хутрі дам. Той погодився. Старенький, як виявилось, був раніше директором кіностудії у Тбілісі. Дем'яном Павловичем Попідзе звали його. Він у нас почав днювальним працювати. Коли був чимось задоволений, мугикав собі під ніс "Суліко" – улюблену пісню Сталіна.

На лісоповалі зі мною працював ще Олександр Круглов – до арешту був головою Смоленської міськради. Пам'ятаю також Чикіна – редактора московської газети "Музыка", він колись у Парижі навчався. Багато чудових людей відбували строк у нашому таборі.

Коли почалася Вітчизняна війна, політ'язнів баржами вивезли з Медвежегорська і відправили до Солікамська, в Усольтаб. Тут знов – лісоповал, бараки, голод, приниження. Багато хто не витримував всього того, люди "ламалися" і морально, і фізично. А Рогов зумів вистояти, зумів завоювати повагу не тільки серед ув'язнених, але й в адміністрації. Свідчення тому – такі документи 1942-1943 років.

"Усольський виправно-трудоий табір НКВС СРСР.

АНКЕТА

до клопотання про дострокове звільнення або зниження строку покарання

Прізвище, ім'я, по батькові – Рогов Олександр Олександрович.

В Усольтабі НКВС утримується з серпня 1941 року.

Від часу перебування в таборі працює бригадиром виробничої бригади на лісозаготівельних роботах, проявляючи себе як добрий організатор і керівник бригади. Своїм старанням і патріотичним ставленням до праці добився добрих виробничих показників бригади. За 1-й квартал цього року має виробіток на 161% і 2-й квартал – на 201%. В рекордні дні 1-2 травня, 19-20 травня, 14-15 червня, 21-22 червня цього року виявив себе винятково віддано і давав бригадою середню норму виробітку на 299%. За добре керівництво бригадою і сумлінне ставлення до праці неодноразово премійований продпосилками і має подяку із занесенням до особистої справи.

Дисциплінований, старанний, поведінка в побуті добра, порушень табрежиму не має, адміністративним стягненням не піддавався. Активний учасник культмасової роботи. В антирадянських проявах не помічений.

За добре керівництво бригадою і добру поведінку в побуті клопочемо про зниження строку покарання на 2 роки.

Нач. Управління
Усольтабу НКВС
полковник

(Волков)

Нач. політвідділу
Усольтабу НКВС
лейтенант Держбезпеки

(Сухоруков) "9

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ № 17-6

Особливої Наради при Народному Комісарі Внутрішніх Справ СРСР від 10 березня 1943 р.

"СЛУХАЛИ:

...Рогов Олександр Олександрович, 1903 р. народження...

11 жовтня 1939 р. Особливою Народою при НКВС СРСР за участь у контрреволюційній організації і шкідництво засуджений до 8 років.

Покарання відбуває в Усольтабі НКВС.

УХВАЛИЛИ:

За високі виробничі показники і відмінну поведінку в побуті – Рогову Олександровичу низити строк відбуття покарання в таборі на ДВА роки.

Усольтаб НКВС 13/3/43
8/10925

Нач. Секретаріату Особливої
наради при Народному Комісарі
Внутрішніх Справ СРСР

(Підпис) " 10

У 1944 році О.О.Рогова формально звільнили, але він не одержав ні документів, ні дозволу на виїзд. Довелося залишитися працювати в Усольтабі. Був заступником начальника з виробництва окремого табірної пункту.

Війна наближалася до кінця, і Рогову здавалося, що вже недалекий день його остаточного звільнення. У 1946 році до нього в село Верхньоомошево приїхала дружина Марія Никифорівна. Почали потроху готуватися до повернення в рідні місця, на Луганщину. Але трапилося неждане. У квітні 1949 року Рогова знов арештовують і кидають у Пермську в'язницю. Знов суд – і новий вирок: довічне заслання у Красноярський край.

– Прибули ми до селища Абан Зимніківської сільради напередодні 7 листопада. Там уже морози лютували, зима була у розпалі. Конвоїри розмістили нас у сільраді, а самі розійшлися по теплих хатах, наказавши господарям не пускати нас у домівки. А нас було чоловік тридцять. Розстелили солому на

підлозі й полягали спати голодні й холодні. Наступного дня (7 листопада було) прийшов якийсь мужик і говорить: "Чи є серед вас селяни? Ходімо до мене пообідаємо..."

У нашій групі було багато розкуркулених, але прийняти запрошення ніхто не наважився. Залякані ми були страшенно.

Та голод примушував щось робити. Уночі взяв я дещо із своїх речей і пішов на картоплю мняти. На одне подвір'я завітав, запропонував теплі кальсони.

Але господар добрим виявився, просто так відро картоплі дав. І ще цибулі на додаток. Ми жердин з огорожі наламали, розклали багаття, зварили картоплю. Щоправда, припало їй на кожного з нас по дві-три штуки.

Через кілька днів конвоїри залишили нас напризволяще й подалися із села. Почали ми шукати собі житло. Голові місцевого колгоспу потрібен був пічник, щоб грубку скласти. Дізнавшись про це, я запропонував свої послуги. А допомагав мені лікар-гінеколог Муха. Коротше, почали жити.

Через рік знов приїхала до мене дружина з дочкою. Спочатку знімали закуток, а потім купив у радгоспі хатину, що порожнювала. Потроху почали заводити господарство – адже заслання довічне. Була у нас корівка, радгосп мені порося подарував. Курей завели, город розбили. А от борошна і хліба справжнього там ми не бачили. Був хліб, але гороховий..."

У червні 1955-го, через сімнадцять років після першого арешту, Рогову сказали: "Ви вільні!" Можна було їхати з тих непривітних країв. Рогови вирушили на батьківщину – в Донбас.

Потім Олександр Олександрович їздив до Москви, до Генерального прокурора Р.А.Руденка, щоб добитися повної реабілітації. Потрапив на прийом, між іншим, разом із сином маршала Якіра. Дали довідку про те, що за недоведеністю звинувачення Рогов повністю реабілітований в обох справах.

Форма № 2

Фамилия Рогов Пол мужской? д.к.т. Мухомов?

Имя Александр Фамилия Александрович Группы Сектор Алфавит

Место рождения 1903 Место рождения Могилковский район Краснодарской области

Правая рука

1. Большой	2. Указательный	3. Средний	4. Безымянный	5. Мизинец

Контрольные отпечатки

Левой руки	Правой руки

Фамилия Рогов Пол мужской? д.к.т. Мухомов?

Имя Александр Фамилия Александрович

Лактилоскопічна картка з архівної справи О.О.Рогова.

Повернувшись після заслання до Кіровська, Рогов працював завідуючим виробництвом на цегельному заводі, потім начальником шахт № 100 і № 1-2, заступником керуючого трестом "Кіров-вугілля" з виробництва¹¹. У 1969 році пішов на пенсію. Було йому тоді 66 років.

Кожного, хто буває в гостях у Олександра Олександровича, вражає скромність, навіть аскетизм його самотнього побуту. Старий будинок, де жив він з 1922 року... Невеличкі кімнатки, що давно не знають догляду господині (дружина вмерла у січні 1991-го). Допотопний чорно-білий телевізор, витерті килими, важкі меблі зразка 50-х років. Якісь казенні стільці. Піч, яку треба опалювати вугіллям...

Хочеться вірити, що ми вже назавжди позбавились табірної соціалізму, що ніколи більше чорні "воронки" не тривожитимуть спокій наших нічних вулиць, що горезвісна 58-а стаття з усіма її 14 пунктами, під яку можна було підвести кожного з громадян, ніколи не відродиться в наших законах. Хочеться вірити.

¹ Рабочее слово (Кировск). - 1993, - 27 июля.

² Там само.

³ История городов и сел Украинской ССР. Ворошиловградская область.- К., 1976.- С. 579.

⁴ Там само.

⁵ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 3747-р, т.1, арк. 233.

⁶ Там само, арк. 282.

⁷ Там само, арк. 267, 93-94, 83-84.

⁸ Там само, арк. 210.

⁹ Там само, арк. 212.

¹⁰ Там само, арк. 220.

¹¹ Рабочее слово. - 1993, - 27 июля.

Ю.Й.Невмира.

"БОЖОЇ ВІРИ" НЕ ЗРІКСЯ

Невмира Юхим Йосипович

Народився у 1914 році в с. Жовтнєве Сватівського району Луганської області. Після закінчення фабрично-заводського училища працював майстром на Лисичанському заводі "Пролетар". Проживов шляхами Великої Вітчизняної війни від її першого до останнього дня. Нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями. Двічі перебував під судом і відбував покарання за свої релігійні переконання. Реабілітований у 1991 році.

Багато зла й несправедливості накопичилося у світі. Ще, здається, ледве-ледве – і затулять вони від нас сонце й зірки. Тішить, не дає згаснути промінцю надії одне: на противагу всьому темному, що обплутало рід людський, є й діють інші сили – сили світла. Є на землі сини і дочки Божії, які свята сповідають принципи благочестивого життя, заповіді Ісуса Христа та його заповіді, що очищають душі: не убий, не вкради, шануй батьків своїх, не завдавай зла іншим. На відміну від тих, що цінують тільки земне, матеріальне, здатних заради благ та утіх мирських на угоди з совістю, віруючі заглиблюються у свій внутрішній світ, вбачають головне своє призначення в духовному удосконаленні.

Так думає і говорить про свою віру, про своє світовідчуття мій співрозмовник Юхим Йосипович Невмира. Людина дивної долі, подвижник, який стійко сприйняв і гідно витримав усі страждання й злигодні, що випали на його долю.

З Невмирою можна погоджуватися або не погоджуватися, але в одному йому не відмовиш: він стійкий і непохитний у своїх переконаннях. Юхим Йосипович не вміє і не хоче пристосовуватися, кривити душою, догоджувати тим, хто сьогодні при владі. Він говорить те, що думає, а не те, що, знає, хотіли б за скрутних ситуацій від нього почути. Завжди і за будь-яких обставин. Чим би це йому не загрожувало. Й за всієї поваги до своєї віри поважає почуття тих, хто сповідує будь-яку іншу. Переконаний: віра без терпимості – фанатизм, від якого один крок до насильства.

Закон України "Про свободу совісті і релігійні організації", ухвалений у квітні 1991 року, підвів ризику під багаторічним переслідуванням віруючих з боку режиму. Войовничий атеїзм, зведений після Жовтня 1917 року в ранг державної політики, накоїв чимало лиха. Не сподіваючись відлучити людей від церкви переконаннями, влада взяла на озброєння силові методи. Висаджувалися в повітря храми, розграбовувалося їхнє майно, посилювалися гоніння на священнослужителів. Утискання, природно, породжували опір, опір – ще більшу жорстокість. Під жорна репресивної машини потрапляли тисячі й тисячі не тільки служителів культу, але й віруючих. Одним з них став наш земляк Юхим Йосипович Невмира.

Ю.Й.Невмира народився у 1914 році в селі Жовтнєве Сватівського району. Був третім з п'ятьох синів Йосипа Васильовича і Марії Василівни Невмир.

У 1932 році Юхим вступає до фабрично-заводського училища при Лисичанському склзаводі "Пролетар". Після закінчення його працював майстром другої руки по витягуванню скла. Потім – три роки служби в Червоній Армії. Увільнившись у запас, повернувся до Лисичанська, влаштувався на роботу в позавідомчу охорону промислових об'єктів.

Йшов на ту пору Юхимові 25-й рік. І він впевнено крокував по життю в ногу з такою ж молодою, як і він сам, країною. Пишався розмахом великих будов, ударних справ, по-доброму заздри героям, на яких була дуже щедрою та дивна пора. Здавалось, що й він, Юхим Невмира, може стати таким же відважним і сильним, таким же корисним Вітчизні, якими були Чкалов, Стаханов, Ангеліна.

Хотілося бути справжнім господарем рідної землі, робити, як закликала популярна в ті роки пісня, казку билицею.

Мешкав тоді Юхим у будинку свого двоюрідного брата і його дружини Насті.

Було тісно, але тепло. Там і познайомився із самою задушевною подругою Насті – Тонею. Через три місяці побралися. І одразу ж після весілля – повістка з військкомату. Запропонували вступити до будь-якого військового училища. Юхим зупинив вибір на Полтавському автотехнічному. З повідомлень газет, радіо знав: нова війна буде військово моторів. Та й вабило його з дитинства до техніки, до машин.

За один рік Невмира пройшов прискорений курс навчання, і в квітні 1941 р. був "даний наказ йому – на захід," у місто Чернівці, до самого кордону, куди вже підтягувалися ночами ударні дивізії вермахту. Про це усі там знали, але говорити побоювалися. Нікому не хотілося бути звинуваченим у панікерстві, викликати на себе гнів начальства, а то й піти під трибунал.

Як тільки влаштувався на новому місці з житлом, викликав дружину.

Зустрів її у перших числах червня. До початку війни залишилося менш як три тижні...

Шляхами війни заступник командира автототи по технічній частині Юхим Невмира пройшов від її першого до останнього дня. Обороняв, а потім визволяв Україну. Від берегів палаючої вогнем Волги під Сталінградом разом зі своєю частиною рушив на захід. Завжди і скрізь одним з перших піднімався в атаку, не губився у смертельно небезпечних ситуаціях. Тому й не був обділений нагородами. Обмивав з бойовими друзями орден Червоної Зірки, медалі. День Перемоги зустрів під Гамбургом¹.

Усю війну Невмира був у гушавині боїв, але не дістав жодного поранення. А от для ударів, які обрушилися на нього, коли змовкли гармати, виявився надто уразливим.

Демобілізувався у 1946-му. Повернувся до Лисичанська. І він, і Тоня (у червні 1941-го вона буквально під вогнем німців, які входили до міста, вирвалася з Чернівців, дійшла-доїхала до Лисичанська) ще зовсім молоді, сповнені надій. Юхим став викладати техніку водіння автомобіля, у чому за час служби в армії став неабияким спеціалістом. Жили з Тонею душа в душу.

Народилася дочка Лариса.

І тут сталася подія, що розколола життя Невмири на дві частини. До Лисичанська переїхали із Сватівщини його батько і мати. Були батьки людьми віруючими, і під їх впливом увірував у погляди християн "Божої віри" Юхим Йосипович.

Одразу ж по тому, а йшов тоді 1948 рік, у недавнього фронтовика почалися серйозні конфлікти з системою. Попервах його просто попереджали: обличчя релігію – добром таке не скінчиться. Але ні на які умовляння Невмира не піддавався. На нього стали тиснути сильніше: звільняли раз у раз з роботи, називали американським шпигуном, звинувачували в антирадянських поглядах, злісній ворожості до існуючого ладу. Погрожували судом.

Віра прийшла до Юхима Невмири, за його словами, зненацька, як осяяння.

Він бачив її світло – інші не бачили. І не хотіли, щоб бачив він. Немає, мовляв, такого і бути не може...

Невдовзі Юхима заарештували. У камері, куди привели, уже були його батько і двоє братів. Усього ж їх, одновірців, у Луганській області судили тоді п'ятнадцять чоловік. Уся їх "провина" полягала в тому, що збиралися разом для молитов. Звинувачення ж зводило ці дії в ступінь контрреволюційної пропаганди, зради Батьківщини. Дали всім по 25 років таборів². Йшов 1951 рік, Невмирі виповнилося тридцять сім.

Про ті часи Юхим Йосипович пізніше скаже: "Страждав тільки тоді, коли думав про дружину і дочку. Про себе не турбувався. За одкровенням Божим знав, що довго не просиджу, що попереду – скоре звільнення. Ніс свій хрест із смиренням".

Відбувати покарання відправили у Кемеровську область. Суворий клімат з морозами взимку до 40 градусів, суворий режим, скудне харчування, робота без свят і вихідних.

Невмиру поставили на лісоповал. До місця роботи і назад (12 кілометрів в обидва боки) возили на відкритих автомашинах. Трапилося якось таке: шофер однієї з машин не справився з керуванням, і вантажівка пірнула в крижану воду. Для 42 зеків та поїздка виявилася останньою. А втім, гинули вони майже щодня й з інших причин. Від карцера, холоду, недоїдання...

В один з днів табором промайнула чутка про смерть Сталіна. Для Невмири, за його словами, таке не стало несподіванкою. Було, мовляв, Боже попередження.

І от воно збулося. Невдовзі Юхима Йосиповича звільнили.

На волі, однак, побув недовго. Вікна хрущовської "відлиги" знов стало затягувати морозними візерунками нетерпимості. Почали посилюватися гоніння на інакомислячих. Закон зони – "Крок ліворуч, крок праворуч – спроба втечі!" – став нібито примірятися й до тих, хто був на волі, але не вкладався у визначені владою рамки поведінки й мислення. Зокрема, спроба піти у світ релігійних уявлень прирівнювалася до найважчих карних злочинів.

Невдовзі виправдалися найгірші передбачення Невмири. На нього завели нову справу з грифом "Секретно". Пролунав гонг для нового раунду поєдинку з карними органами. Поєдинку з непорівняним співвідношенням сил, із законом, покірним для однієї з сторін і невмолимо жорстоким щодо іншої. Із введеною силовою прийомом у практику розправ презумпцією винуватості.

З протоколу допиту від 18 жовтня 1957 року:

З а п и т а н н я. Ви заарештовані за антирадянську діяльність, яку проводили під виглядом релігійних молитов. Ви це визнаєте?

В і д п о в і д ь. Ні, не визнаю. Богу я молився, але антирадянською діяльністю не займався.

З а п и т а н н я. За вашими переконаннями, ви не будете захищати із зброєю в руках Радянську державу?

В і д п о в і д ь. Так, не буду.

З а п и т а н н я. Радянська Конституція, наш Основний Закон, зобов'язує всіх громадян воїнської повинності за необхідності захищати свою Батьківщину із зброєю в руках. Виходить, ви в цьому питанні радянський закон не визнаєте?

В і д п о в і д ь. Так, у цьому питанні я радянський закон не виконаю, оскільки він суперечить Божому закону, який для мене важніше"³.

З протоколу допиту від 21 жовтня 1957 року:

З а п и т а н н я. До якої релігійної течії ви належите і як давно?

В і д п о в і д ь. Я належу до релігійної течії, яка називається "Божа віра", увірував у неї у 1948 році.

З а п и т а н н я. Релігійна секта, до якої ви належите, іменується сектою п'ятдесятників-сіоністів. Чому ви не покажете про це?

В і д п о в і д ь. Такої назви релігійна течія, до якої я належу, не має.

З а п и т а н н я. Які завдання ставить перед собою ця віра?

В і д п о в і д ь. Виконувати Божі закони, жити по-Божому...

З а п и т а н н я. Як це робилося практично?

В і д п о в і д ь. Практично, ми – всі віруючі – живемо по Божому писанню, періодично збираємося одне в одного на молитви"⁴.

Допити тривають. На боці слідчого – закон і вся сила держави. У Невмири – тільки його віра. І він, спираючись на неї, захищає своє право не брати в руки зброю з такою ж переконаністю, з якою в роки війни з тією ж зброєю в руках боронив від ворога свою країну, свій народ, свою дружину Тоню, свою ще не народжену дочку Ларису. Він ні в чому не вважає себе винним. Йому говорять: "Ви залучали до групи нових членів, що за законом забороняється".

Він відповідає: "Не можна примусити людину проти її бажання прийняти ту або іншу віру. Бог сам обирає тих, хто поверне до нього свою душу і серце".

"Будучи активними учасниками антирадянської секти, – відзначалося в матеріалах справи, – Невмира та його одновірці потай від органів влади і під виглядом молитов проводили шкідливу, антирадянську, реакційну діяльність, використовуючи релігійні забобони окремих осіб і залучаючи до секти нових громадян, переважно молодь. На своїх молитвах і збориськах підсудні знайомили присутніх з релігійною підривною літературою, схилили учасників секти до виїзду з СРСР до Палестини, закликали не відвідувати театрів і кіно, не читати радянську літературу, не брати участі у громадському житті держави..."⁵

Слова "антирадянський", "антирадянська" багато разів промовлялися у ході слідства і суду, хоча за чинними на той час законами ніяка релігія не вважалася антирадянською. Заплющувалися очі на проголошену в країні свободу совісті, на те, що законом не передбачалися переслідування за релігійні переконання.

Як важливі докази фігурували у ході слідства вилучені в Невмири рукописи, визнані антирадянськими. Вони й понині зберігаються в архівній справі.

Розкриємо одну із сторінок "крамольного" блокнота, почитаємо (текст дається із збереженням орфографії і пунктуації):

*Вот по морю быстро
Плывет паракход
И сигнал оттуда
Готовся народ*

*На том паракходи
Сам судья земли*

*Приготовте дети
Вы сердца свои
Мимо не пройдеши ты
В этот пароход
Ибо в него только
Один узкий вход...*

Окремо виписані і виділені підкреслюванням у матеріалах справи такі "підривні" чотиривірші:

*"...Забудем мы страданья
И все горе там пройдет
Там увидим ручьи с медом
Из гор вино потечет..."
"Скоро все те истребятся
Кто на Сион не пойдет
Кто не любит Палестину
Тот спасенья не найдет".*

Любов до пагорба Сіон і платонічне бажання поїхати до Палестини обернулося для Невмири дорогою у прямо протилежному напрямку – у Мордовські табори. У 1957 році йому дали другий строк – 10 років. Обласний суд засудив Невмиру до 25 років (смертна кара була на той час скасована), але в січні 1958-го Верховний суд УРСР зменшив міру покарання до 10 років⁶.

Згадує Юхим Йосипович:

"В Мордовії було полегше, аніж у Караганді. Тут нам дещо платили за роботу, отже, могли прикупати продукти. В окремих табірних пунктах утримувалися віруючі різних конфесій. Кожна дотримувалась своїх поглядів, поважаючи віру і почуття інших. У молитвах до Бога починали і закінчували кожний день. Ані бійок, ані крадіжок, ані лихослів'я.

Робили ми там меблі. Дуже непоганої якості, до речі. Коли відсидів півстроку, викликало на розмову табірне начальство: "Зречешся від своєї віри – одразу звільнемо". Про таке я й слухати не хотів. Відбув строк повністю"⁷.

"У випробуваннях, що випали на мою долю, – сказав на прощання Невмира, – нікого не звинувачував і не звинувачую зараз. У головній молитві Ісуса Христа сказано: "Вибач нам гріхи наші, як і ми вибачаємо тих, хто грішив проти нас". Тому я нікому ні звинувач і не суддя. Ні на кого не таю злоби за те, що на довгі роки був відірваний від дому. Від сім'ї. Така, виходить, була мені послана доля.

Господь перевіряв мене на міцність віри. Без остраху чекаю на кінець свого перебування на грішній землі. Нехай страхуються ті, в кого нечиста совість".

¹ Возвращение имени и чести. - Луганск, 1995. - С. 199.

² Там само, с. 200.

³ Архів УСБУ в Луганській обл., спр. 21406-р., т.1, арк. 70.

⁴ Там само, арк. 76-77.

⁵ Там само, арк. 448-449.

⁶ Возвращение имени и чести. - С. 204.

⁷ Там само.

СВІДЧЕННЯ УЧАСНИКІВ І САМОВИДЦІВ ТРАГІЧНИХ ПОДІЙ

І.І. КРИУЛЯ

У КРАЮ ВІЧНОЇ МЕРЗЛОТИ

Інколи хочеться про все те страхітливе минуле забути. Але не виходить. Не йде воно з пам'яті. А нещодавно знов нагадало про себе старе прохання: "Розкажи, мовляв, про пережите!" І цього разу я не зміг не підкоритися. Дійсно, хто, крім нас, колишніх в'язнів ГУЛАГу, зможе доповнити вже повідане про нього новими життєвими подробицями, особистими спогадами? Хто не дозволить мовчки поховати правду про Колиму, як у свій час ховали в її вічній мерзлоті сотні тисяч винних і невинних співвітчизників – розстріляних, закатованих, померлих від голоду й холоду, нестерпних знущань?

Тільки-но взявся я за ручку – пригадався старий анекдот. Хтось запитує у співрозмовника:

– Знаєш, який будинок найвищий у нашому місті?

– Знаю, триповерхова школа.

– Ні. Прокуратура.

– Але ж вона одноповерхова.

– Зате з неї... Колиму можна побачити.

І таку можливість з середини тридцятих років надавали у нас дуже багатьом... З дорогою на казенний кошт і арештантською роботою на додаток.

Я пробув на Колімі одинадцять років (10+2–1: розшифровка цієї арифметики нижче). Багато чого бачив там на власні очі. Багато про що довідувався уже на волі – з газет, журналів, книжок. Отже, маю про край вічної мерзлоти досить повну уяву.

З початком індустріалізації на території обширного регіону північного сходу Якутії, Магаданської області і ряду районів Чукотки, по берегах Коліми і річок, що впадають у неї, геологи (і на радість, і на погібель співвітчизникам) розвідали незлічені запаси корисних копалин – золота, срібла, вольфраму, слюди. Постало питання: як освоювати ці родовища? Відповідь була знайдена скоро і виявилася на диво простою – використовувати працю засуджених: і карних злочинців, і політв'язнів ("контриків" – мовою зони).

Передусім їх силами почали будувати 1000-кілометрову шосейну дорогу від Магадана до Сусумана, Усть-Нери та інших тамтешніх поселень. Одночасно закладалися рудники та шахти, обгороджувалися колючим дротом та забудовувалися бараками численні табори НКВС.

Справу було поставлено на широку ногу, що незабаром стало відчуватися у багатьох сторонах життя величезної країни. Заради "дешевого" колимського золота примножували й робили більш жорстокими свої вироки суди та різного роду позасудові органи – "двійки", "трійки", особливі наради тощо. "Потрібні робочі руки!" – волав ГУЛАГ. Сталінська Фемида брала під козирок.

На схід везли й везли засуджених, доставляли все необхідне для життєдіяльності нового "архіпелагу". На захід поспішали состави з багатствами колимських надр. А от людей, що поверталися після відбуття терміну "покарання", було дуже мало. Одні до свого визволення не доживали, іншим періодично "додавали" по кілька років (причина завжди знаходилася), третіх відпускали на свободу, але без права виїзду на материк...

Моя "Колима" почалася у 1937-му. Було мені на ту пору дев'ятнадцять років. Працював у секторі технічного нормування при техвідділі заводу ім.Косіора (нині завод ім. Пархоменка в Луганську). 21 липня дістав завдання провести хронометраж токарних робіт у механічному цеху. Там мене й розшукав молодик з військовою виправкою у цивільному одязі. Підійшов і приголомшив:

– Ви заарештовані! Слідуйте за мною...

Я машинально вимкнув секундомір. Лець чутно клацнула його голівка, і з тим звуком назавжди закінчилася моя юність і на довгі роки – свобода.

Того ж дня я опинився в одиночці міськвідділу НКВС. Цілий тиждень нікуди не викликали. Впав у відчай. Чому, за що арештували?

На перший допит повели вночі. З ходу обвинуватили в контрреволюційній діяльності. Суворо запитали:

– Хто тебе завербував у ворожу організацію?

Я не знав, що відповідати: ніхто й нікуди мене не вербував.

– Заперечуєш? Пішли з нами!

В коридорі наказали сісти на відкидну лавку в позі "смирно" і наказали: "Не ворухися!" Поруч в

таких же незграбних позах сиділи інші затримані. Деякі час від часу, не витримуючи мордування сидінням, падали. Їх обливали водою і знов усаджували. Самі слідчі називали таке вигадане ними знущання "методом активного дізнання". На камерному жаргоні це звучало простіше: "Показувати кіно". Мабуть, тому, що лави були такими саме, які стояли тоді у залах для глядачів кінотеатрів. Мука, всупереч їй на перший погляд примітивності, виявилася жакливою. Чорти в пеклі до такого б не подумалися!

Повернувся ледве живий до камери, а там – "підсадна качка". Олександр Карпович (так він відрекомендувався) із запалом взявся "просвіщати" мене:

– Із слідчими не сперечайся, в усьому погоджуйся. Підписуй будь-які папери, які будуть давати. Ти ще молодий, попрацюєш трохи в таборі – і відпустять додому. А почнеш пручатися, щодночі будуть у "кіно" водити. Такого ніхто не витримував. Не витримаєш і ти. Тільки нашкодиш собі...

Я не повірив провокатору і на черговому допиті не підписав власноручно написаний слідчим протокол, не дав "показань" на "спільників". Слідчий Шевченко став погрожувати побиттям і карцером без їжі. Я відповів, що скаржитимуся його начальству.

І тієї ж хвилини до кабінету увійшов начальник міськвідділу НКВС Шапіро.

– Наша контра хоче вам скаржитися, – сказав йому слідчий.

– Цей шмаркач?

Начальник вривав мені дзвінок ляпаса й пішов далі.

– Кому ще хочеш скаржитися?

Я розважливо промовчав.

Невдовзі з одиночки перевели мене в іншу камеру. В ній – тіснота, сморід від параші, від давно немитих тіл, бруд. Навіть клаптик неба, видимий крізь загразоване віконце з козирком, здавався брудним. На площі в шістнадцять квадратних метрів тіснилося двадцять чоловік. Похмурі обличчя. Люди майже не рухалися, сиділи мовчки. Ніхто не знав, за що арештований.

Кількома місяцями раніше арештували мого батька. Працював він у луганському депо слюсарем. Його теж звинуватили в контрреволюційній діяльності. Довгий час я нічого не знав про долю батька. Багато разів писав в різні інстанції, але відповідей не одержував. І тільки 20 серпня 1991 року надіслали справку з Прокуратури УРСР про його реабілітацію.

В листопаді, коли вже добряче похолодало, я в парусинових туфлях, в легенькому пальтеці крокував у колоні таких же "контриків" вулицями рідного Луганська від тюрми до вокзалу. Там на нас чекали пофарбовані в червоний колір призначені для перевезення худоби вагони. Крізь відчинені двері вагона побачив перелякану матір. Мати вмовляла солдата-охоронця дозволити передати торбинку сухарів, плакала.

Через місяць приїхали на станцію Михайло-Чесноковська. Неподалік від неї, в місті, що називалося за іронією долі Свободним, розміщалося Головне управління таборів НКВС на Далекому Сході – установа, яка щодня ставила жирний хрест на свободі тисяч громадян.

Висадка з вагона, переклик. Почувши своє прізвище, зіскочив на землю.

– За якою статтею засуджений, на який строк?

– Не знаю, – відповів я.

– Так знай! Дала тобі "трійка" за зловнамисну твою контрреволюційну діяльність десять років. І будь задоволений, могли й більше дати. Врахували, мабуть, молодість.

– Зекономили кулю, – прокоментував винесений мені вирок зек із стажем. – Дякуй Богові й молися за суддів.

Дув сильний холодний вітер. Йшов сніг. В моєму житті починався новий етап. Яким він буде? Розмістили нас у табпункті № 13, а потім перевели в № 1. Видали одяг: тілогрійку, шапку з мішковини на ваті, з такого ж матеріалу чуні, рукавиці. В усьому однаковому стали однаковими й ми, зеки. Інститутські професори й розкуркулені, партпрацівники й колишні військовослужбовці, вчителі, лікарі, робітники, колгоспники.

Працювали на спорудженні підпірної стінки перону залізничної станції, в кам'яному кар'єрі. Втомлювався я попервах страшенно, страждав від голоду й холоду. Життя здавалося нестерпним.

З відчаю написав тоді листа братові, що жив у Москві. Одержав від нього посилку, в якій виявилися сухарі і костюм. Сухарі з'їв, а за костюм неждано-негадано отримав ще два роки.

Що ж трапилося? Дізнався про костюм мій табірний "вихователь" – Севастьянов Іван Миронович. Такий, як і я, засуджений, тільки не за "політику", а за побутовий злочин, через що й користувався в адміністрації деякими привілеями: карних злочинців вона в барачній ієрархії ставила на щабель вище за нас, "контриків". З них формували так звану внутрішню охорону, їм доручали виконання різних господарських функцій, зокрема, роздавання їжі. А деякі з благословіння табірною керівництва за сумісництвом з відбуттям покарання займалися "вихованням" зеків - новачків з нижчої касти.

Помацавши костюм, вихователь впевнено сказав:

– Не носити тобі його. Відберуть "урки". Але можу виручити – взяти на схоронність.

За своєю наївністю у погодився, а через кілька днів мене звинуватили в "підготовці до втечі" і потягли у карцер. Потурбувався про це, як я потім довідався, мій "наставник". Розрахунок його був простий і безпрограшний: залякати мене, щоб і думати забув про костюм, а то й підвести під ще більш солідний строк – на втікачів накладалися тоді найсуворіші покарання. Що ж до доносів та наклепів, то в таборі вони потрапляли на благодатний ґрунт.

7 жовтня 1940 року Судова колегія у карних справах Амурського обласного суду за ст.19-82 ч.1 КК РРФСР дала мені, "підозрюваному у замишленні втечі", ще два роки позбавлення волі. От і настав час розшифрувати наведену раніше формулу "10+2-1": до основного строку дали "доважку", а потім, взявши до уваги заліки робочих днів, один рік "скостили". Вийшло 11 років. Їх я й відбув.

Спочатку Свободний уявлявся мені краєм землі, але невдовзі я переконався, що це далеко не так. У 1940 році у складі великої групи засуджених відправили мене етапом залізницею до міста Находка, а звідти пароплавом "Дальбуд" – у бухту Ногаєво – морські ворота Магадану. Подальший шлях привів у Сусуманський район, на шахту "Комсомолец".

Через багато років увесь свій зеківський шлях я простежив по карті. І з трудом повірив очам: проїхав усю країну із заходу на схід, та ще й дав чималий "крюк" на далеку північ, у бік Льодовитого океану. Неможливо уявити собі місцевість більш несприятливу для людини, аніж та, в якій я опинився. Довга, обпалююча морозами зима і коротке, виснажливе літо. Багато льоду і снігу, мало сонця. І міцна, як граніт, вічна мерзлота, яка рівно приховує в собі золото, інші дорогоцінні та рідкісні метали. І віддає їх лише в обмін на людські сили, здоров'я, а то й життя.

У тих суворих краях відбув я весь строк, що залишався мені.

У шахтах зеки працювали по 12 годин на добу, виконували всі операції виробничого циклу: бурили шпури, підірвали їх, доставляли у відвали золотоносні піски. Розроблялися вони вручну, знаряддями праці служили кайло і тачка. Я щозміни відвозив на промивку по 200 і більше тачок, що значно перевищувало норму. За це одержував кілограм хліба і тричі на день – приварок. Тим же, хто з нормами не справлявся (переважно людям, які не займалися раніше фізичною працею), доводилося дуже скрутно. І хліба їм давали менше, і приварком обмежували. Принцип: "Немає норми – немає стерпного харчування" обертався для багатьох ув'язнених швидким виснаженням і смертю.

Наш табпункт, як і всі інші на Колимі, мав специфічний мікроклімат, зеківський контингент жив тоді за своїми законами, спілкувався з допомогою власної мови – жаргону. З маси жаргонних табірних слів найбільш вживаним було, безперечно, – "пайка". На неї молилися, як на ікону, спійманого на її крадіжці побивали смертним боєм. Бували випадки, коли зек, відчуваючи нестерпні муки від голоду, віддавав за шматок хліба свій одяг і ... гинув від холоду.

Їжу нам доставляла і роздавала госпобслуга (нагадаю: з числа карних злочинців). З'являлася вона в бараці невдовзі після побудки. Приносили хліб (уже порізаним і зваженим), а також баладу (суп) і чай. У ході роздачі нерідко розігрувалися невеличкі імпровізовані сценки.

– Мені пайку на мене й на сусіда!

– Сусіда живий?

– Живий.

– Ей ти, підними голову, – кричить роздавач "сусідові". І якщо команда виконувалася, давав пайку. В іншому разі той, хто просив лишку, діставав ляпаса.

Коли розпочалася Велика Вітчизняна, шахта прикрасилася новими плакатами – грізними і закличними: "Смерть саботажникам і симулянтам!", "Тільки вперта, самовіддана праця доведе патріотизм Батьківщині!" Найбільший плакат встановили прямо у вибої (у нас застосовувалася так звана відкрита система розробки), під шестиметровим портретом Й.В.Сталіна. Створювалося враження, що вождь, дивлячись нам прямо у вічі, говорив: "Кожен грам видобутого золота – удар по ворогу!" І багато хто з нас не шкодував сил для таких ударів. Батьківщина образила нас дуже жорстко, але ми не могли допустити її образи...

Я, наприклад, у той час доставляв у відвал за зміну вже по 250 тачок, тримав одне з перших місць. Потім, коли через багато років, уже на волі говорив про це друзям і знайомим, деякі з них мені не вірили. Але що тут особливого? Був молодий і здоровий, набув потрібних навиків. Та й кілограм хліба треба було відпрацьовувати!

Війна точилася від нас далеко, та інформація про неї до володінь ГУЛАГу доходила регулярно й багато в чому була навіть більш повною за ту, яку діставали співвітчизники на волі з газет і радіо. Адже всі дані ми черпали не з офіційних повідомлень, які пройшли найсуворіше сито цензури, а з вуст живих людей, що вирвалися з пожежі війни, обпеклися її полум'ям. Потоками прибували до таборів власівці, бандерівці, добряче посивілі білоемігранти.

З'явилося в наших краях і багато звільнених з німецької неволі радянських військовослужбовців, спецпоселенців – висланих за сталінським велінням з місць свого традиційного проживання калмиків, чеченців, кримських татар. Тоді ж прибуло кілька етапів "нових" зеків – каторжан, вдягнених у брюки з смугастої тканини і тілогрійки з нашитими на грудях і спині номерами. З усім цим новим поповненням адміністрація церемонилася ще менш, аніж з нами. Їх використовували на найшкідливіших і небезпечних роботах – в уранових і вольфрамових рудниках. Силікозний пил швидко косив людей. Вихід для більшості був один – у колимську вічну мерзлоту.

"Каторжникам" давали по 25 років. Припустимо, така жорстокість у ряді випадків пояснювалася умовами воєнного часу. А за що одержували по 5-10 років в'язні довоєнних "призовів"? Та за що завгодно. Пам'ятаєте приведені на початку цих спогадів анекдот щодо прокуратури? Так ось за нього за просто могли надовго посадити і того, хто розповідав, і тих, хто слухав.

До речі, один табірний анекдот народився буквально в мене на очах.

Питають у тільки-но прибулого зека:

– Тобі скільки дали?

– Двадцять п'ять.

– За що?

– Та ні за що.

– Брешеш. Ні за що більше десяти не дають.

Смерть в'язнів у таборах була звичним явищем, яке не привертало до себе ніякої уваги, запам'ятовувалось тільки щось неординарне, особливо жахливе.

Якось до часу розводу (виводу на роботу) на нашій шахті один в'язень прив'язав собі на шию, приховавши під коміром куртки, два "патрони" з амонітом (вибухівка, що застосовувалася на розробках для підриву шпурів), з детонатором і бікфордівим шнуром. На шикванні підпалив шнура і з вигуками "За Батьківщину!", "За Сталіна!" кинувся вздовж зцепенілої колони. Пролунав вибух. Голова того, хто біг, злетіла на кілька метрів вгору.

Чинили самогубство й інші зеки, в яких уривався терпець. Ті, хто вже вичерпав свої сили у цілоденній боротьбі за виживання, хто не міг більше терпіти знущань з боку адміністрації і обслуги.

Одинадцять зим провів я на Колімі. Найстрашнішою з них виявилася перша воєнна – 1941-1942 років, яка ледве не стала для мене останньою.

За холодної пори року всі ми спали в тому ж одязі, в якому ходили на роботу: в бушлатах, тілогрійках, ватяних брюках і шапках. Від холоду вони якоюсь мірою рятували. А от проти іншої напасті захисту ми не мали.

Пам'ятаю, прокинувшись одного ранку, я злякався вигляду сусіди по нарах: все обличчя в крові. Машинально провів рукою по своїх щоках і відчув липку вологу. Поглянув на долоню – червона.

На нас пішли у наступ тифозні воші. Насідали, як бджоли на солодке. Забуваючись ночами у сні, зеки машинально давили цих гидких комах на своєму тілі, являючи на ранок страхітливе видовище. Табірники із стажем не на жарт стурбувалися, знали: як і будь-яка інша біда, воша одна не приходиться.

...Почалася епідемія висипного тифу.

Хвороба нещадно косила нашого брата. Та й чого б їй було не лютувати: здорові і хворі лежали впритул один до одного на тісних двоповерхових нарах бараку. Щодня з нього виносили по кілька чоловік. Тих, хто захворів, – у тифозний барак, а тих, у кого на ранок брови не вкривалися товстим шаром інєю, – у морг. А втім, це було майже одне й те ж саме. Тиф мало кого випускав з своїх цупких пазурів. Лікарі наші виявлялися перед ним безсилями.

Щоранку до бараку виходив лікар (лікарський помічник) з кількома градусниками і запитував:

– Хворі є?

Хворі помовчували (кому ж охота самому напрошуватися на той світ!). За них відповідали сусіди, що побоювалися зараження:

– Є, е! Йди сюди!

Міся, що звільнялися на нарах, не тільки не дезінфікували, але й не мили.

Серед тих, хто захворів, опинився і я – температура стрибнула за сорок. Помістили до тифозних. І не вийти б мені з того бараку живим, якби не щасливий випадок. Приїхала з Магадана комісія. Жінка-лікар зупинилася біля мене. Потримала за руку, оглянула язик, очі. І владним голосом розпорядилася:

– Цього звідси забрати! В нього не тиф, а запалення легенів.

Хворів я довго, але врешті-решт видужав.

– Дуже пофартило тобі, хлопче, – сказав табірний лікар. – З хворобою в такій формі в наших умовах виживає один з тисячі...

Тіла померлих тієї зими не встигали вивозити і укладали у штабелі в одному з бараків. А коли вже для них не вистачало місця, становили їх сторчака, впритул одне до одного. Трупи миттєво

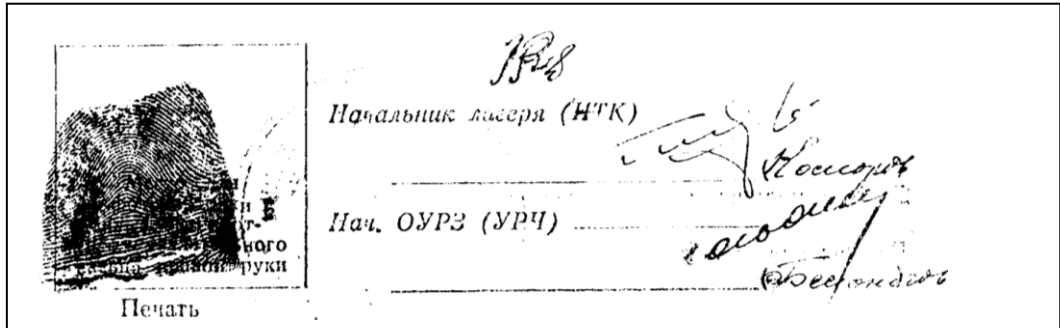
З полону забуття

замерзали, являючи видовище не для осіб із слабкими нервами. Цим, до речі, користувалися деякі з в'язнів, аби ухилитися від роботи. Перед розводом, протискувалися проміж вчорашніх живих, затуляли очі й прагнули не дихати, коли поруч з'являвся хтось з обслуги чи охорони. Деяким таке перевтілення у "мерців" вдалося по кілька разів. Тих же, кого викривали, нещадно били.

А як ховали тоді на Колімі? На нашій шахті у Чай-Ур'їнській долині, яку ми називали долиною смерті, робили так. За яких-небудь метрів 500 від табпункту виривали на двометрову глибину траншею шириною 1,5 метра і довжиною 200-300 метрів. До неї й скидали щодня трупи. Коли траншея наповнювалася, засипали – і все, ніяких слідів. Були люди – і не стало. І могили їх не розшукаєш.

У листопаді 1948 року я був звільнений з табору без права виїзду в центральні райони країни.

Відповідний документ зберігаю в своєму домашньому архіві. До речі, на ньому, на місці для фотокартки (де б її було там узяти!) – дактилоскопічний відбиток вказівного пальця моєї правої руки.

Через вісім років на мою північну адресу надійшла довгождана довідка про реабілітацію:

МЮ УРСР

Ворошиловградський обласний суд

23/VIII 1956

м.Ворошиловград

Якутська АРСР,

**селище Усть-Нера,
в/о "Розвідник"**

**КРИУЛІ
Івану Івановичу**

ДОВІДКА

Справа по звинуваченню гр-на Криулі Івана Івановича переглянута президією Ворошиловградського обласного суду 23 липня 1956 року. Постанова від 19 листопада 1937 року скасована і справа судочинством припинена з повною реабілітацією.

**Голова Ворошиловградського
обласного суду**

(Кравцов)

З одержанням цієї довідки, через 11 років після арешту, я перестав бути зеком, зміг повернутися додому.

ВТЕЧА З ПЕКЛА

З роками все частіше повертаюся думками в минуле. І бачу себе в ньому, залежно від настрою, у різних обличчях: безтурботним підлітком, безправним робітником "куди пошлють", впевненим у собі солдатом-фронтовиком...

Народився я в 1913 році в сім'ї селянина с.Малоіванівка Перевальського району. Дітей у моїх батьків було восьмеро: чотири сини, чотири дочки. Жили, як і більшість односельчан, невибагливо. Все, що мали, діставалося нам важкою працею. У врожайні роки не голодували, але й особливого достатку не знали. Кожна річ, яку купували, служила до дірок, як латана-перелатана ковдра, з якої в один недобрый день усе наше життя полетіло раптом під укіс...

У 1929 році батьку, Павлові Івановичу Шепелєву, виповнилося 48 років, стільки ж було тоді й матері, Докії Митрофанівні. Сорок вісім... Чудовий вік, як бачиться мені сьогодні з висоти вісімдесяти прожитих літ. Уже переступлений поріг зрілості старшими дітьми, уже почуті солодкі слова "дід" та "баба" від перших онуків. Та й в самих ще чимало планів у голові й сили в руках. Радіти б життю, що за тодішніми стандартами вважалося цілком пристойним, лиха-горя не знати. Доля розпорядилася інакше.

З революцією прийшли в село нові слова: бідняк, середняк, підкуркульник, куркуль... Попервах ними ніби бавилися, та незабаром стали вже й обпикатися: класова боротьба жартів не любила. Одних підносила на вищий шабель, інших... ліквідувала. До кого була ближче наша родина? Чітких меж не існувало, долю людини могли вирішити випадок, чиясь примха, добра або зла воля.

Спочатку батько активничав у комнезамі – комітеті незаможних. Свою роль у ньому розумів просто: виручати тих, хто бідував, діяти за велінням совісті. Приклад. Одного разу, саме в розпал громадянської війни, батько разом з деякими іншими комнезамівцями відібрав у багатого сусіда Кривицького кілька голів худоби для загону зголоднілих червоноармійців. Кривицький не збіднів, взяли в нього не дуже багато, але злість затаїв. І коли через деякий час у село увійшли білі, наскаржився офіцером на "більшовицьких прихвостів".

За батьком з'явилися солдати в погонах. Побачили літню людину в ліжку – батько тоді дуже застудився, схуд, заріс густою щетиною.

– Що з ним?

– Захворів. Тиф, мабуть, – не розгубилася мати. – Застереглися б ви, солдатоньки...

– Коли тиф, без нас упокоїться, – пролунало у відповідь. Гучно стукнули приклади. Солдати пішли. І ще в кількох схожих випадках доля нас милувала. А потім повернулася іншим боком. Батько з матір'ю неждано-негадано потрапили до списку тих, кого намітили розкуркулювати. Що ж трапилося?

Для мене це й зараз загадка. Скоріш за все, далися взнаки мотиви особистого характеру. Людьми, що прийшли тоді до влади, нерідко керували не кращі почуття. Брали гору заздрість, пусті образи, амбіції... Не раз чув я від старших, ніби тодішній голова сільради надто вже настійно сватався до моєї сестри, двадцятирічної Анастасії. І коли вона відмовила, пригрозив: ти, мовляв, пошкодуєш...

Як би там не було, чинити самосуд прийшов до нашої оселі той самий голова. І зараз, варто тільки захотіти, заплющу очі й бачу, як стрімко тягне він на себе вже згадувану вище ковдру, як з ревінням летять з неї на підлогу молодші брати і сестра. Під їх голосіння й відбувався процес нашого "розкуркулювання".

Забрали тоді у нас все. Перелік його, до речі, зберігся в моєму невеличкому особистому архіві:

– будинок на дві кімнати з кухнею,	– стайня,
– літня кухня,	– бречка,
– амбар,	– лінійка,
– клуня,	– дві корови,
– сарай,	– двоє коней,
– корівник,	– свиня.

Що можна сказати про те батьківське добро? Мали тільки найнеобхідніше, щоб не ласитися на чуже, не ходити по весні з простягнутою рукою до більш працьовитих, удачливих господарів. Були одними з тих із сошкою, за кожним з яких стояли семеро з ложкою. До односельчан, які загордилися тим, що не мають ні кола, ні двора, ніякої поваги не відчували. Ставлення ж ледащих до людей

роботящих і заможних, за відвертої підтримки нової місцевої влади, стало нестерпним. Жорстоким, безжалісним.

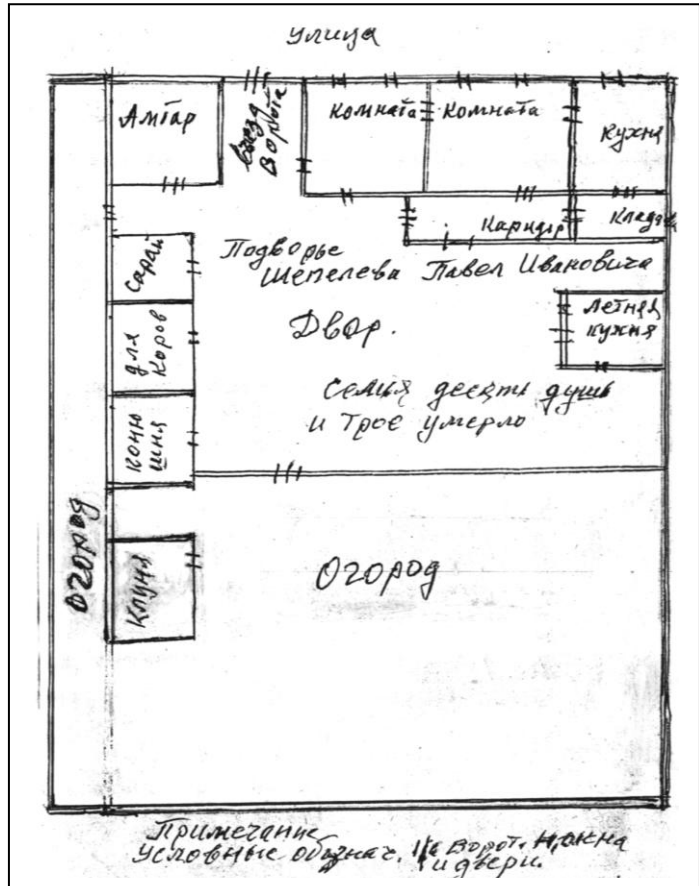
На нашу користь було тоді одне: виселяли влітку. А подекуди над такими ж саме, як ми, такий же неправий суд чинили і в осінню негоду, і в зимові морози. Залишали рідну оселю з важким каменем на серці. Плакали. Здавалося, таке не можна пережити...

Втративши дах над головою і засоби до існування, батьки вирушили з нами, дітьми, в місто Алчевськ, де жила моя старша сестра Ганна. Тушилися попервах у літній кухні, а до зими нам і цілу кімнату виділили.

Так почався новий період нашого життя. Врятувало тоді нас те, що батько був майстром, як мовиться, на всі руки. Зміг швидко перекваліфікуватися з селянина на робітника.

Пішов працювати ковалем на спорудженні фабрики-кухні для робітників металургійного заводу. І мене вирішив взяти до себе учнем. Начальство не суперечило, розуміло: з нами ніякого клопоту не виникатиме, добряче побиті життям, обидва ми будемо покірливими і невибагливими...

Отож, ми удвох працювали, приносили якісь гроші додому. Самі ж харчувалися в робітничій їдальні. До речі, ходити до тієї їдальні слід було з власною ложкою. Й упродовж усього обіду за нею пильнувати. Бо варто було хоча б трохи замріятися, як ложку "уводили". Недарма ж була тоді в нашому

План подвір'я Шепелєвих.
З особистого архіву автора спогадів.

робітничому середовищі популярною пісенька з таким куплетом:

**Во столовой ложки крали.
Их к столу там приковали.
Но нашелся хитрый вор:
Со столом он ложку спер.**

Того, що заробляли ми з батьком, ледве-ледве вистачало, щоб сім'я могла зводити кінці з кінцями. Працювали ми, нагадаю, удвох з батьком, мати з меншими дітьми залишалася вдома, поралася по господарству. Було дуже важко, та не краще жили й багату з наших сусідів, з тих, хто працював поруч з нами на будові.

Та тільки-но почали ми звикати до міських умов існування, як звалилася на нас нова біда. Виявилася, що пильні товариші, відповідальні за проведення колективізації і нещадне знищення класу "курулів", не дрімали, недарма їли свій хліб з маслом. Про нас вони не забули.

Влітку 1930 року нам наказали з'явитися з речами на залізничний вокзал "на предмет вивезення за межі України". Щоб, мовляв, не псували своїм ворожим духом морально здорову атмосферу славного пролетарського міста Алчевська.

На вокзалі розкуркулених чекав цілий ешелон, що складався з товарних вагонів. Розмістилися в них на кількаярусних нарах. Состав суворо охоронявся, з вагонів "пасажирів" випускали не тоді, коли це комусь було потрібно, а коли бажалося озброєним людям у військовому одязі. Подорож була, як зараз розумію, страхітливою, але тоді, маючи якихось 16 років, я багатьох труднощів не відчував. Батьки ж трималися заради нас, дітей, робили все можливе і неможливе, аби ми не дуже страждали від голоду, не захворіли.

Їхали довго. І зараз пам'ятаю пожвавлення, яке викликало в нас повідомлення: проїжджаємо Москву! Та побачити червону столицю не довелося: двері вагонів не відчинялися.

І от, нарешті, прибули в місто Перм. Та й там не затрималися. Своєю, як мовиться, ходою вирушили у супроводі охоронців у напрямку ріки Чусової. Щодо кінцевого пункту нашого переходу висловлювалися вигнаннями різні думки. Але того, що чекало на нас, не припускали навіть найбільші песимісти.

Зупинили нас у густому лісі.

– Облаштовуйтеся тут, – наказали охоронці. – Виживете – ваше щастя, а загинете – не велика біда...

Почали дорослі рубати і пиляти дерева, лаштувати халабуду. Не знаю, як почували себе інші, а я одразу ж впав у відчай. В лісі лютувала мошकारа, від якої не було ніякого порятунку. Заліплювала ніс і вуха, пила кров. Тому для себе я вирішив одразу: тікати. Якщо і загину, то все одно буде те краще за подібне життя. На ранок розповів про свій намір батькові.

– Тікай, синку, – сказав він. – Може, хоч тобі усміхнеться доля.

І я втік. Узяв з собою тільки мандоліну, на якій ще в селі вивчився непогано грати, і трохи грошей, що їх дав мені на дорогу батько.

Де вплав, де вблід подолав річку Чусову. І незабаром дістався залізничної станції з тією ж назвою – Чусова. Там своїм виглядом привернув увагу трьох залізничників, що вийшли з приміщення на вулицю покурити. Навіть не розпитуючи мене, вони одразу збагнули, хто я такий, звідки і з якою метою з'явився на станції.

– Треба повернути його туди, звідки утік, – сказав перший з людей у форменому одязі.

– Ні, краще здаю до комендатури. Нехай розберуться з ним, як слід, – запропонував другий.

– Давайте, друзі мої, допоможемо хлопцю. Бо загине він тут, здається мені, – мовив третій, що був старшим від своїх співрозмовників за віком і, як з усього відчувалося, користувався у них довірою і авторитетом.

Так вони тоді й вирішили. І тим врятували мені життя...

Дізнавшись, що я хочу їхати до Алчевська, добрі ті люди порадили не брати квитка одразу до місця призначення. Мовляв, це при ймовірній перевірці обов'язково викличе підозру. І самі купили мені квитка до якоїсь з найближчих станцій. З тим, щоб у подальшому і я робив так само: одразу брав квитка на недалеку відстань. Упродовж усієї розмови один із моїх рятівників з інтересом дивився на мандоліну. Помітивши те, я востаннє торкнувся тремтячими пальцями її струн, востаннє почув її тужливий голос і, ледве стримуючи сльози жалю і водночас радості, простягнув мандоліну залізничникові:

– Спасибі вам. Візьміть її за добро, яке робите для мене...

І тієї ж миті потяг, що мав повезти мене з пекла у звичайне життя, подав прощальний гудок. Я скочив на східці останнього вагона й помахав рукою своїм рятівникам...

Минуло кілька днів, про які у пам'яті не залишилося ніяких істотних згадок. І от пізнього літнього вечора, коли вже зовсім стемніло, я обережно постукав у вікно будинку, в якому ще недавно жили всі ми у моєї сестри Ганни.

– Хто там? – спитала вона переляканим голосом.

– Це я, Ганно, – Грицько.

Чоловік сестри, Федір Орлов, допоміг мені влаштуватися на роботу на нафтобазу. Робив я там найважчу, найнепривабливішу роботу. Тягав з місця на місце важелі бочки з паливом, переливав його з одних емкостей в інші, виконував безліч інших доручень усіх тих, хто не лінувався командувати мною. І та моя покора, про яку я вже вів мову вище, мала своє виправдання. Сину розкуркулених батьків, хлопцеві без будь-яких документів, що тільки-но втік із заслання, було не до відстоювання своїх прав...

Трохи пізніше пощастило знайти іншу роботу – у міськомунгоспі. На все життя запам'ятав я тамтешнього майстра Сергія Тимофійовича Солженікіна. Довідався, мабуть, він про мою гірку долю,

про вразливість мого становища у трудовому середовищі. Ставився до мене майстер по-батьківськи. Порадив піти на курси електриків, що я й зробив з великим задоволенням. Закінчивши їх, почав працювати там само, у міськкомунгоспі, електриком.

І так тривало до кінця 1933 року. А за кілька днів до нового, 1934-го, переїхав до Луганська, до ще однієї своєї сестри – Анастасії.

А зараз – про те, що сталося з батьками й братами та сестрою після моєї втечі з лісу на Чусовій. Сталося ж таке, у що й зараз мені важко повірити. Невдовзі після нашого вигнання з рідної домівки до Малоіванівки приїхала, зібравшись у гості до батька, його рідна сестра Феодосія Іванівна, яка мешкала тоді десь у Підмосков'ї. Довідавшись про "розкуркулення" родичів, поїхала "у пошуках правди", як сама потім нам казала, до Москви. І Москва, всупереч приказці, повірила її слюзам. Знайшла там тітка рятівну правду.

Допомогла згадка про батькову розповідь про його знайомство з Ворошиловим. Пробилася на прийом до знаменитого земляка, розповіла йому про все.

На щастя, Ворошилов не забув своїх зустрічей з батьком. Пообіцяв допомогти. І додержав слова. Після кількох телефонних розмов сказав Феодосії Іванівні: "Хоч завтра виїжджай до місця вислання і забирай рідних".

І не встигла ще осінь 1930-го торкнутися дерев лісу-пастки своєю багряною фарбою – провісницею скорих смертельних морозів, як Феодосія Іванівна з документами із солідними печатками зійшла з московського потяга на такій пам'ятній для мене станції Чусова. А ще через кілька днів везла врятованих у Донбас. Таке стало можливим, гадаю, тому, що не встигла ще набрати тоді повних обертів страхітлива репресивна машина, що не паралізувала одна тільки згадка про неї волю людей, чії рідні потрапили у велику халепу, що не скам'яніло ще на той час серце першого нашого червоного маршала.

А що сталося з тими, в кого не було енергійної сестри, кого не знав Ворошилов? І зараз страшно мені про таке подумати.

В Алчевську батько з матір'ю та молодшими дітьми зупинилися на вже згадуваній квартирі, у своєї дочки Ганни. Та прожили там не дуже довго. Батько зміг знайти роботу лише в сусідній Брянци. Працював там на шахті. Спочатку мав тільки ліжко в гуртожитку, потім надали кімнату. Викликав сім'ю.

Здавалося б, настав, нарешті, час відпочити від страшних ударів долі, нелюдських страждань. Та не судилося. Хтось з нових батькових друзів порадив йому:

– Виїздіть куди-небудь звідси. Туди, де вас ніхто не знає. Бо всяке може трапитись з тим, кого "розкуркулювали". Чули про вбивство Кірова у Ленінграді? Багато голів полетять тепер з плеч ні в чому не винних людей...

Батько порадився з матір'ю, забрав дітей і поїхав до Луганська. Тут ми і зустрілися. Щодо мене, то влаштувався на роботу спочатку в міськелектромережу, а потім на міську телефонну станцію. З травня 1942 року перебував у лавах діючої армії. Був зв'язківцем у 174 стрілецькій дивізії. Закінчив свій бойовий шлях на землі визволеної Латвії. Нагороджений орденами Слави і Вітчизняної війни, медалями "За відвагу", "За бойові заслуги", "За перемогу над Німеччиною".

В роки війни відійшли на другий план тривоги і побоювання, що ніколи не залишали мене, сина "розкуркуленого", без вини винного, беззахисного проти тих, хто, як здавалося мені, будь-якого дня міг закликати до відповіді за неіснуючі гріхи. Бо ж добре знав, що діялося у жахливих 37-му і 38-му роках.

Після закінчення війни повернувся на попереднє місце роботи. Працював так, як звик робити це з дитинства: сумлінно, чесно, старанно. У 1954 році до бойових нагород додалася нагорода за працю – медаль "За трудову відзнаку".

Уже давно і я, і моя дружина Валентина Михайлівна на пенсії. Дорослі наші діти живуть окремо, живуть без того страху, який крокував поруч з нами, їхніми батьками, впродовж десятиріч. До молодого покоління звертаю я ці спогади. Знайте, що було. Не допустіть, щоб подібне повторилося.

ЗА ЧЕСНЕ ІМ'Я БАТЬКА

В останні роки газетами й журналами багато написано про людей, яких у свій час за грубо сфабрикованими звинуваченнями засуджували до розстрілу, до багатьох років позбавлення волі у страхітливих таборах ГУЛАГу.

А що відбувалося тоді з їхніми малолітніми синами й дочками, як складалася їхня доля після арешту батьків? Що відчували вони, одразу ставши дітьми "другого гатунку"?

Сьогодні діти "ворогів народу" тридцятих років – пенсіонери, багато хто терпить від різних хвороб. Але їх пам'ять зберігає безліч подробиць і деталей, відчуттів і вражень, без яких минуле не сприймалося б нами в усій сукупності його барв, неповторних ситуацій, страждань і радощів, невмирущих людських надій.

Мені не раз доводилося чути думки про те, що не варто, мовляв, ворушити минуле, ятрити старі рани. Впевнена, однак, в іншому. Варто! Навіть необхідно, щоб по-новому поглянути на історію своєї країни, свого народу. Струснути з її сторінок позолоту, до якої були так охочі наші кремлівські правителі.

І ще раз переконалася у правоті такої думки після довгої розмови із своєю землячкою О.Ю.Івановою. Подумалося: її розповідь про своє життя розширить уявлення земляків про характер і масштаби явища, що стало, як зазначено в Законі "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні", результатом прямого беззаконня і свавілля.

Отже, слово Олександрі Юхимівні.

І.Ардельянова, журналістка.

Я чітко пам'ятаю усе своє життя, починаючи з семирічного віку. Ми жили в селі Голубівка (селище Голубівський рудник): батько, мати, сестри Рая, Люба, Лена – дванадцяти, десяти і трьох років від роду. І я – семирічна. Багатою наша сім'я не була. Особливого достатку не бачили. Але корову-годувальницю мали, як і багато сільчан на той час. Жили в коморі, а дім зводили.

Дім зростав на очах. Ось уже змурували стіни, завезли ліс, черепицю для даху. Нам, дітям, будинок здавався величезним, красивим. Та пожити в новій оселі не довелося...

У 1933 році батько не виконав рознарядку по м'ясозаготівлі – і в нас забрали корову. Батька заарештували, засудили до трьох років позбавлення волі. І все майно конфіскували. Навіть припаси, що було зроблено на зиму, забрали.

Матері, правда, вдалося сховати два мішки картоплі в сусідів та "замаскувати" в густій траві на городі швейну машинку. Картопля врятувала нас тоді, а машинка допомогла вижити в голодомор, стала в пригоді у роки Великої Вітчизняної війни.

Та ось вона, старенька "Зінгер", і зараз стоїть у своєму куті. Завжди для нас це була найцінніша й незамінна річ. За німецької окупації мама ховала її в діжці з квашеною капустию. З її допомогою, скільки я себе пам'ятаю, перекроювала й перешивала наші дитячі, а згодом і дівочі платтячка.

Не так давно подивилася я на нашу "рятівницю" й кажу Людмилі, дочці своїй: "Давай віддамо її кому-небудь, адже в нас є нова, сучасна". Та дочка й слухати про таке не захотіла: "Не проста в нас машинка, а свідок історичних подій. Пам'ять. Хай завжди буде з нами"...

Батьків оголосили "ворогами народу", виключили з колгоспу, і ми одразу ж стали найбіднішими і найнещаснішими в усьому селі. І що було особливо болісно й образливо – від нас відсахнулися не тільки сусіди, а й родичі. Згодом, правда, я їх зрозуміла і вибачила. Співчуття до нас могло обернутися великою бідною.

У нашому селі була початкова школа. Я ходила до першого класу. Школярам давали "холодні сніданки". На перемінці діти сідали за стіл, щоб швиденько з'їсти свою порцію. І я разом з усіма. Але вчителька, її звали Олександрою Ілліною, пильно стежила, щоб таким, як я, сніданку не діставалося. Вона боляче скубла мене за вухо, примовляючи: "Тут не місце дочці ворога народу". Витягне з-за столу і виштовхає в спину. Частенько карала мене, примушувала ставати у кут за те, що я намагалася постояти за себе, давала відсіч образникам.

– Ви, невдячні, так поводити себе! Та вас взагалі треба було вивезти звідси! – волила вчителька з тієї "висоти", на яку поставила її, разом з іншими освітянами, радянська влада.

Почуття образи, від якої так щеміло серце, й досі живе в мені. А як хотілося їсти! Що робити, беру Леночку за руку, йдемо до магазину, просимо хлібця. Хтось пожаліє, дасть окрасць, а хто презирливо прошипить: "Гадюченя, вороже сім'я".

Матері не раз пропонували віддати нас до дитячого будинку, але вона й думати про таке не хотіла.

У 1935-му звільнили батька. В ув'язненні він три роки відпрацював на спорудженні каналу. В радгоспі запропонували посаду завгоспа, потім став завідувачем їдальні. Був батько досить грамотним, розсудливим, по-селянському кмітливим. Та мав і суттєву "ваду": ніколи й ні перед ким не боявся обстоювати свою думку. Це, зрозуміло, не подобалося начальству, воно любило тих, у кого "особистих думок" не було.

Та й "темне" минуло незримо стояло за спиною. "Пригадають вони мені і м'язозаготівлю, і арешт," – з тривогою говорив батько. І не помилюся...

Прийшли до нас вересневого вечора 1937-го. Голова сільради Шумаков і з ним ще двоє, один з яких був у міліцейській формі. Перегорнули усе догори дном. Не обминули й картонних коробок з нашими дитячими іграшками. Копирсалися на одну годину. Ще б пак! Шукали в батька, "англійського шпигуна", – що б ви думали? – кулемет!

Картина того трусу й зараз стоїть перед очима. Семирічна Леночка обхопила татусеву шию рученятами і не відпускала. А батько прощався з матір'ю поглядом. Не знав тоді, що більше ніколи не побачить ні її, ні дочок.

Його запросили до сільради, ніби подивитися на своє конфісковане колісь майно. Та ніякого майна там, звісна річ, не було. Батька вштовхнули в автомобіль і відправили до міста Серго (тепер Стаханов), а звідти – в Луганськ.

Нескоро, але надійшов від батька лист. Повідомляв, що його судила "трійка", дала 10 років. Подробиць навести не може. Перебуває в Ужтабі (Нижегородська область Російської Федерації).

Життя наше без батька стало зовсім нестерпним. Ані копійчини, ані продуктів, ані одягу... Жили ледве не на милостиню. Їли борщ із щавлем та суп з кропивою. Від горя й мама, й ми, діти, зовсім розучилися сміятися, ніщо нас не радувало. Отож і прилипло вуличне прізвисько – Неради.

Мати без роботи, старша сестра, Раїса, що мріяла бути вчителькою, пішла в посудомийки: в педучилищі документів від дочки "ворога" не взяли. Молодших дітей треба було піднімати. А на які кошти? І зараз страшно уявити, що б чекало на нас, аби не допоміг директор школи Горобець, наш сусід.

– Ідїть, Яківно, до школи прибиральницею, – запропонував він мамі.

А згодом вона почала ще й хліб з магазину розносити у полотняних торбинках по оселях односельців. А я щодня ті торбинки прала.

Закінчивши семирічку, подала я документи до Алчевського педучилища. Ми всі з острахом чекали: приймуть чи ні? Прийняли. Та невдовзі й відрахували: нічим було платити за навчання. Та й біографія у мене така, що не похизуєшся.

Розпростившись із мрією стати вчителькою, влаштувалася на шахту прибирачкою породи. Місяць попрацювала, а тут – війна...

Почалася евакуація підприємств. Побоюючись, що фашисти повезуть до Німеччини, вирішила евакуюватися. Ешелон, в якому я їхала до м.Чкалова, потрапив під бомбардування. Уцілілі вагони, вщент набиті людьми, повернули назад, повезли до Підмосков'я. Там були потрібні робітники для відбудови шахт і роботи на них.

Я потрапила на шахту № 60 тресту "Товарковвугілля". Поселили нас у гуртожитку, в кімнаті без вікон. Повели в їдальню. Після місячного сухого пайка в дорозі хотілося чого-небудь гаряченького. А тут, чую, говорять: на перше – щї, на друге – каша пшонояна, на третє – чай. І хліб. Я ніколи не куштувала щей, і не знала, що це таке. І от принесли: чорні, з кропивою і рідкі-рідкі... Хліб – з підгорілого проса, яке вдалося витягти буквально з вогню підпаленого на станції вагона. А ще нам дали по їржавій воблі й по шматку мила.

Завітав парторг. "Давайте, – говорить, – дівчата, оформлятися на роботу. Вибір у вас багатий, нам потрібні наваловідбійники, кріпильники, машиністи електровоза..." "А хто найбільше потрібні?" – запитуємо ми. – "Наваловідбійники", – відповідає парторг.

І всі ми оформилися на цю нежіночу професію.

Начальник дільниці повів у лаву. Страшно йти підземними виробками: там покрівля обрушилася, там розкріплено, темрява довкола.

– А, землячка! – доброзичливо зустріли мене у вибої робітники, що, як виявилось, приїхали сюди з Лисичанська.

– Покажи, на що здатна.

Два дні попрацювала, тиждень – почали нахвалювати. Виписали мені відбійний молоток, та не простий – за № 1. А він такий тяжезелний! Невдовзі призначили бригадиром.

Минув рік. Майже всі дівчата, з якими я оформлялася на роботу, знайшли іншу – легшу, а я вперто лишалася наваловідбійницею.

Через рік мою кандидатуру запропонували на зліт ударників у Тулі. В нашій делегації, окрім мене, були одні чоловіки: парторг, директор шахти. Поїхали. От радість то була для мене!

У Палаці культури, де проходив зліт, все вражало увагу: просторий зал, величезні люстри, багато людей, музика, доповідь. І от міністр вугільної промисловості вручає похвальні грамоти. Називає ніби моє прізвище та ім'я, але чомусь в чоловічому роді... Сиджу, не знаю, що робити. Тут піднімається наш парторг і на весь зал пояснює, що це не Олександр, а дівчина Олександра! "Дивіться, – каже, – з ким куємо ми перемогу!" Під оплески, ніяковіючи, піднялась я на сцену. Міністр потис мені руку, вручив грамоту, відріз на костюм та ще й красиву коробку цукерок на додачу.

Від того пам'ятного дня минуло ще півтора року. Звільнений від фашистів Донбас. У числі перших вирушила я на батьківщину. Везла з собою довідку про те, що з 1942 по 1944 рік працювала на шахті № 60 наваловідбійником. І характеристика, в якій зазначалося, що до роботи "ставилася чесно й сумлінно, за що видана Почесна грамота Наркомвугілля. Адміністративних стягнень не має."

Повернулась до матері в Голубівку (тепер це місто Кіровськ). Від батька ніяких звісток не мали. Лише в 1946 році, випадково зустрівши людину, яка бачила його в таборі, довідалася, що батько працював на лісопавалі, був дуже хворий і слабкий. На запит одержала довідку про смерть батька: "Помер 8.02.43р. у віці 49 років. Причина смерті – пелагра (нервове захворювання)".

А життя йшло. Працювала в Брянці, в райкомі комсомолу. Після роботи йшла пішки до Кіровська, щоб віддати матері пайку хліба. До двох ночі діставалася до оселі і, трохи перепочивши, вирушала в зворотньому напрямі. Рівно о 8-й ранку завжди була вже на роботі.

Прийшло до мене кохання. Зустрівся на життєвому шляху Василь Іванов. Але ось заковика – він строк відбував на Півночі, у таборі НКВС. Пильне моє комсомольське начальство послало запит: з яких причин хлопець був засуджений, і невдовзі мене звільнили "за скороченням штатів".

А я вийшла за Василя заміж і не шкодую. Народився син, за ним – дочка. Обом дали вищу освіту. Ростуть троє онуків. А Василь Степанович у 1972 році помер. Хворобливий він був, підірвав здоров'я на Півночі.

Довелося мені самій піднімати, доучувати дітей. Старший, Валерій, закінчив гірничий технікум, а потім й інститут. Зараз, коли пишу ці рядки, він далеко від рідних місць – у Магаданській області Російської Федерації. Інженер на шахті. Дочка Людмила закінчила Дніпропетровський гірничий інститут, інженер-економіст. Багато років жила в Донецькій області, працювала в Донецькому вугільному інституті. Та ось мої хвороби примусили її залишити там і роботу, і квартиру. На ній тепер і всі справи по дому, і догляд за мною. Все встигає, живемо душа в душу.

Все своє життя я працювала, як мене переконували, для Батьківщини, для світлого майбутнього. Без сумнівів вірила в обраний країною шлях. Трудилася, не шкодуючи себе. І ніколи не пошкодувала з цього приводу, як би важко не доводилося. Вступила в партію, була активним членом у своїй парторганізації. Ніколи не пропускала нагоди виступити на зборах, покритикувати начальство, вказати на недоліки, порадити, що робити для їх виправлення.

Нелегко доводилося, але й світлі, радісні дні мене не обминули. Весело бувало в нашому домі на свята, в дні іменин дітей. Жили, як то кажуть, не краще й не гірше за багатьох інших. Маю на увазі, зрозуміло, своїх знайомих, сусідів.

Сьогодні (пишу ці рядки влітку 1993 року) гірше стало. Немає в домі ні продуктів, ні грошей. Не думали, поки були молодими, про свою старість. Не прийнято це було у нас раніше. Вважалося, що про нас піклується наша держава, та й в пісні співалося: "... старикам везде у нас почет". Та ось, виявилось, їй, державі, тепер не до нас. І в неї, Україні, немає грошей, як і в нас, а є самі тільки турботи та негаразди...

Живу зараз разом з дочкою та онукою. І як не важко мені, але це зовсім не те, що було в дитинстві, в дівочі роки. Ніхто вже не назве мене дочкою "ворога народу". А саме це було довгі роки найстрашнішим. І зрозуміють мене лише ті, хто сам відчував подібне.

УКРАЇНСЬКІ НІМЦІ: ПРОЩАННЯ НА АЙДАРИ

На початку XVIII сторіччя Російська держава, прагнучи швидше покінчити з відсталістю, почала запрошувати як практичних помічників фахівців з Німеччини. Першими приїжджали спеціалісти в різних галузях науки, знавці промислового і сільськогосподарського виробництва. За ними послідували селяни і ремісники. Комісари-вербувальники обіцяли майбутнім переселенцям свободу від кріпосного права і військової повинності, компактне проживання, національне самоврядування.

Найбільші німецькі поселення виникали на Волзі. З часом до них додалися колонії в Україні, Криму і на Кавказі.

Десятиріччями все йшло добре, як і передбачалося. Карли Івановичи та Івани Гансовичи зміло і старанно трудилися і на благо Росії, і заради добробуту своїх, як правило, великих родин. Та ось грянула перша світова, і становище німців різко змінилося: війна викликала в країні широку антинімецьку кампанію. 2 лютого 1917 року Микола II видав Указ про виселення німців Поволжя. Його виконанню завадила Лютнева революція.

Багато німців пустили глибокі корені в Україні. Достатньо сказати, що тут функціонували п'ять німецьких вузів, 11 середніх спеціальних навчальних закладів, 171 національна середня школа. Німецькою мовою видавалася 21 газета. А потім "вітер подув" в іншу сторону. В середині 30-х років минулого сторіччя німецькі національні райони на землі Тараса Шевченка були ліквідовані, школи переведені на російську мову навчання, національна інтелігенція відсторонена від справ. Жорстокий цей процес був довершений в передвоєнні роки і з початком Великої Вітчизняної.

Нові сторінки в історії німецьких переселенців у наших краях відкрилися в дев'яностих роках, із здобуттям Україною незалежності. З дозволу уряду деякі німці почали повертатися в південні області країни і з допомогою Німеччини зводити тут для себе житло.

До кінця серпня 1941 року німецькі колонії існували і в нашій області. Так, проміж селами Весела Гора і Христове, що на території нинішнього Слов'яносербського району, лежали землі сіл-колоній № 1 і № 2, в яких жили виключно німці. Кожна родина мала по кілька пар коней, корів, биків, різноманітну домашню птицю, земельний наділ у 2-3 гектари. Ретельно і вчасно оброблювані лани, городи, сади радували рясними врожаєми. Після живих залишали на кожного працюючого і утриманця по 17-20 пудів хліба. Решту відправляли за кордон.

Жили в добротних будинках, між ними не зводили ніяких огорож. Було побудоване просторе приміщення школи. Вчителів виписували з Німеччини.

На чолі сіл перебували досвідчені, шановані літні люди, що обиралися на загальних зборах. Вони й стежили за порядком. Керувати їм було легко, оскільки люди безперечно підкорялися правилам сумісного життя, ніяких серйозних непорозумінь проміж ними не виникало.

Коли в 1918 році в Німеччині сталася революція, німці з сіл № 1 і № 2 повернулися на Батьківщину. Вони ніби відчували, що при новій владі на Україні їх привільному життю буде покладено край. Характерна деталь: своє майно – будинки, господарські споруди, сади, городи – вони залишили в ідеальному порядку.

Поїхали, однак, не всі. Залишилися два села в Новоайдарському районі – Бауергейм і Арбайтергейм (Селянський Дім і Робітничий Дім). Коли почалася колективізація, жителі Бауергейма дружно вступили в колгосп.

У 1936-1941 роках я працював у школі цього села. Життя його мешканців проходило на моїх очах.

Подальшу свою розповідь хочу продовжити перекладом моєї публікації, вміщеної 16 серпня 1989 року в газеті "Нойсс Лебен" ("Нове життя"), що видавалася тоді в колишній Німецькій Демократичній Республіці.

"Восени 1936 р. я приїхав до села Штормове. За три кілометри від нього було німецьке село Бауергейм. На районній учительській конференції я познайомився з радянськими німецькими вчителями Вертманом, Крампіцем, Кафтаном, Гіртфельдом та іншими. В Бауергеймі був колгосп "Роте Октобер" ("Червоний Жовтень"), який в районі завжди посідав перше місце з основних економічних показників. Усі поставки трудівники господарства виконували в строк.

Колгоспники тримали худобу, свиней і птицю. Іван Іванович Гаак, голова колгоспу, підтримував усі сім'ї, які бажали створити своє підсобне господарство.

Заголовок і початок статті у "Нойсс Лебен".

мовою я викладав історію і німецьку мову, в Бауергеймі – російську і українську мови, а потім ще й історію, і Конституцію СРСР. У той час у мене було 12 уроків щодня.

Незабаром (у 1938 році, якщо мені не зраджує пам'ять) до Бауергейма приїхав Володимир Якович Шиль. Він став заступником директора школи з навчальної частини і одночасно викладав математику і географію. Директором школи був Яків Іванович Гіртфельд, його дружина – вчителька. Вони працювали в Бауергеймі після закінчення в Одесі Німецького педагогічного інституту.

Щоб краще вивчити німецьку мову, я переїхав з Штормового у Бауергейм. Наймав кімнату у великому будинку колгоспного табельника Мааса, який жив з дружиною і дочкою Олею. Оля навчалася в сьомому класі.

З першого ж дня я відчув привітність цієї сім'ї. Після уроків прийшов до них. На мене вже чекали. Ми пообідали і домовилися про платню за проживання. Мені було добре, як вдома.

Та от і в цю сім'ю прийшло велике горе. Коли в один з днів повернувся з роботи, побачив, що фрау Маас і Оля плачуть. Господаря сім'ї арештували. В будинку провели обшук. Перегорнули все догори дном, але нічого підозрілого не знайшли. Та це вже не мало значення.

Усі ми були приголомшені. Приходили сусіди, висловлювали співчуття, плакали. Я дуже переживав за Олю, яка втратила батька. Наступного ранку ми пішли до школи разом. Весь день Оля сиділа тихо і тільки плакала. Однокласники вже знали про її горе.

Тоді ж були арештовані батьки багатьох інших учнів.

У Бауергеймі стало тривожно. Всі охопили гіркі передчуття. Робота стала не в радість. Тільки одна думка мучила людей: чому забрали їх рідних? Працівники НКВС арештовували, але не давали роз'яснень. Мені було боляче дивитися на учнів, приголомшених горем.

У 1938 році перед початком навчального року до Бауергейма приїхало начальство з райцентру і на колгоспних зборах оголосило, що з 1 вересня всі предмети в школі мають викладатися лише російською мовою. Німці були збентежені. На зборах вони сиділи мовчки. Кожен розумів: робиться щось ненормальне. Мовчки, настороженими розходилися люди по домівах.

Німці жили дружно. Це були старанні люди, які любили і працю, і відпочинок. У клубі часто влаштовувалися пожвавлені вечори танців, грали на скрипках та інших інструментах. На вулицях, у магазинах, в клубі лунала переважно німецька мова.

Життя Бауергейма було добре організоване. Була тут семирічна школа ім. Ернста Тельмана. А в лютому 1937 року прийшла в село біда. Несподівано для всіх були арештовані вчителі Вертман і Крампіц. Одного вечора їх викликали до сільської Ради і заявили: "Ви арештовані". Причин арешту не з'ясували. Дозволили тільки сходити додому, щоб попрощатися з сім'ями. Крампіц пішов додому, а Вертман, щоб не налякати своїх рідних, залишився в сільраді. Невдовзі їх кудись повезли. Обидва вони були дуже добрими вчителями. Вертман викладав німецьку, російську і українську мови, Крампіц – фізику і математику.

В наступні дні були арештовані ще кілька жителів Бауергейма. Всього забрали понад 40 чоловік. Нещастя прийшло в багато родин.

У школі стала відчуватися нестача вчителів. Почали шукати нових. У відповідності з рішенням районного відділу народної освіти я мав працювати там за сумісництвом. У Штормовому

Почався навчальний рік. Уроки проходили дуже важко. Адже учні молодших класів російською мовою не володіли зовсім. Тому спочатку треба було добитися, щоб вони вивчили російські слова, а потім пояснювати матеріал. У старших класах було трохи легше: там учні володіли російською мовою.

У тривожній обстановці почався навчальний рік у 1941 році. Фашистські війська перебували в безпосередній близькості від Луганської області. І от 21 вересня німцям сказали, що вони мають готуватися до евакуації з Бауергейма. Усім нам цей наказ здався несправедливим і абсурдним. Я ніколи не чув від жителів села негативних відгуків, обурень з приводу дій радянської влади. Встановлення фашистської диктатури в Німеччині українські німці сприйняли з різким осудом. Вони одразу ж зрозуміли, що фашизм обернеться війною.

І от почалася евакуація. Кожному дозволялося взяти з собою лише кілька кілограмів продуктів. Я з сумом прощався з своїми німецькими друзями. Не міг позбутися гірких передчуттів. Багато жінок плакали. Ніхто не знав, куди їх повезуть. На станції Штормове німців посадили в товарні вагони. Потяг рушив у східному напрямку. Тільки після закінчення війни я дізнався, що їх повезли до Казахстану.

У 1984 році я побував у Штормовому, де живуть зараз деякі німецькі сім'ї з колишнього Бауергейма. Мені пошастило з ними познайомитися. Зокрема, з членами сім'ї Штраумпф. У Бауергеймі у мене була учениця Марія Штраумпф. Співбесідники виявилися просто її однофамільцями. Це були молоді люди, вони мене теж не знали. На щастя, в сім'ї була ще й бабуся, що на старій фотографії (1938 року), яку я їй показав, пізнала мене й інших вчителів школи.

Це фото я надсилаю в газету і прошу його надрукувати. Можливо, зображені на ньому вчителі Бауергеймської школи відгукнуться...

Я часто згадую Івана Люфта, Олю Маас, Марію Штраумпф, Олександра Фішбуха, брата і сестру Гаак, дідей голови колгоспу, багатьох інших своїх учнів. Для мене була велика радість одержати від них листи..."

Після публікації цієї моєї статті в газеті "Нойс Лебен" мені почали писати мої учні і їх батьки, інші колишні жителі Бауергейма і Арбайтергейма. Не можна без хвилювання читати ці листи. Скільки хороших, чесних, невинних людей загинуло при евакуації, в таборах за колючим дротом!

Вже згадуваний вище В.Я.Шиль надіслав листа з Кокчетавської області Казахстану. Описав події майже піввікової давнини. Наведу витяг:

"Бауергейм. Ворошиловград. Кілька днів провели на лавах стадіону. Невідомість. Чутки. Вночі перший німецький літак. Zenitki. В місті паніка. Вдень розмістилися в ешелоні, вночі відправка. Через розбиті станції – на схід. У Свердловську востаннє годували. Далі залізничі немає, станція – один вагон. Ніч. Стоїмо. На вулиці матерна лайка. Біля вагона – охорона. Ранок: військові у плащ-палатках. У всіх гвинтівки, на повідках вівчарки. Маршем по чотирі на нове місце мешкання. Дротяні загородження, по кутах – охорона, болото, сніг, дошкульний вітер. Звернення: гад, сволота, фашистська пика. Серед нас знані люди: вчені, хірурги, інженери..."

І далі: "Щодня по 50 трупів. Опису не піддається. У таборах у живих залишався один з чотирьох. Одним з них виявився я".

Мій знайомий з Арбайтергейма Яків Карлович Котке, написав з Челябінська: "В Краснопартизанську в трупармії працювали 83 особи. З них тільки дев'ять лишилися живими". Колишня учениця Ельфрида Фетц (уроджена Цимпфер) відгукнулася аж з Австралії. Запитала у своєму листі: "Що сталося з Бауергеймом? Чи повертаються туди старі мешканці?"

Я відповів, що Бауергейм перейменували в село Переможне і що деякі німці повернулися, але спорудили будинки в сусідньому Штормовому.

У тому ж листі Е.Фетц розповіла про все своє життя після нашого прощання в Бауергеймі. У 1953 році разом з чоловіком, українським німцем з Волині, вона поїхала в далеку Австралію. Зараз обоє вони на пенсії, мають свій будинок, сад і сімох онуків. Закінчила листа Ельфрида так: "Я сподіваюсь, що ви одержите мого листа, і я від вас що-небудь почую. Чекатиму від вас листів мовою, якою ми користувалися з вами майже шістьдесят років тому в нашому Бауергеймі".

Відтоді ми з Ельфридою постійно листуємося. Так само, як і з Антоніною Вейнгарт, яка довгий час жила в Пермі, а нещодавно повернулася до Німеччини, оселилася в Гамбургу.

Наведу уривки з двох її листів:

"Здрастуйте, Іване Юхимовичу!

З великим задоволенням і хвилюванням прочитала Вашу статтю в газеті "Нойс Лебен". Я Вам дуже вдячна. Вдячна за те, що ви не забули, пригадали роки сумісної роботи, згадали Емілія

Карловича Вертмана, нашого друга Гельмута Вільгельмовича Крампіца. Дуже боляче, що їх так рано прибрали з життя. На мій запит з Луганської області повідомили, що вони були засуджені до вищої міри покарання. Питається, за що? Де була справедливість? Дуже боляче й сьогодні, через 52 роки. Німців з Айдару вивезли до Казахстану і Сибіру. Нас привезли в Північний Казахстан у брудних товарних вагонах. У дорозі були майже місяць. Багато хто, особливо діти, хворіли, до місця доїхали не всі. У Казахстані ані квартирою, ані роботою не забезпечили. Так само, як і продуктами харчування. Як під час війни, так і довгі роки після неї нас тримали під комендантським наглядом. Ми не мали права сходити в сусіднє село, вчитися у вищих навчальних закладах, зазнавали дискримінації практично в усіх сферах життя.

Ми потрапили в німецьке село (Кокчетавська область), мені пощастило влаштуватися секретарем сільради. Вдячна тим людям, які мене облаштували, у мене була можливість прогдувати сім'ю (троє дітлахів та мама). Було дуже важко, але ми вижили. А з часом усі мої діти здобули вищу освіту (інженер, військовий лікар, вчителька). З 1975 року мешкаємо в Пермі. Чоловік помер у 1986 році, я зараз живу з дочкою. Живеться нам непогано.

З повагою А. Вейнгарт".

Другий лист надійшов через чотири роки, в листопаді 1993-го.

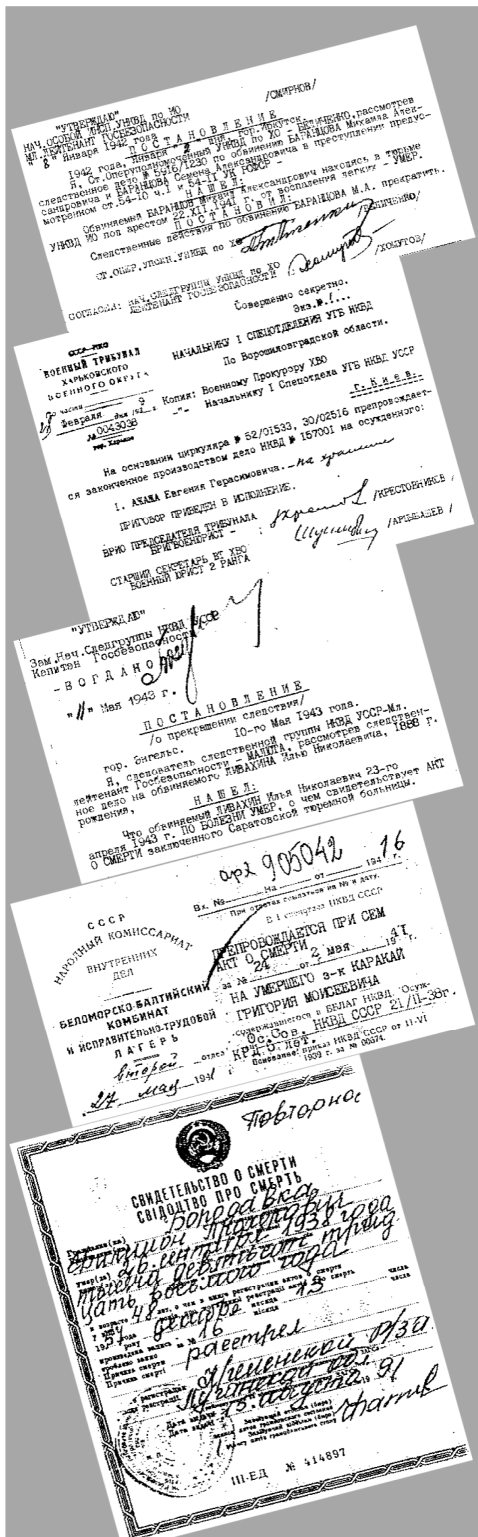
"Здрастуйте, дорогий Іване Юхимовичу!

Привіт з далекої Німеччини!

13 червня я поїхала з Пермі. У перший табір нас привезли 17 червня – курортна місцевість на березі Балтійського моря, місто Шенберг. Три тижні ми там жили, нас годували. До Гамбурга приїхали 8 липня, перебуваємо тут у таборі. Тут переселенців тримають до одержання житла. З житлом дуже важко, довго доводиться чекати. Тут ми самі харчуємося, магазини багаті на продукти і товари, але все дуже дорого. Дороге й житло. За двокімнатну квартиру треба щомісяця сплачувати 800 марок. Це дуже дорого. До нарахування пенсії я одержую щомісяця 713 марок, дочка на себе 830 марок, на дітей – 300 марок. Зять навчається, після чого (через шість місяців) має знайти роботу. Знайти роботу дуже важко, велике безробіття. Диплом зятя (технічний) тут визнали, а диплом дочки не визнають. Вона закінчила Пермський університет – вчителька німецької мови. Їй дуже важко буде знайти роботу. Освіта тут не на такому рівні, як у Росії. Онука вчилася в Пермі у першому класі, тут ходить у третій і цілком встигає.

Антоніна".

Йдуть і йдуть до мене листи з різних країн. І з ними повертається в моє серце Бауергейм. Таким, яким запам'ятав його в кінці тридцятих років. З його щасливим сміхом і ... гіркими сльозами.

Більш як
12000
МЕШКАНЦІВ
ЛУГАНЩИНИ
ОДЕРЖАЛИ ПОРАДИ
І МАТЕРІАЛЬНУ
ДОПОМОГУ ВІД ОБЛАСНОЇ
КОМІСІЇ
ПО ВІДНОВЛЕННЮ
ПРАВ РЕАБІЛІТОВАНИХ

Розділ II

НАЗВЕМО ВСІХ ПОІМЕННО

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ ПРО
РЕПРЕСОВАНИХ

Жертвам політичних репресій. Стела в сквері Пам'яті м.Луганська.

А

АБАЗІН Олексій Савелійович, 1899 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Барикиному, бригадир к-пу "Червоний прапор". Арештований 1 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 18 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АБАЙДУЛІН Якуб Сайдалінович, 1898 р. народження, с.Верхня Терешка Старокулаткінського р-ну Куйбишевської обл., Російська Федерація, татарин, неписьменний. Проживав у м.Красний Луч, вантажник хлібозаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 26 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АБАКІН Олександр Стефанович, 1891 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Красне Веселогірської сільради Слов'яносербського р-ну, колгоспник к-пу "ОСО". Арештований 18 травня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації і саботажі. 28 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АБАКІНА Зінаїда Іллівна, 1875 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 серпня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1990 році.

АБАКУМЕЦЬ Єгор Харитонович, 1867 р. народження, с.Нова Астрахань Кременіського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, селянин-одноосібник. Арештований 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

АБАКУМЕЦЬ Іван Єгорович, 1888 р. народження, с.Новоастраханське Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоастраханському, селянин-одноосібник. Постановою "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АБАКУМЕЦЬ Яків Іванович, 1888 р. народження, с.Новоастраханське Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоа-

раханському, торговець-приватник. Постановою "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АБАКУМОВ Дмитро Олександрович, 1889 р. народження, с.Кривцово Урицького р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новоіванівка Попаснянського р-ну, голова к-пу ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АБАКУМОВ Федір Іванович, 1913 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, курсант кавалерійської школи 15 прикордонного загону НКВС Білоруської РСР. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони БРСР 22 вересня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АБАШКІН Семен Олександрович, 1883 р. народження, х. Лобакін, Калачевський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, сторож шахти № 28. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АББАСОВ Мір-Гагір (Гагір) Мір-Казім-огли, 1890 р. народження, Іран, перс, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, чистильник взуття. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 року висланий за межі України. Реабілітований у 1960 році.

АББАСОВ Якуп Юсупович, 1897 р. народження, с.Кірюшино Старокулаткінського р-ну Куйбишевської обл., Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож аеродрому. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 квітня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АБДУЛІН Сергій Іванович, 1922 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, татарин, освіта н/середня. Проживав у Бугаївці, електрик житлово-комунального відділу шахти № 5. Арештований 29 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 21 серпня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

АБДУРАХІМ (АБДУРАХМАН) Ліманогли, 1893 р. народження, Туреччина, турок. Проживав у

м.Ровеньки, робітник хлібопекарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АБЕЛЬМАЗОВ Михайло Григорович, 1887 р. народження, с.Драгунське Іванянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, комірник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

АБЕРТАС Захар Карпович, 1891 р. народження, с.Підзамче, Волинська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новострільцівка Міловського р-ну, грабар конезаводу № 60. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АБЕССОНОВ Володимир Павлович, 1904 р. народження, с.Зубково Покровського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, робітник з-ду ім. Ворошилова. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 23 жовтня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АБИЗОВ Павло Єгорович, 1899 р. народження, с.Сосновка Сосновського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, гірничий інженер шахти № 30-35. Арештований 15 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 30 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АБЛАУХОВ Олександр Панасович, 1891 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, колгоспник к-пу ім.Кірова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АБЛАУХОВ Петро Никифорович, 1872 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, селянин-одноосібник. Арештований 20 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

АБОДНЄВ Франц Олександрович, 1897 р. народження, м.Сморгонь Гродненської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, робітник артілі "Шкіршорутиль". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АБОЗІН Йосип Лук'янович, 1880 р. народження, с-ще зал.ст. Кохановка, Терська обл. Кабардино-Балкарської АРСР, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попасянського р-ну, швець-приватник. Репресований двічі. Арештований 12 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 серп-

ня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 27-29 вересня 1944 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. 15 липня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований відповідно у 1989 і 1994 роках.

АБОЛІН Іван Якович, 1895 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Родакове Слов'янського р-ну, машиніст депо Родакове. Арештований 11 січня 1939 року за звинуваченням у шкідництві. 22 лютого 1939 року виправданій Лінійним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

АБРАМ Іван Августович, 1887 р. народження, с.В'язовець Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Новий колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АБРАМЕНКО Анна Алферіївна, 1911 р. народження, х. Жирковський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Михайлівка Ровеньківської міськради, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1944 року ухвалено постанову про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

АБРАМЕНКО Василь Дмитрович, 1902 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, рахівник райкому профспілки гірників. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АБРАМЕНКО Дмитро Петрович, 1909 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, слюсар ремонтно-відновлювального батальйону. Військовим трибуналом 18 армії 6 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АБРАМЕНКО Микола Васильович, 1924 р. народження, м.Ровеньки, росіянин, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, ливарник ремонтної майстерні тресту "Енерговугілля". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 травня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 8 лютого 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу міру покарання знижено до 8 р. Реабілітований у 1991 році.

АБРАМЕНКО Ольга Миколаївна, 1923 р. народження, м.Ровеньки, українка, освіта н/середня. Вільнонаймана друкарка штабу 11 саперної бригади. Військовим трибуналом Північної групи військ Закавказького фронту 22 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 27 лютого 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсут-

ністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1945 році.

АБРАМЕНКО Семен Петрович, 1912 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 23 квітня 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 14 травня 1939 року Верховним судом СРСР міру покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1989 році.

АБРАМОВ (КРИСІН) Віктор Іванович, 1906 р. народження, м.Бердичів Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевацьку, робітник шахти № 4. Донецьким обласним судом 9 вересня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

АБРАМОВ Григорій Миколайович, 1919 р. народження, с.Сулимівка Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Хороше Слов'янськ-Сербського р-ну, моторист радгоспу "Криворіжжя". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 22 січня 1942 року засуджений до розстрілу. 21 лютого 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту справу направлено на дослідження. 18 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АБРАМОВ Дмитро Олексійович, 1885 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Сватове, експедитор райпоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АБРАМОВ Іван Никифорович, 1888 р. народження, м.Куп'янськ Харківської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, завідувачий відділом капітальних робіт Хрустальненського рудника. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АБРАМОВ Михайло Гнатович, 1901 р. народження, с.Спаське Моховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, не працював. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 18 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АБРАМОВ Михайло Калинович, 1906 р. народження, с.Просяне Марківського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду Наркомату шляхів. Арештований 27 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 червня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АБРАМОВИЧ Франц Казимирович, 1892 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, робітник зернорадгоспу "Старобільський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АБРОСИМОВ Архип Якович, 1900 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець,

освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Попаснянського р-ну, вантажник зал.ст. Попасна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АБРОСИМОВ Іван Петрович, 1887 р. народження, с.Новоолександрівка Новоолександрівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АБРОСИМОВ Іван Якович, 1877 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АБРОСИМОВ Тимофій Васильович, 1915 р. народження, смт Білолуцьк Новоковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кременна, робітник Рубіжанського хімзаводу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 3 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АБУШКІН Микола Миколайович, 1905 р. народження, м.Рівне Рівненської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, керівник групи нормування з-ду ім.Рудя. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АБУШКІНА Довна Микитівна, 1902 р. народження, м.Ковель Волинської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 12 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 17 грудня 1937 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітована у 1937 році.

АВАНЕСОВ Амбарцум Арзуманович, 1886 р. народження, с.Ханадзак Зангезурського р-ну, Азербайджан, вірмен, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токарь з-ду № 60. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АВГУСТ Василь Васильович, 1892 р. народження, к.Гутерталь Маріупольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, майстер вагоноремонтного з-ду. Арештований 31 січня 1937 року за звинуваченням у вихвалінні фашистського режиму в Німеччині. 18 лютого 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АВГУСТ Вільгельм Християнович, 1912 р. народження, к.Карлсруе Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, шкільний учитель. Репре-

сований двічі. Арештований 22 липня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 січня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1961 роках.

АВГУСТ Фрідріх Юліусович, 1903 р. народження, с.Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вибійник шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АВГУСТОВСЬКИЙ Олександр Станіславович, він же **МОРАВСЬКИЙ Казимир Антонович**, 1906 р. народження, Польща, поляк, освіта середня. Проживав у м.Луганську, робітник тресту "Луганськбуд". Репресований двічі. Арештований 1 лютого 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 3 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю злочинних дій. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1988 роках.

АВДЄСВ Борис Іванович, 1910 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, командир танка 205 танкового полку 89 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 19 армії 23 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 серпня 1941 року. Реабілітований у 1997 році.

АВДЄСВ Василь Микитович, 1882 р. народження, х. Тюковий, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Артема. Арештований 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

АВДЄСВ Григорій Іванович, 1883 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Городищі, селянин-одноосібник. Народним судом м.Луганська 14 лютого 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АВДЄСВ Костянтин Степанович, 1880 р. народження, м.Ровеньки, росіянин, освіта середня. Проживав у Ровеньках, служитель релігійного культу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 грудня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АВДЄСВА Марія Луківна, 1927 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українка, освіта н/середня. Без певного місяця проживання і роботи. Луганським обласним судом 6 березня 1956 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 16 червня 1961 року Луганським обласним судом строк покарання знижено до 7 р. Реабілітована у 1991 році.

АВДЄСВА Надія Степанівна, 1873 р. народження, х. Таловий, Середньоохтубінський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Ровеньки, домогосподарка. Військовим трибуналом 34 району авіацій-

ного базування 6 травня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

АВДЄСНКО Євген Гнатович, 1914 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Краснодоні, викладач навчального комбінату шахти № 3-біс. Донецьким обласним судом 27 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВДУЛОВ Дмитро Іванович, 1903 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому Нагольчику, зарубник шахти №22-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

АВДЮГІН Никифор Антонович, 1892 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий складом облгагпрому. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 20 лютого 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

АВДЮХ Іван Михайлович, 1894 р. народження. Проживав у с.Чмирівка Старобільського р-ну. Старобільською повітовою ЧК 10 лютого 1919 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 лютого 1919 року. Реабілітований у 1992 році.

АВДЮХА Олексій Петрович, 1893 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Перебував в ув'язненні в тюрмі № 2 м.Старобільська. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 липня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АВДЮШКІН Степан Іванович, 1897 р. народження, х. Липовський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер шахти міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АВЕДЬЯН Яків Йосипович, він же **АВЕДЬЯНЦ Акоп Овсепович**, 1900 р. народження, Туреччина, вірмен, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АВЕРБУХ Абрам Йосипович, 1911 р. народження, с.Піщанка Піщанського р-ну Вінницької обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий плановим відділом хлібозаводу. Донецьким обласним судом 3 лютого 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВЕРІН Іван Юхимович, 1878 р. народження, с.Крупичі Беловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, тесляр кінного двору міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 24 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АВЕРІН Петро Стратонович, 1902 р. народження, х. Перелазовський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, робітник шахти "Анненська". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АВЕРІН Прокіп Михайлович, 1871 р. народження, х. Головський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, робітник шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АВЕРКІЄВА Надія Антонівна, 1911 р. народження, м.Брянка, росіянка, освіта середня. Проживала в с.Петренкове Новоайдарського р-ну, рахівник к-пу "Червоний трудник". Арештована 26 травня 1942 року за звинуваченням у висловлюванні невдоволення податковою політикою. 23 червня 1942 року справу припинено. Реабілітована у 1994 році.

АВЕРКОВ Ананій Микитович, 1905 р. народження, с.Башкатово Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник коксохімічного заводу. Луганським обласним судом 3 грудня 1953 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АВЕРКОВ Кузьма Гнатович, 1908 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АВЕРКОВИЧ Павло Васильович, 1898 р. народження, м.Чернігів, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, електрослюсар шахти ім.Ілліча. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АВЕРШИН Борис Олексійович, 1911 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1090 стрілецького полку. Військовим трибуналом 323 стрілецької дивізії 5 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АВЕРШИН Павло Григорович, 1874 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, українець. Проживав у Лобачевому, селянин-односібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АВЕРШИН Сергій Іванович, 1890 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, майстер з-ду ім.Жовтневої революції. Спецколегією Донецького обласного суду 25 грудня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АВЕСКУЛОВ Олександр Якович, 1903 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта по-

чаткова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, слюсар шахти "Тошківка". Військовим трибуналом 3 армії 13 січня 1944 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АВЕСКУЛОВА Марія Іванівна, 1906 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Нижньому, колгоспниця к-пу "Новий побут". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 4 липня 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

АВІЛОВ Іван Петрович, 1916 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар об'єднання "Доненерго". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 серпня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АВІЛЬЦЕВ Микола Іванович, 1937 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, матрос військової частини 10758. Військовим трибуналом Миколаївського гарнізону 16 травня 1957 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. 23 вересня 1958 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 2 р. Реабілітований у 1995 році.

АВРАЇМОВ Андрій Олексійович, 1905 р. народження, с.Старий Керменчик Керменчицького р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, завуч середньої школи дорослих при з-ді "Пролетар". Арештований 29 квітня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 березня 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АВРАМЕНКО Варвара Іванівна, 1907 р. народження, м.Дніпропетровськ, українка, освіта початкова. Проживала в смт Новолосков, швачка-надомниця. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 15 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

АВРАМЕНКО Василь Іларіонович, 1901 р. народження, с.Подорожжє Новогорьківського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, заступник начальника районної контори зв'язку. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту 9 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВРАМЕНКО Гаврило Андрійович, 1883 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, без певних занять. Репресований двічі. Арештований 25 жовтня 1936 року за звинуваченням у контрреволюційній агітації. 3 грудня 1936 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. 28 серпня 1938 року Донецьким обласним судом засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1936 і 1995 роках.

АВРАМЕНКО Ганна Семенівна, 1892 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Красноріченському, домогосподарка. Луганським обласним судом 13 липня 1950 року засуджена до 25 р.

позбавлення волі. 25 березня 1955 року Судовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітована у 1991 році.

АВРАМЕНКО Георгій Андрійович, 1879 р. народження, с.Білоцерківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник лісного складу шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АВРАМЕНКО Герасим Семенович, 1909 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, моторист цегельного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АВРАМЕНКО Максим Семенович, 1889 р. народження, с.Попівка Красноградського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, не працював. 4 липня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 липня 1942 року. Реабілітований у 1959 році.

АВРАМЕНКО Микола Дмитрович, 1923 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, тимчасово не працював. Військовим трибуналом 1 армії 9 лютого 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 7 квітня 1944 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 1 р. 3 м-ців. Реабілітований у 1993 році.

АВРАМЕНКО Митрофан Васильович, 1886 р. народження, смт Марківка, українець, неписьменний. Проживав у Марківці, селянин-односібник. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АВРАМЕНКО Мусій Семенович, 1898 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, голова артілі ім.Паризької комуни. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

АВРАМЕНКО Панас Іванович, 1890 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, колійний наглядач 15-ї дистанції колії. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 22 листопада 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 20 червня 1941 року Верховним судом УРСР справу направлено на дослідження. 17 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АВРАМЕНКО Пелагія Василівна, 1911 р. народження, с.Алексєєвка Алексєєвського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 11 березня 1944 року за звинуваченням у співробітництві з агентурою німець-

ких розвідорганів. 12 жовтня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1944 році.

АВРАМЕНКО Роман Денисович, 1896 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, селянин-односібник. Арештований 10 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8 серпня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

АВРАМЕНКО Федір Іванович, 1914 р. народження, с.Протопопівка Олександрійського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Краснодоні, не працював. Луганським обласним судом 29 квітня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВРАМЕНКО Юхим Єгорович, 1885 р. народження, смт Вергулівка Брянківської міськради, українець, неписьменний. Проживав у Вергулівці, селянин-односібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 березня 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВРАМЕНКО Юхим Костянтинівич, 1880 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, без певного місця роботи. Спецколегією Донецького обласного суду 29 січня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АВРАМОВ Всеволод Матвійович, 1895 р. народження, х. Старогригорівський, Сиротінський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, учитель школи ФЗН з-ду "Донсода". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 грудня 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АВРАМОВ Капітон Омелянович, 1907 р. народження, ст-ця Чертковська Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, пекар хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АВРАТНЕР Олексій Тимофійович, 1888 р. народження, м.Воронеж, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, слюсар зал.ст. Алчевськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 9 березня 1937 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АВТОМОНОВ Семен Іванович, 1909 р. народження, с.Двуречки Липецького р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Астахово Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Заповиті Ілліча". Військовим трибуналом 18 армії 4 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АГАНЕСОВ (ОГАНЕСОВ) Казар Іванович, 1900 р. народження, Іран, вірмен, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, референт міськ-

комунгоспу. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 року висланий за межі України. Реабілітований у 1961 році.

АГАНЕСЯНЦ Амалия Аршаківна, 1920 р. народження, м.Алчевськ, вірменка, освіта початкова. Проживала в Алчевську, швачка артілі "Коопшвей". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року вислана за межі України як соціально небезпечний елемент. Реабілітована у 1990 році.

АГАРКОВ Микола Федорович, 1903 р. народження, с.Кобиліно Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, плитовий шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АГАТЬСВ Микола Павлович, 1899 р. народження, с.Григорополь Тираспольського р-ну, Молдова, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Арештований 6 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 жовтня 1939 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований у 1939 році.

АГАФОНОВ Іван Єгорович, 1892 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, електрослюсар з-ду "Донсода". Військовим трибуналом 230 стрілецької дивізії 17 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АГАФОНОВ Іван Кіндратович, 1882 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Синецький Свердловонської міськради, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1954 році.

АГАФОНОВ Іван Якович, 1902 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, українець. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АГАФОНОВ Петро Петрович, 1892 р. народження, смт Воронове Свердловонської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, нормувальник ливарної майстерні з-ду "Донсода". Донецьким обласним судом 15 травня 1937 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АГАФОНОВ Стефан Тихонович, 1919 р. народження, смт Воронове Свердловонської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 21 району авіаційного базування 23 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

АГАФОНОВ Тихон Андрійович, 1902 р. народження, с.Шатово Серпуховського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта

початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, секретар ЦК профспілки вугільників Донбасу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 1 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

АГЕВИЧ Ганна Никифорівна, 1913 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, домогосподарка. Арештована 27 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності, співробітництві з німецькими окупантами. 13 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АГЕСВ Іван Михайлович, 1903 р. народження, с.Нова Перлева Землянського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 101 стрілецького полку. До призову проживав у м.Свердловську. Військовим трибуналом 4 стрілецької дивізії 15 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АГЕСВ Іван Федорович, 1918 р. народження, ст-ця Клетьська Клетьського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти № 17-17-біс. Арештований 18 квітня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. З огляду на воєнний стан етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

АГЕСВ Михайло Маркович, 1880 р. народження, с.Коноплянівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Коноплянівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АГЕСВ Пилип Кузьмич, 1900 р. народження, х. Пристеновський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, тесляр шахти № 8-9. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

АГЕСВА Вільгельміна Янівна, 1893 р. народження, м.Рига, Латвія, чешка. Проживала в м.Старобільську, секретарка райфінвідділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

АГЕСВА Раїса Василівна, 1928 р. народження, ст-ця Шумилінська Нижньодонського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Антрациті, робітниця лазні шахти № 8-9. Луганським обласним судом 28 жовтня 1953 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1955 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітована у 1955 році.

АГБАЛОВ Леонід Микитович, 1912 р. народження, с.Нікольське Нікольського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, головний бухгалтер бази "Особторгу". Луганським обласним су-

дом 10 січня 1946 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АГБАЛОВ Петро Борисович, 1892 р. народження, с.Губаревка Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Брянка, машиніст врубамішні шахти № 12. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АГБАЛОВ Степан Олександрович, 1912 р. народження, м.Лівни Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Лобачеве Станічно-Луганського р-ну, завідуючий школою. Луганським обласним судом 25 грудня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

АГОШКОВ Яків Іванович, 1902 р. народження, с-ще Іллінське Моховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, не працював. Військовим трибуналом 12 армії 27 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АГУДОВ Олексій Титович, 1881 р. народження, ст-ця Владимирська Шахтинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож водокачки зал.ст.Луганськ. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 травня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АДАМ Андрій Михайлович, 1903 р. народження, с.Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АДАМ Густав Михайлович, 1911 р. народження, с.Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Артемівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АДАМ Еміль Леопольдович, 1896 р. народження, с.Луки Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Осікове Білокуракинського р-ну, чорнороб залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АДАМ Марія Єфремівна (Юхимівна), 1909 р. народження, к.Новоолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1962 році.

АДАМ Рудольф Альбертович, 1908 р. народження, с.Сербо-Слобідка Ємільчинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав

у м.Брянка, кравець швейної майстерні. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

АДАМ Рудольф Якович, 1888 р. народження, с.Сербо-Слобідка Ємільчинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 серпня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АДАМ Самійло Христофорович, 1865 р. народження, Польща, німець, освіта середня. Проживав у с.Спіфанівка Кремінського р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 16 червня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 22 серпня 1936 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1990 році.

АДАМЕНКО Дмитро Федорович, 1918 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта середня. Військовослужбовець, начальник радіовузла 57 полку 4 дивізії військ НКВС. Арештований 9 грудня 1941 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 21 грудня 1941 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АДАМЕНКО Іван Васильович, 1913 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бокове-Платовому, старший оглядач вагонів зал.ст. Карахаш. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 листопада 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АДАМЕНКО Іван Павлович, 1928 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1006 стрілецького полку 266 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 19 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

АДАМЕНКО Костянтин Дмитрович, 1879 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бокове-Платовому, возій Боківського рудоуправління. Репресований двічі. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1959 і 1960 роках.

АДАМЕНКО Марія Данилівна, 1916 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, росіянка, освіта середня. Проживала в смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, адвокат. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 липня 1943 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АДАМЕНКО Микола Федорович, 1906 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Військо-

службовець, рядовий окремого мінометного батальйону. Військовим трибуналом 262 стрілецької бригади 5 грудня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АДАМЕНКО Митрофан Пимонович, 1890 р. народження, с.Березанка Ніжинського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, лазник лазні № 1. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АДАМЕНКО Федір Семенович, 1893 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, тесляр к-пу "Більшовик". Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АДАМОВ Рахміель Айзікович, 1888 р. народження, с.Воронцівка Іванівського р-ну Херсонської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, продавець магазину "Пролетар". Арештований 19 жовтня 1925 року за звинуваченням у створенні контрреволюційної сіоністської організації. 27 квітня 1926 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АДАМОВ Семен Гаврилович, 1910 р. народження, с.Поколюбичі Гомельського р-ну Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, завідувач конторою оперативного обліку "Складбуду". Донецьким обласним судом 1 березня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

АДАМОВ Семен Степанович, 1885 р. народження, х. Проциков, Тацінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, працівник контори "Цукротресту". Арештований 9 липня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 8 січня 1934 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

АДАМОВИЧ Олександр Іванович, 1889 р. народження, с.Василівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шарівка Білокуракинського р-ну, городник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АДАМОВИЧ Олександр Федорович, 1893 р. народження, м.Рубіжне, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, начальник 2-ї дільниці капітальних робіт зал.ст. Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АДАМОВИЧ Фадей Васильович, 1888 р. народження, м.Рубіжне, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар з-ду "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АДАМСЬКИЙ Олександр Францович, 1905 р. народження, с.Ольгопіль, Вінницька обл.,

поляк, освіта середня. Член ВКП(б) у 1932-1938 рр. Проживав у м.Лисичанську, завідувачий виробництвом взуттєвої фабрики. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АДВЕНТ Кузьма (Казимир) Вікентійович, 1890 р. народження, с.Богор'є Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Данилівка Біловодського р-ну, тесляр к-пу "Черна зоря". Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АДДЕ Пилип Йосипович, 1905 р. народження, к.Манзурово, Челябінська обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, тесляр вагонної дільниці зал.ст. Штерівка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АДЕРІХА (АДЕРІХО) Олександр Софронівч, 1933 р. народження, с.Болотичі Слущкого р-ну Мінської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім.Мельникова. Луганським обласним судом 5 червня 1959 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АДІНСВ Юхим Григорович, 1907 р. народження, с.Алексєвка Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, прибиральник породи шахти № 2-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АДЛОВ Йосип Ярославович, 1917 р. народження, с.Василівка Червоноармійського р-ну Київської обл., чех, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, тракторист к-пу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АДЛОВ Ярослав Іванович, 1885 р. народження, Австрія, чех, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АДОНІН Григорій Андрійович, 1902 р. народження, с.Денежникове Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Денежниковому, колійний обхідник відділку № 5. Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці 24 липня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1978 році.

АДОНІН Дмитро Кіндратович, 1877 р. народження, с.Денежникове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, бригадир слюсарів хімкомбінату. Колегією ОДПУ 22 жовтня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АДОНІН Іван Михайлович, 1904 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 59 окремого кулеметно-артилерійського батальйону. Арештований 19 вересня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 жовтня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 305 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1942 році.

АДОНІН Яків Андрійович, 1895 р. народження, с.Денежникове Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Денежниковому, робітник зал.ст. Штурмове. Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці 24 липня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АДОНІНА Клавдія Микитівна, 1913 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Борівському, тимчасово не працювала. Військовим трибуналом 3 армії 17 червня 1943 року засуджена до розстрілу. 28 червня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АДОНЬСВ Іван Омелянович, 1890 р. народження, с.Панчеве Новоміргородського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, статистик шахти № 11-43. Арештований 21 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЖАЖА Данило Кузьмич, 1913 р. народження, с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент 3-го курсу педагогічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

АЖАЖА Євген Гарасимович, 1903 р. народження, с-ще зал.ст. Авдіївка, Донецька обл., українець, освіта вища. Член ВКП(б) у 1928-1938 рр. Проживав у м.Луганську, ректор Луганського педагогічного інституту. Військовим трибуналом Харківського військового округу 21 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЖИПА Гаврило Йосипович, 1887 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". Донецьким обласним судом 16 липня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

АЖИПА Григорій Леонтійович, 1904 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 842 стрілецького полку. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 10 вересня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 жовтня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

АЖИПА (АЖИППО) Іван Андрійович, 1902 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, робітник з-ду "Донсода". Репресований двічі. Арештований 25 березня 1933 року за звинуваченням у шкід-

ництві. Рішення у справі немає. 25 квітня 1938 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1995 і 1957 роках.

АЖИПА Іларіон Йосипович, 1893 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, телефоніст з-ду "Донсода". Арештований 23 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЖИПА Лаврентій Павлович, 1894 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, десятник шахти ім.ОДПУ. Арештований 19 серпня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 січня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

АЖИПА Митрофан Якович, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, возій з-ду "Червоний хімік". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЖИПО Петро Кузьмич, 1898 р. народження, м.Горлівка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, механік цеху № 10 з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЖИППА Ілля Степанович, 1883 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Лисичанську, завідуючий відділом капітальних робіт шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок скасовано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

АЖИППО Іван Семенович, 1896 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта середня. Член ВКП(б) у 1928-1939 рр. Проживав у м.Луганську, директор сільгоспінституту. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 квітня 1939 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. 27 грудня 1940 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1940 році.

АЖИЩЕВ Михайло Єгорович, 1922 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий мінOMETного батальйону 529 стрілецького полку. Військовим трибуналом 163 стрілецької дивізії 5-6 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 квітня 1942 року. Реабілітований у 1967 році.

АЖОГІНА Євгенія Євграфівна, 1889 р. народження, ст-ця Нижньокундрюченська Раздорського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Антрациті, головний лікар Нагольчанської амбулаторії. Арештована 25 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом 3

липня 1942 року етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 8 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

АЗАРЕНКО Іван Матвійович, 1902 р. народження, с.Бички Фатезького р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Новоайдар, завідуючий Новоайдарською сортопробувальною дільницею. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АЗАРНИХ Віктор Якимович, 1930 р. народження, с.Красна Нов Шучинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, не працював. Арештований 13 березня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 27 березня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЗАРНИХ Володимир Якимович, 1929 р. народження, с.Красна Нов Шучинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, не працював. Арештований 13 березня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 27 березня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЗАРОВ Василь Петрович, 1908 р. народження, м.Кіров Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Попасна, технік вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЗМІН Микола Микитович, 1924 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, учень школи ФЗН № 12. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 28 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АЙПОВ Леонід Антонович, 1882 р. народження, с.Ізбище Ягдновського р-ну Рязанської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, бухгалтер районного відділення "Радгосптрансу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

АЙДІН Микола Семенович, 1912 р. народження, с.Великий Янисоль Великоянисольського р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Луганську, майстер трубного цеху з-ду ім.Якубовського. Арештований 16 грудня 1937 року за звинуваченням у поширенні антирадянських анекдотів. 17 вересня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЙЗЕНБЕРГ Йосип (Юзеф) Генріхович, 1910 р. народження, Галичина, єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, шліфувальник промкомбінату "Динамо". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АЙЗЕНБЕРГ Наум Михайлович, 1889 р. народження, м.Павлоград Дніпропетровської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, експедитор артілі "Вперед до комуні". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЙЗНЕР Альберт Августович, 1914 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, коваль к-пу "Хвиля революції". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АЙФЕЛЬД Олександр Пилипович, 1910 р. народження, х. Андріанов, Матвєєво-Курганський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, десятник шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЙХБЕРГ Густав Карлович, 1887 р. народження, с.Владин Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 7 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АЙХБЕРГ Ервін Густавович, 1923 р. народження, с.Владин Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червона зірка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1979 році.

АЙХОРСТ Рейнгольд Вільгельмович, 1877 р. народження, к.Нейгейм Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Гладкове Білокуракинського р-ну, сторож к-пу ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АКЖИГТОВ Олексій Олександрович, 1873 р. народження, с.Мочалейка Каменського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, не працював. Арештований 6 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 березня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1930 році.

АКИМЕНКО Андрій Васильович, 1899 р. народження, с.Оленівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Оленівці, провідник вагонів зал.ст. Дебальцеве. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

АКИМЕНКО Андрій Кузьмич, 1888 р. народження, м.Новочеркаськ Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, помічник бухгалтера артілі "Спартак". "Трійкою" УНКВС по Донецькій

обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АКИМЕНКО Антон Олексійович, 1874 р. народження, с.Новорозсош Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Марківське Марківського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 року висланий за межі України. Реабілітований у 1995 році.

АКИМЕНКО Василь Васильович, 1887 р. народження, х. Обуховка, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, колійний обхідник 13-ї дистанції колії. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 серпня 1938 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

АКИМЕНКО (ЯКИМЕНКО) Іван Максимович, 1909 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АКИМЕНКО Іван Федорович, 1872 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 25 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. За тим же звинуваченням арештований 16 жовтня 1930 року. 19 квітня 1931 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1930 і 1931 роках.

АКИМЕНКО Микола Михайлович, 1911 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий окремого саперного батальйону. Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії 18 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 грудня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

АКИМЕНКО Павло Іванович, 1904 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АКИМЕНКО Панас Васильович, 1899 р. народження, с.Слизаветівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Антрацит, головний бухгалтер контори змшторгу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АКИМЕНКО Пилип Федорович, 1881 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Георгіївці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

АКИМЕНКО Степан Володимирович, 1901 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Краснодоні, начальник служби вивезення вугілля тресту "Краснодонвугілля". Арештований 29 квітня 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 5 липня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1945 році.

АКИМКІН Петро Іванович, 1892 р. народження, с.Єрмолічі Гродненського р-ну Гродненської обл., Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньогарасимівка Краснодарського р-ну, голова к-пу ім.Калініна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

АКИМОВ Гаврило Андрійович, 1914 р. народження, с.Михайловка Михайловського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, бухгалтер шахти "Альберт". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 липня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АКИМОВ Григорій Іванович, 1897 р. народження, ст-ця Чертковська Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АКИМОВ Костянтин Іванович, 1898 р. народження, с.Нижньотепле Станічно-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий виробництвом об'єднання "Коопремонт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АКИМОВ Михайло Євстафійович, 1911 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Городищі, бригадир тракторної бригади к-пу ім.Кірова. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 18 березня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АКИМОВ Сергій Андрійович, 1889 р. народження, с.Пречистенське Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, механік радгоспу "Сімейкинський". Арештований 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 квітня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1994 році.

АКИМОВА Раїса Сергіївна, 1922 р. народження, с.Пречистенське Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в смт Сімейкине Краснодарського р-ну, вчителька початкової школи. Арештована 3 березня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 15 липня 1943 року справу

припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АКИМОЧКІН Захар Никифорович, 1903 р. народження, с.Гнезділово Дмитрівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 2-8. Донецьким обласним судом 15 квітня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АКІНШИН Дмитро Сергійович, 1903 р. народження, с.Донські Ізбищі Ведузького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, майстер з-ду Наркомату шляхів. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АККЕРМАН Емілія Адольфівна, 1898 р. народження, Латвія, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, різальниця скла з-ду "Пролетар". Донецьким обласним судом 4 січня 1939 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АКОП'ЯНЦ Амаяк Карапетович, 1908 р. народження, Іран, вірмен, освіта середня. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, техкерівник Сергоського кущового управління "Головхліб". Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 18 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АКСЬОНОВ Василь (Володимир) Григорович, 1911 р. народження, м.Кропоткін Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, студент Ярославського педагогічного інституту, Російська Федерація. Донецьким обласним судом 27-29 червня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АКСЬОНОВ Георгій Георгійович, 1928 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, учень школи ФЗН при з-ді ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 20 жовтня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1991 році.

АКСЬОНОВ Іван Єрмолайович, 1889 р. народження, с.Сухий Донець Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, робітник шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АКСЬОНОВ Іван Ілліч, 1905 р. народження, с-ще зал.ст. Микитівка, Донецька обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, електромонтер підстанції вагоноремонтного з-ду. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 11 грудня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АКСЬОНОВ Кіндрат Лукич, 1880 р. народження, с.Богданівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій-приватник. Арештований 20 серпня 1941 року за звинуваченням в анти-

радянській агітації. 10 червня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АКСЬОНОВ Микола Микитович, 1913 р. народження, Польща, росіянин, освіта вища. Проживав у смт Новоайдар, завідуючий районною аптекою. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 січня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АКСЬОНОВ Петро Федорович, 1924 р. народження, с.Дьяково Тацинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, охоронник м'ясокомбінату. Військовим трибуналом 58 армії 2 березня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 19 березня 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

АКСЬОНОВА Тетяна Прокопівна, 1910 р. народження, м.Луганськ, росіянка, освіта початкова. Проживала в Луганську, пресувальниця з-ду №7 Тсоавіахіму. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 29 жовтня 1947 року Військовою колегією Верховного суду УРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1947 році.

АКУЛИНЧЕВ Федір Михайлович, 1899 р. народження, с.Сухотинка Тамбовського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник сталеливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 24 липня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АКУЛОВ Василь Іванович, 1902 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар ліжкової фабрики. Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 липня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

АКУЛОВ Михайло Євстафійович, 1905 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 2 листопада 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 11 травня 1955 року Військовим трибуналом Білморського військового округу строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1991 році.

АКУЛОВ Михайло Олексійович, 1875 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кряківці, селянин-одноосібник. Репресований тричі. 3 березня 1931 року і 30 квітня 1937 року був арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. В обох випадках, 28 червня 1931 року і 10 січня 1939 року, справи припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. 28 листопада 1943 року Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 і 1992 роках.

АКУЛОВ Олександр Агапійович, 1903 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. Проживав у Луганську, начальник відділу з-ду № 60. Військовим трибуналом Харківського військового округу 4 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 29 травня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. 15 травня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР попередні ухвали скасовано, справи припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

АКУЛОВ Олексій Олексійович, 1888 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кряківці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 3 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. 21 вересня 1941 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, в дорозі помер. Реабілітований відповідно у 1994 і 1995 роках.

АКУЛОВ Охрім Олексійович, 1891 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кряківці, колгоспник к-пу ім.Петровського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АКУЛОВА-КОВАЛЕНКО Васса Климентівна, 1904 р. народження, м.Дніпропетровськ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця ліжкової фабрики. Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 липня 1937 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

АЛАДЖІЄВ (АЛАДЖЕВ) Михайло Пилипович, 1903 р. народження, м.Армавір Краснодарського краю, Російська Федерація, вірмен, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, інженер-хімік хімкомбінату. Арештований 20 липня 1933 року за звинуваченням у шкідництві і диверсійній діяльності. 22 жовтня 1933 року Колегією ОДПУ мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1959 році.

АЛАДІН Влас Іванович, 1895 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маслаковому, колгоспник к-пу ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

АЛАДІН Гарасим Семенович, 1894 р. народження, с.Вівчарове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вівчаровому, селянин-одноосібник. Постановою Донецького міжрайсуду від 19 січня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛАДІН Григорій Максимович, 1889 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маслаковому, селянин-одноосібник. Арештований 15 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29

червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

АЛАДІН Єгор Гаврилович, 1891 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маслаковому, селянин-одноосібник. Постановою Донецького міжрайсуду від 19 січня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛАДІН Іван Максимович, 1893 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, кочегар пекарні відділу робітничого постачання зал.ст. Попасна. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛАДІН Кузьма Якович, 1907 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, мастильник депо Попасна. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛАДІН Микита Максимович, 1906 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, кочегар пекарні відділу робітничого постачання зал.ст. Попасна. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛАДІН Петро Пилипович, 1895 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Маслаковому, голова Вівчарівського сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

АЛАФЄЄВ Олександр Федорович, 1911 р. народження, с.Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, десятник шахти № 14. 25 червня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АЛАФЄЄВА Домна Трохимівна, 1912 р. народження, с.Моховатка Землянського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Антрациті, робітниця шахти № 14. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 24 листопада 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

АЛДАКИМОВ Єгор Федорович, 1894 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображеному, обліковець тракторної бригади к-пу "Більшовик". Арештований 22 грудня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 28 березня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

АЛДАКИМОВ Сергій Якович, 1877 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображеному, селянин-одноосібник. Арештований 12 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації.

ції. 16 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю провини, 3-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛДАКИМОВ Стефан Іванович, 1907 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. Арештований 8 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 вересня 1932 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду, 3-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛДАКИМОВ Федір Тимофійович, 1899 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти № 4-5 "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛДАКИМОВА Євдокія Іванівна, 1911 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, без певних занять. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 26-27 березня 1936 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

АЛДАКИМОВА Харитина Федорівна, 1911 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, без певних занять. Донецьким обласним судом 4-5 квітня 1935 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АЛДОКИМОВ Діюмид Якович, 1884 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, обліковець к-пу ім.Шевченка. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 січня 1931 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1995 роках.

АЛДОКИМОВА Антоніна Федорівна, 1888 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Преображенному, без певних занять. Донецьким обласним судом 4-5 квітня 1935 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АЛДОКИМОВА Нінель Георгіївна, 1921 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, секретар сільради. Арештована 10 червня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 28 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варту звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АЛДОКИМОВА Пелагія Павлівна, 1914 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, без певних занять. Донецьким обласним судом 4-5 квітня 1935 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АЛДОКИМОВА Фекла Федорівна, 1905 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, без певних занять. Донецьким обласним

судом 4-5 квітня 1935 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АЛЕЙНИК Олена Іванівна, 1888 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Нижній Дуванці, домогосподарка. Арештована 29 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, 3-під варту звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АЛЕЙНИКОВ Данило Васильович, 1890 р. народження, с.Алейникове Алексєєвського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Широкий Станічно-Луганського р-ну, керуючий відділком радгоспу "Індустрія". Арештований 24 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 28 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

АЛЕЙНИКОВ Денис Давидович, 1888 р. народження, с.Верхня Груня Коренівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Брянка, гірничий технік тресту "Донпромугілля". Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 28 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕЙНИКОВ Микита Карпович, 1909 р. народження, с.Карпове-Кріпінське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Карпове-Кріпінському, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 травня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕЙНИКОВ Тихін Карпович, 1907 р. народження, с.Карпове-Кріпінське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Карпове-Кріпінському, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 травня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕЙНИКОВ (ОЛЕЙНИКОВ) Федір Микитович, 1894 р. народження, с.Новокраснівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокраснівці, лісогон шахти місцевпрому. Арештований 12 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКО Діюмид Савелійович, 1887 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду № 60. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ Микола Васильович, 1872 р. народження, с.Протасово Малоархангельського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської міськради, табельник шахти № 22-53. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до вислання за межі України. 19 вересня 1933 року тим же органом

вирок умовно-достроково скасовано. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ Микола Миколайович, 1898 р. народження, м.Орел, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Кріпенський Антрацитівської міськради, помічник завідуючого конторою Боківського рудоуправління. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРІН Василь Сисойович, 1905 р. народження, х. Попов, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер контори міжрайторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРІН Іван Тихонович, 1905 р. народження, ст-ця Усть-Бузулуцька Кругловського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Михайлівка Ровенківської міськради, робітник шахти № 25-30. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 травня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

АЛЕКСАНДРІН Михайло Миколайович, 1903 р. народження, х. Чорний, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, вантажник шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АЛЕКСАНДРІН Семен Абакумович, 1917 р. народження, х. Слєпихін, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Свердловську, кучер шахти № 23. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВ Володимир Никоневич, 1879 р. народження, м.Варшава, Польща, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 28 листопада 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВ Геннадій Олександрович, 1896 р. народження, с.Славені Єкимовицького р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, старший буровий майстер тресту "Донбасвуглєрозвідка". Арештований 15 лютого 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 квітня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1945 році.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Захарович, 1884 р. народження, с.Іверське Олександрівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, комірник з-ду "Металіст". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Михайлович, 1890 р. народження, кол.с.Новоодркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с.Данилівка Біловодського р-ну, помічник бухгалтера конезаводу № 63. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Михайлович, 1904 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, шофер зал.ст. Голубівка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВ Кузьма Іванович, 1899 р. народження, с.Половкіно Льговського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Михайлівка Ровенківської міськради, сторож шахти № 35. Арештований 14 травня 1943 року за звинуваченням у приналежності до агентури гестапо. 3 червня 1943 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСАНДРОВ Максим Захарович, 1875 р. народження, кол. х. Русанівка Тополівської сільради Троїцького р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Судової "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВ Микола Олександрович, 1919 р. народження, с.Ковалі Урмарського р-ну Чуваської АРСР, Російська Федерація, чуваш, освіта середня. Проживав у смт Троїцьке, начальник 2-ї частини райвійськкомату. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 26 травня - 2 червня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 серпня 1943 року. Реабілітований у 1960 році.

АЛЕКСАНДРОВ Олександр Васильович, 1893 р. народження, с.Притикіно Біряковського р-ну Вологодської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Вовчорівка Попаснянського р-ну, чорнороб крейдяного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АЛЕКСАНДРОВ Олександр Павлович, 1913 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець. Військовослужбовець, торпедист 2 морської бригади. Військовим трибуналом Тихоокеанського флоту 1 листопада 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

АЛЕКСАНДРОВ Олексій Іванович, 1882 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, керуючий Старобільським відділенням Госпбанку. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 лютого 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АЛЕКСАНДРОВ Родіон Дем'янович, 1903 р. народження, х. Аржановський, Облівський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, каменолом кар'єру шахти № 7-8 "Карл", Донецьким обласним судом 15 червня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АЛЕКСАНДРОВ Сергій Данилович, 1870 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, селянин-одноосібник. Арештований 2 листопада 1927 року за звинуваченням у збройній боротьбі проти Радянської влади в роки громадянської війни. 24 листопада 1927 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АЛЕКСАНДРОВА Серафима Степанівна, 1888 р. народження, смт Слов'яносербськ, українка, освіта початкова. Проживала в м. Луганську, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 20 жовтня 1941 року. Реабілітована у 1990 році.

АЛЕКСАНДРОВА Сергія Яківна, 1875 р. народження, с.Чуруково Староур'євського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Хрустальне Краснолуцької міськради, монахиня. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 23 травня 1934 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

АЛЕКСАНДРОВИЧ Анна Миколаївна, 1907 р. народження, м.Горлівка Донецької обл., росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, бібліотекар школи ФЗН № 10. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 вересня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

АЛЕКСЄЄВ Андріян Макарович, 1885 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, землекоп "Шляхбуду". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЄЄВ Антон Семенович, 1888 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, селянин-одноосібник. Арештований 18 грудня 1932 року за звинуваченням у підготовці повстання проти Радянської влади. 25 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСЄЄВ Артем Іванович, 1903 р. народження, м.Біла Церква Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Закотне Новопокровського р-ну, вчитель сільської школи. Донецьким обласним судом 11 грудня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АЛЕКСЄЄВ Василь Олексійович, 1896 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит,

інспектор з якості вугілля шахти № 1-біс. Донецьким обласним судом 16 лютого 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

АЛЕКСЄЄВ Василь Петрович, 1863 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великій Чернігівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЄЄВ Григорій Іларіонович, 1895 р. народження, с.Малий Суходіл Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Малому Суходолі, санітар дільничного ветпункту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЛЕКСЄЄВ Єгор Йосипович, 1907 р. народження, с.Верхньобогданівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньобогданівці, колгоспник к-пу ім.Петровського. Арештований 29 серпня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСЄЄВ Ілля Андрійович, 1905 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 78 стрілецького полку. Військовим трибуналом 74 стрілецької дивізії 30 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЄЄВ Микола Лаврентійович, 1912 р. народження, вихованець Мелітопольського дитячого будинку № 2, Запорізька обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Біловодську, директор райхарчокомбінату. Арештований 5 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 27 липня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

АЛЕКСЄЄВ Микола Митрофанович, 1919 р. народження, м.Краснодон, українець, освіта н/середня. Проживав у Краснодоні, токарь Центральних механічних майстерень тресту "Краснодонвугілля". Арештований 9 квітня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 2 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСЄЄВ Михайло Миколайович, 1897 р. народження, м.Смоленськ, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, фельдшер залізничної поліклініки зал.ст. Сентяївка. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 15 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

АЛЕКСЄЄВ Олексій Максимович, 1899 р. народження, с.Руське Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Давидо-Микільське Краснодонського р-ну, робітник Краснодонського відділу робітничого постачання. Арештований 14

січня 1934 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 25 лютого 1934 року Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЕСВ Павло Андрійович, 1900 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великій Чернігівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 5 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

АЛЕКСЕСВ Яким Олексійович, 1927 р. народження, с.Стремутка Псковського р-ну Псковської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, прохідник шахти "Томашівська-Північна". Луганським обласним судом 4 липня 1961 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АЛЕКСЕСВ Яків Єпіфанович, 1901 р. народження, с.Нова Оленівка Постишевського р-ну Донецької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, вчитель математики СШ № 25. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АЛЕКСЕСВА Клавдія Савелівна, 1921 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Красній Талівці, фінагент сільради. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АЛЕКСЕСВА Марія Іванівна, 1926 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Луганську, службовка з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 29 липня 1948 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 18 березня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено, з-під варту звільнена. Реабілітована у 1955 році.

АЛЕКСЕСВСЬКИЙ Микола Лаврентійович, 1920 р. народження, с.Ушаківка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 142 мінометного полку. Військовим трибуналом 132 стрілецької дивізії 5 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АЛЕКСЕСНКО Андрій Васильович, 1923 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Військово-службовець, курсант 62 навчального мотострілецького полку. Військовим трибуналом 8 навчальної мотострілецької бригади 25 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АЛЕКСЕСНКО Архип Тихонович, 1903 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 216 стрілецького полку 76 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 21 армії 29 березня 1943 року засуджений до розстрілу заочно. 6 квітня

1943 року Військовим трибуналом Воронежського фронту вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСЕСНКО Іван Андрійович, 1911 р. народження, кол.с.Веселеньке Миколаївської сільради Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, агент-постачальник Луганського з-ду ім.Артема. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

АЛЕКСЕСНКО Іван Ілліч, 1907 р. народження, с.Тишківка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тишківці, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 22 лютого 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АЛЕКСЕСНКО Іван Митрофанович, 1876 р. народження, с.Курилівка Конотопського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Білоскелювате Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АЛЕКСЕСНКО Микола Григорович, 1895 р. народження, с.Костянтинопіль Великоянінськського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вагар "Укрвійскторгу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЛЕКСЕСНКО Никифор Прокопович, 1885 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр-приватник. Арештований 28 червня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 липня 1941 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕКСЕСНКО Олексій Дмитрович, 1913 р. народження, с.Малоіванівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, бригадир вагонно-ремонтного пункту зал.ст. Сімейкине. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 липня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АЛЕКСЕСНКО Петро Якович, 1914 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, кріпильник шахти № 2. Спецколегією Донецького обласного суду 19 квітня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЮК Захар Данилович, 1899 р. народження, с.Ружин Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, старший бухгалтер Брянківської контори тресту "Вуглерозвідка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АЛЕКСЮК Платон Григорович, 1886 р. народження, с.Дерманка Баранівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Шапарівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕКСЮТІН (АЛЕКСЮТЕНКО) Сергій Семенович, 1898 р. народження, с.Потоки Жмеринського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Оріхівка Лутугинського р-ну, вибійник шахти ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕНТЬЄВ Ілля Іванович, 1884 р. народження, х. Ісаєв, Тацінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, помічник завгоспа селищної лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АЛЕФІР (ОЛЕФІР) Павло Климович, 1891 р. народження, с.Кравченки Великобагачанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вибійник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АЛЕФІР Самійло Лукич, 1882 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містах, селянин-односособник. Арештований 7 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 червня 1933 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АЛЕЩЕНКО Микола Семенович, 1906 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, українець. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЕЩЕНКОВА Дар'я Дмитрівна, 1899 р. народження, с.Колесниківка Станично-Луганського р-ну, росіянка. Проживала в Колесниківці, колгоспниця к-пу ім.Молотова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 7 серпня 1943 року як член сім'ї репресовано за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

АЛЕЩЕНКОВА Фекла Семенівна, 1899 р. народження, с.Крепії Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта середня. Без певного місця проживання і роботи. Донецьким обласним судом 21 квітня 1936 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

АЛІМОВ Григорій Архипович, 1865 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноособник. Арештований 12 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 березня 1930 року справу припинено за недоведеністю

протиправних дій, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

АЛІМОВ Павло Федулович, 1910 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин. Проживав у с.Тепле, селянин-одноособник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛІМОВ Петро Данилович, 1891 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник Красноярьського лісництва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АЛІМОВ Петро Федулович, 1904 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Нижньотеплому, робітник радгоспу ім.Артема. Арештований 31 березня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 7 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛІМОВ Пилип Степанович, 1889 р. народження, с.Сабівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник поверхневого комплексу шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АЛІМОВ Семен Іванович, 1887 р. народження, с-ще Хрящівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, лісник Красноярьського лісництва. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 листопада 1944 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АЛІМШЄВ Василь Віссаріонович, 1900 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Македонівці, бригадир рілничої бригади к-пу ім.Сталіна. Арештований 29 жовтня 1941 року за звинуваченням у саботажі. 10 листопада 1941 року виправданий Військовим трибуналом Луганського гарнізону. Реабілітований у 1941 році.

АЛІСОВ Андрій Ілліч, 1896 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, завідуючий конторою шахти № 25-біс. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛІСОВ Валентин Іванович, 1925 р. народження, м. Луганськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1003 стрілецького полку 279 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 16 липня 1943 року засуджений до розстрілу заочно. Реабілітований у 1993 році.

АЛІСОВ Іван Іванович, 1900 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньків

ської міськради, електрик шахти № 33-37. Арештований 6 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛІСОВ Іван Якович, 1886 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник Ровеньківського рудоуправління. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛІСОВ Клим Ілліч, 1877 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, сторож контори міськвідділу зв'язку. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 19 вересня 1933 року тим же органом умовно-достроково звільнений. Реабілітований у 1989 році.

АЛІСОВ Олександр Климович, 1907 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник міськелектростанції. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛІФАНОВ (АЛЕФАНОВ) Василь Васильович, 1903 р. народження, х. Свиридов, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, прибиральник породи шахти № 2 "Комсомольсь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛІФЕР Сєргій Омелянович, 1905 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

АЛІФЕР Устин Іванович, 1880 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Арештований 4 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 12 листопада 1941 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

АЛІФРЕНКО Григорій Петрович, 1906 р. народження, с.Бабичеве Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Бабичевому, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АЛІХАНОВА Анна Сєргіївна, 1906 р. народження, с-ця Константиновська Константиновського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

АЛШЕВСЬКИЙ Пуд Сєргійович, 1872 р. народження, с.Крепє Станічно-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Крепях, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 5 лютого 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЛЕРДІНС Август Августович, 1915 р. народження, к.Гільдендорф, Одеська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Іллінка Троїцького р-ну, коваль к-пу "Шлях до соціалізму". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АЛЛЕРДІНС (АЛЛЕРДІНС) Август Григорович, 1879 р. народження, к.Гільдендорф, Одеська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Іллінка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЛЕРТ Веніамін Теодорович, 1888 р. народження, с.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, робітник радгоспу "Вибійник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

АЛЛЕРТ Едуард Іванович, 1913 р. народження, с.Олександрівка Нижньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар вагону-ремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АЛЛЕРТ Соломон Соломонович, 1891 р. народження, с.Олександрівка Нижньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, охоронник пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЛЕРТ Яків Петрович, 1902 р. народження, с.Поді Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Новодар'ївка Ровеньківської міськради, ремонтний робітник 11-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АЛЛЕРТ Яків Якович, 1909 р. народження, с.Слизаветівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Прогрес". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

АЛПАТОВ Влас Пантелеймонович, 1891 р. народження, х. Нижньомитякін, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, швець артілі "Шкірпромсоюз". "Трійкою" УНКВС по До-

нецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АЛПАТОВ Володимир Іванович, 1892 р. народження, х. Власовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник 9-го поштового відділення. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АЛПАТОВ Григорій Степанович, 1900 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім. Рудя. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АЛПАТОВ Дем'ян Антонович, 1886 р. народження, с.Лопаскине Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лопаскиному, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Арештований 1 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

АЛПАТОВ Іван Захарович, 1884 р. народження, с.Плотино Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник тресту "Донбасжитлобуд". Арештований 3 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

АЛПАТОВ Олександр Борисович, 1912 р. народження, кол.х. Верхньорозсипний Веселогірської сільради Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, дезінфектор зал.ст. Кіндрашівська. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

АЛПАТОВ Панас Іванович, 1891 р. народження, с.Лопаскине Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛПАТОВ Петро Прохорович, 1888 р. народження, с.Сизе Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Сизому, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АЛПАТОВ Юхим Михайлович, 1891 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Теплому, техпрацівник райколгоспшколи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АЛТАНЕЦЬ Андрій Олексійович, 1882 р. народження, с.Булахівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, штукатур будвд-ділу шахти ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по

Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АЛТАНЕЦЬ Семен Максимович, 1897 р. народження, с.Булахівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АЛТИНОВА Радія Денисівна, 1908 р. народження, с.Пища Краснооктябрського р-ну Горьківської обл., Російська Федерація, татарка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 квітня 1943 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

АЛУШКОВ Василь Іванович, 1900 р. народження, с.Опалево Свердловського р-ну Костромської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької миськради, вибійник шахти № 5. Військовим трибуналом Іркутської обл., Російська Федерація, 25 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АЛФІМОВ (АЛХІМОВ) Дмитро Петрович, 1880 р. народження, с.Нижне Бабіно Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, техпрацівник селищної Ради. Арештований 15 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. 20 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АЛФІМОВ Павло Федотович, 1889 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар "Склобуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АЛФІМОВ Петро Федотович, 1908 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовчоярівці, робітник крейдяного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АЛФЬОРОВ Антон Антонович, 1905 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АЛФЬОРОВ Артем Михайлович, 1895 р. народження, с.Кашкарне Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кашкарному, колгоспник к-пу "Маяк". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

АЛФЬОРОВ Микита Єгорович, 1897 р. народження, с.Кашкарне Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кашкарному, колгоспник к-пу "Маяк". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1969 році.

АЛЬ Яків Йоганнович, 1895 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта вища. Проживав у м.Луганську, заступник начальника ремонтно-відновлювального цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 11 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

АЛЬБРЕХТ Евальд Емільович, 1896 р. народження, к.Борисівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Білолуцьк Новоскопського р-ну, Рахівник артілі ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬБРЕХТ Наталія Василівна, 1914 р. народження, к.Ейгенфельд Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, наймана хатня робітниця. Військовим трибуналом Харківського військового округу 3 вересня 1935 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1961 році.

АЛЬБРЕХТ Христян Васильович, 1908 р. народження, к.Ейгенфельд Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, підручний слюсаря шахти № 13. Військовим трибуналом Харківського військового округу 6 серпня 1935 року засуджений до розстрілу. 26 вересня 1935 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АЛЬОНКІН Григорій Олексійович, 1883 р. народження, х. Ягодний, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, охоронник центральної картотеки обласного архіву. Арештований 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

АЛЬОНКІН Іван Костянтинівич, 1882 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬОНКІН Олексій Фролович, 1894 р. народження, с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі зал. ст. Руднична-Східна, Донецька обл., черговий по станції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АЛЬОНКІН Петро Іванович, 1902 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Кіровську, наваловідбійник шахти № 22. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АЛЬОХІН Володимир Іванович, 1903 р. народження, с.Нижній Ольшан Должанського р-ну

Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, помічник машиніста врубашини шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬОХІН Дем'ян Малафійович, 1886 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, зарубник шахти № 2-біс. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

АЛЬОХІН Казимир Семенович, 1903 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бухгалтер контори "Міськзовнішторгу". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АЛЬОХІН Олексій Пилипович, 1888 р. народження, с.Гнилуша Задонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, кріпильник шахти № 30-35. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АЛЬОШІН Іван Володимирович, 1907 р. народження, х. Плотина, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, ремонтний робітник престу "Краснодонвугілья". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АЛЬОШІН Олексій Матвійович, 1893 р. народження, с.Боркове, Тульська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, завідуючий пунктом "Заготзерно". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 листопада 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬОШИНА Анна Іванівна, 1903 р. народження, м.Ліски Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, швачка швейної фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 червня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1960 році.

АЛЬПЕРОВИЧ Абрам Семенович, 1890 р. народження, с.Около, Мінська обл., Білорусь, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, заготовельник деталей взуття артілі "Червоний шкіряник". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬПІН Володимир Юлійович, 1907 р. народження, с.Михайлівка, Дніпропетровська обл., єврей, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Брянка, начальник дільниці шахти № 12. Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АЛЬСОВ Альберт Іванович, 1905 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 липня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬТГАСР Юліус Густавович, 1911 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, помічник коваля к-пу "17 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬТМАСР Іван Олександрович, 1906 р. народження, ст-ця Гундоровська Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, лісогон шахти №1-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

АЛЬТМАН Альберт Августович, 1907 р. народження, к.Нейгейм Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Малополесандрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Електрик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬТМАН Едуард Генріхович, 1909 р. народження, с.Тирowo Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шарівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Молотова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АЛЬЧАКОВ Михайло Федорович, 1913 р. народження, смт Новоайдар, росіянин, освіта початкова. Вільнонаймний шофер 8 механізованої дивізії. 10 січня 1949 року Військовим трибуналом військової частини 48240 засуджений до 25 р. позбавлення волі заочно. Реабілітований у 1991 році.

АЛЬШЕВСЬКИЙ (АЛШЕВСЬКИЙ) Микола Ілліч, 1895 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, ветсанітар к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АЛЬШЕВСЬКИЙ Олексій Андрійович, 1887 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин. Проживав у с.Верхньошевіривка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АЛЪНАХ Спиридон Пантелійович, 1896 р. народження, с.Першотравневе Першотравневого р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, комірник шахти № 21. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АЛЪБ'ЄВ Аркадій Матвійович, 1914 р. народження, м.Тамбов, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, студент

Рубіжанського хімічного інституту. Донецьким обласним судом 15 березня 1936 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АЛЪБ'ЄВ Федір Овсійович, 1896 р. народження, с.Бесєдіно Бєсєдінського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, розповсюдочувач газет видавництва "За харчову індустрію". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АЛЪКІН Віктор Іванович, 1874 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, приймальник пункту "Заготзерно" на зал.ст. Петровеньки. Репресований двічі. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 5 березня 1931 року висланий на 3 р. за межі України. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1991 і 1992 роках.

АЛЪКІН Іван Іванович, 1880 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, рахівник артілі "Гужовик". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 червня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АЛЪКІН Іван Петрович, 1895 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Іванівці, швець шевської майстерні. Арештований 8 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 серпня 1948 року справу припинено за малозначністю. Реабілітований у 1994 році.

АЛЪКІН Наум Тимофійович, 1891 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник зал.ст. Луганськ. Арештований 10 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 червня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1944 році.

АЛЪКІН Павло Сидорович, 1912 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АЛЪКІН Петро Вікторович, 1896 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, слосар шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АЛЪКІНА Меланія Іванівна, 1888 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українка. Проживала в м.Красній Луч, завідувача міською станцією швидкої допомоги. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

АМАЛАСВ Іван Андрійович, 1920 р. народження, с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, росія-

нин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 200 запасного стрілецького полку. Арештований 14 квітня 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупаційними властями. 24 липня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

АМАФУТСЬКИЙ Арсеній (Арсентій) Григорович, 1885 р. народження, м.Богучар Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АМЕЛІН Яків Іванович, 1902 р. народження, с.Срміні, Тамбовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник служби експлуатації з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 11 серпня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 22 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АМІНОВ Василь Панкратович, 1914 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 12 кавалерійського полку військ НКВС. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони військ НКВС 22 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

АММОСОВ Іван Васильович, 1900 р. народження, м.Воткінськ, Удмуртія, Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, помічник начальника цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 17 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АМПІЛОВ Леонід Петрович, 1873 р. народження, сл.Ямська Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав на кол.х. Лощина, Станічно-Луганський р-н, служитель релігійного культу. Репресований тричі. Арештований 23 жовтня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 листопада 1929 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 і 1989 роках.

АНАНЧЕНКО Микола Іванович, 1919 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 667 стрілецького полку. Військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії 22 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

АНАНЧЕНКО Севастян Миколайович, 1891 р. народження, с.Слобода-Банілів Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Лотикове Слов'янськського р-ну, фельдшер шахти ім.Лотикова. Арешто-

ваний 8 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянських діях. 11 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНАНЬСВ Анатолій Якович, 1932 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську. Арештований 14 квітня 1943 року за звинуваченням у причетності до агентири німецьких розвідорганів. У зв'язку з воєнним станом 11 червня 1943 року етапований углиб країни, направлений до закритого дитячого колектора. Реабілітований у 1994 році.

АНАНЬСВ Василь Максимович, 1870 р. народження, с.Терпіння Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Ананьівка Свердловської міськради, не працював. Луганським обласним судом 22 жовтня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 8 липня 1954 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1995 році.

АНАНЬІН Дмитро Іванович, 1907 р. народження, с.Кімасозеро, Карело-Фінська РСР, карел, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 36. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНАХОВ Олег Олексійович, 1922 р. народження, м.Краснодар, Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент Московського юридичного інституту. Арештований 27 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 4 січня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

АНАШКІН Олексій Миколайович, 1906 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, швець майстерні місцевпрому. Спецколегією Донецького обласного суду 3 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНГЕЛОВ Данило Михайлович, 1894 р. народження, м.Луганськ, болгарин, освіта середня. Проживав у Луганську, електрик промартілі ім.1 Травня. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АНГЛЕВИЧ Марк Якович, 1907 р. народження, с.Кобильня Котюжанського р-ну, Молдова, румун, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бурильник шахти № 160. Луганським обласним судом 19 травня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНГОЛЬТ (АНГОЛЬД) Олександр Христофорович, 1885 р. народження, с.Дудникове Олександрівського повіту Катеринославської губернії, німець. Проживав у м.Свердловську, слюсар-машиніст Любимівської водокачки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНДЕРТ Альберт Іванович, 1917 р. народження, м.Бугульма, Татарська АРСР, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Іллінка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

АНДИБУРА Кіндрат Андрійович, 1882 р. народження, с.Залізне Горлівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, робітник шахти № 14-17. Донецьким обласним судом 7 травня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНДРЕСВ Андрій Семенович, 1907 р. народження, с.Руське Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, завгоп дитячих ясел. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 червня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНДРЕСВ Валентин Іванович, він же **ПУРИКОВ Василь Іванович**, 1911 р. народження, с.Єгоровка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 18 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНДРЕСВ Варфоломій Сидорович, 1917 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 6 батареї 310 артилерійського полку. Військовим трибуналом Архангельського військового округу 23 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1971 році.

АНДРЕСВ Георгій Якович, 1910 р. народження, с.Лавровка Шульгінського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, заступник начальника новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 17 жовтня 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 12 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

АНДРЕСВ Дмитро Миколайович, 1902 р. народження, с.Александровка Белевського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Краснодоні, гірничий десятник шахти № 8. Арештований 22 квітня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 11 серпня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АНДРЕСВ Єгор Порфирійович, 1912 р. народження, с.Верхоліно Федоського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Краснодоні, слосар шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНДРЕСВ Кузьма Митрофанович, 1902 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець,

освіта початкова. Проживав у Містках, конох сільської лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АНДРЕСВ Леон Євстигійович, 1898 р. народження, х. Ягодний, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник "Кооптрансу". Арештований 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

АНДРЕСВ Леонід Андрійович, 1911 р. народження, с.Вишково, Ленінградська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 7-7-біс. Луганським обласним судом 27 лютого 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНДРЕСВ Микола Дмитрович, 1922 р. народження, м.Шахти Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, керівник духового оркестру клубу ім.Горького. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНДРЕСВ Микола Іванович, 1880 р. народження, с.Новозадунаївка Бердянського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, стрілочник зал.ст. Комишуваха. Арештований 24 червня 1931 року за звинуваченням у зрадницьких діях у період громадянської війни. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1992 році.

АНДРЕСВ Михайло Михайлович, 1906 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, робітник Алчевського з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 квітня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНДРЕСВ Михайло Терентійович, 1896 р. народження, смт Станічно-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слосар новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНДРЕСВ Олексій Іванович, 1891 р. народження, с.Новострільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новострільцівці, кучер конезаводу № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 22 червня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНДРЕСВ Олексій Миколайович, 1896 р. народження, с.Перещепине Новомосковського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Попасна, бухгалтер промартілі "Металіст". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНДРЕСВ Олексій Стефанович, 1883 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новоборовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНДРЕСВ Панас Онисимович, 1914 р. народження, с.Ниви Кузьїнського р-ну Калінінської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, десятник шахти "Никанор". Луганським обласним судом 26 жовтня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНДРЕСВ Платон Андрійович, 1893 р. народження, м.Київ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, майстер-загопівельник Держшвейфабрики. Луганським обласним судом 31 жовтня 1940 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНДРЕСВ Полікарп Семенович, 1883 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Червоному Жовтні, колгоспник к-пу "Полум'я Жовтня". Арештований 4 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 червня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНДРЕСВ Степан Дмитрович, 1887 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Райгородці, завідуючий фермою к-пу "Червона зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

АНДРЕСВ Степан Онисимович, 1875 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 17 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 червня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНДРЕСВ Стефан Онисимович, 1880 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, неписьменний. Проживав у Станично-Луганському, без певних занять. Репресований двічі. Арештований 17 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 червня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1961 роках.

АНДРЕСВ Яків Дем'янович, 1888 р. народження, с.Нижні Сірогози Нижньосірогозького р-ну Херсонської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Донецьким обласним судом 23 квітня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АНДРЕСВА Варвара Іванівна, 1918 р. народження, м.Красний Сулін Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Краснодоні, вчителька СШ № 23. Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської обл., Російська Федерація, 11 вересня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АНДРЕСВА Ганна Іванівна, 1912 р. народження, смт Варваропілля Первомайського р-ну, українка, освіта середня. Проживала за місцем народження, лікпом амбулаторії. 23 квітня 1931 року відібрано підписку про невиїзд: звинувачувалася у недоносительстві. 28 листопада 1931 року справу припинено, підписку анульовано. Реабілітована у 1931 році.

АНДРЕСВА Олена Федорівна, 1901 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Червоному Жовтні, колгоспниця к-пу "Полум'я Жовтня". Арештована 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АНДРЕЙЧЕВ Антон Сергійович, 1881 р. народження, м.Олександрівське Артемівської райради м.Луганська, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІАНІ Марія Костянтинівна, 1910 р. народження, с.Нова Рябина Охтирського р-ну Сумської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Рубіжне, бухгалтер розрахункового відділу контори змішторгу. Арештована 10 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянських діях. 14 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АНДРІАНОВ Василь Іванович, 1898 р. народження, с.Петровське, Смоленська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, водопровідник шахти № 6. Арештований 19 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1948 році.

АНДРІЄВСЬКИЙ Віктор Йосипович, 1902 р. народження, м.Полтава, українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, директор СШ № 33. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АНДРІЄВСЬКИЙ Іван Августович, 1873 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Тернівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний бойовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІВСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1894 р. народження, с.Гульськ Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-лу ім.Кірова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІЄНКО Григорій Микитович, 1885 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АНДРІЄНКО Іван Павлович, 1878 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець. Проживав у с.Андриївка Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІЄНКО Корній Трохимович, 1894 р. народження, кол.х. Успенівка Рудівської сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Рудівка, слюсар радгоспу ім.Косіора. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІЄНКО Микола Андрійович, 1874 р. народження, с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, сторож магазину. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АНДРІЄНКО Олександр Пилипович, 1894 р. народження, с.Кринички Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АНДРІЄНКО Трифон Гарасимович, 1883 р. народження, с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, коваль шахти № 3-4. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 24 липня 1941 року засуджений до розстрілу. 20 серпня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АНДРІЖЕВСЬКИЙ Микола Калістратович, 1881 р. народження, м.Вітебськ, Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 16. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІУЦА Петро Якович, 1912 р. народження, с.Яростиве Звенигородського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АНДРІЩИН Петро Іванович, 1895 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, робітник шахти № 7-8. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІЯШ Іван Максимович, 1918 р. народження, с.Рубанка Бахмацького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 25 січня 1942 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 27 січня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНДРІЯШИН Андрій Григорович, 1889 р. народження, Австрія, австрієць, освіта початкова. Проживав у с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, оглядач вагонів зал.ст. Лоскутівка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНДРІЯШИН-ПАВЛЕНКО Іван (Йосип) Миколайович, 1907 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, слюсар металургійного з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

АНДРОНОВ Андрій Петрович, 1891 р. народження, м.Донецьк, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, сторож 14-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 10 січня 1947 року Верховним судом СРСР справу повернено на дослідження. 23 травня 1947 року вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНДРОНЯК Георгій Минович, 1901 р. народження, м.Кам'янець-Подільський Хмельницької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, бухгалтер овочевої бази міськхарчотргу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АНДРОСОВ Василь Васильович, 1912 р. народження, с.Песковатка Ізбердєєвського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, робітник шахти № 22. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 2 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНДРОСОВ Олексій Данилович, 1899 р. народження, смт Новоайдар, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, міліціонер міськвідділу міліції. Репресований двічі. Арештований 4 листопада 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 23 березня 1944 року справу припинено за відсутністю ознак злочину, з-під варті звільнений. За таким же звинуваченням арештований 12 липня 1945 року. Справу припинено 19 вересня 1945 року за недоведеністю про-

типравних дій. Реабілітований відповідно у 1944 і 1945 роках.

АНДРОСОВ Петро Тимофійович, 1905 р. народження, с.Сорочанове Витязівського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, оглядач вагонів зал.ст. Антрацит. Луганським обласним судом 28 жовтня 1953 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

АНДРОЩУК Микола Лук'янович, 1912 р. народження, м.Ізяслав Ізяславського р-ну Хмельницької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Марківка, боєць протипожежної охорони. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 жовтня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНДРУЩЕНКО Іван Іванович, 1904 р. народження, с.Закотне Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Дальній, Новопокровський р-н, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНДРУЩЕНКО (АНДРЮЩЕНКО) Пантелій Федосійович, 1891 р. народження, с.Осинове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Кове Новопокровського р-ну, лісник Новопокровського лісництва. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 26 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНДРЮЩЕНКО Анастасія Григорівна, 1889 р. народження, м.Старий Оскол Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, розсильна прокуратури Кам'янобрідського р-ну. Луганським обласним судом 29 серпня 1941 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

АНДРЮЩЕНКО Андрій Іванович, 1894 р. народження, с.Мар'янівка Новоархангельського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, керівник фінгрупи тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

АНДРЮЩЕНКО Григорій Стефанович, 1907 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тарасівці, селянин-одноосібник. Арештований 24 січня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційному саботажі. 25 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНДРЮЩЕНКО Наталя Олексіївна, 1889 р. народження, м.Ізюм Харківської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, касирка гірничого технікуму. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 19 лютого 1930 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АНДРЮЩЕНКО Олексій Дмитрович, 1903 р. народження, с.Піски Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2

"Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АНДРЮЩЕНКО Сидір Гаврилович, 1903 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малоолександрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНЖІЄВСЬКИЙ (АНЖЕВСЬКИЙ) Еміль Юлісович, 1895 р. народження, с.Таргачок Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 4 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНЗЕШИН Микола Іванович, 1895 р. народження, с.Митинці Красилівського р-ну Хмельницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 92. Луганським обласним судом 25 грудня 1946 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНИКАНОВ Борис Пилипович, 1912 р. народження, с.Пашково Сухиницького р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, агроном райземвідділу. Арештований 13 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 17 вересня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНИКАНОВ Дмитро Микитович, 1884 р. народження, м.Каменськ-Шахтинський Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лутугине, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНИКАНОВ Семен Євграфович, 1892 р. народження, х. Каменка, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, відкатник шахти "Голубівська". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНИКЄСВ Дмитро Семенович, 1904 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, росіянин. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Красний Луч, завідуючий механічною майстернею шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНИКЄСВ Іван Омелянович, 1889 р. народження, с.Короча Корочанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, комірник раймістторгу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 лютого 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНИКЄЄНКО Іван Никандрович, 1920 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 13 артилерійського полку. Військовим трибуналом 1 мотострілецької дивізії 2 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. 11 жовтня 1941 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

АНИКЄЄНКО Михайло Олександрович, 1892 р. народження, с.Коренево Коренського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 33-37. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Володимир Іванович, 1896 р. народження, х. Липовський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер транспортного цеху тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Георгій (Єгор) Порфирійович, 1893 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, робітник шахти № 1-біс. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 5 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1931 року. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Дмитро Степанович, 1911 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Єгор Терентійович, 1890 р. народження, х. Аникін, Зверевський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Гірне Краснодонської міськради, кучер шахти № 3-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Костянтин Степанович, 1895 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, робітник приймального пункту "Заготхудоби". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНИКІН Олександр Степанович, 1913 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

АНИКІН Степан Іванович, 1889 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, колгоспник к-пу ім. Петровського. "Трій-

кою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АНИКІН Яків Порфирійович, 1888 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, вибійник шахти колгоспу "Нове село". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНИСИМОВ Василь Іванович, 1907 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, начальник дільниці шахти № 2. Військовим трибуналом Московського військового округу 28 вересня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНИСИМОВ Дмитро Максимович, 1880 р. народження, с.Сторожеве Большесолдатського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Стаханові, визник-приватник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 листопада 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

АНИСИМОВ Іван Федорович, 1903 р. народження, с.Білогорівка Ямського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, ремонтник зал.ст. Сентянівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 16 квітня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНИСИМОВ Михайло Євлампійович, 1897 р. народження, ст-ця Баклановська Цимлянського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у смт Новопсков, лісничий Новопсковського лісництва. Арештований 11 липня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 вересня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

АНИСИМОВ Пантелій Михайлович, 1911 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, головний кондуктор служби руху зал.ст. Луганськ. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 14 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 5 вересня 1942 року Особливою нарадою при НКВС СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНИСИМОВ Петро Федорович, 1895 р. народження, с.Білогорівка Ямського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, ремонтник зал.ст. Сентянівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 16 квітня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНИЦЬКА Марія Сергіївна, 1899 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 20 жовтня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

АНИЩЕНКО Лідія Іванівна, 1905 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Нижньому Нагольчику, колгоспниця к-пу "Комсомолец". Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії 18 січня 1942 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

АНИЩЕНКО Михайло Федорович, 1907 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому Нагольчику, не працював. Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії 10 січня 1942 року засуджений до розстрілу заочно. Реабілітований у 1960 році.

АНИЩЕНКО Степан Григорович, 1880 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, коваль-приватник. Арештований 10 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 листопада 1930 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

АНИЩЕНКО Степан Олексійович, 1893 р. народження, смт Пролетарський Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, уповноважений об'єднання "Харківпаливо". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 травня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

АНКУД Михайло Гнатович, 1889 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, комірник техбазы тресту "Серговугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АНКУДОВИЧ Генріх Боніфатійович, 1907 р. народження, м.Слов'янськ Донецької обл., поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, поїзний диспетчер зал.ст. Луганськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 вересня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АННЕНКО Василь Федорович, 1911 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, бригадир наваловідбійників шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АННЕНКОВ Захар Лукич, 1892 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер к-пу "Червоний партизан". Арештований 31 березня 1944 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 5 липня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

АНОСОВ Серафим Васильович, 1904 р. народження, с.Волово, Курська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти ім.Ліліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНОХІН Володимир Андрійович, 1914 р. народження, с.Новоградзе Моршанського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, змінний майстер шахти № 16. Донецьким обласним судом 27-29 червня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АНОХІН Дмитро Іванович, 1897 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Відбував покарання у виправно-трудоному таборі НКВС. 18 вересня 1941 року притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 листопада 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНОХІН Іван Демидович, 1902 р. народження, с.Круглик Лутугинського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Красний Луч, коногон шахти № 5-біс. Арештований 14 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНОХІН Казимир Семенович, 1903 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бухгалтер міськторгу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АНОШИН Михайло Антонович, 1908 р. народження, с.Велика Рибиця Миропільського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий. До призову в армію проживав у м.Кіровську. Військовим трибуналом 114 стрілецької бригади 22 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 19 листопада 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 3 р., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1998 році.

АНПЛОГОВ Костянтин Іванович, 1888 р. народження, с.Привільне Привільнянського р-ну Миколаївської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, служитель релігійного культу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 січня 1945 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. 22 листопада 1955 року Президією Верховної Ради СРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

АНСЕГРОВ Існоп Ішович, 1900 р. народження, Туреччина, ассирієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АНТАМОНОВ Василь Олексійович, 1914 р. народження, м.Каменськ-Шахтинський Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, електрослосар шахти № 9 ім.Леніна. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 23 листопада 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНТЕЛЬ Юліус Іванович, 1908 р. народження, с.Гендріхівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вільшани Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Паркомун". Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНТЕС Курт Карлович, 1906 р. народження, Німеччина, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 12. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 4 листопада 1937 року висланий за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

АНТИПОВ Лаврентій Матвійович, 1880 р. народження, с.Федосеево Болховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Перевальську, конох шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

АНТИПОВ Микита Григорович, 1898 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, слюсар Рубіжанського хімкомбінату. Луганським обласним судом 26 листопада 1940 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТИПОВ Олексій Георгійович, 1913 р. народження, х. Пронін, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, не працював. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 1 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 31 грудня 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

АНТИПОВ Полікарп Олексійович, 1901 р. народження, с.Михайлоки Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Михайлюках, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

АНТИПЦЕВ Іван Іванович, 1896 р. народження, х. Широкий, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, десятник шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АНТОМАШИН Семен Якович, 1912 р. народження, с.Войново Дросковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, наваловідбійник шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНТОН Пилип Петрович, 1894 р. народження, к.Рамштадт Мостівського р-ну Одеської обл., німець, освіта н/вища. Проживав у с.Микільське Міловського р-ну, шкільний учитель. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 18 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНТОНЕНКО Андрій Дмитрович, 1900 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну,

українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, рахівник сільпо. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 14 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

АНТОНЕНКО Борис Устинович, 1897 р. народження, Донецька губернія, українець, неписьменний. Проживав у с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1996 році.

АНТОНЕНКО Гаврило Зосимович, 1892 р. народження, ст-ця Петровська Черноєрковського р-ну, Краснодарський край, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодарської міськради, вагонник шахти ім.Енгельса. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНЕНКО Данило Лаврентійович, 1879 р. народження, с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Рогове Новопсковського р-ну, служитель релігійного культу. Арештований 30 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 9 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНЕНКО Денис Пилипович, 1897 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Литвинівці, моторист радгоспу ім.Литвинова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

АНТОНЕНКО Іван Артемович, 1882 р. народження, х. Корольов, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, монтер відділу капітальних робіт сталельозу. 18 жовтня 1928 року відібрано підписку про невідз – звинувачувався у боротьбі проти революційного руху в Луганську. 14 травня 1930 року справу припинено, підписку про невідз анульовано. Реабілітований у 1995 році.

АНТОНЕНКО Іван Михайлович, 1911 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, дільничний механік Павлівської МТС. Арештований 3 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 травня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНЕНКО Іван Панасович, 1907 р. народження, с.Кукобівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, не працював. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 17 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНЕНКО Іван Федотович, 1898 р. народження, с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дем'янівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР

12 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1996 році.

АНТОНЕНКО Ілля Григорович, 1912 р. народження, с.Липовий Ріг Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, монтер радіовузла шахти № 1-1-біс. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 25 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

АНТОНЕНКО Лук'ян Тихонович, 1892 р. народження, кол.с.Шаповалівка Новочервоненської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1971 році.

АНТОНЕНКО Назар Сергійович, 1887 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, конюх к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНТОНЕНКО Омелян Федорович, 1917 р. народження, с-ще Довжанський Свердловської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., викладач слюсарної справи школи ФЗН. Донецьким обласним судом 8 травня 1936 року засуджений до 3р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНЕНКО Хома Васильович (Устинович), 1884 р. народження, с.Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Мітоуракине, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 жовтня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНТОНІН Григорій Федотович, 1924 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом 1 артилерійської дивізії резерву Головного командування 5 квітня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНОВ Андрій Васильович, 1903 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, вантажник ливарного з-ду в м.Єнакієве, Донецька обл. Арештований 20 січня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 6 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АНТОНОВ Андрій Захарович, 1880 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, рахівник зал.ст. Родакове, Слов'яносербський р-н. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 31 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня

1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНТОНОВ Василь Андрійович, 1912 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, електромонтажник з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 5 жовтня 1935 року за звинуваченням у саботажі. 26 січня 1936 року виправданий народним судом м.Луганська. Реабілітований у 1936 році.

АНТОНОВ Василь Петрович, 1924 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Олександрівську Артемівської райради м.Луганська, без певного місця роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 12 березня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНТОНОВ Володимир Олексійович, 1902 р. народження, м.Белгород, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, головний бухгалтер житлово-комунального відділу коксохімзаводу. Луганським обласним судом 12 червня 1947 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АНТОНОВ Дмитро Пимонович, 1920 р. народження, смт Новоайдар, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 113 мінометного полку. Військовим трибуналом 6 артилерійської дивізії 11 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНТОНОВ Іван Васильович, 1906 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, сортувальник зал.ст. Дебальцеве, Донецька обл. Арештований 29 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 6 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1995 році.

АНТОНОВ Іван Іванович, 1875 р. народження, с.Межиріч Лебединського р-ну Сумської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, служитель релігійного культу. Народним судом Біловодського р-ну 18 липня 1931 року засуджений до 5 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНТОНОВ Іван Іванович, 1897 р. народження, с.Білогорівка Ямського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, колійний обхідник 12-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 16 квітня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНТОНОВ Іван Омелянович, 1905 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, майстер з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня - 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АНТОНОВ Іван Панасович, 1890 р. народження, с.Лущенково Дорогобузького р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Міусинську Краснолуць-

кої міськради, робітник шахти № 160. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 липня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНОВ Микола Дмитрович, 1913 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. "Трійкою" УНКВС по Ленінградській обл., Російська Федерація, 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

АНТОНОВ Олександр Сергійович, 1915 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вантажник гужартілі "Листранс". Луганським обласним судом 9 квітня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНОВ Олексій Антонович, 1909 р. народження, м.Київ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, робітник зал.ст. Сентянівка. Спецколегією Луганського обласного суду 10 березня 1952 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНТОНОВ Петро Іванович, 1872 р. народження, ст-ця Каменська Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Колядівка Новоайдарського р-ну, служитель релігійного культу. Донецьким обласним судом 6 квітня 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АНТОНОВ Петро Іванович, 1875 р. народження, с.Гаврилівка Новоайдарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Гаврилівці, колгоспник к-пу ім.Войкова. Арештований 1 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

АНТОНОВ Петро Тимофійович, 1915 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду № 60. Луганським обласним судом 4 серпня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНОВ Сергій Дмитрович, 1913 р. народження, с.Гранки Кімовського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Попасна, інженер вагоноремонтного з-ду. Залізничною колегією Верховного суду СРСР 6 березня 1941 року засуджений до розстрілу. 31 березня 1941 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

АНТОНОВ Сергій Павлович, 1900 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Кримському, голова сільпо. Арештований 27 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНОВ Тихін Платонович, 1911 р. народження, с.Гаврилівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську,

машиніст підйому шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

АНТОНОВ Федір Корнійович, 1917 р. народження, смт Новоайдар, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 181 стрілецького полку. Військовим трибуналом 61 стрілецької дивізії 26 липня 1943 року засуджений до розстрілу. 10 серпня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНОВ Федір Петрович, 1886 р. народження, смт Новоайдар, українець. Проживав у с.Окнине Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АНТОНОВА Анна Стефанівна, 1907 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Райгородці, не працювала. Арештована 10 березня 1939 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1939 році.

АНТОНОВА Лідія Георгіївна, 1926 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Запоріжжя, статистка тресту "Запоріжбуд". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 жовтня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АНТОНОВА Наталія Федотівна, 1905 р. народження, м.Ровеньки, українка, освіта початкова. Проживала в Ровеньках, робітниця шахти № 33-37. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 2 вересня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

АНТОНОВА Неоніла Миколаївна, 1925 р. народження, х. Морозов, Морозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в смт Хрустальне Краснорудської міськради, не працювала. Військовим трибуналом 18 армії 7 грудня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АНТОНОВА-НИКОЛАЄВСЬКА Олександр-ра Антонівна, 1902 р. народження, с.Заводянка Білокуракинського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, шкільна вчителька. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1957 році.

АНТОНОВИЧ Георгій Афіногенович, 1889 р. народження, Польща, поляк, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, диспетчер "Донтрансу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АНТОНОВИЧ Олександр Семенович, 1906 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, черговий по

зал.ст. Кабанне. Арештований 22 вересня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 грудня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АНТОНЦЕВА Неоніла Данилівна, 1900 р. народження, м.Луганськ, росіянка. Проживала в Луганську, друкарка обшляхвідділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

АНТОНЮК Григорій Григорович, 1912 р. народження, с.Турчанів Очаківського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, слюсар шахти № 3-4. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АНТОНЮК Йосип Петрович, 1913 р. народження, с.Карпівці Чуднівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, кріпильник шахти № 162. Військовим трибуналом військ НКВС Середньоазійського військового округу 6 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНТОХІН Василь Іванович, 1880 р. народження, м.Перм, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, гірничий інспектор міськвідділу праці. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1934 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АНТОХІН Олександр Денисович, 1902 р. народження, с.Стоїчево Знаменського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, кріпильник шахти ім.Менжинського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

АНТОШКО Дмитро Костянтинович, 1907 р. народження, с.Семичів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, вибійник шахти "Кремінна". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АНТРОПОВ Іван Іванович, 1915 р. народження, с.Обуховка Большесолдатського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. Луганським обласним судом 28 грудня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АНУФРІЄНКО (ЛУГАНСЬКИЙ) Віктор Олексійович, 1929 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий, військова частина 48589. Військовим трибуналом Чорноморського флоту 29 жовтня 1951 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 липня 1954 року Військовою колегією Верховного суду

СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1966 році.

АНУЧИН Василь Федорович, 1894 р. народження, с.Колодезі Хвастовицького р-ну Калужської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник Шевірівського шахтоуправління. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 19 квітня 1950 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

АНФІМОВ Георгій Олександрович, 1897 р. народження, х.Липовський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Антрациті, шкільний учитель. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1974 році.

АНЦИБОРА Денис Васильович, 1870 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Арештований 19 лютого 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 1 вересня 1931 року справу припинено з реабілітацією.

АНЦУПОВ Семен Семенович, 1890 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Червоному Жовтні, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНЦУПОВ Юхим Сидорович, 1897 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Червоному Жовтні, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АНЦЮТІН Пилип Максимович, 1885 р. народження, с.Жиздра Жиздринського повіту Калужської губернії, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, десятник шахти № 10 ім.Артема. Арештований 10 червня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційному саботажі на шахті. 10 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АПЛАТЕНКО Віра Миколаївна, 1923 р. народження, с.Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в м.Первомайську, продавець магазину № 28 "Кагановичторгу". Арештована 31 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 30 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

АПАЛЬКОВ Василь Панасович, 1906 р. народження, с.Лупач Лівенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, апаратник хімкомбінату. Донецьким обласним судом 20 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АПАЛЬКОВ Семен Васильович, 1914 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 80 окремого артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом Іркутського гарнізону, Російська Федерація, 21 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

АПАНАСОВ Омелян Васильович, 1880 р. народження, с.Оріхівка Лугутинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Оріхівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 15 березня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АПАНАСОВ Онисим Івльович (Іванович), 1888 р. народження, с.Оріхівка Лугутинського р-ну, росіянин. Проживав в Оріхівці, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 жовтня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АПАНАСОВ Орефій Андрійович, 1874 р. народження, кол.х. Єлїсоткін Великосудодільської сільради Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, стрілочник під'їзної колії тресту "Краснодонувгілья". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

АПАНАСОВ Петро Юхимович, 1912 р. народження, с.Оріхівка Лугутинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, ротний писар 1164 стрілецького полку 346 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 87 стрілецької дивізії 19 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АПОЗЯН Амазасп Оганесович (Афанасій Іванович), 1890 р. народження, Туреччина, вірмен, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, касир хлібозаводу № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АПОЛОНІН Павло Іванович, 1893 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, начальник дільниці шахти ім.ОДПУ. Арештований 22 липня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 19 березня 1936 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1936 році.

АПОСТОЛ Петро Пилипович, 1888 р. народження, с.Юрківці Яришівського р-ну Вінницької обл., українець. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Косюра. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АПОСТОЛОВ Володимир Іванович, 1912 р. народження, с.Старий Керменчик Старокерменцького р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, агроном-плановик райземвідділу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 жовтня 1938 року засу-

джений до 15 р. позбавлення волі. 5 червня 1940 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу направлено на дослідження. 21 травня 1941 року справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1941 році.

АПОСТОЛОВ Іван Єгорович, 1892 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Селезнівці, вибійник шахти об'єднання "Будматеріали". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 21 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АПРАКСИМОВ Свтії Васильович, 1882 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Новобілї, селянин-одноосібник. Арештований 16 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АПРАКСИМОВ Роман Євтіїович, 1913 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант комендантського взводу. Військовим трибуналом 8 окремої інженерної бригади 19 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

АПРИШКО Василь Павлович, 1904 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровеньківської міськради, заступник начальника 11-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом 2 армії 19 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 10 травня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1997 році.

АПРИШКО Григорій Якович, 1890 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нагольно-Тарасівці, слюсар тресту "Донполіметал". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

АПРИШКО Єгор Євтіїович, 1907 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Новоборівці Свердловської міськради, завідуючий магазином відділу робітничого постачання шахти "Шварц". Арештований 7 лютого 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 березня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1935 році.

АПСІТ Олександр Петрович, 1900 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Попасна, пропагандист політвідділу зал.ст. Попасна. Арештований 26 січня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 лютого 1935 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1935 році.

АПУНИКОВ Іван Мартинович, 1909 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Про-

живав у смт Фашівка Перевальського р-ну, робітник Алчевського металургійного з-ду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АРАЙ Антон Петрович, 1884 р. народження, Латвія, латиш, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, ветфельдшер тресту "Донбасантрацит". Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРАКЕЛОВ Муша Ісакович, 1898 р. народження, м.Єреван, Вірменська РСР, вірмен, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, буфетник "Донхарчотуру". Арештований 16 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АРАНОШ ДЕ КРУПНЕ Костянтин Ростиславович, 1919 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, військтехнік 1 рангу. Арештований 16 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 листопада 1943 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АРАПОВ-АРОНОВ Віктор Петрович, 1884 р. народження, м.Свердловськ, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, викладач Стахановського гірничого технікуму. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АРДАНОВА Анастасія Олексіївна, 1902 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Хорошому, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 листопада 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АРДАНОШ Шагін сін Сулеймана, 1904 р. народження, Іран, асирієць, неписьменний. Проживав у м.Ровеньки, чистильник взуття артілі ім.Р.Люксембург. Арештований 21 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 грудня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АРДЕЛЬЯНОВ Денис Калинович, 1885 р. народження, смт Нижне Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, кріпильник шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРДЕЛЬЯНОВ Микола Степанович, 1928 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, учень 4-го класу СШ № 62. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням у співробітництві з агентурою німецької розвідки. 2 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АРЕНДТ Фрідріх Вільгельмович, 1891 р. народження, с.Новоолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АРЕНДТ Юліус Самійлович, 1898 р. народження, с.Новоолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АРЖАНОВИЧ Гордій Титович, 1891 р. народження, с.Богуславичі Кобринського р-ну Брестської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, кріпильник шахти № 2-2-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АРЖАНОВИЧ Катерина Миколаївна, 1898 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українка, неписьменна. Проживала в Бокове-Платовому, робітниця сортувальки шахти № 15. Арештована 19 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

АРЖАНСЬКИЙ (ОРЖАНСЬКИЙ) Сидір Фірович, 1902 р. народження, смт Бірокове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Біроковому, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. 8 квітня 1932 року відібрано підписку про невийзд: звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, підписку про невийзд анульовано. Реабілітований у 1932 році.

АРЗАМАСОВ Іван Миколайович, 1889 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, майстер артілі "Червоний карамельник". Арештований 13 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 лютого 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

АРИХ Іван Федорович, 1882 р. народження, с.Малоянисоль Володарського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, контролер відділу технічного контролю з-ду ім.Ворошилова. 11 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АРИХОВ Григорій Митрофанович, 1906 р. народження, с.Великий Янисоль Великоянисольського р-ну Донецької обл., грек, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, головний лікар робітничої поліклініки хімікомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АРКАТОВ Іван Леонітович, 1914 р. народження, с.Аркатово Валуйського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Вовчорівка Попаснянського

р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

АРЛАЧОВ Віктор Васильович, 1914 р. народження, с.Златоустівка Волноваського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, продавець книжкового магазину. Арештований 21 грудня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної терористичної організації. 5 червня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1936 році.

АРМАШЕВИЧ Захар Прохорович, 1899 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, тесляр шахти № 4. Донецьким обласним судом 4 листопада 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АРМЕЙСЬКИЙ Серафим Михайлович, 1906 р. народження, м.Сімферополь, Кримська АРСР, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, десятник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

АРНАУТОВ Валентин Васильович, 1903 р. народження, ст-ця Митякинська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, майстер машинопису з-ду № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРНАУТОВ Парфентій Миронович, 1893 р. народження, с.Романівка Андрієво-Іванівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, рільник радгоспу "Вибійник". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 травня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АРНАУТОВ Тимофій Тимофійович, 1897 р. народження, х. Нижні Дуби, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр меблевої фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АРНГОЛЬС Густав Людвігович, 1871 р. народження, к.Стрибж Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоне поле". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АРНДТ Рейнгольд Робертович, 1898 р. народження, с.Марильчине Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ями Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Крупської. Донецьким обласним судом 14 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АРНОВ Андрій Федорович, 1898 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, фотограф-приватник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АРСЕНЬСВ Василь Миколайович, 1888 р. народження, м.Дмитрів-Львовський Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий квитково-багажною касою зал.ст. Луганськ. Луганським обласним судом 25 серпня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

АРТАК (СТАМБОЛЦЯН) Артак Авоїч, 1895 р. народження, Туреччина, вірмен, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, секретар райкому КП(б)У. Військовою колегією Верховного суду СРСР 30 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1954 році.

АРТЕМЕНКО Артем Петрович, 1885 р. народження, с.Гладкове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Маньківка Білокуракинського р-ну, робітник радгоспу "Червоне руно". 17 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

АРТЕМЕНКО Василь Федотович, 1913 р. народження, с.Гладкове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, десятник шахти № 4-5 "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

АРТЕМЕНКО Данило Стефанович, 1894 р. народження, с. Дібровка Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, слюсар мехцеху Ізваринського рудника. Донецьким обласним судом 31 липня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АРТЕМЕНКО Олексій Олександрович, 1902 р. народження, с.Дуванка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, мастильник депо Попасна. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АРТЕМЕНКО Федір Іллїч, 1913 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, агроном Білолуцької МТС. 20 березня 1934 року відібрано підписку про невізд: звинувачувався у контрреволюційному саботажі. 24 квітня 1934 року справу припинено за малозначністю, підписку про невізд анульовано. Реабілітований у 1994 році.

АРТЕМ'ЄВ Олександр Петрович, 1880 р. народження, с.Піщанка, Тамбовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій

обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АРТЕМ'ЄВ Сергій Михайлович, 1890 р. народження, м.Орел, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1919-1937 рр. Проживав у смт Станично-Луганське, начальник вагонної дільниці зал.ст. Кіндрашівська. Лінійним судом залізничної магістралі Москва-Донбас 15 серпня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АРТЕМОВ Василь Захарович, 1882 р. народження, с.Верещагіно Солігалицького р-ну Ярославської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, робітник підсобного господарства "Військоторгу". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 листопада 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АРТЕМОВ Дмитро Федорович, 1880 р. народження, ст-ця Митякіньська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, не працював. Арештований 3 жовтня 1929 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 листопада 1929 року звільнений під підписку про невийзд. Реабілітований у 1997 році.

АРТЕМОВ Сергій Васильович, 1897 р. народження, с.Яндовка Октябрського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, ветфельдшер 162 полку військ НКВС. До призову проживав у м.Луганську. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 серпня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АРТЕС Едгар (Едгар) Густавович, 1911 р. народження, к.Берестова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, вчитель школи № 6. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АРТЮХОВ Федір Дмитрович, 1908 р. народження, с.Ніколаєвка Вейделевського р-ну Воронопольської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, помічник начальника дільниці шахти № 11. Арештований 19 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 12 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

АРТЮШЕНКО Василь Матвійович, 1900 р. народження, с.Мшага Шимського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Попасна, головний енергетик вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

АРТЮШЕНКО Іван Антонович, 1906 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта почат-

кова. Військовослужбовець, рядовий 90 полку зв'язку. Військовим трибуналом 30 армії 25 травня 1942 року засуджений до розстрілу. 5 серпня 1942 року Військовим трибуналом Калінінського фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

АРТЮШЕНКО Михайло Петрович, 1903 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРТЮЩЕНКО Михайло Якович, 1910 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта н/середня. Проживав у Троїцькому, шофер 4-ї виконробської дільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Донецьким обласним судом 27 листопада 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1972 році.

АРТЮЩЕНКО Олексій Денисович, 1905 р. народження, с.Горки, Ленінградська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, технічний директор з-ду № 59. Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 травня 1940 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 13 серпня 1943 року постановою Президії Верховної Ради СРСР звільнений з ув'язнення достроково. Реабілітований у 1956 році.

АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ Іван Володимирович, 1893 р. народження, с-ще зал.ст. Грязі, Тамбовська губернія, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Троїцьке, плановик маслозаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ (ЗАЛЕСЬКИЙ) Микола Андрійович (Петрович), 1890 р. народження, с.Сурки Лебединського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, рахівник Троїцької МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРХИПОВ Антон Михайлович, 1873 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 22 жовтня 1929 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 31 жовтня 1929 року звільнений під підписку про невийзд. Реабілітований у 1994 році.

АРХИПОВ Іван Васильович, 1909 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Дебальцеве Донецької обл., робітник механічного з-ду. Арештований 13 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АРХИПОВ Іван Іванович, 1889 р. народження, м.Гайсин Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Сватове, бухгалтер райкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по

Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

АРХИПОВ Омелян Васильович, 1900 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., робітник механічного з-ду. Арештований 12 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АРХИПОВ Тит Євдокимович, 1878 р. народження, х. Нифонтов, Морозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, охоронник тресту "Доннархарч". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АРХИПОВ Федір Федорович, 1889 р. народження, с.Прилепи Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Красний Луч, сторож кінного двору шахти № 17-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АРЦТ Іван Йосипович, 1877 р. народження, с.Осова Баранівського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вільшани Троїцького р-ну, тесляр к-пу "Паркомунa". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АРШАВА Михайло Гаврилович, 1911 р. народження, с.Мартове Печенізького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Вікторівка Попаснянського р-ну, рахівник матеріального відділу зал.ст. Попасна. Арештований 12 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АСАУЛЕНКО Анастасія Дмитрівна, 1904 р. народження, м.Кобеляки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українка, освіта середня. Проживала в смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, шкільна вчителька. Військовим трибуналом 302 стрілецької дивізії 2 квітня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

АСВАЦАТУРОВ Зурапет Макарович, 1887 р. народження, Туреччина, турок, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, перукар-приватник. Арештований 5 січня 1920 року за звинуваченням в контрреволюційних діях. 6 січня 1920 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АСЕСВ Іван Михайлович, 1903 р. народження, м.Перевальськ, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Лотикове Слов'яносербського р-ну, начальник шахти ім.Лотикова. Арештований 26 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної диверсійної організації. 2 лютого 1940 року справу

припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АСЕСВ Іван Павлович, 1886 р. народження, с.Турки Турковського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, слюсар коксобензолного з-ду. Арештований 22 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 10 жовтня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1932 році.

АСЕСВ Олексій Іванович, 1914 р. народження, с.Новокраснянка Кремінського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новокраснянці, електрик Рубіжанського хімкомбінату. Луганським обласним судом 24 березня 1955 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АСИНГІРОВ Лазар Томович, 1900 р. народження, Іран, ассирієць, неписьменний. Проживав у м.Красний Луч, чистильник взуття артілі ім. Кірова. Арештований 8 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АСЛАНОВ Дем'ян Анастасійович, 1894 р. народження, с.Першотравневе Першотравневого р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Ровеньки, завідувачий шахтою № 23 ім.Свердлова. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 9 січня 1931 року заборонено проживання в ряді обласних центрів країни. Реабілітований у 1989 році.

АСОРГІН Василь Олександрович, 1898 р. народження, с-ще шахти "Капітальна" Макіївського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, електрослюсар шахти "Кремінна". Репресований двічі. Арештований 10 травня 1942 року за звинуваченням в ухилинні від військової мобілізації. Рішення у справі немає. 12 лютого 1944 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1995 і 1991 роках.

АСОРГІН Сергій Олександрович, 1911 р. народження, с-ще шахти "Капітальна" Макіївського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Кремінна, головний механік шахти "Кремінна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АСТАПЕНКОВА Єфросинія Іванівна, 1898 р. народження, х.Золотарьовка, Родіоново-Несвetailський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, не працювала. Арештована 19 березня 1944 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 28 квітня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

АСТАФ'ЄВ Лев Сергійович, 1894 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, головний інженер з-ду № 1 облмісцевпрому. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу.

Страчений 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

АСТАХОВ Володимир Гаврилович, 1910 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, слухач курсів шоферів. Арештований 4 грудня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

АСТАХОВ Іван Євграфович, 1895 р. народження, х. Суворов, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, не працював. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням у тому, що служив у поліції окупаційного режиму. 21 березня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

АСТАХОВ Михайло Юхимович, 1897 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Фащівці, селянин-одноосібник. Арештований 21 березня 1931 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 27 вересня 1931 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1997 році.

АСТАХОВ Петро Степанович, 1906 р. народження, с.Куста Нижньочирського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник шахти № 7. Арештований 13 березня 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 29 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АСТАХОВ Яків Матвійович, 1900 р. народження, с.Алексеевка Моховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 3-3-біс. Луганським обласним судом 29 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АСТАШЕВ Іван Григорович, 1870 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Свердловську, дрібний торговець-приватник. Колегією Донецької ГубЧК 19 квітня 1921 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АСТАШЕВ Петро Іванович, 1903 р. народження, м.Свердловськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, начальник відділу статистики тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АТАБАСВ Анатолій Минович, 1916 р. народження, м. Ташкент, Узбецька РСР, азербайджанець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка. Військовослужбовець, старшина 7 окремого моторизованого понтонно-мостового батальйону. Військовим трибуналом Уральського військового округу 27 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АТАМАНЕНКО Василь Овер'янович, 1926 р. народження, с.Широка Балка Білозерського р-ну

Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, тесляр шахти "Максимівська". Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 26 травня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 16 квітня 1954 року УМДБ по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АТАМАНСЬКИЙ Станіслав Дем'янович, 1906 р. народження, с. Василівка Житомирського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Наугольне Сватівського р-ну, тесляр к-пу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АТАМАНСЬКИЙ Франц Дем'янович (Домінікович), 1909 р. народження, с.Василівка Житомирського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

АТАМАНЧУКОВА Марія Іванівна, 1886 р. народження, с.Дубовка Дубовського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, пенсіонерка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 липня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

АТАМАНЮК Василь Михайлович, 1917 р. народження, с.Стопчатів Яблунівського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, майстер школи ФЗН № 3. Особливою нарадою при МДБ СРСР 3 грудня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

АТАМАНЮК Володимир Федорович, 1928 р. народження, с.Цвіклівці Кам'янець-Подільського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, майстер школи ФЗН при шахті № 3-14. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7-8 січня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 18 вересня 1956 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину з реабілітацією.

АТАНАСОВ Панас Костянтинович, 1905 р. народження, с.Мануїлівка Коларовського р-ну Дніпропетровської обл., болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник м'ясокомбінату. Донецьким обласним судом 26 лютого 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АТАПІН Іван Іванович, 1906 р. народження, с.Шербедіно Романовського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

АТЕПІН Семен Семенович, 1891 р. народження, х. Калмиковський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської

міськради, комірник ідальні шахти № 23. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АТТАРІНОВ Іван Григорович, 1892 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., грек, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, старший плановик диспетчерського відділу з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

АУКШТУЛЕВИЧ Іван Михайлович, 1907 р. народження, м.Донецьк, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Брянк, вагонник шахти № 1-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

АУЛОВ Петро Кирилович, 1905 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, автогенник монтажно-будівельного відділу з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

АУСТ Андрій Петрович, 1899 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу ім. Р.Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

АУСТ Анна Едуардівна, 1905 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німкеня, освіта початкова. Проживала в Федорівці, колгоспниця к-пу ім. Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1963 році.

АУСТ Едуард Готфрідович, 1899 р. народження, м.Іловайськ Харцизького р-ну Донецької обл., німець. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, рахівник к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

АУСТ Петро Петрович, 1905 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Репресований двічі. Арештований 23 вересня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 1 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1934 і 1962 роках.

АУСТ Роман Петрович, 1913 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу ім. Р.Люксембург. Судовою колегією у кримінальних справах Донецького обласного суду 26 лютого 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АУСТ Фрідріх Іванович, 1896 р. народження, с.Ясинівка, Дніпропетровська обл., німець, ос-

віта початкова. Проживав у м.Перевальську, рукоятник шахти "Дельта". Донецьким обласним судом 17 січня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АУСТ Яків Готфрідович, 1892 р. народження, м.Іловайськ Харцизького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АФНАСЕНКО Яків Степанович, 1893 р. народження, с.Куряче Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Курячому, селянин-одноосібник. 11 лютого 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 березня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

АФНАСТАДІС Панас Кирилович, 1893 р. народження, Туреччина, грек, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, інвалід. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

АФНАСЬЄВ Артем Панасович, 1914 р. народження, с.Почештур Можгінського р-ну Удмуртської АРСР, удмурт, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чорнороб з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 10 жовтня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АФНАСЬЄВ Віктор Йосипович, 1920 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Без певного місця проживання і роботи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 червня 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

АФНАСЬЄВ Володимир Олексійович, 1924 р. народження, с.Пороги Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Понерське Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ілліча. Арештований 16 лютого 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 24 березня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

АФНАСЬЄВ Єгор Юхимович, 1894 р. народження, с.Кримське Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 23 батальйону 5 гірсько-мінометної бригади. Військовим трибуналом Краснодарського гарнізону, Російська Федерація, 29 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

АФНАСЬЄВ Іван Вікторович, 1890 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, модельник модельного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

АФНАСЬЄВ Іван Федорович, 1910 р. народження, м.Алчевськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 3 мотострілецького

полку окремої дивізії особливого призначення НКВС. Арештований 22 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АФНАСЬЄВ Іларіон Павлович, 1906 р. народження, с.Леніно, Брянська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник склозаводу "Пролетар". Репресований двічі. Арештований 5 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 27 липня 1931 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. 15 червня 1936 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

АФНАСЬЄВ Михайло Федорович, 1911 р. народження, кол. с-ще Дівжик Фащівської селищної Ради Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, слюсар хімзаводу. Арештований 13 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АФНАСЬЄВ Никифор Антонович, 1897 р. народження, с.Кримське Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, кріпильник шахти № 6. Донецьким обласним судом 14 червня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АФНАСЬЄВ Олександр Володимирович, 1893 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, плановик "Союзрадгосптрансу". Верховним судом СРСР 2 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

АФНАСЬЄВ Олександр Мефодійович, 1907 р. народження, м.Кіровськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військово-службовець, автотехнік 64 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 9 стрілецького корпусу 10 листопада 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. 8 грудня 1939 року Особливим відділом НКВС Білоруського військового округу вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1939 році.

АФНАСЬЄВ Олександр Олексійович, 1905 р. народження, м. Москва, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, старший інженер сажного з-ду. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 23 липня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1959 році.

АФНАСЬЄВ Павло Андрійович, 1908 р. народження, с.Кримське Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Кіровську, робітник шахти № 22. Арештований 17 лютого 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 29 квітня 1933 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1994 році.

АФНАСЬЄВ Петро Максимович, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин. На час ареш-

ту член ВКП(б). Проживав у Лисичанську, робітник Північдондресу. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії 14 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АФНАСЬЄВСЬКИЙ Іван Никифорович, 1901 р. народження, с.Климівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Климівці, селянин-одноосібник. Арештований 5 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 травня 1931 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

АФНАСЬЄВСЬКИЙ Харитон Семенович, 1904 р. народження, с.Спідфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім. ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

АФЕНДИКОВ Антон Георгійович, 1915 р. народження, с.Старобешеве Старобешівського р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, студент Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АФОНІЧКІН Іван Олексійович, 1894 р. народження, с.Язиково Новосільського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м. Ровеньки, робітник шахти № 3. Арештований 3 липня 1929 року за звинуваченням у боротьбі проти революційного руху. 5 жовтня 1929 року справу припинено за недоведеністю пропираних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1929 році.

АФОНІН Василь Єгорович, 1905 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, прохідник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

АФОНІН Георгій Григорович, 1872 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Софівка Перевальського р-ну, сторож радгоспу "Чорнухинський". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

АФОНІН Григорій Іванович, 1875 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 12 квітня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 квітня 1930 року з-під варті звільнений. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 липня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

АФОНІН Кузьма Антонович, 1889 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, тесляр радгоспу "Чорнухинський". "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

АФОНІН Микита Єгорович, 1902 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., робітник машинобудівного з-ду."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

АФОНІН Микола Маркович, 1916 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, старшина 57 артилерійського дивізіону. Арештований 11 березня 1942 року за звинуваченням у погрозах на адресу членів партії. 9 жовтня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 24 окремої стрілецької бригади. Реабілітований у 1942 році.

АФОНІН Микола Михайлович, 1915 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Чорнухиному, баяніст селищного клубу. Арештований 28 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 травня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АФОНІН Михайло Дмитрович, 1903 р. народження, м.Красний Сулін Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, інструктор-арматурник будівельно-монтажного управління № 1 тресту "Донбасважбуд". Арештований 12 лютого 1945 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 7 квітня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1945 році.

АФОНІН Михайло Сергійович, 1877 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, сторож центральної бази Перевальського будтресту. Арештований 12 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 травня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

АФОНІН Никифор Григорович, 1897 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, конюх міськвідділу міліції. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 липня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АФОНІН Олександр Георгійович, 1912 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, слюсар гаража шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

АФОНІН Олександр Григорович, 1872 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоганівка Краснодонського р-ну, лимар артілі "Світанок". Постановою Судової "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 листопада 1931 року

висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АФОНІН Павло Дмитрович, 1900 р. народження, с.Рогове Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, голова артілі "Кооператор". Арештований 21 вересня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

АФОНІН Петро Єгорович, 1898 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, монтер зал.ст. Чорнухине. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 23 червня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

АФОНІН Петро Олександрович, 1901 р. народження, с.Новоганівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоганівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АФОНІН Харитон Іванович, 1891 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, конюх ремонтної майстерні зал.ст. Дебальцеве, Донецька обл. Арештований 27 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 6 лютого 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

АФОНІНА Єлизавета Семенівна, 1922 р. народження, с.Новопоселенка Стрелецького р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта н/середня. Проживала в м.Ровеньки, продавець магазину "Гастроном" № 10. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 23 січня 1952 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1989 році.

АФОНСЬКИЙ Микола Григорович, 1883 р. народження, м.Дмитрів-Льговський Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АФОНСЬКИЙ Олександр Васильович, 1892 р. народження, м.Дніпропетровськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, плавник контори "Головвторчормету". Арештований 26 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 18 вересня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АФОНЧЕНКО Микола Микитович, 1908 р. народження, с.Новоганівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоіванівці, ремонтний робітник зал.ст. Лоскутівка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці

12 липня 1942 року засуджений до розстрілу заочно. Реабілітований у 1994 році.

АХЛАДОВ Степан Христофорович, 1899 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, завідуючий овочовою базою "Сергохарчоторг". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

АХТИРСЬКА Анастасія Федорівна, 1889 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Великоцьку, колгоспниця к-пу ім.Ворошилова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зрадї Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

АХТИРСЬКИЙ Артем Єгорович, 1905 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АХТИРСЬКИЙ Василь Якимович, 1908 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

АХТИРСЬКИЙ Іван Єгорович, 1916 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новострільцівка Міловського р-ну, робітник конезаводу № 60. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1985 році.

АХТИРСЬКИЙ Іван Прокопович, 1921 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 10 батареї 1 окремої артилерійської дивізії. Військовим трибуналом Севастопольської військово-морської бази 15 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1995 році.

АХТИРСЬКИЙ Ілля Денисович, 1898 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Криничне Міловського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 грудня 1932 року висланий на 3 р. за межі України. Арештований 31 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 9 грудня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований відповідно у 1993 і 1994 роках.

АХТИРСЬКИЙ Ілля Іванович, 1885 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. Арештований 8 травня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 16 листопада 1931 року звільнений за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1997 році.

АХТИРСЬКИЙ Никанор Денисович, 1905 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку,

поденний робітник на залізниці Москва-Донбас. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 грудня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

АХТИРСЬКИЙ Олексій Семенович, 1906 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, селянин-одноосібник. Арештований 9 квітня 1931 року як соціально небезпечний елемент. 7 травня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

АХТИРСЬКИЙ Павло Оврамович, 1913 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, школяр. Арештований 7 лютого 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

АХТИРСЬКИЙ Павло Прокопович, 1912 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АХТИРСЬКИЙ Павло Якимович, 1909 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

АХТИРСЬКИЙ Прокіп Сергійович, 1891 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. Арештований 23 січня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 жовтня 1931 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

АХТИРСЬКИЙ Савелій Єгорович, 1899 р. народження, с.Новоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, завідуючий магазином сільпо. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту 29 березня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

АХТИРСЬКИЙ Сергій Кирилович, 1911 р. народження, с.Коноплянівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1350 стрілецького полку 234 стрілецької дивізії. Арештований 12 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 серпня 1942 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

АХТИРЦЕВ Микола Дмитрович, 1907 р. народження, с.Реп'євка Реп'євського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, бригадир кочегарів "Склобуду". 1 лютого 1937 року Донецьким обласним судом засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

АХТЯМОВ Малік Ахердінович, 1897 р. народження, с.Тараурино, Башкирія, татарин, освіта

початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Антрациті, десятник служби навантаження шахти № 8-9. Арештований 14 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві і здійсненні диверсії на шахті. 16 листопада 1938 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

АЧКАСОВ Андрій Григорович, 1889 р. народження, с.Журавка Богучарського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти "Паркомуну". Спецколегією Донецького обласного суду 28 липня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

АШБЕРГЕР Іван Євстафійович, 1894 р. народження, к.Катериненталь, Одеська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, вчитель СШ № 5. Репресований двічі. Донецьким обласним судом 27 лютого 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

АШБЕРГЕР Іван Іванович, 1923 р. народження, с.Мюнхен Мостівського р-ну Одеської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Ровеньки, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АШБЕРГЕР Олексій Іванович, 1922 р. народження, с.Мюнхен Мостівського р-ну Одеської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, пожежник шахти № 33-37. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

АШБЕРГЕР Христина Іванівна, 1895 р. народження, к.Гейдельберг Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, завідувача школою. Луганським обласним судом 29 серпня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

АШВА Володимир Степанович, 1896 р. народження, с.Мокрець Новогрудського р-ну Мінської обл., Білорусь, поляк. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

Б

БАБАСЬ Євген Олександрович, 1915 р. народження, м.Астрахань, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, комерційний директор з-ду № 7. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 8 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАБАСЬ Назарій Прокопович, 1887 р. народження, м.Донецьк, українець, освіта початкова. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськра-

ди, бригадир електриків Штердресу. Арештований 20 липня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 10 травня 1934 року справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БАБАСЬ Федір Григорович, 1901 р. народження, с.Новоянисоль Володарського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, вахтер центрального динамітного складу тресту "Кіроввугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БАБАК Антон Єрофійович, 1902 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Грицаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАБАК Артем Якович, 1898 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Грицаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 5 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БАБАК Василь Миколайович, 1898 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБАК Давид Титович, 1902 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім. Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАБАК Захар Романович, 1884 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, десятник кінного двору коксохімічного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БАБАК Іван Іванович, 1898 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, фотограф-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАБАК Микита Артемович, 1905 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Грицаївці, тракторист радгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1971 році.

БАБАК Михайло Тихонович, 1907 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, вибійник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 5 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БАБАК Семен Якович, 1896 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець,

неписьменний. Проживав у Грицаївці, колгоспник к-пу ім.Кірова. Постановою Військового трибуналу військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 від 29 червня 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

БАБАК Стефан Артемійович, 1902 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Луб'янка Білокуракинського р-ну, грабар на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБАК Трохим Тихонович, 1894 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Грицаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАБАК Федір Якович, 1909 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Грицаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 5 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БАБАКІН Іван Прокопович, 1884 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Борівському, тесляр сільського агрокомбінату. Постановою Донецького обласного суду від 20 вересня 1932 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 1995 році.

БАБАКО Михайло Іванович, 1883 р. народження, Польша, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, інспектор з якості вугілля шахти № 14-15. Особливою "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

БАБАРИКІН Павло Григорович, 1900 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Покровському, буфетник промартлі "Покровська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАБАРИКІНА Олександра Семенівна, 1924 р. народження, м.Орджонікідзе Донецької обл., українка, освіта середня. Проживала в смт Городище Перевальського р-ну, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 квітня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БАБАРИКО Василь Кіндратович, 1888 р. народження, с.Ущерп'є Клидинського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новоганівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Світанок". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАБАСКІН Іван Пилипович, 1908 р. народження, с.Новочермошне Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАБАСКІН Йосип Пилипович, 1902 р. народження, с.Рождественське Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Арештований 17 липня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 жовтня 1934 року виправданий народним судом м.Луганська. Реабілітований у 1934 році.

БАБАСКІН Карпо Тарасович, 1876 р. народження, с.Новочермошне Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, лаборант з-ду ім.Ворошилова. Арештований 8 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У ході слідства провину не було доведено. 19 лютого 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БАБЕНКО Антон Васильович, 1898 р. народження, х. Парфентьев, Одеський р-н Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новопавлівка Лутугинського р-ну, тракторист радгоспу ім.Зайцева. Арештований 8 квітня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. У ході слідства провину не було доведено. 25 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БАБЕНКО Архип Олександрович, 1891 р. народження, с.Браїлівка, Херсонська обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Далекохідної Червоної Армії. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 16 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БАБЕНКО Василь Гаврилович, 1870 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Калиновому, селянин-одноосібник. 23 жовтня 1930 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БАБЕНКО Василь Іванович, 1884 р. народження, с.Донцівка Новосковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, робітник приміського підсобного господарства шахти "Червоий Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБЕНКО Єрмолай Гнатович, 1878 р. народження, с.Кам'янка Новосковського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож пункту "Заготзерно". Арештований 20 січня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 липня 1943 року справу припинено за не-

доведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАБЕНКО Ілля Несторович, 1895 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, машиніст депо Попасна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 22 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАБЕНКО Карпо Федорович, 1892 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, завідувачий магазином. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАБЕНКО Михайло Варламович, 1912 р. народження, х. Слєпихін, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, кріпильник шахти № 9 ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАБЕНКО Ніна Петрівна, 1908 р. народження, с.Підвисоке Підвисоцького р-ну Кіровоградської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця цегельного з-ду № 4. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 11 грудня 1946 року вислана за межі України. Реабілітована у 1991 році.

БАБЕНКО Овсій Федорович, 1876 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, сторож шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБЕНКО Олександр Васильович, 1901 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. Донецьким обласним судом 31 жовтня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАБЕНКО Омелян Сидорович, 1896 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимарівці, колгоспник к-пу "Безбожник". Луганським обласним судом 28 жовтня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БАБЕНКО Панас Матвійович, 1909 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, слюсар Павлівської МТС. Арештований 3 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 квітня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАБЕНКО Петро Петрович, 1888 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, поденний робітник. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 5 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БАБЕНКО Стефан Демидович, 1884 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимарівці, селянин-одноосібник. Арештований 3 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАБЕНКО Тетяна Максимівна, 1895 р. народження, м.Міллерово Ростовської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 12 вересня 1941 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БАБЕНКО Федір Васильович, 1912 р. народження, с.Козуби Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янськського р-ну, прибиральник породи шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБЕНКО Яким Овсійович, 1892 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Березівське Попаснянського р-ну, робітник радгоспу "Гірник". Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАБЕШКО Антон Петрович, 1888 р. народження, с.Безгинове Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, приймальник пункту "Заготзерно". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 листопада 1932 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБИНЕЦЬ Ганна Мойсеївна, 1903 р. народження, с.Буселове Єлизаветградського повіту Херсонської губернії, єврейка, освіта вища. Член ВКП(б) у 1929-1937 рр. Проживала в м.Старобільську, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 року як соціально небезпечний елемент піддана гласному наглядові строком на 2 р. Реабілітована у 1989 році.

БАБИНЕЦЬ Олександр Іванович, 1902 р. народження, м.Одеса, українець, освіта середня. Член ВКП(б) у 1925-1938 рр. Проживав у м.Старобільську, редактор окружної газети "Колгоспна правда". Репресований двічі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 1 червня 1949 року постановою Особливої наради при МДБ СРСР висланий на поселення. Реабілітований відповідно у 1955 і 1995 роках.

БАБИЦЬКИЙ Адам Йосипович, 1894 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав на кол.х. Миколаївка Верхньодуванської сільради Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАБИЧ Денис Мусійович, 1880 р. народження, с.Солонці, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, конюх шахти № 10. Арештований 16 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАБИЧ Іван Корнійович, 1912 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, старшина міротри 279 стрілецької дивізії. Арештований 1 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким загарбникам. 31 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАБИЧ Іван Петрович, 1901 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, паровозний машиніст депо Сватове. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 20 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАБИЧ Іван Степанович, 1897 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, селянин-одноосібник. Постановою "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАБИЧ Федір Власович, 1893 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, колгоспник к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБИЧЕВ Василь Володимирович, 1889 р. народження, с.Новоолександрівка Хмельівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівській Ровеньківській міськради, столяр шахти № 33-37. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1968 році.

БАБИЧЕВ Зіновій Микитович, 1874 р. народження, с.Литвинівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, возій вугілля рудника "Криворіжжя". Арештований 7 грудня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 31 січня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

БАБИЧЕВ Леонід Михайлович, 1889 р. народження, с.Бобрікове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бобріковому, колгоспник к-пу "13 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАБИЧЕВ Яків Іванович, 1914 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодарської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, кучер шахти № 3 облмісцевпрому. Арештований 21 червня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 листопада 1946

року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1946 році.

БАБІЙ Ганна Василівна, 1905 р. народження, с.Давидківці Проскурівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Кіровську, прибиральниця гуртожитку шахти "Нова Голубівка". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 6 травня 1946 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БАБІЙ Мартин Іванович, 1891 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, голова к-пу "Червоний рільник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАБКА Павло Пилипович, 1897 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАБКІН Антон Федорович, 1904 р. народження, с.Малобоброво Дмитровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бригадир малярів житлово-комунального відділу Петровського з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БАБКІН Віктор Гаврилович, 1908 р. народження, смт Успенка Лугутинського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, механік армійської артилерійської ремонтної майстерні № 241. Військовим трибуналом 12 армії 31 серпня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

БАБКІН Дмитро Філатович, 1903 р. народження, с.Панаріно Залозського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 3-3-біс. Арештований 19 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві. 8 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАБКІН Леонід Васильович, 1920 р. народження, с.Вікторівка Попаснянського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, командир відділення 44 інженерно-саперного батальйону 59 інженерно-саперної бригади. Військовим трибуналом Рязанського гарнізону, Російська Федерація, 16 лютого 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БАБКІН Максим Іванович, 1896 р. народження, с-ще Стара Краснянка Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Старій Краснянці, вибійник шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БАБКІН Петро Семенович, 1906 р. народження, с.Шохри Малмизького р-ну Кіровської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня.

Проживав у м.Красний Луч, слідчий міської прокуратури. Донецьким обласним судом 27-29 червня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БАБКІН Петро Федотович, 1909 р. народження, м.Свердловськ, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 651 стрілецького полку 130 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 18 армії 7 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

БАБКІН Стефан Григорович, 1899 р. народження, с.Новорозсош Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новорозсоші, Teslaр к-пу "Ударник 2-ї п'ятирічки". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБКІНА-ПРИПАДЧЕВА Марія Іванівна, 1905 р. народження, ст-ця Казанська Верхньодонського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Репресована двічі. Арештована 10 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 березня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Арештована 24 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 28 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована відповідно у 1942 і 1944 роках.

БАБКОВ Григорій Йосипович, 1914 р. народження, х. Могилянський, Алексєєво-Лозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, завідуючий виробництвом Ідальні шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 листопада 1939 року "трійкою" УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БАБКОВ Леонід Никифорович, 1880 р. народження, м.Новошахтинськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, не працював. Арештований 12 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 14 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАБКОВ Макар Васильович, 1912 р. народження, с.Солдатське Тербунського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, неписьменний. Проживав у м.Первомайську, кріпильник шахти № 4-5 "Сокологорівка". Арештований 28 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 1 липня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАБКОВ Юхим Іванович, 1891 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, робітник шахти № 1-2. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9

вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАБКОВСЬКИЙ Валентин Генріхович, 1878 р. народження, м.Київ, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, старший майстер новоздавального цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАБЛЄСВА Наталія Іванівна, 1914 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українка, освіта початкова. Перебувала в ув'язненні у таборі НКВС № 220. Військовим трибуналом 9 танкової дивізії 9 листопада 1945 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БАБОВНИКОВ Онисим Васильович, 1901 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 січня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАБОВНИКОВ Платон Васильович, 1881 р. народження, с.Афанасєвка, Воронежська обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 29 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАБОЙ Ілля Григорович, 1895 р. народження, с.Байрак, Донецька обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст паровоза депо Попасна. Арештований 29 серпня 1936 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 28 вересня 1936 року виправданий Лінійним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1936 році.

БАБУШНИКОВ Матвій Макарович, 1894 р. народження, с.Веденякіно Телегінського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник шахти № 7. Донецьким обласним судом 7 липня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАБЧЕНКО Анатолій Климович, 1910 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БАБЧЕНКО Єгор Матвійович, 1893 р. народження, с.Богуслав Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Лиман Слов'яносербського р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 10 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 30 липня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БАБЧЕНКО Омелян Гаврилович, 1893 р. народження, с.Бродок, Курська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старобільську, Teslaр житлового кооперативу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня

1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАБЧЕНКО Петро Матвійович, 1904 р. народження, х. Карнаухівка, Дніпропетровська обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Лиман Словяносербського р-ну, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАВИКА Іван Романович, 1914 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАВИКА Павло Микитович, 1898 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Куземівці, стрілочник зал.ст. Куземівка. Арештований 23 червня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАГДАШКІН Федот Іванович, 1896 р. народження, м.Євпаторія Кримської АРСР, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, директор нафтобази. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАГІНСЬКИЙ Гвідон Йосипович, 1898 р. народження, с.Нарцизівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, техпрацівник райкомунгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БАГЛИК Іван Федорович, 1870 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАГЛИК Марія Олександрівна, 1900 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Чабанівці, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БАГЛИК Михайло Петрович, 1910 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАГЛИК Юхим Іванович, 1901 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАГЛІЙ Іван Анастасійович, 1897 р. народження, с.Любеч Любечського р-ну Чернігівської

обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Сватове, машиніст паровоза депо Сватове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 3 серпня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БАГМА Григорій Йосипович, 1862 р. народження, с.Варварівка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Варварівці, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БАГМА Іван Кононович, 1904 р. народження, с.Варварівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, робітник хімкомбінату. Луганським обласним судом 16 серпня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАГМУТ Федір Васильович, 1901 р. народження, с.Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, слюсар-монтажник Довжанського рудоуправління. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАГРІЙ Микита Іванович, 1906 р. народження, с.Шпичинці Летичівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської міськради, робітник шахти № 23. Арештований 27 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 серпня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАГРОВ Петро Васильович, 1902 р. народження, ст-ця Усть-Хоперська Серафимовицького р-ну Волгоградської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, коваль трамвайного парку. Луганським обласним судом 3 березня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

БАГРОВСЬКИЙ Іван Іванович, 1885 р. народження, с.Ізмайлово Новосільського р-ну Орловської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Грьохізбенка Словяносербського р-ну, фельдшер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 5 січня 1944 року Особливою нарадою при НКВС СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1944 році.

БАГРЯНЦЕВ Іван Антонович, 1907 р. народження, с.Арнаутово Нікітківського р-ну Воронезької обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник їдальні № 18 "Доннархарчу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАГРЯНЦЕВ Олексій Пилипович, 1878 р. народження, с.Оберечь Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, возій-приватник. Колегією ОДПУ 13 листопада 1930 року засуд-

жений до розстрілу. Вирок виконано 13 грудня 1931 року. Реабілітований у 1991 році.

БАДЕНКО Федір Юхимович, 1913 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий окремого протитанкового дивізіону 279 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 23 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БАДЕР Антон Олексійович, 1893 р. народження, Угорщина, німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Плотина Станічно-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Культура". Луганським обласним судом 26 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

БАСВ Григорій Никифорович, 1886 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Співаківці, селянин-одноосібник. Арештований 19 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БАСВ Іван Степанович, 1898 р. народження, с.Каменка Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, кріпильник шахти № 17-17-біс. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 19 жовтня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАСВ Мойсей Абрамович, 1909 р. народження, с.Великі Чапурники Красноармійського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, авіатехнік Луганської школи військових пілотів. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БАСВ Федір Миколайович, 1884 р. народження, с.Нереша Задонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник коксохімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАСР Еммануїл Фрідріхович, 1897 р. народження, с.Гарунева Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАСР Натан Густавович, 1899 р. народження, с.Нове Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, тесляр к-пу "Ленінський шлях". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАСР Роман Вільгельмович, 1904 р. народження, с.Нове Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новознам'я-

нка Троїцького р-ну, тесляр к-пу "Зернова фабрика". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БАСР Рубін Готлібович, 1909 р. народження, с.Рогівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Сиротине Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Будянного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАСР (БАЙСР) Яків Іванович, 1910 р. народження, с.Оріхівка Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, тракторист к-пу ім. Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

БАЖАСВ Андрій Тимофійович, 1914 р. народження, м.Переваляськ, українець. Проживав у Переваляську, електрик житлового відділу шахти № 4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЖАНОВ Володимир Іванович, 1923 р. народження, м.Попасна, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 176 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом військ НКВС 5 залізничної дивізії 13 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

БАЖЕНОВ Тимофій Петрович, 1904 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, начальник продропостачання 16 окремого батальйону. Військовим трибуналом Полтавського гарнізону 5 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 вересня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

БАЖЕНОВА Яніна Костянтинівна, 1900 р. народження, Польща, полька, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, відповідальний виконавець з обліку і розподілу кадрів інженерно-технічних працівників тресту "Серговугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 24 вересня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 19 квітня 1939 року УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована в 1995 році.

БАЗАЛЕНКО Сидір Дем'янович, 1884 р. народження, с.Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Переваляську, підземний конюх шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАЗАЛІЙ Василь Лаврентійович, 1896 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кабичівці, колгоспник к-пу "Червоний прикордонник". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від

1 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАЗАЛІЙ Іван Павлович, 1907 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Кабичівці, голова сільради. Арештований 27 січня 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 26 лютого 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЗАЛІЙ Микола Олексійович, 1905 р. народження, с.Морозівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, вагар зал.ст. Алчевськ. Арештований 5 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЗАЛІЙ Михайло Митрофанович, 1888 р. народження, смт Новоопсков, українець. Проживав у Новоопскові, забійник худоби "Союззаготшкіри". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЗАЛІЙ Прокіп Єгорович, 1899 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Червона Зірка Міловського р-ну, тракторист к-пу "Нова спілка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЗАРОВ Григорій Іванович, 1888 р. народження, с.Бараново Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, боєць пожежного поїзда зал.ст. Луганськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 12 грудня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЗИЛЕВИЧ Макар Григорович, 1882 р. народження, с.Чехівка Іркліівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, працівник міжрайонної санстанції. 8 липня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БАЗИЛЕВСЬКА Олександра Карпівна, 1909 р. народження, с.Хитці Гадяцького р-ну Полтавської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, вчителька СШ № 21. Луганським обласним судом 20 квітня 1948 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 16 лютого 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 7 р. Реабілітована у 1992 році.

БАЗИЛЕВСЬКИЙ Олександр Павлович, 1896 р. народження, м.Черкаси, українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, викладач Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. Арештований 3 жовтня 1937 року за звинуваченням у шпигунстві. Справу припинено за смертю підслідного, що сталася 9 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

БАЗІКАЛО Іван Костянтинович, 1878 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кабичівці, колгоспник к-пу "Червона праця". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЗІКАЛО Сергій Кузьмич, 1890 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Червона Зірка Міловського р-ну, колгоспник к-пу "Нова спілка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАІСТОВ Григорій Дмитрович, 1904 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, начальник шахти № 7-10. Військовим трибуналом Харківського військового округу 13 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 19 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БАЙ Олександр Фрідріхович, 1908 р. народження, с.Верхньодобринське, Саратовська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАЙДАН Микола Федорович, 1911 р. народження, с.Яськи Біляївського р-ну Одеської обл., молдаванин. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, помічник врубашиніста шахти "Петро". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЙДАНОВА Дар'я Григорівна, 1913 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в с.Катеринівка Попаснянського р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 червня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БАЙДІН Архип Микитович, 1911 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Борівському, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Військовим трибуналом 279 стрілецької дивізії 11 травня 1943 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАЙЄР Антон Іванович, 1901 р. народження, кол.с.Золота Криніця Оріхівської сільради Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, врубашиніст шахти № 3-4. Арештований 7 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Перебуваючи під слідством, помер 19 квітня 1942 року. Реабілітований у 1966 році.

БАЙЄР (БАСР) Густав Едуардович, 1904 р. народження, к.Рузунгарт, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Колегії ОДПУ від 23 лютого 1930 року заборонено на

3 роки проживання на Україні, в Московській та Ленінградській областях, у Північно-Кавказькому краї та Дагестані. Постановою Судової "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року виласний за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАЙСР Едуард Іванович, 1899 р. народження, к.Улянівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім. Тельмана. Репресований двічі. Арештований 2 листопада 1933 року за звинуваченням у шпигунській діяльності. 5 січня 1934 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1964 роках.

БАЙСР Іван Якович, 1868 р. народження, к.Райфельд Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 1 листопада 1933 року за звинуваченням в антирадянських діях. 31 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЙСР Карл Іванович, 1893 р. народження, с.Чистопілля Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЙКАЧОВ Іван Євстафійович, 1909 р. народження, м.Жлобін Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, машиніст паровоза депо Старобільськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЙКОВСЬКИЙ Денис (Деонісій) Людвігович, 1886 р. народження, с. Мархлевськ Баранівського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Олексіївка Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЙРАЧНИЙ Петро Іванович, 1916 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Луганську, токар з-ду № 60. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАЙРАЧНИЙ Пилип Тимофійович, 1894 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шпотиному, колгоспник к-пу ім.Петровського. Спецколегією Донецького обласного суду 16 лютого 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЙРАЧНИЙ Прокіп Михайлович, 1898 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шпотиному, колгоспник к-пу ім.Петровського. Спецколегією Донецького обласного суду 16 лютого 1938

року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЙСУПОВ Фатіх Ганійович, 1902 р. народження, м.Бендери, Молдова, турок, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, начальник зміни хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БАЙТЕЛЬ Антон Михайлович, 1880 р. народження, Австрія, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, пенсіонер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАЙТІНГЕР (БОЙТІНГЕР) Евальд Августович, 1912 р. народження, с.Фрідріхфельд Молочанського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, котельник котельного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Арештований 17 жовтня 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 28 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 30 грудня 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БАЙТЛЕР Федір Юлісович, 1906 р. народження, х. Вишківка, Ярунський р-н Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, тесляр шакти № 1-2. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЙШ Павло Васильович, 1912 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у Луганську, кресляр з-ду Наркомату шляхів. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1989 році.

БАК Антон Пилипович, 1906 р. народження, с.Івангород Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, начальник зміни з-ду "Донсода". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАКАСВ Євген Іванович, 1894 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, начальник відділу капітального будівництва з-ду № 60. Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БАКАЛ (БОКАЛ) Петро Васильович, 1910 р. народження, с.Тулинці Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, машиніст врубмашини шахти № 2-2-біс. 2 червня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до 10 р. позбавлення волі. 6 серпня 1947 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 5 р. 6 м-ців. Реабілітований у 1992 році.

БАКАЛИНСЬКИЙ Михайло Федорович, 1909 р. народження, с.Гонората, Київська обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Станично-Луганське, механік 5-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці 9 квітня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКАЛО Світлана Степанівна, 1926 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Луганську, приймальниця замовлень взуттєвої фабрики обллегпрому. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 березня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1955 році.

БАКАЛОВ Василь Петрович, 1888 р. народження, с.Семейкіно Павловського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар цегельного з-ду. Арештований 12 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1944 році.

БАКАЛЯР Григорій Олексійович, 1891 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, не працював. Арештований 3 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 5 вересня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БАКАЛЯР Олександр Мусійович, 1892 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, сторож контори об'єднання "Союзшкіра". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАКАЛЯР Поліна (Пелагія) Юхимівна, 1918 р. народження, смт Троїцьке, українка, освіта н/середня. Проживала в Троїцькому, бухгалтер райпрокомбінату. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 11 грудня 1946 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БАКАЛЯР Прокіп Трохимович, 1900 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, стрілочник зал.ст. Лантратівка. "Трійкою" УНКВС по Московській обл., Російська Федерація, 11 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАКАЛЯР Степан Олексійович, 1903 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, робітник зал.ст. Лантратівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАКАЛЯС Олексій Єфремович, 1921 р. народження, с.Нянчине Білокуракинського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у с.Солдарне Білокуракинського р-ну, бухгалтер пункту "Заготзерно". Постановою Особливої наради при НКВС

СРСР від 11 вересня 1943 року висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

БАКАНОВ Григорій Максимович, 1888 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКАНОВ Іван Григорович, 1912 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКАНОВ Олексій Григорович, 1914 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКАНОВА Парасковія Стефанівна, 1912 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 вересня 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БАКАРДЖІЄВ Микола Георгійович, 1915 р. народження, с.Красний Яр Кокчетавського р-ну Кокчетавської обл., Казахстан, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, електрослюсар шахти ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАКЛАГІН Василь Павлович, 1907 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 150 стрілецького запасного полку. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Північно-Західного фронту 13 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БАКЛАГІН Іван Павлович, 1911 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Борівському, селянин-одноосібник. Постановою Донецького обласного суду від 20 вересня 1932 року висланий за межі України як соціально небезпечний елемент. Реабілітований у 1995 році.

БАКЛАГІН Іван Федорович, 1925 р. народження, смт Сиротине Северодонецької міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, перебував на лікуванні за місцем народження. Арештований 23 березня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з поліцією, виказуванні німецьким окупантам радянських громадян. 29 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАКЛАНОВ Дмитро Аврамович, 1912 р. народження, с.Ковалівка, Кіровоградська обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, тех-

нік хімкомбінату. Військовим трибуналом 61 армії 31 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАКЛАНОВ Іван Федорович, 1908 р. народження, с.Арапівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Ремонтний робітник зал.ст. Володине. Арештований 15 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 грудня 1938 року виправданий Лінійним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1938 році.

БАКЛАНОВ Семен Романович, 1918 р. народження, с.Суходіл Слов'яносербського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, електрослюсар шахти № 4-2 "Ірмінє". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 15 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАКЛАНОВ Яків Олександрович, 1888 р. народження, с.Суходіл Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрослюсар ТЕЦ з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАКЛАНОВА Євдокія Григорівна, 1904 р. народження, с.Курилівка, Воронежська обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Свердловську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 лютого 1942 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1942 року. Реабілітована у 1990 році.

БАКОВА Варвара Іванівна, 1885 р. народження, м.Темрюк Темрюцького р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 жовтня 1941 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 15 листопада 1941 року. Реабілітована у 1989 році.

БАКРОВ Іван Ілліч, 1900 р. народження, с.Сфремово-Степановка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сталевар з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАКУЛІН Єгор Іванович, він же **КИРИЛОВ Іван Артемович**, 1909 р. народження, с.Палатово Нікітківського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БАКУЛІН Іван Федорович, 1873 р. народження, с.Палатово Нікітківського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, сторож рудоремзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БАКУЛІН Семен Ілліч, 1909 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав

у Луганську, нормувальник з-ду № 7 Тсоавіахіму. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 10 лютого 1942 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БАКУЛІН Сергій Олександрович, 1915 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАКУРОВ Данило Стефанович, 1902 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий міським поштовим відділенням. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКУРОВ Петро Ілліч, 1884 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник прокатного цеху з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БАКУРОВ Яків Григорович, 1907 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, чорнороб з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАКУШЕВСЬКИЙ Іван Север'янович, 1904 р. народження, с.Ярославка Меджибізького р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. Луганським обласним судом 17 червня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАКШЕЄВ Іван Семенович, 1922 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, молодший сержант 206 винищувального протитанкового дивізіону. 25 квітня 1943 року Військовим трибуналом 346 стрілецької дивізії засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЛАБА Андрій Якович, 1903 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАБА Василь Петрович, 1868 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, пенсіонер. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАБА Іван Андрійович, 1912 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, бухгалтер "Індустрбуду". Арештований 5 травня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 листопада 1939 року

виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований у 1939 році.

БАЛАБАЄВ Костянтин Федорович, 1906 р. народження, х. Осиновий Міст, Рогачевський р-н Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БАЛАБАЄВА Ніна Федорівна, 1921 р. народження, м.Алчевськ, українка, освіта початкова. Проживала в Алчевську, робітниця з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом Ленінської залізниці 6 лютого 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

БАЛАБАЙ Іван Миколайович, 1887 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у с.Попівка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 червня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БАЛАБАН Христофор Костянтинович, 1914 р. народження, с.Старий Керменчик Маріупольського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, учень ФЗУ зв'язку. Донецьким обласним судом 17 вересня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЛАБАНОВ Леонід Ісакович, 1921 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта н/середня. Військовослужбовець, радист 86 полку зв'язку 68 армії. 21 квітня 1944 року Військовим трибуналом військ НКВС СРСР засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БАЛАБАНОВ Олександр Степанович, 1892 р. народження, м.Артемівськ Перевальського р-ну, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Красний Луч, головний інженер тресту "Донбасантрацит". Військовою колегією Верховного суду СРСР 10 липня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАЛАБАНОВ Семен Іванович, 1886 р. народження, м.Артемівськ Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Артемівську, машиніст шахтоуправління ім.Артема. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАБАНОВА Євгенія Омелянівна, 1892 р. народження, с-ще зал.ст. Микитівка, Донецька обл., росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Бать-ківщини. Реабілітована у 1958 році.

БАЛАБУЄВ Григорій Панасович, 1893 р. народження, х. Юганівка, Північно-Кавказький край, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 березня 1930 року

засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАБУЄВ Іван Афанасійович, 1907 р. народження, х. Юганівка, Північно-Кавказький край, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАГАН Касян Іванович, 1892 р. народження, Румунія, румун. Проживав у с.Розкішне Лутинського р-ну, робітник млинкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАКАЙ Георгій Васильович, 1909 р. народження, с.Стила Старобешівського р-ну Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, старший бухгалтер "Індустрбуду". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАЛАНДІН Іван Григорович, 1875 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 року висланий до межі України. Реабілітований у 1995 році.

БАЛАСЮКОВ Данило Петрович, 1893 р. народження, с.Свердлино Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, модельник з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАХ Василь Готлібович, 1888 р. народження, с.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, тесляр вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

БАЛАХ Василь Готлібович, 1918 р. народження, с.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, тесляр вагоноремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАХ Готліб Готлібович, 1892 р. народження, с.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, конох к-пу "Червоний гігант". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАХ Емілія Вільгельмівна, 1914 р. народження, м.Синельникове Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Військо-

вим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 травня 1942 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1992 році.

БАЛАХ (БАЛЛАХ) Іван Васильович, 1913 р. народження, с.Іосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, робітник вагоноремонтного з-ду. Особливою "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАХАНОВ (БАЛАХОНОВ) Олексій Ісакович, 1924 р. народження, м.Орджонікідзе Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вантажник шахти "Никанор". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24-26 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАЛАХНІН Іларіон Якович, 1899 р. народження, смт Біла Калитва Білокалітвинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Королівка Краснодонського р-ну, швець артилі "Прогрес". Спецколегією Донецького обласного суду 31 січня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАЛАЦЬКИЙ Григорій Матвійович, 1893 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілії, селянин-одноосібник. Арештований 16 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЛАЦЬКИЙ Григорій Назарович, 1899 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вантажник коксохімічного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАЦЬКИЙ Іван Андрійович, 1924 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 176 стрілецького полку. Військовим трибуналом 59 стрілецької дивізії 5 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БАЛАЦЬКИЙ Іван Назарович, 1876 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілії, селянин-одноосібник. Арештований 16 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЛАЦЬКИЙ Овсій Калістратович, 1915 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілії, тракторист к-пу "3-я сталінська п'ятирічка". Арештований 20 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 15 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

чення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЛАЦЬКИЙ Омелян Гаврилович, 1889 р. народження, с.Менчикури Веселівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, сторож. Арештований 26 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянських діях. 19 серпня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БАЛАШЕНКО Антон Іванович, 1907 р. народження, с.Правокумське Прикумського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, робітник шахти № 30. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 19 травня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЛАШОВ Борис Тимофійович, 1906 р. народження, м.Брянск, росіянин, освіта вища. Проживав у Брянці, помічник головного інженера шахти № 1-біс "Криворіжжя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 вересня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАЛАШОВ Дмитро Артемович, 1903 р. народження, с.Холми Куйбишевського р-ну Калужської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Перевальську, вибійник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛАШОВ Дмитро Іванович, 1895 р. народження, с.Грунька Охтирського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, завідуючий складом "Доннархарчу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БАЛАШОВ Іван Степанович, 1885 р. народження, с.Липовка Задонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, начальник дільниці шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАЛАШОВ Микола Артемович, 1901 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м. Красний Луч, конструктор тресту "Донбасантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАЛАШОВА Єфросинія Гарасимівна, 1916 р. народження, с.Іллїрія Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Перевальську, домогосподарка. 29 квітня 1942 року Військовим трибуналом Луганського гарнізону засуджена до розстрілу. 11 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту справу повернено на дослідження. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. Реабілітована у 1952 році.

БАЛДІН Василь Георгійович, 1901 р. народження, м.Орджонікідзе Донецької обл., укра-

їнець, освіта вища. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, заступник головного механіка коксохімзаводу. Арештований 18 вересня 1942 року за звинуваченням у зрадї Батьківщини. 26 лютого 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1995 році.

БАЛЄВ Семен Маркович, 1914 р. народження, с.Іллінка Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Іллінці, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 10 березня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЛИКА Григорій Федорович, 1898 р. народження, с.Щербани Вознесенського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, слюсар рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

БАЛИЦЬКИЙ Вікентій Андрійович, 1889 р. народження, с.Шиська Буда Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛИЦЬКИЙ Зігмунт Віцентович, 1915 р. народження, с.Шиська Буда Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, робітник зернорадгоспу "Старобільський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАЛИЦЬКИЙ Петро Варфоломійович, 1871 р. народження, с.Городок Іллінецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Андріївка Сватівського р-ну, без певних занять. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛИШ Олександр Антонович, 1894 р. народження, с.Сутково Сморгонського р-ну Гродненської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, завідуючий опердільницею пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАЛОЗ Іван Данилович, 1914 р. народження, с.Старий Керменчик Маріупольського р-ну Донецької обл., грек, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, учень ФЗУ зв'язку. Донецьким обласним судом 17 вересня 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАЛКІН Яків Єрмолайович, 1894 р. народження, с.Петрівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янського р-ну, кріпильник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАЛКО Федір (Теодор) Федорович (Теодорович), 1883 р. народження, с.Хортиця, Запорізька обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, грубник сільськогосподарського інституту. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 28 листопада 1936 року Донецьким обласним судом засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1962 роках.

БАЛМАЗОВ Ілля Прокопович, 1875 р. народження, с.Велике Фролово Тетюського р-ну Казанської обл., Татарська АРСР, Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Рибикове Антрацитівського р-ну, кустар-приватник. Військовим трибуналом 18 армії 12 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БАЛОБАН Трохим Андрійович, 1890 р. народження, с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дем'янівці, робітник Сватівської райспоживспілки. Арештований 31 липня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БАЛТІК Ріхард Вільгельмович, 1904 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛУТА Дмитро Максимович, 1904 р. народження, с.Бигим-Чиряк Чернігівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар держшвейфабрики. Луганським обласним судом 24-27 лютого 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАЛЬ Микола Степанович, 1920 р. народження, м.Тирасполь, Молдавська РСР, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Яцикове Перевальського р-ну, зв'язківець шахти № 9. Арештований 23 січня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 8 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАЛЬБУХ Захар Афанасійович, 1904 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом 2 гірсько-мінної інженерної бригади 25 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БАЛЬБУХ Олексій Іванович, 1882 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, возій вугілля рудника "Криворіжжя". Арештований 7 грудня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 31 січня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

БАЛЬТІК Рейнгольд Іванович, 1899 р. народження, к.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Каби-

чівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний прикордонник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛЬЦЕВИЧ Юрій Вікентійович, 1895 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 2-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 листопада 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

БАЛЬЦЕРТ Бенгардт Якович, 1883 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 12. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАЛЬЧЕВСЬКИЙ Іван Казимирович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЛЮГА Семен Олексійович, 1906 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українець. Проживав у Городищі, не працював. Народним судом Біловодського р-ну 9 липня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

БАЛЯБА Григорій Степанович, 1912 р. народження, с.Лисе Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лисому, комірник к-пу ім.Шевченка. Луганським обласним судом 25 червня 1946 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 26 липня 1946 року вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1946 році.

БАЛЯБА Олександр Петрович, 1917 р. народження, с.Лисе Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 160 окремого саперного батальйону 91 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 52 стрілецького корпусу 10 квітня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

БАЛЯБА Павло Петрович, 1909 р. народження, с.Деревецьке Осипенківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 147 стрілецької дивізії. До призову проживав у м.Ровеньки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 травня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 29 липня 1944 року тим же органом строк покарання знижено на 1 рік. Реабілітований у 1959 році.

БАЛЯКІН Микола Васильович, 1908 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, викладач Луганської школи військових пілотів. Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАЛЯКІНА-МАТВЄЄВА Євгенія Олександрівна, 1908 р. народження, Польща, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 8 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 грудня

1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1939 році.

БАЛЯСНИКОВА (ЛАВРИЧЕНКО) Антоніна Дмитрівна, 1918 р. народження, Ростовська обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, бухгалтер контори "Головмолоко". 2 лютого 1938 року відібрано підписку про невізд як у дружини репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 2 квітня 1938 року справу припинено, підписку анульовано. Реабілітована у 1994 році.

БАМБАН (БОМБАН) Петро Якович, 1884 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у с.Корінне Краснолуцької міськради, городник к-пу "Мішність сталі". Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БАМБУЛЬСЬКА Марія Федорівна, 1908 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Нижньому Нагольчику, доярка радгоспу "Комсомолец". Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії 16 січня 1942 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

БАНАКЕР Володимир Рудольфович, 1902 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, помічник головного інженера шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БАНАХ Альбін Йосипович, 1909 р. народження, м.Проскурів Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ящикове Перевальського р-ну, вибійник шахти № 9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАНДУРА Корній Максимович, 1876 р. народження, с.Борківка Менського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, боєць воєнізованої охорони шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАНДУРОВА Олена Володимирівна, 1920 р. народження, м.Сватове, українка, освіта н/середня. Проживала в Сватовому, статистик райземвідділу. Арештована 13 серпня 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 16-17 липня 1946 року виправдана Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. Реабілітована у 1946 році.

БАНКЕВИЧ Гаврило (Габріель) Андрійович, 1905 р. народження, Польща, білорус, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, хімік-лаборант Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БАНИК Олександр Дем'янович, 1906 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова.

Проживав у Брянці, помічник механіка шахти № 6-біс "Брянка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАННИК Степан Васильович, 1885 р. народження, с.Тімірязєве Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тімірязєвому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 травня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 27 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1958 роках.

БАННОВ Тимофій Іванович, 1896 р. народження, х. Верхньокумський, Котельниківський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти № 33-37. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БАНОВ Григорій Тимофійович, 1923 р. народження, с.Мартоноша Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл., молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, тимчасово не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАНТИШ Леонтий Панасович, 1902 р. народження, с.Пеленія Бєлєцького р-ну Молдавської РСР, молдаванин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, приборальник породи шахти "Білянка". Луганським обласним судом 26 червня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАНТУШ Іван Степанович, 1892 р. народження, с.Карбул Терновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровенської міськради, кучер шахти № 30. Луганським обласним судом 22 липня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАНЦЕКОВ Владислав Олександрович, 1910 р. народження, м.Ульяновськ Куйбишевської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, культпрацівник Палацу культури тресту "Донбасжитлобуд". Донецьким обласним судом 17 серпня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАНЧЕВ Нестор Георгійович, 1897 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, городник радгоспу ім.Ворошилова. Донецьким обласним судом 26 лютого 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 травня 1939 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БАНЧЕНКО Іван Пимонович, 1888 р. народження, с.Брусівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Хуторище, Біловодський р-н, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 червня 1932 року за-

суджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАНЧЕНКО Сергій Григорович, 1893 р. народження, с.Брусівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Брусівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАРАБАНКО Яків Тимофійович, 1898 р. народження, сл. Сагуни Острогозького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Олександрівську Артємівської райради м.Луганська, молодший стрілочник зал. ст. Луганськ. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАБАНОВ Володимир Григорович, 1923 р. народження, смт Лотикове Слов'янського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Перевальську, не працював. Арештований 29 липня 1941 року за звинуваченням у розповсюдженні листівок антирадянського змісту. 14 серпня 1941 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

БАРАБАНОВ Яким Митрофанович, 1887 р. народження, с.Нижній Суходіл Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Нижньому Суходолі, голова сільгоспартілі ім.Ворошилова. Арештований 20 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 лютого 1933 року справу припинено за хворобою підслідного, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАБАНЩИК Гаврило Микитович, 1908 р. народження, с.Гриньово Советського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, електрослюсар шахти № 2-біс. Арештований 20 березня 1942 року за звинуваченням у намірі перейти на бік ворога. 9 липня 1942 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАБАНЩИКОВ Василь Юхимович, 1912 р. народження, с.Нижнє Гурово Советського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, плитовий шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАРАБАШ Андрій Іванович, 1885 р. народження, с-ще Лоскутівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лоскутівці, робітник зал.ст. Лоскутівка. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 7 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БАРАБАШ Борис Сидорович, 1925 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Красній Луч, вибійник шахти № 160. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 11 серпня 1953 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1955 року Військовим трибуналом Київського

військового округу вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1955 році.

БАРАБАШ Микола Артемович, 1894 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Маринівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "КІМ". Арештований 12 квітня 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 6 липня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БАРАБАШ Олексій Павлович, 1913 р. народження, с.Коломак Коломацького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Попаснянського р-ну, заготівельник сільпо. Арештований 28 квітня 1942 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БАРАБАШ Олексій Харитонович, 1920 р. народження, с.Шишаки, Полтавська обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 7-10. Арештований 12 січня 1946 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 грудня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1946 році.

БАРАБУЛЯ Феодосій Йосипович, 1891 р. народження, с.Ведмедівка, Вінницька обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Хороще Словяносербського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БАРАКА Іван Антонович, 1906 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тарасівці, селянин-односібник. Арештований 26 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 серпня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАМБА Павло Антонович, 1881 р. народження, с.Карликівка Варварівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, вагар шахти № 1-1-біс. Луганським обласним судом 13 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРАН Володимир Леонтійович, 1913 р. народження, с.Сергіївка Яблунівського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вчитель школи в селищі шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАРАН Казимир Іванович, 1877 р. народження, с.Городок Іллінецького р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у с.Климівка Кременського р-ну, не працював. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАН Леонтій Васильович, 1881 р. народження, с.Криків Чемеровецького р-ну Кам'янець-

Подільської обл., українець, освіта середня. Проживав у с-щі Лисичанський Попаснянського р-ну, бджоляр радгоспу № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАН Микола Іванович, 1925 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 115 стрілецького полку 38 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 4 стрілецького корпусу 23 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БАРАН Парасковія Юхимівна, 1911 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українка. Проживала в Кабичівці, колгоспниця к-пу "Червоний прикордонник". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1943 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БАРАН Прокіп Степанович, 1891 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Ярське Міловського р-ну, пастух к-пу "Нова спілка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАН Соломон Маркович, 1888 р. народження, Литва, єврей, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1920-1939 рр. Проживав у м.Рубіжне, директор хімкомбінату. Військовим трибуналом Харківського військового округу 11 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 9 жовтня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БАРАНЕНКО Василь Іванович, 1901 р. народження, с.Федорівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1925-1937 рр. Проживав у м.Красний Луч, директор Краснолуцької МТС. Донецьким обласним судом 19-23 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАРАНЕНКО Микола Юхимович, 1883 р. народження, с.Федоренки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав на роз'їзді 74-го кілометра 12-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці, шляховий майстер. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 13 липня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРАНЕЦЬКИЙ Гнат Степанович, 1891 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тернівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний бойовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНЕЦЬКИЙ (БАРИНИЦЬКИЙ) Петро Степанович, 1895 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тернівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний бойовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року

засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИК Трохим Іванович, 1885 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Зелеківці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИК Яків Іларіонович, 1912 р. народження, с.Бондарівка Марківського р-ну, українець, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Бондарівці, голова к-пу ім.Красіна. Арештований 25 жовтня 1949 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 18 січня 1950 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАНИКОВ Митрофан Пилипович, 1887 р. народження, смт Талове Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Таловому, колгоспник к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАРАНИЧЕНКО Іван Олексійович, 1880 р. народження, с.Кружилівка Краснодонського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Кружилівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 березня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 27 вересня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИЙ Іван Іванович, 1907 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАРАНИЙ Макар Лукич, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, майстер шахти ім.ОДПУ. Військовим трибуналом Харківського військового округу 27 червня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРАНИЙ Павло Дмитрович, 1887 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, мастильник з-ду "Донсода". Донецьким обласним судом 16 вересня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРАНИЙ Яків Трохимович, 1897 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, електрослюсар з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БАРАНИК Василь Тимофійович, 1907 р. народження, с.Осикове Блокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Осиковому, колгоспник к-пу "Дніпрелстан". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 17 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРАНИК Панас Дмитрович, 1903 р. народження, с.Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти ім.Волкова. Арештований 29 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАНИКОВ Анатолій Петрович, 1928 р. народження, с.Охримівка Якимівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, студент Луганського художнього училища. Луганським обласним судом 4 серпня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 15 березня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 7 р. 8 м-ців. Реабілітований у 1990 році.

БАРАНИКОВ Антон Павлович, 1890 р. народження, с.Власівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Власівці, селянин-одноосібник. Постановою "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 31 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИКОВ Григорій Никифорович, 1882 р. народження, кол.с.Велика Михайлівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИКОВ Іван Васильович, 1908 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Новокрасівка Антрацитівського р-ну, голова к-пу "Змичка". 21 лютого 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. 15 березня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БАРАНИКОВ Іван Іванович, 1888 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, бригадир шахти № 22 ім.Кірова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНИКОВ Марко Антонович, 1918 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Донецький Кіровської міськради, шкільний учитель. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 1 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРАНИКОВ Пилип Никанорович, 1892 р. народження, с.Біленьке Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Біленькому, сторож к-пу ім.Кривошлікова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНОВ Василь Васильович, 1895 р. народження, с.Ніски Михайлівського р-ну Рязанської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у м.Старобільську, сторож райвійськокомату. Арештований 14 квітня 1935 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 30 квітня 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРАНОВ Віталій Рувимович, 1936 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий військової частини 07854. 3 травня 1957 року Військовим трибуналом військової частини 23258 засуджений до 4 р. позбавлення волі. 3 червня 1958 року Військовим трибуналом військової частини 48240 строк покарання знижено до 1 р. 6 м-ців. Реабілітований у 1994 році.

БАРАНОВ Григорій Євстратович, 1900 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бухгалтер радгоспу "Лиман". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАРАНОВ Дмитро Єрмилович, 1906 р. народження, с.Троїцька Дубрава Лисогорського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, технік зал.ст. Луганськ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 31 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАРАНОВ Іван Григорович, 1908 р. народження, смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Дуванка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Комсомолец". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 25 квітня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 жовтня 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. 3 листопада 1947 року виправданий Військовим трибуналом Луганського гарнізону. Реабілітований у 1947 році.

БАРАНОВ Іван Максимович, 1890 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чугинці, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 вересня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРАНОВ Ісай Борисович, 1902 р. народження, Польща, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник держшвейфабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БАРАНОВ Костянтин Васильович, 1897 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чугинці, голова робіткому Чугинської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАРАНОВ Кузьма Іустинович, 1912 р. народження, с.Жердова Уразовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, робітник кам'яного кар'єру. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 липня 1940 року засуд-

жений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНОВ Михайло Кирилович, 1900 р. народження, х. Суворовський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, гірничий десятник шахти № 14-17. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

БАРАНОВ Олександр Максимович, 1913 р. народження, с.Красне Знамя Новодеревенського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Краснодоні, сторож шахти № 7-10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАРАНОВ Олександр Микитович, 1915 р. народження, м.Кіровськ, українець, освіта початкова. Проживав у с.Малинове Станично-Луганського р-ну, стрілочник зал.ст. Городній. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1972 році.

БАРАНОВ Олексій Андрійович, 1905 р. народження, с-ше Мстера В'язниковського р-ну Ивановської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, черговий інженер котельного цеху Штерівської ДРЕС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 липня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНОВ Роман Григорович, 1879 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНОВ Роман Микитович, 1887 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, робітник птахофабрики. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 лютого 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНОВ Стефан Стефанович, 1894 р. народження, х. Суворовський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, електрослюсар шахти № 133. Луганським обласним судом 7 вересня 1946 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАРАНОВ Тихон Михайлович, 1913 р. народження, с.Туляни Задонського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, слюсар шахти № 28-29. 23 червня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1125 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРАНОВА-ПАСІЧНИК Ганна Арсентівна, 1910 р. народження, х. Козинка, Морозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в с.Спіфанівка Кремінського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом 203 стрілецької дивізії 11 травня 1943 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БАРАНОВА Марія Тимофіївна, 1899 р. народження, м.Свердловськ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БАРАНОВСЬКА Ганна Іванівна, 1889 р. народження, с.Базалія Базалійського р-ну Вінницької обл., полька, неписьменна. Проживала в с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджена до розстрілу. Страчена 5 січня 1938 року. Реабілітована у 1989 році.

БАРАНОВСЬКИЙ Ілля Якович, 1905 р. народження, м.Лохвиця Полтавської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер молочної кухні міськздороввідділу. 27 вересня 1938 року "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАРАНОВСЬКИЙ Юхим Іванович, 1883 р. народження, с.Маринівка Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 22-біс. Арештований 31 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 13 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БАРАНЦЕВ Митрофан Сергійович, 1887 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserbsького р-ну, десятник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАРАНЦЕВ Олександр Іванович, 1911 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, робітник шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАРАНЦОВ Борис Іванович, 1887 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, тесляр зал.ст. Луганськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 листопада 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНЦОВ Василь Іванович, 1874 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Георгіївка Лутугинського р-ну, сторож Лутугинського

міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНЦОВ Михайло Олександрович, 1897 р. народження, с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуйському, слюсар Луганського з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 26 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де помер у тюрмі м.Іркутська, Російська Федерація. Реабілітований у 1961 році.

БАРАНЦОВ Панас Ілліч, 1894 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНЦОВ Петро Ілліч, 1892 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БАРАНЦОВ Семен Олександрович, 1905 р. народження, с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, модельник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БАРАНЦОВ Федір Ілліч, 1900 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, робітник Веселогорівського лісництва. Луганським обласним судом 31 травня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРАНЦОВ Федір Петрович, 1898 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, пенсіонер. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БАРАНЦОВ Яків Гаврилович, 1875 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньому Мінченку, городник к-пу "Землероб". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРАНЧИК Кузьма Павлович, 1906 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовчоярівці, шофер крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАРАНЧИК Олександр Платонович, 1898 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовчоя-

ривці, слюсар крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАРАНЧИКОВ Олександр Олександрович, 1894 р. народження, с.Лобаново Дмитровського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, референт міськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БАРАНЧИКОВА Парасковія Петрівна, 1922 р. народження, с.Аноїкино Дмитровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, не працювала. Арештована 28 лютого 1942 року за звинуваченням у приналежності до агентури німецької розвідки. 3 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

БАРАХВАНОВА Ольга Єгорівна, 1906 р. народження, с.Котовськ Усть-Медведицького р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, сторож зал.ст. Луганськ. Арештована 25 січня 1933 року за звинуваченням у протиправних діях. 10 березня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

БАРАШИКОВ Григорій Трохимович, 1892 р. народження, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нововодяне Кременського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАРБАР Степан Минович, 1904 р. народження, с.Нова Карань Старокаранського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у смт Изварине Краснодарської міськради, рахівник шахти "Изварине". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БАРБАШИН Василь Петрович, 1902 р. народження, с.Двуречки Липецького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, робітник шахти № 14-17. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 квітня 1940 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БАРБАШИН Григорій Олексійович, 1904 р. народження, с.Фашевка, Тамбовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1926-1938 рр. Проживав у м.Свердловську, партторг шахти ім.Войкова. Військовим трибуналом Харківського військового округу 11 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 16 січня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАРБЕРИС Володимир Вікторович, 1912 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, слюсар "Союззаготтранс". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засудже-

ний до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРВІН Андрій Петрович, 1906 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, робітник радгоспу № 10. Арештований 12 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРВІНЧЕНКО Іван Федорович, 1903 р. народження, с.Білоскелювате Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 71 окремого залізничного батальйону. 26 листопада 1942 року Військовим трибуналом 11 окремої залізничної бригади засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БАРГ (СОСКІНА) Ріва Абрамівна, 1901 р. народження, м.Одеса, єврейка, освіта н/середня. Проживала в м.Антрациті, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1955 році.

БАРДАДИМ Іван Лукич, 1895 р. народження, с.Григорівка Амвросіївського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, заступник головного бухгалтера контори ремонтно-механічної бази тресту "Боковантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БАРДАКОВ Арсентій Семенович, 1900 р. народження, с.Боброве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, вибійник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БАРДАКОВ Василь Михайлович, 1903 р. народження, с.Боброве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Бобровому, завідуючий торговельним відділом райвиконкому. Арештований 19 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 18 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1942 році.

БАРДАКОВ Єгор Михайлович, 1910 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 865 стрілецького полку 271 стрілецької дивізії. Арештований 23 травня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 29 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРДАКОВ Никанор Антонович, 1893 р. народження, с.Шарівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шарівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 1 лютого 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРДАКОВА Євдокія Марківна (Маківна), 1920 р. народження, с.Новоіванівка Попаснянсько-

го р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новоіванівці, бухгалтер колгоспу ім.Молотова. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 30 грудня 1947 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

БАРДАУС Василь Петрович, 1882 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, кріпильник шахти ім.Менжинського. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАРДИШЕВ Костянтин Афанасійович, 1897 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, помічник командира по госпчастині 97 кавалерійського полку 25 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом Ленінградського військового округу 21 січня 1938 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Постановою Верховного суду СРСР від 27 листопада 1957 року вирок скасовано, справу припинено за реабілітацією.

БАРДІЯН Антон Тимофійович, 1883 р. народження, с.Романківці Сокирянського р-ну Чернівецької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож тресту "Шахтобуд". Арештований 16 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 січня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРЕНБОЙМ Лазар Юзефович, 1920 р. народження, с.Волочиськ Волочиського р-ну Хмельницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, шкільний учитель. Луганським обласним судом 21 серпня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАРЗАКОВ Іван Іванович, 1902 р. народження, с.Мусіївка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1187 протитанкового артилерійського полку. Військовим трибуналом 236 стрілецької дивізії 25 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БАРЗАНИЦЯ Степан Михайлович, 1911 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом Харківського військового округу 10 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 вересня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

БАРИБІН Григорій Сергійович, 1912 р. народження, с.Олексівка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Білогорівка Попаснянського р-ну, маляр. Арештований 11 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАРИЛО (БОРИЛО) Віктор Якович, 1895 р. народження, Литва, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, вибійник шахти № 6. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Комісією НКВС і Прокура-

тури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1989 і 1961 роках.

БАРИСАНИН Іван Маркович, 1898 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Краснодоні, господарський десятник шахти № 1. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАРИШЕВ Іван Іванович, 1882 р. народження, с.Чернянськ Чернянського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, тесляр школи ФЗН № 18. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 3 грудня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1965 році.

БАРИШЕНКО Василь Васильович, 1911 р. народження, с.Семибалки Азовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, прибиральник породи шахти "Дельта" № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БАРИШЕНКО Іван Васильович, 1903 р. народження, с.Семибалки Азовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, монтер шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БАРИШЕНКО Леонід Васильович, 1906 р. народження, с.Семибалки Азовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, кріпильник шахти "Дельта" № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БАРИШЕНКО Тимофій Васильович, 1914 р. народження, с.Семибалки Азовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, прибиральник породи шахти "Дельта" № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БАРИШНИКОВ Микола Дмитрович, 1893 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Барикіному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР 8 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАРИШНИКОВ Овдій Данилович, 1888 р. народження, х. Старцево, Валуйський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, конюх об'єднання "Доненерго". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРИШНИКОВ Степан Федотович, 1905 р. народження, с-ще Христофорівка Антрацитівської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у

м. Антрацит, обліковець вагонів зал.ст. Карахаш. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 2 жовтня 1936 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРИШОК Стор Кирилович, 1879 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 19 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БАРИШОК Іван Андрійович, 1905 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, старший стрілочник зал.ст. Світланове. Особливою "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРИШОК Петро Андрійович, 1897 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, швещ промартлі "Червоний Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАРКАЛОВ Василь Васильович, 1888 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник м'ясокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БАРКАЛОВ Терентій Миколайович, 1890 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, столяр цеху ширвжитку з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРКОВА Анна Олександрівна, 1901 р. народження, м.Іваново-Вознесенськ, Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в містах Іваново-Вознесенську, Москві, Таганрозі, Калужі Російської Федерації, в смт Штерівка Краснолуцької міськради. Препсована тричі. Особливою нарадою при НКВС СРСР у 1934 році засуджена до 5 р. позбавлення волі. УКДБ по Калузькій обл. у 1947 році засуджена до 10 р. позбавлення волі. Обидва строки відбула повністю, в обох справах реабілітована. Луганським обласним судом 27 березня 1958 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 15 травня 1965 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину, з ув'язнення звільнена. Реабілітована у 1965 році.

БАРКОВСЬКИЙ (БОРКОВСЬКИЙ) Володимир Венедиктович, 1905 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Касківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний повстанець". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БАРКОВСЬКИЙ Сигізмунд Францович, 1903 р. народження, с.Мукша Барішковицька Кам'янець-Подільського р-ну Кам'янець-Подільської

обл., поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, бригадир ремонтників Штердресу. Арештований 23 липня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 10 травня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАРМЕТОВ Максим Олексійович, 1909 р. народження, кол.х.Грузинка, Білокуракинський р-н, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, учень Старобільського навчального комбінату. Старобільським окружним судом 28 січня 1934 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРМЕТОВ Михайло Олексійович, 1907 р. народження, кол.х.Грузинка, Білокуракинський р-н, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Кірова. Донецьким обласним судом 8 серпня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАРМИНОВ Василь Іванович, 1907 р. народження, с.Уразово Уразовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, слюсар паровозного депо Старобільськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БАРНЕТ Микола Устинович, 1909 р. народження, м.Алчевськ, білорус, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, секретар політвідділу зал.ст. Луганськ. Арештований 25 листопада 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 листопада 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАРОНІ Бруно, 1903 р. народження, м.Ліворно, Італія, італієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кочегар новоскладального цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БАРСУКОВ Олексій Іванович, 1888 р. народження, с.Новокраснянка Кремінського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, викладач медшколи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БАРСУЧЕНКО Віктор (Віталій) Васильович, 1935 р. народження, с.Обиходи Народицького р-ну Житомирської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Кіровську, прохідник шахти № 1-2 "Нова Голубівка". Луганським обласним судом 26 червня 1959 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАРТ Іван Іванович, 1898 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, робітник шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРТ Олексій Мартинович, 1910 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Антрацитівської міськради, рахівник к-пу "Вперед". Особливою на-

радою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАРТЕЙ Іван Васильович, 1904 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Індустрія Антрацитівського р-ну, шофер радгоспу "Індустрія". Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРТМАНСЬКИЙ Юрій Никифорович, 1892 р. народження, Польща, українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, викладач німецької і української мов хімічного інституту. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАРТОШЕК Пилип Леонтійович, 1904 р. народження, Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, районний уповноважений комітету заготівель. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАРТОШАК Іван Якович, 1880 р. народження, с.Юридика Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, сторож к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАРЦ Вільгельм Мартинович, 1872 р. народження, с.Цвіт'янка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, сторож підсобного господарства технікуму механізації. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАР'ЯХТАР Василь Іванович, 1905 р. народження, с.Нова Каракуба Старокерменчицького р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завгосп міжрайбази Днобл-споживспілки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1936 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАСАКІН (БАССАКІН) Григорій Єрмилович, 1885 р. народження, ст-ця Нижньочирська Нижньочирського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, сторож будцеху тресту "Бокковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БАСАКІН Федір Євстратович, 1891 р. народження, х. Подельки, Тормосіновський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, заготівельник вторсировини. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАСАРГІН (БАССАРГІН) Павло Миколайович, 1890 р. народження, м.Карачов Брянської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськра-

ди, завідувачий виробництвом № 4 з-ду ім.Петровського. Колегією ОДПУ 18 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАСАЦЬКИЙ Йосип Степанович, 1908 р. народження, с.Кирилівка Козятинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, гірничий майстер шахти № 1-1-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БАСЕВИЧ Михайло Антонович, 1904 р. народження, Білорусь, поляк, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Верхньошевирівка Краснодарського р-ну, директор радгоспу ім.Орджонікідзе. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БАСИСТІЙ Марко Митрофанович, 1887 р. народження, смт Ямпіль Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАСКАКОВА Віра Василівна, 1927 р. народження, смт Щотове Антрацитівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала у Щотовому, не працювала. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 17 липня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БАСНЯ Костянтин Львович, 1907 р. народження, м.Харбін, Китай, українець, освіта початкова. Проживав у с.Великоцьк Міловського р-ну, завідувачий гаражем Великоцької МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАСОВ Іван Іванович, 1887 р. народження, с.Займка Кінешемського р-ну Івановської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, головний бухгалтер Петровського з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БАСОВА Марія Лук'янівна, 1925 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта н/середня. Вільнонаймана робітниця підсобного господарства 63 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом цієї дивізії 8 вересня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1963 році.

БАСС Яків Давидович, 1915 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта середня. Військовослужбовець. Військовим трибуналом Рязанського гарнізону, Російська Федерація, 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАСЮК Лука Федорович, 1890 р. народження, с.Соколівка Маньківського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, бджоляр к-пу "Політвідділ". Спецколегією Донецького обласного

суду 11 липня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАСЮК Надія Сергіївна, 1895 р. народження, Польща, полька, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця з-ду ім.Артема. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1990 році.

БАТАВІН Мойсей Андрійович, він же **ШАТАЛОВ Григорій Герасимович**, 1897 р. народження, с.Нові Савини Черемисиновського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, машиніст підйомного крана з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1940 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАТАЛИГА Петро Тихонович, 1883 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Шульгинці, медфельдшер сільської амбулаторії. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БАТЕХА Олександр Павлович, 1907 р. народження, с.Суходіл Глухівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, помічник машиніста паровозного депо Попасна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 29 жовтня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 10 грудня 1948 року прокурором Північно-Донецької залізниці вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАТЕЧКО Василь Іванович, 1915 р. народження, с.Троїцьке Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, конструктор з-ду ім.Пархоменка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 серпня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАТЕЧКО Ніна Олександрівна, 1920 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, росіянка, освіта середня. Проживала в радянській зоні окупації Німеччини, бухгалтер швейної майстерні. Військовим трибуналом 8 армії 15 січня 1947 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БАТИНОВ Григорій Леонтіївич, 1910 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий музичного взводу 7 окремого запасного полку. Арештований 25 квітня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 червня 1945 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БАТИР Іван Іванович, 1892 р. народження, с.Петропавлівка Козельщинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, завідувачий заготпунктом Куп'янського цукрозаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу.

Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БАТИРЕВ Федір Васильович, 1881 р. народження, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Власівка Краснодарського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Арештований 1 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАТИЩЕВ В'ячеслав Тихонович, 1920 р. народження, с.Солдатське Горшеченського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, студент Стахановського гірничого технікуму. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАТІН Борис Федорович, 1901 р. народження, м.Новочеркаськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, головний інженер тресту "Свердловугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БАТРАК Макар Іванович, 1884 р. народження, с.Шилівка Сахновщинського р-ну Харківської обл., українець. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, робітник лісного складу шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАТРАКОВ Ілля Миколайович, 1885 р. народження, с.Грабове Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст паровоза зал.ст. Переїзна. Арештований 2 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БАТУЛІН Костянтин Васильович, 1895 р. народження, с.Роги Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр тресту "Луганськoblбуд". Арештований 28 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де помер 28 липня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

БАТУЛІН Микола Іванович, 1913 р. народження, с.Можасівка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, контролер міськпоштамту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАТУРИНЦЕВ Василь Якович, 1895 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, слюсар шахти "Шварц". Донецьким обласним судом 3 листопада 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАТУРСЬКА Клавдія Іванівна, 1914 р. народження, с.Крестище Советського р-ну Курської

обл., Російська Федерація, росіянка. Проживала в м.Луганську, робітниця швейної фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БАТЮШИН Купріян Савелійович, 1890 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у Городищі, експедитор зал.ст. Фащівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 червня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАТЮШИН Ферсан Панасович, 1894 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Городищі, колгоспник к-пу "Прапор праці". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАТЮШИНА Катерина Петрівна, 1900 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БАУЕР Адам Християнович, 1888 р. народження, с-ще Рибальське Новомосковського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Адольф Йоганнович, 1903 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, коваль к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Андрій Християнович, 1908 р. народження, смт Новоайдар, німець. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, завідуючий магазином на зал.ст. Сімейкине. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Василь Готлібович, 1907 р. народження, к.Липова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, електрослюсар шахти № 1-2 "Гірська". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Веніамін Іванович, 1910 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Володимир Петрович, 1908 р. народження, с.Прогрес Кременського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар промартілі "Металіст". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до

розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Ганс Бернардович, 1899 р. народження, м.Відень, Австрія, австрієць, освіта вища. Проживав у м.Луганську, конструктор з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 21 серпня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАУЕР Герман Петрович, 1913 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Попасна, фельдшер поліклініки зал.ст. Попасна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Едгард Вільгельмович, 1914 р. народження, к.Липова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БАУЕР Євген Петрович, 1901 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Прогрес Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Луганським обласним судом 30 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БАУЕР Іван Карлович, 1909 р. народження, с.Прогрес Кременського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Прогресі, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Іван Сидорович (Теодорович), 1885 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, тесляр радгоспу "Вибійник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1991 році.

БАУЕР Іван Християнович, 1908 р. народження, смт Сімейкине Краснодонського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, асенізатор шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БАУЕР Карл Карлович, 1893 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Карл Карлович, 1913 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім. К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Карл Петрович, 1898 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта

початкова. Проживав у с.Бурчак-Михайлівка Станічно-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Донецьким обласним судом 28 квітня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 2 липня 1935 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. 2 листопада 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1935 році.

БАУЕР Карл Петрович, 1906 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Прогрес Кремінського р-ну, слюсар к-пу ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Людвіг Іванович, 1903 р. народження, с.Переможе Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Олександр Іванович, 1902 р. народження, с.Переможе Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БАУЕР Олександр Олександрович, 1922 р. народження, с.Прогрес Кремінського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, учень електрика Попаснянського складоводу. Арештований 24 квітня 1938 року за звинуваченням у здійсненні диверсії. 29 жовтня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1938 році.

БАУЕР Олександр Петрович, 1894 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Булгаківка Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1988 роках.

БАУЕР Петро Петрович, 1892 р. народження, к.Марієнфельд Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Донецьким обласним судом 21 червня 1935 року засуджений до розстрілу. 29 жовтня 1935 року Верховним судом СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БАУЕР Християн Петрович, 1904 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Прогрес Кремінського р-ну, тракторист Новоастрханської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БАУЕР Християн Християнович, 1884 р. народження, смт Сімейкине Краснодонського р-ну,

німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, асенізатор шахти "Краснодон". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУЕР Християн Християнович, 1891 р. народження, с-ще Рибальське Новомосковського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, робітник сільгоспбазиділіу робітничого постачання зал.ст. Попасна. Репресований двічі. Арештований 17 грудня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Арештований 21 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 січня 1940 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований відповідно у 1995 і 1940 роках.

БАУЕР Яків Карлович, 1906 р. народження, к.Марієнфельд Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БАУКОВ Олексій Миколайович, 1915 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, старший помічник техника з релейної захисти Штерівської ДРЕС. Арештований 31 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 7 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БАУЛІН Михайло Федорович, 1918 р. народження, м.Красний Луч, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, пекар пересувної армійської хлібопекарні № 261. Військовим трибуналом Харківського військового округу 27 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАУМАН Анна Іванівна, 1909 р. народження, с.Олександропілля Попаснянського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Попасна, домогосподарка. Арештована 17 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 16 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1934 році.

БАУМАН Ванделін Петрович, 1895 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, прибиральник породи шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУМАН Василь (Вільгельм) Фрідріхович, 1908 р. народження, к.Берестова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, не працював. Репресований двічі. Арештований 17 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної

організації. 16 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Особливою „триюкою“ УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1995 і 1957 роках.

БАУМАН Едуард Емільович, 1895 р. народження, с.Цвітянка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, столяр к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУМАН Олександр Петрович, 1888 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу "Шлях вперед!". Арештований 6 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де помер 30 березня 1942 року. Реабілітований у 1995 році.

БАУМАН Федір Федорович (Фридрих Фридрихович), 1906 р. народження, м.Попасна, німець, неписьменний. Проживав у Попасній, свинар к-пу "Прогрес". Особливою "триюкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БАУМБАХ Карл Карлович, 1913 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАУМБАХ Християн Карлович, 1900 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАУМГАРТ (БАУМГАРД) Юліус Генріхович, 1886 р. народження, с.Миколаївка Волинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Танюшівка Новопсковського р-ну, тесляр к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАУН Яків Адольфович, 1882 р. народження, к.Нойгофунгсталь Бердяняського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БАУТКІН Петро Самсонович, 1885 р. народження, ст-ця Калитвинська Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, сторож відділу робітничого постачання тресту "Краснодонвугілля". 6 грудня 1945 року Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. засуджений

до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАХАЛОВ Василь Євгенович, 1885 р. народження, с.Александровка Воловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вантажник паливного складу. Арештований 26 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 13 березня 1939 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1993 році.

БАХАЛОВ Михайло Михайлович, 1901 р. народження, м.Волноваха Донецької обл., грек, освіта середня. Проживав у с.Сиротине Трійцького р-ну, директор НСП. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 18 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАХАРОВСЬКИЙ Олександр Дмитрович, 1895 р. народження, х. Калмиків, Вешенський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станічно-Луганського р-ну, стрілочник зал.ст. Луганськ. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 травня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАХИРКО Іван Іванович, 1909 р. народження, х. Новоалександрівка, Міллеровський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1168 стрілецького полку. До призову проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради. Військовим трибуналом 346 стрілецької дивізії 5 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 червня 1942 року. Реабілітований у 1971 році.

БАХМЕТ Анастас Петрович, 1898 р. народження, с.Булавінівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, возій вугілля шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БАХМЕТ Данило Григорович, 1916 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Голубівці, бухгалтер радгоспу "Гіркин" № 3. Арештований 17 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 22 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БАХМЕТ Данило Михайлович, 1870 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, тесляр Новоборівської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1970 році.

БАХМЕТ Максим Петрович, 1882 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 2-5 "Кам'янка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАХМЕТ Мусій Михайлович, 1888 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, тесляр приміського господарства Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БАХМЕТ Павло Данилович, 1905 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, апаратник хімкомбінату. Донецьким обласним судом 20 жовтня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАХМЕТ Сергій Іванович, 1900 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, столяр-приватник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАХМЕТ Стефан Іванович, 1894 р. народження, м.Кіровськ, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бараниківка Кременського р-ну, робітник радгоспу "Кабанський". Арештований 26 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

БАХМЕТ Яків Васильович, 1891 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, колгоспник к-пу "Нова громада". Луганським обласним судом 19 серпня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАХМУТ Яків Іванович, 1894 р. народження, смт Біловодськ, українець. Проживав у Біловодську, овочівник к-пу ім.20-річчя Жовтня. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 квітня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАХМУТСЬКА-ДАМС Олена Дмитрівна, 1926 р. народження, с.Боброве Попаснянського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в радянській зоні окупації Німеччини. Військовим трибуналом Берлінського гарнізону 25 червня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 19 травня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1947 році.

БАХМУТСЬКИЙ Сергій Іванович, 1928 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, муляр з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 30 квітня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАХТАДЗЕ Ольга Костянтинівна, 1908 р. народження, смт Комсомольський Свердловської міськради, грузинка, освіта середня. Проживала в Комсомольському, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БАХТІН Артем Йонович, 1882 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар хлібозаводу № 2. Військовим трибуналом військ

НКВС Луганської обл. 21 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАХТІН Дмитро Тимофійович, 1903 р. народження, с.Булавинівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 593 артилерійського полку. Військовим трибуналом 295 стрілецької дивізії 15 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БАХТІН Микита Іванович, 1902 р. народження, с.Проїждже Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Проїжджому, секретар сільради. Луганським обласним судом 23 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАЦА Семен Денисович, 1903 р. народження, с.Малинівка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 4. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 17 серпня 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЦЕВ Павло Семенович, 1888 р. народження, с.Комарово Арсенєвського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти "Центральна-Боківська". 1 квітня 1943 року арештований за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 26 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БАЦМАН (ВАЦМАН) Василь Якович, 1879 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Литвинівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЦМАН Купріян Пимонович, 1888 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Георгіївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БАЦМАНОВ Григорій Давидович, 1908 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, не працював. Військовим трибуналом 3 армії 9 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БАЦМАНОВ Олександр Пилипович, 1911 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 235 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 9 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАЦМАНОВ Тимофій Назарович, 1871 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БАЧИНСЬКИЙ Іван Йосипович, 1895 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр "Союзрадгосптрансу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БАЧИНСЬКИЙ Мартин Олександрович, 1907 р. народження, с.Малий Лазучин Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, стрілець воєнізованої охорони 3-ду "Сталь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАЧМАГА Тимофій Варфоломійович, 1900 р. народження, с.Постолівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, бригадир к-пу ім.Кірова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1983 році.

БАШИНСЬКА Антоніна Михайлівна, 1885 р. народження, с.Станіславка Плузжянського р-ну Київської обл., полька, неписьменна. Проживала в с.Брусівка Біловодського р-ну, колгоспниця к-пу ім.П'ятирічки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1965 році.

БАШИНСЬКА Юзефа Іванівна, 1892 р. народження, с.Сторониче Плузжянського р-ну Київської обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Ворошилова. Арештована 19 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

БАШИНСЬКИЙ Август Карлович, 1900 р. народження, с.Осичне Довбиського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тишківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Маяк комуни". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Броніслав Олександрович, 1914 р. народження, с.Співак Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Едуард Францович, 1917 р. народження, с.Сторониче Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, тимчасово не працював. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Іван Іванович, 1877 р. народження, с.Дермань Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, тесляр шахти

№ 14. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Йосип Владиславович, 1880 р. народження, с.Співак Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАШИНСЬКИЙ Йосип Феліксівич, 1893 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БАШИНСЬКИЙ М'ячеслав Олександрович, 1913 р. народження, с.Співак Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, конюх к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Роман Теофілович, 1907 р. народження, с.Хотень Другий Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Сталінський заклик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1972 році.

БАШИНСЬКИЙ Сигізмунд Францович, 1907 р. народження, с.Сторониче Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Литвинівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1915 р. народження, с.Сторониче Плузжянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Хвиля революції". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Станіслав Францович, 1916 р. народження, м.Новоград-Волинський Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, тесляр зал.ст. Старобільськ. Луганським обласним судом 25 березня 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БАШИНСЬКИЙ Филімон Дмитрович, 1903 р. народження, с.Прутівка Мархлевського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Лисогорівка Новопсковського р-ну, рахівник к-пу "Жовтнева перемога". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Флоріан Аполлінарійович, 1900 р. народження, с.Сторонище Плужнянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шуліківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Хвиля революції". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Франц Антонович, 1894 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Гельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

БАШИНСЬКИЙ Франц Йосипович, 1886 р. народження, с.Сторонище Плужнянського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, сторож к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БАШИНСЬКИЙ Франц Феліксівич, 1870 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1968 році.

БАШКАТОВ Валентин Семенович, 1908 р. народження, м.Кропоткін Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Попасна, старший майстер вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БАШКАТОВ Павло Артемович, 1889 р. народження, Полтавська обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вагар зал.ст. Красний Луч. Лійним судом Північно-Донецької залізниці 27 травня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАШЛАЙ Іван Тихонович, 1899 р. народження, с.Кантемировка Кантемировського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, швець взуттєвої фабрики. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БАШМАКОВ Іван Іванович, 1898 р. народження, ст-ця Митякіньська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, економіст з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БАШТОВИЙ Іван Іванович, 1900 р. народження, смт Новопокров, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, бджоляр к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БАШТОВИЙ Костянтин Іванович, 1901 р. народження, кол.с.Солодке Нижньопокровської сільради Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 серпня 1937 року. Реабілітований відповідно у 1989 і 1967 роках.

БАШТОВИЙ Михайло Семенович, 1890 р. народження, кол.с.Солодке Нижньопокровської сільради Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БАШТОВИЙ Свирид Юхимович, 1874 р. народження, с.Донцівка Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Донцівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БАШТОВИЙ Федір Іванович, 1896 р. народження, кол.с.Солодке Нижньопокровської сільради Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕБЕРНИК Густав Фрідріхович, 1888 р. народження, с.Фролівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Репресований двічі. Арештований 2 серпня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 вересня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 29 серпня 1937 року Донецьким обласним судом засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1958 роках.

БЕБКО Адам Силофонович, 1927 р. народження, с.Пульмо Шацького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, учень школи ФЗН № 44. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЕВЕР Теодор Самійлович, 1911 р. народження, с.Розівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕВЕР Фрідріх Готфрідович, 1897 р. народження, кол.к.К.Лібкнехта Переможненської сільради Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, робітник 13 дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 березня

1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БЕВЗ Станіслав Йосипович, 1925 р. народження, с.Городища Браславського р-ну Віницької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у с.Лугове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Арештований 21 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 28 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕВЗЕНКО Трохим Данилович, 1904 р. народження, с.Вільховець Звенигородського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красній Луч, вантажник шахти № 2 ім.ВЛКСМ. 26 червня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕВЗЮК Іван Фадєєвич, 1880 р. народження, с.Сарни Монастирищенського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, робітник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕДЕНКО Андрій Михайлович, 1880 р. народження, кол.с.Попівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, сторож пасіки к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЕДЕНКО Данило Данилович, 1903 р. народження, с.Донцівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, кухар адміністративно-господарської частини 172 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 13 армії 3 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БЕДЕНКО Сергій Андрійович, 1912 р. народження, кол.с.Попівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕДЕНКО Федір Іванович, 1883 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, колгоспник к-пу "Рада". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕДЕР Рудольф Іванович, 1872 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕДІН Антон Васильович, 1901 р. народження, с.Старий Керменчик Старокерменчицького р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанській, телефонний майстер

"Склобуду". Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕДІНА Олександра Михайлівна, 1915 р. народження, Владимирська обл., Російська Федерація, росіянка, освіта вища. Проживала в с.Калмиківка Міловського р-ну, шкільна вчителька. Луганським обласним судом 29 листопада 1946 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БЕДНАЖ Адольф Іванович, 1915 р. народження, с.Мацьківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кошелівка Троїцького р-ну, помічник рахівника к-пу ім.Шевченка. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЕДНАЖ Іван Матвійович, 1880 р. народження, с.Мацьківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Кошелівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕДНАРЕВСЬКИЙ Вацлав Мартинович, 1899 р. народження, смт Шаргород Шаргородського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕДНАРЕК Олександр Францович, 1905 р. народження, м.Миколаїв, поляк, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, інженер-технолог з-ду ім.20-річчя Жовтня. Військовим трибуналом Харківського військового округу 18 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1939 року. Реабілітований у 1956 році.

БЕДНАРСЬКИЙ Броніслав Тимофійович, 1890 р. народження, с.Хотень Другий Плузьянського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Сталінський призов". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЕДРАТИЙ Борис Петрович, 1906 р. народження, с.Жишинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Преображенне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Молотова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БЕДРАТИЙ Кирило Петрович, 1914 р. народження, с.Жишинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, робітник зернорадгоспу "Сватівський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕДРАТИЙ Франц Григорович, 1906 р. народження, с.Жишинці Городоцького р-ну Вінниць-

кої обл., поляк, освіта початкова. Проживав у кол.с.Шаповалівка Новочервоненської сільради Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Калініна. Комісією НКВС і Прокуратурою СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БЕДРЯГІН Леонтій Семенович, 1912 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Лобачевому, колгоспник к-пу "13 років Жовтня". Арештований 14 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕСР Віллі Гельманович, 1901 р. народження, Австрія, австрієць, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, електромонтер шахти № 4-6. Луганським обласним судом 9 серпня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕЖАНОВ Петро Павлович, 1904 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, складач поїздів зал.ст. Орлівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕЖАНОВА Любов Андріївна, 1900 р. народження, с.Кримське Словяносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Родакове Словяносербського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 квітня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1963 році.

БЕЗБАТЧЕНКО Валентина Петрівна, 1921 р. народження, м. ім.Артема Дзержинського р-ну Донецької обл., українка, освіта н/середня. Проживала в м.Первомайську, не працювала. Арештована 28 січня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

БЕЗБОЖНИЙ Андрій Іванович, 1906 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, колгоспник к-пу "Жовтнева революція". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕЗБОЖНИЙ Гордій Олексійович, 1893 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, бригадир к-пу "Жовтнева революція". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗБОЖНИЙ Максим Григорович, 1892 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Золотарівці, колгоспник к-пу "Жовтнева революція". Арештований 19 грудня 1941 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 8 квітня 1942 року виправданий

Військовим трибуналом Південного фронту. Реабілітований у 1942 році.

БЕЗБОЖНИЙ Терентій Данилович, 1898 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, тесляр к-пу "Жовтнева революція". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕЗБОРОДОВ Георгій Федорович, 1912 р. народження, х. Чеботарьовський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, постачальник овочів бази міськхарчопрому. Луганським обласним судом 3 березня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

БЕЗВЕРХІЙ Василь Іларіонович, 1906 р. народження, м.Звенигородка Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник щебеневого кар'єру № 2 зал.ст. Алмазна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗВЕРХІЙ Павло Огійович, 1874 р. народження, кол.с.Білявка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Рубіжне, робітник піщаного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗВЕРХНЯ Клара Степанівна, 1926 р. народження, с.Троїцьке Троїцького р-ну Одеської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, школярка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 лютого 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 12 березня 1946 року Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу міру покарання знижено до 5 р. Реабілітована у 1991 році.

БЕЗВЕРХОВ Феофан Никандрович, 1887 р. народження, м.Павлоград Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник міського лінійного вузла зв'язку. Арештований 17 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БЕЗВОЛЕНКО Іван Іванович, 1911 р. народження, с.Біла Гора Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 262 стрілецького полку. Військовим трибуналом 184 стрілецької дивізії 22 травня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БЕЗГАМОНОВ Дмитро Пилипович, 1892 р. народження, х. Зимовної, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чорнороб магазину № 67. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗГІНСЬКИЙ Володимир Ілліч, 1929 р. народження, с.Микитівка Антрацитівського р-ну,

українець, освіта початкова. Проживав у Микитівці, не працював. Арештований 16 січня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. 30 травня 1942 року справу припинено за неповнолітністю звинувачуваного. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗГІНСЬКИЙ Дмитро Андрійович, 1901 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, завідуючий підсобним господарством шахти "Дельта-2". Арештований 24 січня 1944 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 15 березня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗГІНСЬКИЙ Іван Євдокимович, 1898 р. народження, с.Микитівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир слюсарів з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЗГІНСЬКИЙ Ілля Михайлович, 1908 р. народження, с.Микитівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснотульської міськради, агент з постачання хлібозаводу. Арештований 29 листопада 1941 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 23 червня 1942 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1942 році.

БЕЗГІНСЬКИЙ Павло Пилипович, 1887 р. народження, кол.х. Троїцький, Перевальський р-н, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, робітник шахти облмісцевпрому. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 6 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЕЗГІН Андрій Михайлович, 1885 р. народження, с.Кругле Шигровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, головний геолог тресту "Ворошиловвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗГУБЕНКО Антон Гордійович, 1876 р. народження, кол.с.Бутове Кудряшівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗГУБЕНКО Кузьма Антонович, 1902 р. народження, кол.с.Бутове Кудряшівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 9 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 червня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БЕЗГУБЕНКО Кузьма Юхимович, 1907 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі радгоспу "Ком-

сомолец" Георгіївського р-ну Орджонікідзевського краю, Російська Федерація, бондар. 26 квітня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 травня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

БЕЗГУБЕНКО Мусій Петрович, 1901 р. народження, кол.с.Бутове Кудряшівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗГУБЕНКО Яків Омелянович, 1896 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, колгоспник к-пу ім.Тельмана. 28 лютого 1934 року порушено справу за звинуваченням у шкідництві. 22 березня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗДІТОЧНИЙ Іван Григорович, 1891 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микільському, селянин-одноосібник. Арештований 28 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 червня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗДОЛЯ Борис Григорович, 1900 р. народження, с.Михайлівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, коваль к-пу ім.Будьонного. Репресований двічі. Арештований 6 лютого 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1994 роках.

БЕЗЕЛЬ Густав Готлібович, 1895 р. народження, с.Горщик Коростенського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "12 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

БЕЗЗУБКО Олексій Кузьмич, 1911 р. народження, с.Зайцинське Чутівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, наваловідбійник шахти "Петро". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 7 жовтня 1941 року Верховним судом СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Кирило Романович, 1902 р. народження, м.Кремінна, українець, неписьменний. Проживав у Кремінній, вантажник кам'яного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Петро Михайлович, 1903 р. народження, смт Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл., українець, освіта по-

чаткова. Проживав у м.Сватове, мостовий май-стер зал.ст. Сватове. Арештований 7 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 квітня 1939 року виправданій Лійніним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Тихін Якович, 1889 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, колгоспник к-пу "Червона культура". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії 14 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Яків Єрофійович, 1886 р. народження, смт Штерівка Краснолуцької міськради, українець, освіта середня. Проживав у м.Личевську, керуючий базою "Головросжирмасло". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 вересня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЗКРЕМНИЙ Михайло Порфірович, 1904 р. народження, с.Піски-Бершадь Бершадського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, електрослюсар Попаснянського цегельного з-ду. Арештований 21 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 березня 1938 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗКРОВНА Анастасія Петрівна, 1891 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Петровеньки Слов'янoserbського р-ну, не працювала. Репресована двічі. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 27 серпня 1949 року вислана за межі України. Реабілітована відповідно в 1989 і 1990 роках.

БЕЗКРОВНА Ганна Ісаївна, 1910 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, не працювала. Луганським обласним судом 11 квітня 1949 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 3 червня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 6 р. Реабілітована у 1991 році.

БЕЗКРОВНА Зоя Омелянівна, 1920 р. народження, м.Красний Лиман Донецької обл., українка, освіта н/середня. Проживала в смт Родакове Слов'янoserbського р-ну, лаборант зал.ст. Родакове. Арештована 29 жовтня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 24 січня 1944 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1944 році.

БЕЗКРОВНА Надія Ісаївна, 1925 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Петровеньки Слов'янoserbського р-ну, не працювала. Луганським обласним судом 11 квітня 1949 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 3 червня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 6 р. Реабілітована у 1991 році.

БЕЗКРОВНИЙ Іван Васильович, 1897 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗКРОВНИЙ Іван Сергійович, 1888 р. народження, с.Новоокраснянка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, тесляр радгоспу "Гірник" № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗКРОВНИЙ Ісай Пимонівч, 1901 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Ворошилов Кримської сілради Слов'янoserbського р-ну, без певного місця роботи. Донецьким обласним судом 10 червня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЕЗКРОВНИЙ Микола Титович, 1904 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗКРОВНИЙ Петро Єгорович, 1892 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, тесляр артілі ім.Петровського. Арештований 29 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації, що в ході слідства не було доведено. 20 жовтня 1931 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

БЕЗКРОВНИЙ Тихін Титович, 1885 р. народження, х. Галдін, Білокалітвинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Зориківка Міловського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Арештований 29 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 16 листопада 1931 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

БЕЗКРОВНИЙ Яків Петрович, 1898 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, колгоспник к-пу ім. Ілліча. Народним судом Біловодського р-ну 1 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗЛЮДЬКО Іван Іванович, 1888 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗЛЮДЬКО Петро Степанович, 1904 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 4 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗМОЛІТВЕНИЙ Іван Павлович, 1894 р. народження, м.Каменськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, диспетчер контори "Вуглезбунт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЗНОСЕНКО Федір Іванович, 1883 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, україн-нець, неписьменний. Проживав у Кризькому, селянин-одноосібник. Арештований 28 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. У ході слідства звинувачення не було доведено. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗОБРАЗОВ Іван Костянтинович, 1917 р. народження, с.Козлово Старицького р-ну Калінінської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, служитель релігійного культу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 липня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗОБРАЗОВ Іван Федорович, 1906 р. народження, м.Кіровськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кіровську, модельник Центральних електромеханічних майстерень тресту "Кіроввугілля". Донецьким обласним судом 2 лютого 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЗПАЛЕНКО Іван Ісайович, 1909 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, кухар на пересильному пункті у м.Калініні, Російська Федерація. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 травня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЕЗПАЛОВ Микола Данилович, 1906 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Червоній Полянці, складач поїздів зал.ст. Штерівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 11 грудня 1938 року засуджений до 17 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БЕЗПАЛОВ Сергій Кіндратович, 1897 р. народження, с.Григорівка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії 10 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЗПАЛЬКО Лідія Григорівна, 1904 р. народження, с.Тройняки Семенівського р-ну Полтавської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 грудня 1946 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЕЗПАРТОННИЙ Ілля Степанович, 1890 р. народження, м.Сватове, українець, освіта середня. Проживав у Сватовому, рахівник автобазі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЕЗПЕРЧЕВ Орест Андрійович, 1892 р. народження, м.Азов Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Антрациті, директор швейно-взуттєвої фабрики. Арештований 26 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 липня 1942 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗПЕЧНИЙ Денис Корнилович, 1917 р. народження, с.Основа, Харківська обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, начальник служби колії зал.ст. Ізварине. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЕЗП'ЯТОВ Петро Іванович, 1888 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бахмутівці, сторож к-пу ім.Будьонного. Луганським обласним судом 18 липня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЕЗРУЧЕНКО Яків Іванович, 1892 р. народження, Ростовська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лутугині, сторож чавуноливарного з-ду. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 14 січня 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

БЕЗРУЧКО Іван Федорович, 1903 р. народження, м.Ніжин Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрозварник з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 28 травня 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1992 році.

БЕЗРУЧКО Марія Іванівна, 1905 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 липня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЕЗРЯДІН Микита Мефодійович, 1891 р. народження, х.Роги, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, десятник госпвідділу з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЗРЯДІН Порфирій Єрофійович, 1873 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 6 червня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БЕЗСМЕРТНА Анастасія Йосипівна, 1917 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українка, освіта початкова. Проживала за місцем народ-

ження, колгоспниця к-пу ім.Петровського. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 18 серпня 1945 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БЕЗСМЕРТНА Ганна Іванівна, 1912 р. народження, м.Кремінна, українка, освіта середня. Проживала в Кремінній, лаборант Центральної лабораторії Рубіжанського хімкомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1961 році.

БЕЗСМЕРТНИЙ Григорій Дмитрович, 1924 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав на х. Малий Керменчик, Старомлинівський р-н Донецької обл., механік радгоспу "Керменчик". Військовим трибуналом військ МДБ Луганської обл. 18 квітня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 20 березня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1991 році.

БЕЗСМЕРТНИЙ Дмитро Андрійович, 1899 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, майстер цеху № 13 Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЕЗСЧЕТНОВ Порфирій Андрійович, 1897 р. народження, ст-ця Казанська Верхньодонського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, кравець-приватник. Колегією ОДПУ 16 травня 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗУГЛІЙ Іван Федосович, 1890 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 1 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 29 квітня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БЕЗУГЛІЙ (БЕЗУГЛОВ) Калина Семенич, 1893 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, завгосп Старобільської контори Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕЗУГЛОВА Наталія Іванівна, 1914 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Кабичівці, робітниця зал.ст. Чертово, Ростовська обл., Російська Федерація. Арештована 6 лютого 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 1 квітня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

БЕЗУС Семен Андрійович, 1911 р. народження, х. Росипиний, Вейделевський р-н Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанськ, робітник станції "Підземгаз". "Трійкою" УНКВС по Лугансь-

кій обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗУХ Олексій Семенович, 1901 р. народження, с.Нижні Сірогози, Херсонська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер-ревізор тресту ідалень. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЗХЛІБНИЙ Микола Іванович, 1910 р. народження, с.Реп'євка Реп'євського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник об'єднання "Донбасенерго". Арештований 10 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 грудня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

БЕЗШТАНЬКО Трохим Іванович, 1904 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., тесляр відділення електротраги зал.ст. Дебальцеве. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року ухвалено постанову про висланя за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗЮК (БІЗЮК) Костянтин Андрійович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'яносербського р-ну, машиніст шахти ім.Лотикова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЗ'ЯЗЧИНИЙ Анатолій Михайлович, 1922 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, ремонтний робітник зал.ст. Сватове. Військовим трибуналом 12 армії 23 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 6 квітня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

БЕЗ'ЯЗЧИНИЙ Микола Михайлович, 1916 р. народження, с.Кривошіївка Сватівського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Куп'янську Харківської обл., головний кондуктор зал.ст. Куп'янськ. Арештований 13 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 30 липня 1943 року справу припинено за недовіденістю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕЙГЕР Леопольд Йосипович, 1902 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, наваловідбійник шахти ім.Чубаря. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЙДІНГЕР Яків Федорович, 1900 р. народження, с.Катеринівка Покровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, кріпильник шахти ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЙМЕРТ Рейнгольд Генріхович, 1912 р. народження, с.Боголюбівка Новоград-Волинського

р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, коваль к-пу "2-а п'ятирічка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЕКАЛО Феодосій Іванович, 1910 р. народження, х. Замістя, Меденицький р-н Дрогобицької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 1 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1992 році.

БЕКЕТОВ Андрій Іванович, 1889 р. народження, с.Жилево Ізмалковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, тесляр шахти ім.Сталіна. Арештований 31 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

БЕККЕР Альфред Іванович, 1902 р. народження, м.Лодзь, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, машиніст Кременського лігоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1960 році.

БЕККЕР Данило Вільгельмович, 1902 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, столяр к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БЕККЕР Ернст Якович, 1893 р. народження, с.Ілляшівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій Жовтневого райхарчоторгу. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

БЕККЕР Іван Едуардович, 1901 р. народження, с.Липове Краснодонського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Липовому, бригадир к-пу "Червоний лан". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабітований у 1990 році.

БЕККЕР Іван Францович, 1900 р. народження, м.Могильов, Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, майстер доменних печей Алмазнянського метзаводу. Військовим трибуналом 74 стрілецької дивізії 3 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 листопада 1941 року. Реабітований у 1992 році.

БЕККЕР Карл Іванович, 1913 р. народження, к.Красний Кут Великоаянисольського р-ну Донецької обл., німець, освіта н/середня. Проживав у кол.к.Греково-Єлизаветинська Свердловської міськради, шкільний учитель. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1961 році.

БЕККЕР Михайло Іванович, 1897 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курачівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Крайня Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БЕКЛЕМИЩЕВ Андрій Михайлович, 1909 р. народження, с.Жернове Долгоруковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської міськради, майстер шахти № 22-53. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БЕКЛЕНИЩЕВ Йосип Іванович, 1908 р. народження, с.Протасово Красноренського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабітований у 1958 році.

БЕКЛЯШОВ Іван Іларіонович, 1887 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти № 25. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БЕКЛЯШОВА Дар'я Карпівна, 1890 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Єсаулівці, домогосподарка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабітована у 1989 році.

БЕЛЕБАХ (БЕЛЕБАХА) Наум Павлович, 1885 р. народження, с.Синиха Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Калинове Попаснянського р-ну, секретар селищної Ради. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1959 році.

БЕЛЕЦЬКИЙ Григорій Іванович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, караульний начальник міської сторожової пожежної охорони. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЕЛЕЦЬКИЙ Микола Тимофійович, 1877 р. народження, с.Дреницькі Хатки Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Піски Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Культура". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

БЕЛЕЦЬКИЙ Станіслав Іванович, 1911 р. народження, с.Хоровець Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станічно-Луганського р-ну, конюх к-пу "Свій труд". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до роз-

стрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛІБОВ Григорій Климентійович, 1906 р. народження, с.Малинівка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кочегар коксобензолного з-ду. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 17 серпня 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛІБОВ Олександр Михайлович, 1908 р. народження, с.Малинівка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 4-6. Арештований 19 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 27 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЛІЙ Антон Казимирович, 1898 р. народження, с.Війтівці Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕЛІЙ Іван Іванович, 1893 р. народження, с.Війтівці Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, муляр к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛИМЕНКО Іларіон Іванович, 1885 р. народження, с.Дар'ївка Оріхівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Нижня Вільхова Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 27 березня 1930 року висланий на 5 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛИЦЬКИЙ Віктор Станіславович, 1909 р. народження, с.Карлівка Козятинського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, слюсар Штердресу. Арештований 7 липня 1932 року за звинуваченням у шпигунстві. 22 серпня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

БЕЛІНСЬКИЙ Антон Францович, 1898 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Білокуракине, слюсар машинно-тракторної майстерні Білокуракинської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЕЛОБЖИЦЬКИЙ (БЯЛОБЖИЦЬКИЙ) Гнат Теофілович (Тимофійович), 1881 р. народження, с.Немиринці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Країна Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10

листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛОБЖИЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1898 р. народження, с.Немиринці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬДЮГІН Іван Гаврилович, 1886 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, робітник шахти № 21. Народним судом 218-ї дільниці, м.Красний Луч, 19 березня 1933 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЕЛЬДЮГІН Олександр Іванович, 1910 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, телефонний майстер шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬДЮГІН Олександр Йонович, 1897 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, кріпильник шахти № 4. Військовим трибуналом військ НКВС Волгоградської обл., Російська Федерація, 4 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЛЬДЮГІН Панас Петрович, 1886 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, тесляр шахти № 5-біс. Донецьким обласним судом 8 вересня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЕЛЬКОТА Йосип Карлович, 1900 р. народження, с.Городок Іллінецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, колгоспник к-пу "Нове життя". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬЦ Артур Іванович, 1914 р. народження, с-ще Азарівка Лугутинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав в Азарівці, завідуючий магазином сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬЦ Готліб Готлібович, 1900 р. народження, с.Олексіївка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Арештований 23 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1962 році.

БЕЛЬЦ Готліб Іванович, 1907 р. народження, с.Красний Колос Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Колосі, голова к-пу ім.Комінтерну. Особливою нара-

доку при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЕЛЬЦ Іван Готлібович, 1878 р. народження, с.Сергіївка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬЦ Іван Іванович, 1872 р. народження, с-ще Новоукраїнка Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Новоукраїнці, столяр-приватник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 27 лютого 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬЦ Костянтин Костянтинович (Готліб Готлібович), 1912 р. народження, с.Оленівка, Дніпропетровська обл., німець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, нормувальник з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЬЦ Яків Готлібович, 1922 р. народження, с.Красний Колос Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, пастух к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯВСЬКИЙ Денис Людвігович, 1903 р. народження, с.Корнилівка Городищенського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник поверхневого комплексу шахти ім.Крупської. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БЕЛЯК Адам Адамович, 1891 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, швець шевської артілі "Червоний чоботар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯК Адольф Едуардович, 1885 р. народження, м.Новоград-Волинський Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Новоайдар, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БЕЛЯК Болеслав Пилипович, 1916 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, вантажник райконтори "Заготзерно". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

БЕЛЯК Іван Мартинович, 1878 р. народження, с.Шаровечка Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Новий шлях". Комісією НКВС і Прокуратури

СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯК Лаврентій Мартинович, 1892 р. народження, с.Шаровечка Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Глотівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Новий шлях". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЕЛЯК Михайло Лаврентійович, 1916 р. народження, с.Шаровечка Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Троїцького р-ну, табельник к-пу "Новий шлях". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЕЛЯК Михайло Михайлович, 1911 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, кучер райфінвідділу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯК Олексій Михайлович, 1907 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, тесляр райспоживспілки. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯК Павло Йосипович, 1890 р. народження, с.Мацьківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Козарик Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯК Пилип Павлович, 1873 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Молотова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯК Станіслав Адамович, 1913 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, швець шевської артілі "Червоний чоботар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯК Фелікс Едуардович, 1890 р. народження, х.Лідівка, Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Новоайдар, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯКЕВИЧ Йосип Вікторович, 1902 р. народження, с.Жуків Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Станічно-Луганське, колгоспник к-пу "Культура". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯКЕВИЧ Франц Гнатович, 1905 р. народження, с.Глинники Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти Лисичанського райкомунгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯТ (БЕЛЯТОВА) Емілія Пилипівна, 1895 р. народження, Польща, полька, неписьменна. Проживала в м.Кіровську, прибиральниця гуртожитку шахти № 22. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1942 році.

БЕМ Адам (Адольф) Григорович, 1907 р. народження, к.Варварівка Краматорського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, рільник к-пу "Укрдинамітник". Арештований 13 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 14 січня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕМ Петро Йосипович, 1919 р. народження, с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у Ребриковому, вагар к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БЕММЕР Йосип Йосипович, 1893 р. народження, Австрія, австрійць, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1990 році.

БЕНГЕРТ (БЕНКЕРТ) Франц Йосипович, 1898 р. народження, к.Раштадт Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник доменного цеху Алмазнянського металургійного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕНДАРЧУК Василь Феліксівич (Пилипович), 1906 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кріпильник шахти № 5-7. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕНДИЧ Іван Андрійович, 1877 р. народження, с.Стара Буда Бородянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕНДИЧ Цецилія Йосипівна, 1906 р. народження, с.Республіканське Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта середня. Проживала в м.Луганську, вчителька СШ № 20. Арештована 20 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зрадї Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено за малозначністю. Реабілітована у 1938 році.

БЕНДІН Оскар Євгенович, 1924 р. народження, м.Київ, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, електрослюсар шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕНДОВСЬКИЙ Гаврило Данилович, 1928 р. народження, с.Вербка Крижопільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, стропальник з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 13 вересня 1957 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕНДУС Устина Андріївна, 1874 р. народження, ст-ця Кубанська, Краснодарський край, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Адріанопіль Перевальського р-ну, домогосподарка. Арештована 10 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 12 грудня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

БЕНЕДИЧУК (БЕНИДИЧУК) Нестір Маркович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у с.Красний Деркул Станично-Луганського р-ну, міршник к-пу "Червонознаменець". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЕСКРИПТОВ Петро Петрович, 1873 р. народження, с.Ленва Усольського р-ну Іркутської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, завідуючий виробничо-плановим відділом з-ду "Донсода". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕНКЕ Андріян Єфремович, 1899 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти артілі "Гірник Донбасу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БЕНКЕ Гільда Карлівна, 1907 р. народження, к.Фрідріхфельд Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Ясенівській Ровеньківській міськради, вчителька селищної школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1963 році.

БЕНКЕ Едуард Фрідріхович, 1914 р. народження, с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕНКЕ Іван Карлович, 1874 р. народження, с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, німець, неписьменний. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Арештований 23 вересня 1933 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації.

8 грудня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БЕНКЕ Карл Іванович, 1912 р. народження, с.Рєбрикове Антрацитівського р-ну, німець, неписьменний. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Арештований 23 вересня 1933 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. 8 грудня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БЕНКЕ Олександр Фрідріхович, 1904 р. народження, к.Ключник Маріупольського р-ну Донецької обл., німець. Проживав у с.Рєбрикове Антрацитівського р-ну, сторож к-пу ім.Тельмана. Особливою "триюкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕНКЕ Теодор Йоганнович (Федір Іванович), 1898 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, не працював. Донецьким обласним судом 22 лютого 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕНТКОВСЬКИЙ Річард Володимирович, 1907 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, начальник обліково-планової контори склозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЦ Альберт Іванович, 1909 р. народження, м.Новоград-Волинський Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Можняківка Новоковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЦ Едмунд Іванович, 1894 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Макартетине Новоковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЦ Карл Іванович, 1895 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Можняківка Новоковського р-ну, коваль к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЬКО Іван Прокопович, 1878 р. народження, с.Сурмачівка Гребінківського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кучер шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Данило Петрович, 1895 р. народження, с.Дерманка Баранівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у

с.Лизине Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Рада". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Михайло Миколайович, 1895 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лозне Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ілліча. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕР Андрій Андрійович, 1885 р. народження, к.Гросвейде Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта н/середня. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "Вперед Червоною Прапор". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕР Андрій Іванович, 1898 р. народження, Кримська АРСР, німець, освіта початкова. Проживав у с.Спірне Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), робітник радгоспу "Спірне". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 червня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕР Микола Адамович, 1915 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, завідувачий сільським клубом. Арештований 1 грудня 1937 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. 25 березня 1961 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1961 році.

БЕР Пилип Іванович, 1900 р. народження, м.Дніпропетровськ, німець, освіта початкова. Проживав у смт Грушове Краснолуцької міськради, обліковець шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

БЕРАЛЬ Мар'ян Блазович, 1900 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРБЕР Яків Іванович, 1897 р. народження, с.Степанівка, Дніпропетровська обл., болгарин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, вантажник зал.ст. Кіндрашівська. Арештований 16 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 20 травня 1939 року виправданий Лінійним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

БЕРВАЛЬД Рейнгольд Христіанович, 1898 р. народження, с.Аманія Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Калмиківка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕРВЕНО Іван Маркіянович, 1891 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, завгосп

сільської школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРВІН Павло Оврамович, 1899 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 414 окремого саперного батальйону 244 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 12 армії 17 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЕРВОЛЬФ Олександр Альбертович, 1882 р. народження, маєток Василівка, Костянтинівський р-н Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, завідувачий відділом техніки безпеки Лисичанського рудника. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 11 вересня 1935 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕРГ Наум Семенович, 1903 р. народження, м.Дніпропетровськ, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, начальником відділу капітальних робіт тресту "Боковоантрацит". Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 5 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу направлено на дослідження. 15 лютого 1940 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕРГЕР Антон Єгорович, 1889 р. народження, с.Дудникове Олександрівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ленінське Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Новий час". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРГЕР Емануїл Єгорович, 1883 р. народження, к.Гохнейм Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЕРГЕР Іван Іванович, 1909 р. народження, к.Гохнейм Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, помічник комбайнера к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРГІОЗОВ МIRON Миколайович, 1881 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, городник підсобного радгоспу шахти "Центральна-Ірмине". Донецьким обласним судом 13 лютого 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЕРГМАН Яків Генріхович, 1901 р. народження, с.Містенберг Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, бухгалтер хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БЕРГМІЛЛЕР Адам Адамович, 1910 р. народження, к.Лизвенталь Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, городник к-пу "Прогрес". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БЕРДНИКОВ Микола Миколайович, 1917 р. народження, с.Липовка Задонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, шофер районної пожежної команди. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЕРДУС Іван Гнатович, 1890 р. народження, с.Карповичі Семенівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, майстер електроцеху Штердресу. Репресований двічі. Арештований 31 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до шкідницько-диверсійної групи. 10 травня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. 3 грудня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1956 роках.

БЕРДУС Йосип Никанорович, 1912 р. народження, с.Карповичі Семенівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, електромонтер Штердресу. Арештований 29 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 10 травня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕРДУГА Іван Степанович, 1924 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с.Єпіфанівка Кременського р-ну, інструктор з фізкультури і спорту. Арештований 1 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 липня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕГОВА Марія Андріївна, 1914 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Миколаївці, колгоспниця к-пу ім.Молотова. Арештована 29 грудня 1941 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 30 травня 1942 року справу припинено за відсутністю протиправних дій, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БЕРЕГОВИЙ Никифор Пилипович, 1893 р. народження, с.Федоровка, Тамбовська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, слюсар коксобензолного з-ду. Арештований 22 серпня 1932 року за звинуваченням в антирадянських діях. 10 жовтня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1932 році.

БЕРЕЖАНСЬКИЙ Йосип Іванович, 1932 р. народження, с.Гончарівка Рогатинського р-ну Станіславської обл., українець, освіта початкова. Про-

живав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, учень гірничопромислової школи № 59. Луганським обласним судом 18 липня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖКО Іван Васильович, 1884 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець. Проживав у м.Луганську, фельдшер 2-ї міської лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖКО Микола Кузьмич, 1910 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у с.П'ятигорівка Лугутинського р-ну, бухгалтер Волнухинської МТС. Донецьким обласним судом 25 грудня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЖНА Василіса Миколаївна, 1902 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Єсаулівці, домогосподарка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БЕРЕЖНА Євгенія Омелянівна, 1914 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта н/вища. Проживала в Стаханові, вчителька школи № 25. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 15 травня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 3 квітня 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1945 році.

БЕРЕЖНА Олена Марківна, 1893 р. народження, с.Олександрівка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Олександрівці, колгоспниця к-пу ім.8 Березня. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 16 вересня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

БЕРЕЖНИЙ Андрій Костянтинович, 1894 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, рахівник районного кредитного товариства. 13 лютого 1929 року звинувачений у контрреволюційних діях. 31 травня 1929 року справу припинено за недоведеністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЖНИЙ Віктор Іванович, 1917 р. народження, м.Рубіжне, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 4 залізничної бригади. Військовим трибуналом Особливого корпусу залізничних військ 31 жовтня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БЕРЕЖНИЙ Дмитро Андрійович, 1894 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, вантажник силкатного з-ду. Репресований двічі. Арештований 30 жовтня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 листопада 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений.

"Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БЕРЕЖНИЙ Дмитро Володимирович, 1901 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, робітник на будівництві шосейних шляхів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖНИЙ Єгор Андрійович, 1897 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, столяр "Донбасважбуду". Арештований 7 лютого 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 17 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

БЕРЕЖНИЙ Іван Гнатович, 1890 р. народження, с.Олександрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Олександрівці, колгоспник к-пу ім.8 Березня. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 16 вересня 1944 року висланий за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітований у 1990 році.

БЕРЕЖНИЙ Іван Григорович, 1912 р. народження, с.Битиця Сумського р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, вчитель української мови СШ № 1. Спецколегією Донецького обласного суду 25 вересня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЖНИЙ Іван Наумович, 1903 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, закупник худоби райзаготконтори. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖНИЙ Іван Олександрович, 1905 р. народження, с.Кримське Слов'янського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, садівник м'ясокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БЕРЕЖНИЙ Корній Корнійович, 1875 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЖНИЙ Кузьма Васильович, 1891 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. Арештований 23 січня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

БЕРЕЖНИЙ Микола Євстахійович, 1909 р. народження, с.Новоолександрівка Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 151. Постановою

"трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 24 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1959 році.

БЕРЕЖНИЙ Микола Степанович, 1887 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кримському, сторож пункту "Укрплодовоч" на зал.ст. Сентянівка. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 13 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЖНИЙ Михайло Дмитрович, 1917 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець. Арештований 14 серпня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1999 році.

БЕРЕЖНИЙ Михайло Павлович, 1897 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, колгоспник к-пу "Червона нива". Арештований 8 серпня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 9 листопада 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

БЕРЕЖНИЙ Олександр Дмитрович, 1875 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кримському, бджоляр к-пу "Наш труд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖНИЙ Олександр Митрофанович, 1886 р. народження, смт Білолуцьк Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, селянин-одноосібник. Арештований 3 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 березня 1930 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

БЕРЕЖНИЙ Олександр Омелянович, 1890 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserbського р-ну, слюсар вагонної дільниці № 2 зал.ст. Сентянівка. Арештований 1 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 липня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЖНИЙ Олексій Іванович, 1880 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Єсаулівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖНИЙ Петро Федорович, 1925 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Орлівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червона Україна". Арештований 9 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 5 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1995 році.

БЕРЕЖНИЙ Роман Митрофанович, 1908 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну,

українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕРЕЖНИЙ Федір Олександрович, 1905 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1929-1938 рр. Військовослужбовець, лейтенант, начальник хімічної служби військової частини 5192. Арештований 15 липня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві і антирадянській агітації. 7 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЖНИЙ Федір Стратонович, 1901 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 139 мінометного полку. Військовим трибуналом 5 артилерійської дивізії 15 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕРЕЖНИЙ Харитон Володимирович, 1895 р. народження, с.Новопавлівка Хмельовського р-ну Одеської обл., українець, неписьменний. Проживав у м.Луганську, робітник зал.ст. Луганськ. Арештований 11 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований угліб країни, де пізніше не виявлений. 13 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЖНИЙ Юхим Іванович, 1901 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти N 22-53. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЖНОВ Михайло Захарович, 1918 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1379 стрілецького полку. Військовим трибуналом 87 стрілецької дивізії 15 травня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЖНОЙ Василь Кузьмич, 1886 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чугинці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 19 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЖНОЙ Василь Пилипович, 1901 р. народження, кол.с.Каршине Біловодського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, слюсар шахти № 162. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЕРЕЖНОЙ Іван Олександрович, 1891 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Селезнівці, дезінфектор Селезнівського будинку відпочинку. Луганським обласним судом 9 серпня 1941 року

засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БЕРЕЗА Василина Андріївна, 1891 р. народження, смт Штерівка Краснолуцької міськради, українка, неписьменна. Проживала в Штерівці, домогосподарка. Арештована 19 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

БЕРЕЗНСВ Іван Іванович, 1922 р. народження, с.Анохіно Сосновського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Валуєвське Станично-Луганського р-ну, радіотехнік районної контори зв'язку. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЗНСВ Іван Микитович, 1903 р. народження, с.Пикалово Урицького р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 6 запасного стрілецького полку. До призову в армію проживав у м.Луганську. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 26 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

БЕРЕЗНИЦЬКИЙ Олександр Олександрович, 1908 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, начальник виробничого відділу Луганської контори тресту їдалень і ресторанів. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 12 червня 1943 року Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу справу повернено на дослідження. Нового рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

БЕРЕЗНИЧЕНКО Гнат Вакулович, 1888 р. народження, с.Благівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Благівці, колгоспник к-пу "Труд Донбасу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗНИЧЕНКО Данило Федорович, 1873 р. народження, с.Благівка Ровеньківської міськради, українець, неписьменний. Проживав у Благівці, тесляр к-пу "Труд Донбасу". Військовим трибуналом 34 району авіаційного базування 18 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 лютого 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЗНИЧЕНКО Сгор Андрійович, 1882 р. народження, с.Благівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Благівці, селянин-одноосібник. Арештований 12 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 15 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЗНИЧЕНКО-КОШУБА Марія Карпівна, 1913 р. народження, с.Платонівка Ровеньківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Платонівці, колгоспниця к-пу ім.Кірова.

Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 5 січня 1946 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1994 році.

БЕРЕЗНИЧЕНКО Спиридон Карпович, 1893 р. народження, с.Платонівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Платонівці, колгоспник к-пу ім.Кірова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 лютого 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 10 червня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1955 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Анатолій Олексійович, 1907 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Танюшівці, тракторист Білолуцької МТС. Арештований 5 червня 1934 року за звинуваченням у шкідництві в ході польових робіт. 30 вересня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Іван Володимирович, 1884 р. народження, с.Шатава Дунаєвського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, прибиральник породи шахти № 101. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 травня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Іван Мартинович, 1906 р. народження, с.Юзефівка Остропільського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Зоринівка Міловського р-ну, керуючий пунктом "Заготзерно". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Іван Олександрович, 1911 р. народження, м.Рівне, поляк, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, диспетчер транспортного цеху тресту "Краснодонвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Казимир Антонович, 1896 р. народження, смт Копиль Копильського р-ну Мінської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, каменяр артілі "Червоний кустар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Мартин Сигізмундович, 1909 р. народження, х. Старокорецький, Новоград-Волинський р-н Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, наваловідбійник шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Олександр Петрович, 1881 р. народження, с.Хирове Острозького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, старший стрілочник Валянського роз'їзду. Комісією НКВС і Прокуратури

СРСР 17 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗУТСЬКИЙ Василь Іванович, 1886 р. народження, с.Липниці Камишинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Словяно-сербського р-ну, тесляр зал.ст. Родакове. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗУТСЬКИЙ Микола Іванович, 1888 р. народження, с.Липниці Камишинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Словяно-сербського р-ну, тесляр зал.ст. Родакове. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 червня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗУЦЬКИЙ Олександр Леонідович, 1901 р. народження, м.Луганськ, українець. Проживав у м.Лисичанську, бухгалтер відділу збуту хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЗЮК Петро Гнатович, 1897 р. народження, с.Папужинці Тальнівського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, вчитель школи ФЗН з-ду "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕКА Степан Семенович, 1893 р. народження, с.Великий Самбір Конопотського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Великий Суходіл Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕЛЯ Марфа Миколаївна, 1891 р. народження, с.Новоолександрівка Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Красноріченське Кременського р-ну, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 19 січня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

БЕРЕНДТ Християн Якович, 1903 р. народження, с.Олександрівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Березівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕНДТ Яків Якович, 1907 р. народження, с.Олександрівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинове Новопсковського р-ну, конюх к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕСТ Андрій Платонович, 1901 р. народження, м.Харків, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинсь-

кого р-ну, бухгалтер районної контори Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕСТЕНКО Мотрона Григорівна, 1907 р. народження, смт Великокам'янка Ровеньківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала у Великокам'янці, колгоспниця к-пу "Червоний партизан". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 березня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БЕРЕСТЕНЬОВ Феодосій Самійлович, 1900 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Родакове Словяносербського р-ну, лісвник 13-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 листопада 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1961 році.

БЕРЕСТОВЕНКО Іван Тимофійович, 1874 р. народження, смт Марківка, українець, неписьменний. Проживав у Марківці, возій буфету зал.ст. Алчевськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення – був арештований 8 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Реабілітований у 1990 році.

БЕРЕСТОВЕНКО (ДЕЛЯГІНА) Марія Андріївна, 1917 р. народження, м.Чугуїв Харківської обл., українка, освіта ім/середня. Проживала в смт Мілове, бухгалтер Чертковського райкомунгоспу (Ростовська обл., Російська Федерація). Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 27 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БЕРЕСТОВИЙ Василь Микитович, 1880 р. народження, х. Сироватський, Бірючанський повіт Воронежського округу, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Попасне Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЕСТОВИЙ Іван Трохимович, 1869 р. народження, с.Троїцьке Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, до революції – шахтовласник. Колегією Донецької ГубЧК 2 червня 1920 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕРЕСТОВОЙ Юхим Микитович, 1910 р. народження, с.Калмиковка Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Перевальського р-ну, десятник шахти ім.Тельмана. Арештований 16 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 липня 1942 року виправданий Військовим трибуналом Алчевського гарнізону. Реабілітований у 1942 році.

БЕРЕУЦА Євген Ілліч, 1905 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, головний механік станції "Підземгаз". Військовим трибуналом Харківського вій-

ського округу 20 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 17 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БЕРЗИЦЬКИЙ (БРЕЗИЦЬКИЙ, БРИЗИЦЬКИЙ) Йосип Леонтійович, 1904 р. народження, с.Потреби Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Бірюкова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕРЗІН Іван Іванович, 1886 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, комірник тресту "Шахтобуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗІН Ян Робертович, 1891 р. народження, Латвія, латиш, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, помічник головного механіка Хрустальського рудоуправління "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЕРЗУХ Вільгельм Якович, 1910 р. народження, с.Переможне Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.Димитрова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1974 році.

БЕРЗУХ Генріх Юнасович, 1897 р. народження, с.Яблунове Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗУХ Марія Самійлівна, 1888 р. народження, к.№ 9 Маріупольського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як соціально небезпечний елемент. Реабілітована у 1989 році.

БЕРЗУХ Микола Нойович, 1906 р. народження, с.Переможне Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, бригадир к-пу ім.Шмідта. Донецьким обласним судом 27 квітня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗУХ Ной Самійлович, 1897 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, колгоспник к-пу "Роте Октобер". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 22 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 вересня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БЕРЗУХ Олексій Іванович, 1906 р. народження, с.Ковпаки Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янсько-сербського р-ну, робітник зал.ст. Сентянівка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого

1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗУХ Федір Корнійович, 1915 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, тракторист к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗУХ Фрідріх Самійлович, 1894 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець. Проживав у Трудовому, колгоспник к-пу "Роте Октобер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЗУХ Фрідріх Фердінаандович, 1901 р. народження, с.Багатівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, газомірник шахти № 10 ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЕРЗУХ Фрідріх Якович, 1883 р. народження, с.Яблунове Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРКОВ Савелій Панасович, 1892 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Олександрівську Артемівської райради м.Луганська, городник к-пу "Ударник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЕРКУНОВ Віктор Маркович, 1929 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, шофер шахти № 3. Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕРЛЕВІ Мейсер Абрамович, 1920 р. народження, м.Варшава, Польща, єврей. Проживав у с.Олександрівка Свердловської міськради, плитовий шахти № 28-29. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 грудня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРЛЕЙН Іван (Йоганн) Андрійович, 1882 р. народження, с.Родзянко Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ленінське Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Нойес Лебен". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЕРЛІН Серафима Абрамівна, 1901 р. народження, м.Луганськ, єврейка, освіта вища. Проживала в Луганську, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

БЕРЛОВ Іван Микитович, 1896 р. народження, с.Прикумськ Мінераловодського р-ну Ставропольського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, бригадир по ремонту паро-возів депо Сімейкине. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 6 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 26 червня 1939 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 2 р. 6 м-ців. Реабілітований у 1990 році.

БЕРЛЮТА Віктор Іванович, 1908 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, італієць, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, співробітник багатотиражної газети шахти № 1-І-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕРМАС Микита Парфентійович, 1892 р. народження, с.Березки, Одеська обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, врубашиніст шахти "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРНАРД Петро Стахович, 1872 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Кочине-Розпасівка Білокуракинського р-ну, сторож к-пу "Ленінський шлях". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРНАТ Йосип Матвійович, 1883 р. народження, Австро-Угорщина, чех, освіта початкова. Проживав у с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 13 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЕРНАЦЬКА Алла Максимівна, 1919 р. народження, с.Багачка Великобагацького р-ну Полтавської обл., українка, освіта н/вища. Проживала в м.Луганську, студентка Луганського педагогічного інституту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 вересня 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЕРНАЦЬКА Євгенія Петрівна, 1893 р. народження, м.Новооперськ Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в Луганську, не працювала. Арештована 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 17 березня 1943 року справу припинено за смертю підслідної. Реабілітована у 1995 році.

БЕРНАЦЬКИЙ Антон Францович, 1890 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1944 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕРНДТ-ГОЛУБНИЧА Пауліна Карлівна, 1897 р. народження, с.Миколаївка, Дніпропетровська обл., німкеня, освіта вища. Проживала в м.Антрациті, зубний лікар Фоминівської поліклініки. Арештована 22 липня 1938 року за звинуваченням в

антирадянській агітації. 11 серпня 1938 року з-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

БЕРНОВСЬКИЙ Йосип Йосипович, 1914 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Козаківці, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕРТЕЛЬСОН Гельмут Андрійович, 1910 р. народження, х. Штейнгут, Баштанський р-н Миколаївської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, газівник доменного цеху металургійного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

БЕРТОЛАМ Олексій Кирилович, 1893 р. народження, Австро-Угорщина, мадяр, неписьменний. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, тесляр шахти № 14. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1994 році.

БЕРТРАМ Фрідріх Фрідріхович, 1912 р. народження, с.Казенельськ Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Мар'ївка Свердловської міськради, тракторист к-пу ім.Молотова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕРУЛЯ Трохим Мусійович, 1893 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Арештований 6 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 серпня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БЕРШ Варфоломій Іванович, 1898 р. народження, с.Мар'єнталь, АРСР Німців Поволжя, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 5. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕРШАК Єгор Миколайович, 1885 р. народження, с-ще Збірне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Збірному, не працював. Арештований 18 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 9 березня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БЕРШИНСЬКИЙ Стефан Кирсанович, 1905 р. народження, с.Новокрасівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокрасівці, робітник шахти № 2 ім.Держинського. Арештований 13 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕСЕКИРСЬКИЙ В'ячеслав Улянович, 1891 р. народження, Польща, поляк, освіта почат-

кова. Проживав у м.Брянка, возій вугілля шахти № 5-6. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 3 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БЕСЕДА Євген Семенович, 1872 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Слов'яносербськ, сторож к-пу "Об'єднана праця". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕСЕДА Іван Несторович, 1899 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмирівці, колгоспник к-пу ім. Сталіна. Арештований 26 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 квітня 1933 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БЕСЕДА Іван Никифорович, 1913 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1039 стрілецького полку. Арештований 11 грудня 1941 року за звинуваченням у шпигунських діях. 28 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕСЕДА Михайло Юхимович, 1910 р. народження, с.Піщане Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, вантажник пункту "Заготзерно". Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 квітня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЕСЕДА Никифор Павлович, 1877 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, кочегар хлібозаводу. Арештований 7 січня 1942 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 січня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1942 році.

БЕСЕДА Тихін Федорович, 1912 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом 27 стрілецької дивізії 17 липня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БЕСЕДІНА Єфросинія Федорівна, 1920 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 липня 1945 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЕСКОРОВАЙНИЙ Степан Михайлович, 1892 р. народження, с.Алексеевка, Воронежська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новодачне Слов'яносербського р-ну, робітник радгоспу "Переможець". 29 листопада 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕСПАЛЕНКО Василь Михайлович, 1908 р. народження, м.Орджонікідзе Донецької обл., росія-

нин, освіта початкова. Проживав у с.Березівське Попаснянського р-ну, бригадир тракторної бригади к-пу "Донбас". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕСПАЛОВ Олексій Тихонович, 1909 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Петрівці, уповноважений Наркомату заготівель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕСПОЛУДЕН Степан Юхимович, 1895 р. народження, х. Тишкін, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, рахівник зал.ст. Старобільськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 30 грудня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БЕССАРАБОВ Василь Кузьмич, 1916 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Арештований 19 лютого 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 27 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БЕССАРАБОВ Степан Гаврилович, 1901 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець. Військовою колегією Верховного суду СРСР 25 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БЕССМЕРТНИЙ Іван Іванович, 1915 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Петровського. Військовим трибуналом 37 армії 10 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 березня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

БЕССОНОВ Вадим Георгійович, 1917 р. народження, м.Кіровськ, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, учень ФЗУ зв'язку. Донецьким обласним судом 17 вересня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕССОНОВ Георгій Артемович, 1887 р. народження, м.Грязі Грязинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Антрациті, старший інженер з нормування тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БЕССОНОВ Михайло Іванович, 1926 р. народження, с-ще Лиховський Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Красnodонського р-ну, робітник зал.ст. Сімейкине. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 лютого 1946 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. 20 березня 1946 року Військовим трибуналом

військ МВС Українського округу строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

БЕССОНОВ Михайло Федорович, 1881 р. народження, с.Дьячково Брянського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Арештований 17 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 16 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БЕСХЛЄБНА Марія Яківна, 1905 р. народження, х. Іллінський, Боковський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, сторож складу миськіпромторгу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 липня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БЕСХЛЄБНОВ Костянтин Йосипович, 1913 р. народження, х. Тюковної, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Косіора. Арештований 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БЕСЧАСТНИЙ Кирило Андрійович, 1890 р. народження, ст-ця Красноармійська Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, вчитель сільської школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БЕСЧЕРЕВНИЙ Іван Михайлович, 1909 р. народження, с.Фашевка Дрязгінського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, кріпильник шахти № 23-біс. Арештований 23 квітня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 24 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕТ Володимир Якович, 1880 р. народження, Латвія, латиш, освіта середня. Проживав у м.Луганську, начальник цеху озеленення з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 лютого 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БЕТКЕ Альберт Готфрідович, 1895 р. народження, к.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Куйбишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БЕТРУДІНОВ Андрій Хасарович, 1910 р. народження, м.Алчевськ, татарин, освіта початкова. Проживав в Алчевську, токар механічної майстерні з-ду ім.Ворошилова. Народним судом м.Алчевська 3 червня 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 2 липня 1934 року Верховним судом УРСР

міру покарання знижено до 2 р. Реабілітований у 1995 році.

БЕТХЕ Пилип Іванович, 1914 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, вчитель селищної школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕТХЕ Яків Пилипович, 1894 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, електрослюсар шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

БЕТХЕР Артур Єфремович, 1902 р. народження, к.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бухгалтер міської контори Промбанку. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БЕТХЕР Артур Стефанович, 1898 р. народження, с.Дерманка Шепетівського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, помічник рахівника к-пу "Червоний хлібороб". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕТХЕР Евальд Едуардович, 1896 р. народження, к.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Борювськи Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕТХЕР Едгар Едуардович, 1903 р. народження, к.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Прояне Марківського р-ну, тесляр к-пу "Перемога". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕХЕРТ Олександр Данилович, 1865 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Можняківка Новопсковського р-ну, не працював. Арештований 29 липня 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Слідство у справі не було завершено за смертю підслідного, що сталася 2 листопада 1937 року. 7 березня 1991 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1991 році.

БЕХТОЛЬД Адольф Іванович, 1909 р. народження, смт Федорівка Краснопольської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, голова колгоспу ім. Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БЕХТОЛЬД Адольф Мартинович, 1915 р. народження, м.Брянка, німець, неписьменний. Проживав у Брянці, робітник артілі "Гірник Донбасу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БЕХТОЛЬД Альберт Федорович, 1912 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу ім.Р. Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БЕХТОЛЬД Василь Єгорович, 1910 р. народження, м.Брянка, німець, освіта початкова. Проживав у Брянці, колгоспник к-пу ім.Р. Люксембург. Репресований двічі. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 2 лютого 1939 року з ув'язнення звільнений. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БЕХТОЛЬД Василь Мартинович, 1903 р. народження, м.Брянка, німець, освіта початкова. Проживав у Брянці, колгоспник к-пу ім. Р.Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД (БЕТХОЛЬД) Василь Християнович, 1895 р. народження, к. № 20 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, бригадир к-пу "Роте Фане". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. 25 серпня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1976 і 1989 роках.

БЕХТОЛЬД Едуард Мартинович, 1899 р. народження, м.Алчевськ, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник артілі "Гірник Донбасу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1966 році.

БЕХТОЛЬД Єгор Іванович, 1905 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, коваль к-пу ім. К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Єлизавета Василівна, 1880 р. народження, к.Розівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німкеня, неписьменна. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 15 березня 1938 року справу припинено. Реабілітована у 1938 році.

БЕХТОЛЬД Іван Іванович, 1914 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, комбайнер Краснолуцької МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Іван Карлович, 1913 р. народження, х. Харсєєво, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта н/середня. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, бухгалтер сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Іван Християнович, 1876 р. народження, с.Ясенівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу ім. Р.Люксембург. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Іван Християнович, 1909 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕХТОЛЬД Карл Іванович, 1897 р. народження, х. Ключик, Люксембурзький р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, голова к-пу ім.Тельмана. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1973 році.

БЕХТОЛЬД Карл Карлович, 1909 р. народження, х. Харсєєво, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, свідуючий фермою великої рогатої худоби к-пу ім. К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Карл Карлович, 1914 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім. К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Мартин Мартинович, 1901 р. народження, м.Алчевськ, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Донецьким обласним судом 5 квітня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕХТОЛЬД Олександр Єгорович, 1908 р. народження, м.Брянка, німець, освіта початкова. Проживав у Брянці, коваль к-пу ім.Р.Люксембург. Донецьким обласним судом 5 квітня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕХТОЛЬД Олександр Леонгардович, 1893 р. народження, кол. с.Добропілля Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, заводючий МТФ к-пу "Рот Фронт". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕХТОЛЬД Сидір Іванович, 1899 р. народження, м.Красний Луч, німець. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, заводючий хатою-лабораторією к-пу ім. Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Християн Єгорович, 1864 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, сторож к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХТОЛЬД Християн Людвігович, 1887 р. народження, м.Дніпропетровськ, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Добропілля Благівської сільради Ровеньківської міськради, заводючий магазином к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БЕХТОЛЬД Шарлотта Християнівна, 1893 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1938 році.

БЕХТОЛЬД Яків Васильович, 1892 р. народження, с.Новопреображенне Сватівського р-ну, німець. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕХУН Яків Кузьмич, 1890 р. народження, с.Варварівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, кріпильник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЕЦЬКИЙ Олексій Петрович, 1899 р. народження, с.Бузиновка Клєтського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, касир хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БЕШАНОВ Володимир Іллїч, 1925 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, кочегар сільгоспзаводу. Арештований 24 березня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 24 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЕШАРОВ Белят, 1883 р. народження, с.Грибаново Сергаського р-ну Горьковської обл., Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, асезатор шахти № 33-37. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕШЛЕЙ Іван Максимович, 1872 р. народження, с.Сокіл Кам'янець-Подільського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, робітник пекарні. Арештований 21 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 січня 1944 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

БСДНЯКОВА Євдокія Омелянівна, 1909 р. народження, с.Раївка Словяносербського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Донецьким обласним судом 1 січня 1933 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БСЛАНОВСЬКА Антонїна Іванівна, 1907 р. народження, м.Брянка, росіянка, освіта початкова. Проживала в Брянці, домогосподарка. Арештована 27 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 квітня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1942 році.

БСЛАНЦЕВ Олександр Романович, 1914 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 190 зенітно-артилерійського полку. 20 серпня 1942 року Військовим трибуналом Бакинської армії протиповітряної оборони засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БСЛЕНЬКИЙ Ілля Абрамович, 1895 р. народження, м.Павлоград Дніпропетровської обл., єврей, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, механік артілі "Швейпром". Арештований 14 серпня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

БСЛЕЦЬКИЙ Онисим Миколайович, 1908 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 18 залізничного полку. Військовим трибуналом особливого корпусу залізничних військ РСЧА 8 квітня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БСЛЕЦЬКИЙ Яків Бенціонович, 1906 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта початкова. Проживав у Луганську, нормувальник труболиварного з-ду Наркомату шляхів. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БСЛИКОВ Михайло Васильович, 1887 р. народження, м.Свердловськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Свердловську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЄЛИКОВ Павло Павлович, 1916 р. народження, с.Михайлівка, Ставропольський край, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 12. Репресований двічі. Військовим трибуналом Харківського військового округу 12 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 27 серпня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1957 році.

БЄЛИКОВ Федір Іванович, 1919 р. народження, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 175 полку військ НКВС. Військовим трибуналом військ НКВС м.Луганська 13 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Військовим трибуналом Південного фронту 28 листопада 1941 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЄЛИКОВА Анастасія Микитівна, 1920 р. народження, смт Біловодськ, росіянка, освіта середня. Проживала в смт Яшківце Перевальського р-ну, вчителька СШ при шахті № 9. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 3 липня 1942 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЄЛИХ Абрам Васильович, 1903 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий кулеметного батальйону 123 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 14 повітряної армії 1 березня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЄЛИХ Артем Лук'янович, 1879 р. народження, с.Китово Ясеновського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, конюх шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЄЛИХ Микола Петрович, 1925 р. народження, с.Чернава Ізмалковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 1. Репресований двічі. Луганським обласним судом 12 листопада 1954 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 9 липня 1958 року після дострокового звільнення засуджений до 10 р. позбавлення волі. 12 квітня 1966 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 8 р. Реабілітований у 1991 році.

БЄЛИХ Михайло Йосипович, 1894 р. народження, с.Чепелевка Тимського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, завідуючий кінним двором шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БЄЛИХ Ніна Тихонівна, 1928 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, домогосподарка. Репресована двічі. Луганським обласним судом 12 листопада 1954 року за-

суджена до 5 р. позбавлення волі. 9 липня 1958 року після дострокового звільнення знов засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЄЛИХ Федір Дмитрович, 1895 р. народження, Горшеченський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЄЛІНСЬКИЙ Макар Сидорович, 1901 р. народження, с.Старовірівка Олександрівського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. 13 вересня 1938 року "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЄЛОБОРОДОВ Валерій Петрович, 1906 р. народження, м.Вовчанськ Харківської обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, помічник головного техника шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЄЛОВ Василь Іванович, 1902 р. народження, с.Нижній Шуструй Нижньоломовського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, швець-кустар. Арештований 18 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 червня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БЄЛОВ Володимир Володимирович, 1894 р. народження, м.Самарканд, Узбекистан РСР, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яно-сербського р-ну, старший бухгалтер 11-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЄЛОВ Гаврило Кирилович, 1895 р. народження, с.Піщане Щолковського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник "Лисхімбуду". Донецьким обласним судом 16 січня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЄЛОВ Іван Павлович, 1896 р. народження, ст-ця Мальчевська Мальчевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, не працював. 13 лютого 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Страчений 16 березня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

БЄЛОВ Петро Лукич, 1904 р. народження, с.Партизани Приморського р-ну Запорізької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, завідуючий шевською майстернею промкомбінату шахти № 3-14. Луганським обласним судом 30 березня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЛОВА Ольга Георгіївна, 1914 р. народження, м.Брянка, росіянка, освіта н/середня. Проживала у Брянці, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 10 березня 1946 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

БЕЛОГЛАЗОВ Іван Васильович, 1894 р. народження, с.Щигостово Алексінського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, комірник раймісцевпрому. Луганським обласним судом 10 липня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕЛОГРУДОВ Андрій Іванович, 1898 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у Міусинську, бухгалтер к-пу "Червоної прапор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛОЗЬОРОВ Ферапонт Андрійович, 1882 р. народження, с.Жовте Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пенсіонер, не працював. Арештований 26 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 8 липня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БЕЛОКОНЬ Никола Михайлович, 1894 р. народження, х. Ушаково, Селівановський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр автобази № 4 тресту "Краснодонвугілля". Луганським обласним судом 20 лютого 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЕЛОКУРОВ Михайло Андрійович, 1880 р. народження, с.Глушково Глушковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Алчевську, слюсар з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БЕЛОРУКОВ Іван Михайлович, 1889 р. народження, с.Семеновське Семеновського р-ну Івановської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, рахівник контори "Донхарчотргу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЕЛОУС Лаврентій Овксентійович, 1893 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у Калмиківці, шкільний учитель. Надзвичайною "трійкою" особливого відділу Південного фронту 20 листопада 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЕЛОУСОВ Іван Гаврилович, 1912 р. народження, с.Пединівка Вільшанського р-ну Київської обл., росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, директор ЦШ

№ 1. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 28 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 20 квітня 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1945 році.

БЕЛОУСОВ Митрофан Іванович, 1889 р. народження, х. Фірсовка, Михайловський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Перевальську, технічний директор тресту "Ворошиловвугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЕЛОУСОВ Михайло Андрійович, 1905 р. народження, с.Єфремово-Степановка Колушкінського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідувачий магазином. Луганським обласним судом 28 червня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕЛОУСОВ Сергій Кузьмич, 1904 р. народження, с.Єзючне Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1931-1941 рр. Проживав у м.Первомайську, наваловідбійник шахти ім.Менжинського. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БЕЛОУСОВА Лідія Георгіївна, 1896 р. народження, м.Ровеньки, німкеня, освіта вища. Перебувала в таборі НКВС № 226 м.Бранденбурга, Німеччина. Військовим трибуналом тилу Групи Радянських військ у Німеччині 10 квітня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БЕЛ'ЯЄВ Василь Федорович, 1893 р. народження, м.Самара, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, начальник з-ду Наркомату шляхів. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЕЛ'ЯЄВ Євген Володимирович, 1928 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Син полку 452 батальйону аеродромного обслуговування 16 повітряної армії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 травня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЕЛ'ЯЄВ Никифор Андрійович, 1896 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, інспектор з якості шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЕЛ'ЯЄВ Павло Гнатович, 1910 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення 384 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 44 запасної стрілецької дивізії 31 грудня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЕЛЯЄВ Семен Лукич, 1895 р. народження, смт Ізварине Краснодонської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав в Ізвариному, колгоспник к-пу "Нове село". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯЄВ Сергій Васильович, 1915 р. народження, м. Куйбишев, Російська Федерация, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, майстер-наладчик з-ду Наркомату шляхів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЛЯЄВ Степан Терентійович, 1912 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, студент Луганського городнього інституту. Арештований 23 січня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 квітня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БЕЛЯЄВ Яків Пантелійович, 1912 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, вантажник шахти № 3-15 "Тошківка". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 14 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

БЕЛЯЄВА Зоя Іванівна, 1909 р. народження, ст-ця Митякинська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерация, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Луганську, не працювала. Арештована 6 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 25 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БЕЛЯЄВСЬКИЙ Тимофій Антонович, 1894 р. народження, х. Степана Разіна, Ленінський р-н Волгоградської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, коваль шахти № 13. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БЕЛЯКОВ Євсей Федосійович, 1888 р. народження, х. Нижньоосиновський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 16. Арештований 14 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 січня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЕЛЯНІН Микола Петрович, 1881 р. народження, ст-ця Суворовська, Ростовська обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, кріпильник шахти № 9-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЕЖЕЖИНЕР Абрам Зелікович, 1912 р. народження, Польща, єврей, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, слюсар шахти ім.Войкова.

Луганським обласним судом 24 грудня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЖЕЛЕНКО Григорій Олексійович, 1894 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, слюсар котельного цеху Штердресу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЖЕЛЕНКО Тимофій Михайлович, 1897 р. народження, смт Княгинівка Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, робітник шахти № 151. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЖЕЛЕНКО (БЖЕЛЕНКО) Василь Тимофійович, 1917 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, сержант 780 стрілецького полку 214 стрілецької дивізії. Арештований 10 листопада 1941 року за звинуваченням у здачі в полон. 16 листопада 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

БИБИК Віктор Андрійович, 1929 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Вихованець 865 стрілецького полку 271 стрілецької дивізії. Арештований 28 жовтня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 11 листопада 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

БІВШЕВА Олександра Устимівна, 1918 р. народження, с.Смородинка Мценського р-ну Орловської обл., Російська Федерация, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, контролер відділу технічного контролю з-ду № 60. Арештована 21 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БИК Данило Семенович, 1897 р. народження, с.Воля-Петроша, Галичина, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, кочегар шахти № 33-37. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

БИКАДОРОВ Андрій Максимович, 1899 р. народження, х. Синегорський, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, прохідник шахти № 6-6-біс. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БИКАДОРОВ Василь Георгійович, 1901 р. народження, с.Садки Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, експедитор зал.ст. Луганськ. Арештований 10 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 17 грудня 1937 року справу припинено за недов-

деністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІКАДОРОВ Володимир Михайлович, 1903 р. народження, с.Колесниківка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Колесниківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БІКАДОРОВ Данило Дмитрович, 1908 р. народження, с.Крепії Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1010 стрілецького полку. Арештований 30 липня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 жовтня 1943 року виправданий Військовим трибуналом 266 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1943 році.

БІКАДОРОВ Максим Андрійович, 1880 р. народження, х. Синегорський, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, десятник шахти № 6-6-біс. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІКАНОВ Іван Федорович, 1878 р. народження, с.Картамишево Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, сторож шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БІКІСВ Микола Андрійович, 1902 р. народження, с.Старий Комар Великоянінського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, продавець магазину № 63 миськхарчоторгу. Донецьким обласним судом 21 лютого 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІКОВ Іван Йосипович, 1924 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Городищі, колгоспник к-пу "Ударник". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 14 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

БІКОВ Іван Юхимович, 1924 р. народження, с.Верхньошевірівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошевірівці, робітник шахти № 21. Арештований 8 квітня 1942 року за звинуваченням у підготовці терактів. 11 червня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

БІКОВ Порфирій Йонович, 1885 р. народження, м.Курськ, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької миськради, помічник завідуючого енергоцехом Штердресу. Арештований 31 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до шкідницько-диверсійної і шпигунської організації. 10

травня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БІКОВ Сергій Тимофійович, 1879 р. народження, х. Караїчев, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник лісного складу шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БІКОВ Федір Сергійович, 1909 р. народження, х.Фомихінський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької миськради, десятник шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БІКОВ Яків Савелійович, 1901 р. народження, с.Пушкарне Валуйського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, плановик монтажно-контори "Союзбудхімонтаж". Донецьким обласним судом 17 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІКОВЕЦЬ Іван Миколайович, 1886 р. народження, с.Новоселівка Зінківського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, кочегар паровозного депо Алчевськ. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 26 травня 1942 року засуджений до розстрілу. 7 червня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БІКОДОРОВ Василь Онікійович, 1877 р. народження, х. Роги, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх "Військбуду". Арештований 6 серпня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 листопада 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БІКОДОРОВ Володимир Никифорович, 1926 р. народження, х. Єндовський, Фрунзенський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, учень школи ФЗН. Арештований 12 березня 1943 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1992 році.

БІКОДОРОВА Анна Андріївна, 1903 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, стрілочник залізничного переїзду. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 9 липня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БІРКІН Микола Олексійович, 1903 р. народження, с.Олешки Вільшанського р-ну Одеської обл., росіянин, освіта вища. Проживав у с.Ново-

олександрівка Біловодського р-ну, старший ветлікар конезаводу № 64. Репресований двічі. 7 лютого 1936 року відібрано підписку про невізд – звинувачувався у шкідництві. 15 лютого 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, підписку анульовано. 31 грудня 1937 року "триюкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1957 роках.

БИРЛОВ Василь Олексійович, 1919 р. народження, с.Суджа Суджанського р-ну Курської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, електрик склозаводу "Пролетар". Військовим трибуналом 37 армії 16 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 2000 році.

БИСТРИЦЬКИЙ Альбін Владиславович, 1894 р. народження, с.Мартинівка Барського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БИСТРЯНСЬКИЙ Іван Васильович, 1891 р. народження, с.Долотинка Мальчевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бригадир дільниці колії зал.ст. Луганськ. "Триюкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БИТЮК Василь Михайлович, 1900 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'янсько-Сербського р-ну, поїзний кочегар депо Родакове. Арештований 10 лютого 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 28 липня 1938 року виправданій Лійніним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1938 році.

БИТЮКОВ Василь Іванович, 1879 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Вознесенівка Провальської сільради Свердловської міськради, робітник меліоративної сільгоспартії. Арештований 18 вересня 1937 року за звинуваченням у релігійній антирадянській агітації. 11 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БИТЮКОВ Федір Тихонович, 1917 р. народження, с.Макашевка Байчуровського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, інспектор міськфінвідділу. Арештований 15 жовтня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 січня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БИХАЛОВА Агрипина Пилипівна, 1898 р. народження, кол. с.Плахотине Марківського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала за місцем народження, колгоспниця к-пу ім.Кагановича. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл.

14 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 19 червня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 2 вересня 1944 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1944 році.

БИХАЛОВА Єфросинія Миколаївна, 1912 р. народження, с.Березна Березнянського р-ну Чернівецької обл., українка, освіта початкова. Проживала в смт Білокуракине, закрійниця швейної майстерні. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 1 жовтня 1945 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БИЦЕНСВ Микола Якович, 1901 р. народження, с.Андриївка Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Свердловську, голова райкому профспілки вугільників. Військовою колегією Верховного суду СРСР 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1964 році.

БИЦЮРА (БЕЦЮРА) Федір Терентійович, 1894 р. народження, с-ще Львівка Бериславського р-ну Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, вибійник шахти № 100. "Триюкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БИЧЕВ Михайло Якович, 1916 р. народження, с.Хлевно Кармановського р-ну Могильовської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, електрослюсар шахти ім.Сталіна. "Триюкою" УНКВС по Луганській обл. 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БИЧЕК Григорій Онисимович, 1901 р. народження, с.Спідфанівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Сиротине Северодонецької міськради, рахівник контори "Енергобуду". Арештований 11 грудня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 13 грудня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

БИЧЕК Лев Ісакович, 1877 р. народження, смт Локачі Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, завідуючий Успенською вугільною конторою. Колегією Донецької ГубЧК 5 вересня 1920 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БИЧЕНКО Марфа Денисівна, 1921 р. народження, с.Подлесна Новоселка Севського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, робітниця шахти № 4-2-біс "Ірмине". Арештована 13 січня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 20 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БИЧКО Михайло Андрійович, 1893 р. народження, Мінська обл., Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, не працював.

"Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БИЧКОВ Григорій Захарович, 1926 р. народження, с.Толочине Толочинського р-ну Вітебської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, робітник Ворошиловського шахтоуправління. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 12 червня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 18 лютого 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

БИЧКОВ Дем'ян Іллєч, 1906 р. народження, с.Пеньє Беловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, електрик миськелектростанції. Репресований двічі. Арештований 4 травня 1936 року за звинуваченням у контрреволюційній агітації. 10 липня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Луганським обласним судом 20 квітня 1940 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1990 роках.

БИЧКОВ Іван Олексійович, 1911 р. народження, м.Попасна, росіянин, освіта середня. Проживав у Попасній, слюсар паровозного депо Попасна. Арештований 18 травня 1944 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 серпня 1944 року справу припинено за неосудністю підслідного. Реабілітований у 1944 році.

БИЧКОВ Іван Якович, 1901 р. народження, м.Чернівці, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Первомайську, міліціонер Попаснянського райвідділу міліції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БИЧКОВ Максим Никанорович, 1913 р. народження, с.Бондарівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 508 стрілецького полку. Військовим трибуналом 174 стрілецької дивізії 7 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БИЧКОВ Яків Олексійович, 1903 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1932-1937 рр. Проживав у м.Рубіжне, завгосп швейної фабрики. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БИЧКОВА Федора Гнатівна, 1915 р. народження, с.Титарівка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Титарівці, колгоспниця к-пу ім.Сталіна. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БИЧКОВА Федора Петрівна, 1898 р. народження, с.Кривізе Марківського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспниця к-пу ім.ХУП партз'їзду. 22

травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БИЧКОВСЬКА Ольга Іванівна, 1912 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Підлісне Попаснянського р-ну, робітниця радгоспу "Мирна долина". Арештована 26 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БІБИК Микола Якович, 1899 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, селянин-односібник. Репресований двічі. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 21 лютого 1932 року висланий на 3 р. за межі України. Арештований 11 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 травня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований відповідно у 1989 і 1990 роках..

БІБИК Трохим Єгорович, 1900 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, возій-приватник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 лютого 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІБРИХ (БІБРАХ) Артур Юліусович, 1906 р. народження, к.Нарцизівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Спіфанівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Донецьким обласним судом 16 червня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІТТОВ Іван Гаврилович, 1875 р. народження, с.Поповка Дмитрівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, тесляр шахти № 14. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БІГЛЕР Петро Гаврилович, 1899 р. народження, с.Козлове Іванівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Станічно-Луганське, робітник зал.ст. Кіндрашівська. Військовим трибуналом Московсько-Донецької залізниці 1 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 19 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

БІГУС Мартин Йосипович, 1898 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лантратівка Троїцького р-ну, робітник тресту "Водоканалбуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 червня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БІГУС Михайло Михайлович, 1892 р. народження, с.Мацьківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Чубаря. Комісією НКВС і Прокуратури

СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІГУСЯК Микола Маркович, 1904 р. народження, с.Заліщики Заліщицького р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БІДА Іван Єгорович, 1897 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, крипильник шахти ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 лютого 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІДЕНКО Федір Семенович, 1908 р. народження, с.Ноздрівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 475 стрілецького полку 53 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 1 армії 28 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БІДНИК Гнат Іванович, 1892 р. народження, с.Захарівка Володарського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, ліком міської лікарні. Арештований 29 квітня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не знайшло підтвердження. 15 червня 1936 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІДНИК Ксенія Степанівна, 1897 р. народження, с.Новотроїцьке Бердянського р-ну Запорізької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Міусинську Краснолуцької міськради, домогосподарка. Арештована 20 квітня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 червня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БІДНЯКОВА Євдокія Омелянівна, 1909 р. народження, с.Раївка Словяносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Донецьким обласним судом 4 січня 1933 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БІДУЛЬКО Іван Якович, 1911 р. народження, с.Клопотівці Вовковиницького р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, сержант міліції. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 18 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

БІДУСЕНКО Василь Іванович, 1922 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Новочервоному, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1943 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення – був арештований 21 березня 1943 року, звинувачувався у пособництві німецьким окупантам. Реабілітований у 1993 році.

БІДУСЕНКО Ганна Іванівна, 1906 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новочервоному, колгоспниця к-пу "Перемога". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 1 квітня 1944 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БІДУСЕНКО Олександра Абрамівна, 1919 р. народження, с.Новоолександрівка Троїцького р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу "Промінь". Арештована 17 травня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з поліцією окупаційного режиму. 28 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БІДУСЕНКО Федот Семенович, 1898 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, селянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 15 вересня 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІДУСЕНКО Харитон Михайлович, 1911 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, слюсар шахти № 4-2-біс "Ірміне". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІКУС Андрій Єфремович, 1899 р. народження, ст-ця Переяславська Брюховецького р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Ровеньки, заступник головного бухгалтера райшодаккаси. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІЛАН Антон Якович, 1888 р. народження, Сербія, серб, неписьменний. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, чорнороб з-ду ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БІЛАН Іларіон Семенович, 1890 р. народження, с.Христинівка Христинівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Словяносербського р-ну, робітник зал.ст. Кіндрашівська. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 11 квітня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІЛАН Микола Сергійович, 1903 р. народження, с.Солідарне Білокуракинського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с.Половинкине Старобільського р-ну, директор НСШ. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 11 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1966 роках.

БІЛАНОВСЬКИЙ Панас Федорович, 1904 р. народження, с.Новоівановка, Уральська обл., Росій-

ська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, механік Бірюківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БІЛАШ Андрій Михайлович, 1918 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, без певних занять. Луганським обласним судом 18 липня 1946 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІЛАШ Віктор Федорович, 1933 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, школяр. Арештований 24 березня 1947 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 квітня 1947 року справу припинено за неповноліттям підсідного. Реабілітований у 1947 році.

БІЛАШ Ізот Іларіонович, 1898 р. народження, смт Літин Літинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, відповодальний виконавець відділу постачання тресту "Бойкоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БІЛАШ Роман Васильович, 1895 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 18 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БІЛАШОВА Анастасія Федорівна, 1921 р. народження, м.Кремінна, українка, освіта н/середня. Проживала в Кремінній, касир шахти "Кремінна-Східна". Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 4 серпня 1947 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БІЛЕНКО Андрій Андрійович, 1902 р. народження, с.Лівобережні Кишеньки Кишеньківського р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, заступник головного інженера тресту "Первомайськвугілля". Луганським обласним судом 31 січня 1962 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІЛЕНКО Іван Давидович, 1911 р. народження, с.Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр зал.ст. Родакове. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІЛЕНКО Олександр Давидович, 1912 р. народження, с.Кам'яні Потоки Кременчуцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, монтер Родаківської дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІЛЕУС Василь Володимирович, 1901 р. народження, с.Горобівка Дворічанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Про-

живав у м.Алмазна Стахановської міськради, котельник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІЛЕЦЬКА Анастасія Петрівна, 1906 р. народження, с.Устинівка Попаснянського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Устинівці, колгоспниця к-пу "КИМ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 березня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Андрій Якович, 1895 р. народження, с.Котельва Котельвського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, бухгалтер міськздорвідділу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БІЛЕЦЬКИЙ (БІЛИЦЬКИЙ) Антон Сидорович, 1893 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, кріпильник шахти "Борець". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 16 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Віктор Семенович, 1922 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Комишувасі, пастух к-пу "Червоний гігант". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 27 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 17 грудня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Володимир Якимович, 1892 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, кріпильник Брянківського шахтоуправління. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 27 липня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Гаврило Лук'янович, 1888 р. народження, с.Петровеньки Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Григорій Антонович, 1890 р. народження, м.Володимир-Волинський Волинської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач геології педагогічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Іван Петрович, 1901 р. народження, с.Мазурове Кривоозерського р-ну Одеської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лісичанську, муляр станції "Підземгаз". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

БІЛЕЦЬКИЙ Іван Якович, 1891 р. народження, с.Котелевка Краснокутського р-ну Харківської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, бухгалтер дитячих ясел з-ду № 60. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня

1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

БЛЕЦЬКИЙ Каспер Іванович, 1880 р. народження, с.Гайдаки Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЛЕЦЬКИЙ Мар'ян Іванович, 1905 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, завгосп к-пу "Свій труд". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

БЛЕЦЬКИЙ Олександр Павлович, 1884 р. народження, с.Жабориця Баранівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Нижньобаранківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Степ України". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЛЕЦЬКИЙ Олексій Михайлович, 1898 р. народження, с.Михайлівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, колгоспник к-пу "Шлях Леніна". Репресований двічі. Народним судом Новоайдарського р-ну 5 вересня 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЛЕЦЬКИЙ Павло Іванович, 1872 р. народження, с.Петровеньки Слов'янського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським окружним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

БЛЕЦЬКИЙ Петро Якович, 1891 р. народження, с.Туринка Жовківського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, бригадир слосарів Північондресу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1961 році.

БЛЕЦЬКИЙ Федот Якович, 1897 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, колгоспник к-пу ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1958 році.

БЛИЙ Андрій Іванович, 1895 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Троїцькому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

БЛИЙ Самійло Михайлович, 1905 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Софіївка Перевальського р-ну, не працював. Арештований 3 липня 1942 року за звинуваченням в ан-

тирадьянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабітований у 1994 році.

БЛИЙ Хома Павлович, 1886 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БЛИК Іван Антонович, 1876 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабітований у 1992 році.

БЛИК Максим Гнатович, 1900 р. народження, с.Нижньобаранківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 945 стрілецького полку. Військовим трибуналом 262 стрілецької дивізії 1 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1997 році.

БЛИК Семен Миколайович, 1904 р. народження, Вінницька обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, конюх фабрики ім.Ворошилова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1990 році.

БЛИКОВ Андрій Андрійович, 1882 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовчоярівці, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1958 році.

БЛИКОВ Андрій Петрович, 1913 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у Свердловську, робітник залізничного відділу шахти № 14-17 ім.Свердлова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 23 листопада 1934 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

БЛИКОВ Антон Андрійович, 1887 р. народження, с-ще Тополівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Попаснянського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 18 січня 1931 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

БЛИКОВ Василь Федорович, 1910 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 99 стрілецького полку. Військовим трибуналом 59 стрілецької дивізії 10 липня 1942 року засуджений до розстрілу. 1 вересня 1942 року Верховним судом СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1993 році.

БЛИКОВ Григорій Миколайович, 1908 р. народження, с.Новорозсош Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новорозсоші, коваль к-пу ім.Свердлова. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 13 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 9 вересня 1941 року

Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БЛИКОВ (БЛИК) Дмитро Прохорович, 1894 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, робітник Сватівської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛИКОВ (БЛИК) Захар Прохорович, 1901 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, тесляр Сватівської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛИКОВ Іван Павлович, 1907 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. 3 березня 1932 року відібрано підписку про невізід: підозрювався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, підписку про невізід анульовано. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1932 і 1959 роках.

БЛИКОВ Іван Семенович, 1885 р. народження, смт Новопосков, українець. Проживав у Новопоскові, завідуючий швейною майстернею к-пу "Комуна-гігант". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛИКОВ Ілля Яромович, 1869 р. народження, с.Кам'янка Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Весела Тарасівка Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 21 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛИКОВ Кузьма Кузьмич, 1897 р. народження, смт Новопосков, українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1938-1947 рр. Проживав у Новопоскові, комірник к-пу ім.Куйбишева. Верховним судом УРСР 30 липня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 листопада 1954 року міру покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1992 році.

БЛИКОВ Харитон Андрійович, 1901 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Березівське Попаснянського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 лютого 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛИКОВ Яків Панасович, 1885 р. народження, с.Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макіївці, тесляр к-пу ім.Шевченка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 серпня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛИМ Пилип Якимович, 1901 р. народження, с.Михайлівка, Харківська обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Сватове, шкільний учи-

тель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЛИЦЬКА Марія Петрівна, 1902 р. народження, с.Боброве Попаснянського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в с.Устинівка Попаснянського р-ну, домогосподарка. Арештована 6 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 12 квітня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення з реабілітацією.

БЛИЦЬКИЙ Григорій Матвійович, 1894 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, тимчасово не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛИЦЬКИЙ Григорій Сергійович, 1902 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, баяніст клубу шахти "Анненська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1947 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛИЦЬКИЙ Єгор Васильович, 1905 р. народження, с.Устинівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Устинівці, колгоспник к-пу ім.Кірова. Арештований 6 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 12 квітня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення з реабілітацією.

БЛИЦЬКИЙ Іван Пантелійович, 1905 р. народження, м.Брянка, українець. Проживав у Брянці, кріпильник шахти № 6. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛИЦЬКИЙ Кирило Павлович, 1897 р. народження, с.Петровеньки Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, обліковець пального радгоспу № 3. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1992 і 1963 роках.

БЛИЦЬКИЙ Микола Якимович, 1896 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, робітник коксохімзаводу. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛИЦЬКИЙ Олександр Володимирович, 1914 р. народження, м.Брянка, українець, освіта н/середня. Проживав у Брянці, шкільний учитель. Арештований 9 жовтня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 10 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛИЦЬКИЙ Павло Іванович, 1870 р. народження, с.Петровеньки Словяносербського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Петровень-

ках, пастух. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛИЦЬКИЙ Павло Іларіонович, 1907 р. народження, с.Петровеньки Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЛИЦЬКИЙ Тихон Васильович, 1899 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЛИЦЬКИЙ (БЛЕЦЬКИЙ) Юхим Пантелеймович, 1894 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, кріпильник шахти № 6 "Краснопілля". 14 листопада 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЛИЦЯ Сергій Леонітович, 1887 р. народження, с.Паяне Малинського р-ну Житомирської обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Волнухине Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Військовим трибуналом 61 стрілецької дивізії 6 березня 1943 року засуджений до розстрілу. 13 березня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЛИЧЕНКО Микола Філімонович, 1910 р. народження, с.Устимівка Бакалійського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, зчіплювач вагонів зал.ст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЛІКІНА Дар'я Іванівна, 1923 р. народження, с.Вільшани Троїцького р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Солдарне Білокуракинського р-ну, куховарка їдальні пункту "Заготзерно". 12 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1080 засуджена до розстрілу. Страчена 26 травня 1942 року. Реабілітована у 1991 році.

БЛОБАБА Василь Денисович, 1903 р. народження, с.Гриньки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БЛОБАБА Іван Денисович, 1909 р. народження, с.Гриньки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОБАБА Іван Павлович, 1904 р. народження, с.Гриньки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, електрослюсар шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня

1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БЛОБРОВ Михайло Титович, 1896 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець, неписьменний. Проживав у Хрустальному, працював наваловідбійником на дрібних шахтах. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 31 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БЛОБРОВ Сергій Титович, 1879 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець. Проживав у Хрустальному, машиніст водокачки рудоремонтної бази. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОБРОВСЬКА Парасковія Василівна, 1912 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Олексіївці, колгоспниця к-пу "День урожаю". Арештована 8 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 12 червня 1945 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнена. Реабілітована у 1945 році.

БЛОБРОВСЬКИЙ Григорій Сосипатрович, 1882 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Олексіївці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Старобільським окружним судом 15 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1992 і 1989 роках.

БЛОБРОВСЬКИЙ Яків Григорович, 1904 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник спиртогорілкового з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БЛОВ Василь Федорович, 1915 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Родакове Словяносербського р-ну, токарь паровозного депо Родакове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 жовтня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОВ Василь Юхимович, 1891 р. народження, м.Кіровськ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Словяносербського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 квітня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЛОВ Данило Савелійович, 1902 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, не працював. Арештований 8 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 22 липня 1943 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської обл., Російська Федерація. Реабілітований у 1943 році.

БЛОВ Петро Якович, 1878 р. народження, с.Паліївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Паліївці, тесляр к-пу

ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЛОВІЛ Василь Пилипович, 1906 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛЛОВІЛ Єгор Павлович, 1924 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Боровеньках, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Військовим трибуналом Московського військового округу, Російська Федерація, 22 вересня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 2 березня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛЛОВІЛ Іван Тихонович, 1903 р. народження, с.Куње Савинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, стрілочник зал.ст. Орлівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БЛЛОВІЛ Степан Корнійович, 1897 р. народження, с.Новоспаське, Дніпропетровська обл., українець. Проживав у м.Вахрушево Краснолуцької міськради, бухгалтер шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЛОВОДСЬКА-ГЕН Грина Порфирівна (Парфентіївна), 1909 р. народження, с.Трембачеве Новоковського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в с.Знам'янка Слов'янськського р-ну, доярка к-пу ім.Чкалова. Військовим трибуналом військ НКВС Воронежської обл., Російська Федерація, 30 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БЛЛОВОДСЬКИЙ Іван Миколайович, 1916 р. народження, с.Трембачеве Новоковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, бригадир тракторної бригади радгоспу ім.Литвинова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЛЛОВОДСЬКИЙ Прокіп Юхимович, 1881 р. народження, с.Трембачеве Новоковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Tremбачевому, колгоспник к-пу "3-й вирішальний". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛВОЛОВ Іван Васильович, 1897 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, служитель релігійного культу. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 грудня 1931 року заборонено проживання на Україні. Реабілітований у 1989 році.

БЛОГРУДОВ Іван Максимович, 1873 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушево Краснолуцької міськради, шорник кінного

двору шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОГРУДОВ Іван Маркович, 1888 р. народження, смт Княгинівка Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушево Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 4-біс. Донецьким обласним судом 19 липня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БЛОГРУДОВ Павло Тимофійович, 1927 р. народження, смт Княгинівка Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 228 полку 51 дивізії військ МВС. Військовим трибуналом військ МВС Харківської обл. 31 січня 1948 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛОГРУДОВ Степан Григорович, 1872 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, тесляр тресту "Шляхбуд". Арештований 7 серпня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 5 грудня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БЛОГУБ Іван Михайлович, 1913 р. народження, м.Красноград Красноградського р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач Луганського педагогічного інституту, кандидат філологічних наук, професор. Харківським обласним судом 7 вересня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі, до цього строку табірним судом за спробу втечі було додано ще 3 роки. Реабілітований у 1964 році.

БЛОДІД Гнат Андрійович, 1916 р. народження, с.Карань Перяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, студент робітфаку інституту народної освіти. Арештований 15 листопада 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БЛОДІД Парфентій Якович, 1887 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 4-2-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БЛОДРАЙ Людмила Михайлівна, 1925 р. народження, с.Летківка Тростянецького р-ну Вінницької обл., українка, освіта н/середня. Проживала в с.Караяшник Старобільського р-ну, не працювала. Арештована 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 квітня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БЛОЗЕРОВ Петро Петрович, 1895 р. народження, с.Жовте Слов'янськського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Жовтому, член правління к-пу ім.Паризької комуні. Донецьким обласним судом 14 грудня 1932 року засуджений

до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЛОЗУБ Галина Олександрівна, 1921 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'янського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Чкалові, Російська Федерація, студентка Чкаловського педагогічного інституту. Чкаловським обласним судом 25 вересня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БЛОІВАНЕНКО Антон Іванович, 1898 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Відбував покарання на будівництві каналу Москва-Волга. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОІВАНЕНКО Данило Петрович, 1894 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої ради при Колегії ДПУ УРСР від 15 лютого 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 15 листопада 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОІВАНЕНКО Дмитро Васильович, 1898 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, апаратник Рубіжанського хімікомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОІВАНЕНКО Іван Севастьянович, 1877 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛОІВАНЕНКО Митрофан Васильович, 1893 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Новодружеську Лисичанської міськради, робітник "Шахтобуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОКІНЬ Андрій Петрович, 1881 р. народження, с.Нарошна Немирівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, рахівник-касір радгоспу "Кабанне". Луганським обласним судом 26 жовтня 1940 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЛОКІНЬ Омелян Сидорович, 1895 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, конюх Кременського лісгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БЛОКІНЬ Петро Борисович, 1908 р. народження, кол.с.Мацегорівка Варварівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, вантажник шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС

по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БЛОКІНЬ Прокіп Гаврилович, 1891 р. народження, с.Звиняче Вчорайшенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кріпильник шахти № 16. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛОКІНЬ Яким Борисович, 1895 р. народження, кол.с.Мацегорівка Варварівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, конюх житлового відділу Рубіжанського хімікомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БЛОКОБИЛЬСЬКИЙ Григорій Петрович, 1904 р. народження, с.Курячівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, службовець 7-ї держбудконтори. Арештований 20 лютого 1931 року за звинуваченням у шпигунстві. 30 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

БЛОКОБИЛЬСЬКИЙ Іван Андрійович, 1918 р. народження, с.Бондарівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бондарівці, завідувачий током к-пу ім.Красіна. Особливою нарадою при МДБ СРСР 28 жовтня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЛОКОБИЛЬСЬКИЙ Матвій Андрійович, 1910 р. народження, с.Бондарівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бондарівці, слюсар Бондарівської МТС. Арештований 25 жовтня 1949 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 28 січня 1950 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1950 році.

БЛОКОБИЛЬСЬКИЙ Павло Давидович, 1909 р. народження, с.Курячівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 648 артилерійського полку 9 армії. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південно-Західного фронту 23 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 9 січня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

БЛОКУР Антон Францович, 1906 р. народження, с.Сторониче Плужянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОКУРОВ Василь Олексійович, 1890 р. народження, с.Спаське Новомосковського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Бугайівка Перевальського р-ну, візник-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОКУРОВ Петро Якович, 1893 р. народження, с.Карпове-Кріпненське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Карпове-Кріпненському, колгоспник к-пу № 3. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 листопада 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЛОКУРОВА Раїса Тимофіївна, 1918 р. народження, с.Леніне Великотокмацького р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, домогосподарка. Військовим трибуналом Південного фронту 22 лютого 1942 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1992 році.

БЛОНОВСЬКИЙ Панас Федорович, 1904 р. народження, с.Новоіванівка, Уральська обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, механік Бірюківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БЛОУС Антон Макарович, 1889 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, тесляр Петрівського лісгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БЛОУС Василь Володимирович, 1901 р. народження, с.Горобівка Дворічанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, котельник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУС Гаврило Григорович, 1893 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, не працював. Луганським обласним судом 15 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУС Григорій Юхимович, 1892 р. народження, с.Ковалівка Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Ковалівці, селянин-одноосібник. Арештований 11 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 серпня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

БЛОУС Дмитро Васильович, 1871 р. народження, с.Присяне Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Присяному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУС (БЛОУСОВ) Дмитро Митрофанович, 1907 р. народження, с.Пантюхине Новоопісковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пантюхиному, тесляр к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 14 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУС Корній Харитонович, 1896 р. народження, с.Присяне Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Присяному, селянин-

одноосібник. Арештований 26 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 січня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛОУС Макар Васильович, 1902 р. народження, с.Ковалівка Сватівського р-ну, українець. Проживав у Ковалівці, машиніст молотарки к-пу ім.Пархоменка. Народним судом Сватівського р-ну 17 січня 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

БЛОУС (БЛОУСОВ) Олександр Митрофанович, 1900 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, прибиральник породи шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУС Петро Іванович, 1898 р. народження, с.Петрівка, Чернігівська обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, маркшейдер з-ду "Донсода". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 травня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БЛОУС Прокіп Григорович, 1896 р. народження, с.Діброва Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Діброві, завідуючий слюсарною майстернею к-пу ім.Леніна. Арештований 5 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 липня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛОУС Прокіп Климович, 1863 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, без певних занять. Арештований 4 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

БЛОУС Харламп Митрофанович, 1886 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кремінського р-ну, коваль цегельного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БЛОУСОВ Андрій Семенович, 1879 р. народження, с.Петровеньки Слов'яносербського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Віктор Олександрович, 1930 р. народження, с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, електрослюсар шахти ім.Крупської. Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУСОВ Григорій Іллєч, 1886 р. народження, м.Суми, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, механік з-ду ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БЛОУСОВ Дмитро Степанович, 1887 р. народження, с.Петровеньки Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

БЛОУСОВ Іван Васильович, 1891 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Райгородка Новояйдарського р-ну, тесляр к-пу "Тсоавіахім". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 грудня 1943 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Іван Григорович, 1900 р. народження, с.Чепилівка Рокитянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, кочегар пекарні шахти № 152. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 11 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БЛОУСОВ Іван Якович, 1900 р. народження, с.Стара Соколівка Ярмолинського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, слосар з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БЛОУСОВ Йосип Григорович, 1911 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав в Астаховому, колгоспник к-пу "Заповіти Леніна". Військовим трибуналом 18 армії 26 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 12 листопада 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. 11 м-ців, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1971 році.

БЛОУСОВ Касян Іванович, 1908 р. народження, с.Пантюхине Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Юр'івка Лутугинського р-ну, член сільгоспартілі "Воля". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 вересня 1930 року засуджений до 2 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУСОВ Кирило Петрович, 1892 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 грудня 1932 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БЛОУСОВ Кіндрат Іванович, 1912 р. народження, с.Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, стрілочник зал.ст. Новоайдар. Арештований 21 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 22 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БЛОУСОВ Кліментій Стефанович, 1882 р. народження, с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с.Світле Ста-

робрільського р-ну, тесляр зернорадгоспу ім.Ворошилова. Військовим трибуналом 349 стрілецької дивізії 30 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БЛОУСОВ Костянтин Леонтійович, 1891 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, фельдшер шахти № 1-1-біс. Арештований 13 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БЛОУСОВ Микола Андрійович, 1904 р. народження, с.Петровеньки Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Михайло Олексійович, 1897 р. народження, с.Коденцово Євдаковського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 8-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУСОВ Олексій Дмитрович, 1909 р. народження, с.Петровеньки Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петровеньках, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 3-5 січня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Олексій Романович, 1876 р. народження, с.Коденцово Євдаковського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, конюх шахти № 8-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛОУСОВ Павло Дмитрович, 1908 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, маркшейдер шахти № 1-біс. Військовим трибуналом Московського військового округу, Російська Федерація, 1 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЛОУСОВ Павло Кирилович, 1915 р. народження, м.Великий Токмак Дніпропетровської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, студент художнього технікуму. Донецьким обласним судом 7 червня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Пилип Андрійович, 1897 р. народження, смт Новодар'ївка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 квітня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛОУСОВ Семен Олександрович, 1878 р. народження, с.Степанівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Степанівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої

наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БІЛОУСОВ Сергій Кіндратович, 1888 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, колгоспник к-пу "Комсомолец". 14 вересня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІЛОУСОВ Степан Михайлович, 1903 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 592 стрілецького полку. Військовим трибуналом 203 стрілецької дивізії 14 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БІЛОУСОВ Федір Кіндратович, 1895 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завгосп СШ № 5. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БІЛОУСОВ Федір Олександрович, 1907 р. народження, с.Астахово Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав в Астаховому, ремонтний робітник 11-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 20 серпня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БІЛОУСОВ Харламп Федорович, 1902 р. народження, с.Кіровоє Бориспільського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, вагар по прийманню готової продукції з-ду ім.Якубовського. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 лютого 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Центральною комісією з перегляду справ репресованих 30 червня 1954 року строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1991 році.

БІЛОУСОВ Яким Федорович, 1877 р. народження, с.Новоолександрівка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, конюх шахти № 17-17-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 3 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БІЛОУСОВ Яків Михайлович, 1902 р. народження, с.Просяне Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розкішне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Луганським обласним судом 31 травня 1946 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІЛОУСОВА Катерина Кирилівна, 1912 р. народження, смт Біловодськ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Алчевську, обліковець Алчевського будтресту. 25 грудня 1932 року "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

БІЛОУСОВА Катерина Петрівна, 1900 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Осиново-

му, без певних занять. Луганським обласним судом 9 червня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БІЛОУСОВА Марія Василівна, 1898 р. народження, смт Біловодськ, українка, освіта середня. Проживала в м.Алмазна Стахановської міськради, без певного місця роботи. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 грудня 1932 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

БІЛОУСОВА Марія Пантеліївна, 1924 р. народження, х. Красний, Аксайський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українка, освіта н/середня. Проживала в с.Улянівка Ровеньківської міськради, рахівниця к-пу ім.Ульянової. Арештована 4 червня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БІЛОУСОВА Марія Степанівна, 1891 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новомикільському, не працювала. Луганським обласним судом 9 липня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БІЛОЦЕРКІВСЬКА Марія Юхимівна, 1921 р. народження, с.Кириківка Охтирського р-ну Сумської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в м.Лисичанську, домогосподарка. Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 7 р. Реабілітована у 1989 році.

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ Карпо Павлович, 1901 р. народження, с.Свистунівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, робітник відділу капітальних робіт шахти "Никанор". Арештований 16 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ Петро Борисович, 1912 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Донсода". Луганським обласним судом 13 жовтня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 4 серпня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1990 році.

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ Юхим Петрович, 1905 р. народження, м.Черкаси Київської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, керуючий базою тресту "Головкондитер". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

БІЛОШАПКА Володимир Якимович, 1895 р. народження, с.Склярівка Хотінського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Сватове, голова райвиконкому. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БЛОШАПКА Наталія Григорівна, 1898 р. народження, с.Прилпи Пристенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українка, освіта середня. Проживала в м.Сватове, не працювала. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщині. Реабілітована у 1958 році.

БЛОШИЦЬКИЙ Нестір Григорович, 1874 р. народження, смт Слов'яносербськ, українці. Проживав у Слов'яносербську, нічний сторож к-пу "Об'єднана праця". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1939 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛУХА Павло Панасович, 1902 р. народження, с.Василівка Шепетівського р-ну Хмельницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, колійний робітник зал.ст. Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 3 липня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БЛУХА Степан Матвійович, 1902 р. народження, с.Буда-Орлівець Городищенського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, завідуючий службою вентиляції шахти № 21. Арештований 14 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10-11 квітня 1939 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований у 1939 році.

БЛУЩЕНКО Омелян Олександрович, 1896 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, директор райпромкомбінату. Арештований 31 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 листопада 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1991 році.

БЛУХА Іван Прокопович, 1878 р. народження, с.Сурмачівка Роменського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кучер кінного двору шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БЛІТЬСЬКА Ганна Георгіївна, 1914 р. народження, с.Карвинівка Дзержинського р-ну Вінницької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Антрациті, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 травня 1942 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1992 році.

БЛІТЬСЬКА Ганна Олексіївна, 1920 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в с.Курячівка Старобільського р-ну, акушерка. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 24 січня 1953 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БЛІТЬСЬКИЙ Франц Карлович, 1927 р. народження, с.Ширмівка Погребищенського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, прохідник шахти ім.Леніна. Військовим трибуналом військ

МВС Київського військового округу 26 листопада 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БЛЯГА Василь Степанович, 1891 р. народження, с.Лутівка Радомишльського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лутугині, юрисконсульт з-ду № 12 "Кокс". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БЛЯНСЬКА Перемога Михайлівна, 1909 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українка, освіта вища. Проживала в смт Мілове, головний лікар селищної лікарні. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 червня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Постановою УМДБ по Луганській обл. від 28 червня 1951 року справу припинено, з ув'язнення звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БЛЯНСЬКИЙ Василь Андрійович, 1897 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 414 окремого саперного батальйону 244 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 12 армії 17 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛЯНСЬКИЙ Григорій Охрімович, 1900 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, освіта середня. Проживав в Осиновому, ветфельдшер к-пу "Червона Україна". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛЯНСЬКИЙ Григорій Семенович, 1881 р. народження, с.Григорівка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, неписьменний. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Арештований 7 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 10 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

БЛЯНСЬКИЙ Дмитро Сидорович, 1902 р. народження, с.Кам'янка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, табельник к-пу "Червоний колос". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛЯНСЬКИЙ Іван Іванович, 1899 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вантажник радгоспу ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЯНСЬКИЙ Костянтин Давидович, 1922 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Малорязанцевому, без певних занять. Арештований 31 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві

німецьким окупантам. 25 червня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІЛЯНСЬКИЙ Максим Іванович, 1921 р. народження, с.Заайдарівка Новосковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 358 полку 60 дивізії. Арештований 2 листопада 1941 року за звинуваченням у зрадї Батьківщини. 15 листопада 1941 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії. Реабілітований у 1994 році.

БІЛЯНСЬКИЙ Микола Тихонович, 1926 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 17 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІЛЯЧЕНКО Андрій Йосипович, 1907 р. народження, с.Климівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Климівці, колгоспник к-пу "Зоря комунізму". Репресований двічі. Арештований 4 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 26 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. За таким же звинуваченням арештований 20 лютого 1942 року. 3 липня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080. Реабілітований відповідно у 1938 і 1942 роках.

БІНДИК Карл Карлович, 1882 р. народження, с.Кальчинівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Луганським обласним судом 15 квітня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БІНЕЦЬКИЙ Антон Карлович, 1870 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Куземівка Сватівського р-ну, сторож Куп'янського відділення "Радгоспостачу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІНЕЦЬКИЙ Михайло Антонович, 1902 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Куземівка Сватівського р-ну, без певних занять. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БІНЦЬ-СКУЛЬБІДА Віталій Андрійович, 1898 р. народження, с.Ставище Ставищенського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, вчитель школи № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІНЦЬ Генріх Іванович, 1892 р. народження, Польща, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 15 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної націо-

налістичної організації. 4 липня 1940 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІНЬКОВСЬКИЙ Владислав Іванович, 1900 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Стаханові, прохідник шахти ім.Сталина. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БІНЬКОВСЬКИЙ Норберт Віталійович, 1896 р. народження, с.Корчівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новорозці Новосковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІРКНЕР Герберт Йоганнович, 1919 р. народження, м.Відень, Австрія, австрієць, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, електролаборант міськкомунгоспу. Луганським обласним судом 16 вересня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРМАН Іван Якович, 1911 р. народження, с.Урицьке Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти № 21. Військовим трибуналом Харківського військового округу 12 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БІРНБАУМ Еріх Федорович, 1899 р. народження, м.Феодосія, Кримська АРСР, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, буфетник ідальні цегельного заводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІРТ Артур Мартинович, 1905 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, бригадир к-пу "Роте Октобер". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БІРТ Мартин Готлібович, 1878 р. народження, с.Багатівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Октобер". Репресований двічі. Арештований 8 травня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 травня 1935 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. 7 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1963 роках.

БІРЮК Захар Матвійович, 1886 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу ім.Петровського. Арештований 14 вересня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1944 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1944 році.

БІРЮКОВ Анатолій Васильович, 1924 р. народження, м.Бузулук Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Прожи-

вав у м.Луганську, учень СШ № 1. Арештований 16 липня 1939 року за звинуваченням у приналежності до фашистської організації. До суду не притягався за неповноліттям. Реабілітований у 1960 році.

БІРЮКОВ Василь Михайлович, 1896 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, слюсар автомаїстерні на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БІРЮКОВ Василь Сергійович, 1892 р. народження, с.Дунайка Шигровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, головний гірничотехнічний інспектор тресту "Кадіввугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

БІРЮКОВ Григорій Анатолійович, 1927 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Комишувазі, пастух к-пу "Червоний гігант". Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 16 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Дмитро Олександрович, він же **МИХАЙЛОВ Дмитро Іванович**, 1900 р. народження, х. Вежа, Міллеровський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, вантажник шахти ім.Войкова. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26-27 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Іван Аркадійович, 1889 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Іван Тимофійович, 1932 р. народження, с.Оріхівка Лутугинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Оріхівці, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 21 червня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Іван Устинович, 1914 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 36 танкового полку. Арештований 12 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 лютого 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІРЮКОВ Іван Якович, 1923 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 24 винищувальної бригади. Військовим трибуналом 3 армії 13 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БІРЮКОВ Ілля Андрійович, 1906 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова.

Проживав у смт Фашівка Антрацитівського р-ну, складач вагонів зал.ст. Петровеньки. Військовим трибуналом 393 стрілецької дивізії 10 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Лаврентій Васильович, 1908 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, поштовий агент. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІРЮКОВ Леонтій Сергійович, 1893 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 12. Арештований 23 червня 1938 року за звинуваченням у причетності до шпигунсько-диверсійної організації. 20 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БІРЮКОВ Михайло Григорович, 1920 р. народження, м.Ровеньки, українець. Проживав у Ровеньках, директор школи в с.Оріхове Антрацитівського р-ну. Особливою нарадою при МВС СРСР 8 квітня 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БІРЮКОВ Михайло Іванович, 1895 р. народження, с.Арсентьєвка Становлянського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, експедитор радгоспу "Труд гірника". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БІРЮКОВ Терентій Андрійович, 1907 р. народження, с.Грибуваха Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Грибувазі, не працював. Арештований 28 лютого 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 8 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІРЮКОВ Тимофій Іванович, 1894 р. народження, с.Алексєєвка, Воронежська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ 13 листопада 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БІРЮКОВ Тихін Лекадрович, м.Вахрушеве Краснолуцької міськради. Проживав у Вахрушевому, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 травня 1942 року засуджений до розстрілу заочно. 1 жовтня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1942 році.

БІРЮКОВ Федір Кононович, 1897 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, коваль Луганського з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БІРЮКОВ Юхим Іванович, 1890 р. народження, смт Станично-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зимогр'я Слов'яно-сербського р-ну, рахівник шахти вапняного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БІРЮКОВА Антоніна Павлівна, 1910 р. народження, м.Лисичанськ, росіянка, освіта середня. Проживала в Лисичанську, офіціантка ідальні з-ду "Донсода". Арештована 23 квітня 1943 року за звинуваченням у спробі перейти лінію фронту на бік німецьких військ. 3 червня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

БІРЮКОВА Елла Василівна, 1920 р. народження, с.Каралар Євпаторійського р-ну, Кримська АРСР, німкеня, освіта н/середня. Проживала в м.Ровеньки, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як соціально небезпечний елемент. Реабілітована у 1990 році.

БІРЮКОВА Марія Іванівна, 1908 р. народження, м.Красний Луч, українка, неписьменна. Проживала в м.Міусинську Краснолуцької міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 травня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 1 жовтня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вироком скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з ув'язнення звільнена. Реабілітована у 1942 році.

БІРЮКОВА-ПАНКРАТОВА Оксана Василівна, 1905 р. народження, с.Рядчино Валдайського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Антрациті, домогосподарка. 3 липня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БІРЮКОВА Поліна Василівна, 1918 р. народження, с.Штормове Новоайдарського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Рубіжне, тимчасово не працювала. Військовим трибуналом 6 армії 14 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БІРЮЧИНСЬКА Олександра Дмитрівна, 1922 р. народження, с.Васютинці Ірклівського р-ну Київської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в смт Станично-Луганське, тимчасово не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1972 році.

БІРЮЧКОВ Василь Афіногенович, 1898 р. народження, х. Каюров, Верхньодонської р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник піщаного кар'єру. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

БІСКУП Алізі Іванович, 1884 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Вишневе Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.РІПК.

Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БІСКУП Йосип Остапович, 1878 р. народження, с.Постолівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, комірник к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БІСКУП Том (Тимофій) Олексійович, 1912 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у кол.с.Круте Підгородської сільради Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Димитрова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БІТ-ВІЗИРОВ Григорій син Давида, 1907 р. народження, Іран, ассирієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття артілі "Промпобут". Арештований 17 квітня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 31 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІТНЕР Август Вільгельмович, 1907 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Рудівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БІТНЕР Адольф Вільгельмович, 1911 р. народження, с.Грушка Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Воровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІТНЕР Володимир Адольфович, 1902 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Червона хвиля". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БІТНЕР Еміль Карлович, 1877 р. народження, с.Черняківка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вовкодасе Новоайдарського р-ну, сторож споживчого кооперативу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БІТНЕР Карл Охрімович, 1884 р. народження, к.Ясинівка Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, не працював. Арештований 10 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 травня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БІТНЕР Микола Костянтинівич, 1904 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради

Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, техпрацівник сільради. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабітований у 1959 році.

БІТНЕР Олександр Адольфович, 1898 р. народження, к.Марієнфельд, Донецька обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Мирське Благовіської сільради Ровеньківської міськради, бджолар к-пу "Червона хвиля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1960 році.

БІТНЕР Фрідріх Вільгельмович, 1884 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Касківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Большовицький штурм". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БІТЮКОВА Олена Сергіївна, 1914 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Вільнонаймана робітниця 80 району авіаційного базування. Військовим трибуналом цього військового підрозділу 23 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабітована у 1992 році.

БІХ Густав Іванович, 1888 р. народження, с.Маковиці Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

БІХ Евальд Іванович, 1902 р. народження, с.Маковиці Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олексівка Новоайдарського р-ну, тесляр Олексіївської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІХ Едуард Едуардович, 1902 р. народження, с.Лодзянівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІХ Олександр Людвігович, 1904 р. народження, к.Юстинівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, колгоспник к-пу "Хвиля революції". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабітований у 1969 році.

БІХ Рейнгольд Людвігович, 1900 р. народження, с.Маковиці Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, грабар тресту "Південжитлобуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІХЛЕР Данило Карлович, 1873 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Першозванівка Лутугинського р-ну, тесляр тресту "Водоканалбуд". Арештований 28 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агі-

тації. 8 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

БІХЛЕР Олександр Данилович, 1916 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець. Проживав в Іванівці, колгоспник к-пу "Роте Фане". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІШЛЕР Август Августович, 1906 р. народження, Мелітопольський р-н Запорізької обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, рахівник-бухгалтер райспоживспілки. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІШЛЕР Василь Густавович, 1908 р. народження, с.Широке Чубарського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, охоронник пивзаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БІЯТЕНКО Олександр Корнійович, 1894 р. народження, м.Артемівськ Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, помічник головного механіка з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

БЛАГОДЕТЕЛЄВ Олексій Самійлович, 1886 р. народження, с.Стар Дятківського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, різальник скла склозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1959 році.

БЛАЖЕВИЧ Борис Адамович, 1898 р. народження, с.Велике Село Лідської міськради Гродненської обл., Білорусь, білорус, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, інженер шахти № 4-2-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1976 році.

БЛАЖЕВИЧ Віктор Адамович, 1893 р. народження, с.Велике Село Лідської міськради Гродненської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

БЛАЖІВСЬКИЙ Броніслав Вікентійович, 1898 р. народження, с.Ліп'яни Коростенського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, газівник склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабітований у 1984 році.

БЛАЖІВСЬКИЙ Роман Йосипович, 1894 р. народження, с.Чухелі Базаліського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Передільське Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Фрунзе. Комісією НКВС і Прокуратури

СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛАЖКО Данило Якович, 1885 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Дяковому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1930 і 1989 роках.

БЛАЖКО Костянтин Григорович, 1907 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., українське, освіта середня. Проживав у м.Луганську, десятник відділу капітального будівництва з-ду Наркомату шляхів. Арештований 17 серпня 1936 року за звинуваченням у поширенні антирадянських анекдотів. 20 грудня 1936 року виправданий Лінійним судом Північно-Донецької залізниці, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

БЛАШКО Варфоломій Гнатович, 1895 р. народження, с.Немиринці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛЕСР Аполлон Дмитрович, 1896 р. народження, с.Софіївка Черкаського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Сватове, директор маслобазы "Облкоопмоллпрому". Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 липня 1937 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

БЛЕЗІНГ Альфред Фрідріхович, 1888 р. народження, м.Лодзь, Польща, німець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, технічний директор текстильної фабрики. Арештований 10 травня 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної фашистської організації. 3 вересня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛЕЙДЕ Фердінанд Михайлович, 1868 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Красний Луч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЕЙХ Арнольд Адольфович, 1916 р. народження, с.Грінталь Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, конюх сільської школи. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЕХ (БЛЕЙХ) Артур Августович, 1912 р. народження, с.Болярка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Червоноармійське Білокуракинського р-ну, тесляр зернонадгоспу "Червоноармієць". Особли-

вою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЕХ Фрідріх Емільович, 1903 р. народження, м.Новоград-Волинський Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, тесляр к-пу "Крайна Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЕХЕРОВ Яків Григорович, 1903 р. народження, с.Андрівка Бердянського р-ну Запорізької обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, заступник головного інженера з-ду ім.Жовтневої революції. Військовою колегією Верховного суду СРСР 5 вересня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

БЛЄДНОВ Олексій Михайлович, 1924 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий військової частини 00131. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛИЗНОК Григорій Леонітович, 1903 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, директор з-ду ім.20-річчя Жовтня. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БЛИЗНЮКОВ Іван Захарович, 1910 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Військово-службовець, рядовий 81 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом Волгоградського військового округу 6 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БЛИЗНЮКОВ Степан Костянтинівич, 1876 р. народження, м.Луганськ, українець, неписьменний. Проживав у Луганську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛИНКОВ Олексій Петрович, 1885 р. народження, м.Рязань, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1930-1943 рр. Проживав у м.Луганську, майстер ливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 грудня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БЛИНОВ Пилип Федотович, 1883 р. народження, сл. Стара Кріуша Петропавлівського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, архіваріус відділу головного металурга з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛИНОВ Прокіп Порфирівич, 1892 р. народження, с.Кряківка Слов'янського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кряківці,

селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

БЛИНОВ Феодосій Іванович, 1900 р. народження, м.Тула, Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у с.Дякове Антрацитівського р-ну, начальник політвідділу Дяківської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БЛИНСЬКИЙ Олександр Васильович, 1915 р. народження, ст-ця Урупська, Краснодарський край, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, старшина 610 стрілецького полку 243 стрілецької дивізії. До призову в армію проживав у м.Свердловську. Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Татарська АРСР, 5 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЛИНЦОВ Трохим Прокопович, 1901 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, тесляр к-пу "Вільний степ". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 17 вересня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЛИХІН Кузьма Єфремович, 1923 р. народження, с.Незнаць Климівського р-ну Калінінської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 142 мінометного полку. До призову проживав у м.Лисичанську. Військовим трибуналом 132 стрілецької дивізії 9 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 26 липня 1946 року строк покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1994 році.

БЛИЩИК Карпо Васильович, 1896 р. народження, Пінський повіт Мінської губернії, поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гармашівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "1 Травня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛІВЕРНЕЦ Карл Фрідріхович, 1895 р. народження, с.Переможе Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, тесляр м'ясомолочного радгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БЛФЕРНІЦ Едуард Карлович, 1896 р. народження, с.Карлівка, Донецька обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, монтажник з-ду ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БЛФЕРНІЦ Карл Михайлович, 1870 р. народження, х. Ключников, Люксембурзький р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, не працював. Київським обласним судом 29 жовтня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЛФЕРНІЦ Олександр Іванович, 1893 р. народження, с.Новомихайлівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, вантажник шахти № 5. Київським обласним судом 29 жовтня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЛОК Генріх Давидович, 1907 р. народження, к.Богомазовка, Самарська обл., Російська Федерація, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, викладач німецької мови СШ № 20. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛОК Степан Васильович, 1912 р. народження, с.Коноплянівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 10 дивізіону 67 полку військ НКВС. Арештований 1 січня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 січня 1936 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1936 році.

БЛОХА Леонід Дем'янович, 1923 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 812 стрілецького полку 304 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 28 серпня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЛОХІН Василь Федорович, 1896 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав в Алчевську, начальник цеху ширвжитку з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БЛОХІН Юхим Олексійович, 1894 р. народження, с.Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім.Мельникова. Спецколегією Донецького обласного суду 7 лютого 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БЛОШЕНКО Дмитро Панасович, 1921 р. народження, с.Богдановка, Курська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, прохідник шахти № 5. Луганським обласним судом 8 березня 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БЛОШЕНКО Юхим Васильович, 1895 р. народження, с.Велика Михайлівка Новооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БЛУДОВ Петро Кіндратович, 1920 р. народження, с.Осикове Білокуракинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир взводу зв'язку мінометного батальйону. Військовим трибуналом 28 окремої стрілецької

бригади 9 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БЛУДОВ Трохим Абрамович, 1871 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, машиніст вентиляції шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЛУЖНЕВСЬКИЙ Владислав Гнатович, 1882 р. народження, с.Білогородка Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, сторож пункту "Заготзерно". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЮДІН Володимир Павлович, 1892 р. народження, с.Петрушиново Єліфанського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, майстер Штердресу. Арештований 12 грудня 1930 року за звинуваченням у шпигунстві. 27 липня 1931 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛЮМ Володимир Готлібович, 1914 р. народження, к.Калініне Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Першозванівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЛЮМ Іван Готлібович, 1903 р. народження, с.Кам'янське Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Першозванівка Лутугинського р-ну, бригадир к-пу "Озет". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1971 році.

БЛЮМГАРТ Олександр Омелянвич, 1908 р. народження, м.Одеса, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, слюсар прокатного цеху з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БЛЮМЕНФЕЛЬД Людвіг Данилович, 1916 р. народження, Угорщина, угорець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.Якубовського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БЛЮМШТЕЙН Абрам Веніамінович, 1906 р. народження, смт Любань Любанського р-ну Мінської обл., Білорусь, єврей, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 17-17-біс. Арештований 7 серпня 1938 року за звинуваченням у приналежності до агентури іноземної розвідки. 25 серпня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БЛЯХЕРОВ Борис Абрамович, 1890 р. народження, с.Журавичі Биховського р-ну Могильовської обл., Білорусь, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, майстер-кравець швейної майстерні № 4. Постановою Особливої наради при

МДБ СРСР від 31 серпня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОББ (БООБ) Валентин Іванович, 1900 р. народження, к.Розенфельд, Запорізька обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ковпакове Антрацитівського р-ну, тесляр вагонного парку зал.ст. Щотове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОББ Вероніка Іванівна, 1910 р. народження, к.Барбаштадт, Дніпропетровська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОББ Густав Валентинович, 1877 р. народження, к.Гейдельберг Великококмацького р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 лютого 1930 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОББ Еммануїл Петрович, 1912 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Козаківці, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОББ Олександр Петрович, 1906 р. народження, с.Іщенка Пришибського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, зчіплювач вагонів транспортного цеху тресту "Донбасантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОББ Павло Валентинович, 1883 р. народження, с.Іванівка, Запорізька обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 лютого 1930 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОББ (БООБ) Петро Валентинович, 1885 р. народження, к.Гейдельберг Великококмацького р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОББ (БООБ) Семен Антонович, 1906 р. народження, к.Єлизаветівка Червоноармійського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, стрілочник зал.ст. Верхній Нагольчик. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОББ (БООБ) Семен Якович, 1912 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Козаківці,

зчіплювач вагонів зал.ст. Браунівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОББ Христина Йосипівна, 1896 р. народження, с.Письменне, Дніпропетровська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОББ (БООБ) Яків Якович, 1900 р. народження, к.Слизаветівка Червоноармійського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, робітник зал.ст. Ковпакове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОБЕР Джон Лаврентійович, 1932 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар мехсклозаводу. Луганським обласним судом 13 вересня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 4 серпня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1990 році.

БОБЕР Ксенія Іванівна, 1906 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, сторож шахти "Матроська". Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 7 р. Реабілітована у 1989 році.

БОБЕР Мар'ян Володимирович, 1905 р. народження, с.Хоровиці Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Колядівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОБИР Григорій Євтіхійович, 1888 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, не працював. Арештований 17 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 2 квітня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БОБИР Іван Тимофійович, 1908 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, заступник командира роти 77 полку 80 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червня 1942 року засуджений до позбавлення волі до закінчення війни. Реабілітований у 1956 році.

БОБКО Георгій Матвійович, 1911 р. народження, м.Донецьк, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, монтер шахти ім.Балицького. Донецьким обласним судом 27 грудня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОБКОВ Олексій Васильович, 1925 р. народження, с.Коптево Знаменського р-ну Орловської

обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Березіване Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Донбас". Арештований 2 червня 1942 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 6 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення за реабілітацією.

БОБОВИЧ Іван Андрійович, 1882 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, тесляр склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОБОВНИКОВ Єлисей Васильович, 1888 р. народження, с.Петрівське Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Петрівському, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 5 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОБОК (БОБАК) Іван Гаврилович, 1890 р. народження, с.Панчеве Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл., молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, возій пошти міської контори зв'язку. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОБОШКО Федір Давидович, 1891 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, паровозний майстер депо Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОБРИКОВ Полікарп Олексійович, 1873 р. народження, с.Куряче Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Курячому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 14 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОБРИЦЬКИЙ Митрофан Якимович, 1894 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, головний механік шахти № 8-9. Арештований 31 серпня 1933 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 5 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОБРИШЕВ Семен Дмитрович, 1911 р. народження, с.Передільське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, не працював. Донецьким обласним судом 10 серпня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОБРИШЕВ Федір Андрійович, 1870 р. народження, с.Лобачеве Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Лобачевому, не працював. Військовим трибуналом 259 стрілецької дивізії 15 квітня 1943 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОБРИЩЕВ Олександр Олександрович, 1881 р. народження, м.Кобеляки Полтавської обл.,

росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, головний металург з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 15 жовтня 1938 року за звинуваченням у приналежності до диверсійно-шкідницької організації. 15 серпня 1940 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

БОБРОВ Дмитро Дмитрович, 1878 р. народження, с.Балхуни Владимирського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Маріуполі Донецької обл., конюх кінного двору "Доннархарчу". Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОБРОВА Тамара Михайлівна, 1914 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта середня. Проживала в Луганську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1987 році.

БОБРОВНИКОВ Василь Миколайович, 1917 р. народження, смт Щотове Антрацитівської міськради, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 39 стрілецького полку 225 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 18 армії 26 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОБРОВНИКОВ Іван Васильович, 1880 р. народження, с.Горошки Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, диспетчер служби експлуатації 1-ї дільниці "Лисхімбуду". Арештований 8 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 квітня 1933 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1995 році.

БОБРОВСЬКИЙ Трохим Йосипович, 1895 р. народження, с.Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, заготівельник райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БОБРУХІН (БОДРУХІН) Ілля Іванович, 1908 р. народження, х. Прогной, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОВА Ілля Іванович, 1900 р. народження, х. Тихновий, Хорольський р-н Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, викладач ветеринарної школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОВА Микола Андрійович, 1926 р. народження, с.Затишке Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 42 полку прикордонних військ НКВС. Військовим

трибуналом військ НКВС Туркменської РСР 29 листопада 1943 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОВІН Митрофан Федорович, 1885 р. народження, м.Павловськ Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 серпня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОВКУН Іван Михайлович, 1889 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БОВКУН Михайло Пантелійович, 1868 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх міськомунпостачу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОВКУН Олексій Пантелійович, 1885 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БОВУЛ Никанор Юхимович, 1894 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с.Оріхове Попаснянського р-ну, стрілочник роз'їзду 50 кілометра Північно-Донецької залізниці. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 30 березня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГАСЬНКО Олександр Іванович, 1896 р. народження, с.Слов'янка Межівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, вчитель школи № 3. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БОГАТИКОВ Олександр Ілліч, 1925 р. народження, с.Казаки Єлеського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, листоноша міськвідділу зв'язку. Військовим трибуналом 28 району авіаційного базування 15 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 24 лютого 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

БОГАТИКОВ Серафим Андрійович, 1903 р. народження, с.Казаки Єлеського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, робітник шахти № 3-4. Арештований 31 травня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОГАТИР Степан Антонович, 1890 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Коломийчика Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Яковлева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГАТИРЬОВ Василь Федорович, 1910 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, член обслуги 117 польового армійського хлібозаводу. Арештований 15 лютого 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 7 березня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1942 році.

БОГАТИРЬОВ Іван Йосипович, 1910 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, майстер електропідстанції. Арештований 23 квітня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 23 серпня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

БОГАТИРЬОВ Ілля Миронович, 1912 р. народження, х. Диченський, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Довжик Ровеньківської міськради, робітник кам'яного кар'єру. Луганським обласним судом 13 червня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГАТИРЬОВ Кузьма Григорович, 1908 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, старшина 207 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 ударної армії 17 квітня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Постановою Президії Верховної Ради СРСР від 9 травня 1956 року від подальшого відбуття покарання звільнений. Реабілітований у 1998 році.

БОГАТИРЬОВА Галина Володимирівна, 1908 р. народження, с.Богатирьово Горшеченського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Успенка Лутугинського р-ну, не працювала. Донецьким обласним судом 14 липня 1935 року засуджена до 2 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

БОГАТЧЕНКО Михайло Іванович, 1897 р. народження, с.Городище Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЦЬКИЙ (БОГАТСЬКИЙ) Максим Макарович, 1891 р. народження, с.Дирдин Городищенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кріпильник шахти № 10. Репресований двічі. 27 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 14 вересня 1949

року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЧ Олександр Миколайович, 1892 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, технік-будівельник на спорудженні міжрайлікарні. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 10 червня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГАЧЕНКО Тихін Павлович, 1904 р. народження, м.Попасна, українець, освіта н/середня. Проживав у Попасній, диспетчер служби руху зал.ст. Попасна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГАЧОВ Гаврило Іванович, 1892 р. народження, х. Дубовой, Білокалитвинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, сторож клубу ім.Луначарського. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЧОВ Гаврило Іванович, 1914 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 132 окремого автотранспортного батальйону. Військовим трибуналом 28 армії 3 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БОГАЧОВ Дмитро Степанович, 1897 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЧОВ Матвій Петрович, 1872 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, кучер тресту "Кіроввугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЧОВ Микола Захарович, 1897 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОГАЧОВ Олександр Трохимович, 1898 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нагольно-Тарасівці, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОГАЧОВ Семен Семенович, 1882 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхній Вільховій, працівник райкомунгоспу. Арештований 18 березня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 14 червня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БОГАЧОВ Федір Федорович, 1908 р. народження, м.Шахти Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, механік шахти № 25-біс. Військовим трибуналом Харківського військового округу 30 червня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГАЧОВ Яків Юхимович, 1902 р. народження, с.Монастирщино Могилівської губернії, Білорусь, єврей, освіта н/середня. До призову проживав у м.Луганську. Військовослужбовець, помічник командира батальйону по госпчастині 683 арtpолку 214 стрілецької дивізії. Арештований 28 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 квітня 1943 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1957 році.

БОГДАЛАНОВА (БОДОЛАНОВА) Ганна Антонівна, 1890 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 22-26 вересня 1935 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОГДАЛИНОВ Іван Савелійович, 1893 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, без певних занять. Арештований 8 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

БОГДАНОВ Андрій Гнатович, 1907 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий госпзводу 19 запасної стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Уральського військового округу 14 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОГДАНОВ Віталій Васильович, 1927 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, школяр, учень 8 класу. Арештований 29 травня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 14 серпня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОГДАНОВ Григорій Тихонович, 1916 р. народження, м.Сватове, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, командир взводу 47 полку 15 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 37 армії 29 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1976 році.

БОГДАНОВ Дмитро Васильович, 1887 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Луганську, директор з-ду ім.Будьонного. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 14 серпня 1939 року Верховним судом СРСР справу повернено на дослідження. 2 лютого 1940 року вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

БОГДАНОВ Едуард Францович, 1896 р. народження, м.Донецьк, поляк, освіта початкова.

Проживав у м.Перевальську, наваловідбійник шахти ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОГДАНОВ Іван Євтихійович, 1888 р. народження, с.Нижня Сироватка Краснопільського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоганівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Світанок". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 6 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОГДАНОВ Петро Петрович, 1912 р. народження, с.Новоіванівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоіванівці, возій Комишуваського сільпо. Арештований 16 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам, що в ході слідства не було доведено. 5 березня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БОГДАНОВ Свирид Федорович, 1911 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Борівському, слюсар-монтажник "Лисіхмбуду". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 22 серпня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 28 вересня 1946 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

БОГДАНОВ Федір Іванович, 1903 р. народження, м.Курськ, Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Луганську, слюсар-водопровідник малярійної станції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГДАНОВ Федір Мусійович, 1893 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, касир радгоспу "Металіст". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

БОГДАНОВА Єлизавета Іванівна, 1902 р. народження, м.Харків, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Стаханові, завідувача Ірминською лікарнею. Військовим трибуналом 12 армії 5-6 березня 1942 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1958 році.

БОГДАНОВА Зінаїда Миколаївна, 1905 р. народження, м.Донецьк, українка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, домогосподарка. Арештована 18 грудня 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 квітня 1946 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1946 році.

БОГДАНОВА Тетяна Павлівна, 1917 р. народження, смт Тацине Ровеньківської міськради, українка, освіта середня. Військовослужбовець, рахівник 697 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 27 району авіаційного базування 4 вересня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 3 грудня 1946 року Війсь-

ковою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 4 р. Реабілітована у 1993 році.

БОГДАНОВИЧ Вацлав Болеславович, 1900 р. народження, Литва, литовець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГДАНОВИЧ В'ячеслав Ромуальдович, 1898 р. народження, м.Ізюм Харківської обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Луганську, секретар залізничного технікуму. Постановою НКВС СРСР від 5 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОГДАСАРОВ Григорій Васильович, 1912 р. народження, с-ще зал.ст. Саргана, Маріупольський р-н Донецької обл., грек, освіта н/середня. Проживав у м.Ровеньки, калькулятор контори райпроторгу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БОГДАШКІН Федот Іванович, 1896 р. народження, м.Євпаторія Кримської АРСР, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, директор Лисичанської нафтобази. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОГІНЯ Василь Захарович, 1890 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, муляр-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОГІНЯ Меланія Павлівна, 1902 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, домогосподарка. Арештована 7 серпня 1938 року як дружина репресованого за звинуваченням у зрад Батьківщини. 13 грудня 1938 року за недоведеністю протиправних дій справу припинено з реабілітацією.

БОГІНЯ Петро Іванович, 1898 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, голова міськради. Арештований 29 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 вересня 1940 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОГІНЯ Петро Никонович, 1894 р. народження, м.Петровське Краснуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Петровському, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 14 липня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1989 році.

БОГІНСЬКА Станіслава Гнатівна, 1895 р. народження, с.Биківка Житомирського р-ну Житомирської обл., полька, неписьменна. Проживала в м.Лисичанську, домогосподарка."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 червня 1938 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1959 році.

БОГІНСЬКИЙ Антон Францович, 1904 р. народження, с.Покошове Смільчинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, тесляр рудника "Голубівський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОГІНСЬКИЙ Михайло Гнатович, 1890 р. народження, с.Биківка Житомирського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник склзаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

БОГІНСЬКИЙ Станіслав Гнатович, 1909 р. народження, с.Тартак Баранівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник склзаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГЛАЧОВ-СТОГНІВ Броніслав Іванович, 1925 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, без певних занять. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 4 серпня 1947 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГЛАЧОВА Надія Микитівна, 1905 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Рубіжне, завідувача ідальнею хімкомбінату. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 4 серпня 1947 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БОГОВИК Дмитро Павлович, 1904 р. народження, с.Орловець Городищенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, завідувачий радіовузлом шахти № 3-4. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 19 жовтня 1941 року Військовою радою Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОГОЛЮБОВ Микола Лук'янович, 1892 р. народження, с.Боброве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, бригадир парникового господарства підсобного радгоспу Гірського рудника. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БОГОМАЗОВ Пилип Іванович, 1892 р. народження, с.Лантрагівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснуцької міськради, возій вугілля шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БОГОМАЗОВ Степан Іванович, 1898 р. народження, с.Греково-Олександрівка Старокаранського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснуцької міськради, возій вугілля шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року

засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БОГОМОЛ Макар Іванович, 1892 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОГОМОЛОВ Андрій Степанович, 1896 р. народження, с.Стародегтянка, Тамбовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр "Хліббуду". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОГОМОЛОВ Василь Давидович, 1872 р. народження, с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кучер кінного двору шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОГОМОЛОВ Григорій Васильович, 1915 р. народження, с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. До призову проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 9 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 6 квітня 1942 року. Реабілітований у 1960 році.

БОГОМОЛОВ Іван Миколайович, 1895 р. народження, с.Берека Олексіївського р-ну Харківської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, журналіст багатотиражної газети шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Страчений 17 травня 1933 року. Реабілітований у 1990 році.

БОГОМОЛОВ Максим Семенович, 1913 р. народження, с.Варварівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1 будівельного полку Особливого будівельного корпусу. Арештований 26 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 вересня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

БОГОМОЛОВ Михайло Васильович, 1884 р. народження, с.Невське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Невському, колгоспник к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

БОГОМОЛОВ Олексій Сергійович, 1916 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 363 окремого інженерного батальйону 17 укріпрайону. Військовим трибуналом 23 армії 10 серпня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 серпня 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

БОГОМОЛОВ Прокіп Давидович, 1892 р. народження, с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БОГОРОДЧЕНКО Іван Ілліч, 1925 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 128 стрілецького полку 44 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 7 липня 1943 року засуджений до розстрілу. 14 липня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОГОРОДЧЕНКО Іван Федорович, 1909 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Муратовому, колгоспник к-пу "Шлях до нового життя". Арештований 6 листопада 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 лютого 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОГОРОДЬКО Іван Охрімович, 1899 р. народження, кол.с.Киселівка Бунчуківської сільради Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник овочевої бази. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОГОСЛАВСЬКИЙ Василь Костянтинівич, 1876 р. народження, с.Перекоп Валківського р-ну Харківської обл., освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, служитель релігійного культу. 13 березня 1925 року відібрано підписку про невідз – звинувачувався в антирадянській агітації. Інших рішень у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БОГУНЕВИЧ Казимир Петрович, 1894 р. народження, с.Жишинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у кол.с.Шаповалівка Новочервоненської сільради Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОГУНЕВИЧ Маргин Іванович, 1887 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Ковалівка Сватівського р-ну, слюсар к-пу "Комсомолець". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГУСЕВИЧ Микола Олександрович, 1927 р. народження, с.Дроздовка Павлоградського р-ну Омської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 січня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БОГУСЕВИЧ Олександр Іванович, 1896 р. народження, с.Янишівка Любашівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserбського р-ну, сторож пункту "Заготзерно". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 лютого 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Микола Миколайович, 1873 р. народження, с.Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пенсіонер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Федір Іванович, 1911 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Перебував у Новоборовому у відпустці після поранення на фронті. 21 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОГУТ Дем'ян Мусійович, 1923 р. народження, с.Острів'я Шацького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, сторож вугільного складу шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 жовтня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОГУЧАРОВА Федора Денисівна, 1903 р. народження, с.Донцівка Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Донцівці, колгоспниця к-пу "Більшовик". Луганським обласним судом 12 березня 1946 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОГУЧАРСЬКИЙ Ісаак Трохимович, 1886 р. народження, х. Роги, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комирін старопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 8 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

БОГУЧАРСЬКИЙ Михайло Васильович, 1906 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Караван Солодкий Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 травня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОГУЧАРСЬКИЙ Олександр Васильович, 1914 р. народження, ст-ця Митяківська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військомослужбовець, ядовий. До призову проживав у м.Луганську. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 48-ї армії 15 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БОГУЧАРСЬКИЙ Павло Степанович, 1916 р. народження, х. Єлань, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пожежник театру російської драми. Військовим трибуналом військ

НКВС Донецької обл. 20 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 9 серпня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БОГУШ Григорій Григорович, 1905 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у с.Новолимарівка Біловодського р-ну, коваль конезаводу № 60. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОГУШЕВСЬКИЙ Вацлав Йосипович, 1895 р. народження, с.Лашки Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Куйбишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОДАВСЬКИЙ Микола Максимович, 1899 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник з-ду ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БОДАК Антон Іванович, 1905 р. народження, с.Біла Гора Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Білій Горі, колгоспник к-пу ім.Кірова. Арештований 13 квітня 1946 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 серпня 1946 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований у 1946 році.

БОДРИЛОВА Зінаїда Леонтівна, 1913 р. народження, м.Дніпропетровськ, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця радгоспу "Паровозник". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 червня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1970 році.

БОДРУХІН Василь Захарович, 1900 р. народження, х. Можасвка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОДРУХІН Влас Іванович, 1894 р. народження, х. Власовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, лісогон шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БОДРУХІН Григорій Іванович, 1882 р. народження, х. Власовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кучер транспортног цеху тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОДРУХІН Іван Іванович, 1900 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, колгоспник к-пу ім.Кірова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БОДРУХІН Микита Сергійович, 1902 р. народження, х. Власовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, бурйльнич шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОДРУХІН Михайло Іванович, 1911 р. народження, х. Нижньомитяїн, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, контролер 9-го поштового відділення. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОЖЕК (БОЖИК) Василь Петрович, 1891 р. народження, с.Зарожани Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, шкільний учитель. Арештований 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1969 році.

БОЖЕНКО Андрій Миколайович, 1875 р. народження, с.Багачка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Багачці, селянин-односібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЖЕНКО Федір Дмитрович, 1911 р. народження, с.Багачка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Багачці, голова к-пу ім.Калініна. Арештований 28 червня 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 21 липня 1943 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу. Реабілітований у 1943 році.

БОЖЕНОВ Марко Панасович, 1890 р. народження, м.Красноармійське Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст депо Попасна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 22 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОЖЕНОК Іван Трохимович, 1896 р. народження, с.Оболоння Коропського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОЖИНСЬКИЙ Никифор Олександрович, 1883 р. народження, с.Орловець Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, керуючий конторою "Заготзерно". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОЖКО Антон Леонтійович, 1909 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Яшиковому, кріпильник шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по До-

нецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОЖКО Василь Іванович, 1894 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, колгоспник к-пу ім.XVII партз'їзду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БОЖКО Віктор Васильович, 1930 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Золотому, школяр. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням у шпигунстві. 17 січня 1945 року УНКДБ по Луганській обл. справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЖКО Євдоким Лупанович, 1882 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, техпрацівник контори змішторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЖКО Євдокія Панасівна, 1890 р. народження, м.Алчевськ, українка, неписьменна. Проживала в смт Яшикове Перевальського р-ну, без певних занять. Арештована 13 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 16 квітня 1942 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

БОЖКО (БАЖКОВ, БОЖКОВ) Єгор Іванович, 1892 р. народження, х. Долотинка, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, носильник зал.ст. Луганськ. Донецьким обласним судом 11 січня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОЖКО Костянтин Трохимович, 1893 р. народження, с.Валіївка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник пожежно-сторожової охорони облдрамтеатру. Арештований 6 грудня 1941 року за звинуваченням у протиправних діях. 12 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЖКО Микола Григорович, 1912 р. народження, с.В'ячеславка Коларовського р-ну Дніпропетровської обл., болгарин, освіта початкова. До призову проживав у с.Покровське Троїцького р-ну. Військовослужбовець, кухар адміністративно-господарської частини 350 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом цієї дивізії 28 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БОЖКО Микола Ілліч, 1890 р. народження, с.Полонки Прилуцького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, вчитель школи № 27. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЖКО Микола Тимофійович, 1917 р. народження, с.Весела Тарасівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 152 стрілецького полку 50 стрілецької дивізії. Арештований 4 серпня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 5 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЖКО Михайло Федорович, 1906 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник шахти № 1-2. Арештований 25 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 23 серпня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЖКО Пантелій Микитович, 1885 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар депо Попасна. Арештований 24 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЖКО Петро Іванович, 1913 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 4 березня 1943 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БОЖКО Пилип Іванович, 1911 р. народження, с.Маначин Волочиського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. Арештований 23 березня 1945 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 березня 1947 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1999 році.

БОЖКО Сергій Захарович, 1872 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, робітник з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БОЖКО Степан Васильович, 1914 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 982 стрілецького полку 275 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

БОЖКО Федір Іванович, 1888 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Новодеркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, робітник конезаводу № 63. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЖОК Яків Пилипович, 1880 р. народження, с.Симонів Острозького р-ну Рівненської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар шахти ім.Войкова. Донецьким обласним судом 23 січня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОЖЧЕНКО Захарій Іванович, 1908 р. народження, с.Оленівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, черговий по зал.ст. Луганськ. Арештований 29 січня 1937 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях і шкідництві на транспорті. 14 травня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОЖЧЕНКО Іларіон Васильович, 1917 р. народження, с.Палівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, кріпильник шахти № 14-17. Донецьким обласним судом 8 травня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОЖЧЕНКО Семен Михайлович, 1879 р. народження, с.Палівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій вугілля-приватник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙКО Андріан Юхимович, 1877 р. народження, кол.с-ще Веселе Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, машиніст водокачки зал.ст. Мануйлівка. Арештований 27 лютого 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 травня 1935 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1996 році.

БОЙКО Андрій Єфремович, 1890 р. народження, с.Гавиноси Чорнянського р-ну Одеської обл., молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник бази "Рибзбуту". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

БОЙКО Андрій Матвійович, 1918 р. народження, с.Клинове Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, токар Центральних механічних майстерень тресту "Свердловвугілля". Арештований 8 лютого 1936 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 13 квітня 1936 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

БОЙКО Афанасій Васильович, 1909 р. народження, м.Орел, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, начальник райшляхвідділу. Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Російська Федерація, 5 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОЙКО Володимир Федотович, 1890 р. народження, х. Натягайлівка, Демидівська волость Полтавського округу, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Луговий, Лутугинський р-н, селянин-одноосібник. Арештований 26 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 лютого 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БОЙКО Гаврило Харитонович, 1888 р. народження, с.Підгороднє Межізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, столяр зал.ст. Попасна. Ареш-

тований 16 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 червня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЙКО Давид Васильович, 1883 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, сторож контори "Сільгосп-постачу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОЙКО Захар Мойсейович, 1888 р. народження, м.Кам'янець-Подільський, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий магазином "Україноторгу". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОЙКО Іван Петрович, 1924 р. народження, с.Ясинівка Троїцького р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Ясинівці, колгоспник к-пу ім.Чкалова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОЙКО Іван Сергійович, 1924 р. народження, с.Ясинівка Троїцького р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Ясинівці, колгоспник к-пу ім.Чкалова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОЙКО Йосип Петрович, 1878 р. народження, с.Струсів Тербовлянського р-ну Тернопільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівського р-ну, пенсіонер. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

БОЙКО Любов Кирилівна, 1918 р. народження, с.Малоіванівка Перевальського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Перевальську, рахівник міськвідділу робітничого постачання. Луганським обласним судом 17 січня 1947 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БОЙКО Матвій Іванович, 1888 р. народження, с.Клинове Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, служитель релігійного культу. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 травня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙКО Михайло Семенович, 1909 р. народження, с.Гаркушинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БОЙКО Ольга Павлівна, 1923 р. народження, м.Красний Луч, українка, освіта н/середня. Проживала в Красному Лучі, не працювала. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 липня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 10

листопада 1954 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 15 лютого 1955 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОЙКО Петро Тимофійович, 1911 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, шофер колгоспу "Промбезпека". Арештований 28 лютого 1942 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 2 травня 1942 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОЙКО Платон Михайлович, 1894 р. народження, с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кочегар з-ду ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОЙКО Порфирій Андрійович, 1888 р. народження, с.Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 3-4. Арештований 20 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 21 березня 1941 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЙКО Прохор Петрович, 1883 р. народження, с.Говтва Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Воєводське Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.8-го з'їзду Рад. Донецьким обласним судом 23 жовтня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОЙКО Руф Семенович, 1883 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бокове-Платовому, пенсіонер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БОЙКО Сергій Сергійович, він же **БА-БОШКО Олексій Семенович**, 1909 р. народження, с.Вільшана Недригайлівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, помічник бухгалтера радгоспу "Гірник" № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОЙКО Тетяна Іванівна, 1898 р. народження, с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Щотове Антрацитівської міськради, домогосподарка. Арештована 21 жовтня 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

БОЙКО Трохим Іванович, 1904 р. народження, с.Веселе Межівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, нормувальник з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 квітня 1945 року Особливою нарадою при НКВС СРСР справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений з реабілітацією.

БОЙКО Федот Григорович, 1904 р. народження, с.Благодатне Міловського р-ну, українець. Проживав у м.Свердловську, лісничий Свердловського лісництва. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 лютого 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙКО Яків Юхимович, 1910 р. народження, с.Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Арапівка Троцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОЙКОВ Іван Якович, 1910 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхній Вільховій, селянин-одноосібник. Арештований 30 серпня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 4 січня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

БОЙКОВА Надія Денисівна, 1920 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Містках, робітниця вагонного депо зал.ст. Попасна. Арештована 15 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянських діях. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

БОЙНИК Костянтин Антонович, 1914 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, помічник машиніста депо Попасна. Арештований 14 вересня 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 24 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЙЦОВ Володимир Іванович, 1899 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, десятник шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЦОВ Іван Михайлович, 1900 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, чорнороб шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БОЙЦОВ Омелян Іванович, 1903 р. народження, с-ще Верхня Краснянка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БОЙЧЕНКО Гаврило Кузьмич, 1878 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 20 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Гарасим Федотович, 1904 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець. Проживав у Містках, продавець магазину сільпо.

Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Григорій Гаврилович, 1904 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Денис Григорович, 1896 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій міжрайторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1971 році.

БОЙЧЕНКО Дмитро Іванович, 1894 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Арештований 11 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 листопада 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЙЧЕНКО Єгор Стефанович, 1894 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, стляр-кустар. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Іван Миколайович, 1875 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 20 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Максим Федотович, 1896 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, робітник радгоспу № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БОЙЧЕНКО Микола Васильович, 1914 р. народження, смт Слов'янoserбськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, майстер текстильної фабрики ім.Ворошилова. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЙЧЕНКО Михайло Григорович, 1898 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, вантажник Лисичанського скляозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Надія Олександрівна, 1926 р. народження, м.Брянка, українка, освіта н/середня. Проживала в смт Слов'янoserбськ, статистик райземвідділу. Арештована 25 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом була етапована углиб країни, де померла в тюремній лікарні. Реабілітована у 1996 році.

БОЙЧЕНКО Олександр Максимович, 1892 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчояривка Попаснянського р-ну, фельдшер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОЙЧЕНКО Олександр Сергійович, 1922 р. народження, смт Родакове Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Родаковому, учень СШ № 55. Військовим трибуналом Харківського військового округу 1-2 жовтня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОЙЧЕНКО Олександр Степанович, 1900 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Пилип Стефанович, 1904 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник госпчастини змішторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧЕНКО Яким Іванович, 1882 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЙЧУК Григорій Петрович, 1895 р. народження, с.Кричевичі Маневичького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож шахти № 12. Арештований 19 червня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 грудня 1944 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1944 році.

БОЙШ Герман Германович, 1897 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, бутчик шахти № 12 "Брянка". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 4 листопада 1937 року висланий за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

БОКАЛІЯР Павло Федорович, 1909 р. народження, с.Розспасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1 дивізіону 20 запасного залізничного полку військ ОДПУ СРСР. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 2 січня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1995 році.

БОКАРЕВ Андрій Степанович, 1885 р. народження, кол. с.Гракове Верхньобогданівської сільради Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, коваль к-пу ім.К.Маркса. Арештований 13 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 березня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОКК Варвара Василівна, 1898 р. народження, смт Щотове Антрацитівської міськради, ук-

раїнка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, друкарка облосоюздруку. Арештована 19 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 грудня 1941 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОКОВ Микола Георгійович, 1900 р. народження, х. Мишкін, Новочеркаський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, завідуючий бюро замовлень з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БОКОВ Семен Петрович, 1897 р. народження, с.Николаевка Мензелинського р-ну, Татарська АРСР, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, зав. магазином № 29 "Донбасторгу". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 грудня 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОЛГАРСЬКИЙ Микола Арсентійович, 1906 р. народження, м.Тирасполь, Молдавська РСР, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник металургійного з-ду. Луганським обласним судом 24 липня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОЛГОВ Іван Григорович, 1882 р. народження, с.Подхороше Становлянського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Алчевську, сторож редакції газети "Ворошиловець". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БОЛДАРЕВА Аграфена Федорівна, 1902 р. народження, х. Петровський, Волгоградська обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Макарове Станично-Луганського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 березня 1944 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БОЛДИР Микола Олександрович, 1928 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білому, не працював, інвалід війни. Луганським обласним судом 27 квітня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 8 грудня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1996 році.

БОЛДИР Олександр Олександрович, 1931 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білому, колгоспник к-пу "Червоний Жовтень". Луганським обласним судом 13 січня 1948 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОЛДИРЕВ Григорій Васильович, 1899 р. народження, м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Зимогір'ї, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 21 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЛДИРЕВ Іван Федорович, 1926 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньому Мінченку, не працював. Військовим трибуналом Уральського військового округу 26 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОЛДИРЕВ Кузьма Ілліч, 1906 р. народження, с.Двулучна Уразовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Арапівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Чкалова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОЛДИРЕВ Микола Федорович, 1918 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньому Мінченку, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 травня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 25 вересня 1956 року Військовим трибуналом Київського військового округу строк ув'язнення знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

БОЛДИРЕВ Павло Кузьмич, 1918 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, старшина 4 окремого учбового танкового полку. Військовим трибуналом Омського гарнізону, Російська Федерація, 2 жовтня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОЛДИРЕВ Петро Антонович, 1897 р. народження, смт Юр'ївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Юр'івці, вибійник шахти № 1. Арештований 10 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації, що в ході слідства не було доведено. 4 січня 1934 року справу припинено. Реабілітований у 1934 році.

БОЛДИРЕВ Сисой Кузьмич, 1890 р. народження, х. Верхня Осинівка, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, конно гірничого технікуму. Донецьким обласним судом 27 травня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОЛДИРЕВ Степан Єгорович, 1892 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кримському, робітник Петро-Донецького рудника. Арештований 23 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам, що в ході слідства не було доведено. 8 серпня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЛДИРЕВ Трохим Стефанович, 1896 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньому Мінченку, тесляр к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЛДИРЕВА Анастасія Макарівна, 1884 р. народження, с.Крепії Станично-Луганського р-ну,

українка, освіта початкова. Проживала в с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1945 року вислана за межі України. Реабілітована у 1992 році.

БОЛДИРЕВА (ЗЕНЦЕВА) Марія Василівна, 1915 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Кизел Кизеловського р-ну Молотовської обл., Російська Федерація, домогосподарка. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 травня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 25 вересня 1956 року Військовим трибуналом Київського військового округу строк ув'язнення знижено до 10 р. Реабілітована у 1992 році.

БОЛДИРЕВА Марія Федорівна, 1923 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у Верхньому Мінченку, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1945 року вислана за межі України. Реабілітована у 1992 році.

БОЛИЧЕВ Дмитро Дем'янович, 1902 р. народження, с.Ростані Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сталевар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОЛКУНОВ Олександр Трохимович, 1908 р. народження, м.Каменськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, коваль шахти № 2-біс. Арештований 23 квітня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 12 вересня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЛОБАН Трохим Андрійович, 1890 р. народження, с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дем'янівці, робітник Сватівської МТС. Арештований 31 липня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БОЛОТІН Гнат Васильович, 1912 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій радгоспу "Червоний маяк". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 24 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 7 січня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЛОТІНА Олександра Никифорівна, 1899 р. народження, с.Орловка Таловського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1957 році.

БОЛОТОВ Гарасим Степанович, 1889 р. народження, с.Верхній Телелюй Дрязгінського р-ну

Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, каменяр будшеху шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЛОТОВ Дмитро Дем'янович, 1892 р. народження, с.Верхньоказаче Задонського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

БОЛОТОВ Тихон Афанасійович, 1908 р. народження, с.Верхньомосоловка Усмаського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, механік Верхньодуванської МТС. Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 жовтня 1943 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк перебування під слідством, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

БОЛОХОВ Петро Федорович, 1927 р. народження, с.Самотіївка Краснопільського р-ну Сумської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10-11 липня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОЛТВІН Савелій Юхимович, 1899 р. народження, кол. с.Калинове Євсузької сільради Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОЛХОВЕЦЬКИЙ Селіфан Юхимович, 1892 р. народження, с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхній Дуванці, механік к-пу "Червона зірка". Старобільським окружним судом 30 березня 1934 року засуджений до 1 р. позбавлення волі. 19 квітня 1934 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БОЛЬБІН Болеслав Юліанович, 1912 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Безгинове Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БОН Бертольд Карлович, 1909 р. народження, с.Улянівка Житомирського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Райгородка Сватівського р-ну, коваль к-пу "Чайка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Агрипина Миколаївна, 1888 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новомикільському, без певних занять. Луганським областним судом 18 липня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОНДАР Антон Іванович, 1870 р. народження, с.Марківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Полушкине Троїцького р-ну, сторож к-пу "Хвиля революції". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Антон Петрович, 1905 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, робітник конезаводу № 64. 8 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Василь Іванович, 1885 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Сабівка Слов'яносербського р-ну, конюх к-пу "Перемога праці". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Василь Лазарович, 1899 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, бурильник шахти "Партком". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БОНДАР Ганна Осипівна, 1895 р. народження, с.Булавінівка Новопокровського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Булавінівці, колгоспниця к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 5 квітня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

БОНДАР Ганна Петрівна, 1923 р. народження, с.Лиман Другий Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в м.Стаханові, охоронник рудоремонтного з-ду. Луганським областним судом 10 травня 1948 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1971 році.

БОНДАР Гнат Федорович, 1897 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Лимарівці, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Луганським областним судом 6 жовтня 1946 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАР Дмитро Денисович, 1876 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудівці, служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Іван Васильович, 1907 р. народження, с.Флемінда Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у

м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Іван Дмитрович, 1871 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Кабичівці, селянин-одноосібник. Арештований 5 вересня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 19 вересня 1929 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Іван Іванович, 1901 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кабичівці, селянин-одноосібник. Арештований 20 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи, що в ході слідства не було доведено. 27 липня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БОНДАР Іван Кузьмич, 1915 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Іван Лаврентійович, 1895 р. народження, с.Марківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у кол.с.Богомолівка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Чубаря. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Іван Леонтійович, 1907 р. народження, с.Титарівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 46 окремої запасної саперної роти. Військовим трибуналом 13 запасної стрілецької бригади 16 квітня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Йосип Іванович, 1899 р. народження, с.Маньківці Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кочелівка Троїцького р-ну, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БОНДАР Кирило Тихонович, 1906 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудівці, колгоспник к-пу ім.Молотова. Арештований 22 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 жовтня 1943 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Костянтин Іванович, 1899 р. народження, с.Закотне Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Закотному, голова промартілі райкомунгоспу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 28 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАР Кузьма Павлович, 1893 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Максим Мелентійович, 1883 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, візник-приватник "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Марія Максимівна, 1914 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Колядівці, доярка к-пу ім.Молотова. Спецколегією Луганського обласного суду 26 квітня 1951 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БОНДАР Микола Іванович, 1911 р. народження, с.Соболівка, Черкаська обл., українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1931-1938 рр. Проживав у м.Лисичанськ, десятник шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАР Микола Микитович, 1911 р. народження, с.Новорозсош Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новорозсоші, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 вересня 1941 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Микола Тимофійович, 1915 р. народження, с.Червонопопівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, молодший лейтенант 608 стрілецького полку 146 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 лютого 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАР Митрофан Леонтійович, 1897 р. народження, с.Титарівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 604 стрілецького полку. Військовим трибуналом 195 стрілецької дивізії 19 лютого 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАР Михайло Кирилович, 1906 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Шелестівка Міловського р-ну, бухгалтер Біловодського лісництва. Донецьким обласним судом 9 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БОНДАР Михайло Семенович, 1887 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 10 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Михайло Федорович, 1924 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець,

рядовий 475 стрілецького полку. Військовим трибуналом 53 стрілецької дивізії 17 червня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАР Надія Степанівна, 1903 р. народження, с.Новомиколаївка Кременського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Новомиколаївці, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1990 році.

БОНДАР Нестір Гаврилович, 1896 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимарівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Олександр Якович, 1903 р. народження, с.Милуватка Сватівського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м. Стаханові, завідувачий шахтою № 4-2-біс "Ірмине". Донецьким обласним судом 29 жовтня 1938 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. 10 травня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. Нового рішення у справі немає. Реабілітований у 1954 році.

БОНДАР Олексій Тихонович, 1891 р. народження, с.Новоселівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоселівці, колгоспник к-пу "Паркомуна". Військовим трибуналом Старобільського гарнізону 14 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАР Павло Микитович, 1909 р. народження, с.Колядівка Новойдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, наваловідбійник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАР Пантелій Григорович, 1896 р. народження, с.Давидо-Микільське Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Давидо-Микільському, конюх радгоспу ім.Чкалова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БОНДАР Петро Васильович, 1906 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 860 стрілецького полку. Військовим трибуналом 283 стрілецької дивізії 26 вересня 1942 року засуджений до розстрілу. 7 жовтня 1942 року Військовим трибуналом Брянського фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Петро Григорович, 1901 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 159 стрілецького полку. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Петро Митрофанович, 1905 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, возій мисьхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Пилип Петрович, 1893 р. народження, с.Залиман Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, вибійник шахти ім.Менжинського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БОНДАР (БОНДАРЕВ) Сергій Микитович, 1884 р. народження, с.Давидо-Микільське Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комирник технікуму держторгівлі. Репресований двічі. Арештований 31 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 19 квітня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БОНДАР Станіслав Антонович, 1915 р. народження, с.Маньківці Хмельницького р-ну Хмельницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Тополі Троїцького р-ну, завідувачий ідальною радгоспу "Тополі". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАР (БОНДАРЕВ) Степан Дем'янович, 1914 р. народження, с.Сагуни Подгорненського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, токарь з-ду "Гірничий інструмент". Донецьким обласним судом 28 листопада 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 27 січня 1937 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1962 році.

БОНДАР (БОНДАРЕВ) Степан (Стефан) Йосипович, 1915 р. народження, с.Бахмутівка Новойдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, возій шахти ім.Ілліча. Арештований 30 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 січня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

БОНДАР Стефан Апанійович, 1875 р. народження, с.Титарівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Титарівці, не працював. Арештований 8 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 9 червня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Тетяна Йосипівна, 1911 р. народження, с.Закотне Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Будьонного. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 1 квітня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

БОНДАР Тимофій Антонович, 1891 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудівці, колгоспник к-пу ім.Калініна. Військовим трибуналом військ

НКВС Донецької обл. 29 вересня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАР Тимофій Ілліч, 1914 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, експедитор мисьхарчоторгу. Арештований 15 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 29 грудня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАР Федір Михайлович, 1880 р. народження, с.Титарівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Титарівці, коваль к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 лютого 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Харлампій Федорович, 1888 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, селянин-одноосібник. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 серпня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАР Юхим Васильович, 1900 р. народження, с.Флемінда Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, завідувачий магазином "Донпромторгу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Юхим Григорович, 1882 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Кабичівці, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАР Яків Митрофанович, 1909 р. народження, смт Білолуцьк Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, завідувачий дитячим будинком. Арештований 2 вересня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 листопада 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Андрій Григорович, 1887 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, вантажник загального цеху з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВ Андрій Петрович, 1895 р. народження, с.Бегета Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта середня. Член ВКП(б) у 1928-1937 рр. Проживав у м.Лисичанську, керуючий міжрайвідділенням "Книгокультторгу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВ (БОНДАР) Арсентій Васильович, 1905 р. народження, смт Білолуцьк Ново-

пковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, сторож к-пу ім.Чкалова. Луганським обласним судом 13 серпня 1946 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕВ Архип Лук'янович, 1880 р. народження, смт Білолуцьк Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, без певних занять. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВ Василь Гаврилович, 1906 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БОНДАРЕВ Георгій Павлович, 1903 р. народження, м.Єсентуки Ставропольського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, керуючий справами вагоноремонтного з-ду. Арештований 29 липня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 квітня 1938 року виправданий Лінійним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

БОНДАРЕВ Григорій Микитович, 1877 р. народження, кол.х. Манохино Давидо-Микільської сільради Красноподонського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав за місцем народження, сторож моста через ріку Донець. Арештований 29 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Денис Васильович, 1894 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новоборовому, селянин-одноосібник. Арештований 22 жовтня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 вересня 1931 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1931 році.

БОНДАРЕВ Дмитро Трохимович, 1900 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Садках, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до розстрілу. Страчений 8 квітня 1930 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВ Єгор Іванович, 1895 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бахмутівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 листопада 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВ Єрофій Романович, 1894 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 серпня 1932 року ухвалено поста-

нову про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Захар Демидович, 1898 р. народження, с.Ллінка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Ллінци, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Арештований 2 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Постановою УМДБ по Луганській обл. від 23 квітня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Іван Матвійович, 1899 р. народження, смт Станично-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Арештований 27 серпня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 28 лютого 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

БОНДАРЕВ Михайло Георгійович, 1917 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта вища. Військовослужбовець, командир санроту 109 стрілецького полку 74 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 39 стрілецької дивізії 22 червня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 15 березня 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1956 році.

БОНДАРЕВ Михайло Юхимович, 1879 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тарасівці, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 22 грудня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БОНДАРЕВ Олександр Олександрович, 1913 р. народження, кол.с.Нестукаївка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий електротехнічного батальйону. Військовим трибуналом 1 окремої інженерної бригади спеціального призначення 4 грудня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕВ Олександр Петрович, 1895 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта середня. Проживав у Станично-Луганському, бухгалтер райбудуправління. Постановою Колегії ОДПУ від 28 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕВ Олексій Павлович, 1900 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 15 грудня 1929 року висланий за межі України. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАРЕВ Павло Михайлович, 1905 р. народження, с.Романівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, робітник шахти № 7. Арештований 3 липня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Павло Никифорович, 1914 р. народження, с.Козачок Старооскольського р-ну

Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 14 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 16 березня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Семен Микитович, 1886 р. народження, кол.х. Манохино Давидо-Микільської сільради Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Андрєва. Арештований 29 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 19 квітня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Степан Іванович, 1918 р. народження, смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 466 полку. Військовим трибуналом 125 стрілецької дивізії 22 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 травня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕВ Тимофій Петрович, 1901 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, вагонний майстер вагоноремонтного пункту зал.ст. Родакове. Арештований 13 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 26 липня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕВ Тихон Федорович, 1895 р. народження, с.Колодязі Мальчевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, слюсар тресту "Луганськбуд". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 серпня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕВ Федір Гаврилович, 1904 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, робітник радгоспу № 10. Репресований двічі. Арештований 10 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 квітня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1933 і 1959 роках.

БОНДАРЕВ Федір Степанович, 1913 р. народження, с.Внезапне Кореневського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник служби руху шахти № 1-2 ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАРЕВА Анна Карлівна, 1894 р. народження, м.Луцьк Волинської обл., німкеня, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1929-1944 рр. Проживала в м.Луганську, робітниця з-ду ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 липня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БОНДАРЕВА Зінаїда Несторівна, 1924 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Лимарівці, колгоспниця к-пу ім.Чапаєва. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 4 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БОНДАРЕВИЧ Іван Костянтинович, 1905 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник Північдондресу. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕВСЬКИЙ Петро Дмитрович, 1880 р. народження, с.Дальня Гнилиця Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, возій питної води шахти № 10. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. у 1938 році засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАРЕНКО Андріан Павлович, 1904 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, робітник 9-ї буддільниці залізниці Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Андрій Петрович, 1902 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник міськводоканалбуду. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Антон Альбінovich, 1907 р. народження, с.Явне Баранівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Антон Прокопович, 1883 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Картушину, колгоспник к-пу "Червона хвиля". Арештований 29 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам, що в ході слідства не було доведено. 9 вересня 1944 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Антон Якович, 1887 р. народження, кол.с.Веселеньке Миколаївської сільради Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, коваль Красноярьського лісництва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Антон Якович, 1889 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, колгоспник к-пу "Червоний шлях". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Аркадій Пилипович, 1926 р. народження, с.Гуляй-Поле Гуляй-Пільського р-ну Запорізької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, міліціонер лінійного відділу міліції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 червня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Артем Васильович, 1866 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, сторож пекарні відділу робітничого постачання Штердресу. Арештований 26 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Афанасій Савелійович, 1914 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Гірне Краснодонської міськради, робітник шахти № 3-біс. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1961 році.

БОНДАРЕНКО Василь Андрійович, 1915 р. народження, с.Булгаківка Кременського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Рубіжне, не працював. 9 вересня 1947 року Військовим трибуналом Центральної групи радянських військ у Німеччині засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАРЕНКО Василь Архипович, 1908 р. народження, кол.с.Новопапівка Бунчківської сільради Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, кулеметник 175 стрілецького полку. Військовим трибуналом 58 стрілецької дивізії 27 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БОНДАРЕНКО Василь Васильович, 1884 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Арештований 21 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 квітня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БОНДАРЕНКО Василь Васильович, 1916 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м.Гадяч Полтавської обл., лікар вендиспансеру. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 29 січня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 12 вересня 1955 року УКДБ по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

БОНДАРЕНКО Василь Григорович, 1885 р. народження, м.Рубіжне, українець, освіта початкова. Проживав у Рубіжному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Василь Леонітович, 1886 р. народження, с.Олександропілля Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник планового відділу тресту

"Ворошиловградвугілля". Арештований 31 жовтня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 3 липня 1944 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Василь Прокопович, 1883 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Картушину, тесляр к-пу "Червона хвиля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Василь Прокопович, 1915 р. народження, м.Мелітополь Запорізької обл., українець, освіта початкова. Перебував у м.Луганську, військовослужбовець, автомеханік. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 3 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Василь Степанович, 1898 р. народження, с.Грибуваха Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник пекарні при шахті № 2-3. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАРЕНКО Василь Якович, 1895 р. народження, смт Комісарівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрозварник прокатного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 26 квітня 1934 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 3 липня 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1935 році.

БОНДАРЕНКО Віктор Михайлович, 1922 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий розвідроті 395 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 18 армії 23 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1943 року. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Гаврило Савелійович, 1885 р. народження, м.Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, начальник охорони з-ду "Донсод". Арештований 9 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 липня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1943 році.

БОНДАРЕНКО Гарасим Григорович, 1888 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, колгоспник к-пу "Ленінське поле". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

БОНДАРЕНКО Гарасим Максимович, 1904 р. народження, м.Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, механік "Склобуду". Військовим трибуналом Південного фронту 9 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. 15 травня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

БОНДАРЕНКО Гнат Тимофійович, 1884 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, тимчасово не працював. Арештований 28 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 серпня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Абрамович, 1905 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Колегією Луганської ПовітЧК 13 червня 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Гаврилович, 1912 р. народження, с.Давидівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 540 окремого інженерного батальйону. Військовим трибуналом 21 армії 26 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Іванович, 1897 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр тресту "Луганськбуд". Арештований 15 листопада 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 14 грудня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Овсійович, 1887 р. народження, с.Черепин Тетіївського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Петрович, 1906 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник "Енергобуду". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Пилипович, 1902 р. народження, кол.с.Новокосіорівка Вознесенського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, возій рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Прокопович, 1909 р. народження, с.Дар'івка Свердловської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, кухар 39 танкового полку. Військовим трибуналом Костеревського танкового табору, Московська обл., Російська Федерація, 3 березня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Прокопович, 1910 р. народження, смт Комісарівка Перевальського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Кіровську, робітник шахти № 22 ім.Кірова. Арештований 28 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено.

27 червня 1935 року справу припинено, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Степанович, він же **БОНДАРЕВ Георгій Стефанович**, 1896 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, селянин-одноосібник. Особливим відділом 16 армії 7 січня 1921 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Григорій Тихонович, 1908 р. народження, с.Новоолександрівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, рахівник радгоспу "Гірник". Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 13 листопада 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Денис Іванович, 1890 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, рільник радгоспу "Лобівський". Донецьким обласним судом 29 липня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Дмитро Антонович, 1899 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, сторож шахти "Власівка". Арештований 14 червня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки, що в ході слідства не було доведено. 22 листопада 1943 року справу припинено, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Дмитро Демидович, 1870 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білому, сторож селищної пекарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Дмитро Макарович, 1882 р. народження, с.Бунчуківка Блокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бунчуківці, селянин-одноосібник. Арештований 23 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Дмитро Олексійович, 1905 р. народження, с.Новоолександрівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, міліціонер міськвідділу міліції. Арештований 25 травня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 2 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Дмитро Прокопович, 1902 р. народження, с.Березова Рудка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Кринички Старобільського р-ну, завідувач початковою школою. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Євграф Пантелійович, 1899 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золота-

ривці, заготівельник сировини сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОНДАРЕНКО Єгор Андрійович, 1888 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Єлисей Миколайович, 1894 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, візник-приватник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 10 липня 1934 року достроково звільнений за хворобою. Реабілітований у 1959 році.

БОНДАРЕНКО Іван Андрійович, 1888 р. народження, х. Горний, Шевченківський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар "Склябуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОНДАРЕНКО Іван Андрійович, 1924 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу ім.Леніна. Арештований 9 лютого 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 16 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Іван Власович, 1893 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Городищі, селянин-одноосібник. Народним судом Біловодського р-ну 23 квітня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Володимирович, 1908 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Іван Гаврилович, 1883 р. народження, с.Івановка Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоганівка Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Данилович, 1889 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українець. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Іванович, 1894 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Македонівці, завідувач фермою к-пу ім.Петровського. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням у саботажі. 10 листопада 1941 року виправданий Вій-

ськовим трибуналом м.Луганська. Реабілітований у 1941 році.

БОНДАРЕНКО Іван Іванович, 1900 р. народження, с.Волошино Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник зал.ст. Луганськ."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 травня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Макарович, 1920 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у смт Кожва, Комі АРСР, Російська Федерація, інженер тресту "Печорськбудо". Особливою нарадою при МДБ СРСР 11 червня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 13 вересня 1955 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

БОНДАРЕНКО Іван Миколайович, 1866 р. народження, с.Домоткань Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець. Проживав у с.Шишкове Слов'янoserбського р-ну, селянин-одноосібник. Колегією ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Митрофанович, 1908 р. народження, с.Кружилівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 79 стрілецького полку 97 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії 1 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕНКО Іван Михайлович, 1899 р. народження, с.Рудове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Олексійович, 1889 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник Артемівського райхарчоторгу. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 жовтня 1941 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Семенович, 1912 р. народження, с.Александровка Россошанського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чорнороб з-ду ім.Жовтневої революції. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Іван Федорович, 1884 р. народження, с.Римарівка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Сватове, садівник психлікарні. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 12 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 березня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Ілля Миколайович, 1890 р. народження, с.Олонешти, Молдова, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 грудня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Ілля Порфирійович, 1887 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 лютого 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Йосип Андрійович, 1897 р. народження, с.Новоселівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, помічник завідуючого шахтою ім.Лотикова. 16 листопада 1937 року арештований за звинуваченням у контрреволюційній діяльності, що в ході слідства не було доведено. 8 січня 1938 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Каленик Демидович, 1899 р. народження, с.Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 5 липня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8 липня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

БОНДАРЕНКО Катерина Єгорівна, 1894 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, торговка-приватниця. Репресована двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 року вислана на 3 р. за межі України. Постановою того ж органу від 23 травня 1932 року позбавлена права проживати протягом 3 р. у ряді міст СРСР. Реабілітована у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Кіндрат Іванович, 1881 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Костянтин Трохимович, 1908 р. народження, с.Раївка Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 12 червня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Кузьма Матвійович, 1894 р. народження, с.Бунчуківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, сторож контори держторгу. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Кузьма Софронівч, 1894 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова.

ва. Проживав у Луганську, слюсар-арматурник з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 2 листопада 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Микита Гаврилович, 1891 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівці, селянин-одноосібник. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР по Донецькій обл. 27 січня 1931 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Микола Іванович, 1904 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, бухгалтер шахти № 4-2-біс "Ірмине". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Микола Максимович, 1906 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 6 повітрянодесантної дивізії. Військовим трибуналом цієї дивізії 6 червня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕНКО Митрофан Іванович, 1885 р. народження, с.Кружилівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кружилівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Михайло Іванович, 1890 р. народження, с.Домоткань Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Шишкове Слов'янсько-Сербського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Колегією ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Михайло Іванович, 1892 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, десятник шахти № 151. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОНДАРЕНКО Михайло Іванович, 1909 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, машиніст паровоза Штердресу. Луганським обласним судом 6 травня 1946 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Никифор Петрович, 1905 р. народження, м.Ростов-на-Дону, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював, інвалід. Арештований 30 липня 1945 року за звинуваченням у доносах німецьким окупантам на радянських громадян. 28 вересня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Олександр Гнатович, 1913 р. народження, с.Комісарівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, стропальник з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Олександр Тимофійович, 1899 р. народження, с.Рудове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Олексій Антонович, 1896 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник госпбазы шахти № 1. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОНДАРЕНКО Олексій Михайлович, 1883 р. народження, с.Медвежанка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Медвежанці, селянин-одноосібник. Арештований 1 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Олена Семенівна, 1927 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в Білогорівці, робітниця радгоспу "Півнев". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1960 році.

БОНДАРЕНКО Остап Іванович, 1886 р. народження, с.Багачка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник приміського господарства відділу робітничого постачання з-ду "Донсода". Донецьким обласним судом 28 грудня 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАРЕНКО Павло Карпович, 1891 р. народження, с.Грицаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вагонник шахти ім.ОДПУ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Павло Панасович, 1899 р. народження, м.Рубіжне, українець, освіта початкова. Проживав у Рубіжному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 24 грудня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Павло Семенович, 1914 р. народження, м.Самарканд, Узбецька РСР, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, учень школи ФЗН з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Донецьким обласним судом 23-24 вересня 1936 року засуджений до 4 р.

позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1991 роках.

БОНДАРЕНКО Петро Васильович, 1897 р. народження, с.Богородицьке Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Богородицькому, колгоспник к-пу "Більшовик". Арештований 18 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Петро Гаврилович, 1894 р. народження, с.Івановка Таганрозького округу Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоганівка Красnodонського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 березня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 4 листопада 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1962 роках.

БОНДАРЕНКО Петро Іванович, 1885 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, машиніст підйомної машини шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАРЕНКО Петро Маркович, 1891 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, возій-приватник. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 липня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Петро Олексійович, 1921 р. народження, с.Платонівка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Платонівці, не працював через інвалідність. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 червня 1943 року засуджений до розстрілу. 7 липня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕНКО Петро Родіонович, 1895 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, робітник з-ду № 59. Арештований 9 червня 1934 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності, що в ході слідства не було доведено. 22 липня 1934 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Петро Симонович, 1871 р. народження, с.Івановка Таганрозького округу Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Першозванівка Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 27 лютого 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 1 вересня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. 23 листопада 1931 року "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР

засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1931 і 1989 роках.

БОНДАРЕНКО Петро Федорович, 1875 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр артілі "Промпобут". Репресований двічі. 30 листопада 1931 року Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1994 роках.

БОНДАРЕНКО Петро Харитонович, 1883 р. народження, с.Варварівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, коваль шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОНДАРЕНКО Петро Харитонович, 1888 р. народження, с.Раївка Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож магазину № 163. Арештований 18 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 січня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Прокіп Гаврилович, 1897 р. народження, с.Багачка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОНДАРЕНКО Семен Андрійович, 1889 р. народження, с.Александрівка Россосанського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер ідальні № 4 "Доннархарчу". Репресований двічі. Донецьким обласним судом 23-24 вересня 1936 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Судовою колегією Луганського обласного суду 18 серпня 1956 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАРЕНКО Семен Матвійович, 1895 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Сергій Кирилович, 1910 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, старший агроном Косіурівської МТС. Спецколегією Донецького обласного суду 15 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРЕНКО Сергій Петрович, 1904 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, трубіник з-ду ім.Якубовського. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКО Сергій Федотійович, 1900 р. народження, с.Дмитровка Алексєєвського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вагар зал.ст. Луганськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 8 травня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Спиридон Мартинович, 1892 р. народження, с.Козинка Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож Луганського лісорозплідника. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БОНДАРЕНКО Тимофій Мусійович, 1900 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, grubник аварійно-відбудовчого батальйону. Арештований 27 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації, що в ході слідства не було доведено. 6 липня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БОНДАРЕНКО Трохим Прохорович, 1895 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 21 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 26 березня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

БОНДАРЕНКО Федір Андрійович, 1897 р. народження, м.Звенигородка Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, вчитель школи № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БОНДАРЕНКО Федір Іванович, 1873 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Арештований 21 жовтня 1929 року за звинуваченням в приналежності до контрреволюційної організації. 25 жовтня 1929 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЕНКО Федір (Федот) Іванович, 1886 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, черговий слюсар шахти "Дельта". Арештований 13 грудня 1930 року за звинуваченням у шкідництві на шахті, що в ході слідства не було доведено. 18 квітня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БОНДАРЕНКО Федір Іванович, 1912 р. народження, м.Муусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вантажник Штердресу. Луганським обласним судом 8 січня 1948 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕНКО Федір Михайлович, 1898 р. народження, смт Білокуракине, українець, неписьменний. Проживав у с.Попівка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 20 липня

1931 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 16-17 грудня 1932 року виправданий Донецьким обласним судом, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БОНДАРЕНКО Федот Онисимович, 1890 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Свердловської обл., Російська Федерація, 10 листопада 1942 року засуджений до розстрілу. 8 грудня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЕНКО Хрисанф Федотович, 1894 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, юрист консульт Краснолуцького міграйторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОНДАРЕНКО Юрій Григорович, 1926 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, ефрейтор. Військовим трибуналом гарнізону м.Барнаула, Алтайський край, Російська Федерація, 28 липня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНДАРЕНКО Яків Андрійович, 1895 р. народження, с.Бунчуківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шорник міськомунгоспу. Луганським обласним судом 4 квітня 1947 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОНДАРЕНКО Яків Павлович (Антонович), 1888 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 18 січня 1931 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЕНКОВА Тетяна Никифорівна, 1895 р. народження, с.Дар'ївка Свердловської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в кол.с-щі Калачівка Ровеньківської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 вересня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОНДАРЕЦЬ Іларіон Захарович, 1893 р. народження, с.Новоспаське Магдалинського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, сторож вугільного складу зал.ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БОНДАРЕЦЬ Олександр Несторович, 1906 р. народження, с.Красилів Красилівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. Військовим трибуналом 12 армії 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРКОВ Митрофан Гнатович, 1877 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівці, сторож контори "Харчоторгу". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БОНДАРУК Сергій Семенович, 1889 р. народження, с.Цвігоха Славутського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Дякове Антрацитівського р-ну, робітник шахти № 22. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРУК Степан Пантелеймонович, 1903 р. народження, с.Жигалівка Калинівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Шнишкове Слов'янське Слобожанського р-ну, не працював. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 5 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 березня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

БОНДАРЧУК Гнат Павлович, 1896 р. народження, с.Мельники, Волинська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, електрослюсар шахти ім.Рухимовича. Донецьким обласним судом 26 квітня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОНДАРЧУК Овксентій Павлович, 1899 р. народження, с.Герніхівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоселицьке Сватівського р-ну, робітник радгоспу "Комсомолець". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОНДАРЧУК Тимофій Пантелейович, 1896 р. народження, с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 31 стрілецького полку. Військовим трибуналом 25 стрілецької дивізії 23 травня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНКЕ Август Фердинандович, 1892 р. народження, х. Рудківський, Мархлевський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, вантажник зал.ст. Сватове. Донецьким обласним судом 22 квітня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОНЧУЖНИЙ Григорій Гаврилович, 1902 р. народження, с.Заїківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом гарнізону м.Луганська 27 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 березня 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

БОНЬХАДІ Бела Францович, 1919 р. народження, Чехословаччина, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, техпрацівник школи № 13. Військовим трибуналом Харківського військового округу 13 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БООБ Валентин Якович, 1902 р. народження, к.№ 3 Нікопольського р-ну Дніпропетровської

обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, табельник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БООБ Євген Антонович, 1910 р. народження, с.Єлизаветівка Червоноармійського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БООБ Іван Якович, 1900 р. народження, с.Єлизаветівка Червоноармійського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, стрілочник зал.ст. Ковпакове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БООБ (БОББ) Йосип Петрович, 1904 р. народження, к.Розенфельд Олександрівського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, конюх к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БООБ Климентій Якович, 1908 р. народження, к.№ 3 Нікопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, робітник транспортного цеху тресту "Донбасантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БООБ Марта Іванівна, 1905 р. народження, к.Блюменфельд, Дніпропетровська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БООБ Микола Петрович, 1908 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Козаківці, машиніст молотарки к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БООБ Павло Валентинович, 1895 р. народження, к.Гейдельберг Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БООБ Яків Валентинович, 1871 р. народження, к.Гейдельберг Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, сторож ларка сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БООБ Яків Якович, 1900 р. народження, к.Слисаветівка Запорізького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, робітник залст. Ковпаківка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БОР Рудольф Іванович, 1883 р. народження, с.Генріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, сторож к-пу "Паркомунa". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРБОТ Григорій Михайлович, 1909 р. народження, смт Юр'івка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Біле Лутугинського р-ну, вагонник шахти "Білянка". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОРГЕР Максим Вольфович, 1909 р. народження, м.Краків, Польща, єврей. Проживав у с.Анашівка Свердловської міськради, відкатник шахти № 28-29. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРДОВИЦЬКИЙ Василь Федорович, 1897 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник шахти "Чорноморка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 16 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРДОНОСЕНКО Йосип Лук'янович, 1873 р. народження, с.Боровиця Чигиринського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньотузлове Свердловської міськради, листоноша. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРДУНОВ Гаврило Іванович, 1902 р. народження, х. Трубицький, Медвєнський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Алчевську, рахівник розрахункового відділу з-ду ім.Ворошилова. Донецьким обласним судом 14 травня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОРДУНОВ Іван Григорович, 1897 р. народження, м.Обоянь Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий магазином № 31 Климівського райхарчотргу. Репресований двічі. Арештований 19 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 16 лютого 1943 року арештований за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 19 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БОРДЮГОВ Гнат Петрович, 1918 р. народження, с.Павленкове Новопсковського р-ну, ук-

раїнець, освіта початкова. Проживав у Павленковому, тимчасово не працював. Арештований 10 лютого 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 21 листопада 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРДЮГОВ Григорій Іванович, 1923 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Михайлівці, не працював. Арештований 29 вересня 1941 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської молодіжної групи. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, в дорозі помер. Реабілітований у 1994 році.

БОРДЮГОВ Олександр Гнатович, 1913 р. народження, х. Котовка, Россошанський р-н Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРДЮГОВ Павло Рухимович, 1904 р. народження, х. Котовка, Россошанський р-н Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, керуючий конторою об'єднання "Облхудоба". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

БОРДЮГОВ Стефан Харитонович, 1892 р. народження, с.Терни Краснолиманського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новобілівка Кременіського р-ну, тесляр к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРДЮЖА Олексій Володимирович, 1916 р. народження, м.Зимогір'я Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 105 прикордонного загону. Військовим трибуналом військ НКВС Білоруського військового округу 13 січня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

БОРЕЦЬКИЙ Іван Войцехович, 1911 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БОРЕЦЬКИЙ Йосип Андрійович, 1877 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Каськівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний повстанець". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БОРЕЦЬКИЙ Йосип Станіславович, 1903 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Каськівка Марківського р-ну, тесляр к-пу "Більшовицький штурм". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до

розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

БОРЕЦЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1916 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Касківка Марківського р-ну, тракторист Касківської МТС. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БОРЕЦЬКИЙ Фелікс Андрійович, 1895 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тернівка Марківського р-ну, садівник к-пу "Червоний бойовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

БОРЕЦЬКИЙ Франц Тимофійович, 1897 р. народження, с.Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Герасківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БОРЖУКОВ (БУРЖУКОВ) Микола Петрович, 1894 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, городник к-пу ім.М.Горького. Донецьким обласним судом 24 січня 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОРЗЕНКО Варвара Климентівна, 1903 р. народження, с.Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл., українка, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1926-1938 рр. Проживала в м.Луганську, оператор ковальського цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештована 31 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 18 грудня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1938 році.

БОРЗЕНКО Василь Сергійович, 1907 р. народження, м.Красний Луч, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, рядовий, дловод фінчастини 28 прикордонного загону військ НКВС. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 21 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Військовою колегією Верховного суду УРСР 17 листопада 1938 року строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1962 році.

БОРЗИЛО Василь Олексійович, 1877 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 травня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРЗИЛО Іван Якович, 1898 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, колгоспник к-пу ім.Шевченка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРЗИЛО Микола Петрович, 1895 р. народження, с.Гончарівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Преображенне Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРЗИЛО Олександр Вікторович, 1908 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРЗИЛО Панас Самійлович, 1906 р. народження, українець, освіта н/вища. Член ВКП(б) до 1934 р. Проживав у м.Луганську, студент Луганського педагогічного інституту. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1934 року висланий на 3 р. за межі України. 15 червня 1936 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОРЗИЛО (БОРЗИЛОВ) Петро Якович, 1892 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРЗИЛОВ Павло Лаврентійович, 1884 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у Павлівці, садівник к-пу ім.Володарського. Луганським обласним судом 21 жовтня 1946 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРЗИХ Микола Дмитрович, 1898 р. народження, с.Просека Колпнянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, інспектор з якості вугілля шахти № 30. Арештований 25 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 15 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРЗЯК Іван Олександрович, 1914 р. народження, с.Великоцк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, народний суддя Антрацитівського р-ну. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 25 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИС Андрій Якимович, 1884 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Ковалівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Комсомолець України". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БОРИС Архип Іванович, 1907 р. народження, с.Ласків Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електрик тресту "Південелектромонтаж". Луганським обласним судом 22 грудня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИС Іван Архипович, 1928 р. народження, с.Ласків Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електромонтер тресту "Південелектромонтаж". Луганським обласним судом 22 грудня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОРИС Яким Кирилович, 1907 р. народження, с.Ласків Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електрик тресту "Південелектромонтаж". Луганським обласним судом 22 грудня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИСАНІН Іван Маркович, він же **БЕРТЕЛЬЗОН Йоганн Михельович**, 1898 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник шахти № 1. Репресований двічі. 22 жовтня 1936 року Донецьким обласним судом засуджений до 1 р. позбавлення волі. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1960 і 1994 роках.

БОРИСЕВИЧ Альберт Олександрович, 1894 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, агент з постачання міськомунгоспу. Судовою колегією у кримінальних справах Донецької обл. 7 березня 1939 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Василь Гнатович, 1903 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, тимчасово не працював. Арештований 10 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 серпня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСЕНКО Віктор Трохимович, 1874 р. народження, с.Ткарі, Полтавська обл., українець, неписьменний. Проживав у смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Судової "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 листопада 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Данило Юхимович, 1900 р. народження, с.Нововасильівка Урицького р-ну Акмолінської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Іван Якимович, 1925 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Свиринове Голіванівського р-ну Одеської обл., селянин-одно-

осібник. Арештований 16 квітня 1944 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 22 червня 1944 року справу припинено за неведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСЕНКО Ірина Тимофіївна, 1876 р. народження, Полтавська обл., українка, неписьменна. Проживала в смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, домогосподарка. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БОРИСЕНКО Кирило Тимофійович, 1907 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Спірне Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), робітник радгоспу "Спірне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОРИСЕНКО Купріян Трохимович, 1891 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник педагогічного інституту. Репресований двічі. Постановою Судової "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 листопада 1931 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Макар Григорович, 1912 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1004 стрілецького полку 305 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 52 армії 9 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИСЕНКО Марко Якович, 1906 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у смт Грушове Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 152. Донецьким обласним судом 22 січня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИСЕНКО Олексій Петрович, 1915 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, колгоспник к-пу "Комсомолец". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 19 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 грудня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

БОРИСЕНКО Петро Микитович, 1907 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник слезоводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Полікарп Іванович, 1899 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, робітник Сватівського лігоспу. Арештований 26 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСЕНКО Свирид (Спиридон) Мусійович, 1902 р. народження, с.Первомайськ Сватівсь-

кого р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, колісник кінного двору шахти ім.Титова. Арештований 24 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСЕНКО Семен Трохимович, 1878 р. народження, с.Юр'івка Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник каменярні. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСЕНКО Сергій Якович, 1888 р. народження, м.Сватове, українець, освіта середня. Проживав у Сватовому, рахівник об'єднання "Мо-локопродукт". Арештований 28 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БОРИСЕНКО Тимофій Якович, 1908 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у смт Грушове Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 152. Донецьким обласним судом 22 січня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРИСЕНКО Федір Прокопійович, 1906 р. народження, с.Мала Ворожба Лебединського р-ну Сумської обл., українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий саперного батальйону № 1539. Військовим трибуналом 15-ї саперної бригади 21 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. 11 травня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРИСКІН Петро Єпіфанович, 1896 р. народження, с.Костянтинівка Миколаївського р-ну Одеської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, слюсар шахти ім.Ілліча. Арештований 23 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 8 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСКІН Яків Васильович, 1888 р. народження, с.Захаровка Волоського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти № 1-1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВ Андрій Іванович, 1891 р. народження, х. Караїчев, Глибокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр будввідділу тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВ Віктор Антонович, 1879 р. народження, м.Балаклія Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, завідуючий магазином "Укрядвінтресту". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937

року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БОРИСОВ Іван Макарович, 1906 р. народження, х. Караїчев, Глибокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр шахти № 1. Арештований 15 грудня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 січня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1990 році.

БОРИСОВ Матвій Петрович, 1894 р. народження, Троїцький р-н Оренбурзької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 28 вересня 1928 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

БОРИСОВ Микита Андрійович, 1875 р. народження, смт Талове Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Таловому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВ Михайло Іванович, 1887 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, заступник головного інженера хімзаводу. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1931 року засуджений до розстрілу із заміною на 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БОРИСОВ Олександр Васильович, 1882 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Антрациті, касир шахти № 3-4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БОРИСОВ Олексій Йосипович, 1904 р. народження, с.Рогнедіно, Брянська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, начальник міськвідділу зв'язку. Арештований 8 січня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРИСОВ Олексій Тимофійович, 1913 р. народження, х. Богатов, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, відкатник шахти № 4-2-біс "Ірмине". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВ Петро Омелянович, 1925 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, колгоспник к-пу ім.Петровського. Арештований 1 травня 1942 року за звинуваченням у підготовці теракту. 11 червня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

БОРИСОВ Семен Гордійович, 1888 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, росія-

нин, освіта початкова. Проживав у Городищі, не працював. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 25 січня 1942 року засуджений до розстрілу. 16 лютого 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОРИСОВ Тимофій Михайлович, 1885 р. народження, х. Богатов, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 4-2-біс "Ірмине". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВ Федір Герасимович, 1892 р. народження, х. Власовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 2. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 лютого 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРИСОВА Акулина Михайлівна, 1880 р. народження, с.Михайлівка Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Талове Краснодонського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 листопада 1945 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОРИСОВИЧ Інна Вікторівна, 1925 р. народження, м.Невель Калінінської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта н/середня. Військово-службовець, рядовий 246 окремого мінного інженерного батальйону. Військовим трибуналом 15 інженерної мінної бригади 27 квітня 1943 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. 13 червня 1944 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1944 році.

БОРИСОВСЬКИЙ Володимир Федорович, 1890 р. народження, сл. Мечетка Бобровського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Восводське Троїцького р-ну, директор школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БОРИСОВСЬКИЙ Григорій Васильович, 1871 р. народження, с.Альшанка Новооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, охоронник воєнізованої вахтерської команди шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОРИСОВСЬКИЙ Тихон Трохимович, 1900 р. народження, с.Томаровка Томаровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, начальник дільниці транспортного цеху тресту "Краснодонвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 жовтня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРИВСЬКА Тамара Максимівна, 1927 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в с.Сенькове Старобільського р-ну, не працювала. Арештована 22 лютого 1943 року за підозрою у пособництві німецьким окупантам. 6 березня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОРКОВСЬКИЙ Генріх Теофілович, 1895 р. народження, Чернігівська обл., литовець, освіта н/вища. Проживав у м.Стаханові, викладач навчального комбінату шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРМАН Ріхард Карлович, 1892 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, колгоспник к-пу "Перемога". Донецьким обласним судом 22 квітня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРМОТОВ Іван Олексійович, 1885 р. народження, кол.с.Новодеркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, робітник масло-робного з-ду. Надзвичайною "трійкою" 2-ї кавалерійської дивізії 25 лютого 1921 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БОРОВ Едуард Якович, 1890 р. народження, с.Сергіївка Чуднівського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Чорнявка Троїцького р-ну, комірник к-пу "Маяк". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВЕНСЬКИЙ Антон Павлович, 1887 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 травня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 2 серпня 1939 року Луганським обласним судом засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1993 і 1995 роках.

БОРОВЕНСЬКИЙ Григорій Михайлович, 1914 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта середня. Проживав у кол.с.Тельманове Білокуракинського р-ну, бухгалтер пункту "Заготзерно". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 червня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОРОВЕНСЬКИЙ Семен Михайлович, 1905 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 704 стрілецького полку 393 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Тараська АРСР, Російська Федерація, 22 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

БОРОВЕНСЬКИЙ (БАРОВЕНСЬКИЙ) Стефан Стефанович, 1905 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник шахти № 4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року за-

судження до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОРОВИЙ Гаврило Васильович, 1915 р. народження, с.Першозванівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Першозванівці, касир товарної контори зал.ст. Сімейкине. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БОРОВИЙ Мусій Іванович, 1895 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер 201 окремої автототи. Військовим трибуналом 18 армії 24 травня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОРОВИЙ Прокіп Максимович, 1905 р. народження, с.Розпасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, головний кондуктор кондукторського резерву зал.ст. Старобільськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 21 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. 2 грудня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРОВИК Василь Семенович, 1906 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Євсузі, бригадир тракторної бригади к-пу ім.Леніна. Арештований 8 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 5 жовтня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВИК Матвій Іванович, 1885 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, фельдшер. Військовим трибуналом 25 дивізії 13 червня 1920 року засуджений до 6 м-ців примусових робіт умовно. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВИК Олексій Федорович, 1887 р. народження, с.Оболоння Коропського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВИК Сергій Ілліч, 1911 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 736 стрілецького полку 395 стрілецької дивізії. Арештований 6 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 24 грудня 1941 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВИК Яків Семенович, 1895 р. народження, м.Куп'янськ Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, бухгалтер тресту "Південспецбуд". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРОВИКОВ Михайло Миколайович, 1911 р. народження, с-ще Знебер Дятьківського

р-ну Брянської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, різальник скла склозаводу "Пролетар". Луганським обласним судом 9 квітня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БОРОВИКОВА Катерина Василівна, 1902 р. народження, х. Липовський, Верхньодонецького р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, неписьменна. Проживала в с.Черемшине Свердловської міськради, домогосподарка. 11 лютого 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджена до розстрілу. 1 березня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БОРОВИЦЬКИЙ Рафаїл Вікентійович, 1894 р. народження, с.Баранівка Баранівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БОРОВИЧЕНКО Сергій Сидорович, 1889 р. народження, с.Борове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завгосп школи ФЗН при з-ді "Донсода". Репресований двічі. Арештований 22 липня 1935 року за звинуваченням у шпигунсько-диверсійній діяльності. 25 липня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 28 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1935 і 1972 роках.

БОРОВКОВ Олексій Іванович, 1905 р. народження, с.Кашилен Батирівського р-ну Чуваської АРСР, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, електрослюсар з-ду "Пролетар". Донецьким обласним судом 9 квітня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВКОВ Федір Васильович, 1896 р. народження, с.Пруди Новосільського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, кучер шахти № 4. Луганським обласним судом 14 лютого 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. 9 червня 1939 року Верховним судом УРСР справу повернено на дослідження. 8 вересня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВСЬКА Олександра Андріївна, 1886 р. народження, с.Борисовка Грайворонського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українка, освіта середня. Проживала в м.Брянка, головний бухгалтер міської лікарні. Військовим трибуналом 12 армії 9 травня 1942 року засуджена до розстрілу. Страчена 25 травня 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

БОРОВСЬКИЙ Василь Панасович, 1893 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гара-

симівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВСЬКИЙ (БОРОВСЬКОВ) Василь Савелійович, 1891 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, пожежник і кучер на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 14 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВСЬКИЙ Дмитро Олексійович, 1905 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, робітник з-ду "Червоної прапор". Арештований 19 липня 1929 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 30 листопада 1929 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВСЬКИЙ Іларіон Дмитрович, 1887 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Співаківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВСЬКИЙ Йосип Домінікович (Данилович), 1891 р. народження, с.Василівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВСЬКИЙ Максим Васильович, 1891 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВСЬКИЙ Михайло Калинович, 1879 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Брянка, фельдшер міської лікарні. Військовим трибуналом 12 армії 9 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БОРОВСЬКИЙ Олексій Купріянович, 1893 р. народження, с.Гаврилівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож лісного складу з-ду "Пролетар". Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 вересня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОРОВСЬКИЙ Павло Дмитрович, 1877 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Співаківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОРОВСЬКИЙ Павло Іванович, 1915 р. народження, с.Олександрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Олександрівці, тесляр Олександрівського лісництва. Арештований 7 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОРОВСЬКИЙ Яків Йонович, 1901 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Співаківці, селянин-одноосібник. Репресований тричі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 12 травня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. Донецьким обласним судом 21 квітня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 жовтня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований відповідно у 1992, 1971, 1967 роках.

БОРОВСЬКОВ (БОРОВСЬКИЙ) Іван Якович, 1892 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БОРОВСЬКОВ Тимофій Олександрович, 1896 р. народження, с.Нижній Мінченко Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник спиртогорілчаного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БОРОВСЬКОЙ Павло Семенович, 1913 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Вільхове Станично-Луганського р-ну, стрілець воєнізованої охорони обласного управління зв'язку. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 23 листопада 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 22 березня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1992 році.

БОРОДА Олександр Семенович, 1912 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, столяр міськхарчоторгу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 березня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРОДАВКА Григорій Йосипович, 1890 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, мірошник млина приміського господарства хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДАВКА Григорій Йосипович, 1892 р. народження, с.Новопокровка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новопокровці, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 8 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДАВКА Іон Митрофанович, 1889 р. народження, с.Новопокровка Білокуракинського

р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Новопокровці, селянин-одноосібник. Арештований 5 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 червня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДАВКА Микола Іванович, 1888 р. народження, с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Маринівка Старобільського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганській обл. 31 липня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОРОДАВКА Михайло Михайлович, 1918 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта н/середня. Військово-службовець, командир гармати артилерійського полку 1 винищувальної бригади. Військовим трибуналом Південно-Західного фронту 13 жовтня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДАВКА Олександр Давидович, 1914 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Нижньопокровці, інспектор по кадрах "Доннархарчу". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОРОДАВКА Степан Олексійович, 1886 р. народження, с.Піски Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, комірник зал.ст. Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БОРОДАВКІН Кузьма Олексійович, 1879 р. народження, с.Кряківка Слов'янськського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кряківці, селянин-одноосібник. Арештований 3 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДАВКІНА Варвара Назарівна, 1924 р. народження, с.Дубровка Брасовського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, робітниця шахти № 3-3-біс. Арештована 4 березня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 27 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОРОДАВКО Полікарп Миколайович, 1897 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньопокровці, колгоспник к-пу ім.Куйбишева. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДАВКО Филімон Прохорович, 1889 р. народження, с.Нижньопокровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньопокровці, колгоспник к-пу ім.Єжова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938

року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДАСВ Василь Олександрович, 1889 р. народження, с.Веселе Липецького р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Попасна, завідуючий райветлікарнею. Військовою колегією Верховного суду СРСР 2 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БОРОДАСВ Федір Михайлович, 1883 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Підгорівці, служитель релігійного культу. Арештований 15 вересня 1937 року за звинуваченням у висловлюваннях контрреволюційного характеру. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

БОРОДАСВА Ангеліна Петрівна, 1903 р. народження, м.Суджа Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, латишка, освіта середня. Проживала в м.Попасна, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 липня 1938 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1958 році.

БОРОДАЧ Федір Павлович, 1892 р. народження, смт Ящикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 19. Донецьким обласним судом 29 січня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРОДАЧОВ Кирило Якович, 1874 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілі, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДІН Андрій Олексійович, 1915 р. народження, с.Велика Трещовка Землянського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 2-ї мінно-саперної роти 97 окремого мінно-саперного батальйону. До призову проживав у м.Луганську. Арештований 7 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 17 березня 1948 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДІН Герасим Полікарпович, 1888 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав в Урало-Кавказі, бригадир ріпничої бригади к-пу "10 років Жовтня". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БОРОДІН Еммануїл Миколайович, 1897 р. народження, ст-ця Цимлянська Цимлянського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, десятник шахти № 23. Військовим трибуналом військ НКВС Луганській обл. 30 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОРОДІН Іван Йосипович, 1878 р. народження, с.Королівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Королівці, листоноша. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 15 лютого 1933 року висланий на 3 р. за межі України. 7 липня 1942 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 11 березня 1948 року справу припинено. Реабілітований відповідно у 1989 і 1994 роках.

БОРОДІН Микита Іванович, 1911 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, коваль прокатного цеху з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДІН Микола Іванович, 1893 р. народження, х. Груцинцов, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, бригадир свинарів радгоспу "Хрустальний". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОРОДІН Олександр Євстигнійович, 1891 р. народження, х. Плотина, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, колійний робітник шахти № 1 "Ізварине". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОРОДІН Петро Олександрович, 1927 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Рудя. Луганським обласним судом 28 березня 1952 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОРОДІН Петро Юхимович, 1888 р. народження, с.Трьохізбенка Словяносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, селянин-одноосібник. Арештований 21 вересня 1941 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

БОРОДІН Тимофій Архипович, 1882 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, охоронник "Доннархарчу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОРОДІН Тихон Іванович, 1912 р. народження, с.Давидо-Микільське Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Давидо-Микільському, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Арештований 19 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОРОДІН Федір Михайлович, 1886 р. народження, смт Біловодськ, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у Біловодську, приймальник контори "Заготзерно". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОРОДІН Федір Петрович, 1887 р. народження, х. Нижньоєрохін, Глибокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, лісогон шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДІН Федір Федорович, 1882 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, чорнороб з-ду ім.Ворошилова. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОРОДІН Юхим Миколайович, 1888 р. народження, х. Зимовної, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, конюх радгоспу "Хрустальний". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРОДІН Яків Єгорович, 1908 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, коваль з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРОДІН Яків Мефодійович, 1909 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, українець, освіта початкова. Проживав в Урало-Кавказі, вибійник шахти "Урало-Кавказ". Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 лютого 1930 року висланий на 3 р. за межі України. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 лютого 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1993 і 1960 роках.

БОРОДІНА Акулина Іванівна, 1882 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Алчевську, прибиральниця доменного цеху з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БОРОДКІН Іван Григорович, 1891 р. народження, с.Стадниць Землянского р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, кріпильник шахти № 28-29. Арештований 30 січня 1940 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 лютого 1940 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОРОЗДІН Іван Борисович, 1903 р. народження, ст-ця Новокубанська Новокубанського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні,

помічник головного інженера шахти "Центральна". Військовим трибуналом Харківського військового округу 13 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 19 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БОРОЗДІН Тимофій Андрійович, 1876 р. народження, с.Леськіне Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Леськиному, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОРОНОС Іван Гнатович, 1896 р. народження, с.Самотіївка Краснопільського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 1-біс. Арештований 28 червня 1942 року за звинуваченням в контрреволюційному саботажі. 29 червня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

БОРСЯК Петро Васильович, 1887 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, сторож Підгорівської МТС. Репресований двічі. Арештований 5 липня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 4 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОРТ Пилип Дмитрович, 1904 р. народження, с.Олександрівка Межівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, партпрацівник з-ду ім.Косіора. Арештований 20 лютого 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 травня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1935 році.

БОРТКЕВИЧ Віктор Антонович, 1905 р. народження, с.Лезьє Шліссельбурзького р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, латиш, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, змінний майстер шахти ім.Титова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОРТКЕВИЧ Олександр Костянтинович, 1876 р. народження, смт Слов'янськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий підвідділом окружного фінвідділу. Арештований 14 червня 1927 року за звинуваченням у боротьбі проти революційного руху. 7 вересня 1930 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОРЦ Емілій Едуардович, 1903 р. народження, Новоград-Волинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станічно-Луганського р-ну, тракторист к-пу ім.Литвинова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28

грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРЦОВ Панас Лукич, 1904 р. народження, х. Стара Станиця, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Краснодоні, відкатник шахти № 2-9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОРЦОВ Тимофій Михайлович, 1901 р. народження, с.Верхньошевіривка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОРЦ Григорій Олексійович, 1899 р. народження, с.Майдан Коломацького р-ну Харківської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, вчитель школи № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОРЦ Катерина Микитівна, 1924 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в Кризькому, завідувача сепараторним пунктом к-пу "13 років Жовтня". Арештована 9 липня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БОРЦ Марія Яківна, 1913 р. народження, с.Петровеньки Слов'яносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Кіровокому, робітниця радгоспу № 1. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 11 грудня 1946 року вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БОРЦ Олександр Федорович, 1912 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, машиніст електростанції. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 25 листопада 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОРЩЕНКО Василь Іванович, 1915 р. народження, с.Великі Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. Арештований 16 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1960 році.

БОРЩЕНКО Іван Трохимович, 1887 р. народження, с.Великі Погреби Глобинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРЩЕНКО Олександр Євдокимович, 1909 р. народження, с.Вереміївка Вереміївського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у с-щі Челюскінець Лутугинського р-ну, старший зоотехнік радгоспу ім.Челюскінців. Ареш-

тований 27 квітня 1942 року за звинуваченням у саботажі. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 20 липня 1949 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БОРЩОВ Андрій Іванович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, без певних занять. Луганським обласним судом 8 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 23 березня 1955 року строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

БОРЩОВ Борис Іванович, 1914 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, радист 723 стрілецького полку 395 стрілецької дивізії. 26 грудня 1941 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1125 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БОРЩОВ Дмитро Іванович, 1869 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному, селянин-одноосібник. Арештований 20 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 червня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

БОРЩОВ Павло Самійлович, 1888 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, вантажник Рубіжанської контори "Індустрбуду". Військовим трибуналом 28 району авіаційного базування 26 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БОРЩОВ Семен Антонович, 1908 р. народження, с.Невське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Невському, колгоспник к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БОРЩОВА Анастасія Андріївна, 1905 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, домогосподарка. Луганським обласним судом 8 червня 1950 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 23 березня 1955 року строк покарання знижено до 6 р. Реабілітована у 1992 році.

БОРЩОВА-ПАЛЯНИЦІНА Надія Миронівна, 1915 р. народження, м.Ровеньки, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Первомайську, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 20 травня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1991 році.

БОСАК Олександр Олександрович, 1893 р. народження, Польща, українець, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

БОСЕНКО Іван Іванович, 1915 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівці,

тракторист к-пу "Політвдідл". Військовим трибуналом 10 запасної стрілецької бригади 18 вересня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОСЕНКО Іван Миколайович, 1908 р. народження, с.Солідарне Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Солідарному, стрілочник зал.ст. Солідарна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОСЕНКО Іван Степанович, 1911 р. народження, с.Сичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Після поранення перебував на лікуванні в евакогоспіталі № 2749. Луганським обласним судом 30 листопада 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БОСЕНКО Михайло Костянтинівич, 1894 р. народження, х. Шиметов, Одеська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар-водопровідник млинкомбінату № 7. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БОСЕНКО Олексій Назарович, 1925 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Лисичанську, не працював. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 3 серпня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1995 році.

БОСНАК Анна Іванівна, 1897 р. народження, с.Журавлівка Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, лазниця шахти № 16. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1959 році.

БОСНАК Єлизавета Христофорівна, 1919 р. народження, м.Олександрівськ Артемівської райради м.Луганська, німкеня, освіта початкова. Проживала в Олександрівську, трактористка радгоспу "Кочегар". Арештована 8 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 березня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1993 році.

БОСНАК Федір (Фрідріх) Христофорович, 1895 р. народження, к.Гейдельберг, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, районний монтер об'єднання "Доненерго". Донецьким обласним судом 28 квітня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОСНЯКОВ Олександр Степанович, 1899 р. народження, с.Закотне Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Закотному, селянин-одноосібник. Арештований 5 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 січня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БОСОВ Іван Панасович, 1900 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, головний бухгалтер шахти № 15. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОСОВ Олександр Іванович, 1928 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у Павлівці, помічник врубмашиніста шахти № 3. Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БОТАРЕВ Митрофан Іванович, 1888 р. народження, с.Царьовка Долгоруковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОТОВСЬКИЙ Порфирій Семенович, 1915 р. народження, с.Дробушево, Акмолінська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БОТТ Олександр Федорович, 1910 р. народження, х. Орлинський, Старокерменчицький р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вагар зал.ст. Луганськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

БОЦВІН Іван Остапович, 1912 р. народження, с.Грушів Ржищівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, слюсар шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БОЦМАН Петро Павлович, 1874 р. народження, с.Хомутець, Ростовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Олександрівка Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЧАРНИКОВ Порфирій Григорович, 1872 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Чабанівці, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 6 вересня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОЧАРНИКОВ (БОЧАРНИК) Стефан (Степан) Васильович, 1895 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1960 і 1989 роках.

БОЧАРНИКОВА Надія Романівна, 1884 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Чабанівці, селянка-одноосібниця. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 5 р. позбавлення волі умовно. Реабілітована у 1989 році.

БОЧАРОВ Андрій Михайлович, 1903 р. народження, х. Усть-Фомінка, Тацінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкіне Краснодонського р-ну, робітник зал.ст. Сімейкіне. Військовим трибуналом Південно-Східної залізниці 29 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БОЧАРОВ Григорій Афанасійович, 1899 р. народження, с.Бочаровка Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Кріпенський Антрацитівської міськради, десятник будвділду тресту "Донбасантрацит". Арештований 5 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-гід варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЧАРОВ Іван Єгорович, 1892 р. народження, х. Нижні Грачки, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Верхня Краснянка Краснодонського р-ну, кучер шахти "Червоный Жвєть". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БОЧАРОВ Матвій Матвійович, 1898 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, вантажник шахти облімцєвпрому. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 10 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 30 липня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БОЧАРОВ Микола Іванович, 1897 р. народження, м.Валуїки Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, тимчасово не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОЧАРОВА Наталія Петрівна, 1907 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта середня. Проживала в м.Алчевську, піаністка Палацу культури ім. К.Маркса. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 листопада 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

БОЧЕВАРОВ Дмитро Степанович, 1894 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, го-родник радгоспу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЧКОВ Іван Лаврентійович, 1902 р. народження, с.Шатилово Краснозорецького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, діловод від-

ділення міліції на зал.ст. Довжанська. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР по Донецькій обл. 27 липня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БОЧКОВСЬКИЙ Яків Сергійович, 1899 р. народження, с.Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Михайлоки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

БОШЕ Адам Якович, 1908 р. народження, с.Касель Гросулівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник млинокомбінату № 7. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОШЕ Яків Якович, 1913 р. народження, с.Касель Гросулівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник "Хліббуду". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БОЩЕНКО Олександр Васильович, 1905 р. народження, с.Суворовка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, електрик ливарно-механічного з-ду. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 жовтня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БОЯДЖІ Кирило Григорович, 1894 р. народження, Румунія, болгарин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер міськомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БОЯРІН-БОЯРЧУК Василь Павлович, 1879 р. народження, Польща, поляк, освіта н/середня. Проживав у смт Родакове Словяносербського р-ну, старший бухгалтер зал.ст. Родакове. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЯРКО Павло Федосійович, 1907 р. народження, с.Осіївка Миропільського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, не працював. Арештований 12 вересня 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 20 жовтня 1943 року справа припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БОЯРОВСЬКИЙ Венедикт Леонтіївич, 1883 р. народження, Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, інвалід. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БОЯРСЬКА Зубіна Петрівна, 1893 р. народження, смт Куйбишеве Куйбишевського р-ну Запорізької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, колгоспниця к-пу "Шлях вперед". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада

1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БОЯРСЬКА Марія Іванівна, 1920 р. народження, с.Кринички Чистяківського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Софіївський Краснолуцької міськради, колгоспниця к-пу "Шлях вперед". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БОЯРСЬКИЙ Антон Антонович, 1905 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, кріпильник шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БОЯРСЬКИЙ Борис Антонович, 1901 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, вантажник шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БОЯРСЬКИЙ Гордій Іванович, 1898 р. народження, с.Ковалівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ковалівці, селянин-одноосібник. Арештований 26 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 липня 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БОЯРСЬКИЙ Іван Антонович, 1895 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, ветсанітар шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЯРСЬКИЙ Йосип Антонович, 1907 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу "Шлях вперед". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БОЯРСЬКИЙ Марко Антонович, 1912 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, бригадир к-пу "Шлях вперед". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БОЯРСЬКИЙ Микола Якович, 1893 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу "Шлях вперед". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БОЯРСЬКИЙ Петро Іванович, 1878 р. народження, с.Ковалівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ковалівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради

при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БОЯРСЬКИЙ Савелій Іванович, 1883 р. народження, с.Ковалівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ковалівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРАГА Василь Тимофійович, 1870 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 15 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРАГА Семен Васильович, 1900 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 23 квітня 1933 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1961 і 1989 роках.

БРАГИЛЬОВ Єгор (Георгій) Іванович, 1877 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1995 і 1989 роках.

БРАГИЛЬОВ Олександр Іванович, 1873 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРАГІН Данило Кирилович, 1903 р. народження, с.Гладківка Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фашівка Перевальського р-ну, робітник шахти № 3. Арештований 26 лютого 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 12 вересня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БРАГУНЕЦЬ Іван Пилипович, 1911 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БРАГУНЕЦЬ Михайло Федорович, 1921 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 46 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом 23 стрілецької дивізії 12 жовтня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БРАГУНЕЦЬ Павло Андрійович, 1889 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Караяшнику, не працював. Луганським обласним судом 18 вересня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРАГУНЕЦЬ Прокіп Антонович, 1889 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, чорнороб держконезаводу № 64 ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРАГУНЦОВ Лаврін Іванович, 1896 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пісках, колгоспник к-пу "Культура". Народним судом Новопсковського р-ну 26 липня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРАГУНЦОВ Петро Іванович, 1896 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пісках, колгоспник к-пу "Культура". Народним судом Новопсковського р-ну 26 липня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРАСР (БРАЙСР) Евальд Данилович, 1903 р. народження, с.Селянка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шофер зал.ст. Луганськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БРАЖКО Григорій Степанович, 1896 р. народження, м.Ізюм Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Федорівка, Біловодський р-н, не працював. 21 травня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БРАЖНИКОВ Антон Степанович, 1882 р. народження, м.Білопілля Сумського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, машиніст паровоза шахти № 13. Арештований 20 вересня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 грудня 1935 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БРАЖНИКОВ Федір Федорович, 1907 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, завідуючий шахтою ім.Ілліча. Арештований 21 листопада 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 1 квітня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРАЇЛОВСЬКИЙ Стефан Прокопович, 1900 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, працівник відділу робітничого постачання рудоуправління "Паркомунa". Арештований 22 липня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 4 травня 1934 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

БРАНДТ Альберт Єфремович, 1896 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Березівка Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРАНДТ Генріх Іванович, 1889 р. народження, к.Люксембург Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Донецьким обласним судом 28 квітня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРАНДТ (БРАНТ) Єгор Олександрович, 1888 р. народження, к.Цюх Ніколаєвського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, в антажнік шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БРАНДТ Карл Маркович, 1894 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1919-1937 рр. Проживав у м. Луганську, майстер з-ду газованих вод тресту "Доннархарч". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 лютого 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БРАНДТ Самійло Густавович, 1884 р. народження, к.Нейгейм Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Малоолександрівка Трійського р-ну, Tesla к-пу "Електрика". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРАСЛАВСЬКИЙ Леонід Григорович, 1902 р. народження, м.Умань Київської обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, диригент хорової капели Палацу культури ім.Леніна. Луганським обласним судом 27 серпня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРАТИЩЕВА Ганна Степанівна, 1914 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в Лисичанську, робітниця хлібозаводу. Луганським обласним судом 13 листопада 1958 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БРАТИЩЕНКО Конон Климович, 1884 р. народження, м.Ровеньки, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, старший стрілочник зал.ст. Родакове. Арештований 21 травня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 9 грудня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

БРАТИЩЕНКО Микола Панасович, 1924 р. народження, с-ще Прохладне Свердловської міськради, українське, освіта початкова. Проживав у Прохладному, колгоспник к-пу ім.Фрунзе. Арештований 13 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 23 березня 1943 ро-

ку справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БРАТЧЕНКО Михайло Еммануїлович, 1894 р. народження, с.Каршино-Анненка Матвеево-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колесник-каретник об'єднання "Доненерго". Репресований двічі. Постановою Судової „трійки“ при Колегії ДПУ УРСР від 14 лютого 1934 року висланий на 3 р. за межі України. 26 квітня 1938 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1957 роках.

БРАТЧЕНКО Тетяна Яківна, 1911 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Розкішне Лутугинського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Леніна. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 27 жовтня 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зradі Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

БРАТЧЕНКО Федір Еммануїлович, 1898 р. народження, с.Каршино-Анненка Матвеево-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, Tesla-приватник. Арештований 18 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БРАТЧИКОВ Сергій Іванович, 1903 р. народження, с.Роб'є Шабликінського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугайівка Перевальського р-ну, бригадир крипильників шахти № 5. Арештований 18 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

БРАУН Микола Людвігович, 1911 р. народження, с.Каракульське Каракульського р-ну Челябінської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Новоселівка Слов'яносербського р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРАУН Яків Готфрідович, 1899 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, столяр к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БРАШЕВ Василь Михайлович, 1905 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у смт Вовчорівка Попасянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕДЗІНСЬКА Анна Йосипівна, 1896 р. народження, м.Варшава, Польща, полька, освіта поча-

ткова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 19 жовтня 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у шпигунстві на користь польської розвідки. 19 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БРЕДИХІН Василь Матвійович, 1908 р. народження, с.П'ятицирке Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Рубіжне, слюсар хімкомбінату. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1969 році.

БРЕДИХІН Микола Матвійович, 1915 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Рубіжне, слюсар цеху № 1 хімкомбінату. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БРЕДІН Готфрід Карлович, 1895 р. народження, х. Петрівка, Нікопольський р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, рахівник к-пу "Вперед Червоний Прапор". Донецьким обласним судом 17 серпня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕСВ Андрій (Олександр) Євтієвич, 1890 р. народження, с.Ситровка Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, десятник шахти № 28-29. Арештований 16 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації, підготовці збройного повстання. 20 лютого 1934 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БРЕЖНЄВ Дмитро Федотович, 1907 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 80 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом 65 армії 23 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

БРЕЖНЄВ Павло Пантелійович, 1896 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великій Чернігівці, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Постановою "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 20 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРЕЖНЄВ Трохим Прохорович, 1892 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Великій Чернігівці, бондар-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРЕЖНЄВ Яків Єгорович, 1902 р. народження, кол.с.Лашинівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. До-

нецьким обласним судом 27 березня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРЕЗГАЛОВ Федір Семенович, 1885 р. народження, с.Дівівка Менського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, пенсіонер. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 червня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БРЕЗГУНОВ Василь Семенович, 1915 р. народження, с.Полупеньє Краснозоренського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, фельд'єгер УНКВС по Луганській обл. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БРЕЗИЦЬКИЙ Альбін Мечиславович, 1910 р. народження, с.Хотень Другий Плузжянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тецьке Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРЕЙНЕР Яків Каспарович, 1895 р. народження, к.Гохнейм Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, голова селищної Ради. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БРЕЙНІН Давид Михайлович, 1874 р. народження, м.Артемівськ Перевальського р-ну, єврей, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, завідувачий відділом тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕЙТМАН Ніна Петрівна, 1904 р. народження, м.Кишинів, Молдова, єврейка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, бухгалтер контори "Книгокультуру". Особливою "трийкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджена до розстрілу. Страчена 29 вересня 1938 року. Реабілітована у 1989 році.

БРЕККЕЛЬ Фрідріх Йоганнович, 1897 р. народження, к.Мансбург, Бессарабія, німець, освіта н/вища. Проживав у м.Антрациті, вчитель НСШ при шахті № 8-9. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРЕНДЕЛЬ Іван Михайлович, 1891 р. народження, с.Видумка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у м.Сватове, колгоспник к-пу "Хвиля революції". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БРЕСС Антон Войцехович, 1908 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938

року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕСЬ Сигізмунд Йосипович, 1910 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 3-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕСЬ Степан Павлович, 1887 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Сиротине Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червоний прапор". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БРЕУС Василь Митрофанович, 1915 р. народження, с.Сагуни Подгоренського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Військовослужбовець, заступник політрука 227 конвойного полку військ НКВС. Проживав у м.Луганську. Арештований 27 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 квітня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БРЕХОВ Костянтин Борисович, 1890 р. народження, с.Маліно Хомутовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Першованівка Лутугинського р-ну, завідувач складом пункту "Заготзерно". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 липня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРЕХТ Юліус Якович, 1898 р. народження, к.Олександрівка Великоянісольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник об'єднання "Доненерго". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БРЕХУНЕЦЬ Андрій Іванович, 1912 р. народження, с-ще Червоноармійське Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, школяр. Арештований 1 березня 1930 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 17 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БРЕХУНЕЦЬ Леонід Артемович, 1906 р. народження, с.Мала Виска Маловисівського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, головний бухгалтер окфінвідділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 березня 1938 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БРЕХУНОВ Іван Юхимович, 1892 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньому Нагольчику, садівник радгоспу "Антрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЕХУНОВ Павло Панфілович, 1890 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Арештований 13 вересня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 листопада 1930 року звільнений під підписку про невиїзд. 28 лютого 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1931 році.

БРЕХУНОВ Федот Іванович, 1889 р. народження, с.Підгірне Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, техпрацівник облфінвідділу. Луганським обласним судом 20 серпня 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БРЕХУНЦОВ Пилип Гарасимович, 1889 р. народження, х. Лозовий, Ровенський р-н Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Пионерське Станично-Луганського р-ну, не працював. Військовим трибуналом 3 армії 8 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БРЕЦКЕ Зеферін Емільович, 1887 р. народження, х. Рудківський, Житомирський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ями Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Крупської. Донецьким обласним судом 14 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БРЕЦКЕ Карл Омелянович (Емільович), 1884 р. народження, х. Рудківський, Житомирський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Лозне Білокуракинського р-ну, столяр к-пу ім.Леніна. Донецьким обласним судом 14 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БРЕЧКО Костянтин Якович, 1895 р. народження, с.Бричківка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 4-біс."Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БРЕШЕНКОВ Пилип Іванович, 1901 р. народження, с.Софіно Салтиковського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, художник парку ім.1 Травня. Луганським обласним судом 18 грудня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРЖЕЗИЦЬКИЙ Петро Денисович, 1903 р. народження, с.Роздол Балтського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, плановик шахти № 27. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БРЖЕЗИЦЬКИЙ Фелікс Антонович, 1909 р. народження, с.Андріївка Чемеровського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, десятник шахти № 4-2-біс. Арештований 21 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРЖЕЗИЦЬКИЙ Франц Феліксович, 1909 р. народження, с. Андріївка Чемеровецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, не працював. Донецьким обласним судом 8 січня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРИГИДА Григорій Степанович, 1895 р. народження, с. Попівка Бердянського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Калинове Попаснянського р-ну, робітник радгоспу ім. Кірова. Арештований 27 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРИЖАТИЙ Трохим Кузьмич, 1914 р. народження, с. Голоківка Чигиринського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Первомайську, прибиральник породи шахти "Альберт". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 18 лютого 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БРИЖАХІН Максим Степанович, 1899 р. народження, с. Привільне, Ставропольський край, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Антрациті, робітник ремонтно-механічної бази тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРИЖАШОВ Дмитро Пилипович, 1885 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м. Стаханові, возії Ірминської контори "Харчоторгу". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 травня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БРИЗ Іван Корнійович, 1893 р. народження, с. Селиська Станіславського р-ну Станіславської обл., українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1932-1937 рр. Проживав у м. Луганську, котельник з-ду ім. Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БРИЗИЦЬКИЙ Леонтій Гнатович, 1870 р. народження, с. Потереба Славутського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім. Чапаєва. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БРИКОВ Василь Сгорович (Георгійович), 1905 р. народження, с. Власівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Власівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 13 березня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1930 і 1989 роках.

БРИКОВ Георгій Петрович, 1883 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодарської міськра-

ди, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Краснодарі, кріпильник шахти № 1-3-біс. Репресований двічі. Колегією ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1957 і 1992 роках.

БРИКОВ Єгор Якович, 1859 р. народження, с. Власівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Власівці, селянин-одноосібник. Арештований 28 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

БРИКОВ Семен Васильович, 1911 р. народження, с. Сталіно Ленінського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, експедитор хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БРИКОВ Степан Маркович, 1896 р. народження, с. Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Кіровську, наваловідбійник шахти № 6-7. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 12 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БРИЛЬ Євгенія Дмитрівна, 1880 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Кам'янець-Подільської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м. Красній Луч, не працювала. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 13 лютого 1942 року засуджена до розстрілу. 9 березня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БРИЛЬ Іван Митрофанович, 1908 р. народження, с. Лозовівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 940 стрілецького полку. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 липня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

БРИЛЬ Іван Сергійович, 1913 р. народження, с. Шелестівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шелестівці, селянин-одноосібник. Арештований 16 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 червня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРИЛЬ Іван Юхимович, 1894 р. народження, с. Шелестівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шелестівці, тесляр к-пу ім. Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРИЛЬ Костянтин Порфирович, 1889 р. народження, с. Шелестівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Зоринівка Міловського р-ну, колгоспник к-пу "Зірка". Арештований 6 січня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив старостою сілуправи. 4 серпня 1943 року справу припинено за недоведе-

ністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БРИЛЬКА Мар'ян Михайлович, 1889 р. народження, с.Зелена Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Журавка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БРИЛЬОВ Іван Андрійович, 1912 р. народження, с.Лозовівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, ремонтний робітник служби колії зал.ст. Старобільськ. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 28 березня 1943 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БРИЛЬОВ Степан Хомич, 1889 р. народження, м.Орджонікідзе Донецької обл., росіянин, неписьменний. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, робітник млина. Арештований 15 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 серпня 1943 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

БРИЛЬОВ Яків Леонтійович, 1901 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у Слов'яносербську, конюх сільпо. Арештований 23 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 липня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БРИЛЬОВ Ярема Миколайович, 1892 р. народження, с.Пришиб Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пришибі, не працював. Луганським обласним судом 15 квітня 1948 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРИНДЮКОВ Борис Климентійович, 1881 р. народження, с.ця Ллїнська, Чечено-Інгуська АРСР, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, коваль к-пу "Ударник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРИНЕЦЬКИЙ Федір Семенович, 1923 р. народження, с.Сірки Бурштинського р-ну Станіславської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Великокам'янка Ровеньківської міськради, бригадир тесляра шахти № 77. Луганським обласним судом 17 червня 1959 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРИНЗА Василь Леонтійович, 1888 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, приймальник ВТК з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 14 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРИСЮК Іван Семенович, 1894 р. народження, с.Селки Голубського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 162. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРИТАН Ілля Іванович, 1893 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пісках, помічник бухгалтера Осинівської МТС. Донецьким обласним судом 15 серпня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРИТИКОВ Володимир Андрійович, 1919 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий розвідроті 496 стрілецького полку. Військовим трибуналом 148 стрілецької дивізії 7 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

БРИТИКОВА Килина Артемівна, 1908 р. народження, с.Крамарівка Ізюмського р-ну Харківської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Золоте Первомайської міськради, без певних занять. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 25 січня 1942 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 6 лютого 1942 року. Реабілітована у 1993 році.

БРИЦІН Никифор Якович, 1892 р. народження, х. Забудлигін, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, заготівельник відділу робітничого постачання зал.ст. Дебальцеве. Арештований 14 жовтня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 лютого 1944 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1944 році.

БРИДЗІНСЬКИЙ Антон Петрович, 1892 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 вересня 1937 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1989 році.

БРИККЕР Лазар Еммануїлович, 1904 р. народження, с.Рудівка Прилуцького р-ну Чернігівської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, редактор районної газети. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БРИЛЬЦЬ Адольф Флоріанович, 1906 р. народження, к.Ландау Люксембурзького р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артлі "Гужовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БРИФ Михайло Самійлович, 1914 р. народження, м.Тальне, Київська обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шліфувальник з-ду № 60. 29 грудня 1935 року відібрано підписку про невізд – звинувачувався в контрреволюційній агітації. 15 березня 1936 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1936 році.

БРОВАР Григорій Євдокимович, 1882 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у Стаханові, селянин-одноосібник. Арештований 3 травня 1931 року за звинуваченням в

антирадянській агітації. 29 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БРОВАР Євдоким Федорович, 1892 р. народження, с.Червонопопівка Кремінського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Червонопопівці, колгоспник к-пу "Широкий лан". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 травня 1943 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРОВАР Уляна Наумівна, 1894 р. народження, с.Червонопопівка Кремінського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Червонопопівці, колгоспниця к-пу "Широкий лан". Арештована 4 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом була етапована углиб країни. 5 червня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

БРОВАР Харитон Семенович, 1886 р. народження, смт Нижнє Перемальськ міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, селянин-одноосібник. Артемівським окружним судом 10-17 січня 1929 року засуджений до 2 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1998 році.

БРОВАРСЬКИЙ Степан Євгенович, 1904 р. народження, с.Станіславчик Шполянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник зал.ст. Красний Луч. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 січня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОВЕНКО Василь Полікарпович, 1913 р. народження, м.Перевальськ, українець, освіта початкова. Проживав у Перевальську, робітник шахти № 4. Донецьким обласним судом 9 вересня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БРОВЕНКО Тихін Степанович, 1906 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у Стаханові, слюсар рембудцеху хімзаводу. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРОВКО Федір Тимофійович, 1920 р. народження, с.Юр'ївка Царичанського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, студент Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОВЧЕНКО-ДАВИДОВА Таїсія Василівна, 1911 р. народження, с-ще зал.ст.Морозовська, Ростовська обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, фотограф-приватник. Арештована 8 квітня 1943 року за звинуваченням у приналежності до агентури німецьких розвідорганів. 5 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1995 році.

БРОВЧЕНКО Тихін Мартинович, 1913 р. народження, м.Біла Церква Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, не працював. Лінійним судом

Північно-Донецької залізниці 16 липня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРОД (БРОДТ) Андрій Петрович, 1893 р. народження, с.Багатівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1933 року висланий на 3 р. за межі України."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 17 серпня 1937 року. Реабілітований відповідно у 1988 і 1989 роках.

БРОД Борис Петрович, 1900 р. народження, м.Гловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1933 року висланий на 3 р. за межі України."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 17 серпня 1937 року. Реабілітований відповідно у 1964 і 1989 роках.

БРОД Густав Петрович, 1906 р. народження, м.Гловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, ремонтний робітник зал.ст. Петровеньки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БРОД Петро Петрович, 1895 р. народження, м.Гловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол. к.Володимирівка Софіївської сільради Краснолуцької міськради, конюх к-пу "Міцність сталі". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОД Юстинія Карлівна, 1901 р. народження, к.Левінська Федорівського р-ну Одеської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1962 році.

БРОДЕЦЬКА Камелія Павлівна, 1911 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Світле Старобільського р-ну, робітниця зернорадігоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Антон Адамович, 1885 р. народження, с.Потереба Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, інвалід. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Антон Іванович, 1884 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Садки Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Черво-

ний орач". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Гнат Павлович, 1915 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Калимівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Домінік Францович, 1894 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Садки Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Йосип Антонович, 1891 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Станіслав Адамович, 1888 р. народження, с.Потереба Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловського міськради, прибиральник держмлина. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Станіслав Антонович, 1897 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Веселе Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БРОДЕЦЬКИЙ Станіслав Антонович, 1920 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Садки Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Арештований 28 травня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 липня 1938 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРОДСЬКИЙ Лев Григорович, 1890 р. народження, м.Кременчук Полтавської обл., єврей. Проживав у м.Брянка, юрисконсульт шахти № 6-біс "Брянка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОДСЬКИЙ Микола Олексійович, 1905 р. народження, с.Юзефівка Козятинського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, завідувачий службою підготовки кадрів хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БРОДТ Беніамін Самійлович, 1904 р. народження, с.Переможе Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при

НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОДТ Борис Петрович, 1900 р. народження, м.Іловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Арештований 13 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 29 вересня 1935 року виправданий народним судом Антрацитівського р-ну. Реабілітований у 1935 році.

БРОДТ Вольдемар (Володимир) Самійлович, 1911 р. народження, с.Переможе Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, конюх к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БРОДТ Густав Петрович, 1906 р. народження, м.Іловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник зал.ст. Володимирівка. Арештований 16 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРОДТ (БРОД) Іван Іванович, 1910 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БРОДТ Самійло Мартинович, 1875 р. народження, с.М'ясинівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. 10 жовтня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОДТ Теодор Петрович, 1897 р. народження, м.Іловайськ Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапасве Першозванівської сільради Лутугинського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОДТ Фрідріх Самійлович, 1907 р. народження, с.Переможе Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОЗНИЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1909 р. народження, с.Рудка Смотрицького р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, шкільний учитель. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 вересня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОІЛКО Федір Прокопович, 1911 р. народження, с.Миколаївка Бердянського р-ну Дніпро-

петровської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, помічник машиніста екскаватора 8-ї буддільниці тресту "Південсхідбуд". Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці 21 грудня 1940 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. 14 січня 1941 року Залізничною колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

БРОКОП Вальтер Робертович, 1915 р. народження, с.Маковиці Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРОКОП Ергардт Мартинович, 1897 р. народження, к.Грінталь Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курачівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Країна Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНЕВИЦЬКИЙ Михайло Йосипович, 1899 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНОВИЦЬКИЙ Антон Андрійович, 1894 р. народження, с.Нетребівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНОВИЦЬКИЙ (БРОНЕВИЦЬКИЙ) Іван Андрійович, 1910 р. народження, с.Шилицька Буда Червоноармійського р-ну Київської обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНШ Емануїл Самійлович, 1890 р. народження, с.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, столяр к-пу "КІМ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНШ Емануїл Самійлович, 1898 р. народження, с.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРОНШ Мартин Самійлович, 1886 р. народження, с.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Осинове Новопсковського р-ну, селянин-одноосібник.

Арештований 8 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1992 році.

БРОСЛАВСЬКИЙ Іван Григорович, 1888 р. народження, с.Новоганівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоганівці, селянин-одноосібник. Респесований двічі. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 1 жовтня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1990 і 1989 роках.

БРОШНЯКОВ Мирон Йорданович, 1896 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, городник Сергівського райхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БРУДЕР Фрідріх Людвігович, 1886 р. народження, с.Великий Окорськ Торчинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "12 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРУДЗІНСЬКИЙ Річард Вікторович, він же **ЯКУБА Олександр Вікторович**, 1901 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лугутинського р-ну, лаборант 2-го воєнізованого гринчорятівного загону. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 11 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1990 році.

БРУДОВСЬКИЙ Адольф Олександрович, 1888 р. народження, с.Явне Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, тесляр к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРУДОВСЬКИЙ Пилип Адольфович, 1921 р. народження, с.Явне Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. 31 березня 1939 року арештований за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 28 червня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

БРУСВ Іван Віссаріонович, 1892 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, працівник пункту "Заготхудоба". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРУСВ Порфирій Віссаріонович, 1890 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, колгоспник к-пу ім.Литвинова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БРУНИЛІН Пилип Арсентійович, 1905 р. народження, х. Котовського, Серафимовицький р-н

Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник м'ясокомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БРУНЬКО Василь Гаврилович, 1907 р. народження, м.Попасна, українець, освіта н/середня. Проживав у Попасній, ветфельдшер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БРУНЬКО Володимир Тихонович, 1903 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, заступник старшого бухгалтеря 13-ї буддильниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРУНЬКО Гаврило Степанович, 1882 р. народження, м.Попасна, українець, неписьменний. Проживав на кол.х.Берестовий, Попаснянський р-н, колгоспник к-пу "КІМ". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20-21 листопада 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом Київського військового округу 9 жовтня 1956 року міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

БРУНЬКО Захар Федорович, 1878 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, робітник склизаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

БРУНЬКО Ірина Тихонівна, 1897 р. народження, м.Попасна, українка, освіта вища. Проживала в Попасній, шкільна вчителька. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 6 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 29 листопада 1939 року постановою УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БРУНЬКО Олександр Іванович, 1902 р. народження, м.Попасна, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, командир 28 ескадрильї 87 швидкісної бомбардувальної авіабригади. Арештований 4 листопада 1937 року за звинуваченням у змові проти радянської влади. 8 квітня 1939 року виправданий Військовим трибуналом Київського військового округу, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БРУНЬКО Петро Сергійович, 1900 р. народження, м.Попасна, українець, освіта вища. Проживав у Попасній, бухгалтер Попаснянського відділення Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БРУС Григорій Микитович, 1901 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, колгоспник к-пу "Більшовик". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БРУС Петро Іванович, 1910 р. народження, с.Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл.,

українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, командир відділення пожежної команди рудника "Голубівський". Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 1 грудня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БРУСИЛЬЦЕВ Борис Іллч, 1873 р. народження, с.Радіонівка Рильського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пенсіонер. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

БРУСОВА Мотрона Антонівна, 1896 р. народження, с.Бабалевка Балашовського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Свердловську, домогосподарка. Військовим трибуналом 2 армії 3 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БРУХНО Єгор Самійлович, 1897 р. народження, с.Сергіївка Яблунівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, швець відділу робітничого постачання тресту "Шахтобуд". Арештований 19 квітня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 листопада 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БРЮЗГІН Василь Карпович, 1879 р. народження, х. Нижньодубової, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, кучер шахти № 7-10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БРЮЗГІН Михайло Васильович, 1899 р. народження, ст-ця Митяківська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БРЮСОВ Олександр Григорович, 1923 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 134 армійського запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 12 армії 23 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 червня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

БРУХОВЕЦЬКА Ганна Іванівна, 1895 р. народження, с.Новоганнівка Краснодонського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Н-ської армії 30 листопада 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

БРУХОВЕЦЬКИЙ Арсентій Огійович, 1889 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Каськівці, селянин-одноосібник. Арештований 17 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1931 року справу припинено за недо-

веденістю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БРЮХОВЕЦЬКИЙ Іван Несторович, 1888 р. народження, с.Сухе Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сухому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 31 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРЮХОВЕЦЬКИЙ Йосип Ілліч, 1885 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Каськівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 липня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БРЮХОВЕЦЬКИЙ Павло Андрійович, 1879 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець. Проживав у Каськівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 серпня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРЮХОВЕЦЬКИЙ Степан (Стефан) Павлович, 1908 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець. Проживав у Каськівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 серпня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БРЮХОВЕЦЬКИЙ Стефан Васильович, 1906 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 3 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом Ростовського-на-Дону гарнізону, Російська Федерація, 8 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 4 жовтня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУБАНИСТИЙ Олексій Миколайович, 1902 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець. Проживав у м.Первомайську, стрілочник зал.ст. Варваропілля. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 23 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУБЕНЕЦЬ Григорій Пилипович, 1915 р. народження, м.Кременіна, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 161 полку внутрішніх військ НКВС. 8 вересня 1938 року Військовим трибуналом Московського округу внутрішніх військ НКВС по Воронежській обл. засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУБЕНЕЦЬ Дмитро Спиридонович, 1902 р. народження, с.Розкільне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Розкільному, робітник Луганського млинокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БУБИР Іван Миколайович, 1917 р. народження, с.Старий Мерчик Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Варварівка Кременського р-ну, агроном-насінник. Арештований 12 серпня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 вересня 1941 року

звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1994 році.

БУБЛЕЙНИК Іван Миколайович, 1905 р. народження, с.Домоткань Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Чубарівка Попаснянського р-ну, машиніст водокачки зал.ст. Яма, Донецька обл. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

БУБЛИК Іван Іванович, 1893 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Пісках, голова сільпо. Донецьким обласним судом 15 серпня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУБЛИК Іван Іванович, 1908 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 706 окремої роти зв'язку. Військовим трибуналом 9 армії 19 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУБЛИК Іван Семенович, 1927 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, не працював. Арештований 6 червня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. 8 серпня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БУБЛИК Іван Юхимович, 1908 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, слюсар зал.ст. Стаханов. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУБЛИК Ілля Васильович, 1899 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Нескоромний, Старобільський р-н, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУБЛИК Костянтин Стефанович, 1899 р. народження, с.Риб'янцове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Підлісне Попаснянського р-ну, конюх радгоспу "Мирна долина". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1939 році.

БУБЛИК Микола Миронович, 1900 р. народження, с.Москаленки Білопільського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новомар'ївка Попаснянського р-ну (пізніше Артемівського р-ну Донецької обл.), бухгалтер радгоспу "Гірник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

БУБЛИК Олександр Прокопович, 1911 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Караяшнику, селянин-одноосібник. Арештований 20 берез-

ня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

БУБЛИК Олексій Панасович, 1887 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Маньківка Білокуракинського р-ну, чорнороб радгоспу "Червоне руно". 11 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУБЛИКОВ Василь Васильович, 1910 р. народження, м.Кіровськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, машинист цеху № 12 хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУБЛИЧЕНКО Степан Петрович, 1905 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Олександрівську Артемівської райради м.Луганська, коваль радгоспу ім.Дзержинського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БУБЛІЙ Пантелій Якович, 1907 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, швець райпромкомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 січня 1945 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУБЛЯС Йосип Павлович, 1901 р. народження, с.Тарноруда Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Олексівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Куйбишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУБНОВ (БУБНО) Єгор Тихонович, 1880 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР по Донецькій обл. 27 січня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУБУНЕЦЬ Віктор Захарович, 1923 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, службовець міського поштового відділення. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 травня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУБУНИСТІЙ Іван Улянович, 1907 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 781 батальйону аеродомного обслуговування 23 району авіаційного базування. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 6 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. 19 жовтня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУБУНИСТІЙ Йосип Савелійович, 1876 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малоолек-

сандрівці, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Донецьким обласним судом 21 квітня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУВАЛЕЦЬ Василь Федорович, 1903 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображеному, селянин-одноосібник. Арештований 22 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУВАЛЕЦЬ Данило Пилипович, 1898 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Лозуватка Тарасівської сільради Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУВАЛЕЦЬ Федот Семенович, 1880 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 грудня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУГА Григорій Максимович, 1890 р. народження, с.Жовте Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Жовтому, секретар сільради. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУГАЄНКО Михайл Петрович, 1904 р. народження, сл. Петрово Облівського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, оглядач вагонів зал.ст. Антрацит. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУГАЄНКО Мусій Давидович, 1886 р. народження, с.Грушівка Черкаського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник котельного цеху з-ду "Гірничий інструмент". Арештований 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЄЦЬ Євген Федорович, 1904 р. народження, с.Опришки Глобінського р-ну Полтавської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у с.Раївка Слов'янoserбського р-ну, директор школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙВСЬКА Єфросинія Петрівна, 1901 р. народження, с.Климівка Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Климівці, прибиральниця сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БУГАЙВСЬКИЙ Іуда Павлович, 1886 р. народження, с.Климівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську,

сторож лісного складу тресту "Лисичанськвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУГАЙВСЬКИЙ Никифор Юхимович, 1908 р. народження, с.Климівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Климівці, селянин-одноосібник. Арештований 18 червня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙВСЬКИЙ Яків Тимофійович, 1901 р. народження, с.Климівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Климівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙ Володимир Петрович, 1925 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, прохідник шахти № 2 ім.Держинського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 квітня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 11 грудня 1954 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1954 році.

БУГАЙ Петро Миколайович, 1905 р. народження, с.Софіївка Софіївського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, вчитель СШ № 1. Луганським обласним судом 20 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУГАЙ Пилип Матвійович, 1887 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

БУГАЙ Федір Никифорович, 1899 р. народження, с.Кістер Стародубського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, старший зоотехнік райземвідділу. Арештований 9 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 23 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙОВ Вавило Максимович, 1897 р. народження, ст-ця Тимашевська, Краснодарський край, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. 30 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУГАЙОВ Влас Денисович, 1888 р. народження, с.Сенькове Купянського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Миколаївка Попаснянського р-ну, не працював.

Арештований 20 лютого 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. 30 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙОВ Гаврило Петрович, 1896 р. народження, с.Тишківка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, тесляр Попаснянського ліспромгоспу. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 29 січня 1942 року засуджений до розстрілу. 16 лютого 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУГАЙОВ Гнат Юхимович, 1888 р. народження, с.Ганнівка Старобільського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Ганнівці, не працював. Арештований 6 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БУГАЙОВ Григорій Тихонович, 1903 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. Член ВКП(б) у 1924-1938 рр. Проживав у с.Рокитне Кременчуцького р-ну Полтавської обл., голова профкому свинорадгоспу "Рокитне". Полтавським обласним судом 28 березня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 17 серпня 1939 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БУГАЙОВ Іван Антонович, 1895 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, комірник транспортного відділу хімкомбінату. Арештований 20 лютого 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 12 липня 1945 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1945 році.

БУГАЙОВ Іван Тимофійович, 1903 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

БУГАЙОВ Микита Павлович, 1902 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, не працював. Донецьким обласним судом 3 грудня 1932 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БУГАЙОВ Павло Овер'янович, 1884 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож новоскладального цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Арештований 3 грудня 1932 року за звинуваченням у контрреволюційній агітації. 18 лютого 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 верес-

ня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БУГАЙОВ Федір Григорович, 1903 р. народження, с.Можняківка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Нижнє Первомайської міськради, кріпильник шахти № 3-13 "Тошківка". Донецьким обласним судом 23 серпня 1937 року засуджений до 8 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУГАЙОВ Федір Олександрович, 1911 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир ланки окремого розвіддивізіону 2 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом 15 стрілецького корпусу 4 серпня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУГАЙОВ Федір Олексійович, 1907 р. народження, с.Дуванка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, робітник вапняного з-ду. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУГАЙОВ Феофан Григорович, 1903 р. народження, с.Можняківка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Нижнє Первомайської міськради, кріпильник шахти № 3-13 "Тошківка". Донецьким обласним судом 23 серпня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУГАЙОВА Анна Василівна, 1896 р. народження, с.Титаревка Писаревського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, неписьменна. Проживала в с.Першозванівка Лутугинського р-ну, колгоспниця к-пу "21-а річниця РСЧА". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БУГАЙОВА Марія Іванівна, 1896 р. народження, с.Лисогорівка Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Шипилівка Попаснянського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом Південного фронту 30 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БУГАЙОВА Фекла Михайлівна, 1907 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новомикільському, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 вересня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БУГАЙЧУК Володимир Хомич, 1911 р. народження, с.Комарівка Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, вагар конезаводу № 64. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУГАКОВ Семен Якимович, 1896 р. народження, с.Попівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Попівці, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 2 вересня 1941 року

засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУГАКОВА Парасковія Дмитрівна, 1917 р. народження, с.Полушкине Троїцького р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Полушкиному, санітарка Павлівської медльініці. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БУГРИМЕНКО Єгор Федорович, 1906 р. народження, смт Великокам'янка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Великокам'янці, голова колгоспу "Червоний партизан". Арештований 3 травня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУГРИМОВ Йосип Васильович, 1915 р. народження, с.Червоне Озеро Путивльського р-ну Сумської обл., росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, студент Лисичанського гірничого технікуму. Луганським обласним судом 31 серпня 1940 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУГРОВСЬКИЙ Захар Сидорович, 1891 р. народження, с.Олександродар, Херсонська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовицький шлях". Арештований 9 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 червня 1933 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУДАГОВСЬКИЙ Микола Васильович, 1900 р. народження, м.Боровичі Новгородської губернії, білорус, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, інженер-хімік з-ду "Донсода". Арештований 31 грудня 1930 року за звинуваченням у шкідництві. 11 квітня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

БУДАНОВ Антон Никанорович, 1894 р. народження, с.Лопаскине Слов'янськського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Лопаскиному, не працював. Арештований 12 листопада 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 2 травня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУДАНОВ Михайло Абрамович, 1909 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, водій вогнеметної команди 1 стрілецького батальйону. Військовим трибуналом 25 окремої стрілецької бригади 23 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 лютого 1942 року. Реабілітований у 1998 році.

БУДАНЦЕВ Петро Іванович, 1896 р. народження, м.Белгород, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, грабар будмістечка "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУДАРКЕВИЧ Гаврило Андрійович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Про-

живав у м.Алчевську, головний бухгалтер міськомунгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУДАСОВ Андрій Кузьмич, 1883 р. народження, с.Великий Суходіл Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великому Суходолі, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУДАСОВ Віктор Герасимович, 1901 р. народження, х. Гундорівський, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, десятник служби навантаження шахти № 5-6. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БУДАСОВ Іван Захарович, 1891 р. народження, с.Власівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Власівці, колгоспник к-пу "Нове життя". Надзвичайною сесією Донецького обласного суду 11 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУДАСОВ Іван Михайлович, 1923 р. народження, с.Біленьке Краснодонського р-ну, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 428 артилерійського полку 71 окремої артилерійської бригади. Військовим трибуналом 4 механізованої армії 3 жовтня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БУДАСОВ Михайло Дмитрович, 1895 р. народження, с.Біленьке Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Біленькому, колгоспник к-пу ім.Кривошлікова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БУДАСОВ Яків Іванович, 1894 р. народження, с.Малий Суходіл Краснодонського р-ну, росіянин. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти "Урало-Кавказ". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

БУДЕЦЬКИЙ Іван Сергійович, 1931 р. народження, с.Межиріч Лебединського р-ну Сумської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, учень школи ФЗН № 30. Луганським обласним судом 25 червня 1949 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 3 червня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1990 році.

БУДИКА Віра Іванівна, 1911 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в с.Паньківка Словяносербського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 липня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БУДИЛІН Михайло Антонович, 1895 р. народження, с.Куряче Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Курячому, бригадир грабарів на спорудженні залізничної магі-

стралі Москва-Донбас. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 листопада 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУДКО Ілля Григорович, 1869 р. народження, м.Сватове, українець, неписьменний. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Арештований 13 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУДКО Михайло Кононович, 1877 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, не працював. Арештований 13 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУДКО (БУТКО) Михайло Тихонович, 1901 р. народження, с.Залиман Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БУДКО Яків Кіндратович, 1893 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Залиман Кремінського р-ну, не працював. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУДКОВ Порфирій Якович, 1898 р. народження, с.Волошино Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Словяносербськ, тесляр "Індустрбуду". Репресований двічі. Луганським обласним судом 27 липня 1940 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 16 червня 1951 року висланий за межі України. Реабілітований відповідно у 1991 і 1990 роках.

БУДКОВА Зінаїда Яківна, 1914 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Підгорівці, колгоспниця к-пу ім.Чкалова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

БУДНИЙ Анатолій Володимирович, 1908 р. народження, м.Томськ, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, інженер-технолог хімікомбінату. 29 січня 1934 року відібрано підписку про невідз: звинувачувався у контрреволюційному саботажі. 20 травня 1934 року справу припинено за малозначністю, підписку анульовано. Реабілітований у 1934 році.

БУДНИК Антон Арсентійович, 1885 р. народження, с.Червона Слобода Черкаського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Калмиківка Старобільського р-ну, десятник на будівництві шосе Сватове-Старобільськ. Народним судом Сватівського р-ну 11 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 27 березня 1934 року міру покарання зниже-

но до 3 м-ців примусових робіт. Реабілітований у 1993 році.

БУДНИК Василь Стефанович, 1907 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, робітник держмаслозаводу № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУДНИК Володимир Стефанович (Степанович), 1904 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, бригадир к-пу "Більшовик". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 лютого 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУДНИК Гаврило Федорович, 1882 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу ім. Петровського. Арештований 19 жовтня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 березня 1946 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

БУДНИК Панас Федорович, 1887 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, конюх райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУДНИК Тимофій Федорович, 1901 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу ім. Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУДНИКОВ Петро Васильович, 1882 р. народження, с.Кримське Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Кремінна, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 24 листопада 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 17 вересня 1939 року УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БУДОВСЬКА Пелагія Семенівна, 1882 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Іванівці, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 липня 1942 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

БУДОВСЬКИЙ Стефан Карпович, 1889 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник "Дон-промторгу". Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУДУС Мар'ян Антонович, 1893 р. народження, с.Городок Дашівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, десятник на спорудженні будинку райвиконкому. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУДЬОННА Марія Семенівна, 1913 р. народження, м.Кремінна, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Стара Краснянка Кремінського р-ну, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 11 листопада 1944 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БУДЮКІН Микола Васильович, 1891 р. народження, с.Телелой Грязинського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник зал.ст. Антрацит. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУДЯНСЬКА Марія Іванівна, 1913 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Чертково Чертковського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, прибиральниця артілі ім.Ворошилова. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 30 грудня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БУСР Павло Йосипович, 1895 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, приймальник держмаслозаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУЖ'ЯН Іван Никифорович, 1899 р. народження, с.Жовте Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, оглядач вагонів зал.ст. Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 19 жовтня 1936 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЙКІН Давид Ілліч, 1887 р. народження, кол.с.Анциферівка Містківської сільради Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Країна Рад". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЙКІН Костянтин Дмитрович, 1879 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 травня 1931 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЙКІС Отто Христофорович, 1885 р. народження, Латвія, латвієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, рахівник швейної фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 грудня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БУЙНИЧЕНКО Єгор Степанович, 1897 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Дяковому, завідуючий виробничою дільницею Дяківської МТС. Постановою

Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 19 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУЙНИЧЕНКО Михайло Іванович, 1902 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 592 стрілецького полку 203 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 12 армії 28 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУЙНИЧЕНКО Олександр Іванович, 1918 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 371 стрілецького полку 164 стрілецької дивізії. Арештований 6 листопада 1941 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 11 листопада 1941 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1999 році.

БУЙНОВСЬКИЙ Влас Миколайович, 1915 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, не працював, інвалід 2-ї групи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 червня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУЙНОВСЬКИЙ Михайло Герасимович, 1885 р. народження, с.Мар'ївка Свердловської міськради, українець, неписьменний. Проживав у м.Ровеньки, кочегар шахти № 2-3. Репресований двічі. Арештований 27 січня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. 11 липня 1932 року справу припинено за малозначністю. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1997 і 1990 роках.

БУЙНОВСЬКИЙ Павло Миколайович, 1919 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 120 полку військ НКВС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУЙНОВСЬКИЙ Тимофій Якович, 1906 р. народження, кол. с.Новомар'ївка Ровеньківської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 107 гаубично-артилерійського полку. Військовим трибуналом 262 окремої стрілецької бригади 17 лютого 1943 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУК Берта Андрійвна, 1906 р. народження, смт Слов'яносербськ, німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Переможе Луутугинського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

БУК Володимир Андрійович, 1891 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУК Володимир (Вольдемар) Християнович, 1907 р. народження, к.Шанвазе Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, коваль з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУК Готліб Християнович, 1911 р. народження, с.Бурчак-Михайлівка Станично-Луганського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Бурчак-Михайлівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУК Едуард Готлібович, 1899 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, городник к-пу ім. Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БУК Іван Християнович, 1906 р. народження, к.Шанвазе Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Луутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БУК Олександр Християнович, 1898 р. народження, к.Шанвазе Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Луутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУК Рудольф Готлібович, 1897 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БУК Фрідріх Фрідріхович, 1916 р. народження, с.Переможе Луутугинського р-ну, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, вчитель СШ № 33. Військовим трибуналом військ НКВС Кіровоцької обл., Російська Федерація, 30 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БУК Фрідріх Християнович, 1899 р. народження, к.Шанвазе Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Луутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУК Христина Готлібівна, 1877 р. народження, к.Зільберталь, Дніпропетровська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, колгоспниця к-пу "Ленінські дні". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 вересня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

БУК Християн Християнович, 1869 р. народження, к. Дармштадт Люксембурзького р-ну Запорізької обл., німець, освіта середня. Проживав у с. Бурчак-Михайлівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУКАЄВ Іван Олександрович, 1925 р. народження, с. Пятигорівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ МДБ Луганської обл. 19 грудня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУКАЄВ Микола Архипович, 1896 р. народження, с-ще Верхня Краснянка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Верхній Краснянці, городник к-пу ім. Леніна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 травня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУКАЄВ Олексій Архипович, 1898 р. народження, м. Краснодон, українець, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, тесляр шахти № 1. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 14 березня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

БУКАНОВ Григорій Кузьмич, 1902 р. народження, м. Перевальськ, українець, освіта початкова. Проживав у Перевальську, слюсар шахти № 4. Донецьким обласним судом 9 вересня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БУКАНОВ Іван Михайлович, 1890 р. народження, с. Краснянка Новоузенського р-ну Куйбишевської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Артемівську Перевальського р-ну, робітник зал.ст. Кипуча. Арештований 22 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 21 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

БУКАР Єгор Артемович, 1896 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий роти зв'язку 771 полку. Військовим трибуналом 137 стрілецької дивізії 24 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУКАР Костянтин Пилипович, 1910 р. народження, с. Покровське Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Попасна, тесляр вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУКАСОВ Іван Трохимович, 1900 р. народження, м. Путивль Путивльського р-ну Сумської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Луганську, техник млинкомбінату № 7. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 жовтня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУКАТІНА Марія Іванівна, 1920 р. народження, с. Новомариновка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в м. Ровенки, сестра-господарка міської лікарні. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1943 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

БУКВИЧ Трифон Пилипович, 1898 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у м. Брянка, квартирний десятник житлового відділу шахти № 12. Донецьким обласним судом 14 травня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУКІН Василь Васильович, 1904 р. народження, х. Новогорбатів, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, секретар селищної Ради. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУКІН Олександр Степанович, 1926 р. народження, с. Степанівка Білозерського р-ну Херсонської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м. Первомайську, слюсар Кадіївського будівельно-монтажного управління. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 26 травня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 30 вересня 1953 року Військовою колегією Верховного суду УРСР справу повернено на дослідження. 16 квітня 1954 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУКОВСЬКИЙ Микола Вікентійович, 1907 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Рудівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім. 1 Травня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУКРЕСВ Іван Іванович, 1893 р. народження, с. Нова Слобода Щигровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, рахівник Хрустальненської лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

БУКРЕСВ Федос Васильович, 1896 р. народження, с. Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великій Чернігівці, колгоспник к-пу ім. Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУКРЕСВА Марія Іванівна, 1873 р. народження, с. Нова Слобода Щигровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Хрустальне Краснолуцької міськради, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 23 травня 1935 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

БУКРЕСВА-СИРОМОЛОТОВА Парасковія Антонівна, 1914 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 11 вересня 1943 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

БУКШИН Федір Олексійович, 1899 р. народження, м.Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українець, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м. Луганську, робітник хлібозаводу № 2. Арештований 11 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БУКШМАН Генріх Мендельович, 1918 р. народження, Польща, єврей, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, коногон шахти № 14. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЛАВІН Афанасій Степанович, 1893 р. народження, с.Колубелка Хлевенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Біле Лутугинського р-ну, не працював. Донецьким обласним судом 17 березня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУЛАЄВ Андрій Степанович, 1910 р. народження, с.Донське Татарського р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, старший десятник навантаження шахти № 30-35 "Михайлівка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЛАЄВСЬКИЙ Михайло Антонович, 1907 р. народження, с.Хотень Перший Плужнянського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Весела Гора Слов'янськського р-ну, працівник будинку відпочинку "Весела Гора". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУЛАНЕНКО Павло Петрович, 1920 р. народження, с.Любичьке Івнянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, вантажник шахти "Альберт". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 26 лютого 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУЛАНОВ Дмитро Никифорович, 1907 р. народження, с.Шут, Калужська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти ім.Енгельса. Луганським окружним судом 12 листопада 1929 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУЛАНОВ Михайло Титович, 1910 р. народження, с.Вергулівка Перевальського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, студент 1-го курсу Луган-

ського городнього інституту. Арештований 23 січня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 квітня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БУЛАТЕЦЬКИЙ Анатолій Матвійович, 1891 р. народження, с.Хорошки Лазірківського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх сільськогосподарського інституту. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. 14 березня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту вирок скасовано, справу повернено на дослідження. 29 березня 1950 року Павлодарським обласним судом, Російська Федерація, засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БУЛАТНИКОВА Єлизавета Василівна, 1895 р. народження, м.Луганськ, росіянка, освіта початкова. Проживала в Луганську, медсестра окружної лікарні. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджена до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітована у 1989 році.

БУЛАХ Гнат Кузьмич, 1899 р. народження, с.Красносілля Знамянського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, кріпильник шахти № 5-7. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЛАХ Павло Іванович, 1902 р. народження, х.Отрада, Новоодеський р-н Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, вибійник шахти "Альберт". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

БУЛАЦЕЛЬ-РАДОЛІН Юрій Васильович, 1888 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Проживав у Луганську, режисер клубу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЛГАКОВ Андрій Матвійович, 1912 р. народження, с.Пузачі Тимського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 5. Арештований 10 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1996 році.

БУЛГАКОВ Віктор Юхимович, 1904 р. народження, с.Божиківці Проскурівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, токар центральної майстерні шахти № 14-17. Арештований 8 лютого 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 квітня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

БУЛГАКОВ Володимир Миколайович, 1898 р. народження, с.Перша Лінія Тимського р-ну

Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, робітник будцеху тресту "Свердловугілля". Луганським обласним судом 29 грудня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЛГАКОВ Всеволод Митрофанович, 1908 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, старший лейтенант. Луганським обласним судом 19 вересня 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 25 жовтня 1946 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1991 році.

БУЛГАКОВ Ігор Васильович, 1909 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта середня. Проживав у Стаханові, пенсіонер. Арештований 11 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю. Реабілітований у 1994 році.

БУЛГАКОВ Микола Васильович, 1898 р. народження, с.Березовик Советського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Стаханові, геодезист архітектурно-планувального управління міськомунгоспу. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 31 серпня 1936 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУЛГАКОВ Петро Іванович, 1897 р. народження, м.Київ, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, начальник військово-мобілізаційного відділу райвійськкомату. Військовим трибуналом Харківського військового округу 13 листопада 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 10 червня 1940 року вирок скасовано, справу направлено на дослідження. 18 грудня 1940 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУЛГАКОВ Петро Якович, 1895 р. народження, с.Грабко, Західна обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, комірник дільничної лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУЛГАКОВ Семен Якимович, 1896 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, колгоспник. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 2 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУЛГАКОВ Симон Федорович, 1884 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Городищі, селянин-односособник "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЛГАКОВА Ганна Пахомівна, 1924 р. народження, с.Закамне Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Успенка Лутугинського р-ну, офіціантка ідальні шахти "Центральна Білянка".

Військовим трибуналом 12 армії 30 березня 1942 року засуджена до розстрілу. 8 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

БУЛИГІН Олександр Олександрович, 1916 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, завідуючий експедицією відділу капітального будівництва 3-ду ім.Ворошилова. Арештований 8 серпня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 23 жовтня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. Реабілітований у 1994 році.

БУЛИМЕНКО Прокіп Васильович, 1909 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 43 окремого інженерного батальйону. Військовим трибуналом 64 армії 1 жовтня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 жовтня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

БУЛЬБА Фаня Григорівна, 1912 р. народження, с.Босво Оршанського р-ну Вітебської обл., Білорусь, єврейка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 17 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 10 лютого 1938 року справу припинено. Реабілітована у 1938 році.

БУЛЬБАН Степан Кирилович, 1903 р. народження, с.Гелетинці Городоцького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник міськхарчоторгу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУЛЬБЕНКО Микола Стефанович, 1885 р. народження, м.Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Трьохізбенка Слов'янського р-ну, не працював. Арештований 24 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 16 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БУЛЬКОВСЬКИЙ Антон Антонович, 1900 р. народження, Литва, литовець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1924-1939 рр. Проживав у с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, секретар райкому КП(б)У. Військовим трибуналом Харківського військового округу 4 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 1 липня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

БУНДЖЕ Генріх Карлович, 1903 р. народження, м.Рига, Латвія, німець, освіта середня. Проживав у м.Брянка, відповідальний виконавець Брянківського рудника. Арештований 17 листопада 1933 року за звинуваченням у шпигунстві на користь Німеччини. 11 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУНДЮК Михайло Микитович, 1918 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта серед-

ня. Проживав у Первомайську, акушер медпункту шахти "Альберт". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 липня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 10 червня 1955 року Військовим трибуналом Біломузького військового округу строк покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1992 році.

БУНИК'ЯНИЦ Володимир Іванович, 1915 р. народження, м.Луганськ, вірмен, освіта н/середня. Проживав у смт Родакове Слов'янoserбського р-ну, без певних занять. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 жовтня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУНІН Василь Микитович, 1924 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 726 стрілецького полку 395 стрілецької дивізії. 8 січня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУНІН Олександр Семенович, 1904 р. народження, с.Новомитіно Глядянського р-ну Челябінської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрозварник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУНТОВСЬКИЙ Ананій Петрович, 1908 р. народження, с.Цмівка Шепетівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у с.Новомікільське Кременського р-ну, рахівник зал.ст. Рубіжне. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 вересня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУНЧИКОВ Панас Дем'янович, 1911 р. народження, х.Остреньке, Вільховатський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти "Томашівська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУНЬКОВСЬКИЙ Євген Генріхович, 1919 р. народження, к.Нейгейм Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУНЬКОВСЬКИЙ Рейнгольд Генріхович, 1913 р. народження, к.Нейгейм Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, тесляр-приватник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУНЬКОВСЬКИЙ Роберт Людвігович, 1891 р. народження, с.Мар'янка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, колгоспник к-пу "13 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Адам Вікторович, 1888 р. народження, с.Соснова Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Сичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Новий світ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

БУРА Адольф Йосипович, 1876 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, чорнороб зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Антон Іванович, 1918 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, тракторист зернорадгоспу ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 27 червня 1939 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУРА Антон Нарцизович, 1891 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Воровського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Іван Антонович, 1890 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Іван Васильович, 1887 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1987 році.

БУРА Іван Сидорович, 1897 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БУРА Йосиф Аполлінарійович, 1917 р. народження, с.Соснова Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, колгоспник к-пу "13 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Йосип Іванович, 1914 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Арештований 26 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення.

чення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРА Йосиф Томашович, 1912 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Калмиківка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Петро Сидорович, 1901 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

БУРА Станіслав Іванович, 1911 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, столяр на спорудженні будинку райвиконкому. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Станіслав Казимирович, 1902 р. народження, с.Соснова Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, робітник зернорадгоспу "Старобільський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРА Станіслав Феліксович, 1910 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

БУРАВЧЕНКОВА Олександра Давидівна, 1912 р. народження, с.Капліно Некозюцького р-ну Ярославської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Біловодськ, без певних занять. Військовим трибуналом 17 повітряної армії 16 березня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

БУРАК Іван Іванович, 1882 р. народження, м.Грайворон Грайворонського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, погребальник облікарні. Арештований 3 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БУРАКОВ Олександр Миколайович, 1911 р. народження, смт Тацине Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, голова к-пу "Паркомун". Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 17 лютого 1951 року висланий на поселення. Реабілітований відповідно у 1991 і 1989 роках.

БУРАКОВ Степан Іванович, 1911 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка

Ровеньківської міськради, робітник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРАХОВИЧ Григорій Георгійович, 1899 р. народження, с.Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, майстер хімзаводу. Військовим трибуналом 28 району авіаційного базування 29 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БУРДА Іван Михайлович, 1893 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, без певних занять. Арештований 17 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 28 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

БУРДА Михайло Іванович, 1893 р. народження, с.Караяшник Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Караяшнику, тесляр к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 1 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУРДА Філат Панасович, 1900 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Бірюковому, механік Бірюківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

БУРДЕЙНИЙ Мефодій Артемович, 1896 р. народження, м.Одеса, українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, завідуючий гаражем радгоспу ім.Шевченка. Донецьким обласним судом 9 березня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУРДЕНКО Григорій Леонтійович, 1912 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, студент Луганського машинобудівного технікуму. Арештований 6 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 23 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БУРДЕНКО Спиридон Іванович, 1899 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта середня. Проживав в Успенці, техкерівник шахтоуправління "Успенське". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1999 році.

БУРДІН Василь Іванович, 1926 р. народження, с.Заайдарівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і занять. Судовою колегією Луганського обласного суду 13 липня 1954 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 16 червня 1956 року Судовою колегією Верховного суду УРСР строк покарання знижено до 8 р. Реабілітований у 1989 році.

БУРДІН Іван Петрович, 1925 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав

у Ровенках, без певних занять. Арештований 19 вересня 1944 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 20 червня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРДНА Марія Захарівна, 1900 р. народження, с.Заайдарівка Новопокровського р-ну, українка, освіта початкова. Без певного місця проживання і занять. Судовою колегією Луганського обласного суду 13 липня 1954 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

БУРДЮГ (БОРДЮГ) Степан Гнатович, 1914 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Первомайську, коногон шахти ім.Менжинського. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1983 році.

БУРДЮГОВ Василь Микитович, 1902 р. народження, х. Тюников, Бутурліновський р-н Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, буринник шахти ім.Ліліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРДЮГОВ Василь Петрович, 1908 р. народження, с.Казанка Верхньодонського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Милове. Військовослужбовець. Арештований 31 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 листопада 1943 року. Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1999 році.

БУРЕЙКО Олексій Іванович, 1915 р. народження, Хотинський р-н Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 2-9. Луганським обласним судом 12 липня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУРЖИНСЬКИЙ М'ячеслав Антонович, 1905 р. народження, с.Юрівка Козятинського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, гірничий майстер шахти № 1-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БУРЗИЛОВ Данило Митрофанович, 1877 р. народження, с.Гончарівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож дитячих ясел шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

БУРИЙ Іван Христофорович, 1909 р. народження, с.Бубнівка Хатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, наваловідбійник шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРИЙ Семен Сергійович, 1902 р. народження, с.Чорнотичі Сосницького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.А-

лчевську, стрілочник зал.ст. Алчевськ. Арештований 15 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 червня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРИК Савелій Михайлович, 1884 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, робітник з-ду "Червоний прапор". Арештований 6 грудня 1930 року за звинуваченням у шкідництві. 11 квітня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

БУРИКІН Йосип Якович, 1905 р. народження, х. Новоцарицинський, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, вантажник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРИКОВ Андрій Федорович, 1898 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шипилівці, бухгалтер шахти ім.Артема. Арештований 24 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРИМ Андрій Артемович, 1890 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник магазину "Текстиль". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРИМ Ілля Самсонович, 1905 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, слюсар-водопровідник з-ду ім.Ворошилова. Донецьким обласним судом 26 вересня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУРИМ Леонтій Меркулович, 1907 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, бригадир к-пу "День урожаю". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 29 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 15 січня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

БУРИМОВА Анастасія Василівна, 1899 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Олексіївці, колгоспниця к-пу ім.ХVII партз'їзду. Луганським обласним судом 20 березня 1947 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БУРИНДА Олександр Гаврилович, 1895 р. народження, с.Мурадове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БУРИХ Ангеліна Федорівна, 1892 р. народження, с.Зеленче Дунаєвського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українка, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживала в м.Рубіжне, не працювала. Арештована 8 грудня 1935 року за звинуваченням у шпигунстві. 5 лютого 1936 року звільнена під підписку про невиїзд. Реабілітована у 1995 році.

БУРКА Ілля Йосипович, 1907 р. народження, с.Новоселівка Слов'янськського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янськського р-ну, робітник зал.ст. Сентянівка. Арештований 14 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 квітня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1938 році.

БУРКІВЧЕНКО Полікарп Лук'янович, 1881 р. народження, с.Рудове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУРКІВЧЕНКО Савелій Антонович, 1900 р. народження, с.Рудове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рудовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУРКОВСЬКА Броніслава Казимирівна, 1912 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в смт Новоайдар, робітниця зернорадгоспу "Новоайдарський". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 11 січня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

БУРКОВСЬКИЙ Бернард Іванович, 1910 р. народження, с.Костянтинівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, кучер Петрівського лісгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРКОВСЬКИЙ Павло Іванович, 1879 р. народження, с.Чехівці Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, чорнороб лісгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРКОВСЬКИЙ Петро Станіславович, 1912 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, вантажник шахти № 3. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРКОВСЬКИЙ Станіслав Антонович, 1896 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Вільхове Станично-Луганського р-ну, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31

жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

БУРКУТ Федір Федорович, 1919 р. народження, с.Суворівське Зверевського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, завідуючий відділом кадрів шахти № 14-17. Донецьким обласним судом 1 грудня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

БУРКУТСЬКИЙ (БУРКУЦЬКИЙ) Федір Григорович, 1888 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, механік з-ду № 60. Репресований двічі. Арештований 8 липня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 вересня 1936 року справу припинено. 17 вересня 1938 року "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

БУРЛАК Андрій Гарасимович, 1894 р. народження, с.Шуліківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовим трибуналом військ НКВС Воронезької обл., Російська Федерація, 8 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУРЛАК Павло Михайлович, 1885 р. народження, с.Свсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЛАК Тихін Антипович (Антонович), 1885 р. народження, с.Шуліківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шуліківці, колгоспник к-пу ім.Луначарського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЛАКА (БУРЛАКОВ) Федір Лазарович, 1894 р. народження, с.Мліїв Городищенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, теляр зал.ст. Браунівка. Арештований 23 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БУРЛАКОВ Антон Васильович, 1909 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1168 стрілецького полку. Арештований 30 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 травня 1943 року виправданій Військовим трибуналом 346 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1943 році.

БУРЛАКОВ Георгій Васильович, 1912 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, начальник штабу 50 окремого мотоциклетного батальйону. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 березня 1945 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БУРЛАКОВ Григорій Олексійович, 1893 р. народження, с.Рибянцєво Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у здійсненні терактів. 17 вересня 1931 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

БУРЛАКОВ Сергій Павлович, 1895 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Червоній Полянці, не працював. Військовим трибуналом 87 стрілецької дивізії 14 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУРЛАЧЕНКО Анатолій Федорович, 1897 р. народження, с.Березівка, Вінницька обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, агент з приймання замовлень на фотопортрети для збільшення. Донецьким обласним судом 10 липня 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУРЛАЧЕНКО Василь Микитович, 1911 р. народження, с.Пришиб Слов'янського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, боєць воєнізованого гірничорядувального загону. Арештований 19 жовтня 1941 року за звинуваченням у диверсійній діяльності. 22 жовтня 1941 року виправданій Військовим трибуналом військової частини 1080. Реабілітований у 1941 році.

БУРЛАЧЕНКО Макар Пантелійович, 1872 р. народження, смт Успенка Лугутинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Успенці, робітник шахти "Червоний Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРЛАЧЕНКО Микола Харитонович, 1901 р. народження, смт Маломиколаївка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маломиколаївці, робітник матеріального магазину з-ду ім.Петровського. Арештований 21 жовтня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 січня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

БУРЛИК Іван Миколайович, 1898 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., освіта початкова. Проживав у с.Коломиїчиха Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Яковлева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Григорій Петрович, 1898 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кризькому, табельник к-пу "13 років Жовтня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Іван Дорофійович, 1914 р. народження, м.Кремінна, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, помічник начальника штабу 1382 полку 87 стрілецької дивізії. Арештований 19 серпня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 жовтня 1944 року справу при-

пинено за недостатність матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1995 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Карпо Денисович, 1882 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, заготівельник сировини сільно. Репресований двічі. Арештований 20 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 липня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1932 і 1991 роках.

БУРЛУЦЬКИЙ Леонтій Григорович, 1895 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, бухгалтер промартілі "Свій труд". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 16 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Павло Іванович, 1908 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 18 грудня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Сергій Гаврилович, 1904 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 178 стрілецького полку. Військовим трибуналом 58 стрілецької дивізії 8 листопада 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУРЛУЦЬКИЙ Федір Андрійович, 1902 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЛЮК Олександр Іванович, 1884 р. народження, с.Рябушки Лебединського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, дворник будинкоуправління № 3. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 січня 1942 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУРМА Іларіон Іванович, 1884 р. народження, с.Буримки Ічнянського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, бригадир конезаводу № 132. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУРМАК Спиридон Спиридонович, 1902 р. народження, с.Бубновщина Пирятинського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у смт Успенка Лугутинського р-ну, завпед селищної школи. Арештований 4 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 квітня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1995 році.

БУРМАН Адам Пилипович, 1907 р. народження, с.Ясна Поляна Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта почат-

кова. Проживав у смт Грушове Краснолуцької міськради, кочегар шахти № 152. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

БУРМЕНКО Іван Іванович, 1896 р. народження, с.Верхня Оріхівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхній Оріхівці, робітник кам'яного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

БУРМЕНКО Охим Тимофійович, 1888 р. народження, с.Першозванівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Першозванівці, чорнороб вагоноремонтного пункту зал.ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1974 році.

БУРМЕНКО Яків Тимофійович, 1900 р. народження, с.Першозванівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Першозванівці, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРМИСТРОВ Йосип Антонович, 1906 р. народження, с.Крутиці Рославльського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом 24 окремої стрілецької бригади 20 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУРНОС Мусій Степанович, 1911 р. народження, с.Караван-Солодкий Марківського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Алчевську, помічник сталевара мартенівського цеху з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

БУРНЯШОВ Дмитро Пилипович, 1904 р. народження, х.Беляєвський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник зал.ст. Антрацит. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 26 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРНЯШОВ Іван Никанорович, 1910 р. народження, х. Попов, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 8-9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУРОВ Георгій Семенович, 1902 р. народження, с.Гушино-Колодезь Долгоруковського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник машиніста паровоза депо Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 16 серпня 1938

року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БУРОВ Михайло Захарович, 1902 р. народження, м.Донецьк, українець, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Брянка, викладач курсової мережі шахти № 1-біс "Криворіжжя". Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БУРОВ Михайло Зіновійович, 1901 р. народження, м.Гадяч Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, головний інженер тресту "Фрунзевугілля". Арештований 23 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 серпня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БУРОВА Марія Павлівна, 1908 р. народження, м.Брянка, українка, освіта середня. Проживала в Брянці, ліпком селищної амбулаторії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1959 році.

БУРОМЕНСЬКИЙ Іван Петрович, 1904 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, начальник техвідділу міськмедпрому. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУРТОВИЙ Іван Харитонович, 1902 р. народження, с.Орловець Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кріпильник шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРТОВИЙ Микола Іванович, 1903 р. народження, с.Орловець Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, робітник шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРХАРДТ Генріх Августович, 1898 р. народження, с.Слобідка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, столяр к-пу "Гігант". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРХАРДТ (БУРХАРТ) Данило Густавович, 1909 р. народження, с.Рудокопи Червоноармійського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, прибиральник породи шахти № 3-4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

БУРХАРТ Ріхард Фердинандович, 1918 р. народження, с.Маковинці Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, колгос-

пник к-пу "Гігант". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРХАРТ Рудольф Адольфович, 1897 р. народження, с.Черемошне Житомирського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, прохідник шахти № 3-3-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУРХАЧОВ Степан Петрович, 1904 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Луганську, голова міської ради Тсоавіахіму. Арештований 12 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві. 11 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

БУРЦЕВ Василь Васильович, 1883 р. народження, с.Бурцевка Ястребовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, штукатур будівдлілу тресту "Ворошиловвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУРЦЕВ Василь Олексійович, 1905 р. народження, с.Водіно Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, робітник Луганського з-ду № 60. Арештований 13 квітня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

БУРЦЕВ Григорій Якович, 1901 р. народження, с.Введенка Тимського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, працівник дитячого будинку № 4. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 2 червня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БУРЦЕВ Іван Якович, 1903 р. народження, с.Введенка Тимського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник зал.ст. Луганськ. Арештований 28 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРЦЕВ Хома Іванович, 1882 р. народження, с.Репінка Острозького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Арештований 12 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 березня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1997 році.

БУРЦЕВА Катерина Панасівна, 1881 р. народження, с.Малиново Землянського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українка, неписьменна. Проживала в м.Антрациті, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 липня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

БУРЦЕВА Ксенія Василівна, 1892 р. народження, с.Брусилів Чернігівського р-ну Чернігівської обл., українка. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 25 березня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

БУРЯК Василь Тихонович, 1911 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Курячівці, тесляр зал. ст. Катран. "Трійкою" УНКВС по Московській обл., Російська Федерація, 11 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Григорій Семенович, 1884 р. народження, с.Варварівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, виготовляч кошиків артілі інвалідів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Григорій Сергійович, 1916 р. народження, с.Велика Лепетиха Великолепетиського р-ну Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, машиніст врубащини шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Єгор Іванович, 1916 р. народження, с.Тецьке Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, сержант, військова частина № 144. Військовим трибуналом Забайкальського військового округу 19 вересня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

БУРЯК Іван Опанасович, 1918 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, колгоспник к-пу "Перемога". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУРЯК (БУРАК) Іван Павлович, 1912 р. народження, с.Покровське Покровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, технік металографічної лабораторії з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Іван Хомич, 1897 р. народження, смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нянчине Білокуракинського р-ну, робітник радгоспу "Червоноармієць". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУРЯК Михайло Петрович, 1880 р. народження, с.Варварівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, конюх міської контори Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Никанор Несторович, 1905 р. народження, с.Курячівка Марківського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у смт Чорнухине Пере-

вальського р-ну, робітник зал.ст. Чорнухине. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 27 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Павло Якимович, 1892 р. народження, с.Тецьке Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Вовкодасеве Новоайдарського р-ну, садівник радгоспу ім.Литвинова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУРЯК Петро Денисович, 1898 р. народження, с.Тецьке Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, прохідник шахти ім.Ллліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 24 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 7 лютого 1940 року вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРЯК Петро Федорович, 1901 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, колгоспник к-пу "Гігант". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 3 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУРЯКОВ Єгор Федорович, 1873 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Бобриковому, колгоспник к-пу "Червона зірка". Арештований 15 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУРЯКОВ Іван Григорович, 1923 р. народження, м.Землемірівка Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, радист радіовузла складоводу "Пролетар". Арештований 21 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 серпня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1999 році.

БУРЯКОВ Іван Федорович, 1872 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бобриковому, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 6 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯН Антон Тимофійович, 1893 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, вантажник пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУР'ЯН Василь Данилович, 1896 р. народження, с.Піщане Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Піщаному, машиніст молотарки к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯН Василь Іванович, 1899 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта

початкова. Проживав у Лимані, селянин-одноосібник. Арештований 5 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

БУР'ЯН Василь Семенович, 1887 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, завідуючий меблевим магазином. Арештований 13 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 5 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУР'ЯН Василь Степанович, 1893 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, столяр технікуму механізації. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

БУР'ЯН Григорій Васильович, 1892 р. народження, с.Осинове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Біле Просянської сільради Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кірова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯН Дмитро Кузьмич, 1901 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, рахівник Старобільської контори "Заготзерно". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 листопада 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯН Іван Пилипович, 1917 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, старшина 2 мотострілецького полку 2 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 стрілецького корпусу 27 лютого 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 4 квітня 1941 року Верховним судом СРСР міру покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1993 році.

БУР'ЯН Кіндрат Петрович, 1896 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Гірському, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 1 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

БУР'ЯН Митрофан Артемович, 1892 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Лимані, секретар сільради. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 25 жовтня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯН Олександр Якович, 1892 р. народження, с.Осинове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Осиновому, колгоспник к-пу ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯНОВ Андрій Ілліч, 1885 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, лісоруб Красноярьського лісництва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯНОВ Іван Гнатович, 1923 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, старший сержант 147 стрілецького полку. Військовим трибуналом 49 стрілецької дивізії 4 липня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУР'ЯНОВ Кирило Ілліч, 1886 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Осиновому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 січня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУР'ЯНОВ Петро Гнатович, 1920 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Лисичанську, експедитор пекарні № 5. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУСЛОВ Василь Васильович, 1905 р. народження, с.Лихачове Олексіївського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Бутове Старобільського р-ну, дизеліст депо Старобільськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 16 травня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУСС Емма Іванівна, 1899 р. народження, с.Борисівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Танюшівка Новопсковського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Петровського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 вересня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1993 році.

БУСС Карл Карлович, 1893 р. народження, с.Лугове Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Танюшівка Новопсковського р-ну, бджолар к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУССЕ Отто Карлович, 1906 р. народження, м.Алчевськ, німець, освіта початкова. Проживав в Алчевську, майстер з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БУССЕ Теодор Михайлович, 1900 р. народження, с.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровенки Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.Червоної Армії. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУТ Володимир Мефодійович, 1909 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУТ Іван Іванович, 1870 р. народження, с.Климівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Климівці, селянин-одноосібник. Арештований 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 березня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУТ Михайло Прокопович, 1926 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий окремого полку урядового зв'язку. Військовим трибуналом 11 окремої бригади урядового зв'язку НКВС 15 березня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

БУТ Павло Никифорович, 1916 р. народження, с.Єрмак Павлодарського р-ну Семіпалатинської обл., Казахська РСР, росіянин, освіта н/вища. Проживав у с.Голубівка Кремінського р-ну, директор НСШ. Арештований 19 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУТ Панас Семенович, 1875 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУТ Яків Васильович, 1901 р. народження, с.Нестеренки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухине Перевальського р-ну, монтер системи централізованого зв'язку зал.ст. Чорнухине. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕЛЬСЬКА Анна Семенівна, 1884 р. народження, с.Васильці Хотинського р-ну Чернівецької обл., молдаванка, освіта початкова. Проживала в м.Гірське Первомайської міськради, не працювала. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 10 січня 1942 року засуджена до розстрілу. Страчена 13 січня 1942 року. Реабілітована у 1990 році.

БУТЕНКО Андрій Корнійович, 1890 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 21 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 8 квітня 1943 року виправданий Військовим трибуналом 3 армії. Реабілітований у 1943 році.

БУТЕНКО Антон Володимирович, 1896 р. народження, с.Мацьківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, столяр к-пу "Укрдинамітник". Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕНКО Василь Онкійович, 1874 р. народження, с.Мар'ївка Свердловської міськради, українець, неписьменний. Проживав у Мар'ївці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії

ДПУ УРСР 11 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕНКО Віра Іванівна, 1925 р. народження, с.Капітанове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Капітановому, не працювала. Луганським обласним судом 30 квітня 1947 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

БУТЕНКО Єгор Васильович, 1890 р. народження, с.Капітанове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Нижнє Первомайської міськради, робітник Сергоровського райуправління "Донбасводтресту". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 січня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

БУТЕНКО Микола Данилович, 1926 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у Стаханові, сурмач джаз-оркестру райкому профспілки вугільників. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1944 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУТЕНКО Микола Федорович, 1908 р. народження, смт Юр'ївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Юр'ївці, робітник кінного двору шахти "Юр'ївка". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 вересня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕНКО Микола Якимович, 1914 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 162 винищувального мотозагону. Військовим трибуналом 18 армії 30 січня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

БУТЕНКО Олексій Антонович, 1879 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, робітник шахти ім.Лотикова. Арештований 1 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 3 січня 1939 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БУТЕНКО Павло Миколайович, 1903 р. народження, с.Архангельське Дзержинського р-ну Донецької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, рахівник Лозно-Олександрівської МТС. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 19 жовтня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУТЕНКО Петро Володимирович, 1888 р. народження, с.Мацьківці Лубенського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, тесляр к-пу "Укрдинамітник". Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕНКО Семен Васильович, 1908 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нагольно-Тарасівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 березня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУТЕНКО Тетяна Дмитрівна, 1916 р. народження, м.Олександрівськ Артемівської райради м.Луганська, українка, освіта середня. Проживала на зал. роз'їзді Церковний, Перевальський р-н, телеграфістка зал.ст. Родакове. Арештована 25 лютого 1935 року за звинуваченням в образливих діях щодо керівників Радянської держави. 14 квітня 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БУТИВЩЕНКО Андрій Якович, 1900 р. народження, с.Прістін Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1926-1937 рр. Проживав у м.Лисичанськ, слосар шахти № 1-2 ім.Рухимовича. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

БУТИЛКІН Семен Іванович, 1915 р. народження, с.Булахово Понизовського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 25 вересня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БУТИНЕЦЬ Домінік Вікентійович, 1885 р. народження, с.В'юнки Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Третьківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Заповіт Леніна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

БУТИРІН Василь Іванович, 1908 р. народження, м.Перевальськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Перевальську. Донецьким обласним судом 9 вересня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БУТИРІН Яків Іванович, 1902 р. народження, м.Перевальськ, українець, освіта початкова. Проживав у Перевальську, робітник шахти № 4. Донецьким обласним судом 9 вересня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

БУПІН Іван Трохимович, 1902 р. народження, х. Фомихінський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, завідувач розрахунковим відділом радгоспу "Хрустальненський". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

БУПІН Трохим Олексійович, 1881 р. народження, х. Фомихінський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож шахти № 21. Донецьким обласним судом 21

січня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУТКЕВИЧ Броніслав Вікентійович він же **ОСТРОПОЛЬСЬКИЙ Георгій Омелянович**, 1903 р. народження, Копильський р-н Мінської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, прибиральник породи шахти "Тошківська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУТКЕВИЧ Йосип Станіславович, 1897 р. народження, м.Брянка, поляк, освіта початкова. Проживав у Бряні, рахівник шахти № 1-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БУТКЕВИЧ Карл Тимофійович, 1907 р. народження, с.Копачівка Чорноострівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Антрациті, інспектор з охорони праці райкому профспілки вугільників. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

БУТКО Іван Іванович, 1915 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Муратовому, колгоспник к-пу "Шлях до комунізму". Луганським обласним судом 22 жовтня 1948 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУТКО (БУТКОВ) Іван Кіндратович, 1892 р. народження, с.Капітанове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserбського р-ну, слюсар Хорошенської МТС. Донецьким обласним судом 18 квітня 1933 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

БУТКО Іван Митрофанович, 1893 р. народження, с.Петрівка-Роменська Петрівсько-Роменського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 17 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУТКО Іван Олексійович, 1895 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, коваль шахти "Максимівська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БУТКО Ілля Денисович, 1911 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 89 стрілецького полку 23 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 27 армії 27 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. 31 серпня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1942 році.

БУТКО Кіндрат Тихонович, 1868 р. народження, кол.с.Микитівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем на-

родження, швець-кустар. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 6 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 грудня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

БУТКО (БУТЬКО) Кузьма Луквич, 1885 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, без певного місця роботи. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

БУТКО Лук'ян Сергійович, 1897 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, комірник к-пу "Перемога". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУТКО Петро Терентійович, 1910 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чочегар Луганської школи військових пілотів. Донецьким обласним судом 13 серпня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУТКО Тихін Якович, 1878 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, сторож Старобільської школи № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУТКОВ Іван Охрімович, 1898 р. народження, с.Карпове-Кріпенське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, робітник селищної електростанції. Арештований 4 лютого 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 березня 1932 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУТКОВ Максим Тарасович, 1900 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілі, тесляр Новобілянської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

БУТКОВ Микола Пантелеймонович, 1912 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта середня. Перебував у м.Бухарест, Румунія, робітник військових мехмайстерень. Військовим трибуналом гарнізону радянських військ у Бухаресті 30 квітня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

БУТКОВ Пилип Савелійович, 1886 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Осиновому, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

БУТКОВА Ганна Степанівна, 1896 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українка, освіта вища. Проживала в с.Байдівка Старобільського р-ну, шкільна вчителька. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 20 липня 1943 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. 2

січня 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, з ув'язнення звільнена. Реабілітована у 1945 році.

БУТОВ Анатолій Михайлович, 1915 р. народження, смт Щербинівка Снаківського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, студент Рубіжанського хімічного інституту. Донецьким обласним судом 15 березня 1936 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

БУТОВ Ілля Варфоломійович, 1884 р. народження, с.Новолимарівка Біловодського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу робітничого постачання з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 14 квітня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУТОВ Микола Гаврилович, 1904 р. народження, с.Заайдарівка Новопсковського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Заайдарівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 січня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУТОВА Федора Йосипівна, 1912 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Троїцькому, колгоспниця к-пу ім.Кірова. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 31 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 14 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту справу повернено на дослідження. У зв'язку з воєнним станом була етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 6 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітована у 1994 році.

БУТОРІН Петро Костянтинівич, 1883 р. народження, м.Слободський Слободського р-ну Кірової обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, не працював. Народним судом 411 дільниці м.Краснодона 29 березня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

БУТУСОВ Павло Федорович, 1882 р. народження, с.Бурдуково, Вологодська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, майстер хімкомбінату. Арештований 28 січня 1935 року за звинуваченням у саботажі. 20 лютого 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1935 році.

БУТЧЕНКО Анастасія Іванівна, 1907 р. народження, с.Астасове Свердловської міськради, українка, неписьменна. Проживала в Астасовому, колгоспниця к-пу "П'ятирічка". Арештована 8 квітня 1942 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

БУТЧЕНКО Андрій Петрович, 1903 р. народження, м.Крюків-на-Дніпрі Кременчуцького повіту Полтавської губернії, українць, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Попасна, заступник начальника вагоноскладального цеху Попаснянського вагоноремонтного з-ду. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 груд-

ня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

БУТЧЕНКО Василь Васильович, 1881 р. народження, с.Мечетка Антрацитівського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Мечетці, колгоспник к-пу ім.Дзержинського. Арештований 3 жовтня 1931 року за звинуваченням у контрреволюційних діях. 22 листопада 1931 року виправданий народним судом кол.Ровеньківського р-ну. Реабілітований у 1931 році.

БУТЯН Петро Карлович, 1895 р. народження, с.Новомариновка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровеньківської міськради, вантажник зал.ст. Дарівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

БУХАНОВ Василь Євстафійович, 1894 р. народження, с.Гречишкине Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкиному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

БУХАНОВ Микола Арсентійович, 1914 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українць, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 3 застави 22 прикордонної командатури. Арештований 29 грудня 1936 року за звинуваченням у намірі нелегально перейти держкордон. 5 березня 1937 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1937 році.

БУХАНЦЕВА-ЛІТАУ (БОЙКО) Тамара Василівна, 1918 р. народження, с.Веселе Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта н/середня. Проживала в м.Красний Луч, вихователька дитсадка шахти "Сталінський вибій". Арештована 14 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 січня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

БУХАНЬКО Андрій Семенович, 1914 р. народження, с.Новоодяне Кременського р-ну, українць, освіта н/вища. Проживав у смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУХІНКЕВИЧ Іван Адамович, 1887 р. народження, Київська обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, сторож к-пу "Гірник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУХІНСЬКИЙ Герман Данилович, 1900 р. народження, к.Рогівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, коваль к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУХІЛІ Віталій Костянтинівич, 1901 р. народження, м.Сарапул Іркутської губернії, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, заступ-

ник начальника зал.ст. Антрацит. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 18 січня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 липня 1939 року Залізничною колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 1 жовтня 1939 року справу припинено за недоведеністю проти-правних дій. Реабілітований у 1995 році.

БУХОВ Степан Пилипович, 1880 р. народження, с.Осинове Новопокровського р-ну, українець. Проживав в Осиновому, столяр-приватник. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУХОЛЬЦЬ Йосип Іванович, 1874 р. народження, с.Муравня Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червона зірка". Донецьким обласним судом 7 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

БУХТЯРОВ Іван Архипович, 1900 р. народження, с.Дмитровка Хлевенського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Брянка, начальник дільниці шахти № 12 "Брянка". Донецьким обласним судом 28 листопада 1938 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

БУХТЯРОВ Іван Васильович, 1904 р. народження, с.Козьма-Дем'яновське Должанського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Арештований 17 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації, підготовці терактів. 9 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

БУХТЯРОВ Михайло Прохорович, 1884 р. народження, с.Бухтіярово Малоархангельського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, бухгалтер-плановик шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

БУХТЯРОВ Федір Степанович, 1898 р. народження, с.Дмитровка Хлевенського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, десятник шахти ім.Ілліча. Арештований 2 серпня 1938 року за звинуваченням у шкідництві. 18 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

БУЦАЙ Григорій Тимофійович, 1895 р. народження, с.Березівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Березівському, селянин-одноосібник. Арештований 21 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 квітня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

БУЦЬКИЙ Микола Арсентійович, 1910 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, черговий по з-ду Наркомату шляхів. Особливою нарадою при НКВС СРСР

10 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

БУЦЬКИЙ Петро Самійлович, 1905 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, робітник радгоспу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧ Йосип Йосипович, 1885 р. народження, с.Катериненталь Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Новодеркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, пастух колгоспу "Червона зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

БУЧ Йосип Лаврентійович, 1895 р. народження, с.Катериненталь Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, конюх конезаводу № 87. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Адольф Францович, 1906 р. народження, с.Дизинка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Вікентій Петрович, 1918 р. народження, с.Жучківці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у с.Павлівка Білокуракинського р-ну, учень веттехнику. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Вільгельм Генріхович, 1893 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 27 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Йосип Мартинович, 1887 р. народження, с.Жучківці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Хоменкове Перше Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Йосип Миколайович, 1890 р. народження, с.Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУЧИНСЬКИЙ Петро Миколайович, 1888 р. народження, с.Жучківці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Павлівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Ленінське поле". Особливою нарадою при

НКВС СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

БУЧУЛЯК Іван Павлович, 1877 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Ланратівка Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БУШИН Петро Васильович, 1922 р. народження, с.Марица Львовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, студент індустріального технікуму. Репресований двічі. Луганським обласним судом 14 вересня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 19 травня 1951 року висланий за межі України. Реабілітований відповідно у 1956 і 1959 роках.

БУШЛЯ Антон Юхимович, 1905 р. народження, с.Макаретине Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макаретиному, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 20 березня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БУШЛЯ Роман Юхимович, 1913 р. народження, с.Макаретине Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макаретиному, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 20 березня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БУШЛЯ Юхим Мусійович, 1874 р. народження, с.Макаретине Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Макаретиному, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 20 березня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

БУШТЕЦЬ Василь Кирилович, 1891 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, директор хлібозаводу. Арештований 4 березня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 22 квітня 1946 року виправданій Військовим трибуналом Луганського гарнізону. Реабілітований у 1946 році.

БУШТЕЦЬ Пантелій Панасович, 1906 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, молдаван, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий транспортної роти 676 стрілецького полку. Військовим трибуналом 15 стрілецької дивізії 13 травня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

БУШУЄВ Василь Юхимович, 1890 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Барикиному, селянин-одноосібник. Арештований 20 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 липня

1932 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БУШУЄВ Іван Демидович, 1892 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, робітник Кременського лісництва. Луганським обласним судом 6 липня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

БУШУЄВ Федір Тимофійович, 1892 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Барикиному, селянин-одноосібник. Арештований 20 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 вересня 1932 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

БУЯНОВ Андрій Семенович, 1901 р. народження, с.Красна Слободка Богородицького р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, рахівник пилонасікального з-ду. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

БУЯНОВ Олексій Мартинович, 1894 р. народження, ст-ця Митякіньська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник фабрики-кухні з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 14 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 лютого 1933 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

БУЯНОВ Сергій Костянтинович, 1895 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Селезнівці, вибійник шахти "Краматорівська". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 21 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

БУЯНОВ Яків Потапович, 1889 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, муляр Луганського з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

БУЯР Петро Войцехович, 1896 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Ями Троїцького р-ну, муляр залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

БЮСКЕНС Геня Карлівна, 1890 р. народження, м.Гамбург, Німеччина, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, лазничка обласної лікарні. Репресована двічі. Арештована 11 вересня 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована відповідно у 1994 і 1959 роках.

БЮСКЕНС Пауль Францович, 1889 р. народження, Німеччина, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

БЯЛОШИЦЬКИЙ Флор Григорович, 1900 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Лисогорівка Новопсковського р-ну, коваль к-пу "Політ-відділ". 2 листопада 1937 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

В

ВААЛ Іван Павлович, 1899 р. народження, к.№ 10 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шмідта. Арештований 10 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ВАВРУШ Рудольф Іванович, 1884 р. народження, с.Білогородка Ізяславського р-ну Вінницької обл., чех, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАВРУШ Франц Рудольфович, 1910 р. народження, с.Білогородка Ізяславського р-ну Вінницької обл., чех, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, конюх сільської лікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ВАГІНОВА Марія Михайлівна, 1912 р. народження, смт Новопоскв, українка, освіта початкова. Проживала в Новопоскві, секретар райземвідділу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 22 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1967 році.

ВАГНЕР Адам Генріхович, 1911 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньотузлове Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАГНЕР Андрій Якович, 1893 р. народження, к.Грінталь Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, завідувачий кінним двором 8-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 січня 1940 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

ВАГНЕР Валентин Андрійович, 1918 р. народження, к.Грінталь Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, вантажник 8-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 січня 1940 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

ВАГНЕР Валентин Данилович, 1900 р. народження, к.Вайцендорф Новочеркаського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Мирське Благовіської сільради Ровеньківської міськради, рільник к-пу "Червона хвиля". Народним судом кол. Ровеньківського р-ну 3 листопада 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ВАГНЕР Єва Вільгельмівна, 1907 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала в Козаківці, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

ВАГНЕР Іван Данилович, 1904 р. народження, к.Вайцендорф Новочеркаського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, бригадир к-пу "Впереди Червоний Прапор". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

ВАГНЕР Олексій Львович, 1914 р. народження, к.Грінталь Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, слюсар з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАГНЕР Пилип Пилипович, 1888 р. народження, к.Грінталь Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, візник шахти № 5-7. Донецьким обласним судом 19 січня 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАДЧЕНКО Олександр Іванович, 1913 р. народження, м.Сватове, українець, освіта середня. Проживав у с.Калмиківка Міловського р-ну, завідувачий райфінвідділом. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАЙГЕЛЬМАН Густав Григорович, 1888 р. народження, с. Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Гончарівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Вільна праця". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВАЙГЕЛЬМАН Зельма Густавівна, 1915 р. народження, с. Стара Олександрівка Пулинського

р-ну Київської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Гончарівка Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу "Вільна праця". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1970 році.

ВАЙДЕНТАЛЬ Едвін Емільович (Омелянович), 1924 р. народження, с.Владим Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, конюх радгоспу "Привілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1979 році.

ВАЙДЕНТАЛЬ Рудольф Омелянович, 1915 р. народження, с.Владим Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Привілля Троїцького р-ну, робітник радгоспу "Привілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙЗНЕР Антон Іванович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, майстер-склодув склозаводу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙЗНЕР Антон Михайлович, 1895 р. народження, с.Тартак Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВАЙЗНЕР Леопольд Михайлович, 1906 р. народження, с.Хватовка Вольського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завідуючий пивним ларком. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВАЙЗНЕР Михайло Антонович, 1868 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, сторож складу склозаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙН Іван Андрійович, 1892 р. народження, Естонія, естонець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, головний механік швейної фабрики. Арештований 8 травня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 грудня 1945 року справу припинено за недостатністю матеріалів для призначення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАЙНБЕРГ Федір Федорович, 1896 р. народження, Німців Поволжя АРСР, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, котельник з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙНГЕРТ Борис Гаврилович, 1902 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар монтажного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом Харківського військового округу 25 квітня

1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАЙНТРОБ Лазар Данилович, 1896 р. народження, м.Київ, єврей, освіта вища. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, ветлікар конезаводу № 64 ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВАЙНШТЕЙН Лев Григорович, 1903 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, завідуючий групою нормування тресту "Сергювугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВАЙНШТЕЙН-ЧЕРНИК Сіма Мойсейвіна, 1906 р. народження, смт Березино Березинського р-ну Мінської обл., Білорусь, єврейка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, лаборант-хімік хімічної лабораторії тресту "Сергювугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 5 р. позбавлення волі. 29 грудня 1939 року строк, що залишився, замінений висланням у Казахстан. Реабілітована у 1956 році.

ВАЙС Артур Вільгельмович, 1905 р. народження, с.Сорочин Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новобіла Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙС Ріхард Юліусович, 1900 р. народження, с.Рогізна Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Розспасівка Троїцького р-ну, тесляр к-пу "Іскра". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЙСМАН Олександр Карлович, 1883 р. народження, м.Харків, німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, шкільний учитель. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 грудня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАЙЧУЛІС Йосип Миколайович, 1882 р. народження, с.Наждано Великомирського повіту Ковенської губернії, литовець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, слюсар шахти № 28-29. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВАЙЧУЛІС-ЛЕБЕДЄВА Павлина Афанасіївна, 1886 р. народження, с.Кантемировка Кантемировського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Щотове Антрацитівської міськради, домогосподарка. Арештована 18 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

ВАЙШНУР Асаф Вільгельмович, 1899 р. народження, с.Ягренка Володарського р-ну Київ-

ської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Олександрівську Артемівської райради м.Луганська, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАКАЛЮК Іван Юрійович, 1891 р. народження, с.Іллінці Коломийського р-ну Станіславської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, машиніст водовідливу шахти № 16. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАККІ Роман (Ромео) Орестович, 1902 р. народження, Італія, італієць, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, директор держкінотеатру. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ВАКУЛЕВИЧ Іван Калістратович, 1902 р. народження, смт Славгород Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., білорус, освіта вища. Проживав у м.Сватове, начальник депо Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ВАКУЛЕНКО Андрій Корнійович, 1899 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, обліковець тракторної бригади к-пу ім.Калініна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВАКУЛЕНКО Андрій Мартинович, 1885 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Архип Федосович, 1877 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовкодаєвому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Григорій Панасович, 1875 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 12 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1997 році.

ВАКУЛЕНКО Євстафій Павлович, 1902 р. народження, кол.с.Петрівське Верхньобогданівської сільради Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 вересня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1977 році.

ВАКУЛЕНКО Іван Якович, 1887 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, грубник готелю. "Трійкою" УНКВС по Донецькій

обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВАКУЛЕНКО Корній Корнійович, 1889 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 19 вересня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 28 лютого 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ВАКУЛЕНКО Олексій Архипович, 1893 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовкодаєвому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Павло Іванович, 1915 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 62 окремої запасної саперної роти. Військовим трибуналом 44 запасної стрілецької бригади 28 липня 1942 року засуджений до розстрілу. 25 серпня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВАКУЛЕНКО Петро Панасович, 1885 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. 22 лютого 1930 року відібрано підписку про невиїзд – звинувачувався в антирадянській агітації. 12 березня 1930 року справу припинено, підписку про невиїзд анульовано. Реабілітований у 1930 році.

ВАКУЛЕНКО Петро Трохимович, 1907 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець. Проживав у м.Кіровську, вибійник шахти № 33. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Тит Іванович, 1900 р. народження, с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовкодаєвому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Федір Макарович, 1887 р. народження, ст-ця Іллінська Іллінського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, крипильник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАКУЛЕНКО Федір Панасович, 1879 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. 22 лютого 1930 року відібрано підписку про невиїзд - звинувачувався в антирадянській агітації. 12 березня 1930 року справу припинено, підписку про невиїзд анульовано. Реабілітований у 1930 році.

ВАКУЛИК Ананій Савич, 1887 р. народження, с.Хатинівка Ніжинського р-ну Чернігівської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, завідуючий лабораторією хімзаводу. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВАКУЛІН Саватій Никанорович, 1890 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Дякове Антрацитівського р-ну, возій артлі "Транспортник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ВАЛ Генріх Готлібович, 1896 р. народження, к.Кам'янка Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Донецьким обласним судом 26 листопада 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ВАЛ Карл Теодорович, 1902 р. народження, с.Медівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛ Яків Давидович, 1904 р. народження, с.Кам'янець Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, коваль к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 травня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАЛДАСВ Сергій Андрійович, 1915 р. народження, с.Квашніно Усть-Іжорського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, шофер автобази тресту "Ворошиловвугілля". Луганським обласним судом 8 грудня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1974 році.

ВАЛЕК Володимир Йосипович, 1903 р. народження, м.Дружківка Донецької обл., чех, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, головний інженер міськкомунгоспу. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 6 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАЛЕНКОВА Уляна Захарівна, 1905 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Кіровську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 квітня 1942 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВАЛЕНТЕВИЧ Йосип Антонович, 1911 р. народження, с.Шибене Київського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склозаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937

року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВАЛЕНТЕВИЧ Костянтин Іванович, 1873 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, складув склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЕНТЕВИЧ Олексій Антонович, 1913 р. народження, с.Шибене Київського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар склозаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЕНТІНІ (ВЕЛИЧКО) Ференц (Федір) Іванович, 1978 р. народження, Угорщина, угорець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, слюсар к-пу "Ударник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1972 році.

ВАЛІССВ Галей, 1903 р. народження, м.Казань, Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім.Крупської. Військовим трибуналом 12 армії 12 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 2000 році.

ВАЛІССВА Анна Василівна, 1921 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, татарка. Проживала в м.Попасна, завідувача відділом кадрів райзмішторгу. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ВАЛІКА Іван Васильович, 1896 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, бурильник шахти ім.Менжинського. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАЛІКО Микола Пантелійович, 1900 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст паровозного депо Попасна. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 31 липня 1938 року засуджений до 18 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВАЛІКОВА Ніна Георгіївна, 1924 р. народження, м.Алчевськ, росіянка, освіта н/середня. Проживала в Алчевську, рахівник головної контори з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 січня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1953 році.

ВАЛІАНАТОС Дмитро Герасимович, 1895 р. народження, Греція, грек, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, майстер центральних механічних майстерень тресту "Фрунзевугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВАЛКІН Зіновій Абрамович (Олександрович), 1913 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 466 стрілецького полку 125 стрілецької дивізії. Арештований 20 листопада 1941 року за звинуваченням у висловлюваннях наклепницького характеру. 10 березня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1997 році.

ВАЛКІН Лев Якович, 1916 р. народження, м.Алчевськ, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Арештований 21 жовтня 1935 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 15 березня 1936 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1936 році.

ВАЛКОВСЬКА Ганна Степанівна, 1923 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Чмирівці, майстер артілі ім.П.Осипенко. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 16 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВАЛКОВСЬКА Єфросинія Яківна, 1888 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Красноріченському, домогосподарка. Арештована 17 липня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 січня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВАЛКОВСЬКИЙ Максим Олександрович, 1896 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмирівці, охоронник пункту "Заготзерно". Спецколегією Донецького обласного суду 5 червня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАЛЛ Готліб Готлібович, 1898 р. народження, с.Кам'янка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, експедитор Переможенської МТС. Донецьким обласним судом 27 квітня 1935 року засуджений до розстрілу. 8 червня 1935 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЛ Яків Готлібович, 1912 р. народження, с.Переможе Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с.Волнухине Лутугинського р-ну, тракторист Волнухинської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВАЛОВА Зоя Григорівна, 1919 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта вища. Проживала в смт Станично-Луганське, шкільна вчителька. Арештована 15 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАЛУЄВ Микола Іванович, 1922 р. народження, с.Малі Борки Тербузького р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, газомірник шахти № 6 "Краснопілля". Арештований 2 серпня 1941 року за

звинуваченням у виготовленні і розповсюдженні листівок антирадянського змісту. 9 квітня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАЛУЙСЬКА Катерина Митрофанівна, 1920 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта середня. Статистик санітарного управління Закавказького фронту. Військовим трибуналом Тбіліського гарнізону, Грузія, 28 вересня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 5 квітня 1943 року Військовим трибуналом Закавказького фронту вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1943 році.

ВАЛУЙСЬКА Мотрона Дмитрівна, 1910 р. народження, с.Рогове Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Петрівка Білокуракинського р-ну, колгоспниця к-пу "Перемога". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 11 вересня 1943 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Василь Іванович, 1902 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 21 механізованого батальйону 2 механізованої бригади. Військовим трибуналом 1 механізованого корпусу 24 травня 1943 року засуджений до розстрілу. 1 червня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Василь Іванович, 1914 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 128 стрілецького полку 44 стрілецької дивізії. Арештований 9 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Данило Назарович, 1912 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплому, селянин-одноосібник. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Данило Федорович, 1883 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Іван Афанасійович, 1888 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, шорник кінного двору з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Іван Леонтійович, 1873 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Крас-

на Талівка Станично-Луганського р-ну, бджоляр радгоспу ім. Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Іван Петрович, 1903 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 294 кавалерійського полку 112 кавалерійської дивізії. 5 вересня 1942 року заочно порушено справу за звинуваченням у переході на бік ворога. 8 жовтня 1942 року справу припинено до з'ясування місця перебування І.П.Валуїського. 12 грудня 1964 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1969 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Іван Прокопович, 1904 р. народження, х. Колесниківка, Станично-Луганський р-н, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження. Військовослужбовець, рядовий взводу охорони особливого відділу НКВС 278 стрілецької дивізії. Арештований 31 січня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 8 квітня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Михайло Андрійович, 1889 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Олександр Андронович, 1897 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1990 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Петро Сидорович, 1873 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуїському, колгоспник к-пу "Свій труд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Петро Трохимович, 1906 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Серафим Кирилович, 1904 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Старому Айдарі, селянин-одноосібник. Арештований 4 серпня 1921 року за звинуваченням у боротьбі проти революційного руху. 19 вересня 1921 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1921 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Фадей Максимович, 1890 р. народження, смт Станично-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, рахівник міської контори "Доннархарчу". Постановою Колегії ОДПУ від 28 квітня 1930 року заборонено проживання протягом 3 р. в Україні, Московській і

Ленінградській областях, у Південно-Кавказькому краї. Реабілітований у 1992 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Федір Іванович, 1905 р. народження, с.Петрівка Білокураїнського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії 15 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 червня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Федір Федорович, 1899 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 22 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 лютого 1930 року звільнений під підписку про невізід. Реабілітований у 1997 році.

ВАЛУЙСЬКИЙ Яків Якович, 1888 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, вагар зал.ст. Кіндрашівська. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВАЛУЙСЬКОВ (ВАЛУЙСЬКИЙ) Андрій Фірович, 1860 р. народження, кол.х. Петрівський, Станично-Луганський р-н, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 21 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВАЛУЙСЬКОВ Микита Антонович, 1893 р. народження, кол.х. Лощина, Станично-Луганський р-н, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Пархоменка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВАЛУЙСЬКОВ Петро Сидорович, 1873 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуїському, колгоспник к-пу "Свій труд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 грудня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВАЛЬ Ріхард Якович, 1899 р. народження, с.В'язовець Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬК Яків Григорович, 1878 р. народження, с.Бобровськ, Німців Поволжя АРСР, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кухар їдальні № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬСЕР Карл Карлович, 1897 р. народження, м.Мюнхен, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬТЕР Андрій Якович, 1892 р. народження, смт Ногайськ, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, складув склозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВАЛЬТЕР Артур Георгійович, 1909 р. народження, с.Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, обліковець тракторної бригади Тимонівської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬТЕР Бруно Францович, 1900 р. народження, с.Велика Врадівка Вознесенського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, вантажник шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВАЛЬТЕР Василь Адольфович, 1875 р. народження, с.Муравня Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 18 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 19 грудня 1933 справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 28 грудня 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ВАЛЬТЕР Віктор Адольфович, 1881 р. народження, с.Зміївка Бериславського р-ну Херсонської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, ветфельдшер артїлі ім.Серова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВАЛЬТЕР Едгард Адамович, 1901 р. народження, к.Герсянка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, бригадир радгоспу № 1. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬТЕР Едуард Адольфович, 1869 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Луганським обласним судом 28 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАЛЬТЕР Едуард Едуардович, 1906 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта н/середня. Проживав у Федорівці, бухгалтер к-пу ім.Р.Люксембург. Репресований двічі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 17 серпня 1939 року "трійкою" УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1939 і 1962 роках.

ВАЛЬТЕР Ергарт Вільгельмович, 1906 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курачівка Марківського р-ну, конюх к-пу "Країна Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬТЕР Іван Федорович, 1889 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 7-7-біс. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ВАЛЬТЕР Йосип Антонович, 1894 р. народження, Чехословаччина, чех, освіта н/середня. Проживав у с.Провалля Свердловської міськради, робітник конезаводу ім.Ворошилова. Арештований 13 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ВАЛЬТЕР Семен Григорович, 1913 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ВАЛЬТЕР Федір Якович, 1901 р. народження, м.Костянтинівка Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬТЕР Фрідріх Андрійович, 1892 р. народження, к.Вальддорф Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Ковпакове Антрацитівського р-ну, колійний наглядач зал.ст. Ковпакове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬЦАК Іван Лук'янович, 1881 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Стаханові, кучер шахти ім.Ілліча. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬЧУК Віктор Пилипович, 1898 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Передільське Станично-Луганського р-ну, завідуючий сільмагом. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬЧУК Гнат Климович, 1913 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у с.Данилівка Біловодського р-ну, шкільний учитель. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАЛЬЧУК Климентій Іванович, 1881 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької

обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхньобогданівка Станично-Луганського р-ну, тесляр к-пу "Червоний прапор". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВАЛЮК Антон Петрович, 1899 р. народження, с.Бобри Брестського р-ну Брестської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, машиніст насосної станції тресту "Донбасводбуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВАЛЯВКО Петро Йосипович, 1893 р. народження, Польща, білорус, неписьменний. Проживав у м.Луганську, робітник зал.ст. Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 20 листопада 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАНДА Іларіон Павлович, 1899 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українці, освіта початкова. Проживав у Малоолександрівці, колійний сторож. Донецьким обласним судом 21 квітня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАНДА Семен Павлович, 1890 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українці, освіта початкова. Проживав у Малоолександрівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАНДЕР Озях Масрович, 1911 р. народження, с.Фельштин, Дрогобицька обл., єврей, освіта середня. Проживав у м. Луганську, головний бухгалтер контори "Заготхудоба". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАНЗІДЛЕР Альберт Якович, 1899 р. народження, к.Олександровфельд Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, десятник шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

ВАНЗІДЛЕР Едуард Якович, 1914 р. народження, с.Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, електрик шахти № 6 "Краснопілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАНЗІДЛЕР Яків Якович, 1908 р. народження, к.Олександровфельд Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, дільничий майстер шахти № 6 "Краснопілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВАНСЕВИЧ Віктор Францович, 1912 р. народження, с.Криве Озеро Кривоозерського р-ну Одеської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Баранківка Біловодського р-ну, бухгалтер Баранківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській

обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВАН ТІФУ Василь, 1897 р. народження, м.Пекин, Китай, китаєць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Рудя. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАНЧАЙ Пилип Християнович, 1908 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, тесляр шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Військовим трибуналом 136 стрілецької дивізії 7 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 17 грудня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

ВАНШЕЙД (ВАНШТЕЙД) Йосип Йосипович, 1896 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Ровеньки, викладач німецької мови в школі с-ща шахти № 2-3 ім.Дзержинського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВАНЮКОВ Валентин Володимирович, 1906 р. народження, с.Коноплянівка Білокураїнського р-ну, українці, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 235 окремого зенітно-артилерійського дивізіону військ протиповітряної оборони. Військовим трибуналом Харківського військового округу 21 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАРАВА Володимир Савич, 1903 р. народження, кол.х. Малосімейкин Лизинської сільради Білокураїнського р-ну, українці, неписьменний. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 28 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. За таким же звинуваченням арештований 12 листопада 1933 року. 2 грудня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1933 і 1994 роках.

ВАРАВА Микита Матвійович, 1911 р. народження, кол.х. Малосімейкин Лизинської сільради Білокураїнського р-ну, українці, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 28 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 червня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ВАРАВА Митрофан Савич, 1890 р. народження, кол.х. Малосімейкин Лизинської сільради Білокураїнського р-ну, українці, освіта початкова. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 серпня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАРАВКІН Яків Іванович, 1901 р. народження, х. Кутейниково, Новочеркаський р-н Ростовської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, сапер 619 окремого саперного батальйону 353 стрілецької дивізії. До призову проживав у с.Астахово Свердловської міськради. Військовим трибуналом 18 армії 8 серп-

ня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВАРАКУТА Ніна Євтіївна, 1919 р. народження, с.Романки Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта середня. Проживала в смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, медсестра райлікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ВАРВИНСЬКИЙ Микола Мефодійович, 1905 р. народження, с.Кириківка Градизького р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, викладач гірничого технікуму. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ВАРГА Теодор Теодорович, 1928 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у смт Великокам'янка Ровеньківської міськради, робітник шахти № 77. Луганським обласним судом 17 червня 1959 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАРГАНОВ Павло Єгорович, 1888 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, тесляр-приватник. Арештований 4 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1930 році.

ВАРГАНОВ Сергій Дмитрович, 1882 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, возій-приватник. Арештований 4 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 березня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1930 році.

ВАРДЕЦЬКИЙ Едвард Германович, 1907 р. народження, с.Юзефівка Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАРЕХІНА Анастасія Михайлівна, 1903 р. народження, м.Ромни Полтавської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, завідувача райздороввідділом. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 липня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВАРЖАЛО М'ячеслав М'ячеславович, 1918 р. народження, с.Гришківці Бердичівського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у смт Троїцьке, слюсар Троїцької МТС. Арештований 14 липня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 30 вересня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАРЖАЛО М'ячеслав Степанович, 1895 р. народження, с.Великий Олексин Рівненського р-ну Рівненської обл., поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Троїцьке, голова райспоживспілки. Особливою нарадою при

НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВАРІЄШ (ВАРНЕШ) Михайло Іванович, 1891 р. народження, м.Одеса, латиш, освіта середня. Проживав у м.Луганську, бухгалтер монтажного бюро "Електропрому". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Тим же органом 5 лютого 1940 року строк покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1989 році.

ВАРНАВСЬКА Степанида Павлівна, 1907 р. народження, с.Городище Михайлівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка. Проживала в с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, робітниця радгоспу "Семеновод". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 31 липня 1943 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВАРНО Станіслав Йосипович, 1887 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Ілліча. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАРТИЧАН Василь Михайлович, 1885 р. народження, Румунія, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, касир контори "Доннархарчу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАРФОЛОМЄЄВ Іван Іванович, 1894 р. народження, с.Василівка Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий планово-технологічним відділом тресту "Донпромвугілля". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАРФОЛОМЄЄВ Іван Іванович, 1915 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 6 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

ВАРФОЛОМЄЄВ Іван Федорович, 1923 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий армійського загороджувального загону. Військовим трибуналом 60 армії 16 жовтня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 жовтня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ВАРЧЕНКО Єгор Васильович, 1876 р. народження, с.Карпове-Кріпенське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Карпове-Кріпенському, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАРЧЕНКО Йосип Мусійович, 1902 р. народження, с.Маслакове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маслаковому, колго-

спник к-пу ім.Яковлева. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАРЧЕНКО Макар Васильович, 1898 р. народження, с.Лисогорка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом 34 району авіаційного базування 17 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ВАРЧЕНКО Омелян Михайлович, 1885 р. народження, с.Гришине Красноармійського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 28-29. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАРШАВСЬКИЙ Пилип Вікентійович, 1892 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Коломийчиха Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВАРЯКІН Василь Ізотович, 1902 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Райгородці, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВАРЯНИЦЯ Дмитро Іванович, 1893 р. народження, м.Харків, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певних занять. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 листопада 1941 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1941 році.

ВАРЯНИЦЯ (ВАРЕНИЦЯ) Михайло Митрофанович, 1897 р. народження, смт Алексєєвка Алексєєвського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, техпрацівник клубу ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВАСЕЦЬКА Парасковія Іванівна, 1909 р. народження, с.Верхній Куркулак Великотокмацького р-ну Запорізької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВАСЕЦЬКИЙ Василь Вікторович, 1910 р. народження, с-ще Довжанський Свердловської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав на х. Новоровенецький, Зверевський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, рахівник Новоровенецької сільради. 26 травня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 червня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ВАСЕЦЬКИЙ Михайло Іванович, 1886 р. народження, с.Шандрівка Павлоградського р-ну

Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, возій шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕВИЧ Йосип Станіславович, 1915 р. народження, смт Кам'яний Брід Баранівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Білокуракине, робітник зал.ст. Білокуракине. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ВАСИЛЕВИЧ Кароль Олександрович, 1907 р. народження, с.Траулін Шепетівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Можняківка Новосковського р-ну, робітник районної пекарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕВИЧ Юхим Петрович, 1890 р. народження, с.Антоновка Новомиського р-ну Барановицької обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрик цеху ширвжитку з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ВАСИЛЕВСЬКА Варвара Яківна, 1923 р. народження, с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Рафайлівці, інструктор Будинку санпросвіти Ровеньківського міськздороввідділу. Арештована 25 січня 1946 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 квітня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАСИЛЕВСЬКА-ПОПОВА Грайда Василівна, 1889 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Новострільцівка Міловського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 8 січня 1941 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 28 березня 1942 року. Реабілітована у 1990 році.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Август Якович, 1885 р. народження, с.Олександрівка Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Казимир Казимирович, 1905 р. народження, Польща, поляк, освіта н/вища. Проживав у м.Алчевську, студент Московської промакадемії ім.Сталіна. Військовою колегією Верховного суду СРСР 2 січня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Микола Петрович, 1905 р. народження, с.Успенка Івнянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 875 окремої роти зв'язку. До призову проживав в м.Стаханові. Військовим трибуналом 49 армії 17 липня 1942 ро-

ку засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1888 р. народження, с.Свердловка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Свердловці, колгоспник к-пу ім.Леніна. Військовим трибуналом 57 армії 18 червня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Порфирій Павлович, 1895 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, робітник цегельного з-ду ім.11-річчя Жовтня. Арештований 11 серпня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 жовтня 1932 року виправданий Донецьким обласним судом. Реабілітований у 1932 році.

ВАСИЛЕНКО Анастасія Степанівна, 1907 р. народження, с.Біленьке Запорізького р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта початкова. Проживала в смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 липня 1938 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

ВАСИЛЕНКО Андрій Андрійович, 1911 р. народження, с.Райківщина Яготинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у казармі 945-го кілометра Московсько-Донецької залізниці, технік 4-го викоробського пункту. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 28 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАСИЛЕНКО Василь Дмитрович, 1913 р. народження, с.Рогове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, робітник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ВАСИЛЕНКО Василь Захарович, 1910 р. народження, с.Кримське Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, тесляр Голубівського рудоуправління. Арештований 18 лютого 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 4 березня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЕНКО Григорій Гарасимович, 1903 р. народження, с.Біленьке Запорізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, директор Лозно-Олександрівської МТС.Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВАСИЛЕНКО Григорій Іванович, 1881 р. народження, с.Кримське Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, вибійник шахти № 22. Арештований 19 червня 1938 року за звинуваченням у шкідницькій діяль-

ності. 18 серпня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

ВАСИЛЕНКО Григорій Маркович, 1909 р. народження, с.Глушково Глушковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1-5-біс. Арештований 20 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 15 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЕНКО Дмитро Оникійович, 1887 р. народження, с.Рогове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, кріпильник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Євген Кирилович, 1907 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, робітник Сватівського елеватора. Арештований 6 вересня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. 28 січня 1934 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЕНКО Іван Андрійович, 1911 р. народження, смт Новодарівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Великокам'янка Ровеньківської міськради, вантажник шахти № 2-3. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 серпня 1938 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Іван Іванович, 1898 р. народження, с.Довжик Груньського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, директор Міловської МТС. Арештований 18 лютого 1937 року за звинуваченням в антирадянській пропаганді. 9 грудня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1939 році.

ВАСИЛЕНКО Іван Кузьмич, 1915 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Іван Сидорович, 1898 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, кріпильник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

ВАСИЛЕНКО Микола Пилипович, 1890 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. Арештований 27 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 липня 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЕНКО Олексій Дмитрович, 1901 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Прокопій Єгорович, 1910 р. народження, с.Можняківка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Словяносербського р-ну, котельник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАСИЛЕНКО Савелій Павлович, 1898 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Семен Софронівич, 1901 р. народження, с.Мар'ївка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, продавець ларка сільпо. Донецьким обласним судом 3 листопада 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВАСИЛЕНКО Сергій Іванович, 1926 р. народження, с.Арнаутка Білозерського р-ну Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, тесляр Первомайського будуправління. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 26 травня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 30 вересня 1953 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 16 квітня 1954 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЕНКО Яким Григорович, 1904 р. народження, х. Межовий, Великоновосілківський р-н Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, старший зоотехнік радгоспу "Вибійник". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 травня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЕНКО Яків Єгорович, 1902 р. народження, смт Лотикове Словяносербського р-ну, українець. Проживав у Лотиковому, вантажник шахти ім.Лотикова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЕНКО Яків Самійлович, 1911 р. народження, с.Заїдарівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом 39 стрілецької дивізії 8 грудня 1945 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВАСИЛЕЦЬ Тихін Максимович, 1882 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, сторож Рубжанської школи ФЗН. Арештований 25 серпня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 25 листопада 1931 року справу припинено

за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

ВАСИЛИНА Іван Петрович, 1909 р. народження, с.Липове Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, ремонтний робітник зал.ст. Верхньодуванна. Арештований 16 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 серпня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ВАСИЛИНЕНКО Максим Йосипович, 1891 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розкшіне Лутугинського р-ну, фельдшер сільської амбулаторії. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 липня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛИЦЬКИЙ Григорій Юрійович, 1900 р. народження, Польща, білорус, освіта середня. Член ВКП(б) у 1929-1938 рр. Проживав у м.Старобільську, начальник дистанції колії 10-ї буддильниці тресту "Південсхідколія". Арештований 13 жовтня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на транспорті. 18 січня 1939 року виправданий Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці. Реабілітований у 1939 році.

ВАСИЛЬЄВ Анатолій Олександрович, 1891 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 березня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЬЄВ Василь Андрійович, 1909 р. народження, с.Плетений Ташлик Маловисківського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, начальник дільниці шахти № 1-біс. Військовим трибуналом 18 армії 6-7 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 травня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЄВ Василь Іларіонович, 1902 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Сватове, голова к-пу "Вільна праця". 30 травня 1933 року відібрано підписку про невізд - звинувачувався в антирадянській агітації. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЄВ Василь Олександрович, 1891 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЄВ Василь Сергійович, 1908 р. народження, с.Вишневоковка Лівенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Родакове Словяносербського р-ну, диспетчер 4-го паровозного відділку зал.ст.Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 22 листопада 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ВАСИЛЬЄВ Григорій (Георгій) Миколайович, 1895 р. народження, м.Бухарест, Румунія, ру-

мун, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, охоронник з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Дмитро Андрійович, 1902 р. народження, с.Попівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Попівці, колгоспник к-пу ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Дмитро Миколайович (Микитович), 1915 р. народження, м.Красний Луч, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 976 стрілецького полку. Рішенням начальника особливого відділу НКВС 261 стрілецької дивізії 21 липня 1942 року підданий розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ВАСИЛЬСВ Дмитро Петрович, 1902 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Арештований 10 січня 1933 року за звинуваченням у підривної роботі проти Радянської влади. 3 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВАСИЛЬСВ Дмитро Петрович, 1902 р. народження, с-ще рудника "Вітка", Артемівський р-н Донецької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, заступник головного бухгалтера тресту "Південелектромонтаж". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 13 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. 25 грудня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬСВ Захар Антонович, 1898 р. народження, с.Захарово Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, вантажник з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Андрійович, 1912 р. народження, м.Новочеркаськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, працівник міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Васильович, 1897 р. народження, с.Прогной Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Донецьким обласним судом 3 серпня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Іванович, 1879 р. народження, с.Верхньодеревечка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньошевіривка Краснодонського р-ну, не працював. Військовим трибуналом 18 армії 10 лютого 1942

року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Іванович, 1911 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, вибійник шахти № 7-10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Павлович, 1909 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, слосар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 22 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬСВ Іван Полікарпович, 1919 р. народження, с.Попівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуватиха Попаснянського р-ну, не працював. Арештований 26 вересня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 7 листопада 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ВАСИЛЬСВ Ілля Григорович, 1893 р. народження, ст-ця Митякінська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, старший конюх міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВАСИЛЬСВ Ілля Павлович, 1907 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 23 грудня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Костянтин Іванович, 1906 р. народження, с.Старобешеве Старобешівського р-ну Донецької обл., грек, освіта н/вища. Проживав у м.Красний Луч, електрик міської поліклініки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Микола Євгенович, 1896 р. народження, м.Слуцьк, Мінська обл., Білорусь, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, технік-конструктор рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 3 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Микола Кирейович, 1905 р. народження, х. Єжов, Казанський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник "Луганбуду". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬСВ Михайло Гаврилович, 1914 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Луганську, робітник з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Іркутської обл., Російська Федерація, 13 лютого 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВАСИЛЬСВ Михайло Степанович, 1904 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, робітник чавуноливарного з-ду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Михайло Филімонович, 1916 р. народження, с.Куртиновка Задонського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, десятник шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬСВ Олександр Якович, 1917 р. народження, с.Новоільоське Мічурінського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Член ВКП(б) у 1939-1943 рр. Проживав у смт Троїцьке, секретар Троїцького райкому партії. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 26 травня 1943 року засуджений до розстрілу. Страчений 8 серпня 1943 року. Реабілітований у 1959 році.

ВАСИЛЬСВ Павло Володимирович, 1899 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, токар вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 15 жовтня 1939 року шляхово-транспортним відділом НКВС Північно-Донецької залізниці вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВАСИЛЬСВ Петро Іванович, 1892 р. народження, с.Верхньодеревечка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньодеревечці, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВАСИЛЬСВ Петро Михайлович, 1918 р. народження, с.Коршево Бобровського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, робітник зал.ст. Сентянівка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 жовтня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬСВ Прокіп Григорович, 1889 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, виконроб маслосирзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВАСИЛЬСВ Семен Володимирович, 1888 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, десятник відділу капітальних робіт шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАСИЛЬСВ Сергій Петрович, 1903 р. народження, м.Феодосія, Кримська АРСР, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, начальник відділу капітального будівництва хімкомбінату. Війсь-

ковим трибуналом Харківського військового округу 11 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 9 жовтня 1939 року розстріл замінено 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВАСИЛЬСВ Тихін Григорович, 1905 р. народження, с.Риб'янцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Риб'янцевому, механік Риб'янцівської МТС. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЬСВ Федір Дем'янович, 1893 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, інспектор райвиконкому. Репресований двічі. Арештований 15 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. 20 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 18 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1958 роках.

ВАСИЛЬСВА Ганна Павлівна, 1882 р. народження, с.Долинівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Долинівці, колгоспниця к-пу "Червоний рільник". Арештована 24 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАСИЛЬСВА Зінаїда Петрівна, 1908 р. народження, м.Одеса, полька, освіта н/середня. Проживала в м.Луганську, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 квітня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВАСИЛЬСВА Олена Миколаївна, 1921 р. народження, м.Полтава, українка, освіта н/вища. Проживала в м.Луганську, рахівник міської контори громадського харчування. Арештована 27 лютого 1943 року за звинуваченням у особистстві німецьким окупантам. 3 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Василь Йосипович, 1909 р. народження, с.Павлівка Мар'їнського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, слюсар-автоматник пункту ремонту вагонів зал.ст. Штерівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВАСИЛЬКОВ Хрисанф Андрійович, 1894 р. народження, с.Глибочка Трубчевського р-ну Брянської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Житлівка Кременського р-ну, не працював, інвалід II групи. Арештований 26 жовтня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Архип Васильович, 1888 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоборовиці Свердловської міськради, секретар Довжанської селищної Ради. Репресований двічі. Арештований 2 січня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 березня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1935 і 1993 роках.

ВАСИЛЬЧЕНКО Василь Михайлович, 1908 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар з-ду ім.Пархоменка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 серпня 1945 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Віра Кузьмівна, 1902 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в с.Шелестівка Міловського р-ну, голова к-пу ім.Сталіна. Арештована 21 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Володимир Ілліч, 1901 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Арештований 2 березня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 14 липня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Матвійович, 1906 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 54 запасного артилерійського полку 45 запасної стрілецької бригади. Арештований 19 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де 18 листопада 1942 року помер у тюрмі. Реабілітований у 1998 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Микитович, 1908 р. народження, с.Новолюбівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новолюбівці, робітник зал.ст. Красний Лиман, Донецька обл. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Пантелійович, 1898 р. народження, с.Миколаївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, кучер кам'яного кар'єру тресту "Нерудсталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Сергійович, 1910 р. народження, с.Красний Колядин Дмитрівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, помічник головного механіка шахти № 2-біс. Арештований 20 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 29 травня 1954 ро-

ку справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Іван Якович, 1898 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, вантажник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Ілля Іванович, 1912 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Донецьким обласним судом 13 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Карпо Микитович, 1896 р. народження, с.Новолюбівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новолюбівці, колгоспник к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Костянтин Трохимович, 1910 р. народження, с.Новокрасівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокрасівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 27 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Костянтин Якович, 1896 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, вантажник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Микола Максимович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, мільціонер. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 вересня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Нікіт Родіонович, 1858 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівці, селянин-одноосібник. Арештований 2 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Олександр Никонівич, 1888 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Войтове Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Арештований 12 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Олексій Пантелійович (Палимонович), 1901 р. народження, с.Петро-Миколаївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петро-Миколаївці, робітник магазину № 36 "Райдортрансхарчу". "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВАСИЛЬЧЕНКО Петро Павлович, 1882 р. народження, кол.с.Білявка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, сторож сільського млина. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАСИЛЯНСЬКА Федора Никифорівна, 1894 р. народження, м.Миусинськ Краснолуцької міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Миусинську, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 28 лютого 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ВАСІН Михайло Іванович, 1883 р. народження, с.Карв'яково Мещовського р-ну Калузької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 5-6. Донецьким обласним судом 15 квітня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСІН Олександр Петрович, 1913 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, секретар шахткому шахти "Кремінна" (м.Кремінна). "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАССАГА Павло Федорович, 1907 р. народження, с.Кузмин Городоцького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, робітник шахти № 10 ім. Артема. Донецьким обласним судом 3 серпня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАССЕРМАН Мойсей Семенович, 1906 р. народження, м.Проскурів Кам'янець-Подільської обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, завідувач лабораторії Науково-дослідного інституту органічних напівпродуктів і барвників. Репресований двічі. Колегією ОДПУ 22 жовтня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 13 жовтня 1938 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВАССЕРМАН Самійло Семенович, 1907 р. народження, м.Проскурів Кам'янець-Подільської обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, техкерівник з-ду "Червоної прапор". Колегією ОДПУ 22 жовтня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВАСЬКІВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1898 р. народження, с.Хутір Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Плотина Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВАСЬКІНА Олександра Степанівна, 1922 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта почат-

кова. Проживала в Лисичанську, прибиральниця з-ду "Донсода". Арештована 11 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 2 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАСЮКЕВИЧ Адам Мартинович, 1897 р. народження, м.Ізяслав Ізяславського р-ну Хмельницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, бригадир рільничої бригади к-пу ім.Яковлева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАСЮКОВ Ісай Терентійович, 1885 р. народження, м.Єйськ Єйського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганськ, завідувачий акціонерним товариством "Донбрычка". Арештований 19 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 27 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ВАСЮКОВ Сергій Єфремович, 1895 р. народження, м.Черкаси Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Донецьким обласним судом 9 квітня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСЮРЕНКО Михайло Семенович, 1904 р. народження, м.Лозова Лозівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, заготівельник Старобільської міжрайлікарні. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВАСЮТА Йосип Артемович, 1898 р. народження, с.Михайлівка Тульчинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, десятник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВАСЮТА Корній Юхимович, 1883 р. народження, с.Михайлівка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож клубу шахти ім.Войкова. Арештований 11 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1938 році.

ВАСЮТА Пилип Андрійович, 1898 р. народження, с.Нові Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, бухгалтер з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВАСЮТИНСЬКИЙ Володимир Миколайович, 1884 р. народження, с.Борисовка Грайворонського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, вчитель СШ при з-ді "Донсода". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1933 року засуджений

до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСЮТІН Павло Сергійович, 1898 р. народження, с.Кармазинівка Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Залиман Кремінського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАСЮТІНСЬКИЙ Анатолій Феліксівич, 1907 р. народження, с.Балабанівка Новоушицького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, машиніст врубмашини шахти № 1-1-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВАСЮТІНСЬКИЙ Антон Францович, 1906 р. народження, с.Самгородок Козятинського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, майстер м'ясокомбінату. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 січня 1933 року позбавлений на 3 р. права проживання в 12 містах СРСР. Реабілітований у 1989 році.

ВАТКЕ Володимир Густавович (Августович), 1914 р. народження, м.Новоград-Волинський Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городне Біловодського р-ну, коваль к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ВАТКЕ Едуард Августович, 1906 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, коваль з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ВАТУЛІН Євсей Федосович, 1896 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАТУЛІН Захар Якович, 1878 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, робітник Первомайського лісництва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 вересня 1943 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ВАТУЛІН Іван Федосович, 1904 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАТУЛІН Іван Юхимович, 1901 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВАТУЛІН Макар Максимович, 1896 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Райгородці, ветсанітар к-пу ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВАТУЛІН Олексій Титович, 1910 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, рядовий госпзводу винищувального загону. Арештований 17 серпня 1942 року за звинуваченням у намірі перейти на бік ворога. 5 вересня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 12 армії. Реабілітований у 1942 році.

ВАТУЛІН Павло Федосович, 1899 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 квітня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАТУЛІН Степан Васильович, 1880 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Трьохізбенці, не працював. Арештований 19 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 15 травня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАТУЛІН Степан Семенович, 1915 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 28 запасного артилерійського полку. Військовим трибуналом військ НКВС Тамбовської обл., Російська Федерація, 12 березня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВАТУЛІН Тимофій Юхимович, 1905 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 9 мотострілецької бригади 44 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 25 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВАТУЛІН Яків Стефанович, 1879 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Трьохізбенці, мірошник вітряного млина. Військовим трибуналом 259 стрілецької дивізії 22 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАТУТІН Данило Юхимович, 1909 р. народження, с.Солдатське Шаталовського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Райгородка Новоайдарського р-ну, колійний майстер зал.ст. Красноозерівка. Арештований 27 квітня 1943 року за звинуваченням у приналежності до диверсійної групи. 17 червня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВАТУТІН Павло Гнатович, 1900 р. народження, с.Подлесне Волоконовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, навалодійник шахти "Петро". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАУЛІН Валентин Петрович, 1900 р. народження, с.Черемиське Режевського р-ну Свердловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, головний хімік з-ду ім.Артема. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. 9 червня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. 16 серпня 1943 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1943 році.

ВАУЛІН Петро Кузьмич, 1870 р. народження, с.Черемиське Режевського р-ну Свердловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, керівник цегельного з-ду № 21. Арештований 17 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1989 році.

ВАХЕЛЬСЬКИЙ (ВОХЕЛЬСЬКИЙ) Володимир Янович, 1891 р. народження, Польща, поляк. Проживав у м.Перевальську, робітник ковбасної фабрики. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАХЛАСВ Петро Семенович, 1899 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, робітник зал.ст. Штерівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 19 жовтня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАХОВСЬКИЙ Мар'ян Вікентійович, 1902 р. народження, с.Соснова Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гераськівка Марківського р-ну, бригадир к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ВАЦПОГ (ВАЦПОХ) Вільгельм Андріасович, 1880 р. народження, м.Рига, Латвія, німець. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, майстер учебного господарства зал.ст. Луганськ. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАШЕЧКО Анна Яківна, 1905 р. народження, с-ще Айбузін, Киргизька РСР, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Кремінна, не працювала. Арештована 5 липня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 10 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВАШКЕВИЧ Володимир Іванович, 1901 р. народження, с.Січень Ольховецької волості Холмської губернії, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, інспектор "Донпромторгу". Особли-

вою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВАШКЕВИЧ Марія Микитівна, 1893 р. народження, м.Луганськ, росіянка. Проживала в Луганську, домогосподарка. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ВАШКЕВИЧ Матвій Іванович, 1991 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, завідуючий службою вентиляції шахти № 9. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВАШУРА Данило Семенович, 1898 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Донецьким обласним судом 16-17 грудня 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 20 серпня 1934 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1990 і 1989 роках.

ВАШУРА Онисій Євтіївич, 1885 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Арештований 20 липня 1931 року за звинуваченням в організації контрреволюційної групи. 2 жовтня 1931 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ВАШУРА Семен Євтіївич, 1887 р. народження, смт Білокуракине, українець, неписьменний. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Арештований 19 липня 1931 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 16-17 грудня 1932 року виправданий Донецьким обласним судом, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВАШЕНКО Василь Андрійович, 1887 р. народження, с.Вчорайше Вчорайшанського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, завгосп міської лікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВАШЕНКО Василь Дмитрович, 1925 р. народження, с.Чечелівка Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у смт Юр'івка Лутугинського р-ну, робітник шахти "Білянка". Військовим трибуналом військ МВС Київського округу 26 листопада 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВАШЕНКО Григорій Гнатович, 1896 р. народження, кол.с.Шаповалівка Новочеркаської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВАШЕНКО Данило Кирилович, 1893 р. народження, кол.с.Шаповалівка Новочеркаської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова.

Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1971 році.

ВАЩЕНКО Євдоким Павлович, 1898 р. народження, с.Червонопопівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Червонопопівці, шорник к-пу "Ленінський шлях". Луганським обласним судом 23 липня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВАЩЕНКО Пелагія Михайлівна, 1924 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Нижній Дуванці, техсекретар райвиконкому. Арештована 22 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянських діях. 3 липня 1943 року справу припинено. Реабілітована у 1994 році.

ВАЩЕНКО Стефан Кирилович, 1896 р. народження, кол.с.Шаповалівка Новочеркаської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1971 році.

ВАЩЕНКО Юрій Іванович, 1901 р. народження, с.Ведмеже Талалаївського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, вчитель школи № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ВДОВЕНКО Костянтин Миколайович, 1911 р. народження, м.Київ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник зал.ст. Алчевськ. Військовим трибуналом військ НКВС Иркутської обл., Російська Федерація, 29 червня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВДОВЕНКО Панас Андрійович, 1897 р. народження, м.Свердловськ, українець, неписьменний. Військовослужбовець, рядовий саперного взводу 239 окремого армійського запасного стрілецького полку 12 армії. Військовим трибуналом 2-го Українського фронту 25 лютого 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Виконання вироку відкладено до закінчення воєнних дій, направлений в діючу армію. Реабілітований у 1997 році.

ВДОВЕНКО Степан Якович, 1896 р. народження, с.Даничі Ріпкинського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Свєсуг Біловодського р-ну, рахівник к-пу "III Інтернаціонал". Донецьким обласним судом 26 листопада 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВДОВЕНКО Тамара Петрівна, 1923 р. народження, м.Свердловськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Свердловську, плановик миськ-промкомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 червня 1945 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВДОВИЧЕНКО Іван Григорович, 1903 р. народження, с.Полойки, Томська губернія, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ВДОВИЧЕНКО Павло Дмитрович, 1904 р. народження, с.Борисовка Бендерського повіту, Молдова, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Краснодоні, головний бухгалтер міської контори Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВДОВІНА Марина Григорівна, 1901 р. народження, с.Довгалівка Великобагачанського р-ну Полтавської обл., українка, освіта вища. Проживала в с.Маслакове Троїцького р-ну, завідувача сільською школою. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВДОВІНОВ Михайло Аксентійович, 1907 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Барикіному, селянин-одноосібник. Арештований 20 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 липня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВДОВІНСЬКИЙ Шмуль-Юзеф Ізраїльович, 1920 р. народження, Німеччина, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, коногон шахти №14. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕБЕР Андрій Адамович, 1908 р. народження, к.Гнаденфельд Тельманівського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської миськради, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Донецьким обласним судом 26 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЕБЕР Готліб Карлович, 1872 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕБЕР Іван Кіндратович, 1910 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської миськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕБЕР Іван Якович, 1897 р. народження, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Першованівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕБЕРТ Євген Христофорович, 1906 р. народження, с.Солодері Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Нячине Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу

ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГВІЦ Альберт Іванович, 1897 р. народження, с.Новосолоне Новомиколаївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, слюсар зал.ст. Луганськ. 1 січня 1938 року був звинувачений у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Довідкою УДБ УНКВС по Донецькій обл. від 1 квітня 1938 року засвідчено факт страти. Реабілітований у 1993 році.

ВЕГЕРА Данило Августович, 1899 р. народження, к.Буда-Бобринецька Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, чорнороб зернорадогоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГЕРА Кіндрат Архипович, 1880 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Дякове Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім. Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

ВЕГНЕР Альберт Карлович, 1881 р. народження, с.Протівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, тесляр к-пу "Червоный орач". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Евальд Рудольфович, 1903 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "17 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Едмунд Едуардович, 1912 р. народження, с.Недбаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, комірник навчального комбінату Старобільського сільгосптехнікуму. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Едуард Лотфрідович, 1883 р. народження, с.Максимівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, працівник навчального комбінату Старобільського сільгосптехнікуму. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Еміль Юліусович, 1904 р. народження, к.Нейманівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Йоганн (Іван) Мартинович, 1899 р. народження, к.Мирна Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.Червоної Армії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГНЕР Юліус Августович, 1897 р. народження, к.Буда-Бобринецька Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кругле Сватівського р-ну, тесляр к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕГРІАН Петро Юхимович, 1907 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, начальник авторемонтної майстерні. Військовим трибуналом 82 району авіаційного базування 4 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВЕДЕНСЬВ Андрій Лаврентійович, 1902 р. народження, х. Ніколаєв, Морозівський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, складачк поїздів зал.ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕДЕНСЬВ Георгій (Григорій) Єремійович, 1899 р. народження, ст-ця Вешенська Вешенського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, пічник будконтори шахти № 9. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 26-27 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕДЕНСЬВ (ВИДИНСЬВ) Данило Кузьмич, 1888 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Валуїському, тесляр-приватник. Арештований 7 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 червня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕДЕНСЬВ Павло Ілліч, 1897 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Валуїському, селянин-одноосібник. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВЕДЕНСЬВ Яків Петрович, 1895 р. народження, х. Леніна, Литвиновський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, бухгалтер шахти "Никанор". "Триюкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВЕДЕХІН Іван Омелянович, 1894 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микільському, бондар промартілі ім.Молотова. Військовим трибуна-

лом військ НКВС Луганської обл. 18 грудня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕДЛЕР Андрій Іванович, 1893 р. народження, Хасав'юртовський р-н Дагестанської АРСР, німець, освіта початкова. Проживав у смт Новодар'ївка Ровеньківської міськради, пастух радгоспу "Ровеньківський". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕДЛЕР Віктор Андрійович, 1921 р. народження, смт Новодар'ївка Ровеньківської міськради, німець. Проживав у Новодар'ївці, пастух радгоспу "Ровеньківський". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕДМАН Герберт Юліусович, 1900 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕДМАН Евальд Юліусович, 1902 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Епіфанівка Кременського р-ну, пасічник к-пу ім.Калініна. Арештований 6 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1990 році.

ВЕДМАН Едмунд Юліусович, 1908 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВЕДМЕДЕНКО Олександр Федорович, 1918 р. народження, с.Ломовате Черкаського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, машиніст врубашини шахти "Никанор". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 25 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 11 вересня 1941 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕДЮК Гарасим Якович, 1900 р. народження, с.Сичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сичівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕДЮК Кирило Якович, 1894 р. народження, с.Сичівка Марківського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Сичівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЖЕНКОВ Сильвестр Йосипович, 1875 р. народження, с.Болдино, Вітебська обл., Білорусь, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, майстер Штерівського

хімзаводу. Колегією ОДПУ 18 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЖНІНА Ніна Густавівна, 1897 р. народження, Польща, полька, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, продавць магазину артілі "Червоний кондитер". Арештована 23 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, 3-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

ВЕЗЕРІДС Лазар Юхимович, 1877 р. народження, Туреччина, грек, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, помічник машиніста підйомника шахти ім.Володарського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЕЙГЕРТ (ВЕГЕРТ) Юліус Фрідріхович, 1904 р. народження, с.Грузливець Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Осинове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Дніпробуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

ВЕЙДЕНТАЛЬ Еміль Фрідріхович, 1882 р. народження, к.Владин Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта середня. Проживав на кол.х. Шевцеве Восеводської сільради Троїцького р-ну, тесляр радгоспу "Привілля". Донецьким обласним судом 4-5 березня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ВЕЙМЕР Йоганн Йоганнович (Іван Іванович), 1899 р. народження, к.Васарау Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, шкільний учитель. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий на 3 р. за межі України. 23 листопада 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1963 роках.

ВЕЙНГАРД (ВАЙНГАРДТ) Роман (Рейнгольд) Готлібович, 1895 р. народження, к.Сергіївка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Цимлянка Бобриківської сільради Антрацитівського р-ну, бригадир рільничої бригади к-пу "Паркомуна". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕЙНГАРТ Йосип Якович, 1909 р. народження, к.Остгейм Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, слюсар котельного цеху Штердресу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 березня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 липня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

ВЕЙНГАРТ Рейнгольд Федорович, 1909 р. народження, с.Ольгине Бердянського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, шофер "Донтрансу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року за-

суджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ВЕЙНГАРТ Федір Андрійович, 1882 р. народження, с.Ольгине Бердянського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Підгорівка Старобільського р-ну, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЙС (ЗЕМЦОВА) Зоя Максимівна, 1921 р. народження, м.Алчевськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Алчевську, рахівник з-ду ім.Ворошилова. Арештована 18 серпня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 листопада 1944 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1944 році.

ВЕЙТ Яків Якович, 1920 р. народження, Німців Поволжя АРСР, німець, освіта н/середня. Проживав у с.Ушаківка Лутугинського р-ну, робітник шахти "Павлівська". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 30 листопада 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 6 червня 1956 року постановою Президії Верховної Ради СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

ВЕЙХНЕР Леонард Альбертович, 1918 р. народження, с.Нейгеім Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шахове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕККЕР Кіндрат Якович, 1896 р. народження, с-ще Новоукраїнка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Цимлянка Бобрівської сільради Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Паркомунa". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕККЕР Олександр Федорович, 1906 р. народження, к.Остгейм Старокаранського р-ну Донецької обл., німець. Проживав у м.Краснодоні, шофер гаража тресту "Краснодонвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ВЕККЕР Самійло Давидович, 1918 р. народження, к.Бишлеровка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта н/вища. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, викладач енергетичного технікуму при Штерівській ДРЕС. Репресований двічі. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. „Трійкою” УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року, під час відбування покарання в тюрмі м.Луганська, засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1962 і 1989 роках.

ВЕККЕР Федір Якович, 1900 р. народження, кол.с.Цимлянка Бобрівської сільради Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Паркомунa". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 жовт-

ня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕККЕР Фрідріх Адамович, 1879 р. народження, к.Остгейм Старокаранського р-ну Донецької обл., німець. Проживав у м.Краснодоні, маркер клубу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ВЕККЕР Яків Федорович, 1900 р. народження, х. Вайнберг, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Антрацитівського р-ну, бджоляр к-пу ім.Комінтерну. Особливою „трійкою” УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕКЛИЧЕВ Олексій Сфремович, 1888 р. народження, с.Грабове Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, диспетчер вантажної служби зал.ст. Луганськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 листопада 1939 року шляхово-транспортним відділом НКВС Північно-Донецької залізниці справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВЕКЛИЧЕВ Олексій Федорович, 1902 р. народження, с.Грабове Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, фрезерувальник рудоремзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕКЛИЧЕВ Федір Никифорович, 1871 р. народження, с.Грабове Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож Краснолуцького міжрайторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕКСЕЛЬ Герман Рудольфович, 1895 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕКСЕЛЬ Рейнгард Робертівч, 1913 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропіль Блокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.ВІІ з'їзду Рад. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕКСЕЛЬ Роберт Людвігович, 1885 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропіль Блокуракинського р-ну, столяр к-пу ім.ВІІ з'їзду Рад. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕКСЛЕР Олександр Соломонович, 1900 р. народження, м.Жданов Донецької обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, заступник началь-

ника цеху № 10 хімкомбінату. Військовим трибуналом Харківського військового округу 11 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 9 жовтня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінив 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВЕЛИГУРА Анатолій Сергійович, 1928 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий військової частини 83418. 18 травня 1950 року Військовим трибуналом військової частини 92401 засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 липня 1955 року Військовим трибуналом Північного округу вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

ВЕЛИКА Наталія Марківна, 1909 р. народження, с.Оріхове Попаснянського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в м.Гірське Первомайської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії 29 квітня 1942 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 6 червня 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

ВЕЛИКАНОВ Костянтин Федорович, 1915 р. народження, с-ще ім.Димитрова Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, машиніст електровоза шахти № 16-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВЕЛИКАНОВ Федір Федорович, 1913 р. народження, с.Дмитрівка Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, буриний шахти № 16-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВЕЛИКИЙ Іван Андрійович, 1893 р. народження, с.Сокільники Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сокільниках, городник к-пу "Червоний Перекоп". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕЛИКИЙ Федір Самійлович, 1902 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, військтехнік 1 рангу, начальник цеху майстерні військкладу № 29 Харківського військового округу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 9 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 грудня 1937 року. Реабілітований у 1963 році.

ВЕЛИКОДНИЙ Арсеній Захарович, 1901 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Гепле Станічно-Луганського р-ну, робітник радгоспу "Червоноармієць". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 жовтня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕЛИКОДНИЙ Іван Захарович, 1908 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, швець навчально-вироб-

ничого господарства. Військовим трибуналом Московського військового округу 25 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

ВЕЛИКОІВАНЕНКО Іван Тихонович, 1914 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИКОРОД Андрій Миколайович, 1913 р. народження, с.Марківка Штепівського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, тракторист радгоспу ім.Артема. Арештований 6 травня 1942 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИКОХАТСЬКА Ганна Антонівна, 1920 р. народження, смт Марківка, українка, освіта н/середня. Проживала в смт Сімейкине Краснодонського р-ну, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 вересня 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ВЕЛИКОХАТСЬКИЙ Антон Йосипович, 1898 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, старший кондуктор товарних поїздів зал.ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ВЕЛИКОЦЬКА Надія Микитівна, 1909 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Микільському, колгоспниця к-пу "Паркомун". Арештована 26 січня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 12 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВЕЛИКОЦЬКИЙ Василь Семенович, 1902 р. народження, с.Великоцьке Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцьку, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИКОЦЬКИЙ Єгор Степанович, 1921 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микільському, колгоспник к-пу ім.Луначарського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ВЕЛИКОЦЬКИЙ Петро Іванович, 1893 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у кол.с.Гроїцьке Міловського р-ну, дільничий агроном Міловської МТС. Репресований двічі. Арештований 4 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 листопада 1941 року справу припинено

за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 21 квітня 1943 року арештований за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 вересня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1941 і 1994 роках.

ВЕЛИКОЦЬКИЙ Семен Андрійович, 1896 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Великоцькому, колгоспник к-пу ім.Калініна. Арештований 23 січня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 вересня 1931 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1997 році.

ВЕЛИКОЦЬКИЙ Стефан Іванович, 1873 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микільському, селянин-одноосібник. Арештований 17 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 червня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧАНСЬКИЙ Степан Семенович, 1902 р. народження, с.Скурати Малинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, охоронник воєнізованої охорони з-ду ім.20-річчя Жовтня. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКИНА Ганна Єпіфанівна, 1895 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Стрільцівці, селянка-одноосібниця. Донецьким обласним судом 27 вересня 1935 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ВЕЛИЧКО Андрій Авксентійович, 1875 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білому, сторож шахти "Сутоган". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Андрій Петрович, 1887 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець. Проживав у Байдівці, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 лютого 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Борис Юхимович, 1867 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Стрільцівці, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Арештований 14 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 квітня 1942 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Василь Іванович, 1900 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1350 полку. Військовим трибуналом 234 стрілецької дивізії 7 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Григорій Іванович, 1905 р. народження, с.Райгородок Слов'янського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, технік райшляхвідділу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 березня 1942 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Данило Григорович, 1900 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Привіллі, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 лютого 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Єгор Самсонович, 1899 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Паризької комуни. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ВЕЛИЧКО Іван Дмитрович, 1922 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 3 окремої зенітно-артилерійської дивізії протиповітряної оборони. Військовим трибуналом 133 окремої стрілецької бригади 15 вересня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВЕЛИЧКО Іван Павлович, 1899 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Стрільцівці, голова к-пу ім.Чкалова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Іван Петрович, 1892 р. народження, х. Новоолексіївка, Куп'янський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кучер аварійної бригади сільового управління об'єднання "Доненерго". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЕЛИЧКО Ілля Луквич, 1884 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Євсузі, столяр конезаводу №64. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Ілля Никанорович, 1896 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, охоронник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ВЕЛИЧКО Кузьма Прохорович, 1902 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, конюх шахти "Паркомунна". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Леонід Стефанович, 1921 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець,

освіта середня. Військовослужбовець, лейтенант, військова частина 9179. Арештований 11 лютого 1942 року за звинуваченням у співробітництві з агентурою німецьких розвідорганів. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 29 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Максим Петрович, 1900 р. народження, кол.с.Варварівка Оборотнівської сільради Сватівського р-ну, українець. Проживав у м.Сватове, рахівник райхарчокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ВЕЛИЧКО Микола Костянтинівич, 1912 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Арештований 1 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Микола Олексійович, 1912 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий окремого винищувального протитанкового дивізіону 279 стрілецької дивізії. Арештований 29 березня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 19 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Михайло Семенович, 1899 р. народження, смт Ящикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, майстер електроцеху коксохімзаводу. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 30 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Надія Романівна, 1909 р. народження, м.Дебальцеве Донецької обл., українка, освіта початкова. Проживала в с.Астахове Свердловської міськради, податковий агент сільради. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 травня 1942 року засуджена до розстрілу. 10 червня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту справу направлено на дослідження. У зв'язку з воєнним станом була етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 12 квітня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Олександр Миколайович, 1915 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 55 прикордонного загону військ НКВС. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони військ НКВС Далекосхідного краю, Російська Федерація, 3 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕЛИЧКО Олексій Михайлович, 1897 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець. Проживав у Євсузі, сторож Євсузької МТС. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 22

серпня 1942 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛИЧКО Павло Петрович, 1907 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, технік Північдондресу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 січня 1945 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. 11 червня 1955 року Військовою прокуратурою Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

ВЕЛИЧКО Петро Григорович, 1878 р. народження, с.Варварівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Варварівці, селянин-одноосібник. Арештований 26 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 27 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ВЕЛИЧКО Петро Тимофійович, 1893 р. народження, с.Курячівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, кріпильник шахти № 10. Донецьким обласним судом 19 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Пилип Онисимович, 1916 р. народження, с.Баштанка Баштанського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий команди бронепойзда №10. До призову в армію проживав в смт Штерівка Краснолуцької міськради. Військовим трибуналом 12 армії 16 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕЛИЧКО Семен Олексійович, 1915 р. народження, м.Антрацит, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 183 окремого автобатальйону. Військовим трибуналом 83 району авіаційного базування 23 лютого 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕЛИЧКО Серафим Мусійович, 1913 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Стрільцівці, теляр конезаводу № 61. Старобільським окружним судом 20-21 листопада 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕЛИЧКО Тихін Микитович, 1899 р. народження, с.Богданівка Великомихайловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 4-6 "Карбоніт". Арештований 14 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 липня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕЛИЧКО Федір Олександрович, 1921 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Євсузі, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. 10 лютого 1939 року арештований за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 28 червня 1939 року спра-

ву припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ВЕЛИЧКО Юрдан Стоянович, 1887 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, городник підсобного господарства з-ду "Кокс" № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВЕЛЫГАУК Яків Якович, 1887 р. народження, Таврійська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньошевиривка Краснодарського р-ну, шорник агрокомбінату. Арештований 10 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1932 році.

ВЕЛЬКЕ Еріх Августович, 1914 р. народження, с.Садки-Строївка Макарівського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 8-9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛЬТЕРЛІХ Карл Карлович, 1889 р. народження, к.Марієнфельд Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Новоайдарського р-ну, тесляр к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛЬТЕРЛІХ Фрідріх Карлович, 1904 р. народження, к.Весела Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник радгоспу "Антрацитівський". Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛЬТИЩЕВ Василь Іванович, 1909 р. народження, м.Красний Сулін Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, інструктор миському КП(б)У. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВЕЛЬФЛЕ Цезар Германович, 1882 р. народження, м.Лодзь, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, машиніст коксохімічного з-ду. Донецьким обласним судом 22 лютого 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕЛЫЦ Генріх Матвійович, 1890 р. народження, Австрія, австрієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токарь з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ВЕЛЫЦ Конрад Генріхович, 1915 р. народження, Австрія, австрієць, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10

січня 1938 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ВЕЛЬЧЕВ Дмитро Федорович, 1893 р. народження, с.В'ячеславка, Дніпропетровська обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, вчитель фізики школи № 4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕЛЬЧУК Микита Іллєч, 1888 р. народження, с.Пархомівка Володарського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Першошванівка Лутугинського р-ну, рахівник пункту "Заготзерно". Військовим трибуналом 50 стрілецької дивізії 28 лютого 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Броніслав Олександрович, 1902 р. народження, с.Стара Рудня Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Веселе Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім. Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Вацлав Францович, 1899 р. народження, с.Улянівка Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1968 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Дем'ян (Домінік) Йосипович, 1900 р. народження, с.Василівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоселівське Сватівського р-ну, робітник зернорадгоспу "Комсомолец". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Домінік (Дем'ян) Іванович, 1888 р. народження, с.Василівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Іван Антонович, 1889 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Третяківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Заповіт Леніна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Іван Домінікович, 1902 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1906 р. народження, с.Кošелівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, тракторист к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС

СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Йосип Кирилович, 1882 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Леонід Йосипович, 1918 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Люціан (Лука) Йосипович, 1902 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, чорнороб зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Сатар Іванович, 1911 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шарівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сазонова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНДЕРОВИЧ Давид Абрамович, 1895 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта вища. Проживав у Луганську, викладач фізики СШ № 7. Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу і наступного дня страчений. Реабілітований у 1958 році.

ВЕНДЕРОВИЧ Тамара Яківна, 1901 р. народження, м.Луганськ, вірменка, освіта середня. Проживала в Луганську, бібліотекар СШ № 7. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 лютого 1938 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1957 році.

ВЕНДЛАНД Василь Тимофійович, 1900 р. народження, к.Сорочине Петриківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх міськвідділу зв'язку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНДЛАНД Едуард Тимофійович, 1888 р. народження, к.Сорочине Петриківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Улянівка Новоганнівської сільради Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Колегією ОДПУ 23 лютого 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНДЛАНД Євген Тимофійович, 1899 р. народження, к.Сорочине Петриківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Енгельса. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНДЛАНД Микола Тимофійович, 1906 р. народження, х. Мирний, Новомиколаївський р-н Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, завідуючий магазином сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНДЛАНД Розалія Ертманівна (Артемівна), 1901 р. народження, к.Шенфельд Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Переможне Лутугинського р-ну, бригадир к-пу ім.Енгельса. Репресована двічі. Арештована 20 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 23 грудня 1937 року справу припинено, з-під варті звільнена. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована відповідно у 1937 і 1964 роках.

ВЕНЗОВСЬКИЙ Дмитро Адамович, 1891 р. народження, м.Житомир, німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

ВЕНЗОВСЬКИЙ Станіслав Станіславович, 1917 р. народження, м.Новодружеськ Лисичанської міськради, німець. Проживав у Новодружеську, робітник склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕНТЛЯНД Артур Вільгельмович, 1908 р. народження, к.Нейманівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курачівка Марківського р-ну, тракторист к-пу "Більшовик України". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ВЕНЦИК Франц Йосипович, 1890 р. народження, м.Львів, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, швейцар при клубі з-ду "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 5 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1955 році.

ВЕРБЕЦЬКИЙ (ВЕРБИЦЬКИЙ) Кузьма Степанович, 1896 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, бухгалтер Покровського зернотехнікуму. Репресований двічі. Арештований 4 червня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 25 жовтня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1933 і 1989 роках.

ВЕРБИК Дем'ян Федотович, 1904 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, кучер вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИК Степан Пилипович, 1911 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 13 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРБИК Федір Михайлович, 1894 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижній Дуванці, селянин-одноосібник. Арештований 18 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 травня 1933 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРБИЦЬКА Зінаїда Олексіївна, 1890 р. народження, с.Котове, Харківська обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, лаборант міськсанстанції. Арештована 2 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВЕРБИЦЬКА Парасковія Михайлівна, 1896 р. народження, м.Старобільськ, українка, освіта початкова. Проживала в Старобільську, кухар їдальні сільпо. Арештована 3 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 4 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1943 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Андрій Флоріанович, 1887 р. народження, с.Гайдаки Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у кол. с.Маярівка Краснопільської сільради Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний орач". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Антон Антонович, 1904 р. народження, с.Базалія Базалійського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, швець к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Антон Іванович, 1902 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Свій труд". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Єгорович, 1911 р. народження, с.Іллїрія Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, зчплювач вагонів зал.ст. Штерівка. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 11 грудня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Віталій Домінікович, 1906 р. народження, с.Чехівці Мархлевського р-ну Київської обл., поляк. Проживав у смт Біловодськ, колгоспник к-пу ім.Леніна. Комісією НКВС і Прокура-

тури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Владислав Петрович, 1913 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Веселе Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний хлібороб". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Войтко Ксаверійович, 1913 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Малохатка Старобільського р-ну, робітник радгоспу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Григорій Єрмолайович, 1897 р. народження, Польща, українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, інженер-електрик з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Григорій Іванович, 1905 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмиривці, робітник радгоспу ім.Шевченка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Іван Микитович, 1904 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Хрустальному, кріпильник шахти "Сталінський вибій". Донецьким обласним судом 8 грудня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Іван Степанович, 1905 р. народження, с.Лісівка Андрушівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоспасівка Біловодського р-ну, об'їждчик конезаводу № 87. Донецьким обласним судом 10 березня 1936 року засуджений до 1 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Йосип Войцехович, 1894 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, техпрацівник райвиконкому. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Йосип Іванович, 1891 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Свій труд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Леонтій Олександрович, 1898 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, стрілочник зал.ст. Штерівка. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Мар'ян Францович, 1898 р. народження, с.Людвиківка Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Бахмутівка Новоайдарського р-ну, обліковець к-пу ім.Будьонного. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Михайло Павлович, 1878 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, тесляр к-пу ім.1 Травня. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Олексій Антонович, 1904 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, молодший стрілочник зал.ст. Лисичанськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. 19 лютого 1940 року Постановою УНКВС по Донецькій обл. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Олексій Олексійович, 1898 р. народження, Польща, українець. Проживав у м.Луганську, пенсіонер. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Павло Арсентійович, 1921 р. народження, с.Гончарівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 152 стрілецького полку. Військовим трибуналом 50 стрілецької дивізії 24 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Павло Дмитрович, 1900 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Нижній Дуванці, сторож к-пу "Політвідділ". Арештований 17 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 6 травня 1942 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Петро Іванович, 1899 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Петро Іванович, 1914 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 524 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом 246 стрілецької дивізії 24 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 серпня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Сергій Григорович, 1886 р. народження, с.Іллїрія Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, тимчасово не працював. Арештований 23 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 березня 1942 року справу припинено за недо-

веденістю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Тихін Данилович, 1872 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Куземівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРБИЦЬКИЙ Трохим Данилович, 1884 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож школи № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ВЕРБІН Митрофан Васильович, 1894 р. народження, с.Сучкіно, Курська губернія, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завідувачий магазином шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ВЕРБІС Фрідріх Карлович, 1891 р. народження, с.Василівка Олександрівського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, ветсанітар к-пу ім.Тельмана. Арештований 3 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 серпня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРБОВСЬКИЙ Іван Олександрович, 1896 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, працівник прилавка. Колегією Донецької ГубЧК 15 червня 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВЕРБОВСЬКИЙ Микола Олександрович, 1894 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, продавець магазину "Гастроном" № 4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВЕРВЕЙКО Василь Євдокимович, 1924 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта н/середня. Проживав у Білокуракиному, не працював. Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Російська Федерація, 24 листопада 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 29 грудня 1943 року Військовим трибуналом Привользького військового округу вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ВЕРВЕКІН Тихон Микитович, 1913 р. народження, с.Грушове Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 148 стрілецького полку. До призову проживав у м.Антрациті. Військовим трибуналом 50 стрілецької дивізії 8 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 жовтня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 3 р. 6 м-ців. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРГЕР Вільгельм Фрідріхович, 1886 р. народження, х. Рудківський, Житомирський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Лозне Білокуракинського р-ну, тесляр к-пу ім.Лєніна. Донецьким обласним судом 17-19 квітня 1937

року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВЕРГОВСЬКИЙ Еріх Едуардович, 1903 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРГУН Прокіп Федорович, 1895 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Вовчоярівці, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Арештований 2 травня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРЕМЕСНКО Артем Павлович, 1930 р. народження, с.Верхня Оріхівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхній Оріхівці, школяр, учень 3-го класу. Арештований 25 березня 1943 року за звинуваченням у шпигунстві. 22 квітня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРЕМЕСНКО Віра Феофанівна, 1917 р. народження, с.Кам'янка Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Кам'янці, колгоспниця к-пу "Червоний прапор". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 25 листопада 1943 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ВЕРЕМЕСНКО Захар Онікійович, 1896 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти "Альберт". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ВЕРЕМЕСНКО Микола Сергійович, 1911 р. народження, с.Кам'янка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 441 артилерійського полку. Військовим трибуналом 6 армії 11 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

ВЕРЕМЕСНКО Михайло Іванович, 1901 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 887 стрілецького полку. Військовим трибуналом 211 стрілецької дивізії 20 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕРЕМЕЙЧУК Олександр Леонтійович, 1877 р. народження, с.Малий Скнит Славутського р-ну Вінницької обл., українець, неписьменний. Проживав у кол.с.Зелененьке Рибниківської сільради Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний Луч". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1971 році.

ВЕРЕНТІНА Клавдія Матвіївна, 1912 р. народження, с.Верхопень Івнянського р-ну Курської

обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, домогосподарка. Арештована 23 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 березня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВЕРЕСКУН Марта Лаврентіївна, 1914 р. народження, к.Катериненталь, Одеська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Новоспасівка Біловодського р-ну, прибиральниця сільської школи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 січня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВЕРЕТЕЙКІНА Лідія Пиліпівна, 1916 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в Смоляниновому, не працювала. Арештована 12 квітня 1943 року за звинуваченням у шпигунстві. 29 серпня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

ВЕРЕТЕЙКО Олександр Давидович, 1912 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта середня. Проживав у Стаханові, плановик контори "Заготзерно". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 січня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРЕТЕЛЬНИКОВ Захар Федорович, 1894 р. народження, с.Тев'яшеве Новопсковського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Тев'яшовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЕТЕЛЬНИКОВ Наум Миколайович, 1860 р. народження, с.Оленівка Артемівського р-ну Донецької обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Красне Красnodонського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 18 лютого 1930 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 22 квітня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВЕРЕТЕННИКОВ Тихін Микитович, 1924 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Танюшівці, колгоспник к-пу "Політвідділ". Арештований 16 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 12 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРЕТЕННИКОВА Олена Панасівна, 1910 р. народження, с.Тев'яшеве Новопсковського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Тев'яшовому, прибиральниця сільської школи. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 20 травня 1943 року засуджена до розстрілу. 24 липня 1943 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВЕРЕТЮК Михайло Стахович, 1890 р. народження, с.Клинини Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, конюх к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЕТЮК Петро Антонович, 1913 р. народження, с.Клинини Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Красіна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЕРЕТЮК Тимофій Войцехович, 1895 р. народження, с.Клинини Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, конюх к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЕЩАСВ Григорій Веденійович, 1907 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 3 батальйону 9 бригади морської піхоти. Військовим трибуналом Керченської військовоморської бази Чорноморського флоту 20 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРЕЩАК Микола Кузьмич, 1916 р. народження, с.Лиман Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанськ, робітник шахти ім.Крупської. Луганським обласним судом 16 липня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕРЕЩИНСЬКИЙ Мар'ян Улянович, 1915 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Власівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Красний Луч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВЕРЕЩИНСЬКИЙ Роман Йосипович, 1919 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Михайлюки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ВЕРЕЩИНСЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1910 р. народження, с.Шляхове Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Михайлюки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ВЕРЕЩИНСЬКИЙ Станіслав Юліанович, 1908 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Власівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Красний Луч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

ВЕРЖАКОВСЬКИЙ Адам Йосипович, 1908 р. народження, с.Козин Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, наваловідбійник шахти № 4. Комісією

НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЕРЖАКОВСЬКИЙ Петро Антонович, 1901 р. народження, с.Козин Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник шахти ім.Сталіна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВЕРЖАКОВСЬКИЙ Степан Антонович, 1903 р. народження, с.Козин Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, тесляр житлового відділу шахти ім.Сталіна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЖБИЦЬКА Яніна Антонівна, 1900 р. народження, с.Немиринці Городоцького р-ну Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Михайлівка Новоайдарського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Артема. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Георгій Тимофійович, 1900 р. народження, м.Одеса, білорус, освіта н/середня. Проживав у м.Старобільську, десятник місцевгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Леонід Вячеславович (Мечиславович), 1907 р. народження, с-ще рудника "Вітка" Донецької обл., поляк, освіта середня. Член ВКП(б) у 1926-1937 рр. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, машиніст врубмашини шахти № 30-35. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Михайло Йосипович, 1897 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Лантратівка Троїцького р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

ВЕРЖБОВСЬКИЙ Олександр Казимирович, 1898 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, годинникар-приватник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ВЕРЖИКОВСЬКИЙ Йосип Романович, 1905 р. народження, с.Рогаčів Баранівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, майстер олійного з-ду № 7. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЗУН Іван Петрович, 1904 р. народження, с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дем'янівці, колгоспник к-пу "Прапор праці". 8 липня 1934 року відібрано підписку про невїзд - звинувачувався в антирадянській агітації. 12 вересня 1934 року виправда-

ний народним судом Білокуракинського р-ну. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРИГА (ВЕРИГО) Олександр Іполитович, 1881 р. народження, м.Полоцьк, Білорусь, українець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, коваль-приватник. Арештований 1 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 6 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ВЕРИГО (ВЕРИГА) Іван Іполитович, 1910 р. народження, м.Полоцьк, Білорусь, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слухач курсів Автодору. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 листопада 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРИЖНИКОВ Микола Михайлович, 1908 р. народження, м.Шостка Шосткинського р-ну Сумської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, начальник цеху з-ду № 59. Репресований двічі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 травня 1940 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 17 серпня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1956 році.

ВЕРИНСЬКИЙ Іван Григорович, 1911 р. народження, Польща, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, помічник машиніста шахти № 17 ім.Фрунзе. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРНЕР Густав Карлович, 1915 р. народження, к.Іванівка Коростенського р-ну Житомирської обл., німець, освіта н/середня. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, кріпильник шахти № 10. Донецьким обласним судом 20 січня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРНЕР Ернст Михайлович, 1898 р. народження, м.Мінськ, Білорусь, німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, столяр к-пу ім.VII з'їзду Рад. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРНЕР Ефрум Адамович, 1897 р. народження, с.Тартачок Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Трійцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Яковлева. Донецьким обласним судом 4 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕРНЕР Карл Густавович, 1904 р. народження, Німеччина, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ВЕРНЕР Олександр Генріхович, 1894 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.20-річчя

Жовтня. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВЕРНИГОРА Анастасія Марківна, 1916 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, службівка хлібозаводу. Арештована 20 квітня 1943 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. 8 червня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВЕРНИКОВИЧ Олександр Антонович, 1900 р. народження, смт Плещениці Плещеницького р-ну Мінської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, робітник радгоспу "Партизан". Арештований 27 травня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 8 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1939 році.

ВЕРОВСЬКА Євдокія Полікарпівна, 1896 р. народження, с.Малокостянтинівка Перевальського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Малокостянтинівці, домогосподарка. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 17 лютого 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВЕРОВСЬКА Уляна Федосівна, 1910 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Бугаївці, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25-30 листопада 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВЕРОВСЬКИЙ Іван Корнійович, 1901 р. народження, с.Малокостянтинівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малокостянтинівці, шорник к-пу ім.Молотова. Арештований 4 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 грудня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРОВСЬКИЙ Кузьма Амосович, 1894 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Бугаївці, не працював. Донецьким обласним судом 23 січня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЕРОВСЬКИЙ Павло Ксенофонтович, 1905 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ящикове Перевальського р-ну, гірничий майстер шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕРСІН Семен Іванович, 1891 р. народження, ст-ця Успенська Новопокровського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, робітник з-ду № 59. Арештований 25 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 травня 1935 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРТАЙ Євдокія Михайлівна, 1888 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новомикільському, без певних занять. Луганським обласним судом 18 липня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВЕРТАЛА Олександра Захарівна, 1884 р. народження, м.Сватове, українка, неписьменна. Проживала в Сватовому, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ВЕРТЕПА Андрій Дмитрович, 1894 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, голова селищної Ради. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВЕРТЕПА Клавдія Захарівна, 1904 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, українка, освіта вища. Проживала в м.Стаханові, вчителька СШ № 1. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 7 квітня 1953 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВЕРТЕПА Олександр Андрійович, 1922 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Калиновому, слюсар шахти "Альберт". Арештований 6 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з восеним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 7 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРТЕПА Олексій Васильович, 1924 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, курсант навчального батальйону. Військовим трибуналом 59 стрілецької дивізії 2 лютого 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1974 році.

ВЕРТЕПА Петро Кирилович, 1884 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, селянин-одноосібник. Арештований 23 жовтня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВЕРТЕПА Семен Петрович, 1902 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Попасна, помічник начальника дистанції колії зал.ст.Попасна. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 29 квітня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВЕРТЕПА Юхим Кирилович, 1886 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, оглядач вагонів зал.ст. Ірміне. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 січня 1944 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВЕРТЕПА Юхим Павлович, 1887 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВЕРТИСВ Василь Вікторович, 1877 р. народження, с.Андріївка Сніжнянської міськради Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснотульської міськради, техпрацівник Хрустальненської лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ВЕРТИСВ Микола Васильович, 1906 р. народження, с.Андріївка Сніжнянської міськради Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, інспектор шкіл райвно. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ВЕРТИСВ Яким Володимирович, 1883 р. народження, смт Хрустальне Краснотульської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Хрустальному, возій пекарні при шахті № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1938 року. Реабілітований у 1973 році.

ВЕРТМАН Генріх Фрідріхович, 1914 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 161 будівельного батальйону. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВЕРТМАН Еміль Карлович, 1909 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта н/вища. Проживав у с.Переможе Новоайдарського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЕРТМАН Карл Карлович, 1907 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, рахівник к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВЕРТМАН Карл Фрідріхович, 1891 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, не працював. Спецколегією Донецького обласного суду 31 січня 1937 року засуджений до 5 р.позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕРТНИК Леопольд Якович, 1892 р. народження, Угорщина, югослав, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанська, кріпильник шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 липня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРТОЛА Анатолій Васильович, 1925 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 28 серпня 1943 ро-

ку засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕРХ Готліб Кіндратович, 1890 р. народження, к.Радецька Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "12 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХ Евальд Адольфович, 1896 р. народження, с.Буда-Бобринецька Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новоборове Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Шлях Леніна". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1986 році.

ВЕРХ Отто Кіндратович, 1887 р. народження, к.Радецька Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Новий колос". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВИЙ Дмитро Костянтинович, 1897 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, тимчасово не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕРХОВОД Андріан Денисович, 1888 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, конюх райземвідділу. 16 червня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Василь Володимирович, 1893 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, завгосп контори "Донбасторг". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 25 жовтня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Василь Матвійович, 1894 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмирівці, сторож медбаз. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Василь Петрович, 1906 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Дубовець, Новосковський р-н, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 25 грудня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Єгор Іванович, 1908 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, завідувач МТФ к-пу ім.Куйбишева. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 7 серпня 1947 року засуджений до

10 р. позбавлення волі. 4 січня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу справу повернено на дослідження. 26 лютого 1955 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

ВЕРХОВОД Іван Абрамович, 1895 р. народження, х. Ожогін, Неклиновський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Чмирівка Старобільського р-ну, контролер пункту "Заготзерно". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 листопада 1932 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Іван Гаврилович, 1906 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 10 березня 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВЕРХОВОД Іван Іванович, 1894 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, тесляр Старобільської лісобаз. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Микита Павлович, 1864 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Солодке Нижньопокровської сільради Старобільського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 8 жовтня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВОД Михайло Микитович, 1890 р. народження, с.Караван-Солодкий Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Каравані-Солодкому, селянин-одноосібник. Арештований 21 квітня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

ВЕРХОВОД Онисим Абрамович, 1892 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмирівці, робітник 10-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 10 листопада 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 квітня 1937 року виправданий Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці. Реабілітований у 1937 році.

ВЕРХОВОД Павло Олександрович, 1913 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення кулеметної роти 566 стрілецького полку. Військовим трибуналом 1 армії 25 листопада 1942 року засуджений до розстрілу. 24 грудня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1942 році.

ВЕРХОВОД Петро Микитович, 1896 р. народження, кол.с.Солодке Нижньопокровської сільради Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинівка Біловодського р-ну, коваль Литвинівської МТС. Репресований двічі. 8 жовтня 1931 року Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР засуджений до 10 р. позбавлення волі.

"Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВІД Пилип Олександрович, 1902 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, селянин-односібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРХОВСЬКИЙ Анатолій Ілліч, 1899 р. народження, смт Яновичі Вітебської обл., Білорусь, єврей, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, копіювальник з-ду Наркомату шляхів. Арештований 4 травня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 9 липня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1938 році.

ВЕРХОВСЬКИЙ Михайло Пилипович, 1907 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровенської міськради, колгоспник к-пу "Вперед Червоний Прапор". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕРЧАКОВ Степан Іванович, 1885 р. народження, с.Підгірне Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, бджоляр к-пу "Москва-Донбас". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВЕРШИНІН Василь Петрович, 1905 р. народження, с.Велика Доншинка Клетського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, десятник навантаження шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВЕСЕЛИЙ Мойсей Самійлович, 1893 р. народження, с.Чубарі Ріпкинського р-ну Чернігівської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, коваль шахти № 12 "Брянка". Військовою колегією Верховного суду СРСР 19 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1992 році.

ВЕСЕЛОВА Катерина Костянтинівна, 1902 р. народження, с.Нікольське Старицького р-ну Калінінської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Луганським обласним судом 4 листопада 1948 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 4 квітня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 10 р. Реабілітована у 1992 році.

ВЕСЕЛОВСЬКА Ганна Василівна, 1898 р. народження, с.Михайлюки Новоайдарського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Михайлюках, шкільна вчителька. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 квітня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВЕСЕЛОВСЬКА Олександра Миколаївна, 1894 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського

р-ну, українка, освіта середня. Проживала в с.Царівка Новоайдарського р-ну, завідувача НСШ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 жовтня 1943 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Болеслав Францович, 1903 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Андруївка Сватівського р-ну, бджоляр к-пу ім.1 Травня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Іван Антонович, він же **ЩЕРБАКОВ Яків Васильович**, 1889 р. народження, с.Пільна Вовчанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вантажник коксових печей хімізаводу № 14. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Казимир Антонович, 1918 р. народження, с.Бокиївка Чорноострівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, коногон шахти № 28-29. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1888 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, арматурник "Індустрбуду". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Федір Федорович, 1910 р. народження, с.Комарцево Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, агент-постачальник з-ду "Пролетар". Луганським обласним судом 14 січня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕСЕЛЬСВ Петро Олексійович, 1912 р. народження, с.Ясенки Ясеновського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник хлібозаводу № 2. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 березня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Альфред Антонович, 1904 р. народження, с.Стара Шийка Троянівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сазонова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Іван Антонович, 1896 р. народження, с.Стара Шийка Троянівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Павлівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до роз-

стрілу. Вирок виконано 5 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Казимир Адольфович, 1893 р. народження, с.Явне Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Марківка, робітник радгоспу "Марківський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Каміль Адамович, 1909 р. народження, с.Грузливець Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, працівник Сватівської психлікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Леонтій Антонович, 1902 р. народження, х. Корчівка, Житомирський р-н Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Павлівка Білокуракинського р-ну, пожежник к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Рафаїл Йосипович, 1896 р. народження, с.Полянівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Преображенне Сватівського р-ну, тесляр к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Станіслав Теофілович, 1907 р. народження, с.Буда-Бобрися Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Нижній Суходіл Новоайдарського р-ну, коваль к-пу ім.20-річчя Жовтня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕСНЯНЦЕВ Афіноген Яремович, 1870 р. народження, с.Макартетине Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Макартетині, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 20 березня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВЕСНЯНЦЕВ Ілля Власович, 1907 р. народження, с.Макартетине Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макартетині, селянин-одноосібник. Арештований 10 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕСНЯНЦОВ Тимофій Єрмолайович, 1870 р. народження, с.Макартетине Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Макартетині, селянин-одноосібник. Арештований 19 січня 1931 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 26 березня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ВЕСТОРОБСЬКИЙ Єгор Андрійович, 1916 р. народження, с-ще Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослуж-

бовець, рядовий 407 стрілецького полку. Військовим трибуналом 78 стрілецької дивізії 9 червня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЕТЛИЦІН Олександр Гаврилович, 1905 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Юр'ївка Лутугинського р-ну, рахівник контори тресту "Промвугілля". Арештований 21 липня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 15 серпня 1930 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1998 році.

ВЕТМАЙЄР (ВІТМАСР) Адольф Генріхович, 1884 р. народження, с.Нова Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, коваль к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕТОХА Роман Микитович, 1906 р. народження, с.Брусівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Брусівці, селянин-одноосібник. Луганським обласним судом 23 жовтня 1940 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЕТОШКІН Тимофій Семенович, 1901 р. народження, с.Постійне Деражнянського р-ну Рівненської обл., українець. Проживав у м.Луганську, експедитор артілі "Металіст". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕТУХОВ Іларіон Ієвтропович, 1869 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, слугач релігійного культу. 19 березня 1925 року відібрано підписку про невиїзд - звинувачувався в антирадянській агітації. 22 липня 1925 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЕТУХОВ Олександр Іванович, 1893 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, без певних занять. Арештований 12 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 лютого 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЕТЦЕЛЬ Віктор Григорович, 1914 р. народження, с.Берестове Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВЕТЦЕЛЬ Іван Іванович, 1895 р. народження, с.Берестове Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, старший викорб комерційного відділу з-ду "Донсода". Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВЕФЕЛЄВ Ілля Артемович, 1914 р. народження, с.Кряківка Словяносербського р-ну, росія-

нин, неписьменний. Військовослужбовець. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Донського фронту 13 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВЕХТЕР Карл Карлович, 1878 р. народження, с.Тіфенбрун Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, бригадир грабарів зал.ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВЕХТЕР Мантус Едуардович, 1916 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар з-ду ім.Артема. Донецьким обласним судом 28 листопада 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕХТЕР Микола Олександрович, 1915 р. народження, м.Будапешт, Угорщина, єврей, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, слюсар з-ду гірничого машинобудування. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЕХТЕР Олександр Данилович, 1895 р. народження, с.Липове Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, бухгалтер Рубіжанської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВЕХТЕР Олександр Едуардович, 1914 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у Луганську, електроварник з-ду "Гірничий інструмент". Донецьким обласним судом 28 листопада 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЕХТЕР Фрідріх Карлович, 1917 р. народження, с.Тіфенбрун Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, воякі шахти № 2. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВЕЧЕРКО Микола Євтихійович, 1921 р. народження, с.Межиріч Лебединського р-ну Сумської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, учень індустріального технікуму. Луганським обласним судом 20 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЕЧЕРЯ Іван Федорович, 1896 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Арештований 19 вересня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 30 листопада 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

ВЕЧІРНЯ Ольга Яківна, 1919 р. народження, с.Головатине Смілянського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, без певних занять. Арештована 20 грудня

1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 11 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВЕШКА Іван Францович, 1897 р. народження, с.Тарнорудка Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Донцівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЕШКО (ВЕШКА) Віктор Рафаїлович, 1907 р. народження, с.Тарнорудка Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Титарівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВСРЬОВКІН Іван Микитович, 1913 р. народження, с.Березовка Большеполянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ящикове Перевальського р-ну, провідник вугільних вагонів шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВСТРОВ Антон Федорович, 1896 р. народження, с.Новомикільське Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, колгоспник к-пу "Ленінський шлях". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВСТРОВ Григорій Тимофійович, 1901 р. народження, с.Корпкіно Кошишевського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вибійник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВСТРОВ Олександр Іванович, 1914 р. народження, с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Олександрівці, комбайнер к-пу ім.Ворошилова. Арештований 9 липня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 січня 1944 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1944 році.

ВСТРОВ Олексій Никифорович, 1875 р. народження, кол.с.Гуркине Комишненської сільради Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 4 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВИБЛОВ Порфирій Ананійович, 1909 р. народження, с.Велика Михайлівка, Курська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Вовчорівка Попаснянського р-ну, завгосп крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Арештований 28 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1939 року справу припинено за

відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

ВИБODOVСЬКИЙ Олександр Фролович, 1888 р. народження, с.Мальшино Тамбовського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Старобільську, зоотехнік райземвідділу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВИБОРНИЙ Никифор Дмитрович, 1898 р. народження, кол.х. Журавка Нагольно-Тарасівської селищної Ради Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, коваль шахти "Сталінський вибій". Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Постановою УНКВС по Луганській обл. від 4 листопада 1939 року вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИДИНСЬВ Юхим Іванович, 1895 р. народження, х. Леніна, Литвиновський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, бухгалтер шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИДИШЕВ Георгій Костянтинович, 1896 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, городник радгоспу "Гірник" № 3. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 травня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВИДРА Павло Панасович, 1890 р. народження, с.Уткине Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцькому, колгоспник к-пу "Світло села". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 14 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИДРА Савелій Васильович, 1892 р. народження, с.Уткине Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, коваль з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВИДУТ (ВЕДУТА) Семен Максимович, 1892 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Криничине Кіровської міськради, садівник тресту приміських підсобних господарств. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИДЮК (ВЕДЮК) Кузьма Спиридонович, 1879 р. народження, с.Дмитрівка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, табельник зал.ст. Попасна. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1994 році.

ВИКАЧКА Павло Минович, 1907 р. народження, с.Старовишково Новозибковського р-ну

Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, робітник зал.ст. Алчевськ. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 грудня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИНИЧЕНКО Микола Андрійович, 1911 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 14 кавалерійського полку 3 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом 2 кавалерійського корпусу 3 лютого 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ВИНИЧЕНКО Михайло Овксентійович, 1903 р. народження, с.Тишківка Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, вчитель української мови СШ № 15. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВИНИЧЕНКО (ВИННИЧЕНКО) Олександр Олександрівна, 1915 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Яшиковому, телефоністка селищної телефонної станції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 січня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВИНИЧЕНКО (ВИННИЧЕНКО) Павло Іванович, 1913 р. народження, с.Юр'ївка, Дніпропетровська обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент 3-го курсу Луганського сільгоспінституту. Донецьким обласним судом 23 червня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИННИК Іван Федорович, 1894 р. народження, с.Великоцьк Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Великоцькому, колгоспник к-пу "Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 16 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВИННИК Михайло Данилович, 1918 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 135 артилерійського полку 41 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 64 стрілецького корпусу 23 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 липня 1941 року. Реабілітований у 1997 році.

ВИННИК Павло Назарович, 1891 р. народження, с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ганнусівці, служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 серпня 1937 року. Реабілітований у 1991 році.

ВИННИК Сергій Миколайович, 1904 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, вчитель НСШ № 4. Арештований 30 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 16 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВИННИК Федір Лук'янович, 1915 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілій, виконуючий обов'язки голови сільради. Арештований 4 червня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 26 січня 1944 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВИННИК Федот Васильович, 1907 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, робітник радгоспу ім.ХVІ партз'їзду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИННИКОВ Антон Кіндратович, 1874 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Єсаулівці, церковний сторож. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИННИКОВ Гнат Пантелійович, 1885 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, головний кондуктор зал.ст. Антрацит. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 лютого 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ВИННИКОВ Давид Гнатович, 1896 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Єсаулівці, завідувачий медпунктом шахти № 53. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВИННИКОВ Іван Петрович, 1873 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВИННИЧЕНКО Григорій Андріанович, 1910 р. народження, с.Митрофанівка Атбасарського р-ну Карагандинської обл., Казахська РСР, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 152 стрілецького полку 50 стрілецької дивізії. До призову в армію проживав у м.Ровеньки. Військовим трибуналом 4 Українського фронту 21 жовтня 1943 року засуджений до 20 р. каторжних робіт. Реабілітований у 1994 році.

ВИННИЧЕНКО Павло Кузьмич, 1889 р. народження, смт Ящикове Петровальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Яшиковому, помічник машиніста електростанції. Арештований 16 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 вересня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

ВИННИЧЕНКО Павло Федорович, 1900 р. народження, с.Любимівка, Запорізька обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Нижня Вільхова Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Судовою "трійкою"

при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання на 5 р. за межі України. 15 вересня 1938 року "трійкою" УНКВС по Луганській обл. засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1989 і 1967 роках.

ВИННИЧУК Михайло Никифорович, 1878 р. народження, м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, завгосп Штердресу. Луганським окружним судом 15-16 жовтня 1927 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1992 році.

ВИНОГРАДОВ Леонід Степанович, 1905 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 26 липня 1929 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИНОГРАДОВ Петро Іванович, 1896 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 квітня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

ВИНОГРАДОВ Сергій Костянтинівич, 1890 р. народження, с.Новокраснянка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, техляр відділу капітального будівництва з-ду "Пролетар". Арештований 25 вересня 1939 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 вересня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ВИНОГРАДОВ Федір Трохимович, 1894 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, майстер шахти № 160. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВИНОГРАДОВА Катерина Федорівна, 1919 р. народження, м.Охтирка Охтирського р-ну Сумської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в смт Урало-Кавказ Краснодарської міськради, стрілочниця зал.роз'їзду Урало-Кавказ. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 13 липня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

ВИНОГРАДОВА Тамара Степанівна, 1923 р. народження, с.Просечья Новодеревенського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, бракувальниця з-ду "Тсоавіахім". Військовим трибуналом 1 танкового корпусу 25 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВИНОГРАДСЬКА Олена Дмитрівна, 1909 р. народження, м.Обояня Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, обліковець з-ду ім.Артема. Арештована 12 травня 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 травня 1947 року справу припинено за недоведе-

ністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Антон Михайлович, 1864 р. народження, с.Кушнірівка Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, бджоляр К-пу ім.Косіора. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИНОКУРОВ Андрій Микитович, 1894 р. народження, с.Солотянка Валуйського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, сторож магазину сільпо. Луганським обласним судом 22 липня 1941 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВИНОКУРОВ Антон Васильович, 1893 р. народження, м.Рига, Латвія, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, пенсіонер. Арештований 14 серпня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 квітня 1939 року справу припинено за хворобою підслідного, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1959 році.

ВИНОКУРОВ Йосип Петрович, 1896 р. народження, с.Синковець Русько-Бродського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Свердловську, вибійник шахти № 66. Луганським обласним судом 1 листопада 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 1 вересня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ВИНОКУРОВ Петро Васильович, 1909 р. народження, Дорогобузький р-н Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир кулеметного батальйону 313 стрілецького полку. До призову проживав у м.Стаханові. Військовим трибуналом 10 запасної стрілецької бригади Південно-Західного фронту 28 липня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВИНОКУРОВ Сергій Якович, 1888 р. народження, ст-ця Урюпінська Урюпінського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, гартівник з-ду ім.Артема. Луганським обласним судом 20 березня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВИНОКУРОВ Юхим Тихонович, 1900 р. народження, с.Свистунівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Свистунівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВИНОКУРОВ Яків Сергійович, 1894 р. народження, с.Родичі Дубровського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янсько-Сербського р-ну, машиніст паровозного депо Сентянівка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 31 липня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВИНОКУРОВА Євгенія Павлівна, 1896 р. народження, м.Мічуринськ Московської обл., Росій-

ська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВИНСЬКИЙ Олексій Степанович, 1916 р. народження, с-ще Ханженкове Макіївського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, електромеханік шахти ім.Войкова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. 30 січня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВИПИРАЛЕНКО Клавдія Степанівна, 1908 р. народження, с.Будьонне Острогозького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Брянка, директор кінотеатру. Луганським обласним судом 22 червня 1946 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

ВИПРЯЖКІН Василь Тимофійович, 1902 р. народження, х. Макаєвський, Вешенський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, статистик "Донбасхарчу". Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 26-27 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИРИКОВ Олексій Калістратович, 1890 р. народження, м.Каменськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Верхня Краснянка Краснодарського р-ну, завгосп Краснодарського відділення об'єднання "Доненерго". Арештований 14 грудня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 січня 1944 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИРИКОВА Зінаїда Олексіївна, 1923 р. народження, м.Ровеньки, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Краснодоні, інструктор Донецького обкому ЛКСМУ. Арештована 9 березня 1943 року за звинуваченням у зраді підпільної комсомольської організації "Молода гвардія". 23 серпня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

ВИРКОВСЬКИЙ Михайло Степанович, 1908 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у Бірюковому, бухгалтер-інструктор Бірюківської МТС. "Триюкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИРОВОДА Ганна Сергіївна, 1914 р. народження, м.Луганськ, українка. На час арешту член ВКП(б). Проживала в Луганську, бухгалтер ідальної міськвиконкому. Арештована 4 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1943 році.

ВИСКІРКА Арсентій Маркович, 1919 р. народження, с.Білоскеловате Краснодарського р-ну, українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську,

студент 4-го курсу Луганського педагогічного інституту. Луганським обласним судом 7 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВИСКРЕБЕНЦЕВ Дмитро Федотович, 1885 р. народження, с.Озери Тімського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, конюх Боківської лікарні. 25 червня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ВИСКРЕБЦЕВ Іван Васильович, 1907 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, вільнонайманий шлюсар військової частини 525. Арештований 17 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 25 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИСКУБ Єгор Омелянович, 1905 р. народження, с.Розспасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Розспасівці, селянин-одноосібник. Арештований 9 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 17 липня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВИСКУБ Іван Гнатович, 1909 р. народження, с.Розспасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лоскутівка Попаньянського р-ну, робітник щебеневого кар'єру. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 8 вересня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИСЛОГУЗОВ Єгор Миколайович, 1898 р. народження, с.Гороховка Новокалітвенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, прибиральник породи шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВИСЛОГУЗОВ Пантелій Миколайович, 1906 р. народження, с.Гороховка Новокалітвенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, майстер-коксівник з-ду № 19 ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИСЛЯНСЬКИЙ Василь Григорович, 1901 р. народження, с.Горіюво Касторенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, помічник завідуючого шахтою ім.ОДПУ. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 березня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1964 році.

ВИСОКОЛЬСЬКИЙ Антон Григорович, 1918 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лизине Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лютого 1938 року засу-

дений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВИСОКОЛЬСЬКИЙ Григорій Олександрович, 1902 р. народження, Австрія, українець, освіта початкова. Проживав у с.Лизине Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Рада". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВИСОТА Петро Васильович, 1890 р. народження, с.Ярославка Мокрокалігирського р-ну Київської обл., росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Новодружеську Лисичанської міськради, економіст шахти "Новодружеська", "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВИСОЦЬКА Валентина Денисівна, 1913 р. народження, м.Попасна, українка, освіта середня. Проживала в Попасній, експедитор райвідділку зв'язку. Луганським обласним судом 25 березня 1948 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВИСОЦЬКА Маріонелла Яківна, 1923 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українка, освіта середня. Військовослужбовка, санінструктор польового госпітально № 2200. Арештована 3 березня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 травня 1944 року виправдана Військовим трибуналом 6 армії. Реабілітована у 1944 році.

ВИСОЦЬКА Олена Севастиянівна, 1885 р. народження, м.Нікополь Дніпропетровської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Первомайську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 липня 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВИСОЦЬКИЙ Борис Матвійович, 1886 р. народження, м.Ростов-на-Дону, Російська Федерація, єврей, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, помічник головного інженера рубіжанської групи хімзаводів. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВИСОЦЬКИЙ Дмитро Никанорович, 1875 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Новокраснянці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЦЬКИЙ Іван Дмитрович, 1902 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новокраснянці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЦЬКИЙ Іван Іванович, 1896 р. народження, м.Донецьк, українець, освіта середня. Проживав у м.Брянка, завідуючий шахтою № 12 ім.Дзержинського. Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

ВИСОЦЬКИЙ Лазар Якович, 1898 р. народження, с.Пирогівка Батуринаського р-ну Чернігівської обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, керуючий трестом "Сергівугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1956 році.

ВИСОЦЬКИЙ Леонід Африканович (Панасович), 1912 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, робітник з-ду ім.Артема. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 30 листопада 1931 року заборонено строком на 3 р. проживання на Україні, Північному Кавказі, в Московській і Ленінградській областях Російської Федерації. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЦЬКИЙ Панас Петрович, 1885 р. народження, с.Новокраснянка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВИСОЦЬКИЙ Станіслав Франович, 1899 р. народження, с.Потереба Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Ноздрівка Біловодського р-ну, тесляр к-пу ім.Калініна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЧАНСЬКИЙ Юрій Кузьмич, 1883 р. народження, с.Ямпіль Тальнівського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, вчитель фізики 53-ї залізничної школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВИСОЧИН Василь Іванович, 1908 р. народження, с.Веселогорівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Веселогорівці, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 грудня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

ВИСОЧИН Олександр Васильович, 1908 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Іванівці, не працював. 20 листопада 1941 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту засуджений до розстрілу заочно. 31 серпня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 10 вересня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВИСОЧИН Петро Дмитрович, 1907 р. народження, с.Васине Новоградського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, вагар зал.ст. Карахаш. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 24 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВИСОЧИН Петро Степанович, 1902 р. народження, с.Михайлівка Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, освіта н/вища. Проживав

у м.Луганську, студент педагогічного інституту. Репресований тричі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 вересня 1934 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. 25 червня 1936 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 3 р. позбавлення волі. 22 жовтня 1937 року "трійкою" УНКВС по Челябінській обл., Російська Федерація, засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВИСОЧИН Прокіп Никандрович, 1890 р. народження, с.Пурдівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, прибиральник породи шахти міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВИСОЧИНА Варвара Олександрівна, 1896 р. народження, Польща, білоруска, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживала в м.Стаханові, завідувача готелем. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1942 році.

ВИСОЧИНСЬКИЙ Владислав Олександрович, 1891 р. народження, м.Ізяслав Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сазонова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЧИНСЬКИЙ Йосип Олександрович, 1872 р. народження, м.Ізяслав Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, сторож к-пу ім.Сазонова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИСОЧИНСЬКИЙ Олександр Владиславович, 1914 р. народження, м.Ізяслав Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сазонова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВИСТАВКІН Михайло Леонтіївич, 1894 р. народження, с.Верхній Студенець Липецького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, штукатур об'єднання "Спецторг". Арештований 20 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИСТОРОБСЬКИЙ Архип Арсентійович, 1891 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол. с.Шевченко Олексіївської сільради Новоайдарського р-ну, не працював. Луганським обласним судом 26 квітня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИСТОРОБСЬКИЙ Семен Андрійович, 1899 р. народження, с.Миколаївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, робітник зал.ст. Ниркове. Арештований 14

січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 червня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИТУШЕНКО Іван Григорович, 1888 р. народження, с.Новоукраїнка Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Першозаваніка Лугутинського р-ну, рахівник 13-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 4 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ВИХЛЯЄВ Михайло Іванович, 1902 р. народження, х.Нововасилівка, Донецька обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, інструктор Школи військових пілотів. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 21 вересня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВИХЛЯНЦЕВ Георгій Петрович, 1898 р. народження, х. Сухов, Аркадацький р-н Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Антрациті, начальник планового відділу Боковоантрацитівського рудоуправління. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВИХРОВ Іван Леонтійович, 1925 р. народження, с.Макаретине Новоспаського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Макаретиному, колгоспник к-пу "Нове село". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 серпня 1945 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. 11 червня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1955 році.

ВИХРОВ Омелян Іванович, 1896 р. народження, с.Романівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Романівці, колгоспник к-пу "Крила Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1944 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВИЦЕЛЯРОВ Никифор Михайлович, 1890 р. народження, с.Кримське Слов'янського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, служитель релігійного культу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИЦЬКО Степан Григорович, 1915 р. народження, с.Чистоводівка Савинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, зчіпловач вагонів шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВИШКВАРОК Митрофан Васильович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1274 стрілецького полку 296 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВИШКІН Юхим Юхимович, 1895 р. народження, м.Глухів Чернігівської обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, фотограф "Фотокінокомітету". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЕВЕЦЬКА Олена Самсонівна, 1874 р. народження, с.Свсуг Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Брянка, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25-30 листопада 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Василь Степанович, 1895 р. народження, м.Новочеркаськ Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, селянин-одноосібник. 11 квітня 1932 року відібрано підписку про невийзд - звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, підписку про невийзд анульовано. Реабілітований у 1932 році.

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Олексій Іванович, 1918 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м.Сватове, шкільний учитель фізики і математики. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 29 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИШНЕВСЬКА Зінаїда Олександрівна, 1920 р. народження, смт Біловодськ, українка, освіта початкова. Проживала в Біловодську, секретар сільради. Арештована 21 жовтня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 12 листопада 1946 року виправдана Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. Реабілітована у 1946 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1881 р. народження, с.Купіль Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рогове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Слово Ілліча". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Василь Миколайович, 1880 р. народження, с.Пувіз Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Біле Лугутинського р-ну, сторож паровозного депо Родакове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 грудня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Віктор Вікторович, 1906 р. народження, с.Красносілля Знамянського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, завідуючий хімілабораторією Підгорівської МТС. Військовим трибуналом Харківського військового округу 18 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 5 червня 1940 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на дослідження. 21 травня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Віктор Федорович, 1881 р. народження, с.Михайлівка Олександрійського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Денис Іванович, 1911 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у с.Булавинівка Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Іван Бернардович, 1885 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Булавинівка Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок скасовано 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1991 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Йосип Іванович, 1909 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Булавинівка Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Микола Никифорович, 1902 р. народження, с.Студенець Костюківського р-ну Могильовської обл., Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у с.Новокраснянка Кремінського р-ну, дільничий агроном Рубіжанської МТС. Луганським обласним судом 17 червня 1939 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. 12 листопада 1939 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1939 році.

ВИШНЕВСЬКИЙ Фелікс Антонович, 1912 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рогове Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЯК Гаврило Андрійович, 1902 р. народження, с.Михнів Ізяславського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, робітник кам'яного кар'єру артілі "Червоний кустар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИШНЯКОВ Антон Матвійович, 1887 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Фащівці, вантажник райспоживспілки. Арештований 24 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 березня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ВИШНЯКОВ Іван Євгенович, 1900 р. народження, с.Нижне Скворчено Залегощенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росія-

нин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Алчевську, бригадир з-ду ім.Ворошилова. Арештований 22 квітня 1933 року за звинуваченням у здійсненні терактів. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 17 січня 1934 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1990 році.

ВИШНЯКОВ Михайло Іванович, 1905 р. народження, с.Нижне Скворчено Залегощенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, грязеочисник з-ду ім.Ворошилова. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 17 січня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ВИШНЯКОВ Федір Микитович, 1903 р. народження, с.Писарівка Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 359 стрілецького полку 50 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 33 армії 24 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. 30 січня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1943 році.

ВИШНЯКОВ Юхим Федорович, 1895 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., рахівник депо Дебальцеве-Східне. Арештований 20 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИБЕ Іван Якович, 1910 р. народження, с.Катеринівка Костянтинівського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, викладач німецької мови СШ № 8. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 29 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВИБЕ Микола Давидович, 1882 р. народження, с.Новохортиця Софіївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер шахти № 17-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИВЧАРІК Степан Теодорович, 1900 р. народження, м.Сучава, Румунія, українець, освіта вища. Проживав у м.Краснодоні, директор школи майстрів соцпраці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

ВИГУЛЯР Іван Данилович, 1898 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, завідувачий магазином. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 січня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВДЕНГЕФТ Леонард Юлісович, 1909 р. народження, к.Нова Річка Пуилинського р-ну Київської обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Арапівка Троїцького р-ну, тесляр к-пу "20 років Жовтневої революції". Комісією НКВС і Прокуратури

СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІДЛАЦЬКА Фаня Павлівна, 1901 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької обл., поляка, освіта початкова. Проживала в с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, колгоспниця к-пу "Червоної партизан". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ВІДЛАЦЬКИЙ Мартин Карлович, 1888 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоної партизан". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВІДМАН Фрідріх Якович, 1894 р. народження, к.Гохштедт Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій будвдділу Лисичанського рудоуправління. Донецьким обласним судом 3 лютого 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВІЗЕНФЕЛЬД Владислав Йосипович, 1895 р. народження, с.Ярослав, Галичина, німець, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, гірничий технік шахти "Центральна-Боківська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВІЗИР Василь Іванович, 1911 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, курсант 42 окремого навчального танкового полку. Військовим трибуналом Московського гарнізону, Російська Федерація, 27 жовтня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВІЗИРОВ Геворгіз Мірзойович, 1902 р. народження, Іран, ассирієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття артілі "Промпобут". Арештований 17 квітня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 31 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВІЗИРОВ Тома (Тума) Мірза, 1900 р. народження, Туреччина, ассирієць, неписьменний. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття артілі "Промпобут". Арештований 8 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 31 липня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВІЗИРОВ Шимон Садах, 1883 р. народження, Іран, ассирієць, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, чистильник взуття артілі ім.Кірова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР 29 серпня 1939 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 19 94 році.

ВІЗИРОВ Юханс Геворгізович, 1909 р. народження, Іран, ассирієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття артілі

"Промпобут". Арештований 17 квітня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 31 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВІКБЕРГ Антоніна Федорівна, 1896 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Попасна, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВІКТОРОВ Юхим Ісакович, 1900 р. народження, м.Очаков Одеської обл., єврей, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1918-1937 рр. Проживав у м.Луганську, завідуючий плановим відділом міськомунгоспу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 1 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ВІКТОРОВА Софія Гедалівна, 1904 р. народження, м.Миколаїв, єврейка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, вчителька СШ № 2. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ВІЛМОВИЧ Нестор Олександрович, 1900 р. народження, с.Лозки Новоградського р-ну Барановицької обл., Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, помічник головного інженера шахти ім.Ілліча. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ВІЛЛА Ернст Францович, 1897 р. народження, Латвія, латись, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, контролер райкомунгоспу. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЛЕ Герман Германович, 1890 р. народження, Німеччина, німець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 року ухвалено рішення про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1990 році.

ВІЛЬ Карл Іванович, 1903 р. народження, Новочеркаський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВІЛЬ (ВІЛЛЬ) Федір (Фрідріх) Іванович, 1897 р. народження, к.Ясинівка Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, вибійник шахти ім.11-ї річниці Жовтня. Репресований двічі. Арештований 8 травня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 2 серпня 1935 року спецколегією Донецького обласного суду за-

суджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1933 і 1992 роках.

ВІЛЬГАУК Валентин Лаврентійович, 1892 р. народження, к.№ 3 Пришибської волості Таврійської губернії, німець, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, десятник кінного двору шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬДЕ Юліус Карлович, 1877 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Вільшани Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Паркомуна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬКОВСЬКИЙ Йосип (Юзеф) Янович, 1889 р. народження, Німеччина, німець, освіта середня. Проживав у м.Кіровську, столяр шахти "Нова Голубівка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬТМАН Євген Павлович, 1917 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 3 окремого винищувального артилерійського батальйону 9 району авіаційного базування. Військовим трибуналом 361 стрілецької дивізії 30 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1998 році.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Андрій Петрович, 1879 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, кочегар шахти ім.Енгельса. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Владислав Адамович, 1871 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬЧУК Йосип Йосипович, 1904 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Деміно-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВІЛЬЯМС Генріх Генріхович, 1878 р. народження, смт Гнів'янь Тиврівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янського р-ну, машиніст паровозного депо Сентянівка. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 21 квітня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1992 році.

ВІНГЛОВСЬКА Ядвіга Йосипівна, 1903 р. народження, с.Сахарія Пулинського р-ну Київської обл., полька. Проживала в с.Світле Старобільського р-ну, робітниця зернорадогоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ВІНГЛОВСЬКИЙ (ВЕНГЛОВСЬКИЙ) Тадеуш Іванович, 1914 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сазонова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВІНГЛОВСЬКИЙ Франц Йосипович, 1912 р. народження, с.Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, колгоспник к-пу "Політвіддільвець". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНГЛОВСЬКИЙ (ВЕНГЛОВСЬКИЙ) Циприк Домінікович, 1889 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадогоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНЕР Герман Германович, 1896 р. народження, Чехословаччина, чех, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Луганським обласним судом 20 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВІНКЕ (ВІНКІН) Альвін Данилович, 1916 р. народження, м.Ташкент, Узбекика РСР, німець, освіта початкова. Проживав у с.Новознам'янка Троїцького р-ну, коваль к-пу "Зернова фабрика". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНКЕ (ВІНКІН) Данило Готлібович, 1872 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Новознам'янка Троїцького р-ну, сторож к-пу "Зернова фабрика". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНКЕ (ВІНКІН) Юліус Данилович, 1896 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новознам'янка Троїцького р-ну, завідуючий свинофермою к-пу "Зернова фабрика". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВІННИЦЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1907 р. народження, с.Станіславівка Кам'янець-Подільського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, зварювальник прокатного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ВІНС Іван Германович, 1899 р. народження, к.Лінденау Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 5-біс. Арештований 14 грудня 1933 року за звинуваченням в антирадянських діях. 13 травня 1934 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ВІНСКЕВИЧ Броніслав Іванович, 1878 р. народження, с.Малий Лазучин Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Зоря нового життя". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНТЕР Август Христянович, 1883 р. народження, с.Майсимвка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Березівка Новопсковського р-ну, робітник радгоспу "Червоноармієць". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНТЕР Іван Йосипович, 1882 р. народження, с.Надіїв Долинського р-ну Станіславської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевська, робітник маренівського цеху з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНТЕРЕВА Аделя Августівна, 1922 р. народження, с.Василівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Березівка Новопсковського р-ну, няня дитсадка радгоспу "Червоноармієць". Арештована 15 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВІНЦКЕВИЧ Йосип Йосипович, 1895 р. народження, с.Гайдаки Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, коваль к-пу "Червоний прикордонник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНЯРСЬКИЙ Антон Йосипович, 1888 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1971 році.

ВІНЯРСЬКИЙ Йосип Антонович, 1886 р. народження, с.Іванківці, Вінницька обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, швець к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНЯРСЬКИЙ Мартин Ілліч, 1868 р. народження, с.Турчинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гаврилівка Новоайдарського р-ну, коваль к-пу ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІНЯРСЬКИЙ Станіслав Петрович, 1903 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, швець артілі "Кооператор". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року за-

суджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВІНЯРЧУК Микола Якович, 1903 р. народження, с.Постолівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, рахівник Верхньопокровського сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВІРТ Іван Іванович, 1893 р. народження, к.Олександровфельд, Запорізька обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, табельник шахти № 12. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВІРХ (ВЕРХ) Отто Кіндратович, 1887 р. народження, к.Буда-Радецька Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Новий колос". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІРЧЕНКО Василь Дмитрович, 1897 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВІРЧЕНКО Василь Йосипович, 1871 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, селянин-одноосібник. Арештований 2 листопада 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 серпня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВІРЧЕНКО Гаврило Васильович, 1899 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, листоноша районного вузла зв'язку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 серпня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

ВІРЧЕНКО Гаврило Дмитрович, 1899 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, селянин-одноосібник. Арештований 2 листопада 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 серпня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВІРЧЕНКО Іван Олексійович, 1908 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВІРЧЕНКО Михайло Пилипович, 1898 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 грудня 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВІРЧЕНКО Семен Миколайович, 1905 р. народження, с.Воеводське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Воеводському, робітник радгоспу "Привілля". Донецьким обласним судом 4-5 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ВІРШКЕ (ВІРТКЕ) Артур Густавович, 1908 р. народження, к.Людвиківка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, тракторист к-пу "13 років Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ВІРШКЕ Генріх Данилович, 1899 р. народження, с.Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Іскра". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІРШКЕ Герхард Адольфович, 1908 р. народження, к.Янівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1932 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ВІРШКЕ Данило Адамович, 1901 р. народження, с.Ганнівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тишківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоне поле". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІРШКЕ Рудольф Михайлович, 1899 р. народження, к.Людвиківка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Іскра". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІСЕЛЬСЬКИЙ Іван Антонович, 1896 р. народження, с.Корчівка Троянівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Павлівка Білокуракинського р-ну, столяр к-пу "Ленінське поле". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВІСЕЛЬСЬКИЙ (ВЕСЕЛЬСЬКИЙ) Станіслав Йосипович, 1903 р. народження, с.Полянівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шапарівка Білокуракинського р-ну, конюх к-пу "Комунар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВІСНЄВСЬКА Ядвіга Войтехівна, 1894 р. народження, м.Варшава, Польща, полька, освіта середня. Проживала в м.Луганську, медсестра окружної лікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ВІТЕК Рудольф Францович, 1888 р. народження, м.Відень, Австрія, австрійець, освіта початкова.

Проживав у м.Попасна, слюсар монтажно-контротори вагоноремонтного з-ду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ВІТЕР Антон Андрійович, 1901 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ВІТЕР Павло Якович, 1891 р. народження, смт Білокуракине, українець, неписьменний. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Арештований 20 липня 1931 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 16-17 грудня 1932 року виправданий Донецьким обласним судом, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ВІТКА (ВІТКО) Йосип Павлович, 1888 р. народження, с.Іванківці Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВІТКА Станіслав Йосипович, 1913 р. народження, с.Іванківці Сатанівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. Луганським обласним судом 22 вересня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 31 березня 1954 року Верховним судом СРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ВІТКОВСЬКИЙ Анатолій Олександрович (Андрійович), 1924 р. народження, м.Сватове, українець, освіта середня. Військовослужбовець, курсант навчального батальйону 212 запасного стрілецького полку. Арештований 7 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВІТКОВСЬКИЙ Григорій Ларіонович, 1885 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, селянин-одноосібник. Артемівським окружним судом 10-17 січня 1929 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ВІТКОВСЬКИЙ Григорій Прокопович, 1904 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВІТКОВСЬКИЙ Євген Іванович, 1888 р. народження, с.Стецьківка Хотенського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВИТКОВСЬКИЙ Іван Олександрович, 1910 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, селянин-одноосібник. Арештований 2 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1932 року справу припинено, оскільки підслідний включений до списку тих, хто підлягає розкуркулюванню і висланню за межі України. Реабілітований у 1994 році.

ВИТКОВСЬКИЙ Карл Християнович, 1890 р. народження, к.Новоандріювка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у кол. к.Греково-Єлизаветинська Благівської сільради Ровенківської міськради, колгоспник к-пу ім.Паризької комуні. Репресований двічі. Арештований 27 лютого 1938 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. Рішення у справі немає. 26 лютого 1939 року арештований за звинуваченням в антирадянській діяльності. 15 березня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований відповідно у 1994 і 1939 роках.

ВИТМАСР Фрідріх Генріхович, 1892 р. народження, к.Новороманівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, секретар правління к-пу "Політвідділ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ВИТОЛЬ (ВИТОЛЬД) Генріх (Петро) Михайлович, 1887 р. народження, Латвія, латиш, освіта вища. Проживав у м.Луганську, служитель релігійного культу. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВИТОРНІКОВА Наталія Миколаївна, 1899 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в Лисичанську, колійний обхідник 7-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 лютого 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ВИТRENKO Іван Григорович, 1869 р. народження, с.Червона Гірка, Полтавський округ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, інструктор-рільник Біловодської сільгоспшколи. Арештований 12 грудня 1929 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 24 грудня 1929 року звільнений під підписку про невізід. Реабілітований у 1997 році.

ВИТРОВ Іван Васильович, 1913 р. народження, с.Чалишівка Буринського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 196 армійського запасного стрілецького полку. Арештований 2 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 2 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВИТРОВ Іван Іванович, 1888 р. народження, с.Надія Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Надії, селянин-одноосібник. По-

становою Особливою наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВИТРОВА Марія Федорівна, 1925 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Луганську, школярка, учениця 8 класу. Арештована 27 січня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 15 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю злочинних дій. Реабілітована у 1994 році.

ВИТРЯНСЬКИЙ Дем'ян Трохимович, 1899 р. народження, с.Петриківка Катеринопільського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Миусинську Краснотульської міськради, тесляр Штердресу. Донецьким обласним судом 25 серпня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВИТТ Адольф Фердинандович, 1894 р. народження, с.Болярка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Піонер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИТТ Антон Мартинович, 1873 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., українець, неписьменний. Проживав у смт Троїцьке, тесляр, працював на різних будівельних об'єктах. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВИТТ-СИТНИКОВА Наталія Робертівна, 1915 р. народження, с.Березівка Пулинського р-ну Київської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Лілінка Троїцького р-ну, колгоспниця к-пу "Шлях до соціалізму". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 вересня 1944 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ВИТТ Рейнгард Людвігович, 1909 р. народження, х. Мойсіївка, Ємільчинський р-н Житомирської обл., німець. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ВИТТЕНШТЕЙН Ісай Григорович, 1888 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВИТУШИНСЬКИЙ Гнат Антонович, 1901 р. народження, с.Розсохи Деражнянського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, помічник начальника дільниці шахти № 12. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВИТЧЕНКО Тетяна Титівна, 1907 р. народження, с.Греково-Тимофєєвка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в м.Сверд-

ловську, не працювала. Арештована 10 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВІТЮК Іван Володимирович, 1904 р. народження, с.Пасищели Бальського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар депо Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 9-12 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВІЦ Іван Андрійович, 1897 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, кучер шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВІЦКЕ Вільгельм Генріхович, 1881 р. народження, к.Мар'янівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Присяне Марківського р-ну, столяр к-пу "Перемога". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВІЦКЕ Вільгельм Карлович, 1882 р. народження, к.Вільховатка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 23 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВІЦКЕ Петро Самійлович, 1904 р. народження, с.Абранка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у смт Марківка, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

ВІЦКЕ Якуб Якубович, 1876 р. народження, с.Новороманівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Коченове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Ленінський шлях". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДАРСЬКИЙ Іван Омелянович, 1913 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, машиніст підйому шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВЛАДИКІН Василь Петрович, 1924 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, завідуючий закупочною "Трансторгхарчу" в смт Станично-Луганське. Військовим трибуналом Московсько-Донецької залізниці 25 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВЛАДИКІН Володимир Фірович, 1904 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Благовіщенці, селянин-одноосібник. Арештований 1 лю-

того 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВЛАДИКІН Данило Фірович, 1884 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Благовіщенці, колгоспник к-пу "Красний Луч". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВЛАДИКІН Петро Аксентійович, 1901 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, експедитор контори "Трансторгхарчу". Військовим трибуналом Московсько-Донецької залізниці 29 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАДИКІН Петро Якимович, 1890 р. народження, х. Федорцев, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Красний Луч, викладач фізики і електротехніки гірничого технікуму. Військовим трибуналом 99 стрілецької дивізії 23 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАДИКІН Тимофій Зіновійович, 1904 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньодеревечка Краснодонського р-ну, грабар на будівництві електростанції. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 31 січня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИКІНА Ксенія Гаврилівна, 1884 р. народження, с.Колесниківка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Колесниківці, колгоспниця к-пу ім.Молотова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 жовтня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ВЛАДИМИРОВ Артем Абрамович, 1898 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілі, селянин-одноосібник. Арештований 13 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 січня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ВЛАДИМИРОВ Іван Петрович, 1910 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілі, колгоспник к-пу "Айдар". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 4 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИМИРОВ Кирсан Хомич, 1887 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Давидівка Троїцького р-ну, не працював. Колегією ОДПУ 24 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВЛАДИМИРОВ Костянтин Васильович, 1887 р. народження, м.Москва, Російська Федера-

ція, росіянин, освіта вища. Проживав у м. Міусинську Краснoлуцької мiськради, головний механік Штерівського динамітного з-ду. Колегією ОДПУ 18 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВЛАДИМИРОВ Микола Володимирович, 1880 р. народження, м. Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м. Луганську, заступник начальника відділу технічного контролю з-ду № 60. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИМИРОВ Олексій Андрійович, 1900 р. народження, с. Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 19 вересня 1934 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАДИМИРОВ Петро Федорович, 1880 р. народження, с. Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілій, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИМИРОВА Мотрона Євдокимівна, 1915 р. народження, с. Книшівка Куп'янського р-ну Харківської обл., українка, неписьменна. Проживала в м. Золоте Первомайської мiськради, без певних занять. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 25 січня 1942 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 6 лютого 1942 року. Реабілітована у 1993 році.

ВЛАДИМИРСЬКИЙ Андрій Максимович, 1882 р. народження, с. Жабокруки, Волинська губернія, українець. Проживав у м. Старобільську, слугитель релігійного культу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Антон Станіславович, 1907 р. народження, с. Сторонице Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Копані Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Нова культура". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Вікентій Михайлович, 1914 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Іван Михайлович, 1912 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Брусівка Біловодського р-ну, кучер сільради. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Йосип Степанович, 1912 р. народження, с. Сторонице Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Про-

живав у с. Співаківка Новоайдарського р-ну, помічник рахівника к-пу "Паркомунна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Казимир Михайлович, 1905 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Михайло Антонович, 1874 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Михайло Олександрович, 1888 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с. Новобіла Новопсковського р-ну, коваль Новообілянської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Станіслав Костянтинович, 1905 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Третяківка Біловодського р-ну, електромонтер к-пу "Заповіт Леніна". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 31 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАДИСЬКИЙ Цезар Михайлович, 1917 р. народження, с. Борисів Плузжнського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с. Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ВЛАСЕНКО Антон Терентійович, 1914 р. народження, с. Спіфанівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Арештований 29 березня 1944 року як такий, що перебував у німецькому полоні. 17 квітня 1944 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1998 році.

ВЛАСЕНКО Василь Миколайович, 1904 р. народження, м. Перевальськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Грушове Краснoлуцької мiськради, головний механік шахти № 152. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 жовтня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВЛАСЕНКО-ЯБЛОНОВСЬКА Зінаїда Іванівна, 1923 р. народження, смт Марківка, українка, освіта середня. Проживала в Марківці, колгоспниця к-пу ім. Будьонного. Військовим трибуналом Московського військового округу, Російська Федерація. 10 вересня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1996 році.

ВЛАСЕНКО Іван Григорович, 1913 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, робітник паровозного депо Попасна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 грудня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЛАСЕНКО Іван Федотович, 1896 р. народження, сл. Єфремово-Степановка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, котельник з-ду ім.Рудя. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЛАСЕНКО Микола Павлович, 1908 р. народження, с.Лабрівське Баштанського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСОВ Борис Власович, 1891 р. народження, м.Каменськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Микишівка Краснодарського р-ну, швець-кустар. Колегією ОДПУ 24 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСОВ Віктор Матвійович, 1925 р. народження, смт Ізварине Краснодарської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине, робітник шахти № 9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1945 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВЛАСОВ Віталій Олексійович, 1895 р. народження, Тульська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Попасна, кочегар паровозного депо Попасна. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 22 вересня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВЛАСОВ Гаврило Іванович, 1895 р. народження, с.Великий Суходіл Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Великому Суходолі, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 10 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 грудня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

ВЛАСОВ Іван Андрійович, 1898 р. народження, смт Ізварине Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Ізваринному, колгоспник к-пу "Нове село". Військовим трибуналом 18 армії 10 березня 1942 року засуджений до розстрілу. 27 березня 1942 року Військовим трибуналом Північного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАСОВ Ілля Антонович, 1904 р. народження, с.Великий Суходіл Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, лісоруб Краснодарського лісгоспзагу. Народним судом Краснодарського р-ну 13 травня 1935 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВЛАСОВ Олександр Мефодійович, 1928 р. народження, м.Антрацит, росіянин, освіта початкова. Проживав в Антрациті, робітник пункту по збиранню утильсировини. Арештований 27 червня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 12 вересня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВЛАСОВ Олександр Павлович, 1881 р. народження, с-ще Ковпакове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. Арештований 15 березня 1930 року за звинуваченням у контрреволюційній агітації. 3 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВЛАСОВ Олексій Борисович, 1900 р. народження, х. Забуддигін, Глубокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр артілі "Гужтранспорт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ВЛАСОВ Олексій Іванович, 1883 р. народження, ст-ця Калитвинська Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кравець-приватник. Військовим трибуналом 99 стрілецької дивізії 24 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАСОВ Олексій Петрович, 1898 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВЛАСОВ Петро Григорович, 1892 р. народження, с.Власівка Краснодарського р-ну, українець. Проживав у Власівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСОВ Полікарп Євграфович, 1892 р. народження, ст-ця Митяїнська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, ствольний шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ВЛАСОВ Федір Тимофійович, 1927 р. народження, Курська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, без певного місяця роботи. Арештований 27 жовтня 1943 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 16 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ВЛАСОВ Федір Юхимович, 1902 р. народження, с.Кожино Олександровського р-ну Івановської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 квітня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСОВ Яків Сергійович, 1893 р. народження, ст-ця Гундоровська Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньошевірівка Краснодарського р-ну, кочегар хлібопекарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВЛАСОВА Віра Йосипівна, 1892 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. Арештована 15 березня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1930 році.

ВЛАСОВСЬКИЙ Андрій Іванович, 1881 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, кучер раймішторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСЮК Микита Федорович, 1897 р. народження, с.Голики Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1973 році.

ВЛАСЮК Мина Хомич, 1900 р. народження, с.Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Михайлюки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАСЮК Олексій Іванович, 1901 р. народження, с.Тхорівка Сквирського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, художник-декоратор міського театру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

ВЛАСЮК Тимофій Федорович, 1893 р. народження, с.Голики Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

ВЛАХ Алоїза Яківна, 1904 р. народження, Чехословаччина, австрійка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 11 вересня 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1994 році.

ВЛАХ Леопольд Карлович, 1898 р. народження, Австрія, австрієць, освіта середня. Проживав у м.Луганську, техник з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВЛАХНО Петро Іванович, 1892 р. народження, с.Ряшки Іваницького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ки-

ровську, швець шевської майстерні відділу робітничого постачання тресту "Шахтобуд". Арештований 19 квітня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 листопада 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЛАХОВ Павло Петрович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 911 стрілецького полку. Військовим трибуналом 244 стрілецької дивізії 28 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВЛАЩЕНКО Максим Спиридонович, 1914 р. народження, смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, міліціонер 1-го міськвідділу міліції. Арештований 6 лютого 1947 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 31 березня 1947 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВЛЕЗКОВ (ВЛЕСКОВ) Василь Федотович, 1906 р. народження, с.Ульяновське Ахтирського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду "Тсоавіахім". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВНЕНКО Олександр Альбертович, 1908 р. народження, м.Кіровськ, німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, завідуючий електровозним парком шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

ВНУКОВ Ілля Андрійович, 1883 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Рубіжне, службовець райкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВНУКОВ Микола Андрійович, 1907 р. народження, кол.с.Табайка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, комірник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Луганським обласним судом 1 квітня 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВНУКОВ Митрофан Денисович, 1910 р. народження, кол.с.Табайка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, бригадир к-пу "Хлібороб". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ВНУКОВ Олексій Пилипович, 1911 р. народження, кол.с.Табайка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 207 авіадивізії. 31 липня 1943 року Військовим трибуналом 17 по-

військової армії засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВНУКОВ Петро Іванович, 1899 р. народження, кол.с.Табайка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВНУКОВ Юхим Ілліч, 1905 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Суровцівка Кременського р-ну, кріпильник шахти "Новодружеська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОВК Асафій Петрович, 1913 р. народження, с.Чепигівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чепигівці, селянин-одноосібник. Арештований 12 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 березня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОВК Григорій Миколайович, 1896 р. народження, с.Бакай Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вантажник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОВК Данило Степанович, 1880 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, статистик шахти № 5-7. Арештований 11 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 січня 1939 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ВОВК Петро Павлович, 1903 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 серпня 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОВК Тетяна Омелянівна, 1904 р. народження, с.Мар'янівка Чорнобаївського р-ну Миколаївської обл., українка, освіта початкова. Проживала в смт Софіївський Краснолуцької міськради, робітниця радгоспу "Хрустальний". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 28 лютого 1945 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВОВНЕНКО Григорій Вікентійович, 1910 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, робітник зернорадгоспу "Сватівський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОВНЕНКО Мар'ян Вікентійович, 1919 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у м.Сватове, робітник

зернорадгоспу "Сватівський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОВНЕНКО Федір Леонітьович, 1885 р. народження, с.Коробчине Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, шофер шахти № 4-біс. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 21 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОВНЯНКО Леоніть Олександрович, 1913 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у с.Новопреображенне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Вільний степ". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОВНЯНКО Олександр Матвійович, 1879 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Новопреображенне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Вільний степ". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОДОВОЗОВ Федір Васильович, 1904 р. народження, с.Надеждівка Братського р-ну Одеської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, електроварник депо Сімейкине. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 6 лютого 1938 року засуджений до 12 р. позбавлення волі. 26 червня 1939 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1990 році.

ВОДОЛАЗКО Павло Панасович, 1908 р. народження, с.Шандрівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, робітник шахти № 9. Арештований 15 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 грудня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОДОЛАЗКІН Іван Дем'янович, 1900 р. народження, сл. Машликіно Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВОДОЛАЗОВ Євдоким Пилипович, 1871 р. народження, с.Новоастраханське Старобільського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с.Новоолександрівка Кременського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Володимир Пилипович, 1918 р. народження, с.Долнівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, заступник головного бухгалтера шахти № 7-8. Військовим трибуналом військ МДБ Луганської обл. 21 грудня

1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Єгор Йосипович, 1885 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у Трипіллі, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Зіновій Мусійович, 1872 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Арештований 1 листопада 1930 року за звинуваченням у боротьбі з революційним рухом. 3 грудня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Микола Якович, 1925 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, без певних занять. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 4 серпня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Сидір Трохимович, 1907 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, механік радгоспу ім.Ворошилова. Репресований двічі. Арештований 22 липня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 листопада 1946 року справу припинено, з-під варті звільнений. Луганським обласним судом 7 квітня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 16 квітня 1947 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1946 і 1994 роках.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Степан Олексійович, 1903 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, машиніст паровоза депо Сватове. Арештований 15 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 10 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Федір Панасович, 1895 р. народження, с.Литвиновка Красноярського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Степове Словяносербського р-ну, кухар радгоспу "14 років Жовтня". Арештований 2 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 17 липня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВОДОЛОЖКО Марія Олексіївна, 1916 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 21 квітня 1945 року як член см'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВОЄВОДИН Іван Трохимович, 1896 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, помічник машиніста транспортного відділу тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЖЖЕВ Фадей Якович, 1885 р. народження, с.Ольховатка Россошанського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, тесляр вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 15 вересня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЗЖЕВ Іван Семенович, 1869 р. народження, с.Зайцеве-Микитівка Горлівського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, служитель релігійного культу. Арештований 14 серпня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 жовтня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЗИКА Василь Васильович, 1910 р. народження, х. Возика, Матвєєво-Курганський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник сільгоспдільниці відділу робітничого постачання тресту "Донбасантрацит". Репресований двічі. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 14 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 1 жовтня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЗИКА Василь Семенович, 1873 р. народження, х. Возика, Матвєєво-Курганський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож шахти № 16-біс. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 14 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЗНИЙ Тимофій Захарович, 1888 р. народження, с.Голоби Ковельського р-ну Волинської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Кремінна, завідуючий пішаним кар'єром. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВОЗНЯК Мартин Йосипович, 1896 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Підгорівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Лєніна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЗНЯК Тимофій Антонович, 1913 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Малохатка Старобільського р-ну, робітник радгоспу ім.Артема. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙНОВ Василь Кузьмич, 1893 р. народження, с.Петлюново Муромського р-ну Горьківської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, директор з-ду ім.Артема. Військовим трибуналом Харківського військового округу 5 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 21 вересня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВОЙНОВ Микола Кіндратович, 1886 р. народження, х. Насонтов, Білокалітвинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник шебеневого кар'єру. Особливою "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙКОВ Іван Харлампійович, 1887 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта середня. Проживав у Лисичанську, старший конструктор з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЙНАХОВСЬКИЙ Леонід Миколайович, 1902 р. народження, м.Лубни Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Красний Луч, маркшейдер шахти ім."Известий". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ВОЙНИЛОВИЧ Володимир Адамович, 1897 р. народження, с.Роський-Сілець, Вітебська обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкіне Краснодонського р-ну, робітник зал.ст. Сімейкіне. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙНИЛОВИЧ Іван Адамович, 1884 р. народження, с.Трухановичі, Мінська губернія, Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, монтер шахти № 7-8. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВОЙНИЛОВИЧ Костянтин Адамович, 1893 р. народження, с.Роський-Сілець, Вітебська обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, слосар вагоноремонтного пункту зал.ст. Урало-Кавказька. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙНОВ Іван Андрійович, 1880 р. народження, с.Сторожове Лівенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Алчевську, муляр з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙНОВ Іван Вісаріонович, 1886 р. народження, с-ця Чертковська Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, конюх шахти

№ 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙНОВ Йосип Антонович, 1881 р. народження, с-ця Чертковська Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, конюх райхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЙНОВ Микола Григорович, 1904 р. народження, с.Кубан Покровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, токар з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВОЙТАНІС Костянтин Тимофійович, 1888 р. народження, м.Ковно, Литва, литовець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1924-1938 рр. Проживав у м.Рубіжне, майстер парового цеху хімкомбінату. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТАШЕВСЬКИЙ Федір Іванович, 1907 р. народження, с.Дзюбівка Малодівичького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Лозовівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Арештований 20 квітня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 квітня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙТЕНКО Григорій Якович, 1923 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 272 стрілецького полку 123 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 8 армії 13 липня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ВОЙТЕНКО Єфросинія Трохимівна, 1917 р. народження, с.Григорівка Згурницького р-ну, Молдова, українка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, не працювала. Арештована 7 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни. 25 червня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВОЙТЕНКО Максим Якович, 1899 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Литвинівці, тесляр радгоспу ім.Литвинова. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙТЕНКО Павлина Трохимівна, 1905 р. народження, с.Григорівка Згурницького р-ну, Молдова, українка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, учениця в швейній майстерні. Арештована 7 березня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни. 25 червня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВОЙТЕНКО Степан Євдокимович, 1909 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, колійний обхідник залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 11 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської організації. 27 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙТИК Андрій Федотович, 1905 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Петрівці, селянин-одноосібник. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙТИК Іван Микитович, 1865 р. народження, кол.х. Богиня, Станично-Луганський р-н, українець, неписьменний. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 квітня 1930 року справу припинено з урахуванням віку підслідного, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВОЙТИК Микола Іванович, 1919 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер транспортного взводу опергрупи 7 окремої армії. Військовим трибуналом 114 стрілецької дивізії 25 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЙТИК Павло Іванович, 1893 р. народження, кол.х. Богиня, Станично-Луганський р-н, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Колегією секретно-оперативного відділу Донецької ГубЧК 23 вересня 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ВОЙТИЧЕНКО Федір Федорович, 1889 р. народження, м.Нижин Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, контролер облвідділу зв'язку. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТКОВ Йосип Іванович, 1901 р. народження, с.Угерці Самбірського р-ну Дрогобицької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, столяр Успенського змшторгу. Луганським обласним судом 16 червня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 8 квітня 1955 року міру покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1992 році.

ВОЙТКОВСЬКА-ЗІНКОВСЬКА Любов Іванівна, 1898 р. народження, м.Ростов-на-Дону, Російська Федерція, українка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, інспектор райвідділу "Союздруку". Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. 29 жовтня 1939 року тим же органом вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1958 році.

ВОЙТОВ Григорій Тихонович, 1911 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську,

возій артілі "Гужтране". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТОВ Іван Іванович, 1883 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 2-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТОВ Іван Петрович, 1876 р. народження, с.Донцівка Новопсковського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, служитель релігійного культу. 13 березня 1925 року відібрано підписку про невідзд - звинувачувався в антирадянській агітації. 22 липня 1925 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙТОВ Мефодій Гнатович, 1897 р. народження, с.Біленьке Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, інструктор навчального комбінату шахти № 5-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

ВОЙТОВ Микола Михайлович, 1917 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЙТОВ Прокіп Євдокимович, 1879 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, неписьменний. Проживав у Павлівці, сторож шахти № 3. Військовим трибуналом 2 армії 2 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙТОВ Тимофій Ксенофонтівч, 1891 р. народження, с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Білоскеловатому, колгоспник к-пу ім.Кривошликова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ВОЙТОВ Федір Андрійович, 1912 р. народження, х. Немцов, Великомихайловської р-н Курської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник кінного двору Лисичанського рудоуправління. Арештований 22 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙТОВ Феофан Тихонович, 1891 р. народження, с.Рогове Новопсковського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с.Олексіївка Блокуракинського р-ну, шкільний учитель. Арештований 6 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам і антирадянській агітації. 10 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВОЙТОВ Яків Тихонович, 1898 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, возій артілі "Гужтранс". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТОВИЧ Августин Антонович, 1914 р. народження, х. Скала, Городоцький р-н Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, столяр райкомунгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВОЙТОВИЧ Агнешка Антонівна, 1889 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., полька, неписьменна. Проживала в с.Рудівка Сватівського р-ну, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ВОЙТОВИЧ Алезій Іванович, 1894 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рудівка Сватівського р-ну, робітник молочно-радогоспу "Сватівський". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙТОВИЧ Алезій (Олексій) Павлович, 1892 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Барикине Сватівського р-ну, техпрацівник сільської школи. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВОЙТОВИЧ Антон Йосипович, 1911 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Оборотівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.1 Травня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙТОВИЧ Антон Миколайович, 1882 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Кругле Сватівського р-ну, сторож райвиконкому. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ВОЙТОВИЧ Антоніна Антонівна, 1898 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Рудівка Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу "1 Травня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ВОЙТОВИЧ Іван Гнатович, 1887 р. народження, с.Топольниця Старосамбірського р-ну Дрогобицької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, вибійник шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЙТЮК Сергій Іванович, 1905 р. народження, Польша, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електрослюсар з-ду ім.Воро-

шилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКА Анастасія Костянтинівна, 1908 р. народження, с.Бежів Черняхівського р-ну Житомирської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, інструктор з протиповітряної оборони. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 жовтня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Броніслав Іванович, 1917 р. народження, с.Хоровиця Славуцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Безгинове Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Литвинова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Володимир Йосипович, 1921 р. народження, с.Малий Лазучин Базальського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 жовтня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Іван Степанович, 1889 р. народження, м.Орша, Білорусь, білорус, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, інженер "Склобуду". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Йосип Петрович, 1896 р. народження, с.Купіль Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Косіора. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Казимир Феліксович, 1903 р. народження, с.Залетичівка Летичівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, котельник з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Костянтин Петрович, 1912 р. народження, м.Кіровоград, українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, завідувачий конторою міськводопроводу. Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії 31 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Людвіг Григорович, 1892 р. народження, с.Романівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Павлівка Білоукраїнського р-ну, тесляр залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Петро Львович, 1909 р. народження, с-ще зал.ст. Лотва, Могильовська обл.,

Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, черговий по зал.ст. Старобільськ. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Стах Петрович, 1889 р. народження, с.Купіль Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Рогове Новопсковського р-ну, конюх к-пу "Нове життя". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Флор Антонович, 1894 р. народження, с.Малий Лазучин Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, бурильник шахти ім.Ілліча. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЙШВІЛЛО Владислав Станіславович, 1894 р. народження, Литва, литовець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, техкерівник райуправління "Донбасводтресту". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 5 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЙЩЕВ Іван Дмитрович, 1887 р. народження, с.Шестаково Лосевського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Арештований 18 вересня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 січня 1944 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛГА Дмитро Федосович, 1906 р. народження, смт Юр'івка Лутугинського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у смт Георгіївка Лутугинського р-ну, старший агроном радгоспу ім.Леваневського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛГА Лаврентій Микитович, 1894 р. народження, смт Юр'івка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Юр'івці, селянин-одноосібник. Арештований 6 січня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 жовтня 1929 року справу припинено за малозначністю, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛГА Марія Іванівна, 1906 р. народження, смт Юр'івка Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Юр'івці, домогосподарка. Арештована 5 березня 1942 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Того ж дня звільнена під підписку про невізд. Реабілітована у 1994 році.

ВОЛГА Текля Семенівна, 1893 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Євсузі, колгоспниця к-пу ім. Кірова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 січня 1942 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ВОЛГА Федосій Федосійович, 1870 р. народження, смт Юр'івка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську,

двірник житлово-експлуатаційної контори № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛИК Іван Ілліч, 1871 р. народження, с.Менчикури Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, сторож сільської кооперації. Арештований 2 листопада 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛИК Максим Яремович, 1885 р. народження, с.Менчикури Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Перевальського р-ну, працівник аеродрому. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛИКОВ Іван Павлович, 1914 р. народження, х. Тишкін, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Краснодоні, робітник шахти № 5. Арештований 7 травня 1936 року за звинуваченням в антирадянських діях. 11 жовтня 1936 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛИКОВСЬКИЙ Конон Михайлович, 1916 р. народження, смт Фашівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант. Військовим трибуналом 122 окремої стрілецької бригади 11 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛИНСЬКИЙ Лев Самійлович, 1899 р. народження, смт Ржищів Ржищівського р-ну Київської обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, техник зал.ст. Луганськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВОЛИНСЬКИЙ Михайло Васильович, 1916 р. народження, м.Вовчанськ Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, студент Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. Репресований двічі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Луганським обласним судом 19 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ВОЛК Павло Стефанович, 1877 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 березня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКАНОВ Іван Федорович, 1907 р. народження, с.Мануйлівка, Дніпропетровська обл., болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 26 лютого 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛКОВ Андрій Миколайович, 1884 р. народження, с.Тихонівка Бердянського р-ну Запорізької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛКОВ Анатолій Іванович, 1941 р. народження, м.Рубіжне, українець, освіта н/середня. Проживав у Рубіжному, слюсар хімкомбінату. Луганським обласним судом 12 жовтня 1962 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛКОВ Афанасій Андрійович, 1910 р. народження, с.Тихонівка Бердянського р-ну Запорізької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, слюсар шахти ім.Ілліча. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Василь Іванович, 1911 р. народження, м.Донецьк Донецької обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м.Ровеньки, начальник учбового пункту шахти № 2 ім.Дзержинського. Луганським обласним судом 1 червня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 15 червня 1955 року УКДБ по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛКОВ Віталій Климентійович, 1894 р. народження, с.Троїцько-Сафонове, Одеська обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Марківка, технічний керівник лісництва ім.К.Цеткін Марківського ліспромгоспу. Арештований 22 червня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 7 березня 1944 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛКОВ Володимир Іванович, 1899 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, бухгалтер розрахункової групи паровозного депо Сватове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 10 травня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВОЛКОВ Гарасим Семенович, 1903 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Дмитро Якимович, 1902 р. народження, с.Замостя Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, покривельник-малляр відділу капітальних робіт тресту "Первомайськвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Єгор Іванович, 1880 р. народження, с.Павленкове Новосковського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Павленковому, селянин-одноосібник. Арештований 17 березня 1931 ро-

ку за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 лютого 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛКОВ Іван Іванович, 1902 р. народження, м.Тамбов, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, працівник шапкової майстерні Військового. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 10 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛКОВ Іван Миколайович, 1923 р. народження, м.Сватове, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 252 окремого артилерійсько-кулеметного батальйону 110 укріпрайону. Військовим трибуналом 39 стрілецького корпусу 29 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛКОВ Іван Мусійович, 1902 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Брянка, начальник дільниці шахти № 1-біс "Криворіжжя". Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 17 березня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВОЛКОВ Іван Романович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Луганську, техкерівник хімфармзаводу. Арештований 5 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛКОВ Іван Стефанович, 1912 р. народження, с.Микільське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Микільському, не працював. Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 22 липня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛКОВ Ілля Іванович, 1888 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Старобільську, приймальник райконтори "Союзхутро". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОЛКОВ Кузьма Олексійович, 1904 р. народження, с.Новоолександрівка Нижньодонецького р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, тесляр-приватник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Максим Васильович, 1913 р. народження, х.Ребриково, Міллеровський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрослюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 15 вересня 1935 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Маркел Семенович, 1895 р. народження, с.Козловка Лопатинського р-ну Пензен-

ської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВОЛКОВ Микола Андрійович, 1915 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник щебеневого кар'єру. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 21 травня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВОЛКОВ Микола Трохимович, 1921 р. народження, с.Велике Майкопського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, школяр. Арештований 14 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 листопада 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛКОВ Микола Якович, 1922 р. народження, с.Микільське Троїцького р-ну, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, кулеметник 245 окремого кулеметного батальйону. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 26 травня - 2 червня 1943 року засуджений до розстрілу. 3 липня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВОЛКОВ Михайло Тихонович, 1899 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, завідувачий виробничою частиною шахти № 4-біс. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ВОЛКОВ Мусій Кузьмич, 1901 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Наугольському, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 21 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 4 листопада 1944 року Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1944 році.

ВОЛКОВ Олександр Андрійович, 1921 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Золотому, масовик клубу Попаснянського вагоноремонтного з-ду. Луганським обласним судом 14 вересня 1940 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ВОЛКОВ Олександр Антонович, 1893 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, командир взводу воєнізованої гірничорятувальної частини. Донецьким обласним судом 11 вересня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛКОВ Олександр Іванович, 1858 р. народження, с.Новоганівка Краснодарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у смт Новоолександрівка Краснодонського р-ну, селянин-од-

ноосібник. Арештований 20 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВОЛКОВ Олександр Петрович, він же **КОЖЕУРОВ Сергій Володимирович**, 1915 р. народження, с.Велике Колендіво Єльнінського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, старший рахівник ідальні № 7 тресту "Доннархарч". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВ Олександр Терентійович, 1870 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Сватовому, сторож Сватівського сільпо. Донецьким обласним судом 25 жовтня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛКОВ Павло Осипович, 1891 р. народження, смт Фахівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, інспектор з якості вугілля шахти № 7. Арештований 9 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 26 червня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛКОВ Петро Васильович, 1891 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта н/вища. Проживав у Луганську, помічник директора з-ду № 60. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

ВОЛКОВ Петро Миколайович, 1900 р. народження, с.Березово Лівенського р-ну Калузької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Кріпінське Антрацитівської міськради, grubник шахти № 22-53. Донецьким обласним судом 8 червня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛКОВ Петро Петрович, 1921 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта н/вища. Проживав у Луганську, студент 2-го курсу Луганського сільгоспінституту. Луганським обласним судом 20 листопада 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛКОВ Прокіп Федорович, 1891 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛКОВ Сергій Миколайович, 1884 р. народження, м.Калуга, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник дистанції сигналізації і зв'язку зал.ст. Луганськ. Військовою колегією Верховного суду СРСР 30 жовтня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВОЛКОВ Яків Павлович, 1906 р. народження, с.Свистунівка Сватівського р-ну, українець, ос-

віта початкова. Проживав у м.Лутугине, зчіплювач вагонів зал.ст. Лутугине. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 23 січня 1940 року УНКВС по Донецькій обл. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1940 році.

ВОЛКОВА Анастасія Василівна, 1893 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Наугольному, без певних занять. Луганським обласним судом 10 травня 1939 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛКОВА Ганна Прокопівна, 1919 р. народження, с.Павленкове Новопсковського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в Павленковому, колгоспниця к-пу "Червоний прапор". Військовим трибуналом 24 району авіаційного базування 25 листопада 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛКОВА Євдокія Леонтівна, 1899 р. народження, м.Сватове, українка, освіта початкова. Проживала в м.Кремінна, без певного місця роботи. Луганським обласним судом 30 травня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 9 червня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 8 р. Реабілітована у 1991 році.

ВОЛКОВА Євдокія Романівна, 1913 р. народження, м.Стаханов, росіянка, освіта початкова. Проживала в Стаханові, ствольна шахти "Максимівська". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 12 січня 1946 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛКОВА Катерина Петрівна, 1920 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Первомайську, комсорг школи № 15. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 22 березня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 9 квітня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнена. Реабілітована у 1947 році.

ВОЛКОВА Мотрона Андріївна, 1910 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Наугольному, колгоспниця к-пу "Пролетар". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 6 травня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ВОЛКОВА Раїса Федорівна, 1922 р. народження, с.Березівське Попаснянського р-ну, росіянка, освіта н/середня. Проживала в м.Лисичанську, завідувача столом особового складу шахтоуправління ім.Крупської. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 липня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1957 році.

ВОЛКОВИЧ Борис Леонідович, 1901 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, бухгалтер дитячого санаторію. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛКОВСЬКА Ганна Степанівна, 1923 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у Чмирівці, перукар артілі ім.П.Осипенко. Військовим трибуналом військ НКВС Сталінградської обл., Російська Федерація, 16 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВОЛКОВСЬКИЙ Василь Іванович, 1912 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Георгіївці, слюсар Луганського з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Іркутської обл., Російська Федерація, 14 лютого 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛКОВСЬКИЙ Григорій Софронович, 1910 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку 280 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 48 армії 18 жовтня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 жовтня 1942 року. Реабілітований у 1984 році.

ВОЛКОВСЬКИЙ Іван Софронович, 1892 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОБУСВ Григорій Данилович, 1896 р. народження, с.Волобувка Белгородського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, агент з постачання рудоремонтного з-ду. Луганським обласним судом 9 лютого 1948 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛОБУСВ Митрофан Васильович, 1894 р. народження, с.Нарикове Мценського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, вахтер тресту "Ворошиловугілля". Донецьким обласним судом 8 лютого 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОВИК Іван Іванович, 1894 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянк, вантажник Брянківського рудоуправління. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛОВИК Кіндрат Петрович, 1905 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Артема. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 червня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 липня 1931 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОВИКОВ Дмитро Михайлович, 1896 р. народження, с.Бокове Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом військ НКВС 62 армії 10 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛОВОДЕНКО Карпо Карпович, 1902 р. народження, с.Плетений Ташлик, Одеська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську,

вантажник "Донхарчоторгу". Спецколегією Донецького обласного суду 16 жовтня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОДИЧЕВ Михайло Никодимович (Миколайович), 1879 р. народження, с.Великі Сосни Дросковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛОДИН Антон Іванович, 1905 р. народження, х. Свиридов, Чернишевський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певного місця роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 1 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 вересня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОДИН Гнат Васильович, 1896 р. народження, х. Прошин, Перелазовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу "1-й Хрустальний". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ВОЛОКИТИН Борис Петрович, 1924 р. народження, с.Танюшівка Новосковського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у кол.с.Ново-деркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, школяр, учень 9 класу. Луганським обласним судом 10 травня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВОЛОКИТИНА Варвара Терентівна, 1908 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Ленінське Свердловської міськради, домогосподарка. 20 березня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1125 засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛОКИТИН Аврам Наумович, 1898 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОКИТИН Афанасій Петрович, 1892 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр міськжитловідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОКИТИН Василь Олексійович, 1890 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, рахівник Теплівського будинку інвалідів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ВОЛОКИТИН Григорій Іванович, 1883 р. народження, с.Середньотепле Станично-Лугансько-

го р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, конюх райкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОКИТКІН Григорій Олексійович, 1903 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, бухгалтер райвідділу зв'язку. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОКИТКІН Іван Тимофійович, 1894 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, тесляр пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛОКИТКІН Михайло Петрович, 1875 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОКИТКІН Наум Никанорович, 1871 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". Арештований 3 серпня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛОКИТКІН Федір Петрович, 1870 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у с.Піщане Станично-Луганського р-ну, сторож Первомайського лісництва. Арештований 20 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛОКИТКІН Фрол Хом'як, 1898 р. народження, с.Крепі Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, тесляр радгоспу ім.Артема. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 25 листопада 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛОСЕВИЧ Максим Венедиктович, 1888 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав на колх. Вільний, Слов'яносербський р-н, стрілочник зал.ст. Бежанівка, Кіровська міськрада. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛОСЕВИЧ Олександр Максимович, 1918 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 15 окремого навчального полку. Арештований 14 серпня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1997 році.

ВОЛОСКОВ Іван Іванович, 1906 р. народження, с.Томаровка Белгородського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Антрациті, робітник шахти

№ 8-9. Арештований 24 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 лютого 1942 року виправданій Військовим трибуналом 395 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1942 році.

ВОЛОСУХІНА Меланія Григорівна, 1904 р. народження, с.Голе Михайлівського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, неписьменна. Проживала в м.Антрациті, домогосподарка. Арештована 3 квітня 1943 року як соціально небезпечний елемент. 25 березня 1944 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення. Реабілітована у 1993 році.

ВОЛОТКЕВИЧ Євгенія Кирилівна, 1912 р. народження, м.Житомир, українка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, пенсіонерка. Луганським обласним судом 17 червня 1959 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛОХ Антон Федорович, 1921 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, колгоспник к-пу ім.Будонного. 13 червня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОХ Іван Максимович, 1905 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. 22 лютого 1930 року відібрано підписку про невийзд - звинувачувався в антирадянській агітації. 12 березня 1930 року справу припинено, підписку про невийзд анульовано. Реабілітований у 1930 році.

ВОЛОХ Федір Васильович, 1887 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 12 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1996 році.

ВОЛОХОВ Гнат Іванович, 1917 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 15 окремого інженерно-аеродромного батальйону 18 авіаційної бригади. Військовим трибуналом 2 окремого стрілецького корпусу 16 липня 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛОХОВА Лідія Карпівна, 1920 р. народження, смт Новодарівка Ровеньківської міськради, українка, освіта н/середня. Проживала в Новодарівці, оператор транспортного цеху тресту "Фрунзевугілля". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 червня 1943 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛОЦЬКИЙ Федір Юхимович, 1911 р. народження, ст-ця Чернишівка, Ростовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, старший землевпорядник райземвідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ВОЛОШИН Андрій Єлисейович, 1893 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шульгинці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Колегією Донецької ГубЧК 24 липня 1920 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 26 жовтня 1930 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 січня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1991 і 1994 роках.

ВОЛОШИН Василь Тихонович, 1902 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бетонник "Індустрбуду". Народним судом м.Алчевська 1 лютого 1934 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 27 березня 1934 року Донецьким обласним судом справу повернено на дослідження. 10 липня 1934 року справу припинено. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛОШИН Василь Федорович, 1897 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шульгинці, колгоспник к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОШИН Віктор Гнатович, 1911 р. народження, с.Миколаївка, Одеська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, старший пожежник шахти № 8-9. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1979 році.

ВОЛОШИН Григорій Михайлович, 1902 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанськ, наваловідбійник шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛОШИН Дем'ян Михайлович, 1905 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попасянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Арештований 3 травня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОШИН Іван Овксентійович, 1892 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта н/вища. Проживав у Кремінній, шкільний учитель. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛОШИН Іван Панасович, 1897 р. народження, смт Калинове Попасянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, начальник адмінгоспвідділу "Склябуду". Донецьким обласним судом 20 грудня 1935 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОШИН Іван Петрович, 1901 р. народження, смт Калинове Попасянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому,

робітник шахти "Альберт". Арештований 25 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОШИН Іван Степанович, 1893 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, завгосп з-ду об'єднання "Головмолоко". Військовим трибуналом 275 стрілецької дивізії 27 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛОШИН Іван Федорович, 1908 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, сторож зал.ст. Старобільськ. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 4 серпня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛОШИН Кирило Тимофійович, 1907 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій-приватник. Донецьким обласним судом 4 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛОШИН Костянтин Петрович, 1910 р. народження, с.Соколово-Кундрюченське Новочеркаського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, десятник шахти № 15. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОШИН Максим Петрович, 1905 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 480 стрілецького полку. Військовим трибуналом 152 стрілецької дивізії 10-12 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛОШИН Олексій Никифорович, 1888 р. народження, с.Оршиця, Полтавська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, агроном змішторгу. Луганським обласним судом 26 червня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 29 жовтня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 9 р. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛОШИН Петро Гаврилович, 1903 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Данилівці, колгоспник к-пу "Червона зоря". Військовим трибуналом 30 району авіаційного базування 12 березня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОЛОШИН Петро Філатович, 1887 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛОШИН Тимофій Михайлович, 1910 р. народження, с.Кричунове Любашівського р-ну Оде-

ської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, робітник підсобного господарства з-ду № 59. Арештований 8 червня 1934 року за звинуваченням у контрреволюційних діях. 19 липня 1934 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОШИН Тихий Федорович, 1916 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Новій Астрахані, колгоспник к-пу ім.Леніна. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 6 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 24 січня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОШИН Федір Васильович, 1882 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у с.Підгорівка Старобільського р-ну, сторож Підгорівської МТС. Арештований 3 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 листопада 1943 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОШИН Федір Іванович, 1910 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 185 стрілецького полку 60 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 1 армії 6 липня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 липня 1943 року. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛОШИН Федот Філатович, 1890 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець. Проживав у м.Первомайську, чорнороб овочевої бази № 2 зал.ст. Первомайськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛОШИНА Клавдія Федорівна, 1920 р. народження, м.Старобільськ, українка, освіта початкова. Проживала в с.Підгорівка Старобільського р-ну, комірник дитячого будинку. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 12 лютого 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ВОЛОШИНА Пелагія Миколаївна, 1901 р. народження, м.Старобільськ, українка, освіта середня. Проживала в Старобільську, не працювала. Арештована 8 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 березня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1943 році.

ВОЛОШИНА Тетяна Прокопівна, 1926 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Муратовому, не працювала. Луганським обласним судом 30 квітня 1947 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВОЛОШИНОВ Георгій Овксентійович, 1926 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 28 травня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОЛОШИНОВ Іван Якимович, 1899 р. народження, смт Калинове Попасянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Переувальську, майстер Центральної електромеханічних майстерень тресту "Ворошиловвугільля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 5 січня 1940 року УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОШКО Степан Семенович, 1891 р. народження, с.Кривоносівка Бобринецького р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, товарознавець облспоживспілки. Луганським обласним судом 17 лютого 1947 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОЛОЩЕНКО Артем Лазарович, 1896 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, лудильник артілі "Металощирвжиток". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОЩЕНКО Володимир Іванович, 1898 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, юриконсульт бази "Плодоовочторгу". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 13 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОЛОЩЕНКО Карпо Васильович, 1879 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, бригадир господарчої бригади зал.ст. Попасна. Арештований 27 березня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 серпня 1935 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

ВОЛОЩЕНКО Катерина Дмитрівна, 1925 р. народження, с.Кадомка Ржищівського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, робітниця шахти № 5 ім.Дзержинського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 березня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛОЩЕНКО Олексій Петрович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. Проживав у Луганську, начальник відділу технічного контролю з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 17 жовтня 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 лютого 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛОЩУК Олександр Васильович, 1908 р. народження, с.Івча Лебединського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, переносник конвеєра шахти № 3-4. 26 листопада 1941 року арештований за звинуваченням у зраді Батьківщини. 20 грудня 1941 року виправданий Військовим трибуналом 18 армії, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ВОЛЧАНСЬКИЙ Петро Якимович, 1902 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, двірник Старобільського пивзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЧЕНКО Віра Мусіївна, 1899 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 24 листопада 1945 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВОЛЧЕНКО Назар Кіндратович, 1893 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньобараниківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЧЕНКО Яків Іларіонович, 1908 р. народження, с.Сфремово-Степановка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 16. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬБЕРГ Євген Васильович, 1877 р. народження, м.Харків, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Пшеничне Кременського р-ну, гірничий технік соляних промислів. Репресований двічі. Арештований 25 жовтня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 грудня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 26 жовтня 1938 року Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1935 і 1959 роках.

ВОЛЬГАВЕР Янс Кришович, 1901 р. народження, Латвія, латись, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти № 16. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬГЕМУТ Густав Іванович, 1914 р. народження, с.Цебрикове Цебриківського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник млинкомбінату № 7. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛЬГЕМУТ Людвіг Іванович, 1915 р. народження, с.Цебрикове Цебриківського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр "М'ясохолодбуду". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Адам Фургунарович, 1890 р. народження, с.Білогородка Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, робітник Червоно-

жовтневого лігоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Броніслав Адамович, 1897 р. народження, с.Стара Гутиська Плузьянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Сенькове Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Вільям (Віллім) Іполитович, 1903 р. народження, с.Стара Гутиська Плузьянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Сенькове Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Віцент Домінікович, 1917 р. народження, с.Чехівці Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, тракторист к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Мар'ян Адамович, 1911 р. народження, с.Велика Радгощ Плузьянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровенської міськради, коногон шахти № 33-37. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬСЬКИЙ Микола Олексійович, 1899 р. народження, м.Тальне Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, відповідальний виконавець відділу кадрів об'єднання "Доненерго". Арештований 25 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 червня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОЛЬТЕР Данило Готлібович, 1882 р. народження, х. Рудківський, Мархлевський р-н Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Лозне Білокуракинського р-ну, тесляр к-пу ім.Леніна. Донецьким обласним судом 17-19 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ВОЛЬТЕР Ергарт Вільгельмович, 1906 р. народження, с.Гринівці Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Країна Рад". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬТЕР Фердинанд Якович, 1895 р. народження, к.Борова Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Жовтневе Трійцького р-ну, мірошник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬТЕР Август Йоганнович, 1903 р. народження, к.Маринівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кризь-

ке Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Адам Пилипович, 1899 р. народження, с.Зеленопілля Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Зеленопіллі, голова к-пу "Роте Бауер". Репресований двічі. 5 березня 1932 року відібрано підписку про невізід - звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1932 і 1961 роках.

ВОЛЬФ Альберт Йосипович, 1911 р. народження, к.Погорелово Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерация, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛЬФ Вільгельм Іванович, 1912 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, комбайнер к-пу "Червоний Жовтень". Арештований 3 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Перебуваючи під слідством, помер 9 січня 1942 року. Реабілітований у 1967 році.

ВОЛЬФ Герберт Альфредович, 1898 р. народження, Естонія, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, заступник бухгалтера старопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Едуард Адамович, 1905 р. народження, к.Грінталь Тельманівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛЬФ Еммануїл Августович, 1903 р. народження, к.Гохнейм Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, конох підсобного радгоспу шахти № 8-9. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Захар Йосипович, 1882 р. народження, к.Куца Полтавського р-ну Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛЬФ Іван Августович, 1902 р. народження, к.Мала Родзянка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської міськради, табельник к-пу "Роте Бауер". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОЛЬФ Йосип Захарович, 1915 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта середня. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОЛЬФ Йосип Матвійович, 1920 р. народження, с.Зеленопілля Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Зеленопіллі, помічник комбайнера к-пу "Роте Бауер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Лев (Леонтій) Матвійович, 1910 р. народження, с.Зеленопілля Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Зеленопіллі, продавець магазину сільно. Репресований двічі. 8 березня 1932 року відібрано підписку про невійзд - звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 вересня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Донецьким обласним судом 26 квітня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1932 і 1965 роках.

ВОЛЬФ Матвій Пилипович, 1885 р. народження, к.Мала Родзянка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської міськради, тесляр к-пу "Роте Бауер". Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 липня 1932 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Мотрона Матвійвна, 1899 р. народження, х. Новоросенський, Зверевський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, непісьменна. Проживала в смт Бірюкове Свердловської міськради, домогосподарка. 18 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ВОЛЬФ Олександр Іванович, 1913 р. народження, с.Новомариновка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, десятник шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ВОЛЬФ Пій Августович, 1904 р. народження, к.Гохнейм Молчанського р-ну Дніпропетровської обл., німець. Проживав у м.Антрациті, возій підсобного радгоспу шахти № 8-9. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЛЬФ Раїса Іванівна, 1917 р. народження, с.Гуково Зверевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Свердловську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 липня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1955 році.

ВОЛЬФОВИЧ Петро Васильович, 1886 р. народження, м.Севастополь, Кримська АРСР, українець, освіта середня. Член ВКП(б) у 1905-1938 рр. Проживав у м.Луганську, завідуючий бюро замовлень з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВОЛЬЦАК Іван Лукич, 1881 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кучер шахти ім.Ілліча. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРЕНЗБЕХЕР Федір Генріхович, 1880 р. народження, к.Старий Данциг, Одеська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх артїлі "Донтранс". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРЖАЛО М'ячеслав М'ячеславович, 1918 р. народження, с.Гришківці Бердичівського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта н/середня. Проживав у смт Троїцьке, електрослосар Троїцької МТС. Арештований 14 серпня 1946 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвід-органів. 30 жовтня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОБЕЙ Давид Ісаїович, 1882 р. народження, м.Рубіжне, єврей, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, кредитний інспектор Лисичанського відділення Промбанку. Арештований 29 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 24 листопада 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОБІЙОВ Андрій Леонтійович, 1873 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, завідуючий пунктом "Заготзерно". Арештований 18 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянських намірах. 9 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОБІЙОВ Арсеній Костянтинівич, 1904 р. народження, Польща, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завгосп міськдзестанції. Арештований 1 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 17 березня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОБІЙОВ Борис Михайлович, 1889 р. народження, с.Воробійовка Солнцевського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, стolar на спорудженні будинку для інженерно-технічних працівників. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОБІЙОВ Григорій Лаврентійович, 1905 р. народження, с.Бас Щигровського р-ну Курської

обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вантажник шахти № 1-2. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 28 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ВОРОБІЙОВ Дмитро Павлович, 1901 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Алчевську, начальник кулеметно-автоматної школи міськради Тсоавіахіму. Військовим трибуналом 1 стрілецького корпусу 7 березня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ВОРОБІЙОВ Іван Андрійович, 1899 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, колгоспник к-пу "Визволення праця". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОБІЙОВ Іван Андрійович, 1909 р. народження, м.Прилуки Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бригадир підсобного господарства зал.ст. Луганськ. Арештований 26 вересня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 квітня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1946 році.

ВОРОБІЙОВ Іван Давидович, 1907 р. народження, с.Олександрівськ Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, кріпильник шахти № 28-29. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВОРОБІЙОВ Микола Арсентійович, 1893 р. народження, с.Панкратово Грязовецького р-ну Вологодської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, статистик 2-ї дільниці "Донбасжитлобуду". Арештований 3 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ВОРОБІЙОВ Олексій Митрофанович, 1925 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Новокраснянка Кременського р-ну, не працював. Луганським обласним судом 14 липня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 24 вересня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОБІЙОВ Павло Семенович, 1886 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, сторож к-пу ім.Тимченка. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОБІЙОВ Панас Андрійович, 1890 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, не працював. Арештований 8 березня 1943 року за

звинуваченням в антирадянській агітації. 10 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОБІЙОВ Феофан Кузьмич, 1871 р. народження, Усманський р-н Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Житлівка Кременського р-ну, сторож райспоживспілки. Арештований 4 грудня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 грудня 1934 року справу припинено за малозначністю. Реабілітований у 1934 році.

ВОРОБІЙОВ Яків Іванович, 1893 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, колгоспник к-пу "Нова громада". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОБІЙОВА Анастасія Пилипівна, 1919 р. народження, смт Лотикове Словяносербського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Лотиковому, лебідчиця шахти № 12. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 травня 1943 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВОРОБІЙОВА Валентина Іванівна, 1922 р. народження, м.Красний Луч, росіянка, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Арештована 9 травня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 14 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВОРОБІЙОВА Галина Арсентіївна, 1914 р. народження, м.Сватове, українка, освіта середня. Проживала в м.Попасна, лаборант хімлабораторії вагоноремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 лютого 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1969 році.

ВОРОБІЙОВА Клавдія Тихонівна, 1902 р. народження, м.Брянка, українка, освіта початкова. Проживала в м.Зимогір'я Словяносербського р-ну, домогосподарка. Арештована 11 вересня 1938 року як член сім'ї репресованого. 2 грудня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВОРОБІЙОВА-СІРИКОВА Лідія Іванівна, 1918 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта середня. Проживала в Луганську, рахівник школи ФЗН № 1. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 грудня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 12 листопада 1946 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 4 р. Реабілітована у 1991 році.

ВОРОБІЙОВА Меланія Семенівна, 1924 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Рубіжне, секретар народного суду 2-ї дільниці. Луганським обласним судом 14 серпня 1947 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВОРОБІЙОВА Раїса Іванівна, 1903 р. народження, с.Чорна Халуниця Омутинського р-ну Кіровоцької обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, медсестра поліклініки № 2. Військовим трибуналом військ НКВС

по охороні тилу 12 армії 18 грудня 1941 року засуджена до розстрілу. 31 грудня 1941 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1960 році.

ВОРОЖБИТ Федір Кириллович, 1912 р. народження, с.Кримки Олександрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, електролюсар шахти ім.Енгельса. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВОРОНА Володимир Микитович, 1896 р. народження, с.Карла Маркса Бердянського р-ну Запорізької обл., українець. Проживав у м.Краснодоні, бухгалтер шахти № 18-20. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНА Гаврило Іванович, 1901 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Плахо-Петрівка Білокуракинського р-ну, тесляр радгоспу "Червоне руно". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНА Григорій Якович, 1877 р. народження, с.Микільське Троїцького р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Микільському, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 28 листопада 1937 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 жовтня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований відповідно у 1993 і 1939 роках.

ВОРОНА Іван Якович, 1874 р. народження, с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Миколаївці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. Арештований 15 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований відповідно у 1993 і 1994 роках.

ВОРОНА Максим Петрович, 1912 р. народження, с.Макиївка Кремінського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 1147 артилерійського полку. Військовим трибуналом 58 армії 22 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 8 лютого 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1946 році.

ВОРОНА Павло Абрамович, 1883 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОНА Федір Оліанович, 1871 р. народження, с.Ікове Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Іковому, селянин-одно-

осібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНИЙ Кузьма Якович, 1884 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, кріпильник рудника "Валентинівка". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНИЙ Петро Кузьмич, 1908 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, кріпильник шахти № 15. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНИЧ Яків Захарович, 1913 р. народження, с.Рибчине Новоградківського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, міліціонер загону районного комісаріату міліції. Військовим трибуналом військ НКВС Воронежської обл. 24 травня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОНИН Абрам Терентійович, 1890 р. народження, с.Оріхівка Лутугинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Оріхівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 15 березня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНИН Єгор Іванович, 1901 р. народження, с.Михайлівка Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник шахти № 4. Арештований 31 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОНИН Іван Дмитрович, 1882 р. народження, с.Пальцево Дмитрівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Нижнє Первомайської міськради, робітник "Донбасводтресту". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОРОНИН Іван Тихонович, 1907 р. народження, м.Шахти Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення 966 стрілецького полку. До призову проживав у м.Краснодоні. Військовим трибуналом 296 стрілецької дивізії 28 березня 1942 року засуджений до розстрілу. 8 квітня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОРОНИН Микола Васильович, 1888 р. народження, с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 року засуджений до 6 м-ців позбавлення волі. 27 лютого 1946 року арештований за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 липня 1946 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований відповідно у 1989 і 1946 роках.

ВОРОНІН Павло Филімонович, 1882 р. народження, с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Бутківка Старобільського р-ну, працівник Старобільського веттехнікуму. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНІН Тимофій Сергійович, 1908 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ВОРОНІНА Євдокія Микитівна, 1920 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта початкова. Проживала в Стаханові, відкатниця шахти № 2-біс облмісцевпрому. Арештована 13 січня 1942 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 20 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ВОРОНІНА-НЕЛЮБОВА Катерина Юхимівна, 1923 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Червоній Полянці, робітниця радгоспу "Краснолуцький". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 9 червня 1945 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВОРОНІНА Марія Никифорівна, 1904 р. народження, с.Проїждже Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Проїжджому, колгоспниця к-пу "Комінтерн". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 5 серпня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1970 році.

ВОРОНКІН Григорій Акиндинович, 1885 р. народження, с.Володимирівка Божедарівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Розкішне Лутугинського р-ну, не працював. Арештований 15 березня 1943 року за звинуваченням у тому, що служив під час окупації у поліції. 31 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВОРОНКІН Григорій Матвійович, 1903 р. народження, с.Денежникове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, робітник кам'яного кар'єру. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 26 травня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОРОНКОВ Костянтин Володимирович, 1901 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник телефонно-телеграфного цеху обласного управління зв'язку. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОНКОВ Сергій Митрофанович, 1911 р. народження, с.Подоліань Малоархангельського р-ну

Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ВОРОНКОВ Яків Гаврилович, 1883 р. народження, х. Нижньоєрмаков, Селівановський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 2-4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

ВОРОНКОВ Яків Іванович, 1899 р. народження, х. Свечников, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, збирач податків міськфінвідділу. Спецколегією Донецького обласного суду 22 липня 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОНОВ Гнат Павлович, 1904 р. народження, с.Гнилуша Земляньського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, мідник з-ду ім.Будьонного. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОНОВ Григорій Несторович, 1901 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНОВ Іван Михайлович, 1892 р. народження, м.Глухів Чернігівської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, виконроб "Індустрбуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ВОРОНОВ Костянтин Савич, 1903 р. народження, м.Белгород, Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав у смт Сиротине Северодонецької міськради, конструктор "Союзхімонтажу". Військовим трибуналом 57 армії 18 січня 1942 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1991 році.

ВОРОНОВ Олександр Семенович, 1906 р. народження, м.Полтава, єврей, освіта вища. Член ВКП(б) у 1926-1938 рр. Проживав у м.Рубіжне, інженер хімкомбінату. Арештований 3 березня 1938 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ВОРОНОВ Павло Єгорович, 1925 р. народження, смт Воронове Северодонецької міськради, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Вороновому, не працював. Арештований 16 квітня 1943 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. 19 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОНОВ Петро Матвійович, 1912 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну,

українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 647 артилерійського полку. Військовим трибуналом 394 стрілецької дивізії 21 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ВОРОНСЬКИЙ Йосип Андрійович, 1882 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 1-5. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОНЦОВ Василь Іванович, 1897 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокраснянці, бригадир к-пу ім.Димитрова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ВОРОНЦОВ Іван Михайлович, 1897 р. народження, с.Кам'янка, Запорізька обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, старший рахівник будівельно-комунального відділу рудника "Паркомунна". Арештований 19 жовтня 1933 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. 21 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОНЦОВ Лаврентій Степанович, 1886 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, робітник Кременського лісництва. Луганським обласним судом 17 грудня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 6 січня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1963 році.

ВОРОНЦОВ-АНИСОВ Олексій Михайлович, 1907 р. народження, Манчжурія, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, артист Луганської обласної філармонії. Луганським обласним судом 17 січня 1952 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 2 вересня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОНЦОВ Петро Антипович, 1898 р. народження, м.Малоархангельськ Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, касир шахти № 25. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВОРОНЦОВ Сергій Іванович, 1907 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 11 застави 18 прикордонного загону. Колегією ОДПУ 18 липня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ВОРОНЬКО Франц Юрійович (Юлійович), 1893 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, машиніст паровоза зал.ст. Родакове. Репресований двічі. Арештований 23 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 грудня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті

звільнений. 21 лютого 1938 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ВОРОПАСВ Іван Іванович, 1891 р. народження, х. Краснояровський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, кучер шахти № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОРОПАСВ Іван Якович, 1914 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, десятник шахти № 4-5 "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1977 році.

ВОРОПАЙ Андрій Павлович, 1914 р. народження, с.Новочервоне Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, колгоспник к-пу "Новочервоне". Донецьким обласним судом 21 вересня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОТИЛІН Іван Платонович, 1901 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у Верхньошеверівці, бухгалтер шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТИЛІН Степан Платонович, 1903 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, маркшейдер шахти № 1-5 біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ВОРОТИЛЯК (ВОРОТИЛЯКА) Олександр Іванович, 1889 р. народження, м.Лубни Полтавської обл., українець. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер міськторгвідділу. Військовим трибуналом 99 стрілецької дивізії 18 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОТИНЦЕВ Андрій Іларіонович, 1903 р. народження, с.Полячково Льговського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, тесляр вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ВОРОТИНЦЕВ Василь Якович, 1894 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТИНЦЕВ Дмитро Федорович, 1907 р. народження, м.Зміїв Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 20 окремого мостового батальйону 12 армії. До призо-

ву проживав у м.Луганську. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 26 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВОРОТИНЦЕВ Євген Фролович, 1917 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 80 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом 65 армії 23 грудня 1942 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВОРОТИНЦЕВ Єгор Іларіонович, 1901 р. народження, с.Полячково Льговського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник шахти № 8-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТИНЦЕВ Іван Алідович, 1897 р. народження, с.Полячково Льговського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, муляр житловідділу коксохімзаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 16 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОТИНЦЕВ Ілля Андрійович, 1878 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТИНЦЕВ Микола Іванович, 1903 р. народження, ст-ця Митякінська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, завідуючий навчальною частиною машинобудівного робітфаку. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 13 квітня 1949 року висланий на поселення. Реабілітований відповідно у 1956 і 1957 роках.

ВОРОТИНЦЕВ Федір Луквич, 1893 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 26 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТИНЦЕВ Яків Андрійович, 1873 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. Арештований 10 січня 1927 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 травня 1929 року виправданий Луганським окружним судом. Реабілітований у 1990 році.

ВОРОТНИКОВ Андрій Олексійович, 1891 р. народження, с.Козьмодем'янське Лисогорського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25

жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТНИКОВ Григорій Феоктистович, 1895 р. народження, х. Ісаєв, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Астахове Свердловської міськради, селянин-одноосібник. Арештований 15 березня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 квітня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ВОРОТНИКОВ Данило Кузьмич, 1888 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, колгоспник к-пу ім.Савченка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОРОТНЮК Іван Іванович, 1899 р. народження, с.Копанки Хмельівського р-ну Одеської обл., українець, неписьменний. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду Наркомату шляхів. Арештований 19 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, 17 грудня 1941 року помер в тюремній лікарні. 30 жовтня 1959 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ВОРОШИЛОВ Степан Павлович, 1898 р. народження, с.Новопетрівське Новоодеського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вантажник коксохімзаводу. Військовим трибуналом гарнізону м.Луганська 9 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 7 лютого 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

ВОРОШИЛОВА Євдокія Василівна, 1903 р. народження, с.Сухий Донець Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом 18 армії 30 січня 1942 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

ВОРТМАН Адольф Генріхович, 1909 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 12 "Брянка". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 4 листопада 1937 року висланий за межі СРСР. Реабілітований у 1993 році.

ВОРОФЛИК Никифор Михайлович, 1895 р. народження, м.Шостка Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, електрик хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ВОСКРЕСЕНСЬКА Галина Антонівна, 1927 р. народження, с.Білосток Торчинського р-ну Волинської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Первомайську, електрослюсар шахти № 3 "Сокологорівка". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 жовтня 1945 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ВОСКРЕСЕНСЬКА Олена Василівна, 1902 р. народження, м.Лівни Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 4 липня 1945 року вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ Гарасим Іванович, 1897 р. народження, с.Южнов Ріг Тарашанського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Попасянського р-ну, тракторист Лисичанської МТС. Арештований 23 грудня 1941 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 24 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ Євген Петрович, 1888 р. народження, с.Нова Кріуша Петропавлівського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, сторож пологового будинку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1886 р. народження, Польща, поляк, освіта вища. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОСТРИКОВ Антон Іванович, 1888 р. народження, с.Горшечне Горшеченського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, селянин-одиносібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 11 грудня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОСТРИКОВ Данило Григорович, 1873 р. народження, с.Військова Козинка Долгоруковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, робітник шахти № 3-4. Арештований 22 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам і антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 10 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ВОСТРИКОВ Степан Іванович, 1881 р. народження, с.Горшечне Горшеченського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Краснодоні, водовоз житлового відділу Сорокинського рудоуправління. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 11 грудня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОСТРИКОВ Федір Івльович, 1891 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоборовому, колгоспник к-пу "Шлях Леніна". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії 10 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОТЧЕЛЬ Адам Кіндратович, 1910 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, колгоспник к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВОТЧЕЛЬ Валентин Іванович, 1909 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, робітник шахти № 9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВОТЧЕЛЬ Вільгельм Кіндратович, 1913 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, бригадир тракторної бригади к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Єгор Кіндратович, 1914 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, конюх к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ВОТЧЕЛЬ Іван Кіндратович, 1908 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Іван Степанович, 1896 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Іван Якович, 1913 р. народження, м.Свердловськ, німець, освіта початкова. Проживав у Свердловську, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Кіндрат Кіндратович, 1906 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Петро Степанович, 1908 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Пилип Кіндратович, 1903 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, коваль к-пу "Роте Фане". Комісією

НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Пилип Омелянович, 1896 р. народження, к.Блюменфельд Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "Червона хвиля". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОТЧЕЛЬ Федір Іванович, 1907 р. народження, кол.с.Талове-Тузове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, возій шахти № 14-17. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ВОТЧЕЛЬ Яків Пилипович, 1908 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 8 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ВОТЧЕЛЬ Яків Христіянович, 1879 р. народження, к.Гнаденфельд Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерція, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ВОЦКЕ Герберт Готфрідович, 1905 р. народження, с.Недбаївка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЦКЕ Едуард Людвігович, 1896 р. народження, с.Олександрівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Синельникове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Боротьба за соціалізм". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 листопада 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ВОЦКЕ Еміль Людвігович, 1903 р. народження, с.Олександрівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Синельникове Новопсковського р-ну, тесляр к-пу "Боротьба за соціалізм". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЦКЕ Рудольф Юліусович, 1900 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЦКЕ Теодор Юліусович, 1903 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". Особливою нарадою при

НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВОЩИЛОВ Євген Денисович, 1886 р. народження, с.Прусіно, Мінська обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, возій ідальні шахти ім.Енгельса. Арештований 16 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 травня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 33 району авіаційного базування. Реабілітований у 1994 році.

ВРАЖИН Йосип Іванович, 1889 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тарасівка Троїцького р-ну, ветсанітар к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ВРАЖИН Фекла Савелівна, 1888 р. народження, Брестська обл., Білорусь, полька, освіта початкова. Проживала в с.Тарасівка Троїцького р-ну, домогосподарка. Арештована 31 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

ВРАЧІНСЬКИЙ (ВРОЧІНСЬКИЙ) Станіслав Цезарович, 1912 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, поляк, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, конструктор проектного відділу коксохімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВРЕЩ Пилип Прокопович, 1892 р. народження, с-ще ім.Сталіна Любашівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровеньківської міськради, машиніст водокачки зал.ст. Дарівка. Арештований 14 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 червня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Іван Лаврентійович, 1903 р. народження, Мархлевський р-н Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шуліківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Луначарського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Максим Михайлович, 1900 р. народження, Німеччина, українець, освіта вища. Проживав у смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, вчитель німецької мови селищної СШ. Військовим трибуналом Харківського військового округу 11 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 вересня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Мар'ян Броніславович, 1906 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Климівка Кременського р-ну, шлюсар Новоборівської МТС.Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1882 р. народження, с.Костянтинівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова.

Проживав у с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Паризької комуни. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Фелікс (Пилип) Петрович, 1896 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Богданівка Слов'яносербського р-ну, бригадир к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Франц Петрович, 1883 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхньобогданівка Станично-Луганського р-ну, ветеранар к-пу "Червоний прапор". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВРУТНЯК Антон Лаврентійович, 1890 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 19-20 грудня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВРУТНЯК В'ячеслав Антонович, 1920 р. народження, с.Звиняч Оршанського р-ну Вітебської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, учень школи ФЗН при з-ді ім.Ворошилова. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 19-20 грудня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ВТОРНИКОВА Наталія Миколаївна, 1899 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в Лисичанську, колійний обхідник 7-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 лютого 1942 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ВУІЧ Віталій Олександрович, 1880 р. народження, м.Луганськ, серб, освіта вища. Проживав у Луганську, юристконсульт міськомунгоспу. Арештований 25 лютого 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупаційними властями. 6 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ВУЛИЧ Микола Юхимович, 1897 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта середня. Проживав у с.Айдар-Миколаївка Новоайдарського р-ну, шкільний учитель. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ВУЛЬФЕРТ Теодор Іванович, 1900 р. народження, к.Янки Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Ленінське Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Нойес Лебен". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВУНДЕР Християн Іванович, 1900 р. народження, с.Ключі, Саратовська обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Ленінське Лутугинського р-ну, комбайнер к-пу "Нойес Лебен". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВУНДЕР Яків Якович, 1885 р. народження, с.Амур, Саратовська обл., Російська Федерація, німець. Проживав у с.Першозванівка Лутугинського р-ну, сторож к-пу ім.Р.Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ВУРМ Агата Антонівна, 1895 р. народження, Литва, литовка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця швейної фабрики. Арештована 27 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 11 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ВУТКЕ Август Карлович, 1866 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник начальника трубопрокатного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 2 січня 1934 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 25 лютого 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ВУЯН Християн Фердинандович, 1875 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Козлове Новопсковського р-ну, сторож к-пу ім.Кагановича. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ВУЯН Юліус Християнович, 1908 р. народження, с.Миколаївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Козлове Новопсковського р-ну, конюх к-пу ім.Кагановича. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

В'ЮКОВ Андрій Якович, 1893 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Дебальцеве Донецької обл., робітник зал.ст. Дебальцеве. Арештований 26 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської повстанської організації. 6 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

В'ЮН Іван Юхимович, 1887 р. народження, с.Вири Сумського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, начальник 3-ї дільниці ремонту колії Північно-Донецької залізниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

В'ЯЗЕНКО Антон Петрович, 1889 р. народження, с.Маринівка Доманівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Чорнухине Перевальського р-ну, рахівник Чорну-

хинського молокорадгоспу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 12 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

В'ЯЗОВЕЦЬ Іван Михайлович, 1894 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, бухгалтер 8-го воєнізованого гірничорядувального загону. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 5 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

В'ЯЗОВИЙ Григорій Макарович, 1908 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нова Астрахань Кременського р-ну, механік Новоастрханської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

В'ЯЗОВЦЕВ Михайло Андрійович, 1929 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Луганську, електрик з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 7 грудня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

В'ЯЛИХ Павло Петрович, 1888 р. народження, с.Нижньосмородіно Понирівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, тесляр шахти № 30. Арештований 6 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 жовтня 1943 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

В'ЯЛИХ Павло Степанович, 1900 р. народження, м.Курськ, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вахтер з-ду ім.Пархоменка. Лійним судом Північно-Донецької залізниці 25 січня 1939 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

В'ЯЩЕНКО Володимир Олексійович, 1917 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 10 окремого залізничного батальйону. Військовим трибуналом військ НКВС Узбецької РСР 4 квітня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

В'ЯЩЕНКО Дмитро Васильович, 1902 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий окремої транспортної роти. Військовим трибуналом 227 стрілецької дивізії 20 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

Г

ГААБ Никодим Йосипович, 1873 р. народження, х. Рожноватий, Херсонська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, шорник артілі "Гужовик". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГААГ Карл Карлович, 1904 р. народження, м.Уфа Башкирської АРСР, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодонського р-ну, робітник вагоноремонтного пункту зал.ст. Сімейкине. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ГАЗЗ Адольф Готлібович, 1862 р. народження, м.Каунас, Литва, німець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, пенсіонер. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГААК Генріх Людвігович, 1901 р. народження, кол.к.Грекове-Слизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, сторож к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГААК Георгій Георгійович, 1910 р. народження, кол.к.Грекове-Слизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Арештований 27 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної повстансько-шкідницької організації. 30 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГААК Захарій Пилипович, 1913 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець. Проживав у м.Красній Луч, вчитель середньої школи с-ща шахти № 10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ГААК Іван Лук'янович, 1904 р. народження, кол.к.Грекове-Слизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, голова к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГААК (ГААГ) Йосип Пилипович, 1921 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у с-щі Ковпакове Антрацитівського р-ну, завідуючий магазином на зал.ст. Ковпакове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГААК Карл Якович, 1905 р. народження, к.Барбаштадт Пришибської волості Таврійської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, возій хлібного магазину № 27. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 грудня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 20 квітня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований відповідно у 1961 і 1989 роках.

ГААК Лаврентій Олександрович, 1893 р. народження, с.Люцерн, Самарська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, робітник зал.ст. Штерівка. Комі-

сією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГААК Людвіг Леонгардович, 1908 р. народження, с.Луганське Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГААК Людвіг Людвігович, 1883 р. народження, к.Рундевізія Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, сторож птахоферми к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГААК Людвіг Людвігович, 1892 р. народження, м.Ровеньки, німець, освіта початкова. Проживав у кол. с.Цимлянка Бобрівської сільради Антрацитівської міськради, колгоспник к-пу ім.Паризької комуни. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГААК Людвіг Людвігович, 1913 р. народження, кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, тракторист к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГААК Магдаліна Іванівна, 1893 р. народження, с.Гейдельберг Великотоцького р-ну Запорізької обл., німкеня. На час арешту член ВКП(б). Проживала в с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, робітниця контори тресту "Донмолоко". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГААК (ГААГ) Микола Леонгардович, 1875 р. народження, к.Фройнталь, Ростовська обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр тресту "Трансбуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1975 році.

ГААК Олександр Карлович, 1902 р. народження, м.Гамбург, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у с.Красне Краснодонського р-ну, секретар сільради. Донецьким обласним судом 29 листопада 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГААК Олексій Йосипович, 1906 р. народження, х. Куцый, Таврійська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 3 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 31 жовтня 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1967 роках.

ГААК Петро Петрович, 1888 р. народження, Полтавська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГААК Пилип Карлович, 1888 р. народження, к.Гейдельберг Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, краєць Краснолуцької швейної фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГААК Рафаїл Валентинович, 1908 р. народження, к.Гохнейм Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, слюсар вагонної дільниці зал.ст. Штерівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГААК Христина Густавівна, 1907 р. народження, м.Дружківка Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Репресована двічі. Арештована 6 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 15 березня 1938 року з-під вартви звільнена. 4 вересня 1941 року арештована за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни. 16 травня 1942 року справу припинено за смертю підслідної. Реабілітована відповідно у 1994 і 1966 роках.

ГААК Христина Людвігович, 1890 р. народження, к.Рундевізія Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГААК Федір Карлович, 1880 р. народження, к.Розенталь, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, диспетчер старопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАБЕЛКО Петро Никанорович, 1908 р. народження, смт Авдіївка Ясинуватського р-ну Донецької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Сватове, начальник техбюро депо Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГАБРИНОВИЧ Вікентій Бернардович, 1873 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, робітник скелазоводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГАБРИНОВИЧ Йосип Бернардович, 1889 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. На

час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лисичанську, робітник склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАБРИЕЛЬ Едмунд Карлович, 1897 р. народження, с.Шахове Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГАБРИЕЛЬ Карл Карлович, 1892 р. народження, смт Слов'яносербськ, німець, освіта початкова. Проживав у с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, бригадир к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАБРИЕЛЬ Карл Карлович, 1906 р. народження, с.Кузнєцька Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Антрациті, машиніст паровоза депо Антрацит. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 липня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВАДЗИНСЬКИЙ Георгій Семенович, 1907 р. народження, м.Одеса, українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, лікар 4-ї міської лікарні. Луганським обласним судом 16 липня 1941 року направлений для примусового лікування до психлікарні. Реабілітований у 1995 році.

ГАВЕНЛОК Микола Іванович, 1887 р. народження, Польща, шотландець, освіта вища. Проживав у м.Ровеньки, лікпом медпункту шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВІН Чеслав Йосипович, 1900 р. народження, м.Луганськ, поляк, освіта середня. Проживав у Луганську, бригадир прокатного цеху 3-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГАВІНА Софія Станіславівна, 1904 р. народження, Латвія, полька, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, буфетниця тресту "Головхладпром". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 18 грудня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 8 червня 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1945 році.

ГАВЛОЦЬКИЙ Олександр Адольфович, 1897 р. народження, с.Співаки Плужнянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у кол.с.Гоцьківка Олександропільської сільради Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Країна Рад". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАВОРСЬКИЙ Йосип Ілліч, 1892 р. народження, с.Вовківці Проскурівського р-ну Вінницької

обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, сторож маслозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГАВРИК Василь Семенович, 1917 р. народження, с.Весела Тарасівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, молодший командир кінного взводу. Військовим трибуналом 10 стрілецького корпусу 25 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАВРИК Микола Олексійович, 1920 р. народження, смт Родакове Слов'яносербського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Родаковому, школяр, учень 10-го класу. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 25 листопада 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 9 жовтня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГАВРИКОВ Георгій Никифорович, 1909 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, заступник командира 10 стрілецького полку 6 дивізії. Військовим трибуналом групи радянських військ у Німеччині 19 червня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГАВРИКОВ Олександр Огійович, 1895 р. народження, с.Мина Конопольського р-ну Чернігівської обл., українець. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИКОВ Павло Карлович, 1901 р. народження, с.Пшишкіно Орловського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, без певного місця роботи. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 6 серпня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИЛЕНКО Іван Кирилович, 1899 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Садках, рахівник к-пу ім.Калініна. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 21 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 6 вересня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИЛЕНКО Ірина Кіндратівна, 1919 р. народження, с.Новокраснянка Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новокраснянці, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 травня 1943 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. 9 червня 1944 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнена. Реабілітована у 1944 році.

ГАВРИЛЕНКО Меланія Пилипівна, 1912 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, робітниця радгоспу ім.Литвина. Військовим трибуналом військ НКВС Луган-

ської обл. 21 травня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГАВРИЛЕНКО Микола Леонідович, 1908 р. народження, с.Іванівка, Катеринославська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, не працював. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИЛЕНКО Митрофан Кирилович, 1899 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокраснянці, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24-25 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИЛЕНКО Семен Корнійович, 1912 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, монтер тепловимірювальних приладів з-ду "Донсода". Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 березня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАВРИЛІН Олексій Семенович, 1889 р. народження, с.Глазівка Уваровицького р-ну Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, начальник районної контори зв'язку. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 серпня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИЛОВ Василь Іванович, 1902 р. народження, смт Білолуцьк Новолітківського р-ну, українець, освіта н/вища. Проживав у Білолуцьку, директор НСШ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИЛОВ Віктор Олексійович, 1915 р. народження, с.Кремлево Рибинського р-ну Ярославської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар "Лісхімбуду". Луганським обласним судом 23 квітня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИЛОВ Григорій Іванович, 1912 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Троїцькому, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Військовим трибуналом Каунаського гарнізону, Литва, 24 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГАВРИЛОВ Семен Гаврилович, 1899 р. народження, с.Валки Псковського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, майстер новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 11 квітня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАВРИЛЬЧЕНКО Степан Денисович, 1912 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 303 винищувального протитанкового дивізіону 243 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 жовтня 1943

року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГАВРИЛЮК Володимир Гнатович, 1910 р. народження, с.Комарівка Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, робітник радгоспу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 березня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИЛЮК Григорій Артемович, 1928 р. народження, с.Новосілки Володимир-Волинського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". Луганським обласним судом 11 квітня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАВРИЛЮК Іван Семенович, 1906 р. народження, с.Багринівці Літинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, вальцювальник з-ду № 59. Військовою колегією Верховного суду СРСР 9 липня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГАВРИЛЮК Никифор Іванович, 1905 р. народження, с.Корделівка Калинівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, пенсіонер. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 21 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 червня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ГАВРИЛЮК Олександр Степанович, 1898 р. народження, с.Баранне-Улашанівка Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Рафайлівка Антрацитівського р-ну, рахівник шахти № 33-37. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАВРИЛЮК Савелій Гнатович, 1908 р. народження, с.Комарівка Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, робітник радгоспу ім.Шевченка. Арештований 29 жовтня 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 2 березня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1934 році.

ГАВРИЛЮК Семен Якимович, 1892 р. народження, с.Лисича Балка Катеринопільського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, помічник майстра з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИЛЯКА Іван Гаврилович, 1885 р. народження, с.Свистунівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Свистунівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИШ Григорій Іллч, 1906 р. народження, с.Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, шкільний учитель, викладач фізики. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937

року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИШ Дмитро Данилович, 1912 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Єпіфанівці, колгоспник к-пу "Нове життя". Арештований 12 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАВРИШ Іван Григорович, 1910 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, обліковець тракторної бригади к-пу ім.Калініна. Арештований 22 серпня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГАВРИШ Іван Михайлович, 1911 р. народження, с.Катеринівка Краматорського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, горновий з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГАВРИШ Корній Полікарпович, 1897 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимарівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИШ Костянтин Степанович, 1910 р. народження, с.Михайлівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, приборальник породи шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАВРИШ Михайло Якович, 1879 р. народження, с.Зубівка Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, кучер лікарні з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГАВРИШ Олексій Андрійович, 1911 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, школяр. Надзвичайною сесією Верховного суду УРСР 11 жовтня 1928 року засуджений до 1 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИШ Петро Васильович, 1900 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта середня. Проживав у Біловодську, десятник на будівництві Біловодської МТС. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРИШ Петро Михайлович, 1904 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, вантажник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений

до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАВРИШ Стефан Петрович, 1906 р. народження, с.Лимарівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимарівці, колгоспник к-пу ім.Чубаря. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 березня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАВРИШЕВ Костянтин Петрович, 1893 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, тимчасово не працював. Донецьким обласним судом 4 липня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАВРИЩУК Василь Оксенович, 1902 р. народження, с.Васильківці Плисківського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 27 червня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 27 червня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГАВРЮК (ГАВРЮКОВ) Михайло Федорович, 1888 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 8 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРЮШЕНКО Володимир Миколайович, 1894 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер шахти № 162. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАВРЮШЕНКО Григорій Семенович, 1912 р. народження, с.Паньківка Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Паньківці, матрос на річковій пристані с.Красний Яр Краснодонського р-ну. Арештований 13 січня 1945 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 12 червня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1945 році.

ГАВРЮШЕНКО Іван Миколайович, 1902 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, директор радгоспу № 5. Арештований 13 листопада 1944 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 березня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1945 році.

ГАВРЮШЕНКО Михайло Миколайович, 1899 р. народження, с.Раївка Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, диспетчер з-ду ім.Пархоменка. Військовим трибуналом Воронежського військового округу 21 листопада 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАВРЮШЕНКО Олексій Іванович, 1898 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, муляр відділу капітального будівництва текстильної фабрики. "Трійкою" УНКВС по До-

нецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГВРЮШЕНКО Парасковія Семенівна, 1875 р. народження, с.Раївка Слов'яносербського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 жовтня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ГВРЮШЕНКО Степан Єгорович, 1881 р. народження, с.Раївка Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Раївці, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГВРЮШОВ Гнат Антонович, 1901 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 21 квітня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГВРЮШОВ Йосип Антонович, 1871 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Співаківці, не працював. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 червня 1935 року ухвалено постанову про вислання на 5 р. за межі України. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГВРЮШОВ Петро Антонович, 1887 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 червня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГВРЮШОВА Наталія Олексіївна, 1902 р. народження, с.Денежникове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Співаківка Новоайдарського р-ну, колгоспниця к-пу "Паркомуна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГВРЧАК Василь Миколайович, 1897 р. народження, с.Посада-Новоміська Добромільського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, тракторист свинорадгоспу № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАГІН Олександр Володимирович, 1910 р. народження, м.Белгород, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у мт.Володськ, розпорядник залу райклубу. Донецьким обласним судом 23 грудня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАДЕНКОВА (ГОДЕНКО) Софія Юхимівна, 1896 р. народження, с.Куряче Свердловської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Курячому, колгоспниця к-пу ім.Ворошилова. 11 лютого 1942 року Військовим трибуналом військо-

вої частини 1125 засуджена до розстрілу. Вирок виконано 23 березня 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

ГАДЯК Василь Петрович, 1914 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, помічник командира комендантського взводу 279 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 28 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГАДЯК Петро Філімонович, 1917 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, робітник зал.ст. Сентянівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГАДЯК Степан Парфілович, 1896 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти № 4-5. Арештований 22 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 22 серпня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

ГАДЮКА Михайло Іванович, 1909 р. народження, с.Гетманська Буда Клімовського р-ну Брянської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, головний бухгалтер шахти № 28 "Венгерівка". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 24 травня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАДЮЧКА Панас Григорович, 1887 р. народження, с.Червонопопівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Червонопопівці, кучер к-пу "Широкий лан". Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАСЬВСЬКИЙ Микола Антонович, 1902 р. народження, с.Малий Правутин Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Золотарівка Попаснянського р-ну, вчитель школи колгоспної молоді. Репресований двічі. Арештований 24 листопада 1933 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. 11 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. 26 жовтня 1937 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1957 роках.

ГАСЬВСЬКИЙ Михайло Якович, 1906 р. народження, с.Новоселівке Александровського р-ну Ставропольського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, старший конторник з-ду "Донсода". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГАСЬВСЬКИЙ Олександр Фотійович, 1924 р. народження, с.Розкошівка Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, освіта н/середня.

Проживав у смт Біловодськ, колгоспник к-пу ім. Ілліча. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 14 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАСВСЬКИЙ Франц Миколайович, 1910 р. народження, м. Бар Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, електрослюсар шахти № 4-2-біс "Ірмине". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГАЗЕ (ГОЗЕ) Рейнгольд Людвігович, 1895 р. народження, к. Стрибж Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у смт Марківка, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЗУЛІН Ахмет, 1912 р. народження, с. Тулбаєв Таканиського р-ну Татарської АРСР, Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserбського р-ну, електрослюсар шахти ім. Лотикова. Арештований 16 липня 1938 року за звинуваченням у диверсійних намірах. 28 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙВЕНКО Іван Олександрович, 1921 р. народження, смт Долинівське Попаснянського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, курсант школи молодшого начскладу 120 полку військ НКВС. Військовим трибуналом Чкаловського гарнізону, Російська Федерація, 11 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Андрій Пилипович, 1911 р. народження, м. Рубіжне, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир взводу окремого розвіддивізіону 2 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом 15 стрілецького корпусу 4 серпня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Василь Іванович, 1905 р. народження, м. Золоте Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с. Березівське Попаснянського р-ну, завідуючий службою навантаження шахти № 100 (м. Кіровськ). Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2-3 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Григорій Іванович, 1885 р. народження, с. Березівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Первомайську, пенсіонер. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 30 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Григорій (Георгій) Пилипович, 1905 р. народження, м. Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, електрик Північдонресу. Луганським обласним судом 21 січня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Данило Миколайович, 1913 р. народження, с. Ворожба Лебединського р-ну

Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Урало-Кавказ Краснодарської міськради, кріпильник шахти "Урало-Кавказ". Донецьким обласним судом 31 січня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1971 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Єгор Михайлович, 1893 р. народження, с. Красне Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, коваль вагоноремонтного пункту зал. ст. Сімейкине. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Іван Єгорович, 1922 р. народження, с. Красне Краснодарського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Сімейкине Краснодарського р-ну, комбайнер радгоспу "Сімейкинський". Арештований 28 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 5 серпня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Іван Іванович, 1905 р. народження, х. Макєєв, Ленінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Краснодарі, міліціонер райвідділу міліції. Арештований 16 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. У зв'язку з воєнним станом був етапований углуб країни. 28 жовтня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Кирило Тимофійович, 1902 р. народження, с. Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макіївці, конюх к-пу ім. Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Платон Антонович, 1899 р. народження, м. Луганськ, українець, освіта вища. Проживав у Луганську, адвокат міської юридичної консультації. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Стефан Васильович, 1894 р. народження, с. Осинове Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Осиновому, колгоспник к-пу "Дніпрельстан". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 17 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Тимофій Пилипович, 1894 р. народження, с. Березівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Березівському, кріпильник шахти № 1-2 "Нова Голубівка" (м. Кіровськ). Арештований 9 квітня 1942 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углуб країни, де пізніше не виявлений. 15 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Федір Васильович, 1906 р. народження, смт Красноріченське Кремен-

ського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Скаргівка Кремінського р-ну, колгоспник к-пу ім.Жовтневої революції. Арештований 23 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 12 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Яким Прокопович, 1896 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному, робітник Краснодонської контори міськомунтрансу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1980 році.

ГАЙДАЙ Григорій Григорович, 1926 р. народження, с.Попівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, молодший сержант 6 армдивізіону резерву Верховного головнокомандування. Військовим трибуналом 6 артилерійської дивізії 7 січня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙДАЙ Іван Петрович, 1917 р. народження, с.Березівка Стинівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, інженер виробничого відділу тресту "Ідалень і ресторанів". Арештований 27 травня 1942 року за звинуваченням у приналежності до антирадянського угруповання. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 19 грудня 1950 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1950 році.

ГАЙДАЙ Олександр Петрович, 1909 р. народження, м.Кіровоград, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, електрик клубу ім.Леніна. Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської обл., Російська Федерація, 25 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙДАМАКА Антоніна Антонівна, 1914 р. народження, м.Алчевськ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Брянка, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 1 грудня 1945 року вислана за межі України. Реабілітована у 1992 році.

ГАЙДАМАКА Яків Федорович, 1897 р. народження, с.Троїцьке Слов'янського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, майстер турбінного цеху Штердресу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГАЙДАМАКІНА Олександра Іванівна, 1914 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, робітниця термічного цеху з-ду ім.Рудя. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 15 липня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГАЙДАМОВИЧ Ян Людвігович, 1895 р. народження, Польща, поляк, освіта вища. Проживав у м.Луганську, начальник новоремонтного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом

Харківського військового округу 18 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГАЙДАРЕНКО Григорій Михайлович, 1892 р. народження, м.Брянка, українець, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, рядовий взводу охорони складу № 898 Сталінградського фронту. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону 16 січня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАЙДАРЕНКО Данило Павлович, 1893 р. народження, м.Дебальцеве Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, старший кондуктор Родаківського резерву кондукторів. Арештований 2 січня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційних діях. 23 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГАЙДАРЖІ Захарій Родіонович, 1890 р. народження, Румунія, болгарин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, агроном міськземвідділу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАЙДАШ Євдокія Степанівна, 1902 р. народження, кол.с.Новомиколаївка Старобільського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в смт Марківка, колгоспниця к-пу ім.Котовського. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 29 січня 1944 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ГАЙДАШ Михайло Порфирівич, 1890 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, десятник Кремінського лісорозсадника. Арештований 17 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни. 4 січня 1951 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙДІДЕЙ (ГАЙДЕДЕЙ) Павло Михайлович, 1904 р. народження, м.Сватове, українець. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, заступник завідуючого відділом міськкому КП(б)У. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 жовтня 1938 року засуджений до 12 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГАЙДІДЕЙ (ГАЙДЕДЕЙ) Петро Андрійович, 1898 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, возій-приватник. Арештований 25 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 грудня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1932 році.

ГАЙДІС Артур Емільович, 1899 р. народження, м.Берлін, Німеччина, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, приймальник відділу технічного контролю з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 року ухвалено рішення про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1990 році.

ГАЙДУК Антон Іванович, 1887 р. народження, с.Бутвилович Слонімського р-ну Гродненської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, кріпильник шахти "Альберт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙДУК Михайло Гарасимович, 1927 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЙДУК Надія Микитівна, 1924 р. народження, с.Василівка Біляївського р-ну Одеської обл., українка, освіта н/середня. Проживала в смт Новоайдар, приймальниця поранених у госпіталі. Арештована 22 липня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 1 лютого 1951 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ГАЙДУК Прокіп Максимович, 1874 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 березня 1930 року ухвалено рішення про вислання на 5 р. за межі України. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований відповідно у 1989 і 1992 роках.

ГАЙДУК Семен Мусійович, 1896 р. народження, с.Рудівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лисичанський Попаснянського р-ну, бригадир тваринників радгоспу № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГАЙДУКОВ Гаврило Лазарович, 1874 р. народження, с.Микишівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Великий Суходіл Краснодарського р-ну, сторож к-пу ім.Будьонного. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙДУКОВ Микита Микитович, 1905 р. народження, с-ще Рутченкове Донецької міськради Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, кріпильник шахти ім.Крупської. Арештований 12 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙДУКОВ Микита Степанович, 1887 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Городищі, робітник вугільного рудника № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙДУКОВ Пантелій Олексійович, 1889 р. народження, с.Власівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Королівка Краснодарського р-ну, коваль к-пу "Хлібороб". Арештований 2 вересня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 листопада 1932 року справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЙДУХІН Яків Олексійович, 1891 р. народження, с.Моляково Рамешковського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснотуркеської міськради, змінний технік Петровського з-ду № 59. Колегією ОДПУ 18 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙДУЧЕНКО Андрій Павлович, 1918 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, секретар Луганського обкому ЛКСМУ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 червня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГАЙДУЧЕНКО Ганна Нисанорівна, 1902 р. народження, с.Олексіївка Красноармійського р-ну Донецької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, вчителька школи № 12. Арештована 22 квітня 1938 року як соціально небезпечний елемент. 9 лютого 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1939 році.

ГАЙДУЧЕНКО Георгій Іванович, 1890 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, комендант загону воєнізованої охорони з-ду ім.Жовтневої революції. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано того ж дня. Реабілітований у 1958 році.

ГАЙДУЧЕНКО Дмитро Іванович, 1911 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Азербайджанської РСР 23 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАЙЖЕВСЬКИЙ Віктор Станіславович, 1886 р. народження, м.Рига, Латвія, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, конюх зал.ст. Родакове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙЛЕМАН (ГЕЙЛЕМАН) Вільгельм Адольфович, 1898 р. народження, с.Солодери Ржищівського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.XVII партз'їзду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙЛЮН Фелікс Фадейович, 1895 р. народження, Польща, литовець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, продавець раймагу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙН Фрідріх Мартинович, 1901 р. народження, х. Вихтиринки, Новоград-Волинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЙОВИЙ Григорій Титович, 1937 р. народження, с.Степанівка Менського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, літературний працівник газети "Молода гвардія". Луганським обласним судом 30 червня 1962 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАЙСІНЮК Іван Григорович, 1921 р. народження, с.Лукачівка Кельменецького р-ну Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, прибиральник породи шахти "Західна-Чурилинська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 серпня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАК Микита Васильович, 1894 р. народження, с.Андріївка Андрийського р-ну Запорізької обл., українець. Проживав у с.Новоандріївка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАК Семен Тимофійович, 1887 р. народження, с.Білки Кобеляцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, економіст транспортного цеху коксохімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

ГАЛАГУЗ Порфирій Андрійович, 1891 р. народження, с.Лютенська Гадацького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, викладач математики СШ № 1. Військовим трибуналом 18 армії 6 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 березня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ГАЛАЙ Єгор Степанович, 1905 р. народження, с.Галай Лепельського р-ну Вітебської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, кочегар з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛАЙ Семен Степанович, 1907 р. народження, с.Галай Лепельського р-ну Вітебської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 серпня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАЛАЙДА Савелій Наумович, 1903 р. народження, Польща, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, прибиральник породи шахти № 5-7. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР

29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛАК (ГАЛАКА) Яків Савелійович, 1895 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, стюляр адміністративно-господарського відділу педагогічного інституту. Репресований двічі. Постановою Судової "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 листопада 1931 року висланий на 5 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛАНЗОВСЬКИЙ Мар'ян Олександрович, 1903 р. народження, с.Малий Лазунин Базальського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник з-ду "Сталь". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛАНОВА Тетяна Стефанівна, 1904 р. народження, с.Гломаздіно Понизовського р-ну Смоленської обл., Російська Федерация, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 18 березня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ГАЛАФАСВ Кирило Костянтинович, 1896 р. народження, с.Романовка Мозирського р-ну Гомельської обл., Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, начальник служби постачання будконтори міськомунгоспу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАЛАШ Олександр Матвійович, 1905 р. народження, с.Бакоти Плужнянського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, агроном радгоспу райтрансгосхарчу. Арештований 2 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 17 серпня 1944 року виправданій Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1944 році.

ГАЛАШКЕВИЧ Борис Андрійович, 1901 р. народження, м.Одеса, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, електрослюсар райелектромережі. Луганським обласним судом 28 червня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЛГАН Антон Степанович, 1919 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта вища. Проживав у с.Сонцево Троїцького р-ну, вчитель початкової школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛГАН Борислав (Болислав) Антонович, 1915 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Осикове Білокуракинського р-ну, тесляр зал.ст. Солідарна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАЛГАН Степан Астахович, 1899 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Сонцево Троїцького р-ну, продавець сільмагу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАЛЕНКО Євген Максимович, 1895 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижній Дуванці, голова к-пу "Комунарка". Донецьким обласним судом 23 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГАЛЕТА Максим Васильович, 1913 р. народження, с.Крижовлин Піщанського р-ну, Молдова, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар зал.ст. Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 25 січня 1939 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1983 році.

ГАЛИБОРОДА Зіновій Порфирович, 1894 р. народження, с.Демківка Тростянецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоолександрівка Краснодонського р-ну, завідуючий магазином "Будторгхарчу". Військовим трибуналом Московсько-Донецької залізниці 9 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГАЛИГА Іван Григорович, 1891 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, головний кондуктор зал. ст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 14 листопада 1939 року УНКВС по Донецькій обл. вирок "трійки" скасовано, справу припинено, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1958 році.

ГАЛИГА Іван Данилович, 1896 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тарасівці, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИГА Омелян Євстафійович, 1908 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малоолександрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України строком на 3 р. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЛЛОВ-ПОТОЦЬКИЙ Іван Никифорович, 1892 р. народження, с.Таловське Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, технік-будівельник мостопоїзду № 54. Колегією Донецької ГубЧК 22 вересня 1921 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЛИНЧЕНКО Григорій Акафійович, 1912 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарсько-

го р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, вибійник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГАЛИЦИН (ГОЛИЦИН) Афанасій Федорович, 1910 р. народження, х. Романов, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, десятник шахти № 6. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЦИН (ГОЛИЦИН) Дмитро Федорович, 1900 р. народження, х. Романов, Шахтинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ломуватка Брянківської міськради, робітник "Держбудтресту-4". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЦЬКА Ганна Микитівна, 1895 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Новомикільському, без певного місця роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 жовтня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1990 році.

ГАЛИЦЬКИЙ Іван Йосипович, 1890 р. народження, с.Жуків Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Плоти на Станічно-Луганського р-ну, коваль к-пу "Культура". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЦЬКИЙ Мирослав (Мирон) Іванович, 1910 р. народження, с.Бобрицька Болярка Барішівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Коноплянівка Білокуракинського р-ну, тракторист к-пу "Заповіт Леніна". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЧ Іван Карпович, 1914 р. народження, с.Макіївка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер 223 саперного батальйону. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 18 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 липня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ГАЛИЧ Іван Федотович, 1902 р. народження, с.Райгородка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, механік Новоастрханської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

ГАЛИЧ Михайло Тимофійович, 1898 р. народження, м.Батумі, Грузія, українець, освіта початкова. Проживав у с.Макіївка Кремінського р-ну, тесляр к-пу ім.Шевченка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛИЧ Парасковія Данилівна, 1916 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, молдаванка, освіта початкова. Проживала в м.Зоринську Переваляського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 18 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 31 березня 1948 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 8 р. Реабітована у 1994 році.

ГАЛИЧ Федір Гнатович, 1897 р. народження, с.Млів Городищенського р-ну Київської обл., українець. Проживав у м.Антрациті, кріпильник шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГАЛИЧЕВ Іван Кіндратович, 1907 р. народження, с.Попівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, бухгалтер артілі "Чоботар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1959 році.

ГАЛМСЬКИЙ Борис (Броніслав) Іванович, 1884 р. народження, с.Головлі Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, слюсар Бірюківської МТС. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1957 році.

ГАЛІН (ГАЛЛА) Сергій Степанович, 1918 р. народження, с.Коси Перші Котовського р-ну Одеської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, прохідник шахти "Центральна-Боківська". 14 листопада 1958 року порушено справу за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 січня 1959 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабітований у 1994 році.

ГАЛІНСЬКИЙ Адольф Іванович, 1882 р. народження, с.Дорогоша Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Бірюкова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1961 році.

ГАЛІНСЬКИЙ Сигізмунд Іванович, 1870 р. народження, с.Дорогоша Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, тесляр к-пу "Свій труд". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГАЛУЛІН Семен, 1911 р. народження, с.Хасановка, Казанська обл., Татарська АРСР, Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, вибійник шахти № 14. Військовим трибуналом 32 району авіаційного базування 3 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

ГАЛУС Іван Миронович, 1908 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар вагонного цеху зал.ст. Луганськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року

засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГАЛУС Никон Федорович, 1896 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГАЛУС Трохим Микитович, 1896 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на роз'їзді 48-го кілометра залізничного перегону Слов'яносербськ-Лотикове, колійний обхідник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГАЛУС (ГОЛУС) Юда Маркович, 1885 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГАЛКА Йосип Касперович, 1892 р. народження, с.Канівка Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "П'ятирічка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1960 році.

ГАЛКІН Гаврило Пилипович, 1895 р. народження, с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Демино-Олександрівці, не працював. Арештований 15 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. Реабітований у 1972 році.

ГАЛКІН Гаврило Полікарпович, 1886 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського району, охоронець Луганського хімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1962 році.

ГАЛКІН Іван Іларіонович, 1888 р. народження, с.Покровка Бузулуцького р-ну Куйбишевської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певних занять. Луганським обласним судом 21 лютого 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1991 році.

ГАЛКІН Микола Євстигнійович, 1924 р. народження, с.Нировате Теньгушевського р-ну, Мордовська АРСР, Російська Федерація, мордвин, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, учень 8 класу. Військовим трибуналом 12 армії 10 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом Київського військового округу 14 лютого 1956 року міру покарання знижено до 5 р. Реабітований у 1991 році.

ГАЛКІН Петро Іванович, 1904 р. народження, с.Попівка Коломенського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у м.Луганську, майстер з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 жовтня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Луганським обласним судом 17 липня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1991 і 1992 роках.

ГАЛКІН Тимофій Антонович, 1900 р. народження, с.Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макіївці, колгоспник к-пу "Червона нива". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛКІН Федір Петрович, 1906 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 2 дивізіону 664 гаубичного артилерійського полку. Військовим трибуналом 222 стрілецької дивізії 14 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАЛКІНА Аполлінарія Дмитрівна, 1908 р. народження, с.Заклейс Гдовського р-ну Ленінградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Золоте Первомайської міськради, головний лікар міської лікарні. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 30 березня 1942 року засуджена до розстрілу. 4 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГАЛЛЕР Едмунд Петрович, 1912 р. народження, с.Берестівка Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, бурильник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГАЛЛЕР Євген Петрович, 1918 р. народження, с.Берестівка Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, прибиральник породи шахти № 1-2 "Гірська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГАЛЛЕР Отто Петрович, 1921 р. народження, с.Берестівка Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, електрослюсар шахти № 1-2 "Гірська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГАЛУС Войцех Мартинович, 1912 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червона зірка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАЛУС Мартин Войткович, 1879 р. народження, с.Заріччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Вівчарове

Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Червона зірка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛУШКА Григорій Семенович, 1914 р. народження, с.Оріхове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Робітник зал. ст. Шипилове. Військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії 5 грудня 1941 року заочно засуджений до розстрілу. 8 березня 1944 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1944 році.

ГАЛУШКА Олександр Степанович, 1905 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Арештований 3 травня 1932 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 14 листопада 1932 року справа припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГАЛУШКА Степан Васильович, 1905 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Арештований 3 травня 1932 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 14 листопада 1932 року справа припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГАЛУШКІН Григорій Семенович, 1882 р. народження, с.Курно-Липовка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, завідувачий крамницею райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛУШКІН Іван Андрійович, 1905 р. народження, смт Глибокий, Ростовська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Ровеньки, бухгалтер мукозаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЛУШКІН Петро Андрійович, 1910 р. народження, ст-ця Калитвинська Глибокинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, конюх шахти "Валентинівка". Луганським обласним судом 25 квітня 1946 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАЛУШКІНА Раїса Макарівна, 1912 р. народження, с.Александровка, Азово-Чорноморський край, Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, без певних занять. Луганським обласним судом 24-27 лютого 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГАЛУШКО Василь Гаврилович, 1896 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Калиновому, хронометражист Алмазнянського з-ду "Сталь". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГАЛУШКО Григорій Михайлович, 1889 р. народження, с.Коломийчиха Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Коломийч

чисі, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛУШКО Іван Миколайович, 1906 р. народження, с. Коломийчиха Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Коломийчівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 листопада 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ГАЛУШКО Іван Хрисанфович, 1910 р. народження, с. Половинкине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Старобільську, не працював. Арештований 14 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 4 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЛУШКО Леонід Якович, 1899 р. народження, с. Толпіно Коренівського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, директор млина. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 24 січня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАЛУШКО (ГАЛУШКА) Михайло Леонітович, 1918 р. народження, с. Оріхове Попасянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Оріховому, помічник запальника шахти № 11. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 21 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ГАЛУШКО Павло Митрофанович, 1913 р. народження, с. Круподеринці Оржицького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Гайове Лутугинського р-ну, робітник 6-го околудку 13-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 12 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАЛЬМАН Карл Гергардович, 1899 р. народження, к. Клейнфельд, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Прогрес Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім. К. Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ГАЛЬМАН Петро Андрійович, 1904 р. народження, с. Георгіївка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Переможне Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім. К. Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛЬПЕРІН Довб Мойсейович, 1913 р. народження, м. Брянка, єврей, освіта середня. Проживав у м. Луганську, студент Луганського машинобудівного технікуму. Арештований 6 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 25 лютого 1934 року Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР мірою пока-

рання визначено строк попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1995 році.

ГАЛЬЧЕВСЬКА Антоніна Федорівна, 1912 р. народження, с. Стасева Малинського р-ну Житомирської обл., полька, освіта вища. Проживала в с. Павленкове Новопсковського р-ну, шкільна вчителька. Арештована 31 травня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві і в антирадянській агітації. 25 липня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГАЛЬЧЕНКО Анатолій Полікарпович, 1921 р. народження, ст-ця Новолеушковська Новолеушковського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин. Проживав у м. Рубіжне, зчплювач вагонів транспортного цеху хімкомбінату. Луганським обласним судом 12 травня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛЬЧЕНКО Іван Олексійович, 1911 р. народження, с. Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Перевальську, слюсар шахти № 4. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГАЛЬЧЕНКО Марко Микитович, 1896 р. народження, кол. х. Малярівка Краснопільської сільради Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 213 окремого батальйону 43 окремої інженерної бригади. Військовим трибуналом 9 інженерно-лінійної бригади 16 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГАЛЬЧЕНКО Свирід Іванович, 1913 р. народження, кол. с. Малярівка Краснопільської сільради Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 185 стрілецького полку 60 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 1 армії 21 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАЛЬЧЕНКО Федір Олексійович, 1907 р. народження, с. Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 41 стрілецького полку 223 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 березня 1943 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАЛЮС Микола Данилович, 1911 р. народження, с-ще Малороси Базарно-Карабулацького р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Лисичанську, грабар цегельного з-ду № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛЮТА Єгор Трохимович, 1876 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, селянин-одноосібник. 22 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГАЛЮТА Марія Єгорівна, 1916 р. народження, смт Марківка, українка, освіта початкова.

Проживала в Марківці, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 10 лютого 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ГАЛЯМІН Петро Іванович, 1896 р. народження, с. Анненське, Середньовольський край, Російська Федерція, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м. Перевальську, головний бухгалтер хлібозаводу № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 21 листопада 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАЛЯПА Антон Костянтинович, 1910 р. народження, с. Олексіївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шапарівка Білокуракинського р-ну, робітник радгоспу ім. Шевченка. Арештований 2 квітня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 червня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАЛЯПА Костянтин Федорович, 1882 р. народження, с. Олексіївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Олексіївці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегі ДПУ УРСР 23 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАЛЯПА Марія Максимівна, 1882 р. народження, с. Олексіївка Білокуракинського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Олексіївці, селянка-одноосібниця. Постановою Особливої наради при Колегі ДПУ УРСР від 23 січня 1933 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ГАЛЯС Дмитро Захарович, 1897 р. народження, с. Верболозі Бердичівського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, конторник доменного цеху з-ду ім. Ворошилова. Арештований 2 квітня 1931 року за звинуваченням у шпигунстві, що в ході слідства не було доведено. 12 квітня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАМАГІН Микола Олексійович, 1915 р. народження, ст-ця Советська Армавірського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Красний Луч, робітник рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГАМАН Едуард Іванович, 1891 р. народження, с. Листвянка Маріупольського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Переможне Лутугинського р-ну, не працював. Луганським обласним судом 29 серпня 1941 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАМАНОВИЧ Антон Климентійович, 1912 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Лисичанську, не працював. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАМАЧЕК Богуслав Йосипович, 1884 р. народження, Польща, чех, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м. Луганську, механік з-ду № 60. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАММЕР Фелікс Федорович, 1890 р. народження, с. Старі Ключі, Саратовська губернія, німець, освіта н/середня. Проживав у м. Краснодоні, робітник шахти № 1. Луганським обласним судом 4 березня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ГАММЕРШТЕЙН Абрам Семенович, 1892 р. народження, м. Луганськ, єврей, освіта н/середня. Проживав у Луганську, інвалід, пенсіонер. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАММЕРШТЕЙН Олександр Семенович, 1892 р. народження, м. Луганськ, єврей, освіта н/вища. Проживав у Луганську, помічник завідуючого магазином наукових і шкільних посібників. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАМУЛА Андрій Данилович, 1892 р. народження, с. Киликів Славутського р-ну Київської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Нагольно-Тарасівка Ровенської міськради, без певного місця роботи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГАН Андрій Андрійович, 1903 р. народження, к. № 6 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім. Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАН Василь Васильович, 1882 р. народження, с. Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Олександропілля Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Прогрес". Донецьким обласним судом 26 червня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАН Василь Васильович, 1898 р. народження, с. Андріївка Магдалинівського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м. Попасна, завідувачий гаражем зал. ст. Попасна. Арештований 20 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 червня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАН Ганна Іванівна, 1905 р. народження, м. Сватове, українка, освіта початкова. Проживала в Сватовому, дезінфектор Сватівської психлікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГАН Іван Васильович, 1904 р. народження, с. Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав

у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, шофер к-пу "Прогрес". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГАН Олександр Васильович, 1874 р. народження, с.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Прогрес". Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГАН Олександр Данилович, 1898 р. народження, с.Андриївка Магдалинівського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, тесляр зал.ст. Попасна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАН Олександр Рейнгольдович, 1902 р. народження, к.Марієнфельд, Дніпропетровська обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, шкільний учитель. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАН Рейнгольд Андрійович, 1909 р. народження, кол.х. Будонівка Миколаївської сільради Станично-Луганського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.Будонного. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 20 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

ГАН Федір Федорович, 1885 р. народження, с.Кишнарепи Бельцького повіту, Бессарабія, німець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Сватове, фельдшер Сватівської психлікарні. Був притягнутий до відповідальності 10 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 15 лютого 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГАН АУШ Франц Францович, 1892 р. народження, Чехословаччина, німець, освіта середня. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, голова к-пу "Червоне полум'я". Надзвичайною сесією Верховного суду УРСР 29 квітня 1934 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАН АЧЕК Іван Іванович, 1896 р. народження, Чехословаччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, виконроб відділу капітальних робіт з-ду ім.Ворошилова. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГАНГАЛО Леонтій Лаврентійович, 1888 р. народження, с.Сторониче Плужнянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шуліківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Луначарського. Особливою нарадою при НКВС

СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАНГАЛО Петро Антонович, 1880 р. народження, с.Сільце Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАНЕМАН Густав Карлович, 1902 р. народження, к.Ротовка Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАНЕВ Степан Степанович, 1895 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с.Оленівка Перевальського р-ну, городник радгоспу "Червоный прапор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАНЖА Андрій Сергійович, 1899 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, кріпильник шахти ім.Менжинського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАНЖА Іван Єлизарович, 1915 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, заступник командира роти 120 полку 33 дивізії військ НКВС. Військовим трибуналом військ НКВС Чкаловської обл., Російська Федерація, 22 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 24 вересня 1944 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ГАНЖА Ілля Кононович, 1916 р. народження, с.Васильківка Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, машиніст електровоза шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАНЖА Олексій Трифонович, 1927 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, молодший сержант 2491 гаубичного артилерійського полку 19 стрілецької дивізії. 18 серпня 1948 року Військовим трибуналом військової частини 21536 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАНЖА Пантелій Хомич, 1904 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, колгоспник к-пу "Ревлях". Арештований 4 червня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 вересня 1934 року виправданий народним судом м.Луганська. Реабілітований у 1934 році.

ГАНЖА Савелій Федосович, 1899 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Новосвітлівці

ці, агроном Новосвітлівської сортопробувальної дільниці. Арештований 11 серпня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 10 квітня 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГАНЖЕНКО Іван Іванович, 1923 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Мілове, учень Чертковської СШ, Ростовська обл., Російська Федерація. Луганським обласним судом 15 січня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГАНЖЕНКО Тимофій Пилипович, 1908 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАНЗВІНА Марія Антонівна, 1920 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, продавець магазину "Харчоторгу". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 5 лютого 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

ГАНЗІЙ Іван Пантелеймонович, 1896 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лимані, не працював. Арештований 29 грудня 1919 року за звинуваченням у контрреволюційних діях. 5 січня 1920 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАНЗІЙ Микита Олексійович, 1897 р. народження, с.Бутове Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бутовому, бригадир к-пу ім.К.Лібкнехта. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 лютого 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАНЗІЙ Федір Прокопович, 1906 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у с.Тимонове Троїцького р-ну, шкільний учитель. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1978 році.

ГАНІЧ Микола Мусійович, 1913 р. народження, с.В'язівка Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Військомослужбовець, рядовий, до призову проживав у м.Красний Луч. Військовим трибуналом 115 окремої стрілецької бригади 16 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАНІЧКІН Володимир Єгорович (Григорович), 1909 р. народження, с.Ростова Каменського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, десятник шахти № 33-37. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАНОВСЬКИЙ Гвідон Іванович, 1899 р. народження, с.Шисцька Буда Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта н/вища. Проживав у с.Риб'янцеве Новокосовського р-ну, шкільний учитель. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАНОВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1894 р. народження, с.Василівка Червоноармійського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, бджоляр к-пу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГАНОЧЕНКО (ГАНОТЧЕНКО) Яків Юхимович, 1898 р. народження, смт Новодарівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Новолобівка Благівської сільради Ровеньківської міськради, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАНСВІНД Франц Францович, 1898 р. народження, с.Петропавлівка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, табельник транспортного цеху тресту "Донбасантрацит". Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГАНСКЕ Генріх Фрідріхович, 1887 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАНСКЕ Едгард Андрійович, 1913 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАНСКЕ Емілія Петрівна, 1889 р. народження, к.Альт-Нассау Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, доярка к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1966 році.

ГАНСКЕ Євген Карлович, 1901 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчорівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАНСКЕ Карл Фрідріхович, 1889 р. народження, к.Альт-Нассау Мелітопольського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у

кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Донецьким обласним судом 21 березня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАНСКЕ Марта Августівна, 1908 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала за місцем народження, доярка к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1958 році.

ГАНСКЕ Олександр Карлович, 1899 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГАНСЬКИЙ Валентин Всеволодович, 1885 р. народження, с.Ковальське, Одеська обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, експедитор рудоремонтного з-ду. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 січня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАНУС Никифор Прокопович, 1884 р. народження, с.Новобіла Новосковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілій, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 15 червня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ГАНУСЕНКО Анастасія Юхимівна, 1918 р. народження, с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Миколаївці, не працювала. Арештована 27 березня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. 20 червня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

ГАНУСЕНКО Пилип Юхимович, 1878 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Арештований 9 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 липня 1931 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАНЧИНА Світлана Федорівна, 1920 р. народження, м.Луганськ, росіянка, освіта н/вища. Проживала в Луганську, не працювала. Арештована 24 лютого 1943 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 28 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГАНШ Петро Петрович, 1905 р. народження, к.Липове Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій "Склобуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до

розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ГАНШИН Стефан Стефанович, 1867 р. народження, українець, освіта початкова. Старобільською повітовою ЧК 13 березня 1919 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГАНЬБА Казимир Францович, 1899 р. народження, с.Чижівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ГАНЯ Іван Якович, 1890 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньому, вибійник шахти № 5 "Тошківка". Арештований 22 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАПЄЄВ Михайло Миколайович, 1905 р. народження, с.Ковальовка Климівцького р-ну Могильовської обл., Білорусь, білорус, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Перевальську, секретар райкому профспілки вугільників. Арештований 28 січня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації, що в ході слідства не було доведено. 10 листопада 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАПЄЄВ Никифор Андрійович, 1912 р. народження, с.Бобрик Комарницького р-ну Брянської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 1-1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАПОНЕНКО Іван Оврамович, 1915 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення 44 стрілецького полку. Військовим трибуналом 15 стрілецької дивізії 15 червня 1942 року засуджений до розстрілу. 30 червня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГАПОНЕНКО Микола Іванович, 1886 р. народження, с.Чауси Погарського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, не працював. Донецьким обласним судом 26 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГАПОНЕНКО Микола Семенович, 1924 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 1006 стрілецького полку 266 стрілецької дивізії. Арештований 10 травня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ГАПОНЕНКО Мусій Огійович, 1905 р. народження, смт Маломиколаївка Антрацитівського

р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Палівка Лутугинського р-ну, голова к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАПОНОВ Микола Кіндратович, 1896 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, конторник шахти № 8-9. Арештований 27 травня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАПОНОВА (ГАПОНЕНКО) Лукерія Якимівна, 1867 р. народження, кол.с.Білявка Кременського р-ну, українка, неписьменна. Проживала за місцем народження, домогосподарка. Арештована 11 травня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 серпня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1931 році.

ГАПОНОВА Тетяна Павлівна, 1925 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Олексіївці, колгоспниця к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГАПОТЧЕНКО Ганна Пантелівна, 1920 р. народження, с.Заайдарівка Новопокровського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Заайдарівці, не працювала. Арештована 6 травня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 11 березня 1948 року справу припинено за малозначністю. Реабілітована у 1994 році.

ГАПОТЧЕНКО Григорій Кузьмич, 1883 р. народження, с.Каськівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, охоронник контори "Донбасжитлоспілка". Луганським областним судом 26 червня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГАПОТЧЕНКО Денис Олександрович, 1899 р. народження, смт Новопокров, українець, освіта початкова. Проживав у Новопокрові, селянин-одноосібник. Постановою "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 8 жовтня 1931 року заборонено на 5 р. проживання в Україні, ряді областей Російської Федерації, прикордонній місцевості. Реабілітований у 1989 році.

ГАПОТЧЕНКО Микола Оврамович, 1922 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Литвинівці, тракторист к-пу "Нове життя". Арештований 1 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 липня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГАПОТЧЕНКО Семен Петрович, 1891 р. народження, с.Новорозсош Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новорозсоші, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 березня 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАПОЧКА Кузьма Максимович, 1909 р. народження, с.Маньківка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маньківці, селянин-одноосібник. Арештований 26 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 вересня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАРАСЮТА Григорій Тихонович, 1913 р. народження, с.Новорозсош Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 617 стрілецького полку 162 стрілецької дивізії. Арештований 23 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАРАШКО (ГОРАШКО) Єгор Семенович, 1908 р. народження, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Великоведмеже Ровеньківської міськради, селянин-одноосібник. Арештований 26 лютого 1930 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 9 липня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГАРАШКО (ГОРАШКО) Павло Петрович, 1893 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нагольно-Тарасівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАРАЩЕНКО Клавдія Макарівна, 1914 р. народження, м.Сватове, українка, освіта початкова. Проживала в Сватовому, прибиральниця контори райуповмінзагу. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 11 грудня 1946 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1989 році.

ГАРАЩЕНКО (ГОРАЩЕНКО) Олександр Никанорович, 1910 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер 35 автотранспортного полку. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії 28 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 березня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ГАРБАЖА Іван Іванович, 1899 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАРБАЖА Трохим Іванович, 1897 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 12. Арештований 23 червня 1938 року за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. 4 березня 1939 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАРБАРУК Іван Гнатович, 1908 р. народження, с.Шатерники Славутського р-ну Вінницької

обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Власівка Краснодонського р-ну, тракторист к-пу "Красний Луч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАРБОВСЬКИЙ Микола Іванович, 1894 р. народження, с.Черниця Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Білокуракине, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГАРБОВСЬКИЙ Михайло Іванович, 1893 р. народження, с.Ролів Дрогобицького р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, не працював. Арештований 1 лютого 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації працював у німецькій коммандатурі. 17 лютого 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАРБОВСЬКИЙ Станіслав Войцехович, 1889 р. народження, с.Кам'яний Майдан Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шапарівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАРБУЗ Василиса Романівна, 1888 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Кабичівці, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 30 жовтня 1943 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ГАРБУЗ Василь Демидович, 1893 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Вовчоярівці, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГАРБУЗ Іван Микитович, 1910 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кабичівці, селянин-одноосібник. Арештований 20 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 27 липня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ГАРБУЗ Іван Степанович, 1899 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розсохувате Марківського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАРБУЗ Павло Васильович, 1906 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, робітник Південно-Східної залізниці. Військовим трибуналом 106 окремої стрілецької бригади 13 лютого 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок викона-

но 24 лютого 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

ГАРБУЗ Федір Порфирійович, 1893 р. народження, с.Ушня Менського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, конох шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАРБУЗНИКОВ Іван Іванович, 1898 р. народження, с.Великий Суходіл Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонського р-ну, кріпильник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГАРБУЗОВ Григорій Савелійович, 1895 р. народження, х.Макаровський, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГАРБУЗОВ Іван Савелійович, 1899 р. народження, х.Макаровський, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ГАРБУЗОВ Максим Сторович, 1902 р. народження, с.Журавка Богучарського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Олександрівка Свердловської міськради, без певних занять. 11 лютого 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГАРГ Олександр Андрійович, 1892 р. народження, к.Васарау Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Новодружеську Лисичанської міськради, десятник шахти "Новодружеська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАРГАЙ Іван Степанович, 1925 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 16 ім.Кагановича. Луганським обласним судом 26 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 22 липня 1950 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ГАРДЕР Карл Якович, 1900 р. народження, х.Смолове, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, колгоспник к-пу ім.П.Луксембург. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГАРДЕР Федот Якович, 1909 р. народження, м.Брянка, німець, освіта початкова. Проживав у Брянці, бригадир рілничої бригади к-пу ім.Р. Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ГАРДИДАНОВ Ілля Іванович, 1908 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 100 стрілецького полку. Військовим трибуналом 279 стрілецької дивізії 30 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАРІФУЛІН Володимир Зінатович, 1924 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, татарин, освіта н/середня. Проживав у Бугаївці, не працював. Луганським обласним судом 10 вересня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГАРКАВЕНКО (ГОРКОВЕНКО) Сергій Андрійович, 1921 р. народження, кол.с.Новоолександрівка Данилівської сільради Біловодського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав за місцем народження, завідувачий клубом конезаводу № 63. Луганським обласним судом 9-10 травня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГАРКАВЕЦЬ (ГАРКОВЕЦЬ) Петро Захарович, 1906 р. народження, с.Кабаки, Харківська обл., українець, неписьменний. Проживав у м.Первомайську, коногон шахти ім.Менжинського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

ГАРКАВІЙ Василь Самійлович, 1914 р. народження, с.Надарівка Перевальського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 67 стрілецького полку 23 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 14 стрілецького корпусу 23 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАРКАВІЙ Яків Данилович, 1888 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новокраснянка Кремінського р-ну, завідувачий крамницею. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 30 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГАРКАВЧЕНКО Василь Панасович, 1904 р. народження, кол.с.Мар'ївка Оборотної сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вантажник складовою "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГАРКАВЧЕНКО Захар Овранович, 1883 р. народження, м.Миусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, не працював. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 31 травня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГАРКАВЧЕНКО Микола Панасович, 1897 р. народження, кол.с.Мар'ївка Оборотної сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, коваль з-ду "Червоний українець". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГАРКАВЧЕНКО Прокіп Панасович, 1890 р. народження, кол.с.Мар'ївка Оборотної сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГАРКОВЕЦЬ (ГОРКОВЕЦЬ) Єлисей Денисович, 1881 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у Красноріченському, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 20 лютого 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГАРКОВЕЦЬ (ГОРКОВЕЦЬ) Кузьма Єлисейович, 1905 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 липня 1932 року висланий на 3 р. за межі України. 22 жовтня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАРКОВЕЦЬ Федір Васильович, 1911 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Гитова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГАРКУН Макар Васильович, 1892 р. народження, с.Доля Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Долі, селянин-одноосібник. Арештований 12 січня 1934 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 березня 1934 року справу припинено за недовіденістю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ГАРКУН Петро Семенович, 1907 р. народження, кол.х. Червона Полтава Нижньодуванської селищної Ради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 10 вересня 1934 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАРКУША-КОРШИК Анастасія Мойсейвна, 1909 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Петрівці, колгоспниця к-пу "Політвідділ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 грудня 1944 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГАРКУША Андрій Андрійович, 1871 р. народження, м.Миусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Миусинську, селянин-одноосібник. Постановою Особливої

наради при Колегії ДПУ УРСР від 14 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ГАРКУША Володимир Олексійович, 1907 р. народження, м.Кременчук Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Сватове, майстер паровозного депо Сватове. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 13 грудня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАРКУША (ГОРКУША) Володимир Семенович, 1925 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Луганську, токарь з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Саратовської обл. Російська Федерація, 18 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАРКУШИН Дмитро Сергійович, 1898 р. народження, с.Сухо-Ольшанець Долгоруковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, кріпильник шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Спецколегією Донецького обласного суду 26 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ГАРМАТ (ГАРМАТА) Василь Олександрович, 1907 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 7 грудня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1961 роках.

ГАРМАТ Григорій Олександрович, 1914 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, коногон шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГАРМАТ (ГАРМАТА) Іван Олександрович, 1904 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Арештований 20 жовтня 1930 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 15 листопада 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГАРМАТ Олександр Калинович, 1878 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАРМАТА Ганна Олександрівна, 1913 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Чабанівці, селянка-одноосібниця. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГАРМАТА Наталія Стратонівна, 1875 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Чабанівці, селянинка-одноосібниця. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ка-одноосібниця. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГАРМАШ Андрій Миколайович, 1909 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, колгоспник к-пу "Нове життя". Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 19 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГАРМАШ Василь Кир'янович, 1911 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, колгоспник к-пу "1 Травня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

ГАРМАШ Василь Якович, 1907 р. народження, с.Зоринівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зоринівці, робітник Стрільцівського конезаводу. Арештований 5 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 травня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАРМАШ Єгор Іванович, 1916 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 978 стрілецького полку. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 12 травня 1942 року засуджений до розстрілу заочно. 8 жовтня 1946 року Військовою прокуратурою Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1946 році.

ГАРМАШ Захар Андрійович, 1881 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, тесляр к-пу ім.1 Травня. Військовим трибуналом 1 армії 19 лютого 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 квітня 1943 року. Реабілітований у 1992 році.

ГАРМАШ Іван Васильович, 1896 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Арештований 29 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 жовтня 1931 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

ГАРМАШ Іван Захарович, 1875 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 18 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1995 році.

ГАРМАШ Іван Омелянович, 1912 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, тракторист к-пу ім.1 Травня. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГАРМАШ Михайло Дмитрович, 1905 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, помічник бригадира к-пу ім.1 Травня. "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАРМАШ Михайло Харитонович, 1890 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Міловського р-ну, голова к-пу ім.Кірова. Арештований 21 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 9 грудня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГАРМАШ Павло Миколайович, 1897 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, робітник зал.ст. Сентянівка. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 лютого 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ГАРМАШ Сергій Данилович, 1921 р. народження, с.Зоринівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зоринівці, податковий агент райфінвідділу. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 9 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАРМАШ Степан Антонович, 1891 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, колгоспник к-пу "Нове життя". Арештований 29 червня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 жовтня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнений. Реабілітований у 1997 році.

ГАРМАШ Федір Миколайович, 1879 р. народження, с.Зориківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зориківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ГАРМАШ Юхимія Микитівна, 1884 р. народження, с.Курачівка Марківського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Красіна. 22 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ГАРМАШОВ Василь Йосипович, 1911 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер 48-го прикордонного загону. Військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Таджикиської РСР 15 березня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАРМАШОВ Яків Логвинович, 1888 р. народження, с.Снагост Кореневського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 2 ім.ВЛКСМ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

ГАРМЕЛЬ (ГАРМЕР) Леон Густавович, 1902 р. народження, к.Вишняківка Пулинського

р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Молотова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГАРТИГ Еміль Юлійович, 1878 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Лутугине, начальник відділу техконтролю ливарно-механічного з-ду ім.Чубаря. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР 29 жовтня 1939 року визнаний соціально небезпечним елементом і висланий за межі України. Реабілітований у 1964 році.

ГАРТМАН Густав Густавович, 1873 р. народження, м.Бердянськ Запорізької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, керівник драмгуртка робітничого клубу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАРУМБИ Микола Сафонович, 1893 р. народження, м.Бердянськ Запорізької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, підручний слюсаря тресту "Ворошиловськбуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАСАН Іван Карпович, 1913 р. народження, с.Лотакі Красногорського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, командир артрозвідки 126 стрілецької дивізії. До призову проживав у м.Луганську. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 29 червня 1944 року засуджений до 18 р. позбавлення волі. 18 листопада 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу строк покарання знижено до 12 р. Реабілітований у 1992 році.

ГАСПARIKOB Дмитро Павлович, 1884 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, начальник дільниці шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГАСПИРОВИЧ Іван Антонович, 1914 р. народження, м.Рига, Латвія, поляк. Проживав у с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, робітник зернорадгоспу "Новоайдарський". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАСС Август Юліусович, 1908 р. народження, с.Тартачок Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Маслакове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Яковлева. Донецьким обласним судом 3-4 березня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАСС Володимир Якович, 1896 р. народження, с.Розенталь Пришибського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, пожежник з-ду "Кокс" № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГАСС Едуард Іванович, 1911 р. народження, к.Слисаветпіль Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, кочегар депо Попасна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАСС Іван Іванович, 1903 р. народження, к.Слисаветпіль Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, машиніст врубмашини шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

ГАСС Іда (Грина, Тетяна) Іванівна, 1917 р. народження, м.Луганськ, німкеня, освіта середня. Проживала в Луганську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ГАСС Іда Карлівна, 1926 р. народження, м.Луганськ, німкеня, освіта н/середня. Проживала в Луганську, учениця кравчині в майстерні індошову одягу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

ГАСС Карл Карлович, 1890 р. народження, к.Розенталь Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник майстра паровозомеханічного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований тричі. Арештований 25 березня 1931 року за звинуваченням у шпигунстві. 23 жовтня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994, 1989, 1960 роках.

ГАСС Марія Іванівна, 1900 р. народження, м.Луганськ, росіянка, освіта початкова. Проживала в Луганську, рахівник дитячих ясел № 8. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1965 році.

ГАСС Михайло Карлович, 1878 р. народження, к.Розенталь Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАСС Олександр Іванович, 1909 р. народження, к.Слисаветпіль Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, робітник депо Попасна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАСС Олександр Карлович, 1911 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Про-

живав у м.Луганську, майстер з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАСС Федір Карлович, 1880 р. народження, к.Розенталь Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, диспетчер з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАСЬКО Петро Юрійович, 1887 р. народження, Литва, литовець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кочегар шахти ім.Титова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАТЧЕНКО Федір Миколайович, 1878 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у Трипіллі, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 грудня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАТЬКО (ГАДЬКО) Андрій Іванович, 1892 р. народження, с.Пушкарівка Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий підсобним господарством зал.ст. Луганськ. Луганським обласним судом 22 листопада 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГАТЬКО Єрофій Михайлович, 1894 р. народження, с.Підлужжя Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Родакове Слов'янського р-ну, вагонний майстер вагоноремонтного пункту зал.ст. Родакове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 16 серпня 1938 року засуджений до 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГАТЬМАН Ганна Прокопівна, 1915 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Луцьку Волинської обл., комірниця "Цукродоржитлобуду". Особливою нарадою при МДБ СРСР 8 травня 1948 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГАУДИС Іван Леонтійович, 1895 р. народження, Польща, білорус, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, диспетчер транспортного цеху з-ду ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 17 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГАУК Адольф Олександрович, 1894 р. народження, м.Віндава, Лифляндія, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, заступник головного інженера Брянківського коксохімізаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГАУК Генріх Генріхович, 1894 р. народження, с.Березівка Житомирського р-ну Київської обл.,

німець, освіта початкова. Проживав у с.Осикове Білокуракинського р-ну, стolar радгоспу "Червоноармієць". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАУФ Альберт Генріхович, 1909 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, тесляр к-пу "Ударник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАУФ Альберт Ернестович, 1897 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАУФ Герман Ернестович, 1901 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГАУФ Карл Генріхович, 1912 р. народження, с.Себерко Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, тесляр к-пу "Ударник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГАХОВ Михайло Іванович, 1895 р. народження, с.Рибинські Буди Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, завідуючий магазином № 5 миськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГАЦУЛА Марія Андріївна, 1908 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Бугаївці, домогосподарка. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 2 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 17 грудня 1949 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1949 році.

ГАСЕНКО Олексій Петрович, 1912 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Старобільську, не працював. Репресований двічі. Арештований 26 березня 1943 року за звинуваченням у зradі Батьківщини. 13 серпня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. 18 листопада 1943 року арештований за звинуваченням у терористичних намірах, що в ході слідства не було доведено. 16 грудня 1943 року справу припинено. Реабілітований у 1943 році.

ГАСЕНКО Пантелій Петрович, 1909 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1039 стрілецького полку. Арештований 11 грудня

1941 року за звинуваченням у шпигунстві. 28 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГАСЕНКО Микола Павлович, 1925 р. народження, с.Уткине Перевальського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав в Уткиному, голова к-пу "Світло села". Арештований 1 липня 1942 року за звинуваченням у теракті. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 18 грудня 1950 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГАСИНСЬКИЙ Йосиф Гнатович, 1896 р. народження, м.Київ, поляк. Проживав у м.Лисичанську, чорнороб з-ду "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГАСИНСЬКИЙ Олександр Гнатович, 1900 р. народження, с.Бабинці Бородянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, помічник начальника склоцеху з-ду "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГАСИНСЬКИЙ Франц Гнатович, 1895 р. народження, с.Старе Мінського р-ну Мінської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, помічник начальника житлового відділу склозаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГАСИНСЬКИЙ Цезар Гнатович, 1906 р. народження, с.Мирча Бородянського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник склозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГАСЮК Микола Петрович, 1914 р. народження, с.Жабинці Орининського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант 1 батареї 40 артилерійського полку. До призову проживав у м.Алчевську. Військовим трибуналом 4 стрілецької дивізії 5 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГВОЗДЕЦЬКИЙ Олексій Оксентійович, 1929 р. народження, с.Пульмо Шацького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, учень школи ФЗН № 44. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГВОЗДИРЬОВ Володимир Миколайович, 1924 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Лотикове Слов'янськського р-ну, студент Сергоського індустріального технікуму. Репресований двічі. Луганським обласним судом 14 вересня 1940 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 3 грудня 1949 року висланий за

межі України. Реабілітований відповідно у 1956 і 1997 роках.

ГВОЗДИЦЬКИЙ Олексій Якович, 1914 р. народження, х. Рудаков, Тацінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГВОЗДЬОВ Олександр Михайлович, 1931 р. народження, с.Давидовка Давидовського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, не працював. Арештований 16 квітня 1943 року за звинуваченням у приналежності до агентури німецької розвідки. 6 травня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

ГЕБЕРТ Іван Іванович, 1886 р. народження, Білорусь, чех, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, техпрацівник педшколи. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 29 липня 1941 року засуджений до розстрілу. 15 серпня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГЕВЕЛА Іван Григорович, 1899 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕВЕЛА Олександр Григорович, 1902 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Баглій Рудівської сільради Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕВЕЛА Яків Максимович, 1880 р. народження, с.Калмиківка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Військовим трибуналом 11 окремої стрілецької бригади 16 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГЕГЕЛЬСЬКИЙ Григорій Миколайович, 1894 р. народження, м.Шпола Звенигородського р-ну Київської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, рахівник шахти № 13. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГЕGERMAN Ернст Якович, 1885 р. народження, Латвія, латиш, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, заступник начальника ковальсько-пресового цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 лютого 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГЕGERMAN Іван Якович, 1897 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, змінний майстер з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14

лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГЕДГОВД Марцелій Францович, 1905 р. народження, м.Омськ, Російська Федерація, литовець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, виконроб 10-ї буддильниці "Південсхідбуду". Лінійним судом Московсько-Донецької залізниці 11 серпня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 10 квітня 1939 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу направлено на дослідження. 10 грудня 1939 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГЕДИМА (ГИДИМА) Петро Митрофанович, 1884 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, робітник транспортного відділу Північдонресу. Донецьким обласним судом 19 червня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЕСНКО Андрій Захарович, 1907 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1933 року ухвалено постанову про видання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСНКО Василь Кирилович, 1897 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шульгинці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 липня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСНКО Захар Антонович, 1881 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСНКО Федір Микитович, 1895 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року ухвалено рішення про видання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙ Едвард Йосипович, 1913 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Михайлівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГЕЙ Петро Йосипович, 1903 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Безгинове Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Литвинова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙ Пилип Йосипович, 1925 р. народження, с.Хоровиця Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Михайлюки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Вороши-

лова. Арештований 8 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 28 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГЕЙГЕР Федір Готлібович, 1900 р. народження, к.Олександрівка, Катеринославська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Цимлянка Бобриківської сільради Антрацитівського р-ну, голова к-пу "Паркомунa". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЕЙЗЕРОВ Володимир Олександрович, 1912 р. народження, м.Тула, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, електрозварник з-ду № 1 облімцесвпрому. Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 липня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГЕЙЗЛЕР Фердінанд Фердінанович, 1898 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Спіфанівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙМАН Володимир Іванович, 1911 р. народження, Павлоградський р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта н/вища. Проживав у м.Рубіжне, студент Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГЕЙМАН Іван Петрович, 1916 р. народження, к.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу "Прогрес". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

ГЕЙМАН Іван Якович, 1912 р. народження, с.Прогрес Кременського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с.Індустріальне Кременського р-ну, робітник приміського господарства Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГЕЙМАН Микола Іванович, 1916 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у Переможному, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙМАН Олександр Іванович, 1909 р. народження, к.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, обліковець тракторної бригади к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГЕЙМАН Олександр Петрович, 1880 р. народження, к.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну,

сторож радгоспу "Вибійник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

ГЕЙМАН Петро Петрович, 1890 р. народження, к.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Попаснянського р-ну, пастух к-пу "Прогрес". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙМАН Яків Іванович, 1897 р. народження, с.Прогрес Кременського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Луганським обласним судом 30 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 4 жовтня 1941 року Верховним судом УРСР справу повернено на дослідження. 3 січня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1965 році.

ГЕЙМАН Яків Якович, 1878 р. народження, к.Йосипівка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Репресований двічі. Арештований 31 січня 1934 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 24 лютого 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГЕЙМЕРДІНГЕР Курт Богданович, 1905 р. народження, Естонія, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, конструктор з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГЕЙН Андрій Християнович, 1881 р. народження, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, робітник шахти "Нова Голубівка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЕЙН Готліб Фрідріхович, 1880 р. народження, к.Кайсерталь Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, грабар зал.ст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЙСТ Яків Михайлович, 1882 р. народження, с.Новокрасівка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Морген Роте". Луганським обласним судом 9 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ГЕККЕЛЬ Християн Єльсевич (Ільсевич), 1895 р. народження, к.Майсенталь Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня

1938 року засуджений розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГЕЛЕВЕР Валентина Михайлівна, 1879 р. народження, м.Тамбов, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, сторож магазину. Луганським обласним судом 20 лютого 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГЕЛЕРТ Володимир Карлович, 1923 р. народження, с.Бабичівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Жовтневе Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЛЕРТ Карл Готлібович, 1883 р. народження, с.Бабичівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Жовтневе Сватівського р-ну, тесляр к-пу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЛІНГЕР Роберт Едуардович, 1898 р. народження, к.Лиски Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, кравець артілі "Червона голка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЛЛЕРТ Самійло Самійлович, 1894 р. народження, с.Антонівка, Вінницька обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЛЬБЛІН Леполіна Петрівна, вона ж **АНДРЕЄВА Любов Петрівна**, 1910 р. народження, х. Великівка, Доманівський р-н Одеської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с-щі Кошари Антрацитівського р-ну, робітниця радгоспу "Лози". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1970 році.

ГЕЛЬМАН Артем Федотович, 1910 р. народження, с.Василівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Шарівка Блокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕЛЬМЕР Йосип Іванович, 1884 р. народження, с.Городище, Ростовська обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар "Донвагточмашу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГЕЛЬМЛЕ Отто Фердинандович, 1896 р. народження, с.Аннаполь Бариського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Спіфанівка Кремінського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЕЛЬНЕР Марія Станіславівна, 1917 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, освіта вища. Проживала в с.Новолимарівка Біловодського р-ну, тимчасово не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 вересня 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 7 м-ців позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

ГЕЛЬФАНД-ДЕМЧУК Берта Марківна, 1889 р. народження, Румунія, єврейка, освіта вища. Проживала в м.Перевальську, головний лікар міської лікарні. Арештована 19 жовтня 1937 року за звинуваченням у контрреволюційній пропаганді. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

ГЕЛЮТА Андроник Григорович, 1888 р. народження, Польща, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Кремінна, шкільний учитель. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГЕЛЮХ Олександр Артемович, 1909 р. народження, смт Корсунь Єнакіївського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, бухгалтер житлового кооперативу шахти "Капітальна". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 лютого 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕМБИЦЬКИЙ (ГІМБИЦЬКИЙ) Леон (Леонід) Йосипович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник склязоводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГЕМИШ Лазар Степанович, 1882 р. народження, с.Мануйлівка, Дніпропетровська обл., болгарин, освіта початкова. Проживав у с-щі Карпати Перевальського р-ну, конюх радгоспу "Лиман". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕМКЕ Давид Людвігович, 1908 р. народження, с.Нова Рудня Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕМКЕ Михайло Людвігович, 1918 р. народження, с.Нова Рудня Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинове Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕН Василь Пилипович, 1903 р. народження, смт Чечельницький Чечельницького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, постачальник артілі "Трудівник облкоопспілки". Військовим трибуналом військ НКВС м.Луганська 30 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. 7 січня 1942 року Військовою колегією

Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЕНДЕЛЬМАН Давид Мойсейович, 1905 р. народження, Польща, єврей, освіта вища. Проживав у м. Стаханові, лікар міської поліклініки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГЕНЕРАЛОВ Сергій Іванович, 1926 р. народження, м. Золоте Первомайської міськради, росіянин, освіта початкова. Без певного місяця проживання і роботи. Арештований 30 грудня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 14 січня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-тіл варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЕНЗЕЛЬ Павло Юлійович, 1871 р. народження, м. Юр'єв, Естонія, німець. Проживав у м. Стаханові, завідуючий аптекою міської поліклініки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНІЄВСЬКИЙ Іван Йосипович, 1908 р. народження, с. Дьяченково Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, робітник з-ду ім. Жовтневої революції. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНІЄВСЬКИЙ Пантелій Йосипович, 1903 р. народження, с. Дьяченково Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м. Луганську, завідуючий лісною базою. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНІХ Вільгельм Андрійович, 1883 р. народження, м. Запоріжжя, німець, освіта початкова. Проживав у кол. с. Зоря Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, коваль к-пу ім. К. Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЕНІХ (ГЕНІГ) Еміль Васильович, 1909 р. народження, кол. к. Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, інвалід, не працював. Репресований двічі. Спецколегією Донецького обласного суду 31 січня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. 21 квітня 1943 року Особливою нарадою при НКВС СРСР визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1992 і 1989 роках.

ГЕНКЕЛЬМАН Еміль Михайлович, 1884 р. народження, с. Хотиж Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с. Курячівка Марківського р-ну, столяр к-пу ім. Молотова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГЕНОВ Ангел Христофорович, 1884 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с. Верхньошевіривка Краснодонського р-ну, орендар городів радгоспу ім. Орджонікідзе. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл.

23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГЕНОВ Іван Іванович, 1879 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с. Верхньошевіривка Краснодонського р-ну, городник радгоспу ім. Орджонікідзе. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНОВ Костянтин Іванович, 1897 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с. Бараничеве Троїцького р-ну, городник к-пу "2-а п'ятирічка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНРИХ Готліб Якович, 1906 р. народження, с. Бишлеровка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с. Красний Колос Ровеньківської міськради, пастух к-пу ім. Комінтерну. Донецьким обласним судом 4 січня 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНРИХ Лідія Яківна, 1912 р. народження, м. Волгоград, Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в с. Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспниця к-пу ім. Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1966 році.

ГЕНРИХ (ГЕЙНРИХ) Ольга Яківна, 1908 р. народження, с. Новороманівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с. Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспниця к-пу "Красний Колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

ГЕНРИХ (ГЕЙНРИХ) Рейнгольд Готлібович, 1907 р. народження, с. Новороманівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с. Переможне Лутугинського р-ну, тесляр к-пу ім. Енгельса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ГЕНРИХ Теодор Якович, 1911 р. народження, с. Бишлеровка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с. Красний Колос Ровеньківської міськради, тракторист к-пу ім. Комінтерну. Донецьким обласним судом 4 січня 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНСЛЕР Вероніка Іванівна, 1905 р. народження, с. Любиме Свердловської міськради, німкеня, освіта початкова. Проживала в Любимому, дярка к-пу "Морген Роте". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1961 році.

ГЕНСЛЕР Еммануїл Пилипович, 1910 р. народження, с. Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м. Свердловську, приймальник Свердловського млина. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГЕНСЛЕР (ГЕЙНСЛЕР) Йосип Федорович, 1903 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, колгоспник к-пу "Морген Роте". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГЕНСЛЕР Пилип Християнович, 1875 р. народження, к.Великий Янисоль Великоновосілківського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, не працював. Луганським обласним судом 9 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ГЕНСЛЕР Томас Францович, 1914 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, без певних занять. Арештований 21 січня 1942 року за звинуваченням у шпигунській діяльності. 24 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГЕНСЛЕР Франц Францович, 1908 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, завідувачий магазином. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНСЛЕР Фрідріх Християнович, 1904 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, робітник сільського млина. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНСЛЕР Християн Християнович, 1866 р. народження, сл. Новокрасівка Маріупольського повіту Катеринославської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЕНЦ Рудольф Генріхович, 1894 р. народження, к.Стрибж Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГЕНЦЕЛЬ Самійло Іванович, 1880 р. народження, с.Розівка Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ГЕНЦЛЕР (ГЕНСЛЕР, ГЕЙНСЛЕР) Пилип Пилипович, 1898 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, колгоспник к-пу "Морген Роте". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕНЧЕВ Степан Григорович, 1881 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, городник підсобного господарства зал.ст. Довжанська. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГЕНЮК Володимир Іванович, 1912 р. народження, м.Алчевськ, поляк, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 870 стрілецького полку 287 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 16 армії 14 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 18 червня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ГЕНЮК Франц Іванович, 1914 р. народження, м.Алчевськ, поляк, освіта н/середня. Проживав в Алчевську, слюсар з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГЕОРГІЄВ Нено Ненович, 1901 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, городник приміського господарства текстильної фабрики. Респросований двічі. Арештований 18 березня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 7 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Арештований 30 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 19 травня справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1939 і 1994 роках.

ГЕПТИНГ Георгій Іванович, 1896 р. народження, ст-ця Каменська, Ростовська обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЕПТИНГ Едуард Якович, 1922 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, неписьменний. Проживав у Верхньотузловому, колгоспник к-пу "Роте Фане". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 24 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЕПТИНГ Карпо Карпович, 1913 р. народження, с.Новомар'євка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕПФНЕР Юхимія Іванівна, 1925 р. народження, к.Карлсруе Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, робітниця шахти № 5. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 липня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГЕР Йосип Кіндратович, 1915 р. народження, кол.с.Талове-Тузлове Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, вантажник 8-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 20 липня

1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 2 січня 1940 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1940 році.

ГЕР (ГЕРР) Роберт Іванович, 1914 р. народження, с.Верхньотузлове Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Верхньотузловому, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЕР Яків Каспарович, 1900 р. народження, к.Пробудження Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньотузлове Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЕРАСИМЕНКО Василь Іванович, 1917 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, електрослосар шахти "Голубівська". Арештований 5 січня 1935 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 23 червня 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1935 році.

ГЕРАСИМЕНКО Василь Кузьмич, 1913 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білогорівці, запальник шахти "Новодружеська". Арештований 28 лютого 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЕРАСИМЕНКО Григорій Пантелійович, 1891 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Єпіфанівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 1 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМЕНКО Григорій Савелійович, 1872 р. народження, с.Копцеве Валківського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Караванівка Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 6 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 серпня 1931 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

ГЕРАСИМЕНКО Дем'ян Пантелійович, 1912 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець. Проживав у Єпіфанівці, колгоспник к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМЕНКО Захарій Савич, 1885 р. народження, с.Демівка Ольгопольського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Хороше Словяносербського р-ну, колгоспник к-пу ім.8 Березня. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Васильович, 1901 р. народження, с.Деміно-Олександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 84 кавалерійської дивізії. Військо-

вим трибуналом 8 кавалерійського корпусу 14 липня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Григорович, 1890 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Арештований 3 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 березня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Іванович, 1871 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, не працював. Луганським обласним судом 3 березня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРАСИМЕНКО Катерина Данилівна, 1904 р. народження, м.Запоріжжя, Запорізька обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, робітниця шахти № 3-14. Арештована 12 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 липня 1943 року виправдана Військовим трибуналом 7 інженерної бригади. Реабілітована у 1943 році.

ГЕРАСИМЕНКО Кузьма Лазарович, 1893 р. народження, с.Воскресенівка Калачинського р-ну Омської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, сторож з-ду № 59. Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії 18 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 9 лютого 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ГЕРАСИМЕНКО Максим Михайлович, 1902 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, котельник шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГЕРАСИМЕНКО Микола Максимович, 1907 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант, командир відділення 28 окремого авторемонтно-відбудовчого батальйону. Військовим трибуналом Чорноморської групи військ Закавказького фронту 20 листопада 1942 року засуджений до розстрілу. 23 грудня 1942 року Військовим трибуналом Закавказького фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГЕРАСИМЕНКО Олексій Васильович, 1887 р. народження, с.Гальжбівка Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, комірник ідальні з-ду № 59. Арештований 16 серпня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 вересня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЕРАСИМЕНКО Ольга Денисівна, 1891 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українка, неписьменна. Без певного місця проживання і роботи. Луганським обласним судом 9 червня 1950

року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Реабітована у 1992 році.

ГЕРАСИМЕНКО Пантелій Васильович, 1890 р. народження, смт Комишуваха Попасянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Комишувасі, робітник зал.ст. Комишуваха. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 грудня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

ГЕРАСИМЕНКО Степан Григорович, 1924 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, курсант 7 навчального танкового полку 7 навчальної танкової бригади. Військовим трибуналом Уральського військового округу 11 серпня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабітований у 1969 році.

ГЕРАСИМЕНКО Стефан Антонович, 1891 р. народження, с.Євсут Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Євсузі, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГЕРАСИМЕНКО Тимофій Іванович, 1872 р. народження, с.Євсут Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Євсузі, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГЕРАСИМЕНКО Юхим Костянтинівич, 1893 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоборове Старобільського р-ну, коваль Новоборівської МТС. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабітований у 1963 році.

ГЕРАСИМЕНКО Яків Іванович, 1869 р. народження, с.Нагольне Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1990 році.

ГЕРАСИМОВ Андрій Павлович, 1883 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 серпня 1929 року висланий за межі України. Реабітований у 1992 році.

ГЕРАСИМОВ Андрій Свиридович (Спиридонович), 1887 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 квітня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 листопада 1945 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабітований відповідно у 1989 і 1991 роках.

ГЕРАСИМОВ Афанасій Іванович, 1895 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у

Верхньогарасимівці, колгоспник к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1959 році.

ГЕРАСИМОВ Василь Ілліч, 1890 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, не працював. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 20 червня 1924 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований відповідно у 1992 і 1989 роках.

ГЕРАСИМОВ Василь Йосипович, 1911 р. народження, ст-ця Митяківська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, кріпильник шахти ім.Енгельса. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Василь Семенович, 1915 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, десятник шахти № 2-4. Арештований 15 серпня 1938 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 4 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

ГЕРАСИМОВ Георгій Семенович, 1894 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Верхньошеверівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабітований у 1992 році.

ГЕРАСИМОВ Георгій Федорович, 1911 р. народження, с.Анікіно Зверевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Бугаївка Перевальського р-ну, посадчик лави шахти № 5. Луганським обласним судом 16 січня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1990 році.

ГЕРАСИМОВ Георгій Якович, 1903 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, робітник шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1965 році.

ГЕРАСИМОВ Дмитро Васильович, 1896 р. народження, смт Урало-Кавказ Краснодонської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав в Урало-Кавказі, бригадир к-пу "10 років Жовтня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1957 році.

ГЕРАСИМОВ Іван Іванович, 1881 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Краснодоні, інспектор з якості вугілля шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1938 року. Реабітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Ілля Павлович, 1872 р. народження, с.Верхньогарасімівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасімівці, не працював. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРАСИМОВ Лаврентій Іванович, 1891 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Максим Миколайович, 1870 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, селянин-односібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 29 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1995 році.

ГЕРАСИМОВ Микола Герасимович, 1904 р. народження, х. Опалені Ізбушки, Петриневський р-н Вологодської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, робітник шахтоуправління "Запорізьпаливо". Особливою нарадою при МДБ СРСР 26 листопада 1949 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Микола Семенович, 1912 р. народження, с.Верхньошевірівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, слюсар шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГЕРАСИМОВ Микола Якович, 1915 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, коногон шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Митрофан Тимофійович, 1881 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, бухгалтер молокозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Михайло Андрійович, 1911 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 квітня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Олександр Павлович, 1897 р. народження, с.Власівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, ремонтний робітник зал.ст. Ізварине. Арештований 18 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 травня 1938 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГЕРАСИМОВ Олексій (Олександр) Тимофійович, 1893 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слухач курсів шоферів. Арештований 10 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8 травня 1931 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

ГЕРАСИМОВ Павло Осипович, 1895 р. народження, х. Верхньодубової, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИМОВ Федір Максимович, 1896 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, бригадир к-пу ім.Будьонного. Репресований двічі. Арештований 9 липня 1933 року за звинуваченням у шкідництві і саботажі. 21 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 4 травня 1938 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1962 роках.

ГЕРАСИМОВ Федір Тимофійович, 1883 р. народження, с.Березово Одоєвського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тимчасово не працював. Військовим трибуналом звинувачення Луганської обл. 25 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЕРАСИМОВ Яків Дмитрович, 1900 р. народження, с.Власівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Власівці, колгоспник к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГЕРАСИМОВА Ксенія Карпівна, 1917 р. народження, х. Котовський, Урюпінський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Петровське Краснолуцької міськради, вихователька дитячих ясел з-ду № 59. Арештована 18 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 січня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

ГЕРАСИМОВИЧ Віктор Дмитрович, 1909 р. народження, м.Кременчук Полтавської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Ровеньки, інспектор райпостачу. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 липня 1932 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРАСИЧКІНА Раїса Давидівна, 1924 р. народження, м.Брянка, українка, освіта початкова. Проживала в Брянці, робітниця шахти № 1-біс. Луганським обласним судом 16 вересня 1949 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГЕРАСКІН Ілля Гаврилович, 1901 р. народження, с.Гагаріно Пичаєвського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, наваловідбійник

шахти № 14-17. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 24 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 16 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРАЩЕНКО Федора (Феодосія) Силівна, 1901 р. народження, с.Ханделеївка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Антрациті, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 серпня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГЕРБЕЙ Олексій Абрамович, 1887 р. народження, с.Ананьїв Ананьївського р-ну Херсонської обл., німець, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, технічний агент транспортного відділу металургійного з-ду ім.Ворошилова. Особливою "триюкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГЕРБЕР Яків Християнович, 1895 р. народження, АРСР Німців Поволжя, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 17-17-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Віктор Євгенович, 1923 р. народження, кол.с.Зоря Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Вільгельм Генріхович, 1907 р. народження, с.Колоно-Миколаївка Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Тощківка Первомайської міськради, робітник шахти "Тощківська". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Вільгельм Еммануїлович, 1911 р. народження, к.Берестова Ямського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, електрик скляозаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Готліб Андріасович, 1897 р. народження, с.Олександрівка Селидівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Євген Іванович, 1897 р. народження, с.Листівка Новомиколаївського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Зоря Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, рахівник к-пу ім.К.Маркса. Донецьким обласним судом 3 лютого 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Єгор (Георгій) Іванович, 1906 р. народження, к.Гохштедт Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник будвдділу Лисичанського рудоуправління. Донецьким обласним судом 3 лютого 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Отто Фрідріхович, 1916 р. народження, с-ще Тополівка Попаснянського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, вчитель школи при шахті № 10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРБЕРСТАГЕН Яків Васильович, 1894 р. народження, с.Усовка Мар'янівського р-ну Омської обл., Російська Федерація, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, помічник ентомолога Лисичанської малярійної станції. Луганським обласним судом 29 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1970 році.

ГЕРБСТ (ГЕРБЕРТ) Яків Іванович, 1905 р. народження, с.Холодна Балка Макіївського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, бригадир к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГЕРБУРГЕР (ГРБУРГЕР) Микола Якович, 1892 р. народження, м.Одеса, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, диспетчер з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 6 червня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЕРВАЗЮК (ГЕРВАСЮК) Спиридон Павлович, 1899 р. народження, смт Ямпіль Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, бригадир слюсарів з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Арештований 10 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 22 травня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1993 роках.

ГЕРВИЦ Микола Михайлович, 1896 р. народження, м.Брянка, українець, освіта середня. Проживав у Брянці, помічник механіка шахти № 12 "Брянка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГЕРГАРД Адольф Оттович, 1899 р. народження, м.Варшава, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник хімзаводу № 19. Арештований 26 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ГЕРГЕЛЬ Нестор Миколайович, 1898 р. народження, с.Орловець, Київська обл., українець,

освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, комендант лазні шахти "Никанор". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ГЕРЕЦЬКИЙ Франц Францович, 1919 р. народження, с.Гелетинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Бунчуківка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ГЕРІН Август Людвігович, 1911 р. народження, к.Фльорівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Скородна Марківського р-ну, коваль к-пу "Червоне поле". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРІН Густав Людвігович, 1894 р. народження, к.Фльорівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Тишківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРІН (ГЕРІНГ) Едуард Людвігович, 1902 р. народження, к.Фльорівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Скородна Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоне поле". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1970 році.

ГЕРІНГ Володимир Готлібович, 1909 р. народження, к.Марієнталь Старокаранського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Міусинська Краснолуцької міськради, столяр модельного цеху Штердресу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 березня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 червня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

ГЕРІНГ Іван Еммануїлович, 1895 р. народження, к.Гошштедт Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРІНГ Іван Іванович, 1913 р. народження, с.Зеленопілля Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Зеленопіллі, колгоспник к-пу "Роте Бауер". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРІНГ Олександр Іванович, 1918 р. народження, с.Зеленопілля Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Зеленопіллі, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Арештований 5 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Перебуваючи під слідством, помер 20 березня 1942 року. Реабілітований у 1965 році.

ГЕРІНГ Франц Францович, 1899 р. народження, м.Берлін, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, інженер міськко-

мунгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРІХ Кіндрат Омелянович, він же **КОРЕЦЬКИЙ Федот Кононович**, він же **СНІГУР Яків Пантелійович**, 1901 р. народження, с.Ревівка Чигринського повіту Кременчуцької губернії, українець, ос-віта початкова. Проживав: кол. Ровеньківський р-н, робітник шахти "Шварц". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРІХСВАЛЬД Віктор Станіславович, 1892 р. народження, м.Полтава, німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, табельник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЛИВАНОВ Григорій Якович, 1908 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта середня. Проживав у Нижньому, селянин-одноосібник. Арештований 6 липня 1928 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 серпня 1928 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1928 році.

ГЕРЛИВАНОВ Олексій Корнійович, 1893 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, селянин-одноосібник. Артемівським окружним судом 10-17 січня 1929 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГЕРЛИВАНОВ Петро Олександрович, 1901 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, робітник шахти "Світлична". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГЕРЛІНГ Адам Єгорович, 1902 р. народження, с.Семеновка Каменського кантону АРСР Німців Поволжя, німець, неписьменний. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 3-3-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГЕРЛІХ Рудольф Рудольфович, 1894 р. народження, с.Улянівка Баранівського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, робітник радгоспу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРМАН Альберт Вільгельмович, 1910 р. народження, с.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, коваль к-пу ім.Куйбишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРМАН Василь Никандрович, 1903 р. народження, с.Грибуваха Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник лісного складу шахти № 2-3 ім.Дзержинського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл.

19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Вільгельм Християнович (Крестянович), 1892 р. народження, с.Юзефін Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Політвідділ". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Гаврило Федорович, 1901 р. народження, с.Грибуваха Ровеньківської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у Грибувасі, тесляр Ровеньківського раймісцевому. Луганським обласним судом 19 серпня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

GERMAN Георгій Адамович, 1897 р. народження, АРСР Німців Поволжя, німець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Едмунд Вільгельмович, 1913 р. народження, с.Вільвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Куйбішева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Луїза Фрідріхівна, 1922 р. народження, с.Беззаботівка Слов'янського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта вища. Проживала в смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, шкільна вчителька. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 вересня 1942 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1962 році.

GERMAN Людвіг Вільгельмович, 1897 р. народження, к.Сергіївка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у м.Луганську, візник артілі транспортників. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Олександр Миколайович, 1910 р. народження, АРСР Німців Поволжя, німець. Проживав у кол.с.Талове-Тузове Благівської сільради Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Ріхард Фердинандович, 1906 р. народження, с.Добрий Кут Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, тесляр к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERMAN Тимофій Семенович, 1895 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Червона Зірка Міловського р-ну, тесляр к-пу "Нова спілка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 ро-

ку засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

GERMAN Юліус Християнович, 1889 р. народження, с.Дмитрове Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Політвідділ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERMES (GERMAC) Тобіас Адамович, 1898 р. народження, с.Булканак, Кримська АРСР, німець, освіта початкова. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, бухгалтер райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

GERNIKOV Андрій Миколайович, 1883 р. народження, с.Новокрасівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокрасівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 19 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

GERNIKOV Данило Васильович, 1893 р. народження, с.Новокрасівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новокрасівці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 19 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

GERNIX Еміль Йоганнович, 1900 р. народження, к.Язовиця Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

GERNOS Йосип Іванович, 1892 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, мірощник Біловодського млина. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГЕРОВСЬКА Юлія Львівна, 1895 р. народження, м.Житомир, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Арештована 14 лютого 1939 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 16 червня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1939 році.

ГЕРОВСЬКИЙ Олександр Федорович, 1882 р. народження, Польща, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, заступник головного бухгалтера обласної організації Тсоавхіму. Арештований 15 лютого 1939 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 16 березня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

ГЕРР Іван Касперович, 1887 р. народження, к.№ 12 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Зеленопілля Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Роте Бауер". Донецьким обласним судом 26 квітня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ГЕРР Йосип Іванович, 1912 р. народження, к.№ 12 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньотузлове Свердловської міськради, тракторист к-пу "Роте Бауер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГЕРР Кіндрат Іванович, 1883 р. народження, с.Катеринопіль Катеринославської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с.Кураче Свердловської міськради, селянин-односібник. Репресований двічі. Постановою Судової "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 липня 1932 року висланий за межі України. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1959 роках.

ГЕРТВІГ Отто Генріхович, 1898 р. народження, Німеччина, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1992 році.

ГЕРТНЕР Едмунд Фрідріхович (Федорович), 1908 р. народження, к.Шахова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, тракторист к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРТНЕР Ельза Василівна, 1915 р. народження, к.Марієнталь Великоянінського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, колгоспниця к-пу ім.Тельмана. Арештована 4 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Перебуваючи під слідством, померла 5 листопада 1942 року. Реабілітована у 1964 році.

ГЕРТНЕР Іван Якович (Якубович), 1881 р. народження, х. Сартана, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, коваль-приватник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 січня 1933 року висланий на 3 р. за межі України. 31 жовтня 1937 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРТНЕР Карл Федорович, 1922 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Арештований 4 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з наближенням лінії фронту етапований углиб країни, де помер 18 лютого 1942 року. Реабілітований у 1966 році.

ГЕРТНЕР Карл Якович, 1918 р. народження, с.Ніколай-Поле Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, техник-маркшейдер шахти № 8-2-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ГЕРТНЕР Карл Якубович, 1887 р. народження, к.Шахова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРТНЕР Корній Якович, 1904 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, голова к-пу ім.Р. Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГЕРТНЕР Олександр Карлович, 1915 р. народження, м.Красний Луч, німець. Проживав у Красному Лучі, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРТНЕР Олена Оттівна, 1888 р. народження, м.Ровеньки, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, домогосподарка. Арештована 6 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 15 березня 1938 року з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГЕРТНЕР Отто Фрідріхович, 1912 р. народження, м.Красний Луч, німець. Проживав у Красному Лучі, рахівник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРТНЕР Роман Карлович, 1914 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, слюсар-інструментальник Антрацитівського рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГЕРТНЕР Федір Якович, 1883 р. народження, к.Шахова Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГЕРТНЕР Федір Якович, 1891 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Репресований двічі. Арештований 11 листопада 1933 року як учасник контрреволюційної повстанської організації. В ході слідства звинувачення не було доведено. 12 грудня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. 15 лютого 1938 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1933 і 1967 роках.

ГЕРТНЕР Фрідріх Мартинович, 1882 р. народження, к.Листвянка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГЕРТНЕР Фрідріх Фрідріхович, 1918 р. народження, к.Листвянка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, тракторист к-пу ім.Тельмана. Арештований 6 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де помер 28 грудня 1941 року. Реабілітований у 1965 році.

ГЕРУК (ГІРУК) Микола Пилипович, 1909 р. народження, Мархлевський р-н Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Тишківка Марківського р-ну, продавець Тишківського сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1975 році.

ГЕРУС Андрій Дорофійович, 1910 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, робітник Кремінського лісорадгоспу. 3 листопада 1932 року відібрано підписку про невізд: звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, підписку про невізд скасовано. Реабілітований у 1933 році.

ГЕРУС Данило Савелійович, 1881 р. народження, с.Печіівка Нововодолазького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Караван Солодкий Марківського р-ну, без певних занять. Луганським обласним судом 4 грудня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГЕРУС Сергій Дорофійович, 1905 р. народження, кол.х. Солдатський, Кремінський р-н, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, робітник Петрівського лісництва. 2 листопада 1932 року відібрано підписку про невізд: звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1933 року справу припинено, підписку про невізд анульовано. Реабілітований у 1933 році.

ГЕРЦ Адольф Генріхович, 1907 р. народження, Польща, єврей. Проживав у м.Брянка, інженер-електрик Центральних електромеханічних майстерень тресту "Брянськвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 листопада 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЦ Гнат Францович, 1898 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, майстер зал.ст. Попасна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 17 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 грудня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЦ Ріхард Давидович, 1908 р. народження, к.Найдорф Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кашкарне Троїцького р-ну, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЦ Яків Карлович, 1890 р. народження, к.Уварівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач німецької мови педагогічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня

1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГЕРЦЕН Іван Іванович, 1908 р. народження, с.Ханженкове Макіївського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Калинове Попаснянського р-ну, робітник зал.ст. Петровеньки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ГЕРЦІГ Анна Вільгельмівна, 1908 р. народження, Німеччина, німкеня, освіта н/середня. Проживала в м.Луганську, токарь 3-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітована у 1993 році.

ГЕРЦІГ Кароліна Генріхівна, 1901 р. народження, Німеччина, німкеня, освіта н/середня. Проживала в м.Антрациті, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітована у 1993 році.

ГЕРЦОВ Вільгельм Готлібович, 1885 р. народження, с.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу КІМ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЦОГ (ГЕРЦОХ) Герберт Іванович, 1901 р. народження, с.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРЦОГ Густав Фердінадович, 1889 р. народження, с.Кароліно-Дермань Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГЕРЦОГ Едмунд Густавович, 1913 р. народження, с.Кароліно-Дермань Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1971 році.

ГЕРЦОГ Олексій Юлісович, 1907 р. народження, к.Наталія Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, коваль к-пу ім.Чапаєва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГЕРШ Альберт Омелянович, 1888 р. народження, м.Лодзь, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр артілі "Промпобут". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕРШ Едуард Данилович, 1916 р. народження, с.Світ'янка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Лизине Білокураїнського р-ну, колгоспник к-пу "Рада". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСЕЛЬ Яків Пилипович, 1914 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, тракторист радгоспу "Червоний маяк". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕССЕ Микола Іванович, 1906 р. народження, Міллеровський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник житлокомбінату. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЕССЕЛЬ Йосип Августович, 1894 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, заступник голови к-пу "Морген Роте". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГЕССЕР Арвід Іванович, 1910 р. народження, м.Вітебськ, Білорусь, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, ветеринарний технік підсобного радгоспу Північдондресу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСЬ Лаврентій Карлович, 1906 р. народження, с.Постолівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Малохатка Старобільського р-ну, тесляр радгоспу ім.Артема. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕСЬ Сильвестр Карлович, 1898 р. народження, с.Постолівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, столяр радгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 грудня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЕТЬМАН Володимир Олексійович, 1922 р. народження, с.Фисенкове Михайловського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Військовослужбовець. До призову проживав у смт Мілове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГЕТЬМАН Іван Андрійович, 1889 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Чертково Ростовської обл., Російська Федерація, сторож депо Чертково. Донецьким обласним судом 28 січня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЕТЬМАН Кузьма Григорович, 1886 р. народження, с.Чаплинка Дніпропетровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Малоіванівка Перевальського р-ну, торговець-приватник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 18 листопада 1927 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ГЕТЬМАН Лідія Іванівна, 1914 р. народження, м.Ровеньки, німкеня, освіта початкова. Проживала в Ровеньках, колгоспниця к-пу ім.ХВІ партз'їзду. Арештована 23 березня 1944 року за звинуваченням у співробітництві з німецькими окупантами. 29 червня 1944 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГЕТЬМАН Микола Семенович, 1925 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Гірському, школяр. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 21 березня 1942 року засуджений до розстрілу. 1 квітня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГЕТЬМАН Панас Харитонович, 1911 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Гірському, кравець-приватник. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 3 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГЕТЬМАН Пилип Миронович, 1914 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, слюсар шахти ім.газети "Известия". Арештований 22 грудня 1935 року за звинуваченням у недоносительстві. 5 квітня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

ГЕТЬМАН Степан Іванович, 1925 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Волгограді, Російська Федерація, учень школи ФЗН. Військовим трибуналом військ НКВС Волгоградської обл. 20 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЕТЬМАН Тихін Якимович, 1901 р. народження, с.Щегловка Новоусманського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГЕТЬМАН Федот Іванович, 1903 р. народження, смт Біловодськ, українець. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕТЬМАНЕЦЬ Микола Іванович, 1906 р. народження, с.Караяшик Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Караяшику, селянин-одноосібник. Арештований 26 січня

1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8 жовтня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГЕТЬМАНОВ Нефодій Захарович, 1914 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, старшина 315 стрілецького полку 19 стрілецької дивізії. Арештований 6 вересня 1940 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 березня 1941 року виправданий Військовим трибуналом 30 стрілецького корпусу. Реабілітований у 1941 році.

ГЕТЬМАНСЬКИЙ Василь Олексійович, 1888 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, рахівник к-пу ім.Будьонного. Репресований двічі. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 13 листопада 1931 року ухвалено постанову про вислання на 5 р. за межі України. 21 вересня 1938 року "триюкою" УНКВС по Луганській обл. засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1995 і 1956 роках.

ГЕТЬМАНСЬКИЙ Петро Платонович (Пантелійович), 1919 р. народження, смт Штерівка Краснолуцької міськради, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, старший писар фінчастини 238 полку конвоєрних військ НКВС. Військовим трибуналом військ НКВС Куйбишевської обл., Російська Федерація, 29 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГЕФКЕ Вільгельм Карлович, 1901 р. народження, с.Світелка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Більшови України". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕФНЕР Август Густавович, 1893 р. народження, Німеччина, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Альберт Карлович, 1912 р. народження, с.Криничне Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Комісарівка Перевальського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Василь Федорович (Вільгельм Фрідріхович), 1906 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., німець. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, бджоляр к-пу "Червоний прапор". Особливою "триюкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Давид Давидович, 1886 р. народження, к.Єлизабетгаль Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, неписьменний. Проживав у м.Луганську, стругальник з-ду ім.Рудя. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Іван Іванович, 1889 р. народження, к.Гехтенфельд Новомиkolaївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бурчак-Михайлівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Репресований двічі. Арештований 14 червня 1934 року за звинуваченням в антирадянських діях. 13 серпня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. 25 вересня 1941 року Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГЕХТ Карл Карлович, 1878 р. народження, к.Гехтенфельд Новомиkolaївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комісарівка Перевальського р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Марія Яківна, 1912 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала в Іванівці, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1958 році.

ГЕХТ Микола Христіянович, 1911 р. народження, с.Вербівка, Запорізька обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, колгоспник к-пу "Нойсс Лебен". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ГЕХТ Теодор Теодорович, 1909 р. народження, к.Блюменталь Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГЕХТ Тобіас Карлович, 1896 р. народження, с.Вербівка Амвросіївського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий початковою школою. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Тобіас Тобіасович, 1896 р. народження, к.Новосолона, Дніпропетровська обл., німець. Проживав у с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, робітник Лоскутівського шебеневого кар'єру. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЕХТ Христія Христіянович, 1888 р. народження, к.Вербівка Верхньохортицького р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Енгельса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ГЕЦ Андрій Казимирович, 1888 р. народження, Чехословаччина, чех, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, десятик шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГЕШВАНДТНЕР Адольф Вільгельмович, 1891 р. народження, м.Вольськ Саратовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, диспетчер Секменівського крейдяного кар'єру. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГЕШВАНДТНЕР Едуард Васильович, 1903 р. народження, м.Лисичанськ, німець, освіта вища. Проживав у Лисичанську, викладач гірничого технікуму. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГЕШВАНДТНЕР (ГЕШВАНДЕР) Рудольф Васильович, 1893 р. народження, м.Саратов, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, рахівник міської поліклініки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГИБАЛО Леонтій Фогійович, 1900 р. народження, с.Сегединці Вільшанського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Хрустальне Краснолуцької міськради, робітник шахти № 5-7. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 вересня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГИДЕНКО Яків Ілліч, 1906 р. народження, с.Дмитрівка Сніжнянського р-ну Донецької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, податковий інспектор райфінвідділу. Арештований 2 квітня 1943 року за звинуваченням у зберіганні листівок антирадянського змісту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1993 році.

ГИНЬКО Віктор Іванович, 1882 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Кіровську, майстер мехмайстерні тресту "Кіроввугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Тим же органом 12 квітня 1941 року вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ГИРЕНКО Іван Стефанович, 1926 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 5 окремого полку урядового зв'язку. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 вересня 1944 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 4 Українського фронту. Реабілітований у 1944 році.

ГИРЕНКО Семен Гнатович, 1881 р. народження, кол.с.Василівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, сторож приміського господарства Попаснянського вагоноремонтного з-ду. Арештований 26 липня 1944 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 6 вересня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1944 році.

ГИРЖЕВ Никифор Максимович, 1897 р. народження, с.Кашперівка Новоодеського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГИРИЧ Максим Петрович, 1900 р. народження, с.Протасівка Смілянського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, інженер хімкомбінату. Військовим трибуналом Харківського військового округу 11 квітня 1939 року засуджений до розстрілу. 9 жовтня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГИРИН Микола Афанасійович, 1906 р. народження, м.Кіровола, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник відділу кадрів з-ду ім.Пархоменка. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГИРМАН Митрофан Федотович, 1889 р. народження, с.Сичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сичівці, селянин-одноосібник. Арештований 30 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГИРЮК Андрій Пилипович, 1899 р. народження, с.Прутівка Червоноармійського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Булавінівка Новопокровського р-ну, не працював. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГИРЮШТА Олексій Андрійович, 1890 р. народження, с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Демино-Олександрівці, тесляр на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. Народним судом Троїцького р-ну 1 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГИРЯ Роман Миколайович, 1891 р. народження, с.Буриково Смілянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, завгосп радгоспу "Ровеньківський". Арештований 29 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській пропаганді. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1992 році.

ГІРЯВЕНКО Наталія Порфирівна, 1902 р. народження, с.Могриця Миропільського р-ну Харківської обл., українка, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживала в м.Золоте Первомайської міськради, касирка перукарні при шахті № 4-6. Арештована 20 лютого 1935 року за звинуваченням у причетності до здійснення теракту. 26 березня 1935 року з-під варті звільнена. Реабілітована у 1995 році.

ГІЦЕНКО Матвій Оврамович, 1895 р. народження, с-ще Біла Калитва Білокалітвинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, майстер коксохімзаводу. Колегією ОДПУ 13 листопада 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 грудня 1931 року. Реабілітований у 1991 році.

ГІБЕРТ Генріх Корнійович, 1915 р. народження, с.Прогін Молочанського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Верхня Краснянка Краснодарського р-ну, бухгалтер Краснодарського міськхарчоторгу. Донецьким обласним судом 29 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГІДРЕВИЧ Йосип Францович, 1893 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Нижній Нагольчик Антрацитівської міськради, завідуючий млином об'єднання "Харчобмлілн". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ГІДРЕВИЧ Тетяна Петрівна, 1893 р. народження, м.Воронеж, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, домогосподарка. Арештована 18 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1955 році.

ГІЗБРЕХТ Єлизавета Борисівна, 1912 р. народження, с.Георгіївка Мелітопольського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Арештована 9 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській релігійній пропаганді. 20 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГІЗІН Альфред Данилович, 1880 р. народження, с.Антонівка, Житомирська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, слюсар-інструментальник парового цеху хімікомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 8 вересня 1939 року "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГІЗО Яків Станіславович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, токарь конезаводу № 123. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 17 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГЛЕВИЧ Віктор Йосипович (Осипович), 1894 р. народження, Литва, литовець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, електрик Центральних електромеханічних майстерень тресту "Ворошиловугілля". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУНГ Альберт Карлович, 1905 р. народження, с.Ксендзівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, токарь Волнухинської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛІФЕР Олександр Йосипович, 1903 р. народження, с.Великовелідарівка Сланецького р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, заправник шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГЛІЦ (ГЕЛІЦ) Андрій Генріхович, 1916 р. народження, с-ще Азарівка Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав в Азарівці, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛІЦ Генріх Фрідріхович, 1889 р. народження, к.Розенфельд, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛІЦ Еммануїл Якович, 1887 р. народження, к.Симонсфельд, Херсонська обл., німець, освіта вища. Проживав у м.Красній Луч, викладач гірничого технікуму. Репресований двічі. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 28 жовтня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Західно-Сибірському краю, Російська Федерація, засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЛІЦ Карл Карлович, 1906 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛІЦ Карл Пилипович, 1879 р. народження, к.Казалінська, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, сторож к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЛІЦ Рейнгольд Фрідріхович, 1906 р. народження, к.Блюменфельд Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, конюх к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР

12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛБЦ Федір Пилипович, 1882 р. народження, Катеринославська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, степляр з-ду № 111. Репресований двічі. Арештований 16 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 14 листопада 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГЛБЦ Фрідріх Фрідріхович, 1904 р. народження, к.Рейзенфельд Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, бригадир к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГЛБЦ Християн Християнович, він же **МЛБЦ Християн Карлович**, 1909 р. народження, с.Тіфенбрун Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Новопсков, шофер артілі "Гігант". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГІМРАНОВ Гаделзян Гімранович, 1903 р. народження, с.Чутово, Татарська АРСР, Російська Федерація, татарин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, заготівельник райзаготконтори. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 квітня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГІНТЕР Адольф Рудольфович, 1909 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, латиш, освіта середня. Проживав на колх. Кріпаки, Слов'яносербський р-н, колгоспник к-пу "Об'єднана праця". Арештований 16 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. Реабілітований у 1994 році.

ГІНТЕР Густав Адольфович, 1906 р. народження, Пулинський р-н Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, кустар-одинак. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГІНТЕР Самійло Вільгельмович, 1898 р. народження, к.Габрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГІНЦ Герберт Християнович, 1896 р. народження, к.Відерне Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГІНЦ Микола Іванович, 1913 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с.Першованівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГІНЬКО Іван Станіславович, 1909 р. народження, м.Кіровськ, поляк, освіта початкова. Військовослужбовець, авіамеханік 111 авіаескадрильї 28 авіабригади. Арештований 10 травня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 17 лютого 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГІНЬКО Станіслав Адамович, 1886 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, сторож контори шахти № 3-3-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГІПШЕР Вільгельм Людвігович, 1886 р. народження, с.Мар'янівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Пантюхине Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГІРБУРГЕР Микола Якович, 1892 р. народження, м.Одеса, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, диспетчер з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 6 червня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГІРЕНКО Іван Наумович, 1918 р. народження, ст-ця Степна Приморсько-Ахтирського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Морозівка Міловського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГІРЕЦЬКИЙ (ГЕРЕЦЬКИЙ) Франц Якович, 1876 р. народження, с.Гелетинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Бунчуківка Блокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1969 році.

ГІРНИК Кирило Гордійович, 1897 р. народження, с.Бабине Липецького р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, робітник радгоспу № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГІРШ Всеволод Борисович, 1900 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 196 армійського запасного полку. Військовим трибуналом 69 армії 15 квітня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГІРШФЕЛЬД Адольф Михайлович, 1887 р. народження, с.Рогова Володарського р-ну Київсь-

кої обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Розпасівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГІРШФЕЛЬД Федір Іванович, 1904 р. народження, с.Рибальське, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, конюх к-пу "Прогрес". Судовою колегією Донецького обласного суду 9 лютого 1939 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГІССЕЛЬ Еріх Фрідріхович, 1918 р. народження, с.Рудокопи Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Литвинове Новопсковського р-ну, тракторист к-пу ім.Постишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГІТЛЬ Франц Францович, 1888 р. народження, Чехословаччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, механік електростанції будинку відпочинку Рубіжанського хілкобінату. Донецьким обласним судом 16 квітня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабітований у 1994 році.

ГІТТЕЛЬ Іван Миколайович, 1895 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець. Проживав у с.Любиме, конюх к-пу "Морген Роте". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГІТТЕР Мойсей Львович, 1902 р. народження, м.Кишинів, Молдавська РСР, єврей, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Лутигине, директор з-ду ім.Чубаря. Арештований 14 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8-9 квітня 1939 року виправданий Військовим трибуналом Харківського військового округу. Реабітований у 1939 році.

ГІЦЕЛЬ Георгій Августович, 1881 р. народження, с.Вольвахівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, неписьменний. Проживав у с.Вільшани Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Паркомунна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГІЦЕЛЬ Фрідріх Григорович, 1916 р. народження, с.Генріхівка Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вільшани Троїцького р-ну, коваль к-пу "Паркомунна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГІЦЬКИЙ Адольф Леопольдович, 1903 р. народження, м.Відень, Австрія, австрієць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, маляр з-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 25 серпня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

ГЛАВАН Костянтин Амвросійович, 1886 р. народження, Сороцький повіт, Бессарабія, молдаванин, освіта середня. Проживав у с-щі Верхня Крас-

нянка Краснодонського р-ну, не працював. Арештований 2 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 13 липня 1949 року справу припинено. Реабітований у 1994 році.

ГЛАВАЧ (ГЛОВАЧ) Іван Павлович, 1911 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "Червона хвиля". Луганським обласним судом 14-15 травня 1946 року засуджений до 1 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабітований у 1995 році.

ГЛАГОЛСВ Лев Григорович, 1884 р. народження, м.Кривий Ріг Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГЛАДИШЕВ Дмитро Семенович, 1913 р. народження, с.Лиговка Долгоруковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, електрострохар шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Донецьким обласним судом 26 березня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабітований у 1990 році.

ГЛАДИШЕВ Микола Артемович, 1911 р. народження, м.Попасна, росіянин, освіта середня. Проживав у Попасній, техкерівник райпромкомбінату. Арештований 16 січня 1946 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 14 травня 1947 року виправданий Луганським обласним судом. Реабітований у 1947 році.

ГЛАДИШЕВСЬКИЙ Микола Андрійович, 1915 р. народження, с.Веселіце Сатанівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар промартілі "Металіст". Арештований 9 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1939 році.

ГЛАДКИЙ Єлисей Якимович, 1885 р. народження, с.Наугольне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Наугольному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 28 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГЛАДКИЙ Тихін Денисович, 1919 р. народження, с.Кам'янка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, старшина роти 15 окремого батальйону зв'язку. Військовим трибуналом Авіації далекої дії 12 грудня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабітований у 1992 році.

ГЛАДКИХ Євстафій Кузьмич, 1898 р. народження, с.Голянка Новосільського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГЛАДКИХ Костянтин Михайлович, 1896 р. народження, с.Богатирьове Горшеченського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин,

освіта середня. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, старший десятник управління будівництва шосейних шляхів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАДКИХ Юхим Гнатович, 1901 р. народження, с.Водикіно Слущкого повіту Мінської губернії, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, робітник шахти № 30. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГЛАДКОВ Григорій Іванович, 1914 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець. Військовим трибуналом Північної групи військ 30 червня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГЛАДКОВ Євген Олександрович, 1911 р. народження, с.Передільське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 80 окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Військовим трибуналом 65 армії 23 грудня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЛАДКОВ Іван Михайлович, 1874 р. народження, с.Софіївка Сватівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, підземний конюх шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАДКОВ Іван Никифорович, 1889 р. народження, х. Калиновський, Базковський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, робітник шахти № 9. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 17 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЛАДКОВ Іван Тимофійович, 1866 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Луганську, сторож Луганського зеленбуду. Арештований 13 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 18 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГЛАДКОВ Микита Герасимович, 1890 р. народження, с.Гладке Дмитровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Попасна, парторг на будівництві вагоноремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 червня 1937 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1962 році.

ГЛАДКОВ Олександр Михайлович, 1899 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Старому Айдарі, колгоспник к-пу "Оборона країни". Арештований 11 квітня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 12 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ГЛАДКОВ Павло Львович, 1889 р. народження, с.Зуївка Макіївського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ганнівка Брянківської міськради, комірник радгоспу "Червоний прапор". Арештований 16 квітня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. 14 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛАДКОВ Павло Омелянович, 1875 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Старому Айдарі, колгоспник к-пу "Оборона країни". Арештований 28 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГЛАДКОВ Петро Семенович, 1905 р. народження, с.Самсонівка Краснодонського р-ну, українець, освіта н/середня. Військово-службовець, санінструктор 39 стрілецького полку 223 стрілецької дивізії. Арештований 2 грудня 1941 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. 3 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ГЛАДКОВ Юхим Григорович, 1885 р. народження, с.Аношкіне Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Аношкиному, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 23 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАДУН Василь Михайлович, 1876 р. народження, с.Бурханівка, Одеська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, двірник лікарні металургійного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГЛАДЧЕНКО Федір Корнійович, 1891 р. народження, с.Паньківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Паньківці, швець к-пу "XX років Жовтня". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАЗ Мирон Семенович, 1909 р. народження, с.Нечаївка Покровського р-ну Дніпропетровської обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, помічник начальника прольоту новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГЛАЗКОВ Степан Дмитрович, 1889 р. народження, с.Троїцьке Сосновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснотуркеської міськради, сторож саду к-пу "Шлях вперед". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАЗУНОВ Василь Іванович, 1881 р. народження, х. Євстратово, Клєтський р-н Волгоград-

ської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти "Сталінський вибій". Донецьким обласним судом 27 травня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГЛАЗУНОВ Григорій Іванович, 1871 р. народження, смт Новоайдар, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, возій вугілля шахти "Гірник Донбасу". Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛАЗУНОВ Дмитро Іванович, 1877 р. народження, с.Ігрицьке Комарницького р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, начальник відділу капітальних робіт шахти ім.Крупської. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЛАЗУНОВ Тимофій Максимович, 1900 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Райгородці, колгоспник к-пу "Червона зоря". Арештований 9 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 травня 1942 року виправданий судом Військового трибуналу військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГЛЕБІН Микола Панасович, 1906 р. народження, с.Щоглівка Сталінського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, начальник дільниці шахти ім.1 Травня. Колегією ОДПУ 22 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛЕКЛЕР Василь Васильович, 1887 р. народження, к.Канкринівка Новомиkolaївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Першованівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Озет". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛЕКОВ Гнат Васильович, 1888 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, машиніст компресора Петровського з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛЕМБОЦЬКИЙ Вікентій Карлович, 1880 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, садівник райлікарні. Донецьким обласним судом 26 січня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГЛЄВОВСЬКИЙ Семен Гаврилович, 1894 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, письменник евакопункту 8 армії. Колегією Донецької ГубЧК 15 червня 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ГЛИНКОВ Іван Георгійович, 1886 р. народження, с.Слисаветградка Олександрівського р-ну Кіровоградської обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, завідувачий техбюро з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 11 серпня

1938 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 26 червня 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛИНКОВ Михайло Вікторович, 1902 р. народження, м.Смоленськ, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, директор художнього технікуму. Арештований 18 жовтня 1937 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної фашистської диверсійної організації. 29 липня 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛИНСЬКИЙ Федір Йосипович, 1903 р. народження, х. Максимишин, Семенівський р-н Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, технічний інспектор шахти "Никанор". Арештований 17 березня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецьких розвідорганів. 11 серпня 1944 року УНКДБ по Луганській обл. справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛИНЯНИЙ Михайло Якович, 1901 р. народження, х. Паливода, Ніжинський р-н Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, робітник шахти № 1-2 "Нова Голубівка". Арештований 14 травня 1945 року за звинуваченням в антирадянських діях. 30 грудня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГЛИЧЕНКО Василь Іванович, 1909 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГЛОБА Василь Йосипович, 1927 р. народження, с.Верблюжка Новгородківського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської міськради, робітник шахти № 26-44. Луганським обласним судом 28 жовтня 1953 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ГЛОБА Трохим Іванович, 1887 р. народження, х. Березівка, Полтавський р-н Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, начальник штабу протиповітряної оборони Северодонецької ДРЕС. Арештований 30 січня 1935 року за звинуваченням в дезінформації органів НКВС. 16 лютого 1935 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

ГЛОД Денис Спиридонович, 1896 р. народження, с.Власівка, Дніпропетровська обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач інституту господарників. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГЛОД Марія Федотівна, 1896 р. народження, с.Запсілля Полтавського р-ну Полтавської обл., українка, освіта вища. Проживала в м.Луганську, вчителька школи № 3. Постановою Особливої нара-

ди при НКВС СРСР від 8 квітня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1992 році.

ГЛОТОВ Гаврило Іванович, 1884 р. народження, с.Биково Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти ім.Паризької комуні. Арештований 27 жовтня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 січня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГЛОТОВ Панас Петрович, 1912 р. народження, с.Софіївка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЛОТОВ Тимофій Прокопович, 1915 р. народження, с.Глотівка Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення зв'язку 3 стрілецького батальйону. Військовим трибуналом 60 окремої стрілецької бригади 27 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЛУХАНИЧ Андрій Васильович, 1922 р. народження, с.Ракошин Мукачівської округи Закарпатської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, тесляр будконтори тресту "Луганськпромжитлобуд". Луганським обласним судом 5 вересня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 29 січня 1955 року строк покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1990 році.

ГЛУХОВ Микола Михайлович, 1910 р. народження, м.Перевальськ, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 88 окремого полку зв'язку. Військовим трибуналом 12 армії 21 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 березня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ГЛУШЕНКОВ Феодосій Федорович, 1878 р. народження, с.Русаново Лихвінського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Арештований 9 серпня 1938 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 16 січня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУШЕЦЬ Федір Сидорович, 1910 р. народження, с.Новоандріївка Білопільського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, електрослюсар шахти № 3-3-біс. Арештований 15 листопада 1935 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 1 квітня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУШКО Василь Харитонович, 1891 р. народження, с.Безручки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, начальник транспортного цеху тресту "Ворошиловвугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 6 вересня 1938 року за-

суджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1970 році.

ГЛУШКО Микола Трохимович, 1918 р. народження, м.Зимогіря Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий запасного 31 стрілецького полку. Військовим трибуналом 10 запасної стрілецької бригади 22 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУШКО Панас Якович, 1893 р. народження, с.Розкішне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Розкішному, робітник Луганського м'ясокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

ГЛУШКОВ Дмитро Михайлович, 1895 р. народження, с.Стара Карачиха, Пензенська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, десятник Олексіївського піщаного кар'єру. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГЛУШКОВ Федір Іванович, 1907 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, технік-інтендант 2 рангу, начальник інтендантської служби 141 мінометного полку. Арештований 4 грудня 1942 року за підозрою у намірі перейти на бік ворога. 3 лютого 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУШКОВА Валентина Дмитрівна, 1911 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Чугинці, колгоспниця к-пу "Ударник". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 16 вересня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ГЛУШПЕНКО Дар'я Іванівна, 1896 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Красноріченському, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року як мати репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ГЛУШПЕНКО Іван Андрійович, 1891 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, колгоспник к-пу ім.Молотова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року як батько репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ГЛУЩАК Казимир Антонович, 1894 р. народження, с.Війтівці Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩАК Михайло Антонович, 1899 р. народження, с.Війтівці Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГЛУЩАК Олександр Францович, 1896 р. народження, с.Війтівці Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩАК Павло Войнехович, 1894 р. народження, с.Війтівці Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Царівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕВСЬКИЙ Григорій Павлович, 1892 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, лісоруб Красноярського лісництва. Арештований 24 квітня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 7 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩЕНКО Андрій Сергійович, 1893 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Арештований 25 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩЕНКО Василь Павлович, 1923 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Новодеркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, учень 10-го класу. Луганським обласним судом 10 травня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГЛУЩЕНКО Володимир Луквич, 1925 р. народження, с.Лашівка Первомайського р-ну Одеської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у с.Сабівка Слов'янoserбського р-ну, шофер райконтори "Головвторчормету". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 вересня 1953 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГЛУЩЕНКО Григорій Михайлович, 1875 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. У червні 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩЕНКО Дмитро Максимович, 1884 р. народження, с.Миколаївка Блокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 квітня 1930 ро-

ку висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕНКО Іван Дмитрович, 1907 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, рахівник шахти № 10-10-біс. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14-15 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЛУЩЕНКО Іван Онисимович, 1884 р. народження, с.Калинівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калинівці, грабар на роз'їзді Гончарівка Північно-Донецької залізниці. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕНКО Ксенія Сергіївна, 1903 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта початкова. Проживала в с.Сокольники Слов'янoserбського р-ну, колгоспниця к-пу "Червоний Перекоп". Військовим трибуналом військ НКВС по Донецькій обл. 22 липня 1941 року засуджена до розстрілу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 серпня 1941 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГЛУЩЕНКО Кузьма Данилович, 1898 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у Трипіллі, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 грудня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕНКО Леонтій Никанорович, 1898 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий госпоти адміністративно-господарського відділу Південного фронту. Арештований 11 травня 1942 року за звинуваченням у втраті секретних штабних документів. 18 липня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ГЛУЩЕНКО Матвій Федорович, 1877 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. Арештований 25 листопада 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩЕНКО Михайло Григорович, 1887 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кризькому, селянин-одноосібник. Народним судом Міловського р-ну 4 січня 1933 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ГЛУЩЕНКО Оврам Феохтистович, 1900 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій-приватник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕНКО Олександр Миколайович, 1914 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кризько-

му, помічник бригадира тракторної бригади к-пу "13 років Жовтня". 7 липня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 липня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ГЛУЩЕНКО Олексій Андрійович, 1909 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, шофер "Союзрадгосптрансу". 7 липня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 липня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ГЛУЩЕНКО Панас Онисимович, 1892 р. народження, с.Калинівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калинівці, сторож зал.ст. Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГЛУЩЕНКО Пантелій Леонтіївич, 1908 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, комбайнер зернорадгоспу "Новоайдарський". Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 12 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГЛУЩЕНКО Сидір Григорович, 1907 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 12 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ГЛУЩЕНКО Спиридон Степанович, 1880 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець. Проживав у м.Луганську, двірник технічному фізкультури. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГЛУЩЕНКО Трохим Миколайович, 1873 р. народження, смт Маломиколаївка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маломиколаївці, не працював. Донецьким обласним судом 9 травня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩЕНКО Трохим Федорович, 1911 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 19 окремого батальйону. Військовим трибуналом 9 запасної стрілецької бригади 12 травня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГЛУЩЕНКО Феодосій (Федосій) Григорович, 1898 р. народження, с.Кризьке Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Червона Зірка Міловського р-ну, тесляр к-пу "Нова спілка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГЛУЩЕНКО Яків Максимович, 1902 р. народження, с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микола-

ївці, садівник к-пу "Більшовик". Арештований 12 вересня 1935 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 4 листопада 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

ГЛУЩУК Михайло Семенович, 1925 р. народження, с.Смаржинці Погребищенського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Біле Лутугинського р-ну, прохідник шахти № 3. Військовим трибуналом Київського військового округу 24-26 листопада 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 15 травня 1956 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 15 р. Реабілітований у 1957 році.

ГЛЯНЕНКО Олександр Гнатович, 1908 р. народження, с.Брусівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 969 стрілецького полку. Військовим трибуналом Південного фронту 9 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1996 році.

ГЛЯНЧЕНКО Семен Іванович, 1885 р. народження, с.Бутурліновка Бутурліновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 січня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГНАП Каспер Францович, 1892 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Преображенне Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГНАС Карл Фердінандович, 1915 р. народження, с.Прутівка Дзержинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Булавинівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНАС Фердінанд Фрідріхович, 1876 р. народження, с.Прутівка Дзержинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Булавинівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНАТЕНКО Іван Андрійович, 1893 р. народження, с.Носачів Смілянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, старший авіатехнік Луганської військової школи пілотів. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГНАТЕНКО Іван Васильович, 1891 р. народження, с.Луб'янка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Луб'янці, сторож к-пу "XVII партз'їзд". Військовим трибуналом військ НКВС Південного фронту 10 березня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГНАТЕНКО Мусій Іванович, 1913 р. народження, с.Луб'янка Білокуракинського р-ну, украї-

нець, неписьменний. Проживав у Луб'янці, колгоспник к-пу "Москва-Донбас". Луганським обласним судом 16 вересня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГНАТЕНКО Федот Кирилович, 1910 р. народження, с.Луб'янка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Луб'янці, колгоспник к-пу "Москва-Донбас". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГНАТЮК Антон Мефодійович, 1911 р. народження, с.Великий Скнит Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, кравець к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГНАТЮК Макар Мефодійович, 1914 р. народження, с.Великий Скнит Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГНАТЮК Никанор (Никифор) Андрійович, 1899 р. народження, с.Пихті Грицівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Мирна Долина Поліссянського р-ну, робітник радгоспу "Мирна долина". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНСДІН (ГНЕЙДІН) Давид Давидович, 1892 р. народження, к.Нейгофнунг Бердянського повіту Таврійської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с.Красній Колос Ровеньківської міськради, рахівник к-пу ім.Комінтерну. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГНСДОВ Василь Федорович, 1902 р. народження, с-ще шахти "Лідівка", Донецька обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, завідуючий відділом райвиконкому. Арештований 31 серпня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 листопада 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

ГНСДОВ Іван Йосипович, 1904 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, слюсар вагоноремонтного пункту зал.ст. Антрацит. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 28 серпня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГНСДОВ Йосип Тимофійович, 1879 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, неписьменний. Проживав у м.Антрациті, не працював. Арештований 2 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 січня 1934 року

справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГНСДОВ Петро Михайлович, 1873 р. народження, с.Паньківка Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кочегар з-ду ім.Рудя. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНСТНСВ Андрій Іванович, 1890 р. народження, с.Гризлово Долгоруковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГНИДА Василь Петрович, 1889 р. народження, с.Третяківка Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у кол.с.Новодеркул Данилівської сільради Біловодського р-ну, робітник колезаводу № 63 ім.Постишева. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНИДА Григорій Дем'янович, 1904 р. народження, с.Третяківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Третяківці, селянин-одноосібник. Арештований 29 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГНИДА Йосип Федорович, 1871 р. народження, с.Третяківка Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Третяківці, інвалід, не працював. Народним судом Біловодського р-ну 2 лютого 1933 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГНИДА Никанор Сторович, 1893 р. народження, с.Третяківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Луганським обласним судом 20 листопада 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГНИДЕНКО Андрій Іванович, 1903 р. народження, с.Успенка Байчуровського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 11 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГНИДЕНКО Михайло Терентійович, 1903 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГНИДЕНКО Никифор Дмитрович, 1888 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар-водопровідник житлового відділу рудоуправління "Криворізьке". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Володимир Іванович, 1879 р. народження, с.Артемівка, Донецька обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новодар'ївка Ровеньківської міськради, вагар зал.ст. Дар'ївка. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 січня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Іван Михайлович, 1922 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 10 окремого батальйону. Військовим трибуналом Новоросійської військово-морської бази 2 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Іларіон Павлович, 1881 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кучер з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Михайло Дем'янович, 1897 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець. Проживав у м.Луганську, визник артілі "Луганськтранспорт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Никифор Кирилович, 1883 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Олександр Якович, 1909 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, машиніст екскаватора крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Петро Олексійович, 1902 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, охоронник Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛИЦЬКИЙ Степан Якович, 1905 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, машиніст екскаватора крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГНИЛОБОК Микола Федорович, 1901 р. народження, смт Новопсков, українець, освіта початкова. Проживав у Новопскові, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 8 жовтня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛОБОКОВ Федір Панасович, 1881 р. народження, кол.х. Бірюк, Білоукраїнський р-н, українець, неписьменний. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 19

березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 1 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГНИЛОБОКОВ-КЛІХ Франц Андрійович, 1889 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Новопсков, робітник райшляхвідділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНИЛОСИР Петро Олександрович, 1914 р. народження, с.Котельва Котельського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Вишневе Старобільського р-ну, завідуючий медпунктом радгоспу ім.Шевченка. 26 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. 7 червня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГНИПА Григорій Вікторович, 1904 р. народження, с.Олексіївка Сахновщинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринська Перевальського р-ну, бурильник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГНІЗДИЛО Данило Харлампович, 1887 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, голова к-пу ім.Будьонного. Репресований двічі. 28 березня 1933 року порушено справу за звинуваченням у саботажі. 8 липня 1933 року справу припинено за малозначністю. 25 грудня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1933 і 1989 роках.

ГНІЗДИЛОВ Василь Кузьмич, 1897 р. народження, с.Кошелівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кошелівці, селянин-одноосібник. Арештований 17 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 вересня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГНІЗДИЛОВ Григорій Семенович, 1897 р. народження, с.Кошелівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кошелівці, бригадир к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 квітня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГНОЙОВИЙ Андрій Данилович, 1860 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобіллі, селянин-одноосібник. Арештований 4 березня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 квітня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГНОЙОВИЙ Гнат Сидорович, 1879 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобіллі, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Коле-

гії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГНОЙОВИЙ Григорій Андрійович, 1896 р. народження, с.Новобіла Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілій, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГНОЙОВИЙ Іван Антонович, 1895 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, кріпильник шахти № 14 "Тошківка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГНОЙОВИЙ Харитон Данилович, 1899 р. народження, с.Новобіла Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новобілій, без певних занять. Арештований 27 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 квітня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГНОТ Микола Іванович, 1880 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Голубівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Нова громада". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНУТИЙ (ГНУТОВ) Захар Микитович, 1893 р. народження, с.Заайдарівка Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Заайдарівці, селянин-одноосібник. Респросований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 19 березня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 13 листопада 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГНУТОВ Іван Дем'янович, 1880 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чугинці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 29 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГНУТОВ Микола Тимофійович, 1909 р. народження, с.Подстепне Нижньочирського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, шофер загону зв'язку № 2139. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 травня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГНУТОВ Пантелій Якович, 1908 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Станично-Луганське, сторож зал.ст. Кіндрашівська. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 4 липня 1944 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГНУТОВ Тарас Макарович, 1891 р. народження, с-ще Вільхове Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Малинове

Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОБЕЛОВ Павло Семенович, 1894 р. народження, с.Кінські Роздори Пологівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду гірничих інструментів. Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджений до розстрілу. 24 травня 1941 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОБЕЛОВА Тетяна Михайлівна, 1903 р. народження, м.Київ, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОБЕРМАН Мойсей Ісакович, 1900 р. народження, м.Мінськ, Білорусь, єврей, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, головний інженер шахти ім.Ілліча. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОВИЦЬКИЙ Євген Лукич, 1899 р. народження, с.Піщане Ольгопільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с.Калмиківка Міловського р-ну, шкільний учитель. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ГОВОРОВ Василь Миколайович, 1903 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, помічник головного інженера шахти № 14-17. Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 27 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОВОРОВ Микола Миколайович, 1892 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОВОРОВ Савелій Якович, 1887 р. народження, с.Донцівка Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Орхіївка Лутугинського р-ну, робітник кам'яного кар'єру. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 березня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОВОРУН Абрам Васильович, 1888 р. народження, с.Олександродар Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Адріанопіль Перевазького р-ну, колгоспник к-пу "Більшовицький шлях". Арештований 14 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОВОРУН Андріян Оксентійович, 1892 р. народження, с.Олександродар Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта середня.

Проживав у смт Городище Перевальського р-ну, бухгалтер селищної лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОВОРУН Феодосій Омелянович, 1881 р. народження, с.Олександродар Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Адрианопіль Перевальського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовицький шлях". Луганським обласним судом 27 березня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОВОРУХА Артем Данилович, 1900 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта середня. Проживав у Бірюковому, механік шахти "Серго". Військовим трибуналом 2 армії 3 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОВОРУХА Валентин Іванович, 1913 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Арештований 1 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до повстанської організації. 24 грудня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОВОРУХА Єгор Степанович, 1911 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, не працював. Арештований 6 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. 25 грудня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення з реабілітацією.

ГОВОРУХА Микола Іванович, 1912 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Дяковому, шкільний учитель. Військовим трибуналом 5 танкової армії 21 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОВОРУХА-ОТРОК Олександр Павлович, 1880 р. народження, с.Івахників Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, виконроб рудника "Паркомунна". Арештований 28 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 21 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОВОРУХА Онисія Максимівна, 1902 р. народження, м.Красний Сулін Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Бірюкове Свердловської міськради, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 червня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОВОРУХА Степан Ілліч, 1870 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, конюх тресту "Південжитлобуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОВОРУХІН Іван Дмитрович, 1885 р. народження, ст-ця Усть-Хоперська Серафимовицького р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація,

росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, без певного місця роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОВОРУХІН Микола Семенович, 1899 р. народження, х. Рибний, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну. Донецьким обласним судом 31 січня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 16 квітня 1941 року Верховним судом УРСР справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ГОВОРУХІН Олексій Іванович, 1889 р. народження, ст-ця Усть-Хоперська Серафимовицького р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тесляр міськхарчоторгу. Луганським обласним судом 3 березня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ГОВОРУХІН Павло Олександрович, 1882 р. народження, х. Новоцаринський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, тимчасово не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОВОРУХІН Потап Федорович (Федотович), 1882 р. народження, х. Жирковский, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Власівка Краснодонського р-ну, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОВОРУХІНА Олександра Несторівна, 1888 р. народження, х. Новоцаринський, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, неписьменна. Проживала в с.Власівка Краснодонського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 травня 1942 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОВТВА Євген Петрович, 1903 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГОВТВА Єфросинія Корніївна, 1884 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Кам'янка Старобільського р-ну, колгоспниця к-пу "Комсомолец". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОВТВА Йосип Петрович, 1911 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, колгоспник к-пу "Комсомолец". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 19 грудня 1941 року

засуджений до розстрілу. Страчений 25 грудня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

ГОВТВА Петро Іванович, 1890 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, тесляр к-пу "Комсомолец". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 17 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОВТВІНА Ольга Павлівна, 1909 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у смт Станично-Луганське, не працювала. Луганським обласним судом 26 квітня 1951 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОВТ'ЯН Андрій Арсентійович, 1898 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Нове село". Арештований 6 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОГЕНШТЕЙН Бернгард Рудольфович, 1907 р. народження, с.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Єпіфанівка Кременського р-ну, конюх к-пу "Нове життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОГЕНШТЕЙН Фрідріх Карлович, 1888 р. народження, с.Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "12-а річниця Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОГОЛЬ Семен Павлович, 1898 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, коваль Штердресу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 31 липня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГОГОМАН Пилип Кирилович, 1910 р. народження, с.Шершенці Кодимського р-ну Одеської обл., молдаванин, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, робітник шахти № 9. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Август Августович, 1911 р. народження, смт Ленінське Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Ленінському, кріпильник шахти № 9. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГОДЗЕЛІХ Антон Августович, 1882 р. народження, Красноградський р-н Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Ленінсь-

ке Свердловської міськради, завгосп радгоспу "Червоний маяк". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГОДЗЕЛІХ Антон Петрович, 1906 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, моторист к-пу ім.Тельмана. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 1 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГОДЗЕЛІХ Валентин Олександрович, 1911 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, слюсар шахти ім.ХІ річниця Жовтня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Іван Іванович, 1912 р. народження, кол.к.Місарош Білогорівської селищної Ради Попаснянського р-ну, німець. Проживав у с.Булгаківка Кременського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Йосип Петрович, 1893 р. народження, к.Куце Красноградського р-ну Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Катерина Яківна, 1898 р. народження, к.Куце Красноградського р-ну Полтавської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, колгоспниця к-пу ім.Тельмана. Арештована 20 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1938 році.

ГОДЗЕЛІХ Микола Петрович, 1897 р. народження, к.Куце Красноградського р-ну Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Репресований двічі. Арештований 17 листопада 1933 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної повстанської організації. 4 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. 14 листопада 1937 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1967 роках.

ГОДЗЕЛІХ Олександр Петрович, 1887 р. народження, к.Куце Красноградського р-ну Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, тесляр к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Петро Петрович, 1894 р. народження, к.Куце Красноградського р-ну Полтавської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Петро Федорович, 1880 р. народження, к.Мар'янівка, Дніпропетровська обл.,

німець, освіта початкова. Проживав у м.Красній Лучі, тесляр к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДЗЕЛІХ Ріка Мартинівна, 1910 р. народження, м.Красній Лучі, німкеня, неписьменна. Проживала в Красному Лучі, колгоспниця к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1962 році.

ГОДЗЕЛІХ Яків Августович, 1913 р. народження, смт Ленінське Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Ленінському, врубашиніст шахти № 9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГОДЯК Петро Філімонович, 1917 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українць, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, токар депо Сентянівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 червня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1952 році.

ГОДЕВСЬКИЙ Владислав Матвійович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник ресторану при кінотеатрі "Жовтень". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГОДЛН Микита Тимофійович, 1895 р. народження, с. Никаноровка Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українць, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник Криворізького рудника. Арештований 25 червня 1938 року за звинуваченням у шкідництві. 8 вересня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

ГODOVANEЦЬ Нестор Михайлович, 1911 р. народження, смт Солотвине Богородчанського р-ну Станіславської обл., українць, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 липня 1943 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГODOVANEЦЬ Омелян Михайлович, 1903 р. народження, Польща, українць, освіта початкова. Проживав у с.Комишне Станічно-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОДУНОВ Микита Пилипович, 1905 р. народження, х. Солонцовський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, стрілочник зал.ст. Щотове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОДШИН Лейба Ісакович, 1903 р. народження, с.Бобровий Кут Калініндорфського р-ну Миколаївської обл., єврей. Проживав у м.Стаханові, моторист пожежної команди. "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЖЕНКО Олександр Якович, 1897 р. народження, смт Білокуракине, українць, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, бухгалтер райконтори "Заготсіно". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до вислання за межі України. Реабілітований у 1960 році.

ГОЙДЕНКО Леонтій Ілліч, 1892 р. народження, смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Лозно-Олександрівці, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЙДЕНКО-КАПКІНА Марія Іванівна, 1923 р. народження, смт Лозно-Олександрівка Білокуракинського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, домогосподарка. Луганським обласним судом 14 листопада 1946 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОЛАВСЬКИЙ Гнат Йосипович, 1879 р. народження, с.Баршівка Баршівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛГЕР Петро Якович, 1876 р. народження, смт Ямпіль Ямпільського р-ну Вінницької обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛДА Прокіп Тарасович, 1882 р. народження, с.Глафірівка Лутугинського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Глафірівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛДА Семен Прокопович, 1923 р. народження, с.Глафірівка Лутугинського р-ну, українць, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, токар з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 березня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 4 р., з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1958 році.

ГОЛЕВ Іван Іванович, 1919 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українць, освіта середня. Проживав у Нижній Дуванці, колгоспник к-пу "Маяк соціалізму". Арештований 7 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКА Ангеліна Олексіївна, 1894 р. народження, м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в

м.Луганську, домогосподарка. Арештована 19 жовтня 1937 року як дружина репресованого і така, що допускала антирадянські висловлювання. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1993 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Адам Францович, 1899 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, директор курсів при ФЗУ хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Андрій Антонович, 1897 р. народження, Мархлевський р-н Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шуліківка Біловодського р-ну, тесляр к-пу ім.Луначарського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Казимир Йосипович, 1885 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник ливарної групи відділу організації праці з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Карпо Миколайович, 1875 р. народження, с.Оріхівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фашівка Антрацитівського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Олександр Андрійович, 1885 р. народження, с.Педоси Погребищенського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, кочегар шахти ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЕНСВ Лев Давидович, 1909 р. народження, х. Фомихінський, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, ствольовий шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ГОЛЕНКО Дмитро Омелянович, 1875 р. народження, с.Жовтневе Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Жовтневому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 21 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЕНКО Іван Миколайович, 1917 р. народження, с.Райгородка Сватівського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, сфрейтор 17 прикордонного загону військ НКВС. Військовим трибуналом військ НКВС Брянського фронту 14 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГОЛЕЦЬ Войцех Йосипович, 1888 р. народження, с.Шаровечка Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Іллінка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛИДОВИЧ Дмитро Лук'янович, 1888 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у с.Долинівка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний рільник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛИЗДРА Дмитро Савелійович, 1900 р. народження, с.Менчикури Веселівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пресувальник з-ду ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛИК Діонісій Павлович, 1926 р. народження, с.Поляна Хотинського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньошевіривка Краснодарського р-ну, вибійник шахти № 21. Луганським обласним судом 17 червня 1959 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 12 квітня 1966 року Верховний суд УРСР знизив строк покарання до 3 р. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛИКОВ Іван Семенович, 1908 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта середня. Проживав у Брянці, начальник дільниці шахти № 12. Репресований двічі. Арештований 6 листопада 1937 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної троцькістської організації. 22 лютого 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Луганським обласним судом 19 грудня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1970 роках.

ГОЛІН Іван Мартинович, 1897 р. народження, Таганрозький р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, завідуючий фермою к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛІН Карл Мартинович, 1905 р. народження, м.Макіївка Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛІНА Марія Федорівна, 1899 р. народження, к.Шенфельд Маріупольського р-ну Донецької обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, колгоспниця к-пу ім.Тельмана. Арештована 22 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГОЛУС Мирон Макарович, 1889 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Олексіївці, се-

лянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 15 січня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛУС Юда Маркович, 1885 р. народження, с.Олексівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певного місяця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОБОРОДЬКО Іван Йосипович, 1924 р. народження, с.Мар'янівка Шполянського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бурильник шахти ім."Известий". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛОВ Іван Лук'янович, 1897 р. народження, к.Василицино Писаревського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, лазник шахти № 2 ім.ВЛКСМ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 24 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВ Іван Павлович, 1902 р. народження, ст-ця Усть-Медведицька, Волгоградська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, рахівник шахти № 7-8. Донецьким обласним судом 21 січня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОВ (ГОЛОВА) Петро Павлович, 1889 р. народження, м.Серафимович Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушево Краснолуцької міськради, прибиральник породи шахти № 7-8. Арештований 10 березня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 жовтня 1938 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВ Степан Єгорович, 1911 р. народження, с.Верхня Тишанка Чигольського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 3-4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 червня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВАНЕНКО Варвара Лаврентіївна, 1919 р. народження, смт Слов'яносербськ, українка, освіта н/вища. Проживала у Слов'яносербську, студентка Харківського автошляхового інституту. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 9 жовтня 1943 року вислана за межі України як соціально небезпечний елемент. Реабілітована у 1990 році.

ГОЛОВАНЕНКО Микола Олексійович, 1910 р. народження, м.Павлоград Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, старший електромонтер з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГОЛОВАНЕНКО Михайло Іванович, 1888 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у с.Пархо-

менко Краснодонського р-ну, директор середньої школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГОЛОВАНОВ Іван Николінович, 1917 р. народження, с.Захаровка Воловського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, викладач курсів лікнепу при з-ді ім.Ворошилова. Донецьким обласним судом 26 грудня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ГОЛОВАНОВ Іван Александрович, 1894 р. народження, м.Тамбов, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Вишневе Антрацитівського р-ну, не працював. 19 червня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛОВАНОВ Тихін Гнатович, 1912 р. народження, с.Параніно Ковилкінського р-ну Мордовської АРСР, Російська Федерація, мордвин, неписьменний. Військовослужбовець, рядовий 9 роти 471 стрілецького полку. До призову проживав у смт Кріпенський Антрацитівської міськради. Військовим трибуналом 73 стрілецької дивізії 6 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГОЛОВАНЬ Іван Васильович, 1895 р. народження, с.Ганнівка Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, не працював. Арештований 16 січня 1942 року за звинуваченням у зрадництві. 28 травня 1942 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГОЛОВАНЬ Наталія Федорівна, 1887 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Успенці, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОЛОВАНЬ Яків Іванович, 1884 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, робітник шахти "Червоний Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВАТЮК Володимир Яремович, 1910 р. народження, с.Кривохижинці Муровано-Куріловського р-ну Вінницької обл., українець, освіта н/вища. На час арешту член ВКП(б). Слухач школи 4-го управління НКВС СРСР. Арештований 16 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 19 вересня 1950 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВАЧ Василь Іванович, 1895 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 4-2-біс. Донецьким обласним судом 25 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОВАЧ Олексій Павлович, 1891 р. народження, смт Калинове Попасянського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Калиновому, колгоспник к-пу "Шлях до соціалізму". Військовим трибуналом 201 стрілецької дивізії 8 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 24 січня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛОВАЩЕНКО Олександр Васильович, 1918 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Городищі, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 19 січня 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОВЕНКО Володимир Пантелійович, 1924 р. народження, с.Куње Савинського р-ну Харківської обл., українць, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент Луганського художнього училища. Луганським областним судом 29 квітня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛОВИНСЬКА Дар'я Назарівна, 1915 р. народження, с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Червоному Жовтні, колгоспниця к-пу ім.8 Березня. Арештована 7 лютого 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 березня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

ГОЛОВИНСЬКА Євдокія Андріївна, 1916 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Климівка Білокуракинського р-ну, не працювала. 3 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОЛОВИНСЬКИЙ Сергій Макарович, 1886 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українць, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, викладач військових дисциплін Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВІН Борис Леонтіївич, 1914 р. народження, м.Челябінськ, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Максимівка Троїцького р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 25 травня - 2 червня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 серпня 1943 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛОВІН Василь Іванович, 1909 р. народження, с.Казанське Никольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГОЛОВІН Григорій Євдокимович, 1895 р. народження, с.Клинок Карачевського р-ну Орлов-

ської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, начальник дільниці шахти № 14. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛОВІН Григорій Якович, 1892 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВІН Євдоким Якович, 1886 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВІН Петро Юхимович, 1889 р. народження, с.Филиповське Киржацького р-ну Владимирської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Кононівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Пролетар". Донецьким областним судом 15 серпня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 23 жовтня 1936 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОВІН Хома Михайлович, 1891 р. народження, с-ще Турково Волоконовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибієник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОВІН Варфоломій Федорович, 1887 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українць, неписьменний. Проживав у Садках, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВІН Роман Федорович, 1900 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українць, неписьменний. Проживав у Садках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВІН Стефан Федорович, 1906 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українць, освіта початкова. Проживав у Садках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 квітня 1930 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВКО Андрій Григорович, 1906 р. народження, с.Володимирівка, Донецька обл., українць, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, вчитель жіночої школи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 червня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГОЛОВКО Андрій Луквич, 1898 р. народження, с.Семенівка Артемівського р-ну Донецької обл., українць, освіта початкова. Проживав у

м.Красний Луч, стволоний шахти № 4-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВКО Василь Дем'янович, 1911 р. народження, х. Ушакова, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, десятник металургійного з-ду ім.Ворошилова. Арештований 21 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянських діях. 19 січня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВКО Григорій Антонович, 1900 р. народження, с.Муравка Постишівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, робітник лісгоспу "Червоний Жовтень". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВКО (ГОЛОВКОВ) Іван Артемович, 1890 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, вагар зал.ст. Кіндрашівська. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГОЛОВКО Іван Васильович, 1908 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньому Нагольчику, вантажник шахти № 25-біс. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВКО Іван Овразович, 1884 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Краснодоні, механік Соросинської МТС. Донецьким обласним судом 20 липня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВКО Іван Пантелійович, 1912 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньому Нагольчику, рахівник шахти № 22-53. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВКО Максим Григорович, 1892 р. народження, с.Криничне Россошанського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, заступник начальника відділу постачання з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 21 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВКО Марія Матвіївна, 1890 р. народження, смт Білокуракине, українка, неписьменна. Проживала в с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Лєніна. Військовим трибуналом з-ду НКВС Луганської обл. 2 березня 1945 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

ГОЛОВКО Марія Федорівна, 1899 р. народження, м.Кіровоград, українка, освіта середня. Проживала в смт Ленінське Свердловської міськради, бухгалтер табору № 1220 НКВС. Луганським обласним судом 14 вересня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОЛОВКО Марфа Митрофанівна, 1893 р. народження, с.Нешеретове Білокуракинського р-ну, українка, неписьменна. Без певного місця проживання і роботи. Донецьким обласним судом 21 квітня 1936 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОЛОВКО Микола Андрійович, 1914 р. народження, с.Полтава Сватівського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ГОЛОВКО Петро Андрійович, 1897 р. народження, х. Зеленовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Підгірне Краснодонського р-ну, ветфельдшер к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 березня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛОВКО Федір Сергійович, 1890 р. народження, Климівський р-н Орловської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, робітник матеріального складу зал.ст. Кіндрашівська. Лінійним судом залізничної магістралі Москва-Донбас 24 лютого 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛОВКОВ Гаврило Никифорович, 1893 р. народження, х. Жуковський, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник спиртогорілчаного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛОВКОВ Данило Григорович, 1865 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 23 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГОЛОВКОВ Іван Григорович, 1874 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 15 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГОЛОВКОВ Михайло Іванович, 1878 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1997 році.

ГОЛОВКОВ Олексій Іванович, 1913 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, слюсар 3-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 1 жовтня 1937 року за підозрою у приналежності до агентури іноземної розвідки. 28 грудня 1937 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВКОВ Самійло Петрович, 1876 р. народження, с.Комишеня Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 1 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГОЛОВНЬОВ Андрій Степанович, 1914 р. народження, с.Парасковіївка Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, слюсар молокозаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛОВНЬОВ Василь Іванович, 1899 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, кріпильник шахти ім.1 Травня. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛОВНЬОВ Кирило Кузьмич, 1917 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, сержант 9 окремої авіаскадрильї 23 авіадивізії. Військовим трибуналом Калінінського гарнізону, Російська Федерація, 19 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВНЬОВ Костянтин Іванович, 1921 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, радист 528 стрілецького полку 130 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 46 армії 20 жовтня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛОВНЬОВ Олександр Кузьмич, 1896 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шипилівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВНЯ Василь Олександрович, 1922 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 330 протитанкового дивізіону. 29 червня 1943 року Військовим трибуналом 230 стрілецької дивізії пред'явлено звинувачення у зраді Батьківщини заочно. 30 вересня 1947 року звинувачення відмінено. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВНЯ Іларіон Антонович, 1884 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова.

Проживав у Попасній, голова к-пу "КІМ". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20-21 листопада 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом Київського військового округу 9 жовтня 1956 року міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛОВНЯ Панас Никанорович, 1890 р. народження, с.Новоохтирка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, агент по замовленнях фотографій для збільшення. Донецьким обласним судом 10 червня 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛОВЧЕНКО Василь Гнатович, 1899 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, електронамотувальник Центральних електромеханічних майстерень тресту "Свердловвулілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГОЛОВЧЕНКО Василь Олексійович, 1908 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, технік-будівельник 3-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВЧЕНКО Віктор Петрович, 1926 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, сержант військової частини 39145. Військовим трибуналом Північного флоту 1 квітня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1980 році.

ГОЛОВЧЕНКО Георгій Кирилович, 1924 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, не працював. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням у службі в поліції під час німецької окупації. 18 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВЧЕНКО Дем'ян Юхимович, 1891 р. народження, смт Комісарівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Комісарівці, стрілочник зал.ст. Деїрорадівка. Арештований 12 квітня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 серпня 1929 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1929 році.

ГОЛОВЧЕНКО Єгор Іванович, 1914 р. народження, с.Леськине Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 262 стрілецького полку. Військовим трибуналом 6 стрілецької дивізії 26 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ГОЛОВЧЕНКО Іван Васильович, 1911 р. народження, с.Єсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вантажник шахти "Никанор". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24-26 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГОЛОВЧЕНКО Іван Гнатович, 1880 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанській Свердловської міськради, робітник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВЧЕНКО Іван Михайлович, 1904 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завгопс Верхнянської СШ. Репресований двічі. Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 7 р. 22 грудня 1957 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОВЧЕНКО Микола Іванович, 1905 р. народження, с.Дмитрівка Сніжнянського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер Дарницького райвійськкомату м.Кієва. До призову проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради. Військовим трибуналом 18 армії 25 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛОВЧЕНКО Михайло Андрійович, 1908 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 39 стрілецького полку. Військовим трибуналом 4 стрілецької дивізії 3 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 січня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВЧЕНКО Олексій Пилипович, 1889 р. народження, с.Старомихайлівське Курганського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Червона Армія". Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 липня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛОВ'ЯТИН Абрам Титович, 1881 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Городищі, палітурник-приватник. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. 1 травня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛОВ'ЯТИН Мойсей Якович, 1912 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Городищі, робітник шахти № 8. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 18 березня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛОД Іларіон Титович, 1879 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Колядівці, селянин-одноосібник. Арештований 15 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛОДНИКОВА Меланія Михайлівна, 1891 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Боровеньках, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 29 серпня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОЛОДНОВ Григорій Якович, 1903 р. народження, смт Станично-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 6 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1933 року. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОДНОВ Іван Фірович, 1896 р. народження, с.Нижня Гараснівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Вільхове Станично-Луганського р-ну, робітник Луганського з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛОДНОВ Петро Іванович, 1868 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, селянин-одноосібник. Арештований 21 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГОЛОДНОВ Тихін Іванович, 1878 р. народження, кол.х. Манохино Давидо-Микільської сільради Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 1 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОДНОВ Фадей Якович, 1895 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, десятник будтресту № 6. Репресований двічі. Арештований 14 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 13 грудня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОДНОВА Дарія Олександрівна, 1910 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в с-щі Вільхове Станично-Луганського р-ну, колгоспниця к-пу "Донбас". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 березня 1944 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ГОЛОДОВ Микита Титович, 1885 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож тресту "Міськсаноцистка". Луганським обласним судом 25 серпня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛОДОВ Онисим Титович, 1890 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, інвалід. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 13 серпня 1941

року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОДЮК Мин Захарович, 1895 р. народження, с.Маркостав Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електромонтер тресту "Кав-електромонтаж". Луганським обласним судом 21-22 грудня 1945 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛОКОЛОСОВ Петро Васильович, 1890 р. народження, сл. Титовка Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий техархівом з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛОЛОБОВ Дмитро Семенович, 1892 р. народження, с.Шеховці Сосковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вибійник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОЛОБОВ Максим Семенович, 1887 р. народження, с.Шеховці Сосковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вибійник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОМБ Леонід Михайлович, 1911 р. народження, м.Київ, українець, освіта вища. Військовослужбовець, курсант Московського артилерійського полку Пролетарської стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР у жовтні 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Пізніше був репресований ще два рази. Після відбуття покарань проживав і працював у м.Рубіжному, в науково-дослідному інституті органічних напівпродуктів і барвників, доктор хімічних наук, професор. Реабілітований у 1955 році.

ГОЛОПУЗОВ Яків Павлович, 1874 р. народження, с.Парамоново Орловського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОСНИЙ Яків Тимофійович, 1896 р. народження, с.Парнюватка Трійцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Парнюватці, колгоспник к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОТА Олександр Корнійович, 1902 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, не працював. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 29 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛОТА Петро Корнійович, 1899 р. народження, м.Миусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, заступник керуючого обласним відділенням "Головзбуту". Військовим трибуналом Харківського військового округу 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. 1 липня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 20 р. позбавлення волі. 13 травня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ГОЛОТВІН Іван Єгорович (Григорович), 1896 р. народження, х. Дядін, Глубокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник Боківського рудоуправління. Репресований двічі. Арештований 30 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 14 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1958 роках.

ГОЛУБ Володимир Данилович, 1912 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, прибиральник породи шахти № 1-1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛУБ Дмитро Данилович, 1893 р. народження, с.Малі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, викладач Хрустальненського медтехнікуму. Донецьким обласним судом 4 січня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГОЛУБ Олександр Григорович, 1908 р. народження, м.Кіровоград, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, шлюсар тресту "Шахтобуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛУБ Олександр Лаврентійович, 1900 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Арештований 5 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 січня 1933 року справу припинено за недостатністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБ Петро Васильович, 1902 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, конох к-пу ім.Молотова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1962 році.

ГОЛУБ Петро Іванович, 1888 р. народження, с.Голубівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжному, робітник приміського підсобного господарства хімкомбінату.

"Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБ Петро Мартинович, 1904 р. народження, с.Дзикаунка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Дем'янка Білокуркинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБ Юхим Самійлович, 1895 р. народження, Польща, єврей, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, завідувачий окружним фінвідділом. Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу і наступного дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

ГОЛУБ Юхим Юхимович, 1881 р. народження, с.Покровське Нікопольського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, сторож шахти № 3-9. Народним судом 218 дільниці м.Красний Луч 13 лютого 1934 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛУБЕНКО Іларіон Мефодійович, 1895 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова. Проживав у Брянці, кривильник шахти №1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ГОЛУБЕНКО Савелій Пилипович, 1900 р. народження, с.Нижній Рогачик Мелітопольського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Рубіжне, майстер хімкомбінату. Колегією ОДПУ 22 жовтня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛУБЕНКО Тихін Митрофанович, 1896 р. народження, смт Біле Лугутинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій міськхарчоторгу. Арештований 18 червня 1942 року за звинуваченням у вихвалінні гітлерівської армії. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 13 серпня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБЕНЦЕВ Дмитро Олександрович, 1902 р. народження, м.Калуга Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, без певних занять. Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 17 березня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛУБЄВ Георгій Васильович, 1898 р. народження, м.Кіровськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, завідувачий паливним відділом Кадіївського рудоуправління. Арештований 3 березня 1931 року за звинуваченням у шкідництві. 8 жовтня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБЄВ Григорій Григорович, 1892 р. народження, х. Нова Мельница, Білокалитвинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник складовою "Пролетар". Донецьким обласним судом 16 липня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛУБЄВ Федір Олександрович, 1901 р. народження, с.Грязний Буерак Камишинського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Астахове Свердловської міськради, рахівник к-пу ім.XVII партз'їзду. Арештований 10 березня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 20 жовтня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛУБИНЦЕВ Петро Семенович, 1878 р. народження, ст-ця Кременська Клетського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, конюх Краснолуцького гірничого технікуму. Донецьким обласним судом 27 травня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБИНЦЕВ Федір Семенович, 1876 р. народження, ст-ця Кременська Клетського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, коваль кінного двору гірничого технікуму. Донецьким обласним судом 27 травня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБНИЧА Ганна Федорівна, 1876 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Чабанівці, не працювала. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ГОЛУБНИЧА Олександра Степанівна, 1916 р. народження, с.Матвіївка Свердловської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в смт Ленінське Свердловської міськради, робітниця шахти № 3-4. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 липня 1943 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Василь Михайлович, 1907 р. народження, с.Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, десятник вугільного складу шахти № 14. Донецьким обласним судом 20 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Єгор Трохимович, 1895 р. народження, м.Шахта Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, начальник дільниці шахти № 30. Арештований 13 вересня 1935 року за підозрою у контрреволюційній діяльності. 1 жовтня 1935 року звільнений під підписку про невізд. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Іван Олексійович, 1910 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську.

чанську, вибійник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Макар Олексійович, 1915 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Микола Петрович, 1911 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у Свердловську, кріпильник шахти № 3. Арештований 5 серпня 1943 року за звинуваченням у зрадництві. 11 травня 1944 року справу припинено за смертю підледного. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Михайло Іванович, 1926 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий навчального танкового полку. Військовим трибуналом Свердловського (Російська Федерція) гарнізону 22 липня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОЛУБНИЧИЙ Олексій Федорович, 1880 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБОВ Василь Павлович, 1927 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у Гарасимівці, учень сільської школи. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 21 лютого 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛУБОВ Дмитро Гарасимович, 1890 р. народження, х. Дар'їно-Єрмаковка, Красносулінський р-н Ростовської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Кріпенський Антрацитівської міськради, коваль шахти № 23. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛУБОВ Дмитро Євдокимович, 1898 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бахмутівці, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБОВ Іван Федорович, 1918 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserського р-ну, конторник вагоноремонтного пункту зал.ст. Сентянівка. Арештований 15 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 квітня 1938 року справу припинено за

недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБОВ Матвій Васильович, 1904 р. народження, с.Раздор'є Касторенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Іллівка Краснодарського р-ну, слюсар 15-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 9 жовтня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛУБОВ Микола Федорович, 1917 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserського р-ну, слюсар-автоматник вагоноремонтного пункту зал.ст. Сентянівка. Арештований 15 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 травня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБОВ Олександр Васильович, 1902 р. народження, ст-ця Аксайська Аксайського р-ну Ростовської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, прохідник шахти "Никанор". Луганським обласним судом 28 грудня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛУБОВ Павло Олександрович, 1883 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, інспектор з якості палива шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБОВ Стефан Олександрович, 1894 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, рахівник відділу технічного постачання шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ГОЛУБОВ Трохим Іванович, 1893 р. народження, с.Нова Калитва Новокалітвенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерція, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 2 батальйону 5 окремої мотострільницької бригади. Військовим трибуналом 266 стрілецької дивізії 9 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛУБОВСЬКА Ася Йосипівна, 1896 р. народження, м.Попасна, єврейка, освіта вища. Проживала в м.Севастополі, лікар-стоматолог медсанчастини 106 авіабригади. Військовим трибуналом Чорноморського флоту 17 листопада 1937 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1966 році.

ГОЛУБОВСЬКА Ніна Купріянівна, 1913 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта вища. Проживала в Луганську, викладач ремісничого училища № 6. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 січня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1969 році.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Костянтин Купріянович, 1904 р. народження, с.Монастирище Ніжинського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, начальник відділу економіки тресту "Луганськбуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 серпня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 3 грудня 1937 року тим же органом строк покарання продовжено на 3 р. Реабілітований у 1965 році.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Людвіг Казимирович, 1904 р. народження, с.Котівка Андрушівського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Антрациті, начальник дільниці шахти № 8-9. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛУБЦЕВ (ГОЛУБЦОВ) Микола Михайлович, 1925 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, без певного місця роботи. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 17 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБЦОВ Кіндрат Матвійович, 1875 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, служитель релігійного культу. Арештований 31 грудня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1996 році.

ГОЛУБЦОВ Кузьма Артемович, 1888 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець. Проживав у м.Лисичанську, кучер шахти ім.Гітова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛУБЦОВ Олексій Петрович, 1905 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник "Склубоду". Арештований 17 липня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 жовтня 1935 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБЦОВ Пантелій Кіндратович, 1901 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, рахівник радгоспу "Тимонівський". Арештований 31 грудня 1932 року за звинуваченням у підготовці збройного повстання проти Радянської влади. 25 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБЦОВ Харитон Іванович, 1896 р. народження, с.Коченове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Коченовому, приймальник молока к-пу "Ленінський шлях". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 жовтня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛУБЧЕНКО Микола Олександрович, 1920 р. народження, с.Локня Миропільського р-ну Сумської обл., українець, освіта н/середня. Прожи-

вав у смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, ремонтний робітник зал.ст. Сентянівка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 4 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛУБ'ЯТНИКОВ Іларіон Миколайович, 1878 р. народження, с.Красне Новохоперського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Ізварине Красnodонської міськради, служитель релігійного культу. Арештований 5 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській релігійній агітації. 3 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛУБ'ЯШКО Віктор Казимирович, 1898 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, черговий транспортного цеху з-ду ім.Косіора. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛЬБЕК Володимир Петрович, 1911 р. народження, кол.с.Добропілля Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, колгоспник к-пу "Рот Фронт". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 2 липня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬБЕК Генріх Якович, 1882 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Червона хвиля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬБЕК Емануїл Генріхович, 1899 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Червона хвиля". Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. 21 листопада 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1959 і 1960 роках.

ГОЛЬБЕК Карл Генріхович, 1891 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, бригадир к-пу "Червона хвиля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГОЛЬБЕК Карл Якович, 1910 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, шофер к-пу "Червона хвиля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛЬБЕК Корній Федорович, 1906 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с.Ритикове Свердловської міськради,

вантажник шахти ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГОЛЬБЕК Мартин Петрович, 1895 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, стolar шахти "Західна-Каптална". Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі, був звільнений достроково. 8 вересня 1938 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОЛЬБЕК Рейнгольд Давидович, 1910 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, вагар к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ГОЛЬБЕК Федір Федорович, 1904 р. народження, к. Р.Люксембург Першозав'язівської сільради Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГОЛЬБЕК Фрідріх Петрович, 1884 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, коваль к-пу "Червона хвиля". Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1959 і 1961 роках.

ГОЛЬДБЕРГ Борис Якович, 1881 р. народження, м.Ковель Волинської обл., єврей, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, службовець міського правління взаємного кредиту. Арештований 18 жовтня 1925 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної сіоністської організації. 27 жовтня 1925 року справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГОЛЬДБЕРГ Леон (Давид) Мошкович, 1921 р. народження, Польща, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, коногон шахти № 2-1. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬДЕЙНБЕЙН Єгор (Георгій) Єгорович (Георгійович), 1887 р. народження, Люксембурзький р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кошегар лазні № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬДЕН Іван Львович, 1915 р. народження, с.Бельське Козловського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, відповідальний виконавець хімзаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19

серпня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОЛЬДЕНБЕЙН Василь Єгорович, 1919 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, помічник машиніста з-ду ім.Пархоменка. Постановою Військового трибуналу військ НКВС Луганської обл. від 19 лютого 1942 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛЬДЕНБЕРГ Іван Федорович, 1888 р. народження, м.Смоленськ, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, котельник ковальсько-пресового цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬДЕНБЕРГ Марк Йосипович, 1901 р. народження, с.Городище, Київська обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Луганську, юрист Донпромторгу. Арештований 2 липня 1938 року за звинуваченням у причетності до антирадянської підпільної троцькістської організації. 20 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОЛЬДЕНТАЛЬ (ГОНДЕНТАЛЬ) Олександр Соломонович, 1895 р. народження, м.Миргород Полтавської обл., єврей, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, начальник нітрокорпусу хімкомбінату. 6 лютого 1934 року відібрано підписку про невийзд – звинувачувався у контрреволюційному саботажі. 20 травня 1934 року справу припинено за малозначністю. Реабілітований у 1934 році.

ГОЛЬДШТЕЙН Ісаак Мойсейович, 1882 р. народження, м.Проскурів, Вінницька обл., єврей, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, рахівник шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬДШТЕЙН Маріам Аронівна, 1901 р. народження, м.Бендери, Молдавська РСР, єврейка, освіта середня. Проживала в м.Рубіжне, рахівник розрахункового відділу хімкомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 липня 1938 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ГОЛЬДШТЕЙН Михайло Германович, 1918 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, єврей, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, слюсар рудоремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬДШТЕЙН Самсон Григорович (Гершович), 1898 р. народження, м.Бендери, Молдавська РСР, єврей, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Рубіжне, головний інженер хімкомбінату. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 березня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

ГОЛЬНИК Фрідріх Іванович, 1899 р. народження, с.Буда-Бобриця Пулинського р-ну Київської

обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новоборове Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬЦ Адольф Карлович, 1878 р. народження, х. Калинів, Житомирський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 7 березня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. 5 квітня 1937 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1990 році.

ГОЛЬЦ Альберт Фердинандович (Фрідріхович), 1891 р. народження, к.Пулино-Гута Червоноармійського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬЦ Густав Християнович, 1883 р. народження, с.Буда-Бобринецька Баришівського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Сиротине Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬЦ Лідія Карлівна, 1892 р. народження, к.Грінталь Червоноармійського р-ну Київської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Комінтерну. Луганським обласним судом 9 вересня 1941 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

ГОЛЬЦ Людмила Оттівна, 1925 р. народження, м.Луганськ, німкеня, освіта середня. Проживала в Луганську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 вересня 1945 року засуджена до 15 р. каторжних робіт. Реабілітована у 1992 році.

ГОЛЬЦ Фрідріх Фрідріхович, 1892 р. народження, с.Судиха Красноградського р-ну Харківської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, рахівник Волнухинської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОЛЬЦЕВ Георгій Васильович, 1903 р. народження, с.Чорна Поляна Белгородського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий автогаражем м'ясокомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОЛЬЦЕВ Костянтин Дмитрович, 1899 р. народження, с.Саприкино Боброво-Дворського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, комірник гаража тресту "Серговугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОЛЬЦЕВ Олексій Олексійович, 1902 р. народження, м.Дніпропетровськ, українець, освіта вища. Проживав у м.Антрациті, начальник дільниці шахти № 15. Судовою "трійкою" при Колегії ОДПУ 20 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГОЛЬЦХЕКЕР-СІРОДЦЕНКО Гада (Ада) Ісаківна, 1916 р. народження, Польща, єврейка, освіта вища. Проживала в м.Луганську, вчителька СШ № 18. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 12 вересня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОЛЯКЕВИЧ Андрій Сильвестрович, 1899 р. народження, Кобринський р-н Брестської обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, експедитор молочної бази миськхарчоторгу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 7 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОМ Рейнгольд Ернестович, 1910 р. народження, Баранівський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, стolar к-пу "Ударник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОМБЕРГ Яків Еммануїлович, 1916 р. народження, м.Звенигородка Київської обл., єврей, освіта середня. Проживав у м.Луганську, фрезерувальник з-ду ім.Косіора. Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 лютого 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОМЕНКО Лукерія Фролівна, 1883 р. народження, с.Квитки Канівського р-ну Київської обл., українка, неписьменна. Проживала в смт Хрустальне Краснолуцької міськради, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОМЕНКО-ГРЕБЕНЮК Устина Савеліївна, 1903 р. народження, м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, українка, освіта початкова. Проживала в смт Хрустальне Краснолуцької міськради, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОМЕНЮК Федір Данилович, 1878 р. народження, с.Гальжівка Ямпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Дубівка Краснодонського р-ну, не працював. Арештований 8 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 16 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОМЗІН Ілля Максимович, 1922 р. народження, с.Щербачево Краснозоренського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 36. Луганським обласним судом 19 травня

1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОМЗІН Федір Федорович, 1926 р. народження, с.Щербачево Краснозоренського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, коваль шахти № 36. Луганським обласним судом 19 травня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОМОНЕНКОВА Лукерія Григорівна, 1902 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ГОМОНОВ Андрій Іванович, 1890 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Троїцькому, головний бухгалтер зал.ст. Дебальцеве, Донецька обл. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20-21 листопада 1944 року засуджений до розстрілу. 13 січня 1945 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНГАЛО Войцех Станіславович, 1914 р. народження, с.Радецька Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, чорнороб зернорадгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНГАЛО Іполит Владиславович, 1882 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГОНГАЛО Микола Станіславович, 1897 р. народження, с.Яблунне Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, тесляр к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОНГАЛО Станіслав Феліксівич, 1894 р. народження, с.Білотин Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лозове Старобільського р-ну, тесляр к-пу "Сталінська Конституція". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНТА-МИТНИК Іван Максимович, 1897 р. народження, с.Комарів Вороновицького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, заступник директора к-пу "Укрдинамітник". Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОНТАР Андрій Микитович, 1894 р. народження, с.Цвітове Зньківського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зо-

ринську Перевальського р-ну, робітник шахти "Никанор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ГОНТАР Василь Михайлович, 1913 р. народження, с.Семенівка, Запорізька обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, робітник пункту "Заготзерно". 6 червня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1080 засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОНТАР Іван Іванович, 1907 р. народження, с.Орестопіль Покровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, електрозварник артілі "Металширвжиток". Луганським обласним судом 27 лютого 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНТАР Федір Пилипович, 1902 р. народження, кол.с.Катеринівка Райгородської сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 10 травня 1938 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1971 році.

ГОНТАР Яків Пилипович, 1895 р. народження, кол.с.Катеринівка Райгородської сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Старобільським окружним судом 10 травня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1971 році.

ГОНТАРЕВСЬКИЙ Помпей Помпейович, 1904 р. народження, с-ще Петровського рудника Донецької обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м.Антрациті, головний маркшейдер Боківського рудоуправління. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОНТАРЕНКО Арсен Йосипович, 1900 р. народження, с.Караван-Солодкий Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарне Марківського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОНТАРЕНКО Павло Єфремович, 1903 р. народження, Воронежська обл., Російська Федерація, українець. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНТИК Антон Михайлович, 1902 р. народження, с.Угринів Луцького р-ну Волинської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Куйбишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОНЦОВ Володимир Меркулович, 1894 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну,

росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, бухгалтер госпчастини 8-го будбюро м.Алчевська. Арештований 28 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 17 січня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

ГОНЦОВ Іван Федорович, 1903 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, ремонтний робітник зал.ст. Дебальцеве. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГОНЧАР Іван Петрович, 1895 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, коваль ковальсько-пресового цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОНЧАР Степан Миколайович, 1925 р. народження, с.Чорномин Піщанського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 14 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ГОНЧАР Трохим Максимович, 1911 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, вибійник шахти "Кремінна". Арештований 10 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 9 лютого 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1995 році.

ГОНЧАРЕВСЬКИЙ Яків Юхимович, 1904 р. народження, с.Федунка Шишацького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Кремінна, методист Кремінського району. Арештований 16 березня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 червня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРЕНКО Андрій Петрович, 1891 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, механік цеху № 1 з-ду № 59 ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГОНЧАРЕНКО Антон Денисович, 1903 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГОНЧАРЕНКО Єгор Сергійович, 1898 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Красному Куті, робітник тресту "Південжитлобуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГОНЧАРЕНКО Іван Андрійович, 1903 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець. Проживав у смт Грушове Краснолуцької міськради, слюсар шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРЕНКО Іван Олексійович, 1884 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, тесляр шахти № 1. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРЕНКО Іван Федорович, 1917 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, рядовий 259 окремого винищувального протитанкового дивізіону 136 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 вересня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГОНЧАРЕНКО Ілля Ілліч, 1891 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Хорошому, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 грудня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОНЧАРЕНКО Людмила Антонівна, 1918 р. народження, с.Григорівка П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл., українка, освіта вища. Проживала в с.Кризьке Марківського р-ну, шкільна вчителька. Арештована 1 червня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 29 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГОНЧАРЕНКО-МОРОЗОВА Марія Іванівна, 1895 р. народження, смт Княгинівка Краснолуцької міськради, українка, неписьменна. Проживала в Княгинівці, домогосподарка. Постановою Військового трибуналу військ НКВС Київського військового округу від 19 червня 1941 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини вислана за межі України. Реабілітована у 1969 році.

ГОНЧАРЕНКО Микола Овсійович, 1876 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Луганським обласним судом 15-16 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 21 лютого 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1991 році.

ГОНЧАРЕНКО Микола Якимович, 1913 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта н/се-

редня. Військовослужбовець, авіамеханік 719 авіаполку 262 авіадивізії. Військовим трибуналом 17 повітряної армії 31 липня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 25 грудня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 5 р. Реабітований у 1994 році.

ГОНЧАРЕНКО Мирон Федорович, 1888 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, робітник будцеху шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРЕНКО Михайло Денисович, 1899 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, рахівник к-пу "Культура". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1966 році.

ГОНЧАРЕНКО Петро Андрійович, 1889 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, робітник шахти № 21. Арештований 1 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 березня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабітований у 1933 році.

ГОНЧАРЕНКО Петро Микитович, 1915 р. народження, Близнюківський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, машиніст електровоза шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабітований у 1960 році.

ГОНЧАРЕНКО Терентій Сергійович, 1907 р. народження, с.Писаревка Кантемировського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Петрівка Перевальського р-ну, нормувальник Головинівського рудника. Арештований 14 липня 1932 року за звинуваченням у шпигунстві. 19 листопада 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1995 році.

ГОНЧАРЕНКО Федір Іванович, 1891 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, коваль к-пу "Червоний орач". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1962 році.

ГОНЧАРЕНКО Федір Миколайович, 1886 р. народження, с.Ольховатка Ольховатського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, двірник Старобільського вчительського інституту. 13 червня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРЕНКО Федір Самійлович, 1882 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кра-

сному Куті, муляр шахти № 21. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 березня 1933 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРЕНКО Федір Якович, 1897 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у Красному Куті, помічник начальника служби постачання тресту "Донбасантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабітований у 1960 році.

ГОНЧАРЕНКО Федот Федорович, 1878 р. народження, с.Шамраївка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українець, неписьменний. Проживав у м.Лутугине, водовоз зал.ст. Лутугине. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР від 10 березня 1933 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРКО Олександр Іванович, 1903 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, слюсар Шгердресу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1937 року. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Андрій Іванович, 1893 р. народження, с.Покровське Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, десятник кінного двору об'єднання "Доненерго". Постановою Судової "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 14 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Андрій Пилипович, 1890 р. народження, с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, тимчасово не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Борис Терентійович, 1907 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, коногон шахти "Карбоніт". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1960 році.

ГОНЧАРОВ Василь Єгорович, 1887 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 квітня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Василь Леонтійович, 1889 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Кряківці, колгоспник. Донецьким обласним судом 27 грудня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабітований у 1990 році.

ГОНЧАРОВ Василь Олексійович, 1894 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівсь-

кої міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Кріпінський Антрацитівської міськради, прибиральник породи шахти № 22-53. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 8 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГОНЧАРОВ Василь Павлович, 1914 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 172 стрілецького полку. Військовим трибуналом 57 стрілецької дивізії 20 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОНЧАРОВ Василь Петрович, 1925 р. народження, с.Карпове-Кріпінське Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. 28 травня 1949 року Військовим трибуналом військової частини 41772 засуджений до 25 р. позбавлення волі. 27 березня 1954 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1993 році.

ГОНЧАРОВ Георгій Миколайович, 1906 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, майстер станції "Підземгаз". Луганським обласним судом 20 вересня 1946 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Григорій Михайлович, 1909 р. народження, с.Романівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, вибійник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОНЧАРОВ Григорій Павлович, 1906 р. народження, с.Верхньотарасовка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент 3-го курсу Луганського сільгоспінституту. Донецьким обласним судом 23 червня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Григорій Петрович, 1906 р. народження, с.Верхньотарасовка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Луганським обласним судом 5 серпня 1941 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Григорій Юхимович, 1918 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, матрос 2 окремої бригади Балтійського флоту. Військовим трибуналом Приморської опергрупи Балтійського флоту 15 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 17 листопада 1941 року. Реабілітований у 1996 році.

ГОНЧАРОВ Дем'ян Кузьмич, 1888 р. народження, с.Трьохізбенка Словяносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, не працював. Арештований 19 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях.

15 травня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Дмитро Григорович, 1885 р. народження, с.Артемівка, Донецька обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, бригадир заготівельного цеху депо Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 19 січня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГОНЧАРОВ Іван Андрійович, 1910 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Зелеківці, тракторист Зелеківської МТС. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Донського фронту 12 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. 8 січня 1943 року Військовим трибуналом Донського фронту розстріл замінено 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Іван Семенович, 1907 р. народження, с.Лозова Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОНЧАРОВ Іван Сергійович, 1923 р. народження, смт Новоайдар, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 142 мінометного полку. Військовим трибуналом 132 стрілецької дивізії 9 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 6 серпня 1946 року міру покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Іван Степанович, 1871 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти ім.Сталіна. Арештований 31 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Іван Тимофійович, 1884 р. народження, с.Баранківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож підсобного господарства з-ду ім.Артема. Арештований 5 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянських діях. 19 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1995 році.

ГОНЧАРОВ Іван Тимофійович, 1917 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1176 стрілецького полку. Військовим трибуналом 350 стрілецької дивізії 17 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОНЧАРОВ Йосип Якович, 1886 р. народження, с.Шаталовка Шаталовського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, рахівник з-ду "Донсода". Арештований 11 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю зви-

нувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Микита Данилович, 1901 р. народження, х. Верхньокамишинський, Волошинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, архіваріус з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Микола Север'янович, 1910 р. народження, с.Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бобриковому, колгоспник к-пу "Червона зоря". Військовим трибуналом військ НКВС Українського військового округу 23 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. 4 травня 1943 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Микола Семенович, 1913 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 30 листопада 1931 року на 3 р. заборонено проживання на Україні, Північному Кавказі, в Московській і Ленінградській областях Російської Федерації. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Наум Пилипович, 1914 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Микільському, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГОНЧАРОВ Олександр Михайлович, 1914 р. народження, с.Капліно Староскопського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, не працював. Арештований 15 січня 1946 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 21 травня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Олександр Федорович, 1899 р. народження, с.Ольшанка Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, завідуючий кафедрою тваринництва Луганського сільськогосподарського інституту. Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Російська Федерація, 30 листопада 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Олексій Єгорович, 1888 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, селянин-одноосібник. Народним судом Біловодського р-ну 8 серпня 1931 року засуджений до 1 р. 3 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Олексій Тимофійович, 1904 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, ремонтний робітник-залізничник. Військовим трибуналом залізничної магістралі Москва-Донбас 14 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ГОНЧАРОВ Павло Олексійович, 1909 р. народження, с.Паньківка Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант 1001 стрілецького полку 279 стрілецької дивізії. Арештований 22 серпня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 жовтня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Павло Савелійович, 1910 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Верхньому Нагольчику, телефонний майстер шахти № 14. Арештований 16 серпня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 19 грудня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОНЧАРОВ Павло Семенович, 1881 р. народження, Кримська АРСР, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Красний Луч, вчитель школи № 1. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОНЧАРОВ Павло Семенович, 1917 р. народження, с.Булавінівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, матрос Таллінського флотського екіпажу. Військовим трибуналом Балтійського флоту 24 листопада 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 14 березня 1945 року Військова колегія Верховного суду СРСР повернула справу на дослідження. 30 липня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Павло Степанович, 1896 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОНЧАРОВ Петро Іванович, 1925 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, швець-приватник. Військовим трибуналом 18 армії 9 липня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Петро Тихонович, 1902 р. народження, с.Христове Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду "Гірничий інструмент". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Пилип Леонтійович, 1907 р. народження, с.Казаричі Гордєєвського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, вибійник шахти № 7-10. Луганським обласним судом 27 листопада 1938 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОНЧАРОВ Пилип Трохимович, 1876 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради,

українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, агент артілі "Шліфомінерал". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1961 році.

ГОНЧАРОВ Роман Єрофейович, 1902 р. народження, с.Дмитрівка Алексєєвського р-ну Вороного обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Склобуд". Спецколегією Донецького обласного суду 16 липня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГОНЧАРОВ Самійло Дмитрович, 1888 р. народження, с.Весела Гора Словолянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, пекар пекарні № 4 тресту "Головхліб". Арештований 17 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Сергій Іванович, 1912 р. народження, с.Царівка Новоайдарського р-ну, українець. Проживав у Царівці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Терентій Сергійович, 1907 р. народження, с.Писаревка Кантемировського р-ну Вороного обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Петрівка Перевальського р-ну, робітник рудника "Головинівський". Арештований 14 липня 1932 року за звинуваченням у шпигунстві. 19 листопада 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГОНЧАРОВ Тихін Іванович, 1900 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у с.Плахо-Петрівка Білокуракинського р-ну, завідуючий сільською школою. Арештований 18 грудня 1932 року за звинуваченням у підготовці повстання проти Радянської влади. 25 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Федір Андрійович, 1887 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, бригадир к-пу "2-а п'ятирічка". Луганським обласним судом 26 грудня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 4 серпня 1954 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до фактично відбутого. Реабілітований у 1995 році.

ГОНЧАРОВ Федір Никифорович, 1876 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав в Астаховому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1992 році.

ГОНЧАРОВ Федот Єгорович, 1895 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, се-

лянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОНЧАРОВ Юхим Григорович, 1880 р. народження, с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ГОНЧАРОВ Яким Іванович, 1894 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, кріпильник Первомайського рудоуправління. Арештований 4 грудня 1932 року за звинуваченням у підготовці виступів проти Радянської влади. 27 грудня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОНЧАРОВ Яків Панасович, 1898 р. народження, смт Словолянський, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник шахти № 12 "Брянка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОНЧАРОВА Галина Олексіївна, 1909 р. народження, с.Гуляй-Поле Гуляйпільського р-ну Запорізької обл., росіянка, освіта середня. Проживала в с.Каськівка Марківського р-ну, шкільна вчителька. Була звинувачена в антирадянській агітації. 6 грудня 1941 року виправдана Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1941 році.

ГОНЧАРОВА Ганна Василівна, 1904 р. народження, с.Непізнаничі Смільчинського р-ну Київської обл., німкеня, неписьменна. Проживала в с.Любиме Свердловської міськради, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОНЧАРОВА Ганна Омелянівна, 1919 р. народження, смт Веселий Лог Краснодонського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 серпня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГОНЧАРОВА Катерина Самсонівна, 1920 р. народження, с.Розпасівка Троїцького р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала у Розпасівці, санітарка госпіталю № 1337. Військовим трибуналом 18 армії 29 жовтня 1941 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 30 жовтня 1941 року. Реабілітована у 1993 році.

ГОНЧАРОВА Марія Гаврилівна, 1926 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Артемівську Донецької обл., учениця СШ № 5. Арештована 14 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 11 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ГОНЧАРОВА Наталія Степанівна, 1893 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Красноріченському, домогосподарка. Луганським обласним судом 30 травня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 9 липня 1955 року строк покарання знижено до 8 р. Реабілітована у 1991 році.

ГОНЧАРОВА Олександра Іванівна, 1910 р. народження, смт Біловодськ, українка, неписьменна. Проживала в Біловодську, домогосподарка. Луганським обласним судом 30 грудня 1949 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОНЧАРОВА Таїсія Михайлівна, 1914 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Астаховому, колгоспниця к-пу ім.ХVІІІ партз'їзду. 21 квітня 1942 року відібрано підписку про невізід – звинувачувалася у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1994 році.

ГОНЧАРУК Василь Володимирович, 1897 р. народження, с.Рудківці Новоушицького р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, неписьменний. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, прибиральник породи шахти "Білянка". Луганським обласним судом 26 червня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГООГЕ Василь Якович, 1902 р. народження, м.Луганськ, німець, освіта початкова. Проживав у Луганську, електрик чавуноливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГООС Едуард Оскарович, 1889 р. народження, м.Коканд Ферганської обл., Узбецька РСР, німець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, шкільний учитель німецької мови. Донецьким обласним судом 26 грудня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГОПКАЛО Юхим Юхимович, 1894 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник господарства з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 27 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРАЙ Гвидон Михайлович, 1876 р. народження, с.Шнецька Буда Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Донцівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОРАЙ Фелікс Гвидонович, 1917 р. народження, с.Шнецька Буда Мархлевського р-ну Київ-

ської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Донцівка Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГОРАШ Андрій Іванович, 1902 р. народження, Бессарабія, молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, вахтер хімкомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГОРБ Микола Іллч, 1904 р. народження, с.Михайлівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, робітник приміського господарства Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБ Юрій Тарасович, 1912 р. народження, с.Лоц-Каменка, Дніпропетровська обл., українець, освіта вища. Проживав: Стахановський р-н, командир гірничорятувального загону шахти № 1-біс. Арештований 19 жовтня 1941 року за звинуваченням у диверсійній діяльності. Військовим трибуналом військової частини 1080 виправданий 22 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1941 році.

ГОРБАДЕЙ Ілля Карпович, 1884 р. народження, с.Коптевичі Лепельського р-ну Вітебської обл., Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Міусинську Краснолуцької міськради, робітник "Штербуду". 11 травня 1927 року відібрано підписку про невізід – звинувачувався у диверсійній діяльності. Луганським окружним судом 15-16 жовтня 1927 року виправданий. Реабілітований у 1927 році.

ГОРБАНОВ Кузьма Іванович, 1899 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБАНЬ Макар Харитонович, 1900 р. народження, с.Перельоти Балського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий ларком Клімівського райхарчоторгу. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 березня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГОРБАНЬ Семен Трохимович, 1917 р. народження, с.Перельоти Балського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, боєць воєнізованої охорони з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 квітня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБАНЬОВ Єгор Єгорович, 1872 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Арештований 21 жовтня 1929 року за звинувачен-

ням у приналежності до контрреволюційної організації. 25 жовтня 1929 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБАНЬОВ Іван Петрович, 1872 р. народження, с.Бараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бараниківці, тесляр Бараниківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБАС Володимир Петрович, 1920 р. народження, м.Попасна, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, молодший лейтенант, командир взводу 1196 стрілецького полку. Військовим трибуналом 359 стрілецької дивізії 26 січня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРБАС Григорій Павлович, 1898 р. народження, с.Голубівка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Голубівці, колгоспник к-пу "Нова громада". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБАС Леонтій Васильович, 1893 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, ремонтний робітник 7-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 7 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБАТ Мотрона Андріївна, 1897 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Красноріченському, домогосподарка. Луганським обласним судом 30 травня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 9 червня 1955 року строк покарання знижено до 10 р. Реабілітована у 1991 році.

ГОРБАТОВ Володимир Леонтійович, 1910 р. народження, м.Первомайськ, єврей, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, завідуючий відділом агітації і пропаганди Луганського міськкому КП(б)У. Військовою колегією Верховного суду СРСР 19 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГОРБАТОВ Данило Лукич, 1864 р. народження, с.Валуїське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуїському, чорнороб залізничної магістралі Москва-Донбас. Арештований 12 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРБАТОВ Дмитро Сергійович, 1912 р. народження, смт Щотове Антрацитівської міськради, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, інкасатор тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБАТОВСЬКИЙ Юрій Станіславович, 1904 р. народження, м.Харків, поляк, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, начальник зміни хімкомбінату. Військовим трибуналом Харківського військового округу 16 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГОРБАЧ Олександр Іванович, 1911 р. народження, смт Борзна Борзнянського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, агроном радгоспу "Сталінський вибій". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 березня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРБАЧОВ Василь Костянтинович, 1905 р. народження, с.Сабівка Слоблянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на залізничному роз'їзді 61-го кілометра Північно-Донецької залізниці, начальник роз'їзду. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБАЧОВ Євген Йосипович, 1907 р. народження, м.Первоуральськ Свердловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Антрациті, головний інженер шахти № 28-29. Арештований 9 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 26 січня 1940 року засуджений за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1940 році.

ГОРБАЧОВ Іван Григорович, 1886 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий складом з-ду ім.Акулова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБАЧОВ Федір Євдокимович, 1908 р. народження, с.Селище Костюковського р-ну Могилівської обл., Білорусь, білорус, освіта середня. Проживав у смт Талове Краснодонського р-ну, маркшейдер шахти № 7-10. Військовим трибуналом 7 інженерно-мінної бригади 7 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ГОРБАЧОВ Яків Олександрович, 1904 р. народження, смт Тацинський Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, завідуючий лабазом на зал.ст. Насвітєвич. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБАЧОВА Харитина Іванівна, 1892 р. народження, сл. Машликіно Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, робітниця з-ду № 60. Арештована 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 березня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1944 році.

ГОРБЕНКО Андрій Денисович, 1904 р. народження, с.Закотне Новосковського р-ну, украї-

нець, освіта початкова. Проживав у с.Миколаївка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 25 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 жовтня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБЕНКО Андрій Йосипович, 1888 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, колгоспник к-пу "Борець за волю". Арештований 12 листопада 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБЕНКО Іван Панасович, 1892 р. народження, с.Василівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Віролюбівка Лугутинського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1930 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБЕНКО Лідія Петрівна, 1914 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта н/вища. Вільнонаймана, метеоспостерігач 343 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 28 району авіаційного базування 8 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 22 червня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 5 р. умовно, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1993 році.

ГОРБЕНКО Микола Андрійович, 1929 р. народження, с.Бунчуківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, машиніст електровоза шахти "Никанор". Луганським обласним судом 28 березня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 11 березня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1993 році.

ГОРБЕНКО Микола Парфентійович, 1918 р. народження, с.Раничівка Новопразького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Білявка Кременського р-ну, робітник Рубіжанського хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБЕНКО Ніна Олексіївна, 1923 р. народження, с.Медвежанка Свердловської міськради, українка, освіта середня. Проживала в м.Ровеньки, військкерівник СШ № 1. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 грудня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1969 році.

ГОРБЕНКО Олександр Панасович, 1878 р. народження, с.Василівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, неписьменний. Проживав у м.Луганську, сторож "Текстильторгу". Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до

розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБЕНКО Пантелій Панасович, 1879 р. народження, с.Василівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, підрядник ліжкової фабрики глухонімих. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1930 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1989 і 1967 роках.

ГОРБЕНКО Парфентій Захарович, 1885 р. народження, с.Раничівка Новопразького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Білявка Кременського р-ну, сторож Білявського агрокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБЕНКО Порфирій Порфирійович, 1908 р. народження, с.Раничівка Новопразького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Рубіжне, начальник військово-навчального сектора хімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОРБЕНКО Тимофій Якович, 1888 р. народження, с.Заводянка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Новодружеську Лисичанської міськради, тесляр будщею тресту "Шахтобуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОРБИК Дмитро Мусійович, 1915 р. народження, м.Попасна, українець, освіта середня. Проживав у Попасній, бухгалтер райветлікарні. Луганським обласним судом 20 грудня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРБИКОВ Іван Тимофійович, 1898 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар рудоремонтного з-ду. Луганським обласним судом 29 квітня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ГОРБОВ Віктор Васильович, 1925 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, помічник врубмашиніста шахти № 3 ім.Володарського. Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБОВ Олександр Олександрович, 1925 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, колгоспник к-пу ім.Володарського. Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБОВ Олександр Петрович, 1923 р. народження, с.Шовкова Протока Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, молодший сержант 3 маневреної повітряно-десантної бригади. Військовим трибуналом Московського гарнізону, Російська Федерація, 28 березня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБОВ Сергій Федорович, 1909 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир роти військової частини 5014. Військовим трибуналом Уральського військового округу, Російська Федерація, 6 жовтня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ГОРБОВСЬКИЙ Антон Войцехович, 1884 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Рубіжне, калькулятор силікатного з-ду Лисхімбуду. Військовим трибуналом Харківського військового округу 1 червня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБУЛЬОВ Василь Михайлович, 1892 р. народження, с.Запольє Дубровенського р-ну Вітебської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти ім.Сталіна. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1975 році.

ГОРБУНКОВ Дем'ян Іванович, 1897 р. народження, х. Бистрий, Морозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, тесляр шахти № 2. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБУНОВ Антоній Васильович, 1896 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у м.Лисичанському, головний механік тресту "Лисичанськвугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБУНОВ Василь Якович, 1878 р. народження, с.Сосково Сосковського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, газомірник шахти № 16 ім.Кагановича. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ГОРБУНОВ Гаврило Іванович, 1903 р. народження, смт Великий Лог Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий мотострільського батальйону 135 танкової бригади. Військовим трибуналом 23 танкового корпусу 11 серпня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРБУНОВ Григорій Захарович, 1857 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. Луганським окружним судом 5 травня 1929 року засуджений до 3 р.

позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБУНОВ Іван Семенович, 1889 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Покровському, колгоспник к-пу "Перше травня". Арештований 28 листопада 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 грудня 1932 року Донецьким обласним відділом ДПУ справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРБУНОВ Петро Ілліч, 1910 р. народження, с.Верхній Реутець Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник шахти "Американка". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 21 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБУНОВ Петро Степанович, 1885 р. народження, с-ця Белореченська Белореченського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 4-2-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОРБУНОВ Степан Дмитрович, 1895 р. народження, м.Краснодон, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий мобілізаційним відділом військкомату Жовтневої райради. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 серпня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРБУНОВ Тимофій Григорович, 1893 р. народження, с.Гарасимівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гарасимівці, селянин-одноосібник. Луганським окружним судом 5 травня 1929 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРБУНОВ Яків Іванович, 1904 р. народження, с.Верхній Реутець Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник шахти "Американка". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 21 березня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРБУНОВ Яків Никифорович, 1895 р. народження, с.Парафіївка Борзнянського р-ну Чернігівської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Коченове Троїцького р-ну, рахівник радгоспу "Привілля". Арештований 18 грудня 1932 року за підозрою у підготовці повстання проти Радянської влади. 25 серпня 1933 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГОРГОПА Корній Кирилович, 1897 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, селянин-одноосібник. Арештований 12 листопада 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРГОПА Павло Костянтинович, 1902 р. народження, смт Білокуракине, українець, освіта початкова. Проживав у Білокуракиному, колгоспник к-пу "Ленінський шлях". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРГУЛЬ Василь Лукич, 1896 р. народження, с.Буймер Тростянецького р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, заступник головного бухгалтера шахти ім.Енгельса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГОРГУЛЬ Іван Лукич, 1903 р. народження, с.Буймер Тростянецького р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Енгельсове Краснодонської міськради, рахівник шахти ім.Енгельса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГОРГУЦ Василь Петрович, 1924 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, колгоспник к-пу "Перемога". Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 28 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРДЄВ Гаврило Гарасимович, 1896 р. народження, смт Новоайдар, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. Арештований 6 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 серпня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРДЄВ Петро Федорович, 1904 р. народження, с.Урицьке Лисогорського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач літератури педагогічного інституту. Луганським обласним судом 22 червня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ГОРДЄВ Семен Пилипович, 1892 р. народження, с.Барикине Сватівського р-ну, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Біловодську, конюх Біловодської сільради. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 29 січня 1944 року виланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ГОРДЄВА Агафія Миколаївна, 1902 р. народження, х. Пронін, Перелазовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, не працювала. Арештована 6 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській релігійній пропаганді. 25 січня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, 3-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

ГОРДИДАН Іван Дмитрович, 1913 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 104 стрілецького полку. Військовим трибуналом 35 стрілецької дивізії 15 квітня 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРДИНСЬКИЙ Іван Лук'янович, 1897 р. народження, х. Кузьминовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх кінного двору "Військбуду". Арештований 20 грудня 1932 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної групи. 16 травня 1933 року справу припинено, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

ГОРДІЄВСЬКИЙ Павло Микитович, 1923 р. народження, х. Тавричеський, Волоконовський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Брянка, учень електрослюсаря школи гірпромучу. Луганським обласним судом 29 травня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРДІЄНКО Антоніна Олексіївна, 1900 р. народження, м.Кременчук Полтавської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Старобільську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 вересня 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОРДІЄНКО Василь Андрійович, 1890 р. народження, с.Ряженів Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Кульбакине Хрустальненської селищної Ради Краснолуцької міськради, стрілочник зал.ст. Штерівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ГОРДІЄНКО Василь Якович, 1896 р. народження, с.Луб'янка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Луб'янці, колгоспник к-пу "Соціалістичний Донбас". Арештований 27 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. Справу припинено за смертю підслідного, що сталася 3 серпня 1943 року. Реабілітований у 1994 році.

ГОРДІЄНКО Віра Григорівна, 1904 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в с.Червона Зірка Міловського р-ну, шкільна вчителька. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 серпня 1943 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. 31 жовтня 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітована у 1994 році.

ГОРДІЄНКО Гордій Гаврилович, 1888 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нещеретовому, тесляр к-пу ім.Ворошилова. Арештований 30 травня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 жовтня 1938 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГОРДІЄНКО Дмитро Пилипович, 1906 р. народження, с.Петраківка Катеринопільського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок ви-

каноно 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОРДІЄНКО Іван Іванович, 1904 р. народження, с.Івано-Дар'ївка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 667 стрілецького полку 217 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 6 армії 23 січня 1942 року засуджений до розстрілу. 24 лютого 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 2000 році.

ГОРДІЄНКО-ЧЕРВЕЦЬ Меланія Григорівна, 1898 р. народження, с.Весела Гора Словяносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, офіціантка ідальні в готелі. Арештована 11 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГОРДІЄНКО Микола Єфремович, 1884 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 160. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОРДІЄНКО Михайло Микитович, 1902 р. народження, с.Степанівка Устинівського р-ну Кіровоградської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конторник тресту "Ворошиловградвугілля". Луганським обласним судом 30 березня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРДІЄНКО Онисим Тимофійович, 1886 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, не працював, пенсіонер. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 31 березня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОРДОК Антон Валентинович, 1903 р. народження, с.Безпальчево Барвінківського р-ну Харківської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кучер райпрокуратури. Народним судом Краснодонського р-ну 15 вересня 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРДОН Ельза Карлівна, 1896 р. народження, Німеччина, німкеня, освіта початкова. Проживала в с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГОРЕЛИК Хацкель Мейерович, 1885 р. народження, с-ще Щедрін Жлобінського р-ну Гомельської обл., Білорусь, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, закрійник артілі "Швейдонбас". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРЕЦЬКА Антоніна Мусіївна, 1915 р. народження, м.Алчевськ, українка, освіта середня. На

час арешту член ВКП(б). Проживала в Алчевську, інвалід, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 червня 1945 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОРСЛОВ Ілля Самійлович, 1865 р. народження, Чернігівська обл., українець. Проживав у с.Шишкове Словяносербського р-ну, селянин-одноосібник. Колегією ОДПУ 18 січня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРСЛОВ Матвій Іванович, 1894 р. народження, х. Нижні Грачки, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, шорник міськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОРСЛОВ Микола Ілліч, 1907 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Тополівка Попаснянського р-ну, робітник радгоспу ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГОРСЛОВ Микола Тимофійович, 1921 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Садках, робітник радгоспу "Донбас". Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 29 червня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГОРСЛОВ Олександр Петрович, 1923 р. народження, с.В'язи-Заріччя Новосільського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 березня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1958 році.

ГОРСЛОВ Олексій Давидович, 1924 р. народження, ст-ця Обливська Обливського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, електрослосар шахти № 5. Луганським обласним судом 27 грудня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГОРСЛОВ Тимофій Федорович, 1885 р. народження, с.Садки Старобільського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Садках, мірошник радгоспу "Донбас". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОРСЛОВ Федір Іванович, 1897 р. народження, х. Нижні Грачки, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, шорник шахти № 2-4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОРИЧЕВ Степан Юхимович, 1889 р. народження, с.Шкинь Коломенського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, службовець з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОРИЧЕВА Клавдія Андріївна, 1901 р. народження, с.Шкинь Коломенського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, секретар-друкарка 25-го управління Військбуду. Арештована 21 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 23 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідної. Реабітована у 1994 році.

ГОРИШНЯК Іван Григорович, 1919 р. народження, с.Нікітовка Нікітовського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, тимчасово не працював. Арештований 27 серпня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 10 березня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

ГОРЛИК Леонід Миколайович, 1917 р. народження, м. Рубіжне, українець, освіта початкова. Проживав у Рубіжному, робітник хімікомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОРІН, він же **КОН (КАН) Хен Ір**, 1909 р. народження, Корея, корець, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, токарь з-ду ім. Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 квітня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГОРІН-ГАЛЬПЕРІН Олександр (Абрам) Євгенович, 1903 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Харкові, начальник відділення 8 відділу УДБ НКВС УРСР. Арештований 15 липня 1938 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 10 вересня 1940 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабітований у 1994 році.

ГОРІН Олександр Іванович, 1894 р. народження, х. Громак, Казанський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Бутове Старобільського р-ну, табельник радгоспу "Скотар". Арештований 16 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 лютого 1933 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабітований у 1994 році.

ГОРКОВЕЦЬ Федір Кіндратович, 1886 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, сторож лісомеліоративної дільниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГОРЛАТОВ Трохим Михайлович, 1884 р. народження, с.Новоборове Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Склубуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОРЛАЧ Андрій Павлович, 1875 р. народження, с.Петрівське Бахмутського повіту Катеринославської губернії, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, не працював. Арештований 4 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабітований у 1930 році.

ГОРЛАЧ Олексій Васильович, 1880 р. народження, с.Малий Самбір Конотопського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, теєляр вагоноремонтних майстерень. Арештований 8 липня 1927 року за звинуваченням у контрреволюційній агітації. 1 вересня 1927 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабітований у 1927 році.

ГОРЛЕВАНОВ Олександр Олексійович, 1881 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, колгоспник к-пу ім.Балицького. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОРЛЕВАНОВ Петро Олександрович, 1901 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, робітник шахти № 3-13 "Тошківка". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1991 році.

ГОРЛОВ Іван Григорович, 1888 р. народження, м.Артемівськ Донецької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Первомайську, начальник технічного відділу тресту "Первомайськвугілля". Військовим трибуналом Харківського військового округу 17 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 січня 1939 року. Реабітований у 1959 році.

ГОРН Вольф Мендельович, 1911 р. народження, м.Лодзь, Польща, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, перукар. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1990 році.

ГОРНИЦЬКИЙ Бенедикт Рафаїлович, 1894 р. народження, с.Юзефівка Брусилівського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГОРНОСТАСВ Олександр Олексійович, 1889 р. народження, с.Тиврів Тиврівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, заступник начальника райконтори зв'язку. 3 лютого 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1080 засуджений до розст-

рілу. Страчений 15 лютого 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ГОРОБЕЦЬ Ганна Василівна, 1910 р. народження, Кременський р-н, українка, освіта початкова. Проживала в с.Площанка Кременського р-ну, не працювала. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 18 березня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

ГОРОБЕЦЬ Іван Васильович, 1875 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Половинкино, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 4 липня 1943 року засуджений до розстрілу. 4 серпня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОРОБЕЦЬ Іван Дмитрович, 1892 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Круглому, селянин-односібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 12 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1997 році.

ГОРОБЕЦЬ Іван Федотович, 1895 р. народження, х. Антоновський, Куйбишевський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Кошари Антрацитівського р-ну, бригадир тваринників радгоспу "Лози". Арештований 24 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 20 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОРОБЕЦЬ Ілля Дмитрович, 1907 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, селянин-односібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 17 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРОБЕЦЬ Микола Тихонович, 1927 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий військової частини 58126. 20 квітня 1951 року Військовим трибуналом військової частини 41772 засуджений до 10 р. позбавлення волі. 7 грудня 1956 року пленумом Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1993 році.

ГОРОБЕЦЬ Михайло Федотович, 1903 р. народження, с.Денисово-Алексеевка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Крипінський Антрацитівської міськради, пожежник пожежної команди тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1962 році.

ГОРОБЕЦЬ Олексій Федорович, 1925 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, колгосп-

ник к-пу ім.Тельмана. Арештований 13 лютого 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 26 листопада 1943 року виправданий Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Російська Федерація. Реабілітований у 1943 році.

ГОРОБЕЦЬ Петро Охрімович, 1888 р. народження, кол.с.Білявка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Кругле Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Більшовик". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту 10 березня 1942 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРОБЕЦЬ Яків Леонтійович, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, майстер Північдондресу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГОРОБІЙ Микола Іванович, 1910 р. народження, м.Дніпропетровськ, українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, заступник завідуючого миською конторою змшторгу. Арештований 7 травня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРОБЧЕНКО Михайло Пимонович, 1906 р. народження, с.Курячівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Курячівці, тракторист к-пу "Новий колос". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 19 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРОБЧЕНКО Федір Андрійович, 1891 р. народження, смт Комишуваха Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, диспетчер вагонної дільниці зал.ст. Лисичанськ. Арештований 11 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 вересня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРОВИЙ Федір Олександрович, 1915 р. народження, м.Миколаїв, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, кіномеханік клубу ім.Леніна. Луганським обласним судом 24-25 квітня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРОДЕЦЬКИЙ (ГОРОДЕСЬКИЙ) Броніслав Леонтійович, 1905 р. народження, с.Кузьмин Городецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новониканорівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Максим Федотович, 1906 р. народження, с.Макиївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макиївці, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Репресований двічі.

Арештований 1 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГОРОДЕЦЬКИЙ Павло Федорович, 1893 р. народження, м.Могилів-Подільський Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янoserbського р-ну, телеграфіст залст. Сентянівка. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРОДИНСЬКА (ЖМУДЯК, КОВАЛЬ-ЧУК) Анелія Касянівна, 1906 р. народження, с.Супівка Копайгородського р-ну Вінницької обл., полька, неписьменна. Проживала в м.Стаханові, робітниця шахти "Паркомунa". Військовим трибуналом Харківського військового округу 10 серпня 1941 року засуджена до розстрілу. Страчена 4 вересня 1941 року. Реабілітована у 1992 році.

ГОРОДИНСЬКИЙ Григорій Антонович, 1926 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Македонівці, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГОРОДИНСЬКИЙ Дмитро Григорович, 1887 р. народження, с.Македонівка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Македонівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОРОДЯНОВИЧЕНКО Павло Юхимович, 1888 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, коваль з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 18 грудня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОРОДЯНІНА Марія Пантелеймонівна, 1903 р. народження, с.Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл., українка, освіта н/вища. Проживала в м.Луганську, вчителька СШ № 28. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГОРОЖАЄВ (ГОРОЖЕЄВ) Андрій Павлович, 1893 р. народження, с-ще Ковпакове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ковпаковому, запальник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОРОЖАЄВ Роман Сергійович, 1891 р. народження, с-ще Ковпакове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, тесляр шахти № 30. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада

1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГОРОЖАНКІН Іван Іллєч, 1929 р. народження, смт Новодарівка Ровеньківської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, вихованець мінного дивізіону 2 винищувальної бригади. Військовим трибуналом 6 армії 22 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРОЖАНКІН Митрофан Андрійович, 1914 р. народження, с.Репець Мантуровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, лісогон шахти ім.Іллєча. Арештований 23 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 18 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОРОФАНОВ Іван Олексійович, 1900 р. народження, с.Бобровка Покровського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник м'ясокомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРОХ Олександр Петрович, 1896 р. народження, Польща, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, робітник Новоолександрівського конезаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРОХ Олексій Платонович, 1888 р. народження, с.Новострільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новострільцівці, пенсіонер. Арештований 12 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 10 квітня 1950 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1950 році.

ГОРОХОВ Василь Олексійович, 1898 р. народження, с.Скаториновка Малоархангельського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Первомайську, керуючий трестом "Первомайськвугілля". Військовим трибуналом Харківського військового округу 17 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 січня 1939 року. Реабілітований у 1959 році.

ГОРОХОВ Олександр Іванович, 1892 р. народження, с.Покровське, Волгоградська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, начальник дільниці шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОРОХОВА Анна Юхимівна, 1924 р. народження, с.Карауловка Покровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта н/середня. Проживала в м.Перевальську, нормувальниця шахти № 1 Алчевського міськпромкомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл.

28 травня 1948 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1955 році.

ГОРОХОВА Любов Пилипівна, 1902 р. народження, с.Зіневка Кузнецького р-ну Пензенської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта вища. Проживала в м.Стаханові, викладач німецької мови СШ № 4. Арештована 4 березня 1944 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 червня 1945 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітована у 1994 році.

ГОРОХОВАТСКА Марія Андріївна, 1926 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Северодонецьку, лаборант тресту "Лисичанськхімбуд". Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 26 січня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 7 р. Реабілітована у 1989 році.

ГОРПИНЕНКО Іван Федорович, 1885 р. народження, с.Радісне Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Давидо-Микільське Краснодарського р-ну, бригадир к-пу "Шлях до соціалізму". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОРСЬКА Марія Спиридонівна, 1913 р. народження, м.Тальне Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Стаханові, домогосподарка. Військовим трибуналом Північно-Кавказького військового округу 15 серпня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГОРСЬКИЙ Павло Наркисович, 1880 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у смт Марківка, селянин-одноосібник. Арештований 10 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 8 серпня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГОРСЬКИЙ Сигізмунд Станіславович, 1893 р. народження, м.Варшава, Польща, поляк, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, слюсар-водопровідник будконтори тресту "Донбасантрацит". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 січня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГОРЧИНСЬКИЙ Людвіг Йосипович, 1888 р. народження, Кам'янець-Подільська обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, статист райземвідділу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1961 році.

ГОРЧИНСЬКИЙ Степан Владиславович, 1903 р. народження, с.Бугаївка Оратівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Лотикове Слов'янського р-ну, десятник шахти ім.Лотикова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГОРЧИЦЬКИЙ Йосип Тимофійович, 1903 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Бабичеве Троїцького р-ну, таксувальник районної контори "Заготзерно". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГОРЧИЦЯ Йосип Вікентійович, 1878 р. народження, с.Людвипіль Городецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Куземівка Сватівського р-ну, возій к-пу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРШКОВ Андрій Тимофійович, 1880 р. народження, с.Загрязне Спас-Деменського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, двірник будинкоуправління № 3. Арештований 25 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 січня 1942 року виправлений Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ГОРШКОВ Василь Наумович, 1904 р. народження, с.Чебишево Измалковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснопольської міськради, вантажник тресту "Антрациттермопід". Військовим трибуналом гарнізону м.Луганська 3 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. 18 лютого 1942 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГОРШКОВ Микола Георгійович, 1909 р. народження, смт Новоайдар, українець, освіта початкова. Проживав у Новоайдарі, не працював. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРШКОВ Федір Олексійович, 1898 р. народження, с.Новлянське Волоколамського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, головний інженер регіонального відділення об'єднання "Донбасенерго". Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1954 році.

ГОРШКОВ Яків Дормидонтович, 1900 р. народження, с.Іллїрія Лугутинського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Перевальську, головний бухгалтер шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1956 році.

ГОРШКОВА Мотрона Андріївна, 1901 р. народження, смт Фашівка Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у Фашівці, робітниця молокозаводу. Арештована 6 травня 1942 року за звинуваченням у співробітництві з агентурою німецьких розвідорганів. 25 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГОРШКОЛЄПОВ Михайло Кирилович, 1916 р. народження, х. Верхньомитяїнський, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токар з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 березня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ГОРШКОЛЄПОВ Олексій Григорович, 1895 р. народження, х. Верхньомитяїнський, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду "Металотранс". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГОРЬКОВЕНКО Андрій Юхимович, 1905 р. народження, с.Денисово-Алексеевка Матвеево-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, бухгалтер міської контори Держбанку. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОРЬКОВЕНКО Іван Григорович, 1909 р. народження, с.Денисово-Алексеевка Матвеево-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, монтер механічної майстерні шахти № 5-біс. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

ГОРЮНОВ Михайло Дмитрович, 1896 р. народження, с.Чулково Новосільського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, робітник Штердресу. Військовим трибуналом Харківського військового округу 31 липня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГОРЮШКО Олександр Андрійович, 1898 р. народження, с.Стельмахівка Купянського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ящикове Перевальського р-ну, запальник шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 18 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОРЯНИКОВ Максим Володимирович, 1888 р. народження, с.Софіївка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кучер скляозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРЯНИКОВ Сергій Матвійович, 1876 р. народження, с.Софіївка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, підземний конюх шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОРЯНОВ Павло Дмитрович, 1895 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського

р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхній Покровці, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Арештований 26 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОРЯНСЬКИЙ Андрій Володимирович, 1903 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, робітник з-ду № 59 (м.Петровське). Репресований двічі. Арештований 5 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. В ході слідства провину не було доведено. 31 квітня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Донецьким обласним судом 25 серпня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1934 і 1957 роках.

ГОРЯНСЬКИЙ Іван Васильович, 1887 р. народження, смт Маломиколаївка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Маломиколаївці, не працював. Донецьким обласним судом 9 травня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОРЯЧЕВ Гаврило Михайлович, 1913 р. народження, х. Тюковної, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Данило Матвійович, 1897 р. народження, х. Тюковної, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Дрон Маркович, 1912 р. народження, х. Ольховський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, вантажник транспортного цеху тресту "Боковоантрацит". Лійним судом Північно-Донецької залізниці 11 лютого 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОРЯЧЕВ Минай Йосипович, 1907 р. народження, х. Тюковної, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Мусій Несторович, 1915 р. народження, х. Тюковной, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Петро Ісайович, 1896 р. народження, х. Тюковной, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Тарас Кирейович, 1895 р. народження, х. Тюковной, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник штампувального цеху з-ду ім.Артема. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧЕВ Харлампій Єгорович, 1908 р. народження, х. Тюковной, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник бази міськхарчоторгу. Луганським обласним судом 3 березня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ГОРЯЧЕВ Юдай Михайлович, 1907 р. народження, х. Тюковной, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник відділу капітального будівництва з-ду ім.Косіора. Арештований 9 березня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 червня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГОРЯЧИХ Гарасим Петрович, 1906 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 20 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОРЯЧКОВСЬКИЙ Пилип Фролович, 1892 р. народження, с.Підвисоке Баранівського р-ну Вінницької обл., українець. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, рахівник-касір цегельного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ГОСПОДІНОВ Петро Крестович, 1903 р. народження, м.Одеса, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, начальник електродільниці Штердресу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 19 вересня

1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГОСТЄВ Никифор Кузьмич, 1888 р. народження, с.Окнине Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Окниному, колгоспник к-пу "Червоне село". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГОСТЄВ Федір Петрович, 1904 р. народження, с.Глинка Верховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, вибійник шахти "Дельта" № 2. Військовим трибуналом гарнізону м.Льчеська 28 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГОТБЕРГ Густав Рудольфович, 1907 р. народження, с.Мокрець Радомишльського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, різальник скла з-ду "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОТБЕРГ Юлій Рудольфович, 1911 р. народження, м.Радомишль Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склозаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1965 році.

ГОТЗЕЛІХ Данило Петрович, 1923 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГОТЗЕЛІХ Емануїл Миколайович, 1923 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГОТЗЕЛІХ Іван Федорович, 1877 р. народження, с.Ребрикове Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Ребриковому, сторож к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОТЗЕЛІХ (ГОДЗЕЛІХ) Олександр Кіндратович, 1893 р. народження, Харківська обл., німець. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, наглядач колії зал.ст. Штерівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОТЗЕЛІХ Яків Йосипович, 1921 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21

листопада 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОФ (ГОФФ) Генріх Єгорович, 1911 р. народження, кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Арештований 27 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 30 грудня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОФ (ГОФФ) Георгій Людвігович, 1910 р. народження, кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Арештований 14 грудня 1937 року за звинуваченням в причетності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. 25 березня 1961 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1961 році.

ГОФ (ГОФФ) Людвіг Християнович, 1876 р. народження, к.Рундєвзія Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОФМАН Альберт Карлович, 1897 р. народження, х. Григорівка, Ширяївський р-н Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 6. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Василь Фрідріхович, 1897 р. народження, с.Марінопіль Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Ганна Яківна, 1901 р. народження, смт Новотроїцьке Ольгинського р-ну Донецької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Луч, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 листопада 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГОФМАН Едуард Андрійович, 1872 р. народження, к.Гармштадт, Запорізька обл., німець. Проживав у кол.к.Грекове-Єлизаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Еміль Отгрович, 1889 р. народження, к.Марієнгейм, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, головний бухгалтер регіонального управління об'єднання "Доненерго". Арештований 20 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агіта-

ції. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1959 році.

ГОФМАН Іван Іванович, 1888 р. народження, с.Новокрасівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньотузлове Свердловської міськради, тесляр к-пу "Роте Фане". Арештований 30 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 липня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГОФМАН Іван Каспарович, 1890 р. народження, с.Любиме Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Любимому, колгоспник к-пу "Морген Роте". Арештований 5 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з наближенням лінії фронту був етапований углиб країни, де помер 17 липня 1942 року. 6 червня 1966 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГОФМАН Карл Альбертович, 1881 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Спецколегією Донецького обласного суду 15 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГОФМАН Карл Карлович, 1912 р. народження, с.Берестове Артемівського р-ну Донецької обл., німець, освіта середня. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, вчитель селищної школи. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГОФМАН Рейнгольд Вільгельмович, 1888 р. народження, Польща, німець, освіта середня. Проживав у м.Сватове, коваль артілі інвалідів "Червоний Жовтень". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Тихін Федорович, 1902 р. народження, с.Розкішне Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій Артемівського райвиконкому. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Томас Михайлович, 1909 р. народження, смт Ленінське Свердловської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, слюсар к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГОФМАН Федір Тимофійович, 1893 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, відповідальний виконавець відділу постачання тресту "Краснодонвугіля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 12 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГОФФ Вільгельм Георгійович, 1902 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ро-

веньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у с.Бобриківка Свердловської міськради, машиніст к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФФ Генріх Людвігович, 1907 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, тракторист-комбайнер к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОФФ Конрад Кіндратович, 1903 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, неписьменний. Проживав за місцем народження, конюх к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОФФ Кіндрат Кіндратович, 1911 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, неписьменний. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФФ Людвіг Людвігович, 1905 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, продавець сільпо. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГОФФ Християн Генріхович, 1896 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 8 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГОФФ Християн Людвігович, 1903 р. народження, кол.к.Грекове-Слізаветинська Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта н/вища. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, директор школи. Донецьким обласним судом 21 червня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 19 жовтня 1936 року постановою Верховного суду УРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГОХ Генріх Августович, 1905 р. народження, с.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новосковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОХ Готфрід Іванович, 1884 р. народження, с.Махирушка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новосковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний

колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ГОХ Еммануїл Іванович, 1898 р. народження, с.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новосковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОХБАУМ Валентин Іванович, 1902 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОХБАУМ Ертман Петрович, 1909 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, коваль к-пу "Роте Октобер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГОХБАУМ Фрідріх Мартинович, 1900 р. народження, кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, машиніст молотарки к-пу "Червона хвиля". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГОХБАУМ Фрідріх (Фелір) Петрович, 1908 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГОХНЕР Мозес Давидович, 1915 р. народження, Польща, єврей, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий музвзводу 63 стрілецького полку. До призову проживав у м.Луганську. Військовим трибуналом 7 запасної стрілецької бригади 29 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГОЦУЦОВ Іван Пантелійович, 1874 р. народження, с.Дмитрівка Чистяківського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, сторож нафтоскладу зал.ст. Криндачівка. Постановою Судової "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 14 лютого 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГОЦЬКИЙ Казимир Станіславович, 1910 р. народження, с.Велика Пятигірка Бердичівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 36. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАБЕК В'ячеслав Антонович, 1905 р. народження, м.Луганськ, поляк, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Луганську, технік по прийманню паровозів з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19

листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАБОВИЧ Антон Гарасимович, 1904 р. народження, м.Ровеньки, росіянин, освіта початкова. Проживав у кол.с.Цимлянка Бобриківської сільради Антрацитівського р-ну, коваль к-пу "Паркомунна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРАБОВИЧ Іван Тихонович, 1908 р. народження, с.Іллрія Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, апаратник з-ду № 59 ім.Петровського. Спецколегією Донецького обласного суду 27 квітня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГРАБОВИЧ Іван Якович, 1912 р. народження, с.Іллрія Лутугинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, контролер райошадкаси. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 11 липня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРАБОВСЬКА Ганна Панасівна, 1919 р. народження, с.Мар'янівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Софіївській Краснолуцької міськради, колгоспниця к-пу "Шлях вперед". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Андрій Мартинович, 1890 р. народження, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу "Вперед Червоний Прапор". Арештований 6 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де помер 9 січня 1942 року. 29 травня 1963 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1963 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Антон Іванович, 1902 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Кругле Сватівського р-ну, коваль к-пу ім.Тельмана. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Зігфрід Климентійович, 1913 р. народження, с.Рокита Старовижівського р-ну Волинської обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, електромеханік шахти "Новодружеська". Арештований 7 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 грудня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Йосип Віссаріонович, 1902 р. народження, с.Городниця Брацлавського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровеньківської міськради, бригадир тваринників радгоспу "Сільінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938

року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Йосип Никодимович, 1900 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лантратівка Троїцького р-ну, тесляр-приватник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Йосип Панасович, 1912 р. народження, с.Пробудження Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, посадчик лави шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Мартин Іванович, 1875 р. народження, к.Аннівка Олександрівського повіту Катеринославської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Новоукраїнка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Вперед Червоний Прапор". Арештований 23 січня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 квітня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Михайло Михайлович, 1913 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, продавець Троїцького сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Павло Мартинович, 1876 р. народження, с.Ганнівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, селянин-односібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 14 квітня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. Арештований 13 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 19 квітня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований відповідно у 1989 і 1939 роках.

ГРАБОВСЬКИЙ Павло Павлович, 1901 р. народження, с.Ласків Володимир-Волинського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електромонтер тресту "Кавелектромонтаж". Луганським обласним судом 22 грудня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Панас Іванович, 1882 р. народження, х. Куций, Гуляйпільський р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кочевар шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГРАБОВСЬКИЙ Петро Павлович, 1907 р. народження, смт Софіївській Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Софіївському, колгоспник к-пу "Шлях вперед". Особливо

вою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРАДЕЦЬКИЙ Панас Васильович, 1885 р. народження, с.Вовківка Михайлівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Фащівка Антрацитівського р-ну, колійний майстер 10-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1973 році.

ГРАДШТЕЙН Тевель Мендельович, 1914 р. народження, м.Варшава, Польща, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, коваль 3-ду гірничого машинобудування. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРАЙЦАР (ГРАЙЦЕР) Товіас Германович, 1900 р. народження, Польща, єврей, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1924-1938 рр. Проживав у м.Старобільську, начальник наборного цеху друкарні окружної газети "Колгоспна правда". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1991 році.

ГРАМС Август Карлович, 1880 р. народження, х. Рудківський, Мархлевський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Осинове Білокуракинського р-ну, тесляр зернорадгоспу "Червоноармієць". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАМС Альфред Августович, 1918 р. народження, х. Рудківський, Мархлевський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Новопокровка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Червоноармієць". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАМС Густав Карлович, 1880 р. народження, с.Соколів Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, сторож підсобного господарства Старобільського технікуму механізації сільського господарства. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАМС Роберт Рудольфович, 1904 р. народження, с.Буда-Бобриця Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, тесляр зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГРАМУШКІН Рудольф Альбертович-Густавович, 1881 р. народження, с.Солодери Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Донецьким об-

ласним судом 29 серпня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГРАНДЗОН (ГРАНДСОН) Олександр Олександрович, 1892 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, колгоспник к-пу ім.ХІХ партз'їзду. Репресований двічі. Арештований 11 листопада 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1995 і 1963 роках.

ГРАНДЗОН (ГРАНДСОН) Олександр Олександрович, 1915 р. народження, м.Ровеньки, німець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, бригадир тракторної бригади Ровеньківської МТС. Військовим трибуналом військ НКВС м.Луганська 21 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 вересня 1941 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРАНКОВСЬКА Ніна Афанасіївна, 1921 р. народження, м.Алчевськ, росіянка, освіта середня. Проживала в с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, фельдшер сільського медпункту. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1963 році.

ГРАНОВСЬКИЙ Володимир Ілліч, 1895 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Попасна, начальник матеріального відділу вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 грудня 1937 року. Реабілітований у 1958 році.

ГРАНСОН Готліб Йоганнович, 1888 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець. Проживав у м.Попасна, токар артілі "Металіст". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАНСОН Іван Олександрович, 1914 р. народження, м.Ровеньки, німець, освіта середня. Проживав у Ровеньках, студент Краснолуцького гірничого технікуму. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ГРАНСОН Фідріх Фідріхович, 1901 р. народження, к.Марієнфельд Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар склозаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРАНСОН Фідріх Якович, 1893 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Булгаківка Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРАЧЕВЦОВ Сергій Матвійович, 1899 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець. Проживав у смт Білодубьк Новопсковського р-ну, інспектор райфінвідділу. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1995 і 1989 роках.

ГРАЧОВ Володимир Митрофанович, 1895 р. народження, х. Грачов, Базковський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Нова Астрахань Кременського р-ну, комирник Новоастраханської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ГРАЧОВ Григорій Дем'янович, 1892 р. народження, с.Андриановка Ольховатського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, заступник начальника прокатного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 7 лютого 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 лютого 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРАЧОВ Михайло Петрович, 1903 р. народження, с.Каширське Лівороссошанського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, кучер шахти № 21. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРАЧОВ Олександр Платонович, 1901 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Чорнухиному, диспетчер зал.ст. Дронове, Донецька обл. Арештований 10 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 3 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРАЧОВ Олексій Мойсейович, 1894 р. народження, с.Нікольське Таруського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, працював на спорудженні оборонних об'єктів. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 11 серпня 1948 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРАЧОВ Олексій Порфірійович, 1879 р. народження, с.Штормове Новоайдарського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, вчитель співів і музики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРАЧОВ Семен Іванович, 1905 р. народження, с.Богородицьке Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Дуванка Сва-

тівського р-ну, колгоспник к-пу "Червона зірка". Арештований 10 грудня 1933 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 5 березня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1984 році.

ГРАЧОВ Федот Іванович, 1896 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, старший стрілочник зал.ст. Дебальцеве, Донецька обл. Арештований 27 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 14 лютого 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРАЩЕНКО Павло Павлович, 1909 р. народження, м.Славгород Могильовської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, майстер виробничого навчання будівельного училища № 27. Судовою колегією у кримінальних справах Луганського обласного суду 29 серпня 1961 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕБЕЛЬНИЙ (ГРЕБЕЛЬНИКОВ) Григорій Пилипович, 1888 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕНИКОВ (ГРЕБЕНЮК) Тимофій Михайлович, 1903 р. народження, х. Близньоосиновський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник шахти № 16-біс. Арештований 14 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 січня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНКО Іван Захарович, 1898 р. народження, с.Воеводське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Воеводському, колгоспник к-пу ім.Петровського. Луганським обласним судом 21 листопада 1947 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕБЕННИК (ГРЕБЕНЮК) Андрій Павлович, 1896 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у Слов'яносербську, селянин-одноосібник. Арештований 26 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГРЕБЕННИК Костянтин Трохимович, 1904 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Трембачеве Старобільського р-ну, священник Вознесенської церкви. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕННИК Микита Микитович, 1893 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Підгорівці, селянин-одноосібник. Старобільського повто-

вою ЧК 11 лютого 1919 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕННИКОВ Василь Пилипович, 1907 р. народження, х. Новоцарицинський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вантажник шахти "Анненська". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 31 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕННИКОВ Іван Семенович, 1914 р. народження, ст-ця Шумилинська Верхньодонського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, запальник шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕННИКОВА Мавра Лаврентіївна, 1901 р. народження, с.Волошино Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, кравчиня ательє індошвишу одягу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 вересня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ГРЕБЕНЮК Андрій Дмитрович, 1896 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, кріпильник шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРЕБЕНЮК Андрій Матвійович, 1906 р. народження, с.Веселогорівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Веселогорівці, селянин-одноосібник. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Андріян Данилович, 1892 р. народження, с.Рибянцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рибянцевому, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у злочинній протидії колективізації. 19 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНЮК Архип Андрійович, 1912 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 775 артилерійського полку. Військовим трибуналом 243 стрілецької дивізії 14 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК Василь Васильович, 1900 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, не працював. Донецьким обласним судом 21 квітня 1936 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРЕБЕНЮК Василь Гнатович, 1897 р. народження, с.Гришине Постишевського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Стара Краснянка Кремінського р-ну, кріпильник шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГРЕБЕНЮК Василь Григорович, 1889 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, начальник цеху рудоремонтного з-ду. Донецьким обласним судом 5 липня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 7 серпня 1936 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 2 р. Реабілітований у 1998 році.

ГРЕБЕНЮК Василь Леонтійович, 1884 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, ремонтний робітник шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕНЮК Василь Юхимович, 1881 р. народження, с.Веселогорівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Веселогорівці, коваль к-пу ім.Ілліча. Військовим трибуналом гарнізону м.Луганська 6 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Данило Федорович, 1865 р. народження, с.Рибянцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Рибянцевому, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у злочинній протидії колективізації. 19 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

ГРЕБЕНЮК Євдокія Сергіївна, 1909 р. народження, с.Коченове Троїцького р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Новоганівка Красnodонського р-ну, колгоспниця к-пу "Світанок". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 березня 1942 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГРЕБЕНЮК Іван Володимирович, 1906 р. народження, с.Суходіл Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий крейдяними кар'єрами Артемівського райвиконкому. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 30 серпня 1941 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГРЕБЕНЮК Іван Павлович, 1904 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ГРЕБЕНЮК Іван Парфентійович, 1900 р. народження, с.Новоганівка Красnodонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоганівці, колгоспник к-пу "Світанок". Арештований

7 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації, 14 березня 1942 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕНЮКОВ) Іван Пилипович, 1912 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, черговий міськвідділення зв'язку. Спецколегією Донецького обласного суду 27-29 червня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГРЕБЕНЮК Іван Юхимович, 1909 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Калінінграді, Російська Федерація, боєць воєнізованої охорони Калінінградського морського порту. Арештований 29 квітня 1946 року за підозрою у пособництві німецьким загарбникам у роки війни. 20 липня 1946 року виправданій Військовим трибуналом військ МВС Литовської РСР, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

ГРЕБЕНЮК Костянтин Трохимович, 1904 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, працівник складу медикаментів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕНЮК Матвій Йосипович, 1892 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕБЕНЮК Микита Дорофійович, 1895 р. народження, с.Татарино Євадовського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, токарні Міловської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕНЮК Микола Васильович, 1895 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕБЕНЮК Микола Данилович, 1906 р. народження, с.Риб'янцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 347 Краснодарської стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 3 армії 4 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕБЕНЮК Михайло Васильович, 1879 р. народження, с.Первомайськ Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 вересня 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК Михайло Олександрович, 1917 р. народження, с.Круглик Лутугинського р-ну,

українець, освіта середня. Військовослужбовець, старшина 120 стрілецького полку 59 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 10 армії 26 квітня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Виконання вироку відстрочено до закінчення воєнних дій, направлений на фронт. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕБЕНЮК Михайло Павлович, 1894 р. народження, м.Ніжин Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Лінійним судом Донецької залізниці 11 листопада 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК Михайло Павлович, 1896 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, колгоспник к-пу ім.Чкалова. Військовим трибуналом військ НКВС Молотовської обл., Російська Федерація, 22 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Павло Данилович, 1912 р. народження, с.Риб'янцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Риб'янцевому, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у злочинній протидії колективізації. 19 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНЮК Парасковія Антонівна, 1912 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Красноріченському, не працювала, інвалід. Луганським обласним судом 13 липня 1950 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 25 березня 1955 року Судовою колегією Верховного суду УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітована у 1991 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Петро Петрович, 1908 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Стрільцівці, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 14 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 березня 1931 року. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕБЕНЮК Петро Федорович, 1905 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта початкова. Проживав у Брянці, слюсар шахти № 12. Особливою нарадою при НКВС СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Пилип Данилович, 1910 р. народження, с.Риб'янцеве Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Риб'янцевому, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у злочинній протидії колективізації. 19 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Роман Федорович, 1874 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Арештований 27 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 липня 1931 року справу припине-

но за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРЕБЕННИК) Тимофій Данилович, 1903 р. народження, с.Риб'янцеве Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Риб'янцевому, селянин-одноосібник. Арештований 25 грудня 1930 року за звинуваченням у злочинній протидії колективізації. 19 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕБЕНЮК (ГРИБЕННИК) Харитон Григорович, 1907 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Постановою "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 17 січня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕБЕНЮК Яків Кирилович, 1886 р. народження, кол.с.Шаповалівка Новочервононської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, колгоспник к-пу "Червоний степ". 30 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГРЕБЕР Сфросинія Іванівна, 1908 р. народження, с.Липове Марківського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Вовчорівка Попаснянського р-ну, колгоспниця к-пу "Перемога". Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

ГРЕВЕ Олександр Адольфович, 1877 р. народження, с.Вертепа Киверцівського р-ну Волинської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, диспетчер з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕГЕР Август Йосипович, 1894 р. народження, с.Бабичівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, колгоспник к-пу "Нове життя". Донецьким обласним судом 22 квітня 1936 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕГОРСЬКИЙ Тадей Людвікович, 1924 р. народження, м.Львів, поляк, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, шофер міськелектромережі. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 18 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕДЯКІН Олександр Микитович, 1917 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, технік-будівельник 37 дільниці військово-польового будівництва. Арештований 3 серпня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГРЕЗІНОВ Федір Федотович, 1925 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради,

українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 3 запасного маршового батальйону. Військовим трибуналом 203 стрілецької дивізії 20 квітня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕЙЛІХ Бенікнус Захарович, 1918 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта середня. Проживав у Козаківці, викладач німецької мови у школі смт Хрустальне Краснолуцької міськради. 29 листопада 1936 року відібрано підписку про невізід – звинувачувався в антирадянських діях. Реабілітований у 1964 році.

ГРЕЙЛІХ Еммануїл Захарович, 1914 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Козаківці, голова колгоспу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГРЕЙЛІХ Слизавета Йосипівна, 1893 р. народження, с.Куца Красноградського р-ну Полтавської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 15 березня 1938 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГРЕЙЛІХ Захар Йосипович, 1888 р. народження, к.Фельшенбах, Херсонська губернія, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, вагар к-пу "Роте Фане". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГРЕКОВ Борис Іванович, 1929 р. народження, с.Бондарівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бондарівці, без певних занять. Арештований 21 червня 1946 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 лютого 1947 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕКОВ Віктор Петрович, 1895 р. народження, х. Ніфонтов, Морозовський р-н Ростовської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, бухгалтер матеріального відділу шахти № 2-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГРЕКОВ Володимир Іванович, 1879 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павлівці, колгоспник к-пу "Червона нива". Арештований 8 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 травня 1942 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080. Реабілітований у 1942 році.

ГРЕКОВ Григорій Єрмолайович, 1898 р. народження, м.Зимогір'я Слов'янського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир слюсарів коксохімічного з-ду. Спецколегією Донецького обласного суду 30 листопада

1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1973 році.

ГРЕКОВ Іван Дмитрович, 1892 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, бухгалтер контори "Союзхарчоторг". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕКОВ Максим Олексійович, 1871 р. народження, кол.с.Новопавлівка Бунчуківської сільради Білокуракинського р-ну, освіта середня. Проживав у смт Білокуракине, служитель релігійного культу. 25 березня 1925 року відібрано підписку про невийзд – звинувачувався в антирадянській агітації. 22 липня 1925 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕКОВ Микола Георгійович, 1896 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, бухгалтер профшколи. Арештований 25 квітня 1929 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 липня 1929 року справу припинено. Реабілітований у 1995 році.

ГРЕКОВ Михайло Іванович, 1889 р. народження, м.Нікополь Дніпропетровської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, оглядач вагонів зал.ст. Кіндрашівська. Військовим трибуналом Харківського військового округу 17-18 лютого 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 2 січня 1941 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1941 році.

ГРЕКОВ Олександр Васильович, 1897 р. народження, м.Новочеркаськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, слюсар-сантехнік СШ № 6. Арештований 4 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 липня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕКОВ Трохим Дмитрович, 1889 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, складач поїздів з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕКОВА Валентина Петрівна, 1919 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Старобільську, робітниця мотороремонтного з-ду. Арештована 30 квітня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщині. 13 червня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГРЕКОВА Олександра Павлівна, 1924 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта н/середня. Проживала за місцем народження, секретар Верхньовільхівської сільради. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 квітня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГРЕКУ Федір Харитонович, 1891 р. народження, с.Ларга Ізмаїльського р-ну, Молдова, молдаванин, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, викладач гірничого технікуму. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГРЕНІГ Генріх Якович, 1912 р. народження, с.Переможне Лутугинського р-ну, німець, освіта середня. Проживав у с.Гайове Лутугинського р-ну, шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕНІГ Володимир Давидович, 1904 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар сталеливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГРЕНІГ Генріх Давидович, 1907 р. народження, с.Равнополь Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав: кол. Ровенецький р-н, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕНІГ Еммануїл Давидович, 1913 р. народження, с.Равнополь Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, тракторист к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ГРЕНІГ (ГРІНІГ) Іван Давидович, 1865 р. народження, к.Кронсфельд Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Трудове Новоайдарського р-ну, не працював. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕНІГ Рудольф Давидович, 1906 р. народження, с.Равнополь Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, коваль к-пу ім.Тельмана. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕНІГ Теодор Іванович, 1904 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, колгоспник к-пу "Роте Октобер". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕНІГ Фрідріх Іванович, 1913 р. народження, с.Трудове Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Трудовому, комбайнер к-пу "Роте Октобер". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРЕНЦ Іван Григорович, 1899 р. народження, к.Гільдендорф, Одеська обл., німець, освіта по-

чаткова. Проживав у с.Іллінка Троїцького р-ну, коваль к-пу "Шлях до соціалізму". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕСЬКО Петро Йосипович, 1898 р. народження, с.Полянцек Уманського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі зал.ст. Мілова, Слов'яносербський р-н, техник Лисичанського міжрайонного відділення кінофікації. Луганським обласним судом 31 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕЦЕРГЕР (ГРИЦЕНГЕР) Уляна Петрівна, 1895 р. народження, Смільчинський р-н Житомирської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в кол.с.Ягідне Варварівської сільради Кременського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Будьонного. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 27 серпня 1941 року засуджена до розстрілу. Страчена 16 вересня 1941 року. Реабілітована у 1990 році.

ГРЕЦОВ Павло Матвійович, 1872 р. народження, с.Секретарівка Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоандріївка Білокуракинського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР 5 березня 1930 року засуджений до вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧАНИЙ Артем Іванович, 1885 р. народження, Кіровоградська обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрацит, не працював. Військовим трибуналом 302 стрілецької дивізії 23 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГРЕЧАНИЙ (ГРИЧАНИЙ) Оврам Фокович, 1912 р. народження, смт Білолуцьк Новопокровського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лисичанський Попаснянського р-ну, кучер радгоспу № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРЕЧАНИК (ГРЕЧАНОВ) Карпо Матвійович, 1888 р. народження, с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник Луганської філії тресту "Головхліб". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧАНИК Матвій Євменович, 1895 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 січня року засуджений до вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧАНОВ Павло Трохимович, 1906 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта н/вища. Член ВКП(б) до 1934 р. Проживав у м.Луганську, студент Луганського педагогічного інституту. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1961 році.

ГРЕЧАНОВ Панас Охрімович, 1901 р. народження, смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоборовиці Свердловської міськради, робітник шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ГРЕЧЕНКО Анатолій Олександрович, 1892 р. народження, с.Риги Лохвицького р-ну Полтавської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у с.Сабівка Слов'яносербського р-ну, шкільний учитель. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 1 січня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧИН Петро Денисович, 1884 р. народження, с.Іллівка Краснодонський р-н, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Більшовик, Краснодонський р-н, не працював. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 серпня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРЕЧИН Семен Денисович, 1878 р. народження, с.Іллівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іллівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 березня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. 20 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1991 роках.

ГРЕЧИХІН Семен Єгорович, 1883 р. народження, с.Залегощ Новосільського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, муляр "Доннархарчу". Арештований 5 січня 1934 року за звинуваченням у шпигунстві. 22 квітня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕЧИШКІН Антон Давидович, 1881 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, колгоспник к-пу ім.Леніна. Арештований 8 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 лютого 1944 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕЧИШКІН Афанасій Максимович, 1885 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧИШКІН Василь Максимович, 1914 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, офіцер зв'язку 12 мотострілецької дивізії. Військовим трибуналом 12 армії 2 травня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 18 травня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ГРЕЧИШКІН Давид Пилипович, 1887 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, столяр к-пу ім.Леніна. Арештований 26 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянських діях. 26 серпня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1995 році.

ГРЕЧИШКІН Дмитро Денисович, 1888 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, не працював. Арештований 25 січня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 21 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕЧИШКІН Євдоким Михайлович, 1904 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 907 стрілецького полку. Військовим трибуналом 244 стрілецької дивізії 8 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГРЕЧИШКІН Леонтій Максимович, 1906 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧИШКІН Петро Васильович, 1874 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Гречишкіному, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧИШКІН Петро Єрофійович, 1874 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Біловодськ, служитель релігійного культу. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 22 липня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЧИШКІН Харитон Федотович, 1910 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1 батальйону 68 мотострілецької бригади. 2 січня 1943 року Військовим трибуналом 68 мотострілецької бригади засуджений до розстрілу. 22 січня 1943 року Військовим трибуналом Чорноморської групи військ Закавказького фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ГРЕЧИШКІН Яків Іванович, 1904 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий окремого саперного батальйону 279 стрілецької дивізії. Арештований 29 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 липня 1943 року виправданий Військовим трибуналом 279 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1943 році.

ГРЕЧИШКІНА Марія Юхимівна, 1923 р. народження, с.Сміле Слов'яносербського р-ну,

українка, освіта н/середня. Проживала в Смілому, не працювала. Військовим трибуналом 8 армії 7 травня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1955 році.

ГРЕЧИШКІНА Наталія Михайлівна, 1912 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Гречишкіному, колгоспниця к-пу ім.Леніна. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 8 січня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1992 році.

ГРЕЧИШКІНА Парасковія Пилипівна, 1909 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Гречишкіному, колгоспниця к-пу ім.Леніна. Арештована 12 березня 1942 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 20 жовтня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ГРЕЧКА Василь Гнатович, 1903 р. народження, с.Григорівка Васильківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринська Перевальського р-ну, вантажник шахти "Ніканор". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕЧКА Іван Олександрович, 1885 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. Арештований 9 листопада 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційного угруповання. 19 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕЧКА Трифон Олександрович, 1917 р. народження, с.Донцівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Донцівці, колгоспник к-пу "2-а п'ятирічка". Арештований 2 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

ГРЕЧКО Василь Гнатович, 1892 р. народження, с-ще Ковпакове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ковпаковому, комірник к-пу "Комуна пролетаря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕЧКО Єлизавета Іванівна, 1923 р. народження, с.Сосновка Сосновського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, фельдшер дитячої консультації. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 липня 1950 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 10 листопада 1954 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу повернено на додаткове розслідування. 17 лютого 1955 року справу припинено. Реабілітована у 1994 році.

ГРЕЧКО Іван Панасович, 1906 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий роти зв'язку 1116 стрілецького полку. Військовим трибуналом 333 стрілецької дивізії 9 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРЕЧКО Іван Якович, 1911 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Нижній Мінченко Станично-Луганського р-ну, не працював. Арештований 21 липня 1943 року за звинуваченням у зрадницьких діях. 21 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕЧКО Олександр Григорович, 1924 р. народження, смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 263 стрілецького полку. Військовим трибуналом 86 стрілецької дивізії 25 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕЧКО Олексій Юхимович, 1897 р. народження, с-ще Ковпакове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, завідуючий Центральними механічними майстернями тресту "Донбасантрацит". Репресований двічі. Судовою „триюкою“ при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Особливою "триюкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГРЕЧКО Петро Степанович, 1899 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у Марківці, селянин-одноосібник. Арештований 10 листопада 1930 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 1 грудня 1930 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1998 році.

ГРЕЧКО Семен Хомич, 1902 р. народження, с.Циганівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, робітник паровозного депо Попасна. Арештований 3 листопада 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 листопада 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1934 році.

ГРЕЧМАН Іван Іванович, 1902 р. народження, с.Кронфельд Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, шкільний учитель. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕЧУН Сава Овдійович, 1902 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, вантажник шахти № 2-3 ім.Дзержинського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕЩИШИН-МЕДВЕДЄВ Матвій Матвійович, 1898 р. народження, с.Іванківці Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шульгинка Старобільського р-ну, коваль к-пу "Більшовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1969 році.

ГРЕШНОВ Іван Васильович, 1860 р. народження, х. Березовський, Березовський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, служитель релігійного культу. 27 грудня 1937 року відібрано підписку про невізід – звинувачувався в антирадянській агітації. Реабілітований у 1994 році.

ГРЕШНОВ Микола Федорович, 1887 р. народження, с.Давидо-Микільське Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Давидо-Микільському, рахівник сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРЕШНОВ Омелян Матвійович, 1893 р. народження, х. Стара Станиця, Глубокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодарської міськради, коваль шахти № 1 "Ізварине". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГРЕШНОВ Онисим Михайлович, 1890 р. народження, х. Чеботовка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник тресту "Харчоторг". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЕШНОВ Семен Михайлович, 1896 р. народження, х. Дубовий, Глубокинський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кочегар шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 21 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГРЕШНОВ Тихін Федорович, 1893 р. народження, кол.х. Манохино Давидо-Микільської сільради Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 2 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1930 року справу припинено за смертю підсідного. Реабілітований у 1998 році.

ГРЕШНОЙ Никанор Васильович, 1906 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новониканорівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кірова. Арештований 5 квітня 1943 року за звинуваченням у зрадництві. 7 вересня 1943 року справу припинено за смертю підсідного. Реабілітований у 1992 році.

ГРЖЕЛЕЦЬКА Марія Казимирівна, 1887 р. народження, Польща, полька, освіта середня. Про-

живала в м.Старобільську, не працювала. Арештована 8 лютого 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 22 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГРИБ Григорій Іванович, 1919 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта середня. Проживав у Троїцькому, редактор районної газети "Зірка". Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 26 травня - 2 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГРИБАНОВ Дмитро Демидович, 1907 р. народження, м.Попасна, росіянин, освіта вища. Проживав у смт Хацапетівка Єнакіївського р-ну Донецької обл., шкільний учитель. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 травня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРИБЕНКО Пантелій Миколайович, 1905 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, бригадир к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРИБЕННИК (ГРЕБЕННИК) Харитон Тихонович, 1910 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Плугатар Біловодського р-ну, тесляр конезаводу № 87. Арештований 3 грудня 1941 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 3 березня 1947 року виправданий Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. Реабілітований у 1947 році.

ГРИБІННИК Андрій Васильович, 1895 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 вересня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРИБКО Вікентій Ананійович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, шліфувальник вагоноремонтного з-ду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 17 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРИБОВ Михайло Мусійович, 1899 р. народження, с.Бунаково-Соколовець Родіоново-Несветайського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Важухине Краснолуцької міськради, завідувачий розрахунковим відділом шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРИБОВ Олексій Панасович, 1868 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИБОВ Омелян Олексійович, 1902 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИБОВ Пилип Олексійович, 1892 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИБОВ Спиридон Олексійович, 1892 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 19 лютого 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИБОВА Тетяна Василівна, 1922 р. народження, с.Астахове Свердловської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Астаховому, колгоспниця к-пу ім.XVII партз'їзду. 25 лютого 1942 року відібрано підписку про невізід. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1994 році.

ГРИБОНОСОВ Прокіп Дмитрович, 1906 р. народження, х. Панкратівський, Святотроїцький р-н Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вальцовальник з-ду ім.Якубовського. Арештований 23 жовтня 1933 року за звинуваченням у диверсійній діяльності. 21 грудня 1933 року справу припинено за недоведеністю злочинних дій. Реабілітований у 1933 році.

ГРИБКО Андрій Іванович, 1905 р. народження, с.Новопилипівка Нововасилівського р-ну Запорізької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, слюсар шахти "Никанор". Запорізьким обласним судом 15 лютого 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 29 серпня 1956 року міру покарання знижено до 8 р. Реабілітований у 1992 році.

ГРИГОРЕНКО Арсеній Олексійович, 1892 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Василь Самійлович, 1891 р. народження, кол.с.Олексіївка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Арештований 22 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 травня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1932 році.

ГРИГОРЕНКО Григорій Іванович, 1916 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, електрослюсар шахти № 3-3-біс. Арештований 15 листопада 1935 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 1 квітня 1936 року справу

припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОРЕНКО Григорій Якович, 1920 р. народження, с.Спіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 642 будівельного батальйону. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 16 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. 24 лютого 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ГРИГОРЕНКО Данило Павлович, 1893 р. народження, с.Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, тесляр товарного цеху вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГРИГОРЕНКО Дмитро Петрович, 1909 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Донецьким міжрайсудом 1 лютого 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 27 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1968 роках.

ГРИГОРЕНКО Дмитро Тихонович, 1904 р. народження, с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, муляр коксохімзаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 вересня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРИГОРЕНКО Єгор Олексійович, 1895 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 травня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Надзвичайною сесією Донецького міжрайсуду 1 лютого 1932 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Іван Григорович, 1912 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, старшина роти зв'язку 700 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 77 району авіаційного базування 10 липня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1998 році.

ГРИГОРЕНКО Іван Ілліч, 1911 р. народження, с.Лантрагівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом 197 стрілецької дивізії 26 жовтня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ГРИГОРЕНКО Іван Якович, 1926 р. народження, м.Гірське Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Гірському, не

працював. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 18 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ГРИГОРЕНКО Ілля Петрович, 1879 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Логвин Олексійович, 1885 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 травня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Микола Микитович, 1909 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, кріпильник шахти № 12 (м.Краснодон). Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 вересня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРИГОРЕНКО Михайло Андрійович, 1901 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), селянин-одноосібник. Арештований 2 листопада 1930 року за звинуваченням в контрреволюційній діяльності. 1 січня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГРИГОРЕНКО Петро Єгорович, 1903 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Половинкиному, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Петро Олексійович, 1888 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 22 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Савелій Федорович, 1915 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир взводу 233 стрілецького полку 97 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 вересня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ГРИГОРЕНКО Терентій Петрович, 1897 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, колгоспник к-пу "1 Травня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРИГОРЕНКО Тетяна Федорівна, 1913 р. народження, м.Старобільськ, українка, освіта середня. Проживала у Старобільську, бухгалтер депо Старобільськ. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Північно-Західного фронту 3 березня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 31 березня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк покарання знижено до 4 р. Реабілітована у 1993 році.

ГРИГОРЕНКО Фадей Логвинович, 1907 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Донецьким міжрайсудом 1 лютого 1932 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Федір Григорович, 1896 р. народження, с.Павлівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Білокуракинського р-ну, грабар 9-ї буддильничі залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЕНКО Яків Мусійович, 1907 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 9 стрілецького полку 226 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом гарнізону м.Луганська 12 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

ГРИГОР'ЄВ Василь Васильович, 1913 р. народження, с.Новоборовиці Свердловської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ревеньки, робітник шахти № 3-4. 18 травня 1942 року Військовим трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 червня 1942 року. Реабілітований у 1990 році.

ГРИГОР'ЄВ Василь Федорович, 1906 р. народження, с.Степановка Долгоруковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1932-1937 рр. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, помічник завідуючого шахтою № 30. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1942 році.

ГРИГОР'ЄВ Володимир Антонович, 1864 р. народження, с.Кримське Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кримському, без певних занять. Судовою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 23 січня 1940 року постановою слідчої частини УНКВС по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОР'ЄВ Володимир Миронович, 1912 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, художник селищного клубу. Арештований 22 травня 1931 року за звинуваченням у нелегальному переході державного кордону. 9 червня 1931 року

справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГРИГОР'ЄВ Володимир Михайлович, 1896 р. народження, с.Малий Суходіл Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Урало-Кавказ Краснодарської міськради, колгоспник к-пу "10 років Жовтня". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГРИГОР'ЄВ Гаврило Васильович, 1890 р. народження, м.Зимогір'я Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зимогір'ї, селянин-одноосібник. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 9 жовтня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОР'ЄВ Іван Іванович, 1899 р. народження, Татарська АРСР, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, коваль хімзаводу. Арештований 9 січня 1933 року за звинуваченням у антирадянській агітації. 13 липня 1933 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОР'ЄВ Іван Петрович, 1917 р. народження, с.Малий Суходіл Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малому Суходолі, не працював. Арештований 15 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 21 квітня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ГРИГОР'ЄВ Карпо Матвійович, 1867 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Городищі, служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОР'ЄВ Михайло Єгорович, 1904 р. народження, м.Климовичі Могильовської обл., Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, експедитор складовою "Пролетар". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОР'ЄВ Олександр Кузьмич, 1910 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, заступник бухгалтера шахти № 1-1-біс. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОР'ЄВ Петро Андрійович, 1910 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом окремої мотострілецької дивізії особливого призначення НКВС СРСР 14 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГРИГОР'ЄВ Петро Олексійович, 1903 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта н/вища. Проживав у смт Лотикове Слов'янoserbського р-ну, шкільний учитель. Арештований 6 серпня 1938 року за звинуваченням у

приналежності до антирадянської націоналістичної організації. 13 грудня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОР'ЄВ Семен Васильович, 1898 р. народження, Польща, українець, освіта середня. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, директор НСШ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРИГОР'ЄВА Єфросинія Костянтинівна, 1915 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Іванівці, стрілочниця зал.ст. Штерівка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 червня 1944 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

ГРИГОР'ЄВА Клавдія Іванівна, 1903 р. народження, с.Залісєво, Красноярський край, Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Новодружеську Лисичанської міськради, прибиральниця лазні. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії 30 червня 1942 року засуджена до розстрілу. 6 липня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГРИГОРОВ Афанасій Михайлович, 1896 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Комишне Станично-Луганського р-ну, бджоляр к-пу "Червона Луганщина". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГРИГОРОВ Гарасим Якович, 1893 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 травня 1930 року ухвалено рішення про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1997 році.

ГРИГОРОВ Григорій Денисович, 1897 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чугинці, колгоспник к-пу "1 Травня". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРОВ Єпіфан Іванович, 1888 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Нижньо-тепле Станично-Луганського р-ну, тесляр к-пу "Червоний партизан". Арештований 28 грудня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 березня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГРИГОРОВ Іван Данилович, 1891 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії

ДПУ УРСР 28 лютого 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГРИГОРОВ Іван Кирейович, 1897 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, столяр Луганського з-ду № 1 облісмцєвпрому. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГРИГОРОВ Іван Михайлович, 1901 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник відділу перевезень міськвідділу зв'язку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРИГОРОВ Іван (Яків) Петрович, 1897 р. народження, с.Верхній Мінченко Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Малинове Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Зоря". Репресований двічі. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 квітня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 24 травня 1947 року Луганським обласним судом засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1990 і 1991 роках.

ГРИГОРОВ Іван Сергійович, 1892 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 17 грудня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 лютого 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 26 квітня 1938 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1931 і 1960 роках.

ГРИГОРОВ Іван Якович, 1900 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, селянин-одноосібник. Арештований 17 грудня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 лютого 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГРИГОРОВ Іларіон Кирейович, 1899 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Вільхове Станично-Луганського р-ну, вагар зал.ст. Кіндрашівська. Лійним судом Північно-Донецької залізниці 25 листопада 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГРИГОРОВ Никифор Григорович, 1901 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 408 стрілецького полку. Військовим трибуналом 58 стрілецької дивізії 6 лютого 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 лютого 1943 року. Реабілітований у 1993 році.

ГРИГОРОВ Никифор Олексійович, 1868 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 10 лютого 1930 ро-

ку за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 28 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГРИГОРОВ Петро Миколайович, 1873 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, колгоспник к-пу "Червона Луганщина". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 червня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГРИГОРОВ Петро Терентійович, 1898 р. народження, х. Можасвка, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, столяр з-ду ім.20-річчя Жовтня. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГРИГОРОВ Федосій Якович, 1900 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, селянин-одноосібник. Арештований 17 грудня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 лютого 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ГРИГОРОВ Федот Александрович, 1892 р. народження, с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лугутинського р-ну, возій кінного двору з-ду ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРОВА Любов Федорівна, 1902 р. народження, х. Тищенко, Куп'янський р-н Харківської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Старобільську, завідувача бібліотекою вчительського інституту. Арештована 23 травня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 серпня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1946 році.

ГРИГОРОВА Наталія Никандрівна, 1880 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянка, неписьменна. Проживала в Теплому, не працювала. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ГРИГОРОВИЧ Василь Іванович, 1904 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, робітник контори тресту "Монтажбуд". Луганським обласним судом 29 лютого 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 14 квітня 1939 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ГРИГОРОВИЧ Ігор Миколайович, 1913 р. народження, м.Іркутськ, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Красний Луч, рахівник рудоремонтного з-ду. Донецьким обласним судом 27-29 червня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГРИГОРОВИЧ Лазар Іванович, 1897 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, охоронник хлібозаводу. Арештований 5 листопада 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 березня 1944 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИГОРОВИЧ Ян Стефанович, 1894 р. народження, с.Крошино, Мінська обл., Білорусь, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, відповідальний виконавець вагоноремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОРЧУК Єлизавета Мусіївна, 1900 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта початкова. Проживала в Стаханові, майстер держшвейфабрики. Арештована 20 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 23 березня 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГРИГОРЧУК Іван Іванович, 1890 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, десятник шахти ім.Ілліча. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГРИГОТОВИЧ Володимир Савелійович, 1904 р. народження, Польща, поляк. Проживав у м.Красний Луч, головний інженер шахтоуправління № 5-біс. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 17 серпня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГОЦА Василь Андрійович, 1889 р. народження, Румунія, українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, бухгалтер житлово-експлуатаційної контори № 8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГРИДІН Олександр Гнатович, 1905 р. народження, с-ще Рутченкове Донецької міськради Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник начальника фінансового відділу з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГРИДІН Петро Лук'янович, 1890 р. народження, с.Гридіно Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, лісогон шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРИДНЄВА Олександра Яківна, 1898 р. народження, м.Усмань Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала у смт Мілове, домогосподарка. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 29 грудня 1941 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1991 році.

ГРИДЧИН Іван Петрович, 1893 р. народження, с.Калабіно Задонського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГРИЗОДУБ Марко Трохимович, 1883 р. народження, с.Торське Краснолиманського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, конторник з-ду ім.Ворошилова. Арештований 31 січня 1933 року за звинуваченням у шкідницькій діяльності. 22 липня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ГРИНЕВИЧ Микола Іванович, 1906 р. народження, Польща, українець, освіта н/середня. Проживав у смт Родакове Слов'янського р-ну, технік-нормувальник зал.ст. Родакове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 21 серпня 1939 року шляхово-транспортним відділом НКВС Північно-Донецької залізниці вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИНЕНКО Віктор Григорович, 1923 р. народження, с.Велика Михайлівка Новооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Стаханові, учень 10 класу. Військовим трибуналом 12 армії 10 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом Київського військового округу 14 лютого 1956 року міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ГРИНИЧЕНКО Іван Миколайович, 1923 р. народження, с.Іванівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 251 окремого інженерно-мінного батальйону. Військовим трибуналом 15 інженерно-мінної бригади 9 травня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 18 жовтня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГРИНЬ Андрій Артемович, 1873 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ГРИНЬ Митрофан Микитович, 1901 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ГРИНЬ Панас Іванович, 1885 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Арештований 19 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 березня 1933

року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИНЬ Юхим Якимович, 1880 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИНЬКО Дмитро Сергійович, 1883 р. народження, с.Заїківка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Заїківці, колгоспник к-пу ім.13-го з'їзду КП(б)У. Арештований 21 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 грудня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИНЬКО Іларіон Васильович, 1872 р. народження, с.Калмиківка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калмиківці, робітник Деркульського конезаводу. Арештований 29 вересня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ГРИНЬКО Клавдія Семенівна, 1923 р. народження, смт Тошківка Первомайської міськради, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Золоте Первомайської міськради, без певних занять. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 14 травня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГРИНЬКО Юхим Андрійович, 1906 р. народження, с.Гладкове Білокуракинського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Гладковому, бухгалтер сільпо. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРИНЬОВ Павло Іванович, 1885 р. народження, с.Маринівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Білявка Кременського р-ну, робітник Кременського агрокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ГРИНЬОВ Прохор Андрійович, 1903 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Маринівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "КІМ". Спецколегією Донецького обласного суду 27 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИНЬОВ Савелій Костянтинович, 1867 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодонського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 березня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ГРИНЬОВ Степан Савелійович, 1892 р. народження, смт Новоолександрівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у

Новоолександрівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 18 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИНЬОВ Яків Петрович, 1893 р. народження, с.Чернянка Чернянського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, колгоспник к-пу "Великий перелом". Донецьким обласним судом 30 липня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИНЮК Павло Єрофейович, 1901 р. народження, с.Михайлівка Старокосятинівського повіту Волинської губернії, українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, мастильник депо Родакове. Арештований 23 грудня 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 30 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИПАСЬ Василь Григорович, 1890 р. народження, с.Гапонівка Сенчанського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, технік-садівник агролісорозсадника. Притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 квітня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ГРИЦАСВ Йосип Денисович, 1897 р. народження, с.Ніколаєвка Новооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, головний бухгалтер змшторгу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 червня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИЦАЙ Ананій Васильович, 1897 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Скельове Попаснянського р-ну (згодом смт Луганське Артемівського р-ну Донецької обл.), селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 січня 1931 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦАЙ Микита Іванович, 1873 р. народження, с.Євсуг Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Євсузі, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦЕНКО Іван Маркович, 1925 р. народження, с.Новоганнівка Краснодонського р-ну, українець, освіта н/середня. Перебував у м.Нижній Тагіл Свердловської обл., Російська Федерація, рядовий 19 навчальної танкової бригади. Військовим трибуналом Свердловського гарнізону 25 травня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1982 році.

ГРИЦЕНКО Ілля Якимович, 1895 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нара-

дою при Колегії ДПУ УРСР 27 серпня 1931 року ухвалено рішення про вислання на 3 р. за межі України. 25 вересня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦЕНКО Ларіон Микитович, 1923 р. народження, с.Біляки Семенівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 180 танкової бригади. До призову проживав у м.Первомайську. Військовим трибуналом Сталінградського гарнізону, Російська Федерація, 4 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРИЦЕНКО Леонтій Федорович, 1914 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, курсант 2 навчального батальйону 103 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 28 запасної стрілецької бригади 24 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРИЦЕНКО Мусій Михайлович, 1891 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тимоновому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 червня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦЕНКО Павло Ісайович, 1921 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 41 танкової дивізії. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південно-Західного фронту 12 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. 19 грудня 1941 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРИЦЕНКО Пантелій Никифорович, 1881 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, конюх тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦЕНКО Семен Федорович, 1911 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 18 грудня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИЦЕНКО Тимофій Іванович, 1904 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, тесляр. Луганським обласним судом 30 травня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 9 червня 1955 року строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1991 році.

ГРИЦЕНКО Харлампій Сергійович, 1908 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, прибиральник породи шахти "Кремінна". Луганським обласним судом 17 травня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГРИЦЕНКО Юхим Якович, 1913 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, радіотехнік 261 артилерійського полку 3 артилерійської дивізії. Військовим трибуналом 3 артилерійської дивізії 1 серпня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГРИЦЕНКО Ярема Омелянович, 1891 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, ствольовій шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРИЦЕЦЕНКО Василь Іларіонович, 1892 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 26 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю, з-під варт звільнений. 11 серпня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Страчений 17 серпня 1937 року. Реабілітований відповідно у 1995 і 1989 роках.

ГРИЦЕЦЕНКО (ГРИЦИЦЕНКО) Гаврило Іларіонович, 1894 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, працював на різних приватних роботах. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦИН (ГРИЦИНА) Кирило Павлович, 1913 р. народження, с.Семенове Улянівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, коногон шахти № 4-2-біс "Ірмине". Арештований 25 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 18 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варт звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИЦУН Іван Якович, 1869 р. народження, смт Новопсков, українець, неписьменний. Проживав у Новопскові, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЦУНОВ Микола Олексійович, 1894 р. народження, х. Юров, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, вантажник шахти № 10 ім.Володарського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГРИЦУНОВ Олександр Никифорович, 1923 р. народження, х. Мостовой, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Краснодоні, художній керівник клубу ім.Луначарського. Репресований двічі. Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 жовтня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 24 серпня 1940 року Військовою колегією Верховного суду СРСР строк по-

карання знижено до 7 р. Особливою нарадою при МДБ СРСР 19 квітня 1950 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований відповідно у 1960 і 1989 роках.

ГРИЦУТЕНКО Стор Тихонович, 1905 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, тракторист к-пу ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРИЦУТЕНКО Єфрем Іванович, 1890 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, ветсанітар к-пу ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Спецколегією Донецького обласного суду 23 серпня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 17 травня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований відповідно у 1992 і 1995 роках.

ГРИЦУТЕНКО Іван Іванович, 1903 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, бригадир рільничої бригади к-пу ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГРИЦУТЕНКО Максим Іванович, 1896 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГРИЦУТЕНКО Микита Іванович, 1892 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 25 вересня 1938 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1958 роках.

ГРИЦУТЕНКО Петро Тихонович, 1896 р. народження, с.Золотарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Золотарівці, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГРИЦЮК Микита Іванович, 1906 р. народження, с.Репенці Оршанського р-ну Вітебської обл., Білорусь, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, муляр тресту "Луганськбуд". Репресований двічі. Арештований 3 листопада 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 28 січня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варт звільнений. 20 листопада 1937 року Комісією НКВС і Прокуратури СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГРИЧАНИК (ГРЕЧАНИК) Петро Іванович, 1905 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комбайнер Луганської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИШАЄВ Давид Олександрович, 1913 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, без певних занять. Арештований 28 лютого 1942 року за підозрою у шпигунстві. 30 квітня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ГРИШАЄВ Сергій Григорович, 1899 р. народження, смт Георгіївка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар тресту "Хліббуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИШАНКОВ Юхим Дмитрович, 1893 р. народження, х.Перелазовський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Красній Луч, тесляр рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИШАНОВ Роман Семенович, 1903 р. народження, с.Рудки, Орловська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, шкільний учитель. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРИШАНОВИЧ Михайло Григорович, 1906 р. народження, с.Ігнатівка Осиповицького р-ну Могильовської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, оперуповноважений міськвідділу міліції. 2 липня 1938 року арештований за звинуваченням у шпигунській діяльності. 15 жовтня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИШЕНКОВ (ГРИШАНКОВ) Павло Варламович, 1886 р. народження, х. Белонемухін, Усть-Медведицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Софіївка Перевальського р-ну, робітник шахти № 7. Арештований 3 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 грудня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРИШИН Василь Іванович, 1895 р. народження, с.Рог Долгоруковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, трубник 19-ї дистанції колії зал.ст. Довжанська. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 29 травня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРИШИН Єгор Якович, 1909 р. народження, с.В'язове Скороднянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Про-

живав у м.Золоте Первомайської міськради, робітник шахти "Карбоніт". Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 29 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 січня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

ГРИШИН Панас Максимович, 1886 р. народження, с.Познанка Перша Любашівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИШИНА Єфросинія Павлівна, 1913 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в Золотому, прибиральниця породи шахти "Карбоніт". Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 січня 1946 року ухвалено постанову про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Тією ж постановою звільнена від відбуття покарання за амністією згідно з Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 липня 1945 року. Реабілітована у 1993 році.

ГРИШИНА Таїсія Гаврилівна, 1922 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Попасна, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 лютого 1944 року засуджена до 20 р. каторжних робіт. Реабілітована у 1992 році.

ГРИШКЕВИЧ Андрій Ілліч, 1899 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Байдівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИШКО Григорій Федосійович, 1911 р. народження, с.Басань Чубарівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, коногон шахти № 5-6 "Орлівка". Арештований 25 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 19 серпня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

ГРИШКО (ГРИШКОВ) Михайло Іванович, 1899 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білолуцьку, голова колгоспу "Луганбуд". Арештований 27 серпня 1934 року за звинуваченням у саботажі здачі хліба державі. 3 вересня 1934 року звільнений під підписку про невиїзд. Реабілітований у 1995 році.

ГРИШУН Григорій Трохимович, 1901 р. народження, с.Новоганнівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоганнівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року ухвалено постанову про вислання на 5 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до

розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1980 роках.

ГРИШУН Трохим Макарович, 1869 р. народження, х. Спутьнов, Бердянський р-н Запорізької обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Першозванівка Лугутинського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 листопада 1931 року засуджений до вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЩЕНКО Василь Павлович, 1880 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у смт Городище Перевальського р-ну, не працював. Арештований 15 вересня 1943 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 26 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1944 році.

ГРИЩЕНКО Володимир Дмитрович, 1903 р. народження, м.Херсон, українець, освіта середня. Проживав у с.Чмирівка Старобільського р-ну, старший бухгалтер 2-ї виконробської дільниці будівництва залізниці Москва-Донбас. Арештований 5 травня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 квітня 1936 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРИЩЕНКО Георгій (Юрій) Якович, 1901 р. народження, с.Ярославець Глухівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Новорозсош Новопсковського р-ну, вчитель сільської школи. Донецьким обласним судом 23 грудня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1978 році.

ГРИЩЕНКО Григорій Трохимович, 1882 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 травня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЩЕНКО Йосип Якович, 1905 р. народження, с-ще зал.ст. Криловська, Краснодарський край, Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, інженер-конструктор відділу капітального будівництва з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом Харківського військового округу 16 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 25 січня 1939 року. Реабілітований у 1958 році.

ГРИЩЕНКО Михайло Данилович, 1894 р. народження, м.Ровеньки, росіянин, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, електромонтер шахти "Укрліспостачу". Арештований 23 червня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 липня 1941 року виправданій Луганським обласним судом. Реабілітований у 1941 році.

ГРИЩЕНКО Оврам Омелянович, 1873 р. народження, м.Кремінна, українець, неписьменний. Проживав у Кремінній, селянин-одноосібник. Арештований 28 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1939 році.

ГРИЩЕНКО Олександр Панасович, 1913 р. народження, с.Тарасівка Чорнобаївського р-ну Київської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, рахівник райошадкаси. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 вересня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ГРИЩЕНКО Степан Іванович, 1891 р. народження, с.Оберемково Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/вища. Проживав у м.Краснодоні, маркшейдер тресту "Краснодонвугілля". Репресований двічі. Арештований 31 жовтня 1933 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 21 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований відповідно у 1994 і 1957 роках.

ГРИЩЕНКО Трохим Павлович, 1893 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, робітник шахти № 17. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРИЩЕНКО Фекла Митрофанівна, 1910 р. народження, с.Безгинове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Безгиновому, колгоспниця к-пу "1 Травня". Арештована 5 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 11 вересня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГРИЩУК Василь Михайлович, 1903 р. народження, с.Лисогірка Теофіпольського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник кінотеатру "Безбожник". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 вересня 1937 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1991 році.

ГРИЩУК Феодосій Йосипович, 1907 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, майстер з-ду № 14. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРИЩУК Юлія Григорівна, 1903 р. народження, Польща, полька, освіта середня. Проживала в м.Луганську, лаборант з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 вересня 1938 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1992 році.

ГРИГЕР Євген Павлович, 1907 р. народження, м.Брянка, німець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 11. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРИГЕР Іван Васильович, 1903 р. народження, м.Стаханов, німець, освіта початкова. Проживав у Стаханові, конструктор коксохімзаводу № 14. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938

року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГРІН Євген Готлібович, 1898 р. народження, к.Весела Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта н/середня. Проживав у м.Перевальську, економіст рудоуправління ім.Паризької комуни. Репресований двічі. Арештований 17 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 28 лютого 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 4 грудня 1937 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГРІНБЕРГ Нохман Абрамович, 1906 р. народження, м.Станіслав, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, тесляр шахти № 100. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 12 вересня 1941 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРІНЕВИЧ Станіслав Іванович, 1895 р. народження, с.Купіль Волочиського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, швець артілі "Червоний кустар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ГРІНЕВИЧ Станіслав Октавіанович, 1887 р. народження, м.Краматорськ Донецької обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, головний бухгалтер тресту "Лисичанськдоннархарч". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРІНК-ГРИНЬКО Еміль Карлович, 1911 р. народження, с.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопокровського р-ну, колгоспник к-пу ім.Блюхера. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГРІНКЕ Людвіг Карлович, 1899 р. народження, к.Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новопокровського р-ну, тесляр к-пу "Червоний колос". Репресований двічі. Арештований 17 липня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 листопада 1935 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ГРІНКЕВИЧ Йосип Мартинович, 1920 р. народження, Литва, білорус. Проживав у м.Лисичанську, машиніст шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРІНОВЕЦЬКИЙ Іван Іванович, 1888 р. народження, с.Війтівці Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Морозівка Міловського р-ну, колгоспник к-пу "Комунар".

Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРІНОВЕЦЬКИЙ Мартин Антонович, 1890 р. народження, с.Війтівці Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Мусіївка Міловського р-ну, бригадир к-пу ім.Крупської. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРІНОВЕЦЬКИЙ Михайло Казимирович, 1881 р. народження, с.Війтівці Ізяславського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у смт Мілове, сторож райлікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГРІНЧУК Федір Васильович, 1903 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, вибійник шахти "Золоте". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРІНЧУКОВА Зоя Іванівна, 1909 р. народження, с.Новочеркаське Орського р-ну Оренбурзької обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживала в м.Привілля Лисичанської міськради, агроном радгоспу "Червоне привілля". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 травня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГРІНШТЕЙН Давид Львович, 1902 р. народження, м.Бельці, Молдавська РСР, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, рахівник середньої школи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГРІНЬ Іван Іванович, 1893 р. народження, к.Йосипівка, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, візник-приватник. Арештований 20 лютого 1938 року за звинуваченням у допомозі міжнародній буржуазії. 20 січня 1940 року виправданий Луганським обласним судом. Реабілітований у 1940 році.

ГРІНЬКЕ Рейнгольд Карлович, 1905 р. народження, к.Вулька Барішівського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Чепигівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГРІНЬКЕ Роберт Самійлович, 1888 р. народження, с.Новозелене Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, робітник сільської шевської майстерні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРІНШІЙ Василь Федорович, 1880 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новониканівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Новий

побут". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 березня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРОБОВ Іван Тимофійович, 1896 р. народження, м.Первомайськ, українець, неписьменний. Проживав у Первомайську, прохідник шахти "Металіст". Арештований 28 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 5 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРОБОВЕНКО Йосип Онуфрійович, 1889 р. народження, с.Нельгівка Коларовського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Изварине Краснодонської міськради, колійний обхідник зал.ст. Изварине. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГРОБОВИЙ Віктор Гнатович, 1924 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білогорівці, учень ФЗУ. Військовим трибуналом 6 кавалерійського корпусу 12 армії 30 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГРОДСЬКИЙ Рудольф Йосипович, 1908 р. народження, с.Перегінка Ярмолинецького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 5-6. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ГРОЗА Іван Андрійович, 1868 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Білогорівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРОЗА Ілля Семенович, 1901 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, вибійник шахти № 1-2 "Гірська". Репресований двічі. Арештований 18 лютого 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 листопада 1932 року з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1997 і 1959 роках.

ГРОЗА Леонтій Якович, 1896 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Рубіжне, робітник шахти "Червоный гірник". Арештований 18 вересня 1932 року за звинуваченням в контрреволюційній діяльності. 11 листопада 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1997 році.

ГРОЗА Олександр Никифорович, 1921 р. народження, с.Шипилівка Попаснянського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Шипилівці, учень сільської школи. Арештований 31 березня

1937 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської організації. 20 жовтня 1938 року справу припинено за віком арештованого і його щирим розкаянням. Реабілітований у 1994 році.

ГРОЗА Яків Захарович, 1872 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білогорівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 лютого 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРОМАК Юхим Терентійович, 1895 р. народження, с.Климівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, тесляр к-пу "1 Травня". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 18 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ГРОМАЧЕНКО Євтії Пантелейович, 1908 р. народження, с.Вишневе Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, кучер пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРОМЕНКО Борис Семенович, 1896 р. народження, с.Присяне Марківського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Присяному, голова к-пу "Червона зірка". Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 14 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ГРОМЕНКО Парасковія Захарівна, 1910 р. народження, с.Присяне Марківського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Присяному, колгоспниця к-пу "Червона зірка". Арештована 20 січня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 березня 1942 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту. Реабілітована у 1942 році.

ГРОМИК Адам Матвійович, 1906 р. народження, с.Дроздні Ковельського повіту Волинської губернії, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 11-43 "Булатівка". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1993 році.

ГРОМОВ Андрій Федорович, 1883 р. народження, с.Жереміно Черепетського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1931-1942 рр. Проживав у м.Алчевську, не працював. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 14 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГРОМОВ Іван Іванович, 1888 р. народження, с.Зуївка Харцизького р-ну Донецької обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, головний інженер шахти № 2 ім.ВЛКСМ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГРОМОВ Микола Васильович, 1907 р. народження, с.Самодуровка Новосільського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Олександропілля Попаснянського р-ну, ветфельдшер к-пу "Прогрес". Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 жовтня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГРОМОВ Михайло Костянтинович, 1904 р. народження, м.Вольськ Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, начальник ремонтного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ГРОМОВ Олександр Іванович, 1879 р. народження, с.Копилово Красносельської волості Костромської губернії, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, заступник директора з-ду "Червоний прапор". Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1931 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 квітня 1931 року. Реабілітований у 1957 році.

ГРОМОВ Павло Гаврилович, 1911 р. народження, с.Восеводіно Аткарського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, не працював. Арештований 16 травня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 13 червня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРОМОВ Федір Федорович, 1887 р. народження, с.Поповка Гомельського повіту Могильовської губернії, Білорусь, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир інструментальників з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ГРОМОВА Лукерія Сергіївна, 1918 р. народження, с.Мойлово Хвастовицького р-ну Калужської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала на кол.х. Нижня Шевирівка, Краснодонський р-н, машиніст підйімача шахти "Північноізоваринська". Луганським обласним судом 12 листопада 1954 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГРОМОВА Марія Антонівна, 1899 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, Україна, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, закрійниця швейної майстерні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітована у 1991 році.

ГРОМОВА Парасковія Федорівна, 1907 р. народження, с.Трипілля Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), Україна, освіта початкова. Проживала в с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом 37 армії 26 січня 1942 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1992 році.

ГРОМОЗДА Панас Іларіонович, 1901 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, селянин-одноосібник. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРОН Фердинанд Петрович, 1872 р. народження, с.Владин Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Осику Білокуракинського р-ну, чорнороб радгоспу "Червоноармієць". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРОСС Костянтин Іванович, 1898 р. народження, с.Суворовка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, не працював, інвалід. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1944 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1967 році.

ГРОСС Олександр Францович, 1904 р. народження, к.Кернер Гуляйпільського р-ну Запорізької обл., німець, неписьменний. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГРОСС Яків Францович, 1897 р. народження, к.Кернер Гуляйпільського р-ну Запорізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснолуцької міськради, бригадир к-пу "Шлях вперед". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ГРОТТ Фрідріх Якович, 1890 р. народження, к.Скаториновка Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапаєве Першозванівської сільради Лутугинського р-ну, чорнороб приміського господарства тресту "Доннархарч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року ухвалено постанову про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ГРОЦЬКИЙ Микола Йосипович, 1875 р. народження, с.Бокиївка Чорноострівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Свердловка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРОЦЬКИЙ Станіслав Йосипович, 1896 р. народження, с.Гелетинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Свердловка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРОШЕВ Іван Михайлович, 1910 р. народження, х.Белонемухін, Серафимовицький р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, коногон шахти № 151. Арештований 26 грудня 1938 ро-

ку за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 березня 1939 року справу припинено за відсутністю підстав для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГРОШЕВА Надія Сергіївна, 1902 р. народження, х. Генераловський, Нижньочирський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, не працювала. Арештована 10 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 15 січня 1951 року справу припинено. Реабілітована у 1994 році.

ГРОШЕНКО Микола Іванович, 1903 р. народження, с.Волоконовка Волоконовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у смт Білолуцьк Новопокровського р-ну, інспектор райвно. Луганським обласним судом 21 вересня 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1939 році.

ГРУДАЧОВ Єгор Максимович, 1895 р. народження, с.Трофимово Дмитровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник коксохімзаводу № 19. Арештований 10 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 грудня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГРУДЗІН Устин Федорович, 1895 р. народження, смт Ямпіль Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Микишівка Краснодонського р-ну, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРУДЗІНСЬКИЙ Август Фрідріхович, 1893 р. народження, Німеччина, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1937 року ухвалено рішення про вислання за межі СРСР. Реабілітований у 1992 році.

ГРУДИНІН Олександр (Олексій) Кузьмич, 1895 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, машиніст парової машини з-ду ім.Якубовського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРУДИНІН Олексій Васильович, 1904 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, електромеханік Луганської геофізичної експедиції. Луганським обласним судом 11 квітня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРУЗДО Василь Олексійович, 1910 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, робітник зал.ст. Сватове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 14 липня 1938 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. 5 січня 1940 року Верховним судом СРСР ви-

рок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРУЗДО Іван Данилович, 1877 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, шведь-кустар. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 19 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГРУЗДО Микола Кирилович, 1924 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, колгоспник к-пу "Перемога". Військовим трибуналом Саратовського гарнізону, Російська Федерація, 28 серпня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГРУЗИН Захар Іванович, 1873 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Стрільцівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 10 квітня 1930 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГРУЗИН Мусій Семенович, 1916 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 310 артилерійського полку. Військовим трибуналом Північного флоту 5 серпня 1941 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРУЗИНОВ-КРУЖИЛІН Афанасій Григорович, 1902 р. народження, х. Кружилінський Вешенського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій "Доннархарчу". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26-27 квітня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГРУЗИНОВ Іван Іванович, 1904 р. народження, х. Бірюковський, Верхньодонський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, завідуючий ідальнею. Арештований 28 січня 1933 року за підозрою у приналежності до контрреволюційної організації. 11 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРУЗИНОВА Євдокія Федорівна, 1891 р. народження, с.Стрільцівка Міловського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Стрільцівці, селянка-одноосібниця. Донецьким обласним судом 27 вересня 1935 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ГРУММ Агафія Григорівна, 1900 р. народження, смт Ясенівський Ровеньківської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, домогосподарка. Арештована 19 листопада 1937 року за звинуваченням у пособництві чоловікові в контрреволюційній діяльності. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1995 році.

ГРУММ Петро Степанович, 1884 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав

у м.Антрациті, оглядач вагонів залізничного відділу тресту "Боковоантрацит". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРУНВАЛЬД Еміль Фрідріхович, 1895 р. народження, с.Буряківка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, робітник радгоспу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 січня 1938 року. Реабілітований у 1985 році.

ГРУНСЬКИЙ Борис Михайлович, 1888 р. народження, с.Антонівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, запальник шахти № 21. Військовим трибуналом Харківського військового округу 12 квітня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГРУНЯШИН Михайло Наумович, 1898 р. народження, с.Славка Щацького р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, тесляр шахти № 1-біс. Донецьким обласним судом 16 квітня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГРУШЕВСЬКИЙ Лев Григорович, 1889 р. народження, м.Черкаси Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, адвокат міської юридичної консультації. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ГРУШКО Ян Янович, 1884 р. народження, Чехословаччина, чех, освіта середня. Проживав у м.Попасна, викороб Лисичанського кар'єроуправління. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 23 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГРУЩИНСЬКИЙ Юліан Станіславович, 1867 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, машиніст з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1994 році.

ГРЮКАЧ Михайло Федорович, 1913 р. народження, с-ще зал.ст. Самійлівка, Дніпропетровська обл., українець, освіта вища. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, вчитель сільської школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЮНКЕ Теодор Карлович, 1908 р. народження, с.Дібрівка Володарського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Єліфанівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Нове життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГРЯЗЬВ Омелян Олександрович, 1885 р. народження, с.Оленівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Оленівці, завгосп сільської лікарні. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГРЯЗНОВ Микита Савелійович, 1896 р. народження, с.Челконовське Никифоровського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Георгіївка Лутугинського р-ну, сторож радгоспу ім.Щорса. Арештований 15 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 9 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГРЯЗНОВА Надія Олексіївна, 1910 р. народження, с.Хомутовка Козловського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживала в м.Алчевську, агент по обміну вантажів транспортного цеху з-ду ім.Ворошилова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 березня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГУБА Іван Пилипович, 1909 р. народження, с.Артемівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, вантажник зал.ст. Рубіжне. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУБА Никифор Пилипович, 1896 р. народження, с.Артемівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Вантажник кам'яного кар'єру 122-го кілометра Північно-Донецької залізниці, проживав за місцем роботи. Арештований 23 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБАНОВ Гнат Федорович, 1903 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 36. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 1 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУБАНОВ Давид Тихонович, 1888 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Райгородці, касир ошадкаси. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГУБАНОВ Дмитро Матвійович, 1896 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, десятник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГУБАНОВ Євстафій Олексійович, 1878 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Райгород-

ці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУБАНОВ Микола Матвійович, 1892 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Райгородці, без певних занять. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 квітня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 18 грудня 1941 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1942 року. Реабілітований відповідно у 1989 і 1990 роках.

ГУБАНОВА Ксенія Сергіївна, 1885 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянка, неписьменна. Проживала в Райгородці, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 вересня 1943 року ухвалено рішення про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1957 році.

ГУБАНОВА Мотрона Олександрівна, 1887 р. народження, с.Шелестівка Міловського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Шелестівці, колгоспниця к-пу ім.Котовського. Арештована 14 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 30 грудня 1941 року виправдана Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії. Реабілітована у 1941 році.

ГУБАНОВА Феона Петрівна, 1918 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Райгородці, колгоспниця к-пу "Райгородський". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 вересня 1943 року ухвалено рішення про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1957 році.

ГУБАР Олександр Максимович, 1918 р. народження, х. Чернишов, Багаєвський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта н/середня. Проживав у с.Нижній Суходіл Новоайдарського р-ну, рахівник к-пу "20 років Жовтня". Арештований 7 квітня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 26 вересня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБАР Трохим Васильович, 1888 р. народження, с.Заїчниця Опішнянського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, грабар 5-ї будконтори. Арештований 3 липня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 27 липня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБАРЕВ Гаврило Іванович, 1903 р. народження, с.Гостишево Белгородського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красній Луч, головний механік шахти № 7-8. Військовою колегією Верховного суду СРСР 9 липня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 липня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГУБАРЕВ Ілля Васильович, 1893 р. народження, с.Козарик Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Козаріку, член правління артлі "Оборона країни". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУБАРЕВ Михайло Михайлович, 1893 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник підсобного підприємства "Лисхімбуду". Арештований 26 березня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 21 вересня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБАРЕВ Михайло Трохимович, 1880 р. народження, с.Кукуєвка Уразовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, робітник шахти № 33-37. Донецьким обласним судом 9 січня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГУБАРЕВ Пилип Йосипович, 1871 р. народження, с.Гостишево Белгородського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кочегар тресту "Лисичанськвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУБАРЕВА Єлизавета Олексіївна, 1922 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Половинкиному, колгоспниця к-пу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГУБЕНКО Петро Іванович, 1868 р. народження, с.Пушкарівка Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Сабівка Слов'яносербського р-ну, сторож Луганського сільгоспінституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУБЕНКОВ Павло Миколайович, 1902 р. народження, м.Шахти Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Городище Перевальського р-ну, рахівник заготпункту "Головлегпостачу". Арештований 7 вересня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 лютого 1939 року виправданий Лійним судом Північно-Донецької залізниці, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБЕР Отто Іванович, 1916 р. народження, с.Бишлеровка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта вища. Проживав у кол.с.Мирське Благівської сільради Ровеньківської міськради, вчитель сільської школи. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ГУБЕРТ Карл Фрідріхович, 1871 р. народження, с.Пітряков Самарського повіту Самарської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у

с.Гладкове Білокуракинського р-ну, тесляр к-пу ім.Сталіна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУБИЧ Микола Петрович, 1899 р. народження, Польща, білорус, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий транспортним підрозділом будівельної дільниці № 171. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ГУБІН Георгій Васильович, 1884 р. народження, с-ще Донське Цимлянського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, робітник шахти № 23. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГУБІН Денис Григорович, 1889 р. народження, с.Старопозно Волоконовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, лісогон шахти ім.Сталіна. Арештований 20 червня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 серпня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБІН Захар Іванович, 1889 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Покровському, збирач сировини райзаготконтори. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУБІН Іван Петрович, 1911 р. народження, с-ще рудника Щегловка, Донецька обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, головний інженер шахти ім.Паризької комуні. Арештований 28 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 листопада 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУБІН Микола Макарович, 1903 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник з-ду ім.20-річчя Жовтня. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 7 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГУБІНА Анна Андріївна, 1896 р. народження, с.Долженково Сасовського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Алчевську, робітниця вагоноремонтної майстерні зал.ст. Алчевськ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1988 році.

ГУБКА Андрій Васильович, 1893 р. народження, с.Глибочий Ріг Корюківського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новобулахівка Лутугинського р-ну, кравець к-пу "10 років Жовтня". Спецколегією Донецького обласного суду 3 жовтня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУБКА Олексій Гарасимович, 1912 р. народження, с.Стельмахівка Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, головний кондуктор зал.ст. Сватове. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУБО Олександра Павлівна, 1914 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта середня. Проживала в Стаханові, бухгалтер Кадіївського шахтоуправління. Луганським обласним судом 2 квітня 1946 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ГУБСЬКИЙ Михайло Степанович, 1897 р. народження, с.Юрківка Ставищенського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, рахівник радгоспу "Переможець". Арештований 12 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГУБСЬКИЙ Панас Тимофійович, 1877 р. народження, с.Гнатівка Піщано-Брідського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, ветфельдшер кінного двору шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГУГЕНГЕЙМЕР Михайло Михайлович, 1887 р. народження, с.Мар'ївка Софіївського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Комісарівка Перевальського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний лан". Донецьким обласним судом 27 серпня 1935 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУГУЄВ Пантелій Петрович, 1896 р. народження, м.Біла Калитва Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, держінспектор міськфінвідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ГУГУЄВ Петро Петрович, 1884 р. народження, с.Біла Калитва Литвиновського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі Верхня Краснянка Краснодонського р-ну, ветфельдшер райветлабораторії. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГУДА Альберт Георгійович, 1900 р. народження, с.Мартинівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Скородна Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоне поле". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУДАКОВ Андрій Леонідович, 1898 р. народження, м.Путівль Сумської обл., росіянин, освіта вища. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, не працював. Арештований 2 лютого 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 12

серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГУДАЛЕВСЬКИЙ Володимир Володимирович, 1904 р. народження, с.Червонопопівка Кременського р-ну, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, паровозний машиніст депо Сватове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 5 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГУДАЛЕВСЬКИЙ Микола Володимирович, 1900 р. народження, м.Валуyki Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, диспетчер відділку експлуатації залст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГУДЗИК Іван Калістратович, 1901 р. народження, м.Могильов, Білорусь, українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, інженер-будівельник 10-ї буддільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Військовою колегією Верховного суду СРСР 14 квітня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ГУДЗЬ Людвіг Михайлович, 1900 р. народження, с.Клинини Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рудівка Марківського р-ну, коваль к-пу ім.К.Маркса. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГУДИМА Дмитро Денисович, 1905 р. народження, с.Голінка Дмитрівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, інспектор навчального комбінату тресту "Ворошиловградшахтобуд". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ГУДИМЕНКО Віктор Дмитрович, 1911 р. народження, м.Севастополь, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Ровеньки, інженер тресту "Фрунзевугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГУДІН Дмитро Іванович, 1916 р. народження, с.Новоолянське Єлеського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 23 січня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 червня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1937 році.

ГУДКОВ Георгій Степанович, 1897 р. народження, с.Анненко Водопільського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, завідувачий ларком "Змішторгу". Військовою трибуналом військ Луганської обл. 20 червня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГУДКОВ Прокіп Андрійович, 1900 р. народження, с.Барсуки Єльнінського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у м.Луганську, голова міськради. Військовою колегією Верховного суду СРСР 2 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 3 грудня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГУДКОВ Федір Микитович, 1892 р. народження, с.Воробйово Кімирського р-ну Калінінської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, швець шевської майстерні "Військторгу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1998 році.

ГУДКОВА Наталія Пилипівна, 1900 р. народження, м.Мелекесс Куйбишевської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 грудня 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1956 році.

ГУДУМАК Федір Прокопович, 1901 р. народження, с.Маркауци, Бессарабія, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, токар вагоноремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУДЯК Богдан Петрович, 1920 р. народження, с.Лука Войнилівського р-ну Івано-Франківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник Брянківського будуправління. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 21 листопада 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 9 вересня 1953 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ГУЖАКОВСЬКИЙ Петро Йосипович, 1907 р. народження, х. Нейфельд, Донецька обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Софіївській Краснолуцької міськради, наваловідбійник шахти № 21. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГУЖВИНСЬКИЙ Іван Демидович, 1912 р. народження, с.Кам'янка Новопокровського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий особливого батальйону повітряних сил Балтійського флоту. Особливим відділом НКВС 7 армії 29 липня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 серпня 1941 року. Реабілітований у 1994 році.

ГУЖЕНКО Дмитро Панасович, 1888 р. народження, с.Бабичеве Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бабичевому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 31 серпня 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУЖЕНКО Єгор Панасович, 1896 р. народження, м.Полтава, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бабичеве Троїцького р-ну, коваль к-пу ім.Горького. Арештований 18 травня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15

серпня 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

ГУЖЕС Костянтин Петрович, 1904 р. народження, Литва, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, постачальник "Укрдормісттресту". Арештований 2 листопада 1930 року за звинуваченням у шпигунській діяльності. 3 березня 1931 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГУЗ Володимир Йосипович, 1903 р. народження, м.Кобрин Гродненської обл., Білорусь, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, бухгалтер шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ГУЗЕМАН Вільгельм Вільгельмович, 1908 р. народження, Німеччина, німець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, диспетчер паровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 грудня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУЗЕНКО Дмитро Данилович, 1898 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вантажник шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГУЗЕНКО Леонтій Петрович, 1892 р. народження, с.Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Єпіфанівці, селянин-односібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУЗЕНКО Петро Йосипович, 1893 р. народження, с.Жовте Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Жовтому, рільник к-пу ім.Паризької комуні. Донецьким обласним судом 14 грудня 1932 року засуджений до розстрілу. 12 січня 1933 року Верховним судом УРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУЗЕНКО Савелій Петрович, 1883 р. народження, с.Жовте Словяносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-т Родакове Словяносербського р-ну, сторож депо Луганськ. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 29 березня 1933 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУЗЕНКО Трохим Федорович, 1894 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, столяр к-пу ім.Держинського. Арештований 9 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 серпня 1941 року виправданій Луганським обласним судом, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ГУЗЕВА Уляна Павлівна, 1895 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Калинівка Ровень-

ківської міськради, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 серпня 1945 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ГУЗИКОВ Василь Степанович, 1883 р. народження, с.Павловка Зверевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник приймального пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГУЗИКОВ-ПЕТРОВ Василь Степанович, 1895 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, росіянин, освіта початкова. Військово-службовець, рядовий 140 окремого мостобудівного батальйону 2 армії. Арештований 12 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 серпня 1943 року справу припинено за недоцільністю притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУЗИКОВ Іван Іванович, 1901 р. народження, с-ще зал.ст. Ханженкове, Донецька обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Ровеньки, начальник Ровеньківської дільниці облмісцевпрому. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 6 травня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУЗИКОВ Іван Порфирійович, 1897 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, робітник шахти № 28. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУЗИКОВ Іван Федорович, 1906 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, технік-інтендант II рангу, начальник фінчастини 853 стрілецького полку. Військовим трибуналом 278 стрілецької дивізії 18 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ГУЗИКОВ Кирило Іванович, 1910 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1164 стрілецького полку. Військовим трибуналом 346 стрілецької дивізії 18 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГУЗИКОВ Петро Григорович, 1929 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюково-му, учень курсів трактористів Бірюківської МТС. Особливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУЗИКОВ Яків Іванович, 1877 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанській Свердловської міськради, слюсар вагоноремонтного пункту зал.ст. Довжанська. Арештований 12 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 листопада 1938 року виправданій Ліній-

ним судом Північно-Донецької залізниці. Реабілітований у 1938 році.

ГУЗІЄВ Семен Терентійович, 1887 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, без певних занять. Арештований 1 вересня 1936 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 3 грудня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1936 році.

ГУЗІЙ Сергій Никифорович, 1891 р. народження, с.Штормове Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Штормовому, селянин-одноосібник. Рішенням Особливого відділу ВЧК при Реввійськраді 12 армії 16 лютого 1920 року направлений до робітничого батальйону до кінця громадянської війни. Реабілітований у 1994 році.

ГУК Дмитро Харитонович, 1886 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Арештований 26 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГУК Яків Самсонович, 1902 р. народження, с.Залужжя Теплицького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 980 стрілецького полку. До призову проживав у с-щі Павлоград Северодонецької міськради. Військовим трибуналом 275 стрілецької дивізії 23-26 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ГУКЕНГЕЙМЕР Отто Фрідріхович, 1903 р. народження, к.Гохштедт Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій будвділду Лисичанського рудоуправління. Донецьким обласним судом 3 лютого 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУКЕНГЕЙМЕР Фрідріх Фрідріхович, 1906 р. народження, к.Гохштедт Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій будвділду Лисичанського рудоуправління. Донецьким обласним судом 3 лютого 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУЛЕНКО Валентина Прокопівна, 1922 р. народження, м.Перевальськ, українка, освіта середня. Проживала в Перевальську, не працювала. Арештована 18 листопада 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 15 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ГУЛЕНКО Прокіп Мусійович, 1894 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Фащівці, завідувачий шахтою "Вільхівчик". Народним судом 218 дільниці, м.Красний Луч, 9 березня 1933 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУЛЕНКО Яків Григорович, 1888 р. народження, с.Уткине Перевальського р-ну, українець,

освіта початкова. Проживав в Уткиному, колгоспник к-пу "Світло села". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 жовтня 1943 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУЛИДА Савелій Андрійович, 1907 р. народження, с.Новоборовиці Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Новоборовицях, конюх к-пу ім.Леніна. Луганським обласним судом 21-22 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУЛІДОВ Василь Андрійович, 1888 р. народження, с.Голодаєвка Куйбишевського р-ну Ростовської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Перевальську, слюсар шахти ім. Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУЛІДОВ Василь Єгорович, 1904 р. народження, кол.с.Білявка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, нормувальник хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ГУЛІЙ Данило Володимирович, 1912 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Крипінський Антрацитівської міськради, столяр шахти № 22-53. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1985 році.

ГУЛІЙ Іван Олексійович, 1900 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 25 грудня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУЛІЙ Пилип Васильович, 1901 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Крипінський Антрацитівської міськради, тесляр шахти № 22-53. Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУЛІЙ Серафим Матвійович, 1906 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, возій шахти № 2-3. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУЛЬБІС Ян Георгійович, 1902 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, слюсар шахти № 3-4. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГУЛЬКО Андрій Францович, 1908 р. народження, с.Мархлевськ Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, столяр зал.ст. Сватове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУЛЬКО Йосип Миколайович, 1907 р. народження, с.Мархлевськ Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, робітник райзаготконтори. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУЛЬКО Станіслав Гнатович, 1905 р. народження, с.Мархлевськ Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, столяр райкомунгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУЛЯЄВ Василь Гаврилович, 1898 р. народження, с.Богодарівка Ізюмського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, завідуючий шахтою № 160. Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1957 році.

ГУЛЯЄВ Іван Гаврилович, 1892 р. народження, с.Данилівка Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, помічник головного інженера тресту "Сергівугілля". Військовою колегією Верховного суду СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ГУЛЯЄВ Михайло Зіновійович, 1886 р. народження, с.Махове Колпнянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГУЛЯЄВ Семен Федотович, 1913 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта вища. Проживав у Лисичанську, гірничий інженер тресту "Лисичанськвугілля". Військовим трибуналом 1 армії 5 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГУЛЯЄВА Катерина Георгіївна, 1918 р. народження, с.Званівка Ямського р-ну Донецької обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, рахівник міськелектромережі. Особливою нарадою при МВС СРСР 6 травня 1946 року ухвалено рішення про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1969 році.

ГУМЕННИЙ Василь Дмитрович, 1925 р. народження, с.Чорноним Піщанського р-ну Вінницької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 14 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту

строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ГУМЕНЧИК Іван Омелянович, 1897 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, закрійник Лисичанської швейної фабрики. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУМЕНЮК Іван Артемович, 1911 р. народження, с.Новий Кривин Славутського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду № 60. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУМІНСЬКИЙ Фелікс Іванович, 1890 р. народження, с.Немириці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Фрунзе. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУН Іван Петрович, 1885 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, чабан к-пу "Роте Фане". Арештований 5 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 лютого 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГУНГАЛО Леонтій Лаврентійович, 1888 р. народження, с.Старовиці Плужнянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Шуліківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Луначарського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУНДЕР Юзеф Феліксович, 1901 р. народження, Німеччина, німець. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУНЕВИЧ Василь Степанович, 1901 р. народження, с.Дениси Рава-Руського р-ну Львівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, бурильник шахти № 15 "Ударник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУНЬКО Андрій Прокопович, 1881 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, не працював. Арештований 28 січня 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 15 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУНЯ Федір Харитонович, 1903 р. народження, с.Кобиляки, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, слюсар пивзаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУПАЛО Петро Семенович, 1901 р. народження, с.Гонтаровка Беловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у с.Тимонове Трійцького р-ну, слюсар на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. Спецколегією Лінійного суду магістралі Москва-Донбас 28 листопада 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГУШИК Степан Мусійович, 1892 р. народження, с.Чевель Ковельського р-ну Волинської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, експедитор Луганського з-ду Наркомату шляхів. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ГУРА Арсеній Карпович, 1909 р. народження, с.Івано-Дарівка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоселівка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), вантажник доломітного з-ду. Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУРА Василь Федорович, 1903 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти "Чорноморка". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 травня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУРА Дмитро Олександрович, 1908 р. народження, смт Хрустальне Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 138 пересувної ремонтної бази. Військовим трибуналом 12 армії 13 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГУРА (ГУРО) Захар Іванович, 1880 р. народження, м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Вахрушевому, робітник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГУРА Іван Іванович, 1913 р. народження, с.Новоіванівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новоіванівці, електромеханік шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРА Микола Никифорович, 1912 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, сержант, командир відділення. Військовим трибуналом 50 окремої стрілецької бригади 24 серпня 1943 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГУРА Никифор Самсонович, 1878 р. народження, с.Муратове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Муратовому,

швець-кустар. Донецьким обласним судом 12 жовтня 1932 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 квітня 1933 року. Реабілітований у 1995 році.

ГУРА Олександр Карпович, 1911 р. народження, кол.с.Чубарівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 564 стрілецького полку. Військовим трибуналом 1 армії 23 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 травня 1943 року. Реабілітований у 1994 році.

ГУРА Степан Абрамович, 1893 р. народження, с.Попівське Попівського повіту Таврійської губернії, українець, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, помічник комірника Хрустальненського рудоуправління. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 грудня 1932 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУРА Степан Маркович, 1906 р. народження, с-ще Хрустальний Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, черговий підстанції об'єднання "Доненерго". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУРА Тихін Федорович, 1897 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Привіллі, пенсіонер. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 28 квітня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 13 грудня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1955 році.

ГУРАЛЬСЬКИЙ Сигізмунд Іванович, 1890 р. народження, к.Михайлівка Плужнянського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Євсуг Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРЕЄВ Захар Іванович, 1895 р. народження, х. Леніна, Литвиновський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, бригадир шахти № 4. Арештований 10 вересня 1941 року за звинуваченням у контрреволюційному саботажі. 26 липня 1942 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУРЕЄВ Петро Дмитрович, 1902 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, завідуючий відділом постачання управління міськсаночистки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 квітня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУРЕНКО Микола Іванович, 1905 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 676 стрілецького полку. Військовим трибуналом 15 стрілецької дивізії 5 червня 1942 року засуд-

жений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ГУРЕНКО Олександр Кузьмич, 1913 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, шофер 391 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 20 саперної бригади 7 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУРЕНКО Раїса Петрівна, 1910 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, німкеня, освіта початкова. Проживала на кол.х. Леніна, Попаснянський р-н, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 травня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГУРЕЦЬКА Марія Феліксівна, 1877 р. народження, Литва, литовка, освіта середня. Проживала в м.Золоте Первомайської міськради, економка міської лікарні. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 30 березня 1942 року засуджена до розстрілу. 4 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1997 році.

ГУРЕЦЬКИЙ Іван Людвігович, 1901 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, робітник Кремінського лісгоспу. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГУРЕЦЬКИЙ Фелікс Феліксівич, 1880 р. народження, Литва, литовець, освіта середня. Проживав у м.Попасна, вчитель музики школи на зал.ст. Попасна. Арештований 20 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 травня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ГУР'ЄВ Онисим Гаврилович, 1896 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Покровському, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 17 квітня 1931 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУРЖЄВ (ГУРЖІЄВ) Андрій Олександрович, 1903 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Куті, колгоспник к-пу "Червоний рільник". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 березня 1933 року ухвалено рішення про вислання за межі України умовно. 18 серпня 1939 року Луганським обласним судом засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1969 роках.

ГУРЖІЄВ Олександр Якович, 1873 р. народження, смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Красному Куті, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУРЖІЙ Андрій Борисович, 1899 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, завідувачий шахтою № 18. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУРЖІЙ Феодора Петрівна, 1919 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Попасна, ремонтна робітниця 6-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 вересня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГУРЖУЄВА Пелагія Олексіївна, 1907 р. народження, с.Жуківка Машівського р-ну Полтавської обл., українка, освіта початкова. Проживала в смт Красний Кут Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Червоний рільник". Арештована 27 червня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 серпня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГУРИНОВА Софія Гаврилівна, 1914 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, українка, освіта початкова. Проживала в м.Рубіжне, не працювала. Військовим трибуналом 351 стрілецької дивізії 6 січня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1944 році.

ГУРІН Дмитро Павлович, 1876 р. народження, с.Добринь Потіївського р-ну Київської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач школи глухонімих. Арештований 4 лютого 1935 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 9 липня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУРІН Петро Якович, 1883 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 15 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУРІН Прокіп Омелянович, 1909 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець. Проживав у м.Новодружеську Лисичанської міськради, слюсар шахти "Новодружеська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРІН Семен Петрович, 1888 р. народження, с.Новоолександрівка Кремінського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Новоолександрівці, колгоспник к-пу "Заповіт Леніна". Арештований 24 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 жовтня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУРИНА Наталія Павлівна, 1898 р. народження, с.Хороше Словяносербського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Зимогір'я Словяносербського р-ну, домогосподарка. Луганським

обласним судом 27 липня 1940 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГУРКАЛЕНКО Микола Федорович, 1875 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник "Зеленбуду". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРКАЛЕНКО Петро Федорович, 1876 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, банщик бані № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ГУРКІН Дем'ян Овдійович, 1896 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУРКІН Пантелій Олександрович, 1926 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Благовіщенці, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУРНИЦЬКИЙ Григорій Антонович, 1901 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, без певних занять. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРНИЦЬКИЙ Йосип Павлович, 1892 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, технічний працівник райвиконкому. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ГУРОВ Панас Іванович, 1903 р. народження, м.Брянка, українець, освіта середня. Проживав у Брянці, начальник дільниці шахти № 1-біс "Криворіжжя". Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 17 березня 1939 року Президією Верховної Ради СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ГУРСЬКИЙ Генріх Наполеонович, 1909 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, токар з-ду "Донсода". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГУРСЬКИЙ Іван Йосипович, 1906 р. народження, с.Малий Лазучин Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Червоний Жовтень Станично-Луганського р-ну, тракторист к-пу "Зоря нового життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року за-

суджений до розстрілу. Страчений 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГУРСЬКИЙ Овксентій Гнатович, 1909 р. народження, с.Шисцька Буда Житомирського р-ну Київської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у с.Закотне Новопокровського р-ну, рахівник к-пу ім.Молотова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГУРТОВА Марія Петрівна, 1916 р. народження, с.Івано-Дар'івка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українка, освіта вища. Проживала в с.Верхньокам'янка Попаснянського р-ну, завідуюча сільською школою. Арештована 27 лютого 1942 року за підозрою у зрадницькій діяльності. 27 травня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

ГУРТОВИЙ Євмен Семенович, 1892 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Северодонецьку, бригадир такедажників Північлондресу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУРТОВИЙ Іван Костянтинович, 1914 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 723 стрілецького полку 395 стрілецької дивізії. Арештований 3 лютого 1942 року за підозрою у дезертирстві. 21 березня 1942 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ГУРТОВИЙ Петро Федотович, 1878 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Смоляниновому, селянин-одноосібник. Арештований 21 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ГУРТОВИЙ Тимофій Максимович, 1889 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бугаївці, пенсіонер. Арештований 16 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 9 серпня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ГУРТОВИЙ Яків Пилипович, 1883 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Бугаївці, відкатник шахти № 2 "Дельта". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГУРТОВОЙ Олександр Олексійович, 1922 р. народження, смт Бугаївка Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Бугаївці, помічник врубашиніста шахти № 5. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 29 грудня 1947 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 5

квітня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ по Луганській обл. від 23 серпня 1955 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабітований у 1955 році.

ГУРФІНКЕЛЬ-ЧЕКУНОВА Марія Львівна, 1905 р. народження, м.Бердичів Житомирської обл., єврейка, освіта н/вища. На час арешту член ВКП(б). Проживала в смт Троїцьке, шкільна вчителька. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 червня 1938 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабітована у 1956 році.

ГУРЦІ Іван Луквич, 1900 р. народження, с.Соломна Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Шульгиця Старобільського р-ну, робітник радгоспу ім.Артема. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабітований у 1989 році.

ГУР'ЯНОВ Анатолій Михайлович, 1902 р. народження, м.Запоріжжя, українець, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, заступник головного механіка з-ду ім.Ворошилова. Арештований 16 липня 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 вересня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

ГУСАК Єгор Хомич, 1877 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Яшиковому, сторож шахти № 9. Алчевським районним народним судом 13 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1995 році.

ГУСАК Микола Якович, 1904 р. народження, с.Новомиколаївка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вагар зал.ст. Петровеньки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 лютого 1938 року. Реабітований у 1958 році.

ГУСАК Полікарп Андрійович, 1903 р. народження, с.Голубівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, селянин-одноосібник. Арештований 16 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 травня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабітований у 1994 році.

ГУСАК Степан Іванович, 1904 р. народження, с.Торговиця Бабанського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, наваловідбійник шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1989 році.

ГУСАК Степан Федосійович, 1909 р. народження, с.Голубівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, колгоспник к-пу "Політвідділ". Донецьким обласним судом 17 лютого 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабітований у 1990 році.

ГУСАК Федір Якович, 1889 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець. Проживав у м.Луганську, завідуючий техбазою тресту "Укрголовмолоко". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 червня 1943 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабітований у 1989 році.

ГУСАК Феодосій Леонтійович, 1877 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Арештований 27 квітня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 24 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1994 році.

ГУСАКОВ Іван Андрійович, 1895 р. народження, с.Безезовка Воробівського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у с.Верхньодеревечка Красnodонського р-ну, завідуючий сільським медпунктом. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 10 серпня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1991 році.

ГУСАКОВ Микола Антонович, 1897 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 28 мостобудівного батальйону 45 залізничної бригади. Військовим трибуналом військ 1-го Українського фронту 9 листопада 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабітований у 1991 році.

ГУСАКОВ Олександр Миколайович, 1912 р. народження, смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у с.Синельникове Новопсковського р-ну, шкільний учитель. Арештований 7 лютого 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 квітня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабітований у 1930 році.

ГУСАКОВСЬКИЙ Франц Мартинович, 1883 р. народження, с.Колодіївка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, грубник зернорадгоспу "Новий Айдар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабітований у 1960 році.

ГУСАРЕВ Іван Осипович, 1888 р. народження, смт Біловодськ, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, бригадир, начальник будівельно-квартирного відділу штабу Київського військового округу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 9 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 вересня 1937 року. Реабітований у 1956 році.

ГУСАРЕВ Олексій Федорович, 1907 р. народження, м.Запоріжжя, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, нормувальник з-ду Наркомату шляхів. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 жовтня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. 8 травня 1941 року Пленумом Верховного суду СРСР справу повернено на додаткове розслідуван-

ня. 31 травня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ГУСАРЕВ Сергій Якимович, 1890 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, технік з-ду № 60. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. 20 жовтня 1938 року Військовим трибуналом Харківського військового округу засуджений до розстрілу. Вирок виконано 25 січня 1939 року. Реабілітований відповідно у 1990 році.

ГУСАРОВ Микола Семенович, 1874 р. народження, с.Паці Рославльського повіту Смоленської губернії, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, вальцовальник з-ду ім.Ворошилова. Арештований 22 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 18 січня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1933 році.

ГУСАРИЮК Антон Людвігович, 1907 р. народження, с.Маліївці Солобковецького р-ну Кам'янець-Подільської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, бетонник Рубіжанського будуправління. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГУССЕВ Ананій Омелянович, 1896 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, каменолом будвділду тресту "Донбакоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ГУССЕВ Василь Андрійович, 1887 р. народження, с.Ольхи Шацького р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, не працював. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 лютого 1942 року виправданий Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1942 році.

ГУССЕВ Володимир Іванович, 1910 р. народження, Латвія, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий пайовим відділом райтрансу. Арештований 9 січня 1932 року за звинуваченням у шпигунстві, що в ході слідства не було доведено. Справу припинено 13 січня 1933 року. Реабілітований у 1994 році.

ГУССЕВ Володимир Іларіонович, 1895 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньому Нагольчику, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 3 квітня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУССЕВ Володимир Петрович, 1925 р. народження, с.Айдар-Миколаївка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 2 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ГУССЕВ Дмитро Дмитрович, 1921 р. народження, м.Дорогобуж Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, учень 9-го класу СШ № 25. Військовим трибуналом Харківського військового округу 2 жовтня 1939 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ГУССЕВ Огій Якович, 1898 р. народження, с-ще Климово Новозибковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, начальник планового підрозділу склоцеху з-ду "Пролетар". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 28 грудня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1964 роках.

ГУССЕВ Олексій Антонович, 1902 р. народження, м.Кіровськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Кіровську, монтер шахти № 6-29. Арештований 27 вересня 1933 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 23 лютого 1934 року "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1960 році.

ГУССЕВ Павло Маркович, 1899 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шпотиному, робітник радгоспу ім.Шевченка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГУССЕВ Пилип Васильович, 1889 р. народження, м.Кремінна, українець. Проживав у Кремінній, бухгалтер меблевого комбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУССЕВА Анастасія Іванівна, 1892 р. народження, с.Шендерівка Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл., росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 9 вересня 1941 року засуджена до розстрілу. Страчена 30 вересня 1941 року. Реабілітована у 1992 році.

ГУССЕВА Віра Павлівна, 1924 р. народження, м.Стаханов, росіянка, освіта н/середня. Проживала у Стаханові, школярка. Арештована 21 вересня 1941 року за звинуваченням у пособництві агентурі німецьких розвідорганів. 29 грудня 1941 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ГУССЕВА Ольга Іванівна, 1903 р. народження, Польща, білоруска, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, домогосподарка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1964 році.

ГУСНАК Микола Абрамович, 1893 р. народження, с.Копійкове Цебриківського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, робітник шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ГУССЕР Оскар Фрідріхович, 1906 р. народження, к.Шенталь Високопільського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, рахівник шахти ім.ОДПУ. Спецколегією Донецького обласного суду 2 грудня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ГУССЕР Рейнгард Федорович, 1912 р. народження, с.Мурзиново Троїцького р-ну Челябінської обл., Російська Федерація, німець, освіта н/середня. Проживав у с.Адрианопіль Перевазьського р-ну, вчитель сільської школи. Особливою "триюкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ГУТ Іван Вікентійович, 1882 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Лизине Білокуракинського р-ну, коваль к-пу "Рада". Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУТ Йосип Іванович, 1913 р. народження, с.Сатанівка Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУТ Карл Робертівич, 1886 р. народження, к.Гофенталь Мелітопольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1917-1938 рр. Проживав у м.Луганську, майстер трамвайного парку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ГУТ Стефан Йосипович, 1893 р. народження, с.Зайчики Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Титарівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ГУТВІН Георгій Георгійович, 1890 р. народження, к.Рибальська, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Булгаківка Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім.К.Маркса. Репресований двічі. Судовою "триюкою" при Колегії ДПУ УРСР 25 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 30 січня 1937 року Донецьким обласним судом засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1990 роках.

ГУТВІН Іван Георгійович, 1882 р. народження, к.Рибальська, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Нова Астрахань Кременського р-ну, тесляр Рубіжанського хімкомбінату. Спецколегією Донецького обласного суду 30 січня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУТВІН Іван Іванович, 1894 р. народження, с.Романівка Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл., німець. Проживав у с.Булгаківка Кременського р-ну, член правління к-пу ім.К.Маркса.

Репресований двічі. Постановою Судової "трийки" при Колегії ДПУ УРСР від 25 лютого 1934 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1960 роках.

ГУТВІН Яків Георгійович (Єгорович), 1894 р. народження, к.Рибальська, Дніпропетровська обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Прогрес Кременського р-ну, табельник к-пу ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 серпня 1937 року. Реабілітований у 1960 році.

ГУТЕР Олександр Мартинович, 1900 р. народження, к.Шахове Бахмутського повіту Катеринославської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможе Лутугинського р-ну, комірник к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУТІС Рихаль Григорівна, 1900 р. народження, м.Бердичів Житомирської обл., єврейка, освіта вища. Проживала в м.Луганську, лікар-окуліст лікарні з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 липня 1938 року засуджена до 5 р. позбавлення волі як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1956 році.

ГУТМАН Абрам Мойсейович, 1908 р. народження, м.Хойники Хойницького р-ну Гомельської обл., Білорусь, єврей, освіта вища. Проживав у смт Бугаївка Перевазьського р-ну, головний інженер шахти № 5. Репресований двічі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 12 грудня 1951 року висланий до Комі АРСР під нагляд органів МДБ. Реабілітований у 1956 році.

ГУТМАН Зінаїда Михайлівна, 1897 р. народження, м.Муром Горьковської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Міусинську Краснолуцької міськради, працівниця багатотиражної газети шахти № 160. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1957 році.

ГУТМАН Микола Карлович, 1886 р. народження, с.Сугоново Ферзиковського р-ну Калузької обл., Російська Федерація, німець, освіта вища. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, інженер Штердресу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 19 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 вересня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ГУТНИК Петро Іванович, 1912 р. народження, с.Левківка Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Військовослужбовець, старшина розвіддільну штабу 62 армії. До призову проживав у с-щі радгоспу № 10 Сватівського р-ну. Військовим трибуналом Південно-Захід-

ного фронту 12 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ГУТНИКОВ Микола Миколайович, 1887 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, викладач Лисичанської філії Інституту господарників Наркомважпрому. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ГУТЬЯР Берта Степанівна, 1905 р. народження, к.Марієнталь, Одеська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Федорівка Краснолуцької міськради, колгоспниця к-пу ім.Р. Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ГУТЬЯР Едмунд Карлович, 1907 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець, освіта початкова. Проживав у Федорівці, конюх к-пу ім.Р. Люксембург. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУТЬЯР Мартин Мартинович, 1891 р. народження, м.Красний Луч, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапаєве Першозанівської сільради Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 серпня 1937 року. Реабілітований у 1964 році.

ГУТЬЯР Отто Карлович, 1911 р. народження, смт Федорівка Краснолуцької міськради, німець. Проживав у Федорівці, тракторист к-пу ім.Р. Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ГУТЬЯР Сидір Карлович (Карпович), 1905 р. народження, к.Шахова Бахмутського повіту Катеринославської губернії, німець, освіта початкова. Проживав у смт Федорівка Краснолуцької міськради, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУЦОЛ Михайло Михайлович, 1899 р. народження, с.Малинівка Новоодеського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Миколаївка Попаснянського р-ну, бригадир к-пу "Искра". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ГУЦУЛ (ГУЦОЛ) Михайло Михайлович, 1920 р. народження, с.Малинівка Новоодеського р-ну Одеської обл., молдаванин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, обліковець тракторної бригади к-пу "Искра". Спецколегією Донецького обласного суду 20 липня 1938 року засуджений до розстрілу. 4 липня 1940 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. 31 березня 1941 року справу припи-

нено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ГУЦУЛ Онопрій Васильович, 1900 р. народження, с.Мала Ешка Ришканського р-ну Бельцького повіту, Молдова, молдаванин, неписьменний. Проживав на кол.х. Шишкове, Слов'язносербський р-н, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 5 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 березня 1942 року. Реабілітований у 1992 році.

ГУЦУЛЯК Михайло Васильович, 1931 р. народження, с.Фатовець Коршівського р-ну Станіславської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, столяр Боківського рудоремонтного з-ду. Луганським обласним судом 17 червня 1959 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ГУЦЬ Панас Тихонович, 1906 р. народження, с.Гармашівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гармашівці, робітник конезаводу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ГУЧ Герберт Християнович, 1913 р. народження, с.Бончарка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Білокуракине, колгоспник к-пу "Червоний прапор". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ГУЧЕНКО Максим Єгорович, 1883 р. народження, с.Степановка Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, лаборант з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 травня 1934 року ухвалено рішення про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ГУЩА Трохим Ілліч, 1894 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Миколаївці, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Репресований двічі. Арештований 21 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 26 березня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину. 20 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1933 і 1990 роках.

ГУЩИН Панас Андрійович, 1901 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Старому Айдарі, не працював. Колегією ДонгубЧК 11 жовтня 1921 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ГУЩИН Петро Андрійович, 1904 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Старому Айдарі, колгоспник к-пу "Більшовик". Луганським обласним судом 17 січня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ГУЩИН Петро Федорович, 1914 р. народження, с.Іванівка Сватівського р-ну, українець, ос-

віта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1001 стрілецького полку. Військовим трибуналом 279 стрілецької дивізії 4 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ГУЩИН Сергій Гнатович, 1895 р. народження, с.Залесно-Чулково Скопінського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ГУЩИНА Лукерія Тимофіївна, 1901 р. народження, с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в кол. с.Розипне Веселогорівської сільради Слов'янсько-сербського р-ну, не працювала. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

Д

ДАВИДЕНКО Василь Євдокимович, 1912 р. народження, с. Іванівка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім. Артема. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДАВИДЕНКО Євдокія Олексіївна, 1923 р. народження, м. Стаханов, Україна, освіта початкова. Проживала в Стаханові, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 30 червня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДАВИДЕНКО Іван Васильович, 1882 р. народження, с. Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Арештований 4 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 серпня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ДАВИДЕНКО Йона Милітонович, 1901 р. народження, с. Титарівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Титарівці, колгоспник к-пу ім. Сталіна. Арештований 7 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 16 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДАВИДЕНКО Капітон Миколайович, 1895 р. народження, м. Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м. Брянка, слюсар шахти "Краснопілля". Арештований 10 травня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 червня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАВИДЕНКО Леонтій Микитович, 1921 р. народження, с. Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, колгоспник к-пу ім. Калініна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16-17 грудня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 14 січня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1955 році.

ДАВИДЕНКО Олександр Юхимович, 1888 р. народження, с. Дар'євка Новочеркаського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м. Антрациті, сторож паровозного депо тресту "Боковоантрацит". Луганським обласним судом 21 липня 1941 року засуджений до розстрілу. 30 серпня 1941 року Верховним судом УРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДАВИДЕНКО Федір Семенович, 1905 р. народження, м. Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, конюх Старобільської держконюшні. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 29 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ДАВИДКЕВИЧ Іван Карлович, 1917 р. народження, м. Свердловськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 64 танкової бригади. Арештований 16 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1948 році.

ДАВИДОВ Абкар Давидович, 1887 р. народження, Іран, вірмен, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, чистильник взуття. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 листопада 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАВИДОВ Абрам Михайлович, 1903 р. народження, смт Слов'яносербськ, єврей, освіта початкова. Військовослужбовець, помічник командира саперного батальйону 21 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 43 стрілецького корпусу 11 лютого 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. 5 лютого 1941 року військовим прокурором 21 стрілецької дивізії вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ДАВИДОВ Анатолій Михайлович, 1927 р. народження, м. Ташкент, Узбекия РСР, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, робітник складу "Металозбуту". Арештований 12 вересня 1957 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 2 жовтня 1957 року справу припинено за смертю звинувачуваного. Реабілітований у 2000 році.

ДАВИДОВ Валентин Михайлович, 1921 р. народження, с. Бобрикове Антрацитівського р-ну,

українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення 80 окремого артдивізіону 4 стрілецької дивізії. Арештований 17 грудня 1941 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 30 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ДАВИДОВ Василь Іофанович, 1926 р. народження, с. Студене Должанського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, робітник шахти № 2-19. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 1 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1954 році.

ДАВИДОВ Іван Андрійович, 1901 р. народження, с. Кулешовка Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, колійний обхідник 13-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Луганським обласним судом 15 січня 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАВИДОВ Іван Іванович, 1917 р. народження, смт Ізварине Краснодонської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, командир тракторного відділення 37 окремого ремонтно-відновлювального батальйону. Військовим трибуналом 59 армії 16 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 31 липня 1942 року Військовим трибуналом Волховського фронту вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ДАВИДОВ Йосип Гаврилович, 1893 р. народження, Іран, ассирієць, неписьменний. Проживав у м. Ровеньки, сторож райспоживспілки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 вересня 1939 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1961 році.

ДАВИДОВ Микола Михайлович, 1900 р. народження, с. Бобрикове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Ровеньки, тесляр транспортного цеху тресту "Фрунзевугілля". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 липня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАВИДОВ Олександр Михайлович, 1899 р. народження, м. Брянка, українець, освіта середня. Проживав у Брянци, начальник дільниці шахти № 12. Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

ДАВИДОВ Олексій Кузьмич, 1900 р. народження, с. Криничне Макіївського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м. Луганську, тимчасово не працював. Військовим трибуналом Уральського військового округу 27 жовтня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДАВИДОВ Яків Васильович, 1916 р. народження, х. Солонцовський, Верхньодонської р-н

Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Брянка, кріпильник шахти № 1-біс "Криворіжжя". Арештований 25 червня 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 5 січня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1939 році.

ДАВИДОВА Анастасія Дмитрівна, 1901 р. народження, с. Бутурліновка Бобровського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в м. Луганську, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджена до 8 р. позбавлення волі як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1958 році.

ДАВИДЧЕНКО Леон Лук'янович, 1890 р. народження, смт Городище Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Городищі, колгоспник к-пу "Прапор праці". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 13 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДАВИДЧУК Петро Прокопович, 1898 р. народження, с. Бродів Перший Острозького р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, слюсар шахти ім. Ілліча. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАВИСКИБА Оврам Гарасимович, 1889 р. народження, с. Чистоводівка Савинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, колійний робітник шахти № 2-5 "Кам'янка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДАВИСКУБ Дмитро Григорович, 1874 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав в Іванівці, селянин-одноосібник. Арештований 27 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАДИКА Єфрем Дмитрович, 1885 р. народження, м. Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, бухгалтер к-пу ім. Кірова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДАДИКА Федір Семенович, 1911 р. народження, м. Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, робітник Штердресу. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 серпня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ДАДИКІН Микола Володимирович, 1924 р. народження, с. Кашино Алейського р-ну Алтайського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м. Перевальську, слюсар

шахти № 10 ім. Артема. Луганським обласним судом 21 листопада 1946 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАДИКО Йосип Васильович, 1913 р. народження, м. Красний Луч, українець, освіта середня. Військовослужбовець, начальник телефонної станції 6 стрілецького полку. Арештований 4 травня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 3 січня 1939 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1999 році.

ДАЙБАРСЬКА Олександра Миколаївна, 1897 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянка, освіта початкова. Проживала в Станично-Луганському, домогосподарка. Арештована 12 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1994 році.

ДАЙБАРСЬКИЙ Клімент Антонович, 1898 р. народження, м. Варшава, Польща, поляк, освіта середня. Проживав у смт Станично-Луганське, інспектор Луганського міськфінвідділу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАЛЪКЕ Данило Рудольфович, 1907 р. народження, с. Броничка Березівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, тракторист к-пу ім. Литвинова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ДАМБОВСЬКИЙ Адольф Іванович, 1914 р. народження, к. № 8 Харцизького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м. Первомайську, шофер тресту "Первомайськвугіл-ля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДАМБОВСЬКИЙ Костянтин Іванович, 1911 р. народження, с. Зайцеве Харцизького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м. Первомайську, шофер тресту "Первомайськвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДАНЕВСЬКИЙ Іван Ілліч, 1915 р. народження, с. Заливанщина Калинівського р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у м. Луганську, робітник трубного з-ду ім. Якубовського. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАНЕВСЬКИЙ Олександр Якович, 1899 р. народження, с. Мала Комишеваха Ізюмського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у с. Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, вчитель сільської школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Григорій Якович, 1881 р. народження, м. Могильов, Білорусь, єврей, освіта н/середня. Проживав у м. Луганську, бухгалтер

емальзаводу. Арештований 18 жовтня 1925 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної сіоністської організації. 27 жовтня 1925 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДАНИЛЕЙКО (ДАНИЛЕНКО) Дмитро Миколайович, 1891 р. народження, с. Булавінівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Новобіла Новопсковського р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 10 березня 1936 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДАНИЛЕЙКО Єгор Єпіфанович, 1915 р. народження, с. Лисогорівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий військової частини 7250. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ДАНИЛЕЙКО Іван Гнатович, 1872 р. народження, с. Лисогорівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Лисогорівці, колгоспник к-пу "Політвідділ". 14 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДАНИЛЕЙКО Федір Миколайович, 1907 р. народження, с. Булавінівка Новопсковського р-ну, українець. Проживав у м. Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАНИЛЕЙЧЕНКО Василь Павлович, 1906 р. народження, м. Пятихатки Пятихатського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Луганську, вчитель СШ № 33. Арештований 23 травня 1944 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 жовтня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ДАНИЛЕНКО Анастасія Гнатівна, 1907 р. народження, с. Кононівка Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Кононівці, колгоспниця к-пу "Ленінський шлях". Арештована 28 лютого 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1942 році.

ДАНИЛЕНКО Василь Мефодійович, 1900 р. народження, с. Гнідинці Варвинського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Яцикове Перевальського р-ну, рахівник Яциківської селищної Ради. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 3 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДАНИЛЕНКО Ганна Данилівна, 1889 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, українка. Проживала в Єпіфанівці, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 серпня

1945 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДАНИЛЕНКО Георгій Михайлович, 1910 р. народження, м. Одеса, українець, освіта середня. Проживав у м. Краснодоні, помічник головного інженера тресту "Краснодонвугілля". Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 16 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 20 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ДАНИЛЕНКО Іван Васильович, 1903 р. народження, с. Войкове Березанського р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Луганську, директор СШ № 14. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 квітня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАНИЛЕНКО Іван Миколайович, 1906 р. народження, м. Лисичанськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Лисичанську, механік дільниці шахти ім. Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДАНИЛЕНКО Катерина Фандеївна, 1905 р. народження, с. Кононівка Біловодського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Кононівці, селянка-одноосібниця. Донецьким обласним судом 2 вересня 1936 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. 17 листопада 1936 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 4 р. Реабілітована у 1990 році.

ДАНИЛЕНКО Ольга Захарівна, 1909 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Синьцький Северодонецької міськради, домогосподарка. Репресована двічі. Луганським обласним судом 8 серпня 1951 року засуджена до 25 р. позбавлення волі. 25 січня 1955 року Судовою колегією у карних справах Верховного суду УРСР міру покарання знижено до 7 р. 22 грудня 1957 року Луганським обласним судом засуджена до 25 р. позбавлення волі. Судовою колегією у карних справах Верховного суду УРСР 29 січня 1958 року міру покарання знижено до 10 р. Реабілітована відповідно у 1989 і 1991 роках.

ДАНИЛЕНКО Роман Антонович, 1896 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Шульгинка Старобільського р-ну, рільник зернорадгоспу ім. Артема. Луганським обласним судом 17 лютого 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 12 червня 1947 року УМДБ по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАНИЛЕНКО Савелій Іванович, 1898 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, ук-

раїнець, освіта початкова. Проживав у Єпіфанівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 березня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДАНИЛЕНКО Тарас Корнійович, 1885 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав на куркульських виселках Варварівської сільради. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 лютого 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДАНИЛЕНКО Тихін Мусійович, 1888 р. народження, с. Жовте Слово'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с. Замостя Слово'яносербського р-ну, столяр радгоспу "Переможець". Арештований 23 березня 1946 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 15 серпня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

ДАНИЛІНА Анна Михайлівна, 1908 р. народження, с. Нікітське Ульянівського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в с. Демино-Олександрівка Троїцького р-ну, робітниця цегельного з-ду. 24 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до 5 р. позбавлення волі. 28 червня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту вирок скасовано, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДАНИЛКІН Василь Степанович, 1905 р. народження, с. Огарово-Почково Сасовського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Член ВКП(б) у 1928-1942 рр. Проживав у м. Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАНИЛОВ Андрій Микитович, 1892 р. народження, с. Гречинка Мосальського р-ну Калузької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, комірник з-ду № 60. Донецьким обласним судом 26 липня 1935 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАНИЛОВ Василь Іванович, 1901 р. народження, с. Ізмалково Ізмалковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Брянка, десятник шахти № 12. Військовим трибуналом військ НКВС Иркутської обл., Російська Федерація, 30 січня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДАНИЛОВ Георгій Едуардович, 1899 р. народження, с. Кринички, Дніпропетровська обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Луганську, черговий 4-го експлуатаційного відділку зал.ст. Луганськ. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДАНИЛОВ Данило Терентійович (Теодорович), 1895 р. народження, сл. Беліца Жлобінського р-ну Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта вища. Проживав у м. Луганську, технічний інспектор ЦК профспілки транспортників на з-ді ім. Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 31 травня 1941 року тим же органом вирок скасовано, справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ДАНИЛОВ Микола Павлович, 1897 р. народження, м. Кировськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Золоте Первомайської міськради, кріпильник шахти № 1. Луганським обласним судом 27 грудня 1946 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДАНИЛОВ Павло Іванович, 1914 р. народження, м. Брянка, росіянин, освіта початкова. Проживав у Брянці, монтер шахти № 12. Арештований 10 квітня 1938 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДАНИЛОВ Федір Андрійович, 1898 р. народження, м. Маріуполь Донецької обл., росіянин, освіта вища. Проживав у м. Стаханові, начальник паросилового цеху з-ду "Сталь". Арештований 4 березня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. 25 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ДАНИЛОВ Федір Григорович, 1898 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 серпня 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДАНИЛОВ Юхим Мефодійович, 1904 р. народження, с. Новопетраново Знаменського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, вибійник шахти ім. Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДАНИЛОВИЧ Микола Миколайович, 1901 р. народження, м. Павлоград Дніпропетровської обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Луганську, бухгалтер спирто-горілкового з-ду. Арештований 14 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАНИЛОВСЬКА Амалия Альбертівна, 1899 р. народження, м. Ростов-на-Дону, Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в м. Луганську, швачка Луганської держшвейфабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 червня 1945 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДАНИЛОЧКІН Афанасій Спиридонович, 1902 р. народження, с. Скрипово Тульського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, муляр

з-ду Наркомату шляхів. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 7 січня 1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДАНИЛУШКІН Андрій Андрійович, 1899 р. народження, с. Коптево Знаменського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, кріпильник шахти ім. Ілліча. Арештований 23 липня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на шахті. 26 вересня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1938 році.

ДАНИЛЬСВ Іван Прокопович, 1890 р. народження, м. Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Арештований 12 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ДАНИЛЬЧЕНКО Данило Антонович, 1877 р. народження, с. Лук'яновка Тереховського р-ну Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у с. Лісна Поляна Марківського р-ну, робітник зернорадгоспу "Старобільський". 22 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАНИЛЬЧЕНКО Микита Йосипович, 1895 р. народження, с. Буряки Янушпільського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Щогове Антрацитівської міськради, десятник шахти № 28-29. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДАНИЛЬЧЕНКО Яків Єгорович, 1918 р. народження, с. Півнівка Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Військомослужбовець, рядовий 395 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 24 району авіаційного базування 2 жовтня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 березня 1947 року покарання знижено до фактично відбутого. Реабілітований у 1992 році.

ДАНИЧЕВ Олександр Олександрович, 1892 р. народження, с. Піщане Камишенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Гірське Первомайської міськради, робітник Гірсько-Іванівського рудника. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДАНИЧКОВСЬКИЙ Броніслав Антонович, 1893 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м. Попасна, пенсіонер за інвалідністю. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДАНИКІН Прокіп Іванович, 1888 р. народження, с. Красне Згурівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Ку-

земівка Сватівського р-ну, завідуючий бурякбазою. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДАНЧ Гаврило Акиндиневич, 1906 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у с. Маньківка Білокуракинського р-ну, чабан радгоспу "Червоне руно". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАНЧУК Федір Леонгійович, 1907 р. народження, с-ще Ялтушків Барського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м. Красний Луч, електрик центральних механічних майстерень тресту "Донбасантрацит". Арештований 1 грудня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 9 січня 1934 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1934 році.

ДАНЬКО Іван Григорович, 1913 р. народження, с. Єпіфанівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1 будівельного полку Особливого будівельного корпусу. Арештований 26 грудня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 вересня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1938 році.

ДАНЬКО Іван Михайлович, 1901 р. народження, с. Розкішне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Розкішному, робітник Луганського м'ясокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ДАНЬКО Микита Євдокимович, 1902 р. народження, с. Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Лисичанську, вибійник шахти ім. ОДПУ. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 році.

ДАНЬКО Микита Петрович, 1879 р. народження, с. Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Лисичанську, конох підземної коношні шахти ім. ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАНЬКО Никифор Михайлович, 1892 р. народження, с. Розкішне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Луганську, ливарник інструментального цеху артілі миськоживвспілки. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1967 році.

ДАНЬКО Олександр Георгійович, 1899 р. народження, с. Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новій Астрахані, слюсар Новоастрханської МТС. "Трій-

кою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДАНЬКО Павло Тимофійович, 1887 р. народження, с. Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м. Лисичанську, конох підземної коношні шахти ім. ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАНЬКО Федір Тимофійович, 1894 р. народження, с. Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, селянин-одноосібник. Арештований 10 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАНЬКОВ Петро Митрофанович, 1910 р. народження, Бессарабія, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, без певних занять. Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 24 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ДАНЮК Микола Володимирович, 1913 р. народження, с. Гали Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с. Айдар-Миколаївка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім. Молотова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1947 році.

ДАРАГАН Олександр Никифорович, 1904 р. народження, смт Щербинівка Дзержинського р-ну Донецької обл., українець, освіта середня. Проживав у м. Красний Луч, економіст тресту "Шахто-відбудова". Особливою нарадою при МДБ СРСР 26 листопада 1949 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1955 році.

ДАРАГАН Трохим Григорович, 1903 р. народження, с. Максимівка Карлівського р-ну Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у м. Луганську, старший економіст штампувального цеху з-ду ім. Артема. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДАРЗІН Яків Юлійович (Юрійович), 1889 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м. Красний Луч, коваль рудоремонтного з-ду. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАРІЙ Володимир Данилович, 1920 р. народження, с. Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 165 стрілецького полку. Військовим трибуналом 6 армії 6 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 листопада 1941 року. Реабілітований у 1993 році.

ДАРІЙ Іван Дмитрович, 1898 р. народження, Таврійська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у с. Кармазівка Сватівського

р-ну, коваль к-пу ім. К. Маркса. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 31 березня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАРНИЧЕНКО Григорій Омелянович, 1889 р. народження, с. Новомикільське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Красноріченське Кременського р-ну, агент-послужачник житлового кооперативу "Хімік". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДАРНИЧЕНКО Семен Кирилович, 1887 р. народження, с. Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, тимчасово не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАТЕНКО Микола Васильович, 1912 р. народження, с. Євсуг Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Військовослужбовець, рядовий 693 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 23 району авіаційного базування 12 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДАТЧЕНКО Дмитро Максимович, 1910 р. народження, м. Луганськ, українець, освіта середня. Проживав у Луганську, шофер комбінату "Луганськвугілля". Репресований двічі. Арештований 9 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 10 квітня 1949 року справу припинено за недостатністю матеріалів. 26 лютого 1944 року арештований за звинуваченням у причетності до агентури німецької поліції. 19 травня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДАУБЕРТ Давид Готфрідович, він же **ЛОРЕНЦ Віктор Давидович**, 1898 р. народження, с.Купово Каменського р-ну Німців Поволжя АРСР, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м. Красній Луч, ствольний шахти № 17-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДАУДЕРІХ Георгій Карлович, 1913 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець. Проживав у Переможному, завідуючий клубом к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАУДЕРІХ Іван Андрійович, 1912 р. народження, с.Переможне Новоайдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАУЕНГАУЕР Матвій Іванович, 1884 р. народження, к.Ландау Лібкнехтського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 30 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДАУЕНГАУЕР Михайло Іванович, 1877 р. народження, к.Ландау Лібкнехтського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Арештований 14 листопада 1934 року за звинуваченням у шпигунстві. 10 грудня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1934 і 1961 роках.

ДАУЕНГАУЕР Михайло Михайлович, 1903 р. народження, Вознесенський р-н Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДАУЕНГАУЕР Олександр Маркович, 1909 р. народження, Миколаївська обл., німець, освіта н/середня. Проживав у м.Свердловську, рахівник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ДАУЕНГАУЕР Олександр Михайлович, 1911 р. народження, м.Кіровоград, німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Транспортник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАУЗЕ Ергард Павлович, 1902 р. народження, с.Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, робітник шахти № 3-4. Арештований 5 вересня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де помер 10 квітня 1942 року. 26 травня 1965 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДАХНО Микита Андрійович, 1888 р. народження, с.Звонівка Ямського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Новозванівка Попаснянського р-ну, колгоспник к-пу ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 14 грудня 1940 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДАХНО Никифор Данилович, 1874 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, сторож з-ду ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДАХНО Федір Пимонович, 1913 р. народження, с.Попельнасте Олександрівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, бухгалтер заготконтори райспоживспілки. 25 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАХНО Юхим Никифорович, 1910 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Успенці, електрослюсар з-ду ім.Чубаря. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАШЕВСЬКИЙ Іван Калістратович, 1893 р. народження, с.Супрунівка Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Ящикове Перевальського р-ну, слюсар шахти № 9 ім.Балицького. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 11 грудня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДАШЕВСЬКИЙ Іван Пилипович, 1926 р. народження, с.Бровахи Корсунь-Шевченківського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, вагонник шахти № 9-біс. Луганським обласним судом 16 червня 1946 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДАШКЕВИЧ Йосип Олександрович, 1883 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, пічник житлово-ремонтної служби зал.ст. Попасна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 5 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДАШКО Іван Адамович, 1894 р. народження, с.Сейлович Слущького повіту Мінської губернії, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник прокатного відділу з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДАШКО Іван Андрійович, 1895 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, робітник 6-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 3 листопада 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДАШКО Павло Іванович, 1899 р. народження, с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малоолександрівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДАШКОВ Олексій Сергійович, 1908 р. народження, с.Михайлівка Петрівського р-ну Харківської обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ломуватка Брянківської міськради, бухгалтер радгоспу "Червоної прапор". Арештований 25 листопада 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 14 лютого 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДАШТЕЦАН Костянтин Іванович, 1878 р. народження, Австро-Угорщина, румун, освіта початкова. Проживав у с.Мар'ївка Свердловської міськради, без певних занять. Військовим три-

буналом військ НКВС Донецької обл. 8 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДВОІМЕННИЙ (ДВУІМЕННИЙ) Данило Ілліч, 1882 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Підгорівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 12 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДВОІМЕННИЙ (ДВУІМЕННИЙ) Михайло Данилович, 1910 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, слюсар шахти № 6 "Брянка". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 жовтня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДВОРЕЦЬКА Марія Яківна, 1921 р. народження, х. Андріївка, Грем'яцький р-н Чернігівської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Краснодоні, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 листопада 1943 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ДВОРЕЦЬКИЙ Яків Федорович, 1877 р. народження, м.Зимогір'я Словоаносербського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Зимогір'ї, сторож геологорозвідувальної партії. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 квітня 1933 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. 1 жовтня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДВОРКІН Михайло Давидович, 1905 р. народження, Рогачевський р-н Гомельської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідуючий складом облкоопторгу. Луганським обласним судом 16 червня 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДВОРНИЦЬКИЙ Василь Іпатович, 1902 р. народження, с.Малосолоне Вознесенського р-ну Миколаївської обл., українець. Проживав у м.Красний Луч, возій шахти "Сталінський вибій". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДВОРНИЧЕНКО Олексій Маркович, 1886 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДВОРНИЧЕНКО Сергій Маркович, 1893 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, колгоспник к-пу "Ревшлях". Арештований 27 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДВОРСЬКА Марія Григорівна, 1922 р. народження, с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, наглядач радіовузла. Арештована 2 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни. 10 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ДВОРСЬКИЙ Григорій Петрович, 1911 р. народження, с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білоскеловатому, колгоспник к-пу ім.Крупської. Арештований 29 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, в дорозі помер. 10 лютого 1948 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

ДВОРСЬКИЙ Іван Микитович, 1912 р. народження, с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Білоскеловатому, колгоспник к-пу ім.Крупської. Арештований 29 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, де помер у 1942 році. Реабілітований у 1994 році.

ДВОРСЬКИЙ Петро Романович, 1866 р. народження, Чернігівська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у с.Білоскеловате Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу ім.Крупської. Арештований 29 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом був етапований углиб країни, в дорозі помер. 10 лютого 1948 року справу припинено за смертю. Реабілітований у 1994 році.

ДВУЖИЛЬНИЙ Яків Іванович, 1889 р. народження, с.Пушкарне Дмитровського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, пенсіонер. Військовим трибуналом Південного фронту 27 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕБЛІЦ Йосип Густавович, 1903 р. народження, с.Солодирі Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Деміно-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Донецьким обласним судом 29 серпня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДЕБЛІЦ Карл Августович, 1874 р. народження, с.Солодирі Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Деміно-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Донецьким обласним судом 29 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДЕБЛІЦ Олександр Густавович, 1909 р. народження, с.Солодирі Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Деміно-Олександрівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Правда". Донецьким обласним судом 29 серпня

1937 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДЕВИЦЬКИЙ Іван Микитович, 1888 р. народження, с.Кривоносово Михайлівського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у с-щі Хряцівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "3-я п'ятирічка". Арештований 14 червня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 3 серпня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕГЕН Август Іванович, 1893 р. народження, к.Нейгейм Мархлевського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Киянове Троїцького р-ну, тесляр радгоспу "Привілля". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГОЖСЬКИЙ Іван Миколайович, 1889 р. народження, м.Порхов Псковської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Лисичанську, головний інженер з-ду "Донсода". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 10 травня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯР Аркадій Миколайович, 1913 р. народження, Китай, українець, освіта середня. Проживав у с-щі Широкий Станично-Луганського р-ну, зоотехнік радгоспу "Індустрія". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯР (ДЕГТЯРЬОВ) Степан Панкратович, 1882 р. народження, с.Оріхове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розкішне Лутугинського р-ну, селянин-односібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯРЕНКО Георгій Федорович, 1885 р. народження, м.Харків, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник чавуноливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДЕГТЯРЕНКО Петро Трохимович, 1907 р. народження, с.Іванівка Новоархангельського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, робітник з-ду № 59. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 червня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕГТЯРЕНКО (ДІХТЯРЕНКО) Семен Прохорович, 1889 р. народження, с.Дзензелівка Манківського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, завідувачий плановою групою фінансового відділу з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ДЕГТЯРЬОВ Василь Андрійович, 1894 р. народження, с.Райгородка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Райгородці, селянин-одноосібник. Колегією Донецької ГубЧК 17 липня 1920 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕГТЯРЬОВ (ДЕХТЯРЬОВ) Василь Іванович, 1896 р. народження, с.Бендзари Балтського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, робітник 17-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЕГТЯРЬОВ Іван Григорович, 1900 р. народження, с.Зяньківці Деражнянського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Чмирівка Старобільського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 22 червня 1931 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 8 листопада 1931 року справу припинено за недостатністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЕГТЯРЬОВ Іван Петрович, 1909 р. народження, Перевальський р-н, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом 22 армії 29 грудня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 31 грудня 1942 року. Реабілітований у 1996 році.

ДЕГТЯРЬОВ (ДЕХТЯРЬОВ) Іван Семенович, 1880 р. народження, с.Сабівка Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 12. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 19 грудня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯРЬОВ Іван Якович, 1911 р. народження, смт Талове Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Таловому, вибійник шахти № 7-10. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДЕГТЯРЬОВ Іона Федотович, 1887 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта середня. Проживав у Серебрянці, об'їждчик Серебрянського лісництва. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕГТЯРЬОВ Маркіян Васильович, 1884 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 березня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯРЬОВ Мефодій Назарович, 1875 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, священик. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19

листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯРЬОВ (ДЕХТЯРЬОВ) Микита Калинович, 1874 р. народження, с.Хороше Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, десятник кінного двору об'єднання "Доненерго". Військовим трибуналом 12 армії 9 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДЕГТЯРЬОВ Микола Микитович, 1888 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. Арештований 19 квітня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 16 травня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕГТЯРЬОВ (ДЕХТЯРЬОВ) Омелян Микитович, 1884 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти "Ірміне". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕГТЯРЬОВ Петро Дмитрович, 1896 р. народження, с.Шептухівка Чертковського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. Луганським обласним судом 30 січня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕГТЯРЬОВ Стефан Йосипович, 1885 р. народження, с.Штормовка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, чорнороб кінного двору тресту "Південспецбуд". Луганським обласним судом 24 березня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДЕГТЯРЬОВ Федір Андрійович, 1898 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник ремонтної служби колії зал. ст. Луганськ. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 1 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕГТЯРЬОВ Федір Никанорович, 1888 р. народження, с.Капітанове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, кріпильник Криворізького шахтоуправління. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕГТЯРЬОВ Яків Ілліч, 1910 р. народження, с.Новобіла Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Добропілля Благівської сільради Ровеньківської міськради, робітник шахти № 22-53. Військовим трибуналом 5 танкової армії 20 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДЕГТЯРЬОВА Марія Іванівна, 1905 р. народження, с.Оленівка Перевальського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала у с.Сабівка Сло-

в'яносербського р-ну, робітниця шахти № 47. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1946 року ухвалено постанову про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. У зв'язку з амністією від покарання звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕГТЯРЬОВА (ДЕХТЯРЬОВА) Олександра Марківна, 1919 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українка, освіта початкова. Проживала в Серебрянці, акушерка пологового будинку. Військовим трибуналом 37 армії 29 березня 1942 року засуджена до розстрілу. 11 квітня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1960 році.

ДЕГТЯРЬОВА (ДЕХТЯРЬОВА) Олександра Степанівна, 1921 р. народження, с.Штурмове Новоайдарського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в м.Рубіжне, заступник головного бухгалтера житлового відділу хімкомбінату. Луганським обласним судом 13 травня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ДЕГТЯРЬОВА Роза Пилипівна, 1919 р. народження, с-ще Козаківка Антрацитівського р-ну, німкеня, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, касир-рахівник міськмисцеспрому. Арештована 10 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 3 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ДЕГТЯРЬОВА (ДЕХТЯРЬОВА) Феодосія Миколаївна, 1909 р. народження, с.Хороше Слов'янського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Нижнє Первомайської міськради, домогосподарка. Арештована 25 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянських діях. Рішення у справі немає. Реабілітована у 1961 році.

ДЕДА Антон Францович, 1900 р. народження, смт Городок Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Білокуракине, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЕДЕШКО Іван Єгорович, 1920 р. народження, с.Пантюхине Новопсковського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, фельдшер 9 запасної артилерійської бригади. Арештований 25 грудня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 15 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ДЕДКОВСЬКИЙ (ДІДКОВСЬКИЙ) Альбін (Альберт) Гнатович, 1911 р. народження, Літинський р-н Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі радгоспу № 10 Сва-тівського р-ну, тесляр радгоспу № 10. Арештований 13 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1933 року справу припинено за

недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ДЕЖИН Андрій Хомич, 1873 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, охоронник райошадкаси. Арештований 11 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 березня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕЖИН Гнат Григорович, 1875 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, сторож механічних майстерень зал.ст. Кіндрашівська. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 7 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕЖИН Іван Гнатович, 1906 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплому, заготівельник райспоживспілки. Арештований 28 квітня 1939 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської організації. В ході слідства звинувачення не було доведено. Реабілітований у 1939 році.

ДЕЖИН Іван Йосипович, 1904 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, робітник 8-ї дистанції колії залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Московській обл., Російська Федерация, 11 березня 1933 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 20 березня 1933 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЖИН Іван Никифорович, 1905 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплому, селянин-одноосібник. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЖИН Кузьма Гнатович, 1890 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплому, робітник Верхньотеплівського лісництва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕЖИН Матвій Никифорович, 1895 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник Красноярської лісосадільниці. Репресований двічі. Арештований 26 вересня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 лютого 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. 25 серпня 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1989 роках.

ДЕЖИН Микола Іванович, 1926 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий комендантського взводу 11 бригади уря-

договора зв'язку. Арештований 15 червня 1946 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 4 грудня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕЖИН Мирон Гнатович, 1885 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплову, завідуючий свинофермою к-пу "Червоний партизан". Луганським обласним судом 13 вересня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 11 лютого 1940 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1995 році.

ДЕЖИН Олексій Антонович, 1909 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплову, селянин-одноосібник. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЖИН Олексій Костянтинович, 1893 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 травня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЖИН Прохор Андрійович, 1896 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЕЖИН Стефан Антонович, 1896 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплову, бригадир грабарів на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДЕЖИН Стефан Макарович, 1894 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижньотеплову, колгоспник к-пу "Червоний партизан". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕЖИН Трохим Гнатович, 1895 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплову, колгоспник к-пу "Червоний партизан". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕЖИН Федір Петрович, 1889 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Комишному, колгоспник к-пу "Червона Луганщина". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЖИН Юхим Ілліч, 1898 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, колійний обхідник зал.ст. Луганськ. Арештований 21 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДЕЖИН Яків Максимович, 1889 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, сторож міськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЕЙН Сергій Іванович, 1895 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, робітник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДЕЙНА-СКЛЯРОВА Валентина Михайлівна (Варвара Михайлівна), 1925 р. народження, с.Грициніно Нікітського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, без певних занять. Арештована 17 лютого 1942 року за звинуваченням у приналежності до агентури німецької розвідки. 8 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕЙНЕГА Полікарп Петрович, 1895 р. народження, смт Білогорівка Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Білогорівці, селянин-одноосібник. Арештований 31 січня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Того ж року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ДЕЙНЕГА Федора Прокопівна, 1903 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта початкова. Проживала в с.Боровеньки Кремінського р-ну, колгоспниця к-пу "Комінтерн". 12 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1960 році.

ДЕЙНЕКА (ДЕЙНЕКО) Арсентій (Авксентій) Михайлович, 1899 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Калиновому, селянин-одноосібник. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 30 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25-30 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1959 і 1992 роках.

ДЕЙНЕКА Прохор Михайлович, 1902 р. народження, с.Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Михайлоки Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЙНЕКО Іван Софронович, 1905 р. народження, с.Маяки Слов'янського р-ну Донецької обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, студент Луганського педагогічного інституту. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 22 липня 1936 року Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ДЕЙНИЧЕНКО (ДЕНИЧЕНКО) Віра Тихонівна, 1919 р. народження, м.Первомайськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Первомайську, журналістка багатотиражної газети шахти № 4-5 "Сокологорівка". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 22 березня 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1964 році.

ДЕЙЧ Христофор Готфрідович, 1897 р. народження, к.Воронцовська Єйського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, економіст планового відділу металургійного з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 березня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДЕЙЧМАН Готліб Готлібович, 1870 р. народження, х. Голубицький, Маріупольський р-н Донецької обл., німець. Проживав у с-щі Козаківка Антрацитівського р-ну, бджоляр к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕКАНЬ Арсеній Кирсанович, 1910 р. народження, кол.с.Надъожне Верхньодуванської сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий саперного взводу 139 кавалерійського полку. Арештований 28 січня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 1 лютого 1942 року виправданий Військовим трибуналом 6 армії. Реабілітований у 1942 році.

ДЕКАНЬ Марія Олексіївна, 1916 р. народження, с.Нижньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Вільнонаймана робітниця банно-прального комбінату № 40. Військовим трибуналом 18 армії 25 жовтня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

ДЕКАНЬ Яків Тимофійович, 1910 р. народження, Чутівський р-н Полтавської обл., українець, освіта вища. Проживав у с.Передільське Станично-Луганського р-ну, не працював. Арештований 2 квітня 1943 року за звинуваченням у зрадницькій діяльності. 24 лютого 1945 року справу припинено за недостатністю протиправних дій. Реабілітований у 1995 році.

ДЕКІН Євгій Степанович (Стефанович), 1888 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Співаківці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 квітня 1933 року висланий на 3 р. за межі України. 7 березня 1943 року арештований за звинуваченням у пособництві німецьким окупан-

там. 15 травня 1943 року справу припинено за смертю підлітного. Реабілітований відповідно у 1989 і 1995 роках.

ДЕКІН Микола Михайлович, 1915 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом військ прикордонної і внутрішньої охорони Далекосхідного краю 8 березня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕКІН Юхим Іванович, 1893 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Лоскутівка Попаснянського р-ну, грабар шебеневого кар'єру. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 31 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕЛОНГ Йосип Францович, 1892 р. народження, м.Лодзь, Польща, поляк. Проживав у м.Кіровську, електрослюсар шахти № 22-6 ім.Кірова. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЛЬ Василь Іванович, 1902 р. народження, к.Альт-Нассау Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, шкільний учитель. Репресований двічі. Арештований 14 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 20 лютого 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1934 і 1989 роках.

ДЕЛЬ Генріх Вільгельмович, 1879 р. народження, Маріупольський р-н Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Р.Люксембург. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЛЬ Ерна Християнівна, 1907 р. народження, к.Вайнау Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, домогосподарка. Арештована 6 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕЛЬ Іван Леонгардович, 1899 р. народження, с.Переможе Новойдарського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Переможному, колгоспник к-пу ім.К.Лібкнехта. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЛЬ Кіндрат Лук'янович, 1918 р. народження, Федоровський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровенківської міськради, ремонтний робітник 11-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Особливою нарадою при

НКВС СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕЛЬ Людвіг Кіндратович, 1894 р. народження, с.Левінське Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у смт Новодар'івка Ровенківської міськради, ремонтний робітник зал.ст. Дар'івка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕЛЬ Яків Григорович (Єгорович), 1902 р. народження, м.Ровеньки, німець, освіта початкова. Проживав у с.Любиме Свердловської міськради, бригадир к-пу "Рот Фронт". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДЕМБИЦЬКИЙ Богдан Юрійович, 1914 р. народження, м.Славута Вінницької обл., поляк, освіта середня. Проживав у с.Чепигівка Сватівського р-ну, технік-свинар свинарадгоспу № 10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 березня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДЕМБИЦЬКИЙ Микола Іванович, 1918 р. народження, с.Будисько Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Брусівка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМБИЦЬКИЙ Улян Іванович, 1916 р. народження, с.Будисько Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Виноградне Марківського р-ну, кустар-надомник. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЕНКО Олексій Кіндратович, 1893 р. народження, с.Петрівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЕНТЬЄВ Євген Михайлович, 1925 р. народження, с.Новострільцівка Міловського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 180 стрілецького полку. Військовим трибуналом 60 стрілецької дивізії 30 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕМЕНТЬЄВ Іван Петрович, 1905 р. народження, с.Трьохізбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Трьохізбенці, колгоспник к-пу "Шлях Серго". Арештований 20 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 липня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ДЕМЕНТЬЄВ Петро Васильович, 1908 р. народження, с.Козарик Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Козаріку, колгосп-

ник к-пу "Оборона країни". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ДЕМЕНЧУК Ілля Григорович, 1894 р. народження, с.Красилівка Красилівського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, бригадир шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЕНЧУК Костянтин Стефанович, 1898 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у м.Кіровську, робітник шахти № 22-6 ім.Кірова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЕРДЖІЄВ Ібрагім Абдулайович, 1909 р. народження, с.Бінок-Озенбаш Куйбишевського р-ну, Кримська АРСР, татарин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, кріпильник шахти ім.Сталіна. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 24 жовтня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 9 серпня 1956 року Комісією Президії Верховної Ради СРСР вирок скасовано, справу припинено, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1956 році.

ДЕМИДЕНКО Василь Михайлович, 1926 р. народження, м.Дніпропетровськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, учень ремісничого училища № 7. Арештований 4 липня 1942 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 25 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДЕМИДКІН Іван Григорович, 1926 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Червоній Полянці, колгоспник к-пу "Червоний колос". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 серпня 1945 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ДЕМИДОВ Валентин Артемович, 1927 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, учень 5-го класу СШ № 7. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 червня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМИДОВ Євген Артемович, 1929 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у Луганську, учень 3-го класу СШ № 7. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 червня 1942 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМИДОВ Микола Йосипович, 1892 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, змінний майстер з-ду № 60. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 3 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 9 вересня 1941 року тим же органом

розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕМИДОВ Микола Миколайович, 1890 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Колегії ОДПУ від 28 квітня 1930 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1992 і 1960 роках.

ДЕМИДОВ Микола Олексійович, 1900 р. народження, м.Орджонікідзград Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганськ, комірник центрального складу з-ду ім.Пархоменка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕМИДОВ Олексій Степанович, 1906 р. народження, с.Нікольське-Губенкове, Курська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Брянка, завідувачий шахтою №1-біс "Криворіжжя". Військовою колегією Верховного суду СРСР 20 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 21 вересня 1937 року. Реабілітований у 1959 році.

ДЕМИДОВ Павло Максимович, 1906 р. народження, с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуйському, селянин-одноосібник. Арештований 9 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕМИДОВ Пилип Микитович, 1884 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1919-1936 рр. Проживав у Райгородці, колгоспник к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 квітня 1936 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ДЕМИДОВИЧ Віктор Адамович, 1915 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, лаборант з-ду № 6 "Союзборошно". Спецколегією Донецького обласного суду 27 листопада 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ДЕМИДОВ Павло Петрович, 1912 р. народження, Малоархангельський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, робітник пекарні на зал. ст. Алмазна. Арештований 30 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 15 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЕМИЧЕВ Петро Михайлович, 1890 р. народження, Свердловський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, ван-

тажник з-ду "Сталь". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМИНА Александра Михайлівна, 1923 р. народження, с.Кругле Єфремовського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта н/средня. Проживала в смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу "Перемога". Арештована 26 вересня 1944 року за звинуваченням у шпигунстві. 10 січня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕМСЬКОЇ Михайло Федорович, 1891 р. народження, с.Варівці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Наугольне Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЧЕНКО Андрій Кирилович, 1892 р. народження, смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Малорязанцевому, завгосп радгоспу № 1. Арештований 27 вересня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 26 січня 1944 року виправданій Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1944 році.

ДЕМЧЕНКО Андрій Кіндратович, 1899 р. народження, кол.с.Білявка Кремінського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, механік хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДЕМЧЕНКО Артем Іванович, 1881 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, майстер зал.ст. Кремінна. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 15 грудня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДЕМЧЕНКО Василь Філаретович, 1920 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 626 стрілецького полку 54 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 2 кавалерійського корпусу 19 вересня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕМЧЕНКО Григорій Іванович, 1894 р. народження, с.Старий Мерчик Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Сватове, директор міського ринку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ДЕМЧЕНКО Григорій Панасович, 1876 р. народження, с.Бабичеве Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бабичевому, селянин-одноосібник. Арештований 14 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 квітня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ДЕМЧЕНКО Дмитро Пилипович, 1923 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, тракторист радгоспу ім.20-річчя Жовтня. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1944 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕМЧЕНКО Зінаїда Пилипівна, 1918 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Преображенному, селянка-одноосібниця. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 8 жовтня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1956 році.

ДЕМЧЕНКО Іван Гаврилович, 1901 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, колгоспник к-пу "Комсомолец". Репресований двічі. Арештований 18 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 березня 1933 року справу припинено, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1933 і 1989 роках.

ДЕМЧЕНКО Іван Петрович, 1926 р. народження, с.Затишне Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, телефоніст 309 окремого полку урядового зв'язку НКВС. Арештований 14 грудня 1945 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 10 липня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1946 році.

ДЕМЧЕНКО Іван Тимофійович, 1890 р. народження, м.Привілля Лисичанської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, слюсар-машиніст хімзаводу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

ДЕМЧЕНКО Кіндрат Микитович, 1873 р. народження, с.Варварівка Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у кол.с.Білявка Кременського р-ну, шорник Білявського агрокомбінату. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ДЕМЧЕНКО Костянтин Романович, 1897 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти № 1-2. Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДЕМЧЕНКО Михайло Іванович, 1896 р. народження, с.Сокільники Слов'янoserbського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сокільниках, продавець винної крамниці. Арештований 6 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 березня 1931 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ДЕМЧЕНКО Омелян Гаврилович, 1891 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, колгоспник к-пу "Комсомолец". Арештований 10 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ДЕМЧЕНКО Онисим Прокопович, 1887 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, паровозний машиніст вагоноремонтного з-ду. Арештований 26 грудня 1945 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 13 серпня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

ДЕМЧЕНКО Петро Мефодійович, 1914 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, тесляр пункту "Заготзерно". Луганським обласним судом 23 листопада 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕМЧЕНКО Сергій Лаврентійович, 1901 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЧЕНКО Степанида Трохимівна, 1902 р. народження, с.Кам'янка Старобільського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Кам'янці, колгоспниця к-пу "Комсомолец". Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 28 листопада 1951 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДЕМЧЕНКО Тимофій Аполдонович, 1867 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Мілуватці, без певних занять. Арештований 26 грудня 1932 року за звинуваченням у шкідницькій діяльності. 2 січня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1933 році.

ДЕМЧЕНКО Трохим Мусійович, 1879 р. народження, с.Новокраснянка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Чмирівка Старобільського р-ну, стрілочник зал.ст. Старобільськ. Спецколегією Лінійного суду залізниці Москва-Донбас 28 листопада 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕМЧЕНКО Федір Дмитрович, 1906 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, пекар польової хлібопекарні № 440. Військовим трибуналом 232 стрілецької дивізії 29 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕМЧУК Євген Георгійович, 1898 р. народження, с.Цвітоха Славутського р-ну Вінницької

обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Дякове Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЕМЧУК Мефодій Микитович, 1888 р. народження, м.Володимир-Волинський Волинської обл., поляк, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, бухгалтер тресту "Ворошиловвугілля". Особливою "трийкою" УНКВС по Луганській обл. 12 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1937 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЧУК Михайло Хомич, 1906 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у смт Новопсков, колійний майстер 618-ї експлуатаційної дільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМЧУК Петро Євдямпійович, 1895 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Юр'ївка Лугутинського р-ну, бухгалтер шахти № 3. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1936 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Василь Васильович, 1885 р. народження, с.Ганнусівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Ганнусівці, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 жовтня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Григорій Мусійович, 1910 р. народження, с.Городище Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Городищі, пожежник колгоспу "Ударник". Луганським обласним судом 23 листопада 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Дмитро Васильович, 1897 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, машиніст паровоза депо Старобільськ. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 18 липня 1943 року засуджений до розстрілу. 10 серпня 1943 року Залізничною колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Іван Петрович, 1889 р. народження, с.Паталахівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол. с.Володарівка Райгородської сільради Сватівського р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 17 лютого 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Михайло Іванович, 1926 р. народження, м.Зимогір'я Словожанського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зимогір'ї, без певних занять. Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. 26 травня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 2 липня 1956 року постановою Президії Верховної Ради СРСР звільнений з ув'язнення достроково. Реабілітований у 1991 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Олександр Васильович, 1891 р. народження, м.Олександрівськ Артемівської райради м.Луганська, українець, освіта початкова. Проживав в Олександрівську, монтажник цегельного з-ду. Арештований 20 січня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 березня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Степан Тихонович, 1885 р. народження, с.Паталахівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, колійний обхідник зал.ст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Захар Гнатович, 1895 р. народження, с.Велика Михайлівка Великомихайлівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, вантажник з-ду № 59. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 30 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 6 вересня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕМ'ЯНЕНКО Олексій Іллч, він же **КОБЕЛЯЦЬКИЙ Григорій Петрович**, 1890 р. народження, с.Покашів Крелевецького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кріпильник шахти № 1-2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕНДЕБЕР Ксенія Іванівна, 1889 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, домогосподарка. Луганським обласним судом 8 квітня 1941 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДЕНДЕБЕР Хома Федорович, 1901 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бригадир електриків чавуноливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 16 березня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕНЕКО Микола Олександрович, 1878 р. народження, м.Брянськ Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Краснодоні, юриконсульт районної контори тресту "Доннархарч". Військовим трибуналом 18 армії 2 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДЕНЕФНЕР Станіслав Броніславович, 1910 р. народження, с.Любарська Гуга Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Новочервоне Троїцького р-ну, кол-

госпник к-пу "Перемога". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДЕНИСЕВИЧ Антон Боніфатійович, 1873 р. народження, с.Стара Болярка Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Спірне Попаснянського р-ну (пізніше Артемівського р-ну Донецької обл.), робітник радгоспу "Спірне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДЕНИСЕВИЧ Володимир Павлович, 1926 р. народження, с.Шиєцька Буда Мархлевського р-ну Житомирської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, чорнороб радгоспу "Старобільський". Арештований 24 січня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 31 травня 1943 року справу припинено за смертю підсудного. Реабілітований у 1995 році.

ДЕНИСЕВИЧ-ДЕНИСЕНЯ Дмитро Антонович, 1902 р. народження, Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕНИСЕВИЧ Домінік Антонович, 1915 р. народження, с.Стара Болярка Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с-щі Спірне Попаснянського р-ну (пізніше Артемівського р-ну Донецької обл.), тваринник радгоспу "Спірне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДЕНИСЕНКО Павло Севастьянович, 1895 р. народження, с.Стара Шийка Троянівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, робітник радгоспу "Старобільський". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЕНИСЕНКО Арсеній Васильович, 1878 р. народження, с.Новорозсош Новопсковського р-ну, українець. Проживав у м.Алчевську, сторож вагоноремонтного парку зал.ст. Алчевськ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДЕНИСЕНКО Віра Юхимівна, 1922 р. народження, с.Липняжка Добровеличківського р-ну Одеської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, технік-кошторисник тресту "Сергівугілля". Арештована 16 жовтня 1944 року за звинуваченням у виготовленні і розповсюдженні листівок антирадянського змісту. 23 січня 1945 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕНИСЕНКО Іван Олександрович, 1883 р. народження, с.Першозванівка Лугутинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Першозванівці, кочегар шахти № 2. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕНИСЕНКО Петро Гнатович, 1885 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник рудоремонтного з-ду. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕНИСЕНКО Степан Захарович, 1894 р. народження, с.Круглик Лубенського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Стаханові, керівник міського відділення Держбанку. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЕНИСЕНКО Федір Омеляннович, 1900 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Мілове, вантажник пункту "Заготзерно". 20 жовтня 1947 року Військовим трибуналом Луганського гарнізону засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЕНИСКОВ Василь Оксентович, 1900 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 10 січня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 5 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДЕНИСКОВ Семен Оксентович, 1903 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Арештований 10 січня 1933 року за звинуваченням у підривної роботі проти Радянської влади. 31 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДЕНИСОВ Антон Єфремович, 1904 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Фащівці, голова к-пу "Червоний Ворошилов". Військовою колегією Верховного суду СРСР 2 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЕНИСОВ Василь Олександрович, 1900 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 10 січня 1933 року за звинуваченням у шкідництві в колгоспі. 3 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДЕНИСОВ-РОВЕНСЬКИЙ Георгій Іванович, 1895 р. народження, смт Станично-Луганське, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Темрюк Краснодарського краю, Російська Федерація, ін-спектор міськвідділу наросвіти. Особливим відділом при Реввійськраді 9 Кубанської армії 21 грудня 1920 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ДЕНИСОВ Іван Сергійович, 1917 р. народження, м. Стаханов, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, курсант Калінковицького піхотного училища, Ярославська обл., Російська Федерація. Військовим трибуналом 58 району авіаційного базування 28 травня 1942 року засуджений до розстрілу. 11 червня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕНИСОВ Михайло Іванович, 1913 р. народження, Краснодарський край, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м. Алчевську, робітник цегельного з-ду. Арештований 25 січня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. 25 березня 1933 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕНИСОВ Олександр Петрович, 1892 р. народження, с.Новоокрасиве Сфрёмовського р-ну Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, санітар обласної лікарні. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 вересня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДЕНИСОВА Ганна Кузьмівна, 1895 р. народження, с.Комишне Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Комишному, колгоспниця к-пу "Червона Луганщина". Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 липня 1943 року ухвалено постанову про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДЕНИСОВА Фекла Іванівна, 1905 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в Фащівці, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 березня 1938 року визнана соціально небезпечним елементом і піддана гласному наглядові за місцем проживання строком на 2 р. Реабілітована у 1994 році.

ДЕНИЩЕНКО Іван Панасович, 1902 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, робітник радгоспу "Лобівський". Луганським обласним судом 20 жовтня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕНИЩЕНКО Марко Якович, 1914 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринська Перевальського р-ну, вибійник шахти "Никанор". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28-29 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДЕНИЩЕНКО Павло Тимофійович, 1914 р. народження, с.Кругле Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Круглому, колгоспник к-пу "Червона поляна". Арештований 13 лютого 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 26 листопада 1943 року

виправданий Військовим трибуналом Казанського гарнізону, Російська Федерація. Реабілітований у 1943 році.

ДЕНІН Іван Дмитрович, 1905 р. народження, м.Алчевськ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Фащівка Перевальського р-ну, вибійник шахти № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДЕНЩИК Олексій Улянович, 1897 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новочервоному, колгоспник к-пу "Новочервоне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕОМИДЬКО Марія Яківна, 1898 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українка, освіта вища. Проживала в с.Маньківка Сватівського р-ну, шкільна вчителька. Військовим трибуналом 16 окремої інженерної бригади 25 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДЕОРДИЦЯ Антон Кузьмич, 1898 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Арештований 10 квітня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 липня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕОРДИЦЯ Гаврило Кузьмич, 1886 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, конюх міськкомунтрансу. Арештований 20 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДЕОРДИЦЯ Михайло Йосипович, 1914 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 23 жовтня 1943 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕОРДИЦЯ (ДЮРДИЦЯ) Семен Кузьмич, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта середня. Військовослужбовець, начальник штабу батальйону 174 стрілецького полку 58 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом Київського військового округу 17 березня 1939 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 29 квітня 1939 року тим же органом строк покарання знижено до 4 р. Реабілітований у 1956 році.

ДЕРБЕНЦЕВ Георгій Кирилович, 1930 р. народження, х. Самохін, Обливський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, учень ремісничого училища № 13. Луганським обласним судом 6 липня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 30 березня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1991 році.

ДЕРБЕНЦЕВ Іван Павлович, 1870 р. народження, с-ще Карпати Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, машиніст паровоза депо Родакове. Луганським окружним судом 7 липня 1930 року засуджений до 1 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕРБЕНЦЕВ Петро Федорович, 1912 р. народження, с.Новий Дербенєв Кагановицького р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, електрослюсар шахти № 16 ім.газети "Известия". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1990 році.

ДЕРГАЛЬЦОВ Семен Трохимович, 1913 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий загородбатальйону 148 стрілецької дивізії. 17 липня 1942 року притягнутий до відповідальності за підозрою у зраді Батьківщини. 2 вересня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 13 армії. Реабілітований у 1942 році.

ДЕРГЕВИЧ Антон Францович, 1881 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож хлібопекарні "Райтрансторгхарчу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 21 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРГОУСОВ Кузьма Тимофійович, 1899 р. народження, с.Крапивне Шебекінського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ДЕРДІЯШ Матвій Петрович, 1888 р. народження, с.Федорівка Витязівського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, возій відділу робітничого постачання тресту "Донбасантрацит". Арештований 1 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 4 лютого 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРЕБАС Кузьма Олександрович, 1894 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красній Талівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 3 листопада 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України умовно. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕБАСКА Антон Семенович, 1889 р. народження, с.Нікітовка Нікітського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник "Донхарчоовчзбуту". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКІН Василь Денисович, 1893 р. народження, смт Ізварине Краснодарської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, завгосп школи ім.Єжова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДЕРЕВ'ЯНКІН Григорій Денисович, 1922 р. народження, смт Ізварине Краснодарської міськради, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 468 артилерійського полку. Військовим трибуналом 24 армії 11 листопада 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕРЕВ'ЯНКІН Іван Денисович, 1902 р. народження, смт Ізварине Краснодарської міськради, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 1-5-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДЕРЕВ'ЯНКІН Петро Дмитрович, 1889 р. народження, сл. Засосланська Бірючінського повіту Воронежської губернії, росіянин, освіта початкова. Проживав у кол.с.Новодекул Данилівської сільради Біловодського р-ну, кустар-шапкар. Надзвичайною "трійкою" 2 кавалерійської дивізії 25 лютого 1921 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1993 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Андрій Олександрович, 1905 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Курячівці, сторож пункту "Заготзерно". Спецколегією Донецького обласного суду 5 червня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Василь Панасович, 1887 р. народження, х. Новосадовий, Краснолиманський р-н Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, робітник шахти № 5 "Тошківка". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 27 березня 1933 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Василь Пантелейович, 1885 р. народження, с.Кабичівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кабичівці, колгоспник к-пу "Червоний прикордонник". Арештований 19 липня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 27 серпня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Андріанович, 1899 р. народження, с.Великі Сорочинці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, шкільний учитель. Репресований двічі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Особливою нарадою при МДБ СРСР 14 вересня 1949 року висланий за межі України. Реабілітований у 1955 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Гаврилович, 1883 р. народження, с.Новолюбівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новолюбівці, коваль к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Пилипович, 1911 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 877 стрілецького полку 289 стрілецької дивізії. Арештований 2 грудня 1942 року за звинуваченням у спробі перейти на бік ворога. 2 лютого 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Максим Семенович, 1869 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Курячівці, селянин-одноосібник. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту 10 березня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Михайло Савич, 1881 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Пісках, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 25 січня 1931 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Михайло Федорович, 1926 р. народження, с.Петрівське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий застави № 7 прикордонного загону військ НКВС (Казахська РСР). Військовим трибуналом військ НКВС Алма-Атинської обл. 19 грудня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Олександр Григорович, 1915 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта середня. Проживав у Красному Лучі, контролер розрахункового відділу шахти № 4-4-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Онисим Максимович, 1911 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1049 стрілецького полку. Військовим трибуналом 300 стрілецької дивізії 31 травня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 липня 1942 року Військовим трибуналом Сталінградського фронту вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Петро Іванович, 1908 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 4 запасного стрілецького полку 2 запасної стрілецької бригади. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Роман Назарович, 1897 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Тополі Троїцького р-ну, робітник радгоспу "Тополі". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Семен Єгорович, 1887 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, українець, неписьменний. Проживав в Осиновому, селянин-одноосібник. 27 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Стефан Максимович, 1905 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Курячівці, колгоспник к-пу "Червоний прапор". Арештований 8 січня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 10 березня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу Південного фронту. Реабілітований у 1942 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Дмитрович, 1900 р. народження, с.Семидуби, Кам'янське-Подільська обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Крипінський Антрацитівської міськради, бухгалтер шахти № 23. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Іванович, 1891 р. народження, с.Кудряшівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кудряшівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Павлович, 1887 р. народження, с.Голубівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Голубівці, колгоспник к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО Михайло Іванович, 1879 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красній Талівці, без певного місця роботи. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 листопада 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО Петро Миколайович, 1888 р. народження, м.Славгород Охтирського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО Петро Якович, 1898 р. народження, с.Григорівка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, бухгалтер гаража з-ду "Склубуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО Прокіп Ісайович, 1890 р. народження, с.Микитівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Штерівка Краснолуцької міськради, приймальник лісного складу зал.ст. Штерівка. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕЗА Сидір Григорович, 1884 р. народження, с.Гановка Козельщинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, завідуючий особовим столом 2-ї міської лікарні. Арештований 22 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 лютого 1942 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРЕЗУЦЬКИЙ Іван Миколайович, 1889 р. народження, ст-ця Митякіньська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, швець артілі "Коопремонт". Арештований 28 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 11 червня 1942 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРЕК Михайло Якович, 1901 р. народження, с.Ясинівка Люксембурзького р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, наваловідбійник шахти № 2-біс. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕНГОВСЬКИЙ Євген Гнатович, 1914 р. народження, м.Донецьк, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Привілля Лисичанської міськради, вчитель школи с-ща шахти ім.1 Травня. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕПА Анна Тимофіївна, 1902 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в кол.с.Миколаївка Верхньодуванської сільради Сватівського р-ну. Арештована 20 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 січня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1995 році.

ДЕРЕПА Іван Лаврентійович, 1893 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний партизан". Арештований 30 липня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРЕПА Іван Петрович, 1911 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рудове Білокуракинського р-ну, скотар к-пу "Політвідділець". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 лю-

того 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЕПА Петро Францович, 1895 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, робітник бурякорядгоспу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1969 році.

ДЕРЕПА Франц Іванович, 1912 р. народження, с.Юридика Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, робітник бурякорядгоспу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДЕРЕПА Франц Петрович, 1903 р. народження, с.Фельштин Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Рудове Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Політвідділець". Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ДЕРЕЧЕК Йосип Григорович, 1893 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, колійник шахти № 8-9. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРИБАС Олександр Гнатович, 1872 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Красній Талівці, селянин-одноосібник. Арештований 6 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 березня 1930 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1930 році.

ДЕРИКОЧМА Георгій Іванович, 1897 р. народження, ст-ця Невинномиська Невинномиського р-ну Ставропольського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Міусинську Краснолуцької міськради, тимчасово виконуючий обов'язки начальника будівництва Штердресу. Арештований 16 жовтня 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 вересня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРИМАРКО Антон Дмитрович, 1899 р. народження, с.Котельва Котелевського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, електромонтер шахти № 7-8. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДЕРІЙ Іван Федорович, 1926 р. народження, с.Велика Лепетиха Великолепетиського р-ну Херсонської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, робітник шахти № 9-біс. Арештований 14 січня 1946 року за звинуваченням у шпигунстві. 24 червня 1946 року

справу припинено за недоведеністю злочинних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРІНГ Густав Вільгельмович, 1865 р. народження, Польща, німець, освіта початкова. Проживав у с.Романівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРІНГ Едуард Григорович, 1894 р. народження, м.Львайськ Харцизького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапаєве Першозванівської сільради Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРІНГ Іван Густавович, 1908 р. народження, кол.к.Ритикове Нагольно-Тарасівської селищної Ради Ровеньківської міськради, німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вагар зал.ст. Браунівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДЕРІНГ Карл Іванович, 1900 р. народження, к.№ 2 Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Переможне Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу "Нойес Лебен". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1937 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ДЕРІНГ Марта Августівна, 1896 р. народження, к.Равнополе Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Арештована 21 листопада 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 лютого 1938 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДЕРІНГ Олександр Іванович, 1891 р. народження, с.Листвянка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, секретар Журавлівської сільради. Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 24 лютого 1934 року ухвалено постанову про вислання на 3 р. за межі України. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 14 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1976 і 1989 роках.

ДЕРІНГ Петро Єгорович, 1890 р. народження, м.Львайськ Харцизького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапаєве Першозванівської сільради Лутугинського р-ну, тесляр к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

ДЕРІНГ Сидір Іванович, 1908 р. народження, к.Тігенгоф Люксембурзького р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, колгоспник к-пу ім.ХVІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942

року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРІНГ Федір Густавович, 1900 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, колгоспник к-пу "Роте Фане". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДЕРІНГ Фрідріх Єгорович, 1888 р. народження, к.Штейнбах Таганрозького р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Чапаєве Першозванівської сільради Лутугинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧ Григорій Кирилович, 1911 р. народження, с.Яблучне Охтирського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, слюсар зал.ст. Родакове. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧ Григорій Якович, 1911 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шульгинці, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 13 грудня 1930 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧ Іван Іванович, 1894 р. народження, с.Нова Астрахань Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.Крупської. Арештований 17 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 лютого 1939 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРКАЧ Йосип Петрович, 1880 р. народження, смт Новопопів, українець, освіта початкова. Проживав у Новопопіві, столяр к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧ Микита Кирилович, 1899 р. народження, с.Яблучне Охтирського р-ну Сумської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Родакове Слов'яносербського р-ну, чорнороб зал.ст. Родакове. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧ Петро Іванович, 1906 р. народження, м.Брянка, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, диспетчер 4-го відділку експлуатації Північно-Донецької залізниці. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 березня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ДЕРКАЧ Трохим Матвійович, 1899 р. народження, с.Дмитрівка Штепівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти № 4-2 "Ірміне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25

листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДЕРКАЧЕВСЬКА Анастасія Гаврилівна, 1908 р. народження, с.Стельмахівка Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Гірське Первомайської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом 218 стрілецької дивізії 29 квітня 1942 року засуджена до розстрілу. Страчена 6 червня 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

ДЕРКАЧЕВСЬКИЙ Федір Костянтинович, 1907 р. народження, с.Кривошіївка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, ремонтний робітник 13-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Арештований 15 січня 1936 року за звинуваченням в антирадянських висловлюваннях. 14 березня 1936 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

ДЕРКАЧОВ Василь Гаврилович, 1908 р. народження, с.Чернянка Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, муляр Північдондресу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДЕРКАЧОВ Василь Ларіонович, 1898 р. народження, с.Павленкове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павленковому, селянин-одноосібник. Судовою "трийкою" при Колегії ДПУ УРСР 2 квітня 1930 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРКАЧОВ Михайло Никифорович, 1892 р. народження, с.Павленкове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павленковому, селянин-одноосібник. Арештований 20 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 лютого 1932 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРКАЧОВ Трохим Микитович, 1908 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, старший механік Бірюківської МТС. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДЕРКУЛЬСЬКИЙ Павло Іванович, 1903 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розсохувате Марківського р-ну, продавець магазину "Центропрому". Арештований 26 листопада 1930 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

ДЕРКУН Кирило Сторович, 1877 р. народження, м.Красний Луч, українець, освіта початкова. Проживав у Красному Лучі, штукатур Петровського з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЛИНОВ Мирон Савелійович, 1896 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Покровському, коваль к-пу ім.1 Травня. 22 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС військової частини 1080 засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДЕРЛИНОВ Петро Степанович, 1876 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Покровському, рільник колгоспу "Ленінський шлях". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРМАН Панас Степанович, 1888 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, колійний майстер тресту "Ворошиловвугілля". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЕРМАНОВСЬКИЙ Фелікс Деметрійович (Домінікович), 1915 р. народження, с.Потереба Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, тракторист к-пу ім.Чапаєва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРМЕНДЖІЄВ Костянтин Веніамінович, 1898 р. народження, Коларовський р-н Дніпропетровської обл., болгарин, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, вчитель фізики СШ № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРУС Казимир Петрович, 1905 р. народження, с.Дворіччя Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Віварове Троїцького р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЮГІНА Зінаїда Дмитрівна, 1921 р. народження, м.Аткарськ Саратовської обл., Російська Федерация, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Бунчуківка Білокуракинського р-ну, медфельдшер військового госпіталю № 20-23. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 квітня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДЕРЮГІНА Олена Василівна, 1898 р. народження, м.Ровеньки, українка, освіта початкова. Проживала в Ровеньках, домогосподарка. Військовим трибуналом 136 стрілецької дивізії 1 грудня 1941 року засуджена до розстрілу. Страчена 18 грудня 1941 року. Реабілітована у 1990 році.

ДЕРЮШКІН Яків Степанович, 1887 р. народження, с.Захарово Клетського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерация, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, не працював. Постановою Військового трибуналу військ НКВС Луганської обл. від 23 червня 1942 року

висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ДЕРЯБКІН Георгій Харитонович, 1892 р. народження, м.Каменськ Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кріпильник шахти № 2-4. Арештований 14 серпня 1938 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 4 лютого 1939 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДЕРЯГА Дмитро Олексійович, 1895 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нещеретовому, колгоспник к-пу ім.1 Травня. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕРЯГА Панас Євдокимович, 1917 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, електромонтер вагонного депо Попасна. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 6 серпня 1941 року засуджений до розстрілу. 25 серпня 1941 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено на 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДЕРЯЖНИЙ Віктор Іванович, 1914 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 3 прикордонного загону військ НКВС. Військовим трибуналом військ НКВС Ленінградської обл., Російська Федерація, 31 листопада 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 30 грудня 1941 року. Реабілітований у 1998 році.

ДЕТЛОВ Михайло Костянтинівич, 1877 р. народження, м.Харків, німець, освіта початкова. Проживав у м. Стаханові, рахівник міськелектростанції. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 12 березня 1931 року заборонено на 3 р. проживання в містах Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону. Реабілітований у 1995 році.

ДЕХТЯР Влас Никандрович, 1885 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож колективних городів робітників з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕХТЯРЕНКО Василь Павлович, 1908 р. народження, с.Андріїв-Український Черняхівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, робітник Штердресу. Донецьким обласним судом 19 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЕХТЯРЕНКО Горпина Архипівна, 1918 р. народження, с.Дударі Ржищівського р-ну Київської обл., українка, освіта середня. Проживала в с.Кам'янка Лутугинського р-ну, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 лютого 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1993 році.

ДЕХТЯРЬОВ Борис Іванович, 1917 р. народження, с.Дмитрівка Сніжнянського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Мирне Краснодонського р-ну, робітник шахти № 12. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 червня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ДЕХТЯРЬОВ Іван Антонович, 1905 р. народження, с.Дубовиков Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, коногон шахти № 28-29. Луганським обласним судом 17 лютого 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 7 червня 1939 року Верховним судом УРСР справу повернено на досліджування. 13 лютого 1940 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1940 році.

ДЕХТЯРЬОВ Іван Якович, 1887 р. народження, с.Розкішне Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, колійник шахти ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1963 році.

ДЕДКОВСЬКИЙ (ДІДКОВСЬКИЙ) Альбін-Альберт Гнатович, 1911 р. народження, с.Антонівка Лтінського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Чепигівка Сватівського р-ну, Teslaр радгоспу № 10. Арештований 13 лютого 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ДЕДОВ Дмитро Петрович, 1899 р. народження, с.Червоний Жовтень Станицно-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Червоному Жовтні, селянин-одноосібник. Судовою "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЕДОВ Іван Андрійович, 1905 р. народження, с.Дмитряшевка Хлевенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЕДОВ Никифор Григорович, 1897 р. народження, смт Борівське Попаснянського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії 29 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕДОВ Федір Омелянович, 1899 р. народження, с.Дмитряшевка Хлевенського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл.

23 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЕТОЧКА Василь Федорович, 1915 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Зоринівка Міловського р-ну, вантажник пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЕТОЧКА Григорій Антонович, 1914 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта н/вища. Проживав у м.Луганську, курсант Луганської школи військових пілотів. Військовим трибуналом Харківського військового округу 7 січня 1937 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЕТОЧКА Кузьма Іванович, 1899 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Діброва Міловського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЖАПАРОВ Сергій Асанович, 1926 р. народження, м.Сімферополь, Кримська АРСР, татарин, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, художник Будинку культури металургів. Луганським обласним судом 2 жовтня 1959 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЖУМЕЛЯ Василь Степанович, 1920 р. народження, с.Майдан Воловської округи Закарпатської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, тесляр будконтори тресту "Луганськпромжитлобуд". Луганським обласним судом 5 вересня 1952 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 29 січня 1955 року строк покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1990 році.

ДЖУНЬ Іван Михайлович, 1912 р. народження, м.Миргород Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, зоотехнік радгоспу № 1. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДЖУРА Олексій Олексійович, 1897 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, стolar Петровського дитячого будинку. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДЖУРБІЙ Іван Гнатович, 1908 р. народження, Кам'янець-Подільський р-н Хмельницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, прохідник тресту "Шахтобуд". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 8 квітня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЖУРОВ Микола Григорович, 1927 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, росіянин, освіта середня. Проживав у Павлівці, електрослосар шахти № 3 ім.Володарського. Особ-

ливою нарадою при МДБ СРСР 4 вересня 1948 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЗЕДЗИЦЬ Йосип Іванович, 1900 р. народження, м.Алчевськ, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник директора по господарстві з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 10 липня 1938 року за звинуваченням у приналежності до правотроцькістської організації. 24 березня 1940 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варту звільнений. Реабілітований у 1940 році.

ДЗЕКАН Франц Миколайович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вибійник шахти № 12. Донецьким обласним судом 26 червня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Спецколегією Верховного суду УРСР 27 серпня 1935 року міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1989 році.

ДЗІК Броніслав Степанович, 1915 р. народження, с.Соломна Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Вовкодаєве Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу "Паризька комуна". Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ДЗІК Кайтан (Калітон) Миколайович, 1887 р. народження, с.Соломна Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Голубівка Кременського р-ну, тесляр к-пу "Нова громада". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1969 році.

ДЗІК (ДЗЕК) Стах Августович, 1883 р. народження, с.Соломна Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тещьке Старобільського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЗЮБА Валентина Василівна, 1923 р. народження, смт Біловодськ, українка, освіта середня. Без певного місяця проживання і роботи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 6 січня 1945 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1955 році.

ДЗЮБА Василь Іванович, 1899 р. народження, смт Біловодськ, українець, неписьменний. Проживав у Біловодську, пастух к-пу ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 жовтня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЗЮБА Василь Тимофійович, 1900 р. народження, сл. Никанорівка Волошинського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Журавське Міловського р-ну, тесляр радгоспу "Шахтар". Особливою нарадою при НКДБ СРСР 20 квітня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДЗЮБА Василь Якимович, 1894 р. народження, с.Кудряшівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кудряшівці, рахівник Рубжанської швейної фабрики. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДЗЮБА Гнат Єлизарович, 1906 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій артілі "Ворошиловградтранс". Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 25 грудня 1943 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1943 році.

ДЗЮБА Данило Дмитрович, 1918 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта н/середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, старший сержант протитанкової батареї 325 батальйону морської піхоти. Військовим трибуналом Головної військово-морської бази Чорноморського флоту 5 травня 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 12 березня 1946 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1946 році.

ДЗЮБА Єлизар Андрійович, 1883 р. народження, с.Дмитрівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дмитрівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 3 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЗЮБА Іван Логвинович, 1901 р. народження, с.Тарасівка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вантажник транспортного відділу тресту "Лисичанськвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДЗЮБА Іван Хомич, 1892 р. народження, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, бухгалтер селищного поштового відділення. Донецьким обласним судом 26 липня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДЗЮБА Ілля Дмитрович, 1895 р. народження, с.Курачівка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Новоспасівка Біловодського р-ну, шорник конезаводу № 87. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЗЮБА Ілля Іванович, 1900 р. народження, кол.с.Веселеньке Миколаївської сільради Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганську, не працював. Арештований 20 квітня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 15 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЗЮБА Микола Іванович, 1875 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, сторож залізничної колії зал.ст. Сватове. Арештований 18 грудня 1932 року за звинуваченням в участі у підготовці повстання проти Радянської влади. 25 серпня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЗЮБА Никифор Якимович, 1882 р. народження, с.Діброва Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Діброві, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 20 квітня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЗЮБА Павло Іванович, 1904 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Арештований 31 грудня 1932 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 10 січня 1933 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЗЮБА Павло Митрофанович, 1897 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, коваль к-пу "Нове життя". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЗЮБА Федір Іванович, 1903 р. народження, с.Лозова Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 29 березня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 травня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ДЗЮБА Федір Ликандрович, 1905 р. народження, с.Тишківка Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тишківці, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЗЮБАК Арехт Іванович, 1893 р. народження, с.Великий Скнит Славутського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Бірюкове Свердловської міськради, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДЗЮБАН Олександр Степанович, 1922 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, охоронник молокозаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЗЮБАН Петро Сергійович, 1899 р. народження, с.Івашки Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, бухгалтер контори "Райтрансторгхарчу". Арештований 11 січня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення.

чення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДЗЯДОШ Іван Васильович, 1902 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бобрікове Антрацитівського р-ну, колгоспник к-пу "13-а річниця Жовтня". Луганським обласним судом 25 червня 1946 року засуджений до 1 р. позбавлення волі. 26 липня 1946 року Судовою колегією у кримінальних справах Верховного суду УРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1946 році.

ДЗЯТКЕВИЧ Іван Варфоломійович, 1891 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, помічник машиніста паровоза депо Попасна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ДЗЯТКО Олександр Іванович, 1929 р. народження, м.Бахмач Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, прохідник шахти № 17. Луганським обласним судом 6 червня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 30 березня 1955 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1991 році.

ДЗЯТКОВСЬКИЙ Антон Францович, 1878 р. народження, Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганськ, сторож зал.ст. Луганськ. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 15 жовтня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ДЗЯУГІС Яніна Августівна, 1892 р. народження, м.Ленінград, Російська Федерація, литовка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, завідувача технологічним відділом з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1952 році.

ДИБКО Іван Антонович, 1914 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Тошківка Первомайської міськради, вагонник шахти № 21. Військовим трибуналом 13 армії 16 вересня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДИБКО Іван Левович, 1897 р. народження, с.Веприк Гадяцького р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Первомайську, головний бухгалтер з-ду ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИБЛЯ Федір Єгорович, 1914 р. народження, с.Новолюбівка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на х. Єлань, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, робітник піщаного кар'єру. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 29 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ДИБОВА Парасковія Семенівна, 1880 р. народження, с.Веселе Старобільського р-ну, українка,

освіта початкова. Без певного місця проживання, черниця. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 2 квітня 1930 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ДИБТАН Андрій Григорович, 1899 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 4/264 гарматно-артилерійського полку резерву Головнокомандування. Військовим трибуналом 1 ударної армії 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДИБТАН Яків Гаврилович, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, возій кооперативу "Електроробітник". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 січня 1933 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИВАК Юхим Корнійович, 1910 р. народження, с.Батуровка Красногорського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чорнороб ковальського цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 25 жовтня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДИКАЛОВ Прохор Прокопович, 1893 р. народження, с.Загребайловка Богучарського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник радгоспу № 1. Судовою „трійкою” при Колегії ДПУ УРСР 14 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИКАЛОВИЧ (ДИКОЛОВИЧ) Гнат Федорович, 1900 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янсько-сербського р-ну, машиніст паровоза депо Сентянівка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 23 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДИКАЛОВИЧ Павло Федорович, 1908 р. народження, Сокальський р-н Львівської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янсько-сербського р-ну, помічник машиніста депо Сентянівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 вересня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИКАНОВ Андрій Федорович, 1903 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Луганську, комірник контори тресту ідалень. Арештований 4 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 серпня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1941 році.

ДИКАНЬ Митрофан Пилипович, 1911 р. народження, с.Хоменкове Друге Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, робітник 10-ї будільниці залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Московській обл., Російська Федерація,

11 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 20 березня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДИКАРЬОВ Василь Максимович, 1893 р. народження, с.Красне Уколовського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, продавець кіоску артілі "Червоний кондитер". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИКАРЬОВ Григорій Костянтинович, 1905 р. народження, кол.с.Табаївка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДИКАРЬОВ Тимофій Іванович, 1897 р. народження, кол.с.Табаївка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, робітник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДИКИЙ Антон Титович, 1882 р. народження, с.Червона Поляна Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Маломиколаївка Антрацитівського р-ну, селянин-односібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 23 березня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДИКИЙ Іван Михайлович, 1867 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, без певних занять. Народним судом Троїцького р-ну 1 серпня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1933 році.

ДИКОВ Антон Іванович, 1904 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, рахівник к-пу ім.Петровського. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 26 січня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДИКОВ Василь Онисимович, 1899 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, бджоляр к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДИКОВ Гурій Іванович, 1892 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, рахівник техбазы тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ДИКОВ Дмитро Архипович, 1896 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну,

росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, рахівник "Сільгоспостачу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДИКОВ Іван Архипович, 1884 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник служби вентиляції шахти № 18 ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ДИКОВ Іван Григорович, 1884 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, скарбник артілі "Червоний Жовтень". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 7 вересня 1937 року "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1989 і 1963 роках.

ДИКОВ Іван Гурійович, 1926 р. народження, с.Верхньошеверівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньошеверівці, без певних занять. Арештований 15 квітня 1942 року за звинуваченням у приналежності до бандитсько-терористичної групи. 11 червня 1942 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1942 році.

ДИКОВ Іван Пилипович, 1892 р. народження, смт Талове Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Таловому, селянин-односібник."Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИКОВ Ілля Іванович, 1882 р. народження, м.Краснодон, українець, освіта початкова. Проживав у Краснодоні, робітник шахти № 21. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 22 липня 1943 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДИКОВ Микола Георгійович, 1898 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, дільничний інспектор "Наргоспобліку". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДИКОВ Олександр Тимофійович, 1898 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхньогарасимівці, кріпильник шахти № 2 "Ізварине". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДИКОВ Павло Вільгельмович, 1893 р. народження, к.Людвківка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Тепле Станично-Луганського р-ну, стодляр к-пу ім.XVII парт'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИКОВ Степан Сидорович, 1897 р. народження, смт Талове Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Таловому, коваль-приватник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 13 січня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИКОВ Федір Архипович, 1900 р. народження, с.Верхньогарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, колійний наглядач 12 дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Арештований 25 квітня 1935 року за звинуваченням у проведенні антирадянської агітації. 2 червня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДИКУСАР Михайло Васильович, 1904 р. народження, с.Янчелово Вознесенського р-ну Миколаївської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду № 7. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДИКУСАРОВ Григорій Омелянович, 1903 р. народження, м.Луганськ, українець, неписьменний. Проживав у м.Лутугине, колійний бригадир зал.ст. Лутугине. Арештований 24 березня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 12 лютого 1944 року Особливою нарадою при НКВС СРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1992 році.

ДИЛЕВСЬКА Олена Михайлівна, 1883 р. народження, м.Полтава, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, домогосподарка. Арештована 8 лютого 1931 року за звинуваченням у шпигунській діяльності. 20 квітня 1931 року звільнена під підписку про невиїзд. Реабілітована у 1997 році.

ДИЛЕВСЬКИЙ Сергій Олександрович, 1894 р. народження, м.Москва, Російська Федерація, росіянин, освіта н/вища. Проживав у м.Лисичанську, завідуючий тарифно-нормувальним бюро тресту "Енергобуд". "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 травня 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИМА Андрій Венедиктович, 1907 р. народження, с.Кримське Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Жовте Слов'яносербського р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 9 липня 1937 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ДИМА Віра Вікторівна, 1888 р. народження, с.Пахалівка Слов'яносербського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Пахалівці, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 27 липня 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ДИМА Михайло Георгійович, 1922 р. народження, с.Могурянка, Бессарабія, молдаванин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 390 за-

пасного стрілецького полку. До призову проживав у м.Свердловську. Військовим трибуналом 10 запасної стрілецької бригади Південно-Західного фронту 21 березня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДИМИТРАКІ Іван Павлович, 1883 р. народження, с.Привільне Цебриківського р-ну Одеської обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИМОВ Аркадій Якович, 1882 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник госпчастини міської організації товариства Червоного Хреста. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 22 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДИМОВ Михайло Георгійович, 1902 р. народження, с.Зеленівка Приморського р-ну Дніпропетровської обл., болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токар-шліфувальник новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДИМЧУК (ДЕМЧУК) Дмитро Михайлович, 1910 р. народження, с.Тросщина Полонського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, начальник ветеринарної служби 14 стрілецької бригади 7 армії. До призову в армію проживав у смт Марківка. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 4 липня 1943 року засуджений до розстрілу. 22 липня 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДИНЄСВ Іван Михайлович, 1911 р. народження, м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, українець, освіта вища. Проживав у Зимогір'ї, не працював. Арештований 2 червня 1935 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 4 листопада 1935 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДИНЄСВ Іван Порфирівич, 1913 р. народження, м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у Зимогір'ї, гірничий майстер Зимогір'ївського рудоуправління. Судом виправно-трудових таборів і колоній МВС СРСР 29 серпня 1949 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 4 квітня 1951 року Верховним судом СРСР міру покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1998 році.

ДИНЄСВ Михайло Матвійович, 1888 р. народження, м.Зимогір'я Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зимогір'ї, приймальник пункту "Заготзерно". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 січня 1939 року Прокуратурою Луганської обл. вирок ска-

совано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ДИННИК Василь Васильович, 1880 р. народження, х. Єлисаветин, Вільховатський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, робітник зал.ст. Сватове. Особливою "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИРЕЧИН Кіндрат Олексійович, 1896 р. народження, с.Куликовка Михайлівського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шофер пожежної охорони з-ду ім.Артема. Луганським обласним судом 19 лютого 1948 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДИРЗІНЬ Яків Юрійович, 1889 р. народження, Латвія, латиш, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, коваль рудоремонтного з-ду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИРКА Франц Адамович, 1885 р. народження, Польща, поляк, неписьменний. Проживав у с.Донцівка Новопольського р-ну, колгоспник к-пу ім.Косіора. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИРКО Дар'я Петрівна, 1882 р. народження, с.Денисовка, Курська обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1932-1937 рр. Проживала у с.Березівське Попасянського р-ну, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДИРКО Микола Захарович, 1914 р. народження, м.Кіровськ, білорус, освіта початкова. Проживав у Кіровську, не працював. Репресований двічі. Арештований 11 квітня 1935 року за звинуваченням у шпигунстві, 17 червня 1935 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1995 і 1992 роках.

ДИСЬКИЙ Степан Антонович, 1890 р. народження, с.Кириківка Охтирського р-ну Сумської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, гідротехнік з-ду № 59. Арештований 16 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації, 5 грудня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДИТМАН Володимир Олександрович, 1888 р. народження, Бессарабія, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Перевальську, завідуючий бюро техніки безпеки Паркомунівського рудоуправління. Арештований 20 березня 1928 року за звинуваченням у шкідництві, 2 червня 1928 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДИХА Іван Миколайович, 1900 р. народження, с.Жищинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Преображенне Сватівського р-ну, робітник на будівництві залізничної магістралі Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДИЧЕНКО Альберт Миколайович, 1919 р. народження, с.Михайлівка, Чернігівська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, конюх артілі "Донбуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИШЛОВ Олексій Якович, 1911 р. народження, с.Підмогильне Знамянського р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, слюсар Штердресу. Арештований 13 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності, 28 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1933 році.

ДІАКАНОВИЧ Володимир Іванович, 1894 р. народження, с.Слободзея Кагульського повіту, Молдова, молдаванин, освіта вища. Проживав у м.Луганську, начальник лабораторії міськелектромережі. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9-10 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДІАТЬЯНЦ Яків (Акоп) Петрович, 1889 р. народження, Туреччина, вірмен, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, завідуючий бакалійною групою міськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДІВЕРТ Едгард Готлібович, 1906 р. народження, к.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Єпіфанівка Кременського р-ну, коваль к-пу "Нове життя". Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІВЕРТ Іонатан Готлібович, 1894 р. народження, к.Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл., німець. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, тесляр к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІДЕНКО Андрій Микитович, 1911 р. народження, м.Кіровськ, українець, неписьменний. Військовослужбовець, рядовий 58 механізованої бригади 2 танкового корпусу. Арештований 11 червня 1943 року за звинуваченням у причетності до агентури німецької розвідки, 2 серпня 1943 року справу припинено за неосудністю звинувачуваного, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДЕНКО Володимир Михайлович, 1919 р. народження, м.Брянк, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 50 армійського запасного полку. Був притягнутий до відповідаль-

ності за підозрою у намірі перейти на бік ворога, що в ході слідства не було доведено. 9 листопада 1942 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ДІДЕНКО Данило Сергійович, 1911 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 грудня 1938 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДЕНКО Євген Вікторович, 1895 р. народження, смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новосвітлівці, колгоспник к-пу "Нове життя". Арештований 27 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДЕНКО Іван Якович, 1910 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Спірне Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), робітник радгоспу "Спірне". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДІДЕНКО Іларіон Микитович (Никифорович), 1888 р. народження, с.Березівське Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Березівському, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 червня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДІДЕНКО Йосип Олександрович, 1915 р. народження, с.Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, рахівник головної бухгалтерії хімзаводу № 19. Донецьким обласним судом 27 лютого 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДІДЕНКО Максим Захарович, 1887 р. народження, м.Бутурліновка Бутурліновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шкіряний майстер при штабі спецбудівництва. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 жовтня 1942 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДІДЕНКО Михайло Андрійович, 1909 р. народження, с.Кримське Слов'янського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кримському, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДІДЕНКО Ніна Андріївна, 1923 р. народження, м.Ровеньки, українка, освіта початкова. Проживала в Ровеньках, не працювала. Арештована 4 березня 1943 року за звинуваченням в анти-

радянських висловлюваннях. 17 серпня 1944 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДІДЕНКО Семен Тимофійович, 1882 р. народження, с.Попівка Бердянського р-ну Запорізької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, асенізатор шахти № 17-біс. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ДІДЕНКО Сергій Васильович, 1882 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта вища. Проживав у Старобільську, викладач Старобільської педшколи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 21 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІДЕНКО Сергій Матвійович, 1881 р. народження, с.Нещеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, кріпильник шахти № 10 ім.Артема. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІДЕНКО Степан Олексійович, 1899 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вантажник хлібозаводу № 2. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

ДІДИК Тимофій Устинович, 1903 р. народження, с.Красилів Антонинського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар депо Попасна. Арештований 3 січня 1938 року за звинуваченням у шкідництві на залізничному транспорті. 25 січня 1939 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДИЧЕНКО Іван Сергійович, 1907 р. народження, с.Павленкове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Павленковому. Арештований 22 січня 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації був старостою сільуправи. 5 серпня 1943 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДОВ Дмитро Степанович, 1911 р. народження, смт. Борівське Попаснянського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, машиніст електровоза шахти № 1-2 "Гірська". Арештований 5 липня 1938 року за звинуваченням у шпигунстві. 4 квітня 1939 року справу припинено за недоведеністю злочинних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІДОВ Яким Андрійович, 1895 р. народження, с.Мілуватка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Мілуватці, селянин-одноосібник. Арештований 11 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 серпня 1932 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1932 році.

ДІДОВА Парасковія Данилівна, 1903 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Арештована 22 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 серпня 1943 року виправдана Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітована у 1943 році.

ДІДОШАК Іван Йосипович, 1893 р. народження, м.Калуш Калузького р-ну Івано-Франківської обл., чех, освіта вища. Проживав у м.Краснодоні, бухгалтер житлового відділу шахти №1. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 січня 1934 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІЗНАЙ Нісан Семенович, 1906 р. народження, Іран, іранець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, чистильник взуття артілі "Промпобут". Донецьким обласним судом 8 березня 1939 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДІК Ернст Дмитрович, 1913 р. народження, с.Гайове Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Гайовому, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 5 вересня 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДІК Іван Дмитрович, 1909 р. народження, с.Гайове Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Гайовому, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІК Фрідріх Дмитрович, 1917 р. народження, с.Гайове Лутугинського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав у Гайовому, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДІК Яків Іванович, 1901 р. народження, Молочанський р-н Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер 619-ї шляхоексплуатаційної дільниці. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 24 липня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІКАНЬ Август Андрійович, 1888 р. народження, Пулинський р-н Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кам'янка Новосковського р-ну, колгоспник к-пу "Червоної прапор". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІЛБЕК Людвіг Германович, 1890 р. народження, Латвія, латиш, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, інженер-дослідник Центральної лабораторії хімікомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДІЛБК Гуго Якович, 1909 р. народження, с-ще Довсун Чограйського р-ну Ставропольського краю, Російська Федерація, німець, освіта середня. Проживав у м.Рубіжне, студент Рубіжанського хіміко-технологічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІМОВ Петро Костянтинович, 1896 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с.Березівське Попаснянського р-ну, городник к-пу "Донбас". Арештований 11 лютого 1938 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 15 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДІНКЕЛЬ Данило Оттович, 1908 р. народження, с.Пришиб Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, десятник артілі возів "Листранс". Донецьким обласним судом 2 грудня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДІНКЕЛЬ Олександр Оттович, 1905 р. народження, с.Пришиб Молочанського р-ну Дніпропетровської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, керівник групи будівельників з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІОНИСЬЄВ (ДЕОНІСЬЄВ) Сергій Степанович, 1884 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта вища. Проживав у м.Алчевську, ветлікар радгоспу "Лиман". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 8 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ДІОРДИЦЯ Гарасим Терентійович, 1880 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 27 квітня 1931 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІОРДИЦЯ Іван Тимофійович, 1885 р. народження, с.Кошниця, Молдова, молдаванин, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, служитель релігійного культу. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 16 березня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДІТКОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1896 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склазаводу "Пролетар". Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДІТМАН Альберт Генріхович, 1903 р. народження, с.Новороманівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нара-

дою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИТМАН Генріх Михайлович, 1881 р. народження, с.Нова Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИТМАН Едуард Генріхович, 1908 р. народження, с.Юзефівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, перукар. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИТМАН Рудольф Карлович, 1900 р. народження, с.Нова Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Гірник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДИТРИХ Йосип Йосипович, 1899 р. народження, м.Лодзь, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник текстильної фабрики. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДИТРИХ Казимир Йосипович, 1898 р. народження, м.Лодзь, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, бухгалтер буфету зал. ст.Луганськ. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДИТРИХ Леонід Йосипович, 1911 р. народження, м.Луганськ, поляк, освіта початкова. Проживав у Луганську, бухгалтер ідальні № 62. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ДИЦ Василь Гаврилович, 1906 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар з-ду ім.К.Маркса. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1939 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІЯК Павло Йосипович, 1909 р. народження, с.Гречана Проскурівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Троїцьке, техпрацівник Троїцького райвиконкому. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДІЯК Ярданко Іванович, 1890 р. народження, с.Канівка Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Олексіївка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.XVII партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЛИННА Марія Василівна, 1904 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Новомикільському, не працювала. Луганським обласним судом 9 квітня 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДЛИННИЙ Панаас Корнійович, 1901 р. народження, с.Новомикільське Міловського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Новомикільському, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЛУГАШ Владислав Феліксівич, 1905 р. народження, с.Половецьке Бердичівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, запальник шахти ім.Крупської. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЛУГАШЕВСЬКИЙ Леонід Гнатович, 1893 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, маляр госпчастини окружної лікарні. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЛУГОПОЛЬСЬКИЙ Іван Аполлінарійович, 1893 р. народження, м.Попасна, українець, освіта початкова. Проживав у Попасній, машиніст паровоза депо Попасна. Лінійним судом Донецької залізниці 15 вересня 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДМИТРЕВСЬКИЙ (ДМИТРИЄВСЬКИЙ) Микола Олександрович, 1874 р. народження, с.Криворіжжя Постишевського р-ну Донецької обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, без певних занять. Арештований 15 серпня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. В ході слідства провини не було доведено. 7 лютого 1939 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ДМИТРЕНКО Архип Павлович, 1897 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зелеківці, тракторист к-пу "Червона нива". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДМИТРЕНКО Іван Макарович, 1917 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у Свердловську, не працював. Арештований 9 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДМИТРЕНКО Петро Спиридонович, 1881 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 13 лютого 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДМИТРЕНКО Роман Миколайович, 1872 р. народження, с.Олексівка Артемівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Суходіл Слов'яносербського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДМИТРЕНКО Яків Дмитрович, 1895 р. народження, с.Зелеківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Зелеківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 10 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДМИТРІСВ Антон Спиридонович, 1911 р. народження, с.Старий Комар Великоянисольського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вахтер хімізаводу № 1. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДМИТРІСВ Василь Михайлович, 1905 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, колгоспник к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДМИТРІСВ Євген Васильович, 1875 р. народження, кол. с.Рилівка Лутугинського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у смт Іванівка Антрацитівського р-ну, сторож райспоживспілки. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 січня 1942 року виправданий Військовим трибуналом 383 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1942 році.

ДМИТРІСВ Іван Артемович, 1893 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у Слов'яносербську, директор радгоспу "Червоний Лиман". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 жовтня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ДМИТРІСВ Іван Семенович, 1898 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Арештований 18 травня 1932 року за звинуваченням у проведенні антирадянської агітації. 8 вересня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДМИТРІСВ Ілля Олександрович, 1902 р. народження, м.Маріуполь Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, старший інспектор районного відділення Держстраху. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1968 році.

ДМИТРІСВ Митрофан Андрійович, 1893 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, швець к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по

Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДМИТРІСВ Олексій Антонович, 1912 р. народження, с.Новоселівка Івнянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир відділу навантаження-розвантаження з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДМИТРІСВ Пилип Іванович, 1897 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Сиротиному, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Арештований 13 січня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 5 травня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1995 році.

ДМИТРІСВ Яків Семенович, 1895 р. народження, с.Сиротине Троїцького р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Сиротиному, селянин-одноосібник. Арештований 2 травня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 20 травня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДМИТРІСВА Меланія Андріївна, 1916 р. народження, с.Маловозсіятське Єланецького р-ну Одеської обл., росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Новоайдар, під час окупації селища працювала кухарем в ідальні німецької комендатури. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 жовтня 1943 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДМИТРІСНКО Степан Микитович, 1898 р. народження, м.Свердловськ, українець, освіта початкова. Проживав у Свердловську, робітник лісного складу шахти ім.Войкова. Респесований двічі. Донецьким обласним судом 7 травня 1936 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. 26 листопада 1949 року Особливою нарадою при МДБ СРСР ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований відповідно у 1990 і 1989 роках.

ДМИТРІСНКО Юхим Дмитрович, 1908 р. народження, с.Наталівка Пирятинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Вовчоярівка Попаснянського р-ну, мірник крейдяного кар'єру Лисичанського з-ду "Донсод". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДНІПРОВСЬКА Марія Андріївна, 1903 р. народження, с.Шенфельд, Куйбишевська обл., Російська Федерація, німкеня, неписьменна. Проживала в смт Софіївський Краснолуцької міськради, відкатниця шахти № 10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 серпня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ДОБЖАНСЬКИЙ (ДОВЖИНСЬКИЙ) Станіслав Григорович, 1895 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Клімівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Зоря комунізму".

Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОБИТКА (ДОБИТКО) Іларіон Фоківич, 1888 р. народження, смт Нижне Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, селянин-одноосібник. Артемівським окружним судом 10-17 січня 1929 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ДОБИТКО Микола Антонович, 1916 р. народження, м.Первомайськ, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, вагар зал. ст. Варваропілля. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 13 квітня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРИДНЬОВ Федот Романович, 1892 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, колгоспник к-пу ім.Чапаєва. 9 березня 1932 року відібрано підписку про невізд: звинувачувався у приналежності до контрреволюційної організації. 11 липня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, підписку про невізд анульовано. Реабілітований у 1932 році.

ДОБРИКОВ Антон Степанович, 1920 р. народження, с.Губаново Лівенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, коногон шахти ім.Сталіна. Арештований 8 жовтня 1941 року за звинуваченням в контрреволюційному саботажі. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 29 березня 1948 року справу припинено. Реабілітований у 1994 році.

ДОБРИНІН Василь Іванович, 1882 р. народження, с.Сошки Дрязгінського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Ровеньки, гірничий майстер шахти Ровеньківського змішторгу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24 червня 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОБРИНІН Гаврило Григорович, 1883 р. народження, х. Балдж, Дмитровський р-н Курської обл., Російська Федерація, росіянин. Проживав у м.Луганську, статистик цегельного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДОБРИНІН Дмитро Дмитрович, 1899 р. народження, с.Міллерово Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, рахівник центральної механічної майстерні шахти № 13. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 5 листопада 1949 року арештований як такий, що відбував покарання за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 24 січня 1950 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований відповідно у 1961 і 1950 роках.

ДОБРИНІН Петро Андрійович, 1904 р. народження, ст-ця Распопінська Клетського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, завідуючий військовим відділом райвиконкому. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 7-8 березня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 23 червня 1935 року "Трійкою" при НКВС УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРИНСЬКИЙ Василь Андрійович, 1889 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, слюсар модельного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1974 році.

ДОБРИНСЬКИЙ Пилип Микитович, 1903 р. народження, с.Краснянка Ладомировського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у с.Розпасівка Троїцького р-ну, не працював. Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 24 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

ДОБРИЦЬКИЙ Василь Матвійович, 1912 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Біленьке Краснодарського р-ну, дільничний механік Краснодонської МТС. Арештований 20 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 25 березня 1944 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1992 році.

ДОБРИЦЬКИЙ Володимир Семенович, 1884 р. народження, ст-ця Ушаковка Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кравець у військовому госпіталі. Арештований 25 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 листопада 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1942 році.

ДОБРИЦЬКИЙ Дмитро Терентійович, 1886 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Первомайську, завідуючий племчастиною к-пу ім.Будьонного. 28 березня 1933 року порушено справу за звинуваченням у саботажі. 8 липня 1933 року справу припинено за малозначністю. Реабілітований у 1933 році.

ДОБРИЦЬКИЙ Іван Петрович, 1903 р. народження, с.Первомайськ Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, котельник з-ду ім.Косіора. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ДОБРОВ Костянтин Трохимович, 1902 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, директор підсобного радгоспу Петровського з-ду № 59. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року

засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ДОБРОВ Микола Юхимович, 1899 р. народження, с.Картушине Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 35 санітарної автороти. Військовим трибуналом 18 армії 25 лютого 1943 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДОБРОВ Юхим Іванович, 1875 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 13 січня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1995 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКА Василина Хомівна, 1915 р. народження, смт Нижне Первомайської міськради, українка, неписьменна. Проживала в Нижньому, чорнороб відділу робітничого постачання тресту "Лисичанськвугілля". Військовим трибуналом 349 стрілецької дивізії 9 липня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКА Марія Йосипівна, 1883 р. народження, с.Нарцизівка Пулинського р-ну Київської обл., полька, неписьменна. Проживала в с.Калмиківка Старобільського р-ну, колгоспниця к-пу "Червоний орач". Арештована 4 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 січня 1938 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1995 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Василь Якович, 1917 р. народження, с.Нова Астрахань Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 964 стрілецького полку. 13 вересня 1941 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Страчений 2 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1995 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Володимир Павлович, 1924 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, конюх поштового відділення с-ща шахти "Никанор". Військовим трибуналом Алчевського гарнізону 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Володимир Тимофійович, 1920 р. народження, с.Нарцизівка Червоноармійського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Калмиківка Старобільського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 23 серпня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 березня 1939 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1939 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Дмитро Сергійович, 1898 р. народження, м.Житомир, українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Стаханові, начальник відділення фельдз'язку міськвідділу НКВС. Військовим трибуналом військ

НКВС Донецької обл. 7 червня 1939 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Йосип Тимофійович, 1918 р. народження, с.Рад-Болярка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Світле Старобільського р-ну, тракторист зернорадгоспу ім.Ворошилова. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Микола Васильович, 1874 р. народження, м.Суздаль Владимирської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Ровеньки, служитель релігійного культу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Олександр Васильович, 1904 р. народження, м.Кам'янець-Подільський Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Містки Сватівського р-ну, шофер Містківської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Павло Антонович, 1888 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишухава Попаснянського р-ну, рахівник к-пу ім.Артема. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 12 армії 28 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Тимофій Федорович, 1875 р. народження, с.Нарцизівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Садки Старобільського р-ну, без певного місяця роботи. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Уляня Іванович, 1897 р. народження, с.Війтівці Ізяславського р-ну Хмельницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Мусівка Міловського р-ну, завгосп к-пу ім.Чапаєва. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Яків Антонович, 1890 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Яків Савелійович, 1913 р. народження, смт Нижне Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у смт Донецький Кіровської міськради, бухгалтер Петродонецького рудника. Арештований 10 квітня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 6 липня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОБРОВОЛЯНСЬКА-ГЕРЛЕЦЬКА Владислава Львівна, 1899 р. народження, с.Гнатівці

Проскурівського р-ну Вінницької обл., полька, освіта середня. Проживала в м.Луганську, зоотехнік дослідного господарства сільгоспінституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1959 році.

ДОБРОГОРСЬКИЙ Броніслав Антонович, 1913 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Жовтнєве Сватівського р-ну, тракторист к-пу "Нове життя". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1967 році.

ДОБРОДОН Данило Лукич, 1898 р. народження, смт Калинове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст депо Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 21 жовтня 1937 року. Реабілітований у 1957 році.

ДОБРОДУМОВ Василь Іванович, 1905 р. народження, с.Ракитне Ракитянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у смт Шотове Антрацитівської міськради, електрикомонтер шахти № 30. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 27 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДОБРОЖАНСЬКИЙ Август Владиславович, 1895 р. народження, с.Ружин Ружинського р-ну Київської обл., поляк, освіта вища. Проживав у м.Луганську, хірург міськклініки. Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОБРОНОСОВА Ганна Федорівна, 1908 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 січня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ДОБРОРІЗ Микола Семенович, 1903 р. народження, с.Устинівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Устинівці, селянин-одноосібник. Арештований 6 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 12 квітня 1948 року справа припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОБРОСЕРДОВ Андрій Петрович, 1894 р. народження, с.Покровське Болховського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, вагонник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДОБРОСКОК Степан Семенович, 1904 р. народження, с.Колядівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, слюсар шахти № 10

ім.Артема. Арештований 20 липня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 серпня 1938 року справа припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1938 році.

ДОБРЯК Іван Дмитрович, 1900 р. народження, смт Опішня Опішнянського р-ну Полтавської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, начальник комунального відділу підсобних підприємств тресту "Ворошиловськбуд". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ДОБРЯНСЬКИЙ Макар Дмитрович, 1892 р. народження, с.Михайлівка Гайсинського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснолуцької міськради, рахівник завкому профспілки з-ду № 59. Арештований 27 жовтня 1933 року за звинуваченням у шкідницькій діяльності. 26 лютого 1934 року справа припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ДОВБНЯ Іван Трохимович, 1895 р. народження, м.Сватове, українець, освіта початкова. Проживав у Сватовому, робітник депо Сватове. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ДОВБНЯ Марія Іванівна, 1912 р. народження, с.Штормове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Штормовому, колгоспниця к-пу ім.XVII партз'їзду. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 липня 1943 року вислана за межі України як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДОВБНЯ Олексій Тихонович, 1907 р. народження, с.Штормове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії 9 вересня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 12 вересня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ДОВБНЯК Євдокія Федорівна, 1909 р. народження, с.Монастир Жидачівського р-ну Станіславської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Кремінна, робітниця шахти "Кремінна". Військовим трибуналом 28 району авіаційного базування 21 березня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДОВГАЛЬ Ганна Данилівна, 1909 р. народження, с.Микільське Міловського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Діброва Міловського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Леніна. Арештована 4 липня 1942 року за звинуваченням у причетності до здійснення теракту. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни. 11 березня 1948 року справа припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ДОВГОПОЛ Павло Артемович, 1878 р. народження, с.Гончарівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гончарівці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої нара-

ди при Колегії ДПУ УРСР від 4 квітня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОВГОП'ЯТОВ Семен Іванович, 1891 р. народження, х. Чекунов, Красносулінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта вища. Проживав у м.Перевальську, завідувачий проектним бюро рудоуправління "Ленінське". Арештований 2 квітня 1928 року за звинуваченням у шкідництві. 2 червня 1928 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОВГОШИЙ Микола Іванович, 1895 р. народження, Ляховецький р-н Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, рахівник тресту "Донбасжитлобуд". Арештований 23 січня 1933 року за звинуваченням в антиколгоспних діях. 27 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОВГЯЛЛО Ольга Антонівна, 1896 р. народження, м.Брест-Литовськ Гродненської губернії, українка, освіта вища. Проживала в м.Брянка, лікар-терапевт міської лікарні. Військовим трибуналом 12 армії 31 травня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 16 листопада 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю пред'явленого звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1943 році.

ДОВЖЕНКО Григорій Кирилович, 1902 р. народження, с.Кривецькі Буди Беловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, рахівник тресту "Донбасжитлобуд". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДОВЖЕНКО Микола Петрович, 1912 р. народження, м.Олександрівськ Артемівської райради м.Луганська, українець, освіта вища. Проживав у м.Луганську, викладач педагогічного інституту. Луганським обласним судом 22 червня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1968 році.

ДОВЖИНСЬКИЙ Франц Павлович, 1899 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, рахівник цегельного з-ду артілі ім.Паризької комуни. Особливою нарадою при НКВС СРСР 26 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОВШАН Георгій Михайлович, 1900 р. народження, с.Чермалик Маріупольського р-ну Донецької обл., грек, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вагар зал.ст. Максимівка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДОГАДАЙЛО Іван Данилович, 1921 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Харкові, муляр 5-го будуправління. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 квітня 1943 року визнаний соці-

ально небезпечним елементом і засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОГАДАЙЛО Іван Семенович, 1891 р. народження, с.Синельникове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Синельниковому, селянин-одноосібник. Арештований 18 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 8 листопада 1931 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ДОГАДАЙЛО Микола Іванович, 1912 р. народження, с.Синельникове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Синельниковому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОГАДАЙЛО Михайло (Никифор) Іванович, 1898 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Жалківський, Слов'яносербський р-н, бригадир рільничої дільниці відділу робітничого постачання Луганського відділку Північно-Донецької залізниці. Арештований 28 липня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 вересня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОГАДАЙЛО Яків Семенович, 1898 р. народження, с.Синельникове Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Синельниковому, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 15 березня 1930 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОГАСВ Василь Мойсейович, 1900 р. народження, с.Середні Апочки Старооскольського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, крипильник шахти № 4. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОДЕНГЕФТ Олександр Петрович, 1904 р. народження, кол.с.Люксембург, Донецька обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, конторник шахти № 12. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОДЕНГЕФТ Самійло Якович, 1906 р. народження, с.Багатівка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, електрослюсар шахти № 12. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 7 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОДОНОВ Василь Дмитрович, 1886 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, бригадир довальників новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Донецьким обласним судом 10 червня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДОДОНОВ Василь Миколайович, 1902 р. народження, с.Успенка Буринського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, бухгалтер цементного з-ду Наркомату будматеріалів. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 12 листопада 1943 року Військовою колегією Верховного суду СРСР справу направлено на дослідження. 24 червня 1946 року виправданий Військовим трибуналом військ МВС Луганської обл. Реабілітований у 1946 році.

ДОДОНОВ Юхим Прокопович, 1898 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, бригадир слюсарів з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 12 березня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 липня 1945 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1995 році.

ДОКТОРОВ Мирон Самійлович (Мейєр Шмульович), 1886 р. народження, с.Бобровий Кут Калініндорфського р-ну Миколаївської обл., єврей. Проживав у с-щі Верхня Краснянка Краснодонського р-ну, продавець пива. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОКТОРОВ Юхим Миронович (Муля Мейєрович), 1912 р. народження, с.Бобровий Кут Калініндорфського р-ну Миколаївської обл., єврей. Проживав у м.Первомайську, десятник навантажувального складу шахти "Сокологорівка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДОКУКІН Михайло Микитович, 1888 р. народження, с-ця Дмитровська Кропоткінського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, старший чотечар будинкоуправління № 31. Арештований 26 жовтня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 листопада 1942 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛБІЙ Павло Григорович, 1899 р. народження, с.Берестова Купянського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, складач поїздів зал.ст. Старобільськ. Лінійним судом залізниці Москва-Донбас 19 грудня 1940 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1977 році.

ДОЛГИХ Василь Іванович, 1900 р. народження, Курська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Стаханові, головний інженер шахти ім.Ілліча. Донецьким обласним судом 2-3 серпня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДОЛГІЙ Петро Максимович, 1898 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 201 окремого протитанкового дивізіону. Військовим трибуналом 380 стрілецької дивізії 17 серпня 1942 року засуджений до розстрілу. Стра-

чений 6 вересня 1942 року. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОВ Василь Дмитрович, 1914 р. народження, х. Свечниковський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, шофер м'ясокомбінату. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 квітня 1942 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛГОВ Дмитро Іванович, 1881 р. народження, х. Свечниковський, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, возій 1-ї будконтори. Спецколегією Донецького обласного суду 22 липня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОЛГОВ Михайло Степанович, 1904 р. народження, х. Роги, Тарасовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с-щі зал.ст. Кипуча, Перевальський р-н, електроварник шахти Краматорського машинобудівного з-ду (Донецька обл.). Військовим трибуналом військ НКВС м.Луганська 8 вересня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДОЛГОВ Олександр Панфілович, 1905 р. народження, х. Орловка, Клетський р-н Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, завідуючий базою № 119 "Головспирту". Донецьким обласним судом 27 травня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОВ Олександр Порфирійович, 1923 р. народження, с.Польове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Польовому, школяр. Арештований 12 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 28 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОВ Панас Семенович, 1894 р. народження, с.Катеринівка Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алмазна Стахановської міськради, слюсар пункту огляду вагонів зал.ст. Алмазна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 17 вересня 1941 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1993 році.

ДОЛГОВ Порфирій Васильович, 1900 р. народження, с.Польове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Польовому, слюсар шахти "Червоний партизан". Арештований 12 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецьких розвідорганів. 28 лютого 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОВА Ольга Ізекіїлівна, 1909 р. народження, м.Харбін, Китай, росіянка, освіта середня. Проживала в м.Стаханові, друкарка міського відділення Держбанку. Арештована 20 жовтня 1937

року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 5 грудня 1937 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1994 році.

ДОЛГОПОЛОВ Василь Кіндратович, 1894 р. народження, с.Новобела Михайлівського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, молотобоєць артлі "Металотранс". Луганським обласним судом 3 березня 1949 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОЛГОПОЛОВ Іван Самсонович, 1925 р. народження, смт Біле Лутугинського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар 3-ду ім.Будьонного. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 29 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1955 році.

ДОЛГОПОЛОВ Микола Федорович, 1907 р. народження, м.Краснодон, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 864 стрілецького полку. Військовим трибуналом 189 стрілецької дивізії 23 вересня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 4 жовтня 1942 року. Реабілітований у 1966 році.

ДОЛГОПОЛОВ Михайло Пилипович, 1884 р. народження, колх. Манохино Давидо-Микільської сільради Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ізварине Краснодонської міськради, електроварник шахти ім.газети "Известия". Спецколегією Донецького обласного суду 26 вересня 1935 року засуджений до 2 р. 6 м-ців позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДОЛГОПОЛОВ Олексій Григорович, 1916 р. народження, с.Кружилівка Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Працював по вільному найму на військовій базі № 3601. Військовим трибуналом тилу групи радянських військ у Німеччині 20 листопада 1947 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 22 березня 1955 року Військовим трибуналом Біломорського військового округу вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. 2 вересня 1955 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОПОЛОВ Петро Прокопович, 1881 р. народження, с.Великий Суходіл Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кучер шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛГОПОЛОВА Віра Іванівна, 1896 р. народження, с.Розипне Трійцького р-ну, українка, неписьменна. Проживала в с.Багачка Трійцького р-ну, колгоспниця к-пу "Сільінтерн". 31 березня 1934 року притягнута до карної відповідальності за антирадянські висловлювання. 18 грудня 1934 року справу припинено. Реабілітована у 1934 році.

ДОЛГОП'ЯТЕНКО (ДОЛГОП'ЯТОВА) Євдокія Миколаївна, 1917 р. народження, с.Шуль-

гинка Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Шульгинці, без певних занять. Судовою колегією у кримінальних справах Луганського обласного суду 13 липня 1954 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДОЛГОП'ЯТИЙ Микола Овдійович, 1871 р. народження, с.Шульгинка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шульгинці, не працював. Особливою нарадою при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОЛГОП'ЯТОВ Семен Іванович, 1891 р. народження, х. Чекунов, Красносулінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Перевальську, завідуючий проектним бюро рудоуправління ім.Паризької комуні. Арештований 20 березня 1928 року за звинуваченням у шкідництві. 2 червня 1928 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛГОШЕЄВ Микола Іванович, 1895 р. народження, с.Миклаші Ляховецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Іллірія Лутугинського р-ну, рахівник к-пу ім.Косіора. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДОЛЕНКО Михайло Семенович, 1878 р. народження, м.Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Маньківка Сватівського р-ну, пенсіонер. Арештований 26 вересня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 листопада 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛЖАНОВ Гнат Максимович, 1877 р. народження, с.Тополі Трійцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Тополях, конюх райвиконкому. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 18 листопада 1943 року висланий за межі України. Реабілітований у 1991 році.

ДОЛЖЕНКО Василь Тимофійович, 1926 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Бахмутівці, колгоспник к-пу ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 червня 1945 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДОЛЖЕНКО Віктор Хомич, 1915 р. народження, м.Олександрівськ Артемівської райради м.Луганська, українець, освіта середня. Проживав в Олександрівську, майстер Луганського 3-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 15 січня 1946 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДОЛЖЕНКО Володимир Захарович, 1926 р. народження, с.Єланець Сланецького р-ну Одеської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 червня

1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДОЛЖЕНКО Гаврило Петрович, 1873 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Золоте Первомайської міськради, вантажник шахти "Карбоніт". Арештований 27 травня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 2 лютого 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛЖЕНКО Григорій Кирилович, 1902 р. народження, с.Кривицькі Буди Беловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, рахівник тресту "Донбасжитлобуд". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 22 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДОЛЖЕНКО Захар Якович, 1904 р. народження, с.Співаківка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Співаківці, колгоспник к-пу ім.Кірова. Луганським обласним судом 4 березня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ДОЛЖЕНКО Карпо Іванович, 1891 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, робітник шахти ім.Ліліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДОЛЖЕНКО Кіндрат Михайлович, 1893 р. народження, с.Романівка Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, вантажник шахти ім.Будьонного. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1940 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДОЛЖЕНКО Макар Йосипович, 1913 р. народження, с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 836 стрілецького полку. Військовим трибуналом 240 стрілецької дивізії 21 лютого 1942 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ДОЛЖЕНКО (ДОЛЖЕНКОВА) Мотрона Прокопівна, 1899 р. народження, с.Райгородка Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Райгородці, домогосподарка. Арештована 24 лютого 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 квітня 1930 року справу припинено, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1930 році.

ДОЛЖЕНКО Ніна Степанівна, 1907 р. народження, с.Миколаївка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, прибиральниця пивзаводу. Арештована 20 жовтня 1937 року як дружина репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 лютого 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1938 році.

ДОЛЖЕНКО Пелагія Іванівна, 1906 р. народження, с.Новоіванівка Попасянського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в м.Гірське Первомайської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом 261 стрілецької дивізії 11 лютого 1942 року засуджена до розстрілу. Вирок виконано 26 лютого 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

ДОЛЖЕНКО Сергій Георгійович, 1897 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець. Проживав в Успенці, бухгалтер торговельної бази харчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛЖЕНКО Трохим Ілляч, 1890 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 1 вересня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛЖИКОВ Василь Васильович, 1906 р. народження, с.Нижні Скворчени Залегощенського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 17 січня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1990 році.

ДОЛЖИКОВА Марія Михайлівна, 1914 р. народження, смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, українка, неписьменна. Проживала в Верхньому Нагольчику, робітниця відділу робітничого постачання тресту "Донбасантрацит". Особливою нарадою при НКВС СРСР від 24 листопада 1945 року ухвалено постанову про вислання за межі України як члена сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. У зв'язку з амністією від покарання звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДОЛЖИНОВ Федір Маркович, 1907 р. народження, смт Єсаулівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав в Єсаулівці, кріпильник шахти № 25. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛІНСЬКИЙ Карпо Григорович, 1899 р. народження, Мінусинський р-н Красноярського краю, Російська Федерація, поляк, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Кремінна, курсант Рубіжанської партшколи. Постановою Особливої наради при Колегії ОДПУ від 8 червня 1934 року висланий за межі України. Реабілітований у 1966 році.

ДОЛМАТОВ Олексій Якович, 1881 р. народження, м.Клин Московської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, рахівник на будівництві залізниці Москва-Донбас. Особливою нарадою при НКВС СРСР 17 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДОЛОЗІН Микола Іванович, 1908 р. народження, с.Разлівка Руднянського р-ну Волгоград-

ської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Антрациті, гірничий десятник шахти № 8. Луганським обласним судом 7 лютого 1947 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДОЛОТІН Василь Йосипович, 1886 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Нижньо-тепле Станично-Луганського р-ну, референт заготконтори райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДОЛОТІН Макар Юдович, 1889 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, сторож селищної школи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 14 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДОЛОТІН Михайло Матвійович, 1903 р. народження, с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Валуйському, селянин-одноосібник. Арештований 3 грудня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 6 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ДОЛОТІНА Домна Прокопівна, 1895 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала у Верхній Вільховій, колгоспниця к-пу ім.Ворошилова. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 квітня 1944 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1991 році.

ДОЛЬ Андрій Християнович, 1864 р. народження, к.Пришиб, Миколаївська обл., німець, неписьменний. Проживав у м.Рубіжне, швейцар хіміко-технологічного інституту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 серпня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛЬ Антон Іванович, 1904 р. народження, с.Катерингаль Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у кол.к.Цимлянка Бобриківської сільради Антрацитівського р-ну, голова к-пу "Паркомун". Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ДОЛЬНОВ Василь Олексійович, 1883 р. народження, м.Ростов-на-Дону, Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Луганська, директор промшвейкомбінату. Арештований 27 лютого 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 19 квітня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДОЛЬНОВ Іван Семенович, 1899 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1919-1937 рр. Проживав у Луганську, майстер мідноливарного цеху з-ду ім.Жов-

тневої революції. Ростовським обласним судом, Російська Федерація, 15 січня 1938 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1963 році.

ДОЛЬНОВ Микола Кирилович, 1893 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Сімейкіне Краснодарського р-ну, робітник підсобного радгоспу зал.ст. Сімейкіне. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 25 січня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОЛЯ Павло Романович, 1905 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець. Проживав у Нижньобараниківці, сторож к-пу "Червоний Перекоп". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОМАНОВ Микола Іванович, 1923 р. народження, с.Руська Халань Чернянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії 20 серпня 1942 року засуджений до розстрілу. Страчений 23 серпня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ДОМАНСЬКИЙ Михайло Захарович, 1901 р. народження, с.Белгаза Аткарського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, не працював. Арештований 1 березня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 4 жовтня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ДОМАРЕВ Євдоким Михайлович, 1894 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Верхній Покровці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ДОМАРЕВ Йосип Іванович, 1863 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Верхній Покровці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 19 червня 1929 року висланий за межі Старобільського округу. Реабілітований у 1993 році.

ДОМАРЕВ Фрол Йосипович, 1902 р. народження, с.Верхня Покровка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, возій селищної Ради. Постановою "трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 11 січня 1933 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОМАРЕВА Марія Петрівна, 1904 р. народження, с.Фішер Маркштадтського р-ну Німців Поволжя АРСР, Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, домогосподарка. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1944 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ДОМАШЕНКО Олександр Федорович, 1904 р. народження, с.Петрівка Березівського р-ну

Одеської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Перевальську, робітник шахти "Дельта" № 2. Арештований 2 липня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 7 квітня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОМАШКО Дмитро Григорович (Михайлович), 1897 р. народження, с.Преображенне Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Преображенному, селянин-одноосібник. Арештований 28 лютого 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 травня 1938 року справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1994 році.

ДОМАЩЕНКО Дмитро Якимович, 1888 р. народження, с.Чугинка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чугинці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 7 травня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОМАЩЕНКОВ Григорій Стефанович, 1890 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, продавець магазину Луганського міськхарчоторгу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДОМБРОВСЬКИЙ Антон Йосипович, 1912 р. народження, с.Соколівка Білоцерківського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, вагонник шахти № 12. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 березня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДОМБРОВСЬКИЙ Борис Васильович, 1910 р. народження, Польща, українець, освіта середня. Проживав у с.Зайдарівка Новопокровського р-ну, вчитель сільської школи. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОМБРОВСЬКИЙ Калістрат Федорович, 1909 р. народження, с.Колбасна Рибницького р-ну, Молдова, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, шофер гаража тресту "Ворошиловвугілля". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 9 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОМБРОВСЬКИЙ Станіслав Іванович, 1890 р. народження, с.Чухелі Базалійського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Леніна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОМЕРТ Евальд Юлісович, 1900 р. народження, с.Мар'янівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, коваль Бондарівської МТС. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30

грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОМИКАЛЬЧЕНКО Володимир Іванович, 1917 р. народження, м.Алмазна Стахановської міськради, росіянин, освіта н/середня. Проживав в Алмазній, не працював. Арештований 17 лютого 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 квітня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОМНИШЕВ Іван Андрійович, 1893 р. народження, с.Руське Сосновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Кріпенський Антрацитівської міськради, десятник шахти № 22-53. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ДОМОРОЩИН Микита Миколайович, 1894 р. народження, с.Потьомкіно Котельниковського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта н/середня. Проживав у м.Антрациті, вантажник транспортного цеху тресту "Боковоантрацит". Репресований двічі. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 5 грудня 1932 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОМРІН Іван Миколайович, 1907 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта початкова. Проживав в Алчевську, не працював. Військовою колегією Верховного суду СРСР 31 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 13 березня 1940 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу припинено. Реабілітований у 1940 році.

ДОНДІЙ Севастьян (Себастьян) Платонович, 1888 р. народження, с.Ванжулів Ланівського р-ну Тернопільської обл., українець, неписьменний. Проживав у с.Аношкине Троїцького р-ну, без певних занять. 22 травня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080 засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1991 році.

ДОНДУК Леонід Павлович, 1913 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, українець, освіта середня. Проживав у м.Кіровську, десятник Кіровського шахтоуправління. Арештований 18 травня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 23 червня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОНЕЦЬ Віра Сергіївна, 1917 р. народження, с.Осипенко Осипенківського р-ну Запорізької обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, вчителька школи при шахті № 17-17-біс. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 лютого 1944 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДОНІЙ Лідія Костянтинівна, 1928 р. народження, м.Стаханов, українка, освіта н/середня. Про-

живала в Стаханові, токар Ірминської рембази. Луганським обласним судом 12 вересня 1950 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ДОНІН Михайло Іларіонович, 1881 р. народження, х. Реп'єв, Подгоренський р-н Воронежської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, техпрацівник сільгоспінституту. Арештований 15 лютого 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 21 травня 1935 року справу припинено за недоведеністю провини. Реабілітований у 1935 році.

ДОННА Дерді (Григорій) Костянтинівич, 1895 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у с-щі Христофорівка Антрацитівської міськради, шофер к-пу "Ленінський плуг". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДОННЕРСТАГ Микола Карлович, 1898 р. народження, Донецька обл., німець, освіта початкова. Проживав у с-щі Азарівка Лутугинського р-ну, голова к-пу ім.Тельмана. Донецьким обласним судом 28 квітня 1935 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДОНСЬКА Ксенія Юхимівна, 1913 р. народження, ст-ця Морозовська Морозовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, продавщиця. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 10 серпня 1941 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДОНСЬКОЙ Костянтин Іванович, 1907 р. народження, с.Глазуново Глазуновського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у с.Провалля Свердловської міськради, виконуючий обов'язки директора Провальського конезаводу. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ДОНСЬКОЙ Петро Михайлович, 1914 р. народження, с.Осетровка Верхньомамонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, десятник машинобудівного з-ду. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 18 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Страчений 20 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1990 році.

ДОНСЬКОЙ Федір Михайлович, 1912 р. народження, с.Осетровка Верхньомамонського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, робітник рудоремонтного з-ду. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДОНЦОВ Арефій Кирилович, 1900 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, десятник староталерварного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 жовтня 1939 року засуджений

до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1976 році.

ДОНЦОВ Влас Митрофанович, 1912 р. народження, с.Макаретине Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макаретиному, селянин-одноосібник. Арештований 30 листопада 1930 року за звинуваченням у здійсненні теракту. 26 березня 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1931 році.

ДОНЦОВ Гаврило Савелійович, 1898 р. народження, с.Макаретине Новопсковського р-ну, українець. Проживав у м.Кіровську, кучер шахти № 100. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 14 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОНЦОВ Григорій Степанович, 1910 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта середня. Військовослужбовець, помічник начальника 1 відділення фінвідділу штабу 6 армії. Арештований 21 лютого 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1997 році.

ДОНЦОВ Оврам Григорович, 1893 р. народження, с.Кам'янка Новопсковського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у с.Проясне Марківського р-ну, вчитель сільської школи. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 серпня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОНЦОВ Павло Григорович, 1881 р. народження, с.Лисогорка Матвеево-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, конюх зал.ст. Антрацит. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОНЧЕНКО Ганна Яківна, 1907 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, прачка артілі ім.8 Березня. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1954 року визнана соціально небезпечним елементом і вислана за межі України. Реабілітована у 1959 році.

ДОНЧЕНКО Іван Андрійович, 1904 р. народження, с.Красне Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, начальник транспортного відділу облуправління зв'язку. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 13 листопада 1944 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1969 році.

ДОНЮШ Григорій Григорович, 1924 р. народження, смт Щотове Антрацитівської міськради, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, курсант Саратовського танкового училища, Російська Федерація. Арештований 11 грудня 1943 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької поліції. 24 квітня 1944 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДОРН Володимир Густавович, 1909 р. народження, смт Іванівка Антрацитівського р-ну, німець, освіта початкова. Проживав в Іванівці, вантажник зал.ст. Штерівка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДОРН Євгенія Іванівна, 1888 р. народження, ст-ця Уманська Азово-Чорноморського краю, Російська Федерація, німкеня, освіта початкова. Проживала в смт Іванівка Антрацитівського р-ну, колгоспниця к-пу "Роте Фане". Особливою нарадою при НКВС СРСР 18 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДОРНИК Олександр Олександрович, 1918 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта середня. Військовослужбовець, матрос бригади торпедних катерів. Військовим трибуналом Північного флоту 22 серпня 1944 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДОРОГИЙ Тимофій Денисович, 1906 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий роти автоматників 1035 стрілецького полку. Військовим трибуналом 280 стрілецької дивізії 24 серпня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДОРОГІН Григорій Семенович, 1897 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, сторож к-пу "Комінтерн". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОГІН Харитон Іванович, 1892 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, бджолар к-пу "Червона Армія". Постановою Судової "Трійки" при Колегії ДПУ УРСР від 21 лютого 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОГІН Яків Петрович, 1891 р. народження, с.Боровеньки Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, селянин-одноосібник. Арештований 1 вересня 1931 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 9 листопада 1931 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1931 році.

ДОРОДНИЙ Панас Прокопович, 1900 р. народження, смт Яшикове Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, голова шахткому шахти № 25. Арештований 14 серпня 1938 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 грудня 1939 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ДОРОДНИХ Петро Васильович, 1905 р. народження, с.Виноград, Курська губернія, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, комірник радгоспу "Союзплодовоч". Арештований 7 серпня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 17 лютого

1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ДОРОЖИНСЬКИЙ Броніслав Іванович, 1897 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, машиніст новопаровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДОРОЖКІНА-ГОЛИКОВА Анна Іванівна, 1913 р. народження, м.Моршанськ Моршанського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в смт Ленінське Свердловської міськради, кухар їдальні № 13. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 24 листопада 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДОРОЖКО Іван Якович, 1885 р. народження, смт Нижнє Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому, тесляр рудника "Тошківка". Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 27 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОЖКО Михайло Тихонович, 1901 р. народження, с.Олексіївка Сахновщинського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1961 році.

ДОРОФЄЄВ Андрій Григорович, 1882 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, тесляр будинку відпочинку з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Ілля Олексійович, 1872 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, сторож міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Ілля Омелянович, 1902 р. народження, с.Вишнеольшане Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Первомайську, вибійник шахти ім.Менжинського. Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1941 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 24 жовтня 1941 року. Реабілітований у 1991 році.

ДОРОФЄЄВ Ілля Сергійович, 1872 р. народження, с.Студене Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник хімзаводу № 19. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовт-

ня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДОРОФЄЄВ Костянтин Іванович, 1911 р. народження, м.Артемівськ Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, не працював. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Микола Пилипович, 1906 р. народження, с.Шабаново Нікольського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, вибійник шахти № 5. Військовим трибуналом гарнізону м.Алчевська 27 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. 8 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту справу повернено на дослідкування. 13 липня 1942 року у зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 3 червня 1948 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДОРОФЄЄВ Митрофан Михайлович, 1895 р. народження, с.Вишнеольшане Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, електрозварник з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДОРОФЄЄВ Никифор Давидович, 1894 р. народження, с.Знаменка Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, виконроб шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Павло Іванович, 1885 р. народження, с.Вишнеольшане Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, колійник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Панас Максимович, 1885 р. народження, х. Усть-Бистрий, Тацінський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, старший статистик тресту "Краснодонвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОФЄЄВ Петро Михайлович, 1885 р. народження, с.Вишнеольшане Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, жерстяник житлового відділу з-ду ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДОРОФЄЄВ Стефан Фотійович, 1910 р. народження, с.Вишнево Должанського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у м.Краснодоні, робітник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 17 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДОРОХІН Андрій (Андріян) Олексійович, 1898 р. народження, с.Преображенне Ізмалковського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 3-3-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ДОРОХІН Афанасій Васильович, 1888 р. народження, с.Кряківка Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Путиліне Новоайдарського р-ну, бригадир к-пу ім.9 Січня. Арештований 21 квітня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 20 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОРОХІН Василь Афанасійович, 1916 р. народження, с.Гречишкіне Новоайдарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 145 кавалерійського полку 37 кавалерійської дивізії. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 18 армії 21 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1996 році.

ДОРОХІН Павло Матвійович, 1917 р. народження, с.Ясенки Ясеновського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, неписьменний. Проживав у м.Ровеньки, робітник міськмолкозаводу. Луганським обласним судом 15 серпня 1957 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 19 квітня 1960 року міру покарання знижено до 3 р. Реабілітований у 1992 році.

ДОРОХІН Тимофій Петрович, 1915 р. народження, с.Преображенне Ізмалковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Проживав у с.Первомайськ Сватівського р-ну, не працював. Арештований 10 квітня 1943 року за звинуваченням у шпигунстві. 18 квітня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОРОХІН Федот Степанович, 1874 р. народження, с.Трехозбенка Слов'яносербського р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Трехозбенці, не працював. Військовим трибуналом 259 стрілецької дивізії 22 березня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 10 травня 1943 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ДОРОХІНА Онисія Яківна, 1895 р. народження, с.Кузєво, Воронежська губернія, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Ровеньки, не працювала. Особливою нарадою при Колегії ОДПУ 16 серпня 1929 року позбавлена права проживання на

3 р. у 12 населених пунктах СРСР. Реабілітована у 1992 році.

ДОРОХОВА Мотрона Митрофанівна, 1915 р. народження, с.Тамбовка Мелітопольського р-ну Запорізької обл., росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Малоолександрівка Троїцького р-ну, завідувача сільською школою. Військовим трибуналом 266 стрілецької дивізії 7 березня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1957 році.

ДОРОШЕВ Митрофан Сергійович, 1903 р. народження, с.Михайлівка Каменського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, майстер хлібозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДОРОШЕНКО Василь Андрійович, 1908 р. народження, с.Просяне Марківського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, боєць 2-ї міської пожежної команди. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 липня 1942 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДОРОШЕНКО Віра Григорівна, 1920 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в смт Малорязанцеве Попаснянського р-ну, без певних занять. Військовим трибуналом Південного фронту 10 березня 1942 року засуджена до розстрілу. Страчена 9 квітня 1942 року. Реабілітована у 1992 році.

ДОРОШЕНКО Григорій Михайлович, 1900 р. народження, смт Бірюкове Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Бірюковому, колгоспник к-пу "Гігант". Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 26 квітня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОШЕНКО Ольга Павлівна, 1910 р. народження, с.Кичинці Корсунь-Шевченківського р-ну Київської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Старобільську, домогосподарка. Арештована 9 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 березня 1943 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДОРОШЕНКО Павло Афіногенович, 1890 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Смоляниновому, лісоруб Новоайдарського лісництва. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОШЕНКО Павло Дмитрович, 1924 р. народження, с.Мачухи Полтавського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Артемівську Перевальського р-ну, вибійник шахти № 10 ім.Артема. Луганським обласним судом 10 червня 1946 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ДОРОШЕНКО Юхим Леонтійович, 1905 р. народження, с.Лизине Білокуракинського р-ну,

українець, освіта початкова. Проживав у Лизиному, без певних занять. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОРОШКО Олександра Василівна, 1926 р. народження, с.Троїцьке Попаснянського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Троїцькому, робітниця радгоспу "Скеля". Арештована 26 березня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 1 травня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДОРОШЕНКО Георгій Григорович, 1895 р. народження, х. Рудаков, Литвиновський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, начальник дільниці шахти № 1-біс. Військовим трибуналом Харківського військового округу 19 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. 16 січня 1939 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ДОСТОВ Василь Захарович, 1895 р. народження, м.Красний Сулін Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Кіровську, секретар Голубівського рудоуправління. Арештований 30 листопада 1935 року за звинуваченням у проведенні антирадянської агітації. 10 січня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЦЕНКО Анастасія Микитівна, 1905 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Дяковому, домогосподарка. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 року піддана гласному нагляду строком на 2 р. як дружина репресованого за звинуваченням у причетності до контрреволюційної організації. Реабілітована у 1994 році.

ДОЦЕНКО Арсентій Олександрович, 1901 р. народження, с.Петрівське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівському, коваль к-пу ім.Петровського. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Архип Федорович, 1901 р. народження, смт Михайлівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Михайлівці, робітник промартілі "Трудовник". Арештований 4 січня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційному саботажі. 11 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЦЕНКО Дмитро Савелійович, 1912 р. народження, х. Хоперський, Кашарський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Новодарівка Ровеньківської міськради, оглядач вагонів зал.ст. Довжанська. Військовим трибуналом 86 стрілецької дивізії 27 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДОЦЕНКО Іван Єрмолайович, 1906 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1932-1938 рр. Проживав у смт Кам'яне Антрацитівської міськради, голова Кам'яноміллеровської сільради. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДОЦЕНКО Іван Кирилович, 1925 р. народження, с.Чорномин Піщанського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Ударник". Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 14 грудня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 21 січня 1942 року Військовим трибуналом Південно-Західного фронту міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1991 році.

ДОЦЕНКО Лаврентій Олександрович, 1878 р. народження, с.Нововодяне Кременського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у с.Макіївка Кременського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Лазар Олександрович, 1903 р. народження, с.Петрівське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Петрівському, машиніст Площанської МТС. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1964 році.

ДОЦЕНКО Леонтій Петрович, 1895 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, завідуючий складом сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Марія Максимівна, 1910 р. народження, с.Піщане Старобільського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Рубіжне, бухгалтер дитячого садка хімзаводу. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 21 лютого 1945 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДОЦЕНКО Марія Максимівна, 1916 р. народження, с.Демівщина Ржищівського р-ну Київської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, не працювала. Постановою Військового трибуналу військ НКВС Луганської обл. від 18 серпня 1944 року вислана за межі України. Реабілітована у 1992 році.

ДОЦЕНКО Олексій Лаврентійович, 1907 р. народження, смт Красноріччеське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Макіївка Кременського р-ну, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Онисим Степанович, 1877 р. народження, с.Дякове Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Дяковому, без певних занять. 31 травня 1942 року Військовим

трибуналом військової частини 1125 засуджений до розстрілу. 17 червня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДОЦЕНКО Панас Лаврентійович, 1904 р. народження, с.Макіївка Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Макіївці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 30 травня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Петро Денисович, 1895 р. народження, с.Великомихайлівка Покровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, машиніст електростанції зал.ст. Попасна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДОЦЕНКО Пилип Іванович, 1888 р. народження, смт Успенка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, десятник шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ДОЦЕНКО Семен Іванович, 1915 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта н/середня. Проживав у Лисичанську, електрослюсар шахти ім.ОДПУ. Арештований 27 січня 1942 року за звинуваченням у шпигунстві. 3 березня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДОЦЕНКО Сергій Степанович, 1884 р. народження, с.Верхній Токмак Чернігівського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Пархоменко Краснодонського р-ну, пастух к-пу "12 років Жовтня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 27 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДОЦЕНКО Спиридон Йосипович, 1914 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, прибиральник породи шахти № 1-2 "Гірська". Арештований 5 липня 1938 року за звинуваченням у шкідливості на шахті. 4 квітня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДОЩЕЧКІН Володимир Микитович, 1915 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у Чорнухиному, коваль к-пу "Червоний партизан". Арештований 16 вересня 1946 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Особливою нарадою при МДБ СРСР 13 березня 1948 року мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1990 році.

ДОЩЕЧКІН Іван Микитович, 1899 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухиному, слюсар депо Дебальцеве, Донецька обл. Вій-

ськовим трибуналом Алчевського гарнізону 18 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 березня 1942 року. Реабілітований у 1989 році.

ДОЩЕЧКІН Семен Мартинович, 1885 р. народження, смт Чорнухине Перевальського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Чорнухину, техпрацівник селищної школи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДРАГАН Андрій Васильович, 1914 р. народження, Польща, українець, освіта початкова. Проживав у с.Красний Колос Ровеньківської міськради, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Луганським обласним судом 23 травня 1946 року засуджений до 2 р. позбавлення волі. 26 липня 1946 року Верховним судом УРСР вирок скасовано, справу направлено на дослідвання. 20 серпня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРАГАН Іван Олександрович, 1895 р. народження, с.Балинці Коломийського р-ну Станіславської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Старобільську, робітник 5-ї дільниці "Трансводбуду". "Трійкою" УНКВС по Воронежській обл., Російська Федерація, 5 жовтня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ДРАГАНОВ Іван Іванович, 1878 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с.Верхньошевіривка Краснодарського р-ну, городник к-пу ім.Петровського. Арештований 31 січня 1938 року за звинуваченням у приналежності до болгарської націоналістичної шпигунської організації. 21 листопада 1938 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРАГНИШ Михайло Михайлович, 1897 р. народження, м.Горлівка Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, слюсар хімкомбінату. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДРАГНИШ Олександр Максимович, 1886 р. народження, м.Стаханов, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, телеграфіст міськпоштамту. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРАГНОВСЬКИЙ Адольф Вікентійович, 1892 р. народження, с.Дерманка Баранівського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Дем'янівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Прапор праці". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРАГОБИЦЬКА Устина Василівна, 1891 р. народження, Польща, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937

року засуджена до розстрілу. Реабілітована у 1989 році.

ДРАГОВ Христофор Златович, 1895 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, возій "Дортрансу". Донецьким обласним судом 14 березня 1939 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1960 році.

ДРАГОВИЧ (ДРАСОВИЧ) Михайло Семенович, 1893 р. народження, Австро-Угорщина, серб, освіта н/середня. Проживав у м.Лисичанську, котельник механічного цеху станції "Підземгаз". Особливою "трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 10 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДРАГОЛЮБОВА (ВИСОЧЕНКО) Катерина Григорівна, 1882 р. народження, м.Кіровоград, українка, освіта початкова. Проживала в м.Брянка, без певних занять. Репресована двічі. Лінійним судом Донецької залізниці 22-26 вересня 1935 року засуджена до 4 р. позбавлення волі. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 25-30 листопада 1944 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована відповідно у 1990 і 1992 роках.

ДРАГОЛЮНЦЕВ Дмитро Денисович, 1908 р. народження, смт Слов'янськ, українець, освіта початкова. Проживав у с.Замостя Слов'янського р-ну, монтер зв'язку зал.ст. Родакове. Арештований 23 березня 1946 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 27 серпня 1946 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1946 році.

ДРАГОЛЮНЦЕВ Сергій Денисович, 1903 р. народження, смт Фашівка Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Старий Айдар Станично-Луганського р-ну, коваль к-пу "Оборона країни". Луганським обласним судом 19 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 9 жовтня 1954 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 6 р. Реабілітований у 1991 році.

ДРАГОМИРОВ Никифор Васильович, 1900 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". Арештований 25 жовтня 1935 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 3 грудня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1935 році.

ДРАГУЗЬ (ДРАГУЗЯ) Денис Михайлович, 1887 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, столяр дистанції колії 10-ї буддільниці Південно-Східного будмонтажного тресту. Арештований 10 листопада 1936 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 квітня 1937 року виправданий Лінійним судом залізниці Москва-Донбас. Реабілітований у 1937 році.

ДРАГУНОВ Микола Овратович, 1900 р. народження, Макіївський р-н Донецької обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Свердловську, приймальник вагонів вагоноремонтного пункту зал.ст. Довжанська. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРАНДІДС Митрофан Спиридонович, 1900 р. народження, м.Таганрог Ростовської обл., Російська Федерація, грек, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, завідуючий магазином "Доннархарчу". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 11 березня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1964 році.

ДРАНИЦЬКИЙ Олексій Павлович, 1913 р. народження, с.Гараджа Теремнівського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, вибійник шахти № 22. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 березня 1946 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1966 році.

ДРАНИШ Андрій Кузьмич, 1891 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, вантажник з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДРАНИШ Володимир Олексійович, 1929 р. народження, м.Костянтинівка Костянтинівського р-ну Донецької обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 15 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 7 квітня 1944 року слідчим відділом УНКДБ по Луганській обл. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення, з ув'язнення звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРАНИШ Єгор Кузьмич, 1899 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДРАНИШ Михайло Юхимович, 1895 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, не працював. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 23 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ДРАНОВ Семен Григорович, 1902 р. народження, м.Золоте Первомайської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, не працював. Луганським обласним судом 7 жовтня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДРАНЧУК Микола Ілліч, 1898 р. народження, с.Матеївці Коломийського р-ну Станіславської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, викладач ФЗУ. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 26 листопада 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. 10

листопада 1937 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДРАПАК Костянтин Якович, 1902 р. народження, с.Михайлівка, Вінницька обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Рубіжне, шкільний учитель. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДРАПЕЙ (ДРОПЕЙ) Дем'ян Миколайович, 1894 р. народження, с.Абрамівка Димерського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, майстер склозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРАПОВСЬКИЙ Йосип Гнатович, 1894 р. народження, Польща, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, столяр з-ду ім.Косіора. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРАТ Еміль Вільгельмович, 1893 р. народження, с.Янівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта середня. Проживав у с.Боровеньки Кременського р-ну, колгоспник к-пу "Комінтерн". Особливою нарадою при НКВС СРСР 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРАХЕНБЕРГ Леонгард Юлісович, 1896 р. народження, с.Новоолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кризьке Марківського р-ну, колгоспник к-пу "13 років Жовтня". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1963 році.

ДРАХЛІН Олексій Сергійович, 1908 р. народження, с.Савинці Савинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Комишуваха Попаснянського р-ну, тракторист радгоспу "Вибійник". Арештований 31 жовтня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 9 грудня 1943 року виправданий Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. Реабілітований у 1943 році.

ДРАЧЕВСЬКИЙ Олександр Миколайович, 1888 р. народження, с.Головлі Славутського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Станично-Луганське, коваль к-пу "Москва-Донбас". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 31 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДРЕВИНСЬКИЙ Никифор Філімонович, 1910 р. народження, с.Тростянець Тростянецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта вища. Проживав у с.Петрівка Сватівського р-ну, старший зоотехнік свинорадгоспу № 10. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕВС Август Генріхович, 1880 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Спі-

фанівка Кременського р-ну, колгоспник к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕВС Адольф Фрідріхович, 1906 р. народження, с.Нова Романівка Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу ім.Комінтерну. Особливою нарадою при НКВС СРСР 8 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕВС Еміль Фрідріхович, 1909 р. народження, с.Пулино-Гута Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Спіфанівка Кременського р-ну, столяр к-пу ім.Калініна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕГЕР Альберт Августович, 1898 р. народження, к.Мар'янка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Лісна Поляна Марківського р-ну, чорнороб зернорадогоспу "Старобільський". Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕГЕР Юліус Християнович, 1874 р. народження, Київська обл., німець, освіта початкова. Проживав у смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Політвідділ". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕДІГЕР Франц Францович, 1911 р. народження, к.Великокняжеська Невинномисського р-ну Ставропольського краю, Російська Федерація, німець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, перекладач техвідділу Луганської ТЕЦ. Арештований 17 жовтня 1933 року за звинуваченням у шпигунстві. 16 листопада 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДРЕВС Андрій Стефанович, 1879 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Нижньобараниківці, селянин-одноосібник. Арештований 27 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недоведеністю провини. Реабілітований у 1994 році.

ДРЕВС Євстафій Дем'янович, 1898 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1008 стрілецького полку. Арештований 29 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 21 липня 1943 року виправданий Військовим трибуналом 266 стрілецької дивізії. Реабілітований у 1943 році.

ДРЕВС Іван Антонович, 1919 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 822 запасного стрілецького полку 34 запасної стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 30 стрі-

лецького корпусу 7 березня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДРЕСВ Микита Ілліч, 1886 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Бараниківка Біловодського р-ну, колгоспник к-пу "Степ України". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕСВ Михайло Овсійович, 1890 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньобараниківці, колгоспник к-пу "Червоний Перекоп". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДРЕСВ Михайл Юхимович, 1887 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньобараниківці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 26 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕСВ Никон Кіндратович, 1889 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньобараниківці, колгоспник к-пу "Червоний Перекоп". Арештований 14 травня 1943 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 12 червня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1943 році.

ДРЕСВ Олександр Семенович, 1901 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньобараниківці, колгоспник к-пу "Червоний Перекоп". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1988 році.

ДРЕСВ Петро Платонович, 1906 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 1181 стрілецького полку 356 стрілецької дивізії. Арештований 21 серпня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 12 вересня 1942 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1942 році.

ДРЕСВА Мокрина Тимофіївна, 1909 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Нижньобараниківці, селянка-одноосібниця. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 5 травня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітована у 1989 році.

ДРЕСВА Тетяна Савеліївна, 1896 р. народження, с.Нижньобараниківка Біловодського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Нижньобараниківці, колгоспниця к-пу "Червоний Перекоп". 25 квітня 1942 року Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу військової частини 1080

засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1995 році.

ДРЕСР Михайло Семенович (Мойсей-Хаїм Шоломович), 1905 р. народження, м.Луганськ, єврей, освіта вища. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, заступник начальника навчального відділу військової частини 10755. 13 червня 1953 року Військовим трибуналом військової частини 99378 засуджений до 10 р. позбавлення волі. 25 червня 1956 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітований у 1956 році.

ДРЕЙВІЦ Карл Карлович, 1885 р. народження, к.Стрибж Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Пантюхине Новопсковського р-ну, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕЙФЕЛЬД Артем Федорович, 1888 р. народження, к.Широка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, бригадир монтажників тресту "Домнаремонт". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДРЕЙФЕЛЬД Яків Якович, 1876 р. народження, к.Широка Маріупольського р-ну Донецької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, колгоспник к-пу ім.Тельмана. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 29 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 13 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1961 році.

ДРЕЛЬ Никанор Костянтинович, 1915 р. народження, м.Ананів Жовтневого р-ну Одеської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, майстер з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 21 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 27 листопада 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРЕМАНОВИЧ Іван Ілліч, 1864 р. народження, с.Серебрянка Попаснянського р-ну (згодом Артемівського р-ну Донецької обл.), українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, сторож Серебрянського кам'яного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1964 році.

ДРЕНСЬКИЙ Антон Федорович, 1894 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у смт Біле Лутугинського р-ну, горюдицький підсобного господарства Білівської дитячої комуни. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЕНЬКАЛО (ДРИНЬКАЛО) Василь Олексійович, 1902 р. народження, с.Старий Мізунь Вигодського р-ну Станіславської обл., українець, освіта н/вища. Проживав у м.Вахрушеве

Краснолуцької міськради, десятник шахти № 8-9. Репресований двічі. Арештований 4 вересня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 4 листопада 1934 року звільнений під підписку про невиїзд. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1997 і 1989 роках.

ДРЕШЕР Жан Едуардович, 1903 р. народження, м.Рига, Латвія, латиш. Проживав у м.Переувальську, слюсар шахти № 5. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЖЕВЕЦЬКИЙ Броніслав Петрович, 1910 р. народження, с.Шиєцька Буда Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Осинове Новопсковського р-ну, дільничний зоотехнік райземвідділу. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРЖЕВЕЦЬКИЙ Петро Йосипович, 1884 р. народження, с.Шиєцька Буда Житомирського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Тишківка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Політвідділ". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРИЗИК Антон Лаврович, 1918 р. народження, с.Киликів Славутського р-ну Вінницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Нагольно-Тарасівка Ровеньківської міськради, робітник шахти № 2-3. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРИЛЬ Сидір Андрійович, 1882 р. народження, с.Гнилиця Друга Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Милуватка Сватівського р-ну, вагар зал.ст. Кременна. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 25 березня 1944 року висланий за межі України. Реабілітований у 1994 році.

ДРИМАН Іван Маркович, 1913 р. народження, с.Кряківка Слов'янського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Фрунзе Слов'янського р-ну, колійний робітник зал.ст. Сентянка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 24 січня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДРОБИШЕВ Федір Іванович, 1889 р. народження, с.Ліви Ламки Сосновського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Новодачне Слов'янського р-ну, тваринник радгоспу Луганської контори райтрансторгхарчу. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 грудня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДРОБОТ Дмитро Якович, 1888 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Красноріченському, робітник ремколони № 2 рай-

онного управління колійнобудівних робіт. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 31 липня 1938 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРОБОТ Пантелій Миколайович, 1890 р. народження, смт Красноріченське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, кучер шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРОГІН Гаврило Ісайович, 1901 р. народження, с.Чмирівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чмирівці, кустар-одинак. Арештований 15 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 8 червня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варти звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРОГОВОЗ Микита Юхимович, 1892 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 8 травня 1931 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРОГОВОЗ Федір Петрович, 1883 р. народження, смт Троїцьке, українець, освіта початкова. Проживав у Троїцькому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 31 грудня 1932 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДРОЖАННИКОВ Митрофан Олексійович, 1893 р. народження, Харківська обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, чорнороб склзаводу "Пролетар". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 22 жовтня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРОЖЖИН Микола Максимович, 1923 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий. Військовим трибуналом військ НКВС Хабаровського краю 7 грудня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 4 жовтня 1947 року Військовою колегією Верховного суду СРСР міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1998 році.

ДРОЗДОВ Анатолій Іванович, 1916 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, швець-надомник. Луганським обласним судом 5 січня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 30 липня 1954 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 6 р. 6 м-ців. Реабілітований у 1990 році.

ДРОЗДОВ Григорій Іванович, 1894 р. народження, с.Хотенчичі Пензенського повіту Мінської губернії, поляк, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодарського р-ну, вагонник шахти № 7-10. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРОЗДОВ Євген Антонович, 1912 р. народження, с.Гришуваха Ізюмського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Військово-

службовець, рядовий 279 стрілецької дивізії. Арештований 27 березня 1943 року за звинуваченням у приналежності до агентури гестапо. 1 червня 1943 року справу припинено за недостатністю матеріалів, 3-під варти звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРОЗДОВ Іван Кирилович, 1915 р. народження, с.Мальково Ліозненського р-ну Вітебської обл., Білорусь, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Лутугине, бурильник шахти управління "Промрозвідка". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРОЗДОВ Іван Костянтинівич, 1913 р. народження, м.Алчевськ, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, шофер роти техобслуговування 105 танкової бригади. Арештований 21 липня 1942 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 16 вересня 1942 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, 3-під варти звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДРОЗДОВ Ілля Трохимович, 1905 р. народження, м.Слов'янськ Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, наваловідбійник шахти "Альберт". Військовим трибуналом Харківського військового округу 20 серпня 1939 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДРОЗДОВА Наталія Самофійвна, 1893 р. народження, кол.с.Табаївка Новоолександрівської сільради Троїцького р-ну, росіянка, освіта початкова. Проживала в с.Жовтнєве Троїцького р-ну, колгоспниця к-пу ім.Кагановича. Постановою Особливої наради при МВС СРСР від 20 січня 1945 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДРОКІН Єгор Хомич, 1876 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Писарівка Новопокровського р-ну, рахівник пункту "Союзхліб". Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 25 січня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДРОКІН (ДРАКІН) Іван Олексійович, 1888 р. народження, с.Ахтирське Малоархангельського р-ну Курської обл., Російська Федерація, поляк, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, головний бухгалтер міськмисцевпрому. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 15 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДРОКІН Федір Григорович, 1907 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Покровському, столяр райспоживспілки. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 вересня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1967 році.

ДРОНИК Василь Федорович, 1905 р. народження, м.Дніпропетровськ, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровоуську, завідувачий фінансовим відділом Голубівської рудоуправління.

Арештований 29 березня 1933 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. 4 березня 1934 року справу припинено за малозначністю. Реабілітований у 1994 році.

ДРОНІН Іван Семенович, 1901 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Проживав у Луганську, технолог технічного відділу з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 19 березня 1939 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 4 вересня 1939 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1994 році.

ДРОНОВ Олексій Пилипович, 1900 р. народження, х. Абашкине, Куп'янський р-н Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, вибійник шахти ім.ОДПУ. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ДРОНОВ Федір Семенович, 1903 р. народження, с.Райгородка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, десятник шахти "Червоний гірник". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДРОШІЙ Дем'ян Миколайович, 1894 р. народження, с.Абрамівка Димерського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник скляозаводу "Пролетар". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 2 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДРУГАЛЬ Марія Василівна, 1922 р. народження, м.Бобринець Бобринецького р-ну Кіровоградської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Красний Луч, студентка Станіславського вчительського інституту. Арештована 6 грудня 1941 року за звинуваченням у зв'язках з агентурою німецької розвідки. 6 січня 1942 року справу припинено за відсутністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДРУДЕ Адольф Генріхович, 1891 р. народження, с.Владин Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, чорнороб на будівництві кінотеатру у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну. Донецьким обласним судом 7 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДРУДЕ Густав Іванович, 1893 р. народження, с.Владин Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, чорнороб на будівництві кінотеатру у с.Демино-Олександрівка Троїцького р-ну. Донецьким обласним судом 7 березня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДРУДЕ Едмунд Фрідріхович, 1902 р. народження, с.Владин Житомирського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Вівчарове Троїцького р-ну, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 7 березня 1937 року за-

суджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДРУДЕ Устина Михайлівна, 1899 р. народження, с.Ладинь, Волинська обл., німкеня, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, без певних занять. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 5 лютого 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДРУЖИНІН Віталій Тихонович, 1921 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 291 стрілецького полку. Військовим трибуналом 63 стрілецької дивізії 25 серпня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 28 серпня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ДРУЖИНІН Євген Тихонович, 1928 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта н/середня. Військовослужбовець. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 23 липня 1948 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. 9 жовтня 1948 року Верховним судом СРСР вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1948 році.

ДРУЖИНІНА Неоніла Григорівна, 1902 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Луганську, сторож. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 лютого 1946 року засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1991 році.

ДРУЗЬЄВА Єфросинія Василівна, 1898 р. народження, с.Байдівка Старобільського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в смт Тошківка Первомайської міськради, домогосподарка. Військовим трибуналом 32 району авіаційного базування 13 квітня 1942 року засуджена до розстрілу. 4 травня 1942 року Військовим трибуналом Південного фронту розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1994 році.

ДРУКАРОВ Абрам Янкельович, 1903 р. народження, с.Усуравичі Рогачевського р-ну Гомельської обл., Білорусь, єврей, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, кустар-шапкар. Арештований 18 жовтня 1925 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної сіоністської організації. 27 квітня 1926 року справу припинено за недоведеністю провини, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДРУНКОВСЬКИЙ Йосип Михайлович, 1913 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 4 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДРУНКОВСЬКИЙ Микола Михайлович, 1905 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 16 листопада 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДРУНТКОВСЬКИЙ Михайло Йосипович, 1872 р. народження, с.Улянівка Мархлевського р-ну Київської обл., поляк, неписьменний. Проживав у с.Городище Біловодського р-ну, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДРУП Федот Васильович, 1894 р. народження, с.Дар'ївка Свердловської міськради, українець, неписьменний. Проживав у Дар'ївці, конюх к-пу ім.Сталіна. Арештований 10 лютого 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 березня 1932 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДРУПОВ Данило Олексійович, 1895 р. народження, с.Дар'ївка Свердловської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Дар'ївці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 23 грудня 1930 року ухвалено постанову про вислання за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДРУТТ Сергій Федорович, 1901 р. народження, м.Лодзь, Польща, німець, освіта н/середня. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, вантажник шахти № 1-2 "Гірська". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 20 червня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДРУЦЬКИЙ Іван Олексійович, 1900 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта н/середня. Проживав у Кремінній, робітник шахти "Кремінна". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДРУШЛЯК Кирило Васильович, 1901 р. народження, с.Новоошинове Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Маньківка Білоукраїнського р-ну, дільничний механік радгоспу "Червоне руно". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1994 році.

ДРУШЛЯК Микола Савич, 1894 р. народження, с.Новоошинове Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, плановик Сватівського птахокомбінату. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 10 серпня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1957 році.

ДРЮМОВ Василь Петрович, 1895 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у с.Весела Тарасівка Лутугинського р-ну, городник к-пу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДУБ Яків Микитович, 1893 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, слюсар з-ду "Донсода". Арештований 25 березня 1933 року за звинуваченням у шкідництві. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ДУБАНЕВИЧ Володимир Васильович, 1926 р. народження, с.Волчатичі Ходорівського р-ну Дрогобицької обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, електрозварник металургійного з-ду ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 25 квітня 1959 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДУБАСОВ Григорій Карпович, 1903 р. народження, с.Верхня Вільхова Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Верхній Вільховій, секретар сільради. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 19 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ДУБАСОВ Іван Андрійович, 1877 р. народження, с-ще Вільхове Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Вільховому, селянин-одноосібник. Арештований 7 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 серпня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1932 році.

ДУБАСОВ Петро Андрійович, 1892 р. народження, с.Нижня Вільхова Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, возій Валуйського сільпо. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДУБЕЙКО Григорій Тимофійович, 1896 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Білолуцьк Новопсковського р-ну, агролісомеліоратор райвідділу сільського господарства. Луганським обласним судом 15 грудня 1947 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Верховним судом УРСР 23 жовтня 1954 року строк покарання знижено до 7 р. Реабілітований у 1991 році.

ДУБЕЙКО Тимофій Єгорович, 1911 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 139 мінометного полку. Військовим трибуналом 3 армії 1 листопада 1942 року засуджений до розстрілу. 13 листопада 1942 року розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДУБЕЙКО Федір Пахомович, 1897 р. народження, с.Лиман Старобільського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, діловод шахти № 12-21. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБЕНКО Василь Володимирович, 1909 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник шахти № 14. Військовим трибуналом гарнізону м.Алчевська 9 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБЕНКО Іван Васильович, 1908 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Огульчанськ

Краснодонського р-ну, вчитель сільської школи. Арештований 27 серпня 1935 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 лютого 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБЕНКО Йосип Корнійович, 1894 р. народження, смт Селезнівка Перевальського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, муляр з-ду ім.Ворошилова. Арештований 10 травня 1933 року за звинуваченням в контрреволюційній агітації. 17 січня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ДУБИКОВ Дмитро Юхимович, 1902 р. народження, с.Водоп'яново Водоп'яновського р-ну Воронежської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Свердловську, начальник дільниці шахти № 6 "Центросоюз". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 17 червня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБИНА Василь Петрович, 1905 р. народження, с.Оріхове Попаснянського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, колійний майстер зал.ст. Сифонна. Арештований 27 квітня 1938 року за звинуваченням у приналежності до антирадянської шкідливої організації. 20 грудня 1939 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1939 році.

ДУБИНА Єгор Якович, 1911 р. народження, х. Дубовий Гай, Яблунівський р-н Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Кіровську, швещ відділу робітничого постачання "Шахтобуду". Арештований 19 квітня 1945 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 листопада 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБИНА Іван Дем'янович (Омелянович), 1894 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Біловодську, колгоспник к-пу "Червоний Яр". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБИНА Михайло Петрович, 1914 р. народження, м.Сватове, українець, освіта н/середня. Проживав у Сватовому, чорнороб зал.ст. Сватове. Особливою нарадою при НКВС СРСР 25 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1976 році.

ДУБИНА Павло Тимофійович, 1898 р. народження, с.Невське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Невському, колгоспник к-пу "1 Травня". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 2 лютого 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУБИНА Пилип Касянович, 1915 р. народження, смт Родакове Слов'янoserбського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у Родаковому, студент залізничного робітфаку. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 7 липня 1938 року засуджений до 3 р. позбавлення волі умовно. Реабілітований у 1990 році.

ДУБИНА Пилип Тимофійович, 1889 р. народження, с.Новочервоне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у кол.с.Кринички Троїцького р-ну, член комуни "Свобода". Арештований 3 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 26 червня 1932 року справу припинено за недостатністю даних для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБИНА Семен Андрійович, 1901 р. народження, с.Помоклі Переяслав-Хмельницького р-ну Київської обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Розпасівка Троїцького р-ну, вчитель сільської школи. Донецьким обласним судом 20 квітня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ДУБИНА Яків Остапович, 1898 р. народження, с.Невське Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Особливою нарадою при МДБ СРСР 25 жовтня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУБИНІН Олексій Васильович, 1890 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, приймальник пункту "Союзборшно". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДУБИНІН Тихін Сергійович, 1910 р. народження, с.Мульгинка Измаковського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, вибійник шахти № 4-2-біс. Арештований 10 червня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни. 8 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДУБИНА Фекла Василівна, 1911 р. народження, с.Люшнівате Голованівського р-ну Одеської обл., українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, бригадир вантажників млинкомбінату № 7. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 1 вересня 1944 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1990 році.

ДУБИНКА Єгор Демидович, 1865 р. народження, с.Покровське Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож дитячого будинку міськкомунгоспу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДУБИНКА Іван Єгорович, 1899 р. народження, с.Загризове Куп'янського р-ну Харківської

обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Рубіжне, вибійник шахти ім.Мельникова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 липня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДУБИНСЬКИЙ Василь Вакулович, 1892 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, робітник шахти № 28. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 15 лютого 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБИНСЬКИЙ Гнат Архипович, 1899 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижньому Нагольчику, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 11 серпня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДУБИНСЬКИЙ Олексій Никифорович, 1921 р. народження, смт Нижній Нагольчик Антрацитівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Ровеньки, робітник маслозаводу. Військовим трибуналом Луганського гарнізону 9 червня 1950 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 22 березня 1955 року Військовим трибуналом Київського військового округу міру покарання знижено до 5 р., з-під варті звільнений. Реабілітований у 1993 році.

ДУБИНСЬКИЙ Павло Андрійович, 1888 р. народження, смт Коров Коропського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, пенсіонер. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУБИНСЬКИЙ Юрій Павлович, 1917 р. народження, м.Полтава, українець, освіта середня. Проживав у м.Луганську, студент підготовчих курсів педагогічного інституту. Донецьким обласним судом 29 листопада 1936 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБИЦЬКИЙ Василь Павлович, 1925 р. народження, смт Луківка Турійського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, вибійник шахти ім.Сталіна. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 20 лютого 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДУБИЦЬКИЙ Петро Антонович, 1902 р. народження, с.Катеринівка Смільчинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Можняківка Новопсковського р-ну, продавець сільпо. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 29 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБКО (ДУБОК) Ольга Гнатівна, 1910 р. народження, м.Щастя Жовтневої райради м.Луганська, українка, освіта початкова. Проживала в с.Весела Гора Слов'яносербського р-ну, приральниця райвідділу НКВС. Арештована 11 червня 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 17 лип-

ня 1943 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДУБНИЦЬКИЙ Анатолій Іванович, 1908 р. народження, м.Конотоп Сумської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Алчевську, вахтер з-ду ім.Ворошилова. Луганським обласним судом 28 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1970 році.

ДУБОВА Ганна Юхимівна, 1900 р. народження, с.Литвинівка Біловодського р-ну, українка, освіта н/середня. Проживала в с.Лозове Старобільського р-ну, вахтер загону пожежної охорони. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 7 травня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДУБОВЕЦЬКИЙ Григорій Миколайович, 1910 р. народження, с.Реваничи, Білорусь, білорус, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий військової частини 1624. До призову проживав на зал.ст. Щотове Антрацитівського р-ну. Арештований 10 червня 1934 року за звинуваченням у шпигунстві. 21 вересня 1934 року військовим прокурором військової частини 3099 справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБОВИЙ Андрій Андрійович, 1898 р. народження, с.Нешеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти ім.Сталіна. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 3 грудня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДУБОВИЙ Іван Мефодійович, 1917 р. народження, с.Ольховатка Ольховатського р-ну Харківської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у с.Покровське Троїцького р-ну, рахівник фінвідділу райвиконкому. Арештований 16 березня 1936 року за звинуваченням в контрреволюційній діяльності. 16 квітня 1941 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1941 році.

ДУБОВИЙ Іван Трохимович, 1911 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 747 стрілецького полку. Військовим трибуналом 172 стрілецької дивізії 22 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДУБОВИЙ Кузьма Васильович, 1888 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, рахівник міськфінвідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБОВИЙ Михайло Петрович, 1908 р. народження, с.Нешеретове Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нешеретовому, грабар 10-ї буддильниці залізничної магістралі Москва-Донбас. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1965 році.

ДУБОВИЙ Петро Пантелеймонович, 1889 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Проживав у Старобільську, машиніст друкарських машинок окремвідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБОВИЙ Сергій Спиридонович, 1912 р. народження, с.Курячівка Старобільського р-ну, українець, освіта середня. На час арешту член ВКП(б). Військовослужбовець, командир взводу. Військовим трибуналом 141 окремої стрілецької бригади 9 квітня 1942 року засуджений до розстрілу. 25 квітня 1942 року Військовою колегією Верховного суду СРСР розстріл замінено 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДУБОВИЙ Сергій Якович, 1908 р. народження, м.Старобільськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, старшина музвзводу 466 батальйону аеродромного обслуговування. Військовим трибуналом 35 району авіаційного базування 11 лютого 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДУБОВИЙ Степан Михайлович, 1908 р. народження, с.Олександропіль Білокуракинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 200 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 47 запасної стрілецької бригади 19 вересня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДУБОВИК Василь Пилипович, 1905 р. народження, м.Ровеньки, українець, освіта початкова. Проживав у Ровеньках, помічник машиніста залст.Зверево, Ростовська обл., Російська Федерація. Арештований 7 липня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 2 вересня 1932 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБОВИК Данило Васильович, 1912 р. народження, с.Брусівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий транспортної роти 907 стрілецького полку. Військовим трибуналом 244 стрілецької дивізії 3 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБОВИК Іван Вікторович, 1925 р. народження, с.Острийки Узинського р-ну Київської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, майстер гірничо-промислової школи № 7. Луганським обласним судом 10 серпня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБОВИК Іван Трохимович, 1913 р. народження, с.Куње Савинського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар мостової бригади 15-ї дистанції колії Північно-Донецької залізниці. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 9 жовтня 1944 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУБОВОЙ Василь Андрійович, 1888 р. народження, с.Осинове Новопсковського р-ну, росія-

нин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, не працював. Арештований 15 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 6 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБОВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1896 р. народження, с.Боровеньки Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Боровеньках, голова к-пу "Червона Армія". Арештований 18 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 15 серпня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУБРОВ Кузьма Андрійович, 1900 р. народження, м.Алчевськ, українець, освіта початкова. Проживав в Алчевську, машиніст турбіни з-ду ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 лютого 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДУБРОВА Ольга Петрівна, 1913 р. народження, м.Феодосія Кримської обл., українка, освіта середня. Проживала в м.Кіровську, вчителька НСШ № 7. Луганським обласним судом 16 червня 1950 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Судовою колегією у кримінальних справах Верховного суду СРСР 30 листопада 1954 року вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабілітована у 1954 році.

ДУБРОВІН Анатолій Сергійович, 1904 р. народження, с.Річки Білопільського р-ну Сумської обл., росіянин, освіта середня. Проживав у м.Луганську, технолог з-ду ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДУБРОВІН Іван Миколайович, 1910 р. народження, м.Шахти Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Софіївський Краснотульської міськради, художник шахти № 10-10-біс. Луганським обласним судом 7 червня 1948 року засуджений до 25 р. позбавлення волі. 27 травня 1955 року Верховним судом УРСР міру покарання знижено до 10 р. Реабілітований у 1992 році.

ДУБРОВСЬКИЙ Андрій Уварович, 1875 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Шпотиному, селянин-одноосібник. Арештований 8 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 липня 1931 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДУБРОВСЬКИЙ Андрій Якович, 1907 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець. Проживав у м.Стаханові, вантажник шахти ім.Ілліча. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУБРОВСЬКИЙ Іван Васильович, 1914 р. народження, м.Брянка, українець, освіта початкова.

Проживав у Бряні, студент Стахановського гірничого технікуму. Особливою наradoю при НКВС СРСР 4 серпня 1945 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДУБРОВСЬКИЙ Петро Михайлович, 1914 р. народження, с.Шпотине Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, бригадир коксохімзаводу. Луганським обласним судом 28 квітня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУБРОВСЬКИЙ Яків Михайлович, 1883 р. народження, Польща, білорус, освіта початкова. Проживав у с-щі Вільхове Станічно-Луганського р-ну, старший моторист водокачки зал.ст. Вільхова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДУБ'ЯНЦЕВ Василь Данилович, 1883 р. народження, смт Слов'янськ, українець, освіта початкова. Проживав у Слов'янську, возій дитячого будинку шахти № 1-біс. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 серпня 1937 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 29 серпня 1937 року. Реабілітований у 1993 році.

ДУГІН Іван Федорович, 1892 р. народження, с.Данилівка Біловодського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Нижній Новгород, Російська Федерація, торговельний агент Північно-Кавказького винтресту. Арештований 13 березня 1927 року за звинуваченням у придушенні селянських повстань на Старобільщині. 29 липня 1927 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУГІН Микола Романович, 1924 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець. Військовим трибуналом групи радянських військ у Німеччині 15 липня 1948 року засуджений до 15 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДУДА Григорій Григорович, 1894 р. народження, Полтавська губернія, українець, освіта початкова. Проживав у смт Новосвітлівка Краснодонського р-ну, колгоспник к-пу "Ревшлях". Арештований 27 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДАК Григорій Васильович, 1876 р. народження, с.Пархоменко Краснодонського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, без певного місця роботи. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 11 жовтня 1937 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУДАР (ДУДА) Йосип Мартинович, 1901 р. народження, с.Тарноруда Волоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Байдівка Старобільського р-ну, колгоспник к-пу "Червоні барикади". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 3 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУДАР Микола Войцехович, 1895 р. народження, с.Людвипіль Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Ковалівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу "Комсомолець України". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 20 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУДАР Роман Дем'янович, 1895 р. народження, с.Кам'янка Шелестівського р-ну Кам'янець-Подільської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, телефоніст зал.ст. Сватове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 27 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДУДАРЕВ Матвій Устинович, 1883 р. народження, с.Морозово Дорогобузького р-ну Смоленської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, чорнороб шахти № 5. Спецколегією Донецького обласного суду 27 грудня 1935 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДУДАРЧИК Володимир Гаврилович, 1903 р. народження, Литва, білорус, освіта вища. Проживав у м.Луганську, завуч ФЗУ з-ду ім.Жовтневої революції. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 19 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДУДАРЧИК Олександр Гаврилович, 1900 р. народження, Литва, білорус, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, токарь з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 25 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУДЕНКО Іван Гнатович, 1908 р. народження, с.Матвєєв Курган Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, прибиральник породи шахти № 16-біс. Арештований 22 жовтня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 лютого 1934 року справу припинено за нецільністю притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ДУДИНСЬКИЙ Дмитро Якович, 1905 р. народження, с.Платонівка Ровеньківської міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Платонівці, коваль к-пу ім.Кірова. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 16 березня 1942 року. Реабілітований у 1993 році.

ДУДКА Іван Микитович, він же **ДУДКО Іван Никифорович**, 1884 р. народження, с.Чабанівка Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, сторож контролю з-ду "Донсода". Особливою наradoю при Колегії ДПУ УРСР 10 січня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУДКІН Антон Онисимович, 1907 р. народження, с.Козіно Рильського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Стаханові, кріпильник шахти № 36.

Арештований 7 червня 1942 року за звинуваченням у диверсійній діяльності. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 23 грудня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДУДКІН Василь Іванович, 1917 р. народження, смт Марківка, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 208 стрілецького полку 18 стрілецької дивізії. Особливою нарадою при НКВС СРСР 27 вересня 1940 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДУДКО Андрій Петрович, 1892 р. народження, с.Попелюхи Мурано-Куриловецького р-ну Вінницької обл., українець, освіта середня. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, директор селищної школи. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1957 році.

ДУДНИК Андрій Данилович, 1911 р. народження, с.Орлівець Петрівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Зоринську Перевальського р-ну, вантажник шахти "Никанор". Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 24-26 квітня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1956 році.

ДУДНИК Василь Григорович, 1873 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, пенсіонер. Арештований 26 грудня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 7 квітня 1935 року з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Василь Савелійович, 1924 р. народження, кол.с.Круте Підгорівської сільради Старобільського р-ну, українець, освіта середня. Проживав за місцем народження, ветфельдшер к-пу ім.Леніна. Арештований 9 лютого 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у поліції. 20 лютого 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Гнат Павлович, 1898 р. народження, с.Гончарівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Гончарівці, бригадир к-пу "Вільна праця". Донецьким обласним судом 8 липня 1933 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 1 лютого 1934 року Верховним судом УРСР справу повернено на дослідження. 25 березня 1934 року вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Дмитро Іванович, 1909 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, контролер міськелектростанції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1958 році.

ДУДНИК Єфросинія Іванівна, 1913 р. народження, с.Золотарівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС Українського округу 4 квітня 1943 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДУДНИК Іван Васильович, 1893 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав на кол.х. Легкий, Слов'яносербський р-н, робітник радгоспу № 10. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 27 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУДНИК Марія Кузьмівна, 1903 р. народження, с.Петренкове Новоайдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, робітниця тресту "Лисхімбуд". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 9 березня 1946 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДУДНИК Марія Семенівна, 1923 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Лисичанську, обліковець приміського господарства тресту "Лисхімбуд". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 9 березня 1946 року вислана за межі України. Реабілітована у 1990 році.

ДУДНИК Марфа Семенівна, 1926 р. народження, м.Лисичанськ, українка, освіта н/середня. Проживала в Лисичанську, робітниця підсобного господарства тресту "Лисхімбуд". Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 9 березня 1946 року вислана за межі України як член сім'ї репресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДУДНИК Микита Степанович, 1880 р. народження, с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник госпвідділу з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 27 листопада 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 29 січня 1939 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Михайло Михайлович, 1912 р. народження, с.Хашевате Грушківського р-ну Одеської обл., українець, освіта середня. Проживав у м.Лисичанську, інструктор з культроботи тресту "Доннархарч". Арештований 25 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 8 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Наталія Іллівна, 1910 р. народження, с.Половинкине Старобільського р-ну, українка, неписьменна. Проживала в Половинкиному, колгоспниця к-пу ім.Димитрова. Постановою Особливої наради при МДБ СРСР від 1 березня 1947 року вислана за межі України як член сім'ї ре-

пресованого за звинуваченням у зраді Батьківщини. Реабілітована у 1990 році.

ДУДНИК Овсій Іванович, 1892 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта початкова. Проживав у Кремінній, вагонний майстер зал.ст. Кремінна. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 2 липня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Олександр Тимофійович, 1906 р. народження, с.Мар'ївка, Харківська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, слюсар котельного цеху Північдондресу. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДУДНИК Олександр Трохимович, 1902 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта н/середня. Проживав у м.Луганську, не працював. Арештований 25 жовтня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 жовтня 1934 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Олексій Євдокимович, 1908 р. народження, с.Михайлівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник з-ду № 60. Арештований 16 лютого 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 29 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Олексій Панасович, 1911 р. народження, смт Слов'яносербськ, українець, освіта початкова. Проживав у Слов'яносербську, грубник к-пу "Об'єднана праця". Арештований 28 лютого 1943 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 серпня 1943 року справу припинено за смертю підслідного. Реабілітований у 1995 році.

ДУДНИК Онисим Сергійович, 1885 р. народження, кол.с.Мар'ївка Оборотноївської сільради Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав за місцем народження, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 9 травня 1932 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДУДНИК Павло Павлович, 1914 р. народження, с.Кудряшівка Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 186 окремого саперного батальйону. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 лютого 1943 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1998 році.

ДУДНИК Петро Борисович, 1879 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Ново-олександрівка Кремінського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 4 квітня 1932 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 червня 1932 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду. Реабілітований у 1994 році.

ДУДНИК Петро Гаврилович, 1913 р. народження, м.Кремінна, українець, освіта н/середня. Військовослужбовець, рядовий 40 танкової бригади. Особливою нарадою при НКВС СРСР 11 листопада 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДУДНИК Петро Максимович, 1902 р. народження, с.Хомівка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Хомівці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 20 січня 1931 року висланий на 3 р. за межі України. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 10 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований відповідно у 1989 і 1963 роках.

ДУДНИК Семен Федорович, 1908 р. народження, смт Красноріченське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 9 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДУДНИК Серафима Олексіївна, 1904 р. народження, с.Велика Чернігівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в м.Луганську, бухгалтер дитячого садка № 1. Луганським обласним судом 1 вересня 1952 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. 27 вересня 1954 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітована у 1990 році.

ДУДНИК Федір Артемович, 1885 р. народження, с.Берестова Куп'янського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Гончарівка Сватівського р-ну, начальник зал.ст. Гончарівка. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 6 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДУДНИК Яків Андрійович, 1876 р. народження, с.Підгорівка Старобільського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, тесляр шахти ім.Титова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1956 році.

ДУДНИКОВ Іван Григорович, 1917 р. народження, с.Валуйське Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий роти зв'язку 1 запасного стрілецького полку. Військовим трибуналом 14 запасної стрілецької бригади 25 вересня 1941 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДУДНИКОВ Іван Прохорович, 1888 р. народження, с.Липчанка Богучарського р-ну Воронезької обл., Російська Федерация, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, робітник тресту "Міськкомунбуд". Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУДНИКОВ Олександр Єфремович, 1902 р. народження, ст-ця Аксайська Аксайського р-ну Ростовської обл., Російська Федерация, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий

130 стрілецького полку. До призову проживав у смт Тошківка Первомайської міськради. Військовим трибуналом 44 стрілецької дивізії 26 липня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУДНИКОВА Агафія Василівна, 1918 р. народження, с.Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл., росіянка, освіта н/середня. Проживала в м.Луганську, бухгалтер Луганської нафтобази. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 лютого 1945 року засуджена до 15 р. позбавлення волі. 10 січня 1947 року Верховним судом СРСР строк покарання знижено до 3 р. Реабілітована у 1991 році.

ДУДНИКОВА-КАРДАШ Килина Трохимівна, 1895 р. народження, с.Піщане Старобільського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Підгорівка Старобільського р-ну, колгоспниця к-пу ім.Леніна. Арештована 20 жовтня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення в справі немає. Реабілітована у 1995 році.

ДУДНИКОВА Олександра Гаврилівна, 1895 р. народження, с.Заайдарівка Новопсковського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в с.Рогове Новопсковського р-ну, домогосподарка. Арештована 6 січня 1935 року за звинуваченням у зв'язках з антирадянськими елементами. 16 лютого 1935 року справу припинено за малозначністю, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1935 році.

ДУДНИКОВА Федора Сторівна, 1899 р. народження, смт Петрівка Станично-Луганського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, санітарка обласної лікарні. Арештована 16 листопада 1941 року як така, що належала до нелегальної релігійної секти. 7 лютого 1942 року у даній справі виправдана Військовим трибуналом військ НКВС по Луганській обл., водночас тим же органом визнана соціально небезпечним елементом і вислана за межі України. Реабілітована у 1974 році.

ДУДОВ Василь Григорович, 1894 р. народження, Московська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Крипенський Антрацитівської міськради, робітник лісного складу шахти № 22-53. Луганським обласним судом 23 серпня 1948 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 2 грудня 1954 року міру покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1992 році.

ДУДЧЕНКО Андрій Якович, 1879 р. народження, с.Каменка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Верхній Нагольчик Антрацитівської міськради, робітник 2-ї ділянки Антрацитівського будбюро. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ДУДЧЕНКО Василь Дмитрович, 1873 р. народження, с.Глафіривка Лутугинського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у смт Георгіївка Лутугинського р-ну, коннох к-пу "Кам'яні кар'єри". Арештований 21 вересня 1937 року за звину-

ваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1995 році.

ДУДЧЕНКО Іван Миколайович, 1880 р. народження, с.Глафіривка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, коваль меблевої фабрики. Арештований 19 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 15 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДУДЧЕНКО Іван Павлович, 1890 р. народження, с.Каменка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, українець. Проживав у м.Миусинську Краснолуцької міськради, робітник радгоспу "Штердрес". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 13 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУДЧЕНКО Іван Якович, 1881 р. народження, с.Каменка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Хрустальне Краснолуцької міськради, коннох Хрустальського рудоуправління. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1966 році.

ДУДЧЕНКО Михайло Якович, 1899 р. народження, с.Каменка Матвєєво-Курганського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, помічник завідуючого магазином при шахті № 8-9. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 17 березня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Альфред Густавович, 1896 р. народження, с.Весела Діброва Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVІІ партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Евальд Карлович, 1904 р. народження, с.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, тесляр к-пу "Червоний прикордонник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Евальд Фідріхович, 1907 р. народження, с.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Старобільського р-ну, тесляр к-пу ім.Ворошилова. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Едмунд Карлович, 1897 р. народження, с.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний прикордонник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Еміль Карлович, 1894 р. народження, с.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Розспасівка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Серп і Молот". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЗДАЛЬ Ріхард Карлович, 1913 р. народження, с.Кутузівка Пулинського р-ну Київської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Кабичівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний прикордонник". Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУКАРТ Геронім Антонович, 1879 р. народження, к.Ландау Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 30 жовтня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУКАРТ Йосип Антонович, 1901 р. народження, к.Ландау Лібкнехтівського р-ну Одеської обл., німець, освіта середня. Проживав у м.Свердловську, возій артілі "Гужовик". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУКАРТ Роза-Марія Яківна, 1904 р. народження, х. Ландау, Березівський р-н Одеської обл., німкеня. Проживала в м.Свердловську, без певних занять. Особливою нарадою при НКВС СРСР 21 листопада 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДУКАЧОВ Федір Пилипович, 1909 р. народження, с.Подгородянка Суземського р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, десятник вугільного складу шахти № 4. Особливою нарадою при НКВС СРСР 10 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЛІН Іван Митрофанович, 1901 р. народження, м.Лисичанськ, росіянин, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 122 стрілецького полку. Військовим трибуналом 41 стрілецької дивізії 4 липня 1943 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 10 липня 1943 року. Реабілітований у 1994 році.

ДУЛІН Карпо Ілліч, 1914 р. народження, с.Троїцьке, Дніпропетровська обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, робітник шахти № 1-2 "Гірська". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУЛІН Михайло Родіонович, 1899 р. народження, с.Танюшівка Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Перевальську, начальник депю транспортного цеху тресту "Ворошиловвугілля". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 16 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДУЛІН Родіон Кузьмич, 1882 р. народження, м.Лисичанськ, українець, освіта початкова. Проживав у Лисичанську, монтер шахти ім.Мельникова. Арештований 7 липня 1933 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної організації. 11 січня 1934 року справу припинено, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1934 році.

ДУЛІН Роман Микитович, 1886 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Проживав у Луганську, не працював. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 2 квітня 1943 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 році.

ДУЛІН Тимофій Харитонович, 1885 р. народження, с.Оріхове-Донецьке Слов'яносербського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав в Оріхове-Донецькому, селянин-одноосібник. Арештований 3 березня 1931 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 28 червня 1931 року справу припинено за недостатністю матеріалів для призначення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУЛЯ Зіновій Артемович, 1886 р. народження, смт Нижня Дуванка Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Нижній Дуванці, колгоспник к-пу "Промінь". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 6 армії 4 січня 1942 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 15 січня 1942 року. Реабілітований у 1991 році.

ДУМА Гарасим Антонович, 1901 р. народження, кол.с.Мацегорівка Варварівської сільради Кременського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у с.Затишне Кременського р-ну, голова к-пу "Ударник". Луганським обласним судом 15 квітня 1950 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУМБРОВСЬКИЙ Стефан Самійлович, 1882 р. народження, с.Юр'єве Путівльського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Брянка, машиніст підйому шахти № 12. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 1 жовтня 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДУМЕНКО Іван Пантелійович, 1914 р. народження, с.Тертишники Носівського р-ну Чернівецької обл., українець, освіта середня. Проживав у с.Новоолександрівка Біловодського р-ну, веттехнік конезаводу № 64. 7 лютого 1936 року відібрано підписку про невиндіз; підозрювався у шкідництві. 15 лютого 1936 року справу припинено за недоведеністю протиправних дій. Реабілітований у 1994 році.

ДУМЛЕР Микола Федорович, 1908 р. народження, с.Новоолександрівка Міллеровського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар з-ду "Гірничий інструмент". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУМЛЕР Олександр Григорович, 1888 р. народження, с.Гошштедт Мелітопольського р-ну За-

порізької обл., німець, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, свердловальник 3-ду ім.Жовтневої революції. Луганським обласним судом 15 липня 1941 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДУНАЄВ Кузьма Порфирійович, 1895 р. народження, м.Старий Оскол Курської обл., Російська Федерція, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ясенівський Ровеньківської міськради, городник відділу робітничого постачання Лобівського шахтоуправління. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 11 листопада 1944 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДУНАЄВСЬКА Марія Кайтанівна, 1900 р. народження, с.Немиринці Городоцького р-ну Вінницької обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Боровеньки Кремінського р-ну, колгоспниця к-пу "Червона Армія". Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 листопада 1937 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДУНАЙ Олександр Іванович, 1912 р. народження, с.Маячка Нехворощанського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, наваловідбійник шахти "Сталінський вибій". Військовим трибуналом Московського військового округу 1 жовтня 1943 року засуджений до розстрілу. 2 листопада 1943 року розстріл замінено 20 р. каторжних робіт. Реабілітований у 1993 році.

ДУНАЙ Петро Іванович, 1875 р. народження, с.Домоткань Верхньодніпровського р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Оленівка Перевальського р-ну, селянин-одноосібник. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУНДАР Ярослав Адольфович, 1907 р. народження, Чехословаччина, чех, освіта початкова. Проживав у с.Олексіївка Білокуракинського р-ну, бригадир 10-ї будівельної залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 26 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Страчений 14 січня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУНЕЦЬ Антон Станіславович, 1894 р. народження, с.Гелетинці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУНЕЦЬ Домінік Іванович, 1909 р. народження, с.Жучківці Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Паньківка Білокуракинського р-ну, робітник залізничної магістралі Москва-Донбас. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУНЕЦЬ Станіслав Іванович, 1912 р. народження, с.Жучківці Городоцького р-ну Він-

ницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, штукатур 10-ї будівельної залізничної магістралі Москва-Донбас. Був притягнутий до відповідальності за звинуваченням в антирадянській агітації. 25 лютого 1940 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1940 році.

ДУНСТ Адольф Генріхович, 1898 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Бондарівка Марківського р-ну, колгоспник к-пу ім.ХVII партз'їзду. Особливою нарадою при НКВС СРСР 4 січня 1938 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. 19 квітня 1941 року тим же органом вирок переглянуто, мірою покарання визначено відбутий строк, 3-під варті звільнений. Реабілітований у 1989 році.

ДУНСТ Еміль Генріхович, 1904 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУНСТ Рейнгольд Генріхович, 1896 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Красна Талівка Станично-Луганського р-ну, тваринник к-пу ім.Петровського. Особливою нарадою при НКВС СРСР 12 січня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУНСТ Рейнгольд Михайлович, 1886 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, столяр к-пу "Красний Луч". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУНСТ Рейнгольд Рейнгольдович, 1915 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУНСТ Рудольф Михайлович, 1897 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Красний Луч". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУНСТ Фердінанд Генріхович, 1891 р. народження, с.Вироби Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., німець, освіта початкова. Проживав у с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, колгоспник к-пу "Червоний промінь". Особливою нарадою при НКВС СРСР 30 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУПНАТОВ (ДУПНАТИЙ) Михайло Миколайович (Никифорович), 1914 р. народження, с.Верхньобогданівка Станично-Луганського р-ну, українець, освіта середня. Проживав у м.Алчевську, слюсар коксохімзаводу № 19. Арештований 25 січня 1934 року за звинуваченням у приналежності до контрреволюційної групи. 26 лютого 1934 року Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР мірою покарання визначено строк попереднього ув'язнення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1995 році.

ДУРАВА Єлизавета Войцехівна, 1906 р. народження, к.Фльорівка Пулинського р-ну Київської обл., чешка, освіта початкова. Проживала в с.Розкішне Лутугинського р-ну, коміриця к-пу ім.Шевченка. Арештована 3 березня 1943 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 31 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДУРАВА (ДУРОВ) Йосип Йосипович, 1887 р. народження, к.Староолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гончарівка Сватівського р-ну, коваль к-пу ім.Постишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУРАВА Михайло Антонович, 1904 р. народження, к.Староолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., чех, освіта початкова. Проживав у с.Розкішне Лутугинського р-ну, заводючий коморою к-пу ім.Шевченка. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 26 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДУРАВА Петро Йосипович, 1886 р. народження, к.Староолександрівка Пулинського р-ну Київської обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Гончарівка Сватівського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУРАВА Францішка Францівна, 1897 р. народження, Володарський р-н Київської обл., полька, освіта початкова. Проживала в с.Гончарівка Сватівського р-ну, колгоспниця к-пу "Червона зірка". Арештована 7 липня 1941 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 серпня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДУРАКОВ Андрій Федорович, 1893 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Містках, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 21 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДУРАКОВ Антон Макарович, 1895 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, шляховий майстер шляхоексплуатаційної дільниці № 1. Особливою нарадою при НКВС СРСР 19 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДУРАКОВА Дар'я Федорівна, 1896 р. народження, с.Містки Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Луганську, санітарка обласної лікарні. Арештована 17 листопада 1941 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 6 грудня 1941 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнена. Реабілітована у 1994 році.

ДУРИЦЬКИЙ Іван Маркович, 1906 р. народження, с.Знаменка, Ростовська обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у смт Щотове Антрацитівської міськради, заводючий пивною. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 20 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 29 вересня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУРНЄВ Іван Григорович, 1901 р. народження, с.Меліхово Новосільського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Петровське Краснотульської міськради, робітник з-ду ім.Петровського. Спецколегією Донецького обласного суду 28 грудня 1936 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДУРНЄВ Мефодій Васильович, 1898 р. народження, с.Розсинне Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Розипному, колгоспник к-пу ім.Шмідта. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 13 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУРНИЦЬКИЙ Митрофан Григорович, 1898 р. народження, с.Вересоч Куликівського р-ну Чернігівської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Антрациті, бухгалтер райздороввідділу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 7 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУРНОВСЬКИЙ Олексій Борисович, 1880 р. народження, с.Кудеяровка Арсенєвського р-ну Тульської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, возій райвідділу зв'язку. Особливою нарадою при НКВС СРСР 16 липня 1940 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУРЧЕВ Родіон Григорович, 1890 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, городник підсобного господарства Луганської школи військових пілотів. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1961 році.

ДУТОВ Григорій Федотович, 1894 р. народження, смт Фащівка Антрацитівського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Грушове Краснотульської міськради, робітник шахти № 152. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 21 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 11 жовтня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДУТОВА Раїса Семенівна, 1914 р. народження, с.Новоархангельськ Новоархангельського р-ну Одеської обл., українка, освіта початкова.

Прожила в м.Красній Луч, домогосподарка. Арештована 1 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській пропаганді. У зв'язку з воєнним станом етапована углиб країни, де пізніше не виявлена. 31 березня 1948 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітована у 1994 році.

ДУХЕВИЧ Антон Іванович, 1879 р. народження, с.Вальштейн Городоцького р-ну Вінницької обл., поляк. Проживав у смт Білокуракине, санітар районної лікарні. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУХІН Григорій Терентійович, 1885 р. народження, с.Ровеньки Ровенського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Дуванка Троїцького р-ну, колгоспник к-пу "Комсомолец". Особливою нарадою при НКВС СРСР 2 лютого 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДУХІН Микита Васильович, 1882 р. народження, с.Ями Троїцького р-ну, росіянин, неписьменний. Проживав у Ямах, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 16 березня 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1993 році.

ДУХІН Симон Степанович, 1884 р. народження, с.Тимонове Троїцького р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, товарознавець лісоскладу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУХЛЕНКО Андрій Ілліч, 1896 р. народження, с.Щербанівка Обухівського р-ну Київської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Вахрушеве Краснолуцької міськради, кріпильник шахти № 7-8. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1962 році.

ДУХНИЧ Кирило Антонович, 1886 р. народження, с.Чабанівка Новойдарського р-ну, українець, неписьменний. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУХНИЧ Марія Кирилівна, 1913 р. народження, с.Чабанівка Новойдарського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в Чабанівці, селянка-одноосібниця. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджена до 3 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДУХНИЧ Яків Кирилович, 1908 р. народження, с.Чабанівка Новойдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Чабанівці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 9 січня 1931 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДУХНО Петро Іванович, 1893 р. народження, с.Бобрик Улянівського р-ну Харківської обл., українець, освіта вища. Проживав у м.Старобільську, інструктор окружного відділу наросвіти.

Репресований двічі. Арештований 17 серпня 1935 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 27 жовтня 1935 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1994 і 1960 роках.

ДУШЕНКО Ілля Іванович, 1908 р. народження, с.Закотне Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Закотному, колійний обхідник зал.ст. Шипилове. Військовим трибуналом Північно-Донецької залізниці 3 квітня 1945 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДУШЕНКО Костянтин Іванович, 1921 р. народження, с.Закотне Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Гірське Первомайської міськради, тесляр мостопоїзду № 4 Наркомату шляхів. Арештований 11 лютого 1944 року за звинуваченням у пособництві німецьким окупантам. 8 квітня 1944 року справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДУШЕНКО Тимофій Максимович, 1906 р. народження, с.Піски Новопсковського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, голова к-пу ім.П.Осипенко. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1944 року визнаний соціально небезпечним елементом і засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДУШИНСЬКИЙ Іван Миколайович, 1888 р. народження, с.Війтівці Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Заводянка Білокуракинського р-ну, тесляр к-пу "Червоний колос". Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 25 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУШИНСЬКИЙ Йосип Войткович, 1901 р. народження, с.Війтівці Сатанівського р-ну Вінницької обл., поляк, освіта початкова. Проживав у с.Курячівка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу ім.Постишева. Особливою нарадою при НКВС СРСР 22 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДУЮН Микита Григорович, 1906 р. народження, с.Григорівка Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Попасна, слюсар склозаводу. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 14 листопада 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЬОМІН Іван Петрович, 1888 р. народження, ст-ця Митяківська Тарасовського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, вагар сталеливарного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Репресований двічі. Арештований 16 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 18 лютого 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. 15 квітня 1938 року "трійкою" УНКВС по Донецькій обл.

засуджений до розстрілу. Реабілітований відповідно у 1933 і 1959 роках.

ДЬОМІН Кузьма Васильович, 1910 р. народження, с.Архангельське Залегощенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, слюсар паровозного цеху з-ду ім.Жовтневої революції. Арештований 23 січня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 11 червня 1937 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЬОМІНА Ганна Григорівна, 1901 р. народження, м.Первомайськ, українка, освіта середня. Проживала в м.Брянка, фельдшер міської лікарні. Військовим трибуналом 12 армії 9 травня 1942 року засуджена до 8 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1963 році.

ДЬЯКОВ Василь Ілліч, 1899 р. народження, м.Снаксьве Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Член ВКП(б) у 1926-1938 рр. Проживав у м.Антрациті, завідуючий Центральними механічними майстернями тресту "Боковоантрацит". "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Страчений 26 вересня 1938 року. Реабілітований у 1959 році.

ДЬЯКОВ Георгій Семенович, 1893 р. народження, х. Ілюхін, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, конюх радгоспу "Червоный маяк". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЬЯКОВ Дем'ян Осипович, 1904 р. народження, кол.х. Манохино Давидо-Микільської сільради Краснодарського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав за місцем народження, лісник Тарасівського лісництва. Арештований 31 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 19 квітня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЬЯКОВ Іван Пафнутійович, 1890 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, бригадир к-пу ім.Литвинова. Арештований 26 квітня 1942 року за звинуваченням в антирадянській агітації. У зв'язку з воєнним станом етапований углиб країни, де пізніше не виявлений. 1 серпня 1949 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЬЯКОВ Микола Максимович, 1896 р. народження, с.Добрирка Добринського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник з-ду "Донсода". Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії 7 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЬЯКОВ Степан Дмитрович, 1889 р. народження, с.Верятіно Сосновського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта почат-

кова. Проживав у смт Яшикове Перевальського р-ну, наваловідбійник шахти № 9. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 17 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 27 вересня 1938 року. Реабілітований у 1960 році.

ДЬЯКОНОВ Василь Ілліч, 1899 р. народження, с.Хомутове Маріупольського р-ну Донецької обл., росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, шофер Луганського відділку "Донтрансу". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 15 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЬЯКОНОВ Гарасим Тимофійович, 1898 р. народження, с.Чермошне Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Арештований 17 липня 1934 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 3 жовтня 1934 року виправданий народним судом м.Алчевська. Реабілітований у 1934 році.

ДЬЯКОНОВ Георгій Пилипович, 1906 р. народження, с.Чермошне Медвенського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Алчевську, робітник з-ду ім.Ворошилова. Народним судом м.Алчевська 3 жовтня 1934 року засуджений до 4 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЬЯКОНОВ Іван Григорович, 1888 р. народження, смт Ізварине Краснодарської міськради, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Ленінське Свердловської міськради, робітник кам'яного кар'єру. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 29 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1962 році.

ДЬЯКОНОВ Олексій Андрійович, 1900 р. народження, с.Суха Єлань Балашовського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта вища. Проживав у м.Брянка, інспектор гірничотехнічної інспекції Луганського округу. Військовою колегією Верховного суду СРСР 29 березня 1938 року засуджений до розстрілу і того ж дня страчений. Реабілітований у 1959 році.

ДЬЯЧЕНКО Віктор Антонович, 1930 р. народження, м.Стаханов, росіянин, освіта початкова. Перебував у Радянській зоні окупації Німеччини, в м.Потсдам, робітник лісопильного з-ду. Арештований 20 вересня 1945 року за звинуваченням у зраді Батьківщини. 31 жовтня 1945 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЮБІН Андрій Давидович, 1893 р. народження, х. Середньоговейний, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Красний Луч, викладач філіалу Донецького інституту господарників. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЮБІН Іван Олександрович, 1891 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Благовіщенці, ветсанітар к-пу "Красний Луч". "Трійкою"

УНКВС по Донецькій обл. 15 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДЮБІН Ілля Федорович, 1889 р. народження, с.Середньотепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Середньотеплому, колгоспник к-пу "Вранішня зоря". "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 25 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЮБІН Климентій Кузьмич, 1897 р. народження, с.Олександрівка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у с.Бахмутівка Новоайдарського р-ну, колгоспник к-пу ім.Будьонного. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1959 році.

ДЮБІН Михайло Дем'янович, 1897 р. народження, с.Благовіщенка Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Благовіщенці, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 22 травня 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1997 році.

ДЮБІН Омелян Кіндратович, 1885 р. народження, с.Тепле Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Теплому, селянин-одноосібник. Особливою нарадою при Колегії ДПУ УРСР 3 лютого 1930 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЮБІН Федір Іванович, 1908 р. народження, с.Плотина Станично-Луганського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Плотині, колгоспник к-пу ім.Кагановича. Арештований 6 лютого 1943 року за звинуваченням у тому, що під час окупації служив у німецькій поліції. 7 липня 1943 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЮБІН Яків Іванович, 1896 р. народження, с.Нижня Гарасимівка Краснодонського р-ну, росіянин, освіта початкова. Проживав у Нижній Гарасимівці, табельник к-пу "Трудове козацтво". Арештований 3 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 22 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1933 році.

ДЮКАРЕВ Іван Захарович, 1890 р. народження, с.Піщане Обоянського р-ну Курської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у смт Талове Краснодарського р-ну, кріпильник шахти № 7-10. Донецьким обласним судом 6 липня 1937 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1995 році.

ДЮКАРЕВ Митрофан Давидович, 1887 р. народження, х. Дубовий, Каменський р-н Ростовської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Краснодоні, кучер дільниці № 6 об'єднання "Доненерго". Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 21 січня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЮКАРЕВ Олександр Іванович, 1893 р. народження, с.Колпаки, Орловська обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Луганську, помічник машиніста з-ду ім.Жовтневої революції. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 листопада 1937 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЯБЕЛКА Олександр Михайлович, 1896 р. народження, с.Новомикільське Кремінського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Кремінна, вагонний майстер зал.ст. Кремінна. Особливою нарадою при НКВС СРСР 15 січня 1944 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЯГЛЄВ Олександр Васильович, 1908 р. народження, с.Таломенка Іскітимського р-ну Ново-сібірської обл., Російська Федерація, росіянин, освіта початкова. Проживав у м.Первомайську, робітник шахти "Альберт". Військовим трибуналом Луганського гарнізону 18 лютого 1946 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЯГОВЕЦЬ Олександра Андріївна, 1902 р. народження, с.Куземівка Сватівського р-ну, українка, освіта початкова. Проживала в м.Красний Ліман Донецької обл., без певних занять. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 26-27 березня 1936 року засуджена до 6 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДЯДЕНЮК Прокіп Авакумович, 1868 р. народження, Вінницька обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Старобільську, столяр-кустар. Арештований 16 жовтня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДЯДИЧЕВ Іван Михайлович, 1900 р. народження, с.Верхня Дуванка Сватівського р-ну, росіянин, освіта середня. Проживав у м.Краснодоні, економіст-плановик шахти № 3. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 4 травня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 році.

ДЯДИЧЕВА Марія Іванівна, 1907 р. народження, с.Слобода Єлєцького р-ну Орловської обл., Російська Федерація, росіянка, освіта початкова. Проживала в м.Брянка, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 12 травня 1944 року засуджена до 7 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДЯДИЧЕНКО Фросинія Климівна, 1884 р. народження, с.Великомихайлівка Великомихайловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українка, освіта початкова. Проживала в м.Лисичанську, домогосподарка. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії 16 червня 1942 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1989 році.

ДЯДИЧЕНКО Пилип Антонович, 1884 р. народження, с.Великомихайлівка Великомихайловського р-ну Курської обл., Російська Федерація, українець, освіта початкова. Проживав у м.Лисичанську, робітник шахти ім.Войкова. Військовим трибуналом військ НКВС по охороні тилу 37 армії

16 червня 1942 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЯКОВ Володимир Кононович, 1888 р. народження, с.Парнюватка Троїцького р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Парнюватці, селянин-одноосібник. Постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 17 квітня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЯКОВ Іван Іванович, 1906 р. народження, смт Станично-Луганське, українець, освіта початкова. Проживав у Станично-Луганському, селянин-одноосібник. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 лютого 1931 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЯКОВ Іван Михайлович, 1899 р. народження, с.Каршиків Копайгородського р-ну Виницької обл., українець, освіта початкова. Проживав у с-щі Довжанський Свердловської міськради, робітник Ровеньківського ремонтного управління. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 27 лютого 1930 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЯКОВ Олександр Григорович, 1905 р. народження, м.Луганськ, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, рядовий 410 окремого батальйону зв'язку. Військовим трибуналом 32 стрілецького корпусу 18 серпня 1943 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЯКОНЕСЬКО Василь Кирилович, 1890 р. народження, Румунія, румун, освіта початкова. Проживав у м.Зимогіря Слов'яносербського р-ну, мастильник вагонів зал.ст. Родакове. Комісією НКВС і Прокуратури СРСР 24 лютого 1938 року засуджений до розстрілу. Вирок виконано 1 квітня 1938 року. Реабілітований у 1989 році.

ДЯНКОВСЬКИЙ Микола Дем'янович, 1893 р. народження, Болгарія, болгарин, освіта початкова. Проживав у смт Успенка Лутугинського р-ну, городник радгоспу ім.Ворошилова. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 23 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1960 році.

ДЯТЛОВ Олексій Степанович, 1925 р. народження, м.Брянка, росіянин, освіта середня. Військовослужбовець, рядовий 120 стрілецького полку 39 стрілецької дивізії. Військовим трибуналом 6 армії 29 квітня 1944 року засуджений до 8 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДЯЧЕНКО Василь Андронович, 1879 р. народження, с.Павлівка, Київська обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Ляшківка Білокуракинського р-ну, колгоспник к-пу "Піонер". Арештований 15 вересня 1937 року за звинуваченням в антирадянській агітації. Рішення у справі немає. Реабілітований у 1994 році.

ДЯЧЕНКО Василь Ілліч, 1878 р. народження, смт Біловодськ, українець, неписьменний. Проживав у Біловодську, селянин-одноосібник. Донецьким обласним судом 21 вересня 1936 року засуджений до 7 р. позбавлення волі. 17 листопада

1936 року Верховним судом УРСР строк покарання знижено до 5 р. Реабілітований у 1990 році.

ДЯЧЕНКО Василь Пимонович, 1890 р. народження, смт Фрунзе Слов'яносербського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Фрунзе, робітник шахти ім.Ілліча. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 9 жовтня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1992 році.

ДЯЧЕНКО Гнат Охрімівч, 1898 р. народження, с.Гусина Поляна Зміївського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Оленівка Перевальського р-ну, гірничий десятник шахти "Полтавська". Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 24 липня 1941 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ДЯЧЕНКО Іван Васильович, 1907 р. народження, смт Біловодськ, українець, освіта початкова. Без певного місця проживання і роботи. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 28 травня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1991 році.

ДЯЧЕНКО Іван Григорович, 1895 р. народження, с.Смолянинове Новоайдарського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Смоляниновому, колгоспник к-пу ім.Сталіна. Арештований 20 січня 1933 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 31 березня 1933 року справу припинено за недоведеністю звинувачення. Реабілітований у 1994 році.

ДЯЧЕНКО Іван Кузьмич, 1907 р. народження, с.Березівка, Одеська обл., українець. Проживав у смт Фащівка Перевальського р-ну, прибиральник породи шахти № 3. Особливою нарадою при НКВС СРСР 9 липня 1937 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧЕНКО Іван Михайлович, 1903 р. народження, смт Павлівка Свердловської міськради, українець. Проживав у смт Михайлівка Ровеньківської міськради, слюсар шахти № 35. Народним судом кол. Ровеньківського р-ну 19 вересня 1933 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1988 році.

ДЯЧЕНКО Іван Сергійович, 1909 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у Кам'янці, селянин-одноосібник. Репресований двічі. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. "Трійкою" УНКВС по Донецькій обл. 28 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧЕНКО Лідія Дмитрівна, 1925 р. народження, м.Луганськ, українка, освіта початкова. Проживала в Луганську, не працювала. Особливою нарадою при НКВС СРСР 24 березня 1945 року визнана соціально небезпечним елементом і засуджена до 5 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1992 році.

ДЯЧЕНКО Олексій Петрович, 1895 р. народження, с.Тиниця Бахмацького р-ну Чернігівської обл., українець, освіта н/середня. Проживав у

м.Алчевську, старший контролер техвідділу металургійного з-ду ім.Ворошилова. Донецьким обласним судом 15 вересня 1935 року засуджений до 5 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1965 році.

ДЯЧЕНКО Олексій Сильвестрович, 1888 р. народження, с.Пластуника Білоукраїнського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Сватове, ремонтний робітник зал.ст. Сватове. Лінійним судом Північно-Донецької залізниці 14 липня 1938 року засуджений до 6 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1958 році.

ДЯЧЕНКО Ольга Петрівна, 1924 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українка, освіта середня. Проживала в Кам'янці, не працювала. Військовим трибуналом військ НКВС Луганської обл. 19 лютого 1946 року засуджена до 10 р. позбавлення волі. Реабілітована у 1968 році.

ДЯЧЕНКО Павло Євграфович, 1888 р. народження, м.Кіровськ, українець. На час арешту член ВКП(б). Проживав у Кіровську, запальник шахти № 100. "Трійкою" УНКВС по Луганській обл. 10 вересня 1938 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧЕНКО Пантелій Минайович, 1903 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Військовослужбовець, командир відділення бронебійників 38 стрілецького полку. Військовим трибуналом 14 стрілецької дивізії 23 квітня 1943 року засуджений до 10 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1993 році.

ДЯЧЕНКО Платон Сергійович, 1897 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій шахти № 5. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧЕНКО Степан Никонівич, 1873 р. народження, м.Міусинськ Краснолуцької міськради, українець, освіта початкова. Проживав у Міусинську, робітник зал.ст. Красний Луч. Постановою Особливої наради при Колегії ДПУ УРСР від 29 червня 1931 року висланий за межі України. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧЕНКО Тихін Іванович, 1895 р. народження, с.Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у с.Попасне Новоайдарського р-ну, селянин-одноосібник. Арештований 25 жовтня 1930 року за звинуваченням в антирадянській агітації. 13 листопада 1930 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ваченням в антирадянській агітації. 13 листопада 1930 року справу припинено за недостатністю матеріалів для притягнення до суду, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1994 році.

ДЯЧЕНКО Тихін Павлович, 1875 р. народження, смт Бокове-Платове Антрацитівської міськради, українець, неписьменний. Проживав у м.Красний Луч, вибійник шахти № 1. Судовою "трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 20 лютого 1934 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1959 році.

ДЯЧЕНКО Федот Родіонович, 1902 р. народження, с.Петрівці Миргородського р-ну Полтавської обл., українець, освіта початкова. Проживав у смт Новоайдар, колгоспник к-пу ім.Шевченка. Військовим трибуналом військ НКВС Донецької обл. 20 вересня 1941 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1990 році.

ДЯЧЕНКО Яків Андронович, 1895 р. народження, с.Табурище Новогорітського р-ну Харківської обл., українець, освіта початкова. Проживав у м.Красний Луч, десятник на будівництві холодильника. Арештований 5 листопада 1935 року за звинуваченням в антирадянській діяльності. 2 січня 1936 року справу припинено за недоведеністю звинувачення, з-під варті звільнений. Реабілітований у 1936 році.

ДЯЧЕНКО Яків Захарович, 1903 р. народження, с.Кам'янка Лутугинського р-ну, українець, освіта початкова. Проживав у м.Свердловську, возій вугілля шахти № 5. "Трійкою" при Колегії ДПУ УРСР 28 квітня 1933 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧКОВ Сергій Іванович, 1894 р. народження, м.Луганськ, росіянин, освіта середня. Проживав у Луганську, оператор диспетчерського пункту з-ду ім.Жовтневої революції. Особливою нарадою при НКВС СРСР 13 грудня 1937 року засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1989 році.

ДЯЧУК Петро Венедиктович, 1910 р. народження, смт Рожище Рожищенського р-ну Волинської обл., українець, освіта початкова. На час арешту член ВКП(б). Проживав у м.Красний Луч, помічник політкерівника школи ФЗН Петровського з-ду № 59. Донецьким обласним судом 25 жовтня 1935 року засуджений до 3 р. позбавлення волі. Реабілітований у 1990 році.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Абакумов Д.О. 14
 Абащенко 121
 Август В.В. 30
 Авдєєв Б.І. 107, 110
 Авдюха І.З. 65
 Аверіна В.В. 142, 227
 Авраменко Г.С. 41
 Аганєсянц А.А. 28
 Ажажа Г.В. 146
 Ажажа Г.Г. 146, 147, 149
 Ажажа С.Г. 34, 146, 147, 148, 149, 150, 151
 Ажажа К.Г. 146, 147
 Ажажа Л.С. 147
 Ажажа М.Г. 146, 147
 Ажажа О.Г. 146, 147
 Ажажа О.І. 147
 Ажажа П.Г. 146, 147
 Айдін М.С. 27
 Акулов І.А. 58, 59
 Акульшин 128, 129
 Алексєєв (Кум) 91
 Алексєєв 113
 Алексєєва Л.І. 120, 132
 Алексєєва О.П. 148
 Аллілуєва С.Й. (Сталіна) 218, 219
 Амфілов Л.П. 41
 Ангеліна П.М. 227
 Андрєєв С. 101, 132, 173
 Анищенко Л.І. 13
 Анненський Л. 182
 Антонюк Й.П. 13
 Ардельянова І. 240
 Аржанович Г.Т. 11
 Аржанович К.М. 11
 Артемов 67
 Артєс Е.Г. 28
 Архипова Н.М. 135
 Асєєв М.М. 127
 Ахматова А.А. 34
- Абаб С.Я. 31
 Бабка І.М. 62
 Баглок Г.М. 38, 39, 208, 209, 210, 211
 Багрицький Е.Г. 190
 Бажан М.П. 219
 Базарний Л. 57
 Бакаєв 190
 Балабанов 206
 Баличев 81
 Бандера С.А. 123
- Бараниченко С. 57
 Бардишев К.А. 30
 Барибін І.В. 36, 37
 Баркова А.О. 38, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183
 Батнер А.А. 135
 Безіменський О.І. 127
 Безпалов 65
 Безпощадний П. 164, 165, 208
 Беніславська Г. 127
 Берестовий І.Т. 54
 Берія Л.П. 28, 78, 95, 140, 156, 173, 220, 222, 223
 Бессарабов С.Г. 30
 Белкін 58
 Білашенко К. 63
 Біличенко-Скрипник Г.М. 61
 Білогуб І.М. 25, 162, 163, 164, 165
 Білогуб Л.М. 164
 Білоус Л.А. 52, 54
 Білоцерківський Ю.П. 27
 Бішарєв О.Л. 127, 152
 Бланк Б.Л. 177, 194
 Білинов 91
 Блок О.О. 128, 177, 182
 Блохін М.Ф. 8, 188
 Блудов Я.С. 163
 Бобришев О.О. 223
 Бова С.М. 66
 Бова Ю.Є. 31
 Богданов 80, 90, 91
 Богиня 90, 91
 Бондар 25
 Бондар І. 63
 Бондар Ф.М. 61
 Бондаренко М.Г. 198
 Бондаренко С.Г. 198
 Бондаренко Ю.Г. 8, 32, 198, 199, 200, 201, 202
 Борисов 223
 Боровков С.О. 7
 Бородаєв В.О. 11
 Бородаєва А.П. 11
 Брежнев Л.І. 106
 Брейтман Н.П. 27
 Бриль А. 63
 Бриль Л. 63
 Бродський Й.О. 34
 Бросов В.Я. 127, 129, 177, 178
 Булатюк Ю. 214, 215
 Бунін І.О. 210
 Бурув 161
- Бухарін М.І. 30, 34, 37, 109
 Бушин П. 37
- Вайнов А.Р. 58
 Ванников Б.Л. 167, 169, 170
 Василенко П.М. 62
 Васильєв П. 131
 Васильцов 99
 Васнецов А.М. 195
 Васнецов В.М. 195
 Ваулін В.П. 32, 196
 Ваулін П.К. 32, 194, 195, 196
 Ведутенко С.С. 40
 Вейнгарт А. 245, 246
 Вейц Г.В. 116
 Великих 91
 Величко 22
 Венєцький І.Й. 168
 Вересаєв В.В. 128
 Верткіна Л. 153
 Вертман Е.К. 243, 244, 245
 Вєтошкін С.І. 167, 169, 170
 Винокуров 91
 Висоцький В.І. 70
 Височин П.С. 36, 210
 Висторобський А.А. 41
 Вишенський І. 165
 Вишеславський Л.М. 214
 Вишинський А.Я. 28, 94
 Вишня О. 39, 208
 Власов А.А. 216
 Водолазький І. 63
 Водоп'янов М.В. 138
 Войнов В.К. 95
 Волга Л. 68
 Волга М. 68
 Волков 130
 Волков 224
 Волков О. 37
 Волошко С.М. 156, 208
 Вольний Ф.Г. 35
 Воробйов 59
 Воробйов О.Г. 148
 Вороний М.К. 208
 Воронов 28
 Ворошилов К.Є. 90, 96, 105, 168, 239
 Вохельський В.Я. 27
 Вронський 107
 Врубель М.А. 195
 В'ячеславов 153

- Гаак І.І. 243
 Гаврилов О.Т. 120
 Гайворонський В.А. (Гайдарівський) 208
 Гайворонський Т.П. 107, 108, 110
 Гайовий А.І. 169
 Гайовий Г.Т. 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124
 Галицький М.В. 149
 Галін В.Г. 148
 Гамалій 57
 Гаркуша 173
 Гаркуша-Коршик А.М. 28
 Гаршин В.М. 217
 Гащинський О.Г. 27
 Гвоздирьов В. 37, 38
 Гейро 101
 Герц Я.К. 37, 149
 Гіртфельд Я.І. 243, 244
 Гітлер А. 108, 199
 Гладкова В.В. 175
 Говтенко О.П. 41
 Голобородько В. 34
 Головка І.В. 37
 Головка І.П. 37
 Голомб Л.М. 25, 172, 173, 174, 175, 176
 Голомб М.Л. 172
 Голомб М.Ф. 174
 Голубченко М.О. 30
 Гольдман С. 103
 Гончаренко Ф.М. 31
 Гончаров Г.М. 85, 88
 Гончаров П.С. 37
 Горбатов Б.Л. 132, 135, 136
 Горбатов В.Л. 132, 133, 134, 135, 136
 Горбатов М.Л. 132
 Горбатова О.Б. 132
 Горобець 241
 Городецький 74
 Городецький С.М. 128
 Горький О.М. 33, 154, 157, 179
 Горяїнов В.Г. 35
 Грабовський П.А. 165
 Гребенник М.М. 54
 Гребенщиков 155
 Григоренко П.П. 65, 66
 Григоренко Я.П. 66
 Грицай 24, 77
 Гришук Ю.Г. 81
 Грінбург Б. 153
 Грінченко Б.Д. 165
 Грінько О. 218
 Громаченко П.П. 57
 Гроссман 59
 Грушевський М.С. 39
 Грушевський С.Г. 36
 Губський П.Ф. 27
 Гудков 91
 Гуляков 36
- Гупан Н.М. 43
 Гусарев 91
 Гуцаленко 81
 Гушин П.А. 54
- Давидов М.М. 30
 Далик С.Д. 86
 Даль В.І. 40
 Дальня (Цукубліна) С.Я. 38, 152, 153, 154, 155, 156
 Д'Арк Ж. 177, 182
 Двін М. 210
 Дворецький І.М. 176
 Дейнеко С.К. 19, 64, 65
 Деменчук І.Г. 75, 76
 Денікін А.І. 17
 Деняк О.А. 8
 Дерев'яно К.Х. 66
 Деркачов Т.Н. 87
 Дерман Л. 152, 153, 154
 Джуrows М.Г. 13
 Дзедзиць 91
 Дзержинський Ф.Е. 49, 50, 78, 90, 189
 Динник В. 129
 Довнар Г.С. 29, 89, 93, 96, 162, 167, 213
 Долгалов 91
 Домнич 62
 Донецький А. 153
 Достоевський Ф.М. 177
 Дробиш М.М. 27
 Друп Ф.В. 13
 Дудін М.О. 182
 Дюканов М.Д. 159
- Енгельс Ф. 40, 147
 Енде В. 198, 199
 Епштейн Й.А. 91, 92
 Ерік 74
- Євсєєнко 165
 Єгоров 58
 Єдаменко Г.І. 88
 Єшов М.І. 11, 26, 29, 59, 60, 78, 86, 91, 92, 93, 94, 95, 102, 131
 Єлісєєнко А. 149
 Єсенін С.О. 127, 128, 129, 130
 Єсеніна О.О. 128
 Єфремов П.Ф. 148
- Жабко 91
 Жалковський С.І. 13
 Жданов А.О. 34, 140
 Жильцова Т.О. 8, 184, 198
 Жовтоло О.Я. 20
 Жуков Ю.О. 210
- Забіякін 91
 Заболоцький 65
 Завгородній В.Б. 8
 Загорний 68
 Задависька 154
 Зайцев 114
 Зайцев Т.П. 62
 Залмаєв Я. 154
 Заньковецька М.К. 217
 Зарицький А.К. 108, 109, 110
 Зарянов І.М. 206
 Затонський В.П. 163
 Захаров Г. 40
 Захаров І. 40
 Зверев 91
 Землянський Ю.В. 29, 93
 Зенін І. 35
 Зима (Носаль) М.М. 66
 Зимін Є.Є. 26, 27
 Зимін К.Є. 14
 Зинов'єв Г.С. 189
 Зошенко М.М. 34
 Зубатов 156
 Зубенко 103
 Зубков І.Й. 25, 95, 203, 204, 205, 206, 207
 Зусь 91
- Івакін Ю. 214
 Іванов 20, 58, 59
 Іванов 91
 Іванов В. 74, 211
 Іванов В.В. 128
 Іванов В.В. 242
 Іванов В.С. 242
 Іванов Н.К. 13
 Іванова Л.Ю. 240, 242
 Іванова О.Ю. 13, 240, 242
 Івін 112, 115
 Ізотов М.О. 221
 Іногородських 91
 Ісаєв 59
 Іткіс 91
- Каверін Т.Г. 88
 Каганович Л.М. 34, 73, 204, 221
 Казаков В.І. 173
 Казін І. 40
 Казін М.Ф. 98, 99
 Каламбет Г.І. 31
 Калининцев О.К. 32
 Калінін П.А. 54
 Каліхевич О.І. 8
 Калмиченко (Лаврикова) Н.П. 64, 66
 Кальчев Г.М. 32
 Каманін М.П. 138
 Каплан С.Я. 11, 38, 157, 158, 159, 160, 161

- Каплан Ф.А. 11, 159, 161
Каплер О.Я. 217, 219
Капуста 75
Капустін 91
Каріков 81
Карлсон В.М. 52
Карпов М.Я. 131
Карський П.І. 41
Карташев 59
Карташов К.К. 222
Катасонов М.К. 75
Кафтан 243
Кацнельсон А. 214
Качалов В.І. 130
Квасов М.Г. 86
Кебшуль Г. 199, 200
Кириленко П. 65
Кисунько Г.В. 149
Кіров С.М. 25, 29, 94, 101, 190, 196, 206, 239
Клеменов В.М. 7, 172
Клепей П.С. 123, 124
Климін Ф.А. 135
Климов А.О. 43, 146
Климов О.І. 27
Клюев М.О. 131
Кобилянська О.Ю. 165
Ковальов І.Ф. 88
Ковальов Ф.М. 52
Ковба К. 63
Ковбасюк 62
Ковтун М.С. 62
Кожушкова Л.І. 175
Козланюк П. 162
Козлов Н.В. 206
Козловський А.Ф. 135, 206
Козуляев М.О. 28, 29, 79, 149
Коланьков 111
Колесник І.С. 61
Колесников І.І. 88
Коллонтай О.М. 34
Коломойцев І.Ю. 8, 243, 245, 246
Комарницький І.В. 103
Компанієць З.Л. 159
Кононенко П.П. 51, 52, 54
Кононов А.А. 30
Концедалов Д.М. 159
Коркунов Г.І. 26, 29, 86, 91, 92, 94, 95, 149
Корнієнко 154
Корнійчук О.С. 164
Коробчанський 75
Коровін К.А. 195
Короленко В.Г. 33
Коротун-Арменко Я.І. 28
Косарев О.В. 140
Косіор С.В. 7
Кострикін 223
Костюк Г.О. 36, 208
Косьмін 94
Котелець 91
Котке Я.К. 245
Котляревський І.П. 165
Котляров В.П. 148
Котовський Г.І. 127
Коцеруба І.Ф. 142
Коцеруба М.І. 32, 142, 143, 144, 145
Коцеруба О.М. 143
Коцеруба С.М. 144, 145
Кошкіна Ф.С. 108, 110
Кравцов 101
Кравцов 235
Краєвський 101
Крайнев Г.М. 188, 189, 190, 191, 192
Крайнева Л.І. 191, 192
Крампиц Г.В. 243, 244, 245
Красильников В. 129
Краснощочков 91
Кривицький 236
Крилов І.В. 127
Криницький 101
Криула І.І. 8, 25, 231
Крицький 91
Круглов О. 224
Крупська Н.К. 154, 156
Кудря А.Т. 63
Куйбишев В.В. 30
Кулачко Н. 63
Кулачко П. 63
Кулик Г.І. 170
Куліш М.Г. 163
Куниця 91
Куропатка Т.М. 98, 99, 100
Кутепов Р.В. 36
Кутузов М.І. 41
Кучма М.Я. 133
Кушкова Н.О. 8
Кушнаренко О.П. 87, 88
Лагунов В.П. 73, 74, 76
Лалакова 91
Латишев М.Ф. 80, 89, 90, 91, 92, 93, 96
Латишева А.О. 93
Ле І. (Мойся І.Л.) 208, 214
Лебедєва А.В. 8
Леваневський С.О. 138
Левченко Г.І. 87, 88
Ленін В.І. 23, 33, 34, 40, 54, 56, 71, 79, 97, 115, 156, 189, 209, 219, 222
Леонов Л.М. 128
Леднікова А.В. 121
Лисенко М.С. 108, 110
Лисянський В. 37
Литвинов 91
Лифшиц 59
Лихачов 132
Лібкнехт К. 40
Ліщина-Мартиненко І.І. 36, 148
Логвинов 91
Логінов 133
Лозовий Г. 63
Лозовий І. 63
Лозовий С. 63
Лук'яненко Г. 217
Лук'яненко Г.С. 214
Лук'яненко Д.І. 213
Лук'яненко М.С. 213
Луначарський А.В. 38, 177, 178, 195
Львов-Рогачевський В. 127
Любавін П.М. 86
Любарський 91
Любимов 81
Любович 130
Любченко П.П. 7
Люксембург Р. 40
Людф І. 245
Ляпін З. 90, 91, 101
Ляхов Г.М. 51, 122
Ляшенко Я.М. 41
Маас 244
Маас О. 244, 245
Май Л.С. 175
Макаренко А.С. 115
Макаров І. 131
Макаров І.Ф. 88
Максименко В.М. 90, 91, 92
Максименко М.А. 120, 121, 123
Малахута М.Д. 165
Маленков Г.М. 170
Малярчук І.С. 13
Мамонтов С.І. 195
Мамушев 91
Мандельштам О.Е. 131
Марков Н. 174
Марк К. 40, 209
Марченко В. 34
Марченко К. 61
Мар'ян Б. 122
Масленко 59
Матюченко 63
Машаров 91
Маяковський В.В. 127, 203
Медведев С.П. 103
Межлаук В.І. 188
Мейтес А. 163
Мельгунов С.П. 10
Мельник М. 40
Мендрюль М.О. 184, 185, 186, 187
Мендрюль Н.М. 186
Мендрюль Н.Д. 186
Мендрюль О.О. 186
Меркулов 91
Мешков П. 155
Микитенко І.К. 163
Микола II 97, 156, 243
Мирошенко П.М. 149
Митрофанов 91
Михайличенко В.В. 82, 157, 203

- Міланіч О.М. 147
 Мілонова Н.П. 131
 Мірза-Авакянц Н.Ю. 36
 Мірзаханов 169
 Мірошніченко І.О. 8, 61
 Можасв А.О. 98, 99
 Молотов В.М. 11, 40, 204
 Моргенштейн Я. 152, 153
 Морозов Г.М. 116
 Морозова Н.А. 175
 Мускін 101
 Мусько 91
 Муштай А.Т. 75
 М'ясников 92
- Набивач В.М. 51, 122
 Нагих 91
 Надуд 68
 Намдаров Г.М. 146
 Напалков Й.Г. 37
 Напресв Д.П. 27
 Насальський І. 153
 Неседкін В.Ф. 128, 129, 131
 Невмира А. 228, 229
 Невмира Й.В. 227
 Невмира М.В. 227
 Невмира Ю.Й. 41, 227, 228, 229, 230
 Невський О.Я. 41
 Нейман К.П. 85, 88
 Нецвітай С.Д. 109, 110
 Нецвітай С.Т. 109, 110
 Нецвітай М.А. 109
 Нецвітай Н.А. 109
 Низовий І.Д. 165
 Ніколаєв І.М. 28, 79, 82
 Новиков В.М. 171
 Новиков-Прибой О.С. 128
 Новиченко Л.М. 214
 Нощенко П.Х. 57, 80, 86
- Ольховий 101
 Ольховська З. 153
 Орджонікідзе Г.К. (Серго) 94, 105, 159, 188, 191
 Орджонікідзе З.Г. 188
 Ординський С.А. 88
 Орлов А.М. 135
 Орлов Ф. 238
 Осипенко 91
 Осипов 59
- Павличев Л. 139
 Парфенов 132
 Пархоменко О.Я. 168
 Пархоменко Ю.К. 101
 Паскель І.Г. 146, 148
 Пастернак Б.Л. 127, 177, 182
 Паулюс Ф. 143
- Пашков І.Г. 120, 121, 123
 Пашковська Д.Г. 133
 Пащенко О.Ф. 97, 99
 Пекарев 28, 81, 89, 90, 91
 Перелігін В.Ф. 116
 Першикова В.В. 115
 Петраков 91
 Петренко К.С. 61
 Петров А.П. 194
 Петров К.Г. 158
 Пелевін 103
 Пивоваров 91
 Пилипчук М.С. 31, 111, 112, 114, 115
 Пиндюр 103
 Підгорний 91
 Пілсудський Ю. 162
 Пількевич І. 153
 Пішулін Г. 155
 Платонов А.П. 131
 Плотников А. 155
 Погодін І.М. 36
 Погорелов С.І. 62
 Подьяльський В.А. 201
 Поздняков В. 158
 Полєнов В.Д. 195
 Поляков 223
 Попідзе Д.П. 224
 Попов 91
 Попов 101
 Попов 102
 Попов Г.Н. 41
 Попов Е.В. 175
 Попов І.В. 99, 114
 Попов М.Т. 41
 Постишев П.П. 10
 Потапов 114
 Потоцький О.О. 123, 124
 Прамнек Е.К. 26, 85
 Приблудний І. (Овчаренко Я.П.) 38, 127, 128, 129, 130, 131
 Придорожко 91
 Принц 91
 Пріль Р.Г. 30
 Прокоф'єв О.А. 34
 Пулинець О.С. 36, 148
 Пульф О. 199
 Пшеницин 216
 П'яст В. 128
 П'ятков О.М. 13
- Радченко П. 63
 Райомов 103
 Раковський Х.Г. 190
 Раскольников Ф.Ф. 9
 Рауде 75
- Реріх М.К. 195
 Решетняк В.М. 88
 Риб'янцева І.П. 8
 Рижов І. 153
 Риков О.І. 30, 37, 109
 Рильський М.Т. 214
 Ричков Н.М. 206
 Рогов О.О. 95, 221, 222, 223, 224, 225
 Рогова М.Н. 221, 224
 Рубашка І.М. 37, 149
 Рубченко 59
 Руденко М. 34
 Руденко Р.А. 225
 Ружицький 36
 Рутковський І.О. 36, 149, 150
 Рябов А.А. 31, 113, 114, 115
- Сабошвілі 155
 Савич І. (Лук'яненко І.С.) 31, 38, 165, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 220
 Сазонов М.У. 107, 110
 Салтиков А.Б. 195
 Самійлов 154
 Самійлова К.М. 154
 Санагіна В.С. 179, 181
 Саркіс (Саркісов) С.А. 14, 59, 73
 Саркісов 155
 Сафонов 91
 Сафронов Т.К. 103
 Сахаров А.Д. 118
 Свищ П.П. 14
 Світлична М.С. 61
 Світлична Н. 34
 Світличний І. 165
 Свободін М. 155
 Севастьянов І.М. 232
 Сейфулліна Л.М. 128
 Семендяєва К.М. 97
 Семенов Б.П. 97, 99
 Семистяга В.Ф. 137, 208
 Сергієнко І. 63
 Сергієнкова Т.Ф. 14
 Серебрянський І.І. 87
 Серов В.А. 195
 Сила 91
 Сіменон Ж. 175
 Скаунов 91
 Сквірський 79, 81, 82
 Скидан Д.Д. 85
 Сковорода Г.С. 165
 Скопіс 91
 Скрипник М. 39, 163

- Скрипник М.М. 61
Скрипник Т.С. 66
Собко В. 214
Соколов 28, 59, 81, 89, 90, 91
Солдаткін 91
Солженікін С.Т. 238
Солженіцин О.І. 142
Сологуб Ф.К. 177
Соломаха П. 65
Соломенний П. 65
Сосюра В.М. 34, 35, 208, 214, 218
Сотников 91
Ставський В. 130
Сталін Й.В. 9, 10, 11, 18, 20, 22, 23, 26, 28, 29, 31, 40, 41, 60, 72, 75, 76, 78, 79, 83, 85, 88, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 102, 103, 105, 114, 115, 116, 119, 127, 129, 131, 134, 138, 139, 140, 142, 145, 156, 170, 178, 180, 181, 188, 199, 200, 201, 204, 210, 218, 219, 221, 222, 224, 228, 233, 234
Старовойтов М.М. 8
Стаханов О.Г. 24, 76, 157, 158, 159, 161, 185, 198, 204, 227
Стельмах К.Ф. 55
Степикіна Т.В. 208
Стеценко С.О. 78, 80, 81, 91, 223
Стукалова А.І. 17, 18, 51, 53, 54
Стус В. 34
Суворов О.В. 41
Суханцев К. 35
Сухачова П.Д. 41
Сухий Г.Г. 101, 103, 138
Сухоруков 224
Сушков А.С. 95
Сувшевський Ф.К. 26, 27
- Таран В.І. 95
Тарасенко О.Ф. 170, 171
Таратухін А.А. 121
Татарко К.Л. 216
Татарченко 20
Твардовський О.Т. 181
Телятников М.Т. 7
Терехов 80, 91
Титов В.А. 165
Тичина П.Г. 208
Ткаченко А.П. 8
Ткаченко-Петренко Г.Ф. 153
Ткаченко Я.Г. 41
- Ткачов Н.Д. 174
Толстой О.М. 128
Топчій П.Ю. 73, 74, 76
Торба М.О. 103
Торопчин І. 40
Трегубова Л.П. 196
Третьяков 91
Трохименко І.І. 66, 67
Троцький Л.Д. 30, 109
Трумен Г. 201
Туркенич І.В. 149
- Українка Л. 165
Ульріх В. 140
Ульянова-Єлизарова А.І. 154
Ульянова М.І. 178
Усенко 75
Усенко С.І. 137, 138, 139, 140, 141
Успенський О. 29, 93, 94
Устинов Д.Ф. 171
Ушкало М.О. 41
- Фадєєв О.О. 34
Фетц (Цимпфер) Е. 245
Федоров 75
Федоров 91
Фігнер В.М. 128, 179
Фішбух О. 245
Фоменко Л. 221
Фомін М.Д. 85, 88
Фотнєва К.В. 63
Фрадков 132, 133
Франко І.Я. 165
Франс А. 177
Фріновський 95
Фурер 59
- Хайновський 68
Ханчас І.З. 132, 135
Хвильовий М. 163
Ходос 91
Хохлачов 154
Хринюк Є. 218
Хрущов М.С. 9, 11, 26, 33, 34, 84, 123, 139, 140, 186, 206, 217
- Цветкова Н. 138, 140
Цеткін К. 40
Циганков 91
- Цикін К.П. 146, 148
Ципинюк А.Л. 85, 88
Цис В.Т. 149
Цитович 91
- Чайка А.Д. 57
Чекалін О.М. 14
Челишева Т.І. 8
Черв'як Л.М. 63
Черв'як С.І. 63
Череватий 22
Чередниченко П.Г. 102
Черкаський Ю.А. 210
Черниш 216
Черниш О.І. 62
Чернявський М.А. 35, 165
Черняк Б.М. 135
Черчилль У. 201
Чехонін С.В. 195
Чикін 224
Чирков Ю.І. 24
Чистов О.О. 86
Чкалов В.П. 227
Чобітко 154
Чорнобривка Ф.Х. 27
Чорновіл В. 34
Чорновол 112
Чубар В.Я. 7
Чумак В. 163
Чумаков Т. 20
Чумичев М.С. 71, 78, 79, 80, 81, 82, 91
Чучук Г.А. 97, 98, 99, 100
- Шасв С.Я. 205
Шапіро 91
Шапіро 232
Шаповалов К.Х. 66
Шац С.В. 27, 29, 59, 91
Шацька Т.К. 97
Шверник М.М. 173
Шевела М. 63
Шевцов П.І. 21
Шевченко 102, 232
Шевченко М.Є. 191
Шевченко Т.Г. 128, 164, 165, 216, 243
Шелковий П.І. 90, 91, 167, 168, 169, 170, 171
Шепелєв Г.П. 8, 13, 21, 31, 236, 238
Шепелєв П.І. 236

Шепелєва А.П. 236, 238
Шепелєва В.М. 239
Шепелєва Г.П. 237, 238, 239
Шепелєва Д.М. 236
Шеремет 91
Шерстюк І.А. 22
Шехтель Ф.О. 195
Шиваров М.Х. 130, 131
Шиль В.Я. 244, 245
Шипневський Ю.В. 221
Шолохов М.О. 208
Штейнберг Я.Б. 175
Штраумпф М. 245
Шумаков 241

Щербаков 91

Юник Павло 63
Ютанов 223

Ягода Г.Г. 26, 30
Якір І.Е. 225
Яковлев К. 75
Яловий 99
Ярославський В.Д. 121
Яроцький 221
Яхнович А.Н. 174
Яценко П.Т. 66
Яшек М. 163

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК *

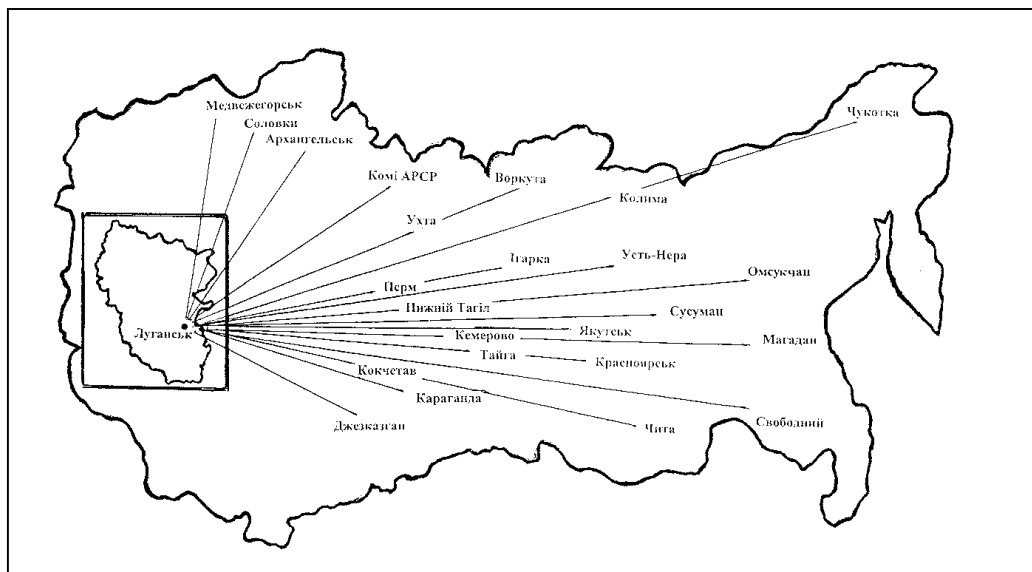
- Абан 225
 Авдівка 146, 147
 Австралія 245
 Айдар р. 64, 127, 128, 217, 243, 245
 Акмолінськ 192
 Алмазна 23
 Алчевськ 23, 28, 191, 237, 238, 239
 Америка 32, 85, 143
 Англія 13, 32, 143
 Антрацит 27
 Антрацитівський р-н 41
 Арбайтергейм 243, 245
 Артемівськ 208, 209
 Архангельськ 66, 211
 Архангельська обл. 211
 Астрахань 90, 130
- Балта 184
 Балтійське море 246
 Барнаул 199
 Бауергейм 7, 243, 244, 245, 246
 Бахмут (нині Артемівськ Донецької обл.) 152, 153, 154
 Безгинове 20, 127, 128, 131
 Бельгія 13, 158, 172, 173
 Березівське 87, 108
 Берлін 198, 199, 200, 201, 216
 Біле море 64, 66
 Біловодський р-н 20
 Білокуракинський р-н 60
 Білолуцьк 20, 69
 Білолуцький р-н 64
 Біломорсько-Балтійський канал 184, 186, 223
 Білорусь 42, 222
 Бірюкове 87
 Бокове-Платове 11
 Борівське 40
 Бранденбург 198, 201
 Брянка 41, 88, 208, 239, 242
 Бунчувівка 87
- Валуїське 6-7
 Великий Суходіл 85, 87
 Великобританія 32, 143, 201
 Вєрв'є 172
 Верхнесошево 225
 Верхньошевіривка 26
 Верхня Покровка 22, 65
 Верхолєнськ 189
 Весела Гора 243
 Вим р. 163, 164
 Владивосток 231
 Владикавказ 155
 Владимир 170
 Вознесенське 162
 Волга р. 163, 196, 228, 243
 Волинь 245
 Вологда 67
 Володине 64
 Воркута 217, 219
 Ворошиловград 7, 28, 29, 79, 90, 91, 102, 124, 148, 149, 194, 235, 245
 Ворошиловградська обл. 109
 Вустрау 216
- Гайдуківка (нині с. Калмиківка Старобільського р-ну) 40
 Галичина 168
 Гамбург 228, 245, 246
 Голландія 143, 158
 Голубівка (нині м. Кіровськ) 22, 240, 242
 Голубівський рудник (нині м. Кіровськ) 221
 Горлівка 133, 147, 208
 Горький 198
 Грицаївка 31
 Грузія 156
- Далекий Схід 231, 232
 Дар'івка 13
- Джезказган 144
 Дніпро р. 216, 217, 220
 Дніпропетровськ 138, 174
 Добра 142, 145
 Довжанська зал.ст. 222
 Дон р. 168, 220
 Донбас (Донецький басейн) 18, 24, 26, 36, 59, 73, 78, 88, 93, 94, 102, 132, 135, 137, 142, 143, 144, 145, 155, 156, 159, 160, 162, 164, 165, 184, 185, 188, 191, 192, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 215, 221, 222, 223, 225, 239, 242
 Донець р. 35, 144, 220
 Донецьк 144, 157, 208, 217
 Донецька обл. 6, 7, 26, 102, 203, 242
 Донеччина 76, 146
- Європа 23, 110, 133, 201
 Єнісейська протока 175
- Женева 153
 Житомирщина 137
 Жовтневе (Сватівський р-н) 227
- Закавказзя 155, 156
 Заніно 188, 189
 Золоте 98
 Зоринськ 57
- Іванівка 13
 Іваново 182
 Іваново-Вознесенськ 177
 Ігарка 174
 Інта 218
 Іспанія 158
 Італія 11, 13, 199

* До покажчика не включені географічні назви, які містяться в алфавітному списку реабілітованих.

- Кавказ 155, 243
 Каган 108, 109
 Кадівка (нині м. Стаханов) 13, 14, 24, 36, 108, 158, 159, 184, 185, 186, 191, 198, 201, 204, 209
 Казань 170, 211
 Казахстан 42, 144, 245
 Калмиківка 52, 62, 64, 67
 Калуга 179
 Кам'янець-Подільський 127
 Кам'янськ 153
 Канада 32, 143, 208
 Капрі о. 154
 Караганда 178, 230
 Карагандинська обл. 38
 Караяшник 62, 65
 Карело-Фінська РСР 223
 Карельський перехийок 173
 Карлівка (Полтавська обл.) 167
 Катеринослав (нині м. Дніпропетровськ) 152, 153, 154
 Кемеровська обл. 179, 228
 Київ 7, 10, 18, 21, 37, 39, 79, 92, 93, 123, 134, 138, 140, 147, 149, 172, 173, 188, 195, 208, 213, 214, 216, 217, 218, 219
 Китай 158
 Кікеріно 194
 Кіровськ 225, 242
 Ковпаки 14
 Кокчетавська обл. 245
 Колима р. 172, 173, 231, 233, 234, 235
 Комі АРСР 179, 211, 217
 Комісарівка 57, 60
 Конотоп 214
 Константиново 128
 Костянтинград (нині м. Красноград Харківської обл.) 162
 Краматорськ 167
 Красний Луч 7, 23, 24, 179, 203, 204, 205
 Краснодон 24, 88, 114
 Краснодонський р-н 41, 88
 Краснопартизанськ 245
 Красноріченське 41
 Красноярський край 156, 225
 Кремінський р-н 60
 Кривий Ріг 215
 Кризьке 40
 Крим 243
 Криначівка (нині м. Красний Луч) 7
 Кронштадт 190, 195
 Кружилівка 57
 Куйбишев 196
 Курська губернія 18
 Курячівка (Старобільський р-н) 39, 66
 Кутаїсі 155
 Латвія 239
 Лена р. 33
 Ленінакан 209
 Ленінград 128, 129, 176, 194, 217, 221, 239
 Лепша зал.ст. 66
 Лиман 21, 22, 40, 62, 88
 Лисичанськ 23, 24, 27, 32, 35, 41, 54, 63, 108, 143, 144, 145, 204, 208, 227, 228, 241
 Ліверпуль 143
 Лозівка 214
 Лозова Павлівка (нині м. Брян-ка) 208
 Лозовий 61
 Лозовівка 21, 39, 63
 Луганськ 7, 23, 27, 36, 39, 40, 58, 61, 78, 80, 90, 92, 102, 103, 108, 119, 133, 134, 146, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 159, 164, 167, 168, 169, 170, 171, 177, 192, 194, 196, 197, 208, 231, 232, 238, 239, 241, 248
 Луганська обл. 7, 8, 24, 25, 26, 94, 102, 179, 228, 244, 245
 Луганський повіт 17, 54, 57
 Луганський р-н 58
 Луганщина 5, 6, 7, 8, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 27, 29, 31, 34, 35, 38, 40, 41, 42, 43, 50, 54, 55, 60, 72, 76, 77, 83, 84, 85, 88, 90, 93, 95, 96, 103, 117, 118, 127, 156, 157, 159, 165, 177, 192, 203, 204, 207, 210, 222, 225
 Лугань (Луганка) р. 39, 146, 151, 159, 164, 167, 171
 Лутугинський р-н 22
 Луцьк 218
 Львів 217
 Льодовитий океан 233
 Магадан 231, 233, 234
 Магаданська обл. 231, 242
 Майкоп 154, 155, 156
 Макіївка 154
 Мала Вергунка 40
 Малоіванівка (Перевальський р-н) 88, 236, 239
 Малоіванівка (Попаснянський р-н) 14
 Маломиколаївка (Перевальський р-н) 31
 Малоолександрівка (Харківська обл.) 87
 Малошуйка 66, 67
 Мануйлівка (нині м. Зоринськ) 57, 60
 Маньківський р-н (Чернігівська обл.) 145
 Маринівка 64
 Маріуполь 152
 Мар'янівка (Полтавська обл.) 167
 Медвежегорськ 173, 222, 223, 224
 Миколаївська 215
 Михайлівка (Попаснянський р-н) 107, 108, 110
 Михайло-Чесноковська 232
 Містки 51, 64, 66
 Міусинськ 87
 Мордовія 230
 Москва 7, 18, 26, 34, 36, 39, 64, 67, 79, 92, 127, 129, 130, 137, 138, 147, 149, 155, 167, 169, 170, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 181, 188, 190, 191, 194, 198, 209, 210, 217, 218, 219, 225, 232, 238, 239
 Муратове 198
 Наушевата 85
 Находка 231, 233
 Нева р. 129, 190, 194, 196
 Нижнє Сорокине 114
 Нижній Мінченко 54
 Нижній Нагольчик 13, 142, 143, 169, 170
 Нижній Тагіл 66
 Нижньопокровка 64
 Німецька Демократична республіка 243
 Німеччина 13, 31, 32, 95, 96, 108, 196, 198, 200, 201, 205, 241, 243, 245, 246
 Нова Астрахань 27
 Новоайдар 127, 131
 Новоайдарський р-н 41, 64, 198, 243
 Новоастрханський р-н 64
 Новоборове 21, 39, 63, 64, 65
 Новоград-Волинський 215
 Новозлатопільський р-н 157
 Новоіванівка 14, 88
 Новопавлівка 85, 86
 Новопсковський р-н 64
 Новорозсош 20
 Новосвітлівський р-н 21
 Новосибірськ 163

- Нюрнберг 215
- Одеса 143, 244
Олександрівка 134
Омелькове (Старобільськ-кий р-н) 62
Омсукчан 173
Онезьке озеро 223
Орловська губернія 18
Орчик р. 167
Осинівський (Новопсковський) р-н 20
Осинове 20
- Палестина 229, 230
Париж 71, 133, 172, 194, 224
Пархоменко 196
Первомайськ (Луганська обл.) 111, 132
Перевальськ 88
Перевальський р-н 57, 94
Переможене 7, 245
Перінг-озеро 66, 67
Перлеберг 216
Перм 238, 245, 246
Петербург 153, 168, 190
Петровеньки 57, 60
Петровське (Краснолуцької міськради) 88
Петроград 18, 127, 189, 190
Печора р. 163
Північ, Північний край 11, 21, 37, 62, 64, 67, 242
Північний Кавказ 155
Північний Казахстан 245
Підгорівка 21, 39, 54, 63
Підмосков'я 206, 239, 241
Поволжя 243
Погоріле (нині с. Валуйське
Станично-Луганського р-ну) 6
Покровське 52
Полтава 195
Польща 13, 162, 199
Попасна 11, 13
Попівка (Старобільський р-н) 31
Потдам 201
Прага 199, 200
Привілля (Лисичанська міськрада) 31, 87
Пришиб 137
Проїждже 21
Пролетарськ 143
Пролетарська (Дніпропетровська обл.) 157
Пролетарська 215
- Радянський Союз 17, 18, 35, 75, 79, 98, 180, 181, 198, 216
Рафайлівка 13
Реттенбахен-Пегнитц 215
Романівка 85
Російська Федерація (РРФСР) 7, 18, 26, 90
Росія 10, 11, 38, 42, 49, 152, 154, 168, 194, 195, 203, 243, 246
Ростов 208, 215
Рубіжне 7, 23, 172, 173, 175
- Савинки 213, 214
Сальські степи 215
Санкт-Петербург 66, 189, 194, 196
Саратов 190
Саратовська обл. 171
Сватівський р-н 21, 60, 108
Сватівщина 228
Сватове 65, 67
Сватове зал.ст. 64
Свердловськ 7, 13, 222
Свердловськ (Урал) 188, 245
Свободний 232, 233
Сеймчан 173
Сен-Дені 172
Сентянівка зал.ст. 30
Серго 37, 108, 184, 241
Середня Азія 11
Сибір 89, 143, 163, 184, 231, 245
Синявська зал.ст. 203, 204
Слов'яносербський р-н 57, 243
Слуги 200
Солікамськ 224
Соловки 24, 34, 63, 77
Сорокин 40
Союз РСР (СРСР) 5, 6, 7, 9, 10, 13, 16, 18, 23, 24, 30, 32, 35, 39, 43, 58, 60, 92, 94, 103, 108, 119, 120, 139, 158, 165, 170, 198, 201, 210, 211, 216
Сталінград 143, 199, 219, 228
Сталіно 135
Сталінська обл. 102
Стамбул 172
Станично-Луганський р-н 28
Старий Айдар 54
Старобільськ 28, 29, 58, 62, 64, 66, 213, 217
Старобільський повіт 17, 18, 19, 21, 39, 51, 54, 57
Старобільський р-н 41, 66
Старобільщина 8, 40, 64, 65, 66
Стаханов 13, 32, 108, 184, 198, 202, 208, 209, 241
- Стрільцівка 20
Струковка 52
Сусмукчан 172
Сусуман 231
Сусуманський р-н 233
Суханівка 64
США 35, 201, 208
- Таганрог 179, 215
Тайга зал. ст. 163
Гамбовська губернія 18
Татарська АРСР 211
Тбілісі 156, 224
Тернопільська обл. 215
Тернопільщина 214
Титарівка 39, 61
Тифліс 155
Троїцьке 75
Троїцький р-н 75
Тула 189, 190, 241
Туречина 172
- Україна 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 41, 42, 43, 50, 54, 56, 63, 65, 72, 84, 86, 93, 94, 96, 110, 117, 118, 123, 124, 127, 128, 131, 133, 139, 140, 142, 143, 149, 157, 162, 171, 172, 175, 188, 194, 195, 199, 208, 210, 211, 216, 228, 237, 242, 243
Урал 11, 21, 31, 66, 188, 194
Уральськ 31, 111
Усть-Нера 231, 235
Ухта 211
- Фінська затока 190
Фрунзе 30
Фрунзе (нині м. Бішкек) 170, 171
Харків 36, 64, 138, 148, 162, 164, 168, 206, 207, 208, 222
Харківська губернія 69
Харцизьк 204, 206
Харцизьк зал. ст. 204
Хелм 199
Хоминськ 7
Христове 243
- Царицин 90, 168
Церковне 7
- Челоскіна мис 160
Челябінськ 245

Ченстохов 215	Шарапкине (нині м. Свердловськ) 7, 222	Ягідне 173
Черемиське 194	Шахти 215	Якутія 231
Черкаси 215	Шенберг 246	Якутськ 189
Черкащина 145	Шпотине 65	Якутська АРСР 235
Чернівці 228	Штерівка 179	Ярмонкіно зал.ст. 88
Чернігівська обл. 138	Штормове 243, 244, 245	Ярославівка 65
Чернігівщина 213, 214, 217	Штормове зал.ст. 245	Яшикове 68
Чкалов 170, 241	Шульгинка 39, 62, 66	Яя зал.ст. 200
Чмирівка 19, 21, 39, 63, 64, 65		
Чукотка 231		
Чусова р. 238, 239		
Чусова зал.ст. 238, 239	Юзівка (нині м. Донецьк) 154, 204	
Чусовської р-н 31, 66	Юр'івка 68	

До найвіддаленіших, згубних для здоров'я людей куточків колишнього Радянського Союзу пролягли маршрути, за якими щороку етапувалися до місць відбуття покарання сотні і тисячі мешканців Луганщини, неправедно засуджених до різних строків позбавлення волі, до вислання за межі України.

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ І СКОРОЧЕННЯ

ГУЛАГ – Головне управління таборів НКВС
ДПУ – Державне політичне управління
зал.ст. – залізнична станція
з-д – завод
к. – колонія
кол. – колишній
к-п – колгосп
ЛКСМУ – Ленінська Комуністична Спілка Молоді України
м. – місто
МВС – Міністерство внутрішніх справ
МДБ – Міністерство державної безпеки
МТС – машинно-тракторна станція
НКВС – Народний комісаріат внутрішніх справ
НКДБ – Народний комісаріат державної безпеки
обл. – область
ОДПУ – Об'єднане державне політичне управління
р. – ріка
р-н – район
с. – село
СБ – служба безпеки
сл. – слобода
смт – селище міського типу
ст-ця – станиця
СШ – середня школа
НСШ – неповна середня школа
с-ще – селище
ФЗН – школа фабрично-заводського навчання
х. – хутір
ЧК – Надзвичайна комісія

З М І С Т

Від обласної редколегії	5
<i>Н.М.Гупан, А.О.Климов.</i> Повернення імені і честі.....	9
Розділ I. МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ	47
ЧК: перший сплеск репресій	49
"За шкідливість для справи революції".....	51
Колективізація – "революція згори"	55
Ліквідація куркульства.....	57
Гіркі іскри пам'яті	61
Вислання до Північного краю.....	64
Обшуки у селян	68
Індустріалізація: світло і тіні	71
Пошуки "саботажників" в... інженерному середовищі.....	73
Один день Миколи Семеновича	78
1937-1938. Роки великого терору	83
Луганська "трійка" починала з розстрілів	85
Луганський фрагмент наркомівської чистки у службових кабінетах УДБ НКВС.....	89
Правосуд за межею права.....	97
Заохочення доносителства.....	101
Війна. Судили і ... переможців	105
Трибунали на фронті і в тилу.....	107
"Бойові дії" за Уральським хребтом.....	111
Репресії тривають	117
Презумпція винуватості	119
Розділ II. З ПОЛОНУ ЗАБУТТЯ	125
Документальні нариси	127
<i>О.Л.Бішарев.</i> Поет з берегів Айдару.....	127
<i>Л.І.Алексєєва.</i> Опальний брат сталінського лауреата.....	132
<i>В.Ф.Семистяга.</i> Розправа за протидію репресіям.....	137
<i>В.В.Аверіна.</i> ГУЛАГом не зламаний.....	142
<i>А.О.Климов, Г.М.Намдаров.</i> Командировка без повернення.....	146
<i>О.Л.Бішарев.</i> Біля витоків журналу "Работница".....	152
<i>В.В.Михайличенко.</i> Полювання на редактора	157
<i>Г.С.Довнар.</i> Ковток свободи дорожчий за життя.....	162
<i>Г.С.Довнар.</i> Арешт на робочому місці	167
<i>В.С.Клеменов.</i> В Рубіжне з Парижа – через Колиму.....	172
<i>Б.Л.Бланк.</i> Хресний шлях поетеси.....	177
<i>Т.О.Жильцова.</i> Покарання за чужі прорахунки.....	184
<i>М.Ф.Блохін.</i> Сходження до... прірви	188
<i>Б.Л.Бланк.</i> Художник з світовим ім'ям	194
<i>Т.О.Жильцова.</i> Портрет на фоні колючого дроту.....	198

<i>В.В.Михайличенко.</i> За вищою нагородою – найвища міра покарання	203
<i>В.Ф.Семистяга, Т.В.Степикіна.</i> Кам'яна книга Баглюка повертається до читача.....	208
<i>Г.С.Довнар.</i> Муза доброї надії.....	213
<i>Ю.В.Шипневський.</i> Сімнадцять років в'язниць і лісоповалу.....	221
<i>В.В.Аверіна.</i> "Божої віри" не зрікся.....	227
Свідчення учасників і самовидців трагічних подій	231
<i>І.І.Криуля.</i> У краю вічної мерзлоти	231
<i>Г.П.Шепелев.</i> Втеча з пекла	236
<i>О.Ю.Іванова.</i> За чесне ім'я батька.....	240
<i>І.Ю.Коломойцев.</i> Українські німці: прощання на Айдарі	243
Розділ III. НАЗВЕМО ВСІХ ПОІМЕННО	247
Алфавітний список репресованих	249
А.....	249
Б.....	296
В.....	449
Г.....	526
Д.....	666
Іменний покажчик.....	715
Географічний покажчик.....	720
Умовні позначення і скорочення.....	724

НАУКОВО-ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ВИДАННЯ
РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ. ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ГРУПА

В.В.Михайличенко
(керівник, відповідальний упорядник)

В.І.Жигальцева

В.І.Анікєєва

Н.В.Погорськова

О.В.Глушко

Г.В.Больших

Художнє оформлення

Б.М.Назарова, Р.Д.Боярчука

Технічний редактор

О.І.Ільїн

Комп'ютерна верстка

О.В.Глушка, В.В.Яковлєва

Підписано до друку 12.10.2004. Формат 70 x 100 1/16. Папір офсетн. Гарнітура "Таймс". Друк офсетн. Умовн. друк. арк. 59,2.

Умовно. Фрабо-відб. Облік. - вид. арк. 73,5.

Тираж 2000 прим. Зам. № 1398

Луганська обласна редакційна колегія книги
"Реабілітовані історією. Луганська область".

91016, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 9.
Надруковано на друкарському комплексі ВАТ "Луганська обласна друкарня". 91040 м. Луганськ, вул. Ватутіна, 89а.

